

ئافره تان له چيروكه قورئانيه كاندا

منتدی اقرا الثقافي
www.igra.afilamontada.com

ئاماده کردنی
عبدالجبار قهره داغی

۱۴۳۲ ک - ۲۰۱۱ م

چاپی یه کهم

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

بۆدابه زاندى جۆره ها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

براي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

-----

www.iqra.ahlamontada.com

ئافرىقان لە چىروڭكە قورئانييە كاندا

ئامادە كىردى
عبدالجبار قەرىداغى

چاپى يەكەم

۲۰۱۱ م

۱۴۳۲ ك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناسنامه‌ی کتیب

✍ ناوی کتیب: ئافره‌تان له چیرۆکه قورئانییه‌کاندا

✍ نووسەر: عبدالجبار قه‌ره‌داغی

✍ تایپ: به‌ره‌م حه‌مه‌ ئه‌مین - هیوا عه‌لی - رێبین حه‌سەن - سه‌ره‌نگ ئه‌حمه‌د

✍ نه‌خشه‌سازی به‌رگ: مه‌ریوان ماره‌

✍ نوێه‌تی چاپ: چاپی یه‌که‌م / ۲۰۱۱

✍ چاپخانه: سیما - سلیمانی

✍ تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

له‌ به‌رێوه‌ به‌را به‌تی کتیبخانه گشتیه‌کان

ژماره (۱۹۰۱) ی سالی (۲۰۱۱) ی پێ دراهوه

مافی چاپدانه‌وه‌ی پارێزراوه‌ بو نووسەر

ژ. موبایل : ۰۷۷۰۱۹۲۸۷۴۸ - ۰۷۵۰۱۶۲۷۸۵۵

(ئافرىتان لە چىرۆكە قورئانييەكاندا) بەشېك لە چىرۆك و باسەكانى ئاۋ قورئان پېك دەھىنئىت كە لە يەكەم ئافرىتەرە دەست پىندەكات كەدايكە (حەۋا) يە و ھاوسەرى باۋكە (ئادەم) كە باۋكى ھەموو مەۋجۇباتىيە. باسى ئافرىتان گىرنگى و بابەخىكى زۆر گەرە و

گرنگى ههيه له ناو كاپه كانى ژياندا، خواى گهوره له قورئانى پيرۆزدا سووره تىكى به ناوى (النساء) ئافره تان و سووره تىكى به ناوى (مريم) ناو ناوه و له زۆرىك له سووره ته كانى تردا ناوو باسى ئافره تان هاتوو. له بهر گرنگى و بايه خى زۆرى ئهم باسانه چه زمان كرد، ئهم كتيبه له سهر چيرۆك و باسى ئافره تانى ناو قورئان ئاماده بگهين و كۆمه لىك خويندنه وه و وانى گرنگ و تاييه ت به ئافره تانى تيا كۆيكه ينه وه، تاوه كو سود و پونكر دهنه وهى زياتر بگه يه نين به خوينه ران. لهم ئاماده كردنه ماندا پشتمان به باشتري و راسترين ئهو سهرچاوه و كتيبانه به ستوو كه لهم بواره دا هه ن، تابتوانين باشتري زانبارى و راستى به خوينه رانى خوشه ويست بگه يه نين. خوينه رانى به پيرۆز و خوشه ويست... ئهو كه سهى كه هه له ناكات و كاره كانى بى كه م و كورتىيه، ئه وه ته نها خواى گه وره يه، ئيمه ي به نده ي خوا ده كه وينه ناو هه له وه و هه له له ئيمه ده وه شيتته وه له نوسين و قسه و گو تار و كار و ئاراسته ماندا، توى خوينه رى به پيرۆز، ئه گهر هه ر راستى و ته واوى و چا كه و جوانىيه كت به رچا و و گوئى كه وت ئه وه له خواى گه وره وه يه و ئيمه ته نها گه ياندنمان له سهر بووه، ئه گهر هه له و ناته واوى و كه م و كورتيت به رچا و و گوئى كه وت ئه وه له ئيمه وه بووه و داواكارين له خوا له و هه له و كه م و كورتىانه مان ببوريت و داخوازين توى به پيرۆزىش ئاگا دارمان بكه يت. پيغه مبه رى خوشه ويست ﷺ له فهرموده يه كدا ده فهرمويت: هه موو نه وه كانى ئاده م هه له ده كه ن، باشتري كه س ئهو كه سه يه كه داواى په شيمان بوونه وه و ليخوشبوون له خواى گه وره ده كات.

عبدالجبار قرداغى

٨- ربيع الثاني- ١٤٣٢

١٣- ٣- ٢٠١١

سليمانى- دليران

پێشه‌کییه‌ك ده‌رباره‌ی (القصص القرآني) چیرۆکه‌ قورئانییه‌كان

یه‌كه‌م: پێناسه‌ی (القصص القرآني) چیرۆکه‌ قورئانییه‌كان.

القصص: كۆی (القصة)یه، بریتیه‌ له‌ هه‌وال یان پوداو.

(تقصص الخبر) واته‌ شوێنی كه‌وت، (اقتصصت الحديث) واته‌: وه‌ك خۆی، له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی گێڕامه‌وه‌ (القصص) واته‌: (البيان) پوێنکردنه‌وه‌ و ده‌رخستن. (القاص) واته‌: ئه‌و كه‌سه‌یه‌ چیرۆكێك دێنێ وه‌ك خۆی ده‌یگێڕێته‌وه‌، وه‌ك شوێن مانا و وشه‌كانی كه‌وتبێت.

(قص الأثر) به‌شوێنیدا چوو، یان به‌شوێنیدا گه‌ڕایه‌وه‌.

خوای گه‌وره‌ فهرمویه‌تی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَاصًّا﴾ (الكهف: ٦٤)

واته‌: موساو كوڤه‌كه‌ی هاوڕێی به‌و پێگایه‌دا گه‌ڕانه‌وه‌ كه‌پێیدا پوێشیتبون و شوێن پێكانی خۆیانیا هه‌لگرته‌وه‌.

* (القرآن): له‌زمانه‌وانیدا (مصدر) ی (قرا)یه، واته‌ خوێندیه‌وه‌ له‌سه‌ر (وزن) ی (فُعْلان) ه وه‌ك (غُفران)، پاشان ئه‌م (مصدر) ه كراوه‌ به‌ناوی وته‌ و كه‌لامی خوا، كه‌بۆسه‌ر محمد پیغه‌مبه‌ر ﷺ دابه‌زیوه‌، خوای گه‌وره‌ فهرمویه‌تی: ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾ ١٧-١٨-١٩ فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ (القيامة: ١٧-١٨) واته‌: شوێن خوێندنه‌وه‌كه‌ی بکه‌ون.

* و تراوه‌: (قرآن)، (وصف) یکی داڕێژاوه‌ له‌ (القرء) واته‌: (الجمع) كۆكراوه‌، به‌وه‌ ناو نراوه‌، چونكه‌ سووره‌ته‌كانی قورئانی كۆ كردۆته‌وه‌، یان چیرۆك و (مثل) نمونه‌ جوانه‌كان و په‌ند و حيكمه‌ت و (الأمر) فه‌رمان و (النواهي) نه‌هیه‌كان و (الحكم) حوكم و بېریاره‌كان، ئامۆژگاری و به‌ئێن و هه‌رپه‌شه‌كان و شتانی تریش كۆده‌كاته‌وه‌، خوای گه‌وره‌ فهرمویه‌تی: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ (النحل: ٨٩). به‌لام بۆچونی دوه‌میان لاوازه‌.

(القرآن) له زاراوه دا واته: (کلام) وتهی خواى گهوره، که بۆ سه ر پیغه مبه رى به ریز محمد ﷺ دابه زیوه و (موجوده) له نیوان دوتویی (مصحف) یکی نوسراودا که به ریگای (تواتر) گیرانه وهی پاست و دروست و تهواو به ئیمه گه یشتوو، هه موو که س به خویندنه وه که ی به ندایه تی نه جامداوه و بچوکتیرین و کورتیرین سووره تی ته حه دی ده کات^۲.

* (القصص القرآنی) بریتیه له: هه والی خواى گه وره یه له کتیه پیرۆز به ریزه که یدا، ده باره ی حالى نه ته وه پابردو و پیشینه کان و پیغه مبه رانی پیشوو پوداو و راستیه کان^۳.

به پیی نه و پیناسه یه (القصص القرآنی) چیرۆکه قورئانییه کان، نه مانه ی لای خواره وه ده گیرته وه:

● (قصص الأنبياء) ژياننامه و چیرۆکی پیغه مبه ران که مه نه ج و به رنامه ی نه وان ده گیرته وه له بانگهواز کردن بۆ لای خواى گه وره و موعجیزه کانیان، که خواى گه وره پشتگیری نه وانی پیکردوو، و هه نس و کهوتیان، و هه نویستی له خوا یاخیوان به رامبه ر نه وان و پاداشتی باوه پداران و پاشه پۆژی یاخی بوان و درۆزان و گومپریان.

● چیرۆکه قورئانییه کان، په یوه ندیداره به و پوداوانه ی که تیپه ریون و نه و که سانه ش له پیغه مبه ران نه بوون، وه که چیرۆکه کانی (قابیل و هابیل و اصحاب الکهف و اصحاب الجنین و ذوالقرنین، و اصحاب السبت و اصحاب الأخدود و اصحاب الفیل).

● چیرۆکه کان په یوه ندی دارن به و پوداوانه ی که له سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ بوون. وه که (الأسراء والمعراج، و الهجرة، و جهنگی به در و ئوحد و الأحزاب، و خیزانه کانی پیغه مبه ر له زینب ی کچی جحش، و پوداوی (الإفک) و جهنگی (حونین و تبوک) و چیرۆکی (المجادلة) و شتانی تریش^۴.

^۲ - مباحث في علوم القرآن / د. صبحی الصالح

^۳ - مباحث في علوم القرآن / مناع خلیل القطان

^۴ - مباحث في علوم القرآن / مناع خلیل القطان

مه به سه ته کانی چیرۆکه قورئانییه کان

قورئانی پیرۆز کتییی پینمای و هیدایه تدا نه بۆ هه موو به شه ر، له هه موو بواره جیا جیا کانی ژياندا، خوای گه وره فه رمویه تی: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ (النحل: ٨٩).

هه روه ها فه رمویه تی: ﴿إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يُهْدِي لِلَّيِّ هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ (الإسراء: ٩٠).

چیرۆکه قورئانییه کان مه به سته به رزو و بالا و حیکمه ت و سودی گرنگیان تیدایه، که هاو پیک و گونجاو نه گه ل مه به سته گشتیییه کانی قورئانی پیرۆزا. که بریتیه له هیدایه تدا نی به شه ر بۆ شتیک که حالیان چاک بکات، ئیتر زوو بی ت یان دره نگ، له دنیا و له گه رانه وه یان.

خوای گه وره فه رمویه تی: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (یوسف: ١١١).

هه روه ها فه رمویه تی: ﴿وَكَلا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَبْنَاءِ الرَّسُلِ مَا نَبَّئْتُ بِهِ فَوَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (هود: ١٢٠).

● چیرۆکه قورئانییه کان: ئامۆزگاری و په ندوو پینمای و په حمه ت و به زه می و پونکردنه و به دیارخسته ن، و دامه زراوی بۆ ده لکه کان و پاک کردنه وه ی ده رونه کان و به رزی و بئندی پۆحه کانی تیایه.

● چیرۆکه قورئانییه کان بریتیه له: به لگه ی پونکه ره وه و نیشانه ی یه کلاکه ره وه، که شایه تی ده دات له سه ر راستی پیغه مبه ری خوا ﷺ له و په یامه دا که نێردراوه. هه ر چیرۆکیکی قورئانی، به به لگه یه کی پون ده ژمیریت له سه ر پیغه مبه ری تی محمد ﷺ.

خوای گهوره له سووره تی (آل عمران) دا له باسی (مریم) دا (علیها السلام) فهرمویه تی: ﴿ذَٰلِكَ مِنْ آٰبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَا لَهُمْ آٰيَةٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ (آل عمران: ٤٤)، ئەم چیرۆکه به هەرچی پوداو و په‌ند و پونکردنه وه که تیا به تی، پیغه مبه‌ر ﷺ نه‌یزانیوه، ته‌نها له‌پێگه‌ی وه‌حی خوا ییبه‌وه زانیویه تی.

خوای گهوره له سووره تی (هود) دا دوای باسکردنی چیرۆکی (نوح) (علیه السلام) فهرمووی: ﴿تِلْكَ مِنْ آٰبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (هود: ٤٩).

له سووره تی (یوسف) دا، ده‌فه‌رمویت: ﴿ذَٰلِكَ مِنْ آٰبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ﴾ * وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ مُؤْمِنِينَ ﴿ (یوسف: ١٠٢-١٠٣).

● چیرۆکه قورئانییه‌کان پویه‌کن له پوه‌کانی نیعجازی قورئان، به به‌لگه‌یه‌کی پون لێک ده‌درێته‌وه له‌سه‌ر پاستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و ئەو په‌یامه‌ی که له لایه‌ن په‌روه‌ردگارییه‌وه هیناویه تی.

● له ئامانه‌که‌کانی چیرۆکه قورئانییه‌کان بریتیی به‌ دان فان به‌ عه‌قیده و بیرو باوه‌ری ئیسلامی و یه‌ك خواناسیدا، که بریتیی به‌ بیرو باوه‌ری سه‌رحه‌م پیغه‌مبه‌ران (علیهم السلام) هه‌ر له ئاده‌م (علیه السلام) تا کو‌تا پیغه‌مبه‌ر که (محمد) ﷺ، خوای گه‌وره فهرمویه تی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آٰتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَتَنْصُرُوهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (٨١) فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (٨٢) أَفَعَبَّرَ دِينَ اللَّهِ يُعُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ (٨٣) قُلْ أَتَشَاءُ أَنْ نُنْزِلَ عَلَيْكَ وَإِلَٰهُنَا أَنْ نُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تَفَرِّقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران ٨١-٨٤).

خوای گه‌وره له ئایه‌تیکی تر دا فهرمویه تی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَنَحْنُ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (الاحزاب: ٧).

● دىن يەكە و، پەيامەكانىشى يەكن، و سەرچاوەكەشى يەك شتە، و دەروازەكەيشى يەكە، و زنجىرەكەشى ئەلقە ئەلقە بە يەكەو بەندە و پەيوەندىدارە، لە ئادەمەو تا دەگاتە خوشەويستمان محمد ﷺ.

● چىرۆكە قورئانىيەكان دلى پىغەمبەر محمد ﷺ جىگىر و دامەزراو دەكات، دلدانەو و دل نەوايى و تويشو بۇ بانگەوازەكەى: ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَبِّئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمُعْظَمُهُ لَكُمُومِنَ﴾ (هود: ۱۲۰).

● زۆرىك لە تاقى كردنەو و ناپەختى پويانكرده پىغەمبەر ﷺ، و زۆرىك بەرپەستى بۇدانرا و پوبەپوى بونەو و نازارى توش هات، و زۆرىك گالته جارى بە كارەكەى كرا و چەوسىنرايەو، زۆرىك ھۆكارى دونيايى خرايە بەردەم تا سەرى ئى تىكبدەن، خواي گەورە بوى پونكردهو، كە ئەوئى توشى ئەو ھاتوو توشى پىغەمبەرانى پيش تويش ھاتوو، و نارامگر و خۇپاگروو دامەزراو بوون، تا خواي گەورە پزگارى كردن و سەرى خستن بەسەر كافراندا، پىگاي بانگەوازي خوايى بەدرك و دال چنراو، و بەرپەست و تاقى كردنەو و ناپەختى تيايە.

خواي گەورە لە سوورەتى (البقرة) دا، دەفەرمويىت: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مِثْلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْكُومُ الْأَسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَمَنْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نَصُرُوا اللَّهَ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ (البقرة: ۲۱۴).

لە ئايەتتىكى تردا دەفەرمويىت: ﴿وَلَقَدْ اسْتَنْهَرْتُمْ رُسُلًا مِنْ قَبْلِكُمْ فَجَاءَهُم بِالَّذِينَ اسْتَنْهَرْتُمْ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ سَنَاحُونَ﴾ (الانعام: ۱۰).

● چىرۆكە قورئانىيەكان داننانە بە بىيارە شەرىعەكان، و ھەرچەندە لە ھەنىك لە لقەكانىشدا جياواز بن، ئەوئەش بە ھوى تىپوانىن لە جياوازي زمان و بارو دۆخ و ژىنگەكان، خواي گەورە فەرمويەتى: ﴿وَكُتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (۴۵) وَقَفْنَا عَلَى آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَأَنبَأَهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَبُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمُعْظَمُهُ لِّلْمُتَّقِينَ (۴۶) وَلِيُخْضِكُمُ أَهْلُ

الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (٤٧) وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمَنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَقُوا الْحَيَاةَ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (٤٨) وَأَنْ أَحْكَمْ بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثُرَ مِنْ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ (٤٩) أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿المائدة: ٤٥-٥٠﴾.

● له چیرۆکه قورئانییه کاندای دۆژمنایه تی نیلیسی به نه فرته کراو بو هه موو موقایه تی رونکرده وه، و باسی پهگ و پیشه ی ئه و دۆژمنایه تییه و درێژ بونه وه ی کراوه، و باسی ترسانکی و پیلانه کانی به درێژیی چاخه کان کراوه، خوای گه وره فه رمویه تی: ﴿يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوُهُمْ إِنَّ جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف: ٢٧).

قورئان دۆژمنایه تی شه یتان و هوکار و پیلانه کانیمان له تیکدان و سه ر لیشیواندن ی به شه ره کاندای بو دهرده خات.

● هه روه ا له مه به سه ته کانی چیرۆکه قورئانییه کان: هه په شه ی تیایه بو خاوه ن کتیبه کان به به لگه و رونکرده وه ی جوان و ئا په سه ته کردنیان، به وه ی که له ناو ئه و ته حریف و گوپین و شارندنه وه ی په سه تیانه دایه، هه روه ا رونه کردنه وه ی قسه ی جیاکه ره وه له و شتانه دا که ئه وان جیاوازیان تیایه دایه، و وه لام دانه وه ی په سه تیاره کانیان و به تال کردنه وه ی ئه و لیکدانه وه و گومانانه ی که دروستی ده که ن و به لگه کان داده پۆشن و درو هه لده به ستن.

خوای گه وره فه رمویه تی: ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّي إِسْرَئِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَئِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (ال عمران: ٩٣).

هەروەها خۆى گەورە لە سوورەتى (النمل)دا فەرمووەتى: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَنْصُ عَلَى نَبِيِّ إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (النمل: ٧٦).

● هەروەها لە مەبەستەكانى چىرۆكە قورئانييەكان: پونکردنەوهى نازو نىعمەتەكانى خۆى گەورە لەسەر نەوهى ئىسرائىل لەگەڵ پىڤەمبەرانىندا و خراپى سىروشت و بەدى مەئس و كەوت و ئەخلاقيان، تا ئىمە بە ئاگا و وريابين بەرامبەريان، و هەتا ئەوانىش بە ئاگا بن كە ئەوهيان توش دىت كە توش پىششىنەكانيان هاتووە كە تىپەر بوون.

خۆى گەورە فەرمووەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفٍ يَهْدِيكُمْ وَإِلَيَّ فَامْرُؤُونَ (٤٠) وَأَمَّا أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَ كَافِرِينَ وَلَا تَسْرَبُوا بِأَيْمَانِي تَسَرًّا قَلِيلًا وَإِلَيَّ فَاتَّقُونَ (٤١) وَلَا تَلْسِنُوا الْحَقَّ بِالْأُطْلُ وَكُتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ كَاذِبُونَ﴾ (البقرة: ٤٠-٤٢).

● هەروەها چىرۆكە قورئانييەكان هۆكارىكە لە هۆكارەكانى بانگەوازكردن بۆلاى خۆى گەورە و بەرنامەى پىڤەمبەران (عليهم السلام) لە بانگەوازی خودا، هەروەها حالى ئەو كەسانەش دەزانين كە بانگەواز كراون و پاداشتى باوەرداران و پاشەپۇژى بى پرۆيانىشمان بۆ دەردەكەويت، ئەو بانگەوازه تويىشو و پوناكى پىڤاىه بۆ باوەرداران. زانای پاىهەرز (محمد الغزالي) دەلىت: چىرۆك لە ديارترين شىوازه قورئانييەكانە بۆ پونکردنەوهى ئىسلام و دەرخستنى پەيامەكەى و تىكەل كوردنى بابەتەكانى بەدل و دەروەكان، و چىرۆكە قورئانيەكان برىتيە لە مېژوى بانگەواز لەژياندا و چۆن پىڤا و پىڤەوى خۆى گرتووە لە بەرەبەيانى مېژوووە لەناو خەلكيدا؟^١

^١ - (نظرات في القرآن الكريم)

لە نىشانە و تايىبە تەمەندى چىرۆكە قورئاننىيەكان

ئامانجى پون و بەرز و بالا، راستى پودا، ھىنانى ھەندىك چىرۆك لە زىاتر لە سوورەتتىكا.

۱- ئامانجى پون و بەرز و بالا:

چىرۆكە قورئاننىيەكان ئامانجى پون و بەرزو بالاين ھەيە، و مەبەستى بەرزو بلىنديان تايىبە، برىتتىن لە شىۋە و دىمەنىكى زىندو راستى و ئامۇزگارى و پەندو وائەى گرىنگ و بەسود، و بەلگەى پون لەسەر راستى پىغەمبەر ﷺ لەو پەيمانەدا كەپنى ھاتووە.

● بەشىۋەى گشتى، چىرۆكە قورئاننىيەكان برىتتىن لە ھىدايەت و پونكرەنەو بەدىارخستى و پەندو ئامۇزگارى ھەرگرتن.

● چىرۆكە قورئاننىيەكان لە نىۋان بەرزى ئامانجەكان و بەرزى و بلىندى شىۋازەكان و جوانى و وردەكارىاندا كۆكراۋنەتەو.

۲- راستى پودا:

چىرۆكە قورئاننىيەكان، وىنە كىشانىكى زىندو لىكدانەو ھەيەكى وردە دەريارەى ئەو پوداۋانەى كە پويان داو، ئەو پوداۋانەيش پېن لە وائە و پەندو ئامۇزگارى، كە ئىمە ھەرمەنگرتوۋ پاراستومانن، ھەتا سەردەمى ئەمپۆ، كە لەپراستىدا پويانداو و پەندو وائەكانىشيان راستە.

۳- ھىنانى ھەندىك لە چىرۆكەكان لە زىاتر بە سوورەتتىكا:

ئەمىش نىشانە و تايىبە تەمەندىيەكى ديارە و شىۋازىكى تايىبەتەيشە لە چىرۆكە قورئاننىيەكان، لەمەيشدا ئەو ھەيە كە بەلگە دەدات لەسەر بەلاغەتى دارشتنى شىۋازى قورئان و موغجىزەكانى.

پىشەوا (الباقلانى) دەلىت: (ھىنانى باسى چىرۆكىك بە ووشەو دەريپرىنى جياواز لە كارىكى قورس و گراندا يەك مانا و مەبەست دەبەخشىت كە پەوانىبىزى و دەريپرىنى جوانى تىادا دەردەكەۋىت و پوون دەبىتەو، ھىنانى زۆرىك لە چىرۆكەكان لە چەند شىۋىنىكى جياوازدا بە رىكخستنى جياجيا، بەو ئاگادار كراون كە ئەوان بىدەسەلات و بى توانان لەو ھى كە نمونەى بھىنن).

● (الزکشی) دەلیت: حیکمەت لە ھینانی ھەندیک لە چاروگە قورئانپەکان لە زیاتر لە

سوورەتیکدا، چەند پوێیەکی ھەیە، ھەندیکیان باس دەکەین:

* ھینانی ھەندیک لە چاروگە قورئانپەکان زیاتر لە سوورەتیکدا، ھیچ عەیب و ناتەواویەکی لە دەربەڕین و ووشەسازیدا نەکردووە، و ھیچ گرفتیکیش پوینەداووە، بەلکو بەوکارە دەربەڕینی دروستکراوەکان پون کراوەتەو.

* ئەو مانایەکی کە چاروگەکی تەواوی لەسەر کۆدەبیتهو، دابەش بوو بەسەر چەند شونیکدا، ھەر جارێ بە چاروگە دووبارە بوو تەو – لەو لیکدانەو جەوانیدا – کەسی پەوانبێژ ھەمیشە حەزی وایە کە گوێی لێبگیرێت، لەویدا کە جەوان داپێژراو، کەسەکان حەزدەکەن بەو گێڕانەوێیە لەشتە تازەکاندا ھەریەکەیان بەشی خۆیان لەزەت وەرگرن تیایدا.

* ھەروەھا دەرکەوتنی کارو فەرمانی سەیر لە دەرھینان و وێنەییەکی پونکەرەو لە داپشتندا بەیەک مانا، ھاوێ دانەرەن لەسەر دەمی پێغەمبەردا ﷺ سەریان سوپدەما لە فراوانی کاری دووبارە بوو تەو لە چاروگەکاندا، لەگەڵ گوێزانی شیوازی داپشتن و پونکردنەو پێکھاتەکید، خۆی گەرە بۆی پونکردنەو کە ئەوکارە ئێوان سەریان لێ دەسوپمێت ھیچ توانایەکی ناتوانیت پێی بگات و لە کۆتاییەکی شارەزا بیت ووتە و دەربەڕینی خۆی گەرە بۆ سنورە و ژمارەیی.

خۆی گەرە فەرمویت: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِائَةِ مَدَدٍ﴾ (الکھف: ۱۰۹).

لە ئایەتیکی تردا دەفرمویت: ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمْدُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (لقمان: ۲۷).

چیرۆکی سه ره تای دروستکردن

خوای گه وره ده فهرمووئیت: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ عََلَّمَ كُلَّ شَيْءٍ عَلَيْهِ﴾ (البقره/۲۹).

واته: (هر ئه و زاته (خوای گه وره) هه موو شتیکی له زه ویدا بۆ ئیوه دروستکردووه، پاشان ویستی ئاسمان دروست بکات بۆیه به جهوت چین به دیهینا و پێکی خستن، هر خۆیشی به هه موو شتیک زانا و ئاگاداره). خوای گه وره ده فهرمووئیت: ﴿الْحَدِّ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ (الانعام/۱).

واته: (سوپاس و ستایش بۆ ئه و خوایهی که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردووه، تاریکی و پووناکی فهراهه م هیناوه (که چی له گه ل ئه و هه موو به ئگه به هیز و سه رسام و ناوازاندها) پاشان ئه وانه ی بێ باوه ربوون به په روه ردگاریان یه کیک له دروستکراوانی خوا ده که نه هاوتای خوا) هه روه ها ده فهرمووئیت: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْ مَرْمَأً فَقَعَتَا هُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الانبیاء/۳۰).

واته: (ئایا ئه وانه ی بێ باوه ربوون نه یان بینیه و بۆیان پون نه بوته وه به راستی ئاسمانه کان و زهوی یه ک پارچه بوون له وه و دوا لیكمان جیا کردنه وه (که ئه مه ئاماژه یه بۆ ئه وه ی که ئه م راسته قینه زانستییه له لایه ن ئه وانه وه په ی پێ ده بریت) له ئاویش هه موو شتیکی زیندوو مان فهراهه م هیناوه (ئاو زۆربه ی پیکهاته ی له شی ئاده میزاد و زینده وهران و پوهه ک پێک ده هینیت) ئایا ئه وانه هه ر باوه رب نا هینن (به و راستیانه و به و دهسته لاته ی سنوره ی ئیمه؟).

خوای گه وره ده فهرمووئیت: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا﴾ (الانبیاء/۳۲).

واته: (ئیمه ئاسمانمان کردووه به سه قفیکی پارێزراو).

هه روه ها ده فهرمووئیت: ﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ (الفرقان/۵۹).

واته: (خوای گه وره ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی وا له نیوانیاندایه له ماوه ی شهش پوژدا دروستی کردووه).

لە شوئىنىكى تردا دەفەرموویت: ﴿قُلْ أَتُكْفِرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَجَعَلُونَ لَهُ
أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۹) وَجَعَلَ فِيهَا رِوَاسِي مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَفْوَاقَهَا فِي أَمْرَةٍ آيَاتٍ سَوَاءٍ
لِللَّسَاتِلِينَ (۱۰) ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَكُلَّ الْأَرْضِ أُنْتِ طُوعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ (۱۱)
فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِصَابِغٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۱۲)﴾ (فصلت ۹-۱۲).

واتە: (ئەى پىغەمبەر ﷺ پىيان بلى: باشە، ئاخىر ئىيە باوەرتان بەو زاتە نىيە كە زەوى
لە دوو پۆژدا دروستكردووه؟ ئەلبەتە ئەو پۆژانە مەگەر خوا خۇى بزانىت درىژى
ماوەكەيان چەندە؟) چەند هاوەلىكىشى بۆ بىيار دەدەن؟ ئەو بەدەيەنەر و دروستكارە،
پەرورەدگارى ھەر ھەموو جىھانيان و بوونەوەرە. لەسەر پوكارى زەوى كىوەكانى
دامەزراندووه (كە كاردەكەنە سەر ئاوو ھەوا، ديمەنى جوان دەسازىنن، لەنگەرى دەگرن،
پووبەرى فراوانتردەكەن،... ھتد) بەرەكەتى زۆرى تىدا داين كردووه (وەك نەوت و جۆرەھا
كانزا، سەرەپاى جىھانى پووەك و... ھتد) ھەموو پزق و پۆزىيەكى تىدا بىيار داوھ
ھەمووى لە ماوھى چوار پۆژدا بە دوو پۆژەكەى پىشوشەوہ (قەبارە و پنگ و تام و بۆن و
وەرز و وشوئى ھەر ميوەو دەغل و دانىك، ھەرۋەھا گيانداران و بالەندەكانىش) تا نياز و
داخووزىيەكانى ئادەمىزاد جى بەجى بكات. ئىنجا ويستى ئاسمان پىك بخات و دروستى
بكات لە كاتىكدا كە دووكەل بوو، جا بە ئاسمان و زەوى فەرموو: فەرمانبەردار و ملكەچ
بن بەخوشى خوتان يان بە زۆر بقاتنخەمە ژىر دەسەلاتى خۆمەوہ؟! ھەردوولا خىرا وتيان:
ملكەچى تۆين و چۆن دەفەرموويت وادەكەين (بىگومان كاريكى ئاسانە بۆ خواى
بالادەست، زەوى و ئاسمان بىنئىتە قسە، چونكە ئادەمىزاد جۆرەھا نامىرى ھىناوہتە
قسە، دەم و زمان و لىوئىشان نىيە!). لە ماوھى دووپۆژدا (لەو پۆژانەى كە ھەر خۇى
ماوھيان دەزانىت) ئاسمانى كرده ھەوت چىن، فەرمانى بۆ ھەر چىنىكىش دەرکرد،
ئىنجا دەفەرموويت: ئاسمانى دونياشمان پازاندەوہ بە ئەستىرە و كردمانە چراخان و
كردمانە ھۆى پاراستن (لەشەپى شەيقانەكان) ئا ئەو شتانە ھەموو بە ويست و فەرمانى
زاتىكە كە بالادەست وزانايە). لە شوئىنىكى تردا دەفەرموويت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّا مِنْ غُوبٍ﴾ (ق ۳۸).

واته: (به پراستی ئیمه ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی له نیوانیاندا ههیه به شهش پوژ دروستمان کردوون، ههچ ماندویه تیه کیش پووی تی نه کردوین).

له شوینیکی تردا ده فره موویت: ﴿أَلَمْ جَعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا (٦) وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾ (النبا/٦-٧).

واته: (ئایا زهویمان وهك لانهك بو فرهههه نه هیناوان؟ ئایا کیوه کانهمان وهك مینخ بو دانه کوتاوان؟ (تا زهوی بیاریزیت له فشاری بورکان ومادده تواوه کانی ناو ناخی، ههروهه تا لهنگه ری رابگریت و چهندهه سوودی ترتان پی بگهیه نین؟).

ههروهه ده فره موویت: ﴿وَبَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا (١٢) وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾ (النبا/١٢-١٣).

واته: (ئایا جهوت چین ئاسمانی به هیز و پتهومان به پاره تانهوه دروست نه کردووه؟ چرایه کی پرشنگدارمان بو فرهههه نه هیناوان؟) (که مه بهست خۆره).

ههروهه ده فره موویت: ﴿أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا (٢٧) مَرْفَعُ سَنَكُمَا فَسُورَاهَا (٢٨) وَأَغْطَشَ

لِيلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (٢٩) وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (٣٠) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءً مَرَعَاهَا (٣١) وَالْجِبَالَ أُرْسَاهَا

(٣٢) مَعَالٍ لَكُمْ وَلِأَعْنَامِكُمْ﴾ (النازعات/٢٧-٣٢).

واته: (باشه ئاخو زیندوو کردنه وهی ئیوه سه ختر و گرانه، یان به دیهینانی ئهه ئاسمانه، که ههه خۆی به پای کردووه (که پهره له نه ستیره و هه ساره ی گه وهی هه مه جوژ)، به به رزییه وه رای گرتووه و به وپه ری پێک و پێکی به دی هیناوه (به پاره تانهوه)، شه و گاره که ی تاریک کردووه، کاتی چیشته نگاویش پووناک خۆری ده رخستووه، دواتر زهویشی به شیوه یه کی هیلکه یی به دیهیناوه، ئاوی لی ده رهیناوه و له وه رگای بو مالات فرهههه هیناوه، کیوه کانیشی به تۆکه می دامه زرا ندووه، (هه موئه مانه ی دروست کردووه) تا ببیته هو ی ئه وهی که خوتان و مالاته کانیشتان سوودی لی وه رگرن. (خوا ی گه وه ههه بووه پێش ئه وهی ههچ شتی که بووبیت، عه رشی خوا ی گه وه له پیشدا له سهه ئاو بووه، ههه خۆی ئه مه ی له قورئاندا باس فره مو، و ئاسمانه کان و زهوی دروست کردووه).^٨

ههروهه پێغه مبهه ﷺ به جوانی پوونی کردۆته وه و فره موویه تی: له پیش دروست کراوه کاندرا، هه موو شتی که بۆشایی بووه، نه ههوا بووه، نه زهوی نه ئاسمان نه شهو نه پوژ نه تاریکی نه پووناکی، بێجگه له خوا ی گه وه (الرحمن) ههچ شتی که نه بووه،

^٨ - رواه البخاري في (بداء الخلق) برقم (٣١٩٠)

تاك و تهنها بووه و كهسى له گه لدا نه بووه، خواى گه و ره له سه ر عه رشى خۆى ئىستواى كردوو، ئىنجا خواى گه و ره وىستى دروستكراوه كان به دى به ئىت و ئاسمانه كان و زهوى بۆ يه كه م جار دروست بكات و دابه ئىت، خواى گه و ره هه رچى بو ئت دروستى ده كات و ئه نجامى ده دات، فه رمانى ئه و زاته له نىوان كاف و نون دا يه: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (يس: ٨٢). ئىنجا خواى گه و ره ئاسمانه كان و زهوى دروستكرد، پىش ئه مانه يش، عه رش و قه له مى دروستكردوو، نه خشه ي هه موو كار و فه رمانى كى دا پشتوو و كى شاوه و ئه ندازه گى رى بۆ كردوو و هه رچى له م بوونه و ره فراوانه دا بووه هه ر خۆى هى ناويه تى يه بوون. (خواى ميه ره بان به سه ر (عه رش) ته ختى فه رمان په وايه تى خۆيه وه وه ستاوه، يه كه م شت كه دروستى كرد برى تى بوو له قه له م، پاشان پى ئى فه رموو: بنوسه، ئىنجا قه له م ده ستى كرد به نوسى نى ئه و شتانه ي كه ده بن تا پۆزى قىامه ت (به وىستى خوا).^٩

له (عه دالله)ى كو پى (عه مر)ى كو پى (عاص) وه (خوا لى يان پا زى بى ت) ده ئىت: (بىستومه له پىغه مبه ره وه ﷺ ده ي فه رموو: خواى گه و ره په نجا هه زار سال پىش ئه وه ي ئاسمانه كان و زهوى دروست بكات هه موو كار و بارى دروستكراوه كانى نوسى و وه) فه رموى: (هه ره ها عه رشى په ره ردا ر له سه ر ئا و بووه).^{١٠} پاشان خواى گه و ره تارىكى و پوناكى دروستكردوو، پاشان نىوانى انى جيا كرده ته وه، ئىنجا تارىكى كرده شه وى تارىك و نه بى نرا و پوناكى كرده پۆزى پوناك و پرشنگدا ر).^{١١}

به راستى خواى گه و ره هه والى داوه پىمان ده ربا رى گه و ره يى دروستكردنى ته ختى فه رمان په وايى و كورسى، وه كه فه رموى يه تى: ﴿وَمَعَ كُرْسِيِّهٖ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (البقرة/ ٢٥٥). وا ته: (فه رمان په وايى و زانى ن و ده سه ته لا تى ئه و زاته هه موو ئاسمانه كان و زهوى گه رتو ته وه). پاشان خواى گه و ره ئاسمانه كان و زهوى دروست كرد، كه تو په لى كى پته وى پىكه وه نوسا و بوون، ئىنجا له ت و په تى كردن و لى كى جيا كرده وه، له پىشدا زهوى له ما وه ي دوو پۆزدا (له و پۆزانه ي كه خۆى ئه ندازه ي ده زانى ت) دروست كرد، پاشان

^٩ - صفحه ٤٧٠٠ لى كتاب السنة من سنن أبى داود عن عبادة بن الصامت

^{١٠} - صحيح مسلم (٢٦٥٣) ن القدر.

^{١١} - ئه مه (ابن كئىر) (١١/١) له (البدایة والنهایة) به (سند) یكى (حسن) له (مرآة الهمدانى) له (ابن مسعود و أبى صالح والسدي) له (ابن عباس) و كئمه لى ك له ها وه لانه وه په وايه تى كردوو.

ئاسمانی دروست کرد ئینجا ویستی ئاسمان پێك بخات و پێکی کات، پێکی خست و پێکی و پێکی کرد له دوو پۆژی تردا، پاشان شیوهی زهوی وهك هیلکهی نه عامه لی کرد، ئینجا شاخهکانی تیا دروستکرد و وهکو مێخ دایکوتا و له زهویدا چه سپاندی، که زهوی راگیر و هاوسهنگ کردوه، پاشان زهوی راخست و وهك لانکهی ژبانی لی کرد وهك گیانله به پێکی ژێر بارخراوی لی کرد، سازاندی که خه لکی له سهر بێت و بۆ کوێی بویت پیایدا بپروات، فراوانی کرد و ئارام و دلنای کرد بۆ ژبان، نه بجوێت و نه لابادات و نه ناهاوسهنگ بێت بهو که سانهوه که به سه ریدا ده پۆن، ئینجا له زهویدا ئاو و له وه پگی دهرهینا و فره اهم هینا، پوباره کانی دروست کرد که ئاویان پیابیت و گژوگیاو توو و دانه ویله و پوهه و سه وزایی تیا پواند و سه وزکرد، له به شیکی ئاسمانه وه خوری به سه ر زهویدا هه لهینا و دهرخست، و مانگ هه لهات و دروشایه وه، پوناکی وهك خۆی مایه وه، به لام تیشکه کان پویشن، و پۆژی پووناك و بینراو کرد، و شوینی نه ستیره و هه ساره کان و شوینی هه لهاتن و ئاوابونیانی دیاری کرد، به جوړیک پێکی خستن که هه ریه که خولگه و شوینی خۆیدا بسوپێته وه، و شهوی به سه ر پۆژدا هینا و پوناکییه کهی کرده تاریکی، پاش نه وهی بالنده کانی دروست کرد که به سه ر زهویدا بپۆن.^{۱۲}

له فهرمووده یه کدا له (ابوهریره) وهه پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: (خوای گه وره له پۆژی شه ممه دا خۆلی دروست کرد و له پۆژی یه ک شه ممه دا شاخه کانی دروستکرد، و له پۆژی دوو شه ممه دا پوهه و دره خته کانی دروستکرد و له پۆژی سی شه ممه دا (المکروه) واته: شه پ و نا په حه تی دروست کرد، یان ئه وشتانه ی دروستکرد که بۆ ژبان پیویستن وهك ئاسن و ئه و پیدایستیانه ی که له ناو زهویدان و دهرده یینرین، و له پۆژی چوار شه ممه دا (النور) پوناکی دروستکرد، و له پۆژی پینچ شه ممه دا گیانله به رانی تیا دا بلاو کرده وه، و ئاده میشی له پۆژی هه یینی له پاش عه سر دروستکرد، که کو تا دروستکراو بوو له پۆژی هه یینی له کاتیك له نیوان (عه سر تا شه و)^{۱۳}، خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ كَلْوًا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَسَخَّرَ بَيْنَهُمْ جَلَبَةً لَّيَبْسُوهَا وَالرَّيَالِكُ مَوَاحِرَ فِيهِ وَلِيَسْتَعْمِلُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۱۴)﴾ وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

^{۱۲} - بقره ۲۴۰ سوود له فهرمووده یه ک وه رگیراوه که (البخاری) (باب ۴۱) له (التفسیر) دا پیوایه تی کردوه، له (سعیدی کوپی جیب) نه ویش له (ابن

عباس) وهه، و (الحافظ) له (فتح الباری) ۵/۸ (۵۵۶) دا به (المصحیح) دایناوه.

^{۱۳} - صحیح الأسناد: مسلم (۲۷۸۹) فی صفات المنافقین.

واته: (خوای گه وړه نه و زاته په که دهریای بۇ بار هیڼاون تا گوشتي تهر و تازه ی لی بخون، تا له ناویدا جوړه ها گه وهر و مرواری دهریښن و له دهرست و ملی بکه، هره وها که شتییه کان ده بی نیت دهریا له ت ده کن تا فزل و به خششی تری په وهر دگار به دهرست به ښن، بۇ نه ووی سوپا سگوزاریش بکه، هر خوا له سهر پووکاری زه وی چیاکانی چه سپاندوه تا له نگره ی بگریټ و نیوه نه له رزینیټ و لارتان نه کاته وه و ژیر و ژور نه بن، هره وها چه و پروبار و ږنگه و بانی تیدا به دیه ښاوه بۇ نه ووی پری دهرکن و به مرامی خوټان بکه، هره وها نیشانه ی زور و زه به ندی له زه ویدا دایین کردوه (وهکو که ژ و کیوه کان و چه و پوباره کان و به رزی و نشیوه کان تا وون نه بن له شه وگاریشدا) و به هو ی نه ستیره کانه وه خه لکی پری خو یان دهریکه، (باشه ئی هو شمه نده کان) نایا نه و زاته ی نه م هوو دروستکراوه سهر سوپه ښه رانه ی به دیه ښاوه وهکو نه و که سه وایه که ناتوانیت هیچ به دی به ښیت، نایا نه و نه و بولیکی ناده نه وه و یاداوهری وهر ناگرن؟! خو نه گهر بیټ و بتانه ویت ناز و نیعمه ته کانی خوای گه وړه برژمیرن، بوټان نارژمیردیت (له نه دمه کانی دهر ووه و ناوه ووی خوټان و نه و پزق و پوزیانه ی که ده یخون و نه و پو شاک و رایه خ و ناومالهی به کاری ده ښن... هتد، سهره پای هه زاران هزار دروستکراوانی تری دیار و نادیار له جیهانی ماده و پوهک و گیاندار و... هتد) سهره پای که م سوپاسیتان له و هوو ناز و نیعمه ته بی شو ماره) به راستی خوای په وهر دگار هر لیخوش بوو میهره بانه.

واته: (به‌پراستی له دروستکردنې ناسمانه‌کان و زهوی و څالوگوږې شوو و پوړېدا و لهو که‌شتیان‌دا که ده‌گه‌رېن به‌د‌ریادا و به‌هویه‌وه سوود به‌خه‌لکې ده‌گه‌یه‌ن و لهو څاوه‌ی که‌خوا له ناسمانه‌وه د‌مباررېنېت ښخا به‌هویه‌وه زهوی یی زیندو ده‌کاته‌وه د‌وای

ووشك بوون و مردنی، هه‌روه‌ها جووره‌ها زنده‌هه‌ر و گیانه‌به‌ر و مارو میروی له‌سه‌ر پووکاری زه‌ویدا بلاوکردۆته‌وه و وگۆراندن و هات و چۆ پێکردنی با و شه‌مال و راگیرکردنی هه‌وره‌كان له‌نیوان ئاسمان و زه‌ویدا، ئه‌مانه هه‌موو به‌لگه و نیشانه‌ی به‌هێزن بو ئه‌وانه‌ی كه عه‌قل و بیر و هۆشیان ده‌خه‌نه كار و بیر له ده‌سته‌لاتی بی سنوری خوا ده‌كه‌نه‌وه).

له شوینیکی تردا ده‌فه‌رموویت: ﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُشْبُوا شَجَرَهَا إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾ (٦٠) *أَمَّنْ* جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَافَهَا أَثَرًا وَجَعَلَ لَهَا مِرَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (٦١) ﴿النمل/٦٠-٦١﴾.

واته: (ئایا شه‌ریك و هاوه‌ل چاكتره بپه‌رستیت) یان ئه‌و زاته‌ی كه ئاسمانه‌كان و زه‌وی دروستكردوه و له ئاسمانه‌وه بارانی باراندوه، جا باخ و بیستانی جوان و پازاوه‌مان پێ به‌ره‌م هیناوه، ئیوه نه‌تانه‌توانی دره‌خته‌كانی بپوینن چ جایی به‌ر و بوومه‌كه‌ی، ئایا په‌وايه كه خوايه‌کی تر له‌گه‌ل خوای په‌روه‌رگادا هه‌بیت؟! نه‌خیر، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو به‌لگانه‌دا زۆربه‌ی ئه‌و خه‌لكه له پێبازی راست لاده‌دن و شوینی چه‌وتی و نادروستی ده‌كه‌ون، (ئایا ته‌نها ئه‌و زاته‌ی ئه‌و) كه زه‌وی دامه‌زراندوه و له ناویدا جوگه و پووکاری په‌خساندوه هه‌روه‌ها زنجیره‌ی چپای تیا‌دا چه‌سپاندوه، له نیوان دوو ده‌ریا‌كه‌شدا به‌ربه‌ستی به‌ریا‌كردوه (كه ئاوی شیرین و سویر تێكه‌ل نابن) ئایا په‌وايه خوايه‌کی تر له‌گه‌ل خوای په‌روه‌رگادا هه‌بیت؟! نه‌خیر وانییه له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو به‌لگانه‌دا زۆربه‌ی ئه‌و خه‌لكه (ئهم پاستیانه) نازانن و تیناگه‌ن).

له سووره‌تی (الطلاق) یه‌شدا ده‌فه‌رموویت: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَسْرُلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لَعَلَّكُمْ أَنْ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (الطلاق/١٢).

واته: (خوا ئه‌و زاته‌یه كه چه‌وت چپن ئاسمانی دروستكردوه و فه‌رمانی خوا له نیوانیاندا داده‌به‌زیت، هه‌روه‌ها به وینه‌ی ئه‌وان فه‌رمانی خوا بو زه‌ویش داده‌به‌زیت و جی به‌جی ده‌كریت، بو ئه‌وه‌ی بزائن كه به‌پاستی خوا ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌كه‌دا هه‌یه، بیگومان خوا به زانست و زانیاری خۆی گه‌مارۆی هه‌موو شتی‌كه‌ی داوه).

پياو و ئافرىت

كاتىك ئىنسان دەپروانىتە بابەتيك لە بابەتەكان كە عەقل و ژىرى كەسەكان جياوازييان تيايدا دەبيت، ئەوا پىويست دەكات بە شوپىن بابەتيكى تردا بگەپىت و ليكۆلىتەو كە عەقل و ژىرى كەسەكان تيايدا يەك دەنگ و ھاوړا بن، لەبەر ئەوھى كە ھىنانى بېريارىك لەسەر شتيك جياواز دەبيت لەسەر بېريار لەسەر شتى دووھم. ووشەى (امراة) ئافرىت، واتە لەبەرامبەريدا ووشەيەك ھەيە كە (رجل) پياو، يەكەميان واتە: (أنثى) مېينە، دووھميان واتە: (ذكر) نېرىنە، ئەگەر بېروانىنە ھەردووکیان ئەوا دەبينىن كە (جنس) پەگەزىك ھەيە كە ھەردووکیان كۆ بکاتەوھ كە (انسان)ە، كاتىك دەليين (جنس) پەگەزىك ھەردووکیان كۆدەكاتەوھ كە ئىنسانە، واتە دەگونجىت ھەردوو جۆرەكەى لى دروست بېيت، واتە تاكى يەكسانى لى دروست بېيت، ئىنسان (جنس) پەگەزىكە، چونكە ھەردوو جۆرەكەى لى دروست دەبيت (نېر و مې). ئەگەر بېروانىنە (جنس) دەبينىن دابەش دەبيت بۆ دووجۆر، پىويست دەكات بلىين: (بەپراستى دابەش نابيت بۆ دوو جۆر مەگەر بۆ دوو كاری گرنىگ و گەورە و تەواو، خۆ ئەگەر يەك كاری گرنىگ بوايە، ئەوا (جنس) پەگەز بەيەك جۆر و تاك دەمايەوھ، بەلام دابەش بوونى بۆ دوو جۆر، بەلگەيە لەسەر ئەوھى كە ھەر جۆرىك تايبەتمەندى خويى ھەيە، (جنس) پەگەزىش ئەو تايبەتمەنديانەيان بۆ كۆدەكاتەوھ، بۆ نمونە (كات) پەگەزىكە كە شەو و پۆژ دەگريتەوھ، يەككيان تاريك و ئەوى تر پووناك ئاماژە دەكەن بۆ شەو و پۆژ، ھەندىك كەس وا گومان دەبن كە دژايەتى و نايەكسانى لە نيوانىندا ھەبيت، دەليين: نەخىر، پووناكى بۆ ئەوھ نەھاتوھ دژايەتى و بەرھەلستى تاريكى بكات، و تاريكىش بۆ ئەوھ نەھاتوھ دژايەتى و بەرھەلستى پووناكى بكات، لەبەر ئەوھ پراست نابيت كە بەراوورد لە نيوان پووناكى و تاريكىدا بکەين چونكە ھەريەكەيان گرنىگى وكارى خويانىان ھەيە كەبەجىي دەگەيەنن، يەككيان ناتوانيت كاری ئەوى تريان جى بەجى بكات، ھەردووکیان تەواوكارى يەكترين بۆ پەيام و بەرنامەى ژيان. ئەو (كات)ەى كە بە پەگەزى خوى دابەش دەبيت بۆ شەو و پۆژ، مانايەكى ھاوبەشى ھەيە كە برىتييە لە: كاتى ديارى كراوھ بۆ پوودانى شتەكان تيايدا، پاشان دابەش دەبيت بۆ ھەردوو جۆرەكەى (پۆژ و شەو)، كەواتە... شەو كار و گرنىگى خويى ھەيە، ھەروەھا پۆژ كار و گرنىگى

خۆيى ھەيە. خۆي گەورە كاتىك ئەم مەسەلەيە پوون دەكاتەو و دەردەخات، بە شىۋەيەكى پوون درىدەخات و ھۆكارەكەي شى دەكاتەو، دەفەرموويت: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ (يونس/۶۷).

واتە: (ھەر زاتى خوايە كە شەوى بۆ بەدەيھىنانون تاوھكو تيايدا بھەيئەو، پۆژىشى كىردوۋە بە پووناككەرەو، (تا كار و كاسبى تيايدا ئەنجام بەدن) بەراستى ئا لەو دياردانەدا بەلگە و نیشانەي زۆر ھەن (لەسەر دەستەلات و تواناي پەرۋەردگار) بۆ كەسانىك كە بېيستن وتىيگەن). كەواتە... ھۆكاري شەو پونكرايەو، بۆ ھەوانەو و ئارامى و ئيسراحتە، و پۆژىش بۆ ھەولدان و تىكۆشان و كاركردن، ناتوانين بلين كات ھەمووى ۋەك پۆژ بىت، سوود بەخش دەيىت، بەلكو ھەردووكيان بەدواي يەكتىدا دىن، ئەم بەدواي يەكدا ھاتنەيش لە پىئويستى تەواوكارييە، ئەگەر كاري پۆژ بەسەر نەبەين، ئەوا نرخ و بەھاي شەو نازانين، ئەگەر ھەولەي شەويش نەكەين، ئەوا نرخ و بەھاي پۆژ نازانين، بەلكو نرخ و بەھاي تەواوكاري، جوانى تەواو دەبەخشىت، كاتىك خۆي گەورە دەفەرموويت: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَوْ لَيْلٍ لَّتَسْكُنُوا فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (۷۱) قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ لَّتَسْكُنُوا فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (۷۲) ﴿القصص/۷۱-۷۲﴾.

واتە: (ئەي محمد ﷺ بلى: خەلكىنە ھەوالم بەدەنى، ئەگەر خوا شەوگار بكات بە ھەمىشەيى تا پۆژى قىامەت (ھەر پۆژ نەيىتەو) چ خوايەكى تر ھەيەجگەلە (اللە) بتوانىت پووناكىتان بۆ فەرھەم بەيىت، ئايا ئىۋە ئەم راستيانە نابيستن؟، ھەرۋەھا پىيان بلى: ھەوالم بەدەنى، ئەگەر خوا پۆژگاري كىردە ھەمىشەيى لەسەرتان، تا پۆژى قىامەت خاياندى، كام خوا ھەيە جگەلە (اللە) كە شەوگارتان بۆ پىش بەيىت، تا ئارامى تيايدا بگرن، ئايا ئىۋە سەرنجى ئەم دياردانە نادەن و نايانبين؟).

كەوتە... خۆي گەورە پەحمەت و بەزەيى بە جۆرىكە كە كاتى كىردوۋە بە پەگەزىك، ساتى پرودانى شتەكانى تيايە، دوو جۆرە، ھەر جۆرىك كار و گىرنگى خۆيى ھەيە و جى بەجى ي دەكات، ئەگەر ويستمان شەو (تشبىيە) لىكچووي پۆژ بكەين، يان بە پىچەوانەو، ئەوا لە كار و گىرنگى خۆي دەرمان كىردوون، كە خۆي گەورە بۆ ئەو كارە گىرنگ و بنەپەرتىيە دروستى كىردوون، لەگەل ئەو دابەشكردەنەدا بۆ شەو و پۆژ دەيىنين لە ئايەتەكەدا

(استفهام) پرسیار ههیه، که مانای یهك خواناسی له خۆی دهگرێت بۆ خوایهکی تاك و
تهنها که فرمانی ههموو کاریك به دهستی قودرهتی خۆیهتی.

بەشى يەكەم

(حواء) (عليها السلام)

كورتەيەك:

(حواء) (عليها السلام) دايكى بەشەرەت، خواي گەورە لە يەكێك لە پەراسوھەكانى باوكە ئادەم (عليه السلام) ى باوكمان دروستى كردوو، پاشان ھەردووكيانى لە بەھەشتدا نیشەتەجى كرد، بۆ ئەوەى خوۆشى و لەزەت لە يەكترى ھەربگرن، بەو ناز و نىعمەتانەو كە لە بەھەشتەكەدا بوون، و خواي گەورە قەدەغەى خواردنى پوھەكێكى لێكردن، و ئاگادارىشى كردنەو لە دوژمنایەتى شەیتان، بەلام لەگەڵ ئەو شەیتانى بە نەفرەتكراو توانى بەفیل و ھەلخەلەتاندن و ھۆكارە خراپەكان و ھەسووسە سەریان ئى بشیوینىت و پالیان بنیّت بۆ خواردن لەو درەختەى كە قەدەغە كرابوو، كاتێك لێیان خوارد بەرگى بەریان كەوتە خوارەو و جەستە و ھەورەتيان دەرکەوت، ئینجا خواي گەورە بەشیوازی ھەپەشە و لۆمەكردن بانگى كردن و گفتوگۆی لەگەڵ كردن لەسەر ئەو كارەیان كەكردیان، پاشان ھەردووكيان تەوبەيانكردو گەرانەو بۆلاي خوا، خوايش تەوبەكەى ئى ھەرگرتن، پاشان دایبەزاندن بۆسەر زەوى.

باسى يەكەم:

دروستبوونى (حواء) (عليها السلام):

● پێش ئەوەى بێنە سەر باسى دروستبوونى (حواء) كە دايكى بەشەرەتە، وامان پێباشە كە باسى دروستكردنى ئادەم (عليه السلام) بكەين، كە باوكى بەشەرەت و ئەصل و بنەماي ئەوانە، خواي گەورە ئادەمى دروستكرد ئینجا (حواء) یشى لەو دروستكرد، ئینجا ھەموو بەشەرەت لەوانەو دروست بوون.

قورئانى پېرۆز باسى دروستكردنى ئادەم (عليه السلام) ى كردوو، لەزۆر شوین و كات و بۆنەدا دوبارە بۆتەو. كەسێك لەم ئایەتە پابىینىت كە باسى دروستكردنى ئادەم دەكەن، ئەوا ھەموو قۆناغەكانى دروستبوونى بۆ پوون دەبیتەو، و دەزانیت كە ئادەم بەچەند قۆناغدا تیپەپوھ تا دروست بوو.

خوای گهوه له سووره تی (آل عمران) دا که ئەمه ماناکه یه تی: (به پراستی نموونه ی دروست بوونی عیسا له لایه ن خواوه وه نموونه ی ئاده م وایه که له خاک دروستی کرد و له وه ودوا فه رمانی داو پئی وت: ببه (به ئینسان) ئه ویش بوو، (عیسا دایکی هه بوو، ئاده م دایک و باوکیشی نه بوو) (آل عمران: ۹۵).

کاتی که دروستبوونی عیسا (علیه السلام) - به بی باوک - موعجیزه یه کی سهر سوپهینه ره بێت، ئەوا دروستکردنی ئاده م (علیه السلام) له گل، موعجیزه و نیشانه یه کی زیاتر سهر سوپهینه ره.

● خوای گهوه له سووره تی (ص) دا - که ئەمه ماناکه یه تی - فه رمویه تی: (کیشی فریشته کان کاتی که بوو که په روه ردگارت پئی وتن: من دهم ویت به شه ری که له قور دروست بکه م) (ص: ۷۱).

هه روه ها له سووره تی (الصافات) دا فه رمویه تی - که ئەمه ماناکه یه تی: - (ئهی پیغه مبه ر ﷺ له بی باوه ران بپرسه: ئایا ئەوان گرنگتر و گه وره تر و به هیزترن یان ئەو شتانه ی تر که دروستمان کردووه وه (ئاسمان و زهوی و کیوه کان... هتد)، بێگومان ئیمه ئەوانمان له قورپکی مچ دروست کردووه (که یه کی که له قوناغه کانی دروستکردنی باوکه ئاده م). (الصافات: ۱۱).

خوای گهوه له سووره تی (الحجر) دا - که ئەمه ماناکه یه تی - ده فه رمویت: (سویند به خوا ئیمه سه ره تا ئینسانمان له قورپکی وشک دروست کرد که پیشتر قورپکی ره شباو و ترشاو بوو) (الحجر: ۲۶).

خوای گهوه له سووره تی (الرحمن) دا - که ئەمه ماناکه یه تی - ده فه رمویت: (خوای گهوه ئاده میزادی دروستکردووه له قورپکی وشک بوو، وه که فه خفوری) (الرحمن: ۱۴).

و به و جوړه زۆر ئایه ت ده بینین که ئاماژهن بۆ دروستکردنی ئاده م (علیه السلام) و هه موو قوناغه کانی پونده کاته وه که ئاده م (علیه السلام) ی پیا پویشتووه له پاستیدا هه موویان ده گه پرینه وه بۆ یه ک شت و یه ک بنه ما که گله، له گهل ئاودا تیکهل بکریت ده گوپی ت بۆ قور، پاشان بۆ قوناغه کانی تر.

● ئاده م (علیه السلام) ئەصل و بنه مای به شه ریته به لām (حواء) لقی که له و شوینکه وتوی ئەوه، و چیرۆکه که یشی به شیکه له چیرۆکی ئاده م (علیه السلام).

له قورئاندا چه ند ئایه تی که له سه ر دروستبوونی (حواء) به شیوه ی شوینکه وته ی ئاده م (علیه السلام) هاتوه:

يەكەم: خۆی گەورە - كە ئەمە مانا كەيه تى - دەفرمويت: (ئەي خەلکينە لە خەشم و ناپەزايى ئەو پەروەردگارەتان خۆ بپاريزن كە ئيوەي لە تاكە ئەفسىك دروست كردووە، ھەر لەو ئەفسەش ھاوسەرەكەي بەدى ھيئاو لەو دووانە پياوان و ژنانى زۆرى خستۆتەو و بئاوكردەو، ھەروەھا لەو خوايە بترسن كە لە يەكتر داوا دەكەن) بەناوھيئانى ئەووە، ھەول بەدەن پەيوەندى خزمایەتیش بپاريزن و (پتەوى بكەن) چونكە بەراستى خوا (ھەميشە و بەردەوام) چاوديرە بەسەرتانەو. (النساء: ۱).

(حواء) دروستكرا

ئيبليس لە بەهەشت دەرکرا، ئادەم بە تەنھا لە بەهەشتدا مايەو، ماوھەك تەنھا خۆی بوو ھەستى بە بىتاقەتى دەکرد، لە كاتێكدا ئادەم نوستبوو، خۆی گەورە (ھەوا) ھى لە پەراسوى ئادەم دروستکرد، كاتێك ئادەم خەبەرى بوویەو، ھەواى لەپال خۆیدا بينى، پرسىارى لى كرد تۆ كىيت؟ وتى: من ئافرەتيك، ئادەم پرسى: ناوت چيە؟ وتى: ناوم (ھەوا) ھى، ئادەم پرسى: بۆچى دروستكراويت؟ وتى: بۆ ئارامى تۆ لەگەڵمدا. بۆچى ناوى (ھەوا) ھى؟

چونكە لە زیندوو دروست بوو كە پەراسوى ئادەم، بۆچى پى دەوترىت: (امراة) ئافرەت؟ چونكە (مرا) واتە لە ئادەم دروستكراو، بۆچى لەكاتى خەوتنى ئادەمدا دروستكرا لە ئادەم؟ بۆئەوێ ئادەم ھەست بە ئازار نەكات و بەھۆى ئەوئيش و ئازارەو (ھەوا) ھى خۆش نەوێت، چونكە بەھۆى ئەووە ئازارى پى گەيشت. بەلام ئافرەت كاتێك مندالى دەبیت تووشى ئازارى زۆر تووند دەبیت، تەنانت پيش بوونى مندالەكەيش بە ھەلگرتن لەسكیدا چەند مانگ ئازارى بوو، وەك خۆی گەورە فەرموویەتى: ﴿وَوَصَّيْنَا

الْإِنْسَانَ بِأَلَدِهِ حَمَلَهُ أُمُّهُ وَهَمَّا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَا ذَلِكَ لَإِلَى الْمَصِيرِ﴾ (لقمان: ۱۴).

واتە: (دایكى بەپىستى سك ھەلى گرتوو لەوازی لەسەر لاوازی، لەگەل ئەویشدا كە دایك چەند لە ھەلگرتن و بوونى مندالەكەو تووشى ئازارى زۆر دەبیت، لەگەل ئەویشدا ئەوئەندە مندالەكەى خۆش دەوێت لە ئەندازە بەدەر، چونكە سۆزى دایكايەتى زۆرە. مانای (سكن) چيە؟ كە (ھەوا) ھى بە ئادەمى وت: بۆ سوكنايەتى تۆ دروستكراوم، واتە: ئارامى دان بە يەكترى و ھیمنى وجیگىرى دان بە يەكترى، پیاو بى ژن و ژن بى پیاو

لەزەت لەژيان نابەن بەو ئەندازەى كە لەگەل يەكدا لەزەتى پى دەبەن، خواى گەورە
 ھەرموويەتى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً
 وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (الدم/۲۱).

واتە: (لە نیشانەکانى بوون و دەستەلاتى خوايە كە لە جنسى خۆتان، واتە لە پەگەزى
 ئادەمیزاد ھاوسەرى بۆ دروستکردن، تا لە پەناياندا بەسێنەو و خوشەويستى و
 مېھرەبانىشى خستۆتە نىوانيان بۆ ئەوێى بتوانن پێكەو بارى گرانى ژيان ھەلبگرن و
 دريژە بەژيان بدەن، ئەى ئافرىتى ھاوسەرى بەريزى باوەردار، تۆ خوا کردويىتى بە
 نيشانەيەكى خۆى، ئەمە پريزىكى تايبەتە بۆ تۆى ئافرىت، ئايا چيت زانيو و نرخى ئەو
 پريزەت دەزانيت؟ ئايا زانيت تۆى ئافرىت كانگا و جيى سۆز و خوشەويستى ناو
 خيزانيت، ئايا ئەم ھۆكارە پيرۆزەى خۆت بەكارھيئاو بۆ ئەو سۆز و خوشەويستىيە؟
 خۆ ئەبوايە خوا لەيەك كاتدا ئادەم و ھەوا پێكەو دروست بكات، بەلام خوا بۆيە پێكەو
 دروستى نەکردن، بۆ ئەوێى ئادەم ماوھەك ھەست بەبى تاقەتى بكات بە تەنھا، نينجا
 نرخى ھاوسەرەكەى دەزانيت، ئەگەر چى ئادەم لە بەھەشتيشدا بوو ھەستى بە بيتاقەتى
 دەکرد ھەتا خواى گەورە ھەواى بۆ دروستکرد، ئيتىر بيتاقەتى و تەنھاييەكەى نەما، ئا
 لەمەو ژن و ميژد با سوپاسى خوا بكەن كە كردونى بە ھاوسەر و ھاوبەشى ژيانى يەكتر
 و بە ھەردووکیان خوشترين گوزەران داين دەكەن.

نواندن بەر لە داواکردن

بە ھيچ شىوھەك ناييت ئافرىت بۆ دەرەوێى مالەكەى خۆى ئارايىش بدات، بەلام كە ھاتە
 مالەو بۆ ميژدەكەى پۆشاكىكى عادەتى ناومال لەبەر بكات. ئافرىتى موسولمان دەبييت
 مالەكەى بكات بە شويىنى ھەوانەوێى لەش و دلخۆشکردنى ھاوسەرەكەى، كاتىك كە
 ھاوسەرەكەى لە دەرەوێى مالە ئاگای لە مالەكە و منداڵەكان بييت و كارى ناومالى خۆى
 بە تەواوى بكات. كە ھاوسەرەكەى ھاتەو بە پەروى خوشەو پيشوازی و بە
 خيڑھاتنەوێى لى بكات.

خوشكى موسولمان و ھاوسەرى بەريز تۆ جيگە ئارامى ھاوسەرەكەتى، پروت لەگەلى
 خوش بييت، زمانت شيرين بييت، بەژن و بالآ و پوخسارت تەنھا بۆ ھاوسەرەكەت جوان
 بكە و پرازينەو. زۆرجار ژن گلەيى ئەو دەكەت لە ھاوسەرەكەى، دەلييت تا لە دەرەوھەيە،

ئەو لە دەرەۋىيە، كاتىك دىتەۋە مال، خۇي بە پۇژنامە و شتى ترەۋە خەرىك دەكات، بەلى ئەم گەلىيە پەۋايە، بەلام پىش ئەۋەى ئەم گەلىيە لە مىردەكەى بكات، يان ھاسەرەكەى لە گەلىدا دالىشىت كە دىتەۋە، با ئەم ئافرىتە بەرپىزە سەرنج لە خۇي بدات، ئايا خۇي ھەرچى پىۋىستى خۇي ھەيە ئەنجامى داۋە يان نا؟ خۇزگە خوشكانى ئىماندار چاۋيان لە دايكى ئىمانداران خاتو خەدىجە بىكرىايە، چۇن جىگەى ئارامى بوۋە بۇ پىغەمبەر ﷺ بۇيە شايستەى ئەۋە بوۋ لە كاتى ۋەفاتىدا جوبرەئىل دابەزىت بۇ لاي پىغەمبەر و پىي بفرمويت: ئەى (محمەد) من خوا ناردوۋى پىت بلىم: بە خەدىجەى ھاسەرت بلىيت: خوا سەلامت لى دەكات، و پىي رابگەيەنە خوا مژدەى پى دەدات بە قەسرىك لە بەھەشتدا كە ھىچ خەم و پەژارە و ناخۇشى تيا نىيە.^{۱۴}

ھەموو كەسنىك مافى لەسەر كەسنىك يان كەسانىك ھەيە و كەسنىك يان كەسانىك مافى لەسەر ئەۋ ھەيە، ھەر كەسنىك داۋاي ئەۋ مافانەى دەكات با بەخۇيدا بچىتەۋە. ئايا ئەۋ مافانەى كە لەسەر خۇيەتى ئەنجامى داۋە؟ كەۋاتە كاتىك چاۋەروانى مافى خۇت بىبە كە خۇت مافىكت بەجى ھىناۋە كە لەسەرت بوۋە، كەۋا بوۋ ژن و مىرد با ھەريەكەيان مافى بەرامبەرەكەى بدات، نىنجا ئەگەر بەرامبەرەكەى مافى ئەۋى ئەنجام ئەدا گەلىيى بكات.

● تىيىنى: ئادەم لە گل دروستكراۋە، و ھەۋا لە پەراسوۋى ئادەم دروستكراۋە، ئەۋ پەراسوۋەى كە چەماۋەتەۋە بەرەۋ لاي دل، (الله اكبر) ئەمە ئامازەيە بۇ كارى پىۋان و ئافرىتان، مامەلە لەگەل زەۋىدا دەكەن و كشت و كال و ئازەلدارى و باخدارى و شتى لەۋ جۇرە دەكەن، بەلام ئافرىتان مامەلە و كاريان لە مالدايە بۇ ھاسەرەكانيان بە چاۋى سۆزى مىردايەتى و، بۇ كۆپ و كچ و دايك و برا و خوشك، ھەرۋەھا سۆزى بۇيان سۆزى خۇشەۋىستىر بىت بۇيان. ئەمە ئەۋە دەگەيەنىت كە كارى ئافرىتان خزمەت كىردنە بەمال بەلام كارى پىۋان كارى خزمەتگوزارىيان لە دەرەۋەى مالە. ھەردوۋا بە سۆز و خۇشەۋىستى، دور لە خۇەلگىشانى كەسيان بەسەرەسياندا.

دەريارى ماريى (حواء)

(الثعلبي) لە كتيبي (عوائس المجالس)دا، باسيكردوو، دەلييت: (له ههنديك لهههوال و گيړانهوهكاندا هاتوو، كاتيک ئادهم (عليه السلام) (حواء)ى بينى، دەستى بۆ دريژکرد، فريشتهيهك وتى: ئەي ئادهم وازى ليبيهنه، ئەويش وتى: ئەي بۆچى خواى گهوره بۆى دروست كردوم؟ ووتيان: بۆ ئەوهى تا مارييهكهى بدهيت، ووتى: مارييهكهى بريتييه لهچى؟ ووتيان: سى جار (صلوات)درود بدهيت لهسەر (محمد) ﷺ، ئەويش ووتى: (محمد) كييه؟ ووتيان: كوتايى پيغه مبهرا، ئەگەر (محمد) نهبايه (حواء) دروست نهدهكرا. ئەو پياوه چەندىن لاپهري له كتيبهكهى بهم بابەتانه رهش كردوتهوه كه كهس نازانييت سهرچاوهكهى كونييه مهگەر خوا خۆى، خواى گهوره درۆ و درۆزنانى بيژراو و ناپهسهند كردوو، ئەم گيړانهوانه، نه سهتهدى هيه نه پاوى، ئەو كهسهى ئەوه دروست دهكات، دهيهوييت پهواج بدات به درۆكانى كههەلى بهستوون، دهيهوييت فيل بكات و پاستى تيك بدات، تا كهسه عوامهكان بهواى پى بكەن و بهپاستى بزانن.

(حواء) فهرمووى: نه خير

پيشهوا (القرطبي) بۆچونيكي جوانى هيه له دروستكردنى (حواء)دا، فريشته پرسياريان كرد له ئادهم كاتيک كه ديت (حواء) دروستكراوه ئايا خوشت دهوييت؟ ئادهم فهرمووى: بهلى، به (حواء)يان وت: ئەي تۆ ئادهمت خوشت دهوييت؟ وتى: نهخير، پيشهوا(القرطبي) فهرمويهتى: خۆ (حواء) چەند ئەوهندهى ئادهم بۆ حەوا، سۆز و خوشهويستى بۆ ئادهم زياتر بوو، بهلام شهرمى ئافرهتايهتى واى ليكرد كه بلييت: نهخير.

هه ئويستهيهك لهگهڵ ئايهته پيرۆزهكهدا

سوورەتى (النساء) بهم ئايهته پيرۆزه دەستى پيكردوو، كه ئاراستهى ههموو خەلكى كراوه بهگشتى، به ووتەى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئاراستهكردنى يهكەم له ئايهتهكهدا، بانگهوازه بۆ ههموو خەلكى كه تهقواى خوا بكات: ﴿اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾.

تهقوا و لهخواترسان بنه مای هه مو خیر و چاکه یه که، که بریتیه له خو پاراستن و پاکبوون له هه موو گوناھیک، هه موو خه لکی به وه پاسپێردراون که تهقواي خوا بکه ن که به دی هیناون له: ﴿مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ که ئاده مه (عليه السلام)، ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا نَرَجًا﴾ که بریتیه له (حواء) ی هاوسه ری ئاده م و له یه کیک له په راسوه کانی دروست کراوه.

(مِنْ) له نایه تی: ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا نَرَجًا﴾ بۆ (تبعيض) چونکه (حواء) له به شیکي ئاده م (عليه السلام) دروستکراوه.

دهگونجیت (مِنْ) بۆ (بیان) بیئت، چونکه (حواء) له په گه زی ئاده م دروستکراوه، ئه وهش بۆ ئه وهی که هاوسۆزی و ته بایی و خوگری و خوشه ویستی و پیکه وه گونجان له نیتوانیدا هه بیئت، چونکه په گه ز له گه ل په گه زی خویدا گونجاوتر و له بارتره.

- له سوننه تی پیغه مبه ریشدا ﷺ ها تووه که ده فره مویت: (حواء) له په راسوی ئاده م (عليه السلام) دروستکراوه:

* له (ابي هريرة) وه (خوا لئی پازی بیئت) ووتی: پیغه مبه ر ﷺ فره مویه تی: (ئامۆزگاری خهیر و چاکه ی ئافره تان بکه ن چونکه ئه وان له په راسو دروستکراون، و لارترین شتیش له په راسودا به شی سه ره وه یه تی، ئه گه ر چویت راستی بکه یته وه ئه وا ده یشکینیت، و ئه گه ر وازت لیهینا به رده وام لار ده بیئت، جا له بهر ئه وه ئامۆزگاری خهیر و چاکه ی ئافره تان بکه ن).^{۱۰}

فرموده که ئه وه ده گه یه نیت که (حواء) له یه کیک له په راسوه کانی ئاده م (عليه السلام) دروست کراوه، به شیوازی که ئیمه نایزانین، به لکو زانستی دروستکردنه که ی ده ده یه پال خوا، و سروشتی ئافره ت له سروشتی پیاو جیاوازه، ئه مهش به پیی تیروانین له جیاوازی هه موو شتیک له ژياندا. ئه وهی له فره موده که دا هات له ئامۆزگاری ئافره تان و بانگه واز بۆ ئارامگرتن له سهریان و نه رمی نواندن له گه ئیانداو په چاوکردنی بارو و زووفیان، ئه وه ناگه یه نیت که دروستکردنی (حواء) له په راسوی ئاده م ببیته هوی که م و

كووړې له پهراسوه كانى ئادهمدا له چاو پهراسوه كانى (حواء) دا، هه ندىك له زانايانى ته فسير باسى ئوه يان كردووه.^{۱۶}

به لكو راست ئوه يه كه ژماره ي پهراسوه كانى پياو يه كسانه به ژماره ي پهراسوه كانى ئافره ت.

ده لئين: بېگومان دروست كردنى (حواء) له پهراسويه كى ئادهم به لگيه له سهر گهره يى دوسه لاتى خواى گهره و جوانى دروست كراوه كى: ﴿فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْحَافِينَ﴾ (المؤمنون: ۱۴).

• ئايه تىكى تر كه مانا كى له ئايه ته كى سوورته ي (النساء) وه نزيكه، بريته له ئايه تى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (الحجرات: ۱۳).

واته: (ئوى خه لكينه بېگومان ئيمه هه موتانمان له نئرو مئيه ك دروست كردووه (كه باوكه ئادهم و دايكه حوايه) و كردومانن به چنده ها گل و تيره و هوژى جوړ به جوړ، تا يه كتر بناسن و په يوه نديتان خوش بئت به يه كه وه. . به راستى به پريزرتينتان لاي خوا ئوه كه سانه تانه كه زورتر له خواترسو فرمانبهردارى خوايه، بېگومان خوا زانا و ئاگايه به هه مووان).

له م ئايه ته دا جياوازي له نيوان پهنگ و زمان و په گه زه كاندا نيه، له بهر ئوه ي كار كه بهم جوړه يه، ئيتر بوچى ده بئت ئينسان شانازى و فخر بكات به زمان و په گه زى خو يه وه، هه ندىكى تر يان خو يان به به رزتر بزنان به سهر هه ندىكى تر ياندا؟!

له فهرموده يه كى پيغه مبه ردا ﷺ هاتوو ده فهرمويت: (بېگومان خواى گهره له پوژى قيامه تدا سهرى شيوه و لاشه تان ناكات به لكو سهرى دل و كرده وه كانقان ده كات).

• تئيبينى ئوه ي ده كرئته په يوه نديه كى پته و دامه زراو له نيوان هه ردو ئايه ته كى سوورته ي (النساء) و (الحجرات) ئه وئيش له سهره تاوو ناوه پوك و كو تايى هه ردو ئايه ته كه دا هيه، له سهره تاوا هه ردو ئايه ته كه به: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ده ست پى ده كهن، و له ناوه پوكيشدا هه ردو وكيان له باسى دروست كردن و بانگهواز بو ته قوا و له خوا ترسان

^{۱۶} - (شهاب الدين الخفاجي) له حاشيه ي (عناية القاضى وكفاية الراضى) له سهر ته فسيرى (البيضاوى) (انوار التنزيل وأسرار التأويل) دا

دەدوین، و كۆتایی ئایەتی یەكەم بریتی بوو لە: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ مَرْبِيًّا﴾، و كۆتایی ئایەتی دووهمیش بریتی بوو لە: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَيْكُمْ خَيْرٌ﴾ چاودێری خوا بەسەر بەندەكانییهو له زانستی خۆی بە حالیان و شارەزایی بە نەینى و شارەوهكانیان بنیات نراوه، پاك و بێگەردى بۆ ئەو خواپەوى كه هیچ شتیكى ئى وون ناییت.

● خۆای گەوره له سوورەتى (الأعراف) دا -كه ئەمه ماناكەيەتى- دەفەرمویت: (خوا ئەو زاتەيه كه ئیوهى لهیهك ئەفس و لهیهك شت دروست کردوهو هەر لهویش جوتەكهى بەدى هینا، بۆئەوهى ئارامى لە لا بگرت، جا كاتێك پیاوهكه چوو له لاى هاوسەرەكهى، ئەویش سکی پرپوو بە كۆرپەلەیهكى سووك، (تا ماوهى ۱۲۰ پۆژ) ئافرهتەكەش تێپەری کرد بهو ماوهیهدا، ئینجا كاتێك كه بارى بهرو سەنگینی دەچیت ئەو ژن و میرده له خوا دەپارێنەوهو دەلێن: خواپە سویند به تو، ئەگەر مندالێكى باش و بێ عەیبمان پێبەخشیت، ئەوه بەراستی له سوپاسگوزارانی تو دەبین).

● هەروەها خۆای گەوره له سوورەتى (الزمر) دا -كه ئەمه ماناكەيەتى- دەفەرمویت: (خەلكینه بىرتان نەچیت خوا ئیوهى له تاكه ئەفسێك هیناوتە كایهوه لهوهودوا لهو تاكه ئەفسه هاوسەرەكهشى فەراهم هیناوه، له مالا تیشدا هەشت جۆرى دروست کردوه لهوهودوا له سکی دایكتاندا ئیوه دروست دەكات بەچەند قوناغێك، لەناو سى تارىكیدا (مەبەست سى پێستەكەيه كه كۆرپەلەى تیدا حەشارەدراوه)، جا گۆرانكارى بەردەوامه و گەوره بوون و جیاپوونەوهى ئەندامەكان (پۆژ له دواى پۆژ زیاتر پوو دەدات) ئا ئەوهیه خوا، ئا ئەوهیه پەروردگارتان، خاوهنى هەموو بەدییهینراوهكانه جگه لهو خواپەكى تر نیه، جا ئیتر بۆ كۆى لا دەدرێن له خواپەرسى؟!).

● (حواء) و هەموو ئافرهتانی تریش بەگشتى، سروشت و فیتەتیان لەگەڵ كارو بارو پۆلى ژيانیاندا گونجاوه، هەر گۆرانكاریهك لەم فیتەتەدا، ئەوا گۆرانكاریه له دروستكراوى خوادا و وهلام دانەوهى بانگەوازی شەیتانی نەفرت لێكراوه، كه ئامانجی ئەو گومراکردنى خەلكیه.

خۆای گەوره له سوورەتى (النساء) دا لایەنێكى له نەخشە و فیل و پیلانەكانى شەیتان بۆ روكدوینەتەوه، كه لهو پێگایانەوه هەول دەدات و كاردەكات لەسەر گومراکردن و سەر لێتێكدان و بەرپەست دروستکردن و لادانى خەلكى لەپێگای راست، به هەموو هۆكارێكى خەلەتینەر و فیلأوى و دروشمى بریقهدار و بەلێنى درۆ وهك خۆای گەوره دەفەرمویت: -

كە ئەمە ماناكەيەتى- (بەپراستی خوا خوش نابیئت لەو ھاوول و شەریكى بۆ پریار بدر یّت و جگە لەو (ھاوبەش دانانە) لە گوناھانی تر بۆ ھەر کەس بیەو یّت و شایستە بیئت و (پەشیمان بیئت) خوش دەبیئت، جا ئەو ھى شەرىك و ھاوول بۆ خوا پریار بدات، ئەو بەپراستی گومرا بوو بەگومراپییەکی زۆر دوور (۱۱۶) (ئەو ھاوولگەرانی) ئەو ھى ھاو ھاواری بۆ دەبەن و دەپەرستن. جگە لەخوا. چەند پەرستراویکی کارتیکراون (پەرستراو دەبیئت کارتیکەر بیئت ئەك کار تیکراو، بۆیە بتەکانیان بەمیینە ناواناوە وەك: لات و عوززا)، تەنھا ھاو ھاواریشیان ھەر بۆ شەیتانی سەرکەش و یاخییە کە لە ھەموو خیریک دامالراو (۱۱۷) ئەو شەیتانەى کە خوا نەفرینی لیکردوو و تووویەتى: سو یّند بیئت بە تۆ ئەى خوا بەشیکی دیاریکراو لە بەندەکانت دائەپرەم لە ئیمان و خواناسی (۱۱۸) سو یّند بیئت بە تۆ گومرایان دەکەم و بە ئاوات و خەیاڵ ی پووچەو سەرگەرمیان دەکەم و خۆم فرمایان پێدەدەم و ھانیان دەدەم و ئەوجا ئەوانیش بێگومان گوئی ئازەلەکانیان دەپن، ھەر ھەا فرمایان پى دەدەم ئەوانیش دروست کراوانى خوا دەستکاری بکەن و بیگوپن (لەم سەردەمدا ئەلقە لەگو یکانی بەناو زانا دەستکاری جینات و سیقاتی پەچەلەکی دەکەن و بەگوئی شەیتان دەکەن، ئادەمیزادو زیندەو ھەران تیکەدەن، جگە لەھەندیکیان نەبیئت کە مەبەستیان خزمەتى ئادەمیزادە)، جا ئەو ھى لە جیاتی خوا شەیتان بکاتە پشتیوانى خۆى، ئەو بەپراستی دووچاری زیان و خەسارەتەندەىکی ئاشکرا بوو (۱۱۹) (شەیتان) بەلّینیان دەداتى و ئاوات و ئارەزو دەپازنیتەو بۆیان، دیارە کە شەیتانیش ھىچ بەلّینیکیان پینادات جگە لە فریودان و خەلەتاندن نەبیئت) (النساء: ۱۱۶-۱۲۰).

● بەلام دەربارەى چۆنیەتى دروستکردنى (حواء) لە یەکیك لە پەراسوھەکانى ئادەم، ئەمە پراستیەکی غەیبە، تەنھا خواى گەرە دەیزانیت، ئیمە نازانین چۆنە، خواى گەرە پراستی فرموو - کە ئەمە ماناکەيەتى- دەفرمویت: (وہ نہ بیئت من لەکاتى دروستکردنى ئاسمانەکان و زەویدا ئەوانم ئامادە کردبیئت، بگرە ھەتا لە دروست بوونی خوشیان ئاگادارن، بەپراستی من ھەرگیز ئەوانەى خەلک گومرا دەکەن نەمکردوو بەیارمەتیدەرى خۆم و پشتم پى نەبەستوون) (الکھف: ۵۱).

● ئەو کەسانەى چۆن بۆ ئەو مەسەلەيەى، پەراسوھە کە دیاریبکەن کە (حواء) ی ئى دروستبوو، ھىچ بەلگەيەکیان نییە، چونکە نە لەقورئان و نە لە فرمودەدا ھىچى لەسەر نەھاتوو دیاری بکات، کە لە کام پەراسوھ دروستبوو، تەنھا خوا دەیزانیت.

باسی دووهم:

نیشته جی بوونی (حواء) له گه ل (ئادهم) له بههه شتدا:

ئهم باسه دابهش دهیئت بو دوو لایهن:

• لایهنی یه کهم: پونکردنه وهی مه بهست لهو بههه شتهی که ئادهم و حواء ی تیا نیشته جی بوو.

زانایان پراو بوچونی جیاوازیان هیه سهبارت بهو بههه شتهی که ئادهم و (حواء) ی تیا نیشته جی بوو، زۆرینهی زانایان ده لێن: ئهو بههه شته بوو که خوای گه وره به لێنی داوه له قیامهتدا له خوا ترسانی تیا نیشته جی بکات.

بههه به لگه راستانهی لای خواروه به لگه یان له سهه هیناوه تهوه:

(۱- کاتیک وشه ی (الجنة) له قورئاندا دیت، یه کسهه بیرى می شک بو ئه وه ده چیت که ئه وه بههه شتهی ههتا ههتایی یه، پیتی (ال) له (الجنة) دا بو (العهد الذهنی) یه، ئیما می (ابن قیم) ده فه رمویت: به لگه ئاشکراکان بو ئه وه ده چن که ئه وه بههه شته بووه که خوا به لێنی داوه به له خوا ترسان: (ههروه ها وتوو یانه: (الجنة) به (تعریف) هاتوو -واته ناسراوه- وه که له ئایه تی: ﴿اسْكُنْ أَنْتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ﴾ (البقرة: ۳۵). چونکه بههه شتیکی نییه که خوا به لێنی بدات بهو که سانهی که له گه لێان ده دیوت، که بیناسن و زانراو بی ت ته نها بههه شتهی ههتا ههتایی نه بی ت، که به لێنی داوه په له خوا ترسان ئهم ناوه بو ته ناویکی ناسراو، وهک (المدينة، النجم، البيت، الكتاب) و هاوشیوه کانی چونکه به جوړیکه که ناوه که به (معرف) ی هاتوو و گوڤاوه بو (الجنة) ی به لێن پیدراو و ناسراو له دلی پاوه داراندا، به لام ئه گهر مه بهستی بههه شتیکی تر بوایه ئه وا به (منکر) نه ناسراوی ده یهینا، یان ده یخه بهت پال شتیکی (إضافة) کراو، یان (مقید) ی ده کرد و له ناوه پۆکی ئایه ته که دا وا دهر ده کوت که باخیکی سهه زه وی بی ت، وهک ئایه تی: ﴿جَنَّاتٍ مِنْ أَجْنَابٍ﴾ (الكهف: ۳۲). ههروه ها ئایه تی: ﴿وَلَوْ لَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ (الكهف: ۳۹). چه ندین

ئایه تی تریش.^{۱۷}

(ابن كثر) دەليّت: (زۆرىنە لەسەر ئەوەن كە ئەو بەهەشتە بوو لە ئاسماندايە، كە بەهەشتى (المأوى) يە شوئىنى ئارامگرانە ئەمە بەپىنى پوألەتى ئايەت و فەرمودەكان، وەك خواى گەورە دەفەرموئىت: ﴿وَلَقَدْ يَا أَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ (البقرة: ۳۵). واتە: ئىنجا وتمان: ئەى ئادەم خۆت و هاوسەرت لەم بەهەشتەدا ژيان بەرنەسەر و نىشتەجى بىن.^{۱۸}

۲- ھەروەھا بە ئايەتى — كە ئەمە ماناكەيەتى — دەفەرموئىت: (خواى گەورە فەرمووى: ئىتر دابەزن ھەندىكتان دوژمنى ھەندىكتان (شەيتان و دارو دەستەى دوژمنى ئىوون و نەوئى ئادەمىش بەھوى پىلانى شەيتانەو دوژمنايەتى يەكتر دەكەن)، بۆتان ھەيە لە زەويدا نىشتەجى بوون و ھوى پابواردن و ژيان تا ماوھەك (۲۴) خوا فەرمووى (پىيان): ھەر لە زەويدا دەرژىن و لەوئىش دەمرن و (تېكەل بەخاك دەبن، لە كاتى ديارى كراوئىشدا) ھەر لە ناخپەو دەھىنرئىنە دەرەو (بۆ لىپرسىنەو) (الأعراف: ۲۴-۲۵).

ووشەى: ﴿أَهْبَطُوا﴾ لە ئايەتەكەدا واتە: لەشوئىنى بەرزەو دابەزن بۆشوئىنى نزم، لەدواى ئەوئىش ھاتنى: ﴿وَلَا تَكُنْ فِي الْأَرْضِ مِسْقَرًا﴾ بەلگەيە لەسەرئەوئى كە پىشتەر لەسەر زەويدا نەبوون.

پاشان ئەمە بەئايەتى: ﴿قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ﴾ (الأعراف: ۲۵). دەكاتەو (ئەگەر بەهەشتەكە لەسەر زەويدا بوايە، ئەوا ژيانى ئەوانى تيا دەبوو لەپىش دەرکردنئاندا و لەدواى دەرکردنئىشاندا).^{۱۹}

۳- ھەروەھا بە فەرمودەى (الشفاعة) يش بەلگەيان ھىناوئەو، كە (حذيفة ي كوپرى اليمان) ووتى: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: (خواى گەورە لە پوژى قىامەتدا ھەموو خەلكى كۆ دەكاتەو، ئىنجا باوھەرداران پاوھستەن ھەتا بەھەشتيان ئى نزيك دەخريتەو، ئىنجا ديّن بۆلاى ئادەم (عليه السلام) و دەليّن: ئەى باوكى ھەمومان داوا بكە دەرگاي بەھەشتمان بۆ بكريتەو ئەوئىش دەفەرموئىت: ئايا ھەر گوناھى باوكە ئادەم نەبوو ئىوئى لەبەھەشت دەرکرد؟ بەراستى من خاوەنى ئەو كارە نيم داواى بكەم بچن بۆلاى ئىبراھىمى خەلىلى كوپم.^{۲۰})

(بەلگەكان زۆرن لىرەدا ئەوئەندەمان بەسە).

^{۱۸} - (قصص الأنبياء لابن كثر)

^{۱۹} - حادي الأرواح إلى بلاد الأفراح لابن قيم.

^{۲۰} - رواه مسلم في كتاب الإيمان.

● دەستە كۆمەللىكى تر واى بۇچوون، كە ئەو بەھەشتەى ئادم و (حواء)ى تيا نىشتە جى بوو، ئەو بەھەشتە نەبوو كە خواى گەورە بەلئىنى داوۋە كە بۇ لە خوا ترسان بىت. وتويانە: بەھە شتى ھەتاھەتايى، كەس ناتوانىت لە دنيادا بچىتە ناوى، بەلكو خواى گەورە بە كۆمەللىك شىۋە باسى كىردو، و دورە كە خواى گەورە شتىك بەبى سىفەتى خۆى باس بىكات، بەوۋە باسى كىردو كە مالى ھەتا ھەتايى يە و شوئىنى نىشتەجى بوون و مانەوۋە، بەلام ئادەم تيايدا نەمايەوۋە و تيايدا نىشتە جى نەبو. و بەوۋە باسى كىردو كە مالى پاداشت و بە خشىنى خواى يە، و ئە وان لەویدا پاسپىردران كە لەبەرى ئەو دارە نەخۇن، بەلكو نىزىكىشى نەكەونەوۋە: ﴿فَكَلَّا مِنْ حَيْثُ شِئْنَا وَلَا نَمُرُّا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ (الاعراف: ۱۹).

واتە: (بىخۇن لە ھەرچى نازو و نىعمەتى ناو ئەو بەھەشتەيە چىتان دەوئىت، بەلام نىزىكى ئەو درەختە مەكەونەوۋە، ئەگىنا دەبن بە كەسانىك لە ستەمكاران). ھەرۋەھا بەوۋە باسى كىردو كە مالى ئاشتى و ئارامى پەھايە، وشوئىنى ناپەھەتى و تاقىكىرنەوۋە نىيە، بەلام ئادەم و (حواء)ى تيا تاقى كرايەوۋە، و بەوۋە باسى كىردو كە ھەرگىز سەرىپچى خواى تيا ئاكرىت، بەلام ئادەم سەرىپچى پەروەردگارى تيايدا نەنجامدا، و بەوۋە باسى كىردو كە مالى دلخۇش بوون و خۇشىيە و خەفەت و ترسى تيا نىيە، بەلام ئادەم و ھاوسەرەكەى كاتىك لە بەرى درەختەكەيان خوارد، خەتابار بوون و پەشىمانبۇنەوۋە لە كارەكەيان، و بەوۋە باسى كىردوۋە كە: ﴿يَا نَائِبِرُ﴾ (الطور: ۲۳).

واتە: (رەفتارى ئاشىرىن و گوناھ و تاوانكىردنى تيا نىيە) بەلام لەوئى ئىبلىس پەفتارى ئاشىرىنى نواند و ەسوۋەسەى بۇ ئادەم (عليه السلام) دروست كرد. ئە گەر بەھەشتى ھەتا ھەتايى بوايە، ئىبلىسى بە نەفرەتكراو چۇن دەيتوانى بچىتە ناوى و لەوئىش دەرگرا؟

● كۆمەللىكى زۇرىش پەدى ئەم بۇچونە دەدەنەوۋە بە كۆمەللىك بەلگە كە لىرەدا باسيان دەكەين: بەوۋەى كە ئە وان دە لىن: بەھەشتى ھەتاھەتايى لە دنيادا كەسى تى ئاچىت ئەمە راستە، لەپوى بەردەوامى و جىگىربونى ھەمىشەيىوۋە، بەلام بۇماوۋەى كاتى و كورت، پىش ھاتنى پۇژى قىامەتىش پوو دەدات، وەك ئەوۋەى كە پىغەمبەرى خوا ﷺ لە شەوى (اسراء و معراج) دا چوۋە ناو بەھەشت. ئىۋە ئەوۋەتان لە كوى ھىنا كە چوۋنە بەھەشت لە دنيادا ئايىت؟!

- وهی که دهلین بههشت مالی بهخشش و پاداشتی خواجه نهك مالی تهكلیف كردن و راسپاردن، ښگومان له پوڅی قیامتدا که باوهردارانی تیدهچن تهكلیف نامینیت، بهلام له دنیاذا تهكلیف قهدهغه ناکریت و هر دهبیت، هیچ بهلگهیهك لهسر نهوه نییه که به تهواوی قهدهغه بیت.

- بهوهی که دهلین: سرپنچې خوی تیا ناکریت وترس وخهفته و غم و پشیمانی تیا نییه، ښگومان نهووش له قیامتدا دهبیت، کاتیک باوهرداران دهچنه ناوی و به ژيانیکې پاک و خوښ تیايدا دهژین، بهلام کاتیک نادمی تی چوو، بو نهوه بوو که نازو نیعمهتهکانی بناسیت ولی شارهزا بیت و له خهیر و بهرکهتهکهی سودمهند بیت، و کاتیک لئی دهرکرا، زوری هنز کرد بگهریتهوه ناوی و کاریک بکات که لهوئی نزيك بخاتهوه، سرپنچې نهو کهسهی کرد که بويه هوکاري دهرکردنی لهوی.

خوی گهوره به فریشتهکانی فرموو: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقره: ۳۰).

واته: (بهراستی من جینشین له سر زهویدا دروست دهکم).

دابهزینی نادم (عليه السلام) بو سر زهوی، جیبهجیکردن و راستیهك بوو بو نهو قهدهرهی که خوا بریاری دابوو به حکمهت و ویستی خوی: ﴿قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَسَاعٍ إِلَى حِينٍ﴾ (۲۴) قَالَ فِيهَا كَحَيَوْنَ وَفِيهَا كَمُوتُونَ وَمِنْهَا نُخْرَجُونَ ﴿(الاعراف: ۲۴-۲۶).

(ابن کثیر) له وهلامی نهو کهسانهدا که دهلین: نهگهر نهو بههشته، بههشتی ههتا هتایی بیت، نیبلیس چوڼ توانی بجیته ناوی دواي نهوهی دهرکراوو، دهفرمویت: (قهدهغی نهوه ناکریت که لهسر شیوهی تیپهپوون نهك مانهوه لهگهلیاندا له بههشتدا کوو بییتهوه و نهو وهسوهسهی بو دروستکردن که لهسر دهرگای بههشت یان لهژیر ئاسماندا بوو).^{۲۱}

نیمهش دهلین: ریگریك نییه لهوهی که وهسوهسهی نیبلیس له دهرهوهی بههشت به شیوازیك که نیمه نایزانین گهیشتبیت بهنادم (عليه السلام)، زانستی نوی شایهتی لهسر نهوه دهوات و دلنایای دهکاتهوه، که دهگونجیت پیایك لهم هریمهوه گفتوگو

له گه‌ل که سێکی تر له ئەمریکا یان ئەوروپا یان ئاسیا بکات، و گفتوگۆکەیش به شیوه‌ی دهنگی و وێنه‌یی به‌پێوه‌بچیت، و راسته و خۆ له هه‌وادا نه‌نجام بدریت. له‌مه‌وه پێگرتن ناییت که ئیبلیس له ده‌ره‌وه‌ی به‌هه‌شت وه‌سوه‌سه دروست بکات، و بگاته ئاده‌م (عليه السلام) و (خواش زاناته).

(بۆچون و لێکدان هه‌کان زۆرن، لێره‌دا نه‌هه‌نده‌مان به‌سه تا خوێنه‌ر بێزار نه‌بێت و دوور نه‌که‌وێته‌وه).

● لایه‌نی دووهم: شێ کردنه‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که ده‌رباره‌ی نیشه‌جێ بوونی ئاده‌م و (هه‌وا) ی هه‌وسه‌ری له‌به‌هه‌شتدا هه‌تون:

١_ خه‌وای گه‌وره له سووره‌تی (البقرة) دا فه‌رمویه‌تی: ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة: ٣٥).

٢_ له سووره‌تی (الاعراف) دا فه‌رمویه‌تی: ﴿وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الاعراف: ١٩).

٣_ له سووره‌تی (طه) دا فه‌رمویه‌تی: ﴿وَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ نُفْسِي أَنْ لَا تَسْجُدَ لَهُ عَزْرًا (١١٥) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى (١١٦) فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَتَرَوْكَ فَلَا يَخْرِجُكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى (١١٧) إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى (١١٨) وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى﴾ (طه: ١١٥-١١٩).

(القرطبي) زانای ته‌فسیر ده‌لیت: له ئایه‌تی: ﴿اسْكُنْ﴾ دا ئاگادار کردنه‌وه‌یه‌ک هه‌یه بۆ ده‌رچون لێ، چونکه شوێنی نیشه‌جێ بوون نایه‌ته‌ مۆک، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ندێک له‌ خواناسان وتویه‌نه: (سکنی) بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌بێت و پاشان ته‌واو ده‌بێت، چونی ئاده‌م و (هه‌وا) بۆ ئاوه‌به‌هه‌شت، چونکی کاتی دیاریکراو بوو، نه‌ک ماوه‌ی هه‌میشه‌یی.^{٢٢}

ووشه‌ی (الْجَنَّةُ) له (الجن) هه‌و هه‌تووه‌ واته: شاردنه‌وه و داپۆشینی شتێک له هه‌سته‌کان، و تراوه: (جَنَّةُ اللَّيْلِ) واجته و جنّ عليه فجنه واته: داپۆشی (الجنان) واته (القلب) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له هه‌سته‌کانه‌وه دیار نییه (الْجَنَّةُ) واته: باخێک پێبێت له دره‌ختی زۆری گه‌لادار

٦ سیبهر دروست بکات، بۆ ئەوهی هه‌رکەس چوو ه ناوی له ناو دره‌خته‌کانیدا شاراو ه بیت له‌چاوی خه‌لکی، و ناوئراوه به: (الْجَنَّةِ الْآخِرَةِ) چونکه دره‌خته‌کانی زۆرن و سیبهره‌کهی دوور و درێژه، وئراوه: ناز و نیعمه‌ته‌کانی ناوی شاراو ه و داپۆشراون لیمان، هه‌موو شتانیکی تیا یه که هه‌زی ئی بکه‌ین، و له سه‌رو ئەوه‌شه‌وه تیا یه‌تی.

خوای گه‌وره‌ه‌رمویه‌تی: (هه‌موو شتیکی تیا یه که نه‌فسه‌کان هه‌زی پێبکه‌ن و چاو له‌زه‌ت له بینینی وه‌رگرت) (الزخرف: ٧١).

له نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمو ی: (جا هیچ که‌س له‌و به‌خته‌وه‌رانه نازانیت، چی بۆ هه‌لگیراو ه و شاراو ه‌ته‌وه له ناو نیعمه‌تی جو‌راو جو‌ر لای په‌روه‌ردگار، جا چاوان پێی گه‌ش ده‌بنه‌وه و به‌دیتنی شاد ده‌بن له پادا شتی کار و کرده‌وهی چاک و پاکیاندا که ئە نجامیا ده‌دا) (السجدة: ١٧).

ئهو به‌هه‌شته‌ی که له نایه‌تی: ﴿اَسْكُنْ اَنْتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ﴾ دا هاتوه، ئەوه به‌هه‌شتی هه‌تا هه‌تاییه، له‌سه‌ر پا و بۆچونی زۆرینه، ئاده‌م و هاوسه‌ره‌که‌ی چونه ناوی، که پێز و تاقیکردنه‌وه‌ی تیا بوو بۆیان، هه‌تا ناز و نیعمه‌ته‌که‌ی بناسن و زۆرتین شه‌وقیان هه‌بیت بۆی، چونکه هه‌ر که‌س تامی ناز و نیعمه‌ته‌کانی بکات ده‌یناسیت.

نایه‌تی: ﴿وَكَلَامِهَا رَغْدًا حَيْثُ شِئْنَا﴾ فه‌رمانێک بووله‌ خوای گه‌وره‌وه بۆ ئاده‌م وحه‌واء، که له ناز و نیعمه‌تی ئە و به‌هه‌شته بخۆن، به‌ شیوه‌ی فراوان و زۆر. (الرغد) ژیا نیکی فراوان و پر له ناز و نیعمه‌ته که کۆتای نایه‌ت. خاوه‌نی (المفردات) ده‌لێت: (ژیا نیکی خو‌ش و پاک و فراوانه). خوای گه‌وره‌ه‌رمویه‌تی: ﴿وَكَلَامِهَا رَغْدًا﴾ (البقرة: ٢٥).

هه‌روه‌ها له نایه‌تیکی تردا فه‌رمویه‌تی: ﴿اَتَيْنَاهَا مِنْ فَوْقِهَا رِغْدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ (النحل: ١١٢).^{٢٣} نایه‌تی: ﴿حَيْثُ شِئْنَا﴾ واته: (له هه‌ر شوێنێک له به‌هه‌شتدا که خۆتان بتانه‌و ی‌ت و هه‌زی پێ بکه‌ن).

نایه‌تی: ﴿وَقَلَّابًا اَدَمُ اَسْكُنْ اَنْتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ﴾ گفتو گو و ووته‌یه بۆ ئاده‌م (عليه السلام) به‌ شیوه‌ی سۆز و خو‌ش و یستی و به‌زه‌یی و وه‌رگرتن و پێگه‌یشتن پاش ئەوه‌ی که به

دوورخستنهوه و پشت هه لكردن گفتوگۆى له گه‌ل ئىبلىس كرد خواى گه‌وره پوى كردە ئادەم (عليه السلام) پىنى فەرموو: ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا﴾ واتە: (خۆت و هاوسەرەكت له خواردنى بەتامى بەههشت بخۆن نۆشى گيانتان بێت كە كۆتايى نايەت، كە ژيانىكى بەرفراوان و پڕ لە ناز و نيعمهت و خەير و بەره‌كه‌ته و له‌وى دەست ده‌كه‌وي‌ت و كۆتايى نايەت.

لێرەدا بە ڤه‌ها باسى خواردنى كرد، بە فراوانى بۆ ئادەم و حەواء هەتا عوزريان نەبێت، كە نزىك بكه‌ونه‌وه له دره‌خته قه‌ده‌غه كراوه‌كان، ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، واتە: (بە هېچ شى‌وه‌يه‌ك نزىكى ئەو دره‌خته مەبنه‌وه، ئەگينا دەبن بەكه‌سانىك له‌سته‌مكاران)، ئەمەش بۆ (مبالغة) بوو، تا بە ته‌واوى نەهييان لى‌بكات، ئەك له خواردنه‌كه‌ى ته‌نانه‌ت له نزىك بونه‌وه‌شى.

• دەرپاره‌ى ئەودرەخته قه‌ده‌غه كراوه‌ش ده‌لێن: پوه‌كى گه‌نم بوه و ده‌لێن: مێوه‌ى ترى‌ بووه، هه‌روه‌ها شتى تريش ده‌لێن بەلام ئە له قورئان ونه له فەرموده‌دا هېچى دەرپاره نەهاتوو، له‌بەر ئەوه پى‌ويست بە خۆ ماندوكردن ناكات بگه‌رێن بە دوايدا.

• بانگ كردنى ئادەم بە‌ناوى خۆى وله‌نزىكه‌وه، بۆ ڤىزگرتن وخۆشه‌ويستى وڤشتنى ناز و نيعمهت بوو بەسه‌ريدا، له سووره‌تى (الاعراف) دا، ده‌سته‌واژه‌ى: ﴿وَيَا آدَمُ﴾ ى بەكاره‌ي‌نا، چونكه خواى گه‌وره پاش ئەوه‌ى گفتوگۆى كرد له‌گه‌ل ئىبلىس، دورى خسته‌وه و هه‌ره‌شه‌ى لى‌كرد و به‌سوك سه‌يرى كرد، ئىنجا ئەويش پۆيشت. خواى گه‌وره فەرموى: ﴿قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَكْبُرَ فِيهَا فَاتُخْرِجُكَ مِنْهَا فَأَخْرِجْكَ مِنْهَا﴾ (الاعراف: ١٣).

هه‌روه‌ها فەرموى: ﴿قَالَ اخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَذْمُورًا لَنْ يَنْعَمَ مِنْهُ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (الاعراف: ١٨).

واتە: (خوا فەرموى: له بەههشت دەرچۆره دەرپاره به سه‌ر شوڤى و ڤسواى و دەرپاره‌ى، سوێند بەخوا ئەو كه‌سه‌ى شوينت كه‌وت له‌وان، ئەوه بى‌گومان دۆزه‌خ پڕ ده‌كه‌م له ئى‌وه هه‌موو). پاش ئەو هه‌ره‌شه‌يه، خواى گه‌وره پوى كردە ئادەم (عليه السلام) و پىنى فەرموو: ﴿وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾. خواى گه‌وره له نايه‌ته‌كه‌دا ووشه‌ى ﴿اسْكُنْ﴾ ى هێنا بۆ ئادەم (عليه السلام) و دواتريش فەرموى: ﴿وَكُلَا﴾ بۆ

ئادەم وھەواء ھەردووکیان پیکەو، چونکە ئادەم و ھەواء، لە خواردندا یەكسانن، بە پێچەوانەى شوینی نیشتهجییوونەو، چونکە ھەواء شوین ئادەم کەوتوو، گفتوگۆکە دەربارەى خواردنەکە پیکەو بوو، گشتی بوو، پیزگرتن و ناز و نیعمەت و مۆلەت پێدانى تیاوو، بە یەكسانی و راستەوخۆ و ئامادەکردنیک بوو، بۆ ئەوێ ھەردووکیان خۆیان بە دوور بگرن لە نزیک کەوتنەو لە درەختە قەدەغە کراو کە.

بەراستی بەھەشتە!!

خوای گەرە فەرموویەتی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى (١١٦) فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَكَرَّوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى﴾ (ط/١١٦-١١٧).

واتە: (سەردەمیك بە فریشتەكانمان وت: سوژدە بەرن بۆ ئادەم، ھەموو سوژدەیان برد جگە لە ئیبلیس کە سەرسەخت و یاخی بوو، جا وتمان ئەى ئادەم، بەراستی ئەم (ئیبلیسە) دوژمنی خۆت و ھاوسەرەکەتە، ووریا بن لە بەھەشت بەدەرکردنتان ئەدات، بەو ھۆیەو توشی ناخۆشی و نەگبەتی و دەربەدەری بین، دلنیايش بە تۆ لە بەھەشتدا نەبرسیت دەبێت نەپوت و پەجال دەبیت و نە تینویشیت دەبیت و نەگەرمايش زۆرت بۆ دەھینیت). دواى چەند سزا و ئازار خوا بیهوێت پێمان بچێژێت پشت بە خوا دەچینە ئەو بەھەشتە بۆ ئەوێ ئیتر ترسی جەنگی شەیتانمان بێت تیایدا و بەدەرکردنمان بدات، دەگەرێنەو بۆ نیشتمانی یەكەم جارمان دەچینە ئەو بەھەشتەى کە ھەموو شتیك بمانەوێت ئامادەکراو، ناز و نیعمەتی وای تێدا یە کە تۆ لەم ژيانەدا ھەر ئاگات لێی نییە و بە بێرتاندا نەھاتوو، پۆشتە و پەرداخن بە جوانترین پۆشاک، خوا یەكەم جار باوکە ئادەم و دایکە ھەوای تیا دا بە پۆشتە دانا، بەلام بەداخوونەم پوت و بۆ پۆشاکى ئافرەتە کە ئیستا باو، ئەمە مۆدێلی وولاتە پۆژئاواییەکانە کە دوورن لە پەوشتی ئیسلامو ھەوای نیعمەتی چوونە بەھەشتی بەخشی بە باوکە ئادەم، بەلام بە تەنھا نا، بەلکو لەگەڵ دایکە ھەوادا، ئەمە مژدە دەبەخشیت بە ئوممەتی خوا، ھەموو پیاویکی خواناس لەگەڵ ھاوسەرە خواناسەکیدە لە بەھەشتدا پیکەو دەبن، بۆیە جیگەى خۆیەتی پیاوان ھەولێ دلسۆزانە بەدەن لەگەڵ ھاوسەرەکانیاندا پیکەو رینگای بەھەشت

بىگرنە بەر، پياوان ھاوسەرەكانيان بە نىعمەتتىكى زۆرگەرەى خوا بزانن، چونكە ژيانى پياوانى بى ژن خوش نىيە.

هەندىك لە پياوان ھەن دەلەين: ئايا ھاوسەرىتتى بۇ دنيا تەواو نىيە ژيانيان پىكەو بەرنە سەر، ئىتر بۆچى لە بەھەشتدا ھەر پىكەو بەن؟ بەو پياوانە دەلەين: ھەرگىز گومانى وامەكەن و مەزانن ژيانى بەھەشت بەبى ھاوسەرەكەى دنيا خوشترە، بەلكو ئەو ژيانى ھاوسەرى دنيايە بە خوشەويستىيەو زۆر خوش دەبەيت لە بەھەشتدا وەك ژيان لەگەل ئافرىتانى تردا لە بەھەشتدا. ھىچ سۆز و خوشەويستىيەكى دوو ھاوسەر نىيە خوشتر لەو دوو ھاوسەرەكە بە خوشەويستى خوا و گوپرايەلى خواوہ ژيان بەسەرەرن.

پونكرندنەوى ئەو ئايەتەى كە لە سوورەتى: (طە ۱۰) ھاوتون دەربارەى نىشتەجى

بونى (ئادەم) و (حواء) لە بەھەشتدا

خوای گەرە فەرموى: ﴿فَلْيَا أَدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَكَزَوَّجَكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَكُونَ كَالَّذِينَ إِذَا لَكَ لَأَجْعُ فِيهَا وَكَأَنَّمَا لَكَ تُخْرِي﴾ (طە: ۱۱۷-۱۱۹). پاش ئەوەى كە ئىبلىس سوچدە بردنى بۆ ئادەم (عليه السلام) رەتكردەو و بەو كارە سەرپىچى فەرمانى خوای كرد، خوای گەرەيش لە پەرحمەت و بەزەيى خوای دەرى كرد، و قامچى توپەبونى خوای پياكىشا، پاشان خوای گەرە پوى كردە ئادەم (عليه السلام) و ئاگادارى كردەو لە نەخشە و فىل و سەر لىتىكدانەكانى ئىبلىس و پىنى فەرموو: (ئەى ئادەم بەراستى ئەم ئىبلىسە دوژمنى تۆ و ھاوسەرەكەيشتە) (طە: ۱۱۷)، بەمە پىويست بوو لەسەر ھەردووکیان كە ئاگادار بن، وەك خوای گەرە لە ئايەتتىكى تردا _ كە ئەمە ماناكەيەتى _ فەرموى: (ئەى خەلکىنە دۇنيابن، بەلەينى خوا راست و دروستە (قيامت بەرپادەكات و لە ھەموكەس دەپرسىتەو) كەوا بوو ژيانى ئەم دۇنيایە سەرتان لى نەشويىت و شەيتان نەتان خەلەتەيتىت بەناوى پەرحم و بەزەى خواوہ (كە گوايە ھەرچى بکەن خوا بە بەزەيە و لىتان خوش دەبەيت (۵) چونكە بەراستى شەيتان دوژمنتانە، ئىوھيش بەدوژمنى خۆتانى دابنەين، بىگومان بانگى تاقم و دارو دەستەى خوای دەكات بۆئەوەى ببنە نىشتەجى دۆزەخ (۶)) (فاطر: ۶-۵).

﴿فَلَا يُخْرِجُكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ﴾ واتە: با شەيتان نەبىتە ھۆكار بۇ دەركردنتان لە بەھەشت، بە ھۆى وەلام دانەوہەتان بۇ وەسۋەسەكانى، چونكە ئەگىنا: ﴿تَشْتَقِي﴾ توشى ناپرەھەتى دنيایى و ماندویى ژيان دەبن لە داواکردنى ژيانى خۆش.

خوای گەورە (الشقاء) ناپرەھەتییەكەى نىسبەت دایە پال ئادەم، لەگەل ئەوہى كە دەركردنەكەى دایە پال ھەردوکیان.

● (القرطبي) دەلالت: (ئادەمى تايبەت كوردبە باسى (شقاء) و ئەیفەرمو: (فَتَشْقِيَا) بۇئەوہى تا ئىمە تىبگەين كە نەفەقەى خىزان لەسەر مێردەكەيەتى.^{۲۴}

ئايەتى: ﴿إِنَّ لَكَ لَأَكْجُوعَ فِيهَا وَلَا تُغْنِي (۱۱۸) وَأَنْتَ لَاطْمَأْنِنُ فِيهَا وَلَا تُضْحِكُ﴾ (طە: ۱۱۸-۱۱۹).

● گفتوگۆكە لێزەدا بەرامبەر ئادەمە (عليه السلام)، ھەواء شۆيئەكتوى ئەوہ، ھەرچى بە ئادەم بگات، بەويش دەگات، واتە: بىگومان لە بەھەشتدا بە ھەميشەيى خواردن و جل و بەرگى پۆشتەكردنەوہ و خۆداپۆشين ھەيە، ھەروەھا تىنويش نابيت، گەرمى خۆريش ئازارت نادات.

چونكە بەھەشت تيشكى خۆر و گەرمى تيا نىيە، بەلكو تەنھا پوناكى ونورى تيايە، وسىبەرى چر و دريژ و بەردەوامى تيايە.

خوای گەورە لە سوورەتى (النساء) دا، -كە ئەمە ماناكەيەتى- فەرمويەتى: (ئەوانەى كە باوہريان ھىناوہ و كار و كردهوہى چاكە ئەنجام دەدەن، لە ئايندەيەكى نزيكدا دەيانخەينە ناو باخەكانى بەھەشتەوہ كە چەندەھا پوبار (بە ژيەر درەختە كانيدا و بە بەردەم كۆشكەكانيدا) دەپوات و لەویدا ژيانى ھەميشەيى و بەردەوام دەبەتە سەر، ھاوپى لەگەل چەندەھا ھاوسەرى پاك و بىگەرد و خاوين و پاكيژەدا، ھەروەھا دەيانخەينە ژيەر سايەى سىبەرى جوان و رازاوہى ھەميشەيى يەوہ).

(زۆر ئايەتى تر ھەن كە باسى ناز و نىعمەتى بەھەشت و سىبەرهكانى دەكەن)

دابەزىن...

پەيمانى شەيتان بۇ دۆرئىمانىيەتى

دەمانەوئىت بېرىرى دۆرئىمانىيەتى شەيتان بەدەين، ۋەكو چۆن شەيتان بېرىرى دۆرئىمانىيەتى ئىمەى داۋە ئەۋە لە دۋاى ئەۋە تا پۆژى قىامەت. خۋاى گەۋرە لەسەر زامانى ئىبلىسەۋە فەرموۋىيەتى: ﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أُوْلِيَكَ إِلَى يَوْمِ الْبَيِّنَاتِ أَهَبْتُكَ دُورًا قَلِيلًا﴾ (٦٢) قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنْ جَاءَهُمْ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا (٦٣) وَاسْتَفْرَضَ مَنْ اسْتَطَاعَتْ مِنْهُمْ صَوْتُكَ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ صَوْتُكَ وَمِنْهُمْ مَنِ اسْتَفْرَضَ مَا بَعْدَهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿(الاسراء/٦٢-٦٤).

ۋاتە: ((ئىبلىس بى شەرمانە)ۋتى: پىم بلى نا ئەمەيە كە پىزىت داۋە بەسەر مند؟! سۈيىند بە خوا ئەگەر دوام بخەيت تا پۆژى قىامەت ئەۋە بىنگومان ھەموو ئەۋەكانى گومرا و سەرگەردان دەكەم جگە لە كەمىكان (كە دەستەلەت بەسەرياندا نىيە). خۋاى پەرۋەردگار فەرموۋى: بېرۆ ئەۋەى شۈيىنى تۆ بکەۋىت لەۋان، ئەۋە بىنگومان دۆزەخ پاداشتى ھەموانتانه، كە پاداشتىكى مسۆگەرە و جىگەى ھەموانانى تىدا دەبىتەۋە... بېرۆ چىت لە دەست دىت درىخى مەكە، ھەر كەس كە توانىت (لەو بەدبەختانە) بە بانگ كردن و ھاندانىان بۇ تاۋانكارى، دايانپرە، بەھۋى لەشكرى سوارە و پىادەى خۆتەۋە ھېرشىيان بۇ بەرە و ھاۋبەشيان بکە لە مال و سامان و منداڵ و ئەۋەياندا، (بە سامانى ھەرام و مندالى زۆل...ھتد)، ئەۋەندەش بەلەين و ئومىدىيان پى بەد، سەريان لى بشىۋىنە، ھەر چەندە بەلەين و ھاندانى شەيتان جگە لە فرىودان و فىل كردن و ساختە، شتىكى تر نىيە). دەبىنىت كە شەيتان بە ھەموو سوپاكەيەۋە چەندە ئامادەيە بۇ دۆرئىمانىيەتى ئادەمىزاد بە سوپاى سوارە و پىادەۋ بە دەنگ و بە ھەموو شتىك، ئەى تۆ ئەى ئادەمىزاد چىت ئامادە كرد لە ھىز بۇ جەنگ لەگەل ئەۋ دۆرئىمانە ئامادەيەتدا؟!

تینگه یشتنیک له گهل ئارمزوودا بگو نجیت

هه ندیک له پیاوان هه ن کاتیک باسی ناته وای ئافره ت ده کریت له دین و له عه قلدا، پئی خۆشه ئه وه بکات به بیانویه ک بۆ به سووک ته ماشا کردنی ئافره ت، ته نها له بهر چه زیکێ خۆی. لیکدانه وه ی راست و دروستی ناته وای ئافره تان له دین و عه قلدا به ئه ندازه یه نه ک چۆنی تی، به م شیویه ئافره ت به وه ی سوپی مانگانه وه ئه و ماویه نوێژ و پۆژوویان له سه ر نییه، به لام پاشتر پۆژووه که قه زه ده که نه وه، به لام نوێژه کان قه زه نا که نه وه، که واته ناته وای دینیان ئه و چه ند پۆژه نوێژ نه کرد نه یه، ئه گینا زۆر ئافره ت هه ن ئاستی دینیان زۆر به رزتره له پیاوان. که و ابو ناته وای ئافره ت له دیندا له م پروانگه یه وه یه. ناته وای ئافره ت له پرووی عه قلییه وه ئه وه نییه که عه قلیان له پیاوان که متر بی ت، به لام ئافره تان سۆز و عاتیفه یان له پیاوان زیاتره، به و جوړه نییه که سۆز و عاتیفه که یان زیاتر ده بی ت له عه قلکه یان، ئه مه کاری خواجه و بی حیکمه ت نییه.

ئاده م و هاوسه ره که ی له به هه شتدا

پاش ئه وه ی که خوا ی گه و ره ئیبل یسی له به هه شت ده رک رد له بهر خۆ به گه و ره زانی نی و ره تکر د نه وه ی سوژ ده بردن بۆ باو که ئاده م، ئینجا خوا ی گه و ره ئاده م و حه وای له ناو به هه شتدا نی شته جی کرد، و ڕینگه ی پیدان که له هه موو به رو بو میکی ناو به هه شت بخۆن له وه ی که خۆیان ده یانه ویت و حه زیان لییه تی، ته نها له بهری دره ختیک نه بی ت، که خوا ی گه و ره بو ی دیاری ی کرد بوون و لیی قه دهغه کرد بوون، خوا ی گه و ره فه رمووی: ﴿وَبَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَكُودَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الأعراف/۱۹). نه هی کردن له نزیک که و ته نه وه له شتیک، ئه وه به هی زتره له نه هی کردن له شته که خۆی، که ئه وه ده گه یه نی ت که خۆ به دوور بگیری ت له هه موو گو مان و شو به یه یه که که سی قه دهغه لی کرا و تووشی هه لئان و تیکه و تن بکات و نه توانی ت خۆی ده رباز بکات، ئه و که سه یشی که و ته ناو (شبهات) ئه و شتانه ی که گو مان و دوو دل بیان تیدا یه، ئه وه که و تۆ ته ناو حه رام و قه دهغه کرا وه وه، وه ک شوانیک که گه له مه ره که ی له

دهوری خهرمانێک ب له وه پێنیت که نزیك بیئت بچنه ناوی، وهك له فهرمووده پیرۆزه که ی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه.^{۲۵}

پرونگردنه وهی راست و دروست بۆ خواردن له پرووه که قهدهغه کراوه که:
ئوهی لیكدانه وهی راست و پهسهند بیئت دهبراره ی هۆکاری خواردن له بهری درهخته
قهدهغه کراوه که له لایه ن ئادهم و حهواوه، کۆمه لێک هۆکار بوون له وانه: نه فسی ئادهم، و
ئوهی که ئیبلیس پیتی و تن، به کورتی پروونیان ده کهینه وه:
یه کهم: له بیرچونه وهی ئادهم: خوای گه وره فهرموویوتی: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَنسِيٍّ وَكَرَّ
جِدُّ لَهُ عَزْمًا﴾ (طه/۱۱۵).

واته: (سویند به خوا بیگومان ئیغه پیشت پهیمانمان له ئادهم وهرگرت (که نزیکی
درهختی قهدهغه کراو نه کهوینت) کهچی ییری چوو به مهرجیک نه مانن بیینی پیشت بریاری
کردنی ئه و سه رپیچییه بدات). ئه گه ر ئادهم بریاره که ی له یاددا به مایه و بیپاراستایه،
ئه و شه ی تان هه لی نه ده خه له تاند و نه ی ده توانی سه ری لی تیک بدات.^{۲۶}
پیشه و (الرازی) ده براره ی وشه ی (قَنَسِيٍّ) ده لیت: ده براره ی له بیرچونه وهی ئادهم دوو
لیكدانه وه و بۆچوون هه یه:

یه که میان: ئه وه یه که پیچه وانه ی له یاد بوونه، و گله یی و گازنده ی لی کرا له سه ر ئه وه ی
که نه ی توانی بیپاریزیت و خو ی پاگریت تا ئه وه بوو له بیرچونه وه دروست بوو.
دوه میان: مه به ست له (النسیان) واته: (الترك) واته: جیی هیلا و وازی لی هینا، واته:
وازی له وه هینا و جیی هیلا که ئاگادار کردنه وه ی پی درابوو له سه ر ئه وه ی که له
به روو بوومی درهخته که نه خوات: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُوهُنَّ عَزْمًا﴾ واته: نه مانن بیینی پیشت بریاری ئه و
سه رپیچییه بدات.^{۲۷}

دووه م: ئه و بیرچونه وه یه ی که تووشی ئادهم هات به و مانایه ی
که پیشه وایان (الرازی و القاسمی) باسیان کرد، بۆ ئه وه بوو تا به قسه و داواکه ی ئیبلیس
هه لخه له تا، ئه وه یش به چه ند هۆکارێک له و پرویدا:

^{۲۵} -تفسیر المنار/ ۸/ ۲۴۶

^{۲۶} -تفسیر القاسمی ۱۹۷/۱۱ به ده ست کاری یه وه.

^{۲۷} -تفسیر الرازی ۱۲۴/۲۲ به ده ست کاری یه وه.

۱- به‌وهی که (ابن حزم) باسی کردووه له (تأویل) ته‌ئویل کردن بۆ قه‌ده‌غه‌کردنی خوای گه‌وره بۆ ئادهم که له‌و دره‌خته نه‌خوات.

- ۵- وټنى ووشه ى جوان و به سوود و هه ولدان به چاكتړين و جواترین شیوه پال به مه له و نارېكى ناحه زانه وه بنریت.
- ۶- ده رخستنى نه خشه و داو و مه ترسییه کانی شهیتان و کیشانیان به تهرانووی نیسلام.
- ۷- گرنگی و پیویستی بوونی هوکاره گشتییه کانی خو پاراستنى بانگخوازن و دهسته و کومه له کانیان له فیل و نه خشه کانی شهیتان.^{۲۹}

باسى سېيھەم:

وھسوسەھى شەيتان بۆ (ئادەم) و (ھوۋا) ھاوسەرى:

خوای گەورە ئادەم وھوائى لە بەھەشتدا نىشتەجى کرد ، و پىنگەى پىدان كە لە بەرو بومەكانى ناو بەھەشت بخۆن ولەزەت لەشتە پاك وخۆشەكانى وەرېگرن، ھەروەھا نەھى لىکردن كە لە بەرى درەختىك بخۆن، و ئاگادارى كردن لە وھسوسەھى شەيتانى بەنەفرەت كراو، كە ئەودەبىتە ھۆكارى دەرکردنەيان لەبەھەشت.

بەلام شەيتان توانى سەر لە ئادەم وھوۋا بشىوئىت، بۆ ئەومەبەستەيش فىل وھۆكارى شەيتانى پىسى بەكارھىنا.

بىگومان قورئان پوداوەكانى ئەم پىلانە شەيتانى يەى لە چەند شۆيئىكدا تۆماركردووە. كەچەند دانەيەكيان باس دەكەين:

١-خوای گەورە لە سوورەتى (البقرة) دا فرموى: ﴿فَأَنزَلْنَاهُ الشَّيْطَانَ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُم لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (البقرة: ٣٦)

٢- لە سوورەتى (الأعراف) دا فرموى: ﴿فَوَسَّوَسَ الشَّيْطَانُ لِبَيْدِي لَهْمَا مَا يُؤْمِرِي عَنْهُمَا مِنْ سَؤَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَينِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ (٢٠) ﴿وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ﴾ (٢١) ﴿فَذَكَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (الأعراف: ٢٠-٢٢).

٣- لە سوورەتى (طه) دا فرموى: ﴿فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ﴾ (١٢٠) ﴿فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ﴾ (طه: ١٢٠-١٢١).

لەم ئایەتانەووە چۆنیتى ئەو وھسوسە شەيتانىيە پون دەكەينەووە كە چۆن ئادەم و ھەوائى لە بەھەشت بەدەرکردن دا.

یەكەم: خۆای گەورە لە سوورەتی (البقرة) دا -كە ئەمە ماناكەى بوو- فەرمووی: (شەیتان (فرستەى لێهێنان) و لە خستەى بردن، (واى لێکردن لەبەر و بومی درەختە قەدەغە کراوەکە بخۆن) و لەو شوێنە خۆش و پێناز و نێعمەتە بەدەرکردنى دان) (البقرة: ۳۶). شەیتان لە پێگەى وەسوەسەو توشى سەرپێچى کردن.

دووەم: لە سوورەتی (الأعراف) دا، یاسەكەى دەربارەى وەسوەسەى شەیتان بۆ ئادەم و حەواء، بەشیوەیهكى درێژتر دیت، -كە ئەمە ماناكەیهتى- خۆای گەورە فەرمووی: (شەیتان (ئەو سنورەى بۆ ئادەم و حەواء بە فرستە زانى) ئینجا كەوتە فەردانى وەسوەسە و خەتەرەو خەيال بۆناو دل و دەرونییان، تا ئەو عەیب و عارەیان دەربخات كە شاراوە بوو لێیان (دواى خۆى ناشكراکرد) و پێنى وتن: پەرورەدگارتان ئەم درەختەى لى قەدەغە نەکردون، تەنھا لەبەر ئەوەیە نەو كۆ ببنە فریشتە، یاخود بۆ ئەوەیە نەو كۆ لە نەمران بن!! (۲۰) (ئەوسا شەیتان زانى دەترسن و دوو دلن) سوێندى بۆخواردن كە من بەراستى لە ئامۆزگاریكارانم بۆ ئیو و دلسۆزتانم! (۲۱) ئیتر شەیتان بە فیل و پلان فریوى دان (بەرە و لاى درەختەكەى بردن) جاكاتيك تامى بەروبومى درەختەكەیان چەشت، هەرچى عەیب و عاریان هەیه كەوتە دەرەو، (ناچار بەپەلە) دەستیان دایە گەلاى درەختەكانى بەهەشت، عەیب و عارى خۆیان پى دانەپۆشى و پەرورەدگاریان بانگى كردن و فەرمووی: ئایمان قەدەغەى ئەو درەختەم لێنەكردن و پیم نەوتن، كە بەراستى شەیتان بۆ ئیو و دۆشمنىكى ناشكرايه!! (الأعراف: ۲۰-۲۲).

(القاسمى) دەلێت: لە ئایەتەكەدا ئاگادار كردنەو هیهك هیه لە سەر دەرخیستنى (عورة) لە كارو تاوانە گەورەكانە و بیزراو و ئابرو بەرە، لەبەر ئەوە ناوئراو (سواء)، چونكە دەرخیستنى دەبێتە هۆى خراپكردنى خاوەنەكەى.^{۲۰}

● لە سوورەتی (الأعراف) دا، ئایەتەكە پونى كردهووە كە ئیبلیس وەسوەسەكەى ئاراستەى ئادەم و حەواء كرد.

لە سوورەتی (طه) دا، ئایەتەكە پونى كردهووە كە ئیبلیس وەسوەسەكەى ئاراستەى ئادەم (عليه السلام) كرد.

● لە ئایەتى یەكەمدا وەسوەسەكە بەشیوەى (قصر) و (خبري) هەوال دان هات، تا دانپیانان و دنایى بگەیهنێت. بەلام لە ئایەتى دووەمدا، وەسوەسەكە بەشیوەى پرسىار

٢١- مفاتيح الغيب للإمام الرازي.

پینج له شهش

له چیرۆکی ئادهم و ئیبلیسدا سه رنج بده له شهش ئایه تدا پینج جار باسی پوتی تیا دا کراوه، ئایا نه وه به لگه نییه له سه ر نه وه ی که پوت و قوتی چه نده مه تر سیداره؟.

خوای گه و ره له سووره تی (الأعراف) دا فه رموویه تی: ﴿فَدَاَهُمَا يَمْزُرُ الْمَلَكُ دَاخًا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاقُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَادَاهُمَا مُرُهُمَا أَلَمَ أَهَكُمَا عَنْ ثَلَكُمَا الشَّجَرَةَ وَاقُلْ لَكُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ (الأعراف/ ۲۲).

وا ته: (ئیت ر شه یقان به فیل و پلان فریوی دان (به ره و لای دره خته که ی بردن) جا کاتیک تامی به رو بوومی دره خته که یان چه شت، هه رچی عه یب و عاریان هه یه که وته ده ره وه (ناچار به په له) ده ستیان دایه گه لای دره خته کانی به هه شت عه یب و عاری خو یانیان پی دانه پو ششی په ره و ردگاریان بانگی کردن و فه رمووی: ئایا من قه ده غه ی نه وه دره ختم لی نه کردن و پیم نه وتن، که به راس تی شه یقان بو ئیوه دو ژمن یکی ئاشکرایه؟! هه ر له ئایه تی (۲۰) ی هه مان سووره تدا فه رموویه تی: ﴿فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ (الأعراف/ ۲۰).

وا ته: (شه یقان (نه و سنووره ی بو ئادهم و حه و به فرسه ت زانی) و ئینجا که وته فری دانی وه سه وه سه و خه ته ره و خه یال بو ناودل و ده رو نیان، تا نه و عه یب و عاره یان ده رب خات که شار وه بوو لی یان (دوایی خو ی ئاشکرا کرد) و پیی وتن: په ره و ردگارتان نه م دره خته ی لی قه ده غه نه کردوون، ته نها له به ر نه وه یه نه وه کو بب نه فری شته، یا خود بو نه وه یه نه وه کو له نه مران بن!!). له هه مان سووره ت له ئایه تی (۲۶) دا فه رموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَمِّرُكُمْ سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ الْقُوَى ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (الأعراف/ ۲۶).

واتە: (ئەي ئەوھى ئادەم ئىمە بەراستى پۆشاكى لەبارمان بۆ قەراھەم ھىناون، عەرەت و ئەمى پىتان ناخۆشە دەربەكەوئىت دای دەپۆشیت، ھەرەھا جل و بەرگى جوانیش كە خۆتانی پى برازىننەو (بەلام بىرتان نەچىت) كە پۆشاكى تەقوا و خواناسى چاكتر و خىردارتر و بەفەرترە، ئەو پۆشاكە (ماددى ومەعنەوييانە) لە نىشانە و بەلگەكانى خواى گەرەن بۆ ئەوھى ياداوەرى وەبگرن و (يادی بەھەشت بكەن).).

بۆ ئەوھى بۇ شىركى پىژا و نەگىرین

ھەندىك دەلىل: چەندىن ئافرىتى داپۆشراو ھەن بى پەوشتن، چەندىن نوێژكەر ھەن، لە نوێژنەكەرەكان زياتر تاوان دەكەن، ھەندىك حاجى ھەن ھەر بۆ ئەوھەج دەكەن پىيان بوتريت: حاجى، و چەندىن شتى تر وەكو بلىن: سوود لە داپۆشین و نوێژ و ھەجدا نىيە. ئايا ئىمەى باوەردار دەبىت بە فەر و فىلى ئەمانە ئىتر واز لە پۆشاكى شەرى و نوێژ و پۆژوو و ھەج و گوپرايەلى فەرمانەكانى تر بەيىن، ئىتر كەس پۆشاكى شەرى نەكات و بەرەلايى و فەساد بلاو ببیتەو، وەكەسى بەھەياو حورمەتیش لەمال و مندالى ئاسودە نەبىت. ئىمە دەمانەوئىت جەستە و پۆشراو بىت، بايەخدان بەجەستە و پۆج پىويستە، بە وىتى وىتى ئەوانە نەخەلەتەن، پارىزگارى لە خۆمان و كۆمەلگامان بكەين، خواى گەرە فەرموويەتى: ﴿لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَوْلَادِ﴾ (الأعراف/٢٧).

واتە: (ئەي ئەوھى ئادەم شەيتان ئىوھش لەخشتە نەبات، لەكاتىكدا دەستى كرد بەدامالىنى پۆشاكەكانيان تا عەرەتيان (واتە ئادەم و ھەوا) پيشانى يەكترىبات) لەسەر كەنارى ئاوەكان كە ئافرىتە بىستىك پەرز ھەموو پۆشاكى لەشى بىت و بۆ زانكو و پەيمانگا پانتوولى تەسكى لە پىدا بىت، ئايا ئافرىتان ئاوابن، ئەوھيان دەوئىت لە ئافرىتان، ئىنجا ئەگەر كچىك خاوەخواستە تووشى بەدەرەقتارىيەك ھات، بۆ ھالى خۆى دەگرى و خۆى دەسوتىنئىت و ئابروى خۆى و كەس و كارى دەچىت، كى و چى ئەم كارەساتە گەرەيەى دروستكرد؟ بىگومان پوت و قوتى. لە پۆژى قىامەتیشدا شەيتان دەلىت: لۆمەى من مەكەن لۆمەى خۆتان بكەن.

باسی چوارەم:

(ئادەم) و (حواء) لە بەری درەختەکیان خوارد.

● ئیبلەس لەو جەنگەدا کە هەلی گیرساندبوو، چەکی لەناو بەر و مەترسیداری بەکارهێنا، شیوازی فیللوی جوړاوجۆر و ووشە ی گومراکەر و دەستەواژە ی بریقەدار و دروشمی درۆ و ساختە ی بەکارهێنا، جارێک پێی وتن بێگومان ئەو درەختی نەمرییە و خواردن لێی دەبێتە هۆی دەسکەوتنی مولکیکی نەپراوە، و جارێکی تر دەلێت: بێگومان کەسێک لەم درەختە بخوات، بەرز دەبێتەو بە ئاستی فریشتەکان یان دەچێتە ناو دنیا یەکی نەپراوەو، لەم بەلێن و دروشمە درۆیانەدا، شتانێک هەبۆن کە نەفسەکانیان دەوربژاند، هەروەها هۆکاری سوربونیان لەسەر کارەکە دەجولاند، پالەربۆن بۆ حەز لێکردن و، وەلام دانەو بەو کەوتنە ناو ئەو مەترسییەو. بەراستی ئادەم و حەواء وەلامی ئەم هێرشە گومراکەرە ی شەیتانیان دایەو، بەهۆی وەسووسە ی شەیتانەو لە درەختەکە نزیک بوونەو، ئینجا بە ئەندازە یەکی کەم و دیاری کراو لێیان خواردو، پاشان بەرگەکانی بەریان کەوتە خوارەو و جەستە و عەرەتیان دەرکەوت.

● خۆی گەورە لە سوورەتی (الأعراف) دا فرمووی: ﴿فَدَاٰهُمَا بِسُرُوْرٍ فَلَمَّا ذَاَقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَادَاَهُمَا رَبُّهُمَا اَلَمْ اَنُهَاكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَا اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوْمٌۢ مُّبِيْنٌ﴾ (الأعراف: ۲۲).

● لە سوورەتی (طه) دا خۆی گەورە فرمووی: ﴿فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَخَصَىٰ اٰدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰی﴾ (طه: ۱۲۱).

● پێویستە هەلویست لە سەر ئایەتەکان بکەین و ماناکەیان پۆن بکەینەو:

لە سوورەتی (الأعراف) دا فرمووی: ﴿فَلَمَّا ذَاَقَا الشَّجَرَةَ﴾ و لە سوورەتی (طه) دا فرمووی: ﴿فَاَكَلَا مِنْهَا﴾ ئاماژە بۆ ئەو کرا، کە هەردووکیان شتیکی کەمیان لە بەری درەختەکە خوارد، بە ئەندازە ی ئەو ی ئینسان لەزەتی ئی وەرگرت.

● پېشه‌وا (الطبرسي) ده‌لېت: ﴿...فَلَمَّا ذَاكَ﴾ واته: ده‌ستيان كرد به خواردنې، و همدوكيان شتيكي كه‌ميان لي خوارد، له‌به‌رئوه‌ي ووشه‌ي (ذَاكَ) ي به‌كاره‌ينا، وهك چه‌شتني تامي خواردنه‌وه‌كه له دره‌خته‌كه، ئه‌وه‌ش به ترسيكي زوره‌وه، چونكه چه‌شتن سهره‌تاي ده‌ست پيكردي خواردنه تا تامي خواردنه‌كه بكات وليي شاره‌زاييت.^{۳۲} نايه‌تي: ﴿فَبَدَتْ لَهُمَا سَاوَاهُمَا﴾ ئه‌مه‌ش ئه‌نجامي خواردنه‌كه‌يان بوو له دره‌خته‌كه، ئه‌و به‌رگه نورانييه جوانه‌ي كه‌دای پوښييون نه‌ما وجه‌سته وعه‌وره‌تيان ده‌ركه‌وت، ئينجا له گه‌لای دره‌خته‌كاني به‌هه‌شتيان وهك داپوشهر به‌كاره‌ينا وده‌يان نوساند به‌خويانه‌وه تا خوياني پي پوښته و داپوشراو بكه‌ن وهك ئه‌وه‌ي شتيكي دپاو پينه بكه‌يت. پاشان په‌روه‌ردگار بانگي كردن، چونكه زانا و شاره‌زا بوو به حاليان وپيي فهرموون: نايا نه‌هي ئه‌و دره‌خته‌م لي نه‌كردن و پيم نه‌وتن كه به‌راستي شه‌يتان دوژمنيكي سهرسه‌خت وناشكرايه. خواي گه‌وره گله‌يي لي كردن له‌سهر خواردنې به‌ري دره‌خته‌كه، ئه‌وه بو ئه‌وان چاكتر و جواتر بوو كه ناگادار بن و به گويي قسه‌ي شه‌يتان نه‌كه‌ن دوژمنايه‌تي شه‌يتان پون ودياره، خواي گه‌وره ئاموزگاري كرد بوون و پيي وتبوون كه شه‌يتان فيلاوييه تا نه‌كه‌ونه ناو نه‌و داوانه‌ي كه نه‌و ده‌يچنيت.

باسی پینجه م:

تهوبه گردنی (ناده م) و(حواء):

● قورنایی پیروز دهرباره ی تهوبه گردنی ناده م و حواء (علیهما السلام) له زور شویندا، دواوه له وانه: له سوورته ی (البقرة) دا، خوی گه وړه ده فرمویت: ﴿قُلْتُ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (البقرة: ۳۷).

له سوورته ی (الأعراف) دا، ده فرمویت: ﴿قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الأعراف: ۲۳).

له سوورته ی (طه) دا، ده فرمویت: ﴿فَأَكَلَا مِنْهَا قَبَذَتْ لَهَا سَوَآئِهَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ مَرْقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى (۱۲۱) ثُمَّ أَجْبَاهُ رَبُّهُ فَقَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى﴾ (طه: ۱۲۲).

● له سوورته ی (البقرة) دا خوی گه وړه هوالی نه وې دا، که ناده می ناراسته کرد بو تهوبه گردن وگه پرانه وه، وفیری کرد که چو تهوبه بکات، پینمایي گردن بو تهوبه و پرهمه ت، به زه یی بوو له لایه ن خواوه، بنگومان خوی گه وړه تهوبه ودرده گریئت لیخو شبو وه وکه سانه ی ودرده گریئت که تهوبه ده کهن، به به زه یی یه و پرهم بوو به ندانه ی ده کات که ده گه پیننه وه.

● نه و ووشانه ی که ناده م فیری بوو له سوورته ی (الأعراف) داهاتووه: ﴿قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾.

نامارزه بوئنه وړه کراوه که ناده م و حواء هر دوکیان به شداریبون له نه نجام دانی سهرپنچي کردنه که دا، ودانیان نا به هله و تاوانی خویندا، وداوای لیخو شبوون و به زه یی یان له خوی گه وړه کرد.

● به لام دهرباوه ی نایه ته کانی سوورته ی (طه) که هاتن، نامارزه ده کات بو نه وې که ناده م توشی سهرپنچي هات، له کاتی که دا که ناده م و حواءیش له بهری دره خته که یان خوارد، به لام ناده م تابیبت کرا به سهرپنچي له گه ل به لگه ی ناو نایه ته که دا که حواءیش شهریکی بووه له خواردنه که دا، چونکه سهرته ی باسه که دهرباره ی ناده م بووه و نه و

باسکراوه، چونکه کاتیک به لینه که ی له بیر چویه وه، که وته ناو سه ریپچییه وه، خوی گه وره فهرموی: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ نَافِثِي وَكَرَّمْنَاهُ لَعَنَّا﴾ (طه: ۱۱۵).

واته ئه وه ی که فهرمانی پیکرابو وازی لینه نا و جیهیل، یان له بیر چویه وه، که پیچه وانه ی له یادبونه، نه یتوانی نه فسی خوی له سهر کاره که دامه زراو بکات، یان گوتراوه ئه وه ی فهرمانی پیکرا، ئه وه له بهری نه کرد و نه پیا راست، یان ئارامی نه گرت له سهر ئه وه ی که نه هی لیکرا بوو، یان عه زمی خوڤاگری نه بو که نه یخوات، به لکو خواردی به هو ی له بیر چونه وه وه.^(۲۳)

به پینی ناوه پوکی ئایه ته که، کاتیک ئاده م په یمان و به لینه که ی له بیر چویه وه، وتوشی سه ریپچی هات، که وته ناو سی فهرمانه وه: (له بیر چونه وه و سه ریپچی و ریگا لیتیکچون) به رامبه ر ئه م سی شته، خوی گه وره به سی شتی تر ریزی لینگرت فهرموی: ﴿لَمَّا جَاءَهُ رَبُّهُ قُتَابٌ عَلَيْهِ وَهْدَى﴾ (طه: ۱۲۲).

واته: (پاشان په روه ردگار هه لیبر ئاردو (کردی به پیغه مبه ر) ته وه ی لیوه رگرت و هیدایه تی دا و پینمونی کرد).
ئه مه ش له بهر ئه وه ی دانی نا به تاوانی خویدا ته وه ی کرد و گه ریه وه بو لای په روه ردگار.^{۲۴}

^{۲۳} زاد المسیر فی علوم التفسیر للامام ابی الفرج عبد الرحمن بن الجوزی.

^{۲۴} جامع لأحكام القرآن للقرطبي. به دهسکاریه وه.

باسی شه شهیم :

دابه زاندنی (ئادهم) و (حواء) بۆ سهر زهوی :

خوای گهره تهوبه ی له ئادهم و حهوا و هرگرت و دایبه زاندن بۆ سهر زهوی، خوای گهره له سووره تی (البقرة) دا فرمووی: ﴿فَأَنزَلْنَاهُ الشَّيْطَانَ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُم لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَسَاعٍ إِلَى حِينٍ (۳۶) قُلْنَا أَدْرَأَيْتُمْ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۳۷) قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (البقرة: ۳۶-۳۸).

— نهینی دووباره بونهوهی فرمانی دابه زینه که .

تیبینی ئهوه دهکریت، که له م ئایه تانه دا فرمان به دابه زینه که دوباره کراوه تهوه، نهینی ئهوه یش بریتیه له : وتراوه : چونکه دابه زینی یه کهم له بههشتهوه بۆ ئاسمانی دنیا بووه، و دابه زینی دووم له ئاسمانی دنیاوه بۆ سهر زهوی بووه . ههروهها وتراوه : بۆ دنیایی بووه . به لām یه که میان لاوازه، بهوهی ئه گهر و ابویه ئهوا باسکردنی: ﴿وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَسَاعٍ إِلَى حِينٍ﴾ له دوا دابه زینی دووم له پیشتر بوو، ههروهها ئایه تی: ﴿اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ به لگه یه له سهر ئهوهی که دابه زینی دوه مییش هر له بههشتهوه ده بوو .

وتراوه : کاتی که ئادهم و حهوا له بهری درهخته که یان خوارد و تهوبه یان کرد- پاش فرمان کردن به دابه زین- ئهوه کهوته دلیانهوه که فرمان به دابه زین به لاچونی هه لئه له تاندنه که بهرز ده بیتهوه و بۆ جاری دووم دوباره ده بیتهوه، تا بزائن که بریاری خوا هر باقییه و ده مینیت، بۆ جیه جی بوونی به لینی پینشو له ئایه تی: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقرة: ۳۰).^{۳۰}

(البىضاوي) دەلىت: (...دابه زىنەكە بۇدلىنباون دوبارە كرايەو، يان بۇ جياوازي مەبەستەكە، يەكەمىيان بەلگەيە لەسەر ئەوئەي كەدابه زىنىيان بۇخانەي تاقى كىردنەو بوو، لەوئىش دەگەپىنەو بۇلاي خوا وھەمىشەيى نابن، دووم: ھەستيانكرد كە ئەوان دابه زىنەكەيان بۇ تەكلىف خستەن سەريان بوو، ھەركەس ھىدايەت وەرگىرئ پزگارى بوو، وھەركەس گومراپىت لەناوچوو، و تراو: يەكەم لەبەھەشتەو بۇئاسمانى دنيا بوو، دوومەيشيان لەئاسمانەو بۇ سەرزەوى بوو. ^(۳۶)

لەئايەتى: ﴿سُقِّرْ وَمَعَ إِلَى حِينٍ﴾ وشەي ﴿سُقِّرْ﴾ واتە شوئنى نىشتەجىبوون وھەوانەو، و (المع) ئەو شتەنەيە كەلەزەتەيان ئى وەرەگىرئ ولەدونىادا سوديان ئى وەرە گىرئ بۇماوئەي دىارىكراو، لەخواردن و خواردنەو وھۆكارى گواستەنەو وشوئنى نىشتەجى بوون و جل و بەرگ و ژن ھىنان وشوكردن وشتانى تر، كەھەموى دنيايى و كاتىيە و دەپىتەو، وئايەتى: ﴿إِلَى حِينٍ﴾ واتە: تا كاتىكى دىارى كراو زانراو بەكۇتايى تەمەن ئەوئىش كۇتاي دىت.

● خواي گەرە بە فەرمانى دابه زىن لەگەل كىدا دوواو؟

جارىك فەرمانەكە بۇ (مثنى) دوكەس ھاتوو، وسى جارىش بۇ (جمع) كۇمەلەك ھاتوو، زانايان راو بۇچونى جياوازيان لەسەر ئەمانە ھەيە: و تراو: ئادەم وھەوا بون، كاتىك بە ئامرازي كۇ باسكراون لەجىي ھەموو بەشەر بون بەو پىيەي كەئەوان بىنەماي بەشەرى بوون.

(الفراء) ئەوئەي ھەلپىزاردوو كە گفتوگۇكە بۇ مندال وئەوكانيان بوو، كەمىشتا بەدى نەھاتبون، ولە (ابن عباس و مجاهد و زۇررىك لەپىشىنەو)، گفتوگۇكە بۇئادەم وھەوا وئىبلىس بوو، وئىبلىس لەپىش ئەواندا پەخنى گرت لەدەركردنەكە.

پىشەوا (الزمخشري) دەلىت: (...ئايەتى: ﴿أَبْطُوا﴾ گفتوگۇ بوو لە نىوان ئادەم وھەوا و ئىبلىس، و تراو: لەگەل ماريكدا، بەلام راستەر ئەوئەيە، بۇ ئادەم وھەوا بوو، و مەبەست ئەوان و ئەو و مندالەكانيان بوو، چونكە ئەوان ئەصل و بىنەماي ئىنسانن،

وهك نهوهی فی کردن که بریتی بن له هه موو ئینسان، به لگه یش ئهم ئایه تهیه: ﴿قَالَ اٰمِطًا
 مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِنَّا يَا نَبِيَّكُمْ مَّتٰی هَدٰی فَعَن اٰتٰی هُدٰی فَلَآ یَضِلُّ وَاَیْسَفٰی﴾ (طه: ۱۲۳).
 واته: (خوای گه وره فرهمانی دا ووتی: ئیتر هه ردوکتان له به هه شت دابه زن به گشتی،
 هه ندیکتان ده بنه دوژمنی هه ندیکتان).^{۳۷}

باسی جه‌وته‌م:

کي به‌رپرسه له خواردنی ږووه‌که قه‌ده‌غه کراوه‌که؟

راستی نه‌وه‌یه که به‌رپرسیاریه‌تییه‌که هاوبه‌شه له نیوان ئاډهم وچه‌واډا، وه‌ک له
ثایه‌ته‌کانی پیشودا هات باس‌مان کرد.
شه‌یتان وه‌سوه‌سه‌ی بؤ دروست کردن، و پیکه‌وه هه‌لی خه‌له‌تاندن پیکه‌وه له‌به‌ری
دره‌خته‌که‌یان خوارد و جه‌سته و عه‌وره‌تیان ده‌رکه‌وت، و خوای گه‌وره‌گله‌یی لی‌کردن
له‌سر تاوانه‌که‌یان، پاشان ته‌وبه‌یان کرد و گه‌پانه‌وه بؤ لای خوا، و خوای گه‌وره‌ش
ته‌وبه‌یانی وه‌رگرت، و هه‌ردوکیان به‌یه‌کسانی دابه‌زین بؤ سه‌ره‌وی.
وه‌ک ثایه‌ته‌کان پونیان کرده‌وه به‌رپرسیاریه‌تییه‌که به‌شداریوو له نیوان هه‌ردوکیاندا.

باسی هەشتەم

سود و گەرنگییەکانی چارۆكەكە:

- ۱- پلە و پایەى هاوسەردارى لە ئىسلامدا.
- ۲- دۆزمنایەتى شەیتان بۆ ئینسانەکان.
- ۳- شوێنەواری تاوان و گوناھ و، پێویست بونی دەست پێشکەرى بۆ تەوبە.

۱- پلە و پایەى هاوسەردارى لە ئىسلامدا.

گەرنگی بنیات نانی خێزان:

(الزوجه) جوتییەتى بنچینەییەکی گشتییە لە تێکرای دروستکراوەکانی خوای گەورەدا.^{۳۸}

هەر لە گەردیلە و ئەمیباه بگرە هەتا هەموو جوړەکانی پووهك و زیندەوهران و گیانلەبەران، خوای بەدیھێنەریش لە چەند شوێنێکی قورئاندا نامازەى بەو پاستییە کردووه.

بۆ نموونە: فەرموویەتى: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَنْزَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثِثُ الْأَرْضُ وَمِمَّا أَنْفُسُهُمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ (یس/۳۶).

واتە: (پاك و بێگەردی بۆ ئەو زاتەى هەر هەموو دروستکراوەکانی بە جوت دروستکردووه لەوێ لە زەویدا دەپوێت، لە خوێشیان، لەو شتەنەیش کە نایزانن) (لە سەردەمی عیلم و زانستیدا پوونبووتەوه - کە هەمووبەدیھێنراوان- ماددی و مەعنەوی - جوتن).

لە نایەتێکی تردا فەرموویەتى: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (الذاریات/۴۹). ئینجا شتیکی پوون و ئاشکرایە کە جوتبوون (التزاوج) ی نێر و مێ لە

جيهانى پوههك و گيانله بهران و مرقيشدا تاكه پىنگى نۆزببون و بهردهوامى وهچه (نسل) يانه.

وهك خواى گه وره فهرموويه تى: ﴿وَمَا يَكُنِ الْإِنْسَانُ لِرَبِّهِ الْكَفُّ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾ (النساء/ ۱). (مانا كراوه).

جا شهريه تى داناي خواى كار به جى و زانايش فهرمانى به موسلمانان كردوه كه خيزان پىك بهينن و پياوانى زوگورتى و ئافره تانى بى ميرديش هاوسه ردارى بكن.

ده تانين له چهند برهيه دا ئاماربه گرنگى و بايه خى بنيا تانانى خيزان بكهين: يه كهه: بىگومان ههريهك له پياو و ئافره ت به پى ئو سروشته تى كه خواى گه وره له سهرى دروستى كردوون، غهريزه تى جنسى و ههز و مهيل و ئاره زووى بهرام بهريان ههيه، جا خواى پهروه ردارى پى و پسمى خيزان پىكه وه تانى له شهريه تدا ديارى كردوه تاكو ئينسان بهو شيوهيه كه شايسته تى ئاده ميزاد بىت ئو غهريزهيه تى خوى تير بكات.

دووهم: ههركام له پياو و ئن خواى كار به جى سروشتيانى وا هه له خستوو كه به هوى يه كتر وه ههست به ئارامى و ئاسووده تى دهكن. وهك خواى گه وره فهرموويه تى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَنْزُلًا رِجَالًا فَتَعْلَمُونَ أَنَّهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (الروم/ ۲۱). (مانا كراوه).

سپههه: به هوى بنيا تانانى خيزانه وه وهك شهريه ت داي ناوه، ههركام له ئن و ميود تاي بهت دهبن به يه كتر وه، به ره لاييهك كه له نيوان ئاربه لانداه ههيه دروست نابيت، (نسل) وهچه تى خه لكيش تيكهل و پيكهل نابيت!

چوارهم: له سپههه و باوهشى خيزانى شهريه تدا مندالانىكى ههلال و پاك پهيدا دهبن و له باوهشى دايك و باوكىكى شهريه تى و ناسراو و دياردا پهروه رده دهبن و پنده گه ن، دياره كۆرپه گه ليكيش كه به شيرى ههلال له كۆشى دايكىكى به ههيا و شهردا گۆش ده درين و به خيو ده كرين و مندالانىك كه به دنيابيه وه ده زانن كو و كچى كين و به كى و كى بلين: باوكه و دايكه، له گه ل كۆرپه گه ل و مندالانىك كه به زول و ناشهريه تى پهيدا دهبن و... هتد، ئاسمان و پيسمانيان له يهك جيايه.

پينجههه: ههروهها له سونگه تى بنيا تانانى خيزانه وه ئوممه ت له گه شه و زياد كردندا ده بىت و وهچه له دواى وهچه وهك شه پوله يهك له دواى يه كه كانى دهريا سه رزه مينى

ئىسلام ئاوه دان و قهره بالغ دهكەن، هەر بۆيه پيغه مبهري خوا ﷺ له فهرمووده يه كدا - كه نه مه مانا كه يه تي - فهرموويه تي: (ژنى وا بهينن كه ميردى خوى خوش بويت و مندالى زوربين، چونكه له پوژى قيامهت له گهه پيغه مبهراندا پيشپرکى دهكەم له زورى ئوممه تمدا).³⁹

شه شهه: له راستيدا ههركام له ئافرهت و پياو بهبى پيكه وهنانى خيزان، ههچ كاميان وهك پيوست كامل نابن و نه پياو ههتي (رجولة) نه ئافرهت و ژنايه تي (أنوثة) كامل دهبيت، بهتاييهت پاش بوونى مندا و بوونيان به دايك و باوك، پهى به گهليك لايهنى ژيان و گوزهران دهبن.

ههوتهم: ههروهه خيزانى شهري (الأسرة الشرعية) خشتى يهكه مى دروستبوونى كۆمه لگايهكى ساغ و تهندروست و تۆكهميه، پيش بنيا تنانى كۆمه ليك خيزان و بنه ماله ي ساغ و تهندروست له خه يال پلاو بهولاوه ههچى تر نيه.

ههشتهم: به هوى بنيا تنانى خيزانه شهرييه كانه وه چهندان بنه ماله و تيره و عهشيرهت پيكه وه گرئ دهرين و دههونرينه وه، هەر بۆيه خواى كار به جى باسى خزميه تي پشت (نسب) ي كردوه و فهرموويه تي: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾ (الفرقان/ ٥٤).

واته: (ههروهه زاتهيه كه له ئاوى (مهنى) به شهه دروست دهكات (له وهه دوايش زۆريه ي پيكهاته ي له شى ههراوه) و كردويه تي به هوى خزميه تي (له ريگه ي پياو وه كۆمه ليك خزم دروست دهبيت ههروهه له ريگه ي ئافرهته وه كۆمه ليك) بيگومان پهروه دگارى تو بهرده وام دهسته لاتی بى سنوره (له ههوه بواريكدا).

نۆيههه: ههروهه ژنه ينان و شوكردن و پيكه وهنانى خيزان، گه زه ترين ناز و نيعمه تي ماددى و جهسته يى بههه شته كه لايهنى جينسييه و ژيانى هاوسه ري تي پر كه يف و شادى و بى دهرده سهري به بير ئينسان دههينته وه، وهك خواى گه وه فهرموويه تي: ﴿مَنْ يَنْتَهِ لِنَاسٍ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْأَحْرَارِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاَبِ (١٤) قُلْ أَزِيدُكُمْ خَيْرٍ مِنْ

³⁹ رواه احمد عن انس وصححه ابن حبان.

ذِكْرُكُمْ لِلَّذِينَ آمَنُوا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ كُفْرِيٍّ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَمْزَاجٌ مَطَهَّرَةٌ وَمِنْ أَشْوَاقٍ مِنَ اللَّهِ
وَأَلَّهُ بِصِيرٍ بِالْعَمَادِ ﴿١٥٤﴾ (ال عمران/ ١٥٤-١٥٥).

واته: (ئافره زووی ئافرهت و بوونی نه وهی ئیترینه و خاوه نیستی ئالتوون و زیږ و زیووی
زۆر و زه بهنده و ئه سپی چاک و په سه ن و (هوکانی هاتوچو) ههروه ها مالآت و زهوی و
زاری کشتوکال بۆ خه لکی پازینراوه ته وه، ئه وانه هه مووی نازو نیعمه تی ژیا نی دونیان،
خوایش (بۆ چاکان) شوینی گه پانه وهی پازاوه و خو شی لای خو ی ئاماده کردووه، (که
به هه شته).

(ئهی محمد ﷺ به و خه لکه بلی: ئایا هه والی چاکتر له و ناز و نیعمه تانه تان پی
پا بگه یه نم؟! (ئهویش ئه مه یه که): بۆ ئه وانه ی پاریزگار و خواناسن، لای پهروه ردگاریان
باخه کانی به هه شت ئاماده یه بۆیان که: چهنده ها پروبار به ژیر دره خته کانیدا و به بهردهم
کو شکه کانیدا ده پوات، هاوپی له گه ل ژیا نی نه پراوه له گه ل هاوسه رانی پاکیزه دا و به ده م
هه ستردنی بهرده وام به په زامه ندی پهروه ردگاری نازین، بیگومان ئه و خوا یه بینایه به
بهنده کانی). دیاره ده گونجیت گرنکی و بایه خی بنیاتنانی خیزان زۆر زیاتری له سه ر
بنوسریت، به لام ئه م برگانه ی نوسیمان خاله سه ره کی وه ئله گشتیه کانی تی.

پیناسه ی هاوسه ری تی (تعریف الزوجیه)

له قورئان و سووننه تا دوو وشه بۆ هاوسه ری تی و ژن و میردایه تی به کاره ی نراون،
که بریتین له (زواج) و (نکاح)، با سه ره تا سه رنجیکی چه مک و و اقای ئه و دوو وشه یه له
ئه سلێ زماندا بده ی، پاشان پیناسه ی هاوسه ری تی بکه ین له پوانگه ی شه ره وه:
(راغب الأصبهانی) له باره ی وشه ی (زواج) وه و تویه تی: (يقال لكل واحد من القرینین من
الذكر والانثی فی الحيوانات المتزوجة: زوج، ولكل قرینین منها فی غیرها زوج کالخف
والنعل و لكل ما یقترن بأجر مماثل له (أو مضاداً زوج)).^{٤٠}
که واته.. وشه ی (زوج) واته: جوت، جا چ نیر ومی بن، چ هاوکوف و وه ک یه ک بن، وه ک
جوته نه عل و، چ دژ و پیچه وانه بن وه ک: به رز و نزم، تاریک و پروناک، و سارد و گهرم.

^{٤٠} - مفردات ألفاظ القرآن/ص (٣٨٤-٣٨٥).

ههروهها شاره زایانی زمان وتووینانه: ^{۴۱} به مهر کام له ژن و میرد دهوتریت: (زوج) و ههندیك جاریش به ژن دهوتریت: (زوجه)، کۆیه کهی بریتییه له (زوجات)، به لام ووشه ی (زوج) کۆیه کهی (ازواج) و پهواتره، ههه بۆیه له قورئاندا بۆ ژن ههه ووشه ی (زوج) به کارهاتوو، وهك خوای گهوره فهرمووویهتی: ﴿وَلَوْلَا بَا آدَمُ اسْكُنُ أَنتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ﴾ (البقرة/۳۰).

له باره ی ووشه ی (نکاح) هوه (الراغب الاصبهانی) وتوویهتی: (اصل النکاح للعقد ثم استعير للجماع ومحال ان يكون في الاصل للجماع ثم استعير للعقد لأن اسماء الجماع كلها كنیایات لاستقباحهم ذكره كاستقباح تعاطیه ومحال ان يستعير من لا يقصد فحشاً اسم ما يستفظعونه لما يستحسنونه). ^{۴۲}

واته: ووشه ی (نکاح) له ئەسل و بنه مادا بۆ ماره کردن یوهه و دوا یی بۆ جوت بوون خوازراوه، مه حاله که له ئەسل و بنه مادا بۆ (جماع) بوو ییت و پاشان بۆ ماره کردن خوازرایتهوه، چونکه سه رجهم ناوه کانی جوتبوون کینایه، له سۆنگه ی ئەوهه وهك چۆن به ناشیرینیان زانیوه به ناشکرا جیماع بکه، به ناقولاشیان زانیوه باسی بکه، ئینجا مه حاله که سیك که هه زناکات لیکدانه وه ووشه ی ناجۆر به کاره یینیت وشه یه که خه لکی به نادروستی ده زانن بۆ مه بهستیکی بخوازیت که به په سه ندی ده زانن (که ماره کردنه). جا ههه چهنده زانیان له باره ی ماناو مه بهستی ئەسلی ووشه ی (نکاح) هوه پای جیاوازیان هیه و ههندیکیان ده لێن: له ئەسل و بنه مادا بۆ جوت بوونه وپاشان بۆ ماره کردن خوازراوتهوه، ههندیکیان پێیان وایه که له ئەسل و بنه مادا ههه جوت بوون و ههه ماره کردنیش ده گریته وه، به لام به پراستی قسه کهی (راغب) زۆر پاست و به هیزتره و ههه ههه ئەوهیه که ووشه ی ناوبراو له ئەسل و بنه مادا بۆ ماره کردنه و پاشان بۆ جوت بوونیش خوازراوتهوه و به کاره یینراوه. دیاره به سه رنجدانی سه رجهم ئەو ئایه تانه ییش که ووشه که یان تیدا به کاره یینراوه و ئەو مه به سته ی وترا یه که جار بوون ییت و چهند و چوون هه لئه گریت.

بۆ نمونه: ﴿وَأَنكِحُوا الْأَبْنَاءَ مِنكُمُ﴾ (النور/۳۲) ﴿وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا كُنتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعُدُّوهنَّ﴾ (الأخلاق/۴۹).

^{۴۱} - (المصاحح المنير للفيومي) ص/ ۲۸۵ و (لمسان العرب) ۶۱/۲.

^{۴۲} - (مفردات ألفاظ القرآن ص/ ۳۸۵).

﴿كَحُورُنَّ يُدْنِ أَهْلُهَا﴾ (النساء/٢٥). لەزاراۋەى شەرعزانىشدا ووشەى (زواج و نكاح) بەچەند شىۋەيەك پىناسە كراون، كە لە ناوھەپۆكىياندا ھەريەكن.^{٢٣}

ئەم پىناسەيەش لە ھەموويان كۆكەرەووتر و رېكتەرە: (الزواج عقد يفيد شرعاً حل استمتاع كل من الزوجين بالأخر على وجه المشروع).^{٢٤}

واتە: (ھاوسەرىتى پەيمانىكە لەپرووى شەرعىيەو لەزەت لىۋەرگرتنى ھەركام لە ژن و مێرد لەيەكتەر بە شىۋەيەكى پەوا ھەلال دەكات).

دىيارە ووشەى (نكاح) يەش، ھەر ھەمان واتا و مەبەستى ووشەى (زواج) ى ھەيە و ھەك دوو ووشەى ھاو واتا (مترادف) وان لەزاراۋەى شەرعدا، ھەرچەندە لەپرووى زمانەوانىيەو مەنايان تارادەيەك جىاوازە.

تەيىننەيەكى گرتەك:

(حواء) (عليها السلام) بە ناۋى خۆيەو لە قورئاندا باس نەكراۋە، و بەلكو لەھەمو شىۋنەكاندا بەوشەى (زوج) ئاماژەى بۆكراۋە، ئەمەش نەيىننەيەكە لەنەيىننەيەكانى لىكدانەوھى قورئان، كە بەلگەيە لەسەر بەلاغە و زمانپارايى و جواندەرپرین و بەلگەى جواننەيەنەو، تاكە پەيوەندى شەرعى كەپياۋىك و ئافرىتەتەيى بىگانە پىكەو كۆبكاتەو برىتيىە لە (زواج) ھاوسەردارى، بەپراستى خاۋى گەورە (حواء) ى بۆ ئادەم (عليه السلام) دروست كرد، تا لەگەلیدا ئارام بگريئ و خوگرى بىئ و نىشتەجى بىن و بھەويەنەو لەزەت و خۆشى لەيەك وەرگرن و كارى زۆر بوون و نەو خستەنەو لە نىۋانىياندا پووبەت. ھاوسەردارى يەكەكە لە سوننەتە (فطري) يەكان، كە بەلگە و نىشانەيەكى كەونى و ئىنسانى و سونەتەيى پىغەمبەرە ﷺ

● بوونى بە سونەتەيى (فطري): لەبەر ئەوھە چۈنكە رېك كەوتوو و گەنجاو، و ئەو پەرزەنيە كە باوكە ئادەم و ھەواء ى ھاوسەرى بە پەيوەندى ھاوسەرىتى پىكەو بەست، ئىسلام شتىكى ھىنا كەلەگەل فەترەتى ساغدا بگونجىت، خاۋى گەورە لە سوورەتى (الروم) دا -كەئەمە ماناكەيەتى- فەرمووى: (ئەى ئىنسان بەدلىكى پاك و بىگەردەو) پوو بکەرە بەرنامەى ئاينى خوا و ئەملا و ئەولا مەكە، خەلكىنە ئىۋەش

^{٢٣} -بەوانە (نيل الأوطار) ج/٦/ص/١٠١ و (الدر المختار) ٤٣/٢ و (نهاية المحتاج) للرمكى ١٧٣/٦ و (عقد الزواج و آثاره) محمد أبوزمرة

ص/٣٧ و (شرح الأزهار) ١٩٦/٢.

^{٢٤} -بەوانە (المفصل) ١١/٦..

پابهندی ئهو نهخشهيه بن كه خوا ئيوهه له سهر دروستكردووه واته: (قورئان كه تهلوك و نهخشهه ژيانى ئادهميرزادهكانه لىي لامه دهه) ههچ جوړه گۆرانكارىيه كه ههچ نهخشه و دروستكراوىكى خوادا نىيه، ئا ئهوهيه دىنى راست و دروست، به لام زۆربهه خه لكى ئهه راستىانه نازانن). (الروم: ۳۰).

له (ئهنهس) هوه (خوای لىي رازى بىت) فهرمووى: (سى پياو هاتن بۆمالى هاوسهرهكانى پىغه مبهه ﷺ پرسىارىان له پهرستشهكانى پىغه مبهه كرد، كاتىك هه واليان پىدان وهك ئهوهه كه وتیان، پاشان وتیان: ئىمه له كوین له چاو پىغه مبهه ردا ﷺ؟ بىگومان خوای گهوره له گوناھى پىشین و پاشىنى ئهو خوشبوه، يه كىك له پياوهكان وتى: ئىتر من له وهودوا هه موو شهو نويز دهكهم وهه رناخهوم، يه كىكى تریان وتى: من هه ميه شه پۆزو دگرم و نايشكىنم، و ئهوى تریان وتى: من خۆم له ئافرهت به دور دهگرم وهه رگيز ژن ناھىنم، ئىنجا پىغه مبهه رى خوا ﷺ هاته وه فهرمووى: (ئيوه ئهوكه سانه بوون كه ئهوهه ئهوه تان وت؟ به لام سویند به خوا من له هه موتان زياتر له خوا ترسم و پهرستشم زۆتره، به پۆزو دهم و دهشى شكىنم، و نويزيش دهكهم و دهيشخهوم، و ژنىش دهھىنم، هه ركهس پشت له سونه تى من بكات، له من نىيه).^{۴۰}

● بهوهه كه هاوسهردارى نيشانهيهكى كهونىيه، وهك ئهوهيه كه خوای گهوره فهرمويه تى: ﴿وَمَنْ كَلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَا رَوْحَيْنِ﴾ (الذاریات: ۴۹).

واته: (ئىمه له هه موو شتىك جوتىكمان دروست كردووه).

له ئايه تىكى تردا خوای گهوره فهرمويه تى - كه ئهه مانا كهيه تى - : (پاكى و بىگهردى بۆ ئهو زاتهه هه هه موو به ديهيئىنراوهكانى به جوت دروستكردووه، لهوهه لهزه ویدا دهرویت، له خویشیان، لهو شتانهيش كه نايزانن (له سهردهمى عىلم و زانستیدا) پونبۆتهوه: كه هه موو به ديهيئىنراوان - ماددى و مهعنهوى - جوتن) (یس: ۳۶).

● ههروهها بهوهه كه سونه تىكى ئىنسانىيه، وهك ئهوهيه كه خوای گهوره فهرمويه تى - كه ئهه مانا كهيه تى - : (هه ر ئه و زاتهيه كه له ئاوى (مهنى) به شهر دروست دهكات (له وه و دوايش زۆربهه پىكهاتهه لهشى هه ناوه) و كردويه تى بههوى خزمایه تى (له رىگهه پىياوه وه كۆمه لىك خزم دروست ده بىت، ههروهها له رىگهه ئافره ته وه كۆمه لىك)

^{۴۰} - رواه البخاري في كتاب النكاح.

بۆكۈمان پەرۋەردىگارى تۆ بەردەوام دەستەلاتى بى سۈرە (لە ھەموو بواریكدا) (رقان: ۵۴).

لە ئايەتلىكى تردا — كە ئەمە مانا كەيەتۈ — دەفەرموویت: (يەككە لە نیشانە و بەلگەكانى تىرى ئەۋەيە: كە ھەر لە خۇتان ھاۋسەرى بۆدروستىكردون، بۆئەۋى ئارام بگرن لەلايدا و لە نىۋانتاندا خۇشەۋىستى و سۆز و مېھرەبانى فەراھەم ھېناۋە، بەراستى ئا لەو دياردانەدا نیشانە و بەلگە ھەيە بۆ كەسانىك بىر دەكەنەۋە و تېدەفكرن) (الروم: ۲۱).

● (الزواج) ھاۋسەردارى نیشانەيەكى ئىنسانىيە، بەلگەيە لەسەر قودرەت و دەستەلات و ھىكمەتى خۋاى گەۋرە.

(ابن كئىر) لە تەفسىرەكەيدا دەلىت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ بەلگەيە لەسەر گەۋرەيى و تەۋاۋى تواناى خۋاى گەۋرە: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ ئەگەر خۋاى گەۋرە ھەموو ئەۋەى ئادەمى بەنئىرىنە دروستىكردايە، و مېنەكانىشى لەرەگەزىكى تر بىجگە لەرەگەزى ئىنسان دروستىكردايە، ئەم تىكەلەۋى و پىكەۋە ژيانە لەنىۋانىندا ولەنىۋان ھاۋسەرەكاندا بەدىنەدەھات، بەلكو جىبابونەۋە و دوركە و تەنەۋە رويدەدا، ئەگەر رەگەزەكان جىياۋز بوۋنايە. پاشان لە تەۋاۋى رەھمەتى ئەۋ بە ئەۋەى ئادەم ئەۋەيە لە رەگەزى خۇيان بۆى دروستىكردوۋە و خۇشەۋىستى و سۆز و پىكەۋە ژيانى لە نىۋانىندا بەدېھىناۋە، پىياۋ ئافرەت بۆ خۋى كەمەندىكىش دەكات، يان لەبەر خۇشەۋىستىيەتى بۆى يان لەبەر رەھمەت و بەزەيىيە بۆى بۆئەۋەى مندالىكى لى بېت، يان ئافرەتەكە پىۋىستى پىۋى دەبىت كەپىاۋەكە نەفەقەى بكىشىت، يان لەبەر پراھاتنە لەنىۋانىندا وشتانى تىرىش.

بەراستى لەمانەدا كۆمەللىك نیشانە بۆ كەسانىك ھەيە كەتفكرن.^{۴۶}

● مامۇستا (سەيد قطب) خاۋەنى (فى ظلال) دەلىت: خەلكى (مشاعر) ھەستى خۇيان بەرامبەر رەگەزى بەرامبەر دەزانن، ھەست و بىريان سەرقال دەبىت بەۋ پەيۋەندىيەۋە لەنىۋان ھەردو رەگەزەكەدا، ھەنگاۋەكانىيان دەجولت و چالاكان دەكەۋىتە كار، ئەۋ ھەستانەيش جىياۋز و جۇريان زۆرەۋ، ئاراستەن لە نىۋان پىياۋ و ئافرەتدا، بەلام زۆركەم دەستەلات و قودرەتى خاۋيان بىردەكەۋىتەۋە، كە لە رەگەزى خۇيان ھاۋسەرانى بۆ دروست كىردوۋن، نەفسى ئەۋان ئەۋەست و سۆزانەى بەبارمەتە ۋەرگرتوۋە و ئەۋ

^{۴۶} (تفسير القرآن العظيم للإمام ابن كئير).

په يوه ندييه ي بوو ته هو ي نارام ي بو دهر ونه كان و حه وان هه بو جه ستهو دل و جيگير بوني
ژيان و مه عيشه ت و خوش ي بو پو حه كان و ويژدان و دلنارام ي بو پياوان و ئافره تان
به يه كسان ي، ليك دانه وه ي جوان ي قورئان ي هاو پي به شيوه يه كي زور سهرنج پاكيش
وي نه ي نهو په يوه ندييه ده كيشي ت، وه كه نه وه ي له ناخ و قولايي دل و هه سته وه وي نه ي
بگري ت: ﴿تَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾، ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾
هه ست به حيكمه ته كاني به دي هينهر ده كن له دروست كردني هه ردو پر گه زه كه دا، له سهر
شيوه يه كه له گهل نهوي تر دا پيك بكه وي ت، وه لام ي هه موو پيويستي هه في تري وعه قلي
وجه سته يه كاني ده داته وه، به جوړيك حه وان هه و دلنارام ي و جيگير ي لابه دي ديني ت، و
له كو بونه وه ياندا نارام ي وئاسوده ي و خوشه ويستي و به زه ي ده بين چونكه پيكهاته ي
نه فسي و ده ماري و نه دامي ان جيگاي تي بين ي يه، وه لام ي هه موو حه زه كاني پر گه زه كي تر
ده داته وه، پيكه وه ژيان يان و تيكهل بوني ان له كو تا ييدا بو به دي هيناني ژيان يكي نوي هه
له نه وه ي نويدا پرنگ ده داته وه...^{٤٧}

(زواج) هاوسه رداري نيعمه تيكي خوايه به سهر به نده كان يه وه، خواي گوره كاتي ك له
نيعمه ته كاني ده دي ت، له سووره تي (النحل) دا - كه نه مه مانا كه يه تي - ده فهرموي ت: (خوا
هر له خو تان هاوسه راني بو فراهه م هيناون، هر له پيگه ي هاوسه ران تانه وه) كو پ و
كو پر زاي پي به خشيون و له هه موو پوزييه كي چاك و پاك و به سود به هره وه ري كردون،
(له گهل نهو راست يانه دا) ئايا نه وان هه ي هر بر وا به شتي پو وچ و ناحه ق ي ده كن و
له به رام به ر ناز و نيعمه ته كاني خوا وه نه وان هه رنا شو كو ر و سو پاس نه په ري زي و بن باوهر
ده بن؟) (النحل: ٧٢).

هاوسه رداري نيعمه تيكي خوايه، و له ته واوي نه م نيعمه ته ش نه وه يه كه باوهر دار
هاوسه ريكي چاكه كار و گو يرايه لي هه بيت، كه له كاري دنيا ي و قيا مه تي دا يار مه تي ده ري
بيت، پيغه م به ر ﷺ فهرمويه تي: (دنيا له زه ت و خوشي و رابواردنه و با شترين خوشي
و له زه تيش، ئافره تيكي چاكه كار هه هاوسه ري ژيان بيت).^{٤٨}

^{٤٧} - في ظلال القرآن

^{٤٨} - رواه مسلم في صحيحه.

پښغه مېهر ﷺ له فەرموده يه کي تردا، فەرمويه تي: (ئافره ت له بهر چوارشت ماره ده کړيت: له بهر ماله که ي و له بهر بڼه ماله و ناوبانگي، و له بهر جواني و له بهر دينه که ي، تو له بهر دينه که ي هلي بژيره، نهوا ده ستت به خو لدا چوه).^{٤٩}

هاوسه ري چاکه کار له گه وره ترين چاکه کاني دنيایه و باشتري له زهت و رابواردنيشه. خواي گه وره له نايه تیکدا -که نه مه ماناکه يه تي- ده فەرمويت: (له باوه رداران هه يه ده لئن: په روه ردارا له دنيا دا خه يرو چاکه و ناز و نيعمه تمان پي ببه خشه و، له قيامه تيشدا له ناز و نيعمه ته کاني به هه شت به هره مه ندمان بکه و، له سزاي ناگري دوزخ بمان پاريزه). (البقره ٢٠١).

هه روه ها يه کيک له دوعا کاني به نده کاني (الرحمن) که له سووره تي (الفرقان) دا هاتوه - نه مه ماناکه يه تي- ده فەرمويت: (به نده کاني (الرحمن) نه وانن که ده لئن: په روه ردارا له هاوسه ران ونه وه کانمان که ساني کمان پي ببه خشه که بېنه مايه ي پونا کي ديده مان و شادمانی دلان وبمانکه به پيشه و بو پاريز کاران و خواناسان) (الفرقان: ٧٤).

هه رگيز بيناي چاوه کان و ديده کان پوناک نابيت و حالي جهسته له حه واننه ودا نابيت، مه گه ر کاتيک که هاوسه ري کي چاکه کاري هه بيت، وچا کي به نده کاني خوا و هاوسه رکانيان به يارمه تي خوا ده بيته هو ي چاک بوني مندا ل و نه وه کانيان، و نه گه ر مندا له که چاک بيت و ژيانه که خوش و باش بيت، نه وه يارمه تي دهر ده بيت له سره گو ي رايه لي خوا و پيشپرکي بو کاري خه ير هه تا برودار ده گاته پله ي ته قوا له خواتر ساوان و پيشکه وتني ناسان ده بيت و ده بيته پيشه واي نه وان.

* پله و پايه ي هاوسه رداري له ئيسلامدا بريتيه له ياسايه کي خوا و نيعمه تي کي خواي و سونه تي کي فيتري و نيشانه و به لگه يه کي که وني و ئينساني و سونه تي کي پښغه مېهر ﷺ.

خواي گه وره له نايه تیکدا -که نه مه ماناکه يه تي- فەرمويه تي: (سویند به خوا بيگومان، پيش تو پښغه مېه راني ترمان ره وانه کردوه هاوسه ر و نه وه شمان پيدا ون) (الرعد ٢٨).

هاوسه رداري هوکاره بو زوربوني نه وه ي موسولمانان، پښغه مېهر ﷺ له پوړي دواييدا نومه ته که ي زورن و شانازيان پيوه ده کات. نه و زوربونه ريگايه کي شه رعي يه بو پيکها تني خي زاني موسولمان، که نه و خي زانه ش بريتيه له خانه يه کي زيندو و خشتي کي چاک و

پارێزراو بۆيىكهيئانى كۆمه‌لگايەكى موسولمان. هاوسەر گەوهەريكى پارێزراو و بەنرخ و شاراو، كە كۆمەلگای لە وپيىك دىت وړيىك دەخريت.

كۆمەلگای موسولمان، كۆمەلگای سۆز و خۆشه‌ويستى وپيىكه‌وه ژيان و هاوكارى دادپەروەرى وپاكى وپاك داوینى وپەكسانى وپرايەتى وچاكە و تەقوا و بەزەيى نىوان يەكترو پەيوەندى بەيەكگەيشتن وپيىكه‌وه ژيان و بەدەمە وەچونە.

لەبەرئەو ئىسلام هاندەرە لەسەركارى هاوسەردارى و بانگەواز دەكات بۆ ئاسانكارى لەبوارەدا و دەستى يارمەتى بۆدرێژدەكات و بەرپەستەكان لادەبات كە پيىكايە گرتووە، خواى گەورە لە سوورەتى (النور) دا _ كە ئەمە ماناكەيەتى _ فەرمويەتى: (ژن بىدەن بە پياوانى بى ژن و، ئافەرتانى بىوێژن بىدەن بە شوو، هەروەها ژن بىدەن بە بەندە صالحەكانتان و، كە نيزەكەكانىشتان بىدەن بە شوو ئەگەر هەژاريش بن، ئەو خا لەفەزل و بەخششى خۆى بە هەروەرييان دەكات، خواى گەورەيش هەميشە فراوانگير و زاناىە) (النور: ۳۲).

دەست پيىشكەرى بۆكارى هاوسەردارى كاريكى خوازراو و ئاسانكارى لەو بوارەدا داواكراو و يارمەتيدانىش لەسەرى شتىكى پەسەندكراو، و قورسكردنىشى شەپو فەسادىكى گەورەيە.

پيىغەمبەر ﷺ فەرمويەتى: (ئەگەر كاتيك كەسيىك هات بۆ لاتان بۆداخوازى ژن و ئىوێهيش لەدين و ئەخلاقى پازى بوون، ژنى بىدەنى وپيىكەنە هاوسەرى، ئەگەر ئەو كارەتان نەكرد، ئەو فەيتنە و خراپەى زۆر لەسەر زەويدا بەرپادەيىت).^{۹۰}

پونكردنەوێهەكى گرتك:

_ تىبينى ئەو پەيوەندييە بكە لە نىوان فەرمودەكو ئەم ئايەتەدا كە خواى گەورە فەرمويەتى: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَهْدِهِمْ أُولَٰئِكَ بَعْضُ الْآلِ كُفُّوا عَنْهُ فِي الْأَرْضِ وَقَسَادُ كَسِرُ﴾ (الانفال: ۷۳).

واتە: (ئەوانەش كە بىباو و پوون، هەندىكيان پشتيوانى هەندىكى تريان و پشتيوانى، لە يەكتەر دەكەن، خو ئەگەر ئىوێهە ئيماندار كۆمەك بە يەكتەر نەكەن و پشتي يەكتەر نەگرن،

ئەو لەسەر زەويدا ناخۆشى و ئاكوۋكى وگوناھ و تاوانى گەرە پېش دىت. (ئازار و ناخۆشى بۇ ئىوھى ئيماندار پېش دىت)).

فەساد و خراپە لە ئەنجامى بى ھاوسەرى دىندار و بەئەخلاق پېك دىت: فەسادى ئەخلاقى و كۆمەلەيەتى و ناخۆشى پەيدادەبىت، و فەساد لەئەنجامى پىشتىوانى بۇدورمەننى خوا پەيدادەبىت، كەفەسادى سىياسى يە، ھەموو جۇرەفەسادىك زىيانى زۆرى لەسەر گۆمەلگاي مۇسلمان ھەيە.

لە ئايەتى: ﴿أَسْكُنْ أَنتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ﴾. واتە: ئەي ئادەم تۆ لە بەھەشتدا نىشتەجى ببە و با ھاوسەرەكەيشت لەگەلتدا نىشتەجى ببىت، لە ئايەتەكەدا ووشەي (اسكن) دوبارەبونەوھەيە، تاكارەكە لەنىوان ھەردولادا بەشداربىت، شوئىنى نىشتەجى بوونى راستى بۇپياو بەبى بونى ئافرەت بەتەواوى جى بەجى نايىت، چونكە ئافرەت ئارامى وسەكىنەت و دۇنيايى بۇ دەستەبەر دەكات، لىرەدا قورئان بە (حرفى) (عطف) ئادەم وھەوانى كۆكرەدەوھە پىكەوھە، كەئامازەيە بۇ پىكەوھە ئيان ويەك رەگەزى و بەزەيى كە كۆيان دەكاتەوھە، ئەو بەتەنھا شوئىنەكەي نايىتە شوئىنى نىشتەجى بوون، ھەروھە ئافرەتەكەيش، بەلكو بەيەكەوھە جى بەجى دەبىت، خواي گەرە فەرمويەتى: ﴿أَسْكُنْ أَنتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ﴾ (البقرە: ۱۸۷).

واتە: (ھاوسەران بەرگ و پۇشاكن بۇ ئىوھە، و ئىوھەش بەرگ و پۇشاكن بۇ ھاوسەرانتان). جل و بەرگ پارىزەر و داپۇشەر و جوانىيە بۇ ئىنسان، يەككە لە پىئويستى و گىرنگىيە بنەرتىيەكان، كە ھەمىشە مۇق پىئويستى پىيەتى، ھەروھە مۇردىش بە نىسبەت ھاوسەرەكەوھە داپۇشەر و پارىزەر و جوانى و لەزەت و رابواردن و خۇشەويستى و بەزەيە ھەروھە ژنىش بۇمۇردەكەي بە ھەمان شىوھە.

لە ئايەتى: ﴿فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ مَكَاءُكَ وَعَدُوُّكَ وَكَرَوْحُكَ﴾ (طە: ۱۱۷). بەلگەيە لەسەر ئەوھى كە دۇرئىيەتى ئىبلىس بە يەكسانى بۇ ھەردوكان بوو، بۇ يەككىيان نەبوو بەبى ئەوى ترىان، و پىئويست بوو لەسەريان كە ھەردوكان ھاوكانى بكن بۇ رىگە گرتن لە شەيتانى نەفرەت لىكراو.

پىئويستە ھاوسەرى باوھەدارىش لە ھەموو كات و شوئىنكىدا ھاوكان بىت بۇ مۇردەكەي لەسەر گوى رايەلى فەرمانى خواو پىئويستە لەسەرى كە مۇردەكەي رازى بكات و دەستى

بگىرىت بۇ گۆرەپانى پەزىمەندى، و ھەروھە مىردى باوەردارىش دەبىت ھەر بەو جۆرە
بىت لە ئايەتى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ
مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾ (النساء: ۱) دا دانىيدانان و بنەما دانانىكە بۇ ياسايەك كەھەموو
بەشەرى ئى دروستبوو، دەرچونىش لەم ياسايە، شەرىعەتى ئىسلامى ھەكىم دىنىت
بەدوای خویدا، كەلەگەل سىروشتى ھەموو بەشەردا دەگونجىت و پىك دەكەوئىت، ولەگەل
بارو دۇخياندا دەگونجىت ولەگەل ھەموو چاخ سەردەمىكىشدا يەكەدەكەوئىت
وپەيوەندىيەكانىش بەھىزدەكات وپالپىشتى براپەتى نىوانيان دەكات، ئەصل وبنەماكان
يەكەن وئاراستەكان يەكەن وئامانجەكە يەكە وبنەماكەش يەكە.

۲-دورژمنايەتى شەيتان بۇ ئىنسان

*دورژمنايەتى شەيتان بۇ ئىنسان دورژمنايەتەكى كۆنە، لەوكاتەو كەخوای گەورە ئادەم
(عليه السلام) ى دروستكرد، وفەرمانى كرد بە فرىشتەكان كە سوجدەى پىزىگرتن بەرن بۇ
ئادەم، بەلام شەيتان ئەوئى پەت كەردەو، و ھەلگەپانەو و دورژمنايەتى و سەرپىچى
خوئى راگەيان، لە ئەنجامى ئەوئى سزى بىرىتى بوو لە دەرکردن و بىبەش بوون لە
پەھمەتى خوایی، و خوای گەورە لە بەھەشت دەرىكرد و نەفرەتى لىكرد، و سەر شوپ و
مل ئەوئى كرا و، كەوتە بەر سەرزەنشتى خوایی، وداوای كرد لە خوا كەمۆلەتى بدات،
ئەوئىش مۆلەتى دا، خوای گەورە لە سوورەتى (ص)دا فەرموئى: (خوا فەرموئى: مادەم
وايە دەرچۆ لەبەھەشت و بەجىئى بەئىلە، چونكە تۆ ئىتر پەجم كراو و دورخراوئى
لەپەھمەتى من(۷۷)بەپراستى لەعنەت و نەفرىنى منت لەسەرە ھەتاپۆژى قىامەت
(چونكە تۆ فەرمانى منت جى بە جى نەكرد)(۷۸)شەيتان وتى: پەرورەدگار دەئى
كەواتە مۆلەتم بەد، تانەو پۆژەئى كەنەوكانى ئادەم زىندو دەكرىنەو (۷۹) خوافەرموئى:
باشە تۆ لە مۆلەتپىندراوانىت... (۸۰) تاپۆژو كاتى ديارى كراو (۸۱) ئىنجا شەيتان وتى:
سوئىند بەدەستەلاتى بىسنورت شەرت بىت، ھەر ھەموويان گومرا و سەرگەردان بكەم
(۸۲)جگە لەبەندە وەبەدە دىسۆزەكانت كەھەلپۆژاردەئى خۆتن (دەسەلاتى ئەوانم
نىيە)(ص: ۷۷-۸۲).

*ئیبلیس به وهسوهسه له دژی ئادهم و حواء و سه رلیتیکدانیان دهستی پیکرد، ههتا لهو درهختهیان خوارد که نهی لیکرا بوو، و له جهنگه دا زۆر چهکی مهترسیداری به کارهینا، له واته: هه لنان وه له خه لتانندن و سویندخواردن، و بانگه شهی ئه وهیشی کرد که نه و ئامۆزگارییان دهکات وه که سه دلسۆزه کانه و شتانی تریش، تاهه لی خه له تانندن وه لێنان تاله درهخته قه دهغه کراوه که یان خوارد، وه به هه شت کرانه دهره وه، به رده وام ئیبلیس ده می نیت وه، و وهسوهسه و سه رلیشی واندنه کانی بو به شهر تارۆژی قیامهت به رده وام ده بیست، به راستی خوای گه و ره ئیمه ی لێنا گادار کرد له خووی و دوژمنایه تیه که ی وه و لێدانی به رده وامی له سه ر تیکدانی به شهر و گو مپرا کردنی.

خوای گه و ره له سوور هتی (فاطر) دا _ که ئه مه مانا که یه تی _ فه رمو یه تی: (ئهی خه لکینه د ل نیا بن به لینی خوا راست و دروسته (قیامهت به رپاده کات وه هه موو که س ده پرسیت وه) که و ابو ژیا نی ئه م دو نیا یه سه رتان لینه شی وینت وشه ی تان نه تان خه له تینیت به ناوی) په حم و به زه ی خوا وه (که گوا یه هه رچی بکه ن خوا به به زه ییه ولیتان خو ش ده بیست) (چونکه به راستی شه ی تان دو ژمن تانه، ئیوه ش به دو ژمنی خو تانی بزانی، بینگومان بانگی تا قم و دار و ده سته ی خو ی ده کات، بو ئه وه ی ببه نه نیشته جینی دو ژه خ) (فاطر: ۵-۶).

(ئایه ته کان له م با سه دا زۆرن، ئه وه نده مان به سه).

ئه مانه گفتو گو یه کی هه ره شه ئامیزو سه رزه نشت کردن بوو بو کافران له به شهر، ئه و که سانه ی که په ند و عیبه تیان له چیرۆکی باو که ئاده میان وهر نه گرت، کاتیک به هو ی سه ریچی فه رمانی خوا وه له به هه شت ده رکرا، ده بیست حا لی کافران چی بیست که شه ی تانیان په رستوه و پێگای ئه ویان گرتوه، وازیان له په رستنی خوا یه کی تا ک و ته نها و به ده سه لات هینا وه!

خوای گه و ره ده فه رمو یست: ﴿يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتَهُمَا إِنَّهُ يَرَاهُم هُوَ وَفِيهِ لَهُمْ حَبْثٌ لَّأَكْثَرُهُمْ إِذَا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف: ۲۷).

تېبيني نه وه بكه كه په يوه ندييه كي به نيز له نيوان نه م ثايه ته ونايه تي پيشترى خويدا هيه كه خواى گوره ده فرموي: ﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُكْمِلُ سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ الْقَوْمِ ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (الاعراف: ۲۶).

(الباس) جل و بهرگ و داپوشهر نيعمه تيكي خواى گوره يه نارديويتى تا بيبته داپوشهر و پاريزهر بؤ جهسته، هك نه وى كه ته قوا و له خواترسان بهرگ و داپوشهرى دل و پاريزهرى نه فسه.

ماموستا (سيد قطب) له كوتايى قسه كانيدا دهر باره ي چيروكي ئاډم و حوا، كه له سهره تاي سوور هتي (الاعراف) دا هاتبو، ده ليت: (... له كوتاييدا چيروكه كه و، نه وېشى به دوايدا ديت_ وهك له هه و دوا ديت_ ئاماژه دهكات بؤ شتيكي دامه زواو و بهرگ داکوتراو له سروشتي ئينسان و فيتره تيدا، كه نه وېش برتييه له حيا و شهرم له خو پوت كړدنه وه و خوده رخستنى جهسته و عوره تيان: ﴿فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيَدِي لَهُمَا مَا وُورِي عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِحِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَينِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ (الاعراف: ۲۰)، ﴿فَذُكِّرَا هُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِحُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَادَّاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ (الاعراف: ۲۲)، ﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُكْمِلُ سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ الْقَوْمِ ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۲۶) يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِحَهُمَا إِنَّهُ بَرَكَهُ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوُهُمْ إِنَّ جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف: ۲۶-۲۷).

هه موو ثايه ته كان گرنكي نه م مه سه له يه ده گه يه نن، له گهل قوولى له ناو فيتره تي به شهر دا، جل و بهرگ و داپوشهر جوانييه بؤ ئينسان و داپوشهره بؤ جهسته و عوره تي، هك نه وى كه ته قوا و له خواترسان بهرگ و داپوشهره بؤ عوره تي نه فس، و فيتره تي ساغ، نه و دهر خستن و پوتى جهسته و نه فس پوت دهكات هه، هاندهره له سهر داپوشيني و پاراستنى.

ئەو كەسانەى كەھەول دىدەن جەستەكان لە بەرگ و داپۇشەر پوت بىكەنەو و نەفسىيان لە تەقوا داپېرن و شەرم و حەيا لە خوا و لە خەلك نەمىنى، ئەو كەسانەى كە زمان و قەلەم و ئامىرەكانى ئاراستەكردن و پاگەياندن ھەموو بەكاردىنن لەپىناوى ئەم ھەولەدا _ لەچاخە جىاوازەكاندا و ھەموو ھۆكارىكى شەيتانى پىس بەكاردەھىنن _ ئەوانە ئەو كەسانەن كە دەيانەوئىت ئىنسان لە تايبەتەندى ئىنسانى و فىترەتى خۇى داپېرى، كە بەو شتە جوانانەو بۆتە ئىنسان. ئەوانە ئەو كەسانەن كە دەيانەوئىت ئىسلامەتى ئىنسان بۇ دوژمنايەتى شەيتان بىت، و نايەوئىت خۇيان لە جل و بەرگ داپېرن و جەستە و عەورەتيان دەرىكەوئىت، كافران ئەو كەسانەن، دەيانەوئىت نەخشەكانى (صەيۋىنى) جولەكە جىبەجى بىكەن بۇ داشكاندى ئىنسانى و بلاوكردنەوئى خراپە لەناوياندا، بۇ ئەوئى بەبى بەرگى كىردن ملكەچىن بۇ دەسلەتتى جولەكە و ھەموو بەرگىرەكى ئىنسانى لە دەست خۇيان بدەن^{۹۱}.

● ئەوئى كە گونجاو و دەست دەدات برىتتىيە لەوئى كە ئاگادار بىن شەيتان شىۋازو ئامرازى زۆرە و ھۆكارى جۇراوجۇرى ھەيە و پىنگى ھەمە جۇر بۇ تىكەن و گومراكردى ئىنسان دەگىرتە بەر، لەگەل ھەموو دەستەيەكدا شىۋازى تايبەتى و گونجاو بەكار دىننىت، ھەروەھا تواناى زۆرە كە بەرگى ناحەقى بىكات بە بەرى حەق و راستىدا، زۆرىك لە شتانى داھىنراوى جوان و پاراۋە كىردوۋە، زۆر سەرىپچى ئاسانكىردوۋە، و زۆر فىتنەو خراپەى پازاندوۋەتەو، و زۆرىك لەگوپرايەلەيەكانى لاي خەلكى قورسكىردوۋە و پوى خەلكى ئى وەرگىپراۋە، پەشىمانبۇنەوئى لاي ئەو دواخستوۋە.

● شەيتان زال دەبىت بەسەر ئىنساندا ھەر لەكاتى لەدايك بۇنىيەو تائەو كاتەى پۇج لەجەستەيدا بىت.

پىغەمبەر ﷺ لەفەرمودەيەكدا دەفەرموئىت: (ھىچ كەسنىك لە ئىۋە نىيە مەگەر نىزىك و ھاۋەلىكى لە (جن) پەرىيەكان ھەيە، ھاۋەلان و تىيان: (ئەى پىغەمبەرى ﷺ تۈيش؟ فەرموى: (بەلى) منىش، بەلام خۋاى گەورە يارمەتى منى داۋە لەسەرى كە موسولمان بوۋە، تەنھا بە خەير و چاكە فەرمانم پى دەكات).^{۹۲}

^{۹۱} - (في ظلال القرآن ۱/۲۷۵) بە دەست كارىمەو

^{۹۲} - رواه مسلم في باب: صفة القيامة والجنّة والنار

هەروەك چۆن قورئان ئاگادارى كردوين لەشەيتانى (جن) ھەر بەو جۆرەيش ئاگاداران دەكات لە شەيتانەكانى ئىنسان، كە ئەوانىش زيان و مەترسيان لە شەيتانى (جن) كەمتر نين، خواى گەورە فەرمويهتى: _ كە ئەمە ماناكەيهتى-: (ھەر بەو شىۋەيه (كىشمەكىشى ئيمانداران و خوانەناسان بەردەوامە) جا بۆ ھەموو پىغەمبەرىك (بۆ ئيماندارانىش) دوژمنىكمان لە شەيتانەكانى ئادەمىزاد و پەرى سازاندووە، كە بەردەوام قسەى زل و پازاوە دەدەن بەگوڤى يەكدا و (خۇيان و خەلكى) پى سەرگەردان و گومرا دەكەن، خۆ ئەگەر پەروردگار تەبىئەتە (نەيان دەتوانى) شتى وابكەن، دە وازيان لىبەيتنە لەگەل ئەودرۆو دەلەسەيهى كەھەلى دەبەستن (بۆ كوڤى دەچن، لە دەست سزای خوا پزگارنابن) (۱۱۲) (ھەروەها بەو قسە جوان و برىقەدارانە ئەياندا بە گوڤى يەكدا) بۆ ئەوھى ئەوانەى باوەرپان بە قىامەت نىيە دلى بەدەنى و پىنى پازى بن و بۆ ئەوھى ئەو تاوانە بكەن كە ئەوان بەردەوام دەيكەن) (الانعام: ۱۱۲-۱۱۳).

* بىڭگومان پەيوەندى و ھاوكارى لەنيوان ھەردوو جۆرى شەيتانەكاندا ھەيه، لەسەر خراپە و ئەنجام دانى تاوان و دوژمانەيهتى، ولەسەر درۆو بوھتان، ولەسەر سەرپىنچى و لەسنور دەرچون.

* ھەروەها پىككەوتون و دەستبەكارن لەپىناوى يەك ئامانجدا، كەئەویش دەست گرتنە بەسەرھەق و ئەھلى ھەق و راستىدا.

پىويستە لەسەرمان كە ئاگادارىين لىيان و پەنابگرين بە خوا لىيان. خواى گەورە فەرمويهتى: ((خۆت بسپىرە بە خوا) بلى: پەروردگار مان پەنا دەگرم بە تۆ لە ھەموو خەتەرە و و خەيال و ھەسووسەى شەيتانەكان (۹۷) پەنا دەگرم بە تۆ ئەى پەروردگار كە شەيتانەكان بە دەورمدا كۆبينەو و (سەرم لى بشىۋىنن) (۹۸) (المؤمنون: ۹۷-۹۸).

۳- شۆينەوارى تاوان و گوناھ و، پىويست بوونى دەست پىشكەرى بۆ تەوھە:

* لەو وانە گىرنگ و بەسووانەى كە لە چىرۆكى ئادەم و ھەو و ھەردەگىت بىرىتيە لە: مەترسى و سەرپىنچى و داھاتوو ئەنجامەكەى، ئىمە پىويستە خۆمان لەسەرپىنچى بپارىزىن و ھەرچۆنىك بىت بە بچوكى نەزانين. و سەيرى بچووكى سەرپىنچى و تاوانەكە نەكەين، بەلكو سەيرى ئەو بەكەين كە ئىمە سەرپىنچىمان بەرامبەرى كردو ھەند گەورەيه پىغەمبەر ﷺ لە فەرموودەيەكدا دەفەرمويت: (بەندەى خوا كاتىك ھەلە و

تاوانیک ئەنجام دەدات، ئەوا خاڵیکی ڕەش له دلیدا دروست دەبێت، ئەگەر وازی له گوناھ هێنا و داوای لیخۆشبونی کرد و تەوبە ی کرد، ئەوا دلی پاک و سپی دەبێتەوه، و ئەگەر جاریکی تر گەڕایەوه سەر هەلە و تاوانەکه، ئەوا زیاد دەبێت، هەتا زالی دەبێت بەسەر دلیدا، ئەوه بریتییه له (الران) پەردەیهکی ڕەش، که خوای گەوره لهم نایەتهدا باسی کردووه: ﴿كَلاَّ بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^{٤٢} (المطففين: ١٤). تاوان و گوناھ ئەگەر بچوک و کهمیش بێت، ئەوا زیان و مەترسی گەوره ی ههیه له سەر نهفس و کۆمه لگا، و تاوان هۆکار بووه بۆ له ناوچونی زۆریک له نهتهوهکان، خوای گەوره له سوورەتی (العنکبوت) دا - که ئەمه ماناکه یه تی- دهفهرمویت: (ئیمه هەر یه کێک یان ههردهسته یه ک لهوانه مان به سزاو تاوانی خوێان گه یاند، جاهه یان بو به رد بارانمان کرد، هه یانبوو دهنگ و سه دای به هیز له ناوی برد، هه یان بوو به ناخی زه ویدا برده مانه خواره وه، هه شیان بوو نوقمی ده ریا مان کرد، جا ئەوه نه بێت خواسته می لی کردبن، به لکو خوێان سته میان له خوێان کرد،) (العنکبوت: ٤٠).

پێویسته بهنده کان دهست پێشکهری بکه ن له تەوبه کردندا به دلسۆزانه، پێش ئەوه ی کاتیان له دهست ده ر بچیت، خوای گەوره له سوورەتی (التحریم) دا فەرمویه تی: (ئهی ئەو که سانه ی که باوه پتان هیناوه، ئیوه به تەوبه و په شیمانیه کی پوخت و دلسۆزانه وه، پوو بکه نه وه خوا، نزیکه په روه ردگارتان له هه لە و گونا هه کانتان خوش بێت و بتانخاته باخه کانی به هه شته وه، که چهنده ها پوو بار به ژیر درهخت و کۆشکه کانی دا ده پوات، پۆژیک دیت خوا پیغه بهر و ئەوانه ی له خزمه تیدان خه جالهت و شه رمه زار ناکات، نوور و پوناکیان ده دره وشینه وه و دیت و ده چیت له به رده م ولای راستیانه وه و ده لێن: په روه ردگاره ئەم نوور و پووناکییه مان بۆ زیاد بکه و لی مان خوش بیه). چونکه به راستی تو ده سه لاتت به سه ر هه موو شتی کدا هیه) (التحریم: ٨).

خوای گەوره له نایه تیکی تر دا ده فەرمویت: ﴿وَبُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (النور: ٣١).

واته: (تەوبه بکه ن هه موتان به گشتی ئە ی باوه پداران به لکو سه رفراز ببن).

^{٤٢} - (رواه الترمذي في السنن، تفسير القرآن، باب تفسير سورة المطففين).

خوای گهوره ده‌رباره‌ی ته‌وبه‌که‌ی ئاده‌م (علیه السلام) فه‌رمووی: ﴿قَتَلَنِي آدَمُ مِنْ رَبِّهِ
كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (البقره: ۳۷).

واته: (پاشان ئاده‌م له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارییه‌وه چه‌ند ووشه و نزیابه‌کی وه‌رگرت (به‌دل و
به‌کول پارایه‌وه، خوای میه‌ره‌بانیش) نزاکه‌ی وه‌رگرت و لینی خوش بو، چونکه
به‌راستی ته‌نها نه‌و زاتیکی ئیجگار میه‌ره‌بان و ته‌وبه‌ وه‌رگرت) خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی نه‌و
ووشه و پارانه‌ویه دواوه و فه‌رمویه‌تی: ﴿قَالَ رَبُّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَنْفِرْ كُنَّا وَمِنْ حَمَآ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الاعراف: ۲۳).

واته: (ئاده‌م و حه‌وا هه‌ردووکیان هه‌ستیان به‌هه‌له‌ی خۆیان کردو) وتیان په‌روه‌ردگاره
ئیمه‌ سته‌ممان له‌ خۆمان کرد، خۆ نه‌گه‌ر لی‌مان خوش نه‌بی‌ت و به‌زه‌بی‌ت پی‌ماندا
نه‌یه‌ته‌وه، نه‌وا به‌راستی ئیمه‌ سو‌یند به‌ خوا له‌ خه‌ساره‌تمه‌ند و زیانمه‌ندانین).
خوای گه‌وره ته‌وبه‌که‌ی ئی وه‌رگرتن و لی‌یان خوش بو.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رموده‌یه‌کدا فه‌رمویه‌تی: (هه‌ر که‌س ته‌وبه‌ بکات پێش نه‌وه‌ی خۆر له
خۆرناوه‌وه هه‌لبی‌ت، خوای گه‌وره ته‌وبه‌که‌ی ئی وه‌رده‌گرت)^{۹۴}

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رمووی‌ت: (به‌راستی خوای گه‌وره له‌ شه‌ودا
ده‌ستی په‌رحمه‌ت و میه‌ره‌بانی ده‌کاته‌وه و فراوانی ده‌کات، تا له‌ گوناهاکارانی پو‌ژ خوش
بی‌ت، و به‌ پو‌ژیش ده‌ستی په‌رحمه‌ت و میه‌ره‌بانی ده‌کاته‌وه و فراوانی ده‌کات، تا له
گوناهاکارانی شه‌و خوش بی‌ت، نه‌مه‌ به‌رده‌وام ده‌بی‌ت تا خۆر له‌ خۆر ناواوه هه‌لد
یت).^{۹۵}

مه‌رجی ته‌وبه‌یش بریتییه‌ له‌ په‌شیمانی له‌و کرده‌وه خراپانه‌ی که‌ نه‌نجام دراو‌ن و خۆی ئی
دامالیت و نه‌ومافه‌ی له‌خه‌لکی داگیرکردوه بی‌گیریه‌وه بۆ خاوه‌نه‌کانیان و داوا‌ی
لی‌خۆشبو‌ن بکات و په‌وبکاته‌ نه‌نجامدانی کرده‌وه چاکه‌کان و هه‌ول‌بدات له‌سه‌ر به‌ده‌ست
هینانیان، خوای گه‌وره له‌ سو‌وره‌تی (الفرقان) دا له‌ باسی سی‌فه‌تی به‌نده‌ چاکه‌کاره‌کاندا
_ که‌ نه‌مه‌ مانا که‌یه‌تی _ ده‌فه‌رمووی‌ت: (هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی هه‌یج جو‌ره‌ خوایه‌کی تر له‌گه‌ل
خودا ناپه‌رستن، که‌سیش ناکو‌ژن که‌ خوا کوشتنی حه‌رام کرد بی‌ت مه‌گه‌ر به‌ حه‌ق و

^{۹۴} - (رواه مسلم في صحيحه، في باب التوبة).

^{۹۵} - (رواه مسلم في صحيحه، في باب قبول التوبة في الذنوب وإن تكررت).

رهوا، ههروهه زينا ناكهن و نزيكي ناكهن، جا ئهوهى ئه و جوړه خراپانه نه نجام بدات،
 ئهوا توشى سزا و نازار و پيسوايى ده بئيت (٦٨) له قيامه تيشدا سزا و نازارى بوچهند
 بهرامبه ده كريت و به زهليلى و خه جالتهى وشهرمه زاربييه وه ده بئيت ژيانى تيدا بهرته
 سهر (٦٩) مه گهر ئه و كه سهى ته وبه بكات و باوه پ بهنيت و كار و كرده وهى چاكه
 نه نجام بدات، ئا ئه و جوړه كه سانه خواى گه وړه كار و كرده وه خراپه كانيشيان بو
 ده گورپيت به چاكه، چونكه هه ميشه و بهرده وام خوا ليخوشبوو ميه ره بانه (بهرامبه)
 خه لكى به گشتى و نه و جوړه كه سانه به تاييه تى (٧٠) جا ئه وهى كه ته وبه دهكات و كار
 و كرده وهى چاكه نه نجام ده دات و به ته مايه په وړه ردگار ته وبه لى و بهرگريت، ئه وه
 بيگومان ده گه رپته وه بولاي خوا به ته وبه يه كى راست و دروسته وه (الفرقان: ٦٨-٧١).

با هه موو تاوانكارىك خوى بپاريزيت

گوناه و تاوان نه خووشى و به لای زور گه وړه به شوین خویدا دهینیت، باسی هه نديکیان
 ده کهین:

یه کهم: پق لیبوونی خواى گه وړه له و خاوه ن گونا هانه، خواى گه وړه له فرمووده یه کی
 قود سیدا: - که ئه مه مانا که یه تى - فرموویه تى: (هه ر من خوام جگه له من خوا یه کی تر
 نییه، ئه گهر گوپړاپه لیم کرا، ئه و له و كه سه پازى ده بم كه لیى پازى بووم، بهر که تى
 ده ده مى كه ته و او بوونی نییه، ئه گهر نافرمانیم کرا، ئه و پقم دایهت له و كه سه، ئه گهر
 پقم داهات نه فره تى لى ده کهم، ئه و نه فره ته کار ده کاته نه وهى حه و ته مى).^{٥٦}

دووه م: پق لیبوونی باوه پداران، (شیخ حه سه نى به صرى) (خوالیى پازى بیت)
 فرموویه تى: ئیوه خوتان بپارین له وه كه خوتان پیى نازانن دلى باوه پداران عاجزه
 لیټان، به هوى ئه و گونا هه وه نه نجامى ده دهیت باوه پداران پقیان لیټه.

سئ یه م: زیانى بو عیلم و زانستت هه یه:

پیشه و (الشافعی) فرموویه تى:

شكوتُ إلى وكيع سوء حفظي   فأرشدني إلى ترك المعاصي
 وأخبرني بأن العلم نور   ونور الله لا يهدي لِعاص

واته: سکاڵای خراپی زهین و تینه‌که‌یشتنم برده لای مامۆستا کهم که (وکیع) بوو،
ئه‌ویش وه‌لامی دامه‌وه‌ فەرمووی: زانست نووری خواجه، خواش نووری خۆی نابەخشیت
به‌ که‌سیک گونا‌ه بکات.

چوارهم: که‌م پزق و پۆزی:

پێغه‌مبەر ﷺ له‌ فەرمووده‌یه‌کدا- که‌ ئه‌مه‌ ماناکه‌یه‌تی -فەرموویه‌تی: (که‌سیک گونا‌ه
بکات، ئه‌و گونا‌هه‌ کار ده‌کاته‌ سه‌ر پزق و پۆزی ئه‌و که‌سه‌).^{٥٧}

پینجه‌م: دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ خوا: به‌ هۆی گونا‌های زۆره‌وه‌.

شه‌شه‌م: دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ خه‌لکی:

به‌هۆی گونا‌هه‌وه‌، هه‌ر له‌خۆوه‌ خه‌لکی له‌و که‌سه‌ دوور ده‌که‌ویتته‌وه‌.

حه‌وته‌م: تاریکی پووخسار: (عه‌بدوللای کوپی عباس) فەرموویه‌تی:

(گونا‌ه و تاوان پووخسار په‌ش و ناشرین ده‌کات، دل تاریک ده‌کات، جه‌سته‌ لاواز ده‌کات،
ژیان ته‌نگه‌ به‌ر ده‌کات، له‌ دله‌وه‌ خه‌لکی خۆشیان ناوێت.

هه‌شته‌م: گونا‌ه و تاوان ئه‌و که‌سه‌ له‌ گوێپرایه‌لی خوا دوور ده‌خاته‌وه‌:

هه‌موو تاوان و گونا‌هێک، تاوان و گونا‌های تر به‌شوێن خۆیدا ده‌هێنێت، ئێتر هه‌زی
له‌ گوێپرایه‌لی فەرمانه‌کان و په‌رسته‌شه‌کان نامینێت، و ده‌بی‌ت به‌ بنده‌یه‌کی هه‌ج و بێ نرخ
لای خوا. وه‌ک فەرموویه‌تی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُنِ اللَّهَ فَا لَهُ مِنْ
مَّكَرٍ مَّرِإٍ إِنَّ اللَّهَ لَفَاعِلٌ مَّا يَشَاءُ﴾ (الحج/١٨).

به‌شی کۆتایی ئایه‌ته‌که‌ واته‌: (ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ قه‌در و پزیزی بشکینێت و پێسوای
بکات، ئه‌وه‌ هه‌ج پزیز لێنه‌ریکی نییه‌، به‌پراستی خوای گه‌وره‌ ئه‌وه‌ی بیه‌وێت ده‌یکات).

نۆیه‌م: دل زه‌لیل و پێسو ده‌کات.

ده‌یه‌م: ئه‌و که‌سه‌ بێ نیازی نیعه‌مه‌ته‌کانی خوا ده‌بی‌ت.

یانزه‌یه‌م: زمانی ده‌گیرێت له‌ کاتیکی وا که‌ زۆر سه‌رقال و نا‌په‌حه‌ته‌ و پێویستی به‌زمان
هه‌یه‌ وه‌ک کاتی سه‌ره‌مه‌رگ زمانی کێلی لێ ده‌درێت و ناتوانێت ووشه‌ی شه‌هاده‌ت
بێت به‌هۆی گونا‌هه‌وه‌.

مامۇستاي بانگخواز (عمرو خالد) دەئيت: گەنجىك بۆى گىرامەوه لە سەفەرىكدا لەناو فېرۆكەدا بووين، پياويك لەناو فېرۆكەكەدا بوو جانتايەكى پى بوو، لە ناكاو كەوتە گيانەلا و سەرەمەرگەوه، گەنجەكە پىي وىم: زۆرم هەولدا بەلكو شەهادەتى پى بهينم، بەلام پياوگە توند جانتاكەى گرتبوو، هەر چەندە هەولم لەگەل دا هەر دەيوت: ناتوانم، بەلام بۆشتى تر زمانى نەبەسترا بوو، هەر پرسىارى جانتاكەى دەکرد. خواى پەروردگار فرمويهتى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَكَلِمَتِي أَنَا وَأَسْمُ مَسْلُومٍ﴾ (آل عمران/ ۱۰۲).

واتە: (ئەى ئەوانەى باوەرپتان هیناوه لەخوا بترسن و پارىزگار بن بەشیوەیهكى وا كە شایستەى ئەو زاتەیه و هەمیشە پابەندو دامەزراو بن لەسەر ئىسلامەتى، بۆ ئەوەى هەر كاتىك مردن بە ئیمان و ئىسلامەتى نەبیت نەمرن).

پوختەى قسە لە چىرۆكەكەدا بریتىيە لە :

لە چىرۆكى باوكە ئادەم ودايكە حەوا ئامان، پەند و ئامۆزگارى زۆرى تيايە، كە پىويستە لىيان ورد بىيەوه و رابمىنين لىيان و سوديان ئى وەرگىرن.
لەو پەند و ئامۆزگارىيە گىرنگانەش: مەترسى تاوان و شوینەوارى خراپى، پىويستى دەست پىشكەرى بۆ تەوبە و ئەنجامدانى كردەوه چاكەكان پىش ئەوەى كات لەدەست بچىت، و ئاگادار بوون لە فېرفىل و نەخشە و داوەكانى شەيتان، كە دۆژمنى هەموو بەشەرە، كەهەر ئەو بووه ھۆكارى دەرکردنى ئادەم و حەواء لە بەهەشت، بە ھۆى وەسوەسە و سەر لىشێواندنەكانىيەوه، ھەروەك چۆن دايكە حواء و باوكە ئادەمى لە بەهەشت دەرکرد، بىگومان ئەو بە ھەرچى لە توانايدا بوو ھەولى دەدا و لە ھەموو جۆرە ھۆكارىكى پىس و شىوازی ھەلخەلەتینەرانی بەكار ھىنا بۆ تىكدان و سەرلىشێواندن و گومراکردن، و ھەولى بى بەش كردنى ئىمەش دەدات لە بەهەشت.

بەشى دووهم

ئافرىت لە چاروگە نوح دا

(خيزانى نوح)

باسى يەكەم:

بانگەوازی نوح (عليه السلام) و ھەلويستى قەومەكەى بەرامبەر بانگەوازەكەى.

خوای گەورە نوح (عليه السلام) ی بۆ قەومەكەى ئاردو تەمەنىكى دوورو دريژى لەناویاندا بەسەر بردو مایەو، و بانگەوازی کردن بۆ پەرسەشنى خوا، خوای گەورە ھەرمووی:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ (العنكبوت: ۱۴).

لە سوورەتى (الاعراف) دا ھەرمووی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (الاعراف: ۵۹).

لە سوورەتى (الشعراء) دا ھەرمووی: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ (۱۰۵) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ (الشعراء: ۱۰۵-۱۰۶).

لە سوورەتى (النوح) دا ھەرمووی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱) قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۲) أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ (۳) لَكُمْ مِنْ دُونِهِمْ آلِهَةٌ خَيْرٌ مِنْهُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُوَخَّرُونَ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (نوح: ۱-۴).

لەگەل ئەو ماوە دريژە کە نوح (عليه السلام) لەناو قەومەكەيدا بەسەرى برد، بانگەوازی دەکردن بۆ پەرسەشنى خوای گەورە، و بەلگە و نیشانهى پون و يەکلایى کەرەوہى بۆ ھێنان و پێى گەياندن، کە بەلگە بوون لەسەر راستى بانگەوازەكەى، و ھەروەك چۆن بەلگە بوون لەسەر بەتاکردنەوہى ئەو ييروباوہرە خراپەى کەئەوان لەسەرى بوون، بەلام

نوح تهنها تووشی نهوه دههات که باوه پریان پی نه ده کردو بانگه وازه که یان به درۆ دهخسته وه و پشتیان ئی هه لده کردو گالته یان پی ده کردو که لله ره قییان ده نواند و نازاریان ده داو ده یانچه و ساند ه وه خوی گه وه له سووره تی (الأعراف: ۶۰-۶۱) که نه مه ماناکه یه تی_ فهرمووی: (دهستی دهسته لاتداری قه وه مه که ی نوح وتیان: به پراستی ئیمه تو له نئو گومراییه کی ناشکرادا ده بینین!! (۶۰) نوح (علیه السلام) وتی: (ئه ی قه وم و هوژم من هیچ گومراییه کم نییه، به لکو من پیغه مبه ریکم وله لایه ن پهروه ردگاری جیهانیانه وه ره وانه کراوم.. (۶۱) په یامه کانی پهروه ردگارتان پی رانه گه یه نم، من دلسۆزیتان له گه ل ده کم، نه وه ی من ده یزانم ده رباره ی گه وره یی وبالا دهستی خوا، ئیوه نایزانن (۶۲) ئایا ئیوه سه رسام بوون له هاتنی به رنامه و یادخه وه یه که له لایه ن پهروه ردگارتانه وه بۆ سه ر پیاویکی (پاستگۆ) له خۆتان؟، تابیدارتان بکاته وه و دینداری و خواناسی بکه ن، بۆ نه وه ی سه ره نه جام ره حمتان پی بکریت.) (الأعراف: ۶۰-۶۳).

ههروه ها له سووره تی (نوح: ۷۰-۷۱) که نه مه ماناکه یه تی_ فهرموویه تی: (دوای سه ده ها سال نوح (علیه السلام) سه کالای کردو وتی: پهروه ردگارا من به شه و و به رۆژ بانگی قه وم و گه له که م کرد (بۆ یه که خواناسی و پارێزگاری) (۵) که چی بانگه وازه که ی من هیچی زیاده ن کردن، ته نها را کردن وه لکردنیان نه بیّت (۶) به پراستی من هه موو جارێک که بانگم ده کردن تالییان خۆش ببیت، په نجه یان ده خسته گوێچکه یانه وه تانه بیستن، جله کانیان به سه ره خۆیاندا ده دا، و زۆرگه رم بوون له سه ر بیباوه ری و خۆیان به زل ده زانی ولوت به رزبوون) (نوح: ۷۰-۷۱).

* پیاوه کانی قه ومی نوح کاتیک نه جه ل و مردنیان نزیک ببوایه ته وه، کوپو نه وه کانی خۆیانیان کو ده کرده وه و نامۆزگارییان ده کردن و پێیان ده وتن: ها ناگادارین له م کابرایه که تیک چوه _ واته مه به ستیان نوح (علیه السلام) بوو_ چونکه به پراستی من باوک و باپیرانم قسه یان بۆ کردوم، که خه لکی له سه ر دهستی نه مدا له ناوچوون وله ناو ده چن، پیاوی واهه بوو که کوپه که ی خۆی هه لده گرت یان دهستی ده گرت، هه تا ده یبرده لای نوح پیغه مبه ر (علیه السلام) ده یوه ستاند و ئینجا ده یوت: ئه ی کوپی خۆم ها ناگادار به له م پیاوه که تی که چوه و شیت بووه، هه ره و جوړه ئه م قسه و نامۆزگاری یه درۆ و نا پاکه یان جی ده هیلآ بۆ نه وه کانی دوای خۆیان، و کاری نه وان بریتی بوو له په رستنی به رد و بیگیان و وازیان له په رستنی خۆایه کی ته نها و به ده سه لات هی نا بوو،

وئىنكارى ئەوھيان دەکرد كەپتەمبەر لەرەگەزى بەشەرىيەت، وبەلام ئىنكارى ئەوھيان نەدەرد كەبەردىك خوابىت وبيپەرستى.

خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَسُنَّ﴾ (نوح: ۲۲).

واتە (وتیان: خەلگىنە نەكەن واز لە خواكانتات بئىن ئانەكەن وازلە (ود و سواع و يغوث و يعوق و نەس) بهيئن).

ئىمامى (بوخارى) دەربارەى تەفسىرى ئەم ئايەتە، فەرمودەيەكى گىپراوتەو، دەفەرموویت: (ابن عباس) فەرموى: (ئەم بتانەى كەناويان لە ئايەتەكەدا هات، بەناوى كۆمەلەك پياو چاكەو ناوناون لە قەومەكەى نوح بوون، كاتىك ئەو پياوچاكانە لەناو چوون، ئىنجا شەيتان هات وداى بەگوڤى قەومەكەدا، كە لە شوڤنى كۆبونەو دانىشتنەكانىندا پەيكەر وھەيكەليان بۆدروست بكەن، كەبتیان تيا دادەنا، جا بەناوى ئەو پياوچاكانەو ناويان بئىن، ئىنجا دروستيان كرد، ئىنجا نەپەرستەن ھەتا ئەو پياوچاكانە لەناوچوون، پاشان بىريان كۆردەو زانستى راستيان لائەما وپىچرايەو، پەرستەن، ئىنجا (ابن عباس) فەرموى: (ئىنجا ئەوپەيكەرەنە كرانە بت وپەرستەن لەناو قەومەكەى نوح دا).^{۵۸}

ئىنجا ئەو قەومە ئىنكارى نىشانەو بەلگەكانى خويان كرد، وئىنكارى بەلگە ئاشكراو ديارەكانيان كرد، ولەناو وون بوون وگومرايى خوياندا مانەو سۆربوون لەسەر بىپاوەرى، وھەرەشەيان كرد لە نوح (عليه السلام) بە جوړىك كە ھەرەشەكەيان دەربەرى ئەگەر دەست لە بانگەوازەكەى ھەلنەگريئ ئەوا بەردبارانى دەكەن. ﴿قَالُوا لَنْ لَمْ تُكَلِّمْنَا نَوحَ﴾ (الشعراء: ۱۱۶).

ھەرەھا داويان كرد كە بە پەلە و خىرا سزايان بۆ بهيئىت ئەگەر راست دەكات. خوای گەورە فەرموى _كە ئەمە ماناكەيەتى_: (قەومەكەى نوح وتیان: ئەى نوح بەراستى زۆر لەسەرى چوويت وزياد لە پىويست بەرەبەرەكانى و شەرە قسەت لەگەلدا كردين، دەى ئەو سزايەمان بۆبەيئە كەھەرەشەى پى دەكەيت وھەميشە باسى دەكەيت و دەماترسىنيئ پى، ئەگەر تۆ لە راستگوڤيانيت) (هود: ۱۲۲).

* لیژدهدا وهی خوایی بو نوح (علیه السلام) دیت. که کهشتیهک دروست بکات که خوی و باوه‌پداران پزگار دهکات له و توفان و لا فاهوی که به‌ریاده‌بیت و هه‌موو سه‌رزه‌وی داده‌پوشیت و گشت کافران نو قمی ده‌ریا دهکات و ده‌یان خنکی‌نیت.

خوای گه‌وره فه‌رمووی: ﴿وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۳۶) وَأَصْنَعِ الْفُلَکَ بِأَعْنَتِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ (۳۷) وَيَصْنَعُ الْفُلَکَ وَکَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَتْ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ مَنَا فَبَاکُمْ سَخِرْ مِنْکُمْ کَمَا کُنْتُمْ تُخَسِّرُونَ (۳۸) فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ یَأْتِيهِ عَذَابٌ یُخْزِیهِ وَیَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقْتَدِرٌ (۳۹) حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنْوِيرُ فَذَلَّخْنَا أَهْلَ فِیْهَا مِنْ كُلِّ مَرْجَجٍ اثْنِیْنِ وَأَهْلَکَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ (۴۰) وَقَالَ امْرُؤُکُؤْ فِیْهَا سَمِعَ اللّٰهُ مَجْرَاسَهَا وَفَرَسَهَا إِنْ مَرَّی لَقَوْمٌ رَّحِمَهُ (۴۱) وَهِيَ تَجْرِي بِهِ فِی مَوْجٍ کَالْجِبَالِ وَبَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَکَانَ فِی مَغْرَلٍ یَا بُنَیَّ امْرُکَبْ مَعَنَا وَلَا تَمُکُنْ مَعَ الْکَافِرِیْنَ (۴۲) قَالَ سَآوِیْ إِلَىٰ جَبَلٍ یَعْصِمُنِی مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْیَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَکَانَ مِنَ الْمُغْرَقِیْنَ (۴۳) وَقِيلَ یَا أَرْضُ ابْلَعِی مَاءَکَ وَیَا سَّمَاءُ اقْلَعِیْ وَغِیضَ الْمَاءُ وَقُضِیَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِیِّ وَقِيلَ بَعْدَ الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ ﴿مود: ۳۶-۴۴﴾.

واته: ((سه‌رئه‌نجام) وهی و په‌یامی خوا ره‌وانه‌کرا بو نوح، که چاک بزانه به‌پراستی هه‌رگیز که‌سی تر بره‌وا نه‌ینیت له قه‌ومه‌کات جگه له‌وهی که به‌پراستی به‌روای هی‌ناوه، که وابوو خه‌فه‌تبار مه‌به به‌و کرده‌وه ناشرین و نا په‌سه‌ندانه‌ی نه‌نجامیان ده‌دا (۳۶) که‌شتیه‌که‌یش دروست بکه به‌چاودیری و فه‌رمانی ئیمه (کاتی توفانه‌که) تکامان ئی نه‌که‌یت بو نه‌وانه‌ی له سنوری پراستی ده‌رچوون و تاوانبارن، چونکه به‌پراستی نه‌وانه به‌پیری خنکاندن و تیاچونیان بو‌دراوه (۳۷) (نوح) یش ده‌ستی کرد به‌دروست کردنی که‌شتی یه‌که، هه‌ر جارێک تا قمی‌ک له هۆزه‌که‌ی به‌لایدا تیده‌په‌رپن، گالته‌یان پی ده‌کرد، (نوح) وتی: نه‌گه‌ر ئیسته‌ ئیوه گالته به‌ ئیمه‌ده‌که‌ن، (۳۸) جا له داهاتودا ده‌زانن کی سزایه‌کی به‌رده‌وام و هه‌میشه‌یی ده‌بیت (۳۹) (ئه‌م کیشه‌یه به‌رده‌وام بوو) هه‌تا نه‌و کاته‌ی به‌پیرامان هات و فه‌رمان ده‌رچوو (به له‌ناوبردن بی‌باوه‌ره‌کان) و له ته‌نوره‌ پر له ناگره‌که‌وه ئاو فواره‌ی کرد (که نه‌وه نیشانه‌ی ده‌ست پیکردنی تۆله‌ خواییه‌که بوو) ئینجا وتمان: ئه‌ی نوح له‌هه‌موو ئیره‌و مییه‌ک دوان هه‌لبگره له‌که‌شتیه‌که‌دا و ماڵ و خیزانت، جگه له‌وانه‌ی که به‌پیرامان له‌سه‌رداوه تووشی تۆله‌ بین به‌هۆی بی‌باوه‌ریانه‌وه

(شاھىنى باسە) كەسش بېرەي بەنوح نەكرد ولەگەلدا نەبوو، جگە لەكەسانىكى كەم نەبىت (٤٠) نوح وتى: سوارىن و بېرەنە ناو كەشتىيەكەو، بەناوى خواوھىە پۇشتن و وەستان، بىگومان پەرەدگارم زۆر ئى خوشبەو و زۆر بە بەزەيە (٤١) كەشتىيەكەش دەبىردن بەناو شەپۆى وەك چىادا، نوح بانگى كرده كۆرەي (ئەوھيان كە بىباوەر بوو) لە شوئىنىكى چەپەكدا گىرى خواردبوو، پىي وت: پۆلەگيان، لەگەل ئىمەدا سواربە، ولەگەل بىباوەراندە مەبە (٤٢) كۆرەكەي وتى: ئەمۆ هېچ پەنادارىك نى يە لەتۆلەو خەشمى خواكەس بىارزىت مەگەر كەسك خا خۆى پە حمى پى بكات، (دواى ئەم وت و وىژە) شەپۆى ئاوداى بە نىوانىاندا وچا چووە پىزى خنكاوەكانەو (٤٣) پاشان فەرمان درا بەزەوى: ئاوەكەت با پۆبچىت بەناختدا، ئەى ئاسمان تۆش، بابەس بىت وباران مەبارىنە، ئىتر ئاوەكە پۆچوو، فەرمانىش بەرێك وتەواوى ئەجامدرا، كەشتى يەكەيش لەسەر كۆوى جودى (كەلەكوردستانى باكورە) وەستاو لەنگەرى گرت و وترا: دەك دوورى لەبەزەيى خوا و تيان چوون بۆبەرەي ستمكاران. (هود: ٣٦-٤٤).

خوای گەورە لە ئايەتتىكى تردا _ كە ئەمە ماناكەيەتى _ دەفەر مووت: ((دواى ٩٥٠ سال هەول و كۆشش) ھەر بەرنامەكەيان بەدرۆ زانى و بېروايان پى نەكرد، جا ئىمەش خۆى و ئەو ئيماندارانەي لەگەلدا بوون لە كەشتىكەدا پزگارمان كرن و ئەوانەي بېروايان نەھينا بە ئايەت و فەرمانەكانمان نوقمى زىيانەكەمان كردن، چونكە بەراستى ئەوان گەللىكى كۆر و ئابىنا بوون (لە ئاستى راستىيەكاندا)) (الاعراف: ٦٤).

ئايەتەكان زۆر دەتوانىت سەيرى (يونس: ٧٣، الانبياء: ٧٦-٧٧، الشعراء: ١١٧-١٢٢، القمر: ٩-١٧) بكەيت.

باسی دووهم:

هه ئویستی ژنه که ی نوح (علیه السلام) بهرامبهر بانگه وازه که ی:

خوای گه ووه ده فهرمویت: ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا اِمْرَاةَ نُوْحٍ وَّامْرَاةَ لُوْطٍ كَاتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَاكَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ﴾ (التحریم: ۱۰)

واته: (خوای نمونه ی هینا و ته ووه به ژنی نوح و ژنی لوط (بۆ نه وانه ی که بیبا وهر بوون) که نه و دوو ئافره ته هاوسهری دوو بهنده ی چاک و پاک ی ئیمه بوون، که چی خیانه تیان لی کردن (با وهر یان پنیان نه بوو، غه ییبه تیان ده کردن و گالته یان پی ده کردن...) ئیتر نه و پیغه مبه رانه فریای هاوسهره کانیان نه که و تن و له قیامه تدا به و ژنانه ده و تریت: بچه ناو ناگری دۆزه خه وه له گه ل نه وانه دا که ده چنه ناوی).

خوای گه ووه له م نایه ته دا هه ئویستی نه و ئافره تانه ی بوون کرده وه که بیبا وهر بوون و میرده کانیان نه یانتوانی سودیان پی بگه یهن و وشه ی (الخیانة) له نایه ته که دا نه وه ده گه یه ئیت له دیندا بووه، واته کافر بوون، و مه به ستی له (زینا) نییه.

* (ابن عباس) ده فهرمویت: خیزانی پیغه مبه ران هه رگیز (بغی) نه بوون، واته زینا و خراپه ی نه خلاقییان نه کرد ووه.^{۵۹}

* ژنه که ی نوح با وهر ی نه هینا به میرده که ی که پیغه مبه ر بوو، به لکو ده بوو نه و یه که م که س بوا یه له با وهر داران به نوح، به تایبه تی که خیزانی بووه و زانترین که س بووه به حال و باری نوح و نزیکترین که سیش بووه لییه وه، به لام کوفر و بی با وهر ی قومه که ی کاریان له ویش کرد و وه ک خو یان گومرا و سه رلیش یوا و یان کرد و چاره نو سیشی سه رشو پری و خه سه ره ته ندی بوو، و ژنه که ی نوح له گه ل بیبا وهر پاندا، بیبا وهر بوو، له گه ل گالته چییاندا گالته ی به نوح کرد، و نامۆزگاری و قسه ی نوح هیچ سو دیکی پی نه گه یاند لای خوا و چویه ناو ناگری دۆزه خه وه.

* خاوه نی (الکشاف) ده ئیت: (خوای گه ووه حالی کافرانی به نمونه هینا یه وه _ له وهدا که له سه ر کوفر و بیبا وهر یان و دۆژمنایه تیان به رامبهر با وهر داران) به هاوشیوه ی نه و

كافرانى كه په يوه ندييان له نيوان نه وندا نه بوو سزا دهرت، به بى مانه وه و خاتر گرتن، نه په يوه ندييه كه له نيوانيدا بوو له په يوه ندى گوشت و نه سب و په گز و خرميه تى، هېچ سوديكيان پى ناگهي نيت، چونكه دوزمنايه تى نه وان بو نه وان و كوريشيان به خوى گوره و پيغه مبه ركه يان، په يوه ندييه كانى پچرى بوو، و ليكى ترازاند بوون، و نه وانى له لايه نى نه وان زور دوور خستبو يوه، نه گهر باوه پردارىك له پيغه مبه ران په يوه ندى ه بى ت به كافريكه وه، وهك حالى ژنه كهى نوح و ژنه كهى لوط، له وهى كه دوو پوو و خيانه تكار بوون به رامبه ر دوو له پيغه مبه ران، و پيغه مبه ركان نه يان توانى سوديان پى بگهي نن - به هر جورىك بى ت - له سزاي خوايى بيان پاريزن، ئينجا له كاتى مردن يان له پوزى قيامه تدا، پييان دهرت: له گهل هم مو نه هلى ناگرا، نه وانى كه په يوه ندييان له گهل نيوه و پيغه مبه رانيدا نه بوو يان له گهل نه و كه سانهى كه چونه ته ناگروه له هاوه لان و دهستهى خو تان له قه ومه كهى نوح و لوط، نيوه يش بچنه ناو ناگروه.⁶⁰

(ابوهريرة) و دايكى

(ابوهريرة) (خوى لى پازى بى ت)، زور به په روش بوو بو دايكى كه موسلمان نه بوو بو، چه نديك داواى ئيسلام بوونى لى ده كرد به گالته جارى وه لامى ده دايه وه... كام له ئيمه دلى ده سوتيت بو خوشكه كهى كه بى حجاب به يان نويز ناكات، بپوانه هه ستى (ابوهريرة)... چوو خرمه تى پيغه مبه ر ﷺ هاوارى بو برد، نهى پيغه مبه ر هه رچه نده داوا له دايك ده كه ئيسلام ببى ت، لى ده بى ستم شتى نادروست و نه شيوا دهر بارهى تو ده لى ت به لكو دوعاى خه يرى بو بكه يت ئيسلام ببى ت، كاتيك پيغه مبه ر ﷺ بى نى (ابوهريرة) هينده به په روشه بو ئيسلام بوونى دايكى، ده ستى به رزكرده وه و فهرمووى: خوايه پي نمايى دايكى (ابوهريرة) بكه).⁶¹

(ابوهريرة) فهرمووى: چوومه وه بو ماله وه له دهرگام دا دايك وتى: (ابوهريرة) بووه سته، تادىم دهرگات لى ده كه موه، منيش له دلى خو موه ده موت: هه ر ئيستا وهكو جاران به جنيودان و ووشه ي ناشيرين دى ت به ده ممه وه، كاتيك زانى دايك هات وتى: (اشهدان لا

⁶⁰ - (الكشاف/ ٤/ ٥٧١) به ده ستركار بيه وه.

⁶¹ - (اخرجه مسلم برقم ٦٣٤٦)

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ) ئىسلام بوونى دايكى (ابوهريرة) بهر و بووم و سۆز و خوشهويستى و راستى بۆ خوشهويستى خوا و دينى خوا بوو كه (ابوهريرة) ههيبو پاداشتى (ابوهريرة) درايهوه به هاتنهدى ئاواتهكهى كه ئىسلام بوونى دايكى بوو. ئايا تۆش بههه مان سۆز و هه مان خوشهويستيهوه بهو جۆره ههول دودهيت لهگهڵ براكهت، و خوشكهكهت، باوكت، دايكت؟ بهو جۆره له خوا بپايريهوه كه پينمايى ئهوان بكات، دلتيا به كه خاوى گهوره دلتيان دهكاتهوه بۆ ئىسلام، چاوهكانت پينان پۆشن دهبيتتهوه:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (العنكبوت/ ٦٩).

واته: (ئهوانه‌ی له پێناوی ئێمه‌دا و بۆ بده‌ست هێنانی پهمانه‌ندی ئێمه‌، هه‌ول و کۆششيان کردوه و خۆيان ماندوو کردوه، سوێند به‌خوا به‌پاستی ئه‌وانه‌ پێنمویی ده‌که‌ین بۆ هه‌موو پێگه‌یه‌کی چاک و دروستی خۆمان بێگومان خوای په‌روه‌ردگار هه‌میشه‌ له‌گه‌ڵ چاکه‌کارانه‌).

شیرینی (استغفار) داوای لی خوشبوون

پیغمبر (علیه السلام) باسی داوای لیخو شبیون بۆ قه ومه که ی دهکات، وهک خوای که ورده فرمویت: ﴿رُسِلَ السَّمَاءُ عَلَيْكُمْ مِذْرًا﴾ (۱۱) وَيُذِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلَ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلَ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿نوح ۱۱-۱۲﴾.

واته: (داوای لیٰ خوشبوون له پهروردگار تان بکن، بارانتان به لیژمه و خورهم بۆ دهبارینیت، مال و سامان و نهوتان پی دهبهخشیت، هاوپی لهگه‌ل باخ و باخاتا، پروبار و چه‌م و جوگه‌تان بۆ به‌دی ده‌ینیت) وه‌ک ئه‌وه‌ی پیا‌ن بلیت: که ئه‌مانه به‌شه سه‌ره‌کیه‌کانی ژیا‌نه خوا بۆی دایین کردوون، ئه‌وه‌ی گرفت‌ی هه‌ژاری هه‌یه با داوای لیخوشبوون بکات له‌خوا، ئه‌وه‌ی بی مندا‌له به‌هه‌مان شیوه‌داوای لیخوشبوون بکات، بی بارانی بوو داوای لیخوشبوون بکات، ئه‌گه‌ر به‌هه‌شتان ده‌وت داوای لیخوشبوون بکن.

لە ھەر جۆرە گىيانلە بەررىك نىر و مېيەك

بۆچى نوح پىغەمبەر (عليه السلام) لە ھەر جۆرە گىياندارىك نىر و مېيەكى كىرە ناو كەشتىيەكەو؟

لەبەر ئەو بوو چوونكە چى وا لە زەويدا لەگىيانداران بەو توفان و لافاوە لەناودەچن، بۆ ئەوئى لەو جوتەو سەر لەنوى ئەو گىيانلەبەر و زىندەوەرەنە دروست ببنەو، خواى گەرە داواى كرد لە نوح ھەموو باوەرداران ھەلبەرگىت و جىگەى كافران ئەكاتەو، و فەرمووى: سەرانى خىزانەكەت كە بپروادارن ھەئىيان بگرە، بەلام ئەوانە نا كە بىياوەرەن، بۆيە بە تايبەت خواى گەرە ناوى كەس و كارەكەى برد، تا بزائن خىزان تايبەتمەندى ھەيە. بۆيە ئامۇزگاريمان بۆ كچان ئەوئە بۆ ھاوسەرگىرى پياوى دىندار ھەلبەرگىرن، تا پىكەو كەشتى پزگارى بۆ خۇيان و ئەوكانىيان دروست بكەن، بەس چاويان لەمال و جوانى پلەى كۆمەلەيتى نەبىت، ھەمان داواكارى و ئامۇزگاريمان بۆكوپان ئەوئە، كاتىك كارى ھاوسەردارىيان ئەنجامدا با كچى دىندارى نوژخوین بكەنە ھاوسەرى خۇيان. ئەو كوپ و كچانەى كە بۆ ھاوسەرگىرى حىساب بۆدىندارى ناكەن و لەسەر ئەو بنەمايە ھاوسەردارى ناكەن، بەراستى ئەوانە مالىك دروست دەكەن خوا نەبىت كەس نازانىت پاشەپۇزىيان چۆن دەبىت، و خانووەكەيان كەى دەروخت.

فەرمانى خوا بۆ نوح و شوینكەوتوانى

خواى گەرە فەرمانى كرد بە پىغەمبەر نوح (عليه السلام) شوینكەوتوانى بخاتە ناو كەشتىيەكەو مەگەر ئەوانە نەبىت كە لەگەل گەلە كافرەكاندان، باوك و دايكى باوەردار بوون بانگى كردن بۆ ناو كەشتى يەكە، چوار كوپى ھەبوو سىانيان باوەردار و چوارەميان كافر بوو، بۆى نىيە كوپە كافرەكەى و ژنە كافرەكەى بخاتە ناو كەشتىيەكەو. ئەمە تاقى كردنەوئەيەكى چەند قورس و گرانە كە پووبە پووى نوح (عليه السلام) بوئەو... پووبە پووى گەلىكى كافر بوويەو لە دەرەوئەى مالەكەى، ئەى چىبكەت لەگەل كوپ و خىزانەكەى لە ناو مالەكەيدا.

راى گه وره فرمووى: ﴿حَسْرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتُ نُوحٍ وَامْرَأَتُ لُوطٍ كَانَا مَحْتِ عِبْدَيْنِ مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَاكَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ (التحریم/۱۰).

واته: (خوای گه وره نموونهی هیناوه ته وه به ژنی نوح و ژنی لوگ بو ئه وانه ی که بی باوه پوون، که ئه و دوو ئافره ته هاوسه ری دوو بهنده ی چاک و پاک ی ئیمه بوون، که چی خیا نه تیان لی کردن (باوه پریان پنیان نه بوو، غه یبه تیان ده کردن، گالته یان پی ده کردن...) ئیتر ئه و پیغه مبه رانه فریای هاوسه ره کانیا ن نه که و تن، له قیامه تدا به و ژنانه ده و تری ت بچه ناو ناگری دۆزه خه وه له گه ل ئه وانه دا که ده چنه ناوی). وشه ی خیا نه ت له م ئایه ته دا، خیا نه تی عه قیده و باوه ره نه ک خیا نه تی شه ره ف و ئاپروو ناموس، خوای گه وره ئه و دوو ژنه به نموونه باس ده کات به خیا نه تی عه قیده و بیر و باوه ر، ئه و دوو ژنه له سه ر عه قیده ی می رده کانیا ن نه بوون، که پیغه مبه ری خوا بوون، ئه م دوو پیغه مبه ره، ئه م دوو ژنه کافره یان ته لاق نه دا، ئه وه وانه یه کی گرنگه که پیمان ده لی ت: ته لاق دانی ژن کاریکی ئاسان نییه، ره وای نییه به شتیکی ئاسان دابنری ت، و پیاوان گالته یان به ته لاق بی ت... هه ر چه نده تاقی کرد نه وه که ی نوح (علیه السلام) زۆر قورس و گران بوو به لام تیایدا سه ره که و توو بوو ته لاق چه لاتیکی نه ویسترا وه گیراویانه ته وه له پیغه مبه ره وه ﷺ فرموویه تی: (شه ی تان نه وه کانی بلا و ده کاته وه، بو ئه نه جامدانی کاری شه ی تانی خو یان، هه ر یه که یان هاتنه وه لای ئیبلیس ی گه وره یان و هه والی کاری ئه و پۆژه یان را که یاند. یه کیکیان ووتی: من کاری زینام به که سی ک ئه نه جامدا، ئیبلیس ووتی: هیچ ت نه کردو وه، چونکه ته وه به ده کات و له سه ری ده سپر ی ته وه. یه کیکی تریان ووتی: من فلان که سم وا لیکرد جنیو بدات. ئیبلیس وتی: هیچ ت نه کردو وه، ته وه به ده کات و له سه ری ده سپر ی ته وه. یه کیکی تریان ووتی: من فلان و فلانم به شه ردا، ئیبلیس ووتی: هیچ ت نه کردو وه، ناشت ده بنه وه. یه کیکی تریان ووتی: فلان پیاو و فلان ژنم به شه ر داو ژنه که ی ته لاقدا، ئیبلیس وتی: ئافه رین تو کاریکی ناشت ئه نه جامدا وه. چون پیاوان به ئاسانی و به وشه یه کی ئاسان ژنه کانیا ن ته لاق ده دن، پیاو ئه و پیاویه چه ندین هه ول بخاته گه ر بو پار یزگاری ماله که ی و خیزان و منداله کانی، ئه وه به لگی پیاوه تی نییه که وشه ی ته لاق به سو عبه ت یان به راست به کار به نی ت. پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: (أبغضُ الحلال عند الله الطلاق).

واته: (بی زرا وترین شتی چه لال لای خوا بریتینه له ته لاق).

باسى سيبه م:

وانه گرنگ و به سوده كانى چيرۆكه كه:

۱- (التوحيد) يه كخواناسيى، بنه ماي بانگه وازى هه موو پيغه مبه ران (عليه السلام) بووه، له ئاده م (عليه السلام) هه هه تا محمد پيغه مبه ر ﷺ، خواى گه و ره فه رمويه تى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبيا: ۲۵).

واته: (ئيمه پيش تو هيچ پيغه مبه ر ئيمان ره وانه نه كردوه كه وه حيمان بو نه تارد بيت، به وهى كه بيگومان هيچ خوايه ك نيبه جگه له من و هه ده بيت من به رستن).
له ئايه تيكي تردا -كه ئه مه مانا كه يه تى- ده فه رمويت: (په ره ر دگار خوى فريشته كان به رحه مه ت و ژيانه وه (كه وه حى ئاسمانيه) ده ني ريت بو هه ركه س بيه ویت له به نده كانى (كه پيغه مبه رانن) فه رمانيان پى ددات كه: خه لكى بيدار بكه نه وه له وهى كه به راستى جگه له من خوايه كى تر نيبه، له به ر ئه وه له خه شم و قينم خوتان بپاريژن (چونكه له و كه سانه خو ش نابم كه غه يرى من ده په رستن) (النحل: ۲).

۲. نوح پيغه مبه ر (عليه السلام) جواترين و ناوازه ترين نمونه ي له خو پارگرى و دامه زراوه يى له سه ر حق و راستى و حيكمه ت له بانگه وازه كه يدا بو لای خوا و متمانه و دنيايى به په يمانى خوايى هينايه وه، ئه و خوايه ي كه هه رگيز به ئينه كانى دوانا كه ویت و بيگومان نوح (عليه السلام) (۹۵۰) سال له تا و قه ومه كه يدا مايه وه و بانگه وازى ده كردن بو لای خوا به حيكمه ت و په ند و ئاموزگارى جوان و دروست و به شيوازي جوان گفتوگو و مناقشه ي له گه ئدا ده كردن، به لام ته نها دوركه و تنه وه و كه لله په قى و پتكر دنه وه و ئينكارى و كو پرى و خو به گه و ره زانين و ئازاردان و چه وساندنه وه له وان وه شايه وه به رامبه ر نوح (عليه السلام) به لام (نوح) به ئارامگرتن و دامه زراوى و خو پارگرى و مانه وه به ره نگاريان بوويه وه.

۳. هه روه ها له م چيرۆكه ئه وه يشى لى و مرده گري ت كه: كافران له سه ر كو فر و بى باوه ر پييان سزا و مرده گرن، و كه سانى باوه ردارى نزيك و خزميان سوديان پى ناگه يه نن، هه روه ك چو ن باوه ردار له سه ر ئيمانه كه ي پاداشت و مرده گري ت و كه سه نزيكه كانى له كافران ناتوانن زيانى پى بگه يه نن.

واى گەورە لە سوورەتى (التحریم) دا فەرمووی: ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتُ نُوحٍ وَأَمْرَاتُ لُوطٍ كَانَا خُتَّ عِبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَحَاكَاهُمَا فَلَمْ يَغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّآخِلِينَ﴾ (التحریم: ۱۰) (پیشتر ماناکرا).

هەروەها فەرموویەتی: ﴿لَنْ نَنْفَعَكَ أُمَّرَاحُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْضِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (الممتحنة: ۲).

واتە: (خزمان و پۆلەكانتان هەرگیز فریادتان ناکەون، چونکە لەپوژی قیامەتدا لە یەکتان جیادەکاتەوه، بەراستی خوا بینایە بەو کارو کردەوهی کە دەیکەن).

لە (ابی هريرة) هوه ﷺ دەلیت: (پیغەمبەری خوا ﷺ کاتیک ئایەتی: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ دابەزی، هەستایە سەر پێ و فەرمووی: (ئەو کۆمەل و دەستەى قوڤەیش - یان وشەیهک لەو جوړە - خۆتان بکرنەوه، من لای خواى گەورە هیچ سودیكتان پیناگەیهنم، ئەو (فاطمە) ی کچی محمد، هەرچیت دەویت لەمال و سامانم لێمى داوا بکە، لای خوا هیچ سودیكت پێ ناگەیهنم).^{۶۲}

*ژنەکەى نوح لەگەڵ ئەوهی کە نزیکترین کەس بوو لە نوحەوه و لە هەموو کەس زیاتر شارەزا بوو بە حالى و راستی بەرنامەکەى، بەلام باوەڕى نەهینا پینی و ئەوهی هەلبرارد کە قەومەکەى لەسەرى بوون لە بیناوەڕی و گومراپی، بەرامبەر ئەو پەيامەى کە هاوسەرەکەى هینای، کەپەيامی ئیمان و هیدایەت بوو، نزیکى سودی پینەگەیان و هەروەها تەکاکردنیشى سودی بوی ناییت، چونکە کافران تەکیان نییە، خواى گەورە دەربارەى حالى کافرانى پوژی قیامەت فەرموویەتی: ﴿فَمَا تَعْمَلُهُمُ شَاعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ (المذثر: ۴۸). واتە (کەواتە ئیتر تەکای تەکااران سودیان پێ ناگەیهنیت).

لە ئایەتیکى تردا دەفەرمویت: ﴿مَالِ الظَّالِمِينَ مِنْ حَبِمْ وَلَا شَفِيعٌ طَاع﴾ (غافر: ۱۸).

واتە: (هیچ داسۆز و پشتیوانیک بۆ ستمکاران نییە، کەس تەکاارو خەمخۆریان نییە، تەقسەکەى پەواجی هەبیت و تەکای لى وەرگیریت). تەکا نییە بۆ کافرو بى بپروا کە لە ناگرى دۆزەخ پزگارى بکات کە هەمیشەى دەبیت تیايدا.

بهشی سی یه:

(ساره) و (هاجر) (عليهما السلام): هاوسه ره کانی ئیبراهیم پیغه مبه

(عليه السلام)

* پيشه کی:

کورته یه ک دهر یاره ئیبراهیم پیغه مبه (عليه السلام)، دهر یاره شوینی له دایک بوونی و گه وره بوونی و گه شه کردنی و بانگه وازه کی و نارچه تییه کانی و کوچ کردنی، چه زمان کرد و به باشمان زانی که باسی ئیبراهیم (عليه السلام) بکهین، تا سود و گرنگی بابه ته که ته وای به جی بگات.

ئیبراهیم (عليه السلام) خوشه ویست و نزکی خوا بووه، و باوکی پیغه مبه رانیشت بووه، له شاری (بابل) له عیراق له دایک بووه و هر له وی گه وره بووه و پیگه یشتوو، هه روه ها قه و مه که ی له و کاته و هر له وی بتیان په رستوو و خویان نه په رستوو، و به دهستی خویان بته کانیان داده تاشی و دروستیان ده کرد، ئیبراهیم (عليه السلام) هر به بچوکی و مندالی دلنیا بوو که ئه م بتانه، نه زیان ده گه یه نن و نه سود ده به خشن، ته نها دارو به رد و بی گیانی بی دهنک و که پ و ناتوانن قسه بکه ن و بیستن و بیینن، و دلنیا بوو که ئه م بونه و ره خویه کی هیه، که به دیه یته ر و بزق دهر و به توانا و ژیان به خش و مرینه ره و به هه موو سیفاتیک ی ته وای جوان و به رز و بالا باسکراوه.

به م جو ره به تاقیکردنه و ی فریدانی بو نا و ناگر تاقی کرایه وه، ئه وه ش کاتی ک پشتی له قه و مه که ی هه لکرد و مناقه شه ی له گه ل کردن و به لگه پوون و ئاشکراکانی بو هینان، که به لگه بوون له سه ر بیروبا وه پی خراپ و پوچی خویان و هه ستا به شکاندنی بته کان و نه نجامی ئه وه ش بریتی بوو له وه ی که قه و مه که ی کۆبوونه وه و ناگریکی زۆر گه وره یان کرده وه و نه ویان فریدایه ناوی و پاشان خوی گه وره پزگاری کرد.

خوای گه وره له سوورته ی (الانبیاء) دا فه رمووی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسُودًا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَالِمِينَ (۵۱) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أُسِّمُ لَهَا عَافِیُونَ (۵۲) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (۵۳) قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَشْهُمًا بِآبَائِكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۵۴) قَالُوا أَجِئْتَ بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِنِينَ (۵۵) قَالَ بَلْ رُبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (۵۶) وَكَانَ لِلَّهِ لَأَكِيدَنَّ

أَصَاتَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُذْرِبِينَ (۵۷) فَجَعَلَهُمْ جُذًا كَمَا إِلَّا كَيْرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ (۵۸) قَالُوا مَنْ فَعَلَ
 مَذَا يَا لَهْئِنَّا إِنْ لَمْ يَنْظُرِ إِلَيْنَا (۵۹) قَالُوا سَمِعْنَا قَتْلَ بَدْرٍ هُمْ يَقُولُ لَهْ إِبْرَاهِيمُ (۶۰) قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ
 لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ (۶۱) قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ مَذَا يَا لَهْئِنَّا إِبْرَاهِيمُ (۶۲) قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ مَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ
 كَانُوا يَنْظُرُونَ (۶۳) فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ (۶۴) ثُمَّ مَكَّبُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ
 لَقَدْ عَلِمْتَ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ (۶۶) أَفِ
 لَكُمْ وَلَكِنْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (۶۷) قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (۶۸) قُلْنَا
 يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ (۶۹) وَأَمَّا دُؤَابٌّ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ (۷۰) وَجَبَّتْهَا وَكُوطًا
 إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿الأنبياء: ۵۱-۷۱﴾.

واتە: (سۆيىند بەخو بەپراستى ئىمە ژىرى و ھۆشمەندىمان پىشتەر بە ئىبراھىم بەخشى،
 ئىمە چاك ئەومان دەناسى (۵۱). كاتىك بەباوك و قەومەكەى دەوت: ئەم بتانە چىيە؟!
 ئىو ھەمىشە بەدەورىدا دىن و دەيانپەرست! (۵۲). لەو لاما (تەنھا بەلگەيان ئەو ھەبوو
 كە) وتیان: ئىمە باوك و باپىرانمان بىنيو ھەمانەيان پەرستوو (۵۳). ئىبراھىم وتى:
 بەپرستى ئىو ھەبو باوك و باپىرانى ئىو لەگومرايىەكى ئاشكرادابوون (۵۴). خەلكەكە
 ووتیان: بەپراست تۆ ھەقىقەتت بۆ ئىمە ھىناو ىان گالتە دەكەيت؟! (۵۵). ئىبراھىم
 وتى: (من گالتە ناكەم) بەلكو دەمەوئىت تىتان بگەيەنم، كەپەروردگارتان پەروردگارى
 ئاسمانەكان و زەوى يەو كە بەدەھىناون و من لەسەر ئو ھەبو ھەبو ھەبو لەشايەت و
 بەئاگايانم (۵۶). ئىنجا ئىبراھىم لەبەر خۆيەو سوئىندى خواردو وتى: بەخو نەخشەيەك
 دەكىشم و داويك دەنیمەو بۆ بتهكانتان دواى ئەو ھەبو بەجىتان ھىشتن و پىشتان
 ھەلكرد (۵۷). ئىنجا ھەموو بتهكانى وورد و خاش كرد جگەلە گەرەكەيان، بەلكو
 گەرەنەو، (پرسىار بگەن) و ئىبراھىم پراستىيان بۆ پوون بگاتەو (۵۸). بت پەرستان (كە
 ھاتنەو بىنيان بتهكانيان وردو خاش كراو) وتیان: ئەو ھەبو ھەبو ھەبو بە
 خواكانمان، بەپراستى ئەو لە ستهمكارانە!! (۵۹). ھەندىكيان وتیان: بىستومانە لاويك
 بە خراپە باسيان دەكات، پىي دەلەن ئىبراھىم (۶۰). وتیان: كە وابوو بىھىنن بەبەر
 چاوى خەلكەو (موحاسەبەى بگەين و لىي بگۆلینەو) با ئەوانىش ئاگادار بن و بىبينن
 (۶۱). (ئىتر چوون ئىبراھىميان ھىناو لىيان پرسى) وتیان: باشە ئەى ئىبراھىم، ئايا تۆ

ئەمەت كىرىدۇ ۋە بە خاۋاڭلىق! (۶۲). ئىبراھىم وتى: (بۇچى لەمن دەپرسىن خۇ بىتە گەۋرەكە ساغ و سەلىمە) نەخىر، ھەركارى ئەو بىتە زەلەيە، دە لىيى پىرسىن، ئەگەر قىسە دەكەن و تى دەگەن! (۶۳). (كەمىك داچلەكان و) لە دلى خۇياندا لىكىيان دەدايەۋە، سەر ئەنجام وتيان بە خۇيان: بەراستى ئىۋە ھەمىشە سىتەمكارى (ئىبراھىم راست دەكات، ئەمانە ناتوانى بەرگىرى لەخۇيان بىكەن، چۇن دەتوانى بەرگىرى لە ئىمە بىكەن) (۶۴). پاشان بە سەرشۇپى پاشگەز كرانەۋە بۇ بىرۋاۋەپە كۆنەكەيان و وتيان: بىگومان تۇ زانىۋتە كە ئەۋانە قىسە ئاكەن و تىناگەن! (زۇرزان و كاربەدەستانيان چەۋاشەيان كىردەۋە) (۶۵). ئىبراھىم وتى: باشە، ئاخىر چۇن شىتەك دەپەرسىن لەجىياتى خوا، كە ناتوانىت ھىچ جۇرە قازانچ يان زىيانىكتان پى بگەيەنىت؟ (تەنەت ئەۋەتا نەيانتوانى بەرگىرى لەخۇيشيان بىكەن) (۶۶). ئۇف لە دەستان و لەو شتەنەش كە لەجىياتى خوا دەپەرسىن، جا ئايا ئەۋە تىناگەن و بىرۋاۋەش تان ناخەنەكار! (۶۷). ھەندىكىيان وتيان: ئىبراھىم بسوتىنن و پىشتىۋانى لە خاۋاڭلىقتان بىكەن، ئەگەر ئىۋە شىتەكتان بۇ دەكرىت. (۶۸). (خۇاى گەۋرە دەفەرمۇيت، ئىمەش فەرمانمان دەرگىر و) وتمان: ئەي ئاگر ساردو سەلامەت بە لەسەر ئىبراھىم (ھەرچەندە ئاگر سوتىنەرە بالام بە فەرمانى خوا تۋانائى سوتاندنى نەماۋ ئەگەر پەرۋەردگار فەرمانى بەسەلامەتى نەدايە ھەزەرتى ئىبراھىم لەناۋ ئاگرەكەدا سەرماي دەۋو). (۶۹). ئەۋانە وىستىيان پىلان بگىرن دۇ ئىبراھىم ئىنجا ئىمەش ئەۋانمان بە پەنجە پۇ تىرىن كەس گىرا. (۷۰) ئىمە ئەۋىش و - لوطى برازايشىمان پىزگار كىرد و ئاردمانن بۇ (ۋىلاتى شام) ئەۋ سەرزەمىنەي كە بەرەكەتمان بەسەردا پىزاندوۋە بۇ ھەۋو خەلىكى. (۷۱)

(ھەرۋەھا لە ئايەتەكانى (العنكبوت: ۱۶-۲۷، و الصافات: ۸۳-۹۸) باسى ئىبراھىم (عليه السلام) كراۋە، دەتوانىت لە تەفسىرەكانىدا سودى زىاتىرى لى ۋەرگىرىت). ئىبراھىم (عليه السلام) لە شارى (بابل) ۋە كۆچى كىرد بۇ ۋىلاتى شام، پاشان لەۋىشەۋە كۆچى كىرد بۇ مىسرو لەم كۆچەدا (سارە) خانى ھاۋسەرى ھاۋەلى كىرد.^{۱۲}

^{۱۲}-(ابن كثير) دەلىت: (ۋەتى بەناۋىانگ نەۋەيە كە (سارە) كچى ھارائى مامىتى كە (ھىران) نىسبەت دەدرىتە پال ئەۋ) قىسسى الانبياء ص/ ۱۴۴.

(ھىران) شارىكى سەرىيە ۋىلاتى شامە لەسەر پىزگاي (الموصل) و (ھىرانىيۋىن) نىسبەت دەدرىتە پال ئەۋ، لەسەردەمى (عەمرى كۆپى خطاب) و لەسەردەمى (عياض بن غنم) پىزگار كىرا: (معجم البلدان) ۲/ ۲۳۵ و ۲۳۶.

١. اوه: ئیبراهیم (علیه السلام) له وولاتی شامهوه کۆچی کرد بۆ میسر، ئەمه کاتیکی که بـ... بارانی و وشکه سالی و گرانی و نارهحهتی ژیان هه موو وولاتی شامی گرتبویهوه^{٦٤}، کۆچی کرد بۆ میسر و له گهـل (ساره) خانی هاوسه ریدا بوو، که له وپهـری جوانی و شوخ و شهـنگیدا بوو، کاتیکی پاشای میسر به جوانییه که ی زانی له رینگای ههـندیکی له بهـردهـسته کانییه وه ویستی خۆی پیـ بگهـیهـنیت و دهـستی پیا بگات، بهـلام خوای گهـوره نیوانی نهـو و نهـو ئاواتهـی دوورخستهـوه، ئەمه باسه که ی بهـدریژی له سووننهـتی پیغهـمبهـرداﷺ هاـتوه، ئیـمهـیش بوونی دهـکهـینهـوه:

ههـردوو پیـشهـوايان (بخاری و موسـلیم) له (صهـحیح)ه کانیاندا گـیـراویانهـتهـوه: که له (ابی هریره) هوه ﷺ پیغهـمبهـری خواﷺ فهـرموویهـتی: (ئیبراهیم پیغهـمبهـر (علیه السلام) قهـت درۆی نهـکردوه تهـنها سیـ درۆ نهـبیـت، دوانیان لهـبهـر خوا: یهـکه میان وتی: من نهـخۆشم (صافات: ٨٩) و دووهـمیان وتی: ئەمه گهـوره ی بهـتهـکان کردوویهـتی (الانبیاء: ٦٣) سیـهـمیشیان لهـبهـر (ساره) ی هاوسهـری بوو، چونکه جاریکی ئیبراهیم (علیه السلام) (ساره) یشی لهـگهـل بوو، چووه شوینیکی پاشایهـکی ستهـمکاری ئی بوو، (ساره) یـش جـاوتـرین کهـس بوو،

ئیبراهیم (علیه السلام) پیـی وت: ئەم ستهـمکاره گهـر بزانیـت تۆ ژنی منیت تۆم لیـ داگیر دهـکات، ئەگهـر پرسـیاری لیـ کردیت ههـوالی بهـهـری که تۆ خوشکی منیت، چونکه تۆ خوشکمیت له ئیسلامدا، من لهـسهـر پـووی زهـمیندا موسـولماننیکـی تر نازانم جگه لهـخۆم و خۆت، کاتیکی گهـیشهـته نهـو خاکه، ههـندیکی لهـدهـست و پیـوهـندی نهـو ستهـمکاره (ساره) یان بیـنی، و چـوونه لای پاشا و پنیان وت: ئافرهـتیکی هاـتۆته ئەم خاکه ی تۆ شیـاو نییه به کهـسی تر جگه له تۆ، ناردی بهـدوایدـاو هیـنایان، ئیبراهیم (علیه السلام) ههـستا بۆ نوێژ و پارانهـوه، له کاتیکیدا (ساره) چـووه لای ستهـمکاره که، که خۆی نهـگرت دهـستی بۆ درێژکرد، دهـستی گـرمۆله بوو، پیـی وت: بپاـرێـره وه دهـستم بهـر بیـت، زیانم بۆت نابیـت، پاـرایهـوه دهـستی بهـر بوو (دهـستی درێژکردهـوه، ئەم جاره توند تر له جاره که ی پیـشوو گـرمۆله بوو، پیـی وت: له خوا بپاـرێـره وه دهـستم بهـردات، زیانم بۆت نابیـت، پاـرایهـوه) دیسان (گهـرایهـوه تووندتر له ههـردوو جاره که ی پیـشوو گـرمۆله بوو، وتی: بۆم بپاـرێـره وه خوا له نیوانماندا بیـت،

^{٦٤} - (قصص الأنبياء/ محمد احمد جاد المولى ص/ ٣٥ و سهیری (قصص الأنبياء و احداثها و غيرها) ی (الاستاذ محمد الفقي ص/ ٧٨ بکه).

زیانت پێ ناگهیهنم، پارایهوه و دهستی بهر بوو، بانگی کرد لهو كهسهی هینا بووی پێی ووت: تۆ شهیتانت بۆ من هیناوه مروقت بۆ نههیناوم، لهخاکی من دهری بکهو (هاجر)یشی بدهری، دهلیت: دهچوو پوشت، کاتیک ئیبراهیم (علیه السلام) بینی نوێژكهی تهواو کردو وتی: (مَهِیم) واته: چی پویدا لیت؟ وتی: خهیره، خوا دهستی نهو تاوانکاری گرت و خزمهتکاریکیشی پێ بهخشیتم)) (ابی هریره) وتی: نهو خزمهتکاره دایکی ئیوهیه، ئهی کوپانی ئاوی ئاسمان.^{٦٠}

بهراستی خوای گهوره (ساره)ی پاراست و لهدهستی نهو پاشا ستهمکاری دورخستهوهو دهستی خراپهی پیا نهگهیشت، بهلکو لێی ترسا و قههرو گهوهیهی نهوی بۆ دهركهوت، و هاجهريش بهخشا به (ساره)، پاشان ئیبراهیم (علیه السلام) گهراپهوهو (ساره)یش مندالی نهدهبوو، (ساره) وای بهباش زانی و هاته پیش چاو كه (هاجر) ببهخشیت به ئیبراهیم (علیه السلام) لهبهرحهز و تهماعی له مندالبووندا لێی، تا بهلکو کوپکی لێی ببیت له ئیبراهیم، تا بهلکو نهوهکانی بهردهوام بن لهوای خوای له پیغهمبارهیهتی و چاکهکاریدا.

بهراستی خوای گهوره پێزکی زۆر گهوهری له ئیبراهیم(علیه السلام) گرت و ئیسماعیلی له هاجر پێ بهخشی، لهمهودوا باسی مردهدان به لهدايك بوونی ئیسحاق (علیه السلام) دهکەین و ههلوێستی ئیبراهیم و (ساره)ی خیزانیشی دهخهینه پوو له مرده پیدانهدا، دواتریش دهبارهی (هاجر) دهوێن.

قوناغهکانی پهیدا بوونی خوشهویستی

-قوناغی یهکههه: پهیهوئدی دل؛

یهکههه پله له پلهکانی خوشهویستی، دروستبوونی خوشهویستی له دلی پیاوان و ژنان به خوشهویستهکەیهوه، ئههه به بیرلێکردنهوه لهو خوشهویسته دهست پێ دهکات، ئهویش به شهونخونی و بیرکردنهوه، کچان بیر له کوپان دهکهنهوه کوپانیش بیر له کچان دهکهنهوه، رهنگه ئیوهیش گالتهتان بهه وتهیه بیت، ئههه بهراستی و کرداری پوودهات،

^{٦٠}-(رواه البخاري في صحيحه في كتاب (احاديث الانبياء) (رواه مسلم في صحيحه في كتاب (فضائل)/من باب فضل إبراهيم الخليل (عليه السلام)).

بەلام رەنگە ئەمە لەگەل خۆى گەورەدا بە تەواوى پوونەدات، ئايا تۆ شەويك شەو
نخونىت كىردووە تەنھا بىر لە خۆى گەورە بكەيتەو؟

ئايا تۆ پۇژىك بىرت كىردۆتەو؟ چۆن خۆى گەورە لە خۆت پازى بكەيت؟ ناچار دەبين كە
خۆشەويستى بۆ خوا و لەلايەكى تر خۆشەويستى كوپان و كچانى گەنج پىكەو
بەستىن، چونكە نموونەيەكى لەمە زياتر پوونمان لا نىيە. كارەكە بەو دەست پى
دەكات كە دەمىنىتەو و بىر دەكاتەو و پادەمىنىت و دادەنىشيت بەتەنھا و خۆى
دەمىنىتەو كە دەكەويتە زەردەخەنەو، ئايا جارىكى تر ئەو پوودەدات كە يەككە لە
ئۆو دانىشتىت بە تەنھا و زەردەخەنە بكات لە پىناو بەهەشتدا؟ ئايا كەسك بىرى لەو
پۇژە كىردۆتەو كە بەخزمەت پىغەمبەر ﷺ دەكات و پىغەمبەرى خۆش ويستووە و
پىغەمبەرىش ئەوى خۆش دەويت و بەدىدارى شاد ئەبىت و لە خۆشى ئەو دىدارە
زەردەخەنە بىگىرئ؟ يان لەترسى پۇژى قىامەت و سزاي سەختى قىامەت و ئاگرى
دۆزەخ خەوى لى نېابىت و بەم بىركردنەوئە دەست بكات بە گريان؟.

قۇناغى دووھ: ئارەزووى دل:

قۇناغى دووھ لە خۆشەويستى، ئارەزووى دل، ئارەزووى دل لە پابەندبوونى دل بە
خۆشەويست زياترە. برىتييە لە: بەرامبەرى بكە لە نىوان خواستى خۆت و خواستى
خۆشەويستەكەتدا، خواستى خۆشەويستەكەت لە سەر و خواستى خۆتەو بىت،
يەككىت خۆش ويست بەم ئەندازەيە تى دەكۆشيت بۆ بەجىھىنانى خواستى ئەو كەسە،
با ئەو پىچەوانەى خواستى خۆش بىت. كوپىك كچىكى خۆش دەويت و خواستى
ئەو كچە داواكارىيە كە خواستى كوپەكە پىچەوانەيەتى بەلام جى بەجى ئەكات، يان بە
پىچەوانەو كچىك بۆ كوپىك، بى ئەدەبى ئەبىت بەم نموونەيە، ئايا كى خواست و
داواكەى دەخاتە پىش خواست و داواكەى نەفسى خۆى، دل و نەفس ئارەزووى تاوان
دەكات، بەلام خۆى گەورە ئارەزووى وازەينان لەو تاوانەيە، ئەگەر وازى لى ھىنا ئەو
داخووزى خۆشەويستەكەى كە خۆى گەورەيە خستۆتە پىش داخووزى نەفسى. برايان
وخوشكان تا نىزىكى بەرەبەيان بەلاى فلىمى جۇراوجۇرى تەلەفىزىۆنەو دادەنىشيت،
تازە بۆ نوژى بەيانى خەوت گەرم بوو و ھەلئاسىت، بەو دىلخۆشى خۆت دەدەيتەو
كە دەلىيت: خوا لىبوردەيە، خوا بەبەزەيىيە، بانگەشەى خۆشەويستى خوايش دەكەيت،
ئايا خۆى گەورە بەو كارەزىيە؟ بەلام ئەو كچەى خۆشت دەويت، ئەگەر پىت بلىت:

كاترۇمىر ئەوندە پاش نيوەى شەو، پاش پۆيشتىنى دوو بەش لەشەو كە ھەموو خىزان نووستوون و ئاگادار نىن بە تەلەفۇن يان بە مۇبايل قسەت لەگەل دەكەم بەئاگابە، ئايا بۆى بەئاگا نابىت؟ ھەرچەندە خواستى خۆيشى ئەوە بوو بخەوتايە...دەبا ھەموو گەنجىكى كۆر و كچان كە گىرۆدەن بەم خۆشەويستىيە بىر بکەنەوە خۆاى بەئاگا ئاگاي لىيانە، باوك و دايك و گشت خىزان خەوتون بەلام خۆاى گەورە ناخەوئ و لە ھىچ بى ئاگا نىيە، ئايا ئەمە خۆشەويستىيە بۆ خوا بۆ كەسىكى خۆشەويستت خەو لە چاوانت بتۆرىنىت، بەلام بۆ خۆشەويستى خوا، بۆ نوئىزى بەيانى ھەلنەستىت؟.

قۇئاغى سىيەم: (صباڤە) دارشتنى خۆشەويستى:

ئەمە قۇئاغى سىيەمە لە خۆشەويستى، قۇئاغىكە ھەر كەس تىي كەوت، ناتوانىت بەرگىر لەدلى خۆى بكات، وەك ئاويك كە لە بەرزايىيەو بەرئىتە خوارەوە ناگەپئتە دواو، خۆشەويستى ئەم قۇئاغەيش ئاوايە، ھەرچى گەيشتە ئەم قۇئاغە بۆى پاناگىرىت، بەختەوەر ئەو كەسەيە كە خۆشەويستى بۆ خوا دەگاتە ئەم قۇئاغە، كە ئىتر خۆشەويستى بۆ خوا واى لى بىت، بلىت: من خاوەنى دلم نىم بەلكو خاوەنەكەى خوايە.

قۇئاغى چوارەم: (غرام) شەيدا بوونى دل:

قۇئاغى خۆشەويستى گەيشتە پەلەى شەيدا بوونى دل، قۇئاغىكە دەستەلات نامىنىت بۆ پچراندنى ئەو خۆشەويستىيە، بۆيە قورئان دەربارەى ئەو جۆرە خۆشەويستىيە فەرموويەتى: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ (الفرقان/٦٥). واتە: (بەندەكانى خۆاى (الرحمن) ئەو كەسانەن كە دەلئىن: پەرورەدگار لە سزاي ئاگرى دۆزەخ بە دوورمان بکەو پەنامان بدە، چونكە سزا و ئازارى لە كۆل نابىتەو و بەردەوامە (بۆ ئەو كەسەى كە خوا نەناس و ياخييە). مەبەست لە (غرام) چىيە؟ ھەر كەس چووە ناودۆزەخ سزاكەى ئەنوسىت بە لەشى ئەو كەسەو ھەرگىز لىنى جيا نابىتەو و ئاگر تىكەل بە ھەموو جەستەى دەبىت، خۆاى گەورە بە جۆرىك وشەكەى لە قورئاندا ھىناو وەك ئەوەى پىت بلىت: وا نەزانىت كە ھەر بۆ خۆشەويستى نىوان دووكەس بەكار دەھىنرىت، ئاگادار بە (غرام) ھەيە زۆر ناخۆشە وەك گىرۆدە بوون بە ئاگرى دۆزەخ، ئەگەر ئاگر گەيشتە ئەو قۇئاغە، ئىتر لە جەستە جيا نابىتەو: ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ

غَرَامَا ﴿الفرقان/۶۵﴾. ھەر كەس دووچارى ئەو جۈرە خۇشەويستىيە بوو، لاواز دەيىت و خواردنى كەم دەكات واى لى دىت چەند پۇژنان نەخوات، ئايا ئىمە كەسمان خۇشەويستىيمان بۇ خواى گەورە گەيشتۈتە ئەو پلەيە؟ زۆر كەمە كەسيك بۇ ئەو شەويىداريىت لەبەرامبەر خواى گەورەدا و پۇژەكەيشى كەم بخوات، بۇ ئەوئى بىتوانىت شەو بىدار يىت بۇ گويىرايەلى و خواپەرستى، بەلام ھەيە چەند پۇژنانى بۇ ناخوريىت لە بىتاقەتى ئەو كە ئەكات بەو كەسەى خۇشى دەويىت.

قۇناغى پىنجەم : لە قۇناغەكانى خۇشەويستى پىي دەلىن : (شغفا) پەرەى دل دەپرىت :
خۇشەويستى لەم قۇناغەدا زۆر تووندتر دەيىت لە قۇناغەكانى پىشوو، مەبەست لەم قۇناغە ئەوئەيە كە خۇشەويستى ئەچىتە ناو ناخ و كرۇكى دلەو، خواى گەورە لەبارەى ئەم جۈرە خۇشەويستىيەو دەفەرموويىت : ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَكَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (يوسف/۲۰)

واتە : (پاشان ژاننىك لە ئافرىتانى ناو شار ئەم دەنگ و باسەيان بىست بۆيە وتيشيان : سەيرە ژنەكەى عەزىزى مىسر دەيەويىت بە نەرم ونيانى سەرنجى لاوئەكەى خۇى پاكىشيت بۇ لاى خۇى، بەراستى ئەوينداریيەكەى بۆى ھەموو پەرەكانى دلى داگير كىدووە، بىگومان ئىمە ئەو ژنە لەناو سەرگەردانىەكى ئاشكرادا دەيىن).

ئەم جۈرە خۇشەويستىيە زۆر ترسناكە و سەر ئەكىشيت بۇ كارى ناپەوا و ئاپروو چوون و دواتر مانەو بە شەرمەزارى دونياى ناو كۆمەل و شەرمەزارى بەردەمى خواى گەورە لە قىامەت.

باسی یه کهم:

مژده دان به له دایک بوونی ئیسهحاق (علیه السلام) و هه ئویستی ئیبراهیم (علیه

السلام) و (ساره) ی هاوسهری

قورئانی پیروژ ئهم بووداوه گه وره ی له ژبانی ئیبراهیم (علیه السلام) و (ساره) ی هاوسهری بۆ تۆمار کردوین، له مه دا به لگه یه کی پوون له سه ر گرنکی و گه وره یی بووداوه که هه یه، و ئاماژه یه کی پون و جوان هه یه بۆ پێزگرتنی خوا له ئیبراهیم (علیه السلام) و (ساره) ی هاوسهری و ئیسهحاق (علیه السلام).

خوا ی گه وره له سوورته ی (هود) دا ده فره مویت: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ عِجْلٌ حَنِيدٌ (٦٩) فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تُصِلُ إِلَيْهِ تَكْرِهًا وَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ (٧٠) وَإِسْرَافُهُ فَانْتَه فَصَحَّكَتْ فَبَشَّرَهَا بِإِسْحَاقَ وَرَمَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ (٧١) قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَمَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ مَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ (٧٢) قَالُوا أَنعَجِنَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَبِيدٌ مَجِيدٌ (هود: ٧٣: ٦٩). واته: (سویند به خوا بیگومان وه فدیکی ره وانه کراوی ئیمه (له فریشته) هاتنه لای ئیبراهیم به مژده وه (مژده ی بوونی مندالیک) و وتیان: سلاوی خوات لی بیت، ئه میش وتی: سلاوی خوا له نیوهش، دوا ی به خیرهاتنیان پویششت و جا زوری پی نه چوو گه رایه وه به گوشتی گویره که یه کی برژاوه وه. (٦٩). جا کاتیک (ئیبراهیم) بینی دهستی بۆ نابه ن، کاره که یانی به نا ئاسایی دانا و له دلی خویدا لیان ترسا، ئه وانیش ههستیان پیکرد و وتیان: مه ترسه، به راستی ئیمه نیردراوین بۆ لای قهومه که ی لوط. (٧٠). له و کاته دا خیرانه که ی وه ستا بوو، یه که سه ر پێکه نی، جا (خوا ی گه وره فره مووی): ئیمهش مژده مان دایه که ئیسهحاق پی ده به خشین و له دوا ی ئه ویش یه عقوب، له نه وه ی ئیسهحاق دیته دنیا وه. (٧١). خیرانی ئیبراهیم وتی: وه ی پۆ (شه رمه زار خۆم)! چۆن مندالم ده بیت من پیرم و ئه مهش میژده که مه، پیر و به سالا چوو، به راستی ئه مه شتیکی سه ر سوپه نه ره! (٧٢) فریشته کان و وتیان: ئایا سه رسام ده بیت له فره مان و کاری خوا؟؟ په حمه ت و

دەكەتى خواتان لەسەر بىت ئەى خىزانى ئەم ماله پىرۆزه، (بىگومان خواى گەوره
خارى وا دەكات) و چونكه هەميشە ئەو زاتە سوپاسكراوه و خاوەنى بەرزى و
دەسەلتايشە. (٧٣) (هود: ٦٩-٧٣).

بۆ زانىارى زياتر دەتوانى سەيرى تەفسىرى ئايەتەكانى (الحجر: ٥١-٥٦) و
(الذاريات: ٢٤-٣٠) بكەيت. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** بەدرىژتر ماناو پاقەى ئايەتەكان پون
دەكەينهوه:

يەكەم: هاتنى فرىشتهكان بۆ لای ئىبراهيم (عليه السلام)

شىۆهيان لەسەر شىۆهى جواترين بەشەر بوو، فرىشته بەرپۆزهكان هاتن بۆ لای
ئىبراهيم (عليه السلام) و لەپيشدا سلاويان كرد بەجواترين شىۆه.

خواى گەوره لەم ئايەتەى سوورەتى (هود) دا دەفەرموئە: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ
بِالبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾ (هود: ٦٩).

و لە سوورەتى (الحجر) دا فەرمووى: ﴿وَبِهِمْ عَنْ صَيفِ إِبْرَاهِيمَ (٥١). إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا
سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَحِلُونَ﴾ (الحجر: ٥١-٥٢).

هەروەها لە سوورەتى (الذاريات) دا فەرمووى: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ صَيفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ
٢٤. إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ﴾ (الذاريات: ٢٤-٢٥). لەم ئايەتەكاندا خواى
گەوره هەوالى دابەزىنى فرىشتهكانى دا، لە شىۆهى بەشەردا و هاتنيان بۆ لای ئىبراهيم
(عليه السلام) بە مژدەوه. (البشرى) مژدە، برىتييه لە هەوالىكى بلۆ و مەبەستدار،
لێرەدا مژدەدانە بە لەدايك بوونى ئىسحاق (عليه السلام).

* سلاويكى موبارەك و جوان:

فرىشتهكان بەشىۆه سلاويكى جوان و پىرۆز لە لاين خواوه سلاويان كرد لە ئىبراهيم
(عليه السلام): ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾. واتە: سەلامت لى دەكەين لە لاين خۆمانەوه يان سەلامان

لێكردىت ﴿قَالَ سَلَامٌ﴾ واتە: سەلاميش لەسەر خۆتان.

* زانا (الاولوسي) ده‌لێت: (ئێبراهیم (علیه السلام) جوانتر له سلّوه‌که‌ی خۆیان، سلّوی لیکردن، چونکه به (جملة إسمي) به‌لگه‌یه له‌سه‌ر به‌رده‌وامی و دامه‌زراوی که به‌هیزتره) ^{٦٦}.

له سووره‌تی (الذاریات) دا: ﴿قَالَ سَلَامٌ قَوْمُ مُنْكَرُونَ﴾ (الذاریات: ٢٥):

* زانا (الزمخشری ده‌لێت: (ئێبراهیم (علیه السلام) هه‌رچه‌نده نه‌شی ناسین وه‌لامی سه‌لامه‌که‌یانی دایه‌وه که سلّوی ئیسلامیانه بوو، یان نه‌یناسین یان له‌په‌گه‌ز و شیوه‌ی به‌شه‌ر نه‌بوون که نه‌و ناسییوونی، یان له‌ حال و شیوه‌ی خه‌لکی، یان پرسیار بوو لێی کردن، وه‌ک نه‌وه‌ی وتبێتی: خۆتان کین؟ ^{٦٧}

* زانا (ابن کثیر) وتویه‌تی: (بیگومان ئێبراهیم (علیه السلام) نه‌یناسین، چونکه له‌ پێدا هاتنه‌ لای له‌ شیوه‌ی چه‌ند گه‌نجیکی پوخسار جواندا و زۆر لێیان ترسا، له‌به‌ر نه‌وه نه‌یناسین) ^{٦٨}.

دووهم: ریزگرتن له‌ میوان

ئێبراهیم (علیه السلام) به‌پێژه‌وه وه‌لامی سلّوی فریشته‌کانی دایه‌وه، له‌مه‌دا ئاماژه‌ کراوه‌ بۆ ئه‌ده‌بی گرتگ و جوان له‌ ئه‌ده‌به‌کانی میوانداری، ئه‌ویش جوان پێشوازیکردنه له‌ میوان.

خێرا ده‌ستپێشکهری کرد بۆ ئاماده‌کردنی خواردن بۆ میوانه‌کانی، به‌بێ ئه‌وه‌ی پرسیار له‌ حالیان بکات، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ریز و پیاوه‌تی ئێبراهیم (علیه السلام)، خوای گه‌وره‌ فهرمووی: ﴿فَمَا لَيْتَ أَنْ جَاءَ عِجْلٌ حَنِذٍ﴾ (هود: ٦٩)، هه‌روه‌ها له‌شوێنیکێ تردا به ﴿عِجْلٌ سَكِينٌ﴾ (الذاریات: ٢٦).

لێکدانه‌وه به: ﴿فَمَا لَيْتَ أَنْ جَاءَ...﴾ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر خێرای ده‌ستپێشکهری یه‌که‌ی ئێبراهیم (علیه السلام) بۆ ئاماده‌کردنی خواردنه‌که بۆ میوانه به‌پێژه‌کانی، ئه‌وه‌ش، کاتیکی که‌می پێ ده‌چیت، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که نه‌و خواردنه‌ی نه‌و ئاماده‌ی ده‌کات و پێشکeshی ده‌کات، گوێزه‌که‌یه‌کی قه‌له‌وی برژاو بوو له‌سه‌ر به‌ردی گه‌رم و سورکراوه، که

٦٦- (روح المعانی للآلوسی ٩٤/١٢).

٦٧- (الکشاف للزمخشری ٤١٠/٤).

٦٨- تفسیر ابن کثیر (٢٣٥/٤).

گۆشتیکى به تام و لهزه تى هه بوو، ئه مه به لگه ی تیا به له سه ر پێژگرتنى ئیبراهیم (علیه السلام) له میوانه کانی و پیشوازییه گهرمه که ی که باشتري ن شتى که لای بوو پیشکه شى کردن.

● ئایه تى: ﴿فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ﴾ به لگه یه له سه ر ئه وه ی که چوو بۆ لای خێزانه که ی به شاراوه یی و نه ینى، تا میوانه کانی هه ستى پى نه که ن.

● ئایه تى: ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ﴾ به لگه یه له سه ر ئه وه ی که خواردنه که پیشکه ش ده کات له دوای ناماده کردنى و ته وای پێگه یشتنى به بى دواکه وتن و خا و خلیچکى، و نزیک کردنه وه ی خواردن و دانانى له به رده م میواندا، ئه وه له نیشانه و ئادابى جوانى میواندارى یه.

● ههروه ها له پێژه کانی و جوانى ئه ده بى له گه ل میواندا، ئه وه بوو که خواردنه که ی ئى نزیک خسته وه ، واته خسته ی به رده ستیا نه وه، ته نها به وه وازى نه هی نا، به لکو به زمانیکى نه رم و وشه ی جوان فه رمووی لی کردن بۆ خواردنى: ﴿قَالَ لَا تَأْكُلْنَ﴾.

● له وه دا که خۆى هه لسا بوو به خزمه تکردنى میوانه کان، ئه وه به لگه بووه له سه ر پیشوازی جوانى بۆ یان.

● له ئایه تى: ﴿فَلَمَّا رَأَى أَبَدَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِمْ وَوَجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ ئاماژه یه بۆ ئه ده بیکى گرتگ له ئادابى میواندارى، که بریتى یه له به سه رکردنه وه ی حالى میوان به وتى جوان و نه رم و نیانى، هه تا خاوه ن مال بزانیت ئایا میوانه که ی نا ن ده خوات یان ناخوات؟ ئایا پێویستیان به خواردنى زیاده هیه یان پێویستیان نی یه؟

ئه مه نه کۆمه لێک بوون له ئه ده بى جوانى میواندارى، پێغه مبه ران (علیه السلام) پیشه وای و پیشه نگى جوان بوون بۆ ئێمه ، و دینی پاکی ئیسلام هانمان ده دات له سه ر ئه م ئه خلاق و په وشته جوانانه، و پێویسته ئێمه بگه ریینه وه بۆ بابه ته کانی، ئه ویش له ده رس و وانه گرتگه کانی چیرۆکه که دا.

سێیه م: ترسانى ئیبراهیم (علیه السلام) له میوانه کانی و پاشان زانینى حالیان

ئیبراهیم (علیه السلام) خواردنه که ی پیشکه شى میوانه کان کرد، به لām ئه وان ده ستیان بۆ خواردنه که درێژ نه کرد، چونکه ئه وان فره شته بوون، و خواردن و خواردنه وه ناخۆن،

و ئيبراهيم (عليه السلام) نه يزاني كه ئه وان فريشتهن: ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ اٰیٰتَهُمْ لَا كَصَلِّ اِلَيْهِ كَرِهًا﴾: ئه م شيوازه ي له ميواندا نه بيني بوو، بهلكو حاله تي تري له ميواندا بيني بوو، بيگومان ميوان خواردن ږهت ناكاته وه مهگه له بهر عيبيك له خواردنه كه دا، يان مه به ستيكي خراپ، له دهروني خويدا ترسي لي نيشته ليسان: ﴿وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾.

(الوجس): دهنگيكي شاراوه يه، بهو شته دهوتريت له حاله تي ترس به سهر نه فسدا ديت، به راستي ئيبراهيم (عليه السلام) داني نا به وده دا بو فريشتهكان كه ترس و دله ږاوكي له دهرونيدا دروستبوو، و چاو دهگيريت، نينجا وتي: ﴿قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَحَلُونَ﴾ (الحجر: ٥٢).

كاتيك بهو شيويه ئيبراهيميان بيني، دهست پيشكه ريبان كرد له ترسه كه ي هيمن و نارامي بكه نه وه و دنياي كه نه وه، نينجا راستي خوځاڼيان بو ئيبراهيم (عليه السلام) دهرخست و نه و كاره گرنگه ي كه هاتون بو ي بويان ږوون كرده وه، كه بريتي بوو له: له ناو بردني قهومي لوط (عليه السلام) كه دوايان ږېږن، پاش نه وه ي كه له سهر كوفر و بيباوه ږي مانه وه و سور ږوون له سهر لادان و له سنور دهرچوون و سهرپيچي، هه روه ها بو نه وه ش هاتون تا مژده بدن به ئيبراهيم (عليه السلام) و هاوسه ركه ي كه (ساره) يه، به له دايكبووني (ئيسحاق) و له و يش (يهعقوب).

چواړه م: مژده دان به له دايكبووني ئيسحاق، و هه لويستي ئيبراهيم (عليه السلام) و (ساره) ي خيزاني

قورئاني ږيرؤز هه لويستيان ي دهرباره ي نه و مژده يه تومار كړدوه.

• دهرباره ي ئيبراهيم (عليه السلام) و هك قورئاني ږيرؤز له سووره تي (الحجر) دا، هه والي نه و مژده يه ي فريشتهكاني دا به ئيبراهيم و هه لويستي نه وان به رامبه ر نه و مژده دانه، له ږوانگه ي نه و گفتو گو يه ي كه له نتيوان ئيبراهيم و فريشتهكاندا ږويدا.

خوای گه وړه فرموي: ﴿وَبَيْنَهُمْ عَنْ صَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ {٥١} اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَحَلُونَ {٥٢} قَالُوا لَا تُجَلِّ اِنَّا بَشَرٌ لِّكَ عَلٰمٍ عَلَيْهِ {٥٣} قَالَ اَبَشِّرْ مُؤْمِنِي عَلٰى اَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ

فِیْمَ بُشِّرُونَ { ٥٤ } قَالُوا بُشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تُكُنْ مِنَ الْقَاطِلِينَ { ٥٥ } قَالَ وَمَنْ يَقْطَعُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ { ٥٦ } ﴿الحجر: ٥١-٥٦﴾.

لهم ئایه قانه دا ئه وه پون کراوه ته وه که له نیوان ئیبراهیم و فریشته کاندرا پویدا، بهو جوړه ی که مژده ی له دایکبونی ئیسا قیان پی دا، ئه وه ش کاتیک هاتن له شیوه ی به شهردا بوون و ئه ویش خواردنی بو ئاماده کردن و لئی نزیک کردن وه، به لام نه یا خوارد و لیان ترساو ترسه که ی بو ئاشکرا کردن: ﴿قَالُوا لَا تَوْحَلْ إِنَّا بُشِّرُكَ بِعَلَمٍ عَلِيمٍ﴾ بینگومان تو له (ساره) کوپنکت ده بیئت، که پله و پایه یه کی به رزی ده بیئت له عیلم و زانستدا.

ئیبراهیم (علیه السلام) ئه و مژده یه ی بیست و سه ری سوپما به فریشته به پریزه کانی ووت به سه رسوپمانه وه: ﴿قَالَ أُبَشِّرُنِي عَلَىٰ أَن مَّسِّيَ الْكَافِرِ﴾.

واته: له گهل ئه و ته مه نه گه وره ی که تووشی من هاتووه، به راستی فرمانیکی سهیره و مروقه ده مه ژینیت: ﴿فِیْمَ بُشِّرُونَ﴾ ئایا به چ فرمانیکی سهیر مژده م دهنی؟ ئه م مژده یه چو ن جی به جی ده بیئت له گهل گه وره یی ته مه نی من و نه زوکی خیزانه که مدا؟.

﴿قَالُوا بُشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تُكُنْ مِنَ الْقَاطِلِينَ﴾ واته: مژده دانکه ی ئیمه له گهل حق و راستیدا یه که وتوووه و لئی جینابیته وه و ئیمه نوینه ری حق و راستین و ته نها بو حق و راستی داده به زین: ﴿مِّنَ الْقَاطِلِينَ﴾ تو ئاومید مه به له نه بوونی مندا ل له و ته مه نه دا، که

خیزانه که یشته نه زوکه و مندا لی نابیت، چونکه ئه م مژده یه به خششی خواو پیزی ئه وه بو ئیوه، خوا به سه ر هه موو شتیکدا به توانایه: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (یس: ٨٢)، ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ بَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الاعراف: ٥٤) له ئایه ته که ی

سووره تی (الحجر: دا) ئیبراهیم (علیه السلام) بو ی پوون کردن وه که ئه و ئاومید نییه له په حمه تی خوا، چونکه ئه و به دلنیایی ده زانیئت که په حم و به زه یی خوا فراوانه و نزیکه له چاکه کارانه وه و به خششه کانی خوا فراوان و ماوه درێژن، و توانای خوا سنوری نی یه و به ربه ستی له به رده مدا نییه، خوا ی گه وره هه موو نه ئینییه کانی ئه م بونه وه ره ی به دیه پناوه، و به توانایشه که ئه و نه ئینیانه بپریئت و له عاده تی ئاسایی ده ریکات، که به لگه یه له سه ر ته وای قودره تی و وستی ته واوو له پرا ده به ده ری. پیغه مبه ران (علیه م السلام) له هه موو که س چاکتر خوا یان ناسیوه.

● زانا (الصابوني) ده‌لێت: ﴿قَالُوا بَشَرًا مِّثْلَكَ بِالْحَقِّ فَلَا مَكْنَ مِنَ الْفَاطِنِينَ﴾ واته: مژده‌مان پێدا به حه‌قیکی جیگیر و فهرمانیکی جیبه‌جیکراو، به‌دووری مه‌گره و ناویند مه‌به له په‌حمه‌تی خوا، چونکه هیچ شتێک له‌ده‌ست خوا ده‌رنه‌چێت و ده‌سته‌وسانی ناکات، ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ ئەو که‌سانه‌ن که پێگه‌ی راستیان هه‌له کردووه و قودره‌ت و توانای خویان نه‌ناسیوه، و مه‌به‌ستی ئیبراهیم (علیه السلام) که نه‌فی ناویندی کرد له‌خۆی له‌سه‌ر جواترین و به‌هێزترین شیوه، واته لای من ناویند بوون له په‌حمه‌تی خوا نییه).

به‌پراستی ئیبراهیم (علیه السلام) سه‌ری سوپما له‌م مژده‌یه، و پرسیار ده‌کرێت له چۆنیتی پوودانه‌که‌ی که ئەو پیاویکی گه‌وره‌و به‌ته‌مه‌ن بوو، و خێزانه‌که‌یشی پیر و نه‌زۆک بوو.

ده‌رباره‌ی هه‌لوێستی (ساره)یش له سووره‌تی (هود) و (الذاریات) دا باسه‌که‌ی هاتووه پوونی ده‌که‌ینه‌وه:

یه‌که‌م: ئەوه‌ی له سووره‌تی (هود) دا هاتووه: خوای گه‌وره فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرِى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَالَتْ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِذٍ (٦٩) فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تُصِلُ إِلَيْهِ فُجِرَ لَهُمْ وَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُوطٍ (٧٠) وَأَمْرُهُ فَانْمَا فَصَحَّ كَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ (٧١) قَالَتْ يَا وَيْلَتَىٰ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ (٧٢) قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَرَحَمْتُ اللَّهُ وَمَرَكَا تُهْ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مُجِيدٌ (٧٣)﴾ (هود: ٦٩-٧٣).

ثایه‌تی: ﴿وَأَمْرُهُ فَانْمَا فَصَحَّ كَتْ﴾ پوونکردنه‌وه‌یه‌ک بوو له لایه‌ن خواوه بۆ حالی (ساره)، کاتیک مژده‌که‌ی پێ گه‌یشت که له پشته‌ی په‌رده‌یه‌ک له ماله‌که‌یدا پاوه‌ستا بوو، بۆ ئەوه‌ی خزمه‌تی میوانه‌کانی بکات.

وتراوه: به‌لکو پاوه‌ستا بوو راسته‌وخۆ خزمه‌تی ده‌کردن، پیر بوو، ته‌مه‌نی له نه‌وه‌د سالاندا بوو، ئیبراهیم (علیه السلام) لێی نه‌ده‌ترسا که توشی فیتنه‌ بییت.

بەلام ئەوئى قىسەى دروست و لە پىشتىرە: ئەو لە پىشتى پەردەكەو پراوستانبوو، بۇ خىزمەتى ئەوان و، ئىبراھىم (عليه السلام) لەگەل ميانەكاندا بوو، خىزمەتى دەكردن، پووكارى ئايەتەكان ئەو دەگەيەنئىت.

خوای گەورە فەرمووی: ﴿فَمَا لَيْتَ أَنْ جَاءَ... مِنْهُ خِيفَةً...﴾ لەگەل ئايەتى: ﴿فَرَأَى إِلَى فُلِهِ... أَنَا أَتَاكُلُون﴾ ئىبراھىم(عليه السلام) هەستا بوو بە خىزمەتكردى ميانەكان و خىزانەكەيشى لە پىشتى پەردەكەو بوو بۇ خىزمەتيان ،كاتىك گوئى لە مژدەكە بوو لە فريشتهكانەو ،لە پىشتى پەردەكەو هاتە دەرەو و بەرەو پوويان هات.خوای گەورە دەفەرموئىت: ﴿فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صِرَةٍ...﴾.

راستى پىگەنینهكەى و هوکارەكەى

● پراو بۆچونى جياواز لەسەر پىگەنینهكەى هەيە، وتراو: ئەو پىگەنینهكى زانراو بوو، ئەمە قىسەى زۆرىنەيە، جياوازيشيان لە هوکارەكەيدا هەيە، وتراو: پىنى خوش بوو كاتىك لە فريشتهكانەو بىستى و هەوالسان دايە ئىبراھىم(عليه السلام) بە پزگار بوونى (لوط) و باوەرداران و لەناوچوونى كافران و بى باوەران كە پىشتيان لە بانگەوازی خوایی هەلكردبوو.

● زانا (ابن كثر) وتوئەتى: ﴿فَصَحَّحَتْ﴾ بە لەناوچوونى كافران ،لەبەر زۆرى خراپەو فەساديان و بى باوەرديان و كەللە پەقيان، لەبەر ئەو پىگە پىدراو مژدە بدريت بە لەدايك بوونى كۆپ لەدواى ئاومىد بوون^{٦٩}، (زۆر بۆچوونى لەسەر هاتوو ،ئىمە ئەوئەندەمان بەسە).

● ئەمانە بەلگە بوون لەسەر بەهيزى ئيمانى (سارە) و خوشەويستى و پىشتيوانى بۇ ئيمان و ئەهلى ئيمان پق و دوورە پەريزى لە كوفرو ئەهلى كوفر، و لە سىبەرى ئەم هەستە ئيمانى يەدا مژدەى بۇ هات بەلەدايك بوونى كۆپىكى (صالح) و چاكەكار، تا خوشى و بەختەوهرىيەكەى تەواو بكات ،و ئەو مژدەى بۇ هات كە لە پلەو پايەيەكى بەريزدا بوو، وەك هاتنى مژدەكە بۇ (زەكەريا) (عليه السلام) بە كۆپىك پاش چاوەروانى

^{٦٩} - تفسير القرآن العظيم لابن كثير (٤٥٢/٢) بە دەستكارىيەو.

بۇ ماوەيەكى زۆر، مژدەى بۇ ھات كاتىك لەناو مىحرابدا نوڭى دەكرد، ۋەك ئەۋەى كە نوڭ بەرزىتىنى پەرسىشەكانە: پىشتىۋانى دۆستانى خواو دژايەتى دۆژمانى خوا، لە گەۋرەترىن ھۆكارەكانن بۇ نىزىك بوۋنەۋە لە خوا، ۋ ھاتنى فرىشتەكاندا بە مژدەۋە، گەۋرەترىن رىزىگرتن بوو لە (سارە).

(سارە) خان كاتىك توشى سەرسوپمان ھات وتى: ﴿يَا وَيْلَتَى أَلَدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ وتراۋە: كاتىك مژدەى پىدرا تەمەنى لە نەۋەد سالاندا بوو ۋ تەمەنى ئىبراھىمى ھاۋسەرىشى نىزىكەى سەد سالان بوو.^{۷۰} (سارە) خان دوعاى لەناۋچوونى لەسەر نەفسى خۇى نەكرد، بەلكو وشەيەكى دەرپىرى كە ئافرىتان لەسەرى پاھاتوون ۋ زۆر جار بە زمانياندا دىت، كاتىك كە پوداۋىكى كىتوپر ۋ سەرسوپمەنەر پوۋيان تى بىكات، ئەۋ سەرى سوپما لە بوۋنى كوپىك، كە خۇى لەۋ تەمەنەدا بوو چونكە لە عادەت ۋ دەستورى ئاساىى دەرچوبوۋ، ۋ غەرىب ۋ نەخوانزاۋ بوو.^{۷۱} ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ بەپاستى ئەمە كارىكى سەيرە كە لە دوۋ كەسى پىر ۋ بەتەمەن مندالىك لەدايك بىيىت، دوۋرە لەۋەى كە خوا دايناۋە.^{۷۲}

● (الرازي) وتويەتى: بىنگومان ئەۋ سەرى سوپما بە پىنى عادەت نەك بەپىنى تۋانا، چونكە ئەگەر پىاۋى موسولمان كەسىكى راستگۇ ھەۋالى پىيىدات، كە خواى گەۋرە دەتۋانىت ئەۋ شاخانە بگۇپىت بۇ ئالتۋنى پالاۋتە ۋ ساغ بىنگومان توشى سەرسوپمان دىت، بەپىنى تىپروانىنى بۇ عادەت نەك لەبەر ئەۋەى كە ئەۋ ئىنكارى دەسەلات ۋ قودرەتى خۋابىكات لەسەر ئەنجامدانى ئەۋ كارە.^{۷۳}

﴿قَالُوا أَعْجِبَنَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ﴾، فرىشتە بەرپىزەكان بە (سارە) خانىان ووت: ئايا تۇ سەرت دەسوپمى لەم فەرمانە لە عادەت دەرچوۋە؟ ۋ تۇ لەناو مال ۋ خانەۋادەى پىغەمبەرايەتىدايت، ھەرۋەھا لەشۋىنى دابەزىنى ۋەھىدايت، ۋبەھىۋاى رەھمىيەت ۋ بەرەكەت ۋ دەرۋ لىكردنەۋەۋ پوۋدانى كارى لەعادەت دەرچوۋىت؟ دەبىت چۇن سەرت بسوپمى لەمە؟

^{۷۰} -جامع البيان للطبري ۳۹۸/۱۵۰ بتحقيق احمد شاكر.

^{۷۱} -الجامع لاحكام القرآن للقرطبي ۶۹/۹.

^{۷۲} -الكشاف للزمخشري ۴/۴۱۱.

^{۷۳} -مفاتيح الغيب ۲۸/۱۸.

● (الزمخشری) دهلیت: {فریشتهکان به غیریان دانا و ئینکاری ئەوهیان کرد که (ساره) قووشی سهرسوپمان هاتوو، چونکه ئەو له شوینیکیادیه که پر له نیشانهو بهلگهی خوایی و شوینی هاتنه خوارهوهی موعجیزه و کاره له عادهت ده رچوو هکاته، بهلکو پیویست بوو شکۆدار و شکۆمهند بووایه وهک سهرجهمی ئەو نافره تانه بوایه که له غیری مال و شوینی پیغه مبه راندا گه شهیان کردوو، و (سبحان الله) و (الله اکبر) می بکردایه له بری ئەو سهرسوپمانه، بۆ ئەوانهش فریشتهکان ئاماژهیان کرد بۆ (صلوات)ی خوا له سهریان، وهک فهرموویان: ﴿رَحِمْتَ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْآيَةِ﴾ وایان ویست که ئەم مژده دانهو نمونهی ئەمهش لهو شتانهن که پهروهردگاری بهرز و بالا پێزی ئیوهی پێدهگری و تایبهتی دهکات به ئیوه ئەو خاوهنی ئەو ماله بهرێزه ئەمه شوینی سهرسوپمان نه بوو... بیگومان نمونهی ئەم جوړه بهزهیی و پهحمهت و بهره که ته له لایه ن خواره ژۆرن بۆ ئیوه.^{۷۴}

﴿إِنَّهُ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ﴾ خوی گه و ره سوپاسکراوه به وهی که سیفاته بهرزو بالا کانی باسیان کردوو و ئەو بهردهوام سوپاسکراوه.

● (ابو حامد الغزالی) دهلیت: (ئەو به سوپاس و ستایشی خۆی له سهر نه فسی خۆی سوپاس کراوه یه کهم جار، وم به سوپاس و ستایش کردنی بهنده کانی شی له سهری بۆ هه می شه سوپاسکراوه).^{۷۵}

﴿مَجِيدٌ﴾: به خشندهیی و پێزی ژۆر فراوانه، ژۆر ده به خشیت ژۆر به هه بیته و به پێزه، پلهی بهرز و بلنده.

● (الزمخشری) دهلیت: ﴿مَجِيدٌ﴾ واته: چاکه ی ژۆره بۆ بهنده کانی.^{۷۶}

دووهم: ئەوهی که له سووره تی (الذاریات) دا هاتوو: خوی گه و ره فهرموویه تی: ﴿فَأَقْبَلَ كَفًّا﴾^{۷۷} امرأته فی صرّة فصکّت وجهها... الحکیم العلیم ﴿(الذاریات: ۲۹-۳۰).

^{۷۴} - الکشاف ۴/۱۱۱ به دهستکاری به

^{۷۵} المقتصد الأسنى فی شرح اسماء الله الحسنی ص/ ۱۱۵

^{۷۶} الکشاف ۴/ ۴۱۱

له م ئايه ته دا هه لوييستی (ساره) خان زياتر پونگراوه ته وه له مژده دانه كه دا: ﴿فَأَقْبَلَ
امْرَأَتَهُ فِي صِرَافٍ﴾ واته: (ساره) خان قريوه يه كي كرد و دهنگي لي بهرز بۆوه و دهستی به
ئاسته م دا به پوومه تی خویدا (وهكو داب و نه ریتی ئافره تان له كاتی سه رسامیدا).

● (الزمخشري) ده لیت: (به ناوله پی دهستی زله يه كي دا له خو ی ، و تراوه: به لیواری
په نهجه كانی كیشای به ناوچاوانی خویدا ، وهك كاری كه سیکی سه رسام).^{۷۷}

﴿وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾ من چۆن كو پم ده بیته كه پیر و نه زۆكم؟ ﴿قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ
الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ بئگومان ئیمه له لایه ن خواوه هه وائت پی ده دهین و خوای گه وه
به توانایه به سه ر هه موو شتیكدا، و نهو كاره كان به پۆوه ده بات و پێکی ده خات به
حیكه مه ت و دانایی خو ی و زانایه به حالی خه لکی و نه وه یش كه بۆ ژیا نی دویا و
گه پانه وه یان چا كه .

● مژده كه جی به جی بوو، و (ساره) خان ئیسه قاقی (عليه السلام) بوو، گه شه ده كات و
گه وه ده بیته لهو ماله پاك و چا كه دا و لهو كهش و هه وا ئیما نی یه داو پاشان ژن
ده مینیت و خوای گه وه یه عقوب (عليه السلام) یان پی ده به خشیته، بهو جو ره ئایه ت و
نیشانه كانی خوایی ده دره وشینه وه، كه به لگه ن له سه ر گه وه یی قودره ت و فراوانی
ره حمه ت و پیزگرتنی له پیغه مبه ران و خوشه ویستانی.

غیره تگیری (ساره) سارا خاتوون

كاتێك خوای گه وه ئیسماعیلی به (هاجره) خانم به خشی به ئیبراهیم (عليه السلام) زۆر
شادومان بوو بهو مندا له كه خوای گه وه له ته مه نی پیریدا پیی به خشی بوو. نه وه ی كه
چاوه پوان ده كرا له هه ویه كه ی (ساره) خانمه وه پویدا، (ساره) خاتوون غیره تی ها ته
جۆش، هه رچه نده خویشی پێگه ی به ئیبراهیم (عليه السلام) دابوو بۆماره كردنی، به لام
غیره تی هه ویه له گه ل ژنی دووه م تازهدا دروستبوو، (هاجره) خاتوون ده یزانی (ساره)
خاتوون هینده ی غیره تی به هه وی بوونی جۆشا وه، كاتێك ئیبراهیم به اتایه بۆ لای شوین
پێیه كانی ده سپیه وه، بۆ نه وه ی (ساره) خاتوون به چوونه كه ی ئیبراهیم (عليه السلام)

نه زانیت بۆلای، (ساره) خاتوون داواي کرد له ئیبراهیم نابیت له گهڵ (هاجره) خاتوون پیکه وه بن، ئه بیئت (هاجره) به ریتته شوینیک لیوهی دور بیئت، ئیبراهیم (علیه السلام) له بهر خوشه ویستی بۆ (ساره) ییری ئه کرده وه (هاجره) و (إسماعیل) له (ساره) دور بخاته وه. با پیاوان بزائن ئه م غیره تی هه وی بوونه شتیکه تیکه لی جهسته ی هه موو ژنیک ده بیئت، ئه گه ر ژنیک ئه م غیره ته ی تیا نه بیئت، ئه وا سروشتی ژنانه ی ناته وا وه. پیاوانی واهه ن ئازاری ژن ده ده ن له سه ر ده ربیرینی ئه م غیره ته ژنانه یه. ئه وه هه له یه، به لکو ده بیئت رازیان بکات، پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (ئافره ت له لارترین په راسوو دروستبووه، ئه گه ر به ویت راستی بکه یته وه، ئه شکیت، باشتترین چاره سه ر ئه وه یه ئامۆزگارییان به چاکه بکه ن...)^{٧٨}.

باسی دووهم:

(هاجره) خان:

هاوسه‌ری ئیبراهیم و دایکی ئیسماعیل (علیه السلام).

پیشتر باسمانکرد که پاشای میسر (هاجر)ی به‌خشى به (ساره)خان، (ساره)یش (هاجر)ی به‌خشى به ئیبراهیم و ئه‌ویش خواستی و له‌ته‌مه‌نى گه‌وره‌ییدا ئیسماعیل (علیه السلام)ی ئی بوو، پاشان خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی کرد به ئیبراهیم (علیه السلام) که به (هاجر) و (إسماعیل)ه‌وه کوچ بکات بۆ (البلد الحرام)، ئه‌مجا ئه‌ویش له‌گه‌ن هه‌ردوکیان کوچی کرد و پویشتن و له‌وئ داینان و جئى هیشتن، کاتیک ئیبراهیم (علیه السلام) ویستی به‌جئیان به‌ئێت، (هاجر) پئى وت: ئه‌ی ئیبراهیم لای کئ جئمان ده‌هئیت، ئایا خوا فه‌رمانی ئه‌مه‌ی پئیکردویت؟ فه‌رمووی: به‌ئى، (هاجر) وتی: که‌واته له‌ناو ناچین و نافه‌وتئین، پاشان گه‌رایه‌وه، ئه‌مجا ئیبراهیم (علیه السلام) ده‌رچوو پویشت تا گه‌یشت به‌ پئچیک که نه‌ده‌بینرا، پووی کرده (البیت) پاشان به‌م کومه‌له‌ وشه‌یه له‌ خوای گه‌وره‌ پارایه‌وه فه‌رمووی: ﴿بَنَّا إِبْرَاهِيمَ إِسْحَکَنتُ مِنْ دُمَرِّ بْنِ إِدْرِيسَ ذِي نَرْمِ عَنْ عِنْدَ بَنَاتِ الْحَرَمِ رَبَّنَا لَقَبُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ (إبراهیم: ۳۷).

واته: (په‌روه‌دگارا به‌راستی من هه‌ندیک له وه‌چه‌و خێزانم له دۆلئکی وشکی بئ کشتوکالدا نیشته‌جئ کردووه، له‌پال ماله‌ پیروژه‌که‌تدا، له‌پال (بیت الحرام)دا، په‌روه‌دگارا بۆیه لیڤه نیشته‌جئم کردن، تا به‌چاکئ نوێژو خواپه‌رستی ئه‌نجام بده‌ن، جا داواکارم دئی هه‌ندیک له‌و خه‌لکه‌ که‌مه‌ندکئیش بکه‌یت بۆ لایان و له‌ پزق و پوزی جو‌واو جو‌ر به‌هه‌مه‌ندیان بکه‌یت، بۆ ئه‌وه‌ی سوپاسگوزاری بکه‌ن).

له‌م دوعایه‌دا ئیبراهیم (علیه السلام) پووی کرده په‌روه‌دگاری و پارایه‌وه، ئه‌وه‌ی که له ناخیدا بوو پووی کرده‌وه‌و ده‌ری بڤی.

(إبن عطية) ده‌لێت: (ئێبراهیم (علیه السلام) له مانه‌وه‌یان له‌و شوێنه‌دا باسی ئاوی کرد، له‌گه‌ڵ ئه‌و حاله‌ی هه‌یانبوو، چونکه ده‌یزانی که خۆی گه‌وره ئیسماعیل و دایکی زایه ناکات و نافه‌وتین، و به‌راستی خۆی گه‌وره ئاویشیان بۆ ده‌نیرێت).^{۷۹}

ئێبراهیم ئه‌و شوێنه‌ی به **﴿عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ﴾** ناو برد، چونکه کهس ناتوانیته ده‌ست درێژی بکاته سه‌ر، و ده‌وروبه‌ریشی کراوه‌ته حه‌رمێک بۆ پاراستنی ئه‌و شوێنه، یان به‌رده‌وام قه‌ده‌غه کراوه له ده‌سه‌لاتی هه‌موو زۆردار و سته‌مکارێک، و پارێزراوه و پێزو حورمه‌تی گه‌وره‌یه‌و سوکایه‌تی پێکردنی قه‌ده‌غه‌یه.^{۸۰}

خۆی گه‌وره فهرموویه‌تی: **﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَافِيَةِ وَالْكَافِيَةِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْإِغْوَاءِ نَفْسًا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾** (الحج: ۲۵) واته: (جا ئه‌وه‌ی بیه‌وێت به‌ هۆی یاخیبوون و لادانه‌وه سته‌م بکات، ئه‌وه سزایه‌کی به‌ نازاری پێ ده‌چێژین).

ئێبراهیم (علیه السلام) له‌ناو هه‌موو په‌رسته‌شه‌کاندا نوێژی باسکرد و تاییه‌ت کرد، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر گه‌وره‌یی پله و پایه‌که‌ی که کۆله‌که و پاگیرکه‌ری دینه، و پایه‌یه‌کی به‌هێز و دامه‌زراوه له‌ بنه‌ماکانی په‌رسته‌شدا.

﴿فَجَعَلَ أَفْنَدَةً مِنَ النَّاسِ يَهْوِي إِلَيْهِمْ﴾، (إبن عباس) فهرموویه‌تی: (ئه‌گه‌ر بیوتایه: (افندة الناس) ئه‌وا فارس و پۆم و هه‌موو خه‌لکی له هه‌موو لایه‌که‌وه لای کۆده‌بویه‌وه ده‌وره‌یان ده‌دا، به‌لام فهرمووی: **﴿أَفْنَدَةً مِنَ النَّاسِ﴾** واته: هه‌ندێک له خه‌لکی که باوه‌رداری چاکه‌کارن، که به‌نده دنیا نه‌ویسته‌کانن.^{۸۱}

گومانی تیا نییه خۆی گه‌وره وه‌لامی دوعاکی ئێبراهیم (علیه السلام)ی دایه‌وه، ئه‌و شوێنه‌ی کرده شوێنێکی پارێزراو و ئەمین، و به‌رو بوم و ناز و نیعمه‌تی له هه‌موو لایه‌که‌وه بۆ ده‌هات پاشان پێزداری کرد به‌وه‌ی که له‌هه‌موو جوړه به‌رو بومیکی تیا بوو له گونده‌کانی ده‌وروبه‌ریدا و کرابه به‌پیتترین خاک، که زۆرتین به‌رو بومی

^{۷۹} - المحرر الوجيز لابن عطية / ۳ / ۳۴۱

^{۸۰} - (الكشاف للزمخشري ۲ / ۵۵۸)

^{۸۱} - (قبس من نور القرآن الكريم للصابوني ۲۹/۶)

هەبوو، لە هەموو ولاتانی پۆژەهلات و پۆژئاواوه ئەو ناوچە بەسەیر دەبینراو دەهاته
پیش چار، و میوهی هەموو وەرزه‌کانی تیا دەست دەکوت لە هەموو کاتیکیدا).^{۸۲}
خوای گه‌وره له سوورده‌تی (ابراهیم) دا - که ئەمه ماناکه‌یه‌تی - فەرمووی: (به‌یاد بێنه)
کاتیک ئیبراهیم (علیه السلام) نزای کردو وتی: پەروردگارا بآلی هیمنی و ئاسایش
بکێشه به‌سەر ئەم شار و وولاته‌دا و خۆم و نه‌وه‌کانیشم بپاریزه له‌وه‌ی که بته‌کان
بپهرستن (۳۵). پەروردگارا به‌پراستی ئەو بتانه زۆر که‌سیان گومرا کردو، زۆر خه‌لکیان
سه‌ر لێشیاو کرد، جا نه‌وه‌ی شوینی من هه‌که‌ویت و به‌گوینی من بکات، نه‌وه‌ بێگومان
له‌ په‌یره‌وانی منه ، نه‌وه‌ش که لیم یاخی ده‌بی‌ت، نه‌وه‌ بێگومان تۆ زۆر لێخۆشبو و
میهره‌بانیت) (ابراهیم: ۳۵-۳۶).

ئایه‌تی ژماره (۳۷) مان پیشتر مانا کرد.

پاشان خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿رَبَّنَا اِنَّكَ عَلَّمَ مَا تُخْنِي وَمَا تُعْلِنُ وَمَا يُخْنِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ (۳۸) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ
(۳۹) رَبِّ اجْعَلْنِي مُتِمِّمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ (۴۰) رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ﴾ (ابراهیم: ۳۸-۴۱).

واته: (پەروردگارا، به‌پراستی تۆ ده‌زانیت چی ده‌شارینه‌وه و چی ناشکرا ده‌که‌ین (له
کار و کرده‌وه‌مان) و هیچ شتیک له‌ زه‌وی و له‌ ئاسماندا له‌ خوای گه‌وره په‌نه‌ان نابیت.
(۳۸) سوپاس و ستایش بۆ ئەو خوايه‌ی که له‌ ته‌مه‌نی پیریدا ئیسماعیل و ئیسه‌حاق
پێ به‌خشیم، به‌پراستی پەروردگارم بیسه‌ری دوعا و نزایه‌. (۳۹) پەروردگارا، خۆم و
نه‌وه‌کانم بگێره له‌و که‌سانه‌ی که ئەنجامده‌ری نوێژ بین به‌چاکی، پەروردگارا، دوعاو
نزام گیرا بکه‌. (۴۰) پەروردگارا، له‌خۆم و دایک و باوکم و ئیمانداران خۆش ببه‌، له‌و
پۆژه‌دا که لێپرسینه‌وه به‌ریا ده‌بی‌ت).

دەبىت چاۋ لە (ھاجرە) خاتوون بگەين

براين و خوشكان چى فېربوون لە چىرۇكى (ھاجرە) ھو؟ بۇچى لە بەجىيىنانى ھەج وەمرەدا چاۋ لە ھاجەرە بگەين لە ھاتوچۇكردىنى نىۋان (صفا و مروە) دا؟ كەس يېرى لەمە كرەتە ھو؟ بۇچى (صفا و مروە) پوكنىكى ھەج وەمرەن؟ لەبەر سى شت چاۋ لە ھاجەرە خاتوون دەكەين:

يەكەم: چونكە ھاجەرە نەيئەزانى چى ئەكات و بۇچى ئەيكات و بۇچى ھاتۆتە ئەو شويئە، تەنھا خۇى بەخوای گەرە تەسليم كرد، مادەم خوای گەرە فەرمانى پىداۋە ملكەچە و ناپرسىت بۇچى؟ من و تۆيش كە بۇ ھەج و ەمرە ئەچىنە ئەو شويئە چى ئەنجام ئەدەين بۆتەسليم بوون بىت بە فەرمانى خوا يىر لە ھاجەرە خاتوون دەكەينە ھو، كە ئىبراھىم (عليه السلام) بە تەنھا لەگەل كۆرپەكەى بەجىيى ھىلان و ئىبراھىم وەلامى نەدايە ھو بۇ بەجىمان ئەھلىت؟ ئىنجا ھاجەرە فەرمووى: خوا زاىەمان ناكات. نازانين بۇچى (صفا و مروە) ئەكەين لە ھو زىاتر تەسليم بونە بەخوا، مەبەستى سەرەكى ھەموو پەرستىنىكى خوا، خۇ تەسليم كردنە بەخوا.

دووم: ئەم شارستانىيە قولەى مۇسلمانان لەچى و لە كوئو ھەلداۋە؟ ئەگەر تەرە بۇ ھاجەرە و ئىبراھىم و ئىسماعىل، شارستانىيى پىغەمبەرەنە نەك پۇرئالوا. ئىمە ھەك مۇسلمانان نايىت شويئەكەوتەى پۇرئالوا بىن لە خواردن و خواردنە ھو و پۇشاك و گۇزانى و مۇسقىاى بىگانە. بۇچى خوای گەرە داوامان لى دەكات شويئەكەوتەى ھاجەرە خاتوون يىن؟ چونكە ھاجەرە دايكە گەرەمانە و ئىبراھىم باوكە گەرەمانە.

سى يەم: شويئەكەوتن و چاۋلىكردىنمان بۇدايكە ھاجەرە لە ھاتوچۇى نىۋان (صفا و مروە) ھەوت جار لە چەند ساتىكدا و بەپىي پەتى و سەرى پوت و بەرگىكى چلكنە ھو (ئافرىتان دەبىت سەريان داپۇشراۋىت). ﴿وَاللَّهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾ ھەك چۇن كوپىك باوكى تۈرە كرەبىت، بچىتە بەردەرگاكەى باوكى چەند جارىك داۋاى لى بكات بابە گيان ھەلە بووم دەرگام لى بگەرە ھو ئەم جارەيش سۆزى باوكايەتيم پى پەوا بىيەنە، ئەم بەندەيش ھەر چەندە دەگاتە سەر تەپۇلكەى (صفا و مروە) ئەدات لەدەرگاي خوای بو سۆز و بەزەيى و دەلىت: پەرەردگارم بەندەيەكى ياخى و تاوانكارم دان بەتاۋانى خۇمدا دەنىم بۇ خاترى

خوایەتیت دەرگام لى بکەرەو و سۆز و بەزەیت دابارنە بەسەردا و لە تاوانەکانم ببورە.

بە ھەر نىيازىك ئاوى زەمزەم بخۆیتەو و بۆى دەبیت

وەرن با بچینەسەر باسى ئاوى زەمزەم، زەمزەم ئاوى ئەو بیرەيە كە خاوى گەرە خستییە پروو بە بالى فریشتەى خۆى جویرەئیل لای قاقى ئیسماعیلى شیرە خۆردا. زەمزەم گرنكى زۆر تىادایە لەوانە تاییبەت دوو گرنكى:

یەكەم: نیشانەيەكە لە نیشانەکانى خوا، بیر بکەرەو چەند سائە ئاوى زەمزەم پەیدا بوو؟ چەندە ئاوى لى ھەنگۆزراو بۆ خواردنەو، بۆ خوشۆردن، بۆ بردنى بۆ ھەموو ولاتان، ئایا بۆچى تەواو نەبوو؟ ئایا ئاویك بەبالى فریشتەيەكى وەكو جویرەئیل پەیدا بویت، لای قاقى مندالیکدا كە ئەبیتە پیغەمبەرى خوا و باوكى پیغەمبەرى ئاخىر زەمان، سەرنج بەدەن شارستانىتى ئیمەى موسلمان ھى پیغەمبەرە.

دووم: ئامۆزگارى موسلمانانە كە لە ئاوى زەمزەم دەخۆنەو. پیغەمبەر ﷺ بینى (عبدالرحمن ی كۆپى عوف) ئاوى زەمزەمى دەخواردەو، ئەویش فەرمووی: ئەى چۆن و چەندە بخۆمەو؟ فەرمووی: ئەوێندە بخۆرەو تاسكت ھەلئەئاسیت، فەرمووی: ئاوى زەمزەم بۆ موسلمانان پارێزەرە، واتە: لە زیادە خواردنەوێ كەس توشى ناپەرەحتى نابیت، تاقى بکەرەو ئەگەر تینویشت نەبیت چەند پەرداخى لى بخۆیتەو سەغلت و ناپەرەحت نابیت. بۆیە ئەبیین زۆر كەس بەبى ئەوێ تینووی ببیت چەند پەرداخى لى ئەخواتەو. پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: (ئاوى زەمزەم بەنیازی چى بخۆیتەو بە یارمەتى خوا نیازەكەى سەرئەگریت).^{۸۲}

دەى تۆیش بە نیازی دلتیایى یەو لەو ئاوە بخۆرەو، بەلام بەمەرجى ئەو لەو بەلئینى كە لە فەرموودەكەدا ھەيە دلتیایى بیت. پیئشەوا(الترمذی)كە یەككە لە پیئشەوايانى فەرموودەكە، ئەفەرموویت: شەویك لە ھەرەمدا بووم، زۆر قەرەبالغ بوو، (مىن زۆرى بۆھىنام، رینگەى دەرچوونم نەبوو بەو ھۆیەو تووشى ئازارى زۆر ھاتم، لەدلى خۆمدا وتم: سویتد بەخوا، ئەم ئازارەى من بە ھىچ لاناچیت، بە خواردنەوێ ئاوى زەمزەم

ئافرىتان لە پىرۆكە قورئانپهكاندا

نعميت، له ئاوى زهمزهم به و نيازە خواردمهوه، زۆر زۆرم لى خواردهوه تا سكه
ههئاوسا، سويند به خوا ئازارم نهما.

باسی سی یه م:

سود و وانه گرنه گه کانی چیرۆکه که:

یه که م: سه ر بپراوه که (ئیسماعیل) (علیه السلام) بوو:

پاست ئه وه بووه که سه ر بپراوه که (ئیسماعیل) (علیه السلام) بووه نه ک
(ئیسحاق)، وه ک هه ندیک له خاوه ن کتیه که کان لیکیان داوه ته وه.
به لگه کان له سه ر ئه وه زۆن و لی ره دا باسیان ده که یین:

یه که م: له قورئانی پیرۆزدا:

خوای که وه له سووره تی (الصافات) دا فه رموویه تی: ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَبِّحْهُنِ
(٩٩) رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ (١٠٠) فَبَشَّرَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ (١٠١) فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي
الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمِرُ سَجِدْ لِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ (١٠٢) فَلَمَّا أَسْلَمَا
وَكَلَّمَ لُجَيْنَ (١٠٣) وَكَادَتْهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمَ (١٠٤) قَدْ صَدَّقَتِ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (١٠٥) إِنَّ مَدَا
لَهُوَالْبَاءُ الْمُنِ (١٠٦) وَقَدَّيْنَاهُ بِذَنبِ عَظِيمٍ (١٠٧) وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (١٠٨) سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
(١٠٩) كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (١١٠) إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (١١١) وَبَشَّرَاهُ بِإِسْحَاقَ يَبْنِي
الصَّالِحِينَ﴾ (الصافات: ٩٩-١١٢).

* له م ئایه تانه دا ئه وه هاتوه که باسی ئه و کوپه ژیر وخوڤاگره ی کردوه که مژده ی
درا بوو به ئیبراهیم (علیه السلام) که ئیسماعیل (علیه السلام) بوو.

* (ابو السعود) ده رباره ی ئایه تی: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ (١٠٠) فَبَشَّرَاهُ بِغُلَامٍ
حَلِيمٍ﴾ (الصافات: ١٠٠-١٠١). ده ئیت: (له م ئایه تانه دا سی مژده باسکراوه: مژده یه که

کوچه، مژدهیه که دهگاته تهمنی پی گهیشتن، مژدهیه که زۆر ئارم گره، چ ئارام گرتنیک لهوه گهورهتره که باوک پیی بلیت سهرت دهبرم ﴿قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَأْمُرُ﴾؟

واته: (ئهی کوپی شیرینم بێگومان من دهیبینی له خهونمدا که تو سهردهبرم، جا تۆش بپروانه و بزانه چۆنی دهبینیت؟) ئیسماعیل (علیه السلام) به ئارم گرتن و لهسه خۆیهوه وهلامی باوکی دایهوه و فهرمووی: ﴿قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمِرُ سَجِدُ إِن شَاءَ اللَّهُ مِن الصَّابِرِينَ﴾.

واته: (وتی: ئهی باوکی بهپرزوو خۆشهویستم ئهوهی فرمانت پی کراوه جیبهجیی بکه، دهبینیت ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ من له ئارامگران دهبم).

* لهسه گویپرایهلی فرمانی خوا ئارامی گرت و نهفسی پاکى خۆی دایه دهست فرمانهکه، بهراستی بهوه فابوو لهگهڵ ئهو بهلینهدا که دابوی، خوی گهوره له قورئاندا به (ئارمگر) باسی کرد، ههروهها به پهیمان بردنه سهراسی کردوه: ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۵).

له ئایهتیکى تردا دهفرمویت: ﴿وَإِذْ كُفِّرْنَا فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِذْ قَالَ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ مَرْسُولاً نَبِيًّا﴾ (مریم: ۵۴).

* پاش ئهوهی ئایهتهکانی سوورتهی (الصافات) دهبارهی ئیسماعیل دووان، که سهراوهکهیه، پاش ئهوه باسی مژده دانی به ئیسحاق کرد، ئهوهی دلتیا کردوه که سهراوهکه ئیسماعیل بووه، نهک ئیسحاق، چونکه باسی مژده دانهکهی ئیسحاقی پاش باسی سهراوهکه کرد.

* وهک ئهوهی تاقی کردنهوهی سهراپین لهسه کوپتکی (بچوک و تهنه) گهوره ترو قورستره لهسه نهفس له تاقی کردنهوه به کوپی دووم.

چونکه ئیبراهیم (علیه السلام) کاتیک لهو تهمنه گهوهیهدا کوپی پی بهخشرا، پهیوهستی کرد بهنهفسی خۆیهوه، بویه پوناکی و بینایی چاوهکانی، بێگومان تاقی کردنهوه بهسهراپینی ئهو کوچه زۆر قورس و گهورهیه، لهکاتیکدا که بێگومان ئهو وهلامی داوهکهی خوی گهورهی دایهوه، دهستی کرد به جی بهجی کردنی، بهلام خوی

گهوره کورده که ی له سه ربیرین و قوربان ی بۆ پزگارکرد و، له باتی ئهو به رانیکی گه وره ی بۆنارد... پاش ئه وهش به به خشی نی ئی سحاق (علیه السلام) ریزداری کرد.

* هه روه ها له و به لگانه ی که ده ری بریوه و به لگه یه له سه ر ئه وه ی که سه ربپراوه که ئیسماعیل بوو:

ئایه تیکه له سوورته ی (هود) دا، له چیرۆکی مژده دان به له دایک بوونی ئی سحاق: ﴿وَأَمَّا إِبْرَاهِيمُ فَأَتَتْهُ نَجْوَاهُ فَذَكَرَ إِسْحَاقَ وَيَسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ (هود: ۷۱).

ئیه راهیم (علیه السلام) و (ساره) خانی هاوسه ری له فریشته به ریزگانه وه زانیان که له داهاتوودا ئی سحاقیان ده بیئت و پاشان گه وره ده بیئت و ده ژێ و ژن دینیئت و کوپیکی ده بیئت که (یعقوب) ه (علیه السلام) نه گه ر فه رمانه که به و جوړه بوو، و ئیه راهیم زانی که کورده که ی ده ژێ ئیتر چۆن فه رمانی پی ده دریت به سه ربیرین.

دووه م: به لگه له فه رمووده و سونه تی پیغه مبه ردا ﷺ که سه ربپراوه که (ئیسماعیل) ه:

ئیمامی (احمد) له (مسند) ه کهیدا و (ابو داود) له (السنن) ه کهیدا له (صفیة ی کچی شیبه) وه گیراویانه ته وه ده لێن: ئافره تیک له (بنی سلیم) هه والیان پیداین که هه موو خه لکی لای ئیمه مندالیان بووه، ئینجا وتی: پیغه مبه ر ﷺ ناردی به شوین (عثمانی کوری طلحه) دا ئینجا جارێک وتی: من پرسیارم کرد له عثمان: پیغه مبه ری خوا ﷺ بۆچی بانگی کردیت؟ فه رمووی: پیغه مبه ر ﷺ پینی وتم: (به راستی من دوو شاخی به رانم بین ی کاتیک چومه ناو (بیت) وه، له بیرم چویه وه که فه رمانت پی بکه م دایان پۆشیت تا خه لکی نه یان بینن، جا بچۆ دایان پۆشه، چونکه به راستی ناگو نجیت له ناو (بیت) دا شتیک هه بیئت، نوێژ خوینان سه رقال بکات).^{۸۴}

(ابن کثیر) ده لیت: (سفیان وتی: به رده وام هه ردوو شاخی به رانه که به (بیت) دا هه لواسر ابوون، هه تا ئه و کاته ی (بیت) سوتا، ئه وانیش سوتان).

ههروهه له (ابن عباس) گێڕدراوهتهوه: كه سهري بهرانهكه بهردهوام لای شوینی ئاوهپۆكهى (كعبه)وه ههئواسرابوو. ئههه بهتهنها بهنگهيه لهسهه ئهوهى كه سهبرپاوهكه ئيسماعيل، چونكه ئهه له مكه نيشتهجى بوو، بهلام بۆ ئيسحاق نازانين كه لهكاتى بچوكيدا، چوهته ئهوى يان نا، خوا زاناقره.^{٨٥}

-(ابن قيم) دهليت: (...گوماني تيا نيه كه سهبرپاوهكه له مكهكهدا بووه، لهبهرئهوه كراوته شوینی قورباني كردن لهكاتى سهبرپين و شوینی نزىكبونهوه لهخوا، ههروهك چۆن كراوه به شوینی پاكردى نيوان (صفا) و (مروه) و پهجم كردنى شهيتان، وهك يادهوهريهك بۆ ئيسماعيل و دايقى، و بهرز پاكرتنى زىكر و يادى خوا و زانراوه كه ئيسماعيل و دايقى ئهه دوو كهسه بوون كه له مكهكهدا بوون، ئيسحاقيان لهگهندا نهبوو، لهههوه شوینی سهبرپينهكه و كاتهكهى پهيوهندى داره به (بيت الحرام)وه، كه ئيبراهيم و ئيسماعيل (عليهما السلام) هاوبهش بوون له دروستكردنيدا، و سهبرپينى قوربانيش له مكهكه دهبيتته نيشانهى تهواو بوونى چهجهكه، كه لهسهه دهستى ئيبراهيم (عليه السلام) تهواو بوو لهگهلا ئيسماعيلى كورى، لهپروى كات و شوينيشهوه، ئهگهر سهبرپينهكه له شام بوايه وهك خاوهن كتيبهكان ليكيان داوهتهوه - ئهوهى لهوانى وهركرتيبت وتويانه له شام بووه نهك مهكهكه).^{٨٦}

*هر خوى دهليت: سهبرپاوهكه ئيسماعيل بووه بهپيى قسه و بۆچونى راست و تهواو لای زانايانى هاوهلان و شوينكهوتوان و دواى ئهوانيش، ئههه بۆچونىكى بهناوبانگه، لای عهزهب پيش هاتنى پيغههمبهريه ﷺ بهريگاي گيرانهوهى نهوه لهدواى نهوه بهشيوهى راست هاتووه.

دووهم: كۆمه ئييك وانهى گرنگ له چاروگهكهدا:

ريزگرتن له ميوان:

*ريزگرتن له ميوان: له ئهخلاق و پهوشته بهرزوو پيرۆزهكانه، كه ئيسلام هانى مرۆفى لهسهرداون و بهپهسههند و جوان باسى كردوه، ريزگرتنى ميوان له سيفهتى پيغههمبهران

^{٨٥} - قصص الانبياء لابن كثير ص / ١٥٩

^{٨٦} - (زاد المعاد في هدي خير العباد للامام ابن قيم / ١٦/١).

* پیوسته موسولمان بهو نه خلاق و په وشه بهرېژانه خوې بېزانېته وهو پابه ند بېت بهو پېنمایی و بنه ما به هیڅ و پته وه وه، که خه یریکې گشتی تیا به، خوی گه وره له وه سفی چاکه کاراندا ده فرمویت: ﴿وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسَكِينَتِهِمْ وَأَسْرًا﴾ (۸) إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا (۹) إِنَّمَا نَخَافُ مِنْ رَبِّنا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِرًا (۱۰) فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا (۱۱) وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَزَاءً وَحَرًّا (۱۲) ﴿الإنسان: ۸-۱۲﴾.

لَهُ نَاصِيَةٍ تَنبِيئِي تَرَدَّدَةً مَوْعِظَةً: ﴿كُنْ تَأْلُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا جُعِلَ لَكُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ (ال عمران: ٩٢).

خوای گه وره له باسی پشتیوانه کاند ا - که نه مه مانا که یه تی - ده فرمویت: (نهوانه ی که پیشتر مال و شوینی خوایان ناماده کرد بو پیشوازی له کوچبه ران و دل و دهر وونی خوایان پازنده وه به ئیمان، نهوانه شیان خوش دهویت که کوچیان کردوه بو لایان و له دل و دهر و نیاندا جیی هیچ جوړه حسوودی و به خیلیه ک نایته وه (له سر نهوه ی که به شی کوچبه ران دراوه و به شی نهوان نه دراوه)، حز به به خشینی ده سکه و ته کان بهوان ده کن، فزلی نهوان ده دن به سر خوایاندا هر چنده هژارو نه داریشن، جا

ئەوھى خۆى لە ئەفسى رەزىلى بپاريزىت و زال بىت بەسەرىدا، ئا ئەوانە ھەر سەرفرازن).

(ابو ھىرە) دەلىت: پياويك ھاتە خزمەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ عەزى کرد: برسەيتى ناپەھەتى کردووم، پىغەمبەر ﷺ ھەوالى نارد بۆلای يەككە لە خىزانەكانى، وتى: سويندىت بەو كەسەى تۆى بە ھەق پەوانە كەردووە جگە لە ئا و ھىچى ترم لانىيە پاشان ناردى بۆلای يەككى تريان ئەویش ھەمان وتەى دووبارە كەردووە، ھەتا ھەر ھەموويان، ھەر ئەمايان ووت: نەخىر سويندىت بەو كەسەى تۆى بە ھەق پەوانە كەردووە جگە لە ئا و ھىچى ترم لا نى، ئىنجا فەرمووى: (پەھمەتى خوا لەو كەسە بىت ئەمشەو ميوانداری ئەم پياوہ دەكات) پياويك لە يارمەتيدەران ھەستا و تى: من، ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ، پياوہكەى بردووە مالى خۆى و بە خىزانەكەى وت: ئايە شتىكت لا ھەيە؟ وتى: نەخىر جگە لە خۆراكى مندالە ووردەكان، وتى: خەريكيان بكە بە شتىكەو، ھەر كە ميوانەكەمان ھاتە ژوورەو، چراكە زۆر كز بكە، وا دەربخە كە ئىمە خەريكى خواردن، ھەر كە ئەو كەوتە خواردن ھەستە و چراكە بكورژنەرەو، وتى: خۆيان دانىشتن و ميوانەكە نانى خوارد، كەپۆژ بويەو ھات بۆلای پىغەمبەر ﷺ ئەویش فەرمووى: (خوای گەورە ئەو كارەى پەسەند كردن و پازى بوو لە كەردەوھى ئەمشەوتان).^{۸۷}

(نەمۇنەى ترمەن لە فەرموودە دا زۆرن، بەلام لىرەدا ئەوئەندە بەسە).

سى'يەم: شىوھى ئافرىت ئەم چىرۆكەدا

* (سارە) خان نەمۇنەيەكى جوان لە ئافرىتەنى باوہ دار بە پەروەردگارى، مەمانەى بە بەلئىنەكانى خوا ھەبوو، و بە بپارەكانى پازى بوو، ھەروەھا نەمۇنەيەكى بەرزوو ناوازەو پاك بوو لە ئافرىتەنى پاك و پاكدەوین و بەرپۆز بەخشندە، چاكە كارو گوپرايەل بوو بۆ مێردەكەى، چاكە كاربوو لەگەلى، ئەو دەيزانى كە پۆزەو ھەبەتەى پياوہكەى چەند بوو. ھەرچى لە توانايدابوو دەيكرەو بەخەرجى دەدا لە پىناوې پىگای بەختەوھرى و پەزامەندیدا. نەمۇنەيەك بوو لە ئافرىتەنى باوہردار، كە دۆستانى خوای خۆش دەويست و

بقى لە دوژمنانى خواپوو، خوشحال و دلخۆش دەبوو بە پىزگاربوونى باوەرداران، و لەناو چوونى كافران و لەسنور دەرچون و لەخوا ياخى بوان.

لەمەدا وانەيەكى گىرنگ بۆ ئافرىتانى موسولمان ھەيە، كە دەبىت پەيوەندى تووندو پتەويان بە بانگەوازی خواوە ھەبىت. ۋە يەكێك بن لە سەربازەكانى، و گىرنگى بەدەن بە كار و بارى موسولمانان و ھەست بە حال و گوزەرانىان بکەن.

(نعمانى كۆپى بەشیر) (ﷺ) دەلىت: پىغەمبەر ﷺ فرمويەتى: (نمونەى ئىمانداران لە خوشەويستى بۆ يەكتر و ھاوسۆزى و بەزەيى يەكدا ۋەك يەك جەستە وان ئەگەر ئەندامێك ئازارىكى ھەبوو، ئەوا دەتالێنى لەتاو بى خەوى و گەرمەتا).^{۸۸}

* خاتو (ھاجر) خانىش (خوا لى پازى بىت) نمونەيەكى جوان و پاك و ئاوازە بوو لەو ئافرىتە باوەردارانەى كە متمانەيان بە بەلىنى خوايى بەمىز بوو، و پازى بوو بە برىارى خوا، ئافرىتەك بوو گوپرايەلى فرمانى مێردەكەى دەكردو لەسەر گوپرايەلى فرمانەكانى خوا يارمەتى دەدا، ئەمەش بە جوانى پەنگى دايەو، كاتێك لەگەڵ ئىبراھىم (عليه السلام) ئىسماعىل پىكەو پۆشتى بۆ (البلد الحرام) و گەرانەوێ ئىبراھىم بۆ شام و جىھىشتنى ئەوان لە مەككە، ئەو كاتە شوپىنىكى ووشك بوو بى سەوزايى و ئاو بوو، (ھاجر) ئەم چەند ووشە ناسك و نەرم و جوانەى پى و ت: (تۆ ئىمە بۆ كى و لاى كى جى دەھىلىت ئەى ئىبراھىم، ئايا خۆى گەورە فرمانى ئەم كارەى پى كردوويت؟ فرموى: بەلى، ئىنجا (ھاجر) ووتى: كەواتە خۆى گەورە ھەركىز زايەمان ناكات).

ھەرەھا نمونەيەكى جوان بوو لە ھاوسەرانى چاكە كار، كە بەپراستى نمونەيەكى جوان و ئاوەزە بوو لە دايكى بەرھەم و بەسۆز و بەزەيى ئەمەش زۆر بە جوانى و پونى دەرکەوت كاتێك كە ئىبراھىم (عليه السلام) جى ھىشت كە لەگەڵ ئىسماعىلدا بوو، كە مەدالێكى بچوكى شىرە خۆرە بوو، لە شوپىنىكى ووشك و بى سەوزيدا جى ھىشتى، كە زۆريان تىنو بوو، ئىسماعىل زۆر تىنوى بوو ھەتا دەست و قاچى بە زەوييەكەدا دەكىشا، ئىنجا (ھاجر) یش لەتاو ناپەرھەتى دەرچوو دەرگەراو چاوى دەگىرا، دەستى كرد بە پاكردن لەنتوان ھەردوو بەرزايى (صافا) و (مروۋە) دا، بەدواى ئاودا دەرگەرا، ھەتا پاكردنەكە ماندوو ھىلاكى كردو كارى خۆى سپارد بەخوا، و ھەستى بە كۆمەكى خوايى كرد، ئىنجا ئاو لە سەرچاوەى زەمزم بەقەدەر و ويستى خۆى گەورە ھاتە دەرەو، زۆر دلخۆش بوو بە فەزل و دەرو كردنەوى خوا، و دەم و چاوى بە بەزەيى خۆى گەورە

که شایه وه، ئینجا له و ئاوه ئاویدا به کوږه بچوکه که ی تیر ئاو بوو، بوژایه وه ههروه ها خویشی لی خوارده وه پاش نه وه ی که له حالی منداله بچوکه که دنیایا بوو. تا ئیستاش بهرده وام حاجیان و زیارت که رانی مالی خوا له ئاوی زه مزه م ده خو نه وه - که سه رچاوه یه کی پاک و په وان و خاوین و بی خه وشه - و به ده وری (صفا) و (مروه) و له نیوانیدا را کردن ده که ن، و یادی ئیبراهیم ده که نه وه وه همیشه ئه و دیمه نه پونه یان دیته وه پیش چاو، به راستی ئه وه چیرۆکی سه رسوږ هی نه ره که به لگه یه له سه ر قودره ت و ده سه لات ی خوا و که په حم و به زه یی بی سنوری ههروه ها به نمونه یه کی پون و جوانیش ده ژمیردریت و نمونه کی جوانیش به بۆ ئه و سۆزوو عه تیقه هه ژینه ره دایکایه تییه، که سه رچاوه یه کی خاوین و بی خه وشه، دایک سه رچاوه سۆزوو خو شه ویسته یه و په نای ئارامی و میرگی به خشینه.

بەشى چوارەم

ئافرىت لە چىرۆكى (لوط) پىغەمبەردا (عليه السلام)

ژنەكەى لوط (عليه السلام) و كچەكانى

● پىشەكى:

لوط (عليه السلام) يەككە لە پىغەمبەران، كە خواى گەورە ناردونى بۆ ھىدايەت دانى خەلكى و بەرھەو چاكە بردنيان، لەسەردەمى ئىبراھىم (عليه السلام) دا ژياو، زۆرىك لە زانايانى تەفسىر و مېژوو نوسان واى بۆچوون كە برازاي ئىبراھىم (عليه السلام) بوو بىنگومان لوط (عليه السلام) باوھەرى بە بانكەوازەكەى ئىبراھىم (عليه السلام) ھىنا و لە گەلىشىدا لە (بابل) ھەو كۆچى كرد بۆ (فلسطين).^{۸۹}

خواى گەورە فەرمويەتى: ﴿فَأَمَّا لَهُ لُوطُ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ﴾ (العنكبوت: ۲۶).

لوط (عليه السلام) لەگەڵ ئىبراھىمدا (عليه السلام) كۆچيان كرد بۆ شام، كە خاكىكى موبارەك و پىرۆزوو بەفەر بوو.

(الزمخشري) دەلىت: (لە عىرق دەرچوون و پزگارىيان بوو چون بۆ شام، كە بەرەكەتى شام دەگات بە ھەموو جىھان: زۆربەى پىغەمبەران لەوى نىردراون و بە ھەموو جىھاندا بلاو بوو تەو، شەرىعەت و شوئەنەوارە دىنىيەكانيان كە بەرەكەت و پاستى بوو، وتراو: خواى گەورە بەرەكەتى تىخستوو بەزۆرى ئاو و پوھ و بەرەو بومى بەپىتى خاكەكەى و ژيانى خۆش بۆ ھەژاران و دەولەمەندان و، گىڤراو تەو كە ئىبراھىم (عليه السلام) چوئە (فلسطين) و لوط (عليه السلام) چوئە (المؤتفكة) كە نىوانيان بەپى پۆيشتن، شەو پۆژىك دەبىت).^{۹۰}

لوط (عليه السلام) لە ھاوھەلى (ئىبراھىم)ى مامىدا مايەو، ھەتا لە شارى (سدوم) لە (اردن) جىگىر بوو، خواى گەورە بە پىغەمبەرايەتى ناردى بۆ خەلكى ئەو شارە.

^{۸۹} - (جامع البيان للطبري) ۱۵۹/۷.

^{۹۰} - (الكشاف) ۱۲۶/۳.

باسم یه کلام:

بانگه‌وازی لوط پیغمبر (علیه السلام):

خوای گه‌وره لوط پیغمبر (علیه السلام) ی بۆ قه‌ومه‌که‌ی نارد، تا بانگه‌وازیان بکات بۆ سهر عه‌قیده و بیرو باوه‌ری راست، که یه‌کتا په‌رستی و یه‌ک خواناسی بوو، و نه‌و شته‌ش که په‌یوه‌ندی داربوون له شه‌ریعت و حوکمه‌کان و نه‌خلاق و به‌ها بالوو به‌رزوو به‌ریزه‌کان.

خوای گه‌وره له سووره‌تی (الشعراء) دا ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ (١٦٠) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ (١٦١) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (١٦٢) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (١٦٣) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٦٤) أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ (١٦٥) وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ مِنْ أَنْزِلِمْكُمْ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ (١٦٦)﴾ (الشعراء: ١٦٠ - ١٦٦).

* لوط (علیه السلام) هانی دان بۆ ته‌قواو له‌خوا ترسان، که کۆکراوه‌ی هه‌موو خه‌یرو چاکه‌کانه، بۆی پونکردنه‌وه که نه‌و له‌لایه‌ن خواوه‌ نێردراوه، له بانگه‌وازه‌که‌یدا که سیکی نه‌مین و ده‌ست پاک و راستگۆیه و فیل ناکات و زیاده‌ په‌وی و که‌م په‌ویش ناکات له‌وه‌دا که پنی سپێردراوه بیگه‌یه‌نیت، دلنیا یه‌ له‌ قسه‌کان، و دلنیا یه‌ له‌ کاره‌کانی و نه‌ینی و ناشکراکان ده‌پاریزیت: ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (١٦٢) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (١٦٣)﴾ (الشعراء: ١٦٢ - ١٦٣).

واته: (کاتیک که من پیغمبره‌یکی نه‌مینم، نه‌وا پنیسته له‌سهرتان که ته‌قواو خوا بکه‌ن و گوێپه‌یه‌لی منیش بکه‌ن له‌و شتانه‌دا که له‌لایه‌ن خواوه‌ بۆم هیناون): ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ من چاوه‌پنی کری و پاداشت له‌ ئیوه‌ ناکه‌م له‌سهر گه‌یاندنی بانگه‌وازه‌که‌م چونکه‌ به‌راستی کری و پاداشتی من له‌سهر نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌منی به‌ پیغمبر نارد، که په‌روهر دگاری هه‌موو جیهانه‌کانه.

﴿أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ (١٦٥) وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾.

ئەو كارە ناشرين و ئاپەسەندەي كە هەيان بوو، ئەم ئينكاري كردوو بيزراوى كرد، كە كارينكى سوك و ئابرويه بوو، و پينچەوانەي فیتەرتى ساغ و سروشتى راست و ريك بوو كە پيشە و عادتیک بوو تەنها ئەو قەومە پينى هەلدەستان، لەناو هەموو قەومەکانى جیهاندا، و ئەوان يەكەم، و يەكەم كەس بون كە ئەو كارەيان داهینا، و بەو كارە لە سنورى خراپە بلاوهكانیش كە زانرابوون لە فساد و ستم و گومپرايى حەلال كردنى حەرام تێپەريان كردبوو.

خوای گەورە لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموى: ﴿وَلَوْحًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (٨٠) إِنَّكُمْ لَأَتَأْتُونَ الرَّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُشْرِفُونَ﴾ (الأعراف: ٨٠ - ٨١).

كارە لەسنور دەرچوو ئابرو بەرەكەيانى بيزراو كردو ئينكاري كرد كە هېچ قەوم و نەتەوهيەك لەهەو پيش پينى هەلنەسابوون، ئەمە بەلگە بوو لەسەر زيارە پەريان و مانەوهيان لەو خراپە و سنور دەرچونەدا.

مامۆستا (سيد قطب) خاوەنى (في ظلال) دەليّت: (ئەو زيارە پەويهى كە قەومەكەى لوط ئەنجاميان دەدا، زيارە پەوى بوو لە تێپەراندى مەنەجى خوادا كە لە فیتەرتى ساغ و راستدا پەنگى دابويهە، زيارەپەوى بوو لەو وزەو توانايەدا كە خوای گەورە بەوانى بەخشى بوو، تا پۆلى ژيانى پى ببينن دريژ بکەنەوه بەردەوامى بکەن وگەشە بەژيانى بدەن، لەكاتیکدا كە ئەوان ئاوى لەشى خۆيانيان لە شوينیکى غەيرى شوينى بەرهم هينانى مندالدا دەرشت ويلو دەرکەوه، كەتەنها بریتى بوو لە ئارەزوو شەهوەتى (شان) لە سنور دەرچوو، چونکە خوای گەورە لەزەت و شەهوەت و ئارەزووى فیتەرى راستى داناوه بۆ جى بەجى كردنى سوننەتى خوايى. ئەگەر کاتیک نەفسەكە لەزەتەكەى لە لادان لەو سوننەتەدا بينييهە، بيگومان ئەوه لە سنور دەرچوون وئاباوه، كەواتە لادان و فسادی فیتريشه، پيش ئەوهى كە فسادى ئەخلاق و پەروشت بێت.... لە راستیدا هېچ جياوازيهەك نيهە، ئەخلاقى ئىسلامى ئەخلاقى فیتەرى يە، بەبى لادان وفسادە پیکهاتەى ئەندامى پەگەزى مینە _ وهك پیکهاتەى نەفسى ئەو پیکهاتەيهە كە لەزەتى فیتەرى راست بۆ نيرينه جى بە جى دەكات لەو بهیهك گەيشتنەدا، كە تەنها تيزکردنى شەهوەت وئارەزوو نيهە، بەلكو وەرگرتنى لەزەت و پابواردنیکى خۆش و دروستە كە هاوبەشە لەگەل پەحمەت و بەزەيى و نيعمەتى خاويیدا، لەكاتیکدا كە

ههستاوه به جيبهجي كردنى سونتهت و ويستی خوايى بۆ دريژهدان به ژيان، هاوړييه لهگهڵ لهزهتيكدا كه هاوسهنگه لهگهڵ ئارهههتي تهكليفهكدا! بهلام پيڤكهاتهى ئەندامى پهگهزى ئيرينه - بهنيسبهت ئيرينهوه - ناگونجيت بۆ فيترهتي ساغ و تهندروست ئهوه لهزهته جيبهجي ببيت، بهلكو ههست دهكات به ئەنجامدانى پيسى و قيزهونى، ئهوا ئاراستهكهى قهدهغه كردووه بهرهو فيترهتي ساغ بچيت).¹¹

خواي گهوره له سوورهتي (النمل) دا - كه ئەمه ماناكهيهتي - دهفرمويت: ((لوط پيغهمبريش) كاتى خوى به قهومهكهى وت: باشه ئيوه ئهوكاره نابهجي و تاوان و گوناوه ئەنجام دهدهن؟!، لهكاتيكدا ئيوه چاوتان هيه و دهزانن (چون شهرمزار و خهجالهت و پيسوا نابن). (٥٤) ئايا پهوايه كه ئارهزووى خوتان لهگهڵ پياواندا ئەنجام بهدهن له جياتى ژنان؟! نهخير ئيوه ژير نين، بهلكو ئيوه گهليكن سهرههناى ئەم ئيشه خراپه نازانن). (النمل: ٥٤-٥٥).

*ههروهها له سوورهتي (العنكبوت) دا - كه ئەمه ماناكهيهتي - فرموييهتي: (يادى (لوط) يش بكه كاتيك به قهومهكهى وت: ئيوه بهراستى تاوانيكى گهوره دهكهن، ئيوه گوناھيكى ناشيرين ئەنجام دهدهن، هيج كهس بهر له ئيوه بهكارى وا ههلههساوه!!! (٢٨) ئايه ئيوه به راستخانه ئيريازى دهكهن و پيڤكا بهخهلكى دهگرن و له يانهكهتاندا كاري نابهجي و ناشيرين و نادرست ئەنجام دهدهن؟! كهچى وهلامى قهومي (بههخوو) تهنها ئهوهبوو كه وتيان: ئادهى كوا سزاو تولهى خوا، نهگهر تو راست دهكهيت؟! بۆمان بيهينه؟) (العنكبوت: ٢٨-٢٩).

¹¹ - (في ظلال القرآن) (١٣١٥/٢) به دهسكارىهره.

باسى دووهم:

هه ئويستى قهومي لوط (عليه السلام) به رامبه ر بانگه وازه كهى:

لوط (عليه السلام) بانگه وازى كرد بۆ پهرستشى خواو پابه ند بوون بهو شتانه وه كه
فه رمانى پيكراره و خو پاراستن لهو كارانهى كه نههى لى كراوه و، وئاگاداريشى
كردنه وه له سزا و خه شمى خوايى و سزاي به ئازارى، به لام به بى باوه پرى و ئيمان
نهه ينان به رنگارى ئه و بانگه وازه پيروزه بوونه وه و پشتيان هه لكردو و گه لته جارييان
نايه وه و ده ستيان دايه چه وساندنه وه و دوژمنايه تى و هه ربه شه كردن.

خواي گه و ره له سووره تى (الأعراف) دا - كه ئه مه مانا كه يه تى - فه رمووى: (وه لامى قه و مه
ئاله باره كهى ته نها ئه وه بوو كه وتيان: ئه وانه شار به ده ركه ن چونكه ئه وانه كه سانيكن
خويان پاك راده گرن (داوين پاكن و وهك ئيمه ناكن)!! (الأعراف: ٨٢).

هه روه ها له سووره تى (الشعراء) دا - كه ئه مه مانا كه يه تى - ده فه رموئى: (تاوانياران
وتيان: ئه ي لوط، ئه گه ر كوئل نه ده يت له ده ربه ده ر كراوان ده بيت.) (الشعراء: ١٦٧).

هه موو نايه ته كان هه ئويستى قه و مه كهى لوط مان بۆ پون ده كه نه وه به رامبه ر
بانگه وازه كهى، بيگومان باوه پريان نهه ينا و پشتيان هه لكرد و په له يان كرد له دابه زينى
سزاي خودا، و هه ربه شه يانكرد كه ده رى ده كه ن له شاره كه يان، چونكه ئه وان پاك و پاك
داوينن، وهك ئه وهى پاكي و پاك داوينى سته م و لادان و تاوان بيت.

* به راستى لوط (عليه السلام) بۆ ماوه يه كى دريژو ديارى كراو له ناو قه و مه كه يدا
مايه وه، هه ر بانگه وازى ده كردن بو سهر عه قيده و بىرو باوه پرى پاست و ئه خلاقى جوان و
شه ريعه تى به هيز و دامه زراوو كه له لايه ن خواي گه و ره وه هينابوو. به لام گويناكانيان
كه پوو و چاوه كانيان كويزبوو بوو به رامبه ر حق و راستى. وه كه لله ره قى و نينكارى
و سو ربوون له سه ر بي باوه پرى و مانه وه له ناو خراپه و گومراييدا، به ره نگارى به لگه پو شن
و به لگه يه كلايى كه ره وه كانيان ده كرد، هه تا لوط له باوه ر هينانيان نا ئوميد بكه ن، ئينجا
لوط (عليه السلام) پوو ي كرده خواي گه و ره و پارايه وه كه خو ي و باوه ر داران پرگار
بكات.

ئه وان له وه لامدا - كه ئه مه مانا كه يه تى - وتيان: (نايه ئيه به راستتانه نيزياري ده كه ن
و ريگا به خه لكى ده گرن و له يانه كه تاندا كارى نابه جى و ناشيرين و نادروست ئه نجام

دهدهن؟! كهچى وهلامى قهومى (به دخوو) تهنها ئه وهبوو كه وتيان: ئادهى كوا سزاو
تۆلهى خوا، ئه گهر تۆ پاست دهكەيت؟! بۆمان بيهينه وه؟ (٢٩) (لوط دوعاى ليكردن)
ووتى: پهروهردگار، سهركهوتنم پى ببهخشه به سهر ئه قهومى كه تۆوى خراپه
دهچينن) (العنكبوت: ٢٩-٣٠).

له سوورتهى (الشعراء) دا -كه ئه مه ماناكهيه تى- دهفهرمويت: (تاوانباران وتيان: ئه
لوط، ئه گهر كۆل نه دهيت له دهر به دهر كراوان دهبيت. (١٦٨) لوط وتى: به پاستى من
بيزارم له كارو كرده وه تان و نه فره تى ليده كه م و بيدهنگ نابم. (١٦٩) ئه وسا كه ناوميد
بوو لتيان، نزاى كردو وتى: پهروهردگار خۆم و مال و خيزانم پزگار بكه له
كارو كرده وانى ئه مانه دهيكهن. (الشعراء: ١٦٧-١٦٩).

باسى سى يهه:

خيانهتى هاوسه ره كهى:

خوای گه و ره له سووره تى (التحریم) دا فەرمووی: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَاثَمَا فَلَمَّ يُنَبِّئَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ (التحریم: ۱۰).

خيانهت و ناپاکی لێره دا بریتى بوو له خيانهتى کوفر و بى پروایى نهک خيانهتى زينا و داوین پیسی، له دیندا بوو نهک له شه ره فدا.

(ابن کثیر) ده لیت: ﴿فَخَاثَمَا﴾ واته له ئیماندا خيانهت یان کرد، له کارى ئیماندا وه لām پیغه مبه رانى هاوسه ریان نه دایه وه و په یامه که یان به راست دانه نا، پیغه مبه رانی ش نه یانتوانى بیان پارێزن به لکو به هه ردوو ئافره ته که و ترا: له گه ل ئه وه که سانه ی که له ئاگردان ئیوه ش بچه ناو ئاگره وه، بێگومان هاوسه رانى پیغه مبه ر پارێزاون له وه ی که بکه ونه ناو فاحیشه و زینا و خراپه ی له و جورانه وه، ئه وه ش له بهر پیغه مبه ران، (ابن عباس) ده فەرموویت: خيانه ته که یان بریتى بوو له وه ی که ئه وان له سه ر غه یرى دینى ئه وان بوون، ژنه که ی نوح ده چوو نه ینى یه کانى نوحى ئاشکرا ده کرد، ئه گه ر که سیك باوه رى به نوح (عليه السلام) به ئینایه، ئه وه ده چوو هه والی ده دا به کافران و زۆرداران، به لām ژنه که ی لوط که سیك به میوانى به اتایه بۆلای لوط، هه والی ده دا به خه لکی شاره که، له وه که سانه ی که خراپه یان ده کرد، (الضحاک) ده لیت: (ابن عباس) فەرموویه تى: (ژنى پیغه مبه ران هه رگیز داوین پیسی و زینایان نه کردوه، به لکو خيانه ته که یان له دیندا بووه).^{۹۲}

ژنه که ی لوط باوه رى به میرده که ی نه هینا، که ده بوو ئه وه یه که م که س بوایه له له باوه رداران به لوط، و یارمه تیده رى بوایه له سه ر بانگه وازه که ی، چونکه ئه وه له هه موو که س شاره زاتربوو به حالى و نزیک بوو لى، به لām ئه وه ی هه لپژارد که قه ومه که ی

^{۹۲} - (تفسیر القرآن العظیم لاین کثیر ۴/ ۳۹۳) به ده سکاریه وه.

له سهري بون، كه بريتي بوو له كوفر و گومرايي، كه عاقيبه تي خه ساره تمه ندى و سه رشوپيه.

(القشيري) له (اللطائف الاشارات) دا ده لیت: چاونه ترسی له سه ره له خزان و عاقيبه تي خراپي، نه گهر پاش ماوه يه كي تريش بێت، سوود به ئينسان ناگه يه نيیت با په يوه نديشي به پيغه مبه ران و پياو چاكانيشه وه هه بێت، نه گهر كاتيك ئه و كه سانه له حوكم و بپياردان له ناو ده سته ي خراپه كاردا بن.^{١٢}

خوای گه و ره ده فرمو ویت: ﴿فَأَنْجِيَهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ﴾ (الاعراف/٨٣).

واته: (ئيمه يش لوط و خانه واده كه يمان پزگار كرد جگه له هاو سه ره كه ي). كاتيك وشه ي ﴿أَنْجِيَهُ﴾ مان بيس ت، ئه و پزگار بوونه كه له سه ريه ك فرمان ده بێت، به لام ﴿أَنْجِيَهُ﴾ واته: له چند شتي كدا، واته له چند مه ترسی يه ك، چونكه خوای گه و ره پزگار كه ره، ئيتر مه ترسييه كان هه رچهنده بن، خوای گه و ره فرمو ویت: ﴿وَأَهْلَهُ﴾ وشه ي (اهل) لي ره دا يان كه س و كار بووه بۆ لوط (عليه السلام)، يان له ديندار و شوين كه وتوان بووه، ئايه ته كه به لگه يه له سه ره نه وه ي كه خوای گه و ره كه س و كاري ماله كه ي لوگو شوين كه وتوانی پزگار كرد، كه نه هلي هه موو پيغه مبه ران بوون. كه واته ژنه كه ي لوط نه چوو ه ناو پزگار بووان... بۆچی؟ چونكه له تيا چووان بوو، وشه ي (غبن) به چند مانايه ك دي ت، واته: (اقام) مايه وه و نيش ته جي بوو، (مضي) تپه پری، له بهر ئه وه ده و تري ت: (هذا الشيء غبرت ايامه) واته: (شتيك بوو پوژگاري تپه پری). ئايا وشه كه له م ئايه ته دا: ﴿كَانَتْ مِنَ الْقَائِمِينَ﴾ (الاعراف/٨٣). كام مانايان ده گه يه ني ت؟ ده لين: ئه م دوو واتايه به يه ك ده گه نه وه، له بهر ئه وه ي له گه ل لوگ ده رنه چوو له شويني خو ي مايه وه، له و شوينه دا مايه وه كه سزای به سه ردا ده باريت.

خوای گه و ره له م ئايه ته دا دريژه ي تيا چووني ژنه كه ي (لوط) ي بۆ باس نه كردين، به لام و اتاكه ي ئه وه مان بۆ دنيا ده كاته وه كه سه رپيچی به رنامه كه ي كردوه و با وه پيشي پي نه هينا وه، به لام له ئايه تيكي تر دا دريژه ي با سي فرمو وه: ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتُ نُوحٍ وَامْرَأَتُ لُوطٍ كَانَا خَتَّ عَدُوٍّ مِّنْ عِبَادِي صَالِحِينَ فَحَاكَاهُمَا فَلَمْ يَغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ

^{١٢} - (الطائف الاشارات للقشيري / ١٤٩/٣).

اَدْخُلَا الْكَرَمَ الدَّائِلِينَ ﴿التحریم/۱۰﴾. له م نموونه یه دا كه خواى گه وړه هینا یه وه مه به ست نه وه نیه كه به فرمووئیت: ژنه كه ی لوگ داوین پیس بووه، به لكو خواى گه وړه ده یه وئیت ناگادارمان بكا ته وه كه پیغه مبه ره كه له گهل نه وه ی له لایه ن خواوه نیژدراوه ناتوانئیت نیمان فره زيكات، ته نانه ت به سهر خیزانه كیشیدا چونكه خواى گه وړه نازادى باوهر هینان و باوهر نه هینانى بؤ ئینسان ده سته بهر كړدووه، بؤ نه وه ی لیپرسینه وه له پوژى قیامه تدا دادپه روه رانه بیټ، له بهر نه وه خواى گه وړه ده فرمووئیت: ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلاً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (التحریم/۱۰) واته: بؤ نه وه كه سانه ی كه فرمانى خویان په تکرده وه، كه باوهر ناهینن پیى، چونكه خواى گه وړه نازادى داوه به هریه كه مان كه به نازادانه هه لېژئیرین، نازادیشى داوه به خیزانى لوگ كه به ویستی خوى باوهر یان كوفر هه لېژئیرئیت. پیویست ناكات كه س وا بیر بكا ته وه كه خیزانه كه ی لوگ خو به گه وړه زان و زال بووه به سهر لوگدا، چونكه خواى گه وړه له نایه ته كه دا نه فی نه وه ی كړدووه، وه كه ده فرمووئیت: ﴿كَانَا كَحُتْ عَبْدَیْ﴾ (التحریم/۱۰). كه واته فرمانى پیاو ی به سهر وه بووه، لوط گوئرایه لى فرمانه كانى ژنه كه ی نه بوو، به لكو ژنه كه ی ملكه چى بؤ فرمانه كانى لوگ هه بوو.

باسى چوارەم:

بەزگارىبوونى (لوط) و كەس و كار و شۆيىنكە وتوانى بىجگە لە خىزانە كەى

خوای گەرە فەرموویەتى: ﴿فَاتَجِنَّا وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَايِبِينَ﴾ (الأعراف/۸۲). وشەى (أنجینا) یەكەم جار ئامارە بۆ ئەو دەكات كە سزایەك پوودەدات، ئەو سزایەش لەو شۆيىنە پوودەدات كە قەومەكەى لوگى لێیە، بەزگارىبوونیش بە توانا و ویستی لوگ یان باوەرداران نییە، بەلكو بە توانا و دەستەلاتى خوای گەرە. تەنها خۆیە كە لەم سزایە بەزگاریان دەكات، لە بەرامبەر ئەو خوای گەرە فەرمووی: ﴿فَاتَجِنَّا﴾ خوای گەرە فەرمانەكەى دایە پال خۆی، چونكە خوای گەرە لوگ و كەس و كارەكەى لەو سزایە بەزگار دەكات. قەومەكەى لوط وتیان: ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ بَاطِلُونَ﴾ (الأعراف/۸۲). ویست و ئیرادەى خوای گەرە هات و چون یەك بوو لەگەڵ ئەو قەومەكەى لوط داویان كردبوو. خوای گەرە لوط و باوەردارانى لە شارەكە دوورخستەو، بۆ ئەو لە سزاکە بەزگاریان بكات، ئەو قەومەكەى لوط لێکیان داوویەو خەیر و چاكە بوو بۆیان لە دەرچوونى لوط و شۆيىنكە وتوانى لەو شۆيىنەى شەپ و خراپە بوو بۆیان، لەبەر ئەو بە دەرچوونى لوط و شۆيىنكە وتوانى یەكسەر سزاکە بەسەر قەومە خراپەكارەكەدا داواری. خوای گەرە لە ئایەتێكى تردا فەرموویەتى: ﴿قَالُوا يَا أَرْسُلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ (۵۸) ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (المجرا/۵۸-۵۹) قەومى ستمكار و تاوانباران قەومەكەى لوط بوون، ئەوانەى دوژمنایەتیان كرد و باوەریان پى نەهینا، ئەوانە بوون كە سەرپنجى و كاری ناشیرین و ناباویان دەكرد، ئایا كەس و كارەكەى لوط ئەوانە بوون كە زامنى قەومى تاوانبارانیان دەكرد؟

دەزانین لە ئایەتەكەدا (إستثناء) جیاكردنەوێكە لەدوای (إلا) دیت كە جیای دەكاتەو لە پێشترى خۆی، كەس و كارەكەى لوط لە قەومى تاوانباران نەبوون، كەواتە (إستثناء) جیاكردنەوێكە لە قەومى لوطدا نەبوو، بەلكو لە تاوانكارەكان بوو، چونكە قەومەكە زۆریان خراپە كاربوون. ناو (قوم لوط) بێر بەسەر ئەو قەومەدا. فریشتەكان وتیان: ئێمە بۆ كەس و كارەكەى لوط نەنێردراوین كاتیك ئێو دەنێردرین بۆ بەزگار كردنیان، ئەو بۆ

پزگارکردن و لهناوبردنی شه، چونکه له راستیدا بۆ لهناو بردنی قهومه که ی لوط هاتبوون که تاوانکاربوون. پاشان فهرمووی: ﴿إِنَّا لَمَجُوهٌ أَجْمَعِينَ﴾ واته: کهس وکاره که ی لوط. ﴿إِنَّا امْرَأَتُهُ﴾. که واته... خیزانه که ی لوط هه رگیز پزگاری نابیت، به لکو ده چیته دهستی تاوانکارانه وه. له بهر ئه وه وتیان ئه گهر چهند (استثناء) ی که به دوا ی یه کتردا بیت به سه ر (المستثنی منه) لی جیا کرا وه دا، ئه وا (المستثنی ی یه که م له (المستثنی منه) وه رده گیریت و (المستثنی ی دووهم له (المستثنی ی یه که م وه رده گیریت و سینیهم له دووهم وه رده گیریت. لیره دا ئایه ته که ده فهرموویت: ﴿إِنَّا آلُ لُوطٍ﴾ له کهس و کاره که ی لوط ته نها خیزانه که ی جیا کرایه وه که چوویه ناو قهومی تاوانکارانه وه: ﴿قَدَرْنَا إِنَّا لَمِنَ الْقَائِرِينَ﴾ (الحجر/۸۰). ئایا پیغه مبه ران بوون بریاریاندا یان خوی گه وه بریاری دا؟ ده لێن: راسته ئه گهر کاره که بدریته پال ئه وه که سه ی که فرمانه که ی دا وه، ئه وه که سه ی که هه واله که ی پیدرا وه، ئه وه که سه ی که سه ی که خۆ پوویه پروی کرا وه ته وه، خوی گه وه ده فهرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾ (الزمر/۴۲). له ئایه تیکی تر دا ده فهرموویت: ﴿قُلْ بِرَفَقَةٍ مَّا كَانَ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ﴾ (السجده/۱۱). جار ی که کاره که ده دریته پال خا وه ن فرمانه که که خوی گه وه ریه، جار ی که ده دریته پال ئه وه که سه ی که هه واله که ده ی گریته وه، جار ی که ده دریته پال ئه وه که سه ی که فرمانه که ده ی گریته وه، ئایه تی: ﴿قَدَرْنَا إِنَّا لَمِنَ الْقَائِرِينَ﴾ کات ی که وشه ی (غاب) ده بیستیت، وا ده زانیت که کاته که به سه ر چو وه و پابووردو وه، به لām لیره دا (غاب) واته: (باق) مایه وه یان له وانیه که پیچه وانیه هیه، واتای ﴿لَمِنَ الْقَائِرِينَ﴾. واته: له وانیه که مایه وه نه ده رده چیت و نه پزگاریشی ده بیت، چونکه ئه وه ی که پزگاری ده بیت له وانن که له شاره که ده چنه ده وه، ئه وه ی که تووشی دیت له وانن که له ناو ده چن. له شوینیکی تر دا قورئان ئاماژه ی کردو وه بۆ ئه و ئافره ته پیره ی که خوی گه وه له گه ل سه ر پیچی کارانی بی با وه ردا له قهومه که ی لوط له ناوی بردن وه که ده فهرموویت: ﴿سَرَبَ جَنِّي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۶۹) فَجَنِّيَّاهُ وَأَهْلُهُ أَجْمَعِينَ (۱۷۰) إِنَّا عَجُونُكَ فِي الْقَائِرِينَ﴾ (الشعراء/۱۶۹-۱۷۱). ووشه ی (العجون) واته پیر که ته مه نی زۆره ده زانین تیپه ریوه، و (الغابرین) واته: له ناو چووان، وه که ئه وه ی خوی گه وه هه وال بدات به پیغه مبه ره که ی لوط به وه ی که ئه م

ژنه به كهسى نهو ناژميردرېت و خيانهتى له پهيامى پيغه مبهرايه تى كردووه، بېگومان له گهل سهرېچى كارانى گوناهاكاردا له ناو دهچيت له ماله كهى خويدا ده مينيتته وه و ناچيته دهر له گهل تودا و نهوانهى كه شوين تو كه وتوون، تووشى نهو ديت كه له ناوچووان تووشى هاتوون.

فرشته كان له مالى (لوط) دا

خوای گه وړه ده فهرموويت: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلًا لُّوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَمْرًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ (مود/۷۷). واته: (كاتيك وه فدى فرشته كانى ئيمه هاته لای لوط، نارېحه ت يوو پينان، زور دلتنگ بوو (چونكه له شيوهى چهند لويكى پيكه وتودا هاتبوون، له دلى خويدا) ووتى: ئمه پوژيكي سهخته (منى تيكه وتووم). لوط ههستى به بيدهسته لایتى كرد، چونكه فرشته كان له سهر شيوهى به شهر هاتن، دهيزانى كه قه ومه كهى چى دهكات، لهبر نهو كاتيك ژنه كهى لوط بينى چهند كه سينك له شيوهى به شهر دا هاتن، چووه سهربانى ماله كه و ناگريكي داگيرساند بو نهو هى دوكه ليكي چر و پر بكات كه نامازه بكات بو قه ومه كهى كه ميوان گه يشتوته نهوى و نهوانيش ديارده كه يان لاجووان بوو، كه مافى خويانه نهو كار ه ناپه سنده بكن به كهس و كار كهى لوط كه به پياوانيان دهكرد، كاتيك قه ومه كه گه يشتن به لوط، لوط وتى: ﴿هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ پوژگارينيكي سهخت و نارېحه ته كه ئينسان سهرى ده به ستيته وه له پوژيكا كه به دهست ماندوو بوون و هيلاكى زوره وه ده نالينيت و نارېحه ته. خلكى شاره كه زانيان كه لای لوط (عليه السلام) چهند پياويك ههيه شيوه يان زور جوانه، لهبر نهو قه ومه كه كاتيان به فيرو نه دا، وهك قورئان بومان ده گيريتته وه.

﴿وَجَاءَهُ قَوْمُهُ بِهَرَعُونَ﴾ (مود/۷۸). واته: قه ومه كه زور به خيرايى هاتن وهك بروسكه دهرده چوون، ئينسان كاتيك له سهر تاوان كردن راديت به ئاسانى دهيكات و خيرا ههنگاوى بو دهنيت. لوط (عليه السلام) دهيزانى قه ومه كهى نيه تيان چييه دهيويست له

مىوانەكانى دورىيان بخاتەوه كه به خىرايى پويشتن: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي مِنْ أَطْهَرِ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَكَاتُخِرُونَ فِي صَنَعِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ﴾ (مود/۷۸).

واته: (كاتيك لوط ئەم ديمەنە ناشيرينهى بينى) وتى: ئەى خزمەكانم، ئا ئەوانە كچهكانم ئەوان پاك و خاوينن بۆ ئىوه(وەرن لەناو هۆزدا كىتان بەدەلە بە شىوہىەكى شەرىعى و پەوا لىتان مارەبەكم) جا لە خوا بترسن و شەرمەزارم مەكەن لەناو مىوانەكانمدا ئايا پياويكى ژير و مەردتان تىدا نىيە (كه لە كارى ناپەرەواى ئاوا جەلەگىرى بكات؟) ئايا لوط پيشنيارى كچهكانى خويى دەكرد بۆ ئەوان؟ چ پىگريك مەبوو؟ ئافەت شياو بوو بۆ كارى هاوسەردارى لەگەل پياواندا بەلام ئەوانە كافربوون و لوطيش پىغەمبەرى خوا بوو، ئايا دەگونجيت پياويك كچهكەى خويى لە كەسيكى بىناوهر مارە بكات؟ دەلەين: بەلى، پىغەمبەرى خوا ﷺ پوقىهەى كچى مارە كرد لە كوپەكەى (ابى لەب)ى مامى، چونكە لەو كاتەدا بىريارى حەرامكردن لەسەرى دانەبەزى بوو.

لوط فەرمووى: ئەمانە كچى منن، ئايا مەبەستى لەو كچانە بوو كه لەپشتى خويى دەرچوووبوون، يان كچانى قەومەكەى بوون؟ يان كچى باوەرداران بوو بىت؟ لوط تەنها خويى و دوو كچى باوەريان بە پەيامەكەى كردبوو، كەواتە مەبەست كچهكانى خويى نەبوو، چونكە ئەو دوو كچه بەشى ئەو ژمارە زۆرەى نەدەكرد لىيان مارە بېريت، چونكە لوط (عليه السلام) هەولئى دەدا قەومەكەى پىنمايى بكات و هەليان بنيت بۆ پىكەينانى خىزان. لەبەر ئەوه ووشەى (بناتي) واته: كچانى شارەكە، واته: خواستنى ئەو كچانە پاكترە لەو كارەى ئىوه دەيكەن كه نىربازىيە لەگەل پياواندا. خىزاندارى بىريارى خوايە و نىربازى لەگەل پياواندا تاوانىكى زۆر گەورەيە. بەلام قەومەكەى وتيان: ﴿قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا

لَكُنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَأَنْتَ لَكُنْ لَمْ تَأْمُرْدِ﴾ (مود/۷۹). واته: (ئەوانيش بيشەرمانە وتيان: سوپىند بە خوا بەراستى تۆ دەزانيت ئىمە هېچ هەقيكەمان نىيە بە كچانى تۆوه، بىنگومان تۆيش دەزانيت ئىمە چيمان دەويت). بەلام مىوانەكانتمان دەويت كه پياون و پوخساريان جوانە بۆ ئەوهى نىربازىيان لەگەلدا بكەين. لوط (عليه السلام) هەستى بە ناپەرەهەتەيەكى زۆر تووند كرد، قورئان بۆمان دەگىریتەوه فەرمووى: ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي كُفَّةً أَوْ آوِي إِلَى

مَرْكَبٍ شَدِيدٍ﴾ (مود/۸۰).

واته: (لوط وتى: خۇزگه به پراستى هېزىكم ده بوو له خۇتان (بۇ بهرامبهرى ناپاكه كانقان) يان په نايه كى به هېزىم دهست دهكوت و ده پوښتم بوى (تا تۆله تان لى بكه مه وه و ته مېتان بكه م).

فريشته كان پراستيه كه يان بۇ لوگ ناشكرا كرد كه نه وان ميوان نين و بۇ ميواندارى نه هاتوون، به لكو نوينه رن و له لايه ن خواوه نيردراون، خه لكى شاره كه هيجيان لى ناكه ن و ده ستيان ناگات به واند، به لكو ته نانه ت ده ستيان به لوطيش ناگات له بهر نه وه فريشته كان وتيان: ﴿قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِطُغْيَانِ اللَّيْلِ إِنَّكَ نَجْتَهِمْ مِنْكُمْ أَحَدًا إِلَّا أَمْرًا إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ (مود: ۸۱).

واته: (ميوانه كان وتيان: نهى لوط به پراستى ئيمه فريشته ي نيردراوى په روهردگارى توين، نه و تاوانكارانه هرگيز ناگه نه لات (نا توانن ده ستدرىزى بكه نه سر ئيمه) جا تو خاو و خيزانت له به شيكى شه ودا ده ربكه و كهس له ئيوه لا نه كاته وه و ناوړ نه داته وه، جگه له هاوسه ركه ت (كه لاساره و به گويت ناكات) چونكه به پراستى نه و سزايه ي كه تاوانبارانى گرتو ته وه، نه و يش ده گريته وه، به پراستى كاتى سزاه شيان له بهر به ياندايه، نايه بهر به يانى نه مشه و نريك نيه؟!).

يه كه م: فريشته كان له ميوانى لوط دا:

* سزا له سر قه ومى لوط بريا ر دراو، فريشته به ريزه كانيش له شيوه ي به شه ردا هاتن، هه روه ك هاتن بۇلاى ئيبراهيم (عليه السلام) وا گوماني برد كه نه مانه به شه رين، وه ك هه روايش كه و ته گوماني ئيبراهيم (عليه السلام). لوط، لييان ترسا له وهى كه قه ومه كه ي دهست دريژى بۇسر شه رف و ناموسييان بكه ن و نازاريان بده ن، نه گهر له بهر مافى ميواندارى و ئادابى جوان نه بوايه، داواى ليكردن كه نه و شارو شوينه جى به يلن هه له و كاته دا، به لام شه رمى كرد له بوو به بوو بونه وه يان به هوى پوژيكي تال و ناره حه ته وه.

خواى گه و ره فه رموى: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ مِنْ يَوْمِ عَصِيبٍ﴾ (مود: ۷۷).

واتە: (كاتىكىش وەفدى فرىشتەكانى ئىمە ھاتنە لاي لوط، ناپەھەت بوو پىيان، زۆر دلتەنگ بوو) چونكە لە شىۋەى چەند لاۋىكى پىكەوتوودا ھاتبوون، لەدلى خۇيدا) وتى: ئەمە پۇژىكى سەختە (منى تىكەوتووم).

(ئىبن كئىر) دەلىت: فرىشتەكان داۋاي ميوانداریان كرد لە لوط، لەكاتى خۆز ئاۋابووندا بوو، ئەۋىش ترسا ئەگەر ميوانداریەكەيان بۇ پىك نەخات، كەسانىكى تر بىكەن بە ميوانى خۇيان، ۋاي دانان كە مۇقن.

(ئىبن عباس) دەلىت: تاقى كردنەۋەى زۆر قورس و ناپەھەت بوو، ئەۋەش بەجۇرىك بوو كە نەيدەزانى ئايە شەو بەسەر دەبەن بەبى ترس و دلەراۋكى، ۋەك ئەۋەى كە بىنىبوى قەۋمەكەى خراپەيان بە كەسانى تردەكرد، ئەوان مەرجيان لەسەر دانا كە ميوانداری كەسى تر نەكات.^{۹۴}

دووم: ھەلۋىستى قەۋمەكەى لوط بەرامبەر بە ميوانەكانى:

خۋاي گەرە ھەرموۋى - كە ئەمە ماناكەيەتى: (ھۆزەكەشى بەبىستنى ھاتنى ئەم ميوانانە، بەپەلەو بى شەرمانە كشان بۇ لاي، پىشتىرش كردارە خراپەكانيان دەكرد، (كاتىك لوط ئەم دىمەنە ناشىرىنەى بىنى) وتى: ئەى خزمەكانم ئائەوانە كچەكانم و ئەوان پاك و خاۋىنن بۇ ئىۋە (ۋەرن لەناو ھۆزدا كىتان بە دلە بەشىۋەيەكى شەرىى و پەوا لىتان مارە بكەم) جا لە خوا بترسن و شەرمەزارم مەكەن لەناو ميوانەكانمدا، ئايا پىاۋىكى ژىرو مەردتان تىدا نىە (كە لە كارى ناپەۋاي ئاۋا جەلەۋگىرى بكات)؟! (۷۸) ئەۋانىش بى شەرمانە وتيان: سۆيىند بەخوا بەپراستى تۆ دەزانىت ئىمە ھىچ ھەقىكەمان نىە بەكچەكانى تۆۋە، بىگومان تۆش دەزانىت ئىمە چىمان دەۋىت! (۷۹) لوط وتى: خۆزگە بەپراستى ھىزىكم دەبوو لە خۇتان (بۇ بەرامبەرى ناپاكەكانتتان) يان پەنايەكى بەھىزم دەست دەكەۋىت و دەپۇيشتەم بۆى (تا تۆلەتان لى بكەمەۋە و تەمىتان بكەم). (مود: ۷۸-۸۰).

سى يەم : گەنگۆى نىوان لوط (عليه السلام) وقەومەكەى :

﴿قَالَ يَا قَوْمِ مَوَّلَايَ إِنِّي مِنَ أَطْمَرٍ لَكُمْ﴾.

لوط (عليه السلام) ھەستى بەو مەبەستە نالەبارو پيسەى قەومەكەى كرد لەپىناويدا ھاتبوون بۆ لاى مالمەكەى ئەو، زانىشى كە ئەوان سورن و ھەر دەيانەوئىت ئەوكارە بەدە ئەنجام بەدن، ئىنجا پىئى وتن: (ئەى قەومەكەم ئەمانە كچەكانى منن و ئەوان پاك و خاويئىن بۆ ئىو) بۆ ئەوھى بەرئىگەيەكى شەرىى و دروست بىيانخوازن و بىكاتە ھاوسەريان و بەشىوھى ھەلأل و دروست لەگەلياندا بژين، و ئەو عادەتە پيس و ناپەسەنەديان جى بھيلن، كاتىك كە ھەندىك لەو پياوانە لەگەل ئەو كچانەدا ھاوسەردارى بكەن، ئەوا ئىتر كارەكە بۆ ھەموو قەومەكە ئاسان دەيئىت و ئەوانىش پەنا دەبەن بۆ ئەو زەواجە دروست و ھەلألە و لە نىربازى و فاحىشەى بەد دور دەكەونەوھ.

لوط (عليه السلام) ويستى بە ئاگايان بھينئىتەوھ و ھۆكارى فىترى لە دەرونياندا بچينئىت تا ئەكاتەى ماوھ و لەدەست نەچووھ و گيانى پاك و پىز و پياوھتيان تيا زىندو بكاتەوھ كە وئرانەبوو، بە تەقوا و لەخوا ترسان كە كۆكراوھى ھەموو خەير و چاكەكانە و بنەماى ھەموو خەير و چاكەيەكە، كە ئەويش خۆپاراستنە لە ھەموو خراپەيەك.

كچەكانى خۆى ئىختيار كرد، كە بىكاتە ھاوسەريان، بەلام ئەوان رەتيان كردهوھ و فاحىشە و بەدكارىيان بەسەر ھەلأل و پاكدا ھەلئىزارد، ھەروھە چەپەلى و قىزەونى و لە سنور دەرچوون و لادانيان بەسەر پاكى و پاك داويئيدا ھەلئىزارد، پاشان بە لوطيان وت:

﴿قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ﴾.

واتە: (بەپراستى تۆ باش دەزانىت كە ئىمە ھىچ ھەقيكەمان ناوئىت مەبەستى ئىھ لە كچەكانتدا، بە دلئىايىش دەزانىت كە ئىمە چىمان دەوئىت مەبەستمان چىيە).

(الالوسى) دەليئىت: ئەوھ دەگەيەنيئىت كە قەومەكە وتيان: ئىمە نامانەوئىت كچەكانى تۆ مارە بكەين، چونكە ئەى لوط تۆ واى نابىنىت كە ئافرىتانى موسولمان لە ئىمە مارە بكەيت..... وتراوھ ئەوانە نەفى ئەوھيان كرد كە لە كچەكانيدا ھەقى ھەبيئىت چونكە ئەوان داخوازى ئەو كچانەيان بۆكرا رەتيان كردهوھ، و سوننەتى ئەوانىش وابوو، ھەركەسيك داخوازى كچىك رەت بكاتەوھ بۆ ھەمىشە ھەرام دەيئىت بۆى، وتراويشە: ئەوان كاتىك

وہك (مذهب) ئىربازيان بۇ خۇيان ھەلبۇزارد، ئەو ھەبوو ھەق و راستى لاي ئەوان، ئىتر مارە كىردنى پەگەزى مېينە (باطل) و بى مانا دەرچو لاي ئەوان ئەو ھەق و تيان و تيان.^{۹۵} پىرسىيار؛ ئايا لوط (عليه السلام) چۆن كچەكانى خۇي ھەلبۇزارد كە بىكاتە ھاوسەرى پىاوانى ئەو قەومە كە كافىر و خراپە كار بوون؟ ئايا ئەمە راستە؟

وہلام: چۆنكە بانكى كىردن تا بە پىگەى شەرى مارەيان بىكەن و بىانخوازن بە ھاوسەرى خۇيان، بەلام بەمەرجىك كە بەرە و ئىمان ھەنگا و بنىن، (ئەمە بۆچوونى (الزجاج) بوو) ئەمە لەسەر ئەو بنىات نراو كە مارە بېرىنى ئافرىتانى موسولمان لە كافران پىگە پىدراو نەبوو لەو كاتەدا. و تراویشە: لە شەرىعتى ئەواندا پىگە پىدراو بوو، پاشان لە سەرەتاي ئاينى ئىسلامدا ھەرامكراو.^{۹۶}

* (الشيخ عبد الوهاب النجار) دەلىت: (لوط (عليه السلام) بە شىوہىيەكى (غیر مؤكد) بەيى دلىا كىردن ئەو كارەى (عرض) پىشنىار كىرد كە كچەكانى ئىختىار كىرد بۇ ھاوسەرى ئەوان، بەلكو بەو ھۆيەو شەرم بىكەن خەجالەتى دايان بىگىت كە ئىتر ئەوكارە ئەنجام نەدەن وەك ئەو ھەق تۆ بە كەسىك بلىت لە كەسىكى تىردات و خۆشەت پىگەى لىدەگىت: وازى لى بەيئە وەرە لەم بەد، تۆ ئەو قەسىيە دەكەيت و دلىيات كە لەتۆ نادات ئەگەر زانىوتە كەبەراستى لىت دەدات، ئەو قەسىيەت نەدەكرد).^{۹۷}

* ھەندىك لە زانىيانى تەفسىر وای بۆچون، كە لوط (عليه السلام) مەبەستى كچەكانى: ئافرىتەكانى قەومەكى بوو بەگشتى.

لەسەر ئەم بابەتە را و بۆچوون و لىكدانەو ھەق زۆر كراون، بەلام ئىمە ئەو ھەندەمان بەباش زانى.

﴿قَالَ لَوْ أَنِّي رَأَيْتُ قُوَّةَ أَوْ آوَيْ إِلَىٰ مُرْكَنٍ شَدِيدٍ﴾

پىغەمبەر لوط (عليه السلام) لەم ھەلوستە ئارەھەتەدا چى كىرد؟ قەسى ھەق و شىرىنى ئىمان؟ بۆچى پىگەيەكى نەبىنىيەو بۆناو ئەو دلە رەق و عەق و نەفسە فەرماندەر بەخراپانە؟ لوط (عليه السلام) چۆن مېوانەكانى لەھىرشى ئەوكەسە خراپەكار و مەبەست پىسانە بپارىزىت؟

^{۹۵} - (روح المعاني للآلوسي ۱۲/۱۰۷).

^{۹۶} - (قصص الأنبياء للأستاذ الدكتور: أبو النور الحديد ص/ ۲۹۹) بە دەسكارىو.

^{۹۷} - (قصص الأنبياء لعبد الوهاب النجار ص/ ۱۵۰) بە دەسكارىو.

چۆن پارىزگارى لە كەرامەتيان بىكات و لە قەومەكەى بيانپارىزىت كە پىزىو پىاوهتيان لە دەست داوه و لەناو ئارەزوو بازى و بەدكارىدا رۆچون و نوقم بوون؟
لە كۆيوە دەستى بەهيزىك بگات كە پارىزگارى پى بىكات و ئەوانى پى دوور بخاتەوه كە پىنگەيان پى دەگرن! ئەوان لەپشتى دەرگاوه بوون و كۆمەلىان كىردبوو لەسەر مالهەكەى و دەيانويست بيشكىنن.

نەيانزانى بوو كە ئەم ميوانانەى لەو كەسانەن كەبەشتىك هاوكارى دەكەن كە پىگای زۆرى هەيه، بىگومان ئەوان بۆئەوه هاتوون تا پارىزگارى لەو بگەن و جۆرەها سزای سەخت و سەرشۆپى تووشى قەومەكەى بگەن!

بىگومان لوط (عليه السلام) هەرچى لەتوانايدا بوو لەهيزو دەسەلات بەكارى هينا بۆ دوور خستەنەوهى قەومى خراپەكارى، لە ئامانجە پيس و بەدەكەى لايدان، و تەنها ئەوەندەش لەدەسەلاتيدا بوو كەداواى لىبوردن و پۆزش بۆ ميوانەكانى بەهينىتەوه و بەرىزەوه پىيان بلىت: ﴿وَأَنْزَلِيكَ كُفَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾.

* لەم كاتە ئارەحەتەدا فرىشتهكان كە ميوانەكانى بوون، راستى خويان ئاشكرا كرد، و ئەوكارە گىرنگەى بۆى هاتبوون باسيان كرد.

زانا (القشيري) دەلىت: كاتىك كارەكە لەسەر لوط (عليه السلام) تەسك و ئارەحەت بوويهوه، خواى گەوره ئارەحەتى يەكەى لەسەر لايرد، و فرىشتهكانى پى ناساندن.^{۱۸}
﴿قَالُوا يَا لَوِطُ إِنَّا مُرْسِلُونَ إِنَّكَ لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾.

واتە: (وتيان: ئەى لوط بەراستى ئىمە نىردراو فرىشتهى پەروەردگارەين، هەرگىز قەومەكەت دەستيان پىاتا ناگات) مژدەيان پىداو دلىنيايان كىردەوه: ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِطِغَمٍ مِنَ اللَّيْلِ﴾.

واتە: لە بەشىكى شەودا لەگەل كەس و كارەكەت دەرچۆ و بپۆ، كەبەشى كۆتايى شەوبوو.

﴿وَكَاتَمْنَا مِنْكَ أَحَدًا إِنَّا أَمْرَانِ﴾ با كەس لە ئيوە ئاوپ نەداتەوه بۆ دواى خۆى سزا ببينىت كە سزايەك ترسىنەرە و توشى ببياوهران دەبىت، وتراوه: ئاوپ مەدەرەوه تا دلت

پاڤەند نەبىت بەو شار و شوپنەو، ڕەنگە دلى وای بۆ پېشنیار کردبىت کەبگە پىتەو و تيايدا بىمىنیتەو و لەگەل کافراندا لەناو بچىت.

وتراو: بۆ ئەو بوو کە بە خىرايى بپۆن، چونکە ئەگەر کەسێک زۆر ئاو پىداتەو، ناتوانىت بە خىرايى بپوات.

خوای گەورە لە سوورەتى (الحجر) دا فرمويەتى: ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أذْيَارَهُمْ وَكَانَ مُنْكَرٌ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَآمَضُوا حَيْثُ يُؤْمَرُونَ﴾ (الحجر: ٦٥).

واتە: (بەشێكى شەو بىمىنیت خۆت و خانەوادەت دەرچن و تۆ دوايان بکەو، با هېچ کامتان ئاو پىداتەو، بپۆن بەرەو ئەو شوپنەو کە فرمانتان پى دەدرىت).

چوارەم: رۆنکردنەو ەيەك:

* (ابن حزم الظاهري) دەلىت: (ئەو گوناھ و تاوان نەبوو لەسەر لوط (عليه السلام) کە داواى هينزك بکات لە خەلکى، چونکە خوای گەورە فرمويەتى: ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ لِلنَّاسِ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفُتَّ سَوَاقِعُ وَبِيعُ وُصْلَوَاتُ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (الحج: ٤٠).

واتە: (خۆ ئەگەر خوا خەلکى نەدا بەيەكداو حەق دژى بەتال نەو سىت، هەرچى شوپنى خواپەرستى جوولەكە و گاور هەيە لە خەلوەتگە و کلێساو کەنيسە، هەرەها مزگەوتانىش کەناوى خوای زۆر تىدا دەبرىت، هەمووى کاول دەکرىت، سوپند بىت بىگومان خوا ئەو کەسە سەردەخات کە پشتگىرى ئاين و بەرنامەكەى دەکات و هەولێ سەرخستنى دەدات، بەپراستى خوا زۆر بەهيز و بالادەستە).

پىغەمبەر ﷺ هەوالى داوہ کە لوط (عليه السلام) پەناى برد بۆ ئەو هيز و پەناگە بەهيزە، واتە: بۆلاى فريشته بەريزەکان، کە خوای گەورە ناردبونی بۆ پاريزگارى لەو و پشتيوانى کردنى، بەلام لوط (عليه السلام) بەوہى نەزانيبوو، هەرکەس باوہرى وابىت کە لوط باوہرى وابوہ کەلەلایەن خواوہ پەناگەيەكى نيبە، بىگومان ئەو کەسە کافربوہ

گەر کوفریکی لهو جوړه پال بداته پال پیغه مبه ران. ههروهها گومانیکى بى مانا و بى رخیسه.^{٩٩}

پینجه م: رزگار بوونی لوط (علیه السلام) و کچه کانی و له ناوچونی ژنه که ی:

فریشته به پیزه کان خویان ئاشکرا کردو خویان ناساند به لوط (علیه السلام) و کاره گرنه که ی خویانیان بو باسکرد، که بوی هاتبوون، ئینجا به لوطیان وت وه ک قورئانی پیروز له سوورته ی (هود) دا هه والی داوه: ﴿قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِطُغْيَانِ اللَّيْلِ وَكَانَتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابُهُمْ إِن مَوْعِدُهُمُ الصُّبْحُ الْبَاسُ الصُّبْحُ يَفْرَبُ﴾ (هود: ٨١).

واته: (میوانه کان وتیان: ئه ی لوط به راستی ئیمه فریشته ی نیراوی په روه دگاری تۆین، ئه و تاوانبارانه هه رگیز ناگه نه لات (تایوانن ده ستریز ی بکه نه سه ر ئیمه) و جا تو خاوو خیزانت له به شیکی شه ودا ده ربکه و کهس له ئیوه لانه کاته وه و ئاو پر نه داته وه، جگه هاوسه ره که ت (که لاساره و به گویت ناکات) چونکه به راستی ئه و سزایه ی که تاوانبارانی گرتوته وه ئه ویش ده گریته وه، به راستی کاتی سزاکه شیان له به ره به یاندایه، ئایا به ره به یانی ئه مشه و نزیک تیه؟! مژده یاندا به رزگار بوونی خوی و ئه و باوه پردارانه ی له گه لییدابوون له کهس و کاری خوی و له ناوچونی قه مه کهشی که بى باوه ربوون پیی و پشتیان لیی هه لکرد. ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ (١٧٠) إِلَّا عَجُونًا فِي الْقَارِينِ ﴿الشعراء ١٧٠-١٧١﴾. واته: (جا ئیمه ش نزامان گیرا کرد و خوی و مال و خیزانیمان هه مووی رزگار کرد... (١٧٠) جگه له پیره ژنیک (که هاوسه ری بوو) له تیا چوه و کان بوو (چونکه باوه ری به په یامه که ی نه بوو).

ههروهها له سوورته ی (الذاریات) دا - که ئه مه مانا که یه تی - خوی گه و ره فه رمووی: (جا هه رچی له و ناوچه یه دابوو له ئیمانداران ده رمان کردن و رزگارمان کردن... (٣٥) له ماله موسولمانیکیش زیاترمان به دی نه کرد). (الذاریات: ٣٥-٣٦).

ئه و ماله ییش بریتی بوو له مالی لوط.

زانا (مجاهد) ده‌لێت: لوط و کچه‌کانی، به ئیماندارو ئیسلام باسکران، له‌بهر بونی باوه‌ری راست له‌ دل و ده‌رونی شاراو‌ه‌ی‌اندا و په‌یوه‌ندی و پابه‌ند بوونی ناشکراییان.

شه‌شه‌م: له‌ناو چوونی قه‌ومی لوط و رو‌نکردنه‌وه‌ی شیوازی سزا‌کان که تووشیان هات:

قورئان باسی زۆر سزای کردووه که توشی قه‌ومه‌که‌ی لوط (علیه السلام) هاتوون، به‌پراستی خوای گه‌وره چاوی کوێرکردن کاتی‌ک ویستیان لوط لای میوانه‌کانی ناپه‌ه‌ت بکه‌ن و بیانه‌وێت نابروی به‌رن، هه‌روه‌ها شاره‌که‌یان سه‌رو ژێر کرد، واته سه‌قفه‌کانی بۆ ژێره‌وه و بناغه و ته‌ختی خواره‌وه‌یشی بۆ سه‌ره‌وه، هه‌روه‌ها به‌ردی ناگیرین و سو‌رکراوه‌ی وه‌ک باران به‌سه‌ردا باراندن، هه‌روه‌ها ده‌نگیکی گه‌وره‌ی توش هێنان که هه‌موویان له‌ناو چوون.

خوای گه‌وره له‌ سووره‌تی (القمر) دا فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَافٍ فَطَسَّٰ اَغْنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِيْ وَيَذُرْ﴾ (۳۷) ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ﴾ (۳۸) ﴿فَذُوقُوا عَذَابِيْ وَيَذُرْ﴾.

واته: (ئه‌و خه‌لکه به‌د په‌ه‌شته چاویان بپه‌یووه میوانه‌کانی و (ده‌یانویست ده‌ستدریژیان بکه‌نه‌سه‌ر)، ئیله‌ش چاومان کوێرکردن، بیناییمان لێسه‌ندنه‌وه، ده‌بجێژن سزا و سه‌ره‌نجامی هوشیارکردنه‌وه‌ی من. بێگومان سه‌ر له‌به‌یانه‌کی زوو سزای توندو به‌ئێش چوار ده‌وری گرتن و دایگرتن ده‌ بچێژن سزاو سه‌ره‌نجامی هوشیارکردنه‌وه‌ی من (ئه‌ی به‌دپه‌شت و ناپه‌خته‌کان)).

* ده‌ریاره‌ی سه‌ر و ژێرکردنی شاره‌که‌یشیان، خوای گه‌وره فه‌رمووی: ﴿فَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلًا﴾ (هود: ۸۲).

(ابن حجر) ده‌لێت: (خوای گه‌وره له‌سه‌ر ده‌ستی (جبریل) دا له‌ناوی بردن، پاش ئه‌وه‌ی که لوط (علیه السلام) له‌ شاره‌که‌ی ده‌رچوووه ده‌ره‌وه، شاره‌که‌ی سه‌رو ژێرکرد و ژنه‌که‌یشی له‌گه‌ل قه‌ومه تاوانباره‌که‌دا مابویه‌وه و دواکه‌وت، یان له‌گه‌ل لوط ده‌رچوو‌بوو، ئینجا سزا‌که توشی ئه‌ویش هات، و (جبریل) شاره‌که‌ی هه‌لگیر و داگیر

کرد به‌لیواری باله‌کانی و خۆی و شوینه‌که‌یشی بویه ده‌ریاچه‌یه‌کی بۆگه‌ن، که ئاوه‌که‌ی سودی بۆ هیچ شتیکی ده‌ور و به‌ری خۆی نی‌یه).^{١٠٠}

* له نایه‌تیکی تردا خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَالْمُؤْنِكَةَ أَهْوَى (٥٣) فَغَشَاَهَا مَا غَشَى﴾ (النجم: ٥٣-٥٤).

واته: (هه‌ر ئه‌و زاته تاوانباران و شه‌روال پيسانیشی ژیره‌و ژوورکرد... (٥٣) ئینجا ئه‌و دین‌هاتنه‌ی داپۆشی ئه‌وه‌ی که‌دای پۆشی. (به‌به‌رد باران)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْنِكَاتُ بِالْحَاطَةِ (٩) فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً﴾ (الحاقة: ٩-١٠).

واته: (فیرعه‌ون و ئه‌وانه‌ی پیش ئه‌ویش و دانیشتوانی دین‌هاته ژیره‌و ژوور بووه‌کان، به‌تاوان و خراپه‌وه هاتن. هه‌ر یه‌کیک له‌وانه سه‌رپنجی و سه‌رکه‌شییان نواند به‌رامبه‌ر پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌رگار یان ئه‌وسا گرتنی به‌گرتنیکی سه‌خت.).

* له نایه‌تیکی تردا -که ئه‌مه مانا که‌یه‌تی- ده‌فه‌رموئیت: (به‌راستی ئیمه دابه‌زینه‌ری سزاو به‌لای ئاسمانین به‌سه‌ر خه‌لکی ئه‌م شاره‌دا به‌هۆی ئه‌وه‌ی که ده‌رده‌چوون له فه‌رمانی خوا). (العنکبوت: ٣٤).

له سووره‌تی (هود) دا -که ئه‌مه مانا که‌یه‌تی- ده‌فه‌رموئیت: (جا کاتی که‌ فه‌رمانی ئیمه بۆ تیاچوونیان هات، شارۆچکه‌که‌یانمان ژیره‌و ژوور کرد و به‌قوپی سووره‌وه کراوی وه‌ک به‌رد، چین له‌سه‌ر چین به‌رد بارانمان کردن. (٨٢) هه‌موو ئه‌و به‌ردانه دیاری کراو بوون، له لایه‌ن په‌روه‌رگار ته‌وه (که بدات به‌سه‌ر ته‌وقه سه‌ری کێدا). ئه‌م کاره‌سات و ئه‌م به‌رد بارانه‌ش وه‌نه‌بی‌ت زۆر دوور بی‌ت له‌ سه‌ته‌مکارانه‌وه (له هه‌موو سه‌رده‌می که‌دا، کاتی که‌ پۆده‌چن له‌ تاوانکاری دا). (هود: ٨٢-٨٣).

* هه‌روه‌ها له سووره‌تی (القمر) دا -که ئه‌مه مانا که‌یه‌تی- ده‌فه‌رموئیت: (بی‌گومان ئیمه ئه‌وانیشمان به‌رد باران کرد (هه‌روه‌ها ژیره‌و ژووریش کران)، جگه له‌ لوط و خاوه‌ خیزانی ئیماندا ری که‌له‌به‌ره‌به‌یاندا پزگاریان کردن) (القمر: ٣٤).

* پێشه‌وا (ابن القیم) ده‌فه‌رموئیت: (خوای گه‌وره جوهره‌ها سزای بۆ کۆ کردنه‌وه، له له‌ناو بردن و هه‌لگیر و داگیر کردنی شاره‌که‌یان و پۆچون و به‌رد باران کردن له‌ ئاسمانه‌وه،

ئینجا تووشی سهرشۆپی و شکست هاتن که هیچ ئومه‌تیک بهر شیویه تووش نه‌هاتبو غه‌یری نه‌وان، نه‌وش له‌بهر گه‌وره‌یی خراپه و فه‌ساده‌که‌یان که زه‌وی ده‌جولاند...^{۱۰۱} ئه‌م قه‌ومه به‌دکاره، پاکی و پاک داوینیان به‌تاوان و سته‌م داده‌نا، که خاوه‌نه‌که‌ی شی‌اوی نه‌وه‌بوو تووشی سزا ده‌رکردن ببیت: ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ بَاطِلُونَ﴾.

به‌لام ناره‌زوو بازی و لادان نه‌وه حق بووه بۆ خۆیان و به‌ره‌وایان داناوه که به‌ناشکرا بیکه‌ن و شانازی پێوه بکه‌ن و به‌ناشکرا داوایان ده‌کرد و په‌واجیان پێ ده‌دا: ﴿قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا لَنَا فِي بَأْسِكُمْ مِنْ حَقٍّ وَأَنْتُمْ لَعَلَّكُمْ تَأْتُرِدُونَ﴾ (هود: ۷۹).

*هه‌روه‌ها ئه‌م قه‌ومه په‌له‌ی دابه‌زینی سزایان بوو، که پێویست بوو داوی هیدایه‌ت و پزگاربوون بکه‌ن، وه‌ک خ‌وای گه‌وره‌هه‌رموی: ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا عَذَابَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (العنکبوت: ۲۹).

حالی نه‌وان وه‌ک حالی قورپه‌یش وابوو له‌وه‌دا که‌په‌له‌یان ده‌کرد به‌خیرایی و له‌ماوه‌یه‌کی زۆردا سزایان بۆبیت، وه‌ک قورئان ناماژه‌ی پێداوه: ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا عَذَابَ أَلِيمٍ﴾ (الأنفال: ۳۲).

نه‌وه جوان و له‌پێشتر بوو بۆکافرائی قورپه‌یش بیانوتایه: ئه‌ی خودایه، نه‌گه‌ر نه‌وه حق وراستی یه‌له‌ایه‌ن تووه، ئێمه‌یش هیدایه‌تبه‌ده‌ بۆلای وخۆشه‌ویستمان بکه‌ بۆی و دامه‌زراومان بکه‌ له‌سه‌ری.

له‌دیاردیه‌ی هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی هاوسه‌نگی یه‌کان لای قه‌ومی لوط، نه‌وه‌بوو که‌نه‌وان واجبی میوانداریان خراپ لیکدایه‌وه و کاری ناشیرینان مه‌به‌ست بوو، که‌پێویست بوو خۆیان له‌وکاره‌ناشرینه‌بپاریزن، به‌لوط یان وت: ﴿أَوَلَمْ تَنْهَ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ نه‌وان په‌چاوی مافی میوان داریان نه‌کرد و پێزی میوانه‌کانیشیان نه‌گرت، به‌لکو به‌په‌له‌و هه‌له‌داوان به‌ره‌و مالی لوط (علیه‌السلام) چوون، و ویستیان کاری ناشیرین به‌رامبه‌ر میوانه‌کانی نه‌نجام به‌دن، به‌هۆی ئه‌م کاره‌خراپ و به‌ده‌وه، که‌به‌لگه‌بوو له‌سه‌ر تیکچونی هاوسه‌نگیان

^{۱۰۱} - الجواب الکافی لمن سأل عن الدواء الشافی / لأبن قیم الجوزیه / ص ۲۵۱.

وتىكهال و پىكهال بوونى چەمك و تىگەيشتنەكان، شىاوى سزادان هاتن، كاتىك
شارەكەيان سەرو ژىركرا و بەردباران كران و دەنگىكى گەورە گرتنى.

بەپراستى كۆمەلىك سزاي ترسناك و بەئازار توشى قەومى لوط هات، بەهۆى بىباوەرى و
لەسنور دەرچونيانەو، ئەوەش وانەو پەندى گرنكى تىابوو بۆكەسانىك كەپەندى ئى
وهربگرن، پاش ئەوەى كەسزاكەيان تووش هات، خواى گەورە دەربارەيان فەرموى: ﴿إِنَّ

فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ (۷۵) وَإِنَّا لَنَسِيلٌ مُّقِيمٌ (۷۶) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (الحجر: ۷۵-۷۷).

﴿وَأَنكُمْ كُنتُمْ تُكْرَهُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْحِحِينَ (۱۳۷) وَبِالْبَلِيلِ أَفَلَا تَعْلَمُونَ﴾ (الصافات: ۱۳۷-۱۳۸).

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِّن سِجِّيلٍ مَّنصُودٍ (۸۲) مُّسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ

مِنَ الظَّالِمِينَ بَعِيدٍ﴾ (هود: ۸۲-۸۳).

باسى پىنچەم:

سوود و وانەكانى چىرۆكەكە.

يەكەم: ئاپەسەندى و بىيزاوى كارى نىربازى.

*نىربازى جۆرىكە لە فاحىشە و داوین پىسىيە گەرەكان، و لە ھەمويان ئاشرىنتەرە، و دەردىكى ترسناك و كوشندەيە وشەرى سەخت بەدواى خۇيدا دەھىننىت، وستەمىكى گەرەيە، و ئەنجامەكەيشى ترسناك و ئازارايىيە كەبرىتييە لەسنور دەرچوون و لادان، ئاباوى و بەدپەفتارى و زىادەپەوى و گومپايى، پياوان سەرشۆپو سەركز دەكات، چونكە پياوھەتيان تىادەكوژىت و پىزو ھەيەتيان تياناھىيلىت، بەئەنجام دانى ئەو كارە دەبنە كەسانىكى پىس و بەدپەفتارو چاولىكەر لەسەرشۆپو بچوكبۈوھەكان و پىنرەخەكان، ھەمىشە لەھالەتى دودلى و ناھاوسەنگى و ھەلچون و گرژىدا دەژىن.

*ھەرەھا نىربازى دەبىتە ھۆكارى خراپكەر بۆئافرەتانىش، ئەويش كاتىك پياوان لەوان دورەدەكەونەو، و ئافرەتانىش پەنا دەبن بۆداوین پىسى و زىناکردن بۆتيرکردنى ئارەزەكانىيان ھەرەھا پەنا دەبنە بەر كارى (السحاق) جوت بونى ئافرەت لەگەل ئافرەتدا. وەك ئەوھى كەئافرەتانی قەومى لوط دەيان كرد، كاتىك كەپياوھەكانىيان سەرقال بوون بەنىربازى يەو.

*ھەرەھا نىربازى تاوان و خيانەتلىكى گەرەيە لەسەر فىترەتى ساغ و تىكدەر و خراپكەرى گەنجەكان، كاتىك لەژن ھىنان دورەدەكەونەو كەھەللە، ولەئاو ئەو فاحىشەو كارە بەدەدا نوقم دەبن، ھەرەھا دەبىتە ھۆى كەم بونەوھى بەرھەمھىنانى نەو، چونكە لە ھاوسەرى ھەلەل دور كەوتونەتەو، لەبەرئەو پايەكانى خىزان ھەرس دەھىننىت و پەيوەندىەكانى كۆمەلگا دەپچرپىت و شارستانىت ھەرس دىننىت و دەپمىت، نىربازى ھۆكارىكى گەرەيە لەھۆكارەكانى فەسادو خراپە، و ھۆكارىكى قورسىشە بۆپوخانى نەفس و كۆمەلگا، و ھۆكارىشە بۆبلاوبونەوھى زۆرىك لەنەخۆشەيە لەئاوبەر و درىژخايەنەكان وەك (الزھري) و (السيلان) و (الھربس) و گەپى و ئەسپى تىدان ومايەسىرى و ئايدز.

ھەممۇ ئەو نەخۇشچە جىنسى يانە سزاي خاۋىن بۇداۋىن پىس و ئىربازان، كەسئورى خاۋيان تى پەراندەو سئورە ھەلەلەكانيان شكاندوۋە.

بلاو بونەۋەي ئىربازى لەكۆمەلگا رۇئاۋايىيەكاندا

* ئەۋەي جىگاي ئەسەفە ئىربازى بە شىۋەيەكى فراۋان لەكۆمەلگا رۇئاۋايىيەكاندا بلاو بۆتەۋە لەگەل بوۋى ژمارەي زۆرى فەسادو خراپە، لەو كۆمەلگايانەدا دەستور و ياساۋ بىرارى ۋاھىيە كەپىگە دەدات بەو كارەبەدانەو خەلكى لەسەر ھاندەدات، بەشىۋەيەك كەلەنئىۋان پىگەيشتەۋەكاندا بلاۋە و كەس زۆرى لەسەرنىيە بيانكات.

لە (دائرة المعارف)ى بەرىتانىدا ھاتوۋە: يىگومان (كارى جىنسى وناۋا) لەبازنەي سېرى و نھىنى چۆتە دەرەۋە، بۆبۈرى ئاشكراۋ بەرچاۋ و نادى وشوۋىنى تايبەتى بۆكراۋەتەۋە - ۋەك يانەي بى جىل ۋەبەرگان - باخچەي تايبەت - ھەرۋەھا شوۋىنى راھىنان لەسەر ئەۋكارە، پولىسش ئەو شوۋىنانە دەرەزانن و پارىزگارى ئى دەكەن وچاۋدىريان دەكەن.

* لە رۇئاۋا ھەزاران پىكخراۋ ھەن كە چاۋدىرى ئەۋكەسە ناباۋانە دەكەن لەپۈي جىنسىيەۋە وداۋاي مافى زىادەيان بۆدەكەن، كەبۋەتە ھىزو كيانىك كەس گالئەۋ سوكايەتى پى ناكات. وكرۋەتە كارتىكى سەرگەۋتوۋە بۆبىردنەۋەي ئەنجامى ھەلېژاردنە گشتى و سەرۇكايەتيەكان، بىنيومانە كە گەرە سىياسى و سەرگىدەكان لەگەل ئەو كەسانەدا گىفتو گۆدەكەن و كۆمەلەك بەلېنى زۇريان پى دەدەن ئەگەر لەھەلېژاردنەكاندا بۇپارىزگارى ئەۋان بوۋەستىن و كارىكەن، ئەگەر كاتىك ئەۋكەسە سىياسى و سەرگىدانە مەبەستەكانيان ھاتەدى و دەستكەۋت و كورسى دەسلەتايان بىردەۋە ئىت بەپەلە دەچن بەدەم جى بە جى كردنى ئەو بەلېنانەۋە كەپىيان داۋن لەدەبەزىنان بۆكەسە لەسئور دەرچوۋ ۋەبەدەرەقتارەكان، ئەگەر بىروانىن بۇنمۈنە بۆھەلمەتى ھەلېژاردنەكانى ئەمىرىكا، دەبىنن كە ئەو كەسانەي خۇيان كاندىد كىدوۋە پاكى خۇيان باس دەكەن و پىشپىكى دەكەن لەسەر بەدەستەيتاننى دەنگى ئەۋكەسە بەدخۋانە، بەلكو پىژەيەكى زۆر لەو بەدخۋانە شوۋىنى ھەستىارو بەرزيۇخۇي لەھوكمەتە رۇئاۋايىيەكاندا دىارى دەكات، بەلكو لەناۋوسوپايشدا، ۋە ئەمىرىكاۋ ئەۋروپا كەنىسەي تايبەت ھەيە بۆنەۋە بەدخۋانە، كەپىگە دەدات بەمارەبىرنى پىۋولەپىياۋ، ۋزنىش بۆي ھەيە ۋن لەخۇي مارەبكات، بەلكوھەندىك زانكۇ لە نەتەۋە يەكگرتوۋەكان دىارى و بەخشىنىكى بۇ ئەۋ كەسە

بەدخووانە تايبەت كىردوۋە، لەو زانكۇيانە: زانكۇي (سىر جۇرچ ولىافر) ھىچ قوتايىيەك بۇي نىيەكە (منحة) بەخشىشى ئەوزانكۇيە ۋەرگىرت، مەگەر كاتىك كەئەۋە چەسپايىت ئەوقوتايىيە بەدپەفتارو بەدخوۋە لەپوي جنسى يەۋە.

*لەيەكىك لە و گۇقارانەي كە لە (انگلتر) دەردەچىت وتايبەتە بەنېربازەكان، دەبىنن كەھىرشى يەك لەدواي يەك بۆسەر ھەلۋىستى كەنىسە لەوكەسە بەدخووانەدەكرىت، يەكىك لەگەرە كاردينالەكان ھەستابەرتدەنەۋەي ئەو ھىرشانە، وتى: بىگومان كەنىسەي پروتستانتى ئەو شويىنەيە كە لە حالەتى كرانەۋەو فراوانبوندايە پاش ماۋەيەكى نرىك كەنىسەكە دەناسىنرىت بەكەسە بەدخوۋەكان، ئەو ۋەك خۇي بەكارىكى ئاسايى دەبىننى ولەتپروانىنى ئەودا ھىچ پىگىرىك نى يە كە كەسىكى (شان ناباو ۋەدخو بىتتە (قسيس).

لە كۇبونەۋەي مەجلىسى كەنىسەي ئىنجىلدا، مەجلىسەكە بەزۇرىنەي دەنگ لەسەر پىگەپىدان بە (شذوذ الجنسي) بەدپەفتارى جنسى پىك كەوتن، بەلام بەمەرجى پودانى لەنىۋان كەسانى پىگەيشتو ھەلپىردراۋدا، گەرەي (ئەسقىفى كاتىبرى) كە- گەرەترىن ۋەزىترىن پلەي ھەيە- ئەوكەسەيە كەپىشەۋايەتى ھەلمەتى ئەو كارەدەكات، كەئامانجى رەۋاجدانە بەكارى (شذوذ الجنسي)، وتى: (ھەست بەنارەحتەتى و دوۋدلى دەكەم، لەكەسىك كەبەھۇي ستەمى ياساۋە توۋوشى (شذوذ الجنسي) دەبىت، لەكاتىكدا كەھەر كەسىكى تر بىيەۋىت خىزانەكەي بىروخىننىت وداگىر بكات بەبى سزا بكەۋىت بەسەرىدا).

ئىمەيش دەلتىن: چ (منطق) يەكە ئەمە، چ دادپەرۋەرەكە ئەمە كە (اسقف) يەك گەرە ھەۋلى بۇدات !!

ئەم قەسەيە واتە: پىۋىستە پىگەبدرىت بەھەموو ستەمىك، ۋەھىچ سزايەكى لەسەر ئىمزانەكرىت ھەركەس ئەنجامى بدات، وژۇرىك لەوكەسانە ھەن كەدەتۋانن بەتاۋانەكانيانەۋە خۇيان پىزگارەكەن!!

يەكىك لەسەرژمىرەكان باسيان كىردوۋە كەپىژەيەكى زۇر لە (قسيس) ھەكان لەئىنگلترە (شذوذ الجنسي) يان ھەيە.

پۇژنامەي (Daily Mail و Daily Miron) باسيان كىردوۋە كە (۴۰٪) لە (رەبان) راھىبەكان مومارەسەي كارى (شذوذ الجنسي) بەدپەفتارى دەكەن (۸۰٪) يشيان، داۋىن پىس و زىناكەرن.

كۆي ھەموو وتەكانى پېشوو: زىنا و داوین پېسى و نېربازى لەناو كۆمەلگاكانى
 بۆژئاوادا بلاوبۆتەو، وەك بلاوبونەوھى ئاگر بەناو پووش وپەلاشدا، ئەوھش تەنھا
 بەھۆى دوركەوتنەوھيان و گومپراييان بەرامبەر ھەق: و خوشگوزەرانى و
 زیادەپەويانەو، ھەروھە دەستيان گرتووە بەسەر پېشكەوتنە زانستىيەكاندا كە
 بەدەست ھاتوون لەگەل ماددە و دەولەمەندى و فاحىشە و خراپەكارى لە تېرکردنى
 ئارەزووەكانيان و كارى قىزەونيان.

دووەم: سزاي نېربازى لە شەرىعەتى ئىسلامدا:

زانايانى شەرع پراوېچونى جياوازيان ھەيە لەسزادانى نېربازەكاندا، ئەوان لەسەر سېج
 بۆچون:

بۆچونى يەكەم:

كە لە (مەزھەبى) (ئىمامى مالىك و ئىمامى شافىعى و ھەرگىراو كە: سزاي كەسى
 نېرباز بىرىتييە لە لە كوشتنى، ئەگەر بکەر بىت يان كار لەسەر كراو بىت، ژنى ھەيىت
 يان نەيھىنا بىت، زۆرىنەى ھاوھەلان لەسەرئەم بۆچونە بوون.^(۱۰۲)
 -خاوەنەنى ئەم بۆچونە بەلگەى زۆريان ھىناوھتەو، ئىمە تەنھا يەك دانەيان باس
 دەكەين:

لە(ابن عباس)ھو (خوالىي پازى بىت) دەفەرموئە: پېغەمبەر ﷺ فەرموئە:
 (ھەرکەستان بىنى كارى قەومى (لوط)ى کرد، ئەوا بکەرەكەو كارلەسەر كراوھەيش
 بکوژن).^(۱۰۳)

بۆچونى دووەم:

نېربازى ھۆكىمى زىناى ھەيە، ئەو كەسەى كە ژنى نەيھىنا بىت دارى ھەدى لى دەدرىت
 وئەو كەسەيشى ژنى ھىنايىت بەردباران دەكرىت، ئىتر بکەر بويىت يان كارلەسەر كراو:
 ئەمەيش بۆچونى (مەزھەب) پېرەھى (الشافعى)يە.
 -فەرموودەيەك بە بەلگە دەھىنەنەو:

^{۱۰۲} - المعنى لأبن قدامة، والمتفق على المرطأ.

^{۱۰۳} - رواه الترمذي وأبو داود و ابن ماجه والبغوي والأجري.

له (ابوموسیٰ ی الا شعري) یه وه، پښه مېهر ﷺ فەرموویه تی: (ئەگەر پیاویك له گەل پیاویك جوت بوو ئەوا هەردووکیان زینایان ئەنجام داوه، وئەگەر ئافره تێك له گەل ئافره تێك جوت بوو، ئەوا هەردووکیان زینایان ئەنجام داوه). (١٠٤)

بۆچونی سێ هەم:

که بۆچونی حەنە فیهی کانه، ئەو کەسانە ی کە وتویانە لە نێر بایدا لۆمەر سەر زەنشست کردن مەیه. لە کاتی کدا کە نێر بای کردن وەک زینا نی یه، نێر بای لە نیوان پیاو پیاو دا دەبیئت، بە لām زینا بریتی یه لە ناویك بۆخۆ ئالاندنی پیاو بە ئافره تدا کە حە لāl نی یه بۆی، و نهفس حە زلە زینا دەکات و مەیلی ئەنجام دانی دەکات، بە لām نێر بای سەروشتی ساغ فیتره تی پاک و پێك پهرتی دەکات و هە سەر زەنشست و بێ زرازی دەکات، زینا گەر ترین زیان دەدات لە خستنه وهی نه وهی به رهه می فه ساد و خراپه.

* ئە وهی له م مەسئە له یه دا لە پێشه بریتی یه له: کەسی نێر بای ژنی هینابیئت یان نه یهینابیئت ده کوژرێت، ئیتر بکه ریئت یان کار له سەر کراو، ئە مە بۆچونی (مذهب) ی نیما می مالیک و احمد و تهی (الشافعی) برو، کە پێشتر با سمان کرد.

سێ یه م: ته و او که رێك له پونکردنه وهی حوکمی (سحاق) و (جوت بوون له گەل ئاژه لاندنا) و (جوت بوون له گەل ئافره تی بێ نوێژ) و (جوت بوون له گەل ئافره ت له پشته وه):

١- حوکمی (سحاق) جوتبوونی ئافره ت له گەل ئافره ت:

بریتی یه له جوتبوونی ئافره ت له گەل ئافره ت بۆ وەرگرتنی شه هوه ت و ئا ره زووبازی کە پێی ده وت ریت (السحق) و (التدلیك) به پێی شه رع حه راهه بۆگشت کەس. خوا ی گه وه فەر مویه نی: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْوَ جِهِمْ حَافِظُونَ﴾ (٥) إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مُلْكَمِينَ (٦) فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿﴾ (المؤمنون: ٥-٧).

واته: (با وه پداران سەر فراز ده بن، ئە وانه ی کە پارێزی داوینی خویانن، جگه له گەل هاوسەر و کەنیزه کەکانیاندا نه بیئت، کە ئە وه جیگه ی لۆمه و سەر زەنشست نیه،) (له بارو

دوځي ئاساييدا بهوۍ جهنگه وه ئافره تاني موسلمان دهكه ونه دست دوژمنانه وه دهستدرېژي بېسنور دهكړي ته سهریان، دورنيه ئافره تاني دوژمن نهكه ويته دست ئيمانداران، نهوكاته يه كهس دهبيته هاوسه رې و به پړزه وه رفتاري له گهل دهكات) جا نهوه ي جگه لهو سنوره دياريكراوه پڼگه و پڼبازي تربگريته بهر نهو جوړه كه سانه به ياخي و له سنور دهرچوو دهژميردږين).

له فهرموده يه كدا هاتوو دهفهرمويت: (باهيچ پياويك سهرې عوره تي هيچ پياويك نهكات، وهيچ ئافره تيك سهرې عوره تي هيچ ئافره تيك نهكات، وباهيچ پياويك له گهل پياويكي تردا خوځيان به يه كه بهرگدا نه ئالينن، وهيچ ئافره تيك له گهل هيچ ئافره تيك تردا يه كه بهرگ نه ئالينن به خوځياندا).^{۱۰۵}

ماموستا (عبدالقادر عوده) دهليت: دهقي تهواو له سهر حرام كړدني (السحاق) هاتوو -كه فهرموده كه بوو- چونكه جو ئالاندني ئافره ت به ئافره تدا، نهوه هيچ گوماني تيانيه كه حرامه به لام حدي نيه، بهلكو سزاكه ي بريتيه له لومه و سهرزه نشت كردن، نهوه سهرپيچيه و سزاي نيه، و حوكمي زيناي له سهر وهرناگريته، چونكه زيناي راسته وخو به (ايلاج) دهبيت به لام (سحاق) به (ايلاج) جي به جي نابيت.^{۱۰۶}

۲- حوكمي جوتېوون له گهل نازهلاندا:

نهمه ش كاريكي ئابرو بهرانه و بيزراو و لومه كراوه و به پي شېر حرامه له بهر نه وه ي نايه ته كه زورشت دهگريته وه: ﴿فَنَسِ ابْنِي وَمَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ (المؤمنون: ۷) (ماناكرا).

زاناياني شېر له سهر نه وه يه كه دهنگن كه سزاكه ي بريتيه له لومه كردن و سهرزه نشت، بهوه ي كه حاكم و داده وهر دهيبينيت، قه دهغه كه رو توندو توپريه له سهرې. به لام نه وه ي كه له فهرموده كه ي ئيمامي احمد و ابوداود و الترمذي و كه ساني تر پړوايه تيان كردوه له (ابن عباس) وه، پيغهمبر ﷺ فهرموه تي: (هركهس له گهل نازهل كوت بيت،

^{۱۰۵} - رواه مسلم في صحيحه عن أبي سعيد الخدري / كتاب الحيض

^{۱۰۶} - التشريع الجنائي في الاسلام مقارناً بالقانون الوضعي ۲/ ۲۸۶

ئەوا بىكۆژن و ئاژەلەكەيش بكوژن لەگەل^{١٠٧} ئەمە فەرمودەيەكى لاواژە، پىچەوانەيە لەگەل ئەوئەي كەبەراستى لە (بىن عباس) وەرگىراو، كە فەرموئەتە: (هەركەس لەگەل ئاژەلەكەدا جوت بوو، ئەو سزاي هەدى لەسەر نىيە).^{١٠٨}

٢- جوتبون لەگەل ئافرىت لەكاتى (حىض) بى نوێژیدا:

هەرامە كەپياو لەگەل ھاوسەرەكەى خۆى جوت بىت لەكاتى (حىض) بىنوێژىدا. خواى گەرە - كە ئەمە مانەاكەيەتە - دەفەرموئەت: ئەي پىغەمبەر ﷺ پرسىارت ئى دەكەن دەربارەى (عادەى مانگانەى ئافرىت) پىيان بلى: ئەو ئازارو و زەرەرە، كەوابوو خۆتان بەدوور بگرن لە ھاوسەرەكانتان كەلەو حالەتا بن و نزيكيان مەكەون، تاپاك دەبنەو، جاكاتىك پاك و خاوين بونەو و خويان شت، بچنە لايان بەو شىوئەيەى كەخوا فەرمانى داو، بەراستى خوا تەوبەكاران و پاكانى خۆش دەوئەت (ئەوانەى پوالت و ناوەرپوكيان پاكە). (البقرە: ٢٢٢).

هۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتە پىروژە برىتەلە: لە (انس) (خواى لىپرازيبىت) گىپراوئەو، وتى: يەهودو جولهكە ئەگەر كاتىك ژنەكانيان بچوايەتە عادەى مانگانەو بىنوێژى، نانيان لەگەل ئەدەخواردن و لەگەليان ئەدەخوتن و، لەيەك مالدأ پىكەو لەگەليان كۆنەدەبونەو و دانەدەنيشتن، ھاوئەلانى پىغەمبەر ﷺ دەربارەى ئەمە پرسىاريان لە پىغەمبەر ﷺ كرد، ئىنجا خواى گەرەش ئەم ئايەتەى دابەزاندا: ﴿وَسَأَلُوكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْرِضُوا عَنِ الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوا حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُؤْمِنِينَ وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ (البقرە: ٢٢٢).

پىغەمبەر ﷺ فەرمووى تەنها (النكاح) واتە (جوتبون) نەبىت، هەمووشتىكيان لەگەلدا بكن.^{١٠٩}

زانايانى شەرع پأ و بۆچونى جياوازيان هەيە لەوئەدا، كەپىويستە پياوان لەكاتى بىنوێژى خىزانەكانيان خويان ئى بەدوور بگرن، وتراوە برىتييە لەخو بەدوورگرتن

^{١٠٧} - روه احمد في مسنده، حديث رقم (٢٤٢٠) تحقيق: أحمد شاكر وأبو داود حديث رقم (٤٤٤٠). والترمذي حديث (١٤٥٥) والبيهقي في

السنن (٢٣٣/٨) وابن ماجه (١٨٧/٢).

^{١٠٨} - روه أبو داود في السنن (٤٤٤١) والترمذي (١٤٥٥).

^{١٠٩} - أخرجه مسلم في صحيحه. كتاب الحيض.

له نيوان ناوك و ئه ژنۆ، و تراوه: ته نه شويى دروستبوونى ئازارهكه، واته (قرج) عه و رته، به لām ئه وهى كه به قسهى له پيش و دروست له م سه له يه دا و ه ر ده گيرت بريته له: رابوار دردى دروست و له زته و ه ر گرتن به ه موو شتيك به لām ته نه (جماع) جوت بوون نه بيت.

به پى ئايه ته پيرۆزه كه، پى كه پى دراو نيه پياو له گه ل خيزانه كهى (جماع) بكات هه تا له خويناى عادهى مانگانه پاك ده بيته وه و خوى ده شوات (ئمه بوچونى زورينه زانايه).

۴- حه رامه جوتبوون له گه ل ئافره تاندا له پشته وهيان.

خوای گه وه ده فره مويت: ﴿سَأَوْكُ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لَأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلاقَهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (البقره: ۲۲۳).

واته: (ژنى هاوسه رانتان كي لگه ن بو تان وشويى چاندنى وه چن، جا به هه ر شي وه يه كه ده تانه وي ت توو بوه شيننه ناو كي لگه كه تانه وه (به هيواى به ره م) و بوخوتان ده ستپيشخه رى بكه ن (سه رته هاوسه رى چاك و خواناس هه لبرژن، وله وه و دوايش دوعا و نزاو خواپه رستى به رده وام فه راموش مه كه ن).

له خوا بترسن خوتان له خراپه بپارژن و دلنباين كه به ديدارى خوا شاد ده بنه وه و ئه م مژده يه ش بده نه ئيمانداران).

پرسيا: بوچى جوت بون له كاتى عادهى مانگانه و له پشته وه له گه ل ئافره تانى هاوسه ر حه رامن؟

وه لām: شه رعى خوا ئه وانهى حه رام كر دووه چونكه زه ره رو زيان و ئازارى ئى ده كه وي ته وه، وه ك ئايه ته قورئانيه كه ئاماژه ي پيدا.

ئه وه ش پوون كراوه ته وه كه: جوت بوون له گه ل هاوسه ره كان له كاتى عادهى مانگانه دا، ده بيته هوى پودانى (التهاب) له (المهيل) دا، وه ك ده بيته هوى پودانى (التهاب) له ناو په حمدا به هوى سه ركه وتنى ميكروب له (المهيل) وه بو ناو په حم له پى گاي مى بژيه كه وه، هه روه ها ده بيته هوى خوين به ريوون، كه ئه وه ش ده بيته هوى (نه زيف). ئه مانه ش به هوى (التهاب) ده كه وه به ره و زيا د بون ده چن و ئازار پهيدا ده كه ن له ناوچهى

حه وزدا ههروهه كهسى توش بوو ههست به قورسى ئه شوينه دهكات، و پلهى گهرمى لهش به رزدهكاتوه، ههروهه ههنديك جار دهبيته هوى نه زوك بوون. ههروهه به نيسيهت پياوانيشه وه، تووشى (التهاب)ى بۆرى ميزو هه موو ئه ندامه كانى تۆو پزئين و زۆربوون دهبيت، وه به ناره حهتى ميزو پيسايى بۆده كرئت، ههروهه زۆريكى تر له ناته ندروستى و لهش قورسى و ماندوو بوون.

ههروهه جوت بوون لهكاتى عادهى مانگانده، دهبيته هوى دوركه وتنه وه و دوره پهريزى ژن وميرد، چونكه ديمهنى خوينى عادهى مانگانه و بۆنى ناخوشى، شتانيكى بيزاون و سروشتى ئاسايى لىي بيزاره و دوره پهريز دهبيت و لىي هه لىت، وه نفس توشى گرژبوون و موچرکه پياها تان دهكات، ههروهه ئافرهت لهكاتى عادهدا له پوى ئه ندامى و نه فسيه وه ئاماده نيه بۆنهم بهيه كگه يشتنه جنسييه.

به لام دهر بارهى جوت بوون له گه ل هاوسه ركان له پشته وه، ئه مهش كارى كه نه فسه كان لىي هه لىن و دوره پهريز دهن و عه قلى ساغيش رهتى دهكات وه، چونكه پينجه وانهى سروشتى ساغ و ريكه، خواى گهره ده فهرمويت: ﴿سَاوُكُ حَرْثُ لَكُ﴾. واته شويى تۆو وه شانده، ئاماره يه بۆنه وهى كه شويى جوت بوون كي لگه كه يه، كه (فرج) پيشى ئافرهت، چونكه شويى هاتنه دهرى كۆرپه يه، ههروهك شويى چاندنيشه، وهك زهوى كه شويى كشتوكال چاندنه. ئافرهت وهك زهوى كشتوكالى وايه، و (نطفه) وهك تۆوى چاندن و وه شاندىن وايه، ومندا ليش وهك پوو وهك و بهر مه كه يه ﴿فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَكْبَرُ﴾. واته: چۆنتان ويست بۆئيوه ريگه دراوه كه له زهت له هاوسه رانتان وهرگرن، و له گه لىاندا له شويى چاندنه وه و پوو به پوو له گه لىاندا جوت ببن.

ههروهه له زيانه كانى له دواوه جوت بوون له گه ل ئافره تاندا دهبيته هوى تىكدان و عه يبار كردنى كوم و نارى ككردنى له دروستبوني ناهاوسهنگى لهكاتى دانيشتن و چونه سه رئاودا، چونكه بهشى ناوپوشى كۆم داده به زينيت به شيوهى خو نه ويستانه، ههروهه دهبيته هوى دروستبوني گرفتى دهرى بۆ پياوان و ئافره تان و دور كه وتنه وه كه نارگيرىان له يه كترى و بق بونيان له يه كترى، ههروهه لادان له شويى چاندنى تۆو ههروهه ئاره زوه جنسيه كان تير ناكات نه بۆ پياو نه بۆ ئافرهت، ههروهه دهرگاي زينا كردن دهكات وه و دهبيته هوى گويزانه وهى نه خو شيه جنسيه كان كه پيشتر ئاماره مان بۆ كرد، و ئافرهت له مافى سروشتى و فيترى خوى بى بهش دهبيت له وهرگرتنى له زهتى

ئىسى پىك و پىك و پىنگە پىندراو. ھەروەھا جوت بون لەپشتەو، مەبەستى خوازداو بەدەست ناھىنىت چونكە مەوۆ بۆ ئەو كارە بەد و قىزەون و ھەرام و پىسە دروستنەكراو.

ھەروەھا لە زىيانانەى كەلىي دەكەوئتەو:

دەبىتە ھۆي پەش داگىرسان و تارىكى پروخسار و دل و تىكچونى سروشتى ئىنسان و سەرشۆپکردن و كاريگەرى لەسەر عەقل و ژىرى دەبىت و دەبىتە ھۆي لەدەستدانى ھەست و سۆز نەمانى شەرم و نەمانى نازو نىعمەت و تووشەتەنى بەلاو نەھامەتى و ھىنانى نەفرەت و ئەم كارە خاوەنەكەى تووشى پىسى و پۆخلى و ناشرىنى و بىھىزى جنسى و پەق بونى دل و دەرون و نەمانى بەزەبى دەكات، وپق و دووژمنايەتى تيا دەچىننىت و تووشى غەفلەت و لەبىر چوئەو و چەق بەستووبى و پشت ھەلکردن و ئىنكارى دەكات.^{۱۱۰}

سېئەم: سودوو وانە گەنگەكانى چىرۆكى لوط (عليه السلام):

لە چىرۆكى لوط (عليه السلام) دا وەك لە قورئانى پىرۆزدا ھاتووە، ژمارەيەكى زۆر وانە و سودى گەنگى تىايە، لىرەدا ھەندىكيان باس دەكەين:

۱- (توحيد): يەك خوا ناسى، بىنەماى بانگەوازی گشتى پىغەمبەرەنە (عليهم السلام)، ھەر لە ئادەمەو (عليه السلام) ھەتا پىغەمبەرى خۇمان ﷺ. خواى گەورە فەرموويەتى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبيا: ۲۵).

لوط پىغەمبەر (عليه السلام) بانگەوازەكەى بەباسکردنى عەقیدەى راست و پاك و پوخت دەستى پى کرد، كە عەقیدەى يەكخواناسى بوو وە خواى گەورە فەرمووى: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطِ الْمُرْسَلِينَ (۱۶۰) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۶۱) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۶۲) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۶۳) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الشعراء: ۱۶۰-۱۶۴).

^{۱۱۰} مع الطب في القرآن الكريم. د.عبد الحميد دياب. د.احمد قرقوز ص ۷۴. والتبيان فيما يحتاجه الزوجان للشيخ

جاسم مهمل ص ۱۰۷ بەكورتى و دەستكارىو.

سەرەتا بە عەقیدە و بیروباوەڕ دەستی پێ کرد، پێش ئەوەی کارە بەدو ناپەسەندەکانیان ئی قەدەغە بکات و ئینکاریان بکات، چونکە پێگا بۆ چاکسازیخوازو چاکسازی کۆمەڵایەتی و ئابوری و سیاسى، دەبێت هەر لەچاکسازی عەقیدەو بیروباوەڕە دەست پێ بکات و پەرستشەکان پاک بکەن و بەدڵسۆزی ئەنجام بدرێن، ئەگەر پەرستشی چاک و راست کراو لەدەل و دەروونی باوەرداراندا پەگی داکوتاو ئەو بەندایەتیە بەدڵسۆزی بۆ پەرەردگار ئەنجام درا، ئەوا ئیتەر پێگا بۆ چاکسازی و گۆران ئاسان و ئامادە ساز دەبێت، وەبەبێ بوونی عەقیدەو بیروباوەڕی راست و دروست، هیچ هەولدانێک بۆ چاکسازی و گۆران کاری بەرەمەدارو سەرکەوتوو نابێت.

عەقیدەو بیروباوەڕ قەڵایەکی بەهێزو پارێزەرەو بنەمایەکی بەهێزو چرای پوناکی پێگایە بۆ بانگخوازان و چاکسازان،

٢- لوط پیغەمبەر (علیه السلام) جوانترین و ناوازەترین نمونەی لەئارامی و خۆپاگری و دامەزراوی لەسەر حەق هێناوە، حیکمەت لە کاری بانگەواز بۆ لای خوا و متمانه بوون بە خوا و دلداری تەواو بە بەلێنەکانی خوا، کە هیچ کات دواناکەوێت، وەک ئەوەی کە جوانترین و ناوازەترین نمونەی لەپێزگرتنی میوان و چاودێری کردنی مافەکانیان و پیشوازی کردنیان هێناوە، کە لە حالتیکی زۆر قورس و ناپەڕەتدا بوو.

بەلام توانی میوانداریان بکات لەگەڵ ئەوەی کە قەومەکەى نەمی و قەدەغەى ئەوەیان کرد کە میوانداری غەریب و نەناس بکات و لەسزای ئەوەیش ئاگاداریان کردووە: ﴿وَقَالُوا أَوَكُم مِّنْكَ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (الحجر: ٧٠).

کاتێک قەومەکەى بەپەلە چوون بۆلای مالى لوط (علیه السلام) و دەیانویست خراپە بکەن بەرامبەر میوانەکانی، بەلام لوط (علیه السلام) پارێزگاری دەکردو خەڵکەکەى دوور دەخستەوێ لێیان، و بەهەموو هەستێک کۆمەکی و هاوکاری دەکرد کە لەتوانیدا بوو، هەتا کار گەیشته ئەوەی کە کچەکانی پیشنیار کرد بیکاتە هاوسەری هەندیکیان، تادەست درێژی نەکەنە سەر میوانەکانی، ئەمەیش وانیەکی گەرمی تیاوو لەپێزگرتنی میوان، پیغەمبەرەان (علیه السلام) پیشەنگ و سەرمەشقی ئێمە بوون.

٣- هەلویستی لوط (علیه السلام) بەرامبەر قەومەکەى کاتێک بەپەلە هاتن بۆلای مالهەکی ویستیان دەست درێژی بکەنە سەر میوانەکان، ئەو بەهەموو توانای هەولیدا قەدەغەیان

ات و پىڭگاي ئەو كارەي ئى گرتىن، تاحالى ئاپرەحت بوو ئىنجا ئاوپى دايەو بەلاى
 سيوانەكانيدا وبەداواى لىبوردنەو پىنى وتن: ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ
 شَدِيدٍ﴾ (هود: ۸۰).

لەم ھەلۆستەدا ئامازەكراو ھىز گىرنگى ھىز لەسەرخستنى ھەق وبلاوكردنەو ھى
 بانگەوازداو پووبەپروو بونەو بەپرووى ناحەقاند. ھەمىشە دەبىت ھىزىك ھەبىت ھەق
 بپارىزىت، لەبەرئەو تىكووشان لەپىناوى خوادا، بوگرتنى دەسەلات بوو بەسەر
 دەسەلاتى نەفامىدا، كە بىئەو ھى خوى بگوپىت و ھەق بدۆزىتەو دەگوپىت و بەزۆر
 خەلكى رادەكىشىت بوپەرستنى غەبرى خواو ھەمىشە لەكەمىنداىە بو موسلمانان،
 كەواتە دەبىت جىھاد و تىكووشان ھەبىت بۆلابردن وپامالىنى ئەو دەسەلات و دەستورە
 ستمەكارە، ھەتاپىگا كە گونجاو ئامادە سازىت بو بانگەواى خواو پىڭگاي خوى
 بدۆزىتەو بۆناو خاوەنى دلە راستەكان و نەفسە بەشەوقەكان و عەقلە تىنۆەكان بۆدىنى
 خوا، كەدىنى ھەق و پىنمايىە.

۴- ھەروەھا لەم چىروكە ئەو ھەردەگىرىت كەكافران لەسەر كوفرەكەيان سزادەدرىن و
 نىزىكى و خزمایەتیان سودیان پى ناگەيەنىت لەئەھلى ئىمان، نەلەنەسەب و نەلەژن وژن
 خوازیەو. ھەروەك ئەو ھى كەباوپردار لەسەر باوپردەكەى پاداشت ھەردەگىرىت و ھىچ
 شتىكى لەنىزىكانى لەكافران زىيانى پى ناگەيەنىت، بەلگەيش ئايەتى: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ
 كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِ عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ﴾ (التحریم: ۱۰).

ھەروەھا ئايەتى: ﴿وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ (۳۹) وَأَن سَعِبُهُ سَوْفُ يَرَىٰ (۴۰) ثُمَّ يُخْرَاهُ الْفِجْرَاءُ
 الْأَوْفَىٰ (۴۱) وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾ (النجم: ۳۹-۴۲).

ھەروەھا ئايەتەكانى ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (۸۸) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ (الشعراء: ۸۸-۸۹). و
 ﴿وَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَخْزِي وَالِدٌ عَنْ وَكْدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَانِبٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ (نعمان: ۲۳). و ﴿لَن نَّمُكَّكُمْ
 أَرْحَامَكُمْ وَلَا أُولَادَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ تَبِعْكُمْ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (الممتحنة: ۳).

خوای گه وره لوط (عليه السلام) و كه سوکاره كه ی پزگار كرد بیجگه له ژنه كه ی، نه و
تیا چوو، ئافره تیكي پیری بی میشتك بوو، له سهر كوفرو بی باوه پری پیر بوو بوو، لاواز
بوو بوو. بیگومان كاتيك مروؤ گه وره و به ته مه ن ده بیئت و عه قل و ژیری پی ده گات بیرو
هؤشی پاك ده بیته وه و شاره زایی زیاد ده گات، به لام ژنه كه ی لوط، نه و ئافره ته پیره
به پیچه وانه ی نه مه وه بوو، پودا وه كانی شه وان هیچی له و زیاد نه كرد و كوژرانه
ههنگاوی دهن او له بیئاگایی و گومراییدا ده ژیا.

به شى پينجه م

چيرۍ ګى يوسف (عليه السلام) له ګه ل ژنه ګه ى عه زيزى ميسردا

پيشه ګى:

چيرۍ ګى يوسف (عليه السلام) له ګه ل ژنه ګه ى عه زيزدا، به شيكه له چيرۍ ګى يوسف (عليه السلام) كه خواى ګه وړه له سووره تيګدا هيناوي تي كه سووره تي (يوسف ه)، هر به ناوى (يوسف) يشوه ناو نراوه، وهك پريزيك بۇ (يوسف) (عليه السلام) كه پينغه مبهري خوايه، يوسفى راستګوى كوپى پينغه مبهري خوا (يعقوب) ى كوپى پينغه مبهري خوا (اسحاق) ى كوپى (ابراهيم) ى باوكى پينغه مبهري (عليهم السلام) به پي فموده ى پينغه مبهري (عليه السلام) (به پريزي كوپى به پريزي كوپى به پريزه).^{۱۱۱} لقيكه له لقي درخته پاكه ګه ى پينغه مبهري (عليهم السلام) كه به نادم (عليه السلام) ده ست پي ده كات و به محمد (عليه السلام) كوتاي پي ديت. خواى ګه وړه له سهره تاي سووره تي يوسف دا ده فموي ت: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ (يوسف: ۱).

ناما ژيه بۇ قورناني پيرۍ كه كتيبيكي پوون و ناشكرايه و هيچ نالوزى و پينچ و په ناي تيانيه وراستيه كان دهرده خات كاره كان پوون ده كاته وه، له ناو نهو شتانه دا كه پوونى كړدو ته وه وده رى خستو وه، بريتييه له چيرۍ ګى يوسف (عليه السلام) ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (يوسف: ۲).

زمانى عه ربه ى زمانى ګى په سه نه و دهوله مهنده به ووشه و پي كه اته و شيوازو ليك دانه وه ى زور، به راستى خواى ګه وړه به وزمانه قورناني دابه زاندو وه تازياتر په سه ن ودهوله مهنده وبلاوبيت، خواى ګه وړه به زمانى عه ربه ى دايبه زاندو وه تاخه لکى له مانا ګه ى تي ګه ن. كه عه قله كان پوناك ده كاته وه وده له كان پوون وچراخان ده كات و سنگه كان ګوشادو وكراره ده كات ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (يوسف: ۳).

^{۱۱۱} - (رواه البخارى فى صحيحه فى كتاب الاحاديث الانبياء).

چىرۆكە قورئاننىڭ كان جىۋىتى چىرۆكە، چۈنكى چىرۆكى راستىن ۋە ۋاقىدىدا پۈيۈن داۋە، ئامانجىدارىن، ۋە لەسەر ئەۋە (أحسن القصص)ن، كەۋوشەكانىيان جىۋانەۋ شىۋازەكانىيان ناۋازەۋ بەرزىن ۋە مەبەستەكانىيان مەبەستى بالۇ پۈنن، ۋە ماناكانىيان ووردن، چۈنكى لەلايەن باشتىن بىر ياردەۋەۋە دابەزىنراۋە. خىۋى گەۋرە فەرمۇيەتى: كەئەمە مانا كەيەتى (خىۋا جىۋىتىن ۋە پىرۆزىتىن فەرمىيشتى ناردۈۋەتە خىۋارەۋە، كەئەم قورۋانەيە (لەجۋانى داپشتىدا) بابەتەكانى لەيەك دەچن، ھەندىك باسىشى بەشىۋازى جىۋاۋز تىا دوۋبارە بوۋەتەۋە، جاكار كەردى ئەم قورئانە ئەۋەيە كە: تەزۋودە ھىيئەت بەگىيان ۋە پىستى ئەۋەكە سەنەدا كەترسى پەرۋەردىگارىيان لەدل ۋە دەرۋىندا ھەيە، پاشان گىيان ۋە پىست ۋە دلىان نەرم ۋە ئامادەۋ چالاك دەيىت بۇيادى خىۋاۋ خىۋاپەرسىتى، ئائەۋە ھىدايەت ۋە پىنمۇيى خىۋايە، كەھەر كەس شايستەيىت ھىدايەت ۋە پىنمۇيى دەكات بۇئەۋ پلەۋ پايە بەرزانە، ئەۋەش كەپىيازى خىۋاۋن بىكات كەس نىيە پىنمۇيى بىكات) (الزمر: ۲۳). شايانى باسە كە لىزەدا ئامازە بىكەين بۇ: لەقورئاندا شىتەك نىيە جىۋاۋز بەپىزىترو پىزىدار تىرىت لەشتىكى تر، ۋە ھىچ چىرۆكىكىش لەچىرۆكىكى تر جىۋاتروچاك ترنىيە، بەلكو ھەرچىرۆكىكى شىۋازى خىۋى ۋە پىگى خىۋى ۋە دەرپىن ۋە مەبەستى خىۋى ھەيە. قورئان ۋەتەۋ دەرپىنى خىۋايە، لەجۋان دەرپىن ۋە ھىزى پىزى ناۋازەيىدا يەك پلەۋ ھەيە، بۇھەمۈكات ۋە شىۋىنىك دەشىت، چىرۆكى يۈسۈف (عليه السلام) لەجۋاتىرىنى چىرۆكەكانە، چۈنكى بەشىكە لەچىرۆكە قورئاننىڭ كان، ھەرۋەھا ژمارەيەكى زۆر پەندو ئامۇزگارى ۋە ۋانەي بەسۈدۈۋ گىرنگى تىايە، ۋە بابەت ۋە مەبەستەكانى زۆرىك لەشتەكانى چارەسەركىدۈۋە ﴿وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قِلَّةٍ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾.

ۋاتە: ئەي مۇھەممەد (ﷺ) تۆ دەربارەي چىرۆكى يۈسۈف (عليه السلام) لە بىنئالگىيان بويىت، كاتىك كە لەپىگەي (ۋەھى) يەۋە ھىشتا بۇت نەھاتىبو، بەلام خىۋى گەۋرە فىرى كىرەيت كە تۆ نەتزانىبو. خىۋى گەۋرە دەفەرمۇيىت: - كە ئەمە مانا كەيەتى - (خىۋى گەۋرە قورئان ۋە دانايى بۇدەبەزاندۈۋىت ۋە فىرى ئەۋىشتانەي كىرەۋىت، كە جاران (پىشتىر) نەتدەزانى، بەردەۋامىش فەزلى ۋە پىزى خىۋا لەسەرتۆ ئەي مۇھەممەد (ﷺ) زۆر فراۋان ۋە ئاشكراۋ دىيارە) (النساء: ۱۱۳).

له م چیرۆکه و ههروهه له چیرۆکهکانی تریشدا نیشانهی پوون و بهلگهی یهکلایی کهروه، له سهه پێغه مبهرایهتی محمد (ﷺ) زۆن، چونکه ئه م ههواله نه زانراوه، تهنها له پێگهی وه حیه وه نه بێت.

﴿إِذْ قَالَ يُسُفُ لِّأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ (یوسف: ۴). چیرۆکی یوسف به خهونیک دهست پێ دهکات که یوسف (علیه السلام) بینویهتی و بۆباوکی گێراوه تهوه. به بهرچاو پوونی پێغه مبهران و پهحمهتی باوکیهتی و خوشه ویستی و ترسی له سهه کورهکانی، یه عقوب (علیه السلام) وهلامی یوسفی کوپی ده داده تهوه و دهلیت: ﴿قَالَ يَا بَنِيَّ إِنِّي أَخُفُّكُمْ مِنْكُمْ عَلَىٰ إِخْوَانِكُمْ فَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (۵) و كَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (یوسف: ۵-۶).

لێره دا ئاماژه دهکهن بۆ به لاغته و جوان دهبرینی قورئان له ئاوازهیی دهست پێ کردنی چیرۆکه که، که زۆر به جوانی له گهه کۆتاییه کهیدا رێک دهکهوێت و دهگونجێت، که چیرۆکه که به بینینی خهونیک دهست پێ دهکات، وله کۆتایشدا هاته دهی خهونه که جی به جی ده بێت، ئه مهش به ویست و قودرته و زانسته و حیکمهت و پهحمهتی خوا. خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِينَ﴾ (۹۹) و رَفَعَ أَبَوِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَجَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (۱۰۰) رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (یوسف: ۹۹-۱۰۱).

باسی یه کهم:

یوسف (علیه السلام) له مالی عهزیزی میسر دا:

یوسف (علیه السلام) به سهر ژماره یه کی زور له ناپره حه تیدا تیپه پری، له وانه: فیل و نه خشه ی براکانی و حه سودی بردنیا ن پئی و نه وه ی له به ره می نه و حه سودیه وه که و ته وه، هه موو له پیناو نه وه دا پزگاریان بیت له دهستی، هه ستان فرییا ن دایه ناویره وه، هه روه هادوا ی نه وه به ناپره حه تیپه کی تر دا تیپه پری، که به ندرک دنی بوو، به جوړیک که کرایه کالو بازارگانی پیوه کرا، پاشان چوو هه ماله که ی عهزیزه وه. نه مهش ریزیک بوو بوئو و سهره پای نه وه وه له ی درا بو له خشته بردنی، پاشان ناپره حه تی زیندان کردن، پاش نه وهش خوا ی گه وره دهرووی خیری لی کرده وه و خسته ناو خوشیه وه، کاتیک له زیندان ده رچوو، پاش نه وه ی که گشت که س (هه موو خه لکی) زانیان یوسف پاک ویتا وانه، و پاشان بوو به وه زیر، تا که شتی میسربه نه مانه ت و شاره زاییه وه بگریته دهست، و له سالانی بی بارانیه وه بیگو یزیته وه بو سالانی پر بارانی و پر له خیرو بهر که ت و نازو نیعمه ت، پاشان نازو نیعمه ته کان له سهر یوسف ته واو ده بن و به پایان دهگن، و پاش نه وه یش به که سوکارو خوشه و یستانی دهگاته وه و شاد ده بیته وه.

له ماله که ی عهزیزی میسر دا

خوای گه وره فهرمویه تی: ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَأَمْسُرَنَّكَ أَكْرَمِي مَوَاهِ عَسَى أَنْ يَفْعَلَا أَوْ سَخِدَ وَكَذَلِكَ مَكَائِي يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلَعَلَّهُمْ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (٢١) وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (یوسف: ٢١-٢٢). یوسف له دوا ی بیره که گو یزرایه وه بو مالی عهزیزی میسر، پاش نه وه ی که به ناو ناپره حه تیدا تیپه پری، له ناپره حه تیپه که وه گو یزرایه وه بو ناپره حه تیپه کی تر، له ناپره حه تی و ته نگه بهری دلی براکانیه وه وسته میان بو ته نگه بهری ناویره و تاریکیه که ی و له ویشه وه بو ته نگه بهری کردن به بهنده یی تا کرا به بهنده و عهزیزی میسر کپی بوخوی.

عەزىزى مىسر لەو كاتەدا كى بوو؟

وتراوه: بەرپرسي پۆليس بووه يان وتراوه كاربه دەستى سەر گەنجينه كانى مىسر بووه (وەزىرى كشتوكال و ئابورى و بازرگانى و دارايى و خوراك) زانايان جياوازيان لەناويدا هەيه، وتويانه ناوى (قطفیر) يان (إطفیر) بووه، پاشايش ناوى (الريان بن الوليد) بووه، ولەعەماليقەكان بووه، لەژيانيدا باره‌پى هينابه يوسف و مرد، پاش ئەر (قابوس بن مصعب) كارى گرتە دەست، ويوسف بانگه‌وازی كرد بۆموسلمان بوون، بەلام پەتى كردهوه، (الزمخشري) له (الكشاف) دا ئەمەى باس كردووه.^{١١٢}

(زانايانى تەفسير زۆر شتى راجياوازيان لەسەر وتوه، ئيمە دريژەى پى نادهين).

دكتور (سيد جبل) (خوالی پازى بیّت) دەئیت: (... زانايانى تەفسير زۆرشتیان باسكردووه دەر باره‌ى ناوى عەزیز و ژنه‌كه‌ى و ناوى پاشاى گه‌وره‌ى مىسر، كه‌هه‌موویان تەنها قسه‌و بۆچوون و هیچ (سند) يك نیه له‌سەر ئەمە كه‌پشتى پى ببه‌ستريت، نه‌له قورئان نه‌له سوننه‌تدا).^{١١٣}

له قسه‌كانى عەزیزو ژنه‌كه‌یه‌وه ئەوه‌مان بۆدەر ده‌كه‌ویت له‌چیرۆكه‌كه‌دا كه‌ئەوان بیه‌شن له‌منداڵ، ئەمەيش به‌و واتایه‌ى كه‌عەزیز نه‌زۆكه، ئەمە به‌لگه‌ى له‌سەر نیه، وه‌ته‌نها خواى گه‌وره‌يش پاستى مه‌به‌سته‌كه‌ ده‌زانیت، عەزیز يوسفى كەرى و خه‌يرو چاكه‌ى ئى چاوه‌پوان ده‌كرد، فه‌رمانى كرد به‌ژنه‌كه‌ى، كه‌له‌گه‌لیدا چاكه‌كار بیّت و پەزى بگريت خواى گه‌وره‌ فه‌رموى: ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَأَمْلِكَنَّ أَكْرِمِي مَوَاهِ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَخْذَهُ وَكَذَلِكَ مَكَانًا لِيُوسَفَ فِي الْأَرْضِ وَلَعَلَّهُمْ مِنْ تَابِلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (يوسف ٢١).

(المثوى) شوینی مانه‌وه و نيشته‌جى بوون بوو، ﴿أَكْرِمِي مَوَاهِ﴾، واته: (پەزى ئى بگه‌ره و شوینی مانه‌وه‌ى باشى بۆ ئاماده‌ بکه و کاروباره‌كانى بۆجى به‌جى بکه‌و گرنگى پى بده).

له تەفسیری (المنا) دا دەئیت: (ئەم پاشا گه‌وره‌یه زۆر باش شارەزا بوو له‌يوسف و پيشنيارى جوانى بۆكردو پاست دەرچوو، كاتيك كه‌نامۆزگارى ژنه‌كه‌ى كرد كه‌پەزى ئى

^{١١٢} - (الكشاف للزمخشري، ٥٤٣١٢).

^{١١٣} - تفسیر سورة يوسف تأليف الدكتور السيد احمد خليل جبل ص ٥٦.

بگريٽ وشوئىنى باشى بۇئامادهبكات، لەئامۇژگار يەكەيدا پېزگرتن وبهجوانى مامەلەکردن هەبوو بەهەموو ئەو شتانهى كەپەيوەنديداربوون بەمانەوه وشوئىنى يوسفەوه، بەجۆريٽ كەئەندامىك بىټ لەخۆيان ئەك وەك بەندهو خزمەتكار تەماشاي بگريٽ.^{١١٤}

﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ وَكِيلًا﴾ (يوسف ٢١).

ئەينى گرنكى پى دانەكەى بەم كۆپە بوون كردهوه، كەچاوهپى چاكەو خەيرى ئى دەكات، وەك قورئان هەوالى داوه وتى: ﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَ﴾ بەلكو لەداها تودا هەستىت بەجى بەجى كردنى هەندىك لەكارە تايبەتەكانمان، يان كارى دەولەت بەگشتى. ﴿أَوْ سَيُدْخِلُهُ اللَّهُ رَبَّهُ فِي الْأَرْضِ﴾ (يوسف ٢١). وەك ئەوهى كە ئىمە لىي بېبەش بوين ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ (يوسف ٢١). وەك ئەوهى كەنازونيەمتان پشت بەسەريوسفدا بەپزگاربوون لەبەرەكەو دلى عەزىزمان نەرم كرد لەسەرى (لەسەر زهويدا جيگىرو دامەزراومان كرد).

دكتور (عبدالحميد طهمان) دەليٽ: (بەپىي عادت و دەستور وايە، كەبەنده سوکايەتى پى دەكرىٽ و پىزى ئى ناگريٽ، بەلام خواى گەوره ئەوهى بۇ يوسف (عليه السلام) فەراهم كرد كەپىزى ئى بگريٽ وسەر بەرزىٽ و لەبەرترين مالى مىسر دا بىٽ، ئەمەيش بەلگە بوو لەسەر گرنكى پى دان وچاودىرى خوايى بۇ يوسف، كەلەنارەحتى وغەريبى وبەندكراويدا بوو، لەكەس وکارى بى بەش بوو، خواى گەوره شوئىنكى بەپىزانەى بۇفەراهم كرد لەخاکی مىسر دا، هەتا عەزىزى مىسر -كە پياوى دووهم بوولەدەسلەتى مىسر دا- فەرمانى كرد بەژنەكەى بەدەر لەهەموو بەردەستەکانى گرنكى بەيوسف بدات و پىزى بگريٽ و شوئىنى بۇئامادهبكات).^{١١٥}

﴿وَلَعَلَّكُمْ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ﴾ (يوسف ٢١).

^{١١٤} - (تفسير المنار ٢٢٥-٢٢٦) بەگريٽى و دەستگارىهوه.

^{١١٥} - (الوحي والنبوة والعلم فى سورة يوسف ص ٤٠).

واته: (فیبری لیكدانه وهی خهونه کانی ده کهین، که زانستی که له لایه ناخواهیه، هه موو کهس شاره زای نابیت ته نها که سانیکی تایبته نه بیت له زانایانی دلسۆن، که خواوهنی ژیری و عه قلی پووناک و نه فسی پاک و دلی ساغ و بهرچاوپوون بن، به پراستی خوی گه وره پیزی له بهنده و پیغه مبهه یوسف (علیه السلام) گرت، به فیبرکردنی ئهم زانسته. ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ﴾ هیچ شتی که له مووک و ده سه لاتی خوادا پونادات مه گهر خوی بیهویت، خوی گه وره به تواناو به ده سه لاته به سه ره هه موو شتی کدا، خوی گه وره ده فورمویت: ﴿فَسُبْحَانَ الَّذِي يَدْرِي مَكَانَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (یس ۸۲).

واته: (هر کاتی که فرمانی خوا ده رچوو، ویستی شتی که جی به جی بکات و بیهی نیت دهی، پیی ده لیت: ببه، ئه ویش ده ست به جی بی دواکه وتن پیشدیت و ئه نجام ده دریت و دروست ده بیت).

خوی گه وره زال و به ده سه لاته به سه ره کاروباری یوسفدا، چاودیری ده کات و ده پاریزیت به عیلم و به زهیی خویی و گرنگی پیی دانی، بینگومان براکانی یوسف شه پریکیان چه شاردا بوو، و ده یانویست که له ده ست یوسفی برایان پزگاریان ببیت، و بی به شی بکه نه له باوکی، و باوکیشی له و بی به ش بکه نه، به لام خوی گه وره خیری بۆ یوسف ویست، پاراستی و پیزی ئی گرت و فیبری زانستی کردو له سه رزه وی میسردا جی گیری کرد گشت که سوکاره که ی بۆ کو کرده وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به پراستی زۆرینه ی خه لکی به م راستیانه نازانن، نازانن که خوی گه وره چه نه به پریک و پیکی کاره کانی جی به جی ده کات، نازانن که سوننه ته کانی خوا هه می شه ییه و فرمانی به جینی و کاره کانی هه رده بیت به پایان بکات. ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمُحْسِنِينَ﴾ (یوسف ۲۲).

واته: یوسف (علیه السلام) گه یشته کاتی به هی زبوونی جه ستیی (ابن کثیر) ده لیت ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ واته: عه قلی ته و او پیگه یشت پیکهاته ی جه ستیشی ته و او بوو.

نایه تی: ﴿آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ ووشه ی (الحکم) بریتیه له زانستی که به سود که کرده وهی له گه ل بیت، بریتیه له تیگه یشتن و توانای و هرگرتن و قودرت و توانا به سه رکاره کاند و پوو به پوو بونه وهی نا ره چه تیه کان هه روه ها بریتیه له جیا کردنه وه له نیوان خه لکیدا و پیکه ستنی کاروباره کانیان، هه روه ها بریتیه له پیغه مبهه راتی و به ره مه کانی. زانایانی

تهفسير راوبوچوني جياوازيان له مه بهستي ووشه ي (الحكم) ههيه، ئيمه تهنه را و بوچوني (ابن كثير) ده نوسين، كه ده لئيت: (واته پيغه مبهرايه تي، بهو هويه وه خو شه ويست بوو له ناو ئه و خه لكانه دا كه له گه لئاندا بوو).^{۱۱۶}

﴿وَكَذَلِكَ بَخَرِي الْمُسْلِمِينَ﴾. واته: بهوشيوهيه پاداشتي چاكه كاران ده دينه وه به پني چاكه كانيان.

(الاحسان) پله يه كي به رزه له پله كانى ئيمان، له فهرموده كه ي (جبريل) دا كاتيك پرسيارى كرد له پيغه مبهرا (ﷺ) ده باره ي (الاحسان) له وه لامدا فهرمووى (واته: وا خواي گه وه به رستيت كه ده ببينيت، خو ئه گه ر تو ئه وت نه بيني بنگومان ئه وتو ده بينيت)^{۱۱۷} له ئايه تي ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ بَخَرِي الْمُسْلِمِينَ﴾ دا خواي گه وه بو مان پوون ده كاته وه كه (الحكم) و (العلم) دوو نيعمه تي خوايين، خواي گه وه كه سانتيكي پي تايبه تمه ند ده كات كه خوي بيه وي ت و (الاحسان) كليلى هه موو خه يرو ده روازه يه كه، ئه م ئايه ته پيش ئايه تي باسي له خشته بردنه كه هات، بو ئه وه ي هه مو تو مه تي ك له يوسف به دوور بگري ت، تابه پاكي را يگري ت له هه موو شتي ك كه شي او نيه به پله و پايه ي ئه و، كه هاتني ئه م ئايه ته بوو، ئا ماره بوو بو ئه وه ي كه ئه م سيفه تانه پاك و جوانن، تهنه خه يرو چاكه بلا و ده كه نه وه.

^{۱۱۶} -تفسير القرآن العظيم (۴/۷۳۲).

^{۱۱۷} -رواه البخاري في صحيحه، رواه مسلم في صحيحه.

باسی دووهم:

ههولێ له خشته بردنی ژنه که ی عهزیز بو یوسف (علیه السلام) وپاراستنی یوسف:

پونکردنه وهی مانای (المراودة) له خشته بردن و چون بوو؟ و ههلوێستی یوسفی راستگۆ بهرامبهری:

خوای گهره له سووردهتی (یوسف) دا دهفه رموین: ﴿وَمَرَّادُهُ الَّتِي هُوَ فِي سَبْطِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ اِنَّهُ رَبِّي اَحْسَنُ مِمَّا يَكْفُرُ بِالْظَّالِمِينَ﴾ (٢٣) وَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لَتَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِ الْمُحْصِينَ﴾ (٢٤) وَاسْتَبْنَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَاَلْفَيْهَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوءًا اِلَّا اَنْ يُسْجَنَ اَوْ يُعَذَّبَ اِلَيْهِ﴾ (٢٥) قَالَ هِيَ مَرَّادُ بِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ اَهْلِهَا اِنْ كَانَ قَيْصُهُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (٢٦) وَاِنْ كَانَ قَيْصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (٢٧) فَلَمَّا رَأَى قَيْصَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ اِنَّ كَيْدَكُمْ عَظِيمٌ﴾ (٢٨) يُوسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ اِنَّكِ كُنْتُمْ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ (يوسف ٢٣-٢٩).

ئایه ته پیروژه كان ئه وه مان بو پوون ده كه نه وه كه چى له ژنه كه ی عهزیز وه پوویدا، كه به هوى جوانی یوسف وه توشى فیتنه هاتبوو، و به هه موو پێگایه ك هه ولیدا كه مه یلى یوسف به لای خۆیدا پارێشێت و توشى فیتنه ی بكات، هه روه ها هه لوێستی یوسفی راستگۆمان بو پوون ده كاته وه بهرامبه ر ئه وه ههولێ له خشته بردنه، و وینه ی ئه وه دیمه نه مان بو ده كێشیت، كه به لگه یه له سه ر ناوازه یی شیوازی داڕشتنی قورئان و جوانی شیوازی جوان ده برین و لێكدانه وه كه ی.

دینه سه ر پونکردنه وه ی مانا و پاڤه ی ئایه ته كان، ئایه تی: ﴿وَمَرَّادُهُ الَّتِي هُوَ فِي سَبْطِهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ ووشه ی (الرود) له (المفردات) ی (الراغب الاصبهانی) دا، واته داواکردنی شتیك به نه رم و نیانی. .... (المراودة) تو شتیك بکهیت له گه ل غه یری خۆتا كه به پێچه وانه ی وستی ئه وه وه بی، تو شتیك ده وێ ئه وه نایه ویت، و نه وشتیكى ده ویت كه تو

ئاقەوئیت. (المراودة) بریتىيە لەداواکردنى کارىک بەنەرم و نىيانى وشىوازى ھەلخەلەتاندن، وکەسەكە زۆر ھاتوو چۆ بکات پوو لەو کەسە بکات کەدەپەوئیت لەخستەى بەریت وھەلى خەلەتینیت، وپشتیشى ئى ھەلبکات، (وراودھا عن نفسھا) واتەدواى ئى کرد لەگەلیدا بەیەك بگات وکارى ئاشەرعى ئەنجام بدات.

(ابن عطية) لە تەفسىرەكەیدا دەلێت: (المراودة واتە: الملاطفة) دواکردنى شتىك بۆ مەبەستىك بە نەرم و نىيانى وسۆزو عاتىفەو، وزۆر ئەم ووشەيە لەمانادا لەنىوان پیاوان و ئافرىتاندا بەکاردێت.^{١١٨}

كاتىك لە ئایەتى: ﴿وَمَرَّادُهُ الَّتِي هُوَ فِي سَبْطِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ ورد دەبینەو، ئەوھى بۆمان دەردەكەوئیت بریتىيە لە: ئافرىتەكە - ژنەكەى عەزىزى مىسر - ھەستا بە كۆمەلێك ھەولەدانى زۆر و پەناى برد بۆ فەر و فێلى جۆرا و جۆر، بۆ ھەلخەلتاندنى يوسف (عليه السلام) تا بىخاتە ناو ئەو داو و نەخشانەو کە خۆى كىشا بووى، لەو ھەولانەيش بریتى بوون لە: بۆ نمونە- دەرخستنى جوانى خۆى وھەندى ھەلس و كەوتى سەرنج پاكىش وپەنەرم و نىيانى قسەكردن و خستەنە ژىر سۆز و عاتىفە و نەنجە و لار كردن لە رۆشتندا وشتانى تریش، كەئەمانەش غەریزەو ئارەزوو شاراوەكان دەورژىنیت و دەجولینیت، دەبێت ئەم قۆناغە ماوہیەكى زۆرى خایاندبیت وئافرىتەكە شەوق وھەزى زۆربووبیت وگەرى سەندبیت، لەسور ھەز بووبیت وسووربووبیت وھەنگاوى تابیت و دەست پىشخەر بووبیت، بەلام يوسف (عليه السلام) خۆى بەپاك و دۆرر نەتاران پاگرت، و خۆپاریزو ئارامگر بوو دامەزراو و خۆپاگربوو لەبەردەم شەپۆلەكانى فیتنەو ئارەھەتیدا، لێرەدا نەینى لىكدانەوھى قورئانمان بۆ دەردەكەوئیت (المراودة) لەسەر وەزنى (المفاعلة)یە، ئەم (صیغە) شىوازە (مبالغة) زۆر دووبارە بونەو دەكەپەنیت لە كارەكەدا. ھەولێ لەخستە بردنەكەى ژنەكەى عەزىز بۆ يوسف بەھوى جوانىيەكەى يوسفەو بوو. ﴿وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ بىگومان ئافرىتەكە ھەموو ھۆكارىكى ئامارە بۆكردنى بەكارھىنا، ھىچ پىگایەك لەبەردەمیدا نەمايەو تابىگەپەنیتە ئەنجامدانى كارەخراپ و پىسەكەى تەنھائەو نەبیت كەدانى پیاوان دەرى برى، ئىنجا ھەستا بەداخستنى ھەموو دەرگاكان، و بانگى يوسفى كرد بۆلاى خۆى و وتى: ئىستا من خۆم بۆتۆ ئامادەكردو، وەرە بۆئەنجام دانى ئەوكارەى من داواى دەكەم، قورئان

وشەي: ﴿وَعَلَّتْ﴾ ى بەكارھىنا، كەبەلگەيە لەسەر (مبالغە) واتە: باش و زۆر بەرپىك و پىكى و قايم ھەموو دەرگاكانى داخست، يان لەبەر ژمارەى زۆرى دەرگاكانى، ئەم كارەيش ئەو دەگەيەنئىت كەزۆر سوور بوو لەسەر ئەنجامدانى ئەوكارە فاحىشەيە و ئىنجا ئاوپرى دايەو بەلاى يوسفدا، بۆئەو سەيرى ئەو كارە بكات كەخۆى دەيەوئىت، بەلام يوسف (عليه السلام) پوى ئى وەرگىپراو ئاوپرى ئەدايەو بەلايدا. دەرگاكانى بەشپەيەكى واداخست، تا لەگەل يوسفدا بىئىتتەو و دووربىت لەچاوى كەسانىك كەتەماشايان بكات، ھەموو دەرگاكانى داخست تەنھا دەرگايەك نەبىت، كەئەو دەرگايەبوو، كەدەرگاي ئەو كەسە بوو كەھىچ شتىكى لەزەوى ولەئاسمانەكاندا ئى ناساردىتتەو.

زاناي تەفسىر (القشیری)لە (اللطائف)دا دەفەرموئىت: (كاتىك دەرگاكانى مألەكەى لەسەر داخست، خواى گەورە دەرگاي(عصمة) خۆپاراستنى ئى كردەو، زيانى بۆى نەبوو داخستنى پاش ئەو پىزلىگىراو بوو بەودەرگايەى خواى گەورە كردىەو).^{۱۱۹}

كاتىك ئافرىتەكە خۆى بۆ يوسف ئامادەكردو داواى كارە پىسەكەى ئى كرد، وەلامى يوسف (عليه السلام)برىتى بوو لە: ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَوْلَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ ووشەي: ﴿مَعَاذَ اللَّهِ﴾ واتە: من خۆم دەپارىزم وپەنادەگرم بەخوا لەوكارەى كەئىوە منى بۆيانگ دەكەن، چونكە پاراستن وھىدايەت لەلایەن خواى گەورەوھىە ﴿إِنَّ رَبِّي﴾ پەرەدگارم منى بەدییەناو و گەشەى پى داوم ئەدەبى داوم و چاودىرى كردووم و چاكەى زۆرە بەسەرمەو و پلەو پایەى منى بەرز كردووتەو، ھەرگىز سەرىچى ناكەم. و تراویشە ﴿إِنَّ رَبِّي﴾ مەبەستى عەزىزە، واتە ئەو گەورەى منەو سەپەرشتى منى كردووە، ئەمە بەپى لىكدانەوھيان چونكە يوسف (عليه السلام) لە پاستیدا ئازاد بوو، كەسى ئازاد بەفروشتن و كرىن نایتتە بەندە.

ھەرەوھا و تراویشە: ﴿إِنَّ رَبِّي﴾ مەبەست عەزىزە كە پەرەردەى كردو و چاودىرى كردووە، و ﴿أَحْسَنَ مَوْلَايَ﴾ واتە: پىزى لەمن گرت لەمألەكەى خۆیداو شوئىنى باشى بۆئامادەكەم، منىش ئىھانەى ناكەم وخیانەت لەشەرەفى ناكەم. چۆن دەبىت پاداشتى

^{۱۱۹} - (لطائف الاشارات للقشیری) (۱۷۷/۴).

چاكه كردن به خراپه بداته وهو سپه له بيت بهرام بهر ئهو ناز و نيعمهت و پريزليگرتنه و خراپه و كاري ناشرين بهرام بهريان نه نجام بدات، كه بيتته هؤي عه يبه و سهر شوپي؟ ﴿إِنَّهُ لَا يُلَاحِظُ الظَّالِمُونَ﴾ بيگومان سته مكاران سهر فزانو ئاسوده نابن، ئه وانيش ئه و كه سانه ن كه مافي كه ساني تزد به بن بۆخويان و په يمان ده شكينن، و خيانهت له ئه مانهت ده كن و پريزو پيرۆزيه كان ده شكينن و سنوره قه ده غه كراوه كان ده بن.

ته فسيړي (الهم) و ماناي (البرهان)

خوای گه وړه ده فهر مويت: ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِه وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لَتَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (يوسف ۲۴).

به يه كه گه يشتنی نايه ته پيرۆزه كان ده باره ي پاريژزاوي و پاكي يوسف (عليه السلام) ده دويت، باسي دامه زراوي ده كات له بهر دم ئهو هه موو هؤكاري سهر ليشيواندن و بهر بهر ه كان يبه دا، ئه و يش كاتي ك و ه لامي هزو ئاره زوه كانی ژنه كه ي عزيزي نه دايه وه له گهل ئه وه ي كه زوري كردو بهر ده وام بووله سهر خۆده رخستن و پيشان دانی جوانيه كانی جه سته ي، ويوسفی بانگ ده كرد بۆ نه نجام دانی كاري ناپه سه ند و حه رام، هه موو ده رگا كانی ئی داخست و هه موو هؤكاره كانی بۆ ئاماده وسازش كرد و جواتيرين بهرگی له بهر كرده بو و به جواتيرين هؤكاري پازانده وه خۆي پازانده بويه وه.

ليژده زانراوه كه (هم) ئافره ته كه به يوسف بۆ نه نجام دانی (فاحيشه) زينا بوو. به لām ده باره ي (هم) يوسف زانايانی ته فسيړ پا و بۆچونی جياوازی زوريان هه يه: هه يانه نه في ئه وه ده كات كه يوسف (عليه السلام) (هم) ي كرده يت، و هه يانه ده ليت: له گهل (عصمة) پاريژزاوي دا نه في ئه وه ناكات كه يوسف (عليه السلام) (هم) ي كرده وه، هه شيانه له ته فسيړه كه يدا پشتی به راو بۆچونی (اسرائيليات) به ستووه، كه به راستی ئه مانه تانه و ته شهر ده دن له پريزو گه وړه يي و پاريژزاويي پيغه مبه ران (عليهم السلام)، بانگه شه ي ئه وه يان كروه كه يوسف (عليه السلام) هزي كرده وه ويستويه تي كه تي كه ل بيت له گهل ژنه كه دا، به لām (البرهان) به لگه ي پوناك و نيشانه ي پوون و به هيزه كه بويه هؤكاري پاراستنی.

يېنى:

ھەم باسەدا قسەى نادروست ونەشیاو زۆر وتراوھ كەشیاو نین بەرپىزى پىغەمبەرەن
وپىغەمبەر یوسف (علیه السلام) كەھەموویان (إسرائيلیات)ن، ئىمە ئەو قسانە ناھىنین
تاخوینەر پرسىياری زۆرى بۆدروست نەبىت و نەكەوئتە ئالۆزى و بىركردنەوھى
نادروستەوھ. ۱۲۰

ئەوزانا بەرپىزانەى كە نەفى پوودانى (ھەم) دەكەن لەیوسف (علیه السلام) وتویانە: لە
ئایەتە پىرۆزەكەدا (تقديم و تأخير) ھاتووە.

ئایەتەكە دەفەرموئیت: ﴿وَلَقَدْ مَتَّيْهَ وَهَرَّهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهَ﴾ بە جۆرئك كە (جوابى
(لولا) (الشرطية) پىش بکەوئت، واتە بەم جۆرە: (لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهَ لَهَمَّ بِهَا)، بەلام
(برهان) ى بىنى وئەم (ھەم) ەى دەرئەبى ھەرۋەھا وتراوئشە: لە وتەكەدا: (حذف) لا براوئك
ھەيە كە برىتييە لە (جوابى) (لولا)، لىكدانەوھەكەى پىشتى پونى كردەوھ، و لىكدانەوھى
ئایەتەكە: ﴿وَهَرَّهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهَ﴾ لەسەر ئەمە، ئایەتى: ﴿وَهَرَّهَا﴾ بەلگەى
(جواب) ەكەيە (بەلام) (جواب) ەكە خۆى (محذوف) لا براوھ، وەك باسما كرد.

ھەندىك لە زاناياى تەفسىر ئاراستە و لىكدانەوھەيەكى تریان ھەيە لەئایەتى ﴿وَهَرَّهَا﴾
كە یوسف (علیه السلام) (ھەم) ى كردووە، بەلام وەك (ھەم) ى كەسىكى بەپۆژوو بۆ
خواردنەوھى ئاو، ئەمە جۆرئكى (ھەم) ە كەخاوەنەكەى لەسەرى سزانادریت و ناپەسەند
نابىت، بەلكو تەنھا ھاتنى (خطورة) يەكە بەحالى نەفسى ئەو كەسەداو مەبەستى نىە
كارەكە ئەنجام بدات. لە (ابن عباس) ەوھ (ﷺ) پىغەمبەر (ﷺ) كە لە پەرۋەردگارەوھ
دەيگىرئتەوھ، دەفەرموئیت: (بىگومان خواى گەرە چاكەكان و خراپەكانى ديارى
كردووەو نوسىويەتى، پاشان روونى كردۆتەوھ، كەھەركەس ويستى چاكەيەك ئەنجام
بدات و ئەنجامى نەداو نەيكرد، ئەوا خواى گەرە چاكەيەكى تەواوى بۆ دەنوسىت، و
ئەگەر ويستى بىكات پاشان كردى و ئەنجامىدا، ئەوا خواى گەرە دەچاكەى بۆ
دەنوسىت، ھەتا ھەوت سەد قات و زياترئش، وھەركەس ويستى خراپەيەك ئەنجام
بدات، بەلام ئەنجامى نەداو نەيكرد، ئەوا خواى گەرە چاكەيەكى تەواوى بۆ دەنوسىت،

به لām نه گهر ویستی و کردی و نه نجامیدا، ئه واخوای گهره ته نها یه ك خراپه ی له سهر ده نوسیّت).^{۱۲۱}

(دکتور ابو جبل) مانای (البرهان) پون ده کاته وه ده لیت: ئه و (برهان) ه به لگه و نیشانه یه، بریتی بوو له و شته ی که خوای گهره خسته ناودلی یوسف وه (علیه السلام) له زانست و شاره زابوون به خه یرو چاکه و شهرو خراپه و پاداشی هه ریه که یان له ژیا نی مرؤفا له دنیا و قیامه تدا... ئه و (برهان) ه مه یلی سروشتی و که سیّت خوی ملکه چ بوو بو هیزی پۆخی به شیوه یه کی ته واه هیچ شوینه واریکی کرداری خراپی ئی نه که وه، و به و هویه خوای گهره له (فاحیشه) و خراب پوی وهرگیرا، چونکه یه کێك بوو له بهنده (مخلص) و پاک و دلسۆزه کان.^{۱۲۲}

(الدکتور محمد بکر إسماعیل) له (قصص القرآن) ه کهیدا ده لیت: له ئایه تی: ﴿وَقَدْ هَمَّتْ بِهْ وَكَرِهَتْ﴾ دا، زۆر قسه و تراوه به لām له هه موویان له پیشتر بریتی یه له: (ئافره ته که (هَمْ) ی کرد و ویستی له یوسف بدات یان کاری خراپه (فاحیشه) ی پی نه نجام بدات، ئه ویش به زۆر، به لām (هَمْ) ویستی یوسف (علیه السلام) بریتی بوو له لیدانی یان هه له اتنی، (هَمْ) ویستی ئافره ته که بۆچونه پیشه وه هه نگاونان بوو به ره و خراپه، به لām (هَمْ) ویستی یوسف (علیه السلام) بۆ خو دوور گرتن و هه له اتن بوو، و نه و (برهان) ه ی که یوسف بینی، پوناکییه کی عه قلی بوو، وای ئی کرد پاکردن و هه له اتن هه لبریت، چونکه داهاتووی ئه وه پارێزرا و سه لامه ته).^{۱۲۳} به پینی ئه م بۆچونه، ته فسیر و لیکدانه وه ی (البرهان) بریتی یه له: بیکومان ئه و زانی نه گهر لینی بدات و توندو تیژی بنوینیت ئه واه دواتر نه فسی خوی ده خاته بهر مه ترسیه وه، چونکه ژنه که ده لیت: لینی داوم، تۆله ی ئی کرد و مه ته وه زۆری ئی داوم له سهر نه نجامدانی (فاحیشه) زینا و خراپه، و ژنه که ش کراسه که ی له پرووی پیشه وه ده گرت و ده یدراندوو ده بویه به لگه له سهر راستی قسه کانی ژنه که، به لām یوسف (علیه السلام) ئه و کاره ی نه کرد به لکو بریاری دا له وشه یینه هه لیت و رابکات.

^{۱۲۱} - رواه مسلم و بخاری فی صحیحهما عن ابن عباس

^{۱۲۲} - ته فسیری سوهره تی یوسف (ص ۸۰) به ده ستکاریه وه.

^{۱۲۳} - قصص القرآن ۱. د. محمد بکر إسماعیل (ص ۱۲۴-۱۲۵) به ده ستکاریه وه.

بەھەرمان (عليه السلام) پاك و پارىزان لە گوناھە گەرە و بچوگەكانىش، شەھەرە و پەرزەنتە و پارىزان بوو لەكەدار نەبوو، ئەگەر يوسف (عليه السلام) پارىزان و خۆ پاكراو پاك داوین نەبوايە، ئەواخواي گەرە بەو مەدح و ستایشە پاك و بەرزو جوانە باسى نەدەکرد، ئەو ھەموو نازو نەعمەتە بى ئەندازەيەى پى نەدەبەخشی...
يوسف (عليه السلام) سەرقالنەبوو بە ئافرەتەو تەنانتە بۆساتیکیش بیری لەو نەکردو تەو، چونکە بێکردنەو سەرقالبوونی ئەو ھەمیشە لەگۆتەپرايەلى خواو بۆرەزامەندی ئەو بوو.

شۆینەکانی فریودان و لە خشتە بردن

خواي گەرە ھەرموویەتی: ﴿وَمَرَّادُّكَ الَّتِي هُوَ فِي سَبْطِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْبَابُ وَقَالَ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَوْلَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ (يوسف/۲۳).

واتە: (جا ئەو ئافرەتەى کە يوسف (عليه السلام) لە مائیدا بوو، ھەولیدا يوسف لە خشتە ببات و دلى پابکیشیت بۆلای خۆی، ھەموو دەرگاكانیشی داخست و تی: وەرە پێشەو و خۆت ئامادە بکە، يوسف و تی: پەنا دەگرم بە خوا کاری واناگەم، چونکە پەرەردگارم دەروى لى کردو تەو، ھەرەھا مێردەکەیشت چاک پەفتار بوو لەگەلمدا (چۆن خیانەتەى لى دەکەم) و چونکە من دانیام ستەمکاران سەرفراز نابن). ئەم ئایەتە دەست پێکەرە بۆ ھەموو ئەو شتەکانە کە ھۆکاری فریودان و لە خشتە بردن کە ژنەکەى عزیز و یستی تاوانی پى ئەنجام بدات ئەگەر سەرنج بەدین لە ئایەتەکە و بارودۆخەکە، یانزە ھۆکاری ئاسانکاری ئەنجامدانی ئەم تاوانە لە ئارادابوو، يوسف (عليه السلام) پووبەپرووی ئەم ھۆکارانە بوو تەو و خۆی گرتوو لەو تاوانە و خۆی دەریاز کردوو.

یەگەم: يوسف گەنج بوو لە تەمەنى سى سالیاد بوو.

دووم: بەندە بوو نەینەزانی ئایا ژن دەھینیت یان نا.

سێیەم: لە پروی پوختار و جەستەو زۆر تەواو بوو و ئارەزووی جنسی تەواوی ھەبوو.

چوارەم: ئەو لەبەندە چاوپۆشی دەکریت لە ئازاد چاوپۆشی ناکریت.

پنجەم: ئەگەر بشارنرایە عقوبەکەى وەك ئازاد نەبوو کە مەتر بوو.

شەشەم: كەسكى دىئىسىزى نەبوو ھەتا ئامۇژكارى كرىيىت بۇ خۇپاراستن لە كارى لەو جۇرە.

ھەوتەم: لە وولاتىكدا بوو خواناسى تيا نەبوو جگە لە خۇي.

ھەشتەم: ژنەكەي عەزىز زۆر جوان بوو.

نۆيەم: خاوەن دەستەلات بوو، ئەو ژنە ھەرچى بکردايە بۇي دەپۇشرا نە لە كەس ئەترسا و نە لەكەس شەرمى دەکرد.

دەيەم: ماوھىەكى زۆرە يوسف (عليه السلام) لە مالى عەزىزدايە، بىست و ھەشت سالى، ئەو ھەموو سالىنە ژنەكەي عەزىز عاشقى يوسف بوو و بىرى لى كرىدۆتەو.

يانزەيەم: ھىچ مەترسىيەك لە ئارادا نىيە كە لىي بترسن.

زۆر جار كەسانىك ھەن ئەيانەوئىت كارى لەو جۇرە ئەنجام بەدن بەلام ترسى دواي تاوانەكەيانە كە رىگە ئەگرىت لىيان. ژنەكەي عەزىز بى شەرم و ترس بە ئاشكرا داوا لە

يوسف دەكات و پىي دەلەيت: ﴿هَيْتَ لَكَ﴾ وا من ئامادەم، تۆيش ئامادە بە، بەلام يوسف

بەم شىوھىە وەلامى دەداتەو، دەفەرمووئىت: ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ واتە: پەنا ئەگرم بە خوا كە

ئەم تاوانە ئەنجام نەدەم...

ئەم دىنە چەندە شىرىنە، يوسف دەرونىكى چەندە خاويىنى ھەبوو: ﴿إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَوْلَايَ

إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ (يوسف/۲۲). يوسف ويستى بەو ھەلوئىستە مەردانەيەى كار بكاھە سەر

ژنەكەي عەزىز، كە تۆيش مافى عەزىزت لەسەرە خيانەتى لى مەكە، ئەگەر تۆ وەفات بۆ

مىردەكەت نەبىت ئەو مەن وەفام بۆ گەرەكەم ھەيە و ھەرگىز خيانەتى لى ئاكەم سەرنج

بەدن لەو وەفایە لەناو ئەو ھەموو گىژاوى فەساد و بەدپەشتىيەدا، كە وەفای چەندە

بوو بۆ ئەو پياوھ كە بىست و ھەشت سالى وا لە مالىكەيدا و پىزى لى گرتووە، يوسف

گىرۆدە بوو بەو تاقىكردنەو گەرەيە خوايش يارمەتيدا و پاراستى. ھەر كەس پىشت بە

خوا ببەستىت، خوايش پىشتى ئەگرىت، دەي تۆيش بلى: پەرەردگار لە ژيانمدا نيازە

پازى كرىنى تۆيە، تۆ بۆ خوا بە، خوايش بۆ تۆ دەبىت و سەرەوتوت دەكات. ﴿وَاسْتَبَا

الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾ (يوسف/۲۵). واتە: (يوسف و ژنەكەي عەزىز بەرە و دەرگاھە پايان

كرد (يوسف بۆ دەر باز كرىنى خۇي و ژنەكەيش بۆ گرتنى يوسف و بۆ ناچار كرىنى بۆ

ئەو مەبەستەى کە ئەیهوئیت(ژنەکهى عەزیز له دواوه کراسهکهى یوسفى گرتبوو و رایکیشا تا کراسهکهى له دواوه دراند).

ئەگێرئەوه ئەلین: ژنەکهى عەزیز به یوسفى وت: پوخسارت چەندە جوانە، یوسف فرمووی: خوا له ناو سکی دایکەدا نەخشەى پوخسارمى وا جوان کردووه. ژنەکه وتی: ئای قزۆت چەندە جوانە. فرمووی: یەكەم شت کە له ناو گۆردا هەلنەوهوئیت مووهکانە. سەرئەنج بەدەن، چۆن بهو هەموو جوانییه خۆى لى نەگۆرا، وتی: ئەى یوسف، چاوت چەندە جوانە. یوسف فرمووی: تەماشای گوناھى پى ناکەم، بۆ ئەوهى له قیامەتدا تەماشای خۆای پى بکەم، سەرئەنج بەدەن چەندە خەمى قیامەتى خواردووه. ئەى ئەوانەى کە چاویان داناخەن بۆ تەماشاکردنى ئەو هەموو پوت و قوتانە له کەنالهکانەوه لەسەر شەقامەکان له ناو بازار: بترسن لەوه، ئەو چاوانە له قیامەتدا خۆای گەوره دەبینیت. ژنەکه وتی: ئەى یوسف، من ئەمهوئیت لیت نزیک ببمەوه، تۆ لیم دوور ئەکەویتەوه، یوسف وەلامى دایەوه: نزیک بوونەوهم لەتۆ، دوورکەوتنەوهیه لهخوا، و نزیک بوونەوهم لهخوا به دوور کەوتنەوه له تۆدەبیّت.

شایه تى هەموان به پاکی و بى تاوانى یوسف (عليه السلام)

بێگومان لهچەند لایەنێکەوه پاکی و بێتاوانى یوسف جێگیر بوو، بهراستی ئافره تەکه شایه تى بوّدا، کەزو ئافره تەکانى تریش شایه تیان بوّداو پیاویکیش له کەسوکاری ژنەکهى عەزیز شایه تى بوّداو، پاشای گەورەى دەولەتیش شایه تى بوّدا، ژنەکهى عەزیز شایه تى بوّپاکی و بى تاوانى یوسف(عليه السلام) دا کاتیک کە وتی- وهك قورئان هەوالى داوه:- ﴿قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودَنِي عَنْ نَفْسِي فَاَسْتَعْصِمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُ لَيَسْجَنَنَّ وَاَكْوَكَرَا مِنَ الصَّاعِرِينَ﴾ (يوسف ۲۳). واتە: (ئینجا ژنەکه وتی: ئەوه ئەو کەسەیه کە ئێوه لۆمەو سەرزنەشتى منتان دەکرد لەبارەیهوه، سویند بەخوا بێگومان من هەولم دا لەخشتەى بەرم، کەچی ئەو هەر خۆى گرت و پاک و خوینی وىست، سویند بەخوا ئەگەر ئەوهى من فرمانى پى دەدەم نەیکات، ئەوه بهراستی بەند دەکریت زەلیل دەبیّت و بەکەم تەماشادەکریت). لەئایەتیکی تریشدا به قەسەى خۆى شایه تى بوّ یوسف(عليه

السلام) دەدات - وهك قورئان دەفەر مویت: ﴿الآن حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوِدُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَأَنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (یوسف ۵۱).

واته: (ژنه که ی عزیزى میسر وتی: ئا ئیستا ئیتر پراستی پوون وئاشکرا بوو (دان به پراستیدا ده نیم) خه تای من بوو ده مویت له خشته ی بهرم و به پراستی یوسف یه کیکه له پراستگۆیان). شایه ته که یش کاتیك به لگه پوون وئاشکراکانی له سه ر پاکی وبی تاوانی یوسف (علیه السلام) بینى وتی: ﴿إِنَّهُ مِنْ كَذِبِكُمْ إِنَّ كَذِبَكُمْ عَظِيمٌ﴾ (۲۸) یوسف اُغْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ (یوسف ۲۸-۲۹).

واته: (به پراستی ئەمە پلان و نه خشه ی خو تانه نه ی ئافره تان، بیگومان فیل و ته له که و نه خشه و پلانی ئیوه زور گه وریه (له م جوړه شتانه دا)، ئینجا پووی کرده یوسف (علیه السلام) وتی: نه ی یوسف ئەم باسه فه رامۆش بکه و گوئی مه ده ری، وتویش داوا ی لیخۆشبوون و ئی بوردن بکه له هه له و تاوانه که ت، چونکه به پراستی تو له گونا هباران وبه هه له چواندایت). (ئه مه یان قسه ی شایه ته که بوو یان قسه ی عزیز بوو). ئافره ته کانیش شایه تیان داو هه موویان وتیان: ﴿قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾ (یوسف ۵۱).

واته: (په نا به خوا (ئیمه بوختانی بۆیکه ی) ئیمه هه یج جوړه هه له و ناشرینی که مان ئی نه دیوه و نه زانیوه).

به لام پاشای گه وری ده وله ت سهك قورئان هه والی پی داوین وتی: ﴿أَسْتَخْلَصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ﴾ (یوسف ۵۴).

واته: (ئاده ی بچن یوسفم بۆیه ئین (ئه و لاوه پا که ژیره زانیه) تایبه تی ده که م بۆ خو م تاله نزیکانی من بیت، جاکاتیك هینایان وپاشا قسه ی له گه ل کرد، وتی: ئه مرۆ ئیتر به پراستی تو لای ئیمه خاوه نی پله و جیگه ی متمانه و باوه ریت). ئایه تی: ﴿كَذَلِكَ نَنْصُرِفَ عَنِ السُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (یوسف ۲۴). خوی گه وره ئاماژه ده کات بۆ به زه یی و لوتف و پراستنی خو ی بۆ یوسف (علیه السلام) و فه رموی: که به و جوړه

به لگه و نيشانه پوونه که مان پيشاني يوسف دا، بونه بوو که له خراپه و تاواني گوره و بچوک بپاريزين.

(الرمخسرى) ده ليت: ﴿لَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ﴾ واته: بپاريزين له خيانت کردن له عزيز و ﴿الفحشاء﴾ بپاريزين له زينا کردن..... په نگه ﴿السُّوءَ﴾ پيشه کی بيت بو ﴿الفحشاء﴾ له سهير کردن و ماچ کردن و ده ست له مل کردن و شتانی تر).^{۱۲۴}

﴿اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ نهو که سانهن که دله کانيان پاک و پالفته کردو ته وه و دلسونن بو خوا، تنه ا خوا مه به ستiane، و تنه ا بير له گويزايه لی خوا ده که نه وه و به شتانيکه وه سه رقال نابين که پازی نه بيت.

دهربرين به شيوهی (جملة الاسمية) دامه زراوی و دلنيایي ده که يه نيت، يوسف (عليه السلام) يه کيک بوو له به نده دلسونزه کانی خوا.

پيشبرکی بولای دهرگا که و هه ولی دراندنی کراسه که

خوای گوره ده فهرمويت: ﴿وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَكَذَتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (يوسف: ۲۵).

تا نيتره يش نايه ته قورنانيه کان له باسی هه ولی له خشته بردنی ژنه که ی عزيز بو يوسف ده دوين، و نهو پرووداو هه لويستانه يش پون ده کاته وه که له نه نجامی نه وه وه که و تونه ته وه، ژنه که ی عزيزی میسر به رده و امه له سر هه ولی له خشته بردن و خوی وون کردوه له و پينا وده ا و له گومراييدايه، و خوی داو ته ده ست هه و او ناره زوه کانی و خوی له پشت ناره زوه کانی يوه مه لاس داوه، و يوسف (عليه السلام) پابه نده به حق و پاستی و پشتی به خوا به ستوه و له سر پيگای پاکي و پاستی و داوين پاکي دامه زراوييه.

نايه تی: ﴿وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَكَذَتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾ هه والی نه وه ده دات که پرو داوه کان به ره و پيش چوون، به جوړيک که يوسف (عليه السلام) مه به ستی بوو دهرگا که بکاته وه، به ره و

دەرگاگە رايكرد، ئىنجا ژىكەي عەزىزىش بەرەو دەرگاگە رايكرد، و بەلام پىي نەگەيشت تا ئەو كاتەي دەستى لەپشتەو لەكراسەكە گىرېو گرتى، لىرەدا پرسىيارىك دروست دەبىت بۆمان، ئەوئىش ئايا چۆن قورئان لىرەدا بە: ﴿وَاسْتَبَقَا الْبَابَ﴾ دەستەواژەكەي لىك دايەو؟ و جارى پىشتىش فەرموئى: ﴿وَعَلَقَتِ الْأَبْوَابُ﴾؟ وەلام: دەللىن (ل) (اللام) لە ووشەي (الباب) لىرەدا (لام الجنس)ە، كە ھەموو دەرگا داخراوھەكان دەگىرئەو، كە يوسف مەبەستى بوو و دەرگا بە دەرگا ھەموويانى كردۆتەو، وە ئافرىتەكەش بەدوايەو بوو و ويستويەتي بىگىرئەو (واتە: پىشېركىيان دەكرد، يوسف بۆ كردنەوئى دەرگاگە و پاكردى، ژىكەش بۆ ئەوئى رىگە لەيوسف بگىرئ و نەھىلئەت لە دەرگاگەو دەربچىت).

وتراو: ژورەكە، كۆمەلئەك دەرگا و دەروازەي زۆرى تىابو، ژىكە ھەستا بە داخستنى ھەموويان، تاكەس ھەستى پى نەكات و چاوى لىي نەبىت، بەلام يوسف (عليه السلام) لە نىزىكرىن دەرگاو ھەلھات رايكرد، ئىنجا ژىكە پىي گەيشت تا نەھىلئەت بېرواھ دەروھ.

﴿وَقَدَّتْ قَيْصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾ (القد) واتە: بېرىن يان دېراندن، كە زۆر جار بۆ دېراندن لەبارى درىژى بەكارديت، كە ئەوھش لەديوى پشەوئى كراسەكەبوو، واتە: ژىكە كراسەكەي يوسفى لەديوى پشەو دېراند بەھۆي ئەوئى كە ھەزى كرد رايكىشئەت بۆلاي خۆي و نەھىلئەت رابكات. ژىكەي عەزىز دەست پىشكەري دەكات لەتۆمەتباركردى يوسف (عليه السلام) دا -بەدرۆ و بوھتان- كاتىك لەپىرلاي دەرگاگەدا گەيشت بەعەزى مىردى. خواي گەورە دەفەرموئەت: ﴿وَأَلْفَيْتَا سَيْدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (يوسف ۲۵). كاتىك لە پىشېرىكەدا بۆلاي كۆتا دەرگا كە يوسف بىكاھەو و ئىنجا لەوئىدا ژىكەي عەزىز دەستى لەكراسەكەي گىر كرد و لەپشتەو دېراندى، لەبەردەمى دەرگاگەدا ھەردووکیان عەزىزيان بىنى، كاتى ھاتنەوئى عەزىز لەو كاتەدا چاوپەوان كراو نەبوو. ووشەي ﴿سَيِّدَهَا﴾ واتە مىردى ژىكە، بەو ووشەيە لىكراوھەتەو، چۆنكە خاوەنى دەسلەت و لىھاتويە، بەسەر خىزانەكەيدا، وئەو تەنھا كەسە كە لەزەت و پابواردن لەو ژىكە دەبىنئەت و مافى كەسى ترى تيا نىيە لەزەت و پابواردنى خۆي تيا بىنئەت. خواي گەورە نەیفەرموو: (سَيِّدَهَا)، چۆنكە لە راستىدا

عەزىز ھېچ دەسەلاتىكى بەسەر يوسفدا نەبوو، چونكە كەسى ئازاد بەفروشتن ناپىتە بەندە و ژێردەستە، و يوسف پىغەمبەرى خوايە (عليه السلام): بەرپىزى كوپى بەرپىزى كوپى بەرپىزى كوپى بەرپىزە. بىگومان يوسف (عليه السلام) لە عەزىزو خىزانەكەيشى بەرپىزىترو پلەو پايەدارتر بوو.

ئىنجا ژنەكەى عەزىز وتى: «كە ئەمە مانا كەيەتى:» (باشە ئاخۇ سزاي ئەو كەسە چىيە كە ويستىبىتى خراپە لەگەل خىزانەكەتدا بكات، جگە لەوھى بەند بكرىت يان سزايەكى بەئىش وبەئازار بدرىت؟) (يوسف ۲۵).

ژنەكە خۆى لەجىگەى شكاتكارو قازى و دادوهر دانا برىارى دەرکرد بەسەر يوسفدا، كە تۆلەى ئى بكاتەو، چونكە وەلامى داواكەى نەداوئەو، ھەروھا ئەو كارەى كرد بۆ ئەوھى دەستپىشكەرى بكات بۆ پارىزگارى كردن لەخۆى، وەك وتراو: (الھجوم خير وسيلة للدفاع) واتە: (ھىرش كردن باشتىن ھۆكارە بۆبەرگىرى لەخۆت).

پىشەوا (النيسابورى) دەلىت: (... ژنەكەى عەزىز دوو مەبەستى بەيەكەو كۆكرەو، بەپاك راگرتن و نىشاندانى خۆى لای مێردەكەيدا لەھەموو گومانىك، تۆرەبوونى لە يوسف (عليه السلام) و ترساندن، ئەمەش لە تەماعى ئەوھى كە بەھۆى ترس و زۆرلىكردنەو بىتەو بۆلای، چونكە بەقسەى خوش و گوپرايەلى نەھات بۆلای، پاشان لەبەر خوشەويستى بۆ يوسف چاودىرى ئەو خوشەويستىيەى كرد، لەپىشدا باسى زىندان كردنى كرد، پاشان سزادان، چونكە كەسك كەسكى تىرى خوش بویت، ھەز بەئازاردانى ئاكات ھەرچەند بۆى بكرىت، ھەروھا ناوى يوسفى نەھىنا، بەلكو مەبەستى ئەو بوو كە وتى: ويستوىتەى خراپەى بەرامبەر بكات، بەلكو مەبەستى ھەموو كەسك بوو ئىنجا بە يوسفەو، و لە نايەتى ﴿الابسجن﴾ ئەو دەگەيەنىت كە زىندانىي ھەمىشەيى نىيە، وەك ئەوھى فیرەون بە موسای وت ﴿اجعلك من المسجونين﴾.^{۱۲۵}

^{۱۲۵} - غرائب القرآن ۹۹/۱۲، بە دەست كارىو.

یوسف (علیه السلام) پارێزگاری له خۆی ده‌کات

له‌م کات و شوێنه‌دا یوسف (علیه السلام) پێویستی به‌وه هه‌بوو که پاستی و پاکی و بێتاوانی خۆی ده‌ربخات و باس بکات، به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی که ژنه‌که‌ی عه‌زیز ده‌ری به‌ری و باسی کرد، که ته‌نها سته‌م و بوه‌تان بوو، ئینجا یوسف (علیه السلام) فه‌رمووی: ﴿هِيَ رَاوَدَنِي عَنْ نَفْسِي﴾.

تییینی ئه‌وه ده‌کریت، ئاماژه‌دانه‌که به (ضمیر الغیبه) بوو به‌بێ باس یان ناوه‌ینانی، له‌وه‌شدا چاودێری و په‌چاوی ئه‌ده‌بی جوان کراوه، و ئاماژه‌یه به‌وه‌ی که یوسف پش‌تی لی هه‌لک‌دوه، هه‌روه‌ها تییینی ئه‌وه‌ش ده‌کریت، له وه‌لامه‌که‌ی یوسف‌دا بۆ پارێزگاری کردن له‌خۆی به‌کورتی بووه، و درێژه‌ی پێ نه‌داوه، به‌وه‌نده کو‌تایی پێ هیناوه‌سی بوو که پاکی خۆی ده‌ربهریت و ئیدانه‌ی کاری ژنه‌که بکات، چونکه حه‌ق و پاستی پوونه و هیچ ته‌م و مژگی پێوه نی یه و زوو ده‌رده‌که‌ویت، به‌لام به‌تال و ناحه‌قی ته‌م و مژاییه، لی‌کدانه‌وه‌و ده‌ربهرینی حه‌ق و ده‌رخستنی کارگی ئاسانه، به‌لام پارێزگاری کردن له به‌تال و ناحه‌قی، پێویستی به‌تیکدان و تیکه‌ل و پیکه‌ل کردن و ته‌م و مژاوی کردن هه‌یه، هه‌روه‌ها ته‌کیف و درۆ و هه‌ل خه‌له‌تاندن و سه‌رلێشێواندن وشاردنه‌وه‌و پینچ و په‌نای تیا به.

شایه‌ته‌که مه‌سه‌له‌که یه‌کلایی ده‌کاته‌وه، و هه‌لو‌بستی عه‌زیز...

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقْتَ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (٢٦) وَإِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبْتَ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٢٧) فَلَمَّا رَأَى قَبِيضَهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِّنْ كِبِدٍ كُنْ أَنْ كِيدَ كُنْ عَظِيمٌ (٢٨) يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ ذَلِكَ وَاسْتَعْفَرِيَ لَذَلِكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ (یوسف ٢٦-٢٩).

پا و بۆچونی جیاوازی هاتوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که شایه‌ته‌که کی بووه.

وتراوه: پياويك بووه له كەس و كاری ژنهكه.

وتراوه: مندالیک بووه له ناو بيشكهدا، خواي گهوره هیناويهتييه قسه. خاوه نانی ئەم بۆچونه ھەرمودەھەکیان کردوو بەبەلگەي قسەکانیان، پێغەمبەر (ﷺ) ھەرموھەتی: (کەس لە بيشكهدا قسەي نەکردوو بيجگە لەسێ کەس نەيیت، ئەوانیش: (عیسای کورێ مەرھەم، شایەتەكەي یوسف، (صاحب الجريج)، کورێ قژ داھینەري کچەكەي ھەرموھەن).^{١٢٦} بەلام زانا (الابانی) ئەم ھەرمودەھەي بەلاواز داناو.

ھەروھا (ابن جریر) بە سەندەیک لە پیاوانی (ثقات) خاوەن متمانەوھ گێراوێتەتێوھ لە (ابن عباس) ھوھ (خوالییان رازی بێت) کە شایەتەكە پیاويکی ریشن بوو.^{١٢٧}

(ابوحيان) لە (بحر المحيط) دا دەليیت: (ھاتنی بەو شیوھەي کە دەھەرموئیت (من أھلها) واتە: کەس و کاری ئافرەتەكە بەھیزتر دەيیت بۆ بەلگە هینانەوھ لەسەر مەسەلەكە و زیاتر جینی متمانەيە بۆ یوسف و زیاتر تۆمەتەکانیش نەفي دەكات و دووریان دەخاتەوھ.^{١٢٨} ئەوھي کە بۆ ئیمە دەردەكەوئیت ئەوھيە کە شایەتەكە لەگەڵ عەزیزدا بووھ لەو کاتەدا، و رەنگە بانگیشی کردبێت بۆلیكۆلینەوھ لە مەسەلەكە لەبەر شارەزایی و نزیکی لەخیزانەكەيەوھ کە ئیمەیش بەیەكەم و لەپیش دامانناوھ. خاواناترە.

بێگومان بۆشایەتەكەو بۆعەزیزیش دەرکەوت: کە کراسەكە لەپشتەوھ دەرآبوو، بەوھش پاکی و بێتاوانی یوسفی راستگۆ دەرکەوت و ژنەكەش درزی کرد لەوھدا کە بانگەشەي بۆکردوو ئەوھ جیگیر بوو کە ھەولێ لەخشتەبردنی یوسفی داوھ. ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ قِصَّةَٰ ذٰلِكَ مِنْ دُبُرٍ﴾ کاتیک شایەتەكە ئەوھي بینی، بە ئافرەتەكەي ووت: ﴿إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ﴾.

فیل و نەخشە دانان تەنھا پیشەي ژنەكەي عەزیز نەبوو، بەلكو لەزۆریك لە ئافرەتاندە ھەيە، پێچەوانەي شتانیک دەردەخەن کە شتانیکي تر دەشارنەوھ لەھەست و سۆزی سەرنج راکیش، ئەوھ ژنەكەي عەزیزی میسر خوشەویستی و مەبەستی ناو دلی خوێ شارەبویەوھ کاتیک لەلای دەرگا کەدا میزدەكەي خوێ بینی، خوێ بەپاکی و دادوھرانە پیشاندە، پاکی و پارێزراوی خوێ پیشاندە، وای دەرخت کە یوسف ھەولێ لەخشتە

^{١٢٦} - رواه الحاكم في المستدرک، کتاب التاريخ باب ذکر عیسی ابن مریم ٥٩٥/٢.

^{١٢٧} - جامع البيان للطبري ١٩٦/١٢٣.

^{١٢٨} - البحر المحيط بابي حيان الاندلسي ٢٦٧/٥.

بردىنى ئەوى داوه، ئىنجا دلى يوسف بەجۆرىك هەلچوو كە وىستى بەرنگايەك تۆلە لە يوسف (عليه السلام) بكاتەوه، كە ژنەكەى پىي پازى بىت: ﴿قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَمْلِكٍ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾. ئافرىتەكە خۆى بەپاك داناو يوسفى تۆمەتبار كردوو بپيارى بەسەردا دا، ودلى مىزەكەيشى پركرد لەرق وقين، هەموو ئەمانەش تەنها لەيەك دەربرين و دەستەواژەدا كە بەلگە بوو لەسەر زيرەكى وخيرا دەربرين وزمانپاراوى. ئافرىت مەيلى پياوان دەخاتە ژۆر هەست و سۆزى خۆى و بەلای خۆيدا پراى دەكىشيت و دەيهويت بيخاتە ناو پلان و نەخشەكانى خۆيهوه، بە هەموو سەرنجى دلى ئافرىتە دەكات بۆلای خۆى و هەموو مەبەست و دەسلالتى خۆى بەسەردا دەسەپينيت و جوانى وشۆخ و شەنگى و نازى خۆى پى دەفرۆشيت.

خاوهنى (تفسير الميزان) دەليت: (نيسبەت دانى نەخشەو پيلانەكە بۆلای كۆمەليەك لەئافرىتان لەگەل ئەوهشدا كەتەنها ئيشى ژنەكەى عەزىز بوو، بەلگە بووه لەسەر ئەوى كە لەوهوه دەرچوو، و كە ئەو يەكێكە لەئافرىتان، فيل و نەخشەى ئافرىتان شتيكە زانراوهو ئىنكارى ناكريت، لەبەر ئەوه بە گەوره باسى كردوو وتى: ﴿إِنَّهُ مِنْ كَيْدِ كُنَّانٍ﴾ ١٢٩.

پاشان شايتەكە پوو دەكاتە يوسف و قسەى خۆى دەكات —هەك قورئان هەوالى داوه— دەليت: ﴿يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ واتە: ئەم پوداوه داپۆشه و باسى مەكە بۆ هېچ كەسيەك، و بانگ كردنى يوسف بەناوى خۆيهوه بەبى هينانى (ياء النداء) ئامرازى بانگ كردن ئەوه دەگەيهيت كەنەرم و نىانى و سۆزو خەم خۆرى بۆ يوسف دەربريوه، و پىزى ئى گرتوو.

هەروەها عزيز ئاوپ دەداتەوه بەلای ژنەكەيدا و قسەى لەگەل دەكات و سەرزەنشتى دەكات و توپە دەبيت و بە شيوهى سزادان و تاوانباركردنى لەگەلى دەويت —هەك قورئان هەوالى داوه— دەليت: ﴿وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾.

زانای تەفسير (الألوسى) دەليت: (دەوتريت ئەو قەومە لەگەل ئەوى كەبت پەرسەت بون، و شتانیکیان دروست دەکردو دایان دەنا، و باوەریشیان وابوو شتە خراپ و

ناپهسهنده كان عاقيبهت و داهاتووی خراپيان ده بێت لای خوا، نه گهر خوا لێيان خوش نه بێت نه به لڼگه له سهر شهوه هینراوه تهوه که بتیان دروست ده کردو دایان دهناو ده یان په رست، چونکه یوسف به هاوه لانی ناو زیندانی ده فهرمویت: ﴿يَا صَاحِبِ السِّجْنِ أَلَمْ يَأْتِ مُسْتَفْرِقُونَ خَبْرًا أَمَرَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ (یوسف ۳۹).^{۱۲۰} ئه نجامدانی زینا و داوین پیسی، له ناشیرینترین و قیزه و ترینی تاوانه کانه و له تاوانه گه وره کانیشه، که شهرع و بریاری عه قل و عادهت و سروشت حهرامی کردووه، له گهل شهوهی که شهوان له سه ردینیکی راستیش نه بوون، وایان ده بیینی که داوین پیسی له بیزراوترینی تاوانه گه وره کانه. ده گوینجیت هه ردوو ئایه ته که: ﴿فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ﴾ (۲۸) یوسف اغرض عن مَدَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ ابْنُكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ (یوسف ۲۸-۲۹). له قسه ی عزیز بیت، دانی ناییت به پاکی و بیتاوانی یوسفدا، پاش شهوهی که به لڼگه کان پاکی یوسفیان ده رخست و درۆی ژنه که ییش ده رکهوت و شهوه و لای له خشته بردنی یوسفی دابوو، فرمانی کرد به یوسف (علیه السلام) که نه مه سه له یه بشاریته وه تاکه س پینی نه زانیت و له ناو خه لکیدا بلایوی بکاته وه، فرمانی کرد به ئافره ته که که نه یتر ده ست له کاری خراپه هه لگرن و داوای لیخوشبوون له په روه دگاری بکات له تاوانه کانی. به لام شهوهی له پیشتره ئه مانه قسه ی شایه ته که بووه، و ناوه پوکی ئایه ته کانیش به لڼگه له سهر شهوه.

شهوه شمان بو ده رده که ویت که عزیز غیری کهم بووه له سهر خیزانه که ی به به لڼگه ی شهوهی که سزایه کی توندی ژنه که ی نه دا، و زور ناره حهت و سه رزه نشتی نه کرد، به لڼگو هه ولیدا که بگه پرته وه سهر راستی، شهوهش ده رده که ویت که ئافره ته که هه یمه نه وه ده سه لاتیکی وای هه بووه به سهر یوسفدا که زوری خوش ده ویست و تاقهت و توانای شهوهی نه بووه که لای جیا بیه ته وه، و یوسف توانای نه بووه به سه ریدا که توند و تیز ی به سه ردا ده برپیت، له گهل شهوهی که عزیز سوور بوو له سهر شهوهی که پوودا وه کان شاراوه بیت، تاکاریگه ری بو سهر پله و پایه ی نه بیت و که سایه تی له که دار نه کات، به لام ئه م هه واله بلا و بویه وه، هه تا قسه و گفتوگو و باسی ئافره تان له شاره که دا بووبه و باسه.

^{۱۲۰} روح المعانی للألوسی ۲/۲۴۱.

باسى سيبهه:

قسهى ئافره تانى شاره كه دهريارهى كارى له خشته بردنى ژنه كهى عهزىز بو يوسف،
وهه ئويستى ژنه كهى عهزىز دهريارهيان

قسهى ئافره ته كان

خوای گه و دهه رمویت: ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًا إِنَّا
لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (يوسف ٢٠١). دهنگ و باسى ههولى له خشته بردنه كه به ناو شاردا بلاو
بويهوه و بوو به قسه و باسى ئافره تان، ئافره ته كانى شاره كه هه ناسهيان سواربوو بوو،
ههروه ها لومه و سه رزه نشتى ژنه كهى عهزىزان ده كرد يان قسهيان پى دهوت،
له بهرئهموى كه ئابروي شاراهى خوى ده رخست و ههوله كهى به فېرۆچوو، له سهه
گهردانىدا بوو.

له ئايه تى: ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ﴾ دا وشهى: ﴿نِسْوَةٌ﴾، (جمع قلة) يه بو (نساء) و (مفرد)ى
له جوړى خوى نيبه، به لكو له مانادا ههيه تى كه (امراه) يه، ههروه ها (قال)ى له پيشه وه
هينا، به بى (تاء)ى (تانيث)، چونكه به (مؤنث) كردنى (غير حقيقى) يه، وهك (اللمة
والفرقة)، دهگونجيت (تاء)ى پيوه بنوسيت و، دهشگونجيت لابرېت.^{١٣١}

ئهموى كه ئيمه بومان دهركه وتوو و (خوای گه و ده زاناره): بېگومان هه واله كه له ناو
كوژكه كه وه له پرنگهى بهرده ست و كاره كهر و ژنى ئه وخز مه تكارانه وه بلاو بويه وه كه له وى
كاريان ده كرد، ئه وه واله له ناو ئافره تانى شاره كه په واجى پهيدا كرد، وشتيكى
ئاساييشه كه ئه و چينه خه لكه خوښگوزهرانه سه رقان بين به هه واليكي له و جوړه وه،
له گېرانه وه و باسى ئهم كارهدا له زهت و خوښيان ده بينى، و بهرده و اميش لومه و
سه رزه نشتى ژنه كهى عهزىزان ده كرد و قسهيان پى دهوت. ههروه ها نهينى ده رپرېن به
﴿امرات العزيز﴾ به بى باس كردنى ناويكى ئاشكراو ديارىكراو بو شارده وه و به بچوك

^{١٣١} -الكشاف الزمخشري ٤٩٢/٢ وحاشية الجمل ٤٤٩/٢ و روح المعاني للابوسى ٢٢٥/٢.

سه‌یرکردنیتی، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌ژنی عه‌زیزی میسره، که‌له‌داوی پاشای گه‌وره‌ی ده‌وله‌ت ئه‌و گه‌وره‌ترین پۆستی هه‌بوو، هه‌روه‌ها ووشه‌ی (العزیز) له (العزوه هاتوه، واته هیزو توندی و‌رقی زالی و‌به‌ده‌سه‌لاتی و‌رێز، به‌لام ژنه‌که‌ی نه‌یتوانی پ‌رێز له‌پله‌و پایه‌ی ئه‌و می‌رده‌ی بگریت، به‌لێین و‌په‌یمانه‌که‌شی نه‌پاراست، و‌رێزوشه‌رف و‌ناز و نیعمه‌ته‌کانیشی نه‌پاراست و ماله‌که‌یشی کرده شوینی دا‌پوخان و‌نزم بونه‌وه و په‌له‌یه‌کی به‌سه‌ر شانی عه‌زیزه‌وه جێهێشت.

له ته‌فسیری (المنار) دا هاتوه: ﴿امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا﴾. ئه‌مه هه‌وائیکه گ‌یرانه‌وه‌ی، پ‌ن‌یو‌ستی به سه‌رسو‌پ‌مان و ئینکاری کردن هه‌یه، له‌چه‌ند پ‌و‌ویه‌که‌وه:

- ١- ئه‌وه‌ی که‌ده‌ریاره‌ی قسه‌ی ده‌که‌ن، ژنه‌که‌ی عه‌زیزی میسره.
- ٢- نه‌فسی خۆی به‌که‌م پ‌یشان ده‌دات و‌خۆی به‌که‌م و‌بچوک ده‌رده‌خات، به‌وه‌ی که‌ویستی پ‌یاوێک له‌خشته‌به‌ریت، هه‌روه‌ها ئه‌وه کاری که‌سانیک‌ی ت‌ریشه له‌نمونه‌ی خۆی، که‌ویستویه‌تی مه‌یلی پ‌یاوێک به‌لای خۆیدا راب‌ک‌یشیت، نه‌ک به‌لای که‌سیکی ت‌ردا.
- ٣- ئه‌وه‌که‌سه‌ی که ئه‌و ویستی مه‌یلی راب‌ک‌یشیت و له‌خشته‌ی به‌ریت کو‌پ‌ن‌کی گه‌نج بوو که به‌نده‌و خ‌زمه‌ت کاری خ‌و‌یان بوو.

٤- پاش ئه‌وه‌ی که کاره‌که‌ی ناشکرا بوو، ده‌رکه‌وت و‌می‌رده‌که‌ی زانی، و‌به‌نه‌رم و‌نیانی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کرد، فه‌رمانی پ‌ی کرد (استغفار) دا‌وای لی‌خ‌و‌شب‌ون بکات، به‌لام ئه‌وه‌هر به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر تاوان و‌گونا‌هه‌که‌ی خۆی و به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر کاری له‌خشته‌به‌ردن، که ئه‌ویش له‌ووشه‌ی (تراود) دا ده‌رده‌که‌و‌یت، که (فعل مضارع) و به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نو‌ی بونه‌وه‌و به‌رده‌وامی).^{١٢٢}

﴿قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا﴾، واته: خ‌و‌شه‌ویستی یوسف گه‌یشته‌بوه په‌رده‌ی ناوه‌وه‌ی د‌لی، و‌تراوه: گه‌یشته‌وه ناوه‌پ‌استی د‌ل، هه‌ردووکیان له‌یه‌که‌وه نزیکن.^{١٢٣}

﴿إِنَّا نَرَا فِي صُكَّالٍ مُّثِينٍ﴾ (یوسف: ٣٠).

^{١٢٢} - (تفسیر المنار ١٢/ ٢٤٠) به‌ده‌سکاریه‌وه.

^{١٢٣} - (المفردات للرافع الاصبهاني ص ٢٦٢ ماده ش غ ف.

ئهم ثافره ته بهرگی حهیا و پاک داویننی له خوی دامالنی بوو، و له لوتکه و قه لای پښو سهره رزییه وه که وتبوه نزمی، و له خوشه ویستی کوږه لاره کهیدا زور پوچو بوو، و خوی دابوویه دهست هوا و ثاره زوه کانی.

خاوه نی ته فسیری (الکشاف) ده لیت: ﴿إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾. واته: به سهر هه له دا چوو بوو، و له ږینگای راستی دوور که وتبو وه وه.

هه لویستی ژنه که ی عه زیز

خوای گه وړه له سووره تی (یوسف) دا ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَاذَا بَشَّرَا إِن مَّا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ (۳۱) قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ (یوسف: ۳۱-۳۲).

ژنه که ی عه زیز به وړی زانی که چی له ناو کوږو کوږونه وه کانی ثافره تاندا پوو دهادات و چ باسیک هه یه، دهر باره ی خوی، خوای گه وړه به (مکر) ناوی هیناوه، چونکه فیل و نه خشه دانان و هه لځه له تاندن و نیه تی خراپ و پیس و ناپه سهندی تیایه.

زانا (ابن القيم) له (إغاثة اللهفان) دا ده لیت: (قسه و باسی ثافره ته کان چهند پوویه کی هه بوو له دهر پړینی نه و (مکر) فیل و نه خشه دانانه دا، وتیان: (اسراة العزیز) واته ژنه که ی عه زیز به نازناو نه که به ناوی خوویه وه - که ناپه سهندی کاره که ی د دنیا ده کاته وه، له بهر نه وړی که خاوه نی میړده، و پوودانی کاری (فاحشه) داوین پیسی له ودا ناشرینتره تا که سیک که میړدی نه بیټ، هه وړه ها میړده که ی نه و عه زیزی میسر، که نه و نه یقوانیوه پږز له و پله و پایه ی بگریټ، و نه و کاره کاری مهیل پاکیشان و له خشته بردن بوه که نه و داواکاری بوه، له که سیکا که بهنده و لوی خویمان بوه له ناو مال و ژیر دهسه لاتی خویماندا بووه، هه وړه ها خوشه ویستییه که ی بوی گه یشتبویه بهرترین ناست که په پره کانی دلی ږیږیو، به لام ئهم لاره گه نجه که یوسف (علیه السلام) ه، دهست و داوین پاکو و خوی به پاک راگرتووه و که سیکی به وده فاو به شهرمه و، به لام ژنه که ی عه زیز

بيچپه وانهى ئه مانه وهيه، بيگومان كارى هه ولدانى بؤ له خشته بېردنى هه ربه رده وامه و زه ده بيه ته وه).^{۱۳۴} زانا (ابوالسعود) ده لئيت: (ناونانى ئهم كاره به (مكر) له بهر نه وه بوو شاراو و نهينى بوو له ئافره ته كانى تر، وهك فيل و نه خشه ي كه سيكي فيلبان، وتراوه ئه و به نهينى شارديه وه لئيان، به لام ئه وان بؤيان ئاشكرا كرد، وتراو يشه بيگومان ئه وان ئه و قسه يه يان وت تا له و ريگايه وه بگه نه بينينى يوسف.^{۱۳۵} هه ر وايش بوو.

فيليك به فيليكي تر

خواى گه وړه فهرموى: ﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ﴾ كاتيك ژنه كه ي عزيزى ميسر توانج و پلاره كه ي ئه وانى بيس ت ناردى به شوينياندا كه بين بؤلاى خوى.

زانا (الخازن) ده لئيت (ئو ئافره تانه چل ئافره تى ناودارى شاركه بوون، كه توانج و پلاريان گرتبويه ژنه كه ي عزيز و ناويان زړاند بوو).^{۱۳۶}

زانا (الزمخشري) ده لئيت: (وتراوه: چل ئافره تى بانگ كرد، پينجيان ئه وانه بوون كه باسگران).^{۱۳۷}

واته: ئافره تى ئه و پياوانه ي كه به رده ست وخزمه تكارى مالى عزيز بوون، وهه والى له خشته بېردنه كيان بلاوكرده وه و تا هه واله كه گه يشت به ئافره تى پياوانى گه وړه و ناودار.

زانا (الطباطبائي) ده لئيت: (بيگومان ئه و ناردى به شوينياندا تا يوسف يان پيشان بدات وتووشى تاقى كړدنه وه يان بكات به وه ي كه خوى تووشى هاتبوو، وده ست له لومه و سه رزه نشت كړدنى هه لېگرن و عوزى لى قبولېكهن له خو شه ويستيه كه ي بؤ يوسف).^{۱۳۸} به لام ئه و به رامېر توانج و پلاره كانى ئه وان كه ته نها قسه بوو، به نه خشه و فيليكي كردارى داوى بؤ نانه وه، كه به لگه بووه له سه ر زيره كى وگه وړه يى كارى بى ر كړدنه وه ي له و نه خشه دانانه دا.

^{۱۳۴} -إغاثة اللهفان من مكائد الشيطان | ۸۸/۲ (بده ستكار به وه).

^{۱۳۵} - (إرشاد العقل السليم ۲۷۱/۴) و (روح المعاني ۱۲ | ۲۲۷).

^{۱۳۶} - تفسير الخازن ۲۷۹/۳.

^{۱۳۷} - الكشاف ۴۶۳/۲ وإرشاد العقل السليم ۲۷۱/۴.

^{۱۳۸} - الميزان فى تفسير القرآن ۱۴۸/۱۲.

﴿وَأَعَدَّتْ لَهُنَّ مَكَا﴾. واته: جيگه يه كى خوشى بۆ ئاماده كردن كه لىي دانيشن، ههروهه و تراويشه ميوه ي نارنجى بۆ ئاماده كردن، يان خواردنيكى هههه جوړ، يان جيگايه كى وا بووه كه دابنيشن و پشتى دانراييت بۆئوه ي پشتى پتوه بده نه وه و له سهر لادانيشن، ﴿وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سَكِينًا﴾. واته: ههريه كه يان چه قويه كى داپنيان، به لگه بووه له سهر بوونى شتيك كه پيوستى به چه قو بووه كه پيى لهت بكرت له ميوه و شتى تر، ههروهه له مه شدا ئاماژه بۆ ئه وه كراوه كه ژيانى كى خوش و خوش گوزهرانيان هه بووه له چيني دهوله مه ند بوون وزۆريك له ناز و نيعمه تيان هه بووه.

دهرچونى يوسف به لاي ئافره ته كاندا و كاريگه رى له سهريان

له كاتيكا ئافره ته كان سهرقالبوون بهر دهعهوت و خواردنه وه و له باسى خويان و خوشى دهريپيندا بوون و له ناو ئه وه هه موو كه ل و په له پازاوه يه دا بوون: ئا له و كاته دا ژنه كه ي عه زيز فه رمان دهكات به يوسف، كه بيته دهرو به لاياندا بپوات وتى: ﴿وَقَالَ اخْرِجْ عَلَيْهِنَ﴾، واته: (ئاده ي وهره دهروه بۆلايان با(بتبينن)). له راستيدا يوسف بهم كاره ي نه زانى و هه ستي پي نه كرد و نه يزاني پلانيكه له سهر ئه وه، كه ژنه كه ي عه زيزى ميسر بۆ ئه وه ئافره تانه ي ريخه ستيبوو كه سهرقالبوون بهر شتانه وه ي كه به ده ستيانه وه بوو، ئينجا يوسف (عليه السلام) هاته دهروه بۆلايان، به وپه ي جوانى وليها تووى وهه يبه ته وه، بيگومان چاوه كانى ئاوانى فراندو له بينيني خستن ههروهك چۆن ههروه بروسكه بينايى چاوه كان ناهيلىت، وهوش وعه قليان لاي خويان نه ما، وده ستي خويانيان به چه قوكان بپري، تا بيته به لگه يه كى يه كلايى كه ره وه له سهر جوانى وسه لارى و ناوازه ي يوسف (عليه السلام) و بيته به لگه له سهر زۆر سه رسام بوونى ئافره ته كان وله هوش چونيان بهرام بهر يوسف.

خوای گه وه ده فه رمويت: ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ أَكْبَرَتْهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَاذَا بَشَّرَ إِنَّ مَذًا إِيَّاكَ مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ (يوسف ۳۱). واته: (جاكاتيك بينيان به گه وه رهو گرنگيان زانى و (الله اكبر) يان بۆ كرد، به يي ناگايى ده ستي خويان بپري و، وتيشيان: پاكي ويگه ردى و دوورى له هه موو

د عاوييه ك شايسته‌ي خوايه كه كه ښه‌ي دروست‌كردووه! ښه به‌شهر ښه، ته‌ن‌ها
ريشته‌يه‌كي جوان وبه‌رڼه و هيچي تر ښه.

ښامي (مسلم) له (صحيح) هكه‌يدا پړوايه‌تي كړدووه له فرموده‌ي (الاسراء) دا، كه
پڼه‌مبه‌ري خوا (ﷺ) به‌لای يوسف (عليه السلام) دا تپه‌ر يوو، كه له ښاماني سڼه‌مدا
يوو، فرمودي كاتيك بينيم بيگومان ښوې جواني پي درابوو).^{۱۳۹} بيگومان كاريگه‌ري
جواني يوسف (عليه السلام) له‌سهر دل و دهر ونيان خوښه‌ويستي به‌جپه‌لا، وله‌سهر
زمانيشيان ستايش ومه‌دح وسه‌نای دهر پري، وله‌سهر ده‌ستيشيان خوښ و بريڼي
جپه‌لا. نافرته‌كان هه‌ستيان به‌نازار نه‌كرد كه ده‌ستيان پري چونكه سهر قال بوون
به‌سهر كړدني يوسف وه (عليه السلام) كاتيك هوشيان هاته‌وه به‌به‌رخوياندا له‌دواي
بين‌اگاييه‌كيان شوڼه‌واره‌كيان به‌ده‌ستي خوڼانه‌وه بيني كه‌خوڼ و پړاوي يوو،
نافرته‌كان تووشي سهر سوپرمانكي گه‌وره و سهر هاتن و خواي گه‌وره‌يان به‌دوورگرت
له‌هه‌موو كه‌موو كورتي وناته‌واوي وبی ده‌سه‌لاتيه‌ك هه‌روه‌ها نه‌في به‌شهر بووني
يوسفيان كړد له‌و جوانيه‌ي كه‌تيايدا بينيان، كه‌شتي له‌و شپوه‌يه له‌به‌شهر دا نه‌بووه، و
وايان دهر پري كه يوسف فرشته بيت له‌سهر ښو كاريگه‌ريه‌ي كه له‌سهر نه‌فسيان جني
هپلا له‌جواني پړووخسار و شپوه‌ي فرشته، هه‌روه‌ها شپوه‌ي ناشريني شه‌يتانيشي لاي
نه‌فسيان بيژراو كړد.

دانپيانان... سوور بوون... هه‌ره‌شه‌كردن

ښه‌كه‌ي عه‌زيزي ميسر له‌به‌رده‌م نافرته‌كاندا دان به‌وده‌ا ده‌نيت كه ويستي يوسف له
خشته به‌ريټ و سووره له‌سهر ښو هه‌لوښته‌ي هه‌ره‌شه له‌يوسف (عليه السلام) ده‌كات.
خواي گه‌وره ده‌فرمودت: ﴿قَالَ فَذَلِكَ الَّذِي لُتْنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدُّهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ
يَفْعَلْ مَا أَمَرَهُ لَيُسْجَنَ وَيَكُونَ مِنَ الصَّاعِرِينَ﴾ (يوسف ۲۲). ښه‌كه‌ي عه‌زيز ښوې بيني كه له
نافرته‌كان پويدا، وبه‌هه‌موو فه‌خر و شانازي وله خوڼايي بونيكه‌وه وتي: ﴿فَذَلِكَ الَّذِي
لُتْنِي فِيهِ﴾ بيگومان ښوېش تووشي سهر سوپرمان هاتن وهك من تووشي هاتبووم، ښتر

^{۱۳۹} رواه الإمام مسلم في صحيحه عن انس بن مالك الأيمن.

چۆن و بۆچى لۆمەى منى تىادەكەن كەخۇشتان شەيداي يوسف بوون؟ كاتىك ئەوھى لەوان پويىدا كە پويىدا لە سەرسوپمان ولەھۇش خۇ چوون بىگومان كاريگەرەكەى لەسەر دەستيان دەرگەوت لە برىنداركردن وخوین لىھاتن، خۇشەويستى چووه دلىانەوھ و چاوەكانيان لە بىنن كەوت، كاتىك ئەوانە لە ئىوھ پويىدا لە يەكەم بىننندا، دەبىت حالى ئىمە چۆن بوپىت كەيەك مال كۆى كردوينەتەوھ؟ و لەژىر سىبەرى يەك سەقفدا بوين؟ دەبىت حالى من چۆن بىت كەلەبەر چاو دەستى مندا گەورە بووھ و گەشەى كردووھ و بەرھەم داربووھ؟ ﴿وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ فَوْتَعَصَّ﴾ ژنەكە دانى نا بەراستى كارەكەدا كە لەبەردەم مىردەكەيدا ئىنكارى ئى كردبوو، و شايتى بۇ يوسف (عليه السلام) دا بوو كە پارىزراو و داوین پاكو ئەوھ جىگىر بوو، بەجۆرىك كە پونىكرەوھ و دانى پيانا كەئەوھەولى داوھ لەخشتەى بەرىت ﴿فَوْتَعَصَّ﴾ واتە: يوسف داواى پاكى و پارىزراوى كردو پەناى بۇ ئەو لايەنە بردو بەتوندى دەستى پىوھگرت، وەك ئەوھى ئافرىتەكە بىھەيت بەم قسەيە سكالای خۇى بكات لای ئافرىتەكان. پاشان ژنەكەى عزىز ئاور دەداتەوھ بەلای يوسف (عليه السلام) دا ھەپەشەى خۇى دەردەبىرت، وەك قورئان ھەوالى پىداوين دەلىت: ﴿وَلَنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرَهُ لِيُسْجَنَ وَلِيَكُونَ مِنَ الصَّاعِرِينَ﴾ (يوسف ۲۲). واتە: (سويند بەخوا، ئەگەر ئەوھى من فەرمانى پى دەدەم ئەيكات، ئەو بەراستى بەند دەكرىت و زەللىل دەبىت و، بەكەم تەماشادەكرىت). لىزەدا يوسف (عليه السلام) پوو دەكاتە خواى گەورە و داواى پاراستنى ئى دەكات لەم كۆمەلگا فاسىد و خراپەى كەلە ھاسەنگى لايانداوھ وچەمەكانيان تىكەل و پىكەل كردووھ و دەنگ وسەداى ناپەسەندى لەھەموو ناوچەيەكدا بەرزبۆتەوھ، ويوسف (عليه السلام) شوپىنىكى دەست ناكەوېت لەناو ئەم كۆمەلگايەدا خۇى تىاپەنابادات تەنھا زىندان نەبىت لەگەل ئەوھشدا كەشوپىنىكى ناپەسەندە. ئەوھ باشترە تالەناو ئەو كەش و ھەوا پىسەدا بىمىنىتەوھ.

باسى چوارهم:

زىندان پىگاي پزگار بوونه:

﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ وَإِلَّا كُضِرْتُ عَلَيْهِمْ أَصْبُ إِلَيْهِمْ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (يوسف ٣٣).

زىندا له گهل ئه وهى نارهحتى و سه رشوڤى و بى بهش بون له كهس و كارو و هاوڤيان و دوستانى تيايه، ههروهها توشى نارهحتى زىندانىيه كانى تر ديت، و بههوى كهه خوراكييه وه توشى نارهحتى و تافىكرده وه ديت، و خواردنه وه و شوينى خوى باشى دهست ناكه وىت له گهل زورى ئازارو و بهر بهسته كان و ميروه زيان بهخش و پپر له ئازاره كان، و ههست كردن به ته نهايى و ترس و غهريبى و بى بهش بون له هاوڤيان و دوستان و تىكه له بهو كه سانهى كه درو پىچه وانهى تون، له گهل هه موو ئه مانه دا به لام يوسف (عليه السلام) به شوينىكى باش و په سهندو پزدارى ده زانيت بو خوى و ئه پىگايه بو پزگار بوونى خوى له دهست ئافره تانى خراپه كار و فیتناوى هه لده بژيريت كه ئه وان له ناو له ززهت و خوشگوزهرانىدا گه وره بوون و بهرهم هاتوون، و په روه رده كراوى ناو كووشك و ته لاره به تاله كانن و بى بهش بوون له ئه خلاق و بهها بهرزه كان.

* زانا (ابن الكثير) ده ليت: ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ وَإِلَّا كُضِرْتُ عَلَيْهِمْ أَصْبُ إِلَيْهِمْ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾.

واته: ئهى خوايه ئه گهر تو منت داوه ته دهست خوم، من له نهفسى خومدا هيج دهسه لاتيكم نيه ته نها بى دهسه لاتى و لاوازي نه بيت، و ناتوانم هيج سوديك به خوم بگهيه نم و هيج زيانى كيش له خوم دوور بخمه وه مه گهر خوا خوى بيه وىت، من لاوازم بىجگه له وهى كه خوى گهره هيزى پيداوم و پاراستوومى، و بههيزو ويستى خوى دهورى منى داوه.^{١٤٠}

خاوهنى (في الظلال) ده ليت: (ئهمه بانگه وازى ئىنسانىكه كه شاره زايه و ده زانيت به به شهريه تى خوى، كه تووشى له خوڤايى بون نابيت به وهى كه پاريزراو بووه، خوى

گەرە زياتر كۆمەكى دەكات و يارمەتى دەدات لەسەر ئەوەى كە تووشى فيتنە و خەيالى كەسە گومراكان نەبێت.^{۱۴۱}

بەرامبەر ئەم ئايەتە پێرۆزە دوو ھەلۆيست روون دەكەينەو:

يەكەم: ووشەى ﴿أَحِبُّ إِلَى﴾ واتەى چى؟ ئايا چوونە ناو زىندان يان وەلام دانەوہى داواكارى ئافرىتەكان، دووكانر خۆشەويست بن لاى يوسف (عليه السلام) وەك ئەوہى كە (فعل)ى (تفضيل) بەلگەى لەسەر بدات؟.

دووہم: ئايا پرسياکردن بێت لە مەسەلەى كارى لە خشتەبردن و مەيل پاكيشان، ئايا لە ھەموو ئافرىتەكاندا پوویدا، وەك ئەوہى كە ئايەتەكە دەلێت ﴿مَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ زانايانى تەفسير بەم شىوازەى خواوہو وەلامى ھەلۆيستی يەكەم دەدەنەوہ كە بەكورتى پرونى دەكەينەوہ:

زانا (الزمخشري) دەلێت: ئەگەر وتت: چوونە ناو زىندا بە ناپرەحتى خۆشترە لە لەزەت و رابواردن؟ ئەوہ وتوتە خۆشترە لاى، و كاريگەريشى لاى ئەو تىپروانىنە بۆ جوان ئارامگرتن لەسەر ھەلگرتنى ناپرەحتىيەكانى لەبەر خوا و ناپەسەندى و خراپى سەرپىچىيەكانى، بۆسەر ئەنجام و داھاتووى ئەم دووانە، تىپروانىن ئاكرىت بۆ ھەزى نەفس و بق لىبونى).^{۱۴۲}

(القرطبي) دەلێت: (چونى ناو زىندان ﴿أَحِبُّ إِلَى﴾ واتە: لام سوكتر و ئاساترە لەوہى كە بكەومە ناو سەرپىچىيەوہ، نەك لەبەر ئەوہى كە چوونە ناو زىندان خۆشتر بێت لەسەر ئەوہى لىكۆلینەوہى تيا دەكرێت).^{۱۴۳}

* بەو جۆرە يوسف (عليه السلام) پوو دەكاتە پەروردگارى و داواى لى دەكات كە لەسەر پىنگاى پاكى و پارىزراوى دامەزراوى بكات و ھەست بكات كە پىنگاى پزگارىيەن لەبەر دەمىيەوہيە كە زىندانە، ھەلى دەبژىرێت لەگەڵ ئەوہى كە ناپرەحتى و ناخۆشى تيايە، ئەگەر لەوہلامدانەوہى داواى ئافرىتەكاندا لەزەت و رابواردنى بپراو ھەبێت، بىگومان چوونە ناو زىندان لەبەر گوپرايەلى خوا ئەوا كاريكە لەزەت و خۆشى تيايە و

^{۱۴۱}- في ظلال القرآن ۱۹۸۵/۴. بە دەستكارى ھەم.

^{۱۴۲}- الكشاف ۴/۶۷/۲ والنيسابوري في غرائب القرآن ۱۲/۱۰۴.

^{۱۴۳}- الجامع لأحكام القرآن للقرطبي ۹/۱۴۸.

دهميينيتهوه بۇ كهسانيك كه خاوهنى دئنيايى و دل ئارامين، كه بهشوين بهختهوهى و
پهزامه نديدا دهگه پين تا له گوپرايه لى خوادا دهستى بكه ويت.
زانايانى تهفسير بهم جوړه وهلامى ههلوئستى دووهم دهدهنهوه، بهكورتى پوونى
دهكهينهوه:

* زانا (الزمخشري) دهليت: (يوسف وتى: ﴿رب السجن أحب إلي مما تدعونني إليه﴾ بانگ كردنى
بۇلاى كارى خراپه ي دايه پال هه موو ئافره ته كان، چونكه هه موويان دلسوزى خوڤان بۇ
دهرپرې و خوڤان بۇ پازاندهوه و ئاماده بوون خوڤان پيشكهش به يوسف (عليه
السلام) بكن، هه موويان به يوسف يان وت: ها يوسف نه كهيت، ئاگات له خوټ بيت
خوټ نه خهيت زيندانهوه و خوټ ژيردهست و بچوك نيشان نه دهيت).^{١٤٤}

* زانا (الماوردي) وتويه تى: ليكدانه وهكه دوو پوو دهگريتهوه:
يهكه ميان: يوسف مه بهستى ژنه كهى عهزىزى ميسر بوو كه بانگى كردبوو بۇ نه جامدانى
فاحيشه و داوين پيسى، بهلام يوسف خستيه پال ئهوان و بهگشتى ناوى هيئان، يان
ئهوه تا مه بهستى بهگه وړه راگرتنى كار كه بوو له ژنه كه دا، يان ئهوه تا مه بهستى بووه
كه لاي بدات له دهرپرېنهوه بۇ داپوشين و شاردنه وهى.

دوووه ميان: بهو كار مه بهستى كۆمه لى ئافره ته كان بووه، كه دهستيان بريبوو، كاتيك
يوسف يان بينى و به جوانيان دانا، و ههوليان دا مه يلى دلى به لاي خوڤاندا رابكيشن.^{١٤٥}

* خاوهنى (في ظلال) دهليت: يوسف نه يوت: (ما تدعونني إليه) چونكه هه موو
ئافره ته كان به شداريون له بانگ كردنه كه دا، ئيت به قسه بووييت يان به جووله يان به
ئاووپ دانه وهيك... لهو كاته دا يوسف داواى يارمه تى و هاوكارى له پهروه ردگارى
دهكات به هانا يه وه بچيت و له هه لمه تى ئهوان لايبدا و پرزگارى بكات، تا نه كه ويته
داوى ئهوانه وه، له ترسى ئه وهى نه با بؤساتيك لاوز ببيت له بهردهم فيل و نه خشه كانى
ئهواندا و بكه ويته ئاو ئه وهى كه لى ده ترسيته له خو، و له خوا ده پاريتته وه پرزگارى
بكات).^{١٤٦}

^{١٤٤} -الكشاف ٤٦٧/٢ به دهستكاريه وه.

^{١٤٥} -النكت والمعين للماوردي ٣٠٣/٢ به دهستكاريه وه.

^{١٤٦} -في ظلال القرآن ١٩٨٥/٤ به دهستكاريه وه.

* ئه وهى ئيمه بوى دهچين و دهبينين، كه بهراستى كارى سهرنج پاكيشان و ههولى له خسته برده كه پويده له لايهن ئافره ته كانه وه، له وهدا له بۆچونى پوالتى ئايه ته كه وه بۆمان دهرده كه وىت: ﴿يَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ و ﴿مَاطْطَبُكُنْ إِذْ رَأَوْتَنِي يَوْسُفَ عَنْ نَفْسِهِ﴾ ئه مانه به لگهن له سهر ئه وهى كار كه له هه موويانه وه بووه.

بۆ مهيل پاكيشان و له خسته بردن، يان ئه وه تا به قسه بوه يان به سهير كردن يان به ئاماره دان.

ئايه تى: ﴿وَأَلَّا تَصْرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ واته: خو ئه گهر له فيل و ته له كهى ئه وان پرگهرم نه كهيت و له پيلان و نه خسته كانيان پرگهرم نه كهيت و لام نه دهيت، له وانه يه منيش مهيلم بۆ دروست ببىت و ئاره زويان بكهم و پاشان بچمه پريزي نه فام و گونا هبارانه وه.

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾.

خوای گهره وهلامى دوعاو پارانه وه كهى دايه وه له سهر جوانترين شيوه، وپاراستى له فيل و نه خشه ئافره ته كان و ئافره ته كانيشى له و دور خسته وه كه دهستيان پيا نه گات، و يوسفى له سهر پريگاي (عصمة) پاريزراوى و پاكي دامه زراو كرد.

﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. بيگومان خوای گهره بيسهرى دوعاو پارانه وه كان و هه موو شتيكه، و زانائشه و وهلامى دوعا خه يرو چا كه كان ده داته وه و زانايه به حالى بهنده كان و ئه وهى كه دلى ئه وانى له سهره، بهراستى خوای گهره دوعاي يوسف (عليه السلام) ي بيسهت و وهلامى دايه وه، ئه ويش به هوى زانسته خواوه به بوونى راستگويى يوسف (عليه السلام) و دلسوزييه كه يه وه.

﴿ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لِيَسْجُنَّ هُنَّ حِينًا﴾ (يوسف: ٣٥).

واته: (پاشان كه به لگهى زريان بينى له سهر پاكي يوسف (عليه السلام) بۆيان دهر كهوت و وايان به چاك زانى بۆ ماوه يه كه ههر به ندى بكهن).

دهبيت ئه مه چ (منطق) و دهر پرينيك بيت؟ و چ ئاره زو و هاوسه نكييهك بيت؟ بهراستى ئه مه دهر پرينى سته مكارانه و تهرازووى لاده رانه يه، خستيانه برى ئه وهى كه سزاي تاوانبار بدهن و پاداشتي كهسى پاك و چا كه كار بده نه وه، ده بينين كه تهرازو كه هه ل

دهگه پێتهوه و سه رهو ژێر بوو، بۆ ئه وهی که سزای که سێکی پاک و بێتاوان بدن، و که سی تاوانکاریش واز لێدێنن!

* بێگومان ژنه که ی عهزیز له م کارهیدا سه رکه وتنی به ده ست هێنا، که فه رمانیدا یوسف (علیه السلام) بخاته زیندانه وه، و ههروه ها پێشتر براکانی یوسفیش سه رکه وتیان به ده ست هێنا، که یوسفیان فرێدایه ناو تاریکایی بیره که وه، به لām به پیتی حه ق و راستی ده وتی، که ژنه که ی عهزیز توانی هه ر شه که ی جی به جی بکات به وه ی ده سه لات و لایه نگرانی و سۆز و نازده ربهرین به سه ر مێرده کهیدا، به لām بۆ هه ر شه ی دووه می که بریتی بوو له: ﴿وَلَيْكُمَا مِنَ الصَّاعِرِينَ﴾ نه ی توانی و مه به ستی نا په سه ندی زۆر دوور کهوته وه، بێگومان که سێک خوا سه ربه ز و پێزداری کردبێت، هه یج دروستکراویک ناتوانیت سه ر شوپی بکات، سه ربه رزی راسته قینه له ئیمان ه وه یه به خوا و گوێرا په لی فه رمانه کانی.

خوا ی گه وه ده فه رمویت: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا شَهِدْ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ شَهِدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ (المنافقون ۱۱).

واته: (دوو پوه کان نازانن که عهززه ت و ده سه لات و پا په داری هه ر شایسته ی خوا و پێغه مبه ره که ی و ئیماندارانه). له ئایه تیکی تردا ده فه رمویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُسْوَدُّ﴾ (فاطر ۱۰).

واته: (ئه وه ی سه ربه رزی و پا په بلندی ده ویت، با بزانی ت هه موو سه ربه رزی و پا په بلندی هه ر بۆ خوا په گو فتاری چاک و جوان و به جی بۆ لای ئه و زاته به رز ده بێته وه).

له ئایه تیکی تردا ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ (الحج ۱۸).

واته: (جا ئه وه ی خوا قه در و پێزی بشکێنیت و پێسوای بکات، ئه وه هه یج پێز لێ نه رێکی نیه، به راستی خوا ئه وه ی بیه ویت ده ی کات). به راستی یوسف (علیه السلام) له سه ر نا په حه تیه کانی ناو زیندان ئارامی گرت، وه ک پێشتر له به رده م کاری هه ولدان بۆ

لهخشته بردنی نارامی گرت، ودلنیا بوو که خوای گه وره دهر وی ئی دهکاته وه، وهر ویستی خوا زاله و سهر دهکەوئیت: ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بیگو مان له گهل نارامگرتن ودلنیا ییدا، سهرکه وتنی بو دهسته بهر ده بیئت و داده مه زیت.

یوسف (علیه السلام) له زیندانداندا

یوسف (علیه السلام) ده چیته زیندانه وه و دهیکاته کوپی زیکر و بیرکردنه وه و میحرابی په رستش و گوپیانی زانست و بانگهواز و ههر له وی دهکات به دوو بهردهستی پاشا، که ناوگیپر و نان دروستکهری پاشا بوون، و ههریه که یان له ناو زیندانه که دا خه وئیک ده بینن، و داوا له یوسف ده که ن بو یان شی بکاته وه: ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَأَيْتُ أُغْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَأَيْتُ أَخَذَ لِي رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبَأٌ بَاطِلٌ إِنَّا لَهُم مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (یوسف ۳۶). یوسف (علیه السلام) خه و نه کانیا ن بو لیکن ده داته وه پاش ئه وه ی که بانگهوازی کردوون بو خوا په رستی خوا یه کی تاک و ته نها و به ده سه لات.

خوای گه وره ده هه رموئیت: ﴿قَالَ لَا يَأْتِيكُمُ طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا بِأَنَّا نَكْمَأُ بِتِلْكَ أَلْفَاظِكُمَا دَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي كُنْتُ مَلَكًا قَوْمًا لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ (۳۷) و ابغئت ملة آبائي إبراهيم واسحاق ويعقوب ما كان لنا أن نشرك بالله من شيء ذلك من فضل الله علينا وعلى الناس ولكن أكثر الناس لا يشكرون (۳۸) يا صاحبي السجن أأرباب متفرقون خير أم الله الواحد القهار (۳۹) ما تعبدون من دونه إلا أسماء سميتموها أنتم وآباؤكم ما أنزل الله بها من سلطان إن الحكم إلا لله أمر ألا تعبدوا إلا إياه ذلك الدين القيم ولكن أكثر الناس لا يعلمون (۴۰) يا صاحبي السجن إنما أخطأك ما قبل مني من خمر وكما الآخري فبضرب فتأكل الطير من رأسه فضي الأمر الذي فيه تستفتيان (يوسف ۳۷-۳۸)

۴۱. يېرۇباوھېرى پراستى بۇ پونكردنە و، بە شىۋەيەك كە وھېرىگرن و قەناتيان پى بكات و بە شىۋازىكى نۇر پوون، خەونەكانى بۇ شىكردنەوھ بە شىۋەيەكى پراست و دروست، داۋاى لەئاو گىپرەكە كرد كە باسى يوسف بگەيەنئىت بەپاشاى گەورە، كاتىك لەزىندان پزگارى بوو گەيشتەوھ بە پاشا.

خوای گەورە لە سوورەتى يوسفدا دەفەرموئىت: ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِندَ رَبِّكَ فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ﴾ (يوسف ۴۲).

واتە: (ئىنجا يوسف بەو كەسەيانى وت -كەواى دەزانى پزگارى دەبىت و دەبىتە ساقى پاشا-: باسم بگە لای پاشات، كە بىتوان من بەند كراوم) بەلام شەيتان يىرى كاىراى بردهوھ كەلەلای پاشاى باسى يوسف بكات، ئىتر چەند سالىك (يوسفى بىتوان) لەبەندىخانەدا. مایەوھ). يوسف (عليه السلام) چەند سالىك لەزىنداندا دەمىنئەتەوھ، ئىنجا پاشاى گەورەى دەولەت خەونىك دەبىنئىت، كەسىكى دەست ناكەوئىت خەونەكەى بۇ شى بكاتەوھ.

خوای گەورە لە سوورەتى يوسفدا دەفەرموئىت: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَمْرِي سَعٍ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلْنَهُنَّ سَحَابٌ مِّمَّا يَتَخَبَّطْنَ الْفُجَاءَ وَبَقَرَاتٍ أَرْبَعٌ مِّنَ النَّعَمِ وَبَقَرَاتٍ مِّنَ النَّعَمِ لَبَنُهُنَّ يَكُونُ خَبْزًا وَبَقَرَاتٍ مِّنَ النَّعَمِ يَسْبَغْنَ فِي أَهْلِ الْبَلَدِ وَبَقَرَاتٍ مِّنَ النَّعَمِ يَخْتَلِفْنَ فِي أَهْلِ الْبَلَدِ﴾ (يوسف ۴۳-۴۴).

واتە: (شەويك پاشا خەونىكى سەيرى بىنى و، لە كۆبونەوھەكەيدا) وتى: بەپراستى من لەخەونمدا بىنىم كەحەوت مانگای قەلەو لەلایەن حەوت مانگای لەپو لاوازەوھ خوران، و حەوت گولە گەنمى سەوز و جوان و حەوتى وشكىشم بىنى، ئەى زاناو شارەزايان ئەم خەونەم بۇ لىكېدەنەوھ، ئەگەر خەون لىك دەدەنەوھ. ... ئەوانىش وتیان: ئەم خەونە بىسەر و بنە و ھىچ نىيە ئىمە لە لىكدانەوھى خەونى بىسەر و بن شارەزا ئىن).

(الساقى) ئاو گىپرەكە لىرەدا يوسفى بىر دەكەوئەتەوھ، كە خەونەكەى لە زىندان بۆنەو لىكدابوئەوھ، ەك ئەو پونى كردهوھ ھەر بە وجۆرە پويىدا، ئىنجا ساقى داۋاى مۆلەتى لە پاشاى كردوو، وتى دەچم بۇ لای يوسف لە زىندان و داۋاى ئى دەكەم خەونەكە لىك

بداتتە، ئىنجا يوسىف (ئەلەيەسسالام) خەنەكەي بۇ لىكەدەتتە ۋە نەخشە ۋە پلاننىكى ئابورى بۇ دادەپىزىت بۇ پۈرۈپ بۈنە ۋە لىكەل سالاننى كەم باراننى وگىرانى ۋە وشكە سالىدا، كە مىسرو ھەندىك ۋولاتى تىرى دراوسىنى چاۋەپىيان دەكرد، پاشان لىكەدەتتە ۋە نەخشە ۋە پلانەكە دەگات بەپاشا سەرسام دەپىت بە يوسىف (ئەلەيەسسالام) ۋە ھەرمەن دەدات كە لەزىندان دەپىزىت ۋە لەكۆشكەكەي ئەو ئامادەي بىكەن كەپاشا چاۋپىنكەتتى لەگەلدا بىكات، بەلام يوسىف (ئەلەيەسسالام) ئەۋەي پەت كەردەۋە كە لەزىندان دەپىت مەگەر كاتىك كەچاۋ بىخىنرىتتە ۋە بەو مەسەلەيەدا كە ئەۋى لەسەر زىندانى كراۋە، ھەروەھا لىكۆلىنەۋەي مەسەلەكە بىكرىت، كە چەند سالىكى بەسەردا تىپەريۋە، چۈنكە مافەكان لە پوانگەي شەرعەۋە بەكات تىپەپراندىن لەكۆل ئاكەن، ۋەھتا خەلكى ھەمويان بزانن كە ئەو بەستەم ۋەناھقى خراۋەتە زىندانەۋە.

خوای گەرە دەفەرموئىت: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْمِنُ بِهَ فُلَانًا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكُدِّهِنَّ عَلِيمٌ﴾ (يوسف ۵۰).

ۋاتە: (ساقى گەرەپەۋە بۇلاي پاشاۋ لىكەدەتتە يوسىف بۇ باس كەرد، زۆرى بەدل بو، بۇيە پاشايش ۋتى: ئادەي بىچن بۇم بەيىنن، جا كاتىك پەۋانەكراۋەكەي پاشا گەشتە لاي يوسىف، ۋتى: پاشا داۋات دەكات، يوسىف ۋتى: بگەرپەۋە بۇلاي پاشاۋ جا پىنى بلى: ھۆي چى بوۋ ئەو ئافرىقانە كاتى خۇي دەستى خۇيان بىرى ۋ بىرىندارىيان كەرد (ئايامەن ھىچ تاۋانىكىم لەۋەدا ھەيە؟!) بەپراستى ھەر پەرۋەردىگارم بە ئاگايە لەفيل ۋ تەلەكەۋ پلاننىان).

شايه تي ئافره ته كان و دانپياناني ژنه كه ي عهزیز به پاستییه كاندا و ده رجونی

یوسف (علیه السلام) له زیندان

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْمِنُ بِهِ فُلَانًا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۝٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَوْنِي يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ إِنَّ هَذَا الْفَتَىٰ لَإِنَّمَا أَنَا صَاعِدٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْنِ لَكَ فَادْعُ ۚ وَتِلْكَ لَمَرْئِي مُوسَىٰ خَلًّا ۝٥١﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَاطِئِينَ ۝٥٢﴾ وَمَا أُبْرِيءُ نَفْسِي إِنْ أَنَا لَأَنفَسٌ لَّأَنفَرَةٌ بِالنِّسْوَةِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (يوسف: ٥٠-٥٣).

ئینجا نوینهری پاشا هات بو زیندان بو لای یوسف تا مرده ی پی بدات که پاشا سه رسام بوو پی و فهرمانی داوه که له زیندان پزگاری بکات، خوای گه وره فهرمووی: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾. کاتیک نوینه ره که ی پاشا هاته لای یوسف، یوسف (علیه السلام) پی وت: بگه پیره وه بو لای گه وره که ت که پاشایه، پرسیری لی بکه بلی: نهو کاره گرنگه و گه وره ی ئافره ته کان چی بوو، وا دهستی خویان له سه ر پری؟

زانا (الصابوني) ده لیت: یوسف (علیه السلام) په چاوی ئه ده بیکی جوانی کرد، قسه که ی له وه دا کورت کرده وه که نوینه ره که ی پاشا پرسیر له پاشا بکات ده ربیری بوو دا وه که تا قسه که ی نه وه نه گریت وه که له شیوازی فرمانکردندا بیت به سه ر پاشادا، چونکه پاشایان فرمان ده ده که ن نه فرمانیان به سه ردا بکریت، به پاستی ئه مه شیوازیکی به رزو بالا و ناوازه یه و پاشا ده جولینیت و به گه پرده خات به دوا ی گه ران و لی کولینه وه دا، هه ره به و جو ره یش پوویدا، کاتیک نه وه ی پیگه یشته وه که یوسف (علیه السلام) له زیندان ده رنا چیت، هه تا پاشاو به رده سه ته کان ئاگادار نه بن به سه ر پاستییه کاندا و گرنگی به کار و باره کانی نه ده ن).^{١٤٧}

یوسف (علیه السلام) داوای لیکۆلینهوهی له مهسهلهکه کردو ههروهها بهو لاپهرا نهدا که له بیرچوبونهوه، و ههر لهزیندانیشدایه. و پهله ناکات دهریجیت، ههتا ههموو خهک بهپاکی و بی تاوانی نهزائن.

ئهمهش بهلگهیه لهسهه جوان ئارامگرتنی و، هیزی بهرگه گرتنی.

دهربارهی ئهم مانایه پیغه مبهه (ﷺ) دهفه رمویت: (...ئهگه من بوومایه لهزینداندا بمایه تهوه بهو شیوهی یوسفی تیا مایهوه و پاشان بانگ خوازیک بهاتایه بۆلام بانگ بکات بۆ پرگاریبون، یهکسهه وهلام ده دایهوه).^{۱۴۸}

یوسف (علیه السلام) دانی نهنا به باسکردنی ژنه که ی عهزیزدا، ئهوهیش له بهر ئه ده بی جوان و خو به پاک راگرتن، بهرام بهر ئهم ئه ده به جوانه، ژنه که ی عهزیز دانی نا بهو کاره دا که ئه نجامی دابوو، و شایه تی بۆ یوسف دا، به پاکی و پاک داوینی، ئینجا وه قورئان ههوالی داوه، وتی: ﴿الآن حَصْحَصَ الْحَقُّ﴾. واته: به پروونی دهر که وت، ﴿أَنَا رَاوِدُهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ واته: ژنه که ی عهزیز وتی: من ههولم داوه که یوسف له خشته بیهه. ﴿وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ بینگومان که سینی راستگۆ بووه له گه ل په وره ردگاریدا، و له گه ل نه فسی خویدا و له گه ل عهزیزیشدا، و راستگویی بنه مای ئه خلاقى جوان و سه رچاوه ی هه موو چاکه یه که.

﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ﴾ (۵۲) وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَكَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ (یوسف ۵۲-۵۳). ئایا ده بی ت دهر پرینی ئهم دوو ئایه ته، تهواو که ری قسه ی ژنه که ی عهزیز بی ت، یان له قسه ی یوسف (علیه السلام) بی ت؟. ئه وه ی ئیمه بۆی ده چین و (خوازاناته ره): ئهم دهر پرینه تهواو که ری قسه ی ژنه که یه، وه که ئه وه ی که له پرووکاری ئایه ته که و ناوه پروکی باسه که وه لئی تیده گه ین، ژنه که به راستی دانی نا بهو کاره دا که ئه نجامی دابوو، و یوسفی به پاک و پاک داوین و بی تاوان باسکرد، تا یوسف بزانی ت که ئه و به نه ینی وشاراوه خیانه تی ئی نه کردووه، و درۆی له سهه نه کردووه و به خراپه باسی نه کردووه کاتی که به نه ینی باسی کردووه، به لکو دانی ناوه به راستیه کاندرا.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَنْهَى النَّاسَ عَنْ ظُلْمٍ وَرَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الدَّيَّاتِ الْمُنْقَرِعَاتِ وَإِنَّا لِلَّهِ عُتَقَارٌ﴾^۱ **همیشه** له ته‌واو‌ک‌ری ق‌س‌ه‌ی ئ‌ا‌ف‌ر‌ه‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی‌ه که د‌ان‌ی ن‌ا‌و‌ه ب‌ه ت‌و‌م‌ه‌ت‌ه‌ک‌ه‌دا
﴿إِنَّ الْفَسَادَ لَآتَامَةٌ لِلنَّاسِ﴾ ب‌ی‌گ‌و‌م‌ان پ‌ن‌م‌ای‌ی و پ‌ار‌اس‌تن ل‌ه‌ای‌ن خ‌وا‌ه‌ی‌ه: ﴿إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ
رَحِيمٌ﴾ خ‌و‌ای گ‌ه‌ور‌ه ل‌ی‌خ‌و‌ش‌ب‌و و م‌ی‌ه‌ر‌ه‌ب‌ان‌ه ب‌و‌که‌س‌ان‌یک ت‌ه‌و‌ب‌ه ب‌ک‌ن و ب‌گ‌ه‌ر‌ن‌ه‌و‌ه.

* به لأم نه وهی که ئیمه بۆی دهچین. که قسهی ژنه که ی عهزیز بیټ و پوالتی نایه تهکان و ناوه پۆکه که ییش وای ده رده خات، نهو ده برپه نه ییش گونجاو و جوانه له گه ل حالی ئافره ته که دا، و یوسف له و کاته دا له لیکۆلینه وه که دا ئاماده نه بووه، چونکه له زینداندا بوو، و ههشتا ده رنه جو و بوو.

دامه زراویی و پایه دارکردنی یوسف (علیه السلام)

یوسف (علیه السلام) به ناو کۆمه ئێکی زۆر له ناره حه تی و ئازاردا تێپه ڕی که بریتی بوو له فیل و نه خشه ی براکانی و فریدانی بۆ ناو بیر و به به نده کردنی و فروشتنی له بازاردا و هه وڵی مه یل کیشکردن و له خسته به بردنی، که له قورسترین و ناره حه تترینی فیتنه و مه ترسیه کان بوو، پاشان زیندانی کردنی که ئه ویش قورس و ناره حه ته. پاش ئه وه ی خۆپاگرو دامه زراو بوو به رامبه ر هه موو ئه م ناره حه تیانه، خوای گه وره پێز له به نده و پیغه مبه ری خۆی یوسف (علیه السلام) ده گرت و له سه ر زه ویدا پایه داری ده کات، پاشای گه وره هه لی ده بژێرت و په سه ندی ده کات، که کلیل به ده ستی گه نجینه کانی سه ر زه و ی بیته له و کاته دا، کاتیک بینی که سیکی ئه مانه ت پارێزو داوین پاک و راستگۆ و زانایه، (بێگومان هه رکه س له مه سه له ی شه ره ف و ئا به ودا ئه مین و پاک و پارێزراو بیته، ئه وه له پیشتره که له سه ر مال و سامان و گه نجینه کانی سه ر زه و ی ئه مین بیته)^{١٤١}.

خوای گه وره فه ره مووی: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْمِنُ بِهَاسْتَخْلَصُكَ نَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنا مَكِينٌ أَمِينٌ (٥٤) قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْه (٥٥) وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَبْشُرُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَكَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (٥٦) وَكَأَجْرِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (یوسف: ٥٧).

واته: ئینجا پاشاکه راستی یه کانی به ته وای بۆ ده رکه وت، ئه وه نده ی تر یوسفی لا به پێزو به نرخ بوو، بۆیه) فه رمانیدا و وتی: ئاده ی بچن بۆم به یێن (ئه و لاوه پاک و ژێرو زانایه) تاییه تی ده که م به خۆم و له نزیکانی من بیته، جا کاتیک (هینایان) و پاشا قسه ی له گه ل کرد، وتی: ئه مه و ئیتر به راستی تو لای ئیمه خاوه نی پله و جیگه ی متمانه و

ب. هریټ، یوسف وتی: پیم باشه، بمکه‌یت به لپرسراو به‌سه‌ر گه‌نجینه‌کان و سامانی سه‌ره‌وی ئه‌م وولاته (میسر) به‌راستی من پارێزکاریکی زانام (له‌خۆم را ده‌بینم شت بپاریزم و زانایشم که چۆن ده‌پاریزم).

(خوا ده‌فرمویټ) ئا به‌و شیوه‌یه ده‌سه‌لاتمان دا به‌ یوسف (علیه السلام) و جیگیر و پایه‌دارمان کرد له‌ خاکی میسردا، هه‌ر پله‌وپایه‌یه‌کی ده‌ویست له‌و وولاته‌دا، ده‌ستی ده‌که‌وت و بۆی ساز ده‌بوو، هه‌ر که‌سیک هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک بمانه‌ویټ به‌هه‌ره‌ری ده‌که‌ین له‌ په‌حمه‌ت و به‌خششه‌کانمان و پاداشتی چاکه‌کاران به‌زایه ناده‌ین، بیگومان پاداشتی ئه‌و جیهان (له‌ به‌هه‌شتی به‌ریندا) چاکتره‌ بۆ ئه‌وانه‌ی که‌ئیمان و باوه‌ریان هه‌یناوه‌ و خۆیان ده‌پاراست).

کۆبونه‌وه‌ی که‌س و کار و نزیکان بۆ یوسف (علیه السلام)

یوسف (علیه السلام) به‌ سوپاسگوزاری له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کان پێشوازی له‌ به‌خششه‌کانی خوا کرد... ئینجا براکانی هاتن بۆ لای، یوسف ئه‌وانی ناسی یه‌وه، به‌لام براکان یوسفیان نه‌ناسی یه‌وه، بیگومان ئه‌و له‌توانایدا بوو تۆله‌یان ئی بکاته‌وه، به‌لام له‌گه‌ڵیاندا دادوه‌رانه مامه‌له‌ی کردو و نه‌رم و نیا و به‌ به‌زه‌یی بوو به‌رامبه‌ریان، و داوای لی کردن ئه‌و برایشیان بێنن که لای باوکیان جێیان هه‌شت بوو، ئینجا له‌جاری داها‌تو‌دا ئه‌ویشیان ئاماده‌کرد، ئینجا یوسف (علیه السلام) توانی به‌هۆی نه‌خشه‌ دا‌نانیکی شه‌رعی و پێگه‌ پێدراوه‌وه لای خۆی گه‌لی بداته‌وه‌وه لای ئه‌ویټ... پوداوه‌کان به‌سه‌ر یوسف و براکانیدا تێده‌په‌ڕین، هه‌تا براکان راستیه‌که‌یان بۆ ده‌رده‌که‌ویټ، ئینجا یوسف (علیه السلام) هه‌والیان پێ ده‌دات که ئه‌وه یوسفه، ئه‌و یوسفه‌ی که‌ سه‌ویدیان پێ برد، ئه‌و یوسفه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ خۆیان بردیان هه‌تا که‌راسه‌که‌یان له‌به‌ری داکه‌ند و خۆیان به‌پوتی فێراده‌یه ناو بیره‌که‌وه، پاشان درۆیه‌کیان دروست کردو بۆ باوکیان گێڕایه‌وه، که‌ گورگه‌که‌ یوسفی خواردووه، له‌ کاتی‌کدا که‌ گورگه‌که‌ له‌خوێنی یوسف به‌ریی و بێ تاوان

و بى ئاگا بووه! ئينجا يوسف (عليه السلام) هه والى خۆى دەدات پتيان، دهفه رموئى:
﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنتُمْ جَاهِلُونَ﴾ (٨٩) قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَتَا يُوسُفُ وَمَعَا
أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ يَتِّ وَبَصِيرُ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (٩٠) قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آتَمَكَ اللَّهُ عَيْنًا وَإِنْ
كُنَّا لَحَاطِينَ (٩١) قَالَ لَا تَعْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿يوسف ٨٩-٩٢﴾.

واته: ((ئينجا يوسف زانى كاتى ئەوه هاتوو كه خۆى بناسيئيت، بۆيه، وتى: ئايا
زانيتان و بيرتانه چيتان كرد به يوسف و به براكه، كاتيك ئيوه نهقام بوون و ترسى
خواتان له دلدا نه بوو!، (هه موو به سه رسوپمانه وه چاويان نه بله ق بوو، و سه رنجيان
داو) وتيان: ئايا به پرست بۆچى تۆ يوسفيت؟! وتى: به لى، من يوسفم و ئەمەش
(بنيامين)ى برامه، به پرستى خواى ميهره بان پيژى ئى ناوين و به هره مهندي كردوين،
بيگومان ئەوهى خوپاريز بيت له گوناھ و خوگر بيت، (له به رامبه ر پيشهاته كانه وه، خواى
گه وه ده روى ئى ده كاته وه) ئەوه به پرستى خوا پاداشتى چاكه كاران و چاكه خوازان
به زايه نادات، ئينجا براكانى وتيان: سويندمان به خوا به پرستى خواى گه وه پيژى تۆى
داوه به سه ر ئيمه دا، ئيمه به پرستى كاتى خۆى به هه له دا چو بووين و گونا هبارين، يوسف
(عليه السلام) ووتى: خه متان نه بيت، ئەمڕۆ ئيتر هيچ سه رزه نشتيكتان له سه ر نيه، خوا
ليتان خوش بيت، بيگومان ئەو زاته له هه موو ميهره بانان ميهره بانتره).
پاشان پروداوه كان به يه ك ده گهن و به رده وام ده بن و، كه س و كارو نزيكان بۆ يوسف
ئاماده ده بن و هه موو كۆده بنه وه به باوك و براكانه وه، پاش ماوه يه كى زۆر دوور و دريژ
كه له يه ك دابرا بوون، و يوسف به كه س و كاره كى خۆى شاد ده بيته وه له خاكي ميسردا.

خواى گه وه له سووره تى يوسفدا دهفه رموئى: ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَبُوهُ وَقَالَ ادْخُلُوا
مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ (٩٩) وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ

يَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكَ مِن بَدُونٍ بَعْدَ أَنْ نَزَجَ الشَّيْطَانُ مِنِّي
وَبَيْنَ إِخْوَيَّ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿يوسف ٩٩-١٠٠﴾.

واتە: ((ئىنجا كە ھەموويان گەيشتنە ميسر، چوونە لاى يوسف (عليه السلام)، باوك و دايكى ھىنايە لاى خۆى و (پىزى زۆرى بۆدەرپىن، ئاخۆ چەندە دلخۆش و كامەران بوين، دواى ئەوماو ھەموو ودرىژ بە كوپى جوان كردار و خواناسيان شادبووين، ئىستائىش پاشاى ميسرە) وپى ووتن: (إن شاء الله) ئەگەر خوا ويستى لەسەر بىت بە يەكجارى ھەرن بۆ ميسر و بەوپەرى شادى وئارامى و كامەرانى نىشتەجى بىن، ئىنجا دايك و باوكى بەرزكردو ھەموو بۆ سەرتەختى پاشايەتى و ھوكمرانى خۆى، ھەمووان كەرنوشيان بۆرد (ديارە كە ئەوسا دروست بوو و نىشانەى پىزى پىزانىن بوو) يوسف كە ئەمەى دى وتى: باوكى بە پىزى ئەمە لىكدانە ھەى خەونەكەى ئەوسامە كە بە مندالى بىننم، ئەو ھەتا بىگومان پەرەدگار ھىنايە دى و بەراست ھەرچوو، بەراستى ئەو زاتە چاكەى لەگەندا كردم و بەسۆز بوو بۆم، كاتىك لەزىندان پىزگارى كردم، ئەو ھەتا ئىو ھەى لە بىابانە ھىناو (بەيەك شادى كردىنە ھەى) دواى ئەو ھەى شەيتان نىوانى من و براكانى تىكدا بوو، بەراستى پەرەدگار بەسۆز بە لوتفە بۆ ھەرشىك كە دەيە وىت (پەلەى نىە و بەشىنەى پىگای بۆخۆش ھەكەت) بىگومان ئەو زاتە زانايە (بەنەىنى وئاشكرای دروستكرائى) و دانايە (بەنەخشەى وورد، ھەرچى بىەوئىت ئەنجامى دەدات)).

بەپى پىر ھەتە ھەقە قورئاننىيەكە كە ئەو ھەگەيەنىت كە دايكى يوسف (عليه السلام) لەزىاندا ماو ھەتو ھەتە ميسر لەگەل يعقوبى مېرديدا تا بە يوسف بگاتەو، ئەو ھەش لە (أوبە) دا ھەردەكە وىت.

زانا (محمد بن اسحاق) و (ابن جرير الطبري) دەلێن: دايكى و باوكى مابوون و لە زىاندا بوون، و (ابن جرير) دەلێت: ھىچ بەلگەيەك نىيە لەسەر مردنى دايكى، و بەپى دىوى

ئاشكرای ئایه ته قورئانی یه كان زیندوو بوو، و (ابن كثير) دهلیت: ئهوهی (ابن جریر) پشتی پی بهستبوو، ئهوه تیروانینه، كه ناوه پۆك بهلگهی لهسه دهوات. ^{۱۰۰}

كپنوش بردن بۆ یوسف (عليه السلام) ئهوه سهلام و سلوكردن و پیزگرتن بووه، نهك سوچهی په رستش و به گهوره دانان، ئهوه پینگه پیدراو بوه، بهلام له ئیسلامدا تهنها (السلام) سهلامكردن پینگه پیدراو بوه، كه بریتی بوه له: ﴿حِجَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ بِبَارَكَةٍ طَبِيعَةٍ﴾ (النور: ۶۱).

واته: (سهلام لهیه كتر بكن، سهلامیك له لایه ن خوای گهوره وه، كه پره له بهر كهت و فهپو جوانی و پاکی).

پاش تهواو كردنی ئهم ناز و نيعمه ته خوایی و بی ئه ندازه یه، ئینجا یوسف (عليه السلام) پوو دهكاته پهروه ردگاری تا خوای گهوره كۆتاییه کی باشی پی بیه خشیت، و داوای لی دهكات سهرفرازی بكات له قیامه تدا وهك خوای گهوره له دنیا دا حالی چاك كرد و كهس و كارو نزیکانی بۆ كۆكرده وه، ئینجا دهلیت: وهك قورئان ههوالی داوه: ﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِی الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (یوسف: ۱۰۱).

واته: ((ئینجا یوسف پیغه مبه ر (عليه السلام) چوو كه ناریك هه دهسته كانی هه لپی و نرای كردوو وتی: (پهروه ردگارا به راستی تۆ پاشایه تیت پی به خشییم و له لیكدانه وهی خهون شاره زات كردم، ئهی به دیهینه ری ئاسمانه كان و زهوی، تۆ پشت و پهنا و یارو یاره ری منیت له دنیا و قیامه تدا، داواكارم كه به مسوولمانی بممرینیت و بمخه یته پیزی پاكانه وه و بمگه یه نیت به كاروانی چاكان).

باسی پینجهم:

ئهو وانه گرتگانهی په یوه نندیان به چیرۆکی یوسف (علیه السلام) و ژنه گه ی
عه زیزوه هه یه:

له چیرۆکی یوسف (علیه السلام) له گه ل ژنه گه ی عه زیزدا، زۆرێك له وانه و په ندی گرتگی
تیایه، هه ندیکیان باس ده که یین و پوون ده که یینه وه:

بنه مای په وهردهی به هیزو دامه زراو

* له ئایه تی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ دا، بنه ماو پایه کانی
په وهردهی به هیزو دامه زراو باس کراوه، که هاوسهنگی ته واو و پیکه وه ژیا نی پوچ و
جهسته یی جی به جی ده کات، له ئایه تی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ ناماژه کراوه بو گشه کردنی
ته واوی یوسف و پیک و ته واو پیکه یشتنی جهسته یی، له ئایه تی: ﴿آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ناماژه کراوه بو هیزی پوچی، که پره له زانست و حکمه ت و
چاکه، زانستی به سوود و عه قلی هاوسهنگ و بهرچاو پوونی و کاریگری، و هه ست
کردنی هوشیارانه و دلی ساغ و نه فسی پاک و ئارام و پر له دلنیا یی و پازی بوون به
نیعمه تی خوا، هه موو ئه مانه ش له به ره می پیغه مبه رایه تی له و وه رگیراون.
له مه دا وانه و په ندی گرتگ و گه وره ی تیایه بو په روه رشیاران: که په وهردهی جهسته یی
و عه قلی و پوچی به یه که وه کوپکه نه وه، تا ببیته په روه رده یه کی ته واو و به ره م دار.

چه ند په ند و پوونکردنه وه یه که له چیرۆکه که دا

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (یوسف/۱۱۱).
به راستی خوای گه وره ئاره زووی جنسی دروستکردوه و دایناوه و کردوویه تی به

حىكمەت و ھۆكاريك بۇ ھىشتەنە ھەي جۆر و پاراستنى نەو و ھەچە لە چوارچىۋەي ھەلأل و دروستدا كە (ھاوسەرگىرى) يە و ھاندەر بوو لەسەرى و ھۆكاريكە بۇ خۇپاراستن لە ھەرام و ئاپاكى (خىانەت و زىنا و فاحىشە) خەي گەرە ئەمانەي قەدەغە كەردو و ئاگادارى لەسەر داو، و ئارەزووي كەردو و بە يەككە لەتاقى كەردنە ھەكان لەكاتى تەكلىفى پەرسەشەكاندا بۇ ئىنسانى ژىر و پىگەيشتو، كە: كارە چاكەكان ئەنجام بەدات و خەي لە قەدەغە كەروەكان بپارىزىت، خەي گەرە - لە پەرحمەت و بەزەي بە بەندەكان و يارمەتى و ھاوكارى بۆيان - كەردو يەتى بە مايەي سوود لە دنيا و لە قىامەتەيشدا لەوانە:

۱- پىكەينانى خەيزانى ساغ و تەندروست، كە خشت و بەردى يەكەم و بەنەرتىيە لە دروستكەردنى كۆمەلگاي ئىنسانى تەندروستدا.

۲- پارىزگار يە لە تەندروستى دەروونى و جەستەيى بۆتاك و كۆمەل و كۆمەلگا.

۳- پارىزگار يە بۇ گشت مافەكانى ھەمو لايەك بە ئىزىنە و مەينە و باوكان و نەوكانيان.

۴- رىنگرىيە لە ستەمكەردن و دوزمنايەتى لە لايەنكەو و بۇ سەر لايەنكى تر بە شىۋەي راستە و خەيان ناپاستە و خە.

چەند لايەنكە لە پەند و سوودەكان لە چىركەي يوسفدا كە ھەك نمونەيەكى بەرز ھەئىزىرداۋە لە تەمەنى تەكلىف و پەرسەشدا لە زال بوون چەسەر ئارەزووي جنسى و پاراستنىدا

۱- ھەئىزاردنى يوسف (عليه السلام) كە پىغەمبەر بوو: خەي گەرە پىغەمبەرانى كەردو و بە نمونە و پىشەنگى بەرز و بالاً و جوان پەفتار بۇ گشت خەلكى، لە ھەي كە خەي گەرە سىفەتى جوان و زانستى پى بەخشىون و بە تواناي كەردوون بۇ كاريك كە ئەھلى ئەو كارە بن و چاك ئەنجامى بەدەن، كاتىك خەي گەرە تاقىان دەكاتەو تايبەت مەندىان دەكات بەو ناپەرحەتەيە سەخت و گەورانە، بۇ ئەو يە بىيانكاتە كۆمەلەك وانەي كەردارى و جى بەجى كارى زىندو بۇ گشت خەلكى، ئادەم لە (فەرمان و نەھى) دا، ئەيۈب لە (ئارامگەرتندا)، و سولەيمان لە (دەستەلات و پاشايەتى گەرە و تىگەيشتن و زانست و

حىكمەتدا) و ئىبراھىم لە (دل ساغى و دلسۆزى و پووكردنە خوا و تەسلىم بوونى رەھادا) و محمد ﷺ (لە گشت گىرى و ھەموو سىفاتە چاك و گەرەكان).

۲- ھەلبەرزادنى يوسف كە گەنجىكى بەھىز و بە توانا بوو: بە جۆرىك كە ئارەزووى لەوپەرى ھىز و پىگەشتوييدا بوو، و ھەلچوونى بەھىز بوو، كە ھىشتا كامل و ھاوسەنگ نەبوو، ھەر ھەھا ئەو جوانىيە زۆرەي كە پىنى بەخشا بوو يارمەتيدەرى بوو.

۳- يوسفىكى پىاو: كە نىزىنەيە و ناترسىت لە داھاتوى سىك پىر بوون و منداڵ بوون. ۴- يوسفىك كە كۆرە و ھىشتا ژنى نەھىناو، كە پىگەيەكى تىرى نىيە بۆ بەتال كردنەوى ئارەزووكانى.

۵- يوسفىكى غەرىب: كە لە پەيوەندىيە خىزانى و داب و نەرىتەكان و چاولىكەرىيە كۆمەلەيەتتىيەكان ئازادە كە دەرگۆنجىت كازىگەرى بىرىتە سەر بىر يارەكانى.

۶- يوسفىكى بە بەندە كراو: كە نەدەيەكى گەنجى ژىر فەرمان خراو، بۆ گەرەكەي كە مولكى ئەو و گوپرايەلى كردنى پىويستە و خاوەنەكەيشى زۆرى خوش دەوئ (كە ژنەكەي عەزىزە).

۷- يوسفىكى پارىزاو: لە ئابروو چوون و ئاشكرا كردن.

۸- يوسفىكى بانگ كراو: بە ھەموو شىوازيكى بانگ كردن لە ھىز و تەفرەدان و پاكىش كردن.

بەلگە و نىشانەي پەرورەدگارى يوسفى پاراست

لە خواترسان و تەقوا و چاودىرى ئاشكرا و پوونى خوايى لەسەر بنەما ئىمانىيەكان و بىر يارە شەرىعيەكان (زانست بە دىن و قىيەم و بەھا و شوئىن كەوتنىيان) جىياكەرەوى بىر يارەدەر بوو بۆ يوسفى راستگۆ لە بەرامبەر ئەم شەپۆلە پامالەرەو. ئەگەر لەم چىركەدا نمونەكە (موسى) (عليه السلام) بوايە لە باتى يوسف (عليه السلام)، بەراستى دەوترا: بىگومان موسى پىاويكى پىگەشتو و كامل و دامەزاو بوو لە پووى عەقل و ژىرىيەو لەووى كە تووشى ھەلخلىسكان بىت. ئەگەر كچىك لە باتى ژنەكەي عەزىز بىرايەتە نمونە، ئەوا بەراستى دەوترا: ترساو لەسكپىبوون و منداڵ بوون و ئابرووچوون و شكاندنى كچىتى و پاشەتەكانى دواي كارەكە لەسەردەرونى لەو كاتە و لە داھاتوودا.

بەكورتى: سىفاتە پالەنرەكان بۆ ئەنجامدانى كارەكە لە يوسفدا كۆبوو بوونەو. بەلام بەلگە و نىشانەي پەرورەدگارى بە تەنھا ھەك كىويكى خۆراگر و بەھىز لە ناو پراستى

بيابانيكي چۆلدا دروست بوو، تا ببیته جياكهروه و پاريزهريكي گهوره. بهراستی نهوهيش سيفاتي تهواوی خوای گهوره بوو، و خوای گهوره پاست و تهواوی فرهمووه کاتيک له سهرهتای سوورهتهکهوه فرهموويهتی: ﴿لَحْنُ مَقْصُوعٍ عَلَيْكَ أَحْسَنُ الْقَصَصِ﴾ وله کوتایي فرهموويهتی: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾.^{۱۰۱}

پهروهده قه لایه کی پاريزه ره

له باسکردنی ئایهتی ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ پيش باسکردنی فیتنه ی له خشته بردن که تووشی یوسف کراو خوا پاراستی، له مه دا ئاماره ی پوون هیه بۆ په ندو وانه یه کی جوان له وانه ی په روه ده یی، که قه لایه کی به هیزو پاريزه ره بۆ خاوه نه که ی، و ئاره حه تییه کانی پی ده بریت و له به رده م ئاره حه تی و تاقیکردنه وه کاندای خۆ راگر ده بیت.

حه رامی تیکه لاو بوون و مانه وه له گه ل ئافره تی بیگانه دا و شوینه واره خراپه کانیان

له ئایه تی: ﴿وَمَرَاوَدْنَاهُ الْيَمِّ هَوْنِي بَيْنَهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغُلَّتِ الْأَبْوَابُ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ﴾ هه ست به مه ترسی تیکه لاو بوون و مانه وه له گه ل ئافره تی بیگانه و نامه حه رم ده که ی، که هه ردوکیان هۆکاری راکیشانن بۆ ناو فاحیشه و زینا و داوین پیسی. بیگومان ئیسلام زینا و داوین پیسی حه رام کردوه، هه روه ها هه موو هه نگاو و پيشه کییه کانیشی حه رام کردوه، له تیروانیی حه رام و تیکه لاو بوون و مانه وه و خۆ ده رخستن و شتی تر له و هۆکارانه ی که ده بنه هۆی پوودانی زینا و داوین پیسی. خوای گه وره فره موويه تی: ﴿وَاَنْتَرُوا الزَّيْبَاتِ إِنَّهُ كَانَ فَاَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ (الاسراء: ۳۲).

واته: (نزىكى كارى ناپه سهندى زينا مه بنه وه، بىگومان فاحيشه و تاوان و كارىكى خراپ و ريگايه كى بهد و خراپه).

هروه ها خواى گه وه له سووره تى (نور) دا - كه نه مه مانا كه يه تى - ده فهرمويت: (ئهى ئهوانه ئيمان و باوه پرتان هيناوه شوينى ههنگا و نهخشه و پلانه كانى شهيتان مهكهون، ههركهس شوينى ههنگاو و نهخشه و پلانى شهيتان بكهوئى، زهره دهكات، چونكه به پرستى شهيتان ههيشه فهران به كرده وى خراپ و گوناھو تاوان و ناشيرينى دهكات، ئهگه ر فەزل و ميه ره بانى خوا نه بوایه له سهرتان، ئه وه ههگيز كهستان پاك و پوخته و پرگار نه ده بوون (له دهست بوختانچيه كان، ياخود به تهوبه پاك نه ده بونه وه) به لام خوا ههركه سيكى بوئى و شايسته بئى، پاك و پوخته وى دهكات و له گوناھه كانى ده بوئى، خوايش ههيشه بيسه ر زانايه (به تهوبه و په شيمانياتان و نيه تى دل و ده رونتان) (نور: ٢١).

پشت به ستن به خوا و پاراستنى پژه كان و پاريزگارى له نازو نيعمه ته كان

كاتيك ئافره ته كه ويستى يوسف (عليه السلام) له خشته به ريت و هه موو ده رگاكانى لى داخست و بانگى كرد بۆلاى خۆى، يوسف (عليه السلام) له وه لآمدا وتى: ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَوْلَى إِلَهُ لَأُفْلِحَ الظَّالِمُونَ﴾.

ئاماره يه بۆ پيوست بوونى په ناگرتن به خوا و پشت به ستن پيى له فیتنه و تاوان، و توانى سنوره كان بپاريزيت و نه چيته ناو حهرامه وه، و په چاوى ئه وه عه دو په يمانه بکات كه له سهرى بوو، و سوپاسگوزارى ئه وه نازو نيعمه تانه بکات كه له سهرى بوو، هروه ها له ﴿إِنَّهُ لَأُفْلِحَ الظَّالِمُونَ﴾ دا، ئاماره كراوه بۆ بهد و خراپى سه رپيچى و تاوان و چاره نوسى خراپ له دنيا و له قيامه تدا.

هەركەس بەرچاوپوون بێت ئە داهاتوو پەشیمان نابێت

ئایەتی: ﴿وَأَنْ رَّأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ ئاماژەیە کە هەركەس بەرچاوپوون بێت لە داهاتوو، ئەو ئەمەین دەبێت لە پەشیمان بوونەوە، و پێویستە مەزۆف لە داهاتووی کارەکانی بپروانیت و هەمیشە بیربکاتەوە کە دەگەرێتەوە بۆلای خوای گەورە و لەبەردەم خوای گەورەدا رادەوهستیت.

خوای گەورە فرمویەتی: ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (المائدة: ١٠٥).

واتە: (ئێوە هەمووتان گەرانەوتان بۆلای خواوە و هەوایی ئەو کارانەتان پێ دەدریت کە ئەتجامتان داوە).

با ئێنسان بپروانیت بۆ سەر ئەنجامی سەرپێچی و تاوان و بزانییەت لەزەتەکەیی چییە و چەندە، کە دەبێتەوە و کۆتایی دێت، لەگەڵ ئەوەشدا کە سزای خوایی تووش دەبێت، و با کەسیکی خوشەویست و عاشق بپروانیت لە خوشەویستی و عەشەقەکی، کە بۆ کەسانیکی خراب بوو. ئێنجا لە هەرەتی گەنجی و هیژەووە چوووە بۆ پیری و لاوازی و تێکچوونی پێست و دیمەن، و لە ژیاڵەووە بۆ مردن، و لەمال و خانە و شوینی نیشتهجی بوونەووە بۆ ناو گۆڕ، و لەسەر تەپاوتلی ناو جیگە و لیفەو دۆشەکی نەرمەووە بۆ پاکشان لەسەر خۆل و خاک.

پلەو ئاستی دڵسۆزی و بەرەهەمەکانی

ئایەتی: ﴿كَذَلِكَ نَصُفُّ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ دا پوون کراوەتەووە کە پاراستن و پارێزراوی و هیدایەت لەلایەن خواوەیە، و هەرەها پلە و ئاستی دڵسۆزی و

ئىخلاصىيىش پوون كراوتەتوۋە و بەرمەمەكانى جوانن، و ئەو دىلەى كە بە دىلسۆزى پووناك كراوتەتوۋە و شوپىنىكى تيا نەماوتەتوۋە بۇ تارىكى و تاوان و خراپە و فاحىشە، يىگومان ئەوۋە دىلىكە پابەندە بەخواۋە، و تەنھا بەخواى گەورەۋە سەرقال دەبىت، دىلىكە ھەمە بچووك و نزم بى نرەكان ناناىت و گىركى نادات بە دياردە دىياىى يەكان.

بىرىاردان بە بىرىارى عەقلى

لە ئايەتى: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٢٦) وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٢٧) فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ﴾ (يوسف: ٢٦ - ٢٨). لە ھەردوو ئايەتەكەدا ئاماژە بۇ گىركى شايەت و شايەتى دان و مەزەندەى عەقلى لە بىرىارداندا و ناسىن و زانىنى مەسەلە گوماناۋى و شاراۋەكان كراۋە، زانىنى تاوان و تاوانكار، ەك ئەمىر دەبىنين و دەبىستىن.

پەسەندى و پىزى داۋىن پاكى

لە چىركى يوسف (عليه السلام) لەگەل ژنەكەى عەزىز و ئافرىتەكاندا، و دامەزراۋى يوسف لەبەردەم ئەو ھەموو ھۆكارى گومراکردن و خراپەكارى يەدا و ھول دان بۇ لەخشتەبردن. و پاشان يوسف (عليه السلام) زىندانى بۇ خۆى ھەلبژارد بەسەر ئەوۋەدا كەۋەلامى داۋاى ئافرىتەكان بداتەۋە، لەگەل ناپەرحەتى و ناخۆشى ناو زىندان، و لەگەل ئەۋەى لە ۋەلام دانەۋە و بە دەمەچوونى خراپەدا پابواردن و لەزەت ۋەرگرتن ھەيە. لەسەر ئەو ھەلوپىستە بەپىزە جوانانەى كە يوسف لەسەرى دەمەزراو بوو وانەى نۆزى لە پاكى و داۋىن پاكى تيايە.

پاکى و داوین پاکى نه خلاقىكى جوان و به پړزانیه و به رنامه یه کى به میزو دامه زراوه، دهگونجیت همهو مسولمانیک به شیوازیکی پړک و تهنروستانه بیگریته بهر و دهستی پیوه بگریت.

خاوه نى (لسان العرب) ده لیت: (وشه ی (العفة) واته: دهست هه لگرتن له شتیک که حه لال نییه، (عف عن المحارم و الأطماع الدنیة) واته: دهستی له حه رنامه کان و ته ماعه نزم و بى نرخه کان گرته وه.

خوای گه وره فه رمویه تی: ﴿وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُفْتَحَ لَهُمُ الْبُابُ﴾ (النور: ۳۳).

واته: (دهبا نه وانه ی هاوسه ریان دهست ناکه ویت، هه ول بدن داوینی خو یان پاک پراگرن، هه تا خوا له فه زلی خو ی دهوله مهن د و بى نیازیان دهکات).

پیغه مبه ر (ﷺ) له دوعایه کدا ده فه رمویت: (اللهم إني أسألك الهدى والتقى والعفاف والغنى).^{۱۵۲} واته: (خوایه من داوای هیدایه ت و ته قوا و پاک داوینی و دهوله مه ندیت لى دهکهم). پیغه مبه ر (ﷺ) له فه رموده یه کى تردا که نه مه مانا که یه تی ده فه رمویت: (حه وت کهس هه ن خوای گه وره ده یانخاته ژیر سیبه رى په حمه تی خو ی له پوژیکدا که هیج سیبه ریک نییه بیجگه له و سیبه ره: پیشه وایه کى داد په ره و، گه نجیک له په رستش خوادا گه وره بوو بیت، پیاویک دلی به سترابیت به مزگه وته وه، دوو پیاو له بهر خوا یه کتریان خو ش بویت، له بر خوا پیکه وه بن و کو ببنه وه، نه گه ر جیا بونه وه له بهر خوا جیا ببنه وه، و پیاویک ئافرتیکى خاوه ن پله و پایه و جوان داواکارى داوین پیسی لى بکات، نه و بلیت: بیکومان له خوا ده ترسم، و پیاویک خه یریک بکات و بیشاریته وه تا دهستی چه پی نه زانیت دهستی راستى چی به خشیه و، و پیاویک ته نها له بهر خاترى خوا یادی خوابکات و فرمیسک به چاوه کانیدا بیته خواره وه).^{۱۵۳}

^{۱۵۲} - رواه مسلم في صحيحه عن عبدالله بن مسعود في كتاب الأدعية.

^{۱۵۳} - رواه البخاري في صحيحه عن أبي هريرة، كتاب الأذان. و رواه مسلم في صحيحه عن أبي هريرة كتاب الزكاة.

بە بۆنەى ئەو ھەلۆستە گەرە و بەرزەى يوسفەو(عليه السلام) پيمان جوانە كە چەند ھەلۆستىكى تر پيشكەشى خوينەرانی بەرپز بکەين، لەداوین پاکی و پاکی نەفس و دەروون، كە بەم ھەلۆستە دەست پندەكەين:

لە (عبدالله كورى عمر) ەو (خوا لىنى رازى بىت)، ئەویش لە پىغەمبەرەو (ﷺ) كە ھەرموئەتى: (لە كاتىكدا سى كەس كۆچ بەر بوون بەرپگايەكدا دەرویشتر، باران لىنى داگردن و ناچارى كردن بەوئى كە پەنا بەرنە بەر ئەشكەوتىك لە شاخىكدا، كەچى بەردىك لە شاخەكەو بەردەبىتەو و دەمى ئەشكەوتەكەيان لى دەگرىت، لەناو خۆياندا بەيەكترى دەلین: تىفكرن بزافن، كارىكى چاكتان لەبەر خوا ئەنجام داوە لەمەوبەر، بانگى خۆى گەرەى پى بکەن، سا بەلكو خوا دەرومان لى بكاتەو، يەككىيان وتى: (خوايە خۆت ئەزانىت) كە باوك و دايكىكى پىرو بەسالاچووم ھەبوو لەگەل ژنەكەمدا، ھەرەك چەند مندالىكى بچوكم ھەبوو، شوانىم بۆ ئەكردن، كاتىك ئىواران ئەھاتمەو بۆلایان كە شىرەكەم ئەدۆشى، پيش ئەوئى كە بىدەم بە مندالەكانم بەوانم نۆش ئەكرد، پۆزىكىيان ئىوارە درەنگ ھاتمەو، ئەویش بەھۆى دوور كەوتنەووم بۆ گەلەوارەند بۆ ئازەلەكانم، نەگەرەمەو تا درەنگ كەوتم، كاتىك گەرەمەو دەبىنم ھەردووكيان نوستوون، منىش ئازەلەكانم دەدۆشى، ھەرەك لەو ھەو پيش دەم دۆشى، بەكاسە شىرەكەو بەسەر سەریانەو ڕاوەستام، حەزم ئەكەرد لەخەو خەبەریان بکەمەو، حەزىشم ئەكەرد پيش ئەوان بىدەم بە مندالەكان، لەگەل ئەوئىشدا مندالەكان ھەر زاق و زوقيان بوو لەبەرسا لەبەرپىما، ئەمە حالى من و منالەكانم بوو تا كات گەيشتە بەيانى، جا ئەگەر من ئەمەم لەبەرخاترى ڕەزامەندى تۆ ئەنجامداو، دەرومان لى بکەرەو بەرەدەيەك ئاسمانى لىوە دياربىت، خوا كەلینىكى بۆ كەردنەو، ئاسمانيان لىوە بىنى، يەككى تریان وتى: خوايە، خۆت ئەزانىت كەمن كچىكى ئامۆزام ھەبوو، زۆرم خۆش ئەويست، زیاد لەھەموو كەسىك كە ئافرەتى خۆش بووئىت، داوام لىكەرد كە بى شەرىم لەگەلدا بكات، بەلام رازى نەبوو ھەتا (سەد) دىنارى ئەدەمى، منىش ماندووبوم ھەتا (سەد) دىنارم كۆكردەو و بۆم ھىنا و، كەوتەم نىوام ھەردوو قاچى يەو (واتە: ويستم كارەكە ئەنجام بەم) وتى:

ئەي بەندەي خوا لەخوا بترسەو مۇرى كچىنىم مەشكىنە بەھەقى خۇي نەيىت، منىش وازم لى ھىئا، جا ئەگەر من ئەمەم لەبەر خاترى تۆ ئەنجام داو، كەلىنىكى ترمان بۆ بىكەرەو (ئىتر بەردەكە جولاً) و كەلىنىكى ترمان بۆ كرايەو، ئەوى ترمان وتى: خوايە خۆت ئاگدارىت كەمن كرىكارىكم گرتىبو بەھوت (مەن)، كاتىك ئىشەكەي تەواوكرىد، وتى: ھەقەكەم بەدەرى، منىش ھەوت مەنەكەم داپىنى و پازى نەبوو، منىش بەردەوام ھەر بۆم تۆر دەكرىد تا چەند سەرگا و شوانىكم بۆ لىگرت بۆيان، لەدوايىدا ھاتەو بۆلام و وتى: لە خوا بترسە ھەقم مەخۇ، و تەم: بېرۇ ھەموو ئەو گاگەلانە بە شوانەكانىشەو ھى تۆن، وتى: لە خوا بترسە و گالتەم پى مەكە، و تەم: مەن گالتەت پى ناكەم، بېرۇ ئەو گاگەلانە بەرە بۆ خۆت بە شوانەكانىشەو، ئىتر بەردى و پۇيشت، جا خوايە ئەگەر مەن ئەمەم لەبەر خاترى پەزەمەندى تۆ كرەو، ئەو دەرەوى كەماو بۆمان بىكەرەو، ئىتر ئەو دەرەشى لىكرەنەو).^{۱۰۴}

نەمۇنەيەكى تر: (ابن الجوزي) لە كىتەبى (ذم الھوى) دا دەلىت: (ابو محمدى كوپى عبداللەى كوپى على المقرئ) وتى: (ابو سعید ابى عمامة) وتى: پىاويك ئافرەتەكى خۆش دەويست، و ئافرەتەكەيش ئەوى خۆش دەويست، ئىنجا بەيكەو كۆبۇنەو، ئافرەتەكە ويستى لەخشتەي بەرىت، ئىنجا پىاوەكە وتى: بىگومان ئەجەلى مەن بەدەست خۆم نىيە و ئەجەلى تۆش بەدەست خۆت نىيە، پەنگىشە ئەجەلمان نەزىك يىت و بە سەرىچى و تاوانەو بگەپىنەو بۆلاى خوا، ئافرەتەكە وتى: پاست دەكەيت، ئىنجا ھەردووكيان تەوبەيان كرەد و ھالىيان باش بوو.^{۱۰۵}

ھەر خۇي لە گىپرانەوئەيكە ترەدا كە لە (شىخ) ھەو گىپراوئەتى يەو، ئەويش لە (بنى عبدالقيس) وتى: بىستومە دەلىن: پىاويك مەبەستى لە ئافرەتەكى بوو كە خراپەي لەگەلدا بىكات، ئافرەتەكە پىنى و تە: بىگومان تۆ گویت لە ھەرمودە بوو و قورئانت خويندەو و تۆ زانائىت، پىاوەكە پىنى و تە: ھەموو دەرگاكانى مائەكە دابخە، ئىنجا ھەموو دەرگاكانى داخست، ئىنجا پىاوەكە لى نەزىك بووئەو، ئافرەتەكە وتى: دەرگايەك ماوئەتەو دام

^{۱۰۴} -رواه البخاري في البيوع ومسلم في الدعاء.

^{۱۰۵} -ذم الھوى ص ۲۶۸.

نەخستوو، پیاوکه وتی چ دەرگایه کت وت؟ وتی: ئەو دەرگایه ی له ئیوان تۆو
خوادایه. ^{۱۵۶}

جاریک پیاویک له گهڵ ئافرهتیکی جواندا به تهنه ده مینیتتهوه پیاوه مه یلی پاده کیشتیت
و دهیه ویت له خشته ی به ریت، ئافره ته که پیتی ده لیت ئایا شهرم ناکه یت له که سیك بمان
بینیت؟ پیاوکه وتی: خو که سمان له گه لدا نییه و که سیش نامان بینیت تهنه
ئه ستیره کان نه بیت! ئافره ته که پیتی وت: ئه ی به دیهنه ری ئه ستیره کان له کو ی یه؟
واته: خوی گه ره که ده یان سو پینیت.

نا په سه ندی هه وا و ئاره زوو

هه وا و ئاره زوو زال بوون به سه ر ژنه که ی عزیزدا و بوو به ئه سیری هه وا و ئاره زوو هه کانی و
له زه ت وه رگرتن لییان، خو شه ویستی ده سه لاتی گرت به سه ر دل و ده روونیدا، تا
په رده ی دلشی گرتوه و، عه قلیشی دا گیر کرد، به لام یوسف (علیه السلام) ئه و
پیغه مبه ریکی پارێز اوو بوو، که خاوه نی عه قلیکی پووناک بوو به پووناکی
پیغه مبه رایه تی، و هیچ هه وا و ئاره زوو یه ک ده سه لاتی به سه ریدا نه بوو، بیگومان خوی
گه ره له کتیه پیرۆزه کهیدا ئاگاداری کردووین له سه ر نه نجامی شوین که وتنی هه وا و
ئاره زوو هه کانی، و ئه و که سانه ی ئاگادار کردوو و ترساندوو که هه وا و ئاره زوو جله وی
دلیانی گرتوو.

خوی گه ره فه رموویه تی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنْ أَحْذِلُّهُ هَاهُ هَاهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَرَّمْ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ
وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَن يَدِّهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (الجاثية: ۲۳).

واته: (هه وا ئه بده ری ئایا ئه و که سه ی که ویست و ئاره زوو ی خوی کردوو ته خوی
خوی؟! به هو ی ئه وه وه خوایش گو مرای کردوو، که زانیویه تی شایانی ئه وه یه، له
ئه نجامی به د هه لو یستی خویدا و مۆری ناوه به ده زگای بیستن و دل و ده روونیدا، و

په دهشی هیناوه به سهر چاو و دهزگای بینینیدا، جا ئیترکی هیه جگه له خوا هیدایهت و پینموویی بکات، ئایا بیرناکه نه وه و ئامۆزگاری وهرناگرن؟
(ابن الجوزي) له کتیبی (ذم الهوی) دا، ده لیت: (ببگومان خوی گه وه پینچه وانه ی
(الهوی) ئاره زووی، په سه ند کردوه، فهرموویه تی: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَهَيَّ النَّفْسَ عَنِ
الْهَوَىٰ (٤٠) فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى﴾ (النازعات: ٤٠ - ٤١).

واته: (به لām نه وه ی له پایه و شکۆی په روه ردگاری ترساییت و حسابی بو کردییت و
جله وی نه فسی گرتبیته وه له هه موو هه واو هه وه س و ئاره زوویه کی نا دروست....
ببگومان هه ر به هه شت جیگه ی مانه وه و حه وانه وه یه تی).

زانایانی ته فسیر وتویانه: نه وه قه دهغه کردنی نه فسه لهو شتانه ی خوی گه وه حهرامی
کردون. (مقاتل) ده لیت: نه وه پیاویکه مه به سستی نه نجامدانی سه رپیچی یه، پاشان بیر له
شوینه که ی ده کاته وه له لیپرسینه وه دا و وازی لی دینیت).^{١٥٧}

هه روه ها (ابن الجوزي) ده فهرمویت: (ابن عباس) (خوا لیی پازی بیت) وتوویه تی: خوی
گه وه له هه ر شوینیکی کتیبه کهیدا باسی (هوی) ئاره زووی کردییت، به نا په سه ندی
داناره، (الشعبي) ده لیت: ببگومان ناوی ناوه (الهوی) چونکه خاوه نه که ی نزم ده کاته وه
و ده یخاته شوینی نزمه وه).^{١٥٨}

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: (سی شت هه ن پزگار که رن و سی شتیش هه ن له ناو به رن،
پزگار که ره کان بریتین له: ته قوای خوی گه وه له شوینی نه ینی و ناشکرادا، و قسه یه ک
به حه ق بکریت له په زامه نیدا بیت و له توپه بونیشدا بییت، و مام ناوه ندی بوون له
ده و له مه ندی و هه ژاریدا، له ناو به ره کانیش بریتین له: شوین که وتنی هه واو ئاره زوو، و
په زیلی و به خیلییه ک گوپرایه لی له سه رکرا بییت، و ئینسانیک سه رسام بیت به نه فسی
خوی).^{١٥٩}

^{١٥٧} - ذم الهوی لابن جوزي ص ١٦.

^{١٥٨} - هه مان سه رچاوه ی پینشول (١٣/١٢).

^{١٥٩} - (اخرجه البزار في مسنده عن انس بن مالك) رواه الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة برقم (١٠٨٢).

جوۆی نه‌فسه‌کان

خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَكْثَرُ لِلسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ

رَحِيمٌ﴾ (یوسف: ۵۳).

*پیشتر واما ن به‌نزیک و له‌ پیشتر دانا که‌ ئەم ئایه‌ته‌ له‌ ته‌واوکه‌ری قسه‌کانی ژنه‌که‌ی عه‌زیزی میسر بی‌ت، که‌ دانی نا به‌ پاکی و بی‌تاوانی یوسف (علیه‌ السلام) دا، و دانیشی نا به‌وه‌دا که‌ ئەم هه‌ولێ داوه‌ یوسف له‌خشته‌ به‌ری‌ت، بی‌گومان قورئانی پیرۆز ده‌رباره‌ی نه‌فسی ئینسان دواوه‌، و تاییه‌ت مه‌ندی و حاله‌ت و خوو شیوازه‌کانی باس کردوه‌، جوۆیکی نه‌فس هیه‌ پیتی ده‌وتری‌ت: (النفس اللوامة) که‌ لۆمه‌ و سه‌ره‌نشست و لێپرسینه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات.

خوای گه‌وره‌ له‌ سووره‌تی (القیامة) دا فهرموویه‌تی: ﴿لَا أَتَسْمِعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ (۱) وَكَأ أَنَسِرُ

بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ (القیامة: ۱ - ۲).

واته‌: (سویند ده‌خۆم به‌ پۆژی قیامه‌ت، سویند ده‌خۆم به‌ وویژدانی زیندوو و نه‌فسی په‌خه‌گر، که‌ لۆمه‌ی خۆی ده‌کات). ئەمه‌ سویندی‌ک بوو له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌، و پێزو پایه‌دارکردنی تیاوو بو‌ ئەو نه‌فسه‌ی که‌ لۆمه‌و سه‌ره‌نشستی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات له‌سه‌ر که‌م و کورتی نواندن له‌ گوێپه‌له‌ی فه‌رمانه‌کانی خوادا، کاتی‌ک بیه‌وی‌ت سه‌رپنجی بکات یان بکه‌وی‌ته‌ ناوی لۆمه‌ی ده‌کات.

ئەم جوۆه‌ نه‌فسه‌ پله‌ی دووه‌مه‌ له‌ نه‌فسه‌کان، باوه‌ردار هه‌میشه‌ هه‌ول ده‌دات که‌ نه‌فسی خۆی چاک بکات و به‌ پاک رایبگری‌ت، به‌ ئەنجامدانی په‌رستش و گوێپه‌له‌ییه‌کان و له‌ سه‌رپنجی یه‌کان دوور بکه‌وی‌ته‌وه‌، و هه‌میشه‌ موخاسه‌به‌ی نه‌فسی خۆی ده‌کات.

خوای گه‌ور فهرموویه‌تی: ﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَآهَا (۵) وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاها (۶) وَنَفْسٍ وَمَا

سَوَّاهَا﴾ (الشمس: ۵-۷).

واټه: (سویند به دروون و نهو زاتهی که بهړنک و پیڅی به‌دیهیناوه، جا توانای خراپه‌و چاکه‌و خوا نه‌ناسی و خواناسی تیا دابین کردووه، (سویند به‌همه‌وو نه‌وانه) به‌راستی نه‌و که‌سه سهر‌فرازه، که نه‌فسی پاک و پوخته کردووه و ئیمان و ترسی خوی تیا‌دا پواندوه، بیگومان نا‌ئومید بو نه‌و که‌سه‌ی نه‌فسی خوی نا‌پوخت کرد و ئالوده‌ی گونا و تاوان و خراپه‌ی کرد).

ههروهه نهفسی (المطمئنة) یش ههیه، که نهفسی باوه‌رداری پاکهو به پاکی رایگرتوه،
ئهو له‌خوا پازی یه و، خوایش لهو نه‌فسه پازی یه، که دل ئارام و دلنیا یه له گوپ‌رایه‌لی
فه‌رمانه‌کانی خوادا و له په‌نایدا ئارامی گرتوه.

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَإِنَّمَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (۲۷) ارجعی الی ربِّکَ مَرَضِيَّةً مَرْضِيَّةً (۲۸)
فَادْخُلِي فِي عِبَادِي (۲۹) وَاَدْخُلِي جَنَّتِي ﴿الفجر: ۲۷ - ۳۰﴾.

واته: (شایانی باسه به ئیماندارى سەرفراز لە سەرەمەرگدا دەوتریّت). ئەى خاوەنى دل
 و دەروونى پڕ لە ئارامى (ئەى ئادەمیزادى ژێرو ھۆشمنەند کە لەتەمەنى کۆتایى دنیادا
 پەرورەدگارت ناسى و بەجوانى دەت پەرست. ....)، بگەرێزەرە بۆلای پەرورەدگارت
 کەتۆ لە و پازیت و ئەویش لە تۆ پازى یە، دە بچۆرە پرێزى بەندە چاکە نازدار و
 بەرێزەکانمەو).

هەرودها نهفسى (الامارة بالسوء) ههيه، كه نهو نهفسهيه تاوان و سهپنجيهكان بۆ خاوهنهكهى جوان دهكات و دهپارزينتيتهوه و بانگى دهكات بۆ نهجامدانى و لهسهرى دايدهمهزىنت، و له گوپرايهلى فهرامنهكانى خوا دورى دهخاتهوه، و قورسى دهكات لهسهرى، و تهوبه و پهشيمانى بۆ دوادهخت بۆ كاتى دوور.

خواهی گه وره دهر باره ی فهر موویه تی: ﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

يەككە لە پياوچاكان دەلالت: نەفس بەهيزتريني دوژمنهكانته كه له جهستهي خويديا،
واته نەفسى فرماندەر بە خراپه، كه خاوهنهكهى بانگ دهكات بۆ سهريجي و لادان

د وږپرايه لى. پښويسته باوه پردار ههول بډات نهفسى خوى پاك و خاوين بډات، و ههول بډات پلهى بهرز بښت و هه ميشه سهرقالى بډات به چاكه و گوږپرايه لى فره مانه كانى خواوه، وهك وتراوه: (نهفس ئه گهر سهرقالى نهكهيت به نهجامدانى چاكه و گوږپرايه لى يهوه ئهوا سهرقالت دهكات به ناحهقى و سهريچى يهوه).
ئهى خودايه تهقواو پاكي ببهخشيت به نهفسه كانمان و تو باشترين كهسيت كه نهفسه كان پاك بكهيتتهوه، و تو سهريه رشتيارييت بويان.

تيروانين دهر باره ي غيره

غيره برتتبه له پهروش بوون و لوت بهرزبوون و توپه بوون و به چاو موږ كړدنهوه سهيركردنى بهرامبهر، وتراوه برتتبه له: هه لچوون و توپه يى لهسهر بهريزترين پيروزي و پيزلنگيراو، ئه مه زور تر له ئافره تاندا په چاو دهكريت، وتراوه: پياوه كه غيره ي كرد له كهس و كاره كه ي خوى، و ژنه كه غيره ي له ميږده كه ي خوى كرد.^{١٦٠}

زانا (الراغب الاصبهاني) ده لئيت: (خوای گه وره ئه م هيژه ي به ديهيئاوه - هيژى غيره - له مروڤدا، وهك هو كاريك بوپاراستنى ئاو، وپاراستنى مروڤ، له بهرئوه وتراوه: هه موئوممه تيک، غيره له پياوه كانيدا دانراوه وداوين پاكيش له ئافره ته كانيدا دانراوه، هه نديك جار ئه مه به كارديت بو پاراستنى هه موو ئه و شتانه ي كه پښويسته بپاريزييت له بواري سى سياسه تدا: سياسه تى پياو له گهل نهفسى خوى و سياسه تى له گهل ئه هل ومال و كهس و كاري و سياسه تى شاره كه ي وئو شوين و ناوچه ي تيايه تى، هه روه ها وتراوه: غيره ته نها هى پياو نيه بهرامبهر ژنه كه ي، به لكو له هه موو شتيكدايه كه په يوه ند و تايبه ته به پياوه كه وه....)^{١٦١} غيره ي پياو لهسهر ئه هله كه ي كاريك پښويسته هه بښت، هه روه ها غيره سنور و(ضوابط)ى هه يه، كه غيره يه كى هاوسه نگ بښت، غيره يه ك

^{١٦٠} - لسان العرب ٥ / ٢٢٢٦ مادة غ - ي - ر.

^{١٦١} - الذريعة إلى مكارم الشريعة، ص ٢٤٧.

بىتت كە خاۋەنەكەي نەخاتە ناۋ گومان و شك و تارىكى و ۋەھمەۋە، چونكە (اصل) لەمامەلەدا، بىرىتى يە لەگومانى باش و متمانە بە كەسانى تر، ئەگەر پېچەۋانەي ئەۋە دەرئەكەوت، ئايا كەم بوون ئەۋ مالانەي كە پووخان و ويران بوون، و ئايا ئەۋ ئەسىرانە كەم بوون كە تىكشكان و لىكجىابونەۋە بەھۇي ۋەھم و گومانەۋە، كەھىچ بىنەماۋ پىستى و تەندروسىتەكى نەبوۋە.

خوای گەۋرە لە گومانى خراب ئاگادارمان دەكاتەۋە و دەفەرموئىت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَكَأَيُّبِعَبْ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيَحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ (الحجرات ۱۲).

ۋاتە: (ئەي ئەۋەكەسانەي باۋەرتان ھىناۋە، خۆتان زۆر بپارىزن لەگومانى خراب، لە راستىدا ھەندىك لەۋ گومانانە گوناھ و تاۋان، (بۆيە ھەق ۋايە لەھەموو گومانىك خۆمان بپارىزن) بە شوئن كەم و كۆپى ۋەھىب ۋەعارى يەكتردا مەگەرىن و سىخورى مەكەن...).

راستى و دروستى لە ژيانى ھاۋسەرئىتىدا، ئەۋەيە كە لەسەر بىنەماي بەھىز لە خۆشەۋىستى و پىرزو بەزەيى و پەھمەت و دىلسۆزى و نىەتى راست و ساغ و متمانە گۆپىنەۋە لە نىۋان ھەردوۋ لادا بىتت، ئەگەر جىاۋازىەك لەنىۋانىاندا دەرئەكەوت. كاتىك ۋورد دەبىنەۋە لە ھەلۋىستى عەزىز بەرامبەر ژنەكەي، كە ۋىستى يوسف (عليه السلام) لەخىشتە بەرىت، يوسف (عليه السلام) داۋاي پاكى و پاك ھەلۋىزاردنى كرد، لەگەل ئەۋەشدا سزاي نەداۋ كارەكەي يەكلایى نەكردەۋە و كارەكەي ۋەك خۆي چۆن بوو جى ھىشت، سەرەپاي بلاۋبونەۋەي ھەۋالەكە بەناۋ شاردا و بەناۋ ئافرىتەكاندا و كۆبونەۋەيان لەمالى عەزىز دا و بەدەمەۋەچوونيان بەدەم بانگەھىشتەكەي ژنەكەي عەزىزەۋە، و بىنىنى يوسف و سەرسام بوونيان پىي، ۋەئەۋەش لە دەرەكەوتنى خۆينى بپىندا لەسەر دەستيان دەرەكەوت و ئەۋانىش لەگەل ھەۋا و ئارەزەكانى ژنەكەي عەزىزدا يەك كەۋتن، ئەۋان كاتىك لۆمەۋ سەرزەنشتى ئەۋيان كرد، ئىستى چوونە پىزى

ئەو و پازى بوون و دەیانویست یوسف بانگ بکەن بۆ لای خۆیان، و ژنەکەى عەزیز ھەرەشەى لە یوسف کرد بە زیندانى کردنى یان بە بچوک تەماشاکردنى و نزم کردنەوھى پلە و پایەى، ئەگەر وەلامى بانگەوازەکەى نەداتەوھ و ھەزەکەى جى بەجى نەکات. سەرەرای ھەمووئەم پووداوانە و ئەم قسە ھەرەشاویانە کە لە مالى عەزیزدا پویاندا، نەمانبىنى عەزیز ھەلۆیستیکى یەکلایى کەرەوھ و بېریاریکی چارەنوس سازى ھەبیت، کە بەلگە بێت لەسەر بەھیزی و خۆپاگرى و غێرەکردنى عەزیز، بەلکو ئەوھ دەبینن کە یوسف (علیه السلام) بەستەم و دوژمنایەتى بى بنەما زیندانى دەکریت. لەگەڵ پاکی و بى تاوانى و ئەمانەتپاىزى و وەفا و پاکی یوسفدا، ئەگەر غێرە شوینیکى ھەبوايە لە دلى عەزیزدا و بەناو خوینیدا بسوڤايە، ئەوا لاواز و بى دەسەلات نەدەبو لە بەرامبەر ژنەکەیدا کە خیائەتى ئى کرد، بەلام ئەوھمان لە یوسفدا بینى، کە ھەلۆیستى یەکلایى کەرەوھ بوو کەتوانى ناموس و شەرەفى خۆى پى بپاىزىت و زیادى بکات و پارىزگارى لە کەرەمەت و پیاوھتى و لىھاتوویى خۆى بکات. بەلام ھەلۆیستى عەزیز نزم و لاواز و پوکاوھ بوو، بەلگە بوو لەسەر لاوازی غێرەتى و کەمى پیاوھتى و جوامىرى، ھەرەھا بەلگەیش بوو بۆ خۆشەویستى زۆرى بۆ ژنەکەى، و نەینەتوانى لى جیاببیتەوھ و دەست بەردارى ببیت، و عەزیز لەبەردەم جوانى و شوخ و شەنگى و نازو کەیفى ژنەکەیدا چۆکى دادابوو، و پوخابوو، ئایا کەم بوون ئەو کەسانەى کە ھەواو ئارەزوو زالى بوو بوو بەسەر پلە و پایە و دەسەلاتیاندا ھەتا لاواز و بچوکى کردنەوھ، و خۆیان دابوێ دەست ئارەزوھەکانیان، ئایا ئەو عەزیز و سەرەرزانە کەم بوون کە ملکەچ و زەلیلى دەست خۆشەویستى بوون، ئایا ئەو کەسە پاشا و دەسەلدارانە کەم بوون کە بوونەوھ بە بەندە و ژێردەستە و دىل و دەست بەستراو کران؟.

فيل و نه خشه ي ئافره تان

ووشه ي (الكيد) واته: نه خشه و پلان دانان، يان به به تال و ناحق، يان به حق و پراستی، كه جوړيكه له فيل، كه ده گونجيت و ده شيت ناپه سهند بيت و ده گونجيت و ده شيت په سهند و شياو بيت، له گهل نه وه شدا كه زور جار بو خراپه و ناپه سهند به كار ديت.

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ قَبِيضَهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِّنْ كَيْدِ كُنْزٍ إِن كَيْدُكُمْ عَظِيمٌ﴾ (يوسف ۲۸). له نايه تيكي تردا ده فهرمويت: ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (يوسف ۲۱). هه روه ها نايه تي: ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (يوسف ۲۳)، و نايه تي: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْمِنُ بِهِ فَلَما جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ﴾ (يوسف ۵۰)، و: ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ﴾ (يوسف ۵۲)، هه روه ها نايه تي: ﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرِجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ شَاءَ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ (يوسف ۷۶).

بيگومان يوسف (عليه السلام) توشي زوريك له و نه خشه و فيل و پيلانانه هات، له وانه: فيلى براكاني، كاتيک خستيانه ناو بيره كه وه، هه روه ها فيل و نه خشه ي ژنه كه ي عهزیز كه ويستی مهيلي به لای خویدا رابكيشيت وله و پيناوه يشدا هوکار و ريگای زوری به كار هينا و گرته بهر، و خویشی لای میړه ده كهيدا واپيشاندا كه پاك و پاك داوین و بی تاوانه و تۆمه ته كه ی دا به سهر يوسفدا له كاتيكا كه بيتاوان و پاك داوین بوو، بيگومان ژنيكي ناپاك و خيانه تکار و له خسته بهر بوو، پواله تي پيچه وانه ی ناوه پوك

وناخی بوو، چونکه شایه ته که کاتیك کاره که ی بۆ ده رکه وت و پوون بویه وه پیتی وت:
 ﴿اِنَّهُ مِنْ كَيْدِكَ اِنَّ كَيْدَكَ عَظِيْمٌ﴾ ههروه ها له چیرۆکه که دا باسی نه خشه و فیلی تر
 کراوه: نه خشه ی ئافره ته کان و توانج و پلاریان له ژنه که ی عه زیز، کاتیك نه نییه که یان
 بلاو کرده وه و ئابرویان شکاند و هه والی کاره که یان به ناو هه موو شاردا بلاو کرده وه.

خوای گه و ره ده فره مویت: ﴿وَقَالَ سُوْدًّی الْمَدِيْنَةِ اَنْسَرَاتُ الْعَرَبِ نُرَاوْدُ قَتَاَهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًا اِنَّا
 لَنَرَاَهَا فِيْ صَلَالٍ مُّسِيْنٍ﴾ (یوسف: ٣٠). قسه ی ئافره تانی شارکه که ده رباره ی ژنه که ی عه زیز نه وه
 نه بوو که پریان له فاحیشه و خراپه بیّت و ئینکاری نه و کاری له خسته بردنه ناپه سه نده
 بکه ن، سوورین و پیخوش حالین به داوین پاکی و ریزو جوانیه کان، به لکو هوکاری پالنه ری
 ئه م قسه کردنه بریتی بوو له قسه و تنیان به ژنه که ی عه زیز که خاوه نی پله و پایه و
 جوانی و غیره بوو، له هه مان کاتدا خراپه کار بوو، به وه ناویان زپاند که هه ولی داوه
 لاوه که ی خۆی له خسته به ریت، هه روه ک ئافره ته کان ویستیان له پشت ئه م کاره وه بگه نه
 نه وه ی که یوسف (علیه السلام) ببینن، که گه نجیکی پوخسار جوان و قه شه نگ بوو،
 ئینجا به و کاره نه وه یان ده رخست که پیچه وانه ی نه وه بوو ده یانشارده وه، هه روه ها
 قسه کانیان و بلاو کردنه وه ی هه وال و ده نگ و باسه که له وانه وه جوړیک بوو له (کید)
 نه خشه و فیل. هه روه ها کاتیك ژنه که ی عه زیز ئافره ته کانی بانگ هیشت کرد و خواردن
 و میوه ی بۆدانان، مه به ستی نه وه نه بوو که ته نها بۆ ده عوه ت و خواردن و ریزگرتن بیّت و
 له خوشه ویستیدا ئه م کاره ی بۆ کردین، به لکو یوسفی بانگ کرد به نه خشه و پلانیک
 کاتیك چاویان پی کوه ت، هه موو ده ستی خوایانیا ن بری و خوینی پیا هاته خوار و
 هه ستیان به ئازره که یشی نه کرد، که ئه مه یش پلانیک بوو زۆر گه و ره و ورد، که نه و ژنه
 داینا بوو بۆ ئافره ته کان، که هه موویان که و تنه داوی خوشه ویستی یوسف و له و
 هه لویسته ی که پیشت هه یان بوو هه لگه رانه وه و په شیما ن بوونه وه و تووشی سه رسامی
 هاتن به بینینی یوسف.

فهزل و گهورهیی ئارامگرتن

له چیرۆکه که دا زۆر پەند و ئامۆژگاری هەبوو، لەوانە فهزل و گهورهیی ئارامگرتن و سەرەنجامی جوانی له دنیاو قیامەتدا، بێگومان یوسف (علیه السلام) خۆی به ئارامگرتن پازاندبویەوه و به هۆیهوه گەیششت به پاداشت و بەختەوهری له هەردوو دنیا، ئارام گرتنیش جۆری زۆن، لەوانە: ئارامگرتن لەسەر بەلأو ناپەرەحتییەکان و ئارامگرتن بەمانای دامەزراوی نەفس و پاهینانی لەسەر پەرستشەکان، لەگەڵ ئەوی که بەپۆلەت ناپەرەحتیان تیا، و ئارامگرتن لەسەر دەست هەلگرتن لەحەرام و قەدەغە کراوەکان و جێبەجێستنیان، ئەگەر ئیسراحت و لەزەت و خوشیشیان تیا بێت. بێگومان یوسف (علیه السلام) هەموو جۆرەکانی ئارامگرتنی پێکەوه کۆکردەوه و خۆی پێ پازاندەوه.

فیتنه و بەلای ئافره تان

له گه‌وره‌ترینی ئه‌و فیتنه‌یه‌ی که تووشی پیاوان ده‌بن، فیتنه و به‌لای ئافره‌تانه. خوای گه‌وره‌ فەرمویه‌تی: ﴿زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْجَلِّ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثِ ذَلِكَ سَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاَبِ﴾ (ال عمران ۱۴). واته: (ئاره‌زوی ئافره‌ت و بونی نه‌وی نێرینه و خاوه‌نیتی ئالتون و زێڕ و زیوی زۆر و زه‌به‌نده و ئەسپی چاک و په‌سه‌ن و) (هۆکانی هاتوچۆ) هه‌روه‌ها مال‌ات و زه‌وی و زاری کشتوکالی بۆخه‌لکی پازینه‌راوه‌ته‌وه، ئەوانه هه‌مووی نازو نيعمه‌تی ژيانى دونيان، خوايش (بۆچاکان) شوینی گه‌رانه‌وه‌ی پازاوه و خوشی لای خۆی ئاماده‌کردوه (که به‌هه‌شته).

(ئوسامه ی کوربی زهید) گێڤراوییه تیه وه که له پیغه مبهەر (ﷺ) گێڤراویانه ته وه، فهرمویه تی: (پاش مهرگی خۆم له نیو خه لکدا هیچ فیتنه یه کم جی نه هیشتوو وهک ئاژاوه و فیتنه ی ژنان خراب و زیانبه خش بیټ بۆپیاوان).^{۱۶۲}

(ابوسعید الخدری) ده ئیت: پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمویه تی: (له راستیدا دونیا سه وژ و شیرینه خوایش ئیوه ی کردو ته جینشین تیایدا، ته ماشا دهکات داخو چی دهکهن، خۆتان له دونیا بپاریزن و خۆیشتان له ژنان بپاریزن، چونکه له راستیدا، یه که مین فیتنه ی (نه وه ی ئیسرائیل) به هوی ئافره ته وه بوو.^{۱۶۳}

دامه زراویش له بهرامبهر فیتنه کانی ئافره تان به داوین پاک ی و پاکی ده بیټ، هه روه ها سه رقالبوون به په رستش و گوێپرایه ئی خواوه، و پابه ند بوون پیوه ی و په ناگرتن به خوا له فیتنه و به لای ئافره تان له هه موو جوړی فیتنه کاندا، نه وه ی که ده رکه وتوو و نه وه یشی که نادیاره.

چيروكه قورئانييه كان جوانترین چيروكن

* ئافره تان له زۆریك له و چيروكهانی که به شهر دایان ده پزیت ده وری بنه ره تیان بووه، بینگومان نه وانه هۆکاریك بوون بۆ دلخۆشکردنی خوینهر و ورژاندنی هه ست و سۆز و جولاندنی غه ریزه و ئاره زوه کانیان، نه گه ر ته رکیزی نوسه ری چيروكه کان نه بیټ له سه ر ئافره ت و دریزه دان وه لویسته کردنیان له کاتی باسکردنی جوانیه کان و ده رخستنی فیتنه کانی ئافره تاندا، نه و چيروكه کانیان په واجی نه نه بوو لای نه وکه سه دل تینو عه قل به تال و خاوه ن تیپوانینه ی که به رده وام هه ولی گه رانیانه به دوا ی له زه ت و ورژاندن و تیرکردنی ئاره زوه کانیاندا.

^{۱۶۲} - رواه البخاری و مسلم فی صحیحهما.

^{۱۶۳} - رواه مسلم فی صحیحه عن ابی سعید الخدری.

* زۆرىك لەو چىرۆكانە دەبينىن كە مەزۇ دايان دەرئىزىت، بە بەيەك گەيشتنى گەنجىك و كچىكى ھاوتەمەنى خۇى دەست پى دەكات، يەكتر ناسىن لەنيوانىندا پودەدات پاشان خووگرى يەك دەبن پاشان خۇشەويستى وەز لەيەك كەردن، و بە بەيەك گەيشتن و كۆبونەويەيان چىرۆكەكە كۆتايى دىت، پاش ھەولدىنىكى دىزى و ماندوويون لە پىنگاي خۇشەويستىدا.

* لە پۆچون لەناو ئەم ووروزاندن و لەزەت وەرگرتەدا مانا جوان و مەبەستە چاكەكان لەپشت چىرۆك و گىرپانەوەكانەو وون دەبن، چونكە ھەمىشە نووسەر تەركىز دەكاتە سەر لەزەت وەرگرتن و ووروزاندن ئەمە بە نىسبەت زۆرىك لەو كارانەوە كە بەشەر دەيان نوسىت، كە نەخۇشى و دەرد و بەلاو ناپەھەتى لەناو كۆمەلگادا زياد دەكات، قوپەكە زياتر تەپ دەكاتەو.

* بەلام دەربارەى چىرۆكە قورئاننىيەكان، ئەوانە چىرۆكى پاستى و پوداوى واقعىن، تايبەتمەندى و جياكەرەو و نىشانەى ئاشكرائى خۇى ھەيە و بە پوونى ديارن، بىگومان لە نيوان سەرچاوى پەببائى و ئامانجى بەرزو پاستى شىواز و دەربرىندا كۆبونەتەو.

* مامۇستا (عبدالكریم الخطب) دەربارەى ئەمە قەسەيەكى جوانى ھەيە، دەفەرەمويىت: (...كاتىك ئافرىت دەورىكى ئاشكرائى ھەبوو لە چىرۆكى يوسف (عليه السلام)دا، ھەرەھا دەورەكەيشى بەشىوازىك بوو لە چىرۆكەكەدا كە پىاو ھەزى بەلايدا دەچوو، و ئەو ھۆكارانەى كە بۇ فىل بە كارى دەھىنا و ئەو شىوازەنى كە بۇ گومپاكردن و سەرلىتىكەدان بەكارى دەھىنا، پىاو ھەزى بەباس و گىرپانەويەيان دەكرد، بىگومان دەورەكەى لە چىرۆكەكەدا تەنھا بۇ ئەو نەھىنرابوو كە بۆشايىەك پىركاتەو، يان لە كەش و ھەواى ناخۇش و ناپەھەتدا شتىك بىت قەسەى لەسەر بىكرىت يان چالاكى و (نشاط)ى كەسيك نوئى بكاتەو كە پىنى دەكات. .... بەلكو پوداويكى ھاتوو بوو لە پوداوەكان لەنيوان مەملانىي خەير و شەپدا، و قورئان بەپاستى باسى كەردوو و گىرپاويەتى يەو و لەو پەرى جوانىدا و بە ناوازيى ھىناويەتى، و جوانى و پوونى داو بەچىرۆكە قورئاننىيەكان، كە مەزۇ ھەست بەجوانى و خۇشيان دەكات وەك چۆن

خوپەرستىك ھەست بە خوۆشى دەكات كاتىك لەناو مىخراپدا خوپەرستى و نوپۇز دەكات و بەكول لەخوا دەپارپتەو، بىگومان جوانىيەكان و راستىيەكان بەھۆى ھەستکردنى ئىنسانەو بەرزەدەبنەو ھەست پىكردنى بۇيان زیاد دەبىت. .. ئافرىت لەچىرۆكە قورئانييەكاندا بۇ مەبەستىك ناھىئىرىت بىجگە لە پەندو ئامۇزگارى وەرگرتن، و شوئىنىك لە چىرۆكەدا وەرناگىرت بىجگە لەوھى كە وانەو دەرسى گىرنگى تيا بىت بۇ بانگەواز كردن بۇلاى خەير و دادپەرەرى و چاكە، و دووركەوتنەو لە شەپ و ھەلھاتن لىى و دووركەوتنەوھىش لە خراپە و دوژمنايەتى.^{۱۶۴}

^{۱۶۴} - (قصتا آدم و يوسف (عليهما السلام) للأستاذ عبدالكريم الخطيب ص / ٤٧ _ ٤٨. بە دەستكارىوھ.

به شى شه شه م

ئافره ت له چيرۆكى ئه يوب پيغه مبه ردا (عليه السلام)

پيشه كى :

ئەيوب (عليه السلام) يەكئەكە لە پيغه مبه ره به ريزه كانى خوا، كه نه سه بى ده گه ريتە وه
 سه ر پيغه مبه ر ئيبراھيم (عليه السلام)، له ناوچه يەك له ناوچه كانى ديمه شق نيشته جى
 بووه، خواى گه وره له سوورەتى (الأنعام) دا ده فەرمويت: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا
 هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ﴾ (الأنعام: ٨٤).

واته ((له وه و دوا) ئيسحاق و يعقوبمان پى به خشى، هه ريه ك له وانمان پيغمووى كرد
 بوو له نه وه كانى ترى ئيبراھيم داود و سوله يمان و ئەيوب و موسا و هارون (هاتنه
 دنياوه و بونه رابه رو چاوساغ بو خه لكى) ئا به و شيوه يه پاداشتى چا كه خوازان
 ده ده ينه وه (نه وه ي چاك و پاك و خواناسيان پى ده به خشين).

باسی یه کهم:

تاقیکردنه وهی ئه ییوب (علیه السلام)

خوای گه وره تاقیکردنه وهیه کی گه وره ی له مال و مندال و جهستهیدا تووشی ئه ییوب (علیه السلام) کرد، به لام ئه و به شه پۆلێک ئارامگرتنی جوان و سهنگینییه و پیشوازی لیکرد، ئارامی گرت له سه ره نه مانی مال و سامان و له ده ستدانی نه وه و مندال و نه خووشی قورس و ناره حهت، که ماوه یه کی زۆر پێوه ی مایه وه.

خوای گه وره له سووره تی (الانبیاء) دا فره مویه تی: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (٨٣) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا عِنْدَ مَا وَصَّيْنَا الْعَالَمِينَ ﴿٨٤﴾ (الانبیاء: ٨٣-٨٤).

واته: (یادی ئه ییوبیش بکه، کاتی که هانا و هاواری بۆ پهروهردگاری کرد (دوای نه وهی ماوه یه کی دوور و درێژ نه خووش که وتبوو، جگه له وه پێشتریش مال و سامان و منداله کانی تیاچوو بوون) وتی: پهروهردگارا به راستی، من ئازارو ناخووشیم تووش بووه، و تۆیش له هه موو کهس میهره باتر و له هه موو کهس دلۆقاتریت، جا ئێمه ییش نزامان گیرا کرد و به هاوارییه وه چوین، و هه موو ناخووشی و نه خووشیه کمان له کۆل کرده وه، هه موو مال و مندالیمان پێ به خشییه وه و نه وه نده ی تریش له گه لیدا (ده کریت خوای گه وره هه ره هه مان مال و مندالی پیشووی بۆ زیندوو کرد بێته وه، یاخود نه وه ی نوێی پێبه خشی بێت)، نه وه په حمه تیکی تایبه تی بوو له لایه ن ئێمه وه، یاداوهریشه بۆ به نده خواپه رسته کان (که ئه گه ر نزیایان کرد، خوای میهره بان به هانا و هاواری ئه وانیشه وه ده چیت).

خوای گه وره له سووره تی (ص) دا - که ئه مه مانا که یه تی - فره مویه تی: (ئه ی پێغه مبه ر ﷺ) سه رگوزه شته ی به نده ی ئێمه _ ئه ییوب _ یان بۆ باس بکه، کاتی که بانگی له

پەرۋەردىگارى كۆرۈپ، ئۇنى: بىگومان شەيتان توۋشى نەخۇشى و ئازارى كىردوم (۴۱) ئىمەش دوعا و نزامان گىرا كۆرۈپ، ھەستە بەپىي خۇت رابكە، ئەو ئاۋىكى ساردە بۇ خۇشتى و خواردنەو (۴۲). ئەوسا ھەموو كەس و كارىمان پى بەخشى و ئەۋەندە تىرىش، ئەو پەھمەت و مېھرىبانى تايىبەتى بوو لەلايەن ئىمەو، ياداوهرىشە بۇ ھەموو خاۋەن بىر ھۆشەكان (۴۳) (ئەيۇب (عليه السلام))، جارىك لە خىزانەكەى دلى ئىشا، سۆيىندى خاۋەن، كە ئەگەر چاك بويەو چەند دارىكى لىبىدات، خاۋى مېھرىبانىش ۋەك پىزىك، بۇ ئەو ئافرىتە ۋەفادارە فەرمانى پىدا): چەپكىك لاسكى ناسك بگىرت بەدەستەو (بەقەد ئەو ژمارەيەى كە بېرىدابوو، و بىمالىت بە ھاسەرەكەيدا و فەرموۋى): سۆيىندەكەشت مەشكىنە ئىمە بىنيمان بەپاسىتى خۇگرو ئارامگر بوو، بەندەيەكى چاك و پىك و پىك بوو، بىگومان ئەو تەۋبە كارەو ھەمىشە دلى لاي پەرۋەردىگارە (۴۴).

* تاقىكردنەو و توۋشەتەن بە بەلاۋ ناپەھەتى سۈننەتلىكى خاۋىي يە بۇ بەندەكانى.
خاۋى گەرە فەرمويەتى: ﴿وَلَبَّوْكُمْ حَتَّى تَعْلَمَ الْجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَبَلُّوا أَجْسَادَكُمْ﴾ (مەھمۇد: ۳۱).

ۋاتە: (سۆيىندە بەخا ئىمە دەتەنخەينە بەر تاقىكردنەو، تا لەجىھانى ۋاقىئەدا تىكۆشەر و خۇپاگىرتەنتان دەرىكەۋىت، و ئاشكرابىت بۇمان، بۇ ئەۋەش ھەۋالى چالاكىي ئىۋەمان بىتە دەست).

* تاقىكردنەو و ناپەھەتى توش ھاتنى پىغەمبەرەن (عليهم السلام) بۇ بەزىكردنەۋى ئاستى پلەو پايەيان بوو، تا بىنە پىشەنگى ئەو كەسانەى توۋشى تاقىكردنەو و ناپەھەتى ھاتوون لە ئارامگرتەن و پازىبون و دلىيايدا.

ئىمامى (الترمذى) لە (سەنن) ھەكى و ئىمامى (ئەھمەد) لە (مەسند) ھەكى و (ابن ماجە) لە (سەنن) ھەكىدا لە (سەدى كۆپى ابى وقاص) گىراۋاينەتەو، ۋە: ۋە: ئەى پىغەمبەرەى خا (ﷺ)! چ كەسەك توۋشى تاقى كىردنەۋى ناپەھەت دەپىت؟ فەرموۋى: ((پىغەمبەرەن، پاشان ئەو كەسانەى پلەيان لەدۋاى ئەۋانە، ۋەئەۋانەى پلەيان لەدۋاى

ئەوانە. پیاو بەپێی دینه‌که‌ی تاقی دەکرێتەوه، ئەگەر دینه‌که‌ی بەهێز بێت، ئەوا تاقیکردنەوه‌ی ئەو‌که‌سه قورس دەبێت، ئەگەر لەدینه‌که‌یدا نەرم و نیا‌نی هەب‌و، ئەوا بەپێی دینه‌که‌ی تاقیدەکرێتەوه، بەردەوام بە‌لاو تاقیکردنەوه و ناپه‌حه‌تی تووشی بەنده دەبێت تائەو کاتە‌ی لێی جیا‌ده‌بێتەوه و، وە‌سه‌رزە‌ویدا دە‌روات، هیچ گونا‌هێکی پێ‌وه نە‌ماوه.^{١٦٥}

پێ‌شه‌وا (الطبرسي) دە‌لێت: ئە‌ه‌لی (التحقيق) وت‌ویانه: نا‌گونجیت که‌نه‌خۆشیه‌که‌ی به‌جۆرێک ب‌وبێت، که‌خه‌لکی به‌ بێ‌زراوی دانێن، چون‌که‌ له‌و حا‌له‌ته‌دا هه‌ل‌دین و لێی دو‌وره پهریز دە‌بن، به‌لام نه‌خۆشی و هه‌ژاری و له‌ده‌ستدانی ئە‌هل و که‌سو کار، ئە‌گونجیت تاقیکردنەوه بن بۆ ئە‌و.^{١٦٦}

* زانا (الشنقيطي) له (اضواء البيان) دا دە‌لێت: (ئە‌و ئازار و ناپه‌حه‌تی و نه‌خۆشیه‌ی که‌ تووشی ایوب (عليه السلام) هات و، له‌ خ‌وای گه‌وره پ‌ارایه‌وه که‌ له‌سه‌ری لا‌به‌ریت (شی‌فای بدات)، ئە‌وه تاقیکردنەوه‌یه‌ک بوو له‌جه‌سته‌یدا تووشی هات و مال و من‌دال و که‌س و کار و مال و سامانی له‌ده‌ست چ‌وو، کاتێک خ‌وای گه‌وره ویستی ئازارو نه‌خۆشی و ناپه‌حه‌تیه‌که‌ی له‌سه‌ر لا‌به‌ریت، فه‌رمانی پێ کرد که‌ به‌قاچی خ‌وی پ‌اب‌کات، ئە‌ویش پ‌ای‌کرد، ئینجا خ‌وای گه‌وره سه‌رچاوه‌یه‌کی ئاوی بۆ هه‌لق‌ولاند که‌خ‌وی ئی ش‌ۆرد هه‌رچی نه‌خۆشی و نات‌ه‌وا‌وی به‌پ‌وو‌کاری جه‌سته‌یه‌وه بوو لا‌چ‌وو، و له‌ناوه‌که‌ی خ‌وارد‌ه‌وه، و هه‌رچی نه‌خۆشی نا‌وس‌ک‌یشی هه‌یه، به‌و ه‌ویه‌وه پ‌اک ب‌ویه‌وه و نه‌ما).^{١٦٧}

^{١٦٥} -رواه الترمذي في السنن لأ الزهد والامام احمد في المسند وابن ماجه في السنن لأ الفتن.

^{١٦٦} -مجمع البيان ٩٤/٧.

^{١٦٧} -اضواء البيان ٦٩٧/٤ ط السعودية سنة ١٤٠٣.

باسی دووهم:

ئه یوب (علیه السلام) داوای چاکیونه وه دهکات

ئه یوب (علیه السلام) بۆ ماوه یهکی دوور و درێژ به نهخۆشی و نارهحه تیه که وه مایه وه، پاشان پووی کرده خوا و پارایه وه، وهک له ئایه ته که دا هاتبوو فهرمووی: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الانبیاء ۲۸).

* خاوه نی ته فسیری (فی ظلال) ده لیت: (ئه یوب لیره دا زیاد له پیویست باسی مالی خۆی ناکات له دوعا کهیدا، ده لیت: ﴿أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ﴾ و له باسی پهروه دگاریدا ده فره مویت:

﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ پاشان دوعا ناکات که حالی بگۆدریت، به لکو له سه ر نارهحه تیه که ی ئارامگر ده بیئت هیچ شتیک پێشنیار ناکات لای په روردگاری، به لکو ئه ده بی جوان ده نوینیت وشه رم له په روه ردگاری ده کات، ئه مه نمونه یه که له بهنده ی خۆراگر و ئارامگر، به هۆی به لاو نارهحه تیه که وه دلی ته نگ و نارهحه ت نابیت، به هۆی ئازاره که وه تووشی تلانه وه و ئه م دیو و ئه و دیو نه هات، که خه لکی له هه موو سه رده می کدا نمونه ی پێ ده هیننه وه، به لکو نارهحه ت ده بیئت ئه گه ر داوا بکات له سه ری لابییت، هه مووی ده داته ده ست خوای گه وه، دلنایه که خوای گه وه ئاگاده به حالی و پیویست ناکات ئه م داوای هیچی ئی بکات).^{۱۶۸}

له سووره تی (ص) دا خوای گه وه ده رباره ی دوعا که ی ئه یوب (علیه السلام) ده فره مویت: ﴿وَاذْكُرْ عَبْدًا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ نُصَبُّ وَعَذَابٍ﴾ (ص ۴۱).

ووشه ی (النصب) بریتی بوو له و ئازار و نارهحه تیه که له جهستهیدا بوو، تووشی ماندووبون و نارهحه تی هاتبوو به هۆیه وه، (والعذاب) ئه و نارهحه تیه بوو که له فهوتانی مال و سامان و مندالدا تووشی هاتبوو ده گونجیت ئه وهش بگریته وه که له جهستهیدا

ب. له نازار و نه خووشي و ناره حه تي و ماندوويي، (الضُر) گشتگير تره بۆ هه موو ئه و
ستانه ي که ئه و ي پي تاقيرابويه وه.

ئەيووب (عليه السلام) ئەدەببەکی جوانی نواند لە گەڵ خوادا که وتی من بەهۆی شەیتانە وه
تووشی ناره حه تي و نازار هاتووم.

(القاضي ابن العربي) ده لیت: (...کاره کان هه موویان به خهیر و شه پریانە وه، خوای گه و ره
دروستی کردوون... به لام نابیت شه پره که نیسه بت بدریته پال خوای گه و ره، له کاتیکدا
ئه وه مه و جوده که خۆی دروستی کردووه، ئه مه یش وه کو ئەدەببەکی جوان له گەڵ خوادا،
پیغه مبه ر (ﷺ) له دو عایه کیدا فهرموی: (...هه موو خه یرو چاکه یه ک له ده ستي خۆتدایه و
به ده ستي خۆته و، به لام شه پره خراپه له تۆوه نیه....).^{١٦٩}

زانا (الزمخشري) ده لیت: (...وتراوه: ئەيووب مه به ستي ئه وه بوو که له نه خو شیه که یدا
شه ی تان وه سه وه سه ی بۆ دروستکرد له گه و ره یی ئه و به لا و ناره حه تیه ی که بۆ سه ری
دابه زیوه و ده یویست سه ری ئی تیکبدات که لای ناره حه ت و ناخوش بیّت، ئینجا په نای بۆ
خوای گه و ره برد که ئه وه نده ی به سه خوای گه و ره به لا و ناره حه تیه که ی له سه ر لابه ریّت
یان یارمه تی بدات له سه ر لا چونی به هۆی ئارامگری جوانیه وه).^{١٧٠}

^{١٦٩} - جزء من الحديث الذي رواه مسلم في صحيحه عن علي ابن طالب.

^{١٧٠} - الكشاف ٩٧/٤ به ده ستکاریه وه.

باسى سېيەم:

وه لاملدانه وهى خواى گه وړه بو ئه يوب (عليه السلام) و لابر دنى نازار و ناره چه تيبه كه
له سه رى:

خواى گه وړه له سوور هتى (الانبياء) دا فرموى ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذَكَرْنَا لِلْعَالَمِينَ﴾ (الانبياء ٨٤). (پيشتر مانا كرا).

له سوور هتى (ص) دا خواى گه وړه فرموى: ﴿أَمْرُكُمْ مِنْ هُنَا وَمِنْ هُنَا مَفْزَعُكُمْ مُتَعَلِّقًا بِأَرْسَائِكُمْ﴾
خواى گه وړه فرمانى كرد به ئه يوب (عليه السلام) كه به قاچه كانى بكيشتيت به زه ويدا تا
سه رچاوه يه كى ئاوى ئى هه لقوليت وخوى ئى بشوات و ئينجا ليشى بخواته وه. كاتيك
خوى ئى شوړد، نه خووشى سه ر پووى جه ستهى لاچوو، و كاتيك ليى خواردوه وه نه خووشى
ناوسكيشى لاچوو.

پاش ئه وهى خواى گه وړه له نه خووشيه كهى شيفاي بو نارد، ئينجا كه س و كار ه كهيشى
پى به خشيه وه و نه وندهى تريشى پى به خشى، كه ئه وهيش په حمهت و به زه يى و
چا كه يه ك بوو بو ئه يوب (عليه السلام)، و له مه دا په ند و وانهى گرنگ و ناموزگارى بو
كه سانى ژير و بير پوناك و خاوه ن دله به رچاو پوونه كان هه يه. خواى گه وړه له
سوور هتى (ص) دا فرموى: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرْنَا لِلْأُولَى الْأَلْبَابِ﴾.

وهك پيشتر باسمان كرد، ئه يوب (عليه السلام) سوينديكى خوارد كه ئه گهر له
نه خووشيه كهى چاك بويه وه سه د دار له ژنه كهى بدات، بو ئه وهى سوينده كهى نه شكيت،
خواى گه وړه فرمانى پى كرد كه سه د توول له گياى نهرم و ناسك بگريت به ده ستى و
بيكيشتيت به ژنه كهيدا، به مه سوينده كهى جى به جى ده بيت، كه نه رمى نواندن بوو
له گه ليذا، چونكه هاوسه ريكي چاك و خوړاگر و ئارامگر و له خواترس و به وه فا بوو، كه
هاوه لى ميژده كه يى كرد له نه خووشيه كهيدا و پشتيوان و هاوكارو يارمه تيدهرى كى باش
بوو بوى. خواى گه وړه ده رياره ي فرموى: ﴿وَخُذْ يَدَكَ ضَعْفًا فَاضْرِبْ بِهَا وَكَا مَحْثًا إِبَا وَجَدَّاهُ
صَايِرًا ثُمَّ الْعَبْدُ إِيَّاهُ وَأَبُ﴾. (مانا كرا).

بەسى چوارەم:

وانە گەرنىگ و بەسودەكانى چىرۆكەكە:

خوای گەورە لە سوورەتى (ص) دا فەرموى: ﴿وَخُذْ بِذِكِّكَ ضِعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِ وَكَأَنَّكَ تَحْتُ إِذَا وَجَدْتَاهُ صَابِرًا شَعَرَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ ئەم ئايەتە پىروژە ئەو دەگەيەنيت كە ئەيوب (عليه السلام) سويندى خوارد لەسەر خىزانەكەى كەسەد دارى ئى بدات، ئەگەر خوای گەورە شىفای بۆ نارد و چاك بويهو، ئىنجا خوای گەورە مۆلەتى پيدا كە چەپكىك گياى نەرم و ناسك بگريت بە دەستىو و پىابكىشيت بە هياوشى تا سويندەكەى نەخات و بەجىي بگەيەنيت.

هەندىك كەس پرسىار دەكەن و دەلێن: ئايا رېگە دەدرىت مىرد لەژنەكەى خۆى بدات؟ هەروەها حوكمى (حيلة) فروفيل لە شەرىعەتى ئىسلاميدا چيە؟ ئايا ئەو مۆلەتەى كە درا بە ئەيوب (عليه السلام)، شەرىعەتى ئىمەيش پىويستى بەو جۆرە نمونەيە دەبىت؟ بۆ وەلامى ئەم پرسىارانە، بە پشتىوانى خوا دەلێن: بىگومان ئەيوب (عليه السلام) ئەو سويندەى لەكاتى نەخۆشەكەيدا خوارد كە ئەگەر خوای گەورە شىفای دا، لەژنەكەى بدات، ئەو هيش لەپۆژىكدا بوو كە ئەيوب (عليه السلام) لىي توورە بوو.

زانا (ابو السعود) دەلێت: (ژنەكەى چوو بۆ جى بەجى كردنى كارىك، بەهياوشى دەپويشت و خاوى نواند، ئىنجا ئەيوب (عليه السلام) سويندى خوارد ئەگەر چاك بويهو، سەد دارى ئى بدات، ئىنجا خوای گەورە فەرمانى پى كرد بە بەستنى چەپكىك گيا بەيەكەو، بەو لىي بدات و سويندەكەى نەشكىنيت، بىگومان خوای گەورە ئەم مۆلەتەى پى دا، وەك پەحمەت و بەزەيى و چاكەيەك بەو لەبەرئەوێ ژنەكەى جوان خزمەتى كردوو و لىي رازى بوو).^{١٧١}

هەروەها لەشەرىعەتى خۆيشماندا رېگە دراوێ كە مىرد لەژنەكەى خۆى بدات بۆ ئەدەب دادان بىت ئەگەر هات و ژنە ياخى و بەلەسە و لە سنور دەرچوو بوو لە فەرمانى

ميردهكهى و نهوهيش سودى پى نهگه يانديت كه ئاموزگارى كردوه و جيگهى ئى جيا كردوته وه، له كاته دا ده توانيت بو ئه ده ب دادانى په نا بهر يت بو ليدانى نهك بو توله كردنه وه بيت.

خوای گه و ره فهرمويه تى: ﴿وَاللّٰتِي كَفَّوْنَ سُوءَ هُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاُجْرُوْهُنَّ فِى الْمَصَاحِمِ وَاَضْرَبُوْهُنَّ فَاِنْ اَطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا كَبِيْرًا﴾. (النساء: ۳۴).

واته: (ئو ئافره تانهى كه ئيوه دهرسن سهركهشى و سهرپىچى بكن، سهره تا ئاموزگاريان بكن (ئه گهر سودى نه بوو) له ناو جندا پشتيان تيبكن، (ئه گهر نه وهش سودى نه بوو) لىيان بدن (به مهربك ليدانه كه له دم و چاو نه بيت و ناسه وار به جى نه هيليت)، ئه گهر بهم هويا نه له لادان و ياخى بوون وازيان هينا، ئه وه ئيتر ستهميان ئى مه كن و پىنگهى تر مه گرنه بهر (بوئازار دانيان) بىگومان خوا بهرزو بلند و گه و ره يه، (ئه گهر ستهميان ئى بكن توله تان ئى ده سينيت).

پىويسته ميرد له وه دا په له نهكات په نا بهر يت بو ليدان، بهلكو پىويسته نارام بگريت له سهر هاوسه رهكهى و چاو له كه م و كوپيه كانى بپوشيت و ههولى له گه ل دووباره بكاته وه كه چاك بيت به ئاموزگارى كردن يان پشت تى كردن له جيگهى خه ودا، ئه گهر ئارامى له بهر برا و خوى پى نه گيرا و وايهاته پيش چاو كه پهنگه ليدان بيتته هوكارى چاك كردنى و چاره سهرى، باپه نا بهر يت بو ليدانه كه وهك چاره سهر نهك وهك توله ليكرده وه، چونكه هه نديك له ئافره تان ته نها ليدان سوديان پى ده گه يه نيت.

به لام دهر بارهى ئو ليدانه نابيت كاريگهر بيت، واته توند بيت، وهك له فهرموديه كى دريژى پيغه مبهردا (ﷺ) هاتوو ده فهرمويت: (... له خوا بترسن بهرام بهر به ئافره تان، چونكه ئه وان سپاردهى خوان لاي ئيوه، به وشهى خوا حه لالتان كردون، مافى ئيوه له سهر ئه وان نه وه يه كه سينك نه هيننه مالتان كه پنتان ناخوش بيت، ئه گهر ئه ميان كرد، ئه وه به ليدانىكى سوك ته مييان بكن، مافى ئه وانيش له سهر ئيوه نه وه يه كه پوزى و پوشاكيان داد په روه رانه بو دا بين بكن. ...).^{۱۷۲}

پىويسته ميرد خوى بپاريژيت له ليدان له دم و چاوى و سكى و ئو شويئانهيش كه مه ترسى زيان ليكه وتنيان هه يه له (صحيح) ي (بوخاري) دا هاتوو له (عائشة) (خوا

^{۱۷۲} - رواه مسلم في صحيحه عن جابر بن عبدالله، كتاب الحج / باب حجة النبي (صلى الله عليه وسلم).

لێی پازی بیټ) فرمووی: پیغه مبهەر (ﷺ) فرمویه تی: (ئایا که سیک له ئیوه شهرم ناکات که له ژنه کهی بدات وک لیدانی له بهنده و کویله که له سهره تای پوژدا لێی دهدات و له کو تایی پوژدا له گه لیدا کو ده بیته وه و ده خه ویت!).^{۱۷۲}

له (معاویه) ی کوپی (حیدة القشیری) یه وه، وتی: ئهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) مافی ههریه که له ژنه کانی ئیمه چیه له سهری؟ فرموی: (خواردنی بداتی کاتیک خوی خواردنی خوارد، بهرگی بۆ بکات کاتیک بۆ خوی بهرگی کرد، و له دهم وچاو و پوخساری نه دات و ناشیرینی نه کات، و پشتیشی تی نه کات ته نها له مانه کهی خویدا نه بیټ).^{۱۷۴}

ده گونجیت که له بهردهم هیچ که سیکدا لێی نه دات، نیتر ئه و که سه له نزیکانی خوی بیټ یان که سیک ی غریب بیټ، و خوی بیاریزیت که له بهردهم مندا لندا لێی بدات، چونکه ئه و لیدانه له بهرچاوی ئه وان شوینه واری خراپی ده بیټ له سهر هه ست و سوزیان، و که سیش نازانیت که ئه م له خیزانه کهی دهدات، چونکه ده بیته هوی شکاندنی ریز و کهرامه تی و ده بیته هوی بریندارکردنی ئافره ت و زور ئا په حه ت بونی، له گه ل ئه وه شدا ده بیته هوی ده رخستنی نه ینی ئیوان هاوسه ران و شکاندنی په یوه ندی ئیوانیان.

حوکه ی (الحیلة الشرعیة) فر و فیل له شه ریه تی ئیسلامدا

(الحیلة) فر و فیل، شتی که به نه ینی و شاراوه یی ئه نجام ده دریت، زورترین کاتیش له شتی خراپ و ئا په سه نددا به کار دیت. خاوه نی (المصباح) ده لیت: (الحیلة: بریتییه له بیرتیژی له دانانی کاریکدا که پیچه وانه کردنه وه و گوپی نی فکر و بۆچونی تیا به هه تا ئه و شته و ده رده گریت که مه به ستیه تی).^{۱۷۵}

هه موو پیگایه کیش شتی (عبثی) تی ده که ویت که پیچه وانه ی شه رعه، له فه وتان دتی ئه رک و واجبه کان و جه لال کردنی حه رامه کان و گوپی نی حه ق به به تال و به

^{۱۷۲} - رواه البخاری فی صحیحه کتاب النکاح.

^{۱۷۴} - رواه ابو داود فی السنن کتاب النکاح.

^{۱۷۵} - المصباح المنیر ماده ح ول ۷۳/۱ به ده ستکاریه وه.

پێچهوانه شهوه هه موو ئه مانه قه ده غهن و خاوه نه كه ییشی به خراپ باس ده كړیت و ده بیئت به به لگه به سه رییه وه.^{۱۷۶}

نمونه یه كه له سه ر (الحیلة) ی شه ری. خوا ی گه و ره له چیرۆکی ئه یوب (علیه السلام) دا فهرموی: ﴿وَخُذْ بِدِكَ ضِعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْشُ ابَا وَجَدْنَا صَاحِرًا نَحْمُ الْعَبْدَ اِنَّهُ اَوْابٌ﴾.

(الجصاص) له كتیبی (احكام القرآن) دا ده لیت: (له م ئایه ته دا، به لگه له سه ر ئه وه هه یه رینگه پێدراوه كه (الحیلة) به كار به یئیریت، بۆ گه یشتن به و شته ی كه ئه نجام دانی رینگه پێدراوه، و نا په حه تییه کی پی لا بیریت له سه ر نه فسی خوی و كه سانی تریش، چونكه خوا ی گه و ره فهرمانی كرد به ئه یوب (علیه السلام) كه له ژنه كه ی خوی بدات به چه پكێك گیای به سترا و له و سوینده ی خوار دبو ی پزگاری بیئت و له سه ری نه مینیت، و به هۆیه وه توشی زیانی زۆر تر نه بیئت).^{۱۷۷}

ئایا ئه و مۆله ته ی درا به ئه یوب (علیه السلام) شه ریعه ته ی ئیمه پێویستی به و جۆره نمونه یه هه یه؟

وه لām: نه خیر، شه ریعه ته ی ئیمه پێویستی به و جۆره نمونه یه نیه له بواره كانی ئیماندا، ئه گه ر سویند له سه ر خورا و عوزری هه بیئت، ئه وه تاوانی نییه، یان لاواز بیئت و به رگه ی لیدان نه گریت، چونكه له شه ریعه ته ی ئیمه دا (كفارة) بریتی خستن هه یه،

به لكو ئه و مۆله ت پێدانه له بواری (حدود) سزاكاندا به رپێو ده چیت، بۆكه سیك كاتیك واجب ده بیئت له سه ری سزا بدریت، به لām لاوازه و به رگه ی ئه و لیدانه ناگریت و ئه و كه سانه ییش كه واچاوه پێ ناگریت نه خوشیه كانیان چاك ببیته وه، وهك ئه وه ی پێغه مبه ری خوا (ﷺ) كردی له گه ل ئه و كه سه لاوازه ی كه زینای كردبوو، به لām ئه گه ر عوزره كه واچاوه پێ كرا كه لاده چیت، ئه و سزاكه دوا ده خریت بۆكاتی لاچونی عوزره كه. هه روه ها له وانه گرنگه كانی چیرۆكه كه: ئارامگرتن له سه ر تاقیكردنه وه و نا په حه تی و داوا ی كۆمه کی له خوا كردن له سه ر لا بردنی، بێگومان ته نها كه س كه نا په حه تی لاده بات،

^{۱۷۶} - الحیل فی الشریعة الاسلامیة د. محمد عبدالوهاب بحیری ص ۲۳۱.

^{۱۷۷} - احكام القرآن للجصاص ۲۸۴/۳.

ھەر خۇاى گەورەيە. پىشت بەستىن بەخۇاۋ داۋاى كۆمەكى لەو ئەۋە رەت ئاكا تەۋە
كەھۇكار بگىرئە بەر. پىئويستە ئەۋ كەسەى كە تۈۋشى ئازار و ئارەھەتى ھاتۈۋە، كەزۇر
دوعاۋ پارانەۋە بىكات و داۋا لەخۇاى گەورە بىكات ئەۋىشتەى لەسەر لاپەرئەت كەبۇى
دابەزاندوۋە، ئەگەر نەخۇش بوۋ پىئويستە بە داۋا چارەسەر و دەرماندا بىرواى و داۋا
لەخۇاى گەورە بىكات كەشىفاى بۇ بىئىرئەت و چاكى بىكاتەۋە.

ئىمامى (مىسلم) لە (صحيح) ەكەيدا بە سەنەدىك لە (جابرى كۆپى عبداللە) ۋە، پىۋايەتى
كردوۋە كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرۋىيەتى: (ھەمۇ دەرديك دەرمانى خۇى ھەيە، كاتىك
دەرمانەكە بەكارھىنرا و بەر دەرەكە كەوت، ئەۋا بەفەرمانى خۇاى گەورە چاك
دەبىتەۋە).^{۱۷۸}

تاقى كردنەۋە ھۇكارىكە بۇپاك كردنەۋەى دل و كەفارەتى ئەۋ گوناھانەى ئەنجامدارون،
ئاگادار كردنەۋەيە بۇ كەسانىك كە بىئاگا بوون و ترساندنە بۇكەسانىك كەزىادەپۇى
دەكەن تا دەگەرپىنەۋە بۇلاى پەرۋەردىگارىان وتەۋبە دەكەن، پىئويستە كەسىك كەتۈشى
نەخۇشى زىادو درىزخايەن بوۋە بزانئەت كەنەخۇشىكەى ئاگادار كەرۋەيەكە بۇى تا
تەۋبە بىكات و بگەرپىتەۋە و دەست لەسەرپىنچى وتاۋان ھەلبىگىرئەت و نەگەرپىتەۋە سەريان
بە ھەتاھەتايى.

تا ۋەك ئەۋكەسەى ئى ئەيەت كەشاعىرئەك دەربارەى دەئەت:

تتوب عن الذنوب إذا مرضت	وترجع للذنوب إذا شفيت
فكم من مرة نجاك منها	وكم كشف البلاء لما ابتليت
أما تخشى بأن تأتي المنايا	وأنت على الخطايا قد بقيت

بەشى جەوتەم

ئافرىتان لە چىرۆكى موسادا (عليه السلام)

پېشەگى:

قورئان بەدرىژى دەربارەى موسا (عليه السلام) دواو دەربارەى (ژيان وپەيامەكەى و بانگەوازەكەى) لەناو دەربېرنە قورئاننىيەكاندا ھەلۆىستى گەورە و گرنكى ئافرىتان لەژيانى موسادا (عليه السلام) پونكراوئەو، كە دەربارەى داىكى موسا (عليه السلام) و (آسىيەى كچى مزاحم) ى (ژنى فېرەون) و خوشكەكە ى موسا دوو كچەكەى شارى مەدىەن - كچى پياو بەتەمەنەكە - دەدوئ.

• باس و چىرۆكى موسا (عليه السلام) لەزۆرىك لە سوورەتەكاندا ھاتووە، لەكۆمەلەك بەسەرھات و مەبەستى گەورە و گرنك پىك ھاتوون، كە ھەمويان لەگەل مەبەستەكانى قورئانى پېرۇزدا يەك دەكەون و دەگونجىن بەشپوھىيەكى گشتى، لەگەل شىوازى ھەر سوورەتىكدا ئامانج و شپوھى تايبەتى خۆى وەرەگرن.

الدكتور (محمد بكر اسماعيل) لە كتيبي (قصص القرآن) دا دەلئ: (چىرۆكى موسا (عليه السلام) درىژترىن چىرۆكە لە قورئاندا، ژمارەيەكى زۆر پەند و ئامۆزگارى تيايە، كە ھ چىرۆكەكانى تردا لەوشپوھىيە نى يە، بە جۆرىك كە ھەر چىرۆكىك لە چىرۆكىكى تر جياواز دەبئ، بەوھى كە تەركيز دەكاتە سەر لايەنىك لە لايەنەكانى ھىدايەت و ئاراستەكردن، لەگەل ئەوھشدا كە ھەمويان پوو دەكەنەوھ يەك مەبەستى سەرەكى، كە دەرخستنى مەملانىي نىوان خەير و شەپە، و لەسەر بەرنامەيەكى پەورەردەيى تير و تەواو پىك دئ، ھەموو چىرۆكىك ياسا و دەستورىكى تيا دەدانرئ، يان كۆمەلە ياسايەك، كە خواى گەورە خەسلەتەكانى ئيمانى لە ژىردا پىك دەخات، ئەوھى كە خۆى بپەوئ).^{۱۷۹}

باسى يه كه م:

قورئان دهرباره دايكى موسا و ژنه كه دى فيرعه ون و خوشكه كه دى موسا (عليه السلام)
دهدويٓت:

• مژده دى خوا بو دايكى موسا (عليه السلام)

خواى گه و ره فه رمويه تى: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْبَيْتِ وَكَانَ خَافِي
وَكَا تَخْزِي بِي. إِنَّا مَرَّادُوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (قصص: ٧).

ئهم ئايه ته پيرۆزه، ئايه تى چه وته مه له سووره تى (القصص) پيش نه وه دى كه ده ست
بكه ين به ته فسير و مانا كړدى ئايه ته كه، نه وه مان به پيوست زانى كه ئايه ته كانى پيش تر
بو خوينه رانى به ريز پون بكه ينه وه كه سووره ته كه به و ئايه تانه ده ستى پيكر دوه و سود
و گرنگى گه و رهيان تيايه و كومه ئيك پودا و به سه رهات ده رده خه ن.

سووره ته پيرۆزه كه به ﴿طس﴾ ده ستى پيكر دوه.

ئهم حه رفانه نه ئينييه كن له نه ئينييه كانى قورئانى پيرۆز، كه خواى گه و ره خو دى زانايه به
به كا رهيان و دانانان.

له ئايه تى دووه مدا، خواى گه و ره ده فه رمويٓت: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ (القصص: ٢). ئاماژه
بو نه وه كراوه كه ئايه ته كانى قورئان پله يكى به رز و گه و ره و گرنگيان هيه و قوردره ت
و گه و رهيى و ده سه ته لا تى خواى گه و ره به پرونى ده رده خه ن. خواى گه و ره له ئايه تي كى
تردا ده فه رمويٓت: ﴿إِنَّا كُنْزُكَ الذِّكْرُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ (الحجر: ٩). واته: (به راس تى هه ر ئيمه
قورئانمان دابه زاندوه، و بيگومان هه ر ئيمه ش پاريزگارى ده كه ين و (نايه لين ده ستى
خيانه تكار هيچ جو ره ده ستى كى تى بخات و هه موو هه وليك بو ده ستكارى كړدى
نه زوكه)).

نۆر ئايه تي ترمان هەن كه باس له قورئاني پيروز دهكەن لهوانه: (ئايه تهكانى (النساء: ۸۲، فصلت: ۴۲، النحل: ۸۹) كه دهتوانيت له كتيبهكانى تهفسيردا سودى لى ببينيت).

خوای گهوره قورئاني به (المبين) پونكهروه و به ديارخهر باسكردوه، كتيبي پوونه و هه موو شتيك پوون دهكاتهوه و به ديار دهخات حق و ناحق لهيهك جيا دهكاتهوه، نهوهى كه چاكه و خهيره بو خهلكى پونى كردوتهوه بو ژيانى دونيا و بو قيامهتيشيان له عه قيده و شهريعت و نهخلاق و چيروك و پهند و وتهى جوان و بهنرخ.

له ئايه تي سينه مه دا خوای گهوره دهفهرمويت: ﴿سَلُوا عَلَيْنَا مِنْ بَنِي مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ (القصص: ۲).

واته: ئيمه ههنديك له ههوال و بهسه رهاتى گرنگى راست و نهگوپى موسا و فيرعهون دهخوينينهوه بهسه رتدا، بو نهوهى سود بگهيهنين به گهليك كه بپوا دههينن (تا ببينه پهند و ناموزگارى).

نهوهيش ههوالدانه دهبرارهى چيروكى موسا لهگهله فيرعهوندا: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ مِنْهُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (القصص: ۴).

واته: (بيگومان فيرعهون زال و درنده بوو له وولاتهكهيدا، خهلكهكهى پارچه پارچه كرد (جياوازي خسته نيوانيانهوه)، دهستهيهكيانى دهچهوساندهوه و لاوازي دهكردن، منداله نيرينهكانى سهردهبرين، كچان و ئافرهتاني (به زهليلى دههيشتهوه) بهپرستي نهو ستهمكاره يهكيك بوو لهوانهى تووى خراپهى دهچاند).

نهوهى كه هوكار و پالنه ر بوو لهسه ر فيرعهون كه نهو كاره پيس و دور له مرو ئايه تيبه نهجام بدات، (ابن كثير) دهبرارهى دهليت: _ (نهوهى ئيسرائيل ديراسه و ليكوئينهوهى نهوهيان له نيوان خوياندا دهكرد، كه له ئيبراهيم (عليه السلام) هوه پتيان گهيشتبوو، كه بيگومان كهسيك له نهوهكانى نهو پهيدا دهبيت و كوڤ دهبيت، كه پاشا و دهسته لاتدارى ميسر له سهردهستي نهودا لهناودهچيت، نهمه بويه مردهيهك و لهناو نهوهى ئيسراييلدا دهنگى دايهوه، قبطى يهكان نهمهيان لهنيوان خوياندا باس دهكرد، ههتا دهنگ و باسهكه

له‌کەسه نزیکه‌کانی فیرعه‌ونه‌وه ده‌گه‌یشته به فیرعه‌ون، ئینجا له‌و کاته‌دا فیرعه‌ون فرمانی کرد به کوشتنی کوپانی نه‌وه‌ی ئیسرائیل، نه‌بادا که نه‌و کوپه له‌ناو نه‌واندا بیته، به‌لام نه‌م کارو نه‌خشه‌یه سود به‌فیرعه‌ون ناگه‌یه‌نیته. ^{١٨٠}.

خوای گه‌وره فهرموی: ﴿وَمُرِدُّ أَنْ نَسَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَهُمْ أَتَنَةً وَجَعَلَهُمُ الْوَاسِثِينَ ۝﴾ وَسَكَنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٥٠﴾ (قصص: ٥٠، ٦٠).

له‌م دوو ئایه‌ته پیروژه‌دا، سوخته‌تیک له‌سوخته‌ته‌کانی خوای گه‌وره پونکراوه‌ته‌وه له‌دروستکراوه‌کانیدا که باوه‌پداران دامه‌زراو و سه‌قامگیر ده‌کات، کافران و له‌سنور ده‌رچووان له‌ناو‌ده‌بات.

خوای گه‌وره ویستی نه‌وه‌ی ئیسرائیل پزگاری ببیت له‌ده‌ست فیرعه‌ون، که له‌ لادان و سنور ده‌رچوندا گه‌یشتبویه پله‌ی کوتایی، نه‌وه‌ی ئیسرائیلی چه‌وساندبویه‌وه و سه‌رشوپی کردبوون و به‌ ناگر و ئاسن مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردن، و قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ش وابوو که موسا (علیه السلام) له‌ناو کۆشک و ته‌لاره‌که‌ی په‌روه‌ده ببیت، نه‌و فیرعه‌ونه‌ی که‌هه‌زاران مندالی بی تاوانی کوشته‌ وای ده‌زانی نه‌و که‌سه‌یه که‌مه‌به‌ستی بووه.

خاوه‌نی (فی ظلال) ده‌لێت: (نه‌م سووره‌ته مه‌ککی یه، کاتیک دابه‌زی موسلمانان له‌مه‌که‌دا که‌م و لاواز بوون، هاوه‌لدانه‌ران زۆر بوون و خاوه‌نی هی‌زو ده‌سه‌لات و ناو و شوهرت بوون، نه‌م سووره‌ته دابه‌زی که ته‌رازوی حه‌قیقه‌ت بۆ هی‌زو به‌هاکان دابنیت، و دابه‌زی و دانی به‌وه‌دا نا که ته‌نها یه‌ک هی‌زی حه‌قیقی له‌م بونه‌ره‌دا هه‌یه، که هی‌زی خوايه ته‌نها یه‌ک به‌هائش هه‌یه، که به‌های ئیمانییه، هه‌رکه‌س هی‌زی خوای گه‌وره‌ی له‌گه‌لدابیت نه‌وا هیچ ترسیکی نابیت، نه‌گه‌ر هیچ هی‌ز و پشتیوانیکیشی نه‌بیت، و هه‌رکه‌س هی‌زی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ربیت، نه‌وه پاراستن و دلنایایی بۆ نه‌و که‌سه نییه، نه‌گه‌ر هه‌موو هی‌زیکیشی له‌پشت بیت، و هه‌رکه‌س به‌های ئیمانی هه‌بیت، نه‌وه هه‌موو

خهیرێک بۆ ئهوه، و ههرکەس ئهوه بههایهێ لهدهست چووبێت، هیچ شتێک سودی پێناگهیهنێت^{١٨١}.

بێگومان فیرعهون له سنور دهرچوو، و لایدا و بههیز و به دهسته لاته کهێ لهخۆی بای بوو، کهسیکی ستهمکار بوو، و لهخراپترین جوړ سزای تووشی ئهوهی ئیسرائیل کرد و پێی چهشتن، و دهی چهوساندنهوه و لێی دهکوشتن. بهلام ویستی خوای گهوره وابوو که موسا(علیه السلام) له دایک بپیئت لهم جهوه چاوه پروانکراوه دا. له کاتی کهدا له دایک بوو که ستهم و دوژمنایهتی په ره ی سه ندبوو، و مردن به دواییدا دهگهرا و هه می شه له کهمین و بو سه دا بوو بو ی، دایکی به هو ی ئه وه وه ترس و نازاری مندال بوون و جهسته ی خۆی له بیر چویه وه که بی نی کۆپه، و یه کسه ر زانی که له دهستی ئه وان پارێزراو نابێت و ناتوانیت له دهستی ئه وان پرزگاری بکات، هه می شه دهستی ان له خوین هه لکی شرابوو بۆ خوینی منداله بیتاوانه کان، که کاتی که ده هاتنه دنیا یه کسه ر به ره و مردن په وانه ده کران، ترس و بیم بالی کیشابوو به سه ر دلی دایکی موسا دا، به لام له م کاته دا به په یامیک له لایه ن به ده سه سته لاترین پاشای به هیزه وه مژده ی پێ دهریئت که چاوه کانی پێ ده گه شایه وه و نه فه سه کانی پێ ئاسوده ده بوو دل و ده رو نی پێ ده کرایه وه.

خوای گهوره فهرمووی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَاقْبِيهِ فِي الْأَیْمِ وَكَأَنَّمَا فِي وَكَا تَحْرِييَ إِنَّا كَرَّمْنَاكَ وَجَعَلْنَاهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (القصص: ۷).

خوای گهوره له لایه ن خۆیه وه ئیلهامی بۆ دایکی موسا (علیه السلام) ئاردا، یان له خه ودا پێی وت، یان به فریشته دا بو ی ئاردا که شیر ی بداتی، و تا ئه توانیت بیشاری ته وه، ئه گه ر نزیکه بکه ویته ده ست ها وکاره کانی فیرعهون، فری بده ته ناو پو باری نی له وه، ئینجا لێی مه ترسه و له ترسا مه به و خه فه ت مه خو و دل نا په حه ت مه به، ده ترسا له وه ی که بیکوژن، چونکه کاتی که ده گریا و دهنگی بهرز ده کرده وه ده ترسا که دراوسی کانی دهنگه که ی بییستن و هه والی لی بدهن، ههروه ها له وه ده ترسا که له ده ریا که دا نو قم بیئت و له ده ست

بچیت یان بکه‌وێته ده‌ست یه‌کیك له‌و که‌سه‌ نزیکانه‌ی فیرعه‌ون که هه‌ر کوڕێکیان ده‌ست بکه‌وتایه ده‌یانکوشت.

ئینجا خوای گه‌وره‌ مژده‌یه‌کی گه‌وره‌ی دا به‌دایکی موسا (علیه السلام) به‌وه‌ی که ده‌یگه‌ پێنێته‌وه‌ بۆ ئامیزی و ده‌بیته‌ هه‌لگری په‌یامی خوایی، که ئه‌وه‌ش گه‌وره‌ترین پێزگرتن و ته‌کلیفه‌ بۆ موسا.

بێگومان ئه‌و ئایه‌ته‌ پێرۆزه‌ زۆریك له‌هۆکاری به‌لاغی به‌هیزی تیا به‌، چونکه‌ دوو هه‌وال و دوو فه‌رمان و دوو نه‌هی و دوو مژده‌ی تیا بوو، هه‌روه‌ها ده‌رپێنه‌که‌ له‌سه‌ر شیوه‌ی (جملة إسمی) هات، که د‌ل‌نیایی و دامه‌زراوی ده‌گه‌یه‌نیت.

له‌ سووره‌تی (طه‌)دا، خوای گه‌وره‌ باسی ئه‌و نیعمه‌تانه‌ ده‌کات که به‌خشی به‌موسا (علیه السلام)، ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىكَ مَرْءًا آخِرَى﴾ (٣٧) إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ (٣٨) أَنْ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْبِئْرِ فَلْيُلْقِهِ الْبِئْرُ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلَضَعْتُ عَلَىٰ عَنِّي﴾ (طه: ٣٧-٣٩).

ئهم ئایه‌ته‌ پێرۆزانه‌ ته‌واوکه‌ری ئایه‌ته‌کانی سووره‌تی (القصص) و پونکردنه‌وه‌ن بۆ ئه‌وان، که فه‌رمانی خوای تیا به‌ بۆ دایکی موسا هات، که له‌ناو سندوقێک دایب‌نیت، و بێخاته‌ ناو ده‌ریاکه‌وه‌، پاشان ده‌چی بۆناو کۆشک و ته‌لاری فیرعه‌ون، به‌پراستی دایکی موسا خۆی دایه‌ ده‌ست خوای گه‌وره‌ و فه‌رمانه‌که‌ی چی به‌چی کرد، و مندا له‌که‌ی له‌ناو سندوقه‌که‌دا دانا _ که موسا بوو _ پاش ئه‌وه‌ که‌شیری پێ دابوو، و سندوقه‌که‌یشی خسته‌ ناو ده‌ریاکه‌وه‌ و به‌ئاوه‌که‌دا پو‌یشت هه‌تا گه‌یشته‌ که‌نار و پو‌وی کرده‌ شوقه‌ و ته‌لاره‌کانی فیرعه‌ون، (به‌پراستی ئه‌مه‌ سات و کاتیکی سه‌یر بوو که کوپه‌که‌ی خۆی فرێدایه‌ ناو ئاوی نیله‌وه‌، به‌بێ ئه‌وه‌ی ترس و خه‌فه‌تی هه‌بیته‌ له‌سه‌ری، ئه‌وه‌ش ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که خوای گه‌وره‌ د‌ل‌نیا و د‌ل‌ ئارامی کرد و به‌لێن و مژده‌ی پێدابوو، ئه‌ویش د‌ل‌نیا و پشت قایم بو به‌ به‌لێنی خوایی، و پشتی به‌ستبوو به‌خوای گه‌وره‌ به‌ حه‌ق و پراستی، هه‌رکه‌س پشت به‌خوای گه‌وره‌ به‌ستیت ئه‌وه‌ی به‌سه‌).^{١٨٢}

به لām فیرعهون ئەو کهسه بوو، که ههزاران مندالی نێرینهی بیتاوانی کوشت، که تهنه مه بهستی موسا بووه و ئەوی ویستوه، به لām ئەو له کۆشکه کهی خۆیدا پیشوازی له موسا دهکات، تا له ئامیزی خۆیاندا پهروه دهی بکهن، فیرعهون وه لāmی حزو و داواکاری ژنه کهی خۆی (آسیه) ی کچی (مزاحم) ی دایه وه، که موسای زۆر خوشویست، بێگومان ئەوه قهدهر و ویستی خوایه و جی به جی ده بیته و حهق و راسته و ههه ده بیته بهو جوړه بیته که خوای گهوره ویستویهتی، بێگومان ئەوه قهدهر و ویستی خوایه که سنوری نییه، چاودیری خوایی و گرنگی پێدانی ئەو بوو، به موسا (علیه السلام) و خوای گهوره ئامادهی دهکات بۆ کارێکی گهوره و گرنگ، خوای گهوره راست و جوانی فهرمووه، که ده فهرمویت: ﴿وَلْيَضْحَكْ عَلٰی عَنِي﴾ (طه: ۳۹) و ﴿وَأَصْطَفٰتُكَ لِنَفْسِي﴾ (طه: ۴۱) و ﴿قَالَ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ رَحِمَ الرَّاحِمِينَ﴾ (یوسف: ۶۴).

موسا له کۆشک و ته لای فیرعهوندا

خوای گهوره فهرمویهتی: ﴿فَالْتَمَطَ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنُ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرَبًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ﴾ (القصاص: ۸).

ووشه ی (الالتقاط) بریتیه له: دهستکهوتنی شتیک به بی مه بهست و داواکاری، له داپشتهکانی (اللقطة، اللقيط) واته: دۆزراوه.

﴿لِيَكُوْنُ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرَبًا﴾ واته: (تا سهه نه نجام ببیته دۆژمن و خهفته بۆیان).

﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ﴾ چهوسانه وهی بهردهوام و ههله و سور بونیان له سههری و لادانیان له حهق و پشت هه لکردنیان، له کۆمهلی ئەو هه لانه بوون، ههروهه کوشتنی مندالی بیتاوان به مهستی دهستکهوتنی موسا بوو، به لām کاتی که موسا (علیه السلام) هاته بهردهستیان، نهیان کوشت، به شیوهیه که هات بۆلایان که چاوه پوانیان نه کردبوو، هیچ (حذر) یک سودی پی نه گهیاندن.

زانا (ابن كثير) دهليت: _ (ئەوان لەوەدا هەلەبوون كە راستيان لى تىكچوو، و پىچەوانەيان كردهوه، و ئەو سزايەيان شايسە بوو، كە داخ و حەسرەتى لەسەر هەلكيشن).^{١٨٣}

زانا (الزمخشري) دهليت: ﴿كَأَنَّهُمْ خَاطِبُونَ﴾ ئەوان لە هەموو شتێكدا هەلە بوون، هەلەكەيان تەنها لەوەدا نەبوو كە دوژمنەكەى خۆيانيان پەرورده دەكرد، يان تاوانكار و ستمكارين و خوا بەوه سزايان بدات كە بەدەستى خۆيان دوژمنى خۆيان پى پەرورده بكات و ببیتە هۆكارى كە لەناوچوونيان لەسەر دەستى ئەودا بىت.^{١٨٤} لەم ئايەتەدا ئاماژە بۆئەوه كراوه كە قودرەت و دەستەلاتى خوا و نەخشەدانانى و ويستى لەسەر هەموو قودرەت و توانايەكەويه و خواى گەوره گرنگى دەدات بە پىغەمبەران و چاودىرييان دەكات.

لەگەڵ (آسية) ى كچى (مزاحم) ژنەكەى فيرعه وندا ..

سندوقەكە برا بۆ ژنەكەى فيرعهون، خۆى سەرپەرشتى كردنەوى سندوقەكەى كرد، كاتىك سندوقەكەى كردهوه، سەرى سوپما لەو جوانييهى كە لەموسادا بينى، و خواى گەوره خوشى موساى خستە دلييهوه و دلى پابه‌ند بوو بۆى.

زانا (ابن كثير) وتويه‌تى: (زانايانى تەفسير باسيان كردوو كە كەسە نزىكەكانى فيرعهون لەناو سندوقىكى داخراودا لەناو ئاوى دەرياكەدا دۆزىانەوه، و زاتيان نەكرد سندوقەكە بكەنەوه، هەتا برديان لەبەردەستى ژنەكەى فيرعهوندا داياننا، كاتىك دەرگای سندوقەكەى كردهوه و پەردەكەى لەسەرلابرد، دەم و چاويكى بينى كە دەرەوشايەوه بە پوناكى و نورى پىغەمبەرايه‌تى. .... كاتىك بينى و باش تى پوانى، نۆر نۆرى خوش ويست، كاتىك فيرعهون هات وتى: ئەمە چى يە؟! فرمانى كرد كە سەرپەرشت، ژنەكە داواى كرد كە بيبەخشيت بەو و پاريزگارى ليكرد و وتى: ﴿قَرَّتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ﴾.^{١٨٥}

^{١٨٣} - قصص الانبياء لابن كثير ص/ ٢٩٦.

^{١٨٤} - الكشاف ٣/ ٣٩٤ به دستكاريهوه.

^{١٨٥} - قصص الانبياء لابن كثير ص/ ٢٩٦ به كورتى و دستكاريهوه.

واته: (ژنه که ی فیرعه ون وتی: هیوادارم ببیته مایه ی خوشحالی و بهرچاوپونی بۆ منیش و بۆ تویش). خوشحالی ده بیته هۆی دروستبونی فرمیسی سارد، به لām خه فته ده بیته هۆی فرمیسی گهرم.

﴿لَا تَقْلُوهُ﴾ واته: مه یکوژن، به شیوه ی (جمع) ده ری بری چونکه نهو که سانه ی به شداری کوشتنیان ده کرد زۆربوون، و وتراویشه: بۆیه به شیوازی (جمع) ده ری بری، بۆ گه وه دانان و به گه وه ته ماشا کردنی موسا بوو، تا فیرعه ون وه لāmی حز و داواکه ی بدا ته وه.^{۱۸۶}

﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَا أَوْ سَخِدَهُ وَلَكَا﴾ وتی: به لکو سودی بۆمان ببیت یان بیکه ی به کوپی خۆمان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ بینگومان نهوان ههست ناکه ن و نازانن که نه مه نهو کوپه داواکراوه یه، که نهوان له سه ر ده ستیدا له ناو ده چن.

بینگومان خوی گه وه به هۆی موسا وه سودی گه یاند به ژنه که ی فیرعه ون، و هیدایه تی دا بۆ ئیمان و باوه پ، و یه کێک بوو له ته واوترین نافره ته کان، و بو به ناوازه ترین نمونه له سه ر خۆ پاگری و مانه وه.

خوی گه وه له سووره تی (التحریم) دا فرموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبِخَنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَبِخَنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (التحریم: ۱۱).

واته: (ههروه ها خوا نمونه ی هینا وه ته وه به هاوسه ره که ی فیرعه ون بۆ نه وانه ی که باوه ریان هینا وه، کاتیک وتی: پهروه دگارا له لای خۆت له به هه شتدا مالتیکم بۆ دروست بکه (تا بهرده وام به دیدارت شادبیم) و له ده ست فیرعه ون و کار و کرده وه ی پزگارم بکه و له ده ست نه مه قه وه سه ته مکاره ش ده رپازم بکه).

خوی گه وه نمونه ی نافره تیکی ئارامگر و چاکه کاری پی هینایه وه، که خۆپاگر و دامه زراو بوو له سه ر حق و راستی له گه ل خراپی ژینگه که ییش و هه موو نهو خراپانه ی تر که له ده وری بوو، نهو به وه له خۆی بایی نه بوو که ژنه پاشا و ده سه ته لاتداره، و نه وه ش پوی پی وه رنه گێرا له ئیمان و باوه پ به خوا.

تێك به لگه و نيشانه پوون و ئاشكراكاني بينى باوهرى به خوا هينا و پهيام و
 «نامهكهى موسايشى به راست و تهواو زانى و ته بهرا و خو به دوور گرى كرد له
 فيرعون و كار و كردهوهكانى و داواى كرد له خواى گهوره كه مالىكى له بهههشتدا لای
 خوێ بۆ دروست بكات، له پيشدا داواى نزىكى له خواوه كرد، ئينجا دروستكردى
 مالهكه.

داواى كرد كه له پرهمهت و بهزهى خوا نزىك بێت و له سزای دوژمنهكانى دووربێت، يان
 ويستى دهرهجهى له بهههشتدا بهرزبێت، و بهههشتهكهى لهو بهههشتانه بێت كه له
 عهرشى خواوه نزىك بێت كه (جَنَّة المأوى)يه.

زانا (القرطبي) دهلييت: (...ئاسياى ژنهى فيرعون باوهرى هينا به موسا. (ابو العالىة)
 دهلييت: فيرعون به ئيمانهيئنانى ژنهكهى زانى، ئينجا چوو دهرهوه بۆ ناو كهسهكانى
 دهور و بهرى خوێ و پيى وتن: ئيوه چى دهزانن دهربارهى (آسية)ى كچى (مزاحم)؟
 ههموو وتيان: خهير. ئينجا پيى ووتن: بېگومان نهخوايهكى تر جگه لهمن
 دهپرستيت، ئينجا پييان وت: بېكوژه، ئينجا چهند ميخىكى بۆ داكوتا و دهست و
 قاچى پيوه بهستهوه، ژنهكه ووتى: ﴿قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ فيرعون لهم
 كاته دا ئاگای لى بوو، ئينجا ژنهكه پيكهنى كاتێك مالهكهى خوێ له بهههشتدا بينى،
 ئينجا فيرعون پيى وتن: ئايا ئيوه سه رسام نابن به شيت بوون و تيكچونى ئهم ئافرهته؟!
 ئيمه بهراستى سزيمان داوه، كهچى نهو پييدهكه نييت، پوحي كيشرا. (سهلمانى فارسى)
 دهلييت: (عثمان النهدي) ووتى: به تيشكى خوړ و گهرميهكهى سزا درا، كاتێك گهرمى
 خوړهكه ئازارى دهدا، فرشتهكان به باليان سيبهريان بۆ دهكرد، و وتراوه: ههردوو
 دهستى و ههردوو قاچى به بزمار داكوتا بهزهويدا له بهر خوړ و دهستپيى گهره
 خسته سهريشتى، ئينجا خواى گهوره بهرزى كردهوه ههتا شوينهكهى خوێ له بهههشتدا
 بينى، وتراوه مالهكهى له گهوههر بووه).^{١٨٧}

پيغه مبهه (ﷺ) دهفرمويت: (له پياواندا زۆرىكى تهواو كامل ههه بهلام له ئافره تاندا
 تهواو كامل نين تهنها (آسية)ى ژنى فيرعون و (مريم)ى كچى عمران) نه بێت، و فهزلى

عائيشه ييشى به سهر ئافره تاندا وهك فەزلى (ئريد) خواردنى تيووشراو وايه به سهر هه موو
خواردنه كاندا).^{۱۸۸}

ژنه كهى فيرعه ون

ژنه كهى فيرعه ون لهو ئافره تانه بووه كه تهواو بوون، ئه ویش به پيى دهقى فهرموودهى
پيغه مبهه (ﷺ)، فهرموويه تى: (زور كهس له پياوان پياوى تهواويان لى دەرچوه و بوون
به پياوى يهكى كه له ميژد، به لام له ژنان هه مەريه مى كچى عيمران و ئاسيهى ژنى
فيرعه ون ئافره تى تهواويان لى دەرچوه و باو و فەزلى و گهره يى عائيشه له چاو ژنانى
تردا وهك فەزلى و گهره يى تريت وايه له چاو خواردنه مەنييه كانى تردا).^{۱۸۹} له كاتيكدا كه
ئهو چهند ئافره ته تهواون، بوچى ناوى ژنه كهى فيرعه ون هات؟. چونكه بهم شيوازه
نموونهى هينراوه ته وه: ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْرِ لِي عِندَكَ بَيْتًا فِي
الْجَنَّةِ وَبِجَنِّي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَبِجَنِّي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (النحریم/۱۱). ههنديك له زانايان نهو هيان لى
وه گرتهوه كه له سهر ئافره تى باوه پدار پيوسته ئارامگريئت له سهر ميژدى كه م و كورت
يان ميژدى سه رپيچيكار يان ميژدى لادهر. واته ئهو ئافره ته كهى كه ده ليت: من ئهو
ميردهم ناويت، ئه وه به پرستي په پره وى ئاسياى ژنى فيرعه ونى نه كردوه.

گه رانه وه بۆلاى دايكى موسا (عليه السلام)

﴿وَأَصْحَاحُ فُؤَادٍ أَمْرٍ مُوسَى فَاغْرَا﴾.

زانايانى ته فسير چهند ته فسيرويكيان بو ئهم ئايه ته كردوه له وانه: ههنديك جار دلى
ئينسان پر ده بيت له هه م و غه ميكي زور، ههنديك جار واى لى ديت گرنگى زور به

^{۱۸۸} - رواه البخاري في صحيحه عن ابي موسى الأشعري الكتاب الأنبياء

^{۱۸۹} - صحيح البخاري عن ابي موسا. به كورتى و كه ميك ده ستكارى يه وه.

د الکهی دودات یان هاوسه ره نه خوشه که ی، یان نهو که سه ی که له سه فهدا هاوړییه تی و س وشت و کهل و په لانه ی که له بازگانیدا ماونه ته وه و نه فروشراون، که واته .... کو مه لیک هم و غه می ټیډایه، هه ندیک کات گرفتیک ی مه ترسیدار پووی تی ده کات، نیتړ نه وه موو خه م و غه می پیشووی له بیرده باته وه، نیتړ دل ی به تال ده بیته وه له هه موو نه و شتانه و ته نها نه و بابه ته تازه ی تیا ده مینیت. واته، به راستی نینسان له حاله تی ناساییدا هم و غه میکی زوری هیه، هه ندیک جار له پووی ته ندروستییه وه قه له ق و پارایی بیزاری ده کات، له پووی منداله کانیه وه له وه ده ترسیټ که سه رکه و توو نه بن، و له لایه نی هاوسه رکه یه وه په نگه هه ست به وه بکات که پازی نییه لی، له پووی کار و کاسبیه وه پیت ده لیت: بازارکز و داخواه. به لام په نا به خوا نه گهر تووشی نه خوشییه کی مه ترسیدار بیټ و شیکاری نه خوشییه که ی بو بکرت، نه واهم و غه می خیزان و کوړ و کار و که سابه ت و وه موو شته کانی تری له بیرده باته وه، و دل ی نه نینسانه له وه هم و غه مانه به تال ده بیته وه. په نا نه گرین به خوی گه وره له م جوړه هم و غه مه.

مانای دووهم: له م نایه ته دا درده که ویت که دربارهی دایکی موسایه: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ﴾ (القصص/۷). له کوشتنی ده ترسا... ﴿فَأَلْقَاهُ فِي الْبَحْرِ وَكَافَىٰ وَكَافَىٰ﴾ (القصص/۷). مه ترسه و خه فته مه خو، کاتیک خوی گه وره وه چی کرد بو دایکی موسا که نه ترسیټ و خه فته نه خوات، که واته پیرگرنی نییه که دل ی به تال بیته وه له ترس و خه فته، نه مه یش مانایه کی تری بوو، به لام به راستی دل ی به تال بوویه وه له هم و غه م و خه فته.

مانای سییم: کاتیک دایکی موسا منداله که ی هه لدا یه ناو دریا که وه شله ژان و شپړزه یی بو هات، خه فته و هم و غه م پووی تی کرد، ترسا نوقمی دریا که بیټ، ترسا بکوژریت و نه مینیت ... هتد ... دل ی له عه قل و ژیری به تال بوویه وه، نارامی تیا نه ما، هم و غه م و ترس و خه فته کی زور پووی تی کرد.^{۱۹۰}

قسه یه کی (اصمعی) شاعیر

(اصمعی) - عبدالملك كوبری قریب - خاوهنی (اصمعیات) به گێره ره وهی به سه رهات و سه رگوزشته و قسه ی نه ستەق و خوێش داده نریت، له زاری پیاوان و ژنانی دورگه ی عه ره بیه وه به سه رهات و قسه ی نه ستەقی بیستوو و پاراستوو یه تی. له یه کێک له و به سه رهاته خوێشانه دا ئه م ناخاوتنه ی نیوان خوێ و کێژۆله یه کی ده وارنشینی عه رب ده گێریته وه، که کاتی که خوێ له به رده م یه کێک له ده واره کاندرا گوئی له و کێژۆله بچوو که بووه ئه م دوو دێره شیعه ری به ده نگێکی به رز وتوو:

أستغفرُ اللهَ لذنبی کله   قَبَلْتُ انسانا بغيرِ حله
مثل الغزالِ ناعما فی دله   فَأُنتَصَفَ اللیلِ ولمِ أصله

(اصمعی) پێی گوتوو: به راستی من زۆر سه رسام پیت (ماشاء الله) چه نده زمانپاراو و په وانبیزیت!! به لام کێژۆله که پێی ده لیت: جا ئایا تو بلنیت ئه م شیعه رانه ی من له ئاست فه رمایشته که ی خوادا هیچ په وانبیزیه کی تیدا پیت که فه رموو یه تی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ قَالِقِهِ فِي الْبَيْتِ وَكَانَ خِزْيَانِي إِيَّاكَ رَاوُهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (القصص/ ۷). که هه ر له م ئایه ته دا دوو هه وال و دوو فه رمان و دوو نه ی و دوو مژده ی کۆکردۆته وه!! ئایا له ئاست ئه م ئایه ته دا من چ جوانکاری و په وانبیزیه کم له و شیعه ره پیشانداده؟! ^{۱۹۱}

خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَهْمَنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لَكُنَّا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (القصص: ۱۰).

حالی دایکی موسا چۆن بوو پاش ئه وه ی که مندا له کۆرپه که ی له ناو سندوقیکدا دانا و خستی یه ناو نیله وه، تا ئای پوو باره که موسا (علیه السلام) ببات به ره و ئاراسته ی

كۆشكەكەي ڧىرعەون. دەبىت ھالى چۆن بووبىت كە لەمنداھە بچوكەكەي جيا بوويەو و باوھشى گەرمى دايكى جى ھىشت و لە سۆز و خۆشەويستى ئەو بېبەش بوو، ڧرېدايە ناو دەرياكەو تا بچىت بۆلای ڧىرعەونى ستەمكار و ياخى بوو.

دەبىت ئەم ساتە وەختانە چەند قورس و ناپەھەت بوو بىت لەسەر دايكى موسا، و دەبىت ئەو تاقىكردنەوئىيە چەند قورس و گران و ناپەھەت بووبىت، ئەگەر بەھا و نرخی ئىمانى نەبوايە، ئەو سۆز و عاتىفە زال دەبوو بەسەر عەقلىدا، و ئەو كاتە ئەو ئاوات و خواستى ئەو و خۆدانە دەست ڧەرمانى خوا لە ئىوانئاندا دوور دەكەوتەو.

﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرٍ مُوسَىٰ فَارِغًا﴾ (ئىنجا دايكى موسا ھەستى بە بىتاقەتى و بۆشايىيەكى زۆر كرد لەدل و دەرونى خۆيدا).

بېگومان دل و دەرونى لە ھەموو كاروبارىكى دنيايى بەتال بوويەو و ھىچى تيانەما تەنھا موساى تيا ما ھەر بىرى لەو دەكردەو و گرتكى بەھالى ئەو دەدا و تەنھا ئەو مەبەست و ئاواتى بوو.

وتراو: دلى لە خەفەت و ترس بەتال بوويەو، لەبەرئەوئى زۆر دلنابوو بە بەلئىن و وەعدى خوا.

وتراو: دلى بەتال بوويەو لەو وەھى و ئىلھامەى خوا بۆى ناردبوو لەبەرئەوئى سەرقال بوو بە جگەرگۆشەكەيەو، كە بەرھەمى دل و بىنايى چاوەكانى و شوئىنى دەربېرىنى خۆشى و شادمانى ئەو بوو.

بەلام ئەو بۆچوونەى كەزىاتر لە پاستى يەو نزيك بىت: دلى دايكى موسا لەھەموو شتىك لە كاروبارى دنيايى بەتال بوويەو، ئەو تەنھا و تەنھا بىرى لە موسا (عليه السلام) دەكردەو، تەنھا گرتكى بە چارەنوسى ئەو دەدا و كە موسا چاوەبېرى دەكرد.

﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرٍ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (القصص: ۱۰).

واته: (به پراستی خهريك بوو پازدهكهى ناو دلى خۆى ئاشكرا بكات، نهگه ر ئيمه دليمان دامه زراو نه كردايه، تا له و كه سانه بىت كه بهروايان به به ئينى خوا هيه).

خاوهنى (روح البيان) ده ئيت: ﴿إِنْ كَادَتْ تُبْدِي﴾ ئەو له لاوازی به شهرى نزك بوو بويه وه

و هه لچون و نا هاوسهنگى پوى تىكرد ﴿تُبْدِي﴾ واته: كاره كه ئاشكرا بكات ﴿لَوْلَا أَنْ

مَرْبُطًا عَلَى قَلْبِهَا﴾ به ئارامگرتن و دامه زراوى.

بىگومان داىكى موسا كهوته نيوان دوو حالته وه: حالتهى گرنكى دان به كاروبارى منداله كهى و سه رقال بوونى پيوه و شهوق و تىروانىنى بوى، نه مهيش سروشى داىكايه تى يه.

ههروه ها حالتهى دلنيايى و دل ئارامى به به ئينى خوا، دلنيايى و دامه زراوى، نه مهيش حالى باوه رداره، حالتهى يه كه م به ستراوه به حالتهى دوو مه وه واته: سۆز و عاتيفه به ستراوه به ئيمان وه.

خوشكه كهى موسا، شوين موسا (عليه السلام) ده كه وىت

خوای گه و ره فەرمويه تى: ﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُوَ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (القصص: ۱۱).

داىكى موسا داواى له خوشكه كهى موسا (عليه السلام) كرد، كه هه والى موسا بزانييت و شوينى بكه وىت، كاتيك موسا له ناو سندوقه كه دا بوو، نه وىش شوينى كهوت هه تا گه يشته كه نار، كه ده كهوته به رده م كو شك و ته لاره كانى فیرعه ونه وه، وه كه ئه وهى كه ئەو دواى كهوتبوو، بينى كه هه ليا نگر تىبوو ده يانگى را به سه ر ئافره ته شير ده ره كاندا، نه م كچهى خوشكى موسا ئەم كارەى به جوړيك كرد، كه ناوړى نه نه دايه وه بولاى.

(قتاده) دهلیت: ﴿قَبْرُوتٌ يَهْدِي عَنْ جُبِّ﴾ وا سهیری دهکرد که مه بهستی ئه وه بیئت نهیه ویت. ^{۱۹۲} (مجاهد) دهلیت: له دوره وه سهیری دهکرد. ^{۱۹۳}

حه رامکردنی ئافره ته شیرده ره کان له سه ر موسا (علیه السلام)

خوای گه وره ده فره مویت: ﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاعِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُوهُمْ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ﴾ (القصص: ۱۲).

واته: (ئیمه پێشتر هه رچی ئافره تی شیرده ره له ومان حه رامکرد،) خوشکه که ی به مه ی زانی، حه کیمانه له کۆشکه که نزیک بۆوه) وتی: ئایا ناو نیشانی مالیکتان پێی بلیم، که ئه و منداله تان بۆ به خێو بکه ن، دلسۆز و میهره بانیش بن بۆی؟.

ئه و حه رامکردنه به پێی بیریاری خوا بوو نه ک شه رع حه رامی کات و پێگه ی نه دات. موسا (علیه السلام) مه مکی هه یج ئافره تیکی نه گرت، هه موو سه ریان لێی سوپما، و ناریدیان بۆ بازار، تا به لکو که سیکیان ده سه که ویت که موسا مه مکی بمژیت، له م کاته دا که ئه وان تیا مابوون، خوشکه که ی پووی کرده کۆشکه که و به نه رم و نیانی و حه کیمی و زیره کانه پێی وتن: ئایا من هه وائی که سیکتان بده می که ده سه ته به ری بکات و دلسۆز و میهره بان بیئت بۆی؟

(ابن عباس) وتویه تی: (کاتیک خوشکه که ی ئه و قسه یه ی کرد، پێیان وت: تۆ چوزانیت ئه وان دلسۆز و میهره بانن بۆی؟ وتی: حه ز ده که ن دلی پاشا خۆش بکه ن و سو دی پێی بگه یه نن). ^{۱۹۴}

^{۱۹۲} - تفسیر القرآن لابن کثیر ۳/ ۲۸۱.

^{۱۹۳} - مه مان سه رچا وه ۲/ ۲۸۱.

^{۱۹۴} - قصص الانبیاء لابن کثیر ص/ ۲۹۷.

حېكمهت له نه خواردنى شيرى دايه نه كان

گهر له ئاست هم نه خشه و كاره رېك و پېكه دانايانهى خوادا هه لويسته بكهين و هه ولى زانينى هه نديك حېكمهت له نه خواردنى شيرى دايه نه كان بدهين نه وا چهند حېكمهتيك دهرده كه ويئت:

۱- بېگومان هم شير نه خواردنهى موسا ركار و پلانى خوايى بووه، تاكو بگه رېته وه بؤ لاي دايكى.

۲- نه گهر موسا شيرى هه دايه نيكى له كوڅكى فيرعه وندا بخواردايه، نه وا له سوژ و ناميزى گهرم و باش به خيوكردنى دايكى بېبەش ده بوو، وهك ئاشكرايه دايكى مندا ل هه خوى سورت و به پهروستره بؤ مندا له كهى، ته نانهت نه گهر دايه نى شيردر هه رچه نده بؤى دلسوژ بيئت

۳- نه گهر پنيشت (به ره وهى موساى مندا ل مه مكى دايه نه كانى دى نه گرېت) دايكى خوى بچوايه بؤ نه و شوينه، وهك دايه نيك خوى بؤ ته رخا بگردايه، نه وا به تاوانبار داده نرا و چهندين گومانى لى ده كرا و په يوه ندى راسته قينه يشى به و مندا له وه ده زانرا، چونكه هه لپه و جوش و خرؤشى دايك بؤ مندا له كهى له چاوديريكى بينا و چاوتيز ئاشارد رېته وه، نه مه يش له خو شو يستنى زؤرى و چؤنييتى له باوهش كردن و هه لگرتنى و شير پندا نيدا دهرده كه ويئت.

۴- هم شير نه خواردنهى موسا و (به تكدردنه وهى مه مكى هه موو دايه نه كانى، نه و هو كار هيه كه خواى گه وره پيلانى فيرعه ون و گه له كهى پى پوچەل كردو ته وه و سه رى لى تيكداون، نه مه يش به و رهنگهى واى لى كردن خويان به و په رى سوور بوون و بايه خه وه به دواى هه دايه نيكدا بگه رېن، تا موسا مه مكى يه كيكيان په سه ند دهكات، ئيتر له و ساته يشدا هيچ گومانيك له دايكى ناكريئت كاتيك مه مكى دايكى ده گرېته دم و ره تى ناكاته وه و نه وانيش بير له چؤنييتى په يوه ندى نيوان مندا له كه و ژنه شير پيډه ره كه ناكه نه وه، هه ر نايش پيرسن ئاخو دايكييتى يان نا؟ وهك نه وهى خوا به فيرعه ونى راگه ياندييت كه (تو ده ته ويئت مندا له شيره خو ره كه له باوهشى دايكى دهر بېنييت و ئيمه يش ده مانه ويئت كه تو خو ت و كو مه له كه يشت بېگه رېننه وه بؤ باوهشى دايكى و هه ر دايكيشى بكه ن به دايه ن و له سه ر حيسابى خو تان پاي بگرن و كرئى خوى له به رامبه ر شير پندا نيدا پى

190

١٩٥ - م. قصص السابقين في القرآن . الدكتور: صلاح عبدالفتاح الخالدي و. كاوه هاوراز

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ الْفَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ تَوَّاسِرَإِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۹۰) الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ (۹۱) فَالْيَوْمَ نَجْعَلُكَ لَكَ كُونًا لَمْ نَخْلُقْ أَبَدًا وَأَنْ كَثِيرًا مِنَ الْنَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿يونس/ ۸۸-۹۲﴾.

ئهمه يه كهه ئامارهه پوون و ئاشكرا بوو له ميژوودا بو دروستكردن و بنياتنانى مؤزه خانه كان.

هه ر به كردارى ئهمو ته رمى فيرعهون له مؤزه خانهه مىسرىيه له قاهره.

هه روه ها له چهند شوينهه تريسدا په يوه ندى موسا له گه ل ئاودا به پوونى دياره: خواى گه وره فه رموويه تى: ﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا مَخْشَى (۷۷) فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ﴾ (طه/ ۷۷-۷۸).

هه روه ها له ئايه ته يشدا: ﴿فَلَمَّا كَرَاهَى الْجَمْعَانِ قَالِ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَنُدْرِكُكُمْ (۶۱) قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ (۶۲) فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ (الشعراء/ ۶۱-۶۳). ئه گه ر به بيركردنه وه يه كى قول و ورد بيينه وه، وه لاميكى

سه رسو په ئنه رمان بو ئهم ئامارانه ده ست ده كه ويټ، كه بريتييه له: ئه و ئايه تانهه كه ده ربارهه موسا هاتوون نزيكهه دووله سه ر سنى ئايه ته كانى پيغه مبه رانى تر پيڼك ده هينيټ، (واته له پيغه مبه ر نوحه وه هه تا عيسا پيغه مبه ر) و ئه ندازه شيان به نيسبه ت ئايه ته تايبه ته كانى خوئ و په يوه نديان به ده ريا وه، بريتييه له ئه ندازهه پووبه رى فراوانى ئاوى ده ريا كان به نيسبه ت پووبه رى وشكانى زه وييه وه له هه مو گوى زه ويدا، واته: به نزيكهه دوو له سى بو يه ك له سى!!! له لايه نى جوغرافيشه وه: پووبه رى گشتى گوى زه وى ده گاته (۱۹۷) مليون مىلى چوارگوشه، له و پووبه ر (۱۴۱) مليون مىلى چوارگوشه واته به ئه ندازهه (۷۱٪) ده ريا كان داى ده پوئشيت، له كاتيكا كه ئه و پووبه رى ده ميټيټه وه ئه ندازه كهه (۵۶) مليون مىلى چوارگوشه يه كه پووبه رى وشكانييه له سه ر زه ويدا، كه ده كاته (۲۹٪) كوى گشتى به نيسبه ت پووبه رى گشتى گوى زه وييه وه. كه واته مافى خو مانه بپرسين: ده بيت پله و پايه ي گه وره مان (محمد) (ﷺ) كوتاي پيغه مبه ران چهند بيت؟. ئهم پله و پايه ي گه وره مان پيغه مبه ر (ﷺ) له پووداوى (اسراء و معراج) دا لي مان نزيك ده بيته وه كه له سه رو هه موو پله ي

پینگه مبه رانه وهیه: ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ (النجم: ۹). له ناماده بوونی لای په روره دگاری پینگه مبه ری به ریز و خوشه ویستمان بهم پله و پایه گه وره یوه سهرکه وت بۆ به رزایی ئاسمانه کان پاش نه وهی که به ئیمام پیشتنویژی بۆ پینگه مبه ران کرد له (بیت المقدس). به راستی گه وره ترین ریز بۆ خوی و نوممه ته که ی هتا پوژی قیامت بوونی قورئانی دابه زیوه بۆ سهری و دینی کوئا پینگه مبه ر لای خوی گه وره په سهند و وه رگیراوه.^{۱۹۶}

موسا (علیه السلام) ده گه ریته وه بۆ لای دایکی

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَرَدَّاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلَمَّا خُزِّنَ لِقَائِهِمْ أَمَّا هَارُونَ فَكَانَ فِي قُلُوبِهِمْ شُكٌّ فَظَاهَرَهُمْ نَارُهُمْ إِذْ أُمِرَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَنْ يُسَاجِدُوا لِلَّهِ حُنُفًَٰ مِّنْ دُونِ آلِهَةٍ ۚ وَلَقَدْ كَذَّبَ آلِهَتُهُمُ الْبَاقُونَ بِآيَاتِهِ لَقَدْ كَذَّبَ آلِهَتُهُمُ الْبَاقُونَ بِآيَاتِهِ﴾ (القصص: ۱۳).

واته: (بهو شیوه یه گپرامانه وه بۆ لای دایکی، تا د دنیا و دل ئارام بیټ و چاوی به دیتنی ئاسوده ببیټ، ئیتر خه فته نه خوات لای پوون بیټ که به ئیننی خوا حه ق و راسته، به لام زۆربه ی (نهو خه لکه) نازانن و هه سستی پی ناگه ن).

له سووره تی (طه) دا ده فهرمویت: ﴿إِذْ تُسَيِّئُ أَخُوكَ فَقُلْ هَلْ أَذُنُكُمْ عَلَىٰ مَا يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقُلْتُ نَفْسًا فَرَجَعْنَاكَ مِنَ الْأُمَمِ وَفُتْنَاكَ فَوَلَّيْنَا سَنَينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ هُوَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَى﴾ (طه: ۴۰).

واته: (خوای گه وره به موسا (علیه السلام) ده فهرمویت: (له بیرت نه چیت) کاتیک خوشکه که ت ده پویشته و چاودیتری تۆی ده کرد (له نزیکی کۆشکی فیرعه ونه وه بیینی گیریان خواردوه به ده سته وه) وتی: باشه ئایا که سینکتان پی بلیم تا بۆتان به خیوبکات، نه وسه تۆمان گه پرانده وه، بۆ لای دایکت تا چاوی پوون بیټ و خه فته نه خوات. ...).

موسا گه پايه وه بۆلای دايکی خۆی، به گه پانه وهی مژده خوای يه که جی به جی بوو، پاشان موسا گه وره بوو گه شهو نماي کرد و که و ته ژیر چاودیری خوایی، خوای گه وره گرنگی زۆری به موسادا و ئامادهی کرد بۆ گه وره ترين و گرنگترين کار، کاری په یامداری که خوای گه وره ئامادهی کرد بۆ ئه و کاره و سازانی که بتوانیت هه لی بگریت و بیگه یه نیت، ئینجا فهرمووی: ﴿وَلَمَّا كَلِمَ أَشَدَّ وَأَسْوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (القصص: ١٤).

واته: (دوای چهند سال) کاتیک ته مه نی گه یشته ئه و په پری هیز و توانایی، ئیمه ییش حیکمهت و دانایی و زانییمان پی به خشی، هه ره به و شیوه یه پاداشتی چاکه کاران ده دهینه وه).

به مهش مژده ی دووه می خوایی بۆ دايکی موسا جی به جی بوو ﴿وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ کاتیک موسا له پێگای مه دیه نه وه ده گه پايه وه بۆ میسر، خوای گه وره وه جی و سروشی بۆنارد، به لām بۆچی موسا چوو بۆ مه دیه ن؟ (إنشاء الله) له مه ودوا باسی ده که یین.

باسى دووم:

موسا و دوو كچى پياوه بەتەمەنەكە:

پېشەكى:

يەكەم: ئەو پياو چاكەى مەديەن كى بوو؟

دووم: بۆچى موسا لە مىسر دەرچوو بەرەو مەديەن؟

دووكچى پياوه بەتەمەنەكە _ لەمەديەندا _ دەور و كاريگەرى گرنىگ و گەورەيان ھەبوو لە ژيانى موسادا(عليه السلام) ھەرەك دايكى و خوشكەكەى و (آسية) كچى (مزاحم) دەورى گرنىگ و كاريگەريان ھەبوو، بېگومان موسا يەككە لەو دوو كچە دەكاتە ھاوسەرى خۆى لە مەديەن پاشان لە گەلیدا دەگەریتەوہ بۆ مىسر.

يەكەم: ئەو پياو چاكەى مەديەن كى بوو؟

زانايانى تەفسىر پرا و بۆچوونى جياوازيان ھەيە لە ديارىكردنى ئەو پياو چاكەدا، كە موسا يەككە لە كچەكانى خواست و كردى ھاوسەرى ژيانى خۆى، لە زانايان ھەيانە دەلێن: شوعەيب پېغەمبەر(عليه السلام)، ھەندىكى تر دەلێن برازای ئەو بوو پىتى و تراوہ (يىثرون)، ھەيان بووہ ھەلوئىستى لەسەر مەسەلەكە كر دووہ و ھىچى دەرئەبەرپوہ كە شوعەيب بىت يان كەسىكى تر.

زانا (ابن كثر) لە تەفسىرەكەيدا دەلێت: ئەوہى كە زۆر بەناوبانگە لەناو زانايانى تەفسىردا، كە شوعەيب پېغەمبەرە (عليه السلام) و نىزدراوہ بۆ خەلكى شارى مەديەن.

زانايانى تىرىش دەلێن: ئەو پياوہ برازای شوعەيب بووہ، پياويكى باوہردار بووہ لە قەومەكەى شوعەيب، ھەندىكى تر دەلێن: شوعەيب پىتى سەردەمى موسا بووہ بە ماوہيەكى زۆر درىژ، چونكە بە قەومەكەى وتووہ: ﴿وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّمَّا تَبِعُوا﴾ (ھود: ۸۹)

و له ناو چوونی قهومی لوط له زهمان و سهردهمی ئیبراهیمدا بووه (علیه السلام) و له نیوانی ئیبراهیم و موسایشتدا ماوهیهکی درێژ ههبووه که له (٤٠٠) سال زیاتریبووه، چهند که سیك ئەمەیان باس کردووه، نهوتراوه شوعەیب ماوهیهکی درێژ ژیاوێت، ئەگەر ئەر بوایه ده‌بوو قورئان لێردا و له ده‌قی‌کدا ناوی به‌ئینایه (ابو عبیده) و (عبدالله) کو‌پی (مسعود) ده‌لێن: (یثرون) بووه، برازای شوعەیب بووه، و (ابن عباس) یش هه‌مان شت ده‌لێت، پاشان وتی: ئه‌وه‌ی که راسته ئەمه تهن‌ها له‌پرێگه‌ی هه‌واله‌وه ده‌زانرێت و زانراوه، هه‌والیش نابێته به‌لگه له‌م کاره‌دا.^{١٧}

به‌لام ئه‌وه‌ی ئیمه له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌یبینین و بۆی ده‌چین: ئه‌وه‌یه که شوعەیب (علیه السلام) نه‌بووه، چونکه نیوانی موسا و شوعەیب ماوه‌یه‌کی درێژ بووه که له (٤٠٠) سال که‌ترنیه‌یه، ئەگەر شوعەیب بوایه خ‌وای گه‌وره ده‌قی‌کی له قورئاندا له‌سه‌ر ده‌هینا، له‌ فهرمو‌ده راسته‌کانیشدا نه‌هاتووه که ئه‌و که‌سه شوعەیب پی‌غه‌مبه‌ر (علیه السلام) بوو‌بێت.

دووه‌م: بۆچی موسا (علیه السلام) له‌میس‌ر ده‌رچوو؟

حیکمه‌تی‌کی خ‌وایی:

خ‌وای گه‌وره گرنگی ته‌واوی داوه به‌ به‌نده و پی‌غه‌مبه‌ری خ‌ۆی موسا (علیه السلام) هه‌ر له‌کاتی له‌دا‌یک بونییه‌وه، به‌ل‌کو پیش ئه‌وه‌ش که له‌دا‌یک بوو‌بێت، خ‌وای گه‌وره پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی خ‌ۆی ده‌پارێزێت له‌ بێ‌شکه‌دا که فیرعه‌ون نه‌توانێت زیانی پێ بگه‌یه‌نێت، و خ‌وای گه‌وره ویستی وابوو که موسا له‌ناو کۆشک و با‌له‌خانه‌ی فیرعه‌وندا په‌روه‌رده بک‌رێت و گه‌وره بب‌ینت، هه‌روه‌ک ویستی وابوو که چهند سالێک له‌ناو خه‌ل‌کی مه‌دی‌ه‌ندا بم‌ینێته‌وه، به‌مه‌یش موسا (علیه السلام) له‌ دوو شوێن و ژینگه‌ی جیا‌وا‌زدا ژیا‌ن به‌سه‌ر ده‌بات هه‌ر شوێنێکیش سه‌روشت و تاییه‌تمه‌ندی تاییه‌تی خ‌ۆی هه‌یه، له‌مه‌یشدا شوێنه‌وارێکی کاریگه‌ر و گرنگ هه‌یه له‌ ئاماده‌کردن و سازاندنی موسادا بۆ هه‌ل‌گرته‌نی په‌یامی خ‌وایی، خ‌وای گه‌وره له‌ سووره‌تی (طه) دا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَقَدْ سَبَّحَ

^{١٧} - تفسیر القرآن العظیم لابن کثیر ٣/٣٨٤ به‌ ده‌ستکاری یه‌وه.

عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى (٣٧) إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ (٣٨) أَنْ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي (٣٩) إِذْ تُشِيْ أُوْحُكُ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَكَا كُفْرَنَ وَكَانَتْ نَفْسًا فَتَجُنَّكَ مِنَ الْغَمِّ وَكَانَتْ قُتُونًا فَلَمَّتْ سَيْنٍ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتُ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ (٤٠) وَاصْطَلَعْتَكَ لِنَفْسِي ﴿طه: ٣٧-٤١﴾.

له سوردهتى (الشعراء) دا ده فهرمويت: ﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلَيْدًا وَلَمَّا كُنَّا مِنْ عَمْرِكَ سَيْنٍ (١٨) وَكَانَتْ فَعَلْتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ (١٩) قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ (٢٠) فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الشعراء ١٨-٢١).

له سوردهتى (القصص) دا ده فهرمويت: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ بَجَرْنِي الْمُحْسِنِينَ (١٤) وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتُلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ مُّيْنٌ (١٥) قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَقَفَرُ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْقَوْمُ الرَّجِيمُ (١٦) قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَتَمَسْتُ عَلَىٰ فَلَنْ أَكُونَ ظَاهِرًا لِلْمُجْرِمِينَ (١٧) فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَنْصِرُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَقَوِيٌّ مُّيْنٌ (١٨) فَلَمَّا أَنْ أَمَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَمُتْلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ (١٩) وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَمِنَ النَّاصِحِينَ (٢٠) فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (٢١) وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ (القصص: ١٤-٢٢).

موسا (عليه السلام) (قبطىي) يەك دەكۆزىت

موسا (عليه السلام) لەكاتى غەفلەتى خەلقى بشاردا _ كە كاتى خەوى چىشتەنگاۋ بوو _ خۆى كرد بە شەقام و بازاردا، يىنى دوو پىياۋ شەپ دەكەن، يەككىيان لە تايەفە و قەوم و دەستە و تاقمى خۆيەتى و، ئەويشيان لە دەستە و تاقم و تايەفەى دوژمنەكەيەتى (سەربازى فەرىعەون)، ئەوى خەزىمى خۆى بوو موساى يىنى، ھاۋارى لىكرد كە فەرىي بىكەۋىت، و زالى بىكات بەسەر دوژمنەكەيدا موسايش بەپەلە چوۋ بەدەمىيەۋە، بۆكزىكى مالى بەكەبەرى (قبطىي) دا و كوشتى، موسا پەشيمان بۆۋە لەبەر خۆيەۋە وتى: _ ئەم كارە شەيتان پىيى كردم (من نەم وىست بىكۆزىم) بەپراستى شەيتان دوژمنىكى گومپاكەرى ئاشكەرايە).

پىيۋىست بوو موسا سەرەتا ئامۇزگارى كەبەرى (قبطىي) يەكەى بىكردايە و ئاگادارى بىكردايە كە شەپ نەكات، بەلام بۆكزىكى پىيا كىشا (بۆ ئەۋەنا بىكۆزىت) ئىتر بەو بۆكزە كەبەرىمىد. موسا (عليه السلام) بەو بۆكزە مەبەستى لاپەردىنى سەتەمىك بوو كە بىنىيۋى.

لە فەرمودەيەكدا (سالم كۆپى ئەللاھ) دەلىت (ئىبن عەمى) (خەلىلى پارى بىت) ووتى: ئەى عىراقىيەكان چەند پەرسىي لەشتى بچوۋك و سادە دەكەن، كەچى لەگەل ئەۋەشدا لە ھەموو كەس زىاتەر گوناھى گەۋرە ئەنجام دەدەن؟ گۆنم لە (ئەللاھ) ى كۆپى (عومەر) بوو دەيوت: لە پىغەمبەر (ﷺ) م بىستۈۋە دەيفەرموو: بىگومان فەيتنە ئالپەرەۋە دىت _ بەدەستى ئامارەى كرد بۆ خۆرەھەلات _ لەۋەيۋە ھەردوۋ شاخى شەيتان ھەل دىت))، ئىۋەش لەناۋ خۆتاندە ھەندىكتان لە گەردنى ھەندىكتان دەدەن، خەزەرتى موسا (عليه السلام) ئەو زەلامەى كە كوشت لە دەست و پىۋەندى فەرىعەون، بەھەلە كوشتى، كەچى خەۋى بالادەست پىيى فەرموو: (زەلامىكت كوشت كەچى ئىمە لەدەست خەم و خەفەت تۆمان پزگاركرد، تۆمان توشى جۆرەھا تاقى كەردنەۋەى سەخت كرد) (طە: ٤٠).^{١٩٨}

سا (عليه السلام) وای لیکدایه وه که بهو کاره سته مینکی نه نجام داوه.

به لām نه وهی که له سووره تی (الشعراء) دا هاتوو، پوو نکرده وهی نهو گفتوگو یه بوو که له نیوان موسا و فیرعه وندا پویدا.

فیرعه ون پیتی وت _ که نه مه ماناکه یه تی _ : (کاتیک موسا و هارون په یامی خویان گه یاند، فیرعه ون به موسای وت: (نه مه پاداشتی پیاوه تی یه) ئایا ئیمه به مندالی به خیومان نه کردیت؟ چنده ها سالی ته مه نت له ناو مامدا نه برده سه ر؟. .. (۱۸) نه وهیش که کردت (مه به سستی کوشتنی قبطی یه که یه) دیاره که تو له پیزی نهو که سانه دایت که ناشو کون و پاداشتی پیاوه تی نازانن. ..) ﴿فَأَصْحٰی فِي الْمَدِيْنَةِ خَائِفًاۢ يُّرَقَّبُۢ فَاِذَا الَّذِيۡ اسْتَنْصَرَهُۥ بِالْأَنْسِۙ سَخِرَۤ مِنْهُۥ قَالَ لَهُۥ مُوسٰۤى اِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِيْنٌۙ﴾ (۱۸) فَلَمَّا اَنَّ اَمْرًاۙ اَنَّ يُّطِشَۙ بِالَّذِيۡ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَاۙ قَالَ يَا مُوسٰۤى اَمْرِيۡدُ اَنْ تَقْتُلَنِیْۙ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًاۙ بِالْأَنْسِۙ اِنْ تُرِيدُ اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ جَبَّارًاۙ فِي الْاَرْضِ وَمَا تُرِيدُ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِيْنَ﴾ (الشعراء: ۱۸-۱۹).

ئینجا موسا پیتی وت _ که نه مه ماناکه یه تی _ (موسا وتی: _ نهو کاته نه وهم کرد له نه زانه کان بووم (نه مده زانی به وه ده مریت) ﴿وَجَاءَ رَجُلٌۭ مِّنْ اَقْصٰی الْمَدِيْنَةِۙ يَسْعٰیۙ قَالَ يَا مُوسٰۤى اِنَّ الْمَلٰٓئِكَةَۙ اَتَمَّرُوْنَ بِكَ لِكَيْۢتَلَوكَۙ فَاخْرِجْۙ اِلٰیكَ مِنَ النَّاصِحِيْنَ﴾ (الشعراء: ۲۰).

به راستی موسا (عليه السلام) پوی کرده په روه ردگاری له دواى نه م تاقیکردنه وه یه و داواى ته وبه و گه پانه وهی کرد و خواى گه ورهیش لینی خوش بوو.

ئینجا موسا دل نارام و دنیا ده بیټ که خواى گه وره وه لāmى دوعاکه ی داوه ته وه، پاشان خواى گه وره له سه ر زمانى موسا وه ده فرمویت: ﴿قَالَ رَبِّۤ اِنَّمَا اَتَمَنْتُ عَلٰیۙ فَلَنْ اَكُوْنَ ظٰهِرًاۙ لِلْمُجْرِمِيْنَ﴾ (القصص: ۱۷).

واته: موسا (عليه السلام) هه سستی کرد، په روه ردگاری نزا که ی گیرا کردو وه بویه ووتی: په روه ردگارا مادام ناوا ناز و نیعمه تی لیخو شیبونت به سه ردا پړاندم، من ئیتر هه رگیز نابمه پشتیوان بو تاوانکاران).

ئيتير موسا بېرياريدا كهله ناو پيزى سته مكاراندا نه مينيت و پشتيوانيان لى نهكات، كه پاك بونه وهيه له تاوان به هه موو جوړه كانبييه وه، ئه وهيش نيعمه تىكى گه وره بوو كه خواى گه وره دوعا و نزاكهى لى قبول كرد د، هه روه ها نيعمه تى هيژ و حيكمهت و زانستى پى به خشى).^{١٩٩}

ترس... چاوگيران... وونبون... هه لهاتن

خواى گه وره فهرمويه تى: ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِي مُنٍ﴾ (القصص: ١٨).

كاتيك موسا (عليه السلام) به ناو يهكيك له شه قامه كانى ئه و شارهدا ده پويشت ﴿خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ چاوى بهو كه سه ئيسراييلييه كهوت كه پوژى پيشتر داواى كومهكى و يارمه تى ليكردبوو ﴿إِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ﴾ واته: داواى كومهكى و فرياكه وتنى ليدكهات، كه پشتيوانى لى بكات به سه ر كه سىكى (قبطي) تردا، كاتيك موسا چاوى بهم هه لوسته كهوت، ئه وهى بيركه وته وه كه پوژى پيشتر پويدا بوو، ئينجا به كابرا ئيسراييلييه كهى ووت: ﴿إِنَّكَ لَغَوِي مُنٍ﴾ واته: (به راستى تو كابرايهكى شه پرهنگيز و گنچهنگيزى ئاشكرايت). بيگومان تو بويته هوكار بو كوشتنى كه سىكى (قبطي) هه ر پوژيك له مه وپيش، ئيستاييش ده ته وىت من پشتيوانيت بكه م ئه مپو له (قبطي) يهكى تر بدهم و بيكوژم، وهك هاوړييه كهى كه دوينى مرد!!

﴿فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾ (القصص: ١٩).

پیاوہتی و لیہاتوی

ئەم پياوھ چاھکارە ھات بەراستی جواترین و ناوازەترین نمونەى لە پياوھتى و
لەھاتووبى و شەھامەت ھىناھە.

(ابن عطية) دهلیت: موسا ئهو پێگایه‌ی نه‌دهزانی و که‌سیشی له‌گه‌لدا نه‌بوو، به‌ نه‌شاره‌زایی خۆی و متمانه و پشتیوانی خوا پێگای گرت به‌ر و پشتی به‌خوا به‌ست و وتی: ﴿عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ له‌مه‌دا به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌یه که خوای گه‌وره‌ی جوان ناسیوه.

موسا (عليه السلام) له مه‌ديه‌ندا

خوای گه‌وره فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْكُنُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا سَعْيَ لَنَا بِمَاءٍ وَابْنُ شَيْخٍ كَبِيرٍ﴾ (القصص: ٢٣).

پاش گه‌شت و پوشتنیکی دوور و درێژ که موسا به‌قاچه‌کانی نه‌جامیدا نزیکه‌ی هه‌شت پوژی پێچوو. نینجا موسا (عليه السلام) گه‌یشته شاری (مه‌دیه‌ن) که له‌وپه‌ری هه‌لاکی و ماندویه‌تیدا بوو و زۆریشی برسی بوو بوو، کاتێک گه‌یشته سه‌ر ئاوه‌که‌ی مه‌دیه‌ن، که بیرێک بوو ئاویان لێ ده‌رده‌هێنا، کۆمه‌لێک خه‌لکی له‌سه‌ر ئه‌و بیره ئاوه‌ بیینی که کۆمه‌لیان کردبوو له‌ده‌وری ئاوه‌که، له هه‌موو جوړه خه‌لکیکی تیاوو، ئاویان بۆ خۆیان و ئاژه‌له‌کانیان له‌بیره‌که ده‌رده‌هێنا.

﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ﴾. هه‌روه‌ها دوو ئافره‌تیشی بیینی که به‌ریان له ماله‌ته‌که‌یان گرتبوو تا نه‌یه‌نه سه‌ر ئاوه‌که و ماله‌ته‌که‌یان تێکه‌لاوی ماله‌تی قه‌ومه‌که نه‌بێت.

پیاوه‌تی.. و هیژ.. و دلسۆزی بۆ کار

﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمَا؟﴾

(الخطب) کارێکی گه‌وره‌و گرنگه، واته: ئێوه کارتان چیه و بۆچی لیڤه وه‌ستان؟

بئگومان موسا ئه وهى له بير چويه وه كه چه نديك ماندو ئافره حهت و برسى و هيلاكه،
ليزه شدا هه موو غه مى بۆنه و دوو ئافره ته بوو كه هاتوون بۆ كارىكى قورس و گران !
مه پركانيان بهر گرتوو ه تا تيكه ل نه بن له گه ل قه ومه كه و قه ره با لغيه كه دا! موسا (عليه
السلام) يه كسه ر زانى كه ئه م دوو ئافره ته، پئويستيان به يارمه تيدان و به ده مه وه چوون
هه يه، ئينجا هه ستا چوو بۆلايان، و پرسىارى ئى كردن، ئيوه كارتان چيه و بۆچى هاتوون
و وه ستاون؟ ئه وانيش وه لاميان دايه وه و وتيان: ﴿قَالَا لَا سَمِيحِي حَتَّى يُصَدِّرَ الرَّعَاءَ وَأَبُوَا شَيْخُ
كِرَ﴾ (القصص ٢٣).

وه لاميكي كورت بوو به لام زۆر به ميژو پرمانا بوو و باسى خا لى خويان كرد له گه ل
خا لى باوكيان. واته: (ئيمه ناتوانين مالا ته كه مان ئاو بده ين هه تا شوانه كان نه پۆن و
چۆلى نه كه ن باوكيشمان پيره ميژديكي به سالا چوو ه). به راستى ئه و كار ه شياوى ئه وان
نيه كه تيكه لاوى ئه و خه لكه زۆر ه بن و ناگونجيت و هه روه ها باوكيشيان ئه و توانايه ي
نييه كه خۆى بيت مالا ته كه ئاو بدات چونكه به ته مه نه و له پوي جه سته يى يه وه لاواز و
بنيه زه له بهر ئه وه پئويستى كردوو ه كه ئه و دوو كچه ي بنيريت. ﴿فَسَمِي لَهَا ثُمَّ كَوَلَّى إِلَى
الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ ابْنِي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِرْ﴾ (القصص ٢٤). واته: (موسا (عليه السلام) مه ردا نه
شوانه كانى بر داو مالا ته كه يانى ئاو دا و به پيى كردن، دوايى پشتى تى كردن و چوو ه ژيى
سيبه ره كه و نزاي كردو وتى: په روه ردگارا به راستى تۆ خيى و بيى زۆرت به سه ردا
پژاندووم، به لام هيشتا هه ژارم و ناتاجى به خششى زياترم).

زانا (ابن كثير) ده ليت: (زانايانى ته فسيىر وتويانه: كاتيك شوانه كان له ئاودانى
مالا ته كه يان ته واو بوون، به رديكي گه وره يان خسته سه ر ده مى بيره كه، ئينجا ئه م دوو
ئافره ته هاتن بهر له مه رو مالا ته كه ي خويان ده گرن تا تيكه لاوى مالا تى خه لكى تر نه بن،
له و كاته دا موسا (عليه السلام) هات و به ته نها ئه و به رده ي لا برد، پاشان ئاوى بۆ
ده ره ينان و به شى ئاودانى مالا ته كه يشى بۆ ده ره ينان، پاشان به رده كه ي خسته وه
جيگه ي خۆى وه ك پيشتر كه چۆن بوو. (امير المؤمنين) عمرى كو پى خطاب (خوالى پازى

بیت) دەلیت: (ئەوبەردە بە دە کەس نەبوايە لاندەدەبرا، موسا تەنھا یەك سەتلی بۆ دەریئان کە بەشی کردن).^{۲۰۰}

بەپیتی پوالتی ئایەتەکان بیرەکە سەری بەتال بوو، و موسا (علیه السلام) پیاوھکانی لەسەر دوورخستەو تا مالاتەکە ی بۆئەوان ئاودا، ییگومان ھیز و قوھتی موسا لەو کاری ئاوداندا دەرکەوت، ئەویش لەماوھییەکی کەمدا، لەگەڵ ئەوھ ی کە زۆر ماند و برسی بوو. پاش تەواوکردنی کارەکە موسا بۆ ئیسراحت و حەوانەو لایداھ ژێر سیبەری دارێک، ئەو دەگەییەنیت کە زۆر ماندو بوو و کاتەکەیش گەرم بوو.

خاوەنی (فی ظلال) دەلیت: (لەم شوینەدا وتو دەریپینکی جوان ھەبە، وەك دەلیت: (ئەو پەنای برد بۆ سیبەریکی ماددی کە گیانی عارەقاری و تەپبوو، ھەروەھا پەنای برد بۆ سیبەریکی فراوانتر و درێژکراوتر، کە سیبەری خۆی گەورە و میھرەبان بوو، کە سیبەری بۆ دل و پۆھی کردبوو. ﴿رَبِّ اِنِّی لَمَّا اَنْزَلْتُ اِلَیْ مِنْ خَبَرٍ قَبِرُ﴾ پەرەردگار ئیستا من لە کۆچدام، پەرەردگار من ھەژارم، پەرەردگار من لاواز و تەنھام. .... لەم دەریپینانەو شتێک دەبیستین: ئەویش نەرم و نیانی ئەم دل و دەرونە و پەنابردن بۆ پەنایەکی ئەمین و ئارام پەناگەییەکی بەھیز و سیبەریکی درێژ و فراوان، پارانەوھییەکی نزیک و چپەییەکی نەرم و پەییوھندیەکی قول دەبیستین ﴿رَبِّ اِنِّی لَمَّا اَنْزَلْتُ اِلَیْ مِنْ خَبَرٍ قَبِرُ﴾.^{۲۰۱} نەفسەکان ھەموویان ھەژارن و پیوستییان بە خوا ھەبە لە ھەموو حالێکدا. خۆی گورە دەفەرموویت: ﴿وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاسْمُ الْفُقَرَاءِ﴾ (محمد ۳۸). واتە: (خۆی گەورە دەولەمەندەو ئیوھ ھەژارن).

ھەندیک لەزانایانی تەفسیر وتویانە: موسا (علیه السلام) بەم دوغایە باسی حالی خۆی ئاشکرا کرد لەبەردەم ھەردوو کچەکەدا تا بەحالی بزانن).^{۲۰۲} بەلام راستەر ئەوھبوو کە موسا (علیه السلام) بەو دوغایە پووی کردە خۆی گەورە کە بە نەینی لە خۆی گەورە پارایەوھ و دلسۆزی تیا دەریپری و تکای وابوو دوغاکە ی وەرگیراو

^{۲۰۰} - قصص الانبياء لابن كثير ص ۳۰۲.

^{۲۰۱} - في ظلال القرآن ۲/ ۲۶۸، ۲۶۹ بەدستکاریوھ.

^{۲۰۲} - قصص الانبياء ص ۳۰۲.

بیت، خوای گهوره مه دحی بهندهی خۆی زه کهریا دهکات و ده فهرمویت: ﴿ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا﴾ (۲) اِذَا نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿مريم: ۲-۳﴾.

واته: (ئه‌ی پێغه‌مبهر ﷺ) ئەم باسه، باسی په‌حمه‌تی په‌روه‌ردگارتە ده‌رباره‌ی به‌ندی خۆی زه‌که‌ریا، کاتی‌ک له‌(په‌رستگای خۆیدا) هاناو هاواری برد بۆ په‌روه‌ردگاری به‌نه‌ینی).

سوپاسی چاکه‌کردن... و بانگه‌یشتی به‌ڕیزانه... و شیوازی‌ک له‌ نایاب‌ترینی

شیوازه‌کانی شهرم و حه‌یا

خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿فَجَاءَهُ إِخْدَاهُمَا نَشِيٍّ عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَعَيْتَ لَنَا فَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (القصص: ۲۵).

موسا (عليه السلام) بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ژێر سیبه‌ری داره‌که‌دا مایه‌وه‌ بیرى له‌نیعه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ ده‌کرده‌وه‌ به‌سه‌ر خۆیه‌وه‌، به‌کۆل له‌خوای گه‌وره‌ ده‌پاریه‌و که‌ ده‌روی خێری ئی بکاته‌وه‌، له‌ کاتی‌که‌دا که‌ئهو له‌و حاڵه‌ته‌دا بوو، یه‌کی‌ک له‌ دوو ئافره‌ته‌ گه‌نجه‌که‌ دێته‌وه‌ بۆلای موسا، داوای ئی ده‌کات که‌ وه‌لامی بانگ‌خوازیه‌که‌ی بداته‌وه‌، تا له‌سه‌ر ئەو کاره‌ خه‌یره‌ی پادا‌شتی خۆی وه‌ر‌ب‌گ‌رێت له‌سه‌ر ئەو کاره‌ خه‌یره‌ چاکه‌یه‌، ئەوه‌ش کاتی‌ک بوو که‌ هه‌ردوو ئافره‌ته‌که‌ به‌په‌له‌ گه‌ڕانه‌وه‌ بۆلای باوکیان، هه‌میشه‌ عاده‌تیان وابوو که‌ به‌ هیواشی ده‌چوون بۆ ئاودانی مالا‌ته‌که‌یان، ئینجا ئەوه‌یان بۆ باس‌کرد که‌ له‌و پیاوه‌دا بینیان، که‌ مه‌رو مالا‌ته‌که‌ی بۆ ئاودابوون، ئینجا باوکیان فره‌مانی کرد به‌ یه‌کی‌ک له‌ که‌چه‌کانی که‌ موسای بۆبانگ بکات. ﴿فَجَاءَهُ إِخْدَاهُمَا نَشِيٍّ عَلَىٰ

اسْتِحْيَاءٍ﴾ واته‌: ئافره‌ته‌که‌ زۆر به‌شهرم وحه‌یاوه‌ ده‌پۆیشت به‌ڕێگا‌دا. به‌پراستی گه‌وره‌ترینی جو‌ری شهرم و حه‌یا بووه‌. ئەم ئافره‌ته‌ها‌ت بۆلای موسا (عليه السلام) که‌

به حهياو شهرمه وه دهرڅشت ته نها مهنگاوښكيش بهم لاو لادا لای نه دودا، مهروهك چوڼ له پښتښته كه پدا به شهرم و حهيا بوو، هر بهو شينو په ش له قسه كردندا به شهرم و حهيا بوو. يان به مانايه كي تر: وهك نه وهی پښتښته كهی له سر شينو په كي گه وړه ی شهرم و حهيا بوو بڼگومان قسه كردن و دهربرشینه كه يشی به لگه بوو له سر زمانپاراوی وشيوازی جوانی له قسه كردندا، كاتيك له دسته واژه په كي كورتدا به وپه پي به هيڼی وتی: ﴿إِنْ أَرَادْتُمْ أَنْ تُطِغُوا الْفِرْعَوْنَ فَقَاتِلُوا إِنَّ يَوْمَ الْفِرْعَوْنَ أَكْثَرُ مِنْ شَآئِلٍ﴾.

(ابن كثير) دهر باره ی نه م نايه ته ده لیت: واته: تا پاداشت و خه لاتت بكات له سر نه وهی كه مالاته كهت بڼ خاوداوين، به شيوازی كي په ها داوی ئ نه كرد، تا و همی گومانی ئ نه كات. ۲۰۲

موسا (عليه السلام) وه لامي بانگه پښته كهی پياوړه چاكه كه ده داته وه.

موسا (عليه السلام) وه لامي بانگ كردنه كهی دايه وه.

موسا (عليه السلام) له گه ل نه م خاڤره ته به حهيا و شهرمه دا پښت بڼ لای باوكی، له (ابن عباس) وه (خوالی پازی بیټ) پياوړه ت كراوه، فرمويه تی: موسا له سره تادا وتی: تڼ وړه دواي مڼ وه، به پاستی م پياوړی میمرانیم، سهیری پشتی خاڤره تان ناكه م و پڼگاكه م پيشان بده به لای پاست و به لای چه پدا. ۲۰۱

شنه بایه كي بونځوش

﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَتَمَّ عَلَى الْقَوْمِ قَالَ لَا تَحْتَفِ بِجَوْتِ مِنَ الْقَوْمِ الْفَٰلِغِينَ﴾. موسا له گه ل كچه كه دا پښت، چو به دهم بانگه پښت كردنه كه وه كه باوكی كچه كه خاڤره بوی به دوايدا، كه نيشانه ی چاكی موسا له سر كچه گانی دهر كه وت، نه وړش له نه دود و شهرم و حهياو چاكه دا بوو، خاڤره ته كه يشی زمانپاراو بوو به جوانی قسه كهی بڼ موسا پونگرده وه و پڼی گه ياند.

۲۰۲ - تفسير ابن كثير ۳/۳۸۱ به دستكارپه وه.

۲۰۱ - قصص الانبياء ابن كثير ص ۳۰۳ وتفسير القرطبي ۲۷۱/۱۳ والكشاف ۳/۴۰۳ ومطابيح التليپ ۲۴/۲۴۹.

بېگومان خاوەن مال بە جوانى پېشوازي لە مېوانەكەى کرد و پېزى لى گرت، موسايش لەو مالەدا ھەستى بە ئارامى و ئاسايش و ھەوانەو و دل ئارامى و بەختەوهرى و سەكینەت کرد، ئىنجا چىرۆكەكەى لە سەرەتاو تا ئەو شوینە بۆ گىپرايەو کە گەشتووتە مەدین و لە دەست فیرەون ھەلھاتوو، ئىنجا پیاو دانا و چاکەکارەكە بە موسای وت: ﴿لَا تَخَفْ بَحْثَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾.

واتە: ئەى موسا دەرونى خۆت پاك كەرەو و بێخەم بە، ئیستا تۆ لەشوینىكى ئەمىن و ئارامدايت و پزگارت بوو لە دەست فیرەون و دارو دەستە یاخى و لەسنور دەرچووەكەى (ابن كثیر) دەربارەى ئەم ئایەتە دەلیت: وتی: تۆ لە دەستەلاتى فیرەون دەرچوویت و ئیستا لە دەولەت و شارى ئەواندا نەماویت).^{۲۰۵}

﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ (القصاص: ۲۶).

یەكێك لە كچهكان داواى کرد لە باوكى كە موسا بەكرى بگرت بۆ كارکردن و باسى گرنگترین سیفەتى کرد كە لە موسادا بوو ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾. واتە: (چونكە بەراستى چاكترین كەسێك كە تۆ بىگرت بە كرى، ئەم پیاو بەهێز و ئەمىن و دەست پاك و دەرون پاكەيە).

زانا (الرازى) دەلیت: (... كچهكە موسای بە بەهێز باسكرد ئەویش لەو كاتەدا كە بىنى مالاتەكەى بۆ ئاودان، ھەروەھا بە ئەمىن و دەست پاك، لەوێدا كە گىپرامانەو چاوى پاراستبوو لە پوشتندا و لەو كاتەدا قسەى لەگەڵ ھەردوو كچهكەدا کرد، كە كارەكەيان چى یە و، چوو بۆ یارمەتیدانیان و ئەو كاتەیش كە لەپیش ئافرەتەكەو دەپوشت بۆلاى باوكى).^{۲۰۶}

^{۲۰۵} - قصص الانبياء لابن كثير ص/ ۲۰۴.

^{۲۰۶} - مفاتيح الغيب ۲۴/۲۴.

پیشتر باسمان کرد که بیرەکه سەری دانەپۆشرا بوو، لەو هەدا پونمان کردەوه که هیزی موسا (علیه السلام) لەو هەدا دەرکەوت که مالاتەکهی لەماوێهەکی کهمدا بۆ ئاودان، لەگەڵ ئەو هەدا که هیلەک و ماندوو برسی بوو.

پیاو چاکەکه پیشنیاری ژنەینانی خستە بەردەم موسا (علیه السلام) که یەکیەک لەکچەکانی خۆی ئی ماره بکات.

خوای گەوره فەرمووی: ﴿قَالَ اِنِّي اُرِيدُ اَنْ اُكْحِكَ اِخْدَى ابْنِي هَاثِنٍ عَلٰى اَنْ تَاْجُرَّيْ تَمَانِي حِجَجٍ فَاِنْ اُكْمِتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا اُرِيدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ سَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ (۲۷) قَالَ ذٰلِكَ بَنِي وَبَيْنَكَ اِمَّا الْاَجَلَيْنِ فَصَبِّتْ فَلَا عُدُوْا نَ عَلَيَّ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نُوْلُ وَكَلِيْلٌ﴾ (القصص: ۲۷-۲۸).

واتە: (باوکی کچەکان پیشنیارەکهی پی باش بوو بۆیه وتی: من پیم چاکە بکەم بەکوپی خۆم) (بە زاوای خۆم) یەکیەک لەم دوو کچەت ئی ماره بکەم، بەمەرچی ئەو هەدا هەشت سال لای من کار بکەیت، خۆ ئەگەر دەسالیشت برده سەر ئەو چاکە خۆتە، منیش نامەوێت بیزارت بکەم و زۆرت بۆ بهینم، دەمبینیت ئەگەر خوا بیهوێت لەچاکان دەبم، موسا (علیه السلام) پیشنیارەکهی لاپەسەند بوو، بۆیه وتی: ئەم پەیمانە لەنیوان من و تۆدایە، من پپی پارێزم، بەلام هەرکام لەوماوانەم بۆ تەواوکرا، باستەم ئی نەکریت و ئازاد بم، خوای گەورهش شایەت و ئاگایە بەو هەدا که دەیلێن و پیریاری لەسەر دەدەین).

بەپراستی ئەم پیاو چاکە باوکیکی دلسۆز بوو بۆکچەکانی. وکەسێک بوو خواوێنی شارەزایی و زانایی بوو بە کار و بارەکانی دنیا و پیشنیاری هاوسەرداری کرد بۆموسا و ئیختیاریشی دایە دەست خۆی، کامیانی بەدڵە بۆخۆی هەلبژێرت.

وتراوه: بچوکه که یانی خواست، و تراویشه: گەرە که یانی خواست، بەلام ئەو هەدا ئیمە بە گونجاوی دەبینن - خوازاناترە - ئەو هەدا کردە هاوسەری که هاتبوو بۆ لای موسا و بانگهێشتی کرد بۆ لای باوکی و داوای لە باوکی کرد که بەکرێی بگریت. ئایەتی: ﴿عَلٰى

اَنْ تَاْجُرَّيْ تَمَانِي حِجَجٍ فَاِنْ اُكْمِتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا اُرِيدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ سَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ﴾ (القصص: ۲۷).

ئەم پیاوێ پێشنیاری ژنەپێتانی خستە بەردەم موسا بەرامبەر کارکردنی هەشت ساڵ یان دەساڵ (وہ کہ ئەوہی کہ ژنەپێتان و مارہ بپرنہ کہ ئەسل بوو بیت لە داواکاریہ کہدا بەبی بەکری گرتن، ئەمەش هەست کردنی باوکیکە بە گرنگی دانی بە موسا (علیہ السلام) و مەبەستی خەیر بووہ بۆی).^{٢٠٧}

بێگومان نەرمی نواندن و لیبوردەیی و ئسانکاری لەنیشانەو سیفەتی پیاوچاکانە. بەلێنی دا بەموسا کہ ئاسانکاری بۆ بکات و زۆری ئی ئەکات لەسەر کارکردن، کہ بەکری گرتبوو بۆ لەوہ پێندانی مەرو مالآت، ئەو کاریک ناکات کہ کەسە کارگران و نیش قورسەکان دەیکات، پەچاوی کاتی کارکردنی کرد، موسایش پێشنیاری ئەوہی کرد کہ کەسیکی چاکەکار دەبیت و بەجوانی مامەلەیان لەگەڵدا دەکات و چاک دەبیت بۆیان و نەرم و نیا دەبیت، پەنگە موسا ئەوہی دەربڕیبیت کہ بە شێوہیەکی گشتی و لە هەموو بواریکدا چاکەکار بیت.^{٢٠٨}

موسا (علیہ السلام) ئەم پێشنیارە قبۆل کرد و یەکیک لە کچەکانی خواست

خوای گەورە فەرموی: ﴿قَالَ ذَلِكَ بَنِي وَبَيْنَكَ أَيْمًا الْأَجَلِينَ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا قُولُ وَكَافٍ﴾ (القصص: ٢٨).

(قَالَ ذَلِكَ) ئاماژە بوو بۆ ئەو بەلێنە ی کە پیاوچاکە ی شاری مەدیەن بە موسای وت. ئینجا موسا وتی: ئەوہی کەتۆ پێشنیارت کرد و بەلێنت پێدام بائەوہ لەنیاوانماندا بیت و لێی دەرتاچین، جامن هەرمەسەر لەهەشت ساڵە کە یان دەساڵە کە بەرمەسەر بۆتۆ، من

^{٢٠٧} - القصص القرآني عماد زهير ص ٢٢٧ بەدەستکاریە.

^{٢٠٨} - الکشاف للزمخشري ٤٠٥/٣ بەکورتی.

تاوانم له سهر نابیت و ناچار و ناپه حهت ناکریم. ۲۰۹ ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾. خوای
گه وره وهکیل و ناگادار و جاودېره.

ئىنجا موسا (عليه السلام) يەككە لەكچەكانى خواست.

ماوى بەكرى گرتەكەيش لەسەر خىرو چاكە بەرپۆه چوو، موسا (عليه السلام) كەسيكى بەهيزو ئەمين و بەوفا بوو بەرامبەر وەعد و بەلێن، و پياوچاكەكەى شای مەديهەنیش پياويكى نەرم و نيان و بەرحم و بەخشندە و بەرپۆز بوو، پەيمانى خۆى بردەسەر.

گه پانه وهی موسا (علیه السلام) له گه ن' هاوسه ره که یدا بؤ میسر و کاریکی کوت و پر
له ریگا که یاندا

موسا (عليه السلام) بیری کەس و کار و نیشتمانهکەى نەکرد، ئینجا بېرىارى دا کە لە مەدینەن کۆچ بکات پاش ئەوەى کە ماوەى کارەکەى تەواو کرد کە دەسالت دەبوو، ئینجا هەوالى دا بە خێزانەکەى کە ئەو مەبەستى ئەو کارەى هەیه، ئەویش وەلامى دایەو و گۆنراپەلێ فەرمانەکەى کرد، ئینجا کچەکە داواى مۆلەت خواستنى کرد لە باوکى، ئینجا ئەویش مۆلەتى بە هەردوکیان دا و دوای خەيرو بەرەکەتى بۆ کردن، پاشان موساو هاوسەرەکەى خۆیان ئامادەکرد بۆ سەفەرى گەڕانەوێیان بۆ میسر. .... پاش فالتاوايى و خواحافیزى گەرم لە پیاو چاکەکەى مەدینە و ئەهل و کەس و کارى بەگشتى، موسا پووى گەردەو نیشتمانهکەى خۆى کە دەمیگ بوو بیری نەکرد و حەزى بە گەڕانەوێ نەکرد و زۆر بیری دایک و خوشکەکەى و هارونى برايى و گشت کەس و کارەکەى تری نەکرد.

ئىنجا موسا دەرچوو گەرايەو بەرەو ئەو نىشتەمانەى كە بە ناچارى لىئى ھەلەتەبو
لەترسى سزەى دەست فیرەون ودار و دەستەكەى.
دوای ئەوەى كەنمۆنەيەكى جوانى لە پیاوێتى و وەفا پێشكەش كرد و ماوەكەى
تەواوكرد، گەرايەو.

خوای گەورە لە سوورەتی (القصص) دا دەفەرموین: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَاءَ لهُ نَأْوِلُهُ أَنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ (القصص ۲۹).
 له سوورەتی (طه) دا دەفەرموین: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى (۹) إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ هُدًى﴾ (طه ۹-۱۰).

له سوورەتی (النمل) دا دەفەرموین: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُم بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ (النمل ۷).
 له سوورەتی (النمل) دا دەفەرموین: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُم بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ (النمل ۷).

موسی لە گەڵ خێزانهكیدا لە مەدیەنەو بەرەو میسر دەرچوون، کاتی زستانیش بوو کەش و ھەوا سارد بوو، و شەویش تاریک و نۆتەك بوو، و لە ڕیگاکەیش شارەزا و سەردەرچوو نەبوون.

لەم حالەتە قورس و ناپەھەتەدا، موسا (علیه السلام) لە دورەو ھاگرێک دەبینیت، و دڵی پێی خۆش دەبیت، و داوا لە خێزانهكە دەکات کە لە شوینی خۆیاندا بمیننەو، تا بە لێکۆ ئەر پڕیشکیکیان لەو ھاگرە بۆیەنیت، و تاریکیەکی پێی پوناك بەکەنەو، یان پشکویەکی ھاگری داگیرساویان بۆ بەینیت، ھاگری پێی بەکەنەو و خۆیانی پێی ووشک و گەرم بەکەنەو، یان لای ھاگرەکە کەسیکی دەست بەکویت کە ھەوایی ئی وەرگیریت و دەرپارەیی ڕیگای مەبەست ڕێنمایی ئی وەرگیریت. یان بچیت ھەوایی ئەر ھاگرە بزانییت بۆچی ئەر ناوای پوناك کردووەو و شوینیکی چۆلێشە؟ بەلام کاتێک ھات ھەواییکی زۆر گەورەیی دەست کەوت، کە ئەریش بریتی بوو لەوێ کە پەرەردگاری ھەموو جیھان قسەو گفتوگۆی لەگەڵ کرد و گەورەترین و بەرێزترین تەکلیفیشی خستە سەر شانی.

له سوورەتی (طه) دا خوای گەورە فرموی: ﴿لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ هُدًى﴾
 واتە: کەسێک دەست بەکویت کە ھیدایەت و ڕێنیمویم بکات، بەلام ھەر بەراستی ھیدایەتی حەقیقی وەرگرت، کاتێک پەرەردگار قسەیی لەگەڵدا کرد موسا (علیه السلام) لەدەرپارێنەکیدە ووشەیی (لعل) ی بەکارھێنا، تانەو کو بەگەرێتەو و شتیکی دڵنیا کەری دەست نەکەوین کە وەفای پێی بکات، لەمیشدا وانە و دەرستیکی گەورە و گرنگ ھەیە

بۆ دۆستانى كار و بارەكان و كاربەدەستان و دايكان و باوكان و هاوسەران و كەسانى
تريش، كە نەگەرپنەو تا ئەومەبەستەى كە بۆى چوون جى به جىيى بكن، تا بتوانن
وفا بە كارەكەيان بكن ئىنجا بگەرپنەو.

هەروەها دەربەرىن بە ﴿سَاتِيكُ﴾ بە (سین) ی (تسویف) ئەمە دیاریکردنى بپاریك بوو
لە موساوو بۆ كەس و كارەكە ی كە دیتەو بۆ لایان ئەگەر درەنگیشى پى بچیت و
ماوەكەيش دوورییت.^{٢١٠}

هەروەها كاتيك وتى ﴿سَاتِيكُ﴾ بەكو باسى كردن واتە هاوسەرەكە ی تەنها نەبوو،
بەلكو كەسى ترسشى لەگەلدا بوو لەبەرئەو دەربەرىنەكە بە (جمع) كۆ زۆر گونجاو و
لەبار بوو.^{٢١١}

ئیمەيش دەلین: نە لە قورئان نە لە سوننەتدا شتيك دەربارەى ئەو نەهاتوو كە
بەلگەبیت لەسەر ئەو مىندالى لەگەلدا بويیت يان خزمەتكار يان لەحالتى مىندال بوندا
بويیت، ئەوەيش بەدور ناگیریت كە مىندالى لەگەلدا بويیت يان لەحالتى مىندال بوندا
بويیت - خوا زانا ترە -.

بەلام ئەو ئیمە دەيبينين لە نهيى ئەو دا كە بە (جمع) قسەى لەگەل كردن، ئەو یە كە
زانا (الطبرسي) بۆى چوو كە دەلیت: ئەو بۆدلوخۆش كردنى ئەو بوو تا ئارام بىت و
نەترسیت لەو شوینە تاريك و چۆلەدا) هەروەها پیزگرتنيش بوو و بە گەرە تەماشای
كردنى بوو، ئەمەيش پەيوەندى جوانى دەردەخات لەگەل هاوسەرەكەیدا.

هەروەها ئایەتەكە وشەى (او) ی تیا بەكارهینراوە، بۆ ئەو بوو، ئەگەر هەردوو
كارەكەى بەیەكەو دەست نەكەوت بەلكو یەكێكىانی دەست بكەویت، و لە متمانە و
دنيايیدا بوو كە خواى گەرە دەروى ئى دەكاتەرە و ئاسانكارى بۆدەكات.

^{٢١٠} - الكشاف ٢٤٩/٣ ومفاتيح الغيب ١٨٩/٢٤.

^{٢١١} - الميزان للطباطبائي ١١٦/٣١-٣٢.

وه‌ح‌ی و س‌ر‌وش‌ی خ‌و‌ای‌ی ب‌ۆ م‌وس‌ا (ع‌ل‌یه الس‌لام)

خ‌و‌ای گ‌ه‌وره له سو‌وره‌ت‌ی (ط‌ه) دا ده‌فه‌رم‌و‌یت: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى (٩) إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ أَحَدٌ عَلَى النَّارِ هُدًى (١٠) فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى (١١) إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (١٢) وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى (١٣) إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (ط‌ه ٩-١٤).

واته: (ئ‌ه‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ) ئ‌ای‌ا ه‌ه‌و‌الی به‌سه‌ره‌اتی م‌وس‌ا ت‌ پ‌ی گ‌ه‌یش‌ت‌وه؟ ک‌ات‌یک ئ‌اگ‌ریکی بی‌نی (له گ‌ه‌ه‌ر‌انه‌وه‌یدا ب‌ۆ م‌یس‌ر، له شو‌ی‌ن‌یک‌ی س‌ارد دا، له بی‌اب‌انی سین‌ادا) به‌ خ‌یز‌انه‌که‌ی وت: ئ‌ی‌وه ل‌یره بن، به‌پ‌است‌ی من ئ‌اگ‌ریکم به‌دی کرد‌وه، (ب‌اب‌ڕۆم) به‌ل‌کو سه‌له‌که ب‌زو‌ت‌کی‌کتان ب‌ۆ به‌یت‌م، یان که‌س‌یک‌م ده‌ست ب‌که‌و‌یت پ‌ر‌ی‌ن‌م‌و‌یم ب‌کات، جا ک‌ات‌یک نز‌یکی ئ‌اگ‌ره‌که ب‌و‌یه‌وه، بانگی ل‌یک‌را: ئ‌ه‌ی م‌وس‌ا، د‌ن‌ی‌ابه من په‌روه‌رد‌گ‌اری تۆم، که‌واته پ‌ی‌ل‌وه‌ک‌انت د‌اب‌که‌نه، چ‌ون‌که ب‌ی‌گ‌ومان تۆ له د‌ۆ‌لی پ‌ی‌ر‌ۆ‌زی _ط‌وی_ د‌ایت، م‌ن‌یش ه‌ه‌لم‌ب‌ر‌ارد‌و‌یت (ب‌ۆ پ‌ا‌به‌رایه‌تی و پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌رایه‌تی) جا گ‌و‌ی ب‌گره ب‌ۆ ئ‌ه‌و ش‌ت‌انه‌ی له پ‌ر‌ی‌نگ‌ه‌ی وه‌ح‌ی و ن‌ی‌گا‌وه پ‌ی‌ت پ‌اده‌گ‌ه‌یه‌ن‌ر‌یت، به‌پ‌است‌ی ه‌ه‌ر من (الله‌م)، من خ‌وام ه‌یچ خ‌و‌ایه‌ک ن‌ی یه‌ ج‌گ‌ه له‌من، که‌واته ه‌ه‌ر‌من ب‌پ‌ه‌سته و نو‌ی‌ژ‌ه‌کان‌یش‌ت به‌چ‌اکی ئ‌ه‌نج‌ام ده‌، تا ه‌ه‌م‌یشه م‌نت له‌یاد ب‌یت، ب‌ی‌گ‌ومان پ‌ۆ‌ژی ق‌یامه‌ت به‌پ‌ی‌وه‌یه و ه‌ه‌ر د‌یت، نز‌یکه ب‌یش‌ار‌مه‌وه، ب‌ۆ ئ‌ه‌وه‌ی ه‌ه‌موو که‌س‌یک به‌ گ‌و‌ی‌ره‌ی کار و کرد‌ه‌وه و ه‌ه‌ول و ک‌ۆش‌ش‌ی پ‌ادا‌شت ب‌در‌یت‌ه‌وه).

به‌پ‌است‌ی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره ق‌سه‌ی له‌گ‌ه‌ل م‌وس‌ا (ع‌ل‌یه الس‌لام) کرد‌و وه‌ح‌ی و ن‌ی‌گ‌ای ب‌ۆ ن‌ارد و په‌یام‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌رایه‌ت‌یش‌ی پ‌ی دا و به‌ م‌وع‌ج‌یزه و ن‌ی‌ش‌انه و به‌ل‌گ‌ه‌ی به‌ه‌یز پ‌شت‌ی‌وان‌ی ل‌یک‌رد، که ب‌بنه به‌ل‌گ‌ه له‌سه‌ر پ‌است‌ی بان‌گه‌وازه‌که‌ی، و به‌ل‌گ‌ه‌کان‌یش‌ی به‌ه‌یز‌ین، ئ‌ین‌جا م‌وس‌ا(ع‌ل‌یه الس‌لام) گ‌ه‌پ‌ایه‌وه ب‌ۆ ل‌ای ها‌وس‌ه‌ره‌که‌ی پ‌اش ئ‌ه‌وه‌ی که خ‌و‌ای گ‌ه‌وره پ‌ی‌زد‌اری کرد‌بوو به‌ ه‌ه‌ل‌گ‌رت‌نی په‌یام و ه‌ه‌ر ده‌ب‌یت با‌سی ئ‌ه‌وه‌یش‌ی ب‌ۆ ها‌وس‌ه‌ره‌که‌ی

کردبیت، نهوهی که بینیبووی و بیستبووی، دلی گهشاه و گوشاد بوو و چاوه کانی به بینایی و بهخته وهری شاد بوو و دلێشی دلتیا و دلنارام بوو، و یه کهم که سیش بوو که باوه پری به موسا (علیه السلام) هیئا، ئیتر نازانین کار و باره کانیان دواي نهوه چی به سهرهات، پهنگه بووبیته پشتیوان و یارمه تیده ریک بۆ هه لگرتنی نهو په یامه، و هاوکاری موسا بوو بێت بۆ نهوهی بتوانیت به ئاسانی به خه لکی بگه یه نیت، بێگومان خوای گه وره موسای جیا کرده وه و هه لێژارد و ناماده ی کرد بۆ هه لگرتنی نهو په یامه و گه یاندنی، که به جواترین شیوه بێگه یه نیت، خوای گه وره فهرمووی: ﴿وَلَمَّصَ عَلَى عَيْنِي﴾ (طه: ۲۹).

له ئایه تیکی تردا فهرمووی: ﴿إِذْ نَسِي أَخِي فَقَوْلْ هَلْ أَذُكُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعَكَ إِلَىٰ أَهْلِكَ نَصِيحَةً مِّنْكَ وَأَخَذَ خُزْنَ وَكَلْتَ نَفْسًا فَتَجَوَّكَ مِنَ الْقَمَرِ وَفَكَتَا قُوتًا فَلَمَّسْتَنِي فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ﴾ (طه: ۴۰-۴۱). له ئایه تیکی تردا فهرمووی: ﴿اللَّهُ أَغْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ (الانعام: ۱۲۴). بێگومان نه مه قوئاغیکی تازه بوو له ژیا نی موسا (علیه السلام) که خوای گه وره ناماده و سازی کردبوو، پاش چهند قوئاغ و ئاستیکی پیشت له چهند بوارد.

هه روه ها قوئاغیکی نویش بوو له ژیا نی هاوسه ری تی موسادا، که هاوسه ری ژیا نی له مالی پیاو چاکیک هه لێژارد، له سه ر بنه ما ی دینداری، به راستی باشتی هاوسه ری هه لێژاردوه. . که نه مه یش دایکانی باوه ردارانمان بیر ده خاته وه که چو ن به هه لویت و پشتیوان بوو له گه یاندنی بانگه واز و پشتیوانی کردنی پیغه مبه ردا (ﷺ).

باسى سىيهم:

وانه گرنگ و به سوده كانى چيرۆكه كه:

يه كه م: شيوه ئافره ت له چيرۆكى موسادا (عليه السلام)

ئافره تان له چيرۆكى موسادا پۆلىكى گرنگ و ناوازه يان هه بوو، و دهورى جوانيان بينيوه.

دايكى موسا نمونه يه كى بهرز و جوانى له دايكايه تى هينايه وه و زۆر به سۆز و پهحم و بهزه يى بوو، و زۆر راستگو بوو، سۆز و عاتيفه ي ئه و له گه ل ئيماندا يه كيان گرتبوو، و پابه ند بوو به دلنبايى و متمانهى به هيز و دامه زراوو بوو، و پابه ند بوو به فه رمانى خواى گه وه وه.

زۆر موساى خو ش ده ويست و ده يش ترسا تووشى مه ترسى و له ناچوون ببى ت، خستى به ناو سندوقى ك و پاشان خستى به ناو ده رياكه وه و خوى دا به ده ست فه رمانى خواى گه وه و دلنبا بوو به به لى ن و په يمانى خوا.

هه روه ها خوشكه كه ي موسا (عليه السلام) نمونه ي جوانى له كچان پيشكه ش كرد، و گويزپايه ل بوو بۆ فه رمانى دايكى و زۆر به پيز و به سۆز بوو بۆ براكه ي و زۆرى خو ش ده ويست، هه روه ها زۆر زيره ك و وريا و كارناس و بويز بوو، و به توانا بوو كه پوو به پوى هه لوى ستى قورس و نا په حه ت ببى ته وه، ئه وه ش به هوى ئيمان و دامه زراوى و حيكمه ت و خيرايى و لى هاتوبى يه وه، ئه وه ش كاتى ك ده رده كه وي ت كه شوين براكه ي كه وت و به شويندا چاوى ده گيژا تا لى وون نه ببى ت، زۆر ئاگادارى بوو، و له گه ل ئالى فيره وندا ده دوى ت و به جوانى چاره سه رى گرفته كه ديارى ده كات.

(آسياه كچى مزاحم) كه ژنه كه ي فيره وون بوو، گه وه ئافره ت و ناسراوى ميسر بوو، نمونه يه كى جوانى له ئافره تى باوه ردار و چاكه كار پيشكه ش كرد له و ژينگه فاسيد و

خرابه دا، له گهل نهو هه موو دهسته لات و خوشگوزه رانییه دا تووشی چهنده ها جوړی نازار و ناره حه تی کرا، زور خوږاگر و دامه زراو بوو، به جوانی و پله و پایه ی خوی له خوی بایی نه ده بوو، خوی له هه موو ناز و نیعمه ته دنیایی یه کان داړنی و پویکرده په زامه ندی خوایی.

نهو ثافره ته بوو که پله و پایه و ناوی به ئاستیکی بهرز بهرز بویه وه، که ناوی چوویه پال ناوی خاتوو مریه می کچی عیمران و خه دیجه ی کچی خوهیلید و فاطمه ی کچی محمد (ﷺ).

بهووی جوانی و شوخ و شهنگی و ناز و سوزو دهسته لاتوه نه گه یشته نه م پله و پایه یه، به لکو به ئیمان و کرده وه ی چاکه و دامه زراو ی له سره حق و راستی گه یشته نه م پله و پایه بهرزه.

هه روه ها دوو کچی پیاوچاکه کی مه دیه ن، به راستی نمونوی جوانیان له نه خلاق و په وشتی بهرز و شهرم و حه یا پیشکesh کرد، که نه وه یش له شهرم و حه یا و که سایه تیه که یاندا درده که ویت و زور بهرین و به شکو بوون بو باوکیان، و چاکه کار بوون بو باوکیان، هه روه ها چهنده ها نه خلاق تری جوانیان بووه، که نه وه ش بهرهمی خیزانیکی چاک و ژینگه یه کی پاک بووه، و موسا (علیه السلام) یه کیکیان بو خوی ده خوازیت و ده بیته نمونه یه کی جوان له هاوسه ر، چاکه کار و گوپرایه ل ده بیته بو میرده که ی، هاوکار و پشتیوانی ده بیته له هه موو کاروباریکدا.

دووهم: په ند و وانه ی گرنګ له عه قیده و بیرویاوه ردا

قه ده ری خوا:

له م نایه ته دا قه ده ری خوایی جوان درده که ویت: ﴿فَالْتَفَتَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرِبًا﴾
 إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ (القصص: ٨).

زانا (ابن کثیر) له تهفسیره که یدا ده لیت: (له عومهری کوپی عبدالعزیز (خوا لئی پازی بیت) پریوایت کراوه، که نامه یه کی بو کومه لیک له قهومی (قدری) نووسی، که بیباوه ر

يون به کتیبی خوا و زانستیان کهم بوو به کتیبه پیشووه کان: .... موسا له زانستی خوادا له پیشتر بو فیرعون دوژمن و جیگای خهفت بووه.
خوای گه وره فهرمویه تی: ﴿وَسِرِّي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾، ئیوه و تتان: ئه گهر فیرعو بیویستایه ده بویه دوست و پشتیوان بو موسا، به لام خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَيَكُونَنَّ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرًّا﴾.^{۲۱۲}

د نیا بوون له په یمانی خوا

له هه لویستیکی دایکی موسادا (علیه السلام) وانه ی گرنګ هیه له دنیایی به به لینی خوا و پشت به ستن به خوا و داوای کومه کی و یارمه تی له خوای گه وره و یارمه تی له خوای گه وره له هه موو حاله تیکدا، دنیایی به ره مه مکه له به ره مه کانی ئیمان و پله یه له پله کانی ئیحسان، دنیایی له دلیکدا دانامه زیت که سه کینه ی بو غیری خوا تیابیت، ئه گهر دله که بوویه جیگای سه کینه ی خوا یی، ئهوا پرده بیټ له یه قین و دنیایی.
کاتیک دایکی موسا منداله که ی خسته ناو صندوقه که ی، ئه ویشی خسته نا ده ریا که وه، تهواو دنیابوو به به لنین و په یمانی خوا یی، و منداله که ی سه لامه ت بوو به قودره تی خوا یی و گرنګی پیدانی ئه و.

په نابردن بو خوای گه وره

له نایه تی: ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (۲۱) و کما تَوَجَّهَ تَلَقَّاهُ مَدِينٌ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿القصص: ۲۱-۲۲﴾. ئاماره بو ئه وه کراوه که پیویسته پوبکرته خوا

و داواى كۆمهكى و يارمهتى لى بكرىت، و داواى هيدايت و پىنمايى لهو بكرىت، به پاستى هەر خوا پىنمويى كارە بۆ پىنگاي پاست و دروست.

سېيهەم: دەرس و وانە فېقھى يەكان

۱_ مافى مندال له شير پىدانى داياكايەتى:

له ئايەتى: ﴿وَإِذْ نَادَىٰ إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَأَلَيْهِ فِي السَّيِّءِ وَكَا تَخْزِي بَابَا مَرَادُوهَ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهَ مِنَ الْمَرْسَلِينَ﴾ (القصص: ۷).

ههروهه ئايەتى: ﴿وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُوهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ﴾ (۱۲) فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَكَا تَخْزَنَ وَلِعَلَّهُمْ أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (القصص: ۱۲-۱۳). ئامازەيه بۆ گىرنگى شير پىدانى داياك كه يەكسەر

داواى له داياك بوون دەست پى دەكات و بهردهوام دەبىت تا دوو (حول) تهواو دەكات و منداله كه خۆى دهگىت.

خوای گهوره دههرومىت: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَمَرَ أَنْ يَرْضِعَهُ الرِّضَاعَةُ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ مِمَّا رَزَقْنَاهُ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تَكُفُّ نَفْسٌ إِلَّا وَسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَمَرَ آدَامُ فَصَالًا عَنْ نَرَضٍ مَبْهُمَا وَشَاوَرِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَمَرْدُكُمْ أَنْ تَسْرِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَآمَنُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (البقرة: ۲۳۳).

واته: (داياكان (تهلاق دراوبن يان نهه) دووسالى تهواو با شير به منداله كانيان بدهن، بۆ هەر كهسه كه دهيهويى شيرى تهواو بدات و پىويسته لهسەر نهو كهسهى خاوهنى

مندالەكەيە (واتە باوكى يان بەخىوكەرى) پۇق و پۇزى و پۇشاك بە شىۋەيەكى جوان و پەسەندى ئايىن ئامادەبكات، ئەرك لەسەر ھىچ كەس دانانرئىت جگە لەتواناي خۇي، نابىت ھىچ دايكىك زىانى پى بگەيەنرئىت بەھۇى مندالەكەيەو، ھەروەھا باوكىشى نابىت زىانى پى بگەيەنرئىت بەھۇى مندالەكەيەو و لەسەر مىراتگرى مندالەكەيشە ويئەى ئەو مافانەى كە باسكران، خۇ ئەگەر دايك و باوك ھەركاتىك بە پەزامەندى و پرس و راى ھەردولايان ويستيان مندالەكەيان لەشیر بېرنەو، ئەو قەيناكات و ھىچ گەناھيان لەسەر نىيە لەو بارەيەو، خۇ ئەگەر ويستتان دايەن بۇ شىرپىدانى مندالەكانتاتان بگرن، ئەوھىش قەيناكان، و ھىچ گوناھتان لەسەر نى يە، بەمەرجىك ماف و كرئيان بەجوانى و شايستە پىئىدەن، لەخوا بترسن و پارىزكارىن و چاك بزانن بەپراستى خوا زۆر بىنايە بەو كار وكردەوانەى كە ئەنجامى دەدەن).

خوای گەرە دەفەرموئىت: ﴿وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾. كەمترىن ماوہى سىكپرى پوون دەكاتەو كە شەش مانگە لەگەل ماوہى شىرپىدان كە دوو سالى تەواو، كۆى ھەردووكيان (۳۰) سى مانگ دەكات.

سوود و گرنگىيەكانى شىرپىدانى دايك

۱- پۇژ بە پۇژ شىرى مەمكى دايكان گۆرانكارى بەسەردا دىت و لە پۇژىكەو بۇ پۇژىكى تر جىاوازە كە لەگەل گەشەى مندالەكەدا گونجاو و لەبارە، كە ئەو سىفەتە لەشىرى بەرھەم ھاتودا نىيە، مەمكى دايكان لە سەرەتادا (ژەك) دەردەدات، كە پىرۆتىنى زۆر و ماددەى گرنگ و بە سودى خۇراكى تىايە، كە ئەمانە لە شىرى بەرھەم ھاتودانىن، ھەروەھا شىرى دايك چەورى كەمە و پىژەى دىارىكراو و ھاوسەنگە و پىژەى شەكرى گونجاو و دىارىكراو و لەگەل پىداوئىستى مندالەكەدا زۆر گونجاو.

۲- شىرى دايك كۆئەندامى بەرگرى لەش بەھىزدەكات لاى مندالان و ھەروەھا بە ئاسان ھەرس دەبىت و خىرايشە ھەروەھا (مەقم) پاك و پالىورا و و بى مەترسىيە، لە كاتىكدا كە شىرى بەرھەم ھاتوو زوو پىس و مىكرۇباوى دەبىت.

- ۳- پلەي گەرمى شىرى دايك زۆر گەنجاوہ بۇ مندالەكە.
- ۴- شىرپىدانی دايك تەكلىف ناخاتە سەر بواری ئابورى، بەلام شىرى بەرھەم ھاتو تەكلىف دەبات، و بارى نەفەقە قورس دەكات.
- ۵- شىردانى دايك بۇ مندال بە نىسبەت دايكانەوہ: دەبىتە ھۆى چۈنەوہ يەكى پەحم و ۋەرگرتنەوہى دۇخى خۆى بە ھۆى ئەوہى كە مندالەكە گۆى مەمكى دايكى دەمژىت: ئەمەش دەبىتە ھۆى كەمى خويىنى پۇيشتو لە پەحمدا.
- ۶- ئافرىتى شىردەر كەمتر تووشى نەخۇشى شىرپەنچە (سرطان)ى مەمك دەپن تا ئافرىتانىك كەشىر نادەن.
- ۷- شىردان زياتر كرانەوہ و گەشانەوہ وپاچەتى نەفسى بە ئافرىت دەدات و سۆزى دايكايەتى تىردەكات، كاتىك مندالەكەى دەخاتە كۆشى و باوہشى پيادەكات و دەبىت بە سىنگى يەوہ و خۇشەويستى خۆى بۇ دەردەپرېت.
- ۸- لىكۆلىنەوہ نوپكان ئەوہيان سەلماندوہ (كە دەبىت مندالەكە زۆر نزيكى دايك بىت يەكسەر دواى لەدايك بوونى راستەخۇ، ئەوہش لەبەر گىرنگى ئەو ساتە وەختە لە پەيوەندى نىوان دايك و مندالەكەدا، نزيكى جەستەيى لەنيوان دواندا دەگونجىت بىيتە ھۆى گۆپىنەوہى پەيوەندى نىوان دايك و مندال).^{۲۱۲}
- ۹- ھەروہا لىرەدا ھەل بۇ دايكەكە رىك دەكەوېت بۇ بىيىنى مندالەكەى و دەست لىدانى لەدواى لەدايك بوونى راستەوخۇ، ئەو لە پىويستىرپىن كاتدايە لەھەست و دەست لىدانى مندالەكەيدا. لەبەرئەوہى كە ئەبىت ئاگاھارى زياتر بىكرىت پىش بىركردنەوہ لەوہى كە مندالەكە جيا بىكرىتەوہ لە دايكى، دواى لەدايك بوونى.

ۋانەيەكى گىرنگا لە پەروەردە

لە گەپرانەوہى موسادا (عليه السلام) بۇ ئامىزى دايكى ۋانەيەكى گىرنگ لە پەروەردەكردن ھەيە، بىگومان خواى گەورە ويستى موسا لە ئامىز و باوہشى دايكى خۇيدا پەروەردە بىيت، كە دايكىكى چاكەكار و ئەمىن بوو بۇ كۆپەكەى خۆى، موسا گەپرايەوہ بۇلاى تا ئەو لاى خۆى بە پەروەردەيەكى ئىمانى و راست و دروست پەروەردەى بكات.

ئەگەر خۆى گەورە شىرى ئافرىتە شىردەرهكانى لەسەر موسا حەرام و قەدەغە نەكردايە، ئەوا يەككە لەو ئافرىتانە سەر پەرشى بەخوێوکردنى موسايان دەکرد، يان ئافرىتيك لە دەروەى كۆشك و تەلارەكانى فیرعەون، بەلام خۆى گەورە قەدەرهكەى وا كيشا بوو كە موساد(عليه السلام) بگەریتەو بۆلای دايكى، كە بەنمونهى دايكىكى پاك و چاك و باوەردار و دلتيا و بەرپىز و پەرورەدەكەر دەژمێردرا.

بەراستى ئيمە ليرەدا دەمانەوێت خوێنەرانى بەرپىز و خوشەويست لەو ئافرىتە خراپەكارانە ئاگادار بكەينەو، كە كەسانىكى نامسولمانن و لە پۆژئاوا و ئەوپەرى ئەوروپا و ئەمريكاو دین بۆ وولاتى مسولمانان، سەرپەرشى كاری گەورە و گرنگ دەكەن لە پەرورەدە كردنى نەوێ مسولماناندا.

بەراستى زۆر سەیرە، ئيمە چۆن دلمان دیت منداڵەكانى خۆمان دەدەينە دەست عەقلى ئەو ئافرىتە بى باوەرانە؟!

دەبیت لەسەر چ بنەما و بەرنامەيەك پەرورەدەى منداڵەكانى ئيمە بكەن؟!
دەبیت ئيمە چى چاوەرپى بكەين لەو منداڵانە، كە ئەمڕۆ منداڵن و سەبەينى دەبنە گەنج و پینگەيشتوو، و دەبنە پياوانى دواپۆژ؟

دەبى ئيمە چاوەرپوانى چييان لى بكەين كە ئەوان لەباویش و ئامیزى ئافرىتيكى بێگانەدا پەرورەدە دەبن؟ و لەسەر بەرنامەيەكى نا ئىسلامى پەرورەدە دەبن؟

لە مافەكانى ئافرىتى شيردەر

وەك شەرىعەت بەپێيوستى داناو نەفەقە و خەرجى ئافرىتان لەسەر مێردەكانيانە، ئيتەر ئەو ئافرىتە سكى هەبیت يان شيربدات، يان ئەگەر سكى نەبوو، و شيردەريش نەبوو، ئەوا نەفەقە و خەرجى مافيكى شەرىعە لەسەر مێردەكەى بۆ ئەو، هەروەها ئافرىتى تەلاقدرائى سك پريش، وەك يەكە ئيتەر ئەگەر لەماوێ (طلاق الرجعي) يان (طلاق البائن) يشدا بێت ئەوا ئەو ئافرىتە هەر حەقى بەسەر مێردەكەيەو هەيە، خۆى گەورە

فەرەمويەتى: ﴿أَسْكِنُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُمْ لَنْ يُغْنِيَا عَنْكُمْ وَالْأُولَىٰ خَيْرٌ وَأَوْلَىٰ لَكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَفْعَلُونَ﴾ (الطلاق: ۶).

واتە: (ئەو ئافرىتانەى كە تەلاقىك يان دوانيان ماوه، بە گوڤرەى توانايان جىگە و پىگەيان بۆدايىن بىكەن لاي خۆتان، نەكەن ئازاريان بدەن و تەنگەتاريان بىكەن و زۆريان بۆبەيىنن خۆ ئەگەر سكيان هەبوو (ئەگەر سى تەلاقىش درابوون) هەر بەخىويان بىكەن و مەسرەفيان بىگىشن هەتا سىكەكەيان دادەنن، خۆ ئەگەر مندالەكەيان بەشیر گوڤشکردوو بەخىويان كرد، ئەو هەقى خۆيان بدەنن، دەكرىت بە شىوہەكى جوان و چاك پاويژ لەناو يەكدا بىكەن بۆ بەخىوكردى مندالەكە، خۆ ئەگەر پىك نەهاتن و ئاكۆك بوون، ئەو دەكرىت ئافرىتەيكي تر مندالەكەى بۆ بەخىو بىكات و شىرى پىبدات).

شىر پىدانى مندال تەنھا واجىبى دايك نىيە، لە چەند حالەتيكى ديارىكراودا نەبىت

زىنەى زانايانى (فيقه) لەسەرئەو كۆكن كەشیر پىدانى مندال تەنھا واجىبى دايك نىيە، بەلكو ئەو (مندوب) پىگەپىدراوه، واجبىش نابىت لەسەر دايك مەگەر كاتىك باوك كرى شىر پىدانەكەى لەسەر قورس و زۆر و ئارەحەت بىت، كە ئافرىتەيكي شىردەرى ترى بۆ بگريت، يان مندالەكە عادەتى وايە كتنەها مەمكى دايكى خۆى دەگرىت، يان باوكەكە ديار نەبىت و كرى جى نەهيشتبىت بۆ بەكرى گرتنى شىر پىدەرەكە، ئەو ئەو كاتە واجب دەبىت لەسەر دايكەكە، كەشیر بەمندالەكە بدات تانەمرىت.^{۲۱۴}

كارى ئافرىت

خوای گه وره فهرمویه تی: ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ يَسْكُنُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ
أُمْرَأَتَيْنِ إِذْ وَدَّانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي قَالَتْ لَأَنْزِلَتْ إِلَيْنَا مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ (٢٤) فَجَاءَهُمَا إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (٢٥) قَالَتْ
إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ (القصص: ٢٢-٢٦).

ئهم ئایه ته پیرۆزانه له باسێک ددهوین، که زۆریک له کهسانی خاوهن بیر و لیکۆلهری
سه رقāl کردوه به کارو باری ثافره تانه وه که ئه ویش: کاری ثافره تانه.

ئیسلام له بابه تی کارکردنی ثافره تاندا سیاسهت و دهستور و یاسایه کی ناوازه و رێک
و پێک و بهرنامه یه کی دادوه رانه و تیرو ته و اووی هیه، ئهسل له ته رازوی شه رعدا ئه وه یه
که پیاوان له مال ده رچن بۆ کارکردن و ئه رکی نه فهقه و خه رچی بخه نه سه رشانی خۆیان
بۆ ماله که ی خۆیان، ئه و لێ ره دا کارکردن له سه ر پیاوان واجب و پیاویست ده بیّت، تا
بتوانیّت نه فهقه و خه رچی بۆخۆی و ئه و که سانه ی له سه ر ئه من دا بین بکات.

له فهرموده یه کدا له (ابن عمر) (خوا لینی پازی بیّت) ده لیّت: له پیغه مبه ر (ﷺ) م بیست،
که ده یفه رمو: (ئێوه هه مو تان چاودێرن و هه مو تان به رپرسیارن له وه ی که له
به رده ستاندا یه، پێشه و چاودێره و به رپرسه له و شتانه ی که سه ر په رشتی ده کات، پیاو
چاودێره به سه ر ئه هل و کهس و کاریه وه و به رپرسه له وه ی که ئه و سه ر په رشتی ده کات،
ثافره ت چاودێر و به رپرسه له مانی میژده که ی و به رپرسیشه له وه ی که ئه و چاودێری
ده کات، خزه تکار چاودێر و به رپرسه له مانی گه وره که یی و به رپرسیشه له وه ی که ئه و
چاودێری ده کات و سه ر په رشتی ده کات...) ^{٢١٥}.

کاری ثافره ت راست و حه قیقییه و ئه و په یامه ی پی سپێرداره وه که له مالدای کار بکات و
به رپرسه له و ماله دا، ئه مه به رنامه ی ئیسلامه که زۆر له بار و گونجاوه له گه ل فیه ره تی

ئىنساندا و ههروهه له گهڻ سروشتى پياوو ئافره تيشدا گونجاوه، خواى گهوره له سووره تى (طه) دا فرمويه تى: ﴿فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَكِرِهٌ لَكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى﴾ (۱۱۷) إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى (۱۱۸) وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿طه: ۱۱۷-۱۱۹﴾.

خواى گهوره پونى كرده وه كه دوژمنايه تى ئىبليس ته نها بو ئادهم (عليه السلام) نه بوو، بهلكو (حواء) ىشى گرته وه، كه دوژمنايه تى هه بوو بو ههردووكيان و نه وه كانيشيان. خواى گهوره ووتهى خوى ئاراستهى ههردووكيان كرد: ﴿فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ﴾. چونكه بهرپرسيارى تى هاوبهش بوو له نتيوان ئادهم و ههوايشدا، و تهى ﴿فَتَشْقَى﴾ دهرپرين بوو به ته نها بو ئادهم (عليه السلام)، چونكه نه وهول بو ژيان و كار كردنى دهر وه ديدات، ده بى ت نهو بچى ت بهدم داواكاريه كانه وه له جل و بهرگ و شوين و خواردن و خواردنه وه نه مانه نهرك و واجبى پياوانن، له سه ر ئافره تان واجب نابى ت مه گه ر له حاله تى پىويستدا.

مه رج و پىويستى به كان بو كار كردنى ئافره ت

ئىسلام قه ده غه ي نه وه ناكات كه ئافره ت كار بكات و له مال بچى ته دهر وه، به لام مه رج و (ضوابط) ي بو داناه، كه له گهڻ سروشتى ئافره تدا بگونجى ت و له گهڻ به ره ژه وه ندى كو مه لگايشدا يه ك بكه وي ت. نه وه مه رجان به ريتى له:

۱- ده بى ت گه وه و سه ره رشتىاره كه ي پازى بى ت و پىگه ي بدات: ئافره ت نه چى ته دهر وه مه گه ر به مو له ت و مرگرتن له گه وه و سه ره رشتىاره كه ي كه بهرپرسه له و، نه سل نه وه يه كه ئافره ت له مالدا بمنيى ته وه مه گه ر ته نها بو پىويستى، خواى گه وه فرمويه تى: ﴿وَقَرْنِي يُونُسَ كُنْ وَكَا بَرِّخُنْ بَرِّخُ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾ (الاحزاب: ۳۳).

۲- لەفیتنە و ئازاۋە ئەمىن بىت: لە شىۋازەكانى فیتنە و ئازاۋە بىرىتىيە لە تىكەلاۋبوون و خۇپازاندنەۋە و مانەۋە بە تەنھا لەگەل پىاۋاندا لەم لاۋ ئەۋلاۋ ھەموو ئەو شىۋازانە كە دەبنە ھۆى ھەلگىرساندنى ئاگرى فیتنە، ئىسلا ھەمويانى حەرام كىردۈۋە.

۳- كارى ئافرىتەكە بە جۆرىك نەبىت كە لە كار و گىرىگى خۆى لاىبىدات ۋەك ھاۋسەر و داىكاىەتى.

۴- كارەكە لەگەل پەگەزە مېنىيەيەكەيدا پىچەۋانە نەبىت، واتە: كارى قورس و گران نەبىت كە پىۋىستى بە ھىز و تواناى زۆر ھەيە و كارەكە قورس و گرانە، و نەبىت لەو كارانە بىت كە پىگە پىدراۋ نىيە بۆ ئەو ۋەك دادۋەرى و سەرپەرشتى كاروبارى گشتى و شتانى تر، لەو كارانەى كە لەگەل سىروشتى ئافرىتەدا ئاگونجىت و لەگەل تواناۋ لىتاتۋىيەكانىدا ئاگونجىت.

۵- دەبىت كارى ئافرىتەكە كارىكى چاك بىت و بەرھەمدار و بەسۈد بىت بۆ كۆمەلگە، لەو كارانە نەبىت كە گومراكەر و خراپىن ۋەك: سەما و خۇبادان و گۆرانى و دراما و خۆدەرختىن و شتانى تر لەو كارانەى كە دەبنە ھۆى خراپە و لادان.

نەمۇنەى جوان و پاك و ئاۋازە لە ئافرىتانى ئىشكەر

كاتىك ۋورد دەبىنەۋە لە چىركى موسى (عليه السلام) لەگەل دوو كچەكەى شارى مەدىنە، دەبىنەن كەئەو دوو ئافرىتە زۆر ئاچار بوون لەسەر چوونە دەرەۋە بۆ كاركردن، ئەۋەش لەبەر نەبۈنى كەسىك كە بەو كارە ھەستىت و شوينى ئەۋان بگىرتەۋە.

و بىنىمان ئافرىتەكان سوور بوون لەسەر ئەۋەى كە پابەند بن بە ئەخلاق و پەۋشە بەرز و جوانەكانەۋە، كە لە دورى ھەموو خەلكەكەۋە ۋەستابوون تاتۋوشى فیتنە نەبن، ھەرۋەھا لە گفتۈگۆكەياندا لەگەل موسادا (عليه السلام) كە بەلگە بوو لەسەر پەۋشەى جوانيان و ئەدەبى بەرزىان، چۈنكە لە ئەسلىكى پاك و چاك ھاتبوون، ئەۋان بەريان لە مالاكەيان گىرتبوو نەياندەھىلا تىكەل بە خەلكەكە بىن، موسايش سەرى سوپما لەم كارەيان كەئەۋان پىي ھەستاۋن كە كارەكە قورسە و ئەۋانىش دوو ئافرىتەى لاۋان،

وسهري سوږما له نه ده بيان، كه به لگه بوو له سهر نه وهی له مائیکي چاکه وه دهرچوون. ئافره ته کان به نه اندازهی پرسپاره که وه لامي موسايان دايه وه، وه لامیکي ساده و ريگه پندراو بوو، تيبيني نه وه ده کړيت که موسا (عليه السلام) له پيشدا پرسپاري کرد له حاليان. وهک تيبيني ده کړيت که گفتوگو که ته نها چهند ووشه يه که بوو و زوري پي نه چوو، که نه وه نده بهس بووه و بهشي پيوست بووه. ئينجا موسا هات کاره که ی بو جی به جی کردن که بریتي بوو له ئاودانی مال ته که يان، پاشان چوو بو سيښهري داریک بي نه وهی بگه پريته وه بو لايان و چاوه پي بکات سوپاس و ستايشي بکه ن: ﴿فَسَتَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَتَيْتُكَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾. پيتي (فاء) به لگه يه له سهر خيرا نه نجامدانی کاره که، هه روه ها دواي کاره که چوو ژير سيښهري داره که ديار بوو که زور ماندوو بوو هه روه ها چاوه پي کړی و پاداشتيشي ئي نه کردن، به لکو له خواي گه وړه ی چاوه پي کرد، کاره که ته نها له بهر خوا بووه، نه گهر کاتيک کاریک له بهر خوا نه نجام بدریت که واته ده بيت نه و که سه ی نه نجامی داوه ناگای له چاوديري خواي گه وړه بو بيت له کاره که دا، نه گهر کاریک به و جوړه بوو نه وه کاریکي چاک و وهرگيروه.

بيگومان نه رکي کو مه لگايه که هاوکاري ئافره ت بکات، نه وانه ی که ناچار دهن بو کارکردن له مال ده چنه دهر وه، کو مه لگای موسلمانان کو مه لگايه کی پر له خوشه ويستی و په حمه ت و به زه یی یه، کو مه لگای پيکه وه ژيان و تيکه لاوی و هاوکاري و به دمه وه چوون و ده سته بهري یه، کو مه لگای پياو ته ی و ليها توويی و سه ربه رزی و که رامت و پيژه.

له ديارده خراپه کان نه وه یه، له کو مه لگا پيشکه و تو وه کاند ا ده بينيت و ده بيستيت که هه نديک له پياوان پياو ته ی و ليها توويی و شه هامه تی خو يانيان له ده ست داوه، و خيژانه کانيان ناچار کردوو و زوريان ئي کردوون له سهر کارکردن هه روه ها کچ و خوشکه کانيشيان که بچنه دهر له مال بو کارکردن، له گه ل نه وه ی که نه وان حه ز ده که ن له ماله وه بمينه وه، که له هه مان کاتدا پياوان توانای نه وه يان هه يه که نه فقه و خه رجيبان بکيشن، نه مانه ش ته نها به هو ی ته ماع و چا و برسي تي و نه بونی پياو ته ی و ليها توويي وه پهيدا ده بيت.

كۆمەلىك گۆقتە و دەنگى گوماناوى و بى نرڭ

ئەمىر ئۇ كەسانە دەبىنىن كە ئافرىتان پال دەنن و دەيانخەنە ئا و بازارەكانەو بۇ كاكردن كە تىكەلەوى و كارکردنن لەگەل پياواندا تىكەل دەبىت، لە ھەموو جۆرەكاندا پىشپىكىنى يەكتى دەكەن، و خۇپازاندەو و پىكەو مانەو ەيش لەولاو بوەستىت. لەم كارانەدا گومرايى ولادان و بەلاوخرابەى جۇراو جۇر دەكەوئەتەو.

كەسانىك دەبىنىن بەناوى ئازادى پەھاوە بانگەشە بۇ ئەم كارە دەكەن بە ناوى يەكسانى لە ئىوان ژن و پياواندا، بىگومان ئەو كەسە بانگەوازەنە ئەو ەيان لە بىرچۆتەو و بى ئاگا و نەزان بوون بەرامبەرى كە سىروشتى ئافرىت و توانا و لىھاتوو يىەكانى و كار و فەرمىانى ئەو لەژياندا چىو چى دەخوازىت؟

كە كارى سەرەكى و بنەپەتى ئەوان ھاوسەرى و داىكايەتى يە.

زۆربەى ھۆكارە بىنراو و بىستراو و خويندراو ەكانى راگەياندن پىر بوون لەم بانگەشە و بانگەوازەنە و ئەو دەنگانەى تيا بەرز بوەتەو. كە بانگەواز دەكەن بۇ دەرىچونى ئافرىتان و يەكسان كەردنى تەواويان لەگەل پياواندا لەھەموو شتىكدا. لەگەل ئەو ەى كە ھەر لەفەترەدا چەندەھا جياوازی تاكايەتيان ھەيە.

نەمۇنەيەك لەو بانگەشانە :

(رفاعة الطهطاوي) دەئىت: (بە راستى دەست بەتالى ئافرىتان لە ئىش و كار زمانىان سەرقال دەكات بە وتنى قسەى بەتال و بى ماناوە و دلىشيان بە ھەواو ئارەزو و وتنى قسەى بى مانا و درۆ، و كارکردن ئافرىت دەپاريزىت لە ھەرشىك كە گونجاو نەبىت و لە فەزىلە و پىز نىكى دەخاتەو).^{۲۱۱}

^{۲۱۱} - الاسلام والحضارة الغربية ص ۳۷ تأليف د. محمد محمد حسين مؤسسة الرسالة بيروت ط ۵ سنة ۱۴۰۲ هـ - نىمەش دەللىن: نازانن چ فەزىلە و پىزىك ەيە كەئەو ھەولنى بۆدەدات و كارى بۆدەكات ! نازانن پاراستن لەكوئدايە بۇ ئافرىت كاتىك بۇ كارکردن بچىتە دەرەو و خۇى پىرازىنىتەو و جلى نەشياو و تەك و كورت تەسك لەبەركات و تىكەلەوى پياوان

(نبوية موسى) دواى ئەوھى كە دلتىاي كردهوھ ئىنسان وەك حەيوان و ئازەلەنە، دەلئىت جىاوازى نىيە لەنىوان نىرە و مئىيەى ھىچ ئازەلئىكدا، گەمالە سەگ وەك سەگى دەل وەھايە، ھەروھە پشیلە و مشك جىاوازيان لە ھىچ شتىكدا نىيە، تەنھا زۆربونەكە نەبئت.^{۲۱۷}

ئىمەيش دەلئىن: لىكچواندى ئىنسان بە ئازەلەن پىچەوانەى راستى و حەقىقەتە، ئىنسان سروشتى خۆى ھەيە و سىفەت و ئامانجى خۆى ھەيە، ھەروھە ئازەلەنئىش سورشت و سىفەت و گرنگى خۆيانىان ھەيە لەژياندا، ئىنكارى كردنى جىاوازى لەنىوان سروشتى پىاو و ئافرەت و ووزە و تواناكانياندا لە ھەريەكەيان لە كار و گرنگى خۆياندا، ئەوھ ئىنكارى كردنى ھەموو جىاوازى يەكانە: ئىنكارى راستىيە نەگوڤ و دامەزراوھەكانە لە دىن و زانستدا.

چەند ووشەيەكى راست و پوون دەربارەى كارى ئافرەت

(عباس محمود العقاد) دەلئىت: (...بىجگە لەوھى كە ئىمە بە بى دوو دلى دەتوانىن تى بگەين كە كۆمەلگای نمونەيى ئەو كۆمەلگايە نىيە كە ئافرەت ناچار بكات لەسەر كاركردن و ھەولەدان بۆ پەيداكردن خۆراك بۆ مندالەكانى، وەك ئەوھ ديارە لە زۆرىك لە دەولەتە پۆژئاوايىيەكاندا، كاتىك كە پىاو بەرپرسىيارىتى لەسەر شانى خۆى لادەبات بەرامبە خىزانەكە و ئافرەت ناچار دەكات بۆ كاركردن لە رىگای بەدەستەيتانى مەعیشەتى ژياندا بۆ مندالەكانيان...).

بكات، دەبئت لەمەدا چ پاراستنىك بۆ ئافرىتان ھەبئت ! دەبئت(الطهطاوي) چ كارىكى مەبەست بوئىت؟ ئايا ئافرەت لەمالەوھ بىتكارە؟ ئەى بەرپرسىيارىتى بەرامبەر مال و بۇمال لەكوئىدايە؟ چۆن سەرپەرشتى مندالەكانى بكات؟ ئايا ئافرەت لەمال دەرچئت و كارىكات پاشان چاك دەبئت وپاك دەبئتەوھ؟

^{۲۱۷} - بەپىنى ئەم قەسەى نۆر نەزان بووھ بەرامبەر راستى و واقع و نەشارەزا بوھ بە جىھانى ئازەلەن سەرەپراى جىھانى مرقەفەكان بىگومان جىاوازى نۆر ھەن لەپىنكەتە و ھەلس و كەوتياندا، ھەروھە لە نىوان نىرە و مئىيە كانىشدا، لە ھەموو جۆرەكانياندا.

ماموستا (ابو الأعلى المودودي) ده لیت: (ئافره ت له کومه لگای مسولماندا کابانی ماله، ئه وهش شهریه ت بوی دیاریرکړدوه، له کاتیکدا له سهر پیاوکه پیویسته که مال و سامان په یدا بکات و نه فقه و خهرجی بکیشیت، پیویسته ئافره ته که له و سامان و ماله کاری مال به پړوه به ریت و خهرجی بکات، چونکه (ئو چاودیر و بهرپرسه به سهر مالی میړده که یوه و بهرپرسیاریشه لی که چون ده پپاریزیت و خهرجی دهکات) و ئیسلام مؤله ت ددهات به ئافره ت که له مال دهرچت، ئه گهر پیاو نه بوو یان نه یتوانی، یان مه عاش و نرخ دیاراییه که کم و لاواز بوو، یاخود پیاوکه نه خوش یان بی توانا و بی دهسته لات بوو، له حاله تدا ریگه دراوه که ئافره ت له مال دهرچیت بۆ کارکردن.

ماموستا (البهي الخولي) ده لیت: (بیگومان دینی ئیسلام حرامی ناکات که ئافره ت کاربکات به لام ئه وهی له سهر حرام دهکات که مه یدان و شوینی سروشتی و شیاوی خوی چول بکات به بی عوز و بیانویهک، که مه یدان و شوینی که که س ناتوانیت بیجگه له ئافره ت پری بکاته وه، کاتیک ئافره ته که بجیته شوینی که که پیاو به توانا و لیها تویی خوی ناوه دانی بکاته وه، به جوریکه که ئافره تی پیویست نییه...).

فهیله سوفی ئابووریناس (جول سموکن) ده لیت: پیویسته ئافره ت به ئافره تی خوی بمینیته وه، بیگومان ئو به و سیفه ته وه ده توانیت به خته وه ری خوی به ده ست به ینیت و بیبه خشیت به کهسانی تر، با حالی ئافره تان چاک بکه ین به لام نه یانگورین و خومان له وه پپاریزین که بیگورین بۆ حالی پیوان).^{۲۱۸}

تیزیک دکتورا داوا دهکات ئافره تان بگه رینه وه ناومال، له به شیکیدا ده لیت: به شی ئافره تان له کاره گشتی یه کاند ده ینته هو ی بی ناگابوون له کاری سهرکی ئافره تی خویان که سهرپرشتی مال و په روه دهی منداله).^{۲۱۹}

پوخته ی قسه له کاری ئافره تاندا

ئسل و شیاو وایه که ئافره ت له مالدا بمینیته وه، ته نها بۆ پیویستی ده چیته دهر، و کاری به رته تی و سهرکی ئافره ت سهرپرشتی ماله.

^{۲۱۸} - المرأة بين الفقه والقانون للدكتور مصطفى السباعي ص/ ۱۷۶.

^{۲۱۹} - جريدة الاخبار ۱۹۸۴/۴/۱۷ نقلاً عن كتاب لاتظلموا المرأة د. كامل الفقي و الرسالة الدكتوراه: أميمة فؤاد مهنی.

كارى ئافرىت لە دەرەۋەى مال رېڭە پىدراۋە، بە مەرجىك سەپەرشتىياري رېڭەى بدات و لەسەرى رېڭ بىكەۋىت و لە فېتنە و ئاژاۋە ئەمىن بىت، و كارەكەيش لە سىروشت و فېترەتى ئافرىت دەرەنەچىت، و لاينەدات لە كار و پىشەى سەرەكى خۆى، و كارەكە كارىكى شىاو و چاك بىت و بەسود بىت بۇ كۆمەلگا، ۋەك كارى مامۇستايى و پزىشكى و سىستەرى ئافرىتان و كار و بارى ژيان، دەبىت لەو كرارانە نەبىت كەپىچەۋانەى شەرەن ۋەك: ئەكتەرى دراما و گۆرانى بىژ و پەقس و سەماكرىدن و خۇبادان و خۇپوت كرىدەۋە و خۇ دەرەخست، يان كارەكەى وا پىۋىست بىكات كە سەفەر بىكات بۇ شارىكى تر بەبى كەسى مەحرەم و نىزىكى، يان بىمىنئەتەۋە لە كارەكەيدا يان تىكەلاۋى بىكات لەگەل پىاۋاندا يان داۋاى خۇپازاندەۋە و خۇدەرەخست يان شتى تر بىكات. رېڭە پىدراۋە كە سەپەرشتىياري كچان كچى خۆى بۇ ھاۋسەر پىشنىيارىكات بۇ پىاۋى چاكەكار.

پىاۋچاكەكەى شارى مەدىەن پىشنىياري كچەكەى خۆى كرد بۇ موسا (عليه السلام) تا بىكاتە ھاۋسەرى، ئەمەيش كارىكى جوان و پەسەندە و دەست پىشكەرى يەكى بەرزانە بو، و ئىسلام دانى بەم كارەدا ناۋە. نەۋونەيەك بە فەرمودە دەھىنئەۋە.

(سەل كۆرى سەعدى ساعدى) (خو لىنى پازى بىت) دەلىت: ژنىك ھاتە خزمەتى پىغەمبەر (ﷺ) ۋتى: ئەى پىغەمبەرى خوا، ھاتووم خۇمت پىشكەش بىكەم، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) سەيرى كردو باش وورد بوۋە، پاشان سەرى داخست، كە ژنەكە بىنى پىغەمبەر (ﷺ) شتىكى لەبارەيەۋە نەفەرمو، دانىشت، يەكىك لەھاۋەلانى ھەستا و ۋتى: ئەى پىغەمبەرى خوا، ئەگەر تۆ داخۋازى نىت بۆمنى مارە بىكە، فەرموۋى: ((ئايا ھىچت ھەيە بىكەيت بە مارە يى؟)) ۋتى: نەبەخو ئەى پىغەمبەر. فەرموۋى: ((بۆ مالىۋە بزائە ھىچت دەست دەكەۋىت؟)) پۇيشت ۋھاتەۋە، ۋتى: نە بەخو ھىچم دەست نەكەۋت، پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: ((ھەۋلىدە با ئەلقەيەكى ئاسنىش بىت)) كابرا چو ھاتەۋە، ۋتى: نەبەخو ئەى پىغەمبەر، ئەلقەيەكى ئاسنىشم دەست نەكەۋت، بەلام ئەۋ پۇشاكە كەمە ھەر باشە (نىۋەى بۆئەۋ)، سەپىل ۋتى: ئەۋ پىاۋە پۇشاكى ترى نىە، پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: ((چى دەكەيت لەۋ تەنھا پۇشاكەت؟ تۆ لەبەرى بىكەيت ھىچ بۆئەۋ نايىت،

يش له بهرى بكات هيچى بۆتۆ نابيت)) كابرا دانىشت، دنىشتنه كهى دريژهى كيشا،
 سىنجا ههستا، پىنجه مبهرى خوا بينى كابرا رويشت، فه رمانيدا بانگ كرايه وه، كه هاته وه
 پيى فهرموو: ((چهنده قورئانت له بهره؟)) وتى: فلانه سوورته و فلانه سوورته ژماره
 كردن فهرموى: ((له بهر دهيانخوينت؟)) وتى: به ئى، فهرموى: ((برۆ ئه وه ليم ماره
 كرديت، به و ئه ندازه قورئانهى له بهرته)).^{٢٢٠}

له م فهرموده پيرۆزه دا به لگه له سه ر ئه وه ههيه كه ئافره ت خۆى پيشنيار بكات بۆ
 پياوچاك، ئه مەيش له پيژو كه سايه تى ئافره ت كه م ناكاته وه به لكو پيژ و قه درى به رز
 ده كاته وه.

لئها توويى له كاري هاوسه رداريدا

پيشه وا (ابوبكر بن العربى) ده لىت: (لئها توويى له كاري هاوسه رداريدا ره چاو كراوه،
 وزانايان راو بو چوني جيا وازيان ههيه ئايا له دين و مال و هه سبه دايه، يان له هه نديكى
 ئه مانه دا؟ به لكو راست و دروست ئه وه يه كه ماره بپرين پىنگه پيډراوه له بواري ديندا.
 خواى گه و ره ده فهرمويت: ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَتَمَّكُمْ﴾.

واته: (به پيژترينتان لای خوا، له خواترسترينتانه).

موسا هات بۆ لای پياو چاكه كهى مه ديه ن غه ريب و ده ركراو و ترساو و ته نها بوو،
 نه مالى پى بوو نه كه ل و په ل، له گه ل ئه مەيشدا پياو چاكه كه يه كيك له كچه كانى خۆى ئى
 ماره بپري، كاتيك بۆى ده ركه وت كه دينه كهى راست و دروسته و سه يرى حالى كرد.
 زانى كه پيشتى له هه موو شتيكى خراپ كردووه).^{٢٢١}

ئه وه راسته، كه بنه ماي چاكه و پيژگرتن له نيوان خه لكيدا ته قواى خوايه، چونكه
 ته قواى خوا، كۆكراوهى هه موو خه يرو چاكه يه كه، خواى گه و ره فهرمويه تى: ﴿فَإِذَا بَلَغَ
 أَجَلُهُنَّ فَاسْكُوهُنَّ مِمَّنْ مَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ مِمَّنْ مَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ

^{٢٢٠} - رواه البخارى ومسلم فى صحيحهما.

^{٢٢١} - احكام القرآن لابن العربي ١٤٦٦٣ به ده ستكاريه وه.

٢٢٣ - رواه البخاري و مسلم في صحيحهما.

ميژوي ئيسلامي به دريژايي تپه پېووني، پره له هه لويستي جوان و ناوازه و نمونهي کرداري جوان و دروست بۆ مهنه ج و بهرنامهي ئيسلامي پيرۆز، بۆ ههلبژاردني هاوسهر لهسهر بنه ماي دين و ئهخلاقي جوان و دروست، بهلام ئيمه زۆر سه زمان سوپده ميئييت، كه له زۆريك له گهنجاني دهبيستين دهچن و له دهركاي خهلكي دهدهن بۆ داخوازي وخوازييني كچان و ژمارهيهكي زۆر پرسيار دهكهن، پرسيار لهكەس و كاري كچهكه و ئايا دهوله مهندين ههژارن، بنه ماله يان كنيه و ناودارن بي ناون شيخن يان مسكينن، بهلام غافل و بيئاگان له پرسيار كردن له دين و ئهخلاقي جوان ئهدهب و ههلس و كهوتي دروست. پرسيار دهكهن ئايا چهنديك پارهي خهوتووي له بانكه كاندا ههيه، ئايا له مليونه رهكانه يان خوارتر، بهلام گوي بهوه نادهن بزائن نرخ و بهاي ئه و لاي پاشاي بونه وهر چهنده، پرسيار دهكهن له وهي كه چي له گيرفاندايه بهلام پرسيارناكهن له وهي كه چي له دلدايه.

سه رپه رشتي ئافرهت له كاتي به شوو داند

به بۆنه ي ئه و ئايه ته ي چيروكي موسا له گه ل پياوچا كه كه ي مهديه ن: ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَكْثِرَ إِحْدَى ابْنَتِي هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تُاجِرِي تَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَكْمَلْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (القصص: ٢٧).

زۆرينه ي زاناياني فيقه ي (ماليك ي و شافيع ي و حنبلي) بۆ ئه وه چوون، كه ئافرهت نابيت خوي بكات به سه رپه رشت بۆ به شووداني خوي، چونكه به و جوړه كاري هاوسه رگيرييه كه دانا مه زريت، له كاتي كدا كه سه رپه رشتي كردني ئافرهت له لايه ن گه و ره كه يه وه مه رجه بۆ راست دامه زراندني ئه و (عقد) كاري به شوودانه، ئه و كه سه يش كه (عقد) هكه ده به ستيت، ئه وه (ولي) سه رپه رشتياري ئافره ته كه يه.^{٢٢٤}

به لām (ابو حنیفة) و (ابو یوسف) وای ده بینن، که ئافره تی ژیر و پیگه یشتوو، ئەوا مافی خۆی ده بیئت له به شداری (عقد) هکه دا بوخۆی، نیتر کچ بیئت یان بیوه ژن، کاتیک خۆی به شودا به میرده که ی، ئەوه ی به سه و لیها توپی خۆی بووه و ماره یی یه که ییش له سه ری ریک که وتوون که (مهر المثل) ه، یان زیاده، ئەوا شوکر دهنه که دامه زراو و راست و جی به جی بووه.

زۆرینه ی زانا یان به لگه یان له سه ر مه رج دانانی (ولی) گه و ره و سه ر په رشت هینا وه ته وه: هه ندیک له و به لگانه باس ده که ین:

۱- ئایه تی: ﴿وَلَا تَكُونُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَآئِمَةً مُّؤْمِنَةً خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ﴾ (البقره: ۲۲۱).

واته: (ژن ماره مه بپن له پیاوانی موشریک و خوانه ناس، هه تا ئیمان و باوه رده هینن، به راستی به نده یه کی ئیماندار چاکتره له موشریک و خوا نه ناسیک، هه رچه نده سه رسامی کردبن (قه د و قیافه ت و پله و سامانه که ی)).

زانا (القرطبی) ده لیت: له م ئایه ته دا به لگه هه یه که ماره بپینه که به بی سه ر په رشت دانامه زریت^{۲۲۵}.

۲- ئایه تی: ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْطِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (النور: ۳۲). (پیشتر مانا کرا).

لیره دا خوای گه و ره پروی کردۆته سه ر په رشتان، و ئایه ته که مه ر جی (ولی) داناه.

۳- ئایه تی: ﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فَلَاحُ فَلَا تَعْزُلُوهُنَّ أَنْ يَبْكُنَّ أَوْ يَرْوَاجُنَّ إِذَا رَكَضُوا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (البقره: ۲۳۲).

واته: (هه روه ها نه گه ر ژنتان ته لاقدا و گه یشتنه کو تایی عاده ی مانگانه یان، ئیوه (ئه ی که س و کاری ژن) مه بنه کو سپ له رینگه یاندا نه گه ر ویستیان شو بکه نه وه به

ھاۋسەرەكانيان (ياخۇد ويستيان شويەكى تر بىكەن) كاتىك ئەۋان لەنىۋان خۇياندا رەزەمەندىيان نواند بەشىۋەيەكى جوان).

۴- پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرەمۆيت: (لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ) ۲۲۶.

ۋاتە: مارەبىرەن بەبى سەرپەرشتى كەس و كار دروست و راست و دامەزراۋ نىيە.

لەمانەۋە بۇمان دەردەكەۋىت كە ئەۋە لە پىغەمبەرى خواۋە (ﷺ) جىگىر بوۋە، لە سوننەت و كردار و ۋەئە دا لە كاتىكدا كە دايكانى ئيماندارانى خواستۋە، بىگومان ئەۋ داخۋازى (عائشە) ى لە (ابى بكر) كرد ۲۲۷. و (حفصە) ى خۋازبىنى كرد لە باۋكى كە (عمر) بو ۲۲۸. لەگەل ئەۋەشدا كە پىغەمبەر (ﷺ) باشتەر و نىزىكتەر بوۋە بۇ باۋەرداران تەنەنەت بۇ نەفسى خۇيشيان، كاتىك داخۋازى (ام سلمە) ى كرد، (ام سلمە) خۇى پىشكەش نەكرد يەكسەر. بەلكو فەرمانى خۇى دايە دەست كۆرەكەى، كەپىنى ۋت: ھەستە مەن بەدە بە پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، ئەۋىش دايكى خۇى دا بە پىغەمبەرى خوا (ﷺ).

ھەنەفىيەكانىش لە مەزھەبى خۇياندا بەم جۆرە بەلگەيان ھىناۋەتەرە:

۱- ئايەتى: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا مَحْلَ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ (البقرە: ۲۳۰).

ۋاتە: (خۇ ئەگەر (بۇجارى سىيەم، پىاۋ ژنەكەى خۇى) تەلەقدا، ئەۋە ئىتەر جارىكى تر بۇى ھەلەل نەبىت، مەگەر دۋاى ئەۋەى شويەكى تر بىكات و (ھاۋسەرى دوۋەمى بەشىۋەى ئاساىى تەلەقى بدات يان بىمىت) ئەۋە بۇيان ھەيە بگەرپنەۋە بۇلاى يەكتەر و (ژيانى ژن و مېردايەتى دەست پى بىكەنەۋە)) بەجۆرىك كە فەرمانى شوكرەنەكە دراۋەتە پال ئافرىتەكە.

ئىمەيش دەلىل: لىكەنەۋە و دەرەبىرەن بەۋۋەشى ﴿نَكَحَ﴾ بۇ ئەۋەيە كە ئافرىتەكە

لەيەنىكە لە (عقد) ەكە، نەك خۇى بداتەۋە بەشو بەبى گەۋرە و سەرپەرشت.

۲۲۶- رواه ابوداود في السنن عن ابي موسى الأشعري سنن ابي داود كتاب النكاح، باب في الولي حديث (۲۰۸۵).

۲۲۷- صحيح البخاري كتاب النكاح.

۲۲۸- صحيح البخاري كتاب النكاح.

۲- به لگه بهم فرموده ده هينينه وه پيغه مېهر (ﷺ) ده فرمودت: (بيوه ژن حه قتر و نزيكتره به نه فسي خوي تا ولى و سهرپه رشته كهى به لام كچ ده بيت داواى لى بكرت و پايوژى له گهل بكرت، نه گهر بيدهنگ بو، نه وه پازى بووه).^{۲۲۹}

پيشهوا (النوي) له پونكر دهنه وهى نه فرموده ده دا ده لئيت: (بزانه دهربرينى وشه كانى فرموده كه ﴿أحق﴾ ليړه دا بو به شدارى كړنه، واته بيوه ژنه كه له نه فسي خويدا مافى شو كړنه وهى هه يه، و هروها گوره و سهرپه رشتياريه كه يشى مافى هه يه، به لام حه قى خوي د لنياتره له حه قى (ولي) يه كهى، چونكه نه گهر ويستى هاوسه ريكات به لنياتوويى خوي و به لام پيگه لى ليگرا و قه ده غه كرا، نه وه نه و زوري لى نه كراوه، نه گهر ويستيشى ميړد بكا ته وه به لنياتوويى خوي، و (ولي) يه كهى پيگه لى ليگرت و قه ده غه كرا، نه وه زوري ليكراوه، و نه گهر سوور بو كه (قاضي) دادوهر بيدات به شوو نه وه به لگه يه له سهر د لنياكړنه وهى حه قه كهى و كاره كه گونجاو و هاوسهنگ دهر ده چيت).^{۲۳۰}

به لام بوچوونى راست و گونجاو له م مه سه له يه دا: بوچوونى زورينه زانايانى (فيقه)، نه و به لگانه يشى هينايانه وه له سهرى شايه تى راستى بوچوونه كانايانه.

حيكمه ت له به مهرج دانانى (الولي) و مافى ئافره ت له هه لېزاردنى هاويه شى ژيانى

به مهرج دانانى (ولي) سهرپه رشت، چا كتره بو ئافره تان و گونجاو تريشه له گهل سروشتيان و فيتره تياندا و متمانه دار تره، تا كارى عاده تى و خوشه ويستى له نيوان تاكه كانى خيژاندا.

(شيخ محمد ابو زهره) ده لئيت: ((عقد) بريارى ماره برين و به شوودان له بهر كارى مه ترسيدارى و ته واوى نه و كاره، نابيت ئافره ت سهرپه رشتياري بكا، و عاده تى خه لكيش له سهر نه وه دهرات، و به رژه وهندى له ودا ره چاو كراوه و هه يه، چونكه كارى (زواج) مه ترسى گه وړه تيايه، و پياوان سندوقى داخراون ئافره تان ناتوانن به حه قى

۲۲۹- رواه مسلم في صحيحه عن ابن عباس كتاب النكاح.

۲۳۰- صحيح مسلم بشرح النووي ۲۰۴/۹.

او بیانناسن، چونکه ئافره تان پابهندن به بۆچوون وتیگه یشتنی خۆپانه وه و له ژێر کریگه ری ههست و سۆز و عاتیفه ی نیوان خۆپاندان، ئه وه ههست و سۆزه زال ده بیئت به سه ریاندا له گه ل هه واو ئاره زوودا و به شیوه یه کی راستگۆپانه ئاپوانن بۆ کاره که و هۆشیار و به ئاگانین، له بهر ئه وه بهر ژه وه ندیه که له وه دایه که (ولی) له گه ل ئافره ته که دا به شداری بکات له هه لێژاردنی هاوسه ره کهیدا، چوونکه ئه وه ده گه پێت و ده کۆلێته وه و ئاپوانیئت بۆ شیوه و پوخسار، چونکه بپیاره که مه تر سیداره و به خراپه ده گه پێته وه سه ر (ولی) یه که ی، چونکه هاوسه رداری دوو خیزانی نوێ به یه که وه ده به ستیئت، کابرای (ولی) به هۆی به شودانی خراپ و نادروسته وه تووشی ئازاردیئت، و به هۆی به شودانی به پێژانه وه پێژدار ده بیئت، په یمان و بپیار ی به شودان و ژنه یان وه ک بپیار و مامه له ی ما ل و دارایی و شت و مه ک نییه، چونکه مه تر سییه که ی وه ک مه تر سی ئه م نییه، چونکه پزگاربوون له شوینه واره کانی مامه له ئاسانه و کار ناکاته سه ر ژیان و ئاراسته کانی، ههروه ها شوینی ئاره زوون ی یه، که فکروه بۆچونی تیا تیک بجیئت، وه ک کاری په یوه ندی نیوان ژن و پیاو نه یه).^{۲۳۱}

ماموستا (حسین محمد یوسف) له کتیبی (آداب العقد والزفاف فی الاسلام) دا ده لێت (ئیسلام پازی نه بووه ئافره ت خۆی به ته نها سه ره رشتی کاری (زواج) به شودانی خۆی بکات راستوخۆ، ده بیئت ئافره ت له و شوینه به دوور بخزیئت که ئاره حه تی ده کات، و پێزی پارێزراو بیئت، حه یا و ئابرویشی له که دار نه کریئت، به و شیوه یه به مینیته وه که ئیسلام ده یه و یئت، وه ک گه وه ره یکی شاراوه و پارێزراوه، به نرخه و بیهاوتایه، که س ئابیی پێی بکات به بی بپیار ی شه رعی، چونکه ئه و لای خوا و خه لکیش پێزی هه یه و که رامه تداره له پینا و ئه وه دا ئیسلام به مه رجی داناوه، که (ولی) سه ره رشتی هه بیئت، تاشوینی بگریته وه بۆ کاری زه واج و خۆی بداته بهر ئه و کاره و، به پایه یه ک له پایه کانی (عقد) بپیاره که ژمی دراوه یان مه رجیکه له مه رجه کانی راستی و ته وای بپیاره که، ئامانجداره له وه دا ئه گه ر (ولی) یه که ی دلسۆز و ئه مین بیئت بۆ ئافره ته که، و ئه وه مه به ستی راستی خۆی ده رخستوه و گه یاندویه تی، ئه و کاره ی ویستوه که ئیسلام بۆی داناوه و باش ته قدیری کردوه).^{۲۳۲}

^{۲۳۱} - الأحكام الشخصية لأبي زهرة ص ۱۲۹ به ده ستکاری وه.

^{۲۳۲} - آداب العقد والزفاف فی الاسلام (ص ۷۰-۷۱) به ده ستکاری وه.

ھەروەھا دەلىت: (ھەلۋىستى (ولى) سەرپەرشت لە ئافرىقا، ھەلۋىستىكى خەيرانە و ئەمىنانەيە كە ھەموو شتەك بۇ ئافرىقا كە پۈۈن دەكاتەو كە لە كارەكاندا ناديار و شاراوەيە، تاجوانى و پۈۈت ھەلى نەخەلەتئىنەت كە ئاۋەپۈكەكەى بۇش و بەتالە يان ھەست و سۆز و ھەوا ئارەزو بەكىشى بكات، ھەروەھا ھەتا ئەو ھەلى بەدۈادا گەپان و ئارەحتى و باش ديارىكردنە بىنئەت بەرامبەر ئەو كەسانەى كە دىن بۇ داخۋازى ئافرىقا كە يان ھەزىيان بەمارە پىرنى ھەيە).^{٢٢٣}

ئازادى ھەلۋىزاردن

بىگومان ئىسلام ئەۋەى بۇ ئافرىقان دەستەبەر كىردۈۋە، كە بەھەز و ئازادى خۇيان كەسەك بۇ ھارەبەشى ژيانيان ھەلۋىزەرن، ئەۋە ماڧى باوك نىيە، كە كچەكەى بدات بەشۈر بە كەسەك، كە كچەكە ھەزى لىي نىيە، يان باوكەكە لەسەر شوۋكردن زۆرى لى بكات يان ئاچارى بكات بۈكەسانەك كەھەزى لىي نىيە، ئەۋكاتە (زۋاج) بەشۋودانەكە بەتالە و دانەمەزۋە، يان ئەۋەتا دەبەت باوكەكە داۋى لى بكات و كچەكە پازى بىت.

(ابى ھىرە) (خوالىي پازى بىت) دەلىت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ڧەرمۈيەتى: (بىۋەژن مارە ئاكرىت ھەتا قەسى لەدەم ۋەرنەگىرىت، كچىش مارە ئاكرىت ھەتا مۇلەتى لى ۋەرنەگىرىت)، وتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ): مۇلەت ۋەركىتن لەكچ چۈنە؟ ڧەرمۈى: ((ئەۋەيە كەبىدەنگ بىت)).^{٢٢٤}

لە (خىنساء كچى خدامى) (الأنصاري) ۋە: باۋكى داى بەشۋو كە بىۋەژن بوو، ئەۋەى پىناخۇش بوو، ئىنجا ھات بۇ لاي پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەۋىش شوۋكردنەكەى بۇ ھەلۋەشانەۋە).^{٢٢٥}

(بەلگەكان زۆرن لەسەر ئەمە، بەلام لىرەدا ئەۋەندەمان بەسە).

^{٢٢٣} - ھەمان سەرچاۋە (٧٠-٧١).

^{٢٢٤} - رواه البخاري ومسلم في صحيحهما. كتاب النكاح.

^{٢٢٥} - رواه البخاري في كتاب النكاح.

ههروهها ئابيت باوك زور له كچهكهى بكات لهسهر شووكردن و ئافرهتهتى بكات بۆ كهسانيك كه كچهكهى ههز ناكات، ههروهها ههقى نهوهيشى نيهه كه نيوانى كچهكهى و نيوان ههز و ئاواتهكانى لهيهك دورور بخاتهوه لهشوو كردنيدا، نهگهر كچهكه خۆى ههزى دهكرد، نهگهر گونجاو و ليهاتوو لهبار بوو.

پوختهى قسهكان بريتين له: بىگومان ئيسلام ههق و مافى ههلبژاردن و ديارىكردنى ئازادانهى داوه به ئافرهتكه هاوبهش بۆ ژيانى خۆى ههلبژيريت، و شهريعش مهرجى سهپهرشتى كردنى لهسهر داناوه بۆ شوكردنهكهى، بۆپاراستن و چاوديرى نهو لهسهر بهرژهوهندى و پرېزگرتن و پرېزداركردنى، بۆ دلتياكردنهوه و بهمتمانه كاركردن بۆ پهيوههندى دامهزردنى هاوسهريتى يهكهى، بۆ نهوهى پهيوههندى بههيژ و خوشهويستانه بيت لهخيزاندا.

رېگه پيئدراوه كه پيشه و كارى بهسود لهجياتى مارهيى ئافرهت بدرت

ههنديك لهزانايانى (فيقه) بهم ئايهته بهلگهيان هينارهتهوه خواى گهوره فرمويهتى: ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا مُرِيدٌ أَنْ أَكْثَرَ أَحَدِي أَبْنِي هَاسِعِي أَنْ تَأْجُرِي كَمَا نِي حَجَّ...﴾ كه رېگه دراوه له جياتى مارهيى كاريكى سود بهخش بكرت و لهههقى مارهيى بدرت به ئافرهتهكه، وهك شارهزايى لهبهرك دورين و كارى بيناسازى و فيركردنى قورئان و... هتد.

لهسوننهتى پيغهمبهردا بهلگه بهم جوړه هينارهتهوه، وهك له فرمودهكهى پيغهمبهردا باسمان كرد، كاتيك ئافرهتهكه هات بۆ لاى پيغهمبهر (ﷺ) خۆى پيشكهش كرد، بهلام پيغهمبهر (ﷺ) ههزى لى نهبوو، له هاوهليكى ترى بهپرېزى مارهكرد لهسهرنهو نهاندازه قورئانهى كه لهبهرى بوو. ههروهها له شوانيتييهكهى موسا (عليه السلام) بۆ مهپرو مالاتهكهيان، ئيتر كچهكان لهو كار بهخشان كه كاريكى قورس و گران بوو، كه ناچار بوو بوون، نهوهش لهبهر نهبوونى كهسيك بوو، كه بهو كار ههستيت.^{۲۳۶}

^{۲۳۶} - احكام القرآن لابن العربي ۱۴۷۰/۱۳ و احكام القرآن للقرطبي ۲۷۲/۱۲.

چوارهم:

كۆمه ئىك له نه خلاق و نه ده به جوانه كان كه له چاروگه كه و مرده گيريت:

لەم چاروگه دا كۆمه ئىك له نه خلاق و په وشتى جوان ههيه. به كورتى پونيان دهكهينهوه.

• دلسۆزى:

له ئايهتى: ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِلَىٰ ذَٰلِكَ

مِنَ النَّاصِحِينَ﴾. هه لوىستىكى گهوره و نه خلاقىكى جوان ههيه، كه پياوهتى و لىهاتوىى

نهو پياوه دلسۆزه دهگهيه نيت كه هات و ئامۆزگارى موسا (عليه السلام) ى كرد، بىگومان

ئازايانه و جهرىانه هات و هه موو بهرپرسيارى نتييهكى خستبوه سهرشانى خوى خيرا

دههات و له وپه پى شاره وه بوو، تهنها پياوهتى و دلسۆزى پالى نابوو، دلسۆزى نه

پياوه لىزه دا بۆ موسا (عليه السلام) وانهيهكى گرنگ و گهوره بوو، بۆ هه موو

موسلمانىكى دلسۆز و نه مين.

له (جابرى كوپى عبدالله) وه (خوا لى پازى بىت) وتى: ((به يهتەم دا به پىغه مبهى (ﷺ)

له سهى نويز كردن و زهكات دان و دلسۆزى بۆ هه موو موسلمانىكى).^{٢٣٧}

• پياوهتى و چاكه يهك:

له ئايهتى: ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْكُنُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ إِذْ وَدَّانِ قَالَ مَا

خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِّقَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ (٢٣) فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ

إِنِّي لَمَّا أَتَيْتُكَ إِنِّي مِنْ خَيْرِ فَقِيرٍ (٢٤) فَجَاءَهُهُ إِخْدَاهُمَا نَشِيًّا عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ ابْنِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ

مَا سَبَّيْتُ لَكَ فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَحْزَنْ نَجُوتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۵) قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿القصص ۲۳-۲۶﴾.

ئامازە كراۋە بۇ پىياۋەتى و چاكو لىھاتوۋىيى موسا (عليه السلام) و سوربوۋى لەسەرچاكو و پىياۋەتى نواندن.

چاكو پىياۋەتى و بەدەمەۋە چوۋنى لىقەۋماۋان و چاكو كىردن لەگەل خەلكىدان لە ئەخلاق و پەۋشەتە جوان و پەسەندەكانن كە ئىسلام بانگەۋازيان بۇدەكات.

خوای گەرە فرمویەتى: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (البقرة ۱۹۵).

واتە: (چاكو و خەيرى زۆر بكن، بىگومان خوای گەرە چاكو كارانى خوش دەۋىت).
ھەرۋەھا فرمویەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الحج ۷۷).

واتە: (ئەي ئەو كەسانەي ئيمان و باۋەپتان ھىناۋە پكوع و سوجدە بەرن (نۆپزەكانتان بەجۋانى ئەنجام بەدن) پەرۋەردگارتان بپەرستى لەھەموو بارودۇخىكدا و تا دەتوانن چاكو و چاكو كارى ئەنجام بەدن، بۇئەۋەي سەرفرازو سەركەوتوو بن....).

(ابى نر) (خوا لىنى پازى بىت) دەلىت: وىم: ئەي پىغەمبەرى خوا (ﷺ) چاكو كرىن كار كامەيە؟ فرموى: ((باۋەپ بەخوا و جىھاد لەپىناۋىدا)) دەلىت: وىم: چاكو كرىن ئازاد كرىن كامەيە؟ {ئازاد كرىنى كۆيە} فرموى: ((گراترىنيان و بە بەھاترىنيان لاي خاۋەنەكەيان)) دەلىت: وىم: ئەگەر نەمكرد؟ فرموى: ((يارمەتى پىشە كارىك بەدەيت، يان يارمەتى كەسىك بەدەيت كەپىشە باش نازانىت يان ھىچ پىشەيەكى نى)) دەلىت: وىم: ئەي پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىت چۆنە ئەگەر بىتوانا بووم لە ھەندىك كار؟ فرموى: ((شەپ و خراپەت لەخەلكى لادە، ئەۋەش خىرىكە لە تۆۋە بۇخوت)).^{۲۳۸}

لە (ابى ھىريرة) ۋە (خوالىي پازى بىت) ۋتى: پىغەمبەر (ﷺ) ھەرمۇيەتى: (ھەموو جومگەيەك لە مۇقۇدا خىر و چاكەيەكى لەسەرە، ھەموو پۇژىك كە خۇرى تيا ھەلدىت، ھەرمۇى دادپەرودەرى و ئاشتەوايى بخەرە نىوان دوو كەسەرە، ئەو خەير و چاكەيە، يارمەتيدانى پياۋىك بۇ باركىردنى بارەكەى بۇسەر پىشتى ۋاغەكەى، يان خۇى سەرى بگەۋىت، ئەو ش ھەر خەير و چاكەيە، ھەرمۇى: ۋتنى ۋوشەيەكى جوان و چاك ئەۋىش ھەر خەير و چاكەيە، ھەموو ھەنگاۋاننىك بۇ نوۋىژ، ئەۋىش ھەر خەير و چاكەيە، و لابرندى ئازار و ئارەحتى لەسەر رىگا، ئەۋىش ھەر خەير و چاكەيە).^{۲۳۹}

• سوپاسگوزارى بەرامبەر چاكە:

لەسەر ئەۋى پياۋ چاكەكەى مەدىن سوور بوو لەسەر خەلات كىردنى موسا (عليه السلام) لە ئەنجامدانى كارەكەى بۇيان، ئامارە بۇ ئەخلاقى جوان و پەسەند و بەرئزانە كراۋە، كە ئەۋەش پاداشتى چاكەيە بەرامبەر چاكە، و سوپاس و شوكرانە بژۇرى يە بەرامبەر چاكە.

لە (ابن عمر) ھە، (خوا لىي پازى بىت) ۋتى: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمۇيەتى: ((ھەر كەس داۋاى پەناگرتن بەخوا لە خوا بكات، خواى گەرە پەناى دەدات، و ھەر كەس داۋا لە خوا بكات، ئەۋا پىي دەبەخشىت. ھەر كەش چاكەيەكى بۇ ھىنان يان توشى كىردن پاداشتى بدەنى، ئەگەر نەتان توانى ئەۋا دوعاى خەير و چاكەى بۇ بگەن تا ئەۋ بزانىت كە پاداشت و خەلات كراۋە).^{۲۴۰}

• رەۋىشتى شەرمدارى:

(الحياء) شەرم، برىتتەيە لە گرتنەۋى نەفس لە شتە پىس و بىزراۋەكان، و گرتنەۋى نەفس لە لادان و زىادە رەۋى لەما فى خاۋەن مافدا.^{۲۴۱}

^{۲۳۹} - (رواه البخاري في كتاب العتق) و(مسلم في كتاب الايمان).

^{۲۴۰} - رواه ابوداود في السنن كتاب الزكاة و النسائي في الزكاة و البخاري في الادب المفرد و اورده الباني في صحيح سنن

النسائي برقم (۲۴۰۷).

^{۲۴۱} - بصائر ذوى التمييز ۵/۲.

له ئايه تي ﴿فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ﴾ لىكدانه وهيه كى ناسك و جوان و ناوازه و ويناكردنىكى وورد و باسكى بى وىنه كراوه بو ئه و حاله ته ى كه كچه كه ى له سهر بووه له كاتى پزىشتندا به حهيا و شهرم و شكوه، له م لىكدانه وه قورئانييه جوانه دا، ئاماژه كراوه بو كاريك كه پيوست و گونجاوه كه كچان و ئافره تانى موسلمانى له سهر بن له حهيا و شهرم و شكودا. حهيا و شهرم به شىكه له ئيمان و جوانييه بو كه سيك كه خوى پى پازانديتته وه.

پىغه مبه ر (ﷺ) فهرموويه تي: (ئيمان ئه وهنده و شهست يان ئه وهنده و حه قتا به شه، به پزىترين و گه ورترييان و تنى (لا إله إلا الله) يه، و خوارترينيشيان لا بردنى ئازار و ناره حه تي يه له سهر پىگاي خه لكيدا، (حيا) شهرم و حه يائيش به شىكه له ئيمان).^{۲۴۲}
(ابو سعيد الخدرى) (خوا لى پازى بيت) ده لىت: پىغه مبه ر (ﷺ) (خوا لى پازى بيت) له گه وره كچى ناو په رده زياتر شهرمى ده كرد و، ئه گه ر شتىكى لا ناخوش بوايه له رومه تيا ده مانزانى).^{۲۴۳}

ئىمامى بوخارى له (صحيح) هكهيدا رىوايه تي كردوه له (ابى مسعود عقبه) (خوا لى پازى بيت) وتى: (خوا لى پازى بيت) فهرموويه تي: بىگومان ئه وهى كه خه لكى له قسه و ووتى پىغه مبه رانى پيشوو سه ره تاوه ده ستى كه وتوو به ريتى بووه له وهى كه فهرمويانه: ئه گه ر شهرمت نه كرد، ئه وا بو خوت هه رچيت پى خوشه ئه نجامى بده).^{۲۴۴}
حه ياء و شهرم هه مووى خه ير و چاكه يه، هه روه ها جوانيشه بو خاوه نه كه ى و به شىكيشه له به شه كانى ئيمان.

پيوسته لىزه دا هه لوئسته يه ك بكه ين، ئىمه له باسى حهيا و شهرم قسه ده كه ين كه له پوتريين و ناوازه تريين شىوه دا بو ئىمه ده رده كه وىت و خوى له و په رى پازاوه ييدا نيشانى ئىمه ده دات، ئىمه بيرده كه ينه وه و راده ميئين له ئايه ته قورئانييه كان كه ده رباره ى دوو كچه كه ى پياو چاكه كه ده دوان، كه دوو نمونه ى جوان بوون له حه ياء

^{۲۴۲} - رواه البخاري عن أبي هريرة في كتاب الإيمان. ومسلم في الإيمان.

^{۲۴۳} - رواه البخاري في كتاب المناقب و مسلم في كتاب الفضائل.

^{۲۴۴} - رواه البخاري كتاب الأدب.

شهرمدا، و نمونهى جوانيان له پاكي و داوين پاكي و زمانپاراوى و كورتپرى و زيره كيدا هينايه وه، به لام كاتيك بير له زۆرىك له ئافره تانى ئهم سهرده مه دهكهينه وه كه بهرگى پۆشتهيى و شهرميان له بهر خويان نه هيشتوو و ئابپوى خويان سوک کردوه و شكاندوه و به شيك له عهره تى حرامى خويان كه پيوسته داپوشراو بيت، دهرخستوه، به جل و بهرگيكه وه دهچنه دهره وه كه وهك پوتن و به شيك له جهسته يان داپوشراوه و به شيكى بى بهرگه و له نجه ولار دهكهن و سهرنجى خه لكى به لاي خوياندا راده كيشن.

ئافره ت له مالى خوى دهچيته دهر و سهر و قژى دا نه پوشراوه و قول و بالى به دهره وهيه و پوته، و لاق و پانى دهره كه ويته وهك ئه وهى به ناو ئاودا بپوات و ته پ نه بيت يان له ناو ميگر و گولاودا بيت، ئه مه سهره پاي جل و بهرگى ته سك كه وينه ي ئه نداهه كانى جهسته ي دهكيشيت و ئه نداهه ههستيار و ئاره زو راكيشه كانى دهره خات و مووى جهسته ي دهره كه ويته به بى ئه وهى ره چاوى ههستى پياوان بكات، و به بى ئه وهى گوى بداته ههستى ئه وان، ئه مه ئه وه دهكهيه نيته كه ئافره ته كه بوخوى بى ههست و شعوره.

تۆ به بيركردنه وهى خوت به راوردنك له گهل ئهم نمونه و دوو كچه كه ي پياو چاكه كه ي مهديه ندا بكه، كاتيك باوكيان ناردينى بۆ كارى ئاودان و پاشان يه كنيكانى ئارد به دواى موسا (عليه السلام) دا كه بانگى بكات بۆلاى باوكى، خواى گه رره دهر به ريه فرموى: ﴿فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَمِعْتَ لَنَا﴾. وهك ئه وهى (حياء) فراوان و دريژ كراوه بوو بيت له دهرگاي مالى كچه كه وه بۆ لاي ئه و درخته ي كه سي به رى كر دبوو، و موسا پيغه مبه رى له ژي ردا بوو.

• به هيزى و ئه مينى و ئه مانه ت پاريزى:

له م ئايه ته دا دهره كه ويته: ﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ (القصص: ۲۶). ئاماره كراوه بۆ به هيزى و ئه مينى به تاي به تى له و كار هدا كه موسا

(عليه السلام) خۆى بۇ ھەلبەرد و ھەستا پىئى. پىشتىش يوسف (عليه السلام) بە پاشاى گەورەى مىسرى وت: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا﴾ (يوسف: ۵۵). لەم ئايەتەنە ھەم بۆمان دەردەكەوئىت كە ئەمىنى و دەست پاكى لە ھەموو كارىكدا پىئويست و داواكراو، دەبىت كاربەدەست ئەمىن بىت، ھەروەھا دەرووبەرەكەيشى. پىغەمبەر (ﷺ) لە ھەرمودەيەكدا دەفەرموئىت: (كاتىك ئەمانەت وونكرا چاوەرپى قىامەت بكن، وترا: ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ): وونكردى ئەمانەت چۆنە و كەى دەبىت؟ ھەرمووى: كاتىك كارىك درا بە كەسنىك كە ئەھلى ئەو كار نەبوو).^{۲۴۰}

گەورەى پەرورەدەكردنى كچان و چاكەكردن لە گەئيان

بىنگومان دوو كچەكە لە پلەيەكى زۆر بەرزدا بوون لە ئەخلاقە جوانەكاندا، ئەوەيش لە ھەيا و شەرم و شكۆياندا ھەركەوت، ھەروەھا لە بەلاغەت و جوان مامەلەكردنەيان و ئەخلاقی بەرز و جوانيان، كە بەلگە بوون لەسەر جوان پەرورەدەكردنەيان، پىشتى خوشكەكەى موسا نموونەى جوانى ئەخلاقی بەرزى پىشكەش كرد، ئەوەش لە گوێراپەللى كردنى ھەرمانى داىكىدا و چاكەكردنى بەرامبەر براكەى و ھەلگرتنى ناپەھەتى و مەترسىيەكان لەكاتى شوئىنكەوتنى.

كچانى مسولمان ئەگەر لە ماللىكى چاك بن و پەرورەدەى چاك كرابن و لە ژىنگەيەكى پاك و چاكدا بوو بن و بە پىئى بەرنامەى ئىسلام و پىنمايە جوان و دروست و ھەكىمانەكانى كاربەن: ئەوا بىنگومان پاش ئەوانە دەبنە ھاوسەرانىكى باش و چاكەكار و دايەنىكى پاك و دلسۆز، پەرورەدەى كچان كارىكى جوان و بەرپرسىارىتەيەكى گرنكە و كارىكى خەير و چاكەيە، پىئويستە باوكان و دايكان گرنكى پى بەدن.

(عائىشە) ھاوسەرى پىغەمبەر (ﷺ) دەئىت: ئافرىتەك ھات بۇ لام و دوو كچى لەگەندا بوو، داواى يارمەتى لىكردم، منىش ھىچم لائەبوو تەنھا يەك دەنگە خورما نەبىت، دەنگە

خورماكەم دايە و، ئەويش كوردى بە دوو لەتەو، دابەشى كورد لەنئوان ھەردوو كچەكەيدا و، خۆى ھىچى لى ئەخوارد، پاشان ھەستا و لەگەل دوو كچەكەيدا پۆشتە دەرەو، كاتىك پىنغەمبەر (ﷺ) گەپرايەو، ئەو بەسەرھاتەم بۆ گىپرايەو، ئەويش فەرمووى: ((ئەگەر كەسيك خوا تاقى بكاتەرە كچى پى دەبەخشىت، ئەويش بەچاكى پەفتارى لەگەلدا بكات، ئەو ئەو كچانە دەبنە بەرەست بۆى لە ئاگرى دۆزەخ)).^{٢٤٦}

• لەمانەى پىشەوە بۆمان دەرەكەوئىت و پوون دەبىتەو كە: پەرورەدەكردنى كچان و چاكەكردن لەگەلئان كاريكى چاك و بەرئزانەيە، شايانى باسە لىرەدا كە ئامازە بكەين بۆ ئەو كە كچ نىعمەتتىكى خوايى يە، ھەروەك كوپىش نىعمەتى خوايە، خواى گەرە بەخشندە و مېھرەبانە، و دەرو كەرەو و زانايە و بەدبەختەر و پزىق دەر و پاشا و دەستەلاتدار و نەخشەدانەرە.

خواى گەرە فەرموويەتى: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِمَّا نَأْتِيَنَّكُمْ قُحُوفًا وَكُفَّاءًا مِّنْ ذُرِّيَّتِكُمْ أَوْ كَافَّةً أَوْ نَحْنُ قَادِرُونَ عَلَى أَنْ نَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ تَحْتِ الْأَرْضِ أَوْ نَخْرُجُكُمْ مِنْهَا أَوْ نَجْعَلَ لَكُم مِّنْهَا مَخْرَجًا أَوْ تَوَلَّى كَيْفَ يَشَاءُ﴾ (الشورى: ٤٩-٥٠).

واتە: (ھەر بۆ خوايە خواوەندارىتى ئاسمانەكان و زەوى، ھەرچى بوئىت دروستى دەكات، بەھەر كەس كە بىھەيت تەنھا كچ دەبەخشىت، و بەھەر كەس كە بىھەيت تەنھا كوپ دەبەخشىت. ياخود لەھەردوو جۆر، بەھەندىك خىزان دەبەخشىت لە كوپ و كچ، ھەيشە ويستى خوا وايە ھىچى نەداتى و نەزۆك بىت، بەراستى ئەو زاتە زاناو بەدەستەلاتە).

زىندەبەچال كوردنى كچان لەسەردەمى نەفاميدا

كچ بەخشىتىكى خوايى يە، ھەروەك كوپ بەخششە، كچ مافى ژيانى ھەيە و دەبىت پزى لىگىراو بىت، لەبەر ئەو ئىسلام ئەو جەريمە و تاوانەى سەردەمى نەفامى حەرام و ئىدانە كردووە، كە زىندەبەچال كوردنى كچان بوو، بە زىندوىى كردونيان بەژىر گل و خاكەو، لەبەر ئەو پىيان عەيب و شەرم بوو كە كچيان ھەبىت، ئەو كاريكى بەتال و ناپەسەند و نەشياو بوو.

ای گه وره فه رموو یه تی: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ (یوکرى ۵۸) یوکرى
 مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيَسْكَرُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّ فِي الشَّرَابِ إِلَّا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (النحل: ۵۸-۵۹).
 واته: (خۆ نه گهر مژده ی بوونی کچ بدریت به یه کیک له وه نه فامانه، پوی گرژ و تال ده بیئت
 و پدهش داده گیرسیت، و سینهی پر ده بیئت له خهم و په ژاره، له داخ و خه فته ی نهو مژده
 ناخۆشه خۆی ده شاریتته وه له خه لکی و ته نها (بیرده کاته وه): ئایا بیهیلیتته وه و به
 زه لیلی و سوکی و بێ نرخی، یا خود زینده به چالی بکات و بیخاته توئی خاکه وه،
 ئاگادار بن؟! ئای که چهنده خراپه نهو بریاره ی که دهیده ن!).
 نافره تانی سه رده می مندالی نه گهر بیانزانیایه کاتی مندال بونیان نزیک بوته وه، چالکی
 هه لده که ند و ده چوو له که ناری چاله که دا داده نیشته، نه گهر کوپی بویه نهوا ئاشکرای
 ده کرد و خۆشی وشادمانی ده رده بپی بو نه هل و که س و کاره که ی، و نه گهر کچیشی
 ببویه نهوا پرسى به باوکی که که ده کرد که بیداته وه، نه گهر نا نهوا زینده به چال ده کرا و
 فریده درایه ناو چاله که وه و خۆلی ده کرا به سه ردا که هه ر زیندوو بوو.

وه فا به عهد و په یمان

له وه فاداری موسا (علیه السلام) به رامبه ر نهو عهد و په یمانه ی که دابووی ماوه ی
 کارکردنه که ته و ابکات، په ندو وانه ی گه وره و گرنگی تیدایه له وه فاداری به رامبه ر په یمان
 بردنه سه ر، په یمان بردنه سه ر نه خلاقینکی جوان و پیروژه له نه خلاقه ئیمانی یه کانی
 باوه ردار، خوای گه وره له باسیاندا ده فه رموو ی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ سَعَدُوا إِذَا عَاهَدُوا﴾ (البقرة: ۱۷۷).
 واته: (وه فا به په یمانه کانیانه وه ده که ن کاتیک په یمانیاندا) هه روه ها ده فه رموو ی: ﴿الَّذِينَ
 يُؤْتُونَ عَهْدَ اللَّهِ وَلَا تَنْقُضُونَ الْعَهْدَ﴾ (الرعد: ۲۰). واته: (نهو که سانه ی که وه فا به به ئینی خوایی
 ده که ن و په یمان ناشکینن).

(عقبەھێ کوپی عامر) (خوالیی پازی بیست) ھەرمووێھتی: ((لەپێشتەڕین مەرجێک کە
پێویست بیست وەفای پێ بکەیت، ئەو مەرجانەیە کە سەرچینی پێ ھەلە
دەکەیت)) (وەک: مارەیی و نەفەقە و پەوشت چاکی لەگەڵ ھاوسەرۆ..... ھتد).^{٢٤٧}

بەشى ھەشتەم

چىرۆكى سولەيمان (عليه السلام) لەگەل (بلىقېس) پاشاى (سېا)

لەم بەشەدا:

ئىمە لەگەل پىڭەمبەرئىكدا دەبىن كە پاشاى پىڭەمبەر و دەستەلاتدار بوو، نورى پىڭەمبەرايەتى و دەستەلاتى پاشايەتى پىڭەمبەر كۆكردۆتەو، پاشا بوو بۆ مەملەكەتتىكى فراوان و سنورەكانى فراوان و زۆر ناوچەى گرتبويەو، لەگەل ئەو شەدا مەملەكەتتىكى بەھىز و پتەو و دامەزراو بوو، و پارىزراو بوو، بەزانست و ئيمان و نور بەلگەى بەھىز و پەروشت و دادپەروەرى و چاكەكارى و كردهو و تىكۆشان و ژمارەى زۆرى سەربازى بەھىز و لىھاتوو.

پاشايەك بوو ھىمەت بەرز و پايدار و خۇپاگر بوو و پىڭەمبەر بوو و بەرچاى پوون و دلسۆزى نىيەت ساغ بوو، كە پىڭەمبەر سلېمان كۆپى داود پىڭەمبەربوو (عليهما السلام)، خواى گەورە خەيرى دنياى قىامەتى پىڭەمبەر بۆ كۆكردىبۆنەو، ھەرەك چۆن پەرى و ئىنسان و بانئەو گيانلەبەرانى لەدەور كۆكردىبويەو و ھەموو ھەلەدەسان بەخزمەتى ئەو.

لە مەملەكەت دەستەلاتى سولەيماندا (عليه السلام) دەورى زانست و ئيمان و چاكەكارى و خۇشەويستى و بەزەيى و پىنمايى و ھىكمەت و پىڭەمبەر ژيان و ھاوكارى و دەستەبەرى و بەدەمەو چوون، بەپونى دياربوو، كەش و ھەوايەكى لەبار و سازگار ھەبوو كە پىرپو لە ئازادى، ھەرەھا ئەو شوئىن و سەردەمە خاكىكى چاك و پاك و بە بەرھەمى ھەبوو، بەھرە و زىرەكى و لىھاتوويى و ژىرى ھىمەت بەرزى تيايدا گەشەى كىردىبوو ھەموو تاكىك لە مەملەكەتەكدا ھەستى بەنرخ و بەھاي خۆى دەكرد، و ھەموو تاكىك بە كارى خۆى ھەلەدەسا و دەيزانى چى لى خوازراو، تەنانتە مېرولەيش لەشىو و شوئىنەكەى خۆيدا پەپوسولەيمانەيش لەشوئىن و كارەكەى خۆيدا، پۆلىكى گەورەى ھەبوو، قورئانى پىرۆز ھەمويانى تۆماركردە ئايەت لەدواى ئايەت باسەكەى پوون دەرخستوو.

لهم به شه دا باسی کاری گرتگ و گه وره ی (هدهد) پون ده کهینه وه ههروه ها ئه و پاشا ئافره ته ی که پیشه وایه تی قه ومه که ی کرد بۆ ئیمان و باوه پ و پێگای راست.

رونکردنه وه ی چیرۆکه که وه ک له ئورئاندا هاتووه

پیشه کی:

پیش ده ستی کردنی چیرۆکی سوله یمان (علیه السلام) له گه ل (بلقیس) ی پاشای (سبأ).

• له ناز و نیعمه تی خوا له سه ر به نده و پیغه مبه ری خۆی سوله یمان (علیه السلام):
ته نها له م شوینه دا_ له سووره تی النمل_ دا باسی (بلقیس) ی پاشای (سبأ) کراوه،
ئه ویش له ناو باسی ئه و ناز و نیعمه ته فراوانه ی که خوای گه وره به سوله یمان (علیه السلام) ی به خشیبوو، له وانه: پیغه مبه رایه تی، که گه وره ترین به خششی خوایی بوه و
جواترین و به پێزترین نیعمه تیش بووه، ههروه ها له و نیعمه تانه، نیعمه تی پاشایه تی، و
زانست و حیکمه ت و هیز و بازو زانینی قسه و ده ربڕینی بالنده کان، ههروه ها له و
نیعمه تانه: سوپای به هیز و سه رسامکه ر، که ئینسان و په ری و بالنده ی تیدا بووه، له گه ل
ئه وه ی که جیاوازی و دوری زۆریش له نیاوانیاندا هه بووه، به لām خوای گه وره کۆی
کردبو نه وه و پێکی خستبو ن. له ژێر یه ک سه رکرده و پیشه و و ده سته لاتداردا، به پێی
سیاسه تیکی پێک و راست، له و په ری ووردی و کارناسی و پا به ندبوندا، هه مویان خۆیان
خستبو یه ژێر فه رمانی سوله یمان و گوێزپایه ل و فه رمان به رداری ئه و بوون.

خوای گه وره فه رمویه تی: ﴿وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودٌ مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ (النمل: ١٧).

تیپه ربوونی کاروانیکی سه یرو دیمه نیکی کاریگه رو ترسینه ر به سه ر شیوی میرو له دا.
کاروان و ده سته یه کی سه یر، به دیمه نیکی ترسینه ره وه که سوله یمان (علیه السلام)
پیشه وایه تی ده کات، و په ری و ئینسان پیشی که وتبو ن و بالنده کان سیبه ریان بۆ
کردبوو، به سه ر شیوی میرو له دا تیپه ری، له ویدا میرو له یه ک ده رده که ویت و ده ست
پیشکه ری ده کات، تا ده سته و تاقمه که ی خۆی ئاگادار بکات و فه رمانیان پێبکات

بچنه وه ناو كون و شارهكى خوځيان، تا سولهيمان (عليه السلام) به سهربازه كانيه وه به سهرباندا نه پوات و نه يان شيليت، به بى نه وهى ههست به خوځيان بكن، پيغه مېهر سولهيمان (عليه السلام) دهنگى ميروله كه دهبيستيت، كه له گهل دهسته و تاقمه كهى خويدا قسهى ده كرد، و ئاگادارى ده كردنه وه و پيښمايى پى ده دان كه خوځيان له سولهيمان (عليه السلام) و سهربازه كانى بپاريژن و ئاگادار بن لييان، ئينجا لهم كاته دا سولهيمان (عليه السلام) دئنيايى و ئيمان و سوپاسگوزارى زياد ده بيت، وههست به ناز و نيعمه ته فراوانه كهى خوا دهكات، خواى گه و ره ده فرمويت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِيِ الْقَلِّ قَالَتْ لَسَلَّةٌ يَّأَيُّهَا الْقَلِّ اذْخُلُوا مَسَاجِدَكُمْ لَا يُخْطِئُكُمْ سَلِيمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (۱۸) فَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِرْ عَنِّي أَبْشُكْرُ نِعْمَتِكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي مَرْضَىٰكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿الزمر: ۱۸-۱۹﴾.

واته (سولهيمان (عليه السلام) و سهربازه كانى پويشتن ههتا گه يشتنه دۆلى ميروله، ميروله يه هاواري كردو وتى: نه هاي ميروله كان بچنه مال و كون و كه له بهر كانتانه وه، نه وهكو سولهيمان و سهربازه كانى بتان شيلن، له كاتيكا ههستتان پى ناكهن، سولهيمان (عليه السلام) (كه گوڤى له هاواري ميروله كه بوو)، زه رده خه نه گرتى و پيكنه نى به هاوار و قسه كهى، بويه وتى: په روه دگارا، يارمه تيم بده، دل و دهبون و پوچ و گيانم كوڤكه ره وه، تا سوپاسگوزارى ناز و نيعمه ته كانت بيم، كه به سهر من و دايم و باوكمدا پزاندوته، هه روه ها كوومه كيم بكه تا كار و كرده وهى چاكه نه انجام بدهم كه تو پي پازى بيت و بهرهمهت و ميه ره باني خوت، بمخهره ريزى بهنده چاكه كانته وه).

به سهركردنه وهى بائندهكان و ديارنه بوونى په پو سوله يمانه

خوای گه وړه فرموو یه تی: ﴿وَقَفَّذَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَمْرِي الْهُدُودُ أَمْ كَانَ مِنَ الْقَائِنِينَ (٢٠) لَأَعْدِيتهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي سُلْطَانٌ مُنِينٌ﴾ (النمل: ٢٠-٢١). ثایه ته پیروزه کان به وه دهست پیډه کات که سوله یمان (علیه السلام) بائندهکان به سهر دهکاته وه، ده بینیت په پوسوله یمانه دیار نییه، که ده ورپکی گه وړه و گرنگی هیه له بوداوه کانی ناو چیروکه که دا، سوله یمان (علیه السلام) خوئی بهم کاره هلسا، تابزانیته دهستی بائنده و سهربازه کانی هه موو ته واو و له شوینی خویمان، نهو بائنده هه ندیک جار سیبه ریان بو سهر سوله یمان دروست ده کرد و هه میسه هاوه لی ئه ویان ده کرد له گه پان و کارکردندا که دیمه نیکی جوانی هه بووه و کاره که یش گرنگی و گه روویی خوئی هه بووه. زانایان پا و بوچونی جیاوازیان هیه، له سهر نهو کاره ی سوله یمان (علیه السلام) که بائنده کانی به سهر کردو ته وه، و تراوه: به باله کانیان سیبه ریان بو سوله یمان (علیه السلام) ده کرد، تا گه رمی و تیشکی خوړه که نازاری نه دات، لهو کاته دا شوینی په پوسوله یمانه که به تال بوو، تیشکی خوړه که بهر سوله یمان که وت، ئیتر بهو هویه وه زانی که دیار نییه، (ابن عباس) (خوا لیی رازی بیت) ده لیت: په پوسوله یمانه که چاوساگی سوله یمان (علیه السلام) بوو بو دوزینه وهی ناو، شوینی ناوه که ی ده زانی و له ژیر زه ویدا ده بینیتی، وهک له ناو شوشه دا ده بینریت، و دهیزانی نزیک یه که ی چهنده و به دهنوک زه وی یه که ی هه لده که ند، پاشان شهیتانه کانی ده هیئا و هه لیان ده که ند و له ماوه یه کی که مدا ئاره که یان ده رده هیئا. ^{٢٤٨}

• ده لیت: ده گونجیت زانینی په پوسوله یمانه که به بوونی ناو له ژیر زه ویدا، تایبه تمه ندی نهو بوو بیت، که موعجیزه ی سوله یمان (علیه السلام) بووه، که له یه کی که له

سەربازەكانىدا ئەوتايىبەتمەندىيە سەيرە بېيىت، ۋەك لە پەپوسولەيمانەكەدا جۆرىك لە
چىكەت و ھەستىكرەنى بېيى، كە لە غەيرى پەپوسولەيمانەكەدا ئەوتايىبەتمەندىيە
نەبوو.

ھەروەھا دەلىل: مانگە دەستىكرەكان دەتوانن شتانی ژىر زەوى بدۆزنەو و كەشف
بەن لەئەو و كانزا و شتانی تىرىش، چونكە ئەو شتەنى كە لەسەر پوى زەوين و ئەو
شتانەيشى كە لەژىر زەويدان، تىشكى گەرمى دەردەكەن كە تىشكى خوار سورە، و
پلەى ئەو تىشكانەيش جىياوانن، ئەویش بە پىي جىياوازی پلەى گەرمى ئەو شتەنە، و
مانگە دەستىكرەكان، ھەندىك ئامىرى ھەستىارىيان پىئو، كە جىياوازی دەكات لە نىوان
جىياوازی ھەموو جۆرە تىشكەكاندا، كە لەو شتەنى سەر زەوى يان ژىر زەوى دەردەچن،
ھەروەك مانگە دەستىكرەكان (كۆمپىوتەر) يان تىايە، ھەموو ئەو داتا و زانىارىيانە پوون
دەكاتەو و پىك دەخات، كە ئەو ئامىرە ھستىارىيانە پىي دەدەن، پاشان ئەو ئەنجامە
كۆكراوانە دەنیرىتەو بۆ سەر زەوى لە پىنگاى ئامىرى ناردنەو، ئىنجا زاناكان
نەخشەى شوینى ئاوەكانىيان دەست دەكەوئىت، ھەروەھا نەخشەى ھەموو كانزا و
سامانە سىروشتى يەكانى تىرىش.

كاتىك پىغەمبەر سولەيمان (عليه السلام) سەربازەكانى بەسەر كىردەو بۆ ئەو بوو كە
مالىيان بزانىت و ئەگەر كەم و كورتى ھەبوو، چارەسەرى بكات، لە كارەكەيدا دەرەكەوت
كەھەوالى ديار نەبوونى پەپوسولەيمانەكەى پرسى، كە ئەمەش گىرنگى دانبوو پىي،
ھەروەھا وورىيى و لىھاتوىي ئەم سەر كىردە بەھىمەت و زىرەكە دەردەخات، كە چۆن
تەنھا سەربازىكىش پىشت گوى ناخات، كە بە تەنھا بۆ ئەو كارەيش نەبوو كە تايىبەت
بووبىت بە پەپوسولەيمانەكە، ۋەك ھەندىك لە زانىيانى تەفسىر بۆچونىيان وابوو، ﴿قَالَ

مَا لِي لَا أَرَى الْهُدَى أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾. ۋەك ئەو ھەيە كە كاتىك سلىمان (عليه السلام)
بالندەكانى بەسەر كىردۆتەو، پەپوسولەيمانەكەى نەبىنىو لە شوینى خۆيدا، و پرسىارى
كىردو و داواى كىردو، كە بەلكو لەوى بوو بىت و لە شوینىكى تردا بوو بىت لەگەل

سهربازەكاندا، كاتێك زانی كه دیار نییه، پاشان ووتی: ﴿أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (ام) لێره دا (منقطعة)یه واته (بل).^{۲۴۹}

ووشە (الهد هد) ناسراو و تایبەت و دیار بووه.

وهك ئهوهی كه ئیئمه دهبینین - خوا زاناتره - كه ئهم پهپوسولهیمانیه تایبەتمەندی جیاوازی هه‌بووه به‌سەر هه‌موو پهپوسولهیمانەکانی تردا، كه له‌مه‌ودوا زیره‌کی و لیها تووبیه‌که‌ی دهرده‌که‌وێت، كه چهند دانا و شارەزا و ئەمین و باوه‌پدار و جینگای متمانه و به‌عیزه‌ت بووه، بۆ دینه‌که و زۆر دڵسۆز و خه‌مخۆر و گوێ‌پایه‌ل و به‌رچاو پوو بووه بۆ سوله‌یمان (علیه السلام) كه پیغه‌مبەر و پاشاو سەرکرده بووه.

*بوونی پهپوسولهیمانەکه به‌م جوړه سهره، موعجیزه بووه بۆ سلیمان (علیه السلام) وشایه‌تی بۆ راستی بانگه‌وازه‌که‌ی داوه، هه‌روه‌ها نیعمه‌ت و به‌خششێک بووه له‌ خواوه بۆ سلیمان (علیه السلام)، هه‌ر بۆ ئهم مانایه‌ خاوه‌نی (الظلال) ئاماژه‌ی کردووه و پونی کردۆته‌وه ئهم پهپوسلیمانیه هه‌ست کردنیکی وای پێ به‌خشاوه. كه پهپوسلیمانەکانی تر و بالنده‌کانیش نه‌یان بووه، به‌لکو ئه‌و هاوتای که‌سه ژیر و زیره‌ک و له‌ خوا ترسه‌کان بووه له‌ خه‌لکی.^{۲۵۰}

پونکردنه‌وه‌یه‌ک: بالنده‌کان له‌و دروست کراوانه‌ن كه ته‌سبیحاتی خوا ده‌که‌ن.

خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَّاتٍ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ (النور: ۴۱).

واته: (ئایا نه‌ت بینویه كه به‌راستی هه‌رچی و هه‌ر که‌س له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، ته‌سبیحات و ستایشی خوا ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها بالنده‌کانیش له‌ کاتێکدا پۆل پۆل به‌ (ئاسماندا) ده‌فڕن، هه‌ر هه‌موویان ستایش و په‌رستش و ته‌سبیحاتی خۆیان زانیوه، خوایش هه‌میشه‌ زانایه، به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن).

حالی پهپوسلیمانەکه وهك حالی ئه‌و میرووله‌یه بوو كه له‌گه‌ڵ ده‌سته و هاوه‌له‌کانی خۆیدا دوا و ئاگا‌داری کردنه‌وه و فره‌مانی پێکردن و داوای لێکردن كه خۆیان بپاریژن و بچنه‌ ناو کون و شارەکانیان‌وه، و داوای لێ کردن كه له‌ سوله‌یمان (علیه السلام)

^{۲۴۹} - الکشاف للزمخشری ۳۵۸/۲ ومفاتیح الغیب للرازي ۱۸۹/۱۴ روح البیان للبرسوي ۳۳۶/۶.

۲۵۰ - فی ظلال القرآن ۳۶۶/۵.

وسەربازەكان ئاگادار بن، خواى گەورە ھەرموى: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِيِ الْاَثَلِ قَالَتْ لَأَنَّىٰ اتَّخَذْتُمْ اٰلِهَةً دُخُلُوا مَسَاجِدَكُمْ لَا يُحِطُّنَّكُمْ سَلِيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ﴾ (النمل: ١٨).

زانين و شارەزابوونى سەلىمان (عليه السلام) لە قسەى بەلندەكان بە ھەول و تەكۆشانى خۆى نەبوو، بەلكو موعجىزەىەك بوو لە موعجىزەكانى و، جۆرىك بوو لەعادەت دەرچوو بوو و ھاوشىوھى نەبوو. واتە لەگەڵ ياسا و نەئىنئىيەكانى بونەومردا پىچەوانە بوو.

خواى گەورە بۆ ھەموو نەتەرەكان زمانى قسە كردنى داھىناو و پىئى بەخشىون، كە بە ھۆيەرە لە يەكترى تىدەگەن، ھەرەھا خواى گەورە زمانى تىگەشتن و گەفتوگۆى لە نىوان بەلندە و ئاژەلان و مېرووھەكاندا بەدەھىناو.

﴿لَا عُدَّةَ لَهُ عَدَابًا شَدِيدًا أُولَٰئِكَ هِيَ سُلْطَانُ مِثْنٍ﴾ (النمل: ٢١).

كاتىك پەپوسولەيمانەكە بەبى داواى مۆلەت ديار ئەمابوو، سولەيمان (عليه السلام) بە سزادانىكى توند و قورس ھەرەشەى لىكرد، يان سەرپرېن ئەگەر عوزر و بيانوويەكى واى نەبىت كە تەكاى بۆيكات.

* جۆرى ئەم سزا تووند و قورسە:—

زانايان بۆچونى جياوازيان بوو لەسەر ئەو سزايە، وتراو: برىتى بوو لەوھى كە پەرەكانى ھەنكيشىت، وتراو (قطران)ى دەكات بەسەردا تا نەتوانىت جارىكى تر بفرىت يان وتراو: لەگەڵ ئەو بەلندەدا سەجنى دەكات كە لە دژى خۆيىن، كە ئەمە لە قورسترىن جۆرى سزا بوو.

وتراو: دەيكات بە خزمەتكارى بەلندە نزىكەكان، لەو بەلندەنى جيا دەكاتوھ كە ئەو خوگريانە و لە گەلئاندا ھەلەدەكات، كە ھەموويان سزاي قورس و نارەحەت بوون، بىگومان سەلىمان (عليه السلام) بە سزاي تووند يان سەرپرېن ھەرەشەى لىكرد. لە پىشدا باسى سزادانەكەى كرد ئىنجا باسى سەرپرېنەكەى كرد، بۆ ھەلبراردن بوو چونكە سەرپرېنەكەى قورستر بوو و دەبىتە ھۆى مردنى، وتراو مردن لە ھەموو شت قورسترە، و ھەموو شت بىچگە لەو ئاسانە.^{٢٥١}

﴿أُولَٰئِكَ هِيَ سُلْطَانُ مِثْنٍ﴾. واتە: (يان دەبىت بە بەلگەيەكى ئاشكراو بىت بۆلام).

واته: بهلگه يهكې يهكلایي كهروه بهینیت كه عوزرهكې نهو پون بكاتهوه و دهر بخت كه بؤچی دیار نه بووه.

هاتنه وهی په پوسوله یمانه كه بؤ لای سلیمان (عليه السلام) خوی گوره فرمویه تی: ﴿فَكَثَّ غَيْرَ بَعْدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَايِقِينَ﴾ (النمل: ۲۲).

﴿فَكَثَّ غَيْرَ بَعْدٍ﴾ دیار نه مانی په پوسوله یمانه كه له سوله یمان (عليه السلام) دريژی نه خایاند، بهلكو كاتیكي كه می پی چوه.

(الزمخشری) دهلیت: (واته: كاتیكي دوری پی نه چوو، وهك ئهوی كه كاتیكي نزيك و زو هاتهوه، هروه ها مانه وهكې به كه می ماوه كه باسكرد، تا بهلگه بیت له سر خیرایي وترس له سوله یمان (عليه السلام)، و بؤ نه وهی بزانیټ كه چؤن بالنده كان بؤ نهو ژر بارخراوان وبؤی پون بیتوه كه چ موعجيزه يهكې گورهی له سر پیغه مبرايه تييه كه ی پی دراوه و بهلگې گوره يه له سر دهسلات و قودره تی خوا).^{۲۰۲}

﴿فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ﴾ واته: نه وهی من زانیومه، تو پیت نه زانیوه، له گهل نه وهی كه خوی گوره زانست و حيكه می پيداوه. پاش نه وه فرموی: ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَايِقِينَ﴾.

واته: (من له ولاتی سبه نه وه هوالیكي راست و دروستم بؤ هیناویت).

زانا (الزمخشری) دهلیت: (نه گهر و ترا چؤن كار و باری مهمله كه تی سبه، له سوله یمان (عليه السلام) شاراوه بووه، له گهل نه وهی كه سوله یمان (عليه السلام) زانستیكي فراوانی بووه و دهسته لاته كهیشی فراوان بووه؟ وهلام: بیگومان خوی گوره بؤ بهرزه وهنديه كه نه وهی شارد بوویه وه، هروهك چؤن شوینی يوسف (عليه السلام) ی له یه عقوب (عليه السلام) شارد بوویه وه، ئهم كارهیشی له سوله یمان (عليه السلام) شارد وه، كه له پیزی نهو كه م ناكاته وه، بهلكو نه وه مان بؤ دهرده خات، كه به شهر هرچه نده زانستی پی بدریت، بیگومان زانسته كیان كه م و لاوا و كورته، به بهراورد له گهل زانستی بی نه ندازهی خوی گوره دا، كه زانستی تهواوه و دهرك به هه موو شت دهكات كه سنور و نه ندازهی نییه، پاك و بیگهردی بؤ نهو خویه ی كه په حمهت و زانستی فراوان و بیسنوره.

باسى مهمله كه تى سه به و و روئكردنه وهى گومرايى و خراپه ي بير و باوهريان

خوای گه وه دهقه رموئیت: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ (٢٣) وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ (٢٤) أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُنْهَوْنَ (٢٥) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿النمل: ٢٣-٢٦﴾.

ئهم ئافره ته، بهلقيسى كچى شراحيل ي كوپى مالكى كوپى (ريان) ه، له نه وهى (يعرب بن قحطان)، و تراوه كه له نه وهى (تبع الحميرى) يه، و تراوه باوكى ناوى (السرحد بن الهداهد) ه. ٢٥٣

زانايانى ته فسير زۆر شتيان ده باره ي داىك و باوكى (بلقيس) ووتوه. به كورتى دوو بۆچونيان ده هينين:

زانا (القرطبي) ده ئيت: (الماوردي) وتويه تى: وا و تراوه كه داىكى بهلقيس پهرى بووه. كه ئه وهيش عه قل پهرتى ده كاته وه كه ئه و دوو په گه زه يه ك بكه ون و هاوكوك بن به يه كه وه، و سروشتيشيان جياوازه، وه ستيشيان جياوازه، چونكه ئاده م (جسمانى) جه سته ييه، و خاوه ن لاشه و په يكه ره به لام پهرى پۆحانييه، و خواى گه وه ئاده مى له خاك و (صلصال) دروستكردوه، و په ريه كانى له ئاگرى هه لگيرساو دروستكردوه، ئه وه كارىكى به دور گيراوه كه زۆر بوون له نيوان ئهم دوو په گه زه دا پوو بدات. ٢٥٤

عه قل له و كاره دا پيك ناكه ويئت كه هه والى له سه ر هاتوه، ئه گه ر بپوانينه ئه سل و بنه پهرتى دروستكردنى ئينسان دروستكراوه زيندووه كان، ده بينين ئاوه، له سه ر ئه وهى كه پونكراوه ته وه. خواى گه وه فه رمويه تى: ﴿وَسَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ (الاسراء: ٦٤). واته: (هاوبه شيان بكه له مال و ساما ن و نه وياندا، به سامانى حه رام و مندا لى زۆل... هتد).

٢٥٣ - غرر التبيان في من لم يسم في القرآن لبدريدين ابن جماعة ص ٢٨١.

٢٥٤ - النكت والعيون للماوردي ٢٢٩/٣.

له ئايه تيكي تردا ده فهرمويت: ﴿فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْفُسُهُنَّ بِمَا كُنَّ يُفَعِّلْنَ وَلَا جَانٌ﴾ (الرحمن: ۵۶).

واته: (له به ههشتدا خوڤي تيا دايه، كه ته ماشاي هاوسهره كانيان ده كه، پيش نهوان دهستي كهسيان ئي نه كه وتوه، نه له گرو ئي ئادهي ونه له پيري). بينگومان زانا (القرطبي) بهم دوو ئايه ته ي پيشه وه به لگهي هينا وه ته وه، كه دهكرت پنگه پيدرا بئيت ماره بپرين و به يه كگه يشتن بۆ هاوسهر بپوون له نيوان پيري و مرؤفا پوو بدات.^{۲۵۵}

زانا (الدكتور عمر سليمان الأشقر) له كتيبى (عالم الجن والشيطان) دا ده لئيت: (به رده وام ئيمه ده ببيستن كه فلان كهس په ريبه كي كردۆته هاوسه رى خو، يان ئافره تيك كه سيك له پيري ها توته خواز بئيني كردنى. زانا (السيوطي) هه نديك (اخبار و آثار) ي باس كر دووه، كه نه وه ده گه يه نيئت ژن و ژنخوازي له نيوان ئينسان و په ريبه كاندا بوويئ. هه روه ها زانا (ابن تيمية) ده لئيت: (هه نديك جار ئينسان و پيري ژنخوازي به يه كه وه ده كه ن و منداليشيان ده بئيت، كه نه مهش زۆر زانراوه).^{۲۵۶}

له سه ر نه وهش كه وا دانراوه كه بگونجيت نه و كاره پو بدات. به لام زۆريك له زانا يان نه و كارهيان به (اكراه) دانراوه و نا په سه نديان كر دووه، وهك زانا يان (الحسن وقتادة والحاكم بن قتيبة وإسحاق بن راهوية وعقبة بن الأصم وإمام مالك).^{۲۵۷}

دهسته يه كه له زانا يان بۆ نه وه چوون و پايان وايه كه نه م كاره قه دهغه بيئ، له مه زه به ي خو شياندا به وه به لگهيان هينا وه ته وه كه خواي گه وه ناز و نيعمه تي زۆري پرشتوو به سه ر ئينساندا، كه هاوسه راني له خويان بۆ دروست كردون وله په گه زى خويان.

خواي گه وه ره فهرموويه تي: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَنْزُلًا جَلَسَكُمْ عَلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (الروم: ۲۱).

واته: (يه كيئ له نيشانه و به لگه كانى خوا نه وه يه، كه هه ر له خو تان هاوسه رى بۆ دروست كردون، بۆ نه وه ي ئارام بگرن له لايدا و له نيوانتاندا خو شه ويستي و سوژ و ميه ره باني فه راهم هينا وه، به راستى ئا له و ديار دانه دا نيشانه و به لگه هه يه بۆ كه سانيك بير ده كه نه وه و تئيد ه فكرن).

^{۲۵۵} - الجامع لأحكام القرآن للقرطبي ۲/۸۲، ۱۰/۲۸۹، ۱۲/۱۸۳.

^{۲۵۶} - مجموع الفتاوى ۳۹/۱۹ و كتاب الجن لأبن تيمية ص ۳۵.

^{۲۵۷} - الأشیاء والنظائر لأبن نجيم ص ۳۲۶-۳۲۸.

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ سَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾ (الفرقان: ۵۴).

واتە: (ھەرئەو زاتەيە كەلە ئاوى (مەنى) بەشەر دروست دەكات، (لەو) دوایش زۆربەى پىكھاتەى لەشى ھەر ئاوە) و کردویەتى بە ھۆى خزمایەتى، (لە) پىگەى پیاووە کۆمەلێك خزم دروست دەبێت، ھەرۋەھا لەپىگەى ئافرىتەو کۆمەلێك بىگومان پەرۋەردگارى تۆ بەردەوام دەستەلاتى بى سنورە (لەھەموو بوارىكدە).

ئەگەر واى دانىن ئن و ئنخووزى لە نىوانياندا پوو بدات، ئەوا ئامانج تىادا جى بەجى ناییت.^{۲۵۸}

*ئەوئى ئیمە لەو مەسەلەيەدا دەیبینن و- خاواناترە - كە ئن و ئنخووزى دەگونجیت ھەندىك جار لە نىوان ئینسان و پەرىدا پووبدات، و عەقلىش پەتى ناكاتەو، چونكە پەرى خۆى دەخاتە شىوئى بەشەرەو، بەلام ئەم كارە (شان) لەپىزپەرەكاندايە، و پىچەوانەى ئەو فیتەرەتەيە كە خواى گەرە ئینسانى لەسەر پاهىناو. ئەگەر پویدا ئەوا راستەو خۆ و بە پەرە ناییتە ھۆى زۆر بوون و نەو خستەو، ئەوئەش كە دەربارەى بەلقىس ھاتووە كە دایكى پەرى بوو، كارىكە ھىچ بەلگەى (صحیح) راستى لەسەر نىيە. و ژیریش دانى پیا ناییت. و زۆر بوونیش ناگونجیت لەنىوانياندا پووبدات. -خواى گەرە زاناترە.

*دەربارەى قسەى پەپووسولەيمانەكە، وەك خواى گەرە ھەوالى داو: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُ﴾. بەلگەيە لەسەر جوان دەربېرىن و زمان پاراوى، وتى: من بینیم ئافرىتێك فەرمانپروایى شارى سەبەئى دەکرد، وەك ئەوئى بىھوئیت بەم قسەيە سەرسوپمان و سەرسامى خۆى دەربېریت بەرامبەر قەومى (سبأ) كە خۆيان ھەلىان بژاردبوو فەرمانپروایان بكات، كەوا باشتەر و لە پىشتەر بوو، پیاویکیان بە پاشا و فەرمانپروا بۆخۆيان ھەلبژاردایە، ئەك جەلەوى خۆيان بەدەنە دەست ئافرىتێك، كە سۆز و عاتیفەى زۆرە و ھەواو ئارەزو زالە بەسەرىدا، بىگومان ئافرىتە و دروست كراوە كە سۆز و عاتیفە بەسەر عەقلىدا زالە.

﴿وَأُوتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾.

واتە: (لە ھەموو جۆرە دەستەلات و ناز و نىعمەتێكى پى بەخشا بوو) واتە لە شتە دنیایى و جوان و پازاوەكان، كە پاشاكان پىوستان بوو.

زانا (الزمخشري) دەلێت: (ئەگەر وت: چۆن خۆی گەرە فەرمووی: ﴿وَأَوْبَتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾. لەگەڵ ئەوەی کە سلیمان (عليه السلام) فەرمووی: ﴿وَأَوْبَتَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾. وەك ئەوەی کە یەكسانی لە نێوانیاندا بێت؟ دەلێت لە نێوانیاندا جیاوازی پوون و ئاشکرا ھەبێت، چونکە سولەیمان (عليه السلام) بەدوای ئەودا باسی موعجیزەى خۆی گەرە کرد، کە خۆی گەرە فیزی زمان و تیگەیشتنی بەلندەکانی کردووە، یەكەمیش بۆ ئەوە دەگەرێتەو کە پێغەمبەراییەتی پێ بەخشاوە لەگەڵ ھیکمەت و ھۆکارەکانی دین، پاشان پاشایەتی و ھۆکارەکانی دنیا، و پەپووسولەیمانەكە بە شیوەیەك باسی ئەوپاشا ئافرىتەى کرد کە تەنھا ھۆکارە دنیایی یەكانی پێ بەخشا بوو کە لەگەڵ ھالی خۆیاندا گونجاو و شیاو بوو).^{٢٥٩}

﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾. واتە: (تەختیكى پاشایەتی گەرەشى ھەبێت).

(این کثیر) دەلێت: (تەختی پاشایەتی ھەبوو، کە بە جۆرەها بابەتی پازاندنەو پازیندرا بوو یەو کە لە زێر و بابەتی گران بەھا پێك ھاتبون).^{٢٦٠}

ھەرەھا دەلێت: (زانایانی میژو و توویانە: ئەو تەختی پاشایەتیە لە ناو کۆشک تەلاریکی گەرە و پتەودا بوو، و بەرز دروستکرا بوو، و پێك و پێك بوو، و سێ سەد و شەست دەروازەى تیا بوو لە پۆژھەلاتی و ئەوئەندەى تریش لە خۆرئاوای، و بیناکە بە جۆرێك دانرا بوو کە ھەموو پۆژێك لەخۆر ھەلاتەو خۆری تێ بێت و کاتیکیش خۆر ئاوا دەبێت تیشکی خۆری تێ بجێت، و سوجدەیان بۆ خۆر دەبرد لە بەیانیان و ئیواراندا، لەبەر ئەوە لەدوای ئەوە دەفەرموێت: ﴿وَجَدْنَاهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾.^{٢٦١}

واتە: (بینیم کە بەلقیس خۆی و قەومەكەى سوژدە بۆ خۆر دەبەن لە جیاتى خوا).
ئەگەر وترا، پەپووسولەیمانەكە چۆن یەكسانی خستە نێوان عەرشەكەى بەلقیس و عەرشی خۆی گەرە، بەوەی کە بە (عظیم) گەرە باسی کرد؟
دەلێن: لە نێوان ئەم دوو باسکردنەدا دووری و جیاوازی زۆر ھەن، کە عەرشەكەى بەلقیس گەرە بوو بە نەسبەت عەرشی ئەوەی پاشا و کەسەکانی ترەو. بەلام عەرشی

^{٢٥٩} - الكاشف للزمخشري ٣/٣٦١، بەدەسکاریەو.

^{٢٦٠} - قصص الأنبياء لابن كثير ص ٤٩٥، بەدەسکاریەو.

^{٢٦١} - تفسير القرآن العظيم لابن كثير، ٣/٣٦٠، ٣٦١ بەكورتی.

خوای گهوره، نهوه هەر به رهها و لهئەندازه بهدەر گهورهیه، به نيسبەت هه‌موو دروستکراوه‌کانه‌وه، که شتيك نيهه له‌و گه‌وره‌تر و يه‌کسان ييت پيی يان ليی بچيت.^{٣٦٢}

* پاشان په‌پوسوله‌يمانه‌که ئاماژه‌ی کرد بۆ گومپایی و خراپی يير و باوه‌ريان کاتيک که خۆريان ده‌پهرست له جياتی خوای گه‌وره وازيان له خواپهرستی و پهرستش هيتا بوو، له کاتيکدا که خوا به ديهينه‌ريان بوو، و خوريش دروستکراوێکه و به‌فرمانی خوا پام کراوه، خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی قسه‌ی په‌پوسوله‌يمانه‌که ده‌فرمويت: ﴿وَجَدَهَا وَقَوْمَهَا

سَجْدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که خۆر دروستکراوی خوايه، و خۆريش له‌گه‌ل گه‌وره‌یی و نرخ و به‌های خۆيدا بۆ ژيانمان بچوکتريه به نيسبەت نه‌ستیره و گه‌له نه‌ستیره‌کانی غه‌يری خۆيه‌وه، که هه‌يانه هه‌زاران جار له‌خۆر گه‌وره‌تره. و مليونه‌ها مه‌چه‌ره هه‌ن، که خۆری وه‌های تيزدايه له‌خۆره‌که‌ی خۆمان گه‌وره‌تره، کاتيک زانست پيشده‌که‌وييت، ليکۆلینه‌وه‌کان گه‌له‌نه‌ستیره‌ی نوێ ده‌دۆزنه‌وه، خۆر له‌ ناو مولک و ده‌سه‌لاتی خوادايه وه‌ک ده‌نکيک لم ی وورد وایه له‌ ناو بيا‌بازدا.

* هه‌روه‌ها خۆر نيعمه‌تيکی خوايه بۆسەر به‌شه‌ر که سه‌رچاوه‌ی پوناکی وگه‌رمی و ووزه‌يه، هه‌روه‌ها چه‌ندین سودی تريشی هه‌يه، پام کراوه و به‌فرمانی خوای گه‌وره به‌رپۆه ده‌چييت، به‌ پيی ياسا و ده‌ستورێکی وورد و پيک و پيک و بۆحیکمه‌تی کاری خوا و مه‌به‌ست و ئامانجێک که خوا خۆی ده‌يزانييت. خوای گه‌وره فرموييه‌تی: ﴿وَالشَّمْسُ كَجَوَارِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (٣٨) وَالْقَمَرَ قَدَرًا مِثْلَ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ (٣٩) لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ (يس: ٣٨-٤٠) واته: (خۆريش له‌ گه‌ردش و سوپانه‌وه‌ی خۆيدا به‌رده‌وامه، و به‌ره‌و سه‌ره‌وت ده‌چييت) ياخود به‌ده‌وری چه‌قی خۆيدا ده‌سوپيته‌وه، بيگومان نه‌وه توانای زاتيکی بالاده‌ست وزانا ده‌رده‌خات (که‌هه‌مو شتيکی به‌ پيک و پيکی دروست کردوه).

هه‌روه‌ها کات و شوینی هه‌لهاتنی مانگيشمان ديارى کردوه. (هه‌رشه‌ويک له‌ کاتيکی ديارى کراو و شوينيکی ديارى کراودا هه‌له‌ديت، پاده‌ی نه‌و پووناکیيه‌ش که ده‌که‌ويته سه‌ری جياوازه، هه‌تا) سه‌ره‌نجام هه‌موو مانگيک له‌ پووله‌تدا) وه‌ک چيلکه‌يه‌کی وشکی باريک ده‌نوئييت. نه‌ خۆر بۆی هه‌يه به‌ مانگ بگات (له‌هيل و پي‌په‌وه‌ی خۆی ده‌ربچييت) نه‌

شەويش پيش پۇژ دەكەويت، بەلكو ھەر يەكەيان لە خولگەي تايبەتي خۇيدا مەلەدەكەن و بەئاسانى دەسپۆنەو. (فصلت: ۳۷).

ھەر ھەما خۆي گەورە لە سوورەتي (فصلت) دا كە ئەمە ماناكەيەتي دەفەر مويىت: (لە نيشانە و بەلگەكانى دەسەلاتى پەروردگار شەو و پۇژ و خۆر و مانگە، ھەرگىز نەكەن سوژدە بۆ خۆر يان مانگ بەرن، بەلكو سوژدە بۆ ئەو خوايە بىيەن كە دروستى كردوون، ئەگەر ئىوہ خۆتان بە بەندەي راستەقىنەي ئەو دەزانن و ھەر ئەو دەپەرستەن) (فصلت: ۳۷).

* پەپوسولەيمانەكە پونى كەردەوہ كە ئەم پەرستشەي قەومى (سبأ) بەتال و بىمانايە و لادانە لە پىنگاي راستى و ھەق و گومپايى يە، لە دەسەسەي شەيتانەو سەرچاوەي گرتوہ خۆي گەورە ھەوال دەدات و دەفەر مويىت: ﴿وَمِنْ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَنْعَمَ لَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ (النمل: ۲۴). ئىبلىسى نەفرەت لىكراو ئەم كار و كەردەوانەي بۆ ئەوان جوان و پازاوە كەردبوو، ئەوانىش بە ھۆيەوہ سەر لىشىواو و گومپا بوو بوون، وايان گومان بەردبوو كە لەسەر پىنگاي راست و ھىدايەتن.

* زانا (القرطبي) دەليىت: ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾. واكە لەپىنگاي (توحيد) يەكخواناسى لايدابوون. بەمە پوونى كەردەوہ كە ئەوہ پىنگاي (توحيد) يەكخواناسى نەبووہ، و پىنگايەك نەبووہ كە سود و خەيرى تياجى بەجى بىيىت: ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ ئەوان ھىدايەت و ھەرنەگەرن بۆلاي خوا و پىنگاي خواناسى.^{۲۶۲}

﴿إِنَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّكَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ (۲۵) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (النمل: ۲۵-۲۶). پاش ئەوہي كە پەپوسولەيمانەكە فەساد و بىرو باوہپىانى پوون كەردەوہ، پاشان دىنى راستى دەرخست و بىرو باوہپى راست و دروست و تىگەيشتنى ساغى پوونكەردەوہ كە پەرستنى خوايە بەتاك و تەنھا، كە خوايەكي بەدەيھنەر و پزىق دەرە، تەنھاخوى دەسەلاتدار و ھوكمپرانە، و پەروردگار و پەرستراو بىجگە لەو نىيە. ئەمانە لە تەواوكەرى قەسەي پەپوسولەيمانەكە بوو بۆ سولەيمان (عليه السلام) ي كەرد، گەورەيى و دەسەلاتى خۆي گەورەي پوونكەردەوہ كە زانستى بى

ئادازەى بە ھەموو شتېك ھەيە و ھېچ لە وون ئابىت. ھەروەھا لە بەلگە و نىشانەكان . سەر زانست و دەسەلاتى خۆى گەورە: شتە شاراوە و داپۇشاراوەكان دەردەخات لە ئاسمانەكان و زەويدا، كە لە غەيرى خۆى شاراوەن. واتە: خۆى گەورە غەيب و شاراوە و نەيىنى ئاسمانەكان و زەوى دەزانىت. ئەو پەپوسولەيمانەى كە خۆراكى خۆى بە دەنوگەكەى دەدۇزىتەو لە زەويدا، بەلگە لەسەر دەسەلات و قودرەتى خۆى گەورە دەھىنيتەو، كە خۆى گەورە ھەموو شتە غەيب و شاراوەكان لە ئاسمانەكان و زەويدا دەردىنيت و دەردەخات، و زانستى بە ھەموو شاراوە و نەيىنى و ئاشكرايەك ھەيە، ئەم كارەى پەپوسولەيمانەكە لە سرووشتى خۆى بوو، كە پىنى ھەلدەسا.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾. (اللہ) خوايە كە تاك و تەنھايە و ھەر خۆى شياوى خوايەتى يە، و خاوەنى ھەموو شتېكە و ھەموى مولكى خۆيەتى و ھەموو سەربەرزى و عىزە تىك ھەر بۇ خۆيەتى ئەو ھەميشە زىندوو و نامریت.

خۆى گەورە فەرمويەتى: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ شَاءَ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ شَاءَ وَتُعِزُّ مَنْ شَاءَ وَتُذِلُّ مَنْ شَاءَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (ال عمران: ۲۶).

واتە: (ئەى پىغەمبەر ﷺ) بلى: (خوایە تۆ خاوەنى ھەموو شتېكىت، دەسەلات دەبەخشىت بە ھەر كەسێك بتهویت و دەسەلات وەردەگريتەو لە ھەر كەسێك بتهویت، ھەر كەسێك بتهویت بالا دەستى دەكەيت، ھەر كەسێكىش بتهویت زەلیل و بى دەستەلات و ژێر دەستى دەكەيت، ھەر چى خەير ھەيە ھەر بە دەستى تۆيە، بىگومان تۆ دەسەلات دارىت بەسەر ھەموو شتېكد).

باسى عەرشى خۆى گەورەى كرد بە (عظيم) گەورە، چونكە گەورەترینى ھەموو شتەكانە، و ھەموو شتېك بە نىسبەت ئەووە بچوك و كەمن، ئاسمانەكان و زەوى ئەوەشى كە لە نىوانیاندايە، ھەموويان لە دروستكراوەكانى خۆى گەورەن، و ھەموويان بە نىسبەت عەرشەو بچوكن، وەك دەنگە زىخىكى بچوك وان لەناو بىابانىكى پەر لە لم و زىخدا. ئەو بوونەوەرە فراوانەى كە ئىمەى تيا دەژىن پەرە لە ملیونەھا خۆر كە لە خۆرەكەى خۆمان گەورەترەن و پوناكى و گەرميشيان زياترە، لەگەڵ ئەوەشدا قەومى (سبأ) خۆريان پەرستووە لەجياتى خۆى گەورە. لێرەدا لە باسكردنى عەرشى خوادا ئاماژە بۆبچووکی و كەم نرخی عەرشەكەى بەلقىس كراو.

په پوسولیماننه که نوینه ری سوله یمانه (علیه السلام)

﴿قَالَ سَتَرْتُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (۲۷) اذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَإِنَّهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ (النمل: ۲۷-۲۸). ئینجا پیغه مبه ر سلیمان (علیه السلام) به ته وای گوئی له قسه کانی په پوسولیماننه که گرت و سهرسام بوو به دانایی و زمانپارای و دهربرینه که ی، و داوای لیکرد که راستگو و دلسوژ و به غیرت بیت له حه قدا، به لام سوله یمانیش (علیه السلام) په له ی نه کرد له کاره که دا و هروها په له ی نه کرد له بریار دندا. به لکو به شیوازی دادوهرانه و شاره زایانه مامه له ی له که لدا کرد، ویستی که له م کاره دا دامه زراو بیت، و هلو یسته له سهر راستی و دروستی قسه کانی په پوسولیماننه که بکات.

- وهك قورئان هه والی داوه، فهرمووی: ﴿قَالَ سَتَرْتُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (النمل: ۲۷). واته: (سوله یمان (علیه السلام) به په پوسولیماننه که ی وت: ئیمه له مه و دوا له و گوفتاری تو ده کولینه وه، تا بزانین راست ده که ی یان له پیزی دروژناندا یه؟).

ههروها نه ویش ده که یه نیت که له لیپنچینه وه که یدا هه ره شه ی کرد له په پوسولیماننه که، نه گهر راستگو بوو له هه واله که یدا دهریاره ی قهومی (سه بهه) نه و پرزگاری ده بیت، نه گهر دروژنیش دهرچو نه ووا حالی وهك حالی دروژنان ده بیت و له دهسته و تاقمی نه وان ده بیت، نه ووا له م حاله ته دا سزا که ی بو چه ندباره ده کرتیه وه، سزای دیارنه مانه که ی واته (غائب) بوونه که ی و سزای دروکه ی شی.

﴿اذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَإِنَّهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ (النمل: ۲۸).

واته: ((ئینجا سوله یمان (علیه السلام) نامه یه کی نوسی ودا ی به په پوسولیماننه که فهرمانی پیدا) که برۆ ئه م نامه یه ببه و(له شوینیکی بهرچاودا، بو یان فریبنده و پاشان (له په نایه کدا) خو ت حه شار بده و بزانه ده لپن چی و چ باس وخوا سینک ده که ن؟). ئینجا نه ویش نامه که ی برد و فرییدایه ناویان.

هه ئویستی به لقیس بهرام بهر نامه که ی سوله یمان (علیه السلام)

﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّ إِلَهِي إِلَهِي كَرِيمٌ﴾ (٢٩) إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (٣٠) أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَيَّ وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ (٣١) قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ (٣٢) قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ (٣٣) قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْنَزَةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (٣٤) وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ﴾ (النمل: ٢٩-٣٥). ئەوێ بوو پەپوسولە یمانە کە نامه که ی به قاچی یان به دهنوکی مه لگرت و فیری بیبیات بو مه مله که تی (سه بهه) و چوووه ناو کۆشک و ته لاره که ی به لقیس و نامه که ی فیدا بو ناویان. ئینجا به لقیس سه ری سوپما له کاره که و دهستی کرد به خویندنه وه ی پاشان گه رایه وه بو ناو دهسته و تاقمه که ی خوی تا پراویژیان پێ بکات.

باسی نامه که

﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّ إِلَهِي إِلَهِي كَرِيمٌ﴾ به لقیس نامه که ی به پێژدار باسکرد، چونکه نه وه ی که له ناویدا بوو پێژدار و به پێژانه بوو. و له لایه ن پاشایه کی به پێژه وه هاتبو، و تراوه: نامه که به پێژ بووه چونکه مۆرکرا بوو، مۆر کردنی نامه ییش له بهر ته واوی و جوانی و پێژنتی. ههروه ها هاتوووه که ده لیت: پیغه مبه ر نامه ی بو (عجم) ده نو سی و مۆری ده کرد. چونکه نامه یه کیان وه رنه ده گرت نه گه ر مۆرکرا و نه بوایه، له بهر نه وه مستیله یه کی بو خوی دروستکرد که مۆریشی پێ ده کرد.

و تراوه: نامه که به به پێژ باسکرا، چونکه نامه به ره که بالنده بوو، ئینجا به لقیس زانی که هه ر که سیك بالنده ی بو پام و ژێر بارخرا بیئت ده بیئت کار و باره که ی گه ره بیئت و خاوه ن پله و پایه و ده سه لات بیئت.^{٢٦٤}

(البروسى) دەلىت: (كاتىك نامەكە بوو بە ھۆى ھىدايەتدانى بەلقىس، دەرکەوت كە نامەيەكى پىزدار بوو و نىشانەى پىزدارى پىوھ بوو، چونكە بە ھۆيەوھ بويە ھۆكارى ھىدايەتدانى، ھەندىك وتويانە: لەبەر ئەوھى بەلقىس پىزى لە نامەكە گرت، خۆاى گەورە ھىدايەتى پى بەخشى ھەتا باوھرى ھىنا، ھەك جادوگەرەكان، كاتىك وتيان: ئەى موسا يان ئەوھتا تۆ شتەكانت فرىبدە يان ئىمە لەپىشدا فرى دىدەين. بەراستى ئەوان پەچاوى ئەدەبى جوانيان كرد، خۆاى گەورەش ئىمانى خستە دلەكانيانەوھ، و كاتىك (كىسرى) پاشاى فارس نامەكەى پىغەمبەرى (ﷺ) دپاند و لەت كرد، خۆاى گەورەش مولك و دەسەلاتەكەى ئەوى تەفر و تونا كرد و لەناوى برد، ئەوھش سزای كافر بوون ولوت بەرزى و كەللەپەقىيەكەى بوو.^{٢٦٥}

ئەوھى ئىمە دەبىنين پىزدارى نامەكە دەگىرپتەوھ بۆ ھەموو كارەكان، چونكە ناوھرۇكەكەى و مەبەستەكەى پىزدار بوو، پىزدار بوو لە ووشەو دەرپىن و شىوازدا، ھەك (ابن كثر) دەلىت: (ئەم نامەيە لە پەرى بەلاغە و جوان دەرپىندا بوو، و كورتبەبوو، چونكە بە كورتىن دەرپىن جواترىن ماناى دەدا).^{٢٦٦}

ئەم نامەيە بەرپىز بوو، چونكە لەلایەن پاشايەكى بەرپىزەوھ بوو، و بەرپىكاو شىوازىكى سەير گەيشتبوو بە بەلقىس، كە بەلگە بوو لە فراوانى دەستەلاتى پاشاكە و گەورەيى و بەھىزى دەستەلاتەكەى.

ناوھرۇكى نامەكە

﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (٣٠) أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ (النمل: ٣٠-٣١). كاتىك بەلقىس نامەكەى خويندەوھ و ناوھرۇك و مەبەستەكەى زانى، ئىنجا قەومەكەى و دەور و بەرەكەى كۆكردەوھ، تا بۆيان بخوينتەوھ و داواى پراوېژ و بېياردانىان ئى بكات لەم كارەدا، نامەكە بە باسى ناوى خاوەن نامەكە دەستى پى كردبوو كە ناردبووى، پاشان ناوھرۇكى نامەكەى باسكرد، ھەك كاتىك بەلقىس وتى: ﴿إِنِّي أَنَا إِلَهِكَ كِتَابُ كَرِيمٍ﴾ پى وتراوھكىيە؟ و ناوھرۇكەكەى چىيە؟ ئىنجا وتى: ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ﴾ واتە: لە

^{٢٦٥} - روح البيان للبروسي ٢٤٢/٦.

^{٢٦٦} - تفسير ابن كثير ٣/٣٦١.

سوله يمانه وه نيردراوه، واته ئه و ناردوو به تى و: ﴿وَإِنَّهُ سِرُّ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ واته: ئه مهش ناوه پۆكه كهى بوو.^{٢٦٧}

*له سه ره ئه م بۆچونه ناوى سوله يمان (عليه السلام) له ناوه پۆكى نامه كه نه بوو، به لكو ناو نيشانى نامه كه بوو، چونكه ئه و نامه كهى نارد بوو به ناوى خۆيه وه، و تراو يشه: له ناوه پۆكى نامه كه بووه، به لام به سه ره ﴿سِرُّ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دا پيشكه وت كه باسى خواى گه وه و ناوى گه وه و پيرۆزى ئه وه.

پيشه وا (زين دين محمد بن ابى بكر الرازى) له كتيبى (غرائب آي التنزيل) دا، ده لى ت: (ئه گه ر و ترا: چۆن پرينگه پندراوه بۆ سوله يمان (عليه السلام) كه ناوى خۆى به سه ره ناوى خواى گه وه دا پيش بخات له نامه كه دا، كه تيايدا نوسيبووى: ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ سِرُّ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾؟ ده لى ن: چونكه سوله يمان (عليه السلام) زانيبوى كه به لقيس خواى گه وه ئاناسى ت، و سوله يمان ده ناسى ت، ئينجا سوله يمان ترسا كه سو كايه تى به ناوه كه بكات، كاتى ك كه يه كه م ناوه و ده كه وي ته به رچاوى، ئي تر ناوى خۆى كرد به سه ره تا بۆ پاريز گارى له سو كايه تى كردن به ناوى خوا، و تراوه ناوى سوله يمان (عليه السلام) ناو نيشانى نامه كه بووه، ئينجا ناوى خواى گه وه له سه ره تاى ده ست پي كرده و ناوه رۆكه كهى بووه.^{٢٦٨}

﴿أَلَا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ﴾. سوله يمان (عليه السلام) نهى لي كرده و ئاگادارى كرده وه له خۆ به گه وه گرتن و لوت به رزى و پشت هه لكرده له حه ق، خۆ به گه وه زانين هۆكاره بۆ بيبهش بوون له ئيمان، و نزى كى خراپه و ياخي بوون و لادانى شه و پي گاي له ناو چوون و خه ساره ت مه ندييه.

هه روه ها سوله يمان (عليه السلام) نهى له قه ومى (سبأ) يش كرد له وهى كه پشت هه لكه ن له به رنامه كهى خوا و به لگه و نيشانه كانى، و بانگه وازى كردن بۆ ئيسلام، فه رمووى: ﴿وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ واته: گوپرايه ل بن و خويان بۆ فه رمانى خوا يه كلايى بكه نه وه.

^{٢٦٧} - الكشاف للزمخشري ٣/٣٦٢ ومجمع البيان للطبرسي ٧/٢٤٣.

^{٢٦٨} - غرائب آي التنزيل ٤/٣٥٢-٣٥٣ هدية مجلة الازهر عدد جمادى الاولى سنة ١٤١٠هـ.

پیشهوا (الرازی) دهئیت: (ئەم نامەیه هەموو مەبەستی تەواوی تیاوو، چونکە لە دروسکراوی خوا داواکراوە زانست و کرداری هەبیت، و زانستیش بەسەر کرداردا پیش کەوتوو، ئایەتی: ﴿سَمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ دان دەئیت بە بەدیھێنەری هەموو شتەکاندا، کە خوای گەورە، هەروەها ئەوەش دەچەسپێنێت کە زاناو بە توانا و هەمیشە زیند و بە دەسلەت و فرماندەر و کاربەجی و بەرەحم و بەزەیی یە، هەروەها ﴿اَلَّا تَعْلُوْا عَلٰی﴾ ئەمەش نەهی کردنە لە گوێراپەڵی نەفس و هەواو ئارەزو و خۆ بەگەرە زانین، ئەوە چەسپاو وجیگیر بوو کە ئەم نامەیه لەگەڵ کورتبڕیدا هەمووشتیکی لە بارە ی کار و باری دین و دنیاو تیاوو، ئەگەر وترا نەهیکردن لە خۆ بە گەرەزانین و فرمانکردن بە خۆ یەکلایی کردنەو پیش گەیانندی بەلگەکان لەسەر ئەوەی کە سولهیمان پیغەمبەر بیت، ئەوا حەق و پیویستە ئەوەی ئی وەرگیرێت کەخۆی لە (تقلید) چاولیکەری پزگار کردوو، پەنا بە خوا ئەگەر ئەو کارە (تقلید) چاولیکەری بوو بیت، چونکە نامەبەرەکە ی سولهیمان (علیه السلام) بۆ لای بەلقیس بریتی بوو لە پەپووسولهیمانە. ونامە ی پەپووسولهیمانە کەیش موعجیزە بوو، موعجیزەیش بەلگەیه لەسەر کەسی دروستکار و بەدیھێنەر و سیفەتەکانی، هەروەها بەلگەیشە لەسەر ئەو کەسە ی کە بانگەوازەکە ی کردوو واته سلیمان، لە کاتی کدا کە ئەو نامەیه بوویه بەلگە ی تەواو لەسەر یەک خواناسی و پیغەمبەراییەتی، گومانی تێدا نییه کە لە نامە کەدا بەلگە ی تر باس نەکراوە).^{۲۶۹}

بەلقیس داوای راویژ لە قەومەکە ی دەکات، ئەگەر ئەو گفتوگۆیە ی لەنیوانیاندا

ڕویدا

لەچیرۆکی سولهیمان (علیه السلام) لەگەڵ بەلقسا، نامەکە ی سولهیمان گەیشت بە بەلقیس وئەویش قەومەکە ی کۆکردوو تا راویژیان پێ بکات. خوای گەرە دەفرمویت: ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّ إِلَهِیَ إِلَهِیَ كَرِیْمٌ﴾ (۲۹) *إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ* (۳۰) *اَلَّا تَعْلُوْا عَلٰی وَأُنْزِلَیْ مُسْلِمٍ* (۳۱) *قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفُنِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ*

فَاطِمَةُ أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونَ (٣٢) قَالُوا مَخْنُ أُولُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ (٣٣) قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذَلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (٣٤) وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ فَنَظِرَةٌ بِمِ رَجْعِ الْمُرْسَلُونَ (النمل: ٢٩-٣٥). به لقیس داوای له قهومه که ی کرد که پابوچونی خویان دهربخن و قسه ی خویان بکن وله کاره دا دلسوزی خویان بنوینن. ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ أَفْتُونِ فِي أَمْرِي﴾ ووشه ی (فتوی) بو کاریکه ئالۆز بیت و پیویستی به بریاردان بیت و وتراوه داوای فتوام ئی کرد، ئه ویش فتوای بو دام به وه.

خوای گه وره فرموویه تی: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ﴾. (النساء: ١٢٧).
واته: (ئهی محمد ﷺ) پرسیارت ئی ده کن دهرباره ی ئه وه ی که پیویسته پیاوان ئه نجامی بدن به رامبه ر به ژنان).

﴿مَا كُنْتُ فَاطِمَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونَ﴾. واته: خو هیشقا من هیچ بریاریکم نه داوه یان فرمانیکم دهر نه کردوه که ئیوه ئاگادار و ئاماده نه بوین. به پیی ئهم دهر برینه زۆر پیویستی به دانایی و حیکمه ت و هیز و توانای ئه وان بووه.
پیشه وا (النیسابوری) ده ئیت: (به م کاره ویستی هه ست و سوزیان پابکیشت، و دهرنیا ن پاک بکاته وه و ئاگاداری پابوچونه کان بیت).

به لقیس و موعجیزه یه کی گه وره

خوای گه وره فرموویه تی: ﴿وَقَفَّذَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَمْرِي الْهُدُودُ أَمْ كَانَ مِنَ الْقَائِنِ (٢٠) لَا أَعْدِبْتُهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي سُلْطَانٌ مِّنْ رَبِّي﴾ (٢١) فَكَثَّ غَيْرَ بَعْدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ لَحُطُّ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بَنَاتٍ مِّنْ بَنَاتِ النَّحْلِ (النمل/ ٢٠-٢١). بالنده کان له خزمه تی سوله یماندا بوون یه کیك له وانه په پوسوله یمانه بوو، پاسپێردارا بوو بو گه پان و دۆزینه وه ی ئاو، ئه مه ییش تایبه تمه ندیه ک بوو خوای گه وره به وی به خشیبوو، به سه ر زه ویدا ده فپی و ده سوپایه وه و ئاوی ژێرزه وی ده بینی و شوینه که ی پی ده وتن، ئه وانیش هه لیا ن ده که ند و ئاویان لی دهرده هینا، و سوله یمان پیویستی به ئاو بوو بو نوێژ و له شوینیکی وشکانیدا بوو،

داوای کرد له په‌پووسوله‌یمانە بگه‌ڕێت به‌ شوێن ئاودا، ئەویش دەستی نه‌که‌وت، ئەویش به‌ هۆی دواکه‌وتنییه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌ی لێ کرد به‌ تاییه‌ت نه‌گه‌ر به‌ لگه‌ی نه‌ییت. پاش ئەو ماوه‌ی دیار نه‌بوو گه‌ڕایه‌وه‌ که‌ ئەوه‌ی بیانی بووی بۆ سوله‌یمانێ بگه‌ڕێته‌وه‌.

سوله‌یمان ووتی: چیت بینیه‌وه‌؟ وتی: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ (النمل/۲۳). هه‌والێکی گه‌وره‌ و گرنگی ده‌رباره‌ی وولاتی یه‌مه‌ن هه‌ینابویه‌وه‌ و راستگۆیانه‌ گه‌ڕایه‌وه‌ و زانیاری زۆری تیدا بوو، که‌ به‌لقیس پاشایانه‌ و خه‌لکه‌که‌ گه‌ڕایه‌لی ئەو ده‌که‌ن و هه‌موو شتیکی له‌ هه‌یز و سه‌رباز و ده‌سته‌لات لا هه‌یه‌، به‌ لگه‌ی ئەمانه‌یش بریتییه‌ له‌ بوونی (عرش) ته‌ختیکی پاشایه‌تی گه‌وره‌، که‌ به‌ جوهره‌ها شتی به‌نرخ و گرانبه‌ها پازینه‌راوه‌ته‌وه‌، ئەمه‌یش نیشانه‌ی دامه‌زرای ده‌وله‌تی به‌هه‌یز و شارستانیه‌ته‌، به‌لام ئەوه‌ی که‌ نابار و نه‌شیاوه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ خه‌لکی ئەو وولاته‌ خوڕ ده‌په‌رستن و خواپه‌رست نین ئەمه‌یش په‌پووسوله‌یمانەکه‌ی زۆر نیگه‌ران و دلتنگ کردووه‌، به‌په‌له‌ و هه‌ناسه‌به‌رکی گه‌ڕایه‌وه‌ تا هه‌موو ئەم هه‌والانه‌ بدات به‌ سوله‌یمان. سوله‌یمان توڕه‌بونه‌که‌ی نیشته‌وه‌ و هه‌لوێستی گۆرا و وتی: چۆن ئەوان له‌ مه‌نه‌ج و به‌رنامه‌ی حه‌ق و راستی رویان وه‌رگه‌یرووه‌ و خوا ناپه‌رستن و خوڕ ده‌په‌رستن و شه‌یتان زāl بووه‌ به‌سه‌ر ده‌رونیاندا و عه‌قل و تیگه‌یشتنیانی داپۆشیوه‌ و ئەوان پێویست بوو به‌ عه‌قل و بیرکردنه‌وه‌یان له‌م بوونه‌وه‌ره‌ و ئەو شتانه‌ی که‌ تیا به‌تی بگه‌یشتنیه‌ته‌ خواپه‌رستی راسته‌قینه‌، کاتیکی خوا له‌ ئاسمان و زه‌ویدا پرۆی شاراو و دیاری به‌وان داوه‌ و بارانیان بۆ ده‌بارینی و له‌ زه‌ویدا پوه‌ک و سه‌وزایی و به‌رو بومیان بۆ ده‌ردینی و گه‌نجینه‌ شاراوکانیان بۆ ده‌رده‌خات، ده‌بوو خواناس و خواپه‌رست بونایه‌. به‌لام خوڕ په‌رستن نه‌فامی و نه‌زانی و گومراییه‌. داوی بیستنی قسه‌کانی په‌پووسوله‌یمانە ویستی لیکۆلینه‌وه‌ له‌ راستی و ناراستی قسه‌کانی بکات: ﴿أَذْهَبَ حِکَايِي هَذَا فَأَلْفَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ (النمل/۲۸). نامه‌یه‌کی ئارد بۆ به‌لقیس که‌ تیایدا نوسرا بوو: ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۳۰) أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ (النمل/۳۰-۳۱). به‌راستی به‌لقیس زانی ئەوه‌ی که‌ پێی گه‌یشتووه‌ نوسراویکی پێژداره‌ و له‌ پاشایه‌کی پایه‌دار و به‌هه‌یزه‌وه‌. به‌لقیس پاش خویندنه‌وه‌ی نامه‌ نوسراوه‌که‌ راویژی کرد به‌ به‌رده‌سته‌کانی که‌ چ به‌ریاریک بدن، ئەوانیش پێشنیاری هه‌یز و سوپا و ئازایه‌تی و نه‌ترسان و چوونه‌

ناو جهنگيان كرد، ئەوان ئامادهن و ئەوه تايبه تهنه ندى ئەوانه. به لām قسه و بېريارى جياكه رهوه له دهست به لقيس خۆيدايه و ئەوان سهريپچى ناكهن، ئەويش نه يويست سوپاكه ي به رهو جهنگىكى چاره نوس ناديار ببات، چونكه نازانيت هيزى به رامبه رهكه ي چۆنه و چهنده و له پوو خان و تياچوون ده ترسيّت، له بهر ئەوه په ناي برد بۆ په يوه ندى دبلۆماسى، دياريه يكه به نرخی بۆ سوله يمان نارد و به راويژكاره كانى وت: ئەگەر پاشا بيّت ئەوا سه رسام ده بيّت به دياريه يكه و وهري ده گريّت و له شهري پاريزراو ده بين و ئەگەر پينغه مبه ريش بيّت، هه رگيز وهري ناگريّت و هيجيش له ئيمه قبول ناكات ته تسليم بوون و شوين كه وتنى دينه كه ي نه بيّت. به لām سوله يمان زۆر به توندى په دى كرده وه و هه ره شه ي خۆى ده رپري وه فده كه گه رانه وه بۆ لاي به لقيس و هه والى سوله يمان و پينغه مبه رايه تيان بۆ گي پرايه وه. كاتي ك به لقيس گه يشته لاي سوله يمان به مبه به ستي ته تسليم بوون و موسلمان بوون، سوله يمان عه رشه كه ي هينا بوو و گو پزانكارى تيا دا كرده بوو، ويستي به لقيسى پى تاقي بكاته وه و بزانيت زيره كي چه نده؟ ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَزَّيْزُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ (النمل/٤٢).

بۆ ئەوه ي سوله يمان بي بيني ن ئايا به لقيس سه ركه وتوو ده بيّت له تاقي كرده وه كه دا و عه قل و زيره كي به كار ديني ت؟ خو ئەگەر وا نه بيّت ئەوا نه يتوانيوه پاشايه كي گو پرايه ل بووي ن له ناو قه ومه كه يدا. له و كاته وه كه نامه كه ي سوله يمانى پى گه يشتبوو وه ك كه سى كي ژير و دانا هه لس و كه وتى ده كرد، به لām ده بيّت ئەو كارى چى بووي ن به خو ر په رستى، ئايا ده بيّت كه سى ك بير كرده وه ي به رز بيّت و پۆحى گه وه و عه قلى كرا وه بيّت، ئەو كاره بكات؟! ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَهْمَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ (النمل/٤٢/). به لقيس بير و باوه ره كه ي پيشووى نه ما بوو كه خو ر په رستى بوو به لكو به رهو هيدا يه تى موسلمان بوون هاتبوو، چونكه له ژينگه يه كي كافر نشيندا له دايك بووبوو. به لām ئەمرو نور و پووناكى و به لگه ي حق و راستى و موعيزه ي ئاشكرائى بينى كه ئەوانه يش به هيزى كي له راده به ده ر جى به جى ده بن له لايه ن خوائى دروستكار و به دي هينه ره وه، له بهر ئەوه ئيمانى قبول كرد و وازى له هه موو ئەو شتانه هينا كه پيشتر ده يپه رستن و ئيسلامبوونى خويى راگه ياند: ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُسَرَّدٌ مِنْ قَوْمٍ مِثْلِكَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿النمل/٤٤﴾. بەپراستی ئەو شۆینە بینایەکی زۆر سەیری تێدا بوو، لەسەرەتا و پێشەوهی شووشە هەبوو بەسەر ئاوەوە کە ماسی مەلەى تیا دەکرد، ئەو هەستى بە شووشەكە نەکرد، كاتێك قاچى دانا لەسەر شووشەكە جەلەكانى بەرەو سەرەوه بەرزكردەوه بۆ ئەوهی قاچەكانى تەپنەبێت، خێرا سولهيمان چاوەكانى نوقاند و فەرمووی: ﴿إِنَّهُ صَرَخٌ مِّنْ قَوْمٍ مُّرْسٍ﴾. واتە لە تەپبوون مەترسە، ئەو پوکارێكى پوونی وەك شووشەیه و لە شووشە ساف و لوس ترە و پووترە، ئەوەیش كارێكى زۆر سەرسوڕهێنەر بوو بۆ بەلقیس، لە تاو ئەو حالەتەى نەیزانى لەگەڵ پێغەمبەرێكى گەورەى خوادایە، دانى نا بەهەلەى پابردووی خۆیدا و ئیسلام بوونی خۆى پراگەیاندا: ﴿قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (النمل/٤٤). ئەمەیش ئەوپەرى دان نانه بەهەلە و بێباوەرى كە ئەوى لەسەر بووه. چەند سال لەگەڵ قەومەكەیدا لە گومرايیدا بوون، وایان دەزانی لەسەر حەق و پراستی بوون.

دەگەزەكانى هیز و بازو

﴿قَالُوا سَخْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ (النمل: ٣٣).

قەومەكەى ئەوهیان بۆ بەلقیس باسكرد كە خاوەنى هیز و بازو و پێداویستى جەنگن لەسەر ئەوهشەوه كە لەوپەرى ئامادەباشیدان و ئەوان لەگەڵ ئەوهشدا بەهیزن و ژمارەیان زۆرە، خاوەنى جورئەت و چاوەتەرسى و هەنگاو بەرەو پێش نان و ئارامگرى و دامەزراوین. و فەرمانى كۆتاییشى دایە دەست پاشا بەلقیس خۆى، لەمەدا ئاماژە كراوە بۆ یەكدهنگى و دەربڕینی ئەوان وەك یەك. چونكە هیز بەبى بونی یەكگرتن و پێكهەو بوون، نرخ و بەهای نیه و یەكگرتن و پێكهەو بونیش بەبى بوونی هیزو بازو، ئەویش هیچ كێش و بەهایەكى نییه، كەواتە هەر دەبێت هیز و پێكهەو بوون بەیەكەوه هەبن تا سەرەكەوتن و بردنەوه بەدەست بێت.

(شیخ سعید حوى) دەلێت: (ئەوان لە هیزدا مەبەستیان لە هیزی جەستە بوو لەگەڵ ئەو ئامێر و ئامراز و كەل و پەلانی هەیانبوو، هەروەها دەستەلاتى توند و تیژ و توانای

فرياكهوتن وناپههتتى لهجهنگدا ﴿وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ﴾. واته: (فهرمانهكه دراوهته دهست خوت، ئيمه گوپرايهلى فهرمانى توين) تو خوت فهرمانمان پى بكه ئيمهيش گوپرايهلت دهين و سهريچيت ناكهين، و وهك ئهوهى كه ئاماژهى جهنگ و كوشتاريان كردييت، يان مهبهستيان ئهوه بووه: ئيمه پۆله و كوپى جهنگ كردنن نهك پۆله و كوپى پاو بۆچوون و پايوژلى وهرگرتن، وتویش خاوهنى پاو بۆچوون و نهخشه دانانيت.^{۲۷۰}

ماموستا (سيد قطب) دهليت: (ليرهدا (ئافرهت) لهپشتى (پاشايهتى)يهوه دهردهكهويت، ئهوه ئافرهتهى كه رقى له جهنگ و ويژانكارىيه، ئهوه كهسهيه كه چهكى فر و فيل دهردينيت و نهرم و نيانى بهكار دينيت پيش چهكى هيز و بازو توندى نواندن، و خوى ناماده دهكات له پوو بهپوو بوونهويدا بۆ پياو) بهبى دوژمنايهتى و ناكوكى).^{۲۷۱}

ديارىي وهك بهرتيل

﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً... بَرَجِ الْمُرْسَلُونَ﴾ (النمل: ۳۴-۳۵). بيگومان بهلقيس له قسه و دهربرينى قهومهكهيهوه ههستى بهوه كرد كه قهومهكهى سورن لهسهر جهنگ كردن و مهيليان بهلايدايه، بهلام ئهويش نايهويت كه سوپايهك بهناو شوينيكدا بهريت و داهاتووى باش و پهسهند نهبيت، بهتاييهتيش لهگهل سولهيماندا، كه سهرياز و سوپايهكى بههيز و بئنهنازه و بيثومارى هيه و جوړهها چهكى ههمه چهشنيان هيه، بالندهكانيش سهريازى ئهون، چون ئهم به سوپاكهى خويهوه ململانى لهگهل ئهواندا بكات و بيانخاته ناو جهنگيهكهوه كه گونجاو و لهبار نيه بۆ ئهوان. بهلقيس دلتيا بوو كه ئهگهر جهنگ بكات ئهوا سولهيمان سزاي پوخان و سهرشوپكردنيان پى دهچيژيت، و پاشان خوشييهكهى لى دهگوزيت بۆ ناخوشي و ماتهمينى، و سهربهرييهكهيان بۆ سهرشوپى و سهركزى. ئيتر چون خوى و قهومهكهى رابكيشت بۆ مهترسى و ئازارهكانى ناو جهنگ؟

بيگومان پهناى برد بۆ چهكيكى تر، كه بيوو هوش و فيترهت و سروشتى ميينهى خوى له گهلدا دهگونجا. كه ئهويش چهكى (اغراء) تهماح خستنه بهرچاو بوو، كه بۆ فيل

^{۲۷۰} -الاساس في التفسير للشيخ سعيد حوى ۴/۱۱۷-۴/۱۲.

^{۲۷۱} -في ظلال القرآن ج ۵، ۲۴۶.

وخەلەتاندن بوو، ئافرىت زۆر بەهێز و سەرکەوتوو نینە لە زۆربەى کاتەکاندا و ناتوانی
 بپارێ یەکلایى کەرەوه دەربكات، ومەبەستەکانى چارەنوس ساز نین، بەلكو مەیلی
 بەلای فەر و فیل و پێچ و پەنا و پەیمان بەستندایە، ئەگەر ماوهکەیشى زۆرى پێ بجیئ.
 بێگومان هەنگاوى نا بۆ کارىك کە ئامانجىكى لە پشتهوه بوو کە ترس و دلە راوکی
 بخاتە ناو دلای قەومەکیهوه لەوهى کە پووبهپرووى جەنگ و کۆتایى ئازاراویمان بکات.
 ئینجا بەوه کۆتای پێهینا کە دیارى یەکی بەنرخ بۆ سولهیمان (علیه السلام) بنیژیت.
 ﴿وَانِي مَرْسِيكَةَ إِلَيْهِمْ هَدِيَّةً فَنَظَرَهُ سَمِيعُ الْمُرْسَلُونَ﴾. بێگومان ئەم کارەى بە عەمدى و
 ئارەزووى خۆى کرد تا مەیلی رابکێشیت، وتراوه: بۆیه ئەم کارەى کرد تا لە پێگەیهوه
 بزانیئ ئەگەر پێغهەمبەرى پاشا بێئ ئەوه لەلایەن خوای گەرەوه پشٹیوانى ئى کراوه،
 ئیترچۆن بتوانیئ پوو بە پرووى کەسێک بێتەوه کە بەهێزە و لەلایەن خواوه پشٹیوانى ئى
 دەکړیئ، و ئەگەر پاشا بوو بە تەنها و پێغهەمبەر نەبوو، ئەوا مال و دیارى بەسە بۆ ئەو و
 بێدەنگى دەکات و ئەگەر دیارییهکەش سودى نەبوو بۆى ئەوه تەنها یەك هەلبژاردن لە
 بەردەمیدا دەمینیتەوه کە جەنگ کردنە و لەم حالەتەدا ئەو بەرامبەر یەکیک لە پاشاکانى
 دنیا دەوهستێئ و تەنها هێز و بازو تووند و تیژی سوپاکەى یەکلایى دەکاتەوه.
 ئەوهى کە ئێمە دەیبینین بریتییه لە: بێگومان بەلقیس دیاریهکی بەنرخ و گەورەى بۆ
 سولهیمان (علیه السلام) نارد، کە خوای گەرەوه خۆى دەزانیت دیارییهکە چى بوو
 و نرخی چەند بووه.

هەلۆیستی سولهیمان (علیه السلام) بەرامبەر ئەم دیاریی بەرتیلە

خوای گەرەوه فرمویەتى: ﴿فَلَمَّا جَاءَ سَلِيمَانُ قَالَ أَتَيْدُونِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَتُوهُ
 بِحَبَشَكُم مِّنْ حُورٍ (٣٦) ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَهُمْ جُنُودٌ لَا قِيْلَ لَهُمْ بِهَا وَنُخْرِجُهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ
 صَاغِرُونَ﴾ (النمل: ٣٦-٣٧). نوێنەرى بەلقیس گەیشته لای سولهیمان (علیه السلام) کە
 دیاریهکی بەنرخ و بێ هاوتایان پێ بوو، کاتێک سولهیمان (علیه السلام) بەمەى زانى،
 زۆر بە تووندی تووڤه بوو خۆى پێنەگىرا، وەك قورئان هەوالی داوه. فرموى: ﴿قَالَ

أَمْدُونِ مَالٍ فَمَا تَرَاتِنِ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَكْسِبُ واته: نهوهی که خوای گهوره به منی به خشیوه له پیغه مبه رایه تی و زانست و حیکمه ت و پاشایه تی، چاکتر و خهیرتره له مه تاع و دیاری و که له و په له که م و شته دنیا یی و براوه ی که ئیوه بو منتان هیناوه، من پیویستیم به دیاری و هه دیه ی ئیوه نییه، وهیچ کیش و به هایه کیشی لای من نییه.

*خاوه نی (الکشاف) ده لیت: (واته: بئگومان نهوه ی لای منه خهیر و چاکتره لهوه ی که لای ئیوه یه، نهوه ی ش چونکه خوای گهوره دینی به من داوه، که بهخت و شانسیکی زۆر گه و ره ی تیا یه و دهوله مهن دی و فراوانییه، و نهوه ندهشی له دنیا پی داوم که لهوه زیاترم ناویت و زۆره، ئیتر چون که سیکی وهک من پازی ده بیته بهوه ی که دهست درێژ بکات بو مال و سامان؟) ٢٧٢

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدْرَيْتُمْ أَنَّكُمْ مَعَهُمْ عُقْرُونَ﴾ (النمل: ٢٦).

واته: (نه خیر، من به و دیارییه دلشاد نابم، به لکو ئیوه ن به دیارییه کانتان دلشاد ده بن). ﴿ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَنَخْرِجُهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ (النمل: ٢٧). سوله یمان (علیه السلام) فرمانی کرد به نوینه ره که به دیاری و بهرتیله که یه وه بگه ریته وه بو لای قه و مه که ی، و هه ره شه یه کی باشیشی ئی کردن، له کاتی کدا که نوینه ره که یه کهس بوو به لام سوله یمان (علیه السلام) به شیوازی (جمع) کۆ پیی وتن، چونکه قسه له گه ل نوینه ری قه و مینک وهک قسه کردنه له گه ل هه موو قه و مه که. هه می شه زۆر جار یه کهس نامه هه لده گریت. ٢٧٣

ئایه نی ﴿فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا﴾ واته: (سویند به خوا ده بیته به سه ریا زانی که وه بچینه سه ریا ن که نه یان دی بیته و نه توانن به رگری بکه ن). ﴿وَنَخْرِجُهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً﴾. واته: (ده بیته ده ریا ن بکه ی ن له وولاتیا ن، له کاتی کدا نه وان زه لیل و پرسیوا و شکاون).

٢٧٢ - الکشاف للزمخشري ٣/٢٦٦ به دهستکارییه وه.

٢٧٣ - روح البیان للبروسوي ٦/٢٤٦ به کورتی و به دهستکارییه وه.

عه‌رشه‌که‌ی به‌لقیس له‌به‌رده‌م سوله‌ی‌ماندا (علیه‌السلام)

خوای گه‌وره‌ فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَيْكُمُ يَأْتِنِي عَرْشَهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ (النمل: ۳۸) قَالَ عَفِرتُ مِنَ الْجَنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٍّ أَمِينٌ (۳۹) قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوِيَ الشَّكْرَ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿النمل: ۳۸-۴۰﴾. كاتێك سوله‌ی‌مان (علیه‌السلام) دیاریه‌که‌ی په‌ت کردووه‌ بو‌به‌لقیس، و له‌گه‌ل نوینه‌ری وه‌فده‌که‌شیدا هه‌ره‌شه‌ و ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌کی توندی نارد و پێی راگه‌یاندن، ئینجا به‌لقیس هه‌ستی کرد که ئیستا ئه‌و به‌رامبه‌ری پاشایه‌کی پێغه‌مبه‌ره‌، و ناتوانیت پوو به‌ پروی بپیته‌وه‌، ئیستا ته‌نها ئه‌وه‌ له‌به‌رده‌م ئه‌ودا ماوه‌ته‌وه‌ که که‌ل و په‌ل و کوچ و بار پێک بکات بو‌پوێشتن به‌ره‌و لای سوله‌ی‌مان و ته‌سلیمی بییت و پشتیوانی له‌و بکات و خۆی به‌ لایه‌نگری ئه‌و دابنیت. بێگومان سوله‌ی‌مان (علیه‌السلام) هه‌والی هاتنی به‌لقیسی پێی گه‌یشته‌، و ویستی که‌نیشانه‌یه‌کی سه‌یر و سه‌رسوپه‌یه‌ری نیشان بدات، که به‌لگه‌ بن له‌سه‌ر پشتیوانی خوای گه‌وره‌ له‌ سوله‌ی‌مان، و تا به‌لقیس بزانیته‌ بانگه‌واز و کاره‌که‌ی سوله‌ی‌مان حه‌ق و راسته‌ و خۆی ته‌سلیمی خوای گه‌وره‌ی هه‌موو جیهانه‌کان بکات.

خوای گه‌وره‌ فه‌رموو‌ی: ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَيْكُمُ يَأْتِنِي عَرْشَهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ (النمل: ۳۸). سوله‌ی‌مان (علیه‌السلام) داوای له‌قه‌ومه‌که‌ی کرد که یه‌کیکیان عه‌رشه‌که‌ی به‌لقیسی له‌ولاتی سه‌به‌ئه‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر و له‌ عاده‌ت به‌ده‌ر بو‌ به‌نیته‌، تا سه‌رنجی به‌لقیسی پێی رابکێشیت و به‌هۆیه‌وه‌ بانگه‌وازی بکات بو‌ لای ئیمان و باوه‌ر هێنان. وتراوه‌: سوله‌ی‌مان (علیه‌السلام) سه‌رسام بوو به‌ گه‌وره‌یی عه‌رشه‌که‌ی به‌لقیس و جوانی و ناوازه‌یی یه‌که‌ی، ویستی ده‌ستی به‌سه‌ردا بگریت پێش ئه‌وه‌ی که به‌لقیس موسلمان بیته‌، ئینجا ئیسلام بوونه‌که‌ی ده‌یپاریزیت. زانا (قادة) ده‌لیته‌: ئه‌مه‌ بو‌چون و لێکدانه‌وه‌یه‌ک بوو که شیاو نه‌بوو سوله‌ی‌مان (علیه‌السلام) بیکات که ئه‌و پاشا و

پێغەمبەرە (علیە السلام). ئیتر ئەو چۆن تەماعی لە عەرشەکەیی بەلقیسدا دەبێت کە ھەدیە و دیارییەکەیی ڕەت کردەووە و بۆ ناردەووە و ھەرەشەو توندیشی لەگەڵدا ھەربەری. و تراوہ: سولەیمان (علیە السلام) ویستی عەقڵ و ژیری بەلقیس تاقی بکاتەوہ. لەبەرئەوہ ھەرمووی: ﴿مَكْرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَظَرُ أَهْلِي أَمْ كُنْ مِنْ الَّذِينَ لَا يَهْدُونَ﴾ (النمل: ۴۱). و تراوہ: بەلقیس لەوہ ترسا لەسولەیمان (علیە السلام) مارەیی بکات لە یەکیەک لە پەرییەکان کە بەردەوام لە خزمەتی سولەیماندا بوون و بۆ ئەو پام کرا بوون، ئینجا بە سولەیمانیاں وت: بەراستی لە عەقڵی بەلقیسدا گرفت ھەیە، ئینجا سولەیمان ویستی تاقی بکاتەوہ.^{۲۷۴}

* ئەوہی ئێمە لەم مەسەئەلەیدا دەبینین، سولەیمان داوای ھینانی عەرشەکەیی کرد تا ببێتە ھەرمانیکی لەعادەت ھەرچو و ھەرسامکەر، تا بە ھۆیەو بەلقیس ھەست بکات کە سولەیمان (علیە السلام) لە لایەن خواوہ پشتیوانی کراوہ، و گۆڕینی عەرشەکەیش لەبەردەم بەلقیسدا بۆ تاقیکردنەوہ و ھەرخستنی ناستی زیرەکی بەلقیس بێت، ھەرەھا بانگەوازی بکات بۆ ووردبوونەوہ لە تێڕوانین و بەکارھینانی بیرکردنەوہ.

سولەیمان (علیە السلام) پێشنیاری خستە بەردەم پەرییەکان

سولەیمان (علیە السلام) پێشنیاری خستە بەردەم ئەو کەسانەیی کە لە مەجلیسەکە و شوێنەکەیی ئەودا بوون. کئی دەنوانی ئەو خیراترین کاتدا عەرشەکەیی بەلقیس بۆ ھەینیت؟ یەکیەک لە زەبەلاحە پەرییەکان کە پێی دەوترا: (عفریت) ھەستا و ھە قورئان ھەوایی داوہ. ووتی: ﴿أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَعْلَمَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٍّ أَمِينٌ﴾ (النمل: ۳۹). واتە: (من بۆت دەھینم پێش ئەوہی دەوام تەواو بێت و لەجێی خۆت ھەستیت، بەراستی من بۆ ئەم کارە خۆم بە ھەینز و ئەمین دەزانم).

هه ئۆیستی سوله یمان (علیه السلام) بهرامبهه ر ئهم کاره سه رههینه ره

سوله یمان (علیه السلام) گرنگی نه دا به کاری ئهم په ریه، چونکه ویستی یه کیکی ده ست که ویست که له و خیراتر بوی بهینیت، و تراوه: (عیفریته که قسه که ی خوی له سه ره هینانی عه رشه که به پئی هیژ و توانای خوی بنیات نابوو، ئه وه ش بریتی بوو له خوده رخستن و فەخرو شانازی کردن به هیژ و تواناوه له وه دا که سوله یمان پیشنیاری کرد له سه ریان).^{۲۷۰}

ئهو ی زانستی له کیتاب لایوو ووتی: من ده یهینم، و سوله یمان (علیه السلام) قبولی کرد

﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ (النمل: ۴۰). ئهو ی ئهم قسه یه ی کرد، یه کیك بوو له پیاوچاکان که له نزیکانی سوله یمان بوو، و زانا و له خوا ترس و پارێزکار بوو، و خوا په رست و تیکۆشه ره بوو له په رستشدا، خوای گه وره ریزی ئی گرتبوون، و ناوه جوانه کانی خوی و (اسم الأعظم) ی فیر کرد بوو، که نه گه ر داواو پارانه وه یان پئ بکریت وه لām ده دریته وه، و هینانی عه رش له سه ره ئهم شیوه یه ریز گرتن و پالپشتی کردنه بۆ سوله یمان (علیه السلام) و ریز گرتنه له پیاوچاکان و ده چیته ریزی موعجیزه ی پیغه مبه رانه وه (علیه السلام) زانا (القشیری) ده لیت: ریز و پله و پایه ی پیاوچاکان پابه نده به موعجیزه ی پیغه مبه رانه وه (علیه السلام) نه گه ر پیغه مبه ریک له په یامی پیغه مبه رایه تییه کهیدا راستگۆ و باوه رپیکراو نه بوایه، ئه وا ریز و که رامه ت له سه ره ده ستی یه کیك له و که سانه ی که باوه ریان پیهیناوه ده رنه ده که وت که له ناو ئومه ته کهیدا بوون.^{۲۷۱}

^{۲۷۰} - لطائف الاشارات للقشيري ۳۹/۵ به ده ستکارییه وه.

^{۲۷۱} - لطائف الاشارات للقشيري ۳۹/۵.

*بیشه‌وا (ابن تیمیة) ده‌فرمویت: ریز و کهرامه‌تی پیاوچاکان، بیگومان به‌هوی
بره‌که‌تی شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ده‌سته‌توه، که‌ئه‌وش له‌راستیدا
ده‌چینه‌ناو موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌روه (ﷺ).

*هه‌روه‌ها له‌هینانی عهرشه‌که‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌و که‌سه‌ی زانستی له‌کیتاب پی
به‌خشرابوو، نه‌و ئاماره‌یه‌ بو‌پله و پایه‌ی زانست و گه‌وره‌یییه‌ که‌ی.

*بیگومان نه‌نجامدانی نه‌م کاره‌ له‌سه‌ر ده‌ستی یه‌کێک له‌ شوینکه‌وتوانی سوله‌یمان
(علیه‌ السلام) خوی گه‌ره‌ خوی پێکی خستوه و مۆله‌تی داوه‌ که‌ بکریت له‌به‌ر سوله‌یمان
(علیه‌ السلام) و به‌ داوای نه‌و بوو. و ریزگرتنیک بووه‌ بو‌ نه‌و پیاوه‌ و له‌راستیشدا
موعجیزه‌ بوو بو‌ سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر (علیه‌ السلام) له‌مه‌وه‌ کاتیک نه‌م کاره‌ له‌عاده‌ت
ده‌رچوو‌ه‌ پویدا و سوله‌یمان (علیه‌ السلام) بینی عهرشه‌که‌ له‌لایدا دانراوه‌ فرموی:
﴿قَالَ مَا مِنْ فَضْلٍ لِّرَبِّیْ لَیْلُوبِیْ اَشْکُرُّهُ اَمْ اَکْفُرُّ مِنْ شَکْرِیْ فَاِنَّمَا یَشْکُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ کَفَرَ فَاِنَّ رَبِّیْ
غَنِیٌّ کَرِیْمٌ﴾ (النمل: ۴۰).

نه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ سوله‌یمان (علیه‌ السلام) زانی نه‌مه‌ موعجیزه‌یه‌کی
گه‌وره‌یه‌ و نیعه‌تیکه‌ و خوا پی به‌خشیه‌. ^{۲۷۷} و شوکری خوی له‌سه‌ر کرد.

هینانی عهرشه‌که‌ به‌ خیرایی بو‌به‌رده‌می سوله‌یمان (علیه‌ السلام)

﴿قَالَ الَّذِیْ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْکِتَابِ اَنَا اَتِیْکَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ یَّرْمِدَ اِلَیْکَ طَرْفُکَ﴾ (النمل: ۴۰). واته: (نه‌و پیاو
چاک و شوینکه‌وتوه‌ی سوله‌یمان (علیه‌ السلام) وتی: من بو‌ت ده‌هینم له‌چاو تروکانیکدا
(ده‌ستی کرد به‌ نزا و پارانه‌وه‌ و داوای له‌خواکرد) ئینجا کوت و پر سوله‌یمان (علیه‌
السلام) بینی، ته‌ختی پاشایه‌تی له‌لایدا دانراوه‌).

زانا (ابن کثیر) فرمویه‌تی: واته: چاو ت به‌رز که‌روه‌، ئینجا به‌ نه‌ندازه‌ی بینینی چاو ت
سه‌یر بکه‌و به‌روانه‌، بیگومان تو‌ چاو ت دانه‌گرتوه‌ و، و عهرشه‌که‌ت له‌لا ئاماده‌ بووه‌.

*زانا (الزمخشري) ده‌لیت: ده‌گونجیت نه‌مه‌ نه‌زمونیک بیت و کورتکردنه‌وه‌ له‌ماوه‌ی
هینانه‌که‌یدا، وه‌ که‌ نه‌وه‌ی تو‌ به‌ هاورییه‌کی خۆت ده‌لیت: نه‌و کاره‌ت له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر

كەمدا بۇ ئەنجام دەدەم لەچاوتروكانىكىدا يان ئاۋر بىدەرەو سەيرىم كەرەو، و لە شتىك لەوانە بچىت، كە مەبەستت بەخىرايى ئەنجامدانىتى. ^{۲۷۸}

* بەلام دەربارەى چۆنىتى ھىنان و ھاتنى عەرشەكە لەو ماو كورتەدا و بەو شىو سەر سوپھىنەرە لەرادەبەدەرە زانايان چەند بۆچونىكىيان ھەيە لەوانە:

* پىشەوا (الماوردي) لە تەفسىرەكەيدا دەلىت: (عەرشەكە لەيەمەن بوو، سولەيمانىش لەشام بوو، و تراو: خواى گەرە زەوى بۇ جولاند و خستىيە گەر ھەتا عەرشەكەى بۇ ھىنايە بەردەمى). ^{۲۷۹}

* ھەرەھا پىشەوا (الطبرسي) دەلىت: (زانايان لەمەدا چەند لايەنىكىيان باسكردوھ).

يەكەم / فرىشتەكان بەفرمان و ويستى خوا ھەليان گرت و ھىنايان.

دوھم / (با) ھەلى گرت و ھىناى.

سەيھەم / خواى گەرە چەند جولەيەكى يەك لەدواى يەكى تيا دروست كرد.

چوارەم / شوينەكەى لەزەويدا ھەلدېرى و ھەلكەند وەك نەفەق پيايدا ھىناى بۆلاى سولەيمان و لەوى دەرى ھىنا.

پىنجەم / زەوى بۇ ھاتەو يەك.

شەشەم / خواى گەرە لەشوینەكەى خوى كردى بە نەبوو، پاشان لەمەجلىسەكەى سولەيمان (عليه السلام) ھىنايەو بوون... ^{۲۸۰}

* مامۇستا (عبد الوهاب النجار) دەلىت: (ئەو پىگايەى كە عەرشەكەى پى ھات لەسەر دەستى ئەو كەسەدا كە زانستى كىتابى لاو، ئەو كاريك بوو كە زانست ھىشتا كەشفى نەكردوھ و نەيدۆزيوھ تەو. ^{۲۸۱}

* مامۇستا (عبد الكريم الخطيب) دەربارەى گرنكى زانست و چۆنىتى ھىنانى عەرشەكە دەلىت: (لەم پوداۋەدا گەرەيى و بەرزى زانست دەدەرەو شىتەو، و ئەوھى كە ئەھلى زانست پى دەگات لە پلەبەرز و بالاکان، كە ھەموو ھىزىك لەبەردەمىدا ملكەچ دەبىت و ھەموو دەستەلاتىك سەرئەوى دەبىت بۆى: ئەگەر ھات و ئەم زانستە لەبەرەمھاتوھەكانى ھەق و پرستى بىت، و بە دل و دەرونىكى ساغ و تەندروست و پاكدە بروت. ...

^{۲۷۸} -الكشاف للزمخشري ۲/۳۶۸.

^{۲۷۹} -النكت والميون للماوردي ۳/۲۷۷.

^{۲۸۰} -جمع البيان للطبرسي ۷/۲۴۹ بە دەستكارىيەو.

^{۲۸۱} -قصص الانبياء لعبد الوهاب النجار ص ۲۹۶ بە كورتى.

۱. وەكسانەى زۆرىك لەزانست وەردەگرن، عەرشەكەى بەلقىس لە مەملەكەتى سەبەئەو
 ۲. ى شام لەچاوتروكانىكدا گوێزايىتەو، وئەو كەسانەشى كە ھەلۆيست لەبەردەم ئەم
 ھەوالە قورئانييەدا دەكەن يان گومان دروستدەكەن يان بەپىيى تىروانىنى خويان بۆ
 ئايەتە عىلمىيەكان تۆمەت دروست دەكەن و ئەوھى لە موغجیزەكان بەدىھاتووھ لە
 جىھانى ماددەدا، كە برىتييە لە گوێزانەوھى وىنەى گىراو لەسەر پەروى مانگەوھ بۆسەر
 زەوى لەماوھىەكى زۆر كوت و پەردا لەسەر (شاشەى تەلەفېزۆن)، ئەگەر ئەوھ دەستەلاتى
 ماددى بىت بەسەر ماددەدا، ئايا دەبىت ئىنكارى ئەوھ بكرىت كە دەستەلاتى زانستى
 پۇخى بەسەر دەستەلاتى ماددىدا چەندجارەبىت؟ بىگومان زانستى بوارى ماددى تەنھا
 ئامازەىەكى كزە كەمە، لەچا و ئامازەكانى زانستى پۇخىدا، ئەوھ تەنھا تىشكىكى كەم و
 كزە لە پوناكىيە بەر فراوان و بى ئەندازە درەوشاوەكەى زانستى پۇخى. بەلام ئەمە چۆن
 تەواو دەبىت؟ دەگونجىت تىروانىن لەپوناكى زانستى ماددىدا بكرىت. ۲۸۲

* ئەوھى ئىمە لەم مەسئەلەيەدا دەبىينىن: گوێزانەوھى عەرشەكە بەم خىرايىيە، كارىكى
 لەسنور دەرچوو لە عادت بەدەر بوو، ناچىتە ژىر ياسا و سوننەتە كەونىيەكانەوھ، و
 لەژىر ياسا سروسىيەكانىشدا جىگەى نايىتەوھ، لەبەر ئەوھ ناگونجىت لىكۆلىنەوھى
 تىابكرىت و بەشىوھى زانستى شى بكرىتەوھ و تاقىكارى لەسەر بكرىت. كارى زانست
 لىرەدا نرىكخستەوھى ئەم كارەيە لە زىھن و بىركردنەوھ و، و زانستى نوئى گەيشتووھ
 بە زۆرىك لەوشتانەى كە دۆزراونەوھ و دامىنراون، وەك پىشكەوتنە بەدەستھاتووھكان لە
 زانستى پەيوەندى كردندا وەك (تەلدارو بى تەل و موبایل و ئەنتەرنىت) و ئامىرە
 كۆمپيوترەى و فېرۆكەى تىژرەو كە خىرايىيان لەدەنگ زياترە و موشەكى كىشورەپرەو
 كەشتى ئاسمانى. ئەگەر زانستى نوئى بەفەزل و ويست و تواناى خواى گەورە
 گەيشتبىت بەمە، ئەوھ بىگومان ھىنانى عەرشەكە بەم شىوھ سەرسوپھىنەرە لەعادت
 دەرچووھ، دياردەيەكە لە دياردەكانى دەستەلات و قودرەتى پەھاي خواى گەورە و
 نىعمەتلىكەيشە خواى گەورە خۆى رشتويەتى بەسەر سولەيمان پىغەمبەردا (عليه السلام)
 و لەسەر دەستى يەككە لەپىاو چاكان، ئەنجاميدا و رىز و گەورەيى پىاوچاكان
 موغجيزەيە بۆ پىغەمبەر، وەك پىشتىر باسماكرد.

ئىمە باوەرمان بەرپىزى پىاو چاكان ھەيە وەك ئەوھى كە ھەيە، داواى شىكردنەوھ و لىكۆ
 لىنەوھى ناكەين، بەلكو زانستى ئەو كارە دەدەينە دەست خوا و بەوى دەسپىرين.

سوله يمان (عليه السلام) و سوپاسگوزارى نيعمه ته كان

خوای گه وره فهرمويه تی: ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيُؤْتِيَ الْاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَاَبْكَامُ شَكَرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاَنْ رَبِّي غَنِيٌ كَرِيْمٌ﴾ (النمل: ٤٠).

* سوله يمان (عليه السلام) دان ده نيت به فهزل و گه وره يی خوا دا به سهر خويه وه، و سوپاسی خوا ده کات و زیاتر گوێزایه ئی فهرمانه کانی خوا ده کات و زیاتر له خوا نزیک ده بیته وه و زیاتر خوای گه وره ده ناسیت: ﴿قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾. ئه وه ناز و نيعمه ت پشتن بوو له لایه ن خوای گه وره وه، له گه وره یی و پێزی خوا وه بوو، که ته نها خوای گه وره شیاوی ئه و پێز و فهزل و گه وره یی به یه ﴿لِيُؤْتِيَ شَكَرُ اَمْ اَكْفُرُ﴾. واته: (خوای گه وره بو ئه وه تا قییم ده کاته وه تا بزانی ت که ئایا سوپاسگوزار ده ب یان ناشوکرو به د نمه ک؟) چونکه ناز و نيعمه ت تا قی کرد نه وه یه له لایه ن خوا وه. ئه گهر با وه پدار بیت، ناز و نيعمه تی به سه ردا ده پزیت، به لام ناشوکر و به دنمه ک پشت له خاوه نی ناز و نيعمه ته کانی ده کات و به ره به ست له پێگای خاوه ن نيعمه تدا دروست ده کات. وه مه یشه به ناز و نيعمه ته کانه وه سه رقال ده بیت، و به خراپی به کاریان دینیت و بیبا وه پری و ناشوگری و که لله په قی زیاد ده کات: ﴿وَمَنْ شَكَرَ فَاَبْكَامُ شَكَرُ لِنَفْسِهِ﴾. واته: به جوړیکه که سوپاس گوزاری له دنیا دا سودی پێ ده گه یه نیت، به زیاد بوونی نيعمه ت و به ره که ت و، له قیامه تیشدا به چونی بو شوینی چاک و پاداشتی زوړ و نه پرا وه.

﴿وَمَنْ كَفَرَ رَبِّي غَنِيٌ كَرِيْمٌ﴾ خوای گه وره ده وه له مه ند و بێ نیاز و خاوه نی به خششه،

کوفری بێ با وه پان زیانی پێ ناگه یه نیت و هیچ شتیک له مو لکی ئه و که م نا کاته وه.

* زانا (الطبرسي) ده رباره ی کو تایی نایه ته که ده نیت: خوای گه ره بێ پێویسته له سوپاسگوزاری بهنده کانی و، به لکو بهنده کان پێویستیان به خوای گه وره هه یه له و نه جهر و پاداشته نا ده خوای گه وره ده یاندا ته وه. ^{٢٨٢}

* لە فرمودەيەكى قودسيدا ھاتووہ: لە (ابو زە) ۋە (خوا لىي پازى بىت)، لە پىغەمبەرە ھە (ﷺ) لە خواي پەرۋەردگارە ۋە ھە فرمودەيەتى: ئەي بەندەكانم! من سەم لەسەر خۆم ھەرام كەردە ۋە لەنيوان ئىۋەشدا ھەرام كەردە، سەم لە يەكتر مەكەن، ئەي بەندەكانم! ھەموتان گومەن، مەگەر ئەوانەتان نەبىت كە من پىنمويىم كەردەن، داۋاي پىنمويىم ئى بكن، پىنمويىتان دەكەم، ئەي بەندەكانم! ھەموتان برسەن مەگەر ئەوانەتان نەبىت كە من خوارەنم ئى بكن، داۋاي خوارەنم پىداۋن، مەگەر ئەوانەتان نەبىت كە من پۆشتەم كەردەن، داۋاي پۆشاك ئى بكن، پۆشتەتان دەكەم، ئەي بەندەكانم! ئىۋە شە ۋ پۆژ ھەلەدەكەن و منىش لە ھەموو تاوان ۋ ھەلەكانتەن خۆش دەبم، داۋاي لىخۆشبوئم ئى بكن ئەي بەندەكانم ، ئىۋە بەرستى ناتوان بگەن بە ۋ ئاستەي كە زەرەر لەمن بەدەن، ھەر ھە ناتوان بگەن بە ۋ ئاستەي كە سودم پى بىخەشەن، ئەي بەندەكانم ! ئەگەر سەرھەتا تا كۆتايىتان بە مەۋ ۋە جنۆكەتانە ۋە دلىان ۋەك دلى لەخواترستىن كەستان بىت، ئەۋە ھىچ لە مەۋكى من زىاد ناكات، ئەي بەندەكانم! ئەگەر كۆتايىتان بە مەۋ ۋە جنۆكەتانە ۋە دلتان ۋەك دلى خراپترىن كەستان بىت، ئەۋە ھىچ لە مەۋكى من كەم ناكات، ئەي بەندەكانم !سەرھەتا ۋ كۆتايىتان بە مەۋ ۋە جنۆكەتانە ۋە تىكرا لە گۆرەپانىكدا بوەستن ۋ داوام لى بكن، ھەموو مەۋ ۋەك ئەۋە كە داۋاي دەكات پى بىخەشەن، ئەۋە ھىچ لەۋە من كەم ناكات، مەگەر ئەۋەندەي دەرزىيەك لە ئاۋي دەريا كەم دەكاتەۋە، ئەي بەندەكانم! بە پاستى ئەمە كەردەۋەكانى خۆتانە ۋ من بۆتانى دەژمىرم ۋ تۆمارى دەكەم ۋ پاشان پاداشتەن دەدەمەۋە، ھەر كەسەك چاكەي دەست كەوت، سوپاسى خواي گەۋرە بكات، ۋ ھەر كەسەك شەككى تى دەستكەوت، ئەۋە با تەنھا سەرزەشتى خۆي بكات. (سەعید) دەلىت: (ابو إدريس الخولانى) ئەگەر ئەم فرمودەي بگىرايەتەۋە بە چۆكەۋە دادەنىشت. ۲۸۴

خوای گەۋرە لە كەتیبە پىرۋەكەيدا دەفرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (۱۵) إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ (۱۶) وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ (فاطر: ۱۵-۱۷).
 ۋاتە: (ئەي خەلکینە، ئىۋە ھەژار ۋ نەدارن ۋ ھەمیشە موحتاجى خوان (لە ھەموو كات ۋ شوپىنىكدا ۋ بۆ ھەمووشتىك) ھەر تەنھا خوايە كە بىننیزە ۋ شايەنى سوپاسە. ئەگەر

بىيەيت ئىيۈە لەناو دەبات و كەسانى تر سەر لە نوئى دىنييتە كايەو. ئەمەش بۇ خوا زۆر كاريكى ئاسانە (ئەنجامدانى ھىچى پى ناچىت).

ھاتنى بەلقىس بۇلاي سولەيمان (عليه السلام) و گۆرئانكارى لە عەرشەكەيدا

خوای گەرە فرمويەتى: ﴿قَالَ كَفَرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ أَتَهْدِي أَمْ كُنْ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ (٤١) فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ (٤٢) وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿النمل: ٤١-٤٣﴾. گۆرئانكارى لە عەرشەكەيدا: برىتى بوو لە گۆرئانكارى لە ھەندىك بەش و لاين و شىوہى عەرشەكەدا، بە جۆرىك كە سەر لە بەلقىس تىكبەدن و نەزانىت: ئايا ئەمە عەرشەكەى ئەوە يان نا؟ *زانا (الطبرسي) دەلىت: (گۆرئانكارى برىتييە لە گۆرئانى شتىك لە حالىكەو بۇ حالىكى تر كە خاوەنەكەى كاتىك دەيبىنييت نەيناسييتەو).^{٢٨٥}

*گۆرئانكارى برىتى بوو لە: وتراو: ئەوە بوو كە ھەموو نقيم و بابەتى پازاندنەوكانى ئى كرايەو. وتراو: گۆرئانى پەنگەكانى بوو، وەك ئەوہى سور كرايىت بە سەوز و بە پىچەوانەيشەو، وتراو: يان ئەوە تا شتى بۇ زياد كراو يان لىنى كەم كراو تەو. يان ھەردووكان بە يەكەو بوو، يان بەوہى كە سەرەوہى كراو بە خوارەو و پىشتى كراو بە پىشەوہى.^{٢٨٦}

*دەربارەى ھۆكارى گۆرئەكەيش، وتراو: تا كارەكە لە بەلقىس تىكبەدات و بزانييت ناستى زىرەكى چەندە، ﴿نَنْظُرُ أَتَهْدِي أَوْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ زانا (الزمخشري) دەلىت: ﴿نَنْظُرُ أَتَهْدِي﴾. واتە: (سەرنج دەدەين بزانيين ئايا دوای گۆرئانكارى عەرشەكەى دەناسييتەو. يان بۇ وەلامىكى راست و دروست ھىدايەت دەدرىت ئەگەر پرسىارى ئى بكرىت لە دين و ئيمان بە پىغەمبەرايەتى سولەيمان (عليه السلام) كاتىك كە ئەو

موجىزە گەرە و پون و ئاشكرايە يىنى لە ھىنانى عەرشەكەي، كە ئەو جىيى ھىلا بوو و دەرگاكانى داخستبوو، و چاودىر و پاسەوانى بە ديارەو دانابوو).^{۲۸۷}

دەلىت: كاتىك بەلقىس عەرشەكەي يىنى گۆرابو، و عەقلى بەكارھىنا لەم كارەدا و دەرى بىرى كە لەو دەچىت، كاتىك يىنى كە نىزىكە لەو دەرى كە ئەو لە كۆشك و تەلارەكەي خۆي جىيى ھىشتبوو و دەرگاي لەسەر داخستبوو و دابويە دەست چاودىرەكانى، كە سەربازى ئازا و زىرەك بوون، لەگەل ئەو ھىشى كە گۆرپانكارى تيا كرابوو، كاتىك بەووردى تىي پوانى، گەيشتە ئەو دەرى كە ئەم عەرشە گۆرپانكارى تياكاراوە و عەرشەكەي خۆيەتى، ئەمەيش بانگەوازيك بوو بۇ بەلقىس كە تىفكرىت و بەووردى تىپروانىن بكات لە كار و بارى دىنەكەيدا، ئەگەر بىر لە كارو بارى خۆي بكاتەو، ئەوا دەگاتە ئەو دەرى كە ئەو لەسەر بەتال و ناحەقىيە لەو دەدا كە خۆر دەپەرستىت و دەگاتە ئەو دەرى كە سولەيمان (عليه السلام) لەسەر حەق و راستىيە لەو دەدا كە خواي گەرە و بالادەست دەپەرستىت. ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهْكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ (النمل: ۴۲).

* كاتىك بەلقىس ھات و كۆمەلىك لە دەستەو قەومەكەي لەگەلدابوو، گەيشتە لاي سولەيمان (عليه السلام) ئىنجا عەرشەكەي خۆي نىشاندا و گۆرپوبى: بەلقىس كەوتە ئاو سەرسامى و تيارامانەو و دوودل بوو، چونكە ھەندىك نىشانەي تيايە كە ئەو دەسەلمىنىت عەرشەكەي ئەو، و ئەگەر ئەويشە: ئەوا نەينى ئەو گۆرپانكارى يە چىيە كە لە ھەندىك لە بەشەكانىدا پويداو؟ وكى ھىناويىتى كە لە شوينىكى پارىزاو و بەھىز و دامەزراو بوو؟ و چۆن بەو شىوہ خىرا لە پادەبەدەرە گەيشتە ئىرە؟ ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهْكَذَا عَرْشُكَ﴾ واتە: (جا كاتىك بەلقىس گەيشت، پىنى وترا: تەختى پاشايەتى تۆ ئاوايە؟! پاش تىپرامان و ورد بونەو و بىركردنەو، وەلامىكى دايەو كە بەلگە بوو لەسەر زىرەكى و وريايى: ﴿قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ﴾ واتە: (بلىقىس وتى: ھەردەلىي ئەو و لەو دەچىت) نەي وت خۆيەتى، بەلام گومانى زۆرى خستە سەر كە لەو دەچىت، چونكە دەگونجىت عەرشەكەي ئەو بىت لەگەل بونى شك و گومان لەو دەدا كە عەرشەكەي ئەو بىت و دەگونجىت عەرشىكى تىرش بىت).^{۲۸۸}

۲۸۷-الكشاف للزمخشري ۳/۳۶۹ و روح المعاني للآلوسي ۱۹/۲۰۶.

۲۸۸- المعجزة والاعجاز في سورة النمل للأستاذ عبد الحميد طهناز ص ۷۳.

پیشهوا (الطبرسی) دهلیت: بهلقیس به تهواوی دانی پیانه نا که عرشه که ی خۆی بیت وئینکاریشی نه کرد، ئه وهش به لگه بوو له سه ره تهواوی عه قلی، که نه یوت: نه خیر، له کاتی کدا که له کورسی پاشایه تییه که ی خۆی ده چوو، چونکه چه ند شتیکی تیا بی نی که ده ینا سییه وه. وهیشی وت: به لێ، له کاتی کدا که بی نی گۆرنگاری تیا کرا بوو، چونکه ئه وه له مال و شوینه که ی خۆی جیی هیشتبوو، وهینان و هه لگرتنیشی له وه ماوه دوره وه بۆ ئیره له توانای به شه ردا نییه. به لکو وتی: ﴿كَأَنَّهُمْ﴾ شو به اندی به وه ی خۆی، پی ی وترا: بیگومان ئه مه عرشه که ی خۆته، داخستنی ده رگا کان سودی به تو نه که یاندو وه.^{۲۸۹}

﴿وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قُلُوبِنَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ (النمل: ۴۲).

* وترا وه: ئه م پرسته قورئانییه له تهواو که ری قسه کانی بهلقیسه، ههروه ها وتراویشه له قسه کانی سوله یمانه (علیه السلام). ئه گه ر واما ن دانا که قسه ی بهلقیسه، واته: بیگومان بهلقیس زانی که ئه وه عرشه که ی خۆیه تی، وه ک زانی بووی که سلیمان (علیه السلام) پیغه مبه ره، پیش زانی بی به هینانی عرشه که ی بۆ ئه وی و به و شیوه له راده به ده ر و له یاسا ده رچوو، و زانی که سوله یمان (علیه السلام) پیغه مبه ره له ئه نجامی ئه و نامه یه وه که بۆی نار دبوو، و په پوسوله یمانه که هه لێ گرتبوو، که له ناوه پۆ که کیدا ها تبوو، بانگه وازیکی راستی تیدا بوو ته نها بۆ خوا په رستی و ههروه ها زانی که سوله یمان پیغه مبه ره، به هۆی ئه وه ی که هه دیه و دیارییه که ی بۆ په تکر ده وه و وه ری نه گرت، ههروه ک زانی بووی که سوله یمان (علیه السلام) پیغه مبه ره، به هۆی ئه وه ی که وه قده که بۆیان گیرایه وه و بینیبوویان و بیستبوویان، عیلم و زانست به ته نها نابیته هۆکار و به س نییه بۆ ئیمان هینان و کاره که هه ر به وه تهواو ببیت، به لکو ده بیت هه ر عیلم و زانستیک په زامه ندی و قبول کردن و مل که چی و یه کلایی بوونه وه و خۆ ته سلیم کردنی له گه لدا بیت، ئه م کارانه ییش له بهلقیسا کۆ نه بوو بوونه وه هیشتا، نهینی ئه و کارانه ییش له م ئایه ته دا ده رده که ویت ﴿وَصَدَّهَا مَا كَأَنَّ تَجْعَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَا كَأَنَّ مِنْ قَوْمِ كَافِرِينَ﴾ (النمل: ۴۳). واته: (ئه وشتانه ی که بهلقیس ده په رست له جیاتی خوا، به راستی ئه و کاتی خۆی له پرزی قه ومیکی بیبا وه ر و خوانه ناسدا بوو).

*نه گهر و امان دانا که نایه تی: ﴿وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ له قسه و دهر برپنی سوله یمان (علیه السلام) بیټ. واته: نیمه به قودرت و ویست و تاک و ته نهای خوا زانستمان پیدرا بوو پیش نه وهی که پاشا به لقیس هم کارانه بزانتیت، له مه دا دهر ده که ویت که سوله یمان (علیه السلام) دانی ناوه به ناز و نیعمه ته کانی په روه ردگاردا به سهر خوی و شوینکه و توانیدا که هیدایه تی داوون بو ییمان.

نه وهی نیمه لیږده دا له پیشی داده نین له نایه تی: ﴿وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ دا که له ته و او که ری قسه کانی به لقیس بیټ کاتیک عمر شه که ی بینی وتی: ﴿كَأَنَّهُ هُوَ﴾ زانی که هینانی عمر شه که له سهر هم شتوازه له یاسا دهر چووه کاری سوله یمان پیغه مبه ره (علیه السلام) و شایه تی دودات و دلنای ده کاته وه زانی پیغه مبه ره، پیش نه وهی بیټ بولای و خوی یه کلای بکاته وه و موسولمان بوونی دهر بریت، و پیش بینینی هم نیشانه و به لکه سهر سور هینه ره یش.

چوونی به لقیس بو ناو کوشکه که و موسولمان بوونی

خوای گه وړه فره مویه تی: ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُسَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ ابْنِي ظِلْمَ نَفْسِي وَاسْلُكْ مَعَ سَلِيمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (النمل: ٤٤). (الصريح) بریتی بوو له کوشکیک له شورشه، سوله یمان (علیه السلام) فره مانیدا بوو که دروست بکړیت، و کوشک و ته لاریکی به میز و پته و بوو، و ناو به ژیریدا دهر ویشیت. تا گه وړه یی ده سه لاته که ی خوی پیشان بدات، کاتیک به لقیس نهو شتانه ی بینی که خوای گه وړه به سوله یمانی به خشیبوو، و جوانی و ناوازه یی نه وهی بو دهر که وت و جوان پوانی بو کاره کانی، خوی دایه ده ست فره مانی خوا و یه کلای بوویه وه، و زانی که سوله یمان (علیه السلام) پیغه مبه ریکی به ریز و پاشایه کی گه وړه یه، نینجا به لقیس خوی ته سلیمی خوا کرد و موسلمان بوو، وتی: ﴿رَبِّ ابْنِي ظِلْمَ نَفْسِي﴾.

واته: نه ی په روه ردگارم به راستی من سته م له نه فسی خوم کرد بوو، واته له پیشتر که له سهر بیباوه ری بوو و هاو لدانه ر بوو، و خوی و قه و مه که ی خوریان ده په رست له باتی

ښووهی که خوی گه وړه بپه رستن. ﴿وَأَسْلَمْتُ مَعَ سَلِيمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (النمل: ۴۴). وایه: بوویه شوینکه وتووی دینی سوله یمان (علیه السلام) له وده دا که بوویه خواپه رست و دهستی له هاوړل په رستی هه لگرت. پووی کرده خویه که که ته نهایه و هاوړل و شهریکی نییه و هه موو شتیکی درووستکردووه و به توانایه به سهر هه موو شتیکیدا).^{۲۹۰}

* له قسه که ی به لقیسدا وه که قورثان هه والی دا: ﴿رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سَلِيمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (النمل: ۴۴). دانی نا به باوړ هینانی خویدا و که په پره وی سوله یمان (علیه السلام) بکات.

* نیسلا م دینی خوی به موسولمانان و باوړداران که خوی گه وړه خوی پنی پازی بووه، و بانگه وازی هه موو پیغه مبه رانه، هر له شاده موه تا کو تا پیغه مبه ر (علیه السلام).

* له ناو نیسلا م دا جیاوازییه کان ده توینه وه، نیسلا م دینی پیکه وه بوون و یه کسانیه، و دینی پیکه وه ژیان و هاوسوژییه، و دینی خوشه ویستی و به زه یی یه، دینی دادپه روه ری و لیپورده ییه، موسولمانان هه موویان هرچنده په گه زیان و په ننگ و زمانیان جیاواز بیت و هرچنده نیشتیمانیان له یه کتر دور بیت، هه موویان یه که نومه تن و خاوه نی یه که دلن.

خوی گه وړه پاستی فهرمووه کاتیک فهرمویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ (۵۱) ﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾ (المؤمنون: ۵۱-۵۲).

واته: (شینجا وتمان: ښی گرووی پیغه مبه ران (علیهم السلام) بخون له پزق و پوزییه حالل و پاک چاکه کان، و کار و کرده وهی چاکیش ښه نجام بدهن، به پراستی من زانام به هه موو ښو کار و کرده وانه ی که ده یکه ن. هر ښه مه شه دین وثاین و به رنامه ی تاک و ته نه ای ښووه (به رنامه ی یه کخواناسی) ومن په روه رداگارتانم، پاریزکار بن، وخوتان له نا فهرمانی من بپاریزن).

ئايا سولەيمان (عليه السلام) بە ئقيسى كرده ھاوسەرى خۆى؟

زانايانى تەفسىر لەم مەسەلەيەدا پە و بۆچونى جىاوازيان ھەيە. ھەندىكيان دەلەين كەردى بە ھاوسەرى خۆى ۋە ھەندىكى تەريان دەلەين نەيكەردە ھاوسەرى خۆى، بەلكو كەردى بە ھاوسەرى پاشاي (الھەمدان). ۋ ھەندىك لە زانايان ھەلۆيستەيان لەسەر ئەم مەسەلەيە كەردووە.

* لە ھەموو بۆچونەكان باشتر ۋ لە پيشتر ئەوھەيە كە ھەلۆيستە لەسەر ئەم مەسەلەيە بکەين، چونكە دەقيكى راست ۋ دروستى لەسەر نەھاتووە، ۋ كارەكە بەدەينەو دەست خۆى گەورە. ۋ ھەر خۆى زانستى بەو كارە ھەيە.

باسى دووھم:

كۆمەلەك وانە ۋ پەندى گەنگ لە چىرۆكەكەدا:

۱- باسيكى گەنگ ۋ بەسوود دەربارەى (الشورى) پايۇژكەردن

بەلقىس ژمارەيەكى زۆرى لە قەومەكەي كۆ كەردەو تا پايۇژيان پى بكات دەربارەى نامەكەي كە لە سولەيمانەو (عليه السلام) پىي گەيشتبوو.

خۆى گەورە فەرموويەتى: ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفُنِي فِي أُمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى

كُشِدُونَ﴾ (النمل: ۳۲). لەم ھەلۆيستەدا نامازە كراو بۆ گەنگى ۋ سودى (الشورى) پايۇژ

كەردن ھەر بەم بۆنەيەو لەپەلو پاىەي (شورى) پايۇژ كەردن لە ئىسلامدا دەدوين.

* لە ئىسلامدا پايۇژ كەردن پەلو پاىەو شويىنى خۆى ھەيە. يەككە لە بنەما گەنگەكانى ئىسلام، ھەرەھا يەككە لە مەبەست ۋ نامانجەكانى، ھەرەھا چەند بوارىكى ھەيە لەو بوارەدا كە دەقى نە لە كىتاب، نە لە سوننەدا لەسەر نەھاتو، بەلام ئەوھى كە ئايەت ۋ دەقى دەربارە ھاتو، بوارى پايۇژ ۋ ئىجتىھادى تىانييە، چوونكە لەگەل بوونى (دەق) ئىجتىھاد ناكەيت.

خوای گه‌وره له كتیبه پێڕۆزه‌كه‌یدا فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (الحجرات: ۱). ناگونجیت قسه و پا و بۆچوون و فرمانی خۆمان
به‌سه‌ر فرمان و ته‌ی خوای گه‌وره و پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) پیش بخه‌ین.

* باوه‌رداری راستگۆ: ئەو كه‌سه‌یه، گۆڤراپه‌لی فرمانه‌كانی خوا و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌كات
و خۆشی له‌و كارانه‌ ده‌پاریزیت كه‌ خوا و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌هه‌یان ئی كردووه، ئەم
كاره‌یش له‌ ئیمان و ته‌سلیم بوون و په‌زامه‌ندییه‌وه‌ ده‌كات.

* كۆمه‌لگای موسلمان: كۆمه‌لگای ئارامی و خوشه‌ویستی و به‌زه‌یی و چاكه‌ و خه‌یر و
ته‌قوا و هاوكاری و ده‌سته‌به‌ری و پێكه‌وه‌بوون و پاوێژ كردن و دلسۆزییه‌ بۆیه‌كتری.

* كاربه‌ده‌ستی باوه‌ردار، پاوێژ به‌ كه‌سانی خاوه‌ن زانست و شاره‌زایی ده‌كات، له
فرموده‌یه‌كه‌دا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمویه‌تی: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ).^{٢٩١} واته: دین دلسۆزی و
ئامۆژگارییه، ده‌گونجیت و پێویسته‌ كه‌ كاربه‌ده‌ستی موسولمان كه‌سێك له‌ ئوممه‌ت و
كه‌له‌كه‌ی هه‌لبژێریت كه‌ زاناترین و په‌وشته‌به‌رزترین و دلسۆزترین كه‌س بێت، به‌ پاوێژ
پێكردنیان باشت‌ترین ئامانج به‌ده‌ست بێت و كاره‌كه‌ دلسۆزانه‌ و چاك‌ ده‌ربجیت و خه‌یر و
چاكه‌ی بۆ به‌نده‌كان تیا بێت.

پاوێژكردن گ‌رنگی و پێویستییه‌کی گه‌وره‌یه، كه‌ ده‌بێت هه‌ر بێت، له‌ قورئان و
سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ئەوه‌ هاتووه‌ كه‌ بۆمان پوون ده‌كات‌وه‌ كه‌ پاوێژكردن چه‌ند
گ‌رنگ و پێویسته‌ له‌ چوارچێوه‌ی كۆمه‌لگای موسولماندا.

خوای گه‌وره فرمویه‌تی: ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ فَظًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَأَنْفَضُوا مِنْ
حَوْلِكَ فَأَغْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ (آل عمران: ۱۵۹). واته: (كه‌وا بوو ئە‌ی محمد (ﷺ) به‌ هۆی په‌حمه‌تی خواوه‌یه‌ تو

نهرم و هه‌من بوویت له‌كه‌لیاندا، خو ئە‌گه‌ر تو په‌ و قسه‌ په‌ق و بېبه‌زه‌یی بوویتایه، ئە‌وه
هه‌موو له‌ ده‌ورت بلاوه‌یان ده‌كرد كه‌ واته‌ چارپۆشییان ئی بكه‌ و لییان ببوره‌ و داوای
لیخۆشبوونیان بۆ بكه‌، له‌ كار و پێشهادا پرس و رایان پێ بكه‌ (داوی مه‌شۆره‌ت و پرس
و‌پا) ئە‌گه‌ر به‌یارت دا (كارێك ئە‌نجام به‌ده‌یت، ئە‌نجامی به‌ده‌ و) پشت به‌ خوا به‌سته،
چونكه‌ به‌راستی خوا ئە‌وانه‌ی خۆش ده‌وێت، كه‌ پشتی پێ ده‌به‌ستن).

لە ژياننامەى پېغەمبەردا (ﷺ) ھەلۆستى زۆر دەربارەى پايۆژکردن ھەيە. لە جەنگى بەدردا، پېغەمبەر (ﷺ) داواى پايۆژکردنى کرد لە ھاوئەلەكانى، كاتىك كە ھەرمووى: ئەى خەلکىنە ئادەى پايۆژم بۆيکەن، بەو کارە مەبەستى لە (انصار) پشتیوانەكان بوو، كە لەسەر ھەق و راستى دامەزراو و جیگەر بوون و راستگۆ و بەوفا بوون لەو پەيمانانەدا كە دابويان، و پشتیوانيان لە بانگەوازی خوا کردبوو.

(الحباب) ى كۆپى (المندر) ھەرمووى: ئەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ئايا بە ھەرمانى خوا لەم شوپنەدا دابەزىويت؟ ئايا كارەكە بریتىيە لە جەنگ و پا و بۆچون و فيل کردن لە دوژمنان؟ ئىنجا پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمووى: بەلكو كارەكە بریتىيە لە جەنگ و پا و بۆچون وەرگرتن و فيلکردن لە دوژمن. ئىنجا (حاباب) ووتى: ئەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) بىگومان ئەمە شوپنیکى چاك نىيە، خەلكەكە ھەلسىنە و بيانبە بۆ نزىكترين سەرچاوەى ئاوەكە تا لەوى لادەھين و پاشان لەوى ھەوزى ئاو دروست بکەين و پېرى بکەين لە ئاو، پاشان لەگەل قەومەكەدا بجەنگين، ئىمە ئاو دەخۆينەو و ئەوان ئاو ناخۆنەو، ئىنجا پېغەمبەر (ﷺ) ھەرمووى: بىگومان تۆ ئاماژەت بۆ بۆچونیکى باش کرد. ^{٢١٧}

بىگومان پېغەمبەرى خوا (ﷺ) پايۆژى کرد بە ھەندىك لە ھاوئەلە بەرپزەكانى دەربارەى دىلەكانى جەنگى بەدر.

عمر(خوای لى پازى بىت) ئاماژەى کرد بۆ كوشتنيان، و (ابوبكر) (خوای لى پازى بىت) ئاماژەى بۆ ئەووە کرد كە (قدية) يان لى وەرېگيرىت، ئەمانە پيش دابەزىنى ئايەتى: ﴿مَا

كَانَ لَكَ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرَجَ فِي الْأَرْضِ﴾ (الأنفال: ٦٧) بوو.

*ھەروەھا لە جەنگى (خندق)دا، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) پا و بۆچوونى (سلمان)ى وەرگرت لە ھەلكەندنى خەندەقەكەدا.

*لە پەيمانى (حديبية)دا، پېغەمبەر (ﷺ) پەيمانەكەى بەست، بەبى ئەووى بچىتە ئاو شارى مەككەو، ئەم كارەيش زۆر قورس و ئارەھەت بوو لەسەر ھاوئەلەكانى، كە دلەكانيان لە چاوەروانى و ھەزدا بوو كە بچن سەردانى (بىت) لە شارى مەككەى پېرۆز بکەن، و پەيمانى ھودەيبىيە ھىكمەتى زۆر گەورە و گرنكى تيا دەردەكەوت. لەوانە فرسەتيكى گەورە بوو بۆ بلاوکردنەووى بانگەوازی ئىسلامى لە دەور و بەرى دورگەى ەھرەبیدا. پېغەمبەر (ﷺ) ھەرمانى کرد بە ھاوئەلە بەرپزەكان كە ھەستن و قوربانپەكانيان

سەرپىن و ئىحرام بشكىنن، بەلام كەسيان دەست پيشكەرييان بۆ ئەم كارە نەكرد، سى جار دووبارەى كردهوه، بەلام كەس دەستپيشكەرى بۆ نەكرد. ئىنجا پىڭەمبەر (ﷺ) ئەمەى بۆ (ام سلمة) باس كرد، كە لەگەلیدا بوو، پا و بۆچونىكى جوانى دەربىرى. فەرمووى: ئەى پىڭەمبەرى خوا (ﷺ) هەستە بچۆ بۆ ناو هاوولان و هېچ لەگەل كەسدا مەلئى هەتا قوربانيه كەى خۆت سەردەبىرىت و سەرتاشەكەى خۆت بانگ بکە، سەرت بتاشىت. ئىنجا پىڭەمبەر (ﷺ) چوويه دەر بۆ ناويان قەسەى نەكرد تا كارەكەى كرد، قوربانى سەرپىرى و سەرى تاشى، كاتىك هاوولان ئەمەيان بىنى، هەستان و قوربانيه كانيان سەرپىرى و ئىنجا هەندىكيان هەستان بە سەرچاكدردنى هەندىكيان.^{٢٩٢}

٢_ رۆنكردنەوهيهك دەربارەى كاربه دەست بوونى ئافرىت لەمافى گشتى و بىرپارداندا

زانايانى (شەرع و فېقه) پا و بۆچونيان وايە ئافرىت نايىت كار و بارى موسولمانان بگريته دەست، بەلگەيشيان لەسەر ئەمە بە فەرمودەيهكى پىڭەمبەر (ﷺ) هيناهوتەوه كە ئىمامى بوخارى گىراويه تىيهوه لە (ابى بكره) وه (خوا لىي رازى بىت) وتى: كاتىك گەيشت بە پىڭەمبەرى خوا (ﷺ) كە فارسەكان كچەكەى (كسرى)يان، كردۆتە پاشا بۆ خۇيان، پىڭەمبەر (ﷺ) فەرمووى: (هەرگىز قەومىك سەرفراز نابن ئەگەر ئافرىت سەرگەورەيان بىت و كارى خۇيان بەدەنە دەستى)^{٢٩٤}

رېڭە نادىت و نەگونجاوه كە ئافرىت كاربه دەست و پيشەواى موسولمانان بىت. زۆرىنەى زانايانى (شەرع و فېقه) واى دەبينن: كە ئافرىت نايىت كارى دادوهرى و بىرپاردان (القضاء) بگريته دەست، چونكە ئەم كارە لە ژۆر كارى سەرپەرىشتى و حوكمرانى گشتىدايه، و بە حەراميان داناوه كە ئافرىت (قاضية) دادوهر و بىرپاردەر بىت. ئەگەر بووو بە بىرپاردەر و كاربه دەست و بىرپاردەر، ئەوا بىرپارەكان راست و دروست نابن، چونكە ئەو كەسەى كە دەستەبەرى ئەوه بكات لە ئىسلامدا بىتە (قاضي) دادوهر، مەرجى ئەوهى بۆ دانراوه كە پەگەزى نىرىنە بىت. بۆئافرىت رېڭە پىنەدراوه.^(٢٩٥)

٢٩٣-الروض الانف للسهيلى ٤/٢٧.

٢٩٤-رواه البخاري في صحيحه، كتاب الفتن.

٢٩٥-المغني لأبن قدامة الحنبلي ١١/٣٨٠.

وهك نه وهی كه (القضاء) بریاردان پښوېستی به هاوسه نگی و كاملی عه قل و بیرتیزی و هیزی بیركړدنه وه و وهرگرتنی بریاره كان و پوده وه كان و زال كړدنی حق به سر سوز و عاتیفه دا هیه. هه روه ها خوځیه كلایی كړدنه وه بو كاره كه و ده ست به رداربوون له كاره كانی تر. به لام ئافره ت هندیك شتی له واقع و راستی و به لگه كان له ده ست ده چیت، به هو ی له بیرچونه وهی كه له سروشت و فیتره تیبه وه هله دات، هه روه ها له نه نجامی نه و كارانه ی توشی دین، وهك عاده ی مانگانه و سكپری و مندال بوون وشتانی تر كه پنی سپړدراوه. هه روه ها ئافره تان خاوه نی سوز و عاتیفه ی کاریگه رن هه ست و سوزداریان زاله به سر عه قلیاندا و زور جار له حق و راستی دور ده كه ویته وه.

وهك نه وهی كاتيك كاری (القضاء) ده بات به پړوه و سه رپرشتی ده كات توشی فیتنه و لی ټیكچوون دیت نه و ده بیت له كاترمیره كانی كو تایی شه ودا ده رچیت بو لیكولینه وه له چونیته ی نه نجام دانی تاوان، و پښوېستی به وه ده بیت كه تنها بمینیته وه له گه ل كه سه تاوانبار و گومانلیكراوه كاندا له هندیك كاتدا، كه له مه وه توشی فیتنه ده بیت. به درنژای ټیپه رپوونی میژووی ئیسلامی، نه وه جیگیر نه بووه له ناو وولاتیك له ولاته ئیسلامیه كاندا كه شرعی خوی تیا په پړه و كرابیت و ئافره ت حوكمرانی و (القاضیه) بوو بیت.

*به لام (ابن جریر الطبری) له وه وه كه لنی گنړدراوه ته وه (ابن القاسم) له (مالکی) و (ابن حزم الظاهري) ریگه یان داوه كه ئافره ت كاری (القضاء) به پړوه به ریت.^(۳۹۶) له لای (الطبری) و (ابن حزم) به په های له هه موو بریارلیکی (القضاء) دا ریگه ی پیدراوه، ولای (ابن القاسم) له كاروباری دارایی وله و كارانه دا پیاو تیايدا به شدار نابیت، وهك له دایك بوون و كه م وكوپي ئافره تان و كار وباری تاییه تی نه وندا ریگه پیدراوه.

به وه به لگه یان هیناوه ته وه كه: (إِنَّ الْأَصْلَ فِي الْأَشْيَاءِ الْإِبَاحَةُ، مَا لَمْ يَقَمْ دَلِيلُ الْمَنْعِ). واته: (نه سل له شته كاندا ریگه پیدانه، كاتيك به لگه یه كه نه بیت قه ده غه ی بكات). هر كه س كه سیکی گونجاو وچاك بوو، وگونجاوو ناكوكی و گرفته كان لیك جیا بكاته وه، و نه وه ریگه پیدراوه و راست و له بار و گونجاو ده بیت سه رپرشتی كاری (القضاء) دادوهری بكات. ئافره تی چاكه كار و به توانا به سر جیا كړدنه وهی كیشه وگرفت و ناكوكیه كاندا، نه وه گرفت و ریگر له به رده میدا نابیت بوئو كار. به فرموده كه ی

پيغه مبهەر (ﷺ) رهدى ئەمە دەكرێتەوه كه فهرمووى: (لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ أَمْرًا).
واته: (ههركيز قهوميك سهركه وتوو سهرفران ئابن ئەگەر ئافرهت فرمان پهوايان بێت و
فرمانيان به سهردا دهركات). ههروهك ئەوهى كه ئافرهت له بىر و بۆچونهوه پوى تى
دهكات وتوشى عادهى مانگاته وسكپرى وله دايك بونى منداڵ ديت.
زانايان بۆچونى زۆريان له سهر كاربه دهست بونى ئافرهت و كارى دادوهى ئافره تان
وتوه. به لأم پوختهى قسان بریتىيه له: پيگه پي دراو نيبه كه ئافره تان كارى
كاربه دهستى گشتى بوارى (القضاء) دادوهى و بپارदान بگرنه دهست، ئەگەر بووه
بپاردهر و دادوهر ئەوه كاره كهى وهك پيويست و خوازاو دروست و تهواو ده رناچييت،
سهرپاي ئەوهى كه تاوانبار ده بێت و تاوانى ئەو كه سهيشى كه ئەوى كردوه به
(قاضيه) دادوهر، و كارى ئافرهت له كاروبارى گشتى يان دادوهى بپارदानدا كاريكه
له گهڵ سروشتى ميينه دا ناگونجيت، و سۆز و عاتيفه به سهریدا زال ده بێت، و له زۆريك
له ههلوسته كاندا لاواز و بيده سه لات ده بێت، و به پوالت تيده كه ويئت و سه رى لى تيك
ده چييت و ناتوانيت له گهڵ كار و گرنگى به كانى ژيانى خويدا پي بكات و به رده وام بێت، وهك
هاوسهر و دايك، چونكه به ريوه بردنى كارى گشتى دادوهى پيويستى به كار كردنى
به رده وام و هه و لدانى زۆر هيه.

٢_ روناكردنه وهيهك ده ربارى سوله يمان (عليه السلام) كه ديارى به كهى ره نكردوه

له و ده رس و وانه گرنگانهى كه ئيمه له چيرۆكى سوله يمان (عليه السلام) وه فيرده بين:
وانهى ده ست پاكي و نه مانه ت پاريزيه له حوكمرانيدا، و خوى لادا له شانازى كردن به
دنيا و ئەو شتانه وه كه كو تايبان ديت و خوڤا گريوو له به رده م هه موو هوكاره كاندا كه
ده به نه سه رليتيك دان و سه رليش يواندن، كه كه سانى شوينكه وتوى (باطل) به تال په ناي بۆ
ده به ن، و سوله يمان (عليه السلام) ده يتوانى كه ديارى به كه قبول بكات و وه ر بگريت و پنى
پازى بێت، به لأم چه زو ئاره زو وه كانى به لقيس تيك ده شكينيت و واز له خوى و كارو
باره كهى ده هينيت، و واز له خوى و قه ومه كهى ده هينيت وله ناو سه رگه ردانى و گو مپايدا
جييان ده هين. و ديارى به كه په ت ده كاته وه و خوى له شته دنياى به كان لاده دات.

۱. ای گەورە دەفەر مووئیت: ﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانُ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَا لَنَا مِنَ اللَّهِ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَتَتْكُمْ هِدْيَتُكُمْ تُفْرَحُونَ﴾ (النمل: ۳۶). بېنگومان بەلقیس بۇ ئەو ديارىيەكەى بۇ سولەيمان (عليه السلام) نارد كە مەيلى دلى رابكىشىت ولەگەلیدا بدوئیت، وتراو: بۇ ئەو ئەو كارەى كرد كە لە پىگایەوہ بزانیٹ ئەگەر پاشایەكى پیغەمبەر رییٹ، ئەو لەلایەن خواوہ پشتیوانى ئى كراوہ، وئیر چۆن پروبەپرووی كەسنىك ببیتەوہ كە هیزو عیزەت و پشتیوانى لەخواوہ وەرگرتووہ؟! و ئەگەر پاشا بیٹ وپیغەمبەر نەبیٹ، ئەوہ بېنگومان مال و سامان ودارایی بوئەو بەسەو ديارىيەكەیش سەرى ئى تىك دەدات و پوی پى وەرەگىریت لەبانگەوازەكەى، و ئەگەر ھەر سوربیٹ لەسەر ھەلوئىستەكەى، ئەوہ خیارىكى تر لەبەرەمیدا نامىنیت تەنھا جەنگ نەبیٹ، ئەوہ لەو حالەتەدا لە پروبەپرووہوہى پاشایەكەدا دەبیٹ كە پیغەمبەر نییە، پاشایەكە لەپاشاكانى دنیا، كە جەنگ نیوانیان یەكلایى دەكاتەوہ، كە بەكارھىنانى ھیزو بازووہ.

* ئەگەر مەبەستى بیٹ بە ديارىيەك ویزدانەكان بگریت و مافەكان وون بكات وزمانەكان بیدەنگ بكات لەقسەكردن و حق دەرپرین، ئەوہ بەرتیلیكى حەرامە. ئەگەر مەبەستى ئەوہیش نەبیٹ ئەوہ بېنگومان مەبەستى ئەوہ بوو، كە بەھۆیەوہ سۆزو خوشەویستی بلاوبكاتەوہ، وئەفس وەرەوہكانى پى پاك بكاتەوہو پق وناكوکیيەكان لا بەریت، ئەوہ لەم كاتەدا كارىكى دروست وخوازاو بوو.

* بېنگومان پیغەمبەرى خویمان (ﷺ) دیارى وھەدیەى وەرەگرت، بەلام (صدقة) خەیر و بەخشینی وەرەدەگرت، و لەحەقى ئەو ديارىيەدا پاداشتى دەدايەوہ، و مەبەستى بەم كارەیش بۇ كە مەندكىش كردنى دلەكان وپاك كردنەوہى دەرەوہكان بوو.

ھەرەھا لە (عائیشە)وہ (خوای ئى پازى بیٹ) پىوايەت كراوہ، وتى: وتم ئەى پیغەمبەرى خوا (ﷺ)، بېنگومان من دوو دراوسیم ھەن بۇ کامیان دیارى بنیزم؟ فەرمووی: (بۇ ئەوہیان كە دەرگاگەى زیاتر لیئەوہ نزیکترە). (۲۹۷)

ئیمامى (بوخارى) لە (الادب المفرد)دا پىوايەتى کردووہ: لە (ابى ھریرە)وہ، (خوای ئى پازى بیٹ) لە پیغەمبەرەوہ (ﷺ) فەرمووی: (دیارى بۇ یەكترى بنیزن خوشەویست دەبن). (۲۹۸)

۲۹۷- رواه البخاري في صحيحه | كتاب الهبة.

۲۹۸- رواه البخاري في الادب المفرد عن ابي هريرة.

هه‌روه‌ها له (ابی هریرة) هوه (خوای ئی پازی بیئت) وتی: (پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌گه‌ر خواردنیکی بۆ بهاتایه‌ پرسیاری ئی ده‌کرد ئایا ئه‌مه‌ هه‌دییه‌ یان (صدقه‌) به‌خشینه‌، نه‌گه‌ر بو‌ترایه‌: (صدقه‌) به‌خشینه‌، نه‌وا به‌ هاوه‌له‌کانی ده‌وت ئیوه‌ لیی بخۆن، به‌لام خۆی لیی نه‌ده‌خوارد). نه‌گه‌ر بو‌وترایه‌ (ه‌دیة) دیارییه‌، نه‌وا ده‌ستی بۆ ده‌برد و له‌گه‌ڵ هاوه‌ل‌ئندا لیی ده‌خوارد^(٢٩٩)

نه‌گه‌ر دیاری و هه‌دییه‌ بۆ مه‌به‌ستی که‌مه‌ندکێش کردنی دله‌کان و پاک کردنه‌وه‌ی ده‌رونه‌کان بیئت، نه‌وا زۆر جوانه‌ وه‌ریگریت بیگومان پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دیارییه‌که‌ی (المقوقس)ی وه‌رگرت. کاتیک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نامه‌یه‌کی بۆنارد و یانگی کرد بۆ ئیسلام، (المقوقس) زۆر به‌جوانی وه‌لامی پیغه‌مبه‌ری دایه‌وه‌ و دیارییه‌کی بۆ نارد و پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) وه‌ریگرت، نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌دییه‌که‌ی ر‌ه‌ت بک‌ردایه‌وه‌، نه‌وا بیگومان شوینه‌ واریکی خراپی ده‌بوو له‌ ده‌رونی (المقوقس) و خه‌لکی میسریشدا^(٣٠٠) بیگومان نه‌وه‌ پ‌ی‌ز و گه‌وره‌یی و سه‌ربه‌ری بوو بۆ خه‌لکی میسر و به‌هیزکردنی پردی سۆز و خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی بوو، و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) باشت‌ترین ئامۆژگاری خه‌لکی میسری کرد.

٤_ ر‌ون کردنه‌وه‌یه‌که‌ ده‌رباره‌ی ئایه‌تی: ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا

كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾

به‌لقیس له‌ ئاستیکی به‌رزدا بوو له‌ زیره‌کی ولیهاتویی و ژیری و یرتیژیدا بوو. له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا که‌چی خۆری ده‌په‌رست له‌جیاتی خوای گه‌وره‌، به‌پاستی زۆریک له‌خه‌لکی له‌سه‌ر لایه‌نیکی باش و له‌به‌ختی باشدان و خاوه‌نی زانست و شاره‌زایی زۆن، به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌وانه‌یشدا باوه‌ریان به‌ شتانی بی مانا و په‌ڕو پوچ هه‌یه‌!!

*لێرهدا سه‌رنجی تیروانیی بانگ‌خ‌وازان بۆلای خوای گه‌ره‌ پاده‌کێشین، که‌ گرنگی بده‌ن به‌حالی نه‌و که‌سانه‌ی که‌ بانگه‌وازیان ده‌که‌ن، نه‌ویش له‌ پوی ده‌رونی و نه‌فسی

«كۆمەلەيەتتى وشتاننى تىرىشەۋە، و بەشۈيىن ھۆكۈمەتلىك لادانى خەلىكىدا بىگەپىن، گەلىدا ھەق و پاستىيان بۇ پوون بىگەنەۋە.

* دەريادى ئەم كارەى كە خەلىكى لە پىگەى پاست لادەدەن (ابن القيم) لە كىتەبى (مفتاح دار السعادة) دا، كۆمەلىك ھۆكۈمەتلىك پوون كىرەتەۋە، لەۋانە ھەندىكىيان باس دەكەين: * ھۆكۈمەتلىك يەكەم: لاۋازى ھەست كىرەن بەھەق و پاستى. (۲۰۱)

* ھۆكۈمەتلىك دوۋەم: نەبوۋى كەسايەتتى، ھەندىك جارى كەسەك دەپىت كەھەق و پاستى بەتەۋاۋى دەناسىت، بەلام خاۋەنى خۇ ئامادەكەرن نىيە بۇ ۋەگىرتىنى ھەق و ھەۋل ئادات بۇ گۇپرانكارى و پاستى يەكان ئالەت، ئەۋە لە دل ۋەدەرونىدا نەخۇشى ھەيە، نىۋانى ئەۋ ۋەشۈيىن كەۋتىنى ھەق لىك دورەخاتەۋە.

خۇاى گەۋرەفەرمۇيەتتى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۶) خەلىكەلى قەۋمەۋى ۋەلى سەمەۋى ۋەلى ابصارەۋى غىشاۋە ۋەلى عذاب عظيم ﴿البقرة: ۶-۷﴾. ۋاتە: (بەپاستى ئەۋانەى كە بى باۋەپوون، ئاگادارىيان بىكەيت يان ئاگادارىيان نەكەيت، يەكسانە بۇيان. . . باۋەپوۋىمان ئاھىنن. (چۈنكە) خۇا مۇرى ناۋە بەسەر دل ۋە گۇنىاندا ۋەپەردەى بەسەرچاۋياندا ھىناۋە، (نەپىردەكەنەۋە، نەئامادەن ھەق بىيىستىن ۋەپاستىيەكان ئابىنن) ھەر بۇيە سزايەكى سەخت چاۋەپىيانە (ئەمانەيش دەستەيەكن لە بى باۋەپان كە ھەر خۇا خۇى دەيان ناسىت). . .

ھەروەھا لە ئايەتلىكى تردا فەرمۇي: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ﴾ (البقرة: ۱۰). ۋاتە: (ئەۋانە لە دەرونىاندا نەخۇشى بىباۋەپى و ھەسودى و كىنە ھەيە، خۇايش (بە سەرخستىنى ھەق و ئىمانداران)، ئەۋەندەى تر دەردىيان گران و كارىگەر دەكات، سزايەكى سەختىش (لە دىنياۋىقىامەتدا) چاۋەپىيانە بەھۇى درۇ كىرەن (دۇنيەتەيان بۇئىسلام). . .

نەۋەنى ئەۋ كەسانە ۋەك زەۋىيەكى رەق ۋايە، ھەرچەند باران لىى بدات راستە ۋەخۇ سودى نىيە بۇى.

^{۲۰۱} چۈنكە ھەق و پاستى بەشۈيەيەكى پون ۋەتەۋا نەگەيشتەۋە بەكەسە. نەۋەيش لەسەرئەمە: كۆمەلگە پۇتتاۋەيەكان كەبىباۋەپىن، كەبانگەۋارى ئىسلاميان پى دەكات، بەلام بەشۈيەيەكى تىكەدار ۋە ئاشرىن كراۋ، ئەۋەش لەبەر ھۆكۈمەتلىك پەگەيەندى پۇتتاۋاۋى بى ئىخ ۋەئامادە نەبوۋى پەگەيەندى ئىسلامى يان لاۋازى، ئەۋەش لەبەر ھۆكۈمەتلىك لاۋازى مۇسلمانان ۋەكەم ۋەكورتىيان لەئەركى بانگەۋازى خۇايبىدا.

۳۰۲-مفتاح دار السعادة لأبن قيم ص ۱۰۴-۱۰۵ به دستکاری به.

خوای گه وړه له نایه تیکی تردا ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلِ نَسَبِعُ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ آتَانَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البقره: ۱۷۰).

واته: (نه گهر بهو خه لکه نه زانانه بوتړت شوینی نهو بهرنامه یه بکه ون، که له لایه ن خواوه پوهانه کراوه، ده لاین: نه خیر، هر شوینی نهو ده که وین که باوک ویا پیرانمان پیوهی ئالوده بوون وله سهری پاهاتون، ئایا نه گهر باوک ویا پیرانیشتیان تیینه گیشته و هیچ نه زان و نه شارها بن و پښمونیش وهر نه گرن (هر شوینیان ده که ون؟).

هر وده ها له و هوکارانه که نیوانی خه لک وشوینکه وتنیان بو حق دور ده خاته وه، بریتیه له: ترسان له یاخی بوان وخو به گه وړه زان ولوتبه زان وسزاکانیان، که واته لیړه دا هره ده بیت هیژک هه بیت حق وراستی پیاریژت وشوین که وتوانیشی پیاریژت له هه موو به شه جیا وازه کانی سرزه ویدا.

خوای گه وړه فهرمویه تی: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (الانفال: ۳۹).

واته (نه ی ایمانداران) ئیوهیش بجهنگن دژ به کافر و خوانه ناسان، تا فیتنه و ناشوب و ئازاردانی موسولمان نه میئت، و (نهو خه لکه سهریه ست بن له هه لیژاردنی بهرنامه ونایندا) تا دین و فهرمان بهرداری هر هه موو بو خوا بیت جا نه گهر بیباوه پان کوډ بدن، نهو با بزائن بهراستی خوا بینایه به هه موو نهو کار و کرده وانه ی که ده یکه ن).

هر وده ها له و هوکارانه پازاندنه وهی نیبلیس و سهریازه کانی له پهری و نینسان بو کرده وه ناشرینه کان وجوان کردنی له بهرچاوی خه لکی تا نه فسه لا وازه کانی پښ هه لخه له تیئن و قه ناعت به عه قلیان بکه ن که شوینیان بکه ون وخویان ته سلیمی هه واور ئاره زوه کانیان بکه ن وپنی پازی بین مهیل بکه ن به لایدا و شوینی بکه ون، خوای گه وړه هه والی قسه که ی په پوسوله ایمانه ی پیداین و فهرمو ی: ﴿وَجَدَهَا وَقَوْمَهَا بِسُجُودٍ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمِنْهُمْ لَكُمْ الشَّيْطَانُ أَغْمَا لَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ (النمل: ۲۴). (پیشتر مانا کرا).

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ مِنْ خُرَافِ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْسُرُونَ﴾ (۱۱۲) وگصتی الیه افنده الذین لا یؤمنون بالآخره وکیسوه وکیسره فوا ما هم مقسرون (الانعام: ۱۱۲-۱۱۳).

واته: (هەر بهو شیوهیه (کیشمه کیشی ئیمان داران وخوانه ناسان بهرده وامه). جا بۆ هه مو پیغه مبه رێک (بۆ ئیماندارانی ش) دۆژمنیکمان له شه یقانه کانی ئاده میزاد وپهری سازاندوو، که بهرده وام قسه ی زل و پازاوه دهن به گوئی یه کدا و(خویان وخه لکی) پی سهرگهردان وگومرا ده کهن، خو ئه گهر پهروه ردگارتان بیویستایه (نه یانده توانی) شتی وابکهن، ده وازیان ئی بهینه له گه ل نهو درۆ و ده له سه یه ی که هه لی ده به ستن (بۆ کوئی ده چن، له ده ست سزای خوی پزگار نابن). (ههروه ها بهو قسه جوان و بریقه دارانه نه یاندا به گوئی یه کدا) بۆ نه وه ی نه وانه ی باوه ریان به قیامهت نییه دلی بده نی و پیی پازی بن و بۆ نه وه ی نه وتاوانه بکهن که نه وان بهرده وام ده یکهن) و ته یه کی جوانی ئیمامی (الغزالی) هیه سه رمان ده سوپمینی و ده مان خاته هه لۆیسته وه که ده لیت: (زۆربه ی نه زانییه کان بیگومان له دلی عوام و نه زانه کاندایه گی داکوتاوه، نه ویش به هو ی نه زانی شوین که وتوانی حه قه وه، و حه ق وراستیان ده رخستوه بۆ ته حه دی کردن و سه رشۆپکردن و به چاوی که م تیروانین سه یری لاوازه کانیان کردوه که نه وانه یش بوته هو ی دروست بونی دۆژمنایه تی ودرایه تی و سه ریچی کردنی یه کتری ههروه ها ره گ داکوتانی بیر و باوه ری به تال).^(٣٠٢)

٥- چهند وانه یه کی گرنگ له سه رکردایه تی وحوکه مرانییدا

* له چیرۆکی سوله ئیمان (علیه السلام) له گه ل به لقیسی پاشای سه به ئدا، چهند وانه یه کی گرنگ له سه رکردایه تی کردن وحوکم رانی وهرده گرین، وه که له خواره وه پونی ده که ینه وه: پیویسته بهرده سته کان و سه ربازو که سانی خزمه تکار به سه ر بکرینه وه و پروانریت بۆ ئیش وکار و حال وباریان وه و آلیان بزانی، و به باشی سه رکردایه تیان بکریت و به جوانی حوکمرانی بکرین و به شیوازیکی ته وای پێک وپێک بکرین و له ژیر سایه ی یاسادا پێک بخرین و دامه زراو وگویرایه ل بکرین. و سزای که م ته رخمه کان و دواکه وتو و سه ریچی کاران بدریت و لیکوئینه وه یان له گه ل بکریت وچاوپۆشی له عوزری دروستیان بکریت و لییان قبول بکریت، ئه گه ر راستگو بوون و جیگه ی قه ناعهت بوون.

* ھەروەھا لەخېرا ھاتتەھەي پەپوسولەيمانەكەدا پاش ئەھەي لە كاروبارەكەي تەواويو، كە لەلایەن سولەيمانەھە (عليه السلام) پیتی رانەسپىردرابوو، بەلام خۆي دەست پېشكەري بۆ كەردبوو، ئەو بەلگەيە لەسەر پىك وپىكى پەپوسولەيمانە و پابەند بوون، و لەخۆ رابىنين بۆكارى چاكسازى و بانگەواز، ھەروەھا لە قەسكەيدا وتى:

﴿أَحْطْتُ بِأَمْرِ سُحُطٍ بِهِ﴾ ئامازەيە بۆ پلەوپايەي زانست و گەورەيى و بەدەستەينانى، و بىگومان زانست و زانىارى دەريايەكي فراوان و بى كەنارە، و بەردەوامە و ھەرگىز نابىت و كۆتايى نايەت، ئەگەر خۆي گەورە ھەركەسيك لە چەند شتىك ئاگادارو شارەزا بكات، ئەوا بىگومان چەند شتىكى ترى ئى شارەوتەھە، ئا لىرەدا زانىارى و شارەزايى پەپوسولەيمانە بەشتىك كە سولەيمان ئاگاي لىي نەبوو، لەگەل لاوازي پەپوسولەيمانەكە و گەورەيى و ھىز و زانستى سولەيمان (عليه السلام) لە پلە و پاىەي پىغەمبەر سولەيمان (عليه السلام) كەم ناكاتەھە، ھەروەھا لە توانايشى كەم ناكاتەھە، بىگومان ئەو كەسەي زانىارى بەھەموو شتانيك ھەيە ئەو ھەر خۆي گەورەيە، كە ھىچ شتىك لەو شارەوا نىيە. خۆي گەورە ھەموويەتى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ (عمران: ۵).

واتە: (بىگومان ھىچ شتىك لەخەوا وون نابىت نە لەزەھوي و نە لەئاسماندا).
لە ئايەتيكى تردا دەھەموويەت: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لَعَلَّكُمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (الطلاق: ۱۲).

واتە: (خەوا ئەو زاتەيە كە ھەوت چىن ئاسمانى دروست كەردوھە، و فەرمانى خەوا لەئەوانياندا دادەبەزىت، ھەروەھا بەويئەي ئەوان فەرمانى خەوا بۆ زەويش دادەبەزىت و جى بەجى دەكرىت، بۆ ئەھەي بزەن كە بەراستى خەوا دەسەلاتى بەسەر ھەموو شتىكدا ھەيە، بىگومان خەوا بەزانست و زانىارى خۆي گەمارۆي ھەمووشتىكى داھە).

ھەروەھا لەچىركەي موسا لەگەل (خەضر)دا، خۆي گەورە (خەضر)ى لە چەند كارىك ئاگادارو شارەزا كەرد كە موسا (عليه السلام) نەيدەزانى. موسا وا گومانى برد كە خۆي زانائىن كەسە لەسەر زەويدا، خۆي گەورە شارەزاو ئاگادارى كەرد كە كەسيك لە شوينىكدا ھەيە لەو زانائەرە، خۆي گەورە وەھى بۆ نارد: كە من بەندەيەكم ھەيە لەلای شوينى بەيەكگەيشتنى دوو دەرياكە و ئەي موسا لە تۆ زانائەرە...، لە چىركەكەدا، كاتىك موسا (عليه السلام) گەيشت بە (خەضر) پاش گەشتىكى دوورو درىژ و ماندوو بوون

-بۆدهستكه وئى زانست_ ئىنجا موسا (عليه السلام) (خضرى بينى، خۆى به بهرگىك داپۆشى بوو، كه چمكى جلهكهى خستوبويه ژۆر قاجى و به شهكهى تىرشى له سهروهه خستوبويه ژۆر سهرى، ئىنجا موسا (عليه السلام) سهلامى لى كرد، ئىنجا (خضرى) دهم و چاوى خۆى ده رخست و وتى: ئايا لهم خاكه دا كه منى تىدام سهلام كردن ههيه؟ تۆ كنىت؟ وتى: من موسام. وتى: موساى پىغه مبهرى نه وهى ئيسرائيل؟ وتى: بهلى، وتى: ئيش و كارت چيه؟ فهرمووى: هاتووم بۆلاى تۆ له وهم فۆر بكهيت كه فۆر بوويت و پىنمويم بكهيت. وتى: نهى موسا، بىگومان من زانستىكم لايه ناگونجىت و دهست نادات بۆ تۆ كه فۆرى ببىت، و بىگومان تۆيش زانستىكت ههيه، ناگونجىت و دهست نادات كه من فۆرى بىم، ئىنجا بالندهكه به دهنوكى له ئاوى دهرياكهى ههنگرت، ئىنجا وتى: سويند به خوا زانستى من و زانستى تۆيش له چاو زانستى خوادا هىچ نيه مهگه به هيندهى نه وهى كه بالندهكه به دهنوكى له دهرياكهى ههنگرت....) (٣٠٤)

بىگومان زانست كۆتاي نيه، زانا هه چهنده پۆچىت له زانستدا و بكات به پلهى بهرز، نهوا بىگومان له ئاستى داواكارى نهوا راناوهستىت بىگومان خواى گهوره فهرمانى كرد به پىغه مبهر (ﷺ) كه تۆيشوى زانستى زياتر بخات و زياتر وهرگرت.

خواى گهوره فهرموى: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (طه: ١١٤). واته: (بلى: پهروه دگارىم زانستم زياتر بكهيت).

* ههروهه له وت و وىژى نيوان سولهيمان (عليه السلام) و پهپوودا، وگوىگرتنى بۆ قسهكانى پهپوو، نهه وهردهگرين كه برىتى يهله: له سهركار به دهستان و سهركردهكان و دادوهران پىويسته گرنگى به كهسى خاوهن ماف بدن كه پارىزگارى له خۆى بكات، و ئازادى راده برىنى پى بدن. بهبى بونى ئازادى نهوه پونادات كه نه من و ئاسايش و ئارامى بهر قهرارىيت، ههروهه پيشكهوتن و شارستانىش به دهست نايهت.

* له قسهكانى پهپوسولهيمان وه بۆمان دهردهكهوت كه ئيمانى به هيز بووه و ههزى زۆر بووه و زۆردل سوژ بووه بۆحهق و زۆر لايهنگر و خه مخۆرى سولهيمان (عليه السلام) بووه، و زۆر به هيز بووه له پونكر دهنه وهى مهسهلهكه دا، و زۆر زمانپاراو و پهوانبىژ بووه، نه وهيش له ده برىن و پونكر دهنه وهى كار هكهيدا زۆر به جوانى دهركهوت و مهسهلهكهى شىكردهوه و زۆر به جوانى به دوايدا گهپانى كرد و كۆتايى پتهينا.

* ھەروەھا لە قەسەكەى سولەيماندا (عليه السلام) دواى ئەوھى گويى لە پەپوگرت وتى:
﴿قَالَ سَتَرْتُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ ئاماژە بوو بۆ پىداگىرى و لىكۆلىنەوھ لە ھەوال.

* ھەروەھا لە نامە ئاردنەكەى سولەيمان (عليه السلام) بە پەپودا بۆ پاشاى سەبە، ئەوھ دەگەيەنيت كە دەستپىشكەرى و پىشپىكىنى كردوھ بۆ خەير و ووزە و تواناكانى دابەش كردوھ، و سودى لە تواناى پىگەپىندراو ھەرگرتوھ لە بلاوكردنەوھى بانگەوازدا.

* ھەروەھا ھەلگرتن و بىردنى نامەكە لە لايەن پەپوسولەيمانەوھ و پابەندبوونى و گوپراگرتنى بۆ ھەرمانەكانى سولەيمان (عليه السلام) لەمەيشدا ئەوھ دەردەكەوئيت كە بىستەن و گوپراپەلى پىويستە بۆ ھەرمانپەروا و سەركرەدى موسلمان، و دەبىت داواكارىيەكان پوون بن و لە توانادابن و ئەو كەسەى داواى ئى كراوھ بتوانيت جى بەجىنى بكات.

* لە ناوھەپۆكى نامەكەدا: ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (٣٠) اَللّٰهُمَّ عَلَيَّ وَآلِىِّى مُسْلِمِينَ (النمل: ٣٠-٣١). لەمەدا ئاماژە بۆ گرنگى و پىزدارى ناوھەپۆكى نامەكە و پەوانبىزى لەگەل كورتپى ووشەكانى كراوھ، بەلام ماناى گەرە و جوانى تيا بوو و مەبەستەكانى بەرز و بلند بوون، لەمەدا وانەى گرنگ بۆ سەركرەدە و كاربەدەستان ھەيە كە پەچاوى ئەم كارانە بكەن لە نامە و ئوسراو و وتەكانىدا.

* ھەروەھا لە راپوڤتكردى بەلقىس بە بەردەستەكانى لە قەومەكەى، ئاماژەيە بۆ گرنگى كارى راپوڤتكردن لە دەسلەتدا و كردنى بە پاىيەكەى گرنگ لە پاىەكانى دادپەرەوى و ئازادى، و شىوازىكى خوازراو و دروست بۆ ئالوگۆپكردى بىر و بۆچونەكان و تىكەلكردنى فكرە و بۆچونەكان و گەيشتن بە باشترىن بىرار.

* ھەروەھا لە قەسەكەى قەومى سەبەدا بۆ پاشا بەلقىس: ﴿قَالُوا خُذْ أَوْلُو قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكَ فَانْظُرْ يَٰمَآدَا تُأْمُرُ بِهِ﴾ (النمل: ٣٣).

لەم قەسەيەدا ئاماژە بۆ ئەوھ كراوھ لە رەگەزەكانى ھىز و بازو بۆ ھەر نەتەوھ و ئومەتەك و ھەر سوپايەك برىتييە لە ھىزى ئامادە و پىداويستى و ئامادەكارى و ھىز و بازو و لىھاتووى ويەكپىزى و لايەنگرى سەركرەدە و پىشەوا.

* ههروهها له ئاردنى دياربييهك له لايهن بهلقيسهوه بۆ سولهيمان (عليه السلام) ئاماژهيه بۆ ئهوهى كه مهيلي بهلاى چهكى ههئخهله تاندن و چهند و چۆن كردندا بووه له جياتى بهكارهينانى هيز و پووبه پوو بوونهوه و بهرگري كردن، ئهوهش نيشانهى لاوازى ئافره تان و فيل و نهخشه كانيانه.

* لهوهدا كه سولهيمان (عليه السلام) دياربييهكهى پهتكردهوه، ئاماژهيه بۆ ئهوهى كه پيوسته كاربه دهست دهست و داووين پاك بيت و سهربهز و بهريز بيت و دنيا نهويست بيت، و دامهزراو بيت له بهردهم هوكاره كانى ههئخهله تاندن و چهند و چۆن كردندا. خواى گهوره دهفهرموويته: ﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانُ قَالَ أَمِدُّونَنِي بِمَا لَكُمْ فَآتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا أَتَاكُمْ بَلْ أَسْمِعُ بِدِينِكُمْ غُرُورًا﴾ (النمل: ٣٦).

لهزهت و خوشى دنيايى ههچهنده زوريش بيت ههركهمه، و ههچهنده گهوره بيت ههركهمنرخ و بى نرخه، و ههچهنده ماوهكهى دريژييت، كوئايى ديت و دهبريتهوه و نامينييت، و ئههلى بياباوهرى ههميشه سهراقان به ناز و نيعمهتى دنياييهوه و به باق و بريقهكهى تيدهكهون و به جوانى پازاوهرى يهكهى سهرسام دهبن.

ههروهها له قسهكهى سولهيمان (عليه السلام) بۆ گهروهى وهفدهكهى بهلقيس: ﴿ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ جُنُودًا قَبْلَ لَهْمِهَا وَكَنُحْرٍ جَنَهِمِهَا أَذَلَّةٌ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ (النمل: ٢٧). وانهى گرنكى تيايه كه دهگونجيت و دهست دهوات، كاربهستى موسلمان لهسهري بروات: ئهويش له بوونى هيز و بازو له حهق و راستيدا و تووندى لهگهڵ دوژمنانى خوادا، و خوڤاگرى و دامهزراوى له بهردهم بهرگري و هوكارى ههئخهله تاندنيان و ههپهشه كانيان و سهرحهه فيل و نهخشه و پيلانه كانيان.

خواى گهوره دهفهرموويت: ﴿وَلَا يَرْأُونَ يَاقُوتَكَ حَتَّى يَرْدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ اسْتَطَاعُوا﴾ (البقره: ٢١٧).

واته: (بهردهوام دژتان دهجهنگن، ههتا واتان ئى بكهن له دين و ئاينتان پاشگهز ببهوه، ئهگهز بويان بكرت).

خواى گهوره دهفهرموويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ يَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلِبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ﴾ (الانفال: ٣٦).

واته: (بیگومان نهوانه ی بیباوه پښ، مال و سامانی خویان بهو مه بهسته خه رج ده که نه! پاشان ده بیته په شیمانی و داخ و هه سره ت له سهریان، له دوا ییدا شکست ده هینن، بیگومان نهوانه یش که بیباوه پښ بوون، بو دوزه خ کو ده کرته وه و پاپیچ ده کرین).

ناگونجیت و ده ست نادات که کار به ده ست و سهر کرده کاندان له م راستیانه غافل و بینا گابن، نه وه پیغه مبه ر سوله یمان (علیه السلام) پرو به پوی نه خشه و فیله کانیان ده بیته وه به هیز و بازو و هه ره شه، چونکه ناگونجیت بواریک جی بهیلتیت بو دوزمنانی خوا تامال و سامان و داراییان بهه خشن له پیناوی بلاو کرده وه ی کوفر و گومرایي و بلاو کرده وه ی ناشه رع ی، پاشان نیمه یش به ده ستی خالی و نوقاو بوه ستین.

وهك خواى گه وره فرمويي: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ (البقرة: ۲۵۶).

واته: (له دیندا زور لیکرن نییه) هه ر بهو جوړه بو که سیش ناگونجیت و ده ست نادات که به ربه ست له ریگه ی خوا دا دابنیت و دژایه تی بانگه وازی خوا بکات و شیوه ی نیسلام ناشرین بکات و بیشیوینیت و موسلمانان به و سینیت وه.

خواى گه وره فرمويي: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ (الانفال: ۳۹).

واته: (نه ی نیمانداران) نیوه یش بهه گن دژ به کافر و خوانه ناسان تا فیتنه و ناشوب و نازاردانی موسولمان نه مینیت (و نهو خه لکه سهر به ست بن له هه لېژاردنی بهرنامه و ناییندا) تادین و فرمان به رداری هه ر هه موی بو خوا بیت).

* جیهاد و تیکوشان له ریگه ی خوا، نامانجی لابر دنی به ربه ست و نا په حه تیبه کانه که ده یگوریت بی نه وه ی بانگه وازی خوا بکات به خه لکی و ده رگای به پودا ده کریته وه، دژایه تی نهو ریخه را وانه ده کات که موسلمانان ده چه و سیننه وه و به ربه ست له ریگه ی خوا دا داده نین.

۶_رونکردنه وه یه ک دهر باره ی تاقیکردنه وه

* له قسه که ی سوله یمان (علیه السلام) دا، کاتیک عه ر شه که ی به لقیسی بینی که لای ناماده کرابوو، و دانرا بوو، نه ویش به قودره تی خوا و، نیعمه تیکی گوره بوو بو سلیمان (علیه السلام) فرموی: ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيُلَوِّيَ الشُّكْرَ أَمْ أَكْفُرُ

وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ (النمل: ٤٠). لە ھەلويستى سولەيمان (عليه السلام) ى ھەكیم و دانادا ئاماژە بۆ ئەو ھەركاھە (الابتلاء) تاقى كردنەو ھەروەك چۆن بەشەر و ئارەھەتى دەبێت، ھەر بەو جوړەيش بە خەير و خوشى دەبێت.

خوای گەرە لە سوورەتى (الانبیاء) دا ھەرموویەتى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَبَلَّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فَنَسُوا أَلْوَنًا مُّرْجَعُونَ﴾ (الانبیاء: ٢٥).

واتە: (ھەموو كەسێك دەبێت مردن بچێژێت و شەرابى مەرگ بنۆشێت، بێگومان ئێمە ئێو تاقى دەكەینەو بە شەر و ناخوشى و بەلا و بە خێر و خوشى و دارایی و توانایی، سەر ئەنجام ھەر بۆ لاى ئێمە دەھێنێنەو (تاپاداشتتەن بەدینەو). پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموێت: (من سهرم دەسوڤمێت لە كارى باوەردار، بێگومان كارەكانى ھەمووى خەیرە، ئەمەيش بۆ ھېچ كەس نىيە تەنھا بۆ باوەردارە، ئەگەر خوشى توش بێت، ئەوا سوپاسگوزارى خوادەكات). ئەگەر ناخوشى و ئارەھەتى توشى بێت، ئەوا ئارام دەگرت، ئەوەيش خەير و چاكەيە بۆي).^(٣٠٥)

* پێشەوا (الراغب) دەلێت: (...بێگومان تاقىكردنەوى خوا بۆ بەندەكانى، جارێك بە خوشى دەبێت تا سوپاسگوزارى خوا بکەن، و جاريكيش بە ناخوشى و ئارەھەتى دەبێت تا ئارام بگرن، دەبێتە ئارەھەتى و ئارەھەتیش ھەموى تاقىكردنەو، ئارەھەتى پێويستى بە ئارامگرتن و سوپاسگوزارى ھەيە، ھەستان بە ئارامگرتن ئاساترە لە ھەستان بە سوپاسگوزارى، ئارەھەتى و ميحنت بۆتە گەرەتيرى ھەردو تاقىكردنەو. ھەر لەم تێپروانینەو (عمرى كۆپى خطاب) (خوای ئى پازى بێت) ھەرموویەتى: ئێمە بە ئارەھەتى تاقىكراینەو، ئاراممان گرت، بە خوشى تاقى كراينەو بەلام ئاراممان نەگرت.^(٣٠٦)

^{٣٠٥}-رواه مسلم في صحيحه عن صهيب بن سنان الرومي [كتاب الزهد، باب في احاديث متفرقة.

^{٣٠٦}-المفردات للراغب ص ٦١ مادة: ب ل ي.

كۆمەلنىڭ روتكردنەۋەي ھەممە جۇر لە چىرۆكەكەدا

يەكەم: لەسەير و سەھەرەكانى مېروولە:

بە بۆنەي بەشىك لە بابەتى ناو چىرۆكەكە، لەسەر مېروولە، كە ھەزرىتى سولەيمان (عليه السلام)ى راۋەستاند و گوڭى لە قەسەكانيان پاگرت و زياتر سوپاسگوزارى خواى كرد، بەم بۆنەيەۋە ھەلۋىستەيەك لەسەر جىھانى مېروولەكان دەكەين.

بەپراستى جىھانىكى سەير و ناۋازەيە، مېروولە ئەندازىارىكى شارەزا و لىھاتوۋە لە بىناكردن و دروست كردنى مالّ و شارى خۇيدا و شارەزايە لە نەخشە داناندا و زانائىشە لە ھۆكار و نامرازەكانى گەنجىنە كردنى خۇراك و پىداۋىستىيەكانىدا و جوتيارىكى زىرەكىشە لە چاندن و دورىنەۋە و خەزىنەكردنى بەرھەمدا، ھەروەھا شوانىكى باشىشە!! بە كورتى ئەمانە پۈندەكەينەۋە:

مالى مېروولە: لە چەند چىننىك پىك دىت، ھەر چىننىك ژمارەيەكى زۆر ژورى تىايە، ھەروەھا شويىنى ھەۋانەۋەي تىايە تا مېروولە ئىشكەرەكان ئىسراحتى تىا بكن، ھەروەھا گەنجىنەي تىايە بۇ ھەلگرتن و پاراستنى خواردەمەنى، ھەروەھا شويىنى خواردنى تىايە بۇ ژەمە خۇراكىيەكان، ھەروەھا مۇلگەي سەريازى و سەنگەرى تىايە بۇ پوو بەرو بوۋنەۋە لەكاتى مەترسىدا و خۇ ئامادەكردن بۇ جەنگ و پووبەرو بوۋنەۋە لەگەل مېروولەي تردا يان لەگەل دوۋژمىنىك مەترسىيان لەسەر دروست بكن يان ھەپەشە لە مەملەكەتى مېروولەكان بكن، لەگەل ئەمانەيشدا گۆپستانى تىايە بۇ ناشتنى مېروولە مردو و لەناوچوۋەكان، ھەروەھا شويىنى تايبەت بۇ شاي مېرولان و شويىنى دانانى گەرا و گرنكى دان بە پەرۋەردەكردنى مېروولە ورد و بچوۋەكان، ھەروەھا شويىنى خۇپاراستن لەو مېروۋە زىانبەخشانەي كە پويان تىدەكەن، ھەروەھا مېروولەكان ھەلدەستن بە چاندنى جۆرەھا كەپو و پوۋەك، پاشان بەرھەمى دەھىنن و كۆي دەكەنەۋە. لە وولاتى ئەفەرىقا جۆرىك مېروولە بىنراۋە پرد دروست دەكەن بۇ پەرىنەۋە لە بەرپەستە ئاۋىيەكان مېروولەكان ھۆكارى زانستى پىشكەوتوۋ بەكاردينن لە زەخىرە خستن و ھەلگرتنى خۇراك، بە جۆرىك لە خۇراك و دەنكى تۆۋەكان دوو لەت دەكەن تا چەكەرە نەكات و بېۋىت و بىفەۋىت، تۆۋى ھەندىك پوۋەك چوارلەت دەكات، چۈنكە بە

دوولەتكراوى دەپوئىتەو. ئەگەر خواردن و تۆوكان تەربىن يان شىيان بەر بکەوئىت، ئەوا مېروولەكان دەيانخەنە بەر خۆر تا ووشك ببنەو و خراب نەبن!

يەككە لە زاناكان ھەستا بە دىراسە و لىكۆلىنەو لە جىھانى مېروولەكان بۆ ماوھى چەند سالىك، پۆژىكيان بىنى، مېروولەيەك لە كارەكەيدا كە ھەلکەندى زەوى بوو لە چاو قەبارەى لەشى بچووكى خۆيدا، و بە بەراورد لەگەل ئىشى ئىنساندا و قەبارەى گەرەى لەشى ئىنسانەكە، بىنى و بۆى دەرکەوت كە كارى مېروولەكە يەكسانە بە ھەلکەندى شوئىتەك لەلایەن مۆقەو كە بە ئەندازەى دوو كەنداو بىت، كە درىژى ھەريەكەيان (۷۲) پى بىت و قولیەكەى (۵) پى، لەگەل بىناکردى چوار دیوار لە قووپ، كە بەرزى ھەريەكەيان دوو پى بىت و ئەستوریشى (۱۵) ئىنج بىت!

زانایەك دەستى كرد بە پامان و لىكۆلىنەو لە ژيانى ھەنىك لە مېروولەكان، تىيىنى ئەوھى كرد، ئەگەر مېروولەيەك خواردنىك يان مېروويەك دەست بەكەوئىت ھول دەدات بىبات بۆ شارەكەى خۆى، ئەگەر نەيتوانى ئەوا دەچىت ھەندىك لە ھاورى مېروولەكانى بانگ دەكات، تا ھاوکارى بكەن و بە يەكەو بىيەن، پاشان لەوى شوئىنىكى گونجاوى بۆ ديارى دەكەن كە داينىن تىايدا، پاشان يەككە لە مېروولەكان دەگەرئىتەو تا خواردنى تر بدۆزئىتەو ھاورىكانى بانگ بكاتەو و جارئىكى تر بە ھەرەوھى كارەكە بكەن. كاتىك شارەكەيان پەر دەبىت و جىگە نامىنىت، ئەوا مېروولەكان خواردنەكە دەگوئىزنەو بۆ شوئىنى تر، پاشان مېروولە تەنھاكە دەگەرئىتەو بۆ شارەكەى خۆى كەسيان ناينىت، پاشان دەگەرئىتەو بۆ گەران بەدواى خواردندا و دەستى دەكەوئىت پاشان دەگەرئىتەو تا مېروولەكان بانگ بكات بەلام ئەوان چوون خۆراكەكە بۆ شوئىنىكى تر بگوئىزنەو تا مېروولەكە نەياندۆزئىتەو، ئەو چەند جارئىك دووبارە دەبىتەو، تا مېروولەكان وا گوومان دەبن كە مېروولە تەنھاكە درۆى لەگەل كردوون، ئىنجا ھەلدەستن دادگايى بكەن و پاشان بىريارى كوشتنى دەدن و لە ت و پەتى دەكەن. بىگومان سزای درۆ كردن لە جىھانى مېروولەكاندا بىرىتە لە مردن.

دووم: لە سەير و سەمەرىيەكان (بە بۆئەى باسى پە پوسولە يمانەو).

ژەمە خۆراكىكى زيادە لەگەلى خاك:

لەناو دارستانەكانى (غىنىيا)دا، دوو زانای (بايولۆجى) لە ئىش و كارياندا ھەستان بە لىكۆلىنەوھەك دەربارەى ئالندەى (بىقام) تىروانىنى خۆيان خستە سەر (بىقام)ەكان، بىنيان كە پاش تەواو بوونيان لەو ژەمە خواردنەى كە لە تۆو و بەرى ھەندىك پووك پىك

ھاتوو، ھەلەدەستن بە خواردنی ژەمە خۆراکیکی تر لە گلی خاک، ھەولیاندا ھۆکاری ئەمە بزانن، ئایا ئەو گلە دەبیئت نەیسەتیکی لە کائزا و ماددەیی خۆراکی گرنگ تیا بیئت کە لە خواردنی ئەواندا نەبیئت؟!

نەخیر. بە لکو خۆراکی ئەوان چاکە و دەولەمەندە بە ماددەیی خۆراکی.

ئایا دەبیئت گل یارمەتی سیقەتۆرەیی ئەو بالەندە بادات لە ھەرسکردنی خۆراکە کەدا؟.

نەخیر. بە لکو (بېغاء) ھەکان خاوەنی دەنوکی تیژن و، توانای لەت کردنی خۆراکەکانیان ھەیە، و ئەو گەلیش نەرمە و یارمەتی ووردکردن و ھارپینی ئەو خۆراکە نادات کەواتە، نەینیی ئەم کارە لەچی دایە؟

نەینییە کە ئەو یە کە خۆراکی (بېغاء) ھەکان، پێک دێت لە تووی ھەندیک پووەک و گژووی گای ووشکانی کە دەولەمەندن بە ماددەیی خۆراکی کائزاکان، ھەروەھا ئەم خۆراکە نەیسەتیکی ماددەیی ژەھراوی بکوژیان تیا یە کە لەناوبەرن. ھەروەھا دەنکی گلەکان ئەو بەشە ژوھراویانە وەردەگرن و پادەکیشن (وەک پاک کردنەوێ) ئینجا ناھیلێت پەخۆلەیی (بېغاء) ھەکان ئەو ماددە ژەھراویە ھەلمژێت و زیانی پێ ناگە یەنێت، پاشان ژەھرە کە دەنیشیت ھەتا لە لەشی بالەندە کە دەچیتە دەرەو. چاکێ ئەو (بېغاء) ھەکانی ھیدایەت داو پێنمویی کرد بۆ ئەو کارە؟ بێگومان خۆی پەروەردگاری جیھانیان: ﴿الَّذِيْ اَعْطٰی كُلَّ شَيْءٍ حَلٰلًا ثُمَّ هَدٰی﴾ (طە: ۵۰).

واتە: (خو ئەو زاتە یە کە ھەموو شتێکی بەتایبەتی و رێک و پێکی دروست کردووە، پاشان رێنمویی کردووە تا بەچاکی دەوری خۆی ببینێت و (لە خزمەتی ئادەمیزاد دا بیئت). بەراستی لە جیھانی بالەندەکاندا شتی سەیر و سەمەرە زۆر ھەن کە بواریان ھەموویان باسبکەین.

لە قسەیی پەپووسولەیمانە کەدا وەک قورئاتی پیرۆز ھەوائی پێداین، کاتیکی کە چاوی بە قەومی (سەبەء) کەوت خۆریان دەپەرست، ئینکاری کردن و کارەکی بە خراپ باس کردن و لەویدا ئامارە یەکی گرنگ و گەورە ھەبوو بۆ گومرایی سەرلێشیواوی ئەو قەومە و کەمی و بچوکی ئەو خۆرە کە دەیانپەرست لە جیاتی خۆی گەورە. ئەو تەنھا گەردیکی بچووک بوو لە بوونەو رێکی فراوان و سنور نادیار، لە چاوی ئەو کەوێ کە بە ملیۆنەھا خۆری تیا یە و ملیارەھا کەشکەشانی تیا دەسوریتەو، ئەمانە ھەموو لە ئاسمانی دنیادان، خۆریش بە یەکیکی لەو ئەستێرانە دەژمێردرێت کە سەر بەکۆمەلەیی ناسراوی (درب التبانة)ن، کە لە نزیکەیی (۴۰۰) ملیار ئەستێرە پێک دێت لە ھەموو

جۆرىك، ھەموو پىكەو بە شىۋەيەكى رېك و پىك لەسەر تەوەرەى خۇيان دەجولپىنن و سوڭر دەخۇن، دانىشتوانى سەر زەوى تەنھا خۇريان لەو كۆمەلەيە ناسىۋە پىۋانى دوورى نىۋان ئەم ئەستىرە و ھەسارەنە بە مەتر و كىلومەتر كاريكە ئاسان نىە و ناگەنجىت، ھەروەك چۆن ناگونجىت نىۋان دوو شار يان دوو وولات بە (سىم، مەم) و پىۋانەى كوورت بېيۇرىت، بەلكو زانايان ئەو ماو دەورەنەيان بە سالى پووناكى پىۋاوە و ديارى كىردوۋە. زانستى بەشەرى گەشتۆتە زۆر پىشكەوتن و دۆزىنەۋەى زۆرى ئەنجامداۋە، پۇژانە ئىمە دەبىستىن، باسى زۆرىك لە دۆزىنەۋە نوي يەكان دەكرىت لە گەردووندا، دەبىت لە ئاسمانەكانى تردا چ دەنگ و باس و شتانيكى سەير و سەمەرە ھەبن، كە لەم ئاسمانە بىنراۋە فراۋترن، دەبىت كورسى و عەرشەكەى خۋاي گەرە چۆن بىت و چەند گەرە بىت؟

كورسى خۋاي گەرە قەبارەيەكى گەرەى بى ئەندازەى ھەيە لەبەردەم عەرشى(رب العالمين)دا. خۋاي گەرە دەريارەى فەرموۋىيەتى: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (البقرة: ۲۵۵).

واتە: (فەرمانپروايى و دەسلەت و زانىنى ئەو زاتە ھەموو ئاسمانەكان و زەوى گرتۆتەۋە). كاتىك كارەكە بەم شىۋەيە بىت، ئىتر بۆچى قەۋمى (سەبە) خۇريان پەرسىت كە ۋەك گەردىكە لەچاۋ ئەم بونەۋە فراۋانەدا؟. بۆچى لەباتى خوا پەرسىتويانە لەگەل ئەۋەى كە خۆر شتىكى بچووك و كەم و وون بوۋە لە بوۋنەۋەردا لە چاۋ ئەستىرە ۋەسارەكانى تردا؟

بەسەرگەردنەۋەى بەردەست و سەربازان و ئاگادار بوون لە ھالايان ۋەھۋال پىرسىنيان

لە ھەلۋىستى سولەيمان (عليه السلام) لەگەل بەردەستەكانى و بەسەرگەردنەۋەيان و ھەۋال پىرسىن لە ھال و كاريان و ھەۋال پىرسىن و داواكردنى پەپوسولەيمانەكە، كە ديارنەبوو، لەمانەدا ۋانەو پەندى گىرگ و گەرە ھەن بۇ كاربەدەستان كە بەردەستەكانيان بە سەر بگەنەۋە ۋەھۋاليان بزانن. لە سەردەمى (عمرى كورى خطاب) (خوا لىي رازى بىت) جارىكيان لە گەرانىكىدا چەند شوئىنىكى بەسەر دەكرەۋە لە پىر

يېي له دهنگي ئافره تيك بوو چهند دپره شيعرئيكى دهوتهوه، ئينجا عمر (خوای ئى پازى
بیت) نزيك بوويهوه له دهنگهكه، دهیوت:

تطاوول هذا الليل واسود جانبه	وآلمنى الا حبيب الاعمه
فوالله لولا الله لا شىء غيره	لزلزل من هذا السرير جانبه
مخافة ربي والحياء يردني	واكرم بعلي ان تنال مراكمه.

لهمهوه عمر (خوای لى پازى بیت) ئيترزانى كه ميردى ئه وژنه له مال نييه، چو بو
لاى كهس و كارهكهى و پرسىارى ئى كردن: ئايا ئافره ت تا چهنديك دهتوانيت ئارام
بگريت له سه ميرهكهى و تيان: تا چوار مانگ، ئه ویش وهك پاستى لهم ئايه تهى خوای
گه و ره دا: ﴿لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصَ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۲۲۶)
وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ۲۲۶-۲۲۷).

واته: (بو ئهوانهى كه سويند دهخون نزيكى هاوسهريان نهكهون، بۆيان هيه تا چوار
مانگ چاوه پوانى بكن (دهبيت لهو ماوهيه دا برىارى يه كجارى بدهن)، خو ئه گهر ئاشت
بوونه وهو، پىك كهوتن، ئه وه خوا ليخوشبوو ميه ره بانه، خو ئه گهر سووربوون له سه
ته لاق دانيان، ئه وه به پاستى خوا بيسه رى (برىارىانه) و زانايه به (نيه تيان). ئيتر ئيمامى
عمر (خوای ئى پازى بیت) برىارىدا كه نابيت پياوان زياتر له چوار مانگ له خيزانه كانيان
دوابكهون.

نهرك و واجبى موسلمان ئه وهيه كه برى موسلمان خوى به سه ر بكاته وه حالى بزائيت
بو ئه مهيش (عطاء) ده ليت: دواى سى شت براكتان به سه ر بكه نه وه:
ئه گهر نه خو ش بوون سه ردانيان بكن و ئه گهر سه رقال بوون هاوكارىيان بكن و
يارمه تيان بدهن، ئه گهر برىيان چوويه وه، ياديان بخه نه وه.

باسى سىيەم:

پونكردنە وەيەك دەربارەي تەفسىرى ئايەتى: ﴿وَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَداً ثُمَّ أَنَابَ﴾ (ص: ۳۴).

لە ھەندىك لە تەفسىرە كاندا ھاتتو، كە سلىمان (عليه السلام) پۇژىكيان پۇيشت خۇي بشوات، مستىلەكەي دايە دەست يەكك لە خىزانەكانى كە پىي دەوترا (جرادة)، ئىنجا شەيتان لەسەر شىۋەي سولەيمان ھات و پىي وت: مستىلەكەم بەدەي، ئەويش داي پىي، كاتىك كرديە دەستى، جنۇكە و ئىنسان و شەيتانەكان لىي نزيك بوونەو، ئىنجا كاتىك سولەيمان لە شوپىنى خوشوردنەكە ھاتە دەرەو بە ژنەكەي وت: مستىلەكەم بەدەي وتى: بىگومان من مستىلەكەم دابە سولەيمان، وتى: من سلىمانم! وتى: درۆت كرد، تۇ سولەيمان نيت، كەس نايەت پىي بلىت: من سلىمانم مەگەر بەدرۆي خستوتەو و گالتەي پىي كرددو، ھەتا مندانان كۆبوونەتەو بەرد بارانيان كرددو، كاتىك ئەوئەي بىنى، زانى كە ئەو لە فەرمانى خواوئەي، و شەيتان ھەستا لەنيوان خەلكىدا برىار بدات، كاتىك خۇاي گەورە ويستى دەسەلات بگىرئەو بۇ سلىمان، خۇاي گەورە ئەوئەي خستە دلى خەلكى يەو، كە ئىنكارى ئەو شەيتانە بكن، ئىنجا نارديان بەدوئەي ژنەكانى سولەيمان (عليه السلام) دا، پىيان وتن: ئايا شتىك ھەيە دەربارەي سلىمان؟ وتيان بەلى، بىگومان ئەو دىتە لامان و سەرجىگەيىمان لەگەل دەكات و ئىمە لە عادەي مانگانەداين، بەلام پىش ئەو نايەتە لامان! كاتىك شەيتان بۆي دەرەكوت كە بىرى خستەو و كارەكەي ئاشكرا دەبىت، ئىنجا بە مستىلەكەو ناردى بۇلاي دەريايەك و فرىي دايە ناوي ئىنجا ماسىيەك گرتىەو و قوتى دا، و سلىمان (عليه السلام) لەسەر كەنارى دەرياكە كارى دەكرد بەكرى، ئىنجا پىاويك ھات ماسى كرى، ئەو ماسىيەي تىابوو كە مستىلەكە لەناو سكىدا بوو، ئىنجا سەلەيمان (عليه السلام) بانگى كردو پىي ووت: ئەو ماسىيەم بۇ ھەلگەر، پاشان بۆي دەرچوو بۇ مالىيان، كاتىك پىاوەكە گەيشتە لاي دەرگاگەي مالىيان، ئەو ماسىيەي دا بە سولەيمان (عليه السلام) ۋەرى گرت و سكى ھەلدرى، مستىلەكە لە بۆشايى سكىدا بوو دەري ھىناو كرديەو دەستى، كاتىك كرديە دەستى، ئىنسان و پەرى و شەيتانەكان لىي نزيك بوونەو، و گەرايەو سەر ھالى خۇي ئىنجا شەيتان پاي كرد و ھەلھات تا گەيشتە دورگەيەكى دەرياكە، ئىنجا سولەيمان

١ (يە السلام) ناردى دەستگىر بگىرت، ئىنجا ھىنرا بۆ لاي و پاشان كۆلەكەيەكيان
.. ۆركرد و ھەلەكەند و شەيتانيان خستە ناوى و دواتر بە چاكي دايان خست بە مس و
فرىيان دايە ناو دەرياكەوھ).^{٢٠٧}

لە ھەندىك لە رىوايەتەكاندا ھاتووھ كە شەيتان دەسەلاتى نەبووھ بەسەر خىزانەكانى
سولەيماندا (عليه السلام) چونكە خواى گەورە پاراستوونى و شەيتان نزيكيان
نەكەوتووھ.^{٢٠٨}

ئەم گىرانەوانە كەم و كۆپ و ناچونىەكن، بنەمايان نىيە لە پوانگەي راستىوھ، ئىتر چۆن
شەيتان خۆى دەخاتە سەر شىوھى سولەيمان(عليه السلام) و مەبەستەكانى خۆى جى
بەجى دەكات. ئايا پاشايەتى و پىغەمبەرايەتى و دەسەلات و ھىزەكەي سولەيمان (عليه
السلام) لە مستىلەكەيدا بووھ؟

زانا (قاضى عياض) دەلىت: (ئەوھ راست نىيە كە ھەوال گىرەوھەكان نەقلى دەكەن و
دەپھىنن كە شەيتان خۆى خستىتە سەر شىوھى سولەيمان (عليه السلام) و دەست
بگىرت بەسەر مۆلكەكەيدا و كارى پىوھ بكات لەناو ئوممەتەكەيدا بەزۆر، چونكە شەيتان
دەسەلاتى بەسەر ئەوچۆرە كەساندا نىيە و پىغەمبەران لەوھ پارىزراون.^{٢٠٩}

(الدكتور أبو شهبه) دەلىت: ئەم گىرانەوانە ھەمووى درۆ و ھەلبەستروھ، ھەندىكيان لە
ھەندىكيان دوورترن و، ھەندىك كەس بەوھ توشھاتوون و تىوھ گلاون كە باسى
دەسەلاتگرتنى شەيتان بەسەر سولەيماندا بگەن و خىزانەكانى تىوھ بگلىنن، ھەتا ئەگەر
ھەندىك كەس ئەم درۆو ھەلبەستراوانەيان بە راست زانىبىت و قبوليان كرد بىت،
بىگومان ھەندىك كەسش ھەن كە پەتيان كردۆتەوھ و ئىنكارىيان كرد و ئەو كەسانەى
ئەمەيان كردووھ بە قسەى كەسانىكى ساويلكە و سادەيان داناوھ، و ئەو كەسانەى
ئەمەيان كردووھ بىئاگا بوون لە راستىيەكان، ئەمە تاوانىكى پوون و ئاشكرايە.

ھەروھە دەلىت: راستىيەكەى ئەوھىە كە چىرۆكەكە بە شىوازىكى شاش و ناچوون يەك
دارىژراوھ، شىوازى دروستكردنى پىوھ ديارە و عەقلى ساغ و بەلگە راستەكان پەتى
دەكەنەوھ، ئەگەر پىگە پىدراو بوايە شەيتان خۆى بخاتە سەر شىوھى سولەيمان

^{٢٠٧} _ الاسرائيليات والموضوعات كتب ص/٢٧٠ التفسير لابي شهبه - ٢٧١ بە كەمىك دەستكارىيەوھ.

^{٢٠٨} - الدر المنثور ٢/٣١١-٣١٢.

^{٢٠٩} - الشفاء ٢-١٦٢.

پێغه مبه‌ر (علیه السلام) ئیتر چ متمانه‌یه‌ک به‌ شەریعه‌ت ده‌ما له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌؟ و چۆن خ‌وای گه‌وره‌ شه‌یتان زāl ده‌کات به‌سه‌ر خ‌یزانه‌کانی سوله‌یمان (علیه السلام) دا، که‌ ئه‌و به‌ریزتره‌ لای خ‌وای گه‌وره‌ تا شه‌یتان؟ و چ پاشایه‌ک و چ پێغه‌مبه‌ریک کار و فره‌مانی خ‌وی ده‌خاته‌ سه‌ر مستیله‌یه‌ک و له‌ سه‌ر ئه‌وی را‌ده‌گرێت که‌ له‌گه‌ڵ بوونی خ‌وی به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و به‌نه‌مانی خ‌وی له‌ناو بج‌یت، له‌ میژووی مرۆفایه‌تیدا شتی‌کمان له‌و جو‌ره‌ نه‌بینیوه‌.

ئه‌گه‌ر مستیله‌که‌ی سوله‌یمان (علیه السلام) له‌و پله‌ و ئاسته‌دا بی‌ت، ئیتر چۆن خ‌وای گه‌وره‌ بی‌ ئاگا ده‌بی‌ت له‌سه‌ر کاره‌کانی له‌ کتێبه‌ به‌ نرخه‌که‌دا که‌ شایه‌ته‌ به‌سه‌ر کتێبه‌ پێشووه‌کاندا؟ و چۆن خ‌یزانه‌که‌ی سوله‌یمان (جرا‌ده‌) ئینکاری سلیمان ده‌کات، که‌ ئه‌و له‌ هه‌موو که‌س زیاتر سوله‌یمان (علیه السلام) ده‌ناسی‌ت؟

راستی ئه‌وه‌یه‌ که‌ دا‌رشتنی چیرۆکه‌که‌ شاش و واشه‌ و له‌به‌رده‌م په‌رخه‌ گرتن دا خ‌و را‌گه‌رنا‌بی‌ت و شوینه‌واری درۆ و هه‌لبه‌ستن و دروست کراوی پێوه‌ دیاره‌.^{۳۱۰}

له‌و لایه‌نه‌ سه‌یرانه‌ ی که‌ له‌ ته‌فسیره‌کاندا ده‌رباره‌ی ئایه‌تی: ﴿وَقَدْ فَتَّكَ سُلَيْمَانُ﴾ هاتووه‌، ئیمامی (الرازی) هیناویه‌تی ده‌ئیت: بی‌گومان سوله‌یمان (علیه السلام) تووشی نه‌خ‌وشییه‌کی قورس هات و تا‌قی‌کرایه‌وه‌، زۆر لاوازی کرد، هه‌تا به‌ه‌وی توندی نه‌خ‌وشییه‌که‌یه‌وه‌ وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی بی‌ پ‌و‌حی ئی هات، پاشان گه‌پرایه‌وه‌ بۆ حاله‌تی ته‌ندروستی ئاسایی خ‌وی.^{۳۱۱}

ئه‌م شیوازه‌ش به‌لگه‌ی یه‌کلایی که‌ره‌وه‌ی له‌سه‌ر نییه‌ و له‌گه‌ڵ تی‌گه‌یشتن له‌ده‌قه‌ قورئانی یه‌کاندا نا‌گه‌وج‌یت.

ته‌فسیری راست و ته‌واو و دروست بۆ ئایه‌تی: ﴿وَقَدْ فَتَّكَ سُلَيْمَانُ﴾ بریتییه‌ له‌:

راستی له‌ ته‌فسیری ئه‌م دوو ئایه‌ته‌دا: ئه‌و فره‌موده‌یه‌یه‌ که‌ له‌ هه‌ردوو کتێبه‌ (صحیح) هه‌که‌دا (مسلم و بوخاری) هیناویانه‌ له‌ (بوخاری) دا له‌ (ابوهریره‌) وه‌ (خوا لئی) را‌زی بی‌ت له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ) فره‌موویه‌تی: (سوله‌یمانی کو‌پی داود) (علیه السلام) ووتی: سویند بی‌ت ده‌بی‌ت ئه‌مشه‌و به‌سه‌ر هه‌فتا خ‌یزانه‌که‌مدا بسو‌په‌مه‌وه‌

^{۳۱۰} - الأسراییلیات والموضوعات فی کتب التفسیر من: ۲۷۲-۲۷۴.

^{۳۱۱} - مفاتیح الغیب للرازی: ۲۶-۲۰۹.

(سهرجنگه يى يان له گه ل بكم) ههريه كه يان به سوارچاك و ئازايه ك سكى پر ببيت و له پيناوى خواى گه وردها بجهنگيت و جيهاد بكات، نينجا هاوه له كه ي پنى ووت: بلى: (ان شاء الله) به لام نه يوت يان له بيرى چوو، خيزانه كانى سكيان نه كرد ته نها يه كيكيان نه بيت، ناته واو و له ته منداليك بوو، پيغه مېهر (ﷺ) فرمووى: ئه گهر سوله يمان (عليه السلام) بيوتايه: (ان شاء الله) ئه وا گشتيان ده بوون و له ريگه ي خوادا ده جهنگان.^{۳۱۲}

^{۳۱۲} - رواه البخارى فى صحيحه واللفظ له عن أبى هريرة كتاب الانبياء

بهشی نۆیه م

ووته و باسی قورئان دهربارهی مهريهم (عليها السلام)

پیشهکی و دهستیپیک:

چیرۆکی مهريهم (عليها السلام) له زۆر سوورته و بۆنه و مونا سه به دا هاتوو ده دووباره بۆته وه، له وانه:

* له سوورتهی (ال عمران) دا، له گه ل باسی عيسادا (عليه السلام) باسی ئه ویش هاتوو، پونکرا وه ته وه که عيسا (عليه السلام) ئاده ميزاد و پينغه مبه ره و خواي گه وه به قودرته و ويستی خۆی به بى باوک هینا و یه تییه دنیا وه، وه ک چۆن ئاده می به بی (دايک و باوک) دروست کرد، خواي گه وه ده فه رمویت: ﴿إِنْ مِثْلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمِثْلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ

قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (آل عمران: ۵۹).

* عيسا (عليه السلام) لقیکی پاک و خاوینه له دره ختیکی پاک و خاوین و موباره ک و به ره که تدار، که دایکی (مهريهم) (عليها السلام) باشتین ئافره تی جیهان بووه، خواي گه وه هه لی بژاردوو و پاک رایگرتوو و جیاي کردۆته وه و نازو نیعمه تی زۆری پیداو، و به شیوازیکی دیارو ئاشکرا ریزی ئی گرتوو و دایکی مهريه مییش ئافره تیکی چاک و راستگۆ بووه، و به وه فاو له خوا ترس بووه، سه که که ی خۆی نه زر کرد بۆ خواي گه وه تا نازاد و خزمه تکاربییت، و خواي گه وه ریش نه زه که ی ئی قبول کرد. باوکیشی عمران بوو، پیشه ورا و خواناسی و زانا و دنیا نه ریست و خاوه نی پله و پایه و ناو و شوهره تی به رز و بلند بوو، و جیگه ی له ناو دلی خه لکیدا داگیرکردبوو، و دیاربوو، و تیکه لی بهنده خواناس و دلسۆزه کان بوو که پیشبرکی و منافه سه ی یه کتریان ده کرد له سه ره که فاله ت کردنی مهريهم، تا له خواي گه وه نزیک ببه وه و وه فا و خواناسی و چاکه بنوینن لای مامۆستا و پیشه واکه یان که عمران (عليه السلام) بوو، مرد به لأم به بی ئه وه ی چاوه کانی جوان و دره وشاوه و شاد بییت به بینینی که که ی. هه ره ها

سورده ته كه ياش به ناوې نهو پياوه به پرېزه وه ناوړا (آل عمران) نه وېش له بهر پاكي بن و
بنه چه و پرگه زې و له بهر خاتري منډاله چا كه كارو پاكيه كاني.

هروه ها به شيك و لايه نيكي تر له ژياني (مريهم) (عليها السلام) له سورده تي (مريم) دا
هاتووه كه هره ناوې خوي هه لگرتووه، وهك ريزو شكوف داري بوي، كه باسي هاتني
(جبريل) (عليه السلام) دهكات بولاي مريهم له شيوهي ئاده ميزاد دا، كه كاتيكي نهو
له كاتي بيده نكي و ته نه لپيدا بوو بوي كاري خواپه رستي تاييه تي خوي. ئينجا په ناي گرت
به خوي گه وړه لي، ئينجا (جبريل) ياش هه والي كار و هاتنه كه ي خوي پي و، كه
خوي گه وړه پريسپارد بوو، و نه وېش لهو پيناووه دا هاتبوو، زور سهرې سوپما لهو
مژديه و وهلامې (جبريل) ياش له سهر تيگه شتني مريهم له سهر شيوهي (تعجب) سهر
سوپمان بوو. قوويه كي كرد به مريهم مداو سكي به عيسا (عليه السلام) پرېوو، و ماوهي
سكپري و كاتي له دايك بوون و ئازاري منډال بوونه كه ي، كاتيكي قورس و ناره حه ت و
گران بوو كه مريهم ي پيدا تيپه پر بوو، و ئاواتي خواست كه بمرئت له تاو ناره حه تي نهو
كاته ي كه پيدا تيپه ربوو، و له دايك بووني عيسا (عليه السلام) و له گهل نه وه ي كه
هاوه لي نه وه بوو له په حم و به زه يي و دهر و كړنه وه ي خويي و به ده مه وه هاتن و
هاتنه وه ي مريهم بوي ناو قه ومه كه ي و كورپه يه كي به باوه شه وه يه، و هه لويستي قه ومه كه
به رامېر نه م كار، ئينجا له م كاته دا كه عيسا (عليه السلام) له ناو بيشكه دا دانرا، ده ستي
كرد به قسه كردن.

هروه ها له سورده تي (الانبياء) دا باسي هاتووه له گهل عيساي كورپدا كه پيغه مېهري
خوايه، نه وېش له ناو باسي نازو نيعمه تي خويي و په حمت و به زه يي به پيغه مېه راني
و نهو كه سانه ي كه خوي هه لي بژاردوون. خوي گه وړه فهرموويه تي: ﴿وَأَلِّتِي أَخَصَّتْ
فَرْجَهَا فَتَنَحَّتُ فِيهَا مِنْ رُوحًا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنًا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ (الانبياء: ٩١).

خاوه ني (في ظلال) ده ليت: (له م ئايه ته دا باسي ناوې مريهم نه كراوه، چونكه مېه سست
له زنجيره ي پيغه مېه رانه، و عيساش (عليه السلام) كورپې مريهم بووه. وهك به دوا داهاتن
و شوين كه وټني ناوې نهو باسي هاتووه، به لكو باسي سيفه ت و په وشتي كراوه كه

پەيوەندىدارە بە لەدايەك بوونى كۆرپەكەيەو: ﴿وَالَّتِي أُخْصِتْ فَرْجَهَا﴾ واتە: داوينى خۆى پاك پاگرت و پاراستى لەھەموو جۆرە (مباشرە)يەك، ووشەى (الاحصان) ھەميشە بەكاردىت بۇ ئاوانان لە (الزواج) شوگردن و ژنھينان، بە دواى يەكدان، چونكە كارى (الزواج) قەلاو پارىزەرە بۆ كەوتنە ناو (فاحشە) و خراپەو داوين پىسى. بەلام لىرەدا لەمانايەكى جوان و پەسەندا باسدەكرىت، كە برىتييە لە پاراستن و پاك پاگرتنى بنەپەتى لە ھەموو جۆرە (مباشرە)يەك واتە - زواج - يان ناشەرى، ەك - فاحشە - بەپاراستى ئەمەيش بۆ پاگراگرتنى مەريەمە لە ھەموو تۆمەتيك و ھەموو وتەيەك كە پووبەپرووى دەكرىتەو لە لايەنى جولەكەكانەو. ۲۹۲

ھەروەھا لە سوورەتى (المؤمنون)يشدا باسى خۆى و عيساى كورى (عليهما السلام) ھاتووە، ئەويش لەناو باسکردنى پەحمەت و بەزەيى خوا بە پىغەمبەرانى و گرنكى دانى پىيان و پاراستى بۆيان. خواى گەرە فەرموويەتى: ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ (المؤمنون: ۵).

ھەروەھا باسيشى لە سوورەتى (التحریم)دا ھاتووە، لەگەڵ باسى (اسيەى كچى مزاحم) ەك نمونەيەكى پاك و چاك و جوان و ئاوازە، شيوہەكى پرىشنگدار و درەوشاوە بۆ ئافرىتانى چاكەكار و پاستگۆ و باوەردار و دامەزراو و لە خواترس و پاك و خاوين، پاش ئەوئى كە خواى گەرە نمونەى لە ئافرىتانى بى باوەر ھىنايەو.

خواى گەرە دەفەرمويت: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِ عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْبًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ﴾ (۱۰) وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبِجَنِّي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَبِجَنِّي مِنَ

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۱۱) وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَخْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ
مَرْبِّهَا وَكُنْتُمْ مِنَ الْقَائِمِينَ ﴿التحریم: ۱۰-۱۲﴾.

تېيبييه کی گرنگ: وهك تیروانین له بهر نه وهی كه نه دازه یه کی زور له چيړوکی مریه م
(عليها السلام) له سووره ته کانی (آل عمران و مريم) داهاتووه، نه م دوو سووره ته
دهكه ينه ته وه ره ی سهره کی بۇ باسکردن له م چيړوکه.

باسی یه کهم:

نه سه بی پاکي:

خوای گه وهره فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِصْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ (٣٣) ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (ال عمران: ٣٣-٣٤).

ئهم دوو ئایه ته پیروژه پێشه کی و دهست پێکن بۆ باسی چارۆکی مهربه م (عليها السلام) و کوپه که ی که پێغه مبه ری خوا عیسیایه (عليه السلام)، پونکراوه ته وه که ئاده میزاد و پێغه مبه ر بووه و خوای گه وهره له دایک بی باوک دروستی کردووه، وه ک چۆن ئاده می به بی دایک و باوک دروست کردووه.

له مه دا وه لامیکی چاک بۆ (نصاری) مه سیحی یه کان هه یه، که درۆ و بوه تانیان ریکخستوه ده رباره ی عیسا (عليه السلام) که ووتویانه عیسا خواجه و کوپی خواجه - په تا به خوا- ئهم دوو ئایه ته پیروژه، به شیکن له و ئایه تانه ی که بۆ وه لامدانه وه ی مه سیحیه یه کان دابه زیون. جارێکیان ده سته یه ک له پیاوانی (نصاری) مه سیحی نه چران، هاتن بۆ لای پێغه مبه ری خوا (ﷺ) له شاری مه دینه، پێغه مبه ریش (ﷺ) به جوانی پێشوازی ئی کردن و ریزی ئی گرتن و گفتوگۆیه ک له نیوانیاندا نه جامدرا، پێغه مبه ر (ﷺ) چه ند نیشه نه و به لگه یه کی ئاشکرای بۆ پوون کردنه وه و به لگه و قسه کانی ئه وانی پی به تال کرده وه و پوونی کرده وه که بیرو باوه ری ئه وان خراپه، خوای گه وهره ییش به و بۆنه یه وه سه ره تای سووره تی (ال عمران) دابه زاند. ئیمامی بوخاری له (صحیح) ه کهیدا رایوایه تی کردووه: (حوزه یفه ی یه مانی) (خوا لئی ی رازی بیّت) فهرمووی: عاقیب و سه یید که هه ریه که یان له پروه یه که وه ده مراستی وولاتی نه جران بوون، عاقیب ناوی (عبدالمسیح) بوو سه ییدیش ناوی (ئه یه م) بوو، هاتن بۆ خزمه تی پێغه مبه ر (ﷺ) چونه ناو مزگه وته وه، پوه و خۆره لاته نوێژی خویان کرد، دواتر پوشتنه وه خزمه ت پێغه مبه ر (ﷺ) سلوا یان ئی کرد، ئه ویش وه لامی سلوه که ی دانه وه، بانگه وازی کردن بۆ ئیسلام بوون، رازی نه بوون که ئیسلام بین، دوا یی بووبه گفتوگۆ و ده مه قالی، پێغه مبه ر (ﷺ) چه ند ئایه تیکی بۆ خویندنه وه، دوا یی داوای ئی کردن که موباهله یان له گه لدا بکات،

(موباھەلە) بریتىيە لە: (ھەردوولا داوا لە خوا بکەن و بڵێن: ھەر کەس بە ھەق پازى ناییت و لەم لا یەنەوہ درۆ دەکات نەفرەت و لەعنەتى خوا لەوکەسە سەستەمکارە بێت).
ئەوانیش بەمە پازى بوون و ویستیان موباھەلە و مولاەنە لەگەڵ پیڤەمبەر (ﷺ) بکەن، بەلام دواى یەکیکیان بەوى تریانى وت: نەکەیت شتى وابکەیت، سابهو خودایە ئەگەر راست بێت ئەو پیڤەمبەر بێت و موباھەلە لەگەڵ بکەین، نەخۆمان و نە نەتەوہ و ھەچەمان لە پاش خۆمان قەت خەیر نایەتە رێمان و سەرکەوتوو ناییت، دواى بە پیڤەمبەریان وت: پیویست بە شەر و نەفرەت ناکات، دەمانەویت بەناشتی لەگەڵدا رێک بکەوین، ئیمە موسولمان ناين، بەلام سەرانەت دەدەینى، چیمان ئى داوا بکەیت دەیدەین پیت، بۆ جى بەجى کردنى ئەم پەیمان و رێک کەوتنە، پیاویکی دەست پاکی ئەمینمان لەگەڵدا بنێرە، توخوا ئانەمینمان بۆ مەنێرە، پیڤەمبەرىش (ﷺ) فرمووی: (بۆ ئەم مەبەستە پیاویکی زۆر ئەمین و نیاز پاکتان لەگەڵدا دەنێرم)، جا زۆر لە ھاوہلاڤى پیڤەمبەر (ﷺ) ھەریەکیان لەلاى خۆیەوہ، خۆى بۆ ئەم پلە بەرزە دەست نیشان کرد، ھەزى دەکرد کە ئەو کەسە ئەمینە خۆى بێت.

پیڤەمبەر (ﷺ) فرمووی: ئەى (ابوعبیدەى کورى جراح) ھەستە. کە (ابوعبیدە) ھەلسا، پیڤەمبەر (ﷺ) فرمووی: (ئەمە ئەمیندارى ئەم ئوممەتەى ئیمەیا) و ئەوى نارد لەگەڵاندا، لە رپوايەتیکدا ھاتووہ: (ھەموو ئوممەتیک ئەمینداریکى ھەيە، ئەمیندارى ئیمەیش کە ئوممەتى ئىسلامین، (ابوعبیدەى کورى جەراھە).^{۳۱۴}

بەناشکرا وا دەرکەوت: کاتیک ئەوان ئینکاری بەلگە روون و ئاشکرانانیاں کرد، کە پیڤەمبەر (ﷺ) بۆى روون کردنەوہ، ئینجا ئایەتى موباھەلە داہەزی، ھەندیکیان مەبەستیان ئەوہ بوو کە موباھەلە بکەن، بەلام ئەوان راستى موباھەلەکیان نەدەزانى، ئەنجامەکەیشى سەرشوڤى و شەرمەزاری دەبێت لەسەر درۆکردن، ئینجا (عاقیب) پنى ووتن، ئەى کۆمەلى (نصارى) بیگومان ئیوہ زانیتان کە محمد پیڤەمبەریکی نێردراوہ، و بەراستى بە وتەيەکی جیاکەرەوہوہ ھاتووہ بۆ ئاوتان لە ھەوالى ھاوہلەکەتان و بە راستى ئیوہ زانیوتانە کە ھیچ قەومیک نەبوو کە نەفرەت لە پیڤەمبەریک بکات گەورەکانیان ماونەتەوہوہ بچوکیان ئى نەبووہ، بیگومان ئەگەر ئیوہ ئەو کارە بکەن ئەوہ دەبیتە لە رەگ دەرکیشتانتان، ئەگەر ئیوہ رەتتان کردوئەوہ بیجگە لە خوگریتان بە دینەکەتانەوہوہ مانەوتان لەسەرئەو قسانەى خۆتان کە لەسەرى بوون لە ھاوہلەکەتاندا،

^{۳۱۴} - رواہ البخاری فی صحیحہ عن حذیفۃ | کتاب المغازی ، باب: قصۃ اہل نجران.

ئەوا بەلئىن و پەيمان بەدن بەر پياوھ و بگەپنەوھ بۆ وولتاتى خوتان، ئىنجا ھاتنە لای پىڭھەمبەر (ﷺ) و وتیان: ئەى (ابا القاسم) ئىمە واماڤ بۆ دەرکەوت کە نەفرەتت ئى نەكەين و واز لە توۆ بىئىن لەسەر دىنى خوت و ئىمەيش بگەپنەوھ سەر دىنى خومان، بەلام پياويك لەگەلماندا بنپىرە لە ھاوھلانى خوت، کە خوت پىي پازى بيت بوام، بېرار لە نىوانماندا بدات لەو شتەندا کە جياوازيمان تيايدا ھەيە لە مال و سامانماندا، ئىمە پازىن بە توۆ، ئىنجا پىڭھەمبەر (ﷺ) (ابا عبىدە ى الجراح) ى لەگەل ناردن، کەسىكى بەھىز و ئەمىن بوو. ۳۱۰

بوام پوون دەبىتەوھ کە چىرۆكى مەريەم (عليها السلام) لە ناو باسى چىرۆكى عيسادا (عليه السلام) ھاتووه، و پونکراوھتەوھ کە ئادەمىزاد و پىڭھەمبەر، خواى گەورە کردوھەتى بە نىشانەيەكى سەيرو جوان و ناوازە. کەبەلگەيە لەسەر قودرەت و دەسەلاتى رەھاو بىسنورى خواى گەورە، لە ھەموو ئەمانەيشدا وەلامى تيايە بۆ گومرايى يەكاتى (نصارى) و زيادەپرەويان لە کار و بارەکانى (المسيح) دا و بىگومان پىڭھەمبەر (ﷺ) لەسە پىنمايى و بەرچاو پونى بووه، و وەفدەكەى (نصارى) بە دلنپايى زانيان کە موباهەلەكە بەنيسبەت ئەوانەوھ واتە لەناو چوون و سزا...

* خواى گەورە فەرموويەتى: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ﴾ ووشەى ﴿أَصْطَفَىٰ﴾ واتە: ھەلى بژارد و جياى کردوھە. پىڭھەمبەران (عليهم السلام) ھەلبژێردراو و پوختەى خەلکى. خواى گەورە فەرموويەتى: ﴿وَأَنَّهُمْ عِندَنَا لِنِ الْمُصْطَفَيْنَ الْآخِرِ﴾ (ص: ۴۷). واتە (بەراستى ئەوانە لای ئىمە لەو کەسانەن کە ھەلمان بژاردون و پەسەندمان کردون).

* ھەلبژاردنى پىڭھەمبەرانىش (عليهم السلام) لە دوو پوھە دەبىت: يەكەم: پالڤتە و خاوين بکرىنەوھ تابىنە کەسانىكى شياو و ئامادەکراو بۆ پلەى پىڭھەمبەرايەتى کە بەتوانا بن لەسەر ھەلگرتنى بەرنامەکە و گەياندننى. دووھە: ھەلبژاردنەکە: ھەلبژاردن و جياکردنەوھە، کە خواى گەورە ھەلى بژاردون بۆ ھەلگرتنى پەيامەکە و گەياندننى بانگەوازەکە، لىزەدا ھەلبژاردنەکە فەزل و نىعمەت و ھىدايەت و پەرحمەت و تەوفىق و پاراستنى خوايى يە بۆ بەندەکانى: ﴿عَادِمَ وَنُحًا وَالَّ

ابراہیم و آل عمران علی الملوین). خوی گه وره هلی بژاردون و پاکی کردونه ته وه و جیای کردونه ته وه و تایبه تمه ندی پی به خشیون و پلهی به رزی به همویان داوه، و تایبه تمه ندی کردون به پله و مقامی به رز. هلبژاردنی نادم (علیه السلام) له لایه ن خواوه له وه دا بووه که خوا خوی دروستی کردوه به دهستی قودرتهی خوی پوخی کردوه به بهردا و فریشته کان سوجهی ریزگرتیان بو بردووه، و کردی به بنه مای به شهریت و باوکی به شهر و له ناو به هه شتدا نیشته جی کرد، کاتیک که وته ناو سه رپیچی یه وه ته وه یی کرد و گه راپه وه بو لای خوا، خوی گه وره یش ته وه یی ئی وه رگرت و هلی بژارد: ﴿لَمَّا اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى﴾ (طه: ۱۲۲).

له سه ر زه ویدا نیشته جیی کرد له گهل مندا ل و نه وه کانیدا، هه روه ها خوی گه وره، گه وره مان نوحیشی (علیه السلام) هلبژارد به پیغه مبه رایه تی و هه لگرتنی په یامی خوایی، و ئیبراهیمشی (علیه السلام) هلبژارد و ریزگرت به په یامی خوایی و له ئاگری دنیایی پزگاری کرد و نه یه نشت بسوتیت و مندا ل و نه وه ی چاکه کاری پی به خشی (ال عمران) ی هلبژارد، که له نه وه و ئالی ئیبراهیم بوون، به لام تایبه تمه ندکران به باسی تایبه ت پاش باسی گشتی، وهک ریز و شکواری، چونکه ئایه ته کانی دواتر ده چنه سه ریاسی نه وان به دریزی، هه ندیک له زانایانی ته فسیر و باسیان کردوه که (عمران) باوکی (موسا و هارون) (علیه السلام) بووه، و نه م هلبژاردنه یش لیژده دا بو موسا و هارون بووه پیغه مبه رایه تی و کیتاب و سه رخستن به سه ر فیرعه ون و سه ربازه کانی دا. به لام راستیی که نه وه یه که (عمران) ی باس کرا و لیژده دا باوکی مه ریهمه (علیها السلام) چونکه ئایه ته کان به لگه له سه ر نه وه ده دن، که له ره چه له کی داوده و ره چه له کی ده گه ریته وه سه ر ئیبراهیم (علیه السلام).^{۳۱۶}

زانا (ابن کثیر) ده لیت: عیمران پیاو چاکیک بووه، خیزانیکی چاکه کاریشی هه بووه و پاک و خاوین و چاک و له خوا ترس و وه فادارو گوئی راپهل بووه بو میژده که یی و گوئی راپهل بووه بو فرمانی په روه ردگاری، هه روه ها له به ره می نه م زه واجه موباره که، خوی گه وره ریزی ئی گرتن به وه ی که مه ریهم (علیها السلام) ی پی به خشین.

هه روه ها (ابن كثير) ده لیت: (خوای گه وړه هه وال ده دات كه بیگومان هم خانه واده ی هه لېږارد ووه به سهر هه موو خه لکی سهر زه وی دا).^{۳۱۷}

خاوه نی (محاسن التأویل) ده لیت: ﴿على العالمين﴾، واته: خوای گه وړه هه لېږارد به سهر (عالم) جیهانی کاتی خویندا، واته هه ریه که یانی هه لېږارد به سهر جیهانی کات و زه مانی خویندا.^{۳۱۸}

نیمه یش ده لیت: بیگومان خوای گه وړه پیڼغه مبه رانی به سهر هه موو دروست کراوه کاند ا هه لېږارد ووه، و هر پیڼغه مبه ریکی به سهر جیهانی کاتی خویدا هه لېږارد ووه و هندیکی له پیڼغه مبه ران به سهر هندیکی تریاندا پږدار و پایه دارتر کرد ووه. وهك فرموویه تی: ﴿تلك الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ (البقرة: ۲۵۳).

واته: (تهو پیڼغه مبه رانه ی (باسکران) پږزی هندیکیانمان داوه به سهر هندیکی تریاندا). و پیڼغه مبه ری خوای (ﷺ) به سهر هه موو دروست کراوه کان و سهر جهم ناده میزاد و هه موو پیڼغه مبه راندا (عليه السلام) هه لېږارد ووه، كه به پږزترین دروست کراوه و خوشه ویستی خواجه. و کو تایی زنجیره ی پیڼغه مبه رانه و پر حمت و به زه یی و میهره بانیشه بو گشت جیهان، و خاوه نی پله و پایه ی ستایش کراو و هوزی که وسهر و شه فاعه تی گه وړه ی پوژی قیامه ته. خوای گه وړه راستی فرمووه کاتیک به پیڼغه مبه ره به پږزه که ی ده فرمویت: ﴿وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۳).

واته: (تهی پیڼغه مبه ر، خوای گه وړه قورئان و دانایی بو دابه زاندویت و فیږی تهو شتانه ی کردویت كه جاران نه تده زانی، به رده و امیش فزل و پږزی خوا له سهر تو) (تهی محمد ﷺ) زور فراون و ناشکرا و دیاره و (نایه لیت تووشی هه له بیت).

^{۳۱۷} - تفسیر القرآن العظيم لابن كثير ۱/۳۵۸.

^{۳۱۸} - محاسن التأویل للقاسمي ۸۰/۴.

● لە قورئانى پېرۇزدا ئايەتى زۆرى تر ھەن كە باسى گەورەيى و پلەو پايەي پېغەمبەر (ﷺ) دەكەن.

● ھەر ھەھە فەرموودەي زۆر ھەن كە پلە و پايەي پېغەمبەر و فەزلى خۆي گەورە بەسەر ھەھە پوون دەكەنەھە، خۆي گەورە پېزدارى كردووە، لەو فەرموودانە:

۱- (جايىرى كۆرى عبدالله) (خۆي لىي رازى بىت) فەرمووى: پېغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: داستان و نمونەي من و داستان و نمونەي پېغەمبەرانى پېش من، وەك داستان و نمونەي پياويك وايە، خانوويەك بنیات بنيت و دروست بكات لە ھەموو لايەنكەھە، زۆر بەجوانى دروستى بكات و، بېرازىنيتەھە تەنھا شوينى تاقە يەك خشت نەبىت، كەلە كۆشەيەكدا چۆل بىت، دەستە دەستە خەلك بەناويدا بسوپنەھە و بلىن چەند جوانە! خۆزگە ئەم خشتەيش دادەنرا و شوينەكەي ئاوا چۆل نەدەبوو) فەرمووى: دەي من ئەو خشتەم و ئەو شوينە چۆلەم پى پر كردۆتەھە، ئىتر لە پاش من پېغەمبەر نايەت).^{۳۱۹}

۲- ئىمامى (مسلم) لە (صحيح)ە كەيدا، لە (وائلة ي كۆرى الاسق)ەھە گىزايەتى يەھە، وتى: گويم لە پېغەمبەر (ﷺ) بوو، دەيفەر موو: (بىگومان خۆي گەورە (كنانة) ي لە نەھەي ئىسماعيل ھەلبىزارد، و قورەيشيشى لە (كنانة) ھەلبىزارد، و لە قورەيشيش (بنى هاشم) ي ھەلبىزارد، منيشى لە نەھەي (بنى هاشم) ھەلبىزارد).^{۳۲۰}

﴿ذَرِيَّةَ بَعْضِهَا مِنْ بَعْضِ وَالْهَاسِي عَالِمٌ﴾ ووشەي (ذرية) واتە نەھە و ھەچە، لە (ذرا) ھەرگىراھە، واتە خۆي گەورە دروستى كردون و زۆرى كردون، (عرب) بە جوړىكى تىرش مانايان كردووە و تويا نە: واتە بلاوى كردنەھە و جياي كردنەھە، وەك خۆي گەورە فەرمويەتى: ﴿فَأَصْحَابُ هَيْمَانَ كَذَبُوا﴾ (الكهف: ۴۵). واتە: (لەدواي ماوہيەكى كەم (ھەموو ئەو پوھەك و گزۆ گيايە) دەبىتە پوش و پەلاشكى وورد و خاش، پەشەبا بەم لاو بەو لادا بلاوى دەكاتەھە). ھەر ھەھە مەبەست بە (الذرية) واتە (الأبناء) منداڵ و نەھە، ئەمە بە تايبەت، ھەر ھەھە بە (الأباء) باوك و باپىرانيش دەوترىت، وەك لەم ئايەتەدا ھاتووە ﴿وَأَنَّهُمْ أَكْأَمَلًا ذُرِّيَّتُهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَسْحُونِ﴾ (يس: ۴۱).

۳۱۹- رواه البخاري في صحيحه. كتاب المناقب باب خام النبيين.

۳۲۰- رواه مسلم في صحيحه، كتاب الفضائل.

واته: به لڼگو نیشانه یه کی تر له هیز و دهسه لاتمان بۆیان، ئه وهیه که به راستی ئیمه نه وه کانیانمان له که شتیبه که دا هه لگرت (مه به ست که شتی _نوح_ ه، که به با پیره گهره ی دووهمی ئاده میزاد ده دریتته قه له م).

به کارهینانی ووشه که له باتی (الآباء) بۆ (مجان)ه ئایه تی ﴿ذَرِّبْهُم مِّنْ بَعْضِ﴾ واته: له پشتیوانی کردنی یه کتری و هاوکاری و دۆستایه تی و چاکه و خواناسیدا، وهک خوای گهره ده رباره ی باوه پداران له سوورته ی (التوبه) دا ده فره مویت: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبه: ۷۱).

واته: (ئیمانداران له پیاوان و له ثافره تان، هه ندیکیان خوشه و یست و پشتگی رو هاوکاری یه کترن (که ئه مه یش سیفه تیانه) فره مان به چاکه ده دن و قه دهغه له خراپه ده کن و نوێژه کانیان به چاکي ئه نجام ده دن و زه کاتی مانیشیان ده به خشن و گوێرایه ل و فره مان به رداري خوا و پیغه مبه ره که ی ده کن، ئا ئه وانه له ئاینده دا خوا په حمیان پی ده کات و سوژی ده بیئت بۆیان، به راستی خوا بالا ده ست و دانایه). ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾.

خوای گهره ﴿سَمِيعٌ﴾ بیسه ری قسه و وته ی به نده کانیه تی ﴿عَلِيمٌ﴾ زانا و به ئاگا و شاره زایه به وێژدان و کرده وه کانیان، له دروستکراوه کانی خوی که سانی که هه لده بژێریت، که ده زانیئت به رده وامی و دامه زراویان هه بیئت له وته و کرداریاندا، هه مو و ته یه که ده بیستیت و وه لامی هه مو داوا و دوعایه کی خهیر و چاکه ده داته وه که به دلسۆزی و تکای قبول بوونه وه بکریئت، و بینایه به مالی به نده کانی و ئاگا داره به شاراهه ی ناو ده کانیان.

له م دوو ئایه ته پیرۆزه ی پیشودا. وه لامی بۆ (یهود و نصاری) جوله که و مه سیحی یه کان تیایه. وای لیکه ده نه وه که کوپو نه وه ی خوا _ په نا به خوا _ و خوشه و یستی خوا و هه لێژ یردراوی ناو دروستکراوه کانی خوابن، له گه ل ئه وه ی که بیر و باوه ریان خراپ و ئه خلّاق و هه لّس و کهوتیان نا په سه ند و دۆژمنایه تی هه ق و راستی ده کن و پیچه وانه ی ئه وه کارده کن که پیغه مبه ران (عيله السلام) هیناویانه.

هه‌روه‌ها ئهم دوو ئایه‌ته‌دا، ئاراسته‌کردن و پێنمایی تیا به‌ بۆ واجب بوونی شوێنکه‌وتنی
پێغه‌مبه‌ران و په‌یره‌وی کردنیان و پۆیشتن له‌ پێگه‌ و پێبازیانه‌وه، و چاکه‌و سه‌رفرازی
تیا به‌ بۆیان.

باسی دووهم :

له گه ن دایکی مه ریه م (علیها السلام) ۱۵ :

خوای گه وره فه رموو به تی : ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۳۵) فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنْ الْآكِرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمِيتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (۳۶) فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا﴾ (ال عمران ۳۵-۳۷). چیرۆکی مه ریه م (علیها السلام) له مالیکی چاکدا ده ست

پی ده کات، که مالی (عمران) ی باوکیه تی، که پیشه وای و له خواترس و پاک بووه خوای گه وره به هاوسه ریکی پاک و چاک پێژداری کردووه، له به ره می ئه م هاوسه رداریه پاک و چاکه، به ره م و نه وه یه کی پاک په یدابو: که (مریم) بوو، په رووه ده کراوی مالیکی پاک و پاک داوین بوو. ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ خیزانی (عمران) (علیها السلام) زۆر له خوای گه وره ده پاریه وه که مندالیکی نێزینه ی پی ببه خشیت، تا چاوه کانی پی گه ش و پووناک ببێته وه، نه فس و دهروونی پی پووناک ببیت، کاتیک سه که ی که وته جو له کردن، ئه وه ی له ناو سکیدا بوو بریاریدا نه زری بکات له بهر خاتری خوا بو په رستش و خزمه تی مالی پیرۆز. له (مجاهد) پریوایه ت کراوه (المحرر) واته ئه وه ی که ته نها و ته نها بو خوا ببیت و هه یی تیکه له نه بوو ببیت له کارو مه به ستی دنیا یی و هه یی سه رقانی نه کات له په رستشی خوای گه وره).^{۳۲۱}

﴿فَتَقَبَّلَ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ئینجا خیزانی عمران داوای له خوای گه وره کرد که نه زه که ی ئی وه ریکریت و قبول بکات و نه زه کراوه که یشی به جوانی ئی قبول بکات. ووشه ی (التقبل) بریتیه له وه گرتنی شتیک له سه ر شیوه یه که که پادا شت بگه یه نیت، له و

شتانه: وه رگرتنی هه دیه و دیاری. خوای گه وره یه ش کارێک قبول ناکات مه گهر پاک و دلسوزانه و له بهر خاتری خوا نه نجام بدریت و به پیتی ده ستور و شه ریه ته جوانه که ی خوی بیت. خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (المائدة: ۲۷).
واته: (خوای گه وره ته نها له پارێزکاران چاکه و هه رده گریت) له ئایه تیکی تر دا ده فه رموویت: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ (الفاطر: ۱۰).
واته: (گوفتاری چاک و جوان و به جی بۆ لای ئه و زاته به رز ده بیته وه، کار و کرده وه ی چاکیش گوفتاری شیرین به رز ده کاته وه). ﴿إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ خوای گه وره بیسه ری هه موو ته و قسه یه که، دوعا چاک و دروسته کانیش وه لām ده داته وه و زانایه به هه موو مه به ست و کارێک.

• خیزانی عمران کچی ده بیته و ناو ده نریت (مریم) و خوای گه وره خوی و نه وه کانی له شه یتان ده پارێزیت

خوای گه وره فه رمووی: ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ ابْنِي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَكِنَّ الذَّكَرَ كَرُّهُ كَأَنَّهُ سَمِيحٌ مَّرِيحٌ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذَرَيْتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (ال عمران: ۳۶).
﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ ابْنِي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ﴾. خوای گه وره وه لāmی دوعا که ی خیزانی عمران دیه وه، ئه و ئافه رته خوڤاگر و ئارامگر و راستگۆیه بوو، که پووی کرده په ره وردگاری و به دوعای به کول و تکارکردن لینی ده پارایه وه که کوپنکی چاکه کاری پی ببه خشیته، خوای گه وره وه لāmی دایه وه (داواکه ی پی به خشی، ئینجا ههستی کرد کۆرپه یه که له ناو په حمیدا ده جوتیت، ئه و دره خته پوا، ئینجا دنیا له چاوه کانیدا پووناکی ده دایه وه و پۆچوو بوو و میرده کهشی له و په پی که یف و خوشیدا بوو).^{۲۲۲}

کوپان و نیرینه بینایی چاوان و به ره همی دلانن و گه شانه وه ی ده رونن و ریحانه ی دل و جگر گۆشه ن. به لām خوشیه که ی درێژه ی نه خایه ند و مندا له که یشی هیشتا ته و او نه ها تبویه به ره هم، عمران ی میردی مرد، خوشیه که ی گۆرا بۆ خه فته (ئاوات و خۆزگی

ئەوھى دەخواست كە مېژدەكەى بىمايەتەوھ، ناز و نىعمەتى بە جگەرگۆشەكەى بە سەردا بېژىت و بىيىنىت، بەلام بېرىارى خوايى بەجى گەيشت و گەرانەوھى نەبوو.^{۲۲۳}

ھوكم و بېرىارى خواى گەورە دواناكەوئىت. بەلام ژنەكەى عمران ئەم كارانەى بە ئارام گرتنىكى جوان و ئيمان و دۇنيايى پېشوازي كرد.

پۇژان تېپەرەين و كاتى لە داىك بوونەكە ھاتە پېش، ژنەكەى عمران مندالەكەى بوو، بەلام كچ بوو، كاتىك بەمەى زانى داواى لىبوردنى لە پەرورەدگارى كرد، چونكە ئەو تىكاي وابوو كەلە داىك بووھكە نىزىنە بىت، تا بىبەخشىت بە خوا و بە خزمەتى (بەيت المقدس) مالى پىرۆز، ھەك نەزىرى كردبوو، و پەرگەزى مېنە بۇ ئەو كارە گەورە و گرنەكە بەكارنايەت، ھەك عادەتى ئەو سەردەمە وابوو، ژنەكەى عمران پىوى كردە خوا و وتى:

﴿رَبِّ ابْنِي وَصَّعْتُهَا اُنْثَى﴾

واتە: (كاتىك مندالەكەى بوو) بە دل شكايى يەوھ وتى: پەرورەدگارا، خۆم كچم بوو. زانا (ابن كثر) دەلئىت: (ئەوان لەو زەمان و كاتەدا كۆپيان نەزەر دەكرد بۇ خزمەتى (بەيت المقدس).^{۲۲۴}

﴿وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ﴾. واتە: (بىگومان خوا خۆى چاك دەزانئىت كەچى بووھ).

زاناي تەفسىر (الرازى) دەربارەى ئەم نايەتە دەلئىت: بەم جۆرەيش دەخوئندىتەوھ: (وَضَعْتَ) واتە ھەك خواى گەورە بە مەريەم بلىت: بىگومان تۆ نرڤ و پىزى ئەم مندالە پى بەخىراوھت نازانىت، ئەوھ خواى گەورە خۆى دەزانئىت چىيە و چۆن دەبىت بەراستى نىشانەى گەورە و سەيرى تىايە.^{۲۲۵}

ھەرۆھەا دوو خوئندەنەوھىشى بۇ كراوھ، يەكەمیان كە گوايە لە تەواوكەرى قسەكانى مەريەم بىت كە وتى، و داواى لىبوردنى لە پەرورەدگارى كرد، لەبەرئەوھى نەيتوانى ھەفا بە نەزەكەى بكات، يان بۆيە وتى، تا دلدانەوھى نەفسى خۆى پى بكات، بۇ پونكرەنەوھى ئەوھى كە خواى گەورە لەو كارەدا ھىكمەتى خۆى ھەيە و خۆى دەزانئىت، و خوا خۆى كار و بارى دروستكراوھكانى پىك دەخات و بەرپۆھ دەبات، بە پىنى توانا و

۲۲۳-تەمىس القرآن محمد احمد جاد المولى ورفاقه ص| ۲۴۵ بە دەستكارىيەوھ.

۲۲۴-تەمىس الانبياء لابن كثر ص| ۵۴۹.

۲۲۵-مفاتيح الغيب للامام الرازي ۲۶| ۸ بە دەستكارىيەوھ.

ويست و زانست و حيكمهتى خۆى. پرهنگه ئەم مېينهيه لای خواى گهوره له كوڤ (نيرينه) چاكرت بېت، چونكه ئەوهى كه پهروهردگار به بندهكانى خۆى دهكات، چاكرته لهوهى كه بندهكه خۆى دهيويت وەك خواى گهوره فەرموويهتى: ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقره: ۲۱۶).

واته: (لهوانهيه شتيكتان لا ناخوش بېت كهچى خهیر لهوهدا بېت، ههروها لهوانهيه شتيكتان پى خوشبېت، كهچى شهر لهوهدا ببېت، بېگومان ههرا خوا خۆى دهزانيت (خهیرله چيدايه) ئيوه نازان). له ئايهتيكى ترده دهفەرموويت: ﴿وَمَا كُنَّا مِنْ أَشَاءَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (الانسان: ۳۰).

واته: (دنياين ئيوه هيچ كاريكتان پى ناكريت و هيچتان پى نهنجام نادرېت، مهگر خوا ويستی لهسهر بېت، بېگومان ئەو خوايه زانا و دانايه، دهزانيت كي شايستهى هيدايهته و دانايشه له هيدايهتداني بنده چاكهكاندا). بېگومان خواى گهوره به ويستی خۆى كاري بنهكان جى بهجى دهكات، هيچ شتيك له دهسهلاتى خواى گهورهدا پوونادات مهگر خۆى ويستبېتى، ويستی خۆى پهيوهنديداره به زانست و حيكمهت و غيرت و توانا و بهزهيى و پرهمهتى خۆيهوه.

دهگونجيت خویندنهوهكه به جوړيكي تريش ئاراستى بكرت كه بېگومان دايكى مريهم زانستى كارهكهى دايهوه دهستى خواى گهوره و فەرمووى ﴿وَاللَّهُ أَغْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ﴾ چونكه كاتيك وتى ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى﴾ ترسا لهوهى كه گوماني واييت، خواى گهوره تاقى بكاتهوه، بهو وتهو دهربرينه گومانهكهى لهسهر خۆى لابرده. ۳۲۶.

چونكه وتهكهى: ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى﴾. بۆ داواى ئى بووردن بوو، نهك بۆ پراگهياندن و ناشكراكردنى، هيچ شتيك له خواى گهوره ناشاردريتهوه بېگومان ئالۆزى و گرفت پووبهپرووى ئەم شيوازه خویندنهويه بوتهوه بهوهى كه ئەگەر ههواليك بېت له دايكى

مهریه مه وه و له تهواوی قسه کانی ئه و بێت، ئه و له پیشتر بوو بلیت: (رب إني وضعتها أنثى، وانت أعلم بما وضعت). بۆ وه لامی ئه م گرفته ئالۆزیه ش، ده گونجیت پرسته که به م شیوه یه بێت: ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ﴾ ئاوێدانه وه له قسه و ده رپرینه که وه بۆ شیوازی نادیار، و ئاوێدانه وه ییش و ینه یه کی جوان و ئاوازه یه له و ینه کانی په واییزی و جوان ده رپرین.

دووهمیان: له سه ر خوێندنه وه ی دووهم: (وَضَعْتَ) ئه وه پرسته یه کی په خنهی یه، که گه وه یی کاری له دایکبووه که ده گه یه نیت و پونکردنه وه بۆ پله و پایه ی به رزی و پرۆزی زۆری که گه وه ی ثافره تانی جیهانه، خوا ی گه وه هه ئی بژاردووه و پاک پایگرتووه و جیا ی کردۆته وه و تایبه تی کردووه و نازو نیعمه تی به سه ردا پرشتوو، و خۆی و کوپه که ی کردووه به نیشانه و به لگه بۆ هه موو جیهان. پرسته که ییشی له فهرمووده و ده رپرینی خوا یه، نه ک له ته واکه ری قسه کانی خیزانی (عمران).

﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَى﴾. واته: ئه و مندا له نیرینه ی که تو داوات ده کردو مه به ست بوو، و نه زرت کرد وه ک ئه وه نه بوو که میننه ت بوو (کچت بوو)، ئه گه ر نیرینه بووایه ده نتوانی وه فای نه زره که تی پی بکه ی که ببیته خزمه تکاری مزگه وت. به لام میننه توانای ئه وه ی نییه به وکاره هه لسیت که نیرینه ده توانیت بیگات و نه بجامی بدات، هه روه ها ئه و حاله ت و مه رجان هیشی تیا نییه که له نیرینه دا هه یه، چونکه ئه و ناتوانیت به رده وامی هه بێت له ناو مزگه وتدا، له بهر ئه وه ی تووشی عاده ی مانگانه و سکپری و مندا ل بوون دیت.

زانا (ابن کثیر) له ته فسیره که یدا ده لیت: ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَى﴾. واته: (له هینزو لیها توو ییدا بۆ په رستش و خزمه تکردنی مزگه وتی (الاقصی)).^{۲۲۷}

هه روه ها پیشه و (الرازی) له ته فسیره که یدا ده لیت: خوا ی گه وه له گیرانه وه یدا بۆ دایکی مه ریه م فهرمووی: ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَى﴾ دوو بۆ چونی تیدا یه:

* (يه كه م): بىگومان مهبهستى دايكى مهربم نهوه بووه كه كوچ چاكتره له كچ، هوكارى
ئهم چاكييه شى له چهند پروويه كه وهيه: يه كه م: بىگومان شهريهتتى نهوان پىنگه دى دى به
ئازاد كردنى كوچ بۆ كارى خزمهتكارى مزگهوت، ئهمه بۆ كچ نه بوو.

دوهم: كور ده توانيت و دروسته بۆ مانه وه و بهردهوامى له سهر خزمهت كردنى شوينى
پهرستن، ئهمه له كچدا نادرست و رىگه پىنه دراوه، چونكه تووشى عادهى مانگانه و
هموو ديارده كانى ترى ئافره تان دهيت.

سيهه م: كوچ له بهر به هيزى و خوڤاگرى دهگونجيت بۆ كارى خزمهتكارى به لام كچ
ئاگونجيت، چونكه لاوازه و هيزى نه و خزمهتكارى يه نيه.

چوارهم: نيرينه پروبه پى عيب و كه م كوچى نايهت و توشى ناييت نه گهر تىكه لاوى
خه لكيش بكات، به لام له ميينه دا نه و جوړه نيه. ئهمانه چهند پرويهك و چهند لايه نيك
بوون كه نهوه دهگه يه نن كوچ فزل و لياها تووى به سهر كچ (ميينه) دا هيه.

* (دوهم): مهبهست له م قسه و دهبرينه، له پيش دانانى ئهم ميينه بووه به سهر
نيرينه دا، وهك نه وهى دايكى مهربم و تبيتى: مهبهستى داواكارى من بۆ نيرينه بووه،
به لام ميينه پى به خشراوه، نه و نيرينه نه بوو كه دم ويست و داوام ده كرد، به لكو
ميينه بوو، يان نيرينه كه وهك ميينه نيه، كه خواى گهره به خشى به من. ئهم قسه يه
به لگه يه له سهر نه وهى كه ئهم ئافره ته ماوه يه كى زورى به سهر بردووه له خواناسيدا،
زانا بووه به وهى كه په روهر دگارى ههر كارى بكات به بهنده كانى خه ير و چاكه يه، له وهى
كه خويان بۆ خويانان دهويت).^{۲۲۸}

* ههروهها پرويه كى تريس بۆ ماناو ليكدانه وهى دهسته واژه كه هيه، كه برتتیه له
﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَى﴾ رسته يه كى په خنهي يه و نه به ستراوه به وته كى دايكى
مهربم مه وه، به لكو وتهى خواى گهره يه، مهبهستيش پى گهره دانانى كارى نه و له
دايك بوويه و لا بردنى نه و ليكدانه وهى خيزانى عمران بوو، كه نه و مندا له نيرينه يه
داواى كرد بوو له ميينه چاكتر بووه، چونكه به توانا دهبيت له سهر به جى گهياندى

وهفاکردن به نەزەرکە، ئەم منداڵە مێینە پلە و پایە ی لای خۆی گەورە بەرزترە له زۆرێک له پیاوان، بێگومان خۆی گەورە خۆی هەلیبژاردوو و پاکی کردۆتەوه و هەلی بژاردوو بەسەر ئافره تانی جیهاندا، خۆی و کوڕەکە ی کردۆتە دوو نیشانه ی پوون و گەورە و له چیرۆکیکی ناوه زەدا کۆی کردۆتەتەوه.

ئاوانانی به مەریەم

﴿وَأَنبِئْ سَيِّدَهَا مَرْيَمَ﴾

دوو تێبینی دەرپارە ی ئەم لێکدانەوه یه :

• تێبینی یه کەم: بێگومان ژنه کە ی عمران خۆی به ته به ا برپاری ناوی (مریم) ی دا، ئەمەیش له بهر ئەوه ی که میژده کە ی وهفاتی کردبوو، کاتێک ئەم سکی به (مریم) پرپوو.

• پێشهوا (الالوسی) ده لێت: (خۆی سەر به خۆ بوو له ئاوانانیدا، چونکه باوکی مەریەم مردبوو و خۆیشی سکی به مەریەم پرپوو، پێش خستنی کاری ئاوانانه که و نيسبەت دانى بۆ لای خۆی بۆ تايبەتەندى بوو، واتە ئاوانانه کە ی له منه وه بوو، و باوکی به شداری تيا دا نه کردوه).^{٢٢٩}

• تێبینی دووه م: بێگومان دایکی مەریەم ئەم کارە ی بۆیه کرد تا له خۆی گەورە نزیک بێتەوه، ناوی (مریم) (عليها السلام) له زمانى ئەواندا واتە: (العابدة) و (الخادمة) واتە: (خوایه رست) و (خزمەتکار)، ناویشی په یوه ندى به ئاولینراوه کوه هەیه، ئەو تگای وایه که له ناوه کە ی به شێک وەرگریت و به ختی باش بیت و وهک ناوه که بیت.

• پێشهوا (القاسمی) ده لێت: (زانایانی تهفسیر وتویانه له زمانى ئەواندا (مریم) واتە: (العابدة) خوایه رست، به م ناوه ناوی نا تکا و داوا و گەشبینی وابو که کارهکانی هاوڕێک بن له گەل ناوه کهیدا.^{٢٣٠}

^{٢٢٩} -تفسیر الألوسی ١٢٦/٣.

^{٢٣٠} -محاسن التأویل للامام القاسمی ٩١/٤.

• زانا (ابن حجر) دەلێت: (بە زمانی (سریان)، (مەریم) واتە (الخادم) خزمەتکار).^{۳۳۱}

لەم ئاواندا ئاماژە کراوە بۆ خوڤاگری دایکی و داننان و جی بەجی کردنی نەزەکە، و تکای لای خوای گەورە و ابووێ کە وەرگیراوی بێت.

• خواوەنی (روح البیان) دەلێت: ﴿وَإِي سَيِّئًا مَرِئًا﴾ لە وتەکانی (حنە) دایکی مەریەم

بوو، بەسەر ئەم وتەیەدا هینای: ﴿إِي وَصَعْتُهَا﴾ واتە: بێگومان من ئاوم نا مەریەم،

مەبەستیشی لەوەی کە ئەم ئاوانە لە لای خوای گەورە ئاشکرا کرد، بۆ ئەوە بوو کە لە

خوای گەورە نزیک بێتەوە، و داواي لێی بکات بپاریزێت، بێگومان (مەریم) لە زمانی

ئەواندا واتە (العابدة) خوا پەرست و خزمەتکار، و ئەوەشی ئاشکرا کرد کە لە نیەتی

ئەودانە گەراوەتەوه، و ئەوەی ئەو بوویەتی کە مێینە، خۆ ئەگەر بۆ ئەوەیش دروست

نەکرابێت گونجاو بێت بۆ خزمەتی (بیت المقدس) بەلکو بێتە خوا پەرست

تیایدا....).^{۳۳۲}

پاراستنی خوایی بۆ مەریەم و ئەوەکانی لە شەیتانی نەفرەتکارو

خوای گەورە دەفرمویت: ﴿وَإِي أُعِذُّكَ بِكَ وَذُرِّيَّتِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾.

• تا ئێرەیش بەردەوام باسە کە پەيوەندیدارە بە دوعا و پارانەوهکانی خێزانی عمران لە

پەروردگاری و دوعای بە کۆل و بە دل دەکات کە لە دایکبووهکە وەرگیرا و قبول

بکات و پێرۆز و بەرە کەتداری بکات، لە شەیتانی نەفرەتکارو بپاریزێت، بێگومان خوای

گەورە باشترین پارێزەرە و لەهەموو کەس بەبەزەیی ترە و باشترین بپارێدەریشە.

• لەم دوعا و پارانەوهیەدا کە خێزانی عمران ئاراستە ی پەروردگاری کرد، ئاماژەبوو بۆ

سوربوون و تەکا کردنی لەسەر ئەوەی کە خوای گەورە کچەکە ی بۆ بپاریزێت و چاودێری

^{۳۳۱} - فتح الباری لابن حجر ۶/ ۵۴۱.

^{۳۳۲} - روح البیان ۲/ ۲۷ بە دەستکارییەوه.

بکات، تا پێ ده‌گات و گه‌وره ده‌بیئت و مندالی ده‌بیئت، خوای گه‌وره‌ش وه‌لامی دوعاکه‌ی دایه‌وه.

• له (ابی هریره) وه (خوای لئی پازی بیئت) که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمویه‌تی: (هه‌ر منالیک له دایک ده‌بیئت، شه‌یتان تیوه‌ی ده‌ژهنیئت و ئه‌ویش ده‌قیرینیئت له‌و تیوه‌ژهنده‌ی شه‌یتان، جگه‌ له‌ کوپه‌که‌ی مه‌ریه‌م و دایکی، دوا‌یی (ابو هریره) (خوای لئی پازی بیئت) ووتی: ئه‌گه‌ر حز ده‌که‌ن ئه‌م ئایه‌ته بخویننه‌وه: ﴿وَإِنِّي أُعِيذُكَ بِكَ وَدُرِّهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾. واته: (من مه‌ریه‌م و وه‌چه‌که‌ی په‌نا ده‌ده‌م به‌زاتی تو له‌ خراپه‌ی شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو).^{٣٣٣}

• ورونگردنه‌وه‌یه‌ک:

نه‌یتی دووباره‌ بوونه‌وه‌ی (إنی) لێره‌دا بو (تاکید) د‌ل‌ن‌یا کردنه‌وه‌یه و بو‌ گ‌ۆ‌ر‌ینی هه‌واڵ پێدراو، چونکه‌ بێگومان وا هه‌ست به‌ قسه‌که‌ی دایکی مه‌ریه‌م ده‌کریت که نا‌په‌حه‌ت و ناخو‌ش‌ی حال بووه‌ کاتیک له‌باتی کوپ، کچی بوو، ئه‌مه‌ی له‌ قسه‌که‌یدا دووباره‌ و د‌ل‌ن‌یا کرده‌وه، ئه‌وه‌ی ئاشکرا کرد که پازی بوو به‌ قه‌ده‌ری خوای گه‌وره، و له‌به‌ر ئه‌وه‌یش دواتر ده‌ستی کرد به‌ دوعا و پاپانه‌وه‌ بو‌ی، که به‌ گه‌ بووه‌ له‌سه‌ر پازی بوون و خو‌ش‌ه‌ویستی بو‌ی.^{٣٣٤} له‌ ئایه‌ته‌کاندا سی (فعل) کردار به‌ (صیغه‌ی) (ماضی) پابردوو هاتن که‌به‌ریتی بوون له‌ (نذرت) (وَضَعْتُهَا) و (سَمَّيْتُهَا) که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر جی به‌ جی بوون و دامه‌زراوی له‌ده‌رپینه‌که‌دا، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیئت که وه‌فای به‌ نه‌زده‌که‌ی کردوو به‌بێ دوودلی و په‌شیمان بوونه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ ﴿وَإِنِّي أُعِيذُكَ﴾ دا، به‌لگه‌ هه‌یه له‌سه‌ر نو‌ی‌بوونه‌وه و به‌رده‌وامی به‌هۆی سود وه‌رگرتن له‌ لێکدانه‌وه به‌ (فعل) ی (مضارع)، چونکه‌ داوا‌ی په‌نادان و په‌ناگرتن به‌ خوای گه‌وره له‌ هه‌موو کاتیکدا پێو یست و خوا‌زراوه.^{٣٣٥}

^{٣٣٣} - رواه البخاري في احاديث الانبياء ورواه مسلم في كتاب الفضائل.

^{٣٣٤} - تفسير الاوسمي ١٣٦/٣.

^{٣٣٥} - التحرير والتنوير للطاهر بن عاشور ٢٤٣/٣.

خوای گهوره مەریه می وەرگرت و زۆر به جوانی پەروردهی کرد

خوای گهوره فهرمووی: ﴿قَبِّلْهَا رَبُّهَا يَقْبَلُ حَسَنَ وَابْتِهَاجًا حَسَنًا﴾ پاش ئەو پارانهوه پرستگۆیانە و دوعا دئسۆزانەى خیزانی عمران، که داواى کرد له پەروردهگارى نهزەکهى ئى قبول بکات و بهرکهتدرا و پیرۆزى بکات و خوێ و نهوهکانى له شهیتان بپاریزێت، خوای گهوره وهلامى ئەو دوعایهى دایهوه و مەبهست و تکهکەى بۆ جى بهجى کرد، وهلام دانهوه و بهدمهوه هاتنى خوا و بهخشینی ئەو کۆرپهیه له لایه خۆیهوه که ئەو منداڵه بهختهوهره چاوهپێى دهکرد هەر بهو جۆره بووه کاتێک خوای گهوره وهى گرت و زۆر بهجوانی پەروردهی کرد و پێى گهياند تا گهشهى کرد و گهوره بوو بهرهمداربوو به وشهیهک له لایه خواوه و خوای گهوره نهوهیهکی پى بهخشى که عیساى بهنده و پێغهمبهرى خوا بوو، که خوای گهوره خوێ و دایکی کرده نیشانهى دیار بۆ ههموو جیهان.

خوای گهوره دهفرمویت: ﴿قَبِّلْهَا رَبُّهَا يَقْبَلُ حَسَنَ﴾ ههرفى (ف) لیڤه دا بۆ (تعقیب) بهداوا هاتنه، تا ئەوه پونبکاتهوه که خوای گهوره زۆر بهخیرایى وهلامى دوعاکەى داوهتهوه و زوو جى بهجى ی کردووه، بئگومان خوای گهوره له باوهردارهوه نزیکه و وهلامى دوعاو داواکاریهکانى دهاتهوه. خوای گهوره فهرموویهتى: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (البقره: ۱۸۶).

واته: (ئەى محمد ﷺ)، ئەگەر بهندهکانم پرسیارت ئى بکهن دهیارهم، ئەوه من نزیکم لێیانهم، بههاناو هاوارى دوعا گۆیانهم دهچم، هەر کاتێک لێم بپارینهوهو نزا بکهن، دهبا ئەوانیش بهدم بانگهوازی منهوه بێن و باوهپى دامهزراو به من بهینن، بۆ ئەوهى پێگای هۆشیاری و ئاگایی بگرته بهر (بۆ بهدهستهینانی سهربهزى و سهرفرازى ههردوو جیهان).

• زانا (الشیخ المراغی) دهلیت: (خوای گهوره مەریه می له دایکی وەرگرت و پازی بوو که ئازاد بێت بۆ بهندایهتی و پرستشی خوا و خزمهتکردنی ماله پیرۆزهکەى لهگەڵ

بچوكی و مینه ییدا، ئازاد كردنیش تهنها بۆ كوێ دهییت كه توانای هه بیته خزمه تكاری
(بیت المقدس) بكات. ٣٣٦

• پێشهوا (الرازی) ده ئیت: ﴿قَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَوْلٍ حَسَنٍ﴾. نه یفه رموو: (بتقبل حسن)، چونكه
(القبول) و (التقبل) ههردووکیان له یهك نزیکن، خوای گه و ده فره رموویه تی: ﴿وَاللَّهُ أَبْصَرُ
مَنْ الْأَرْضِ بَابًا﴾ (نوح: ١٧).

واته: (هه ر خوا خۆی ئیوهی له خاکی زهوی به دیهیناوه و پنی گه یاندوون).
ووشه ی (القبول) (مصدر) چاوگی قسه که یان بوو (قبل فلان الشيء قبولاً) کاتیک پازی
بیت پنی. ٣٣٧

﴿وَأَبَّهَا نَبَاتًا حَسَنًا﴾ له گه ل ئه وهی كه له لایه ن خواوه زۆر به جوانی وه رگیرا، بینگومان خوای
گه و ره ریزیشی ئی گرت و نازو نیعمه تی رشت به سه ریدا به وهی كه به جوانی په روه رده ی
کرد.

زانا (ابن کثیر) ده ئیت: کردی به شیوه یه کی جوان و دیمه نی سه رنج پاکیشی پندا. ٣٣٨
زانا (الزمخشري) ده ئیت (... ﴿وَأَبَّهَا نَبَاتًا حَسَنًا﴾ مه جازه له باتی په روه رده کردنیکی
جوان كه گونجاو بوو بیت بۆی له گشت بواره كاندا چاك بوو بیت. ٣٣٩
* پێشهوا (الالوسی) ده ئیت: (واته په روه ردار به شیوه یه کی زۆر جوان له په رستش و
گوێزپایه ئی خویدا په روه رده ی کرد). ٣٤٠

پێویسته هه لوێسته بکه ین له سه ر پوکاری ئایه ته که ﴿وَأَبَّهَا نَبَاتًا حَسَنًا﴾ كه جوان
گه شه کردنی ئه و و سه لامه تی و ته وای پیکهاته ی سه روشتی ده گه یه نیته، ئه گه ره له وه دا
شتیک هه بوایه له عاده ت ده رچوو بوایه له گه شه ی فیتری به شه ردا، ئه و بینگومان له
پنشته و گونجاوتر بوو لی ره دا باسی بکرایه.

٣٣٦- تفسیر المراغي ١/ ١٤٥.

٣٣٧- مفاتیح الغیب للامام الرازی ٨/ ٢٨.

٣٣٨- تفسیر ابن کثیر ١/ ٣٥٩.

٣٣٩- الکشاف للزمخشري ١/ ٣٥٨ به ده ستکاری به ره.

٣٤٠- روح المعانی ٣/ ١٢٩.

باسی سینهیەم:

زەکهەریا (علیه السلام) کهفاله‌تی (مریم) (علیها السلام) ده‌کات:

خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَكُنْهَا زَكَرِيَّا كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا مِزْنًا قَالَتْ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (ال عمران: ۴۷).

پاش ئەوه‌ی که خوای گه‌وره‌ مه‌ریه‌می قبول و وه‌رگیراو کرد، و به‌جوانی په‌روه‌ده‌ی کرد و پێ‌ی گه‌یاند، و که‌سیکی بۆ دیاری کرد که هه‌ستیت به‌ کارو باره‌کانی و سه‌ره‌رشتی بکات و گرنگی پێ‌یدات و به‌ چاکی و جوانی سه‌ره‌رشتی په‌روه‌ده‌ و کهفاله‌ت کردنی بکات، خوای گه‌وره‌ زەکه‌ریا پێغه‌مبه‌ری (علیه السلام) بۆ دیاری کرد، که کهفاله‌تی بکات، ئەمەیش نیعمه‌ت و به‌زه‌یی یه‌ک بوو له‌ خواوه‌ به‌سه‌ر مه‌ریه‌مدا پێ‌دا. خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی: ﴿وَكُنْهَا زَكَرِيَّا﴾.

-به‌لام چۆن کاری ئەم کهفاله‌ت کردنه‌ ته‌واو بوو به‌پایان گه‌یشته‌؟.

بێگومان کاره‌که به‌ ته‌وفیق و فه‌رمانی خوایی ته‌واو بوو، پاش ئەوه‌ زانا جوله‌که و پیاوانی پوه‌بان ناکۆکی و کێشه‌ که‌وته‌ نێوانیان له‌سه‌ر کهفاله‌ت کردنی مه‌ریه‌م، هه‌ر یه‌که‌یان تکای وابوو و داوای وابوو که خۆی هه‌ستیت به‌ کهفاله‌ت کردن و سه‌ره‌رشتی کردنی و ئەو رێزه‌ بۆ ئەو بێت و به‌شی باش و به‌ختی هه‌بێت له‌و کار و پله‌ به‌رزهدا. مه‌ریه‌م (علیها السلام) کچی پێشه‌وا و زانا عمران (علیه السلام) بوو، که پیاو چاکێک بوو به‌لام پێش ئەوه‌ی چاوی به‌ بینینی که‌چه‌کی بکه‌وێت مرد. هه‌ریه‌که له‌و پیاوانه‌ سوور بون و چه‌زبان به‌وه‌ ده‌کرد که ئەو رێزه‌ بۆ خۆی بێت و، وه‌فایه‌ک بێت به‌رامبه‌ر مامۆستا که‌یان که په‌روه‌رده‌کار و چاکه‌کار و پێشه‌وايان بوو، هه‌موویان پێش بپکێ و موئافه‌سه‌ی یه‌که‌ترییان ده‌کرد، هه‌تا گه‌یشته‌ ئاستی مەملانی و ناکۆکی و کێشه‌ و ده‌مه‌قاله‌ له‌سه‌ر کهفاله‌ت کردنی مه‌ریه‌م (علیها السلام).

خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی: ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَاهُمْ أَمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ (ال عمران: ۴۴). بێگومان هه‌ریه‌که‌یان نۆز سوور

بوون له سهر كهفالهت كردنى مهريهم، كاتيك هه مويان له سهر وشهيهك كۆنه بوونهوه و
پيك نهكهوتن له سهر راو بو چونيك، ههريهكهيان دهيوست نهو پيزو گهوهريه يه بو
خوى ههلبژيريت، بهلام نهوه چاكترو جواتر بوو كه هه موويان دهستيان له كارى
كهفالهت كردنه ههلبگرتايه و جنيان بهيشتايه بو پينغه مبهز زكريا (عليه السلام) بهلام
كاتيك موناقه شه و ده ماقالهيان دريژهي كيشا دهريارهي نهو كه سهي كه مهريهم كهفالهت
دهكات له سهر نهوه پيك كهوتن كه (قرعة) ي بو بكن، ههركهس له كارى (قرعة) كهدا
برديهوه و بوى ده رچوو، بئگومان نهو كه سه كهفالهت كردنه كهي بردوتهوه.

خوای گهوره فهرموى: ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَاهُمْ أَمْ يَكُنْ لَهُمْ سِرٌّ﴾.

* ئيمامى (بوخارى) له (ابن عباس) هوه (خوا لييان پازى بيت) پيوايه تي كردوه: له
تهفسيري نايه تي: ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَاهُمْ﴾ دهليت: (قرعة) كهيان كرد، هه موو
قهله مهكانيان فري دا بو ناو ئاويك، قهله مهكهي زهكهريا سهر ئاوهكه كهوت و ئينجا
كهفالهت كردنهكه بو زهكهريا ده رچوو. ^{٢٤١}

پيشهوا (ابن الحجز) دهليت: قهله مهكهي زهكهريا سهر ئاوهكه كهوت و نوqm نه بو.
له گيرانه وهيهكي تر دا هاتوه: كه بئگومان نهوان (قرعة) يان كرد بو كهفالهت كردنى
(مريم) كه كاميان كهفالهتي بكن، ههريهكهيان قهله ميكيان دهريهنا، كاتيك گشت
قهله مهكانيان هه لدا بو ناو ئاوهكه، قهله مهكانيان كهوته ژ ير ئاوهكه و قهله مهكهي
زهكهرياش بهرز بوويه وه بو سهر ئاوهكه ئيتر نهو كهفالهتي مهريهمي كرد. ^{٢٤٢}

نيمهيش دهلنن: وهك يهك بووه، نهگهز قهله مهكهي زهكهريا پويشتييت و پيش
قهله مهكانى نهوان كهوتبييت، يان قهله مهكانى نهوان پويشت بيت و قهله مهكهي نهو
مايبتوه و به سهر ئاوهكه وه جيگر بوو بيت يان سهر ئاوهكه كهو تبيت و به سهر
ئاوهكه وه مهلهي كردييت و قهله مهكانى نهوانيش نوqm بووييت يان به پينچه وانهوه، ئيتر
كارى (قرعة) كردنه وه له سهر حال و باريك بوو بيت، گرنگ نهوه بووه كه زهكهريا
برديه تيبه وه و كارى سه ره رشتى و كهفاله تهكه بو نهو بووه. بئگومان خوای گهوره
پيزى له مهريهم (عليها السلام) گرت به وهي كه زهكهريا (عليه السلام) ي بو دهست
نیشان كرد كه كهفالهتي بكات، ئيتر زهكهرياش پويى كرده كارى كهفاله تهكه و بو

^{٢٤١} - رواه البخاري في صحيحه كتاب الشهادات، باب القرعة في المشكلات.

^{٢٤٢} - فتح الباري ٥/٢٤٧ به كورتى.

ئەوێ بەو کاره پیرۆزه زیاتر له خوای گهوره نزیک ببیتهوه، ئەمەیش وهفا و پێزانین و چاکه و خهیریکی گهوره و فراوان بوو. زهکهریا (علیه السلام) ههچهند خۆی پووی کرده کارهکه، به لām له گهڵ ئەوهشدا خوای گهوره هیدایهتی دا و کار ئاسانی بۆ کرد.

پێزگرتنیکی گهوره له مەریهه (علیها السلام)

خوای گهوره فرمویهتی: ﴿كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا مِزْنًا قَالَتْ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (آل عمران: ۳۷).

زهکهریا پێغه مبهه (علیه السلام) ههستا به کاری که فالت کردنی مەریهه، و خوای گهوره (بیت المقدس) ی کرده شوینی مريم (علیها السلام) که به پێزترین شوینی بوو. که ئەویش محرابه که ی بوو.

خاوهنی (الکشاف) ده لێت: (وتراوه: زهکهریا (علیه السلام) میحرابیکی بۆ دروست کرد له مژگه وته که دا، واته ژوریک، به په یژه یان قادرمه بۆی سهرده کهوت، وتراوه (محراب) به پێزترین شوینی دانیشتن و بهشی پێشه وهیتهی، وهک ئەوێ که مەریهه له به پێزترین شوینی (بیت المقدس) دا دانرابیت. وتراوه: مژگه وته کانیا ناو ده نرا (المحاریب) و ریوایهت کراوه که کهس نه ده چوو له لای مەریهه ته نه زهکهریا (علیه السلام) نه بیته، و کاتیک لای مەریهه (علیها السلام) ده ریچوایه، کهوت ده رگای له سهه داده خست).^{۳۴۳}

* خاوهنی (المفردات) ده لێت: (میحرابی مژگهوت، ده لێن به وه ناو نراوه، چونکه شوینی (حرب) و جهنگه له گهڵ شهیتان و ئاره زه کاندرا، ههروه ها وتراوه: به وه ناو نراوه له به ره وهی که مافی ئینسانه له شوینه دا (حربی) جهنگاوه ری بیته له وهی که سهه رقال بیته به شته دنیا یی یه کانه وه، ههروه ها ئه سل و بنه رتهی ئەوێه که محرابی (بیت) بهشی پێشه وهیتهی، پاشان کراوه به مژگهوت و بهشی پێشه وهی ئەو ناوهی وه رگرتوو، وتراوه: به لکو میحراب ئه سل و بنه رتهی له مژگه وتدایه، و ناویکه تایبهت کراوه به بهشی پێشه وهی مه جلیسه که، به بهشی پێشه وهی (بیت) مال دهوتریت (محراب) وهک هاو شیوه یه که به (محراب) ی مژگهوت، وهک ئەوێ ئەمه راستتر بیته ...).^{۳۴۴}

^{۳۴۳} - الکشاف للزمخشري ۱/ ۳۵۸.

^{۳۴۴} - المفردات للراغب مادة ح و ب ص: ۱۱۲.

* خاوەنى (المصباح المنير) دەلالت: (...وتراوه ميحرابی شوينى نوپژ کردن له (المحاربة) وەرگراوه، چونکە نوپژ خوین لەو شوینەدا لەگەڵ شەیتان و نەفسى خویدا دەجەنگیت).^{٢٤٥}

واتە: ھەلەدەستیت بە چاکسازی کردنى نەفسى خوێ و پەرورەدەکردن و پاک کردنەوێ. زەكەریا (عليه السلام) ئەو شوینەى بۆ ھەلبژارد و دەستنیسانی کرد، کە بەرزترین و باشتەین و بەپزترین شوینی مەزگەوتەكە بوو. ھەموو شوینیك لە مەزگەوتدا پز و گەورەیی و پیرۆزی و ھەزلی خوێ ھەیە، ئەو شوینەى بۆ ھەلبژارد وەك پزێك بۆ مەریەم (عليها السلام) ﴿كَلَّمَآ دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا مِزْنًا﴾.

واتە: (ھەر كاتێك زەكریا دەرچوو بۆ سەردانی مەریەم لە شوینی خواپەرستی یەكەیدا، دەیبینی پزق و پۆزی و ناز و نەعمەتى جۆرا و جۆری لایە). زەكەریا ئەمانەى بۆ ئەو نەھێنابوو، ھەروەھا لەو میوە و پزق و پۆزییەى ئەو كات و ھەرزە دیاریكراوە نەبوو، زەكەریا دەیزانی کە كەسى تر جگە لەو نەدەھاتە لای، تەنھا ئەو ھەڵسابوو بەكارى كەفالت كردنەكەى، ھەتا ئەو كارە زەكەریای ھەژاندبوو، و تووشى سەرسامى كردبوو.

* زانا (ابن كثیر) دەلالت: {(مجاهد و عكرمة و سعيد بن جبیر والضحاك و قتادة و كەسانى تر) وتویانە: زەكەریا لەو ھەرزى زستاندا میوەى ھاوینەو، لەو ھەرزى ھاویندا میوەى ھەرزى زستانەى لەلای مەریەم (عليها السلام) دەبینى}.^{٢٤٦}

دەلالت: پزق و پۆزی خۆراكى جەستەو پۆحیش دەگرتەو، كە خواردن و خواردنەو و شتانی تریش لە پێویستیيەكانى ژيان دەگرتەو، لە ھەموو ئەو شتەنەى كە سوود بە ئینسان دەگەینەن و دەستى دەكەوێت، ھەروەك چۆن خۆراكى پۆح زانست و شتى تریش دەگرتەو.

* ئەو پزق و پۆزی یەى كە لەلای مەریەم (عليها السلام) بوو لە ھەموو جۆرە میوەیەكى تێدابوو كە ھى ھەرزى خۆیشى نەبوو لەبەرئەو بەشیوەى (نكرة) ھات، كە زۆرى و ھەمە جۆرى دەگەینەنیت، پزق و پۆزییەكى ھەست پێكراو و ھەروەھا مەعنەویش بوو.

* ھەروەھا ئەو پزق و پۆزی یەى لە زنجیرەى (كرامات) پزگرتەكان بوو، كە خاوى گەورە ئاشكرا و دیارى خستبوون بۆ مەریەم (عليها السلام)، بۆ ئامادەکردنى بوو بۆ

^{٢٤٥} المصباح المنير للفيومي ١٠/٢ مادة ح و ب.

^{٢٤٦} -تفسير ابن كثير ١/٣٦٠.

ریکی سەپرو گرتگ کە خۆی چاوەپێی دەکرد، کە دروستکردنی عیسا (علیه السلام) بوو، بەبێ باوک.

هەلۆیستی زەکەرەیا (علیه السلام) لەم ریزگرتنەدا

﴿قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (آل عمران: ۲۷).
زەکەرەیا (علیه السلام) بە سەرسۆپمانەوه پرسیاری کرد لە مەریەم (علیها السلام) دەربارەی ئەوەی ئەوەی کە لای ئەو پویداوه، پرسیاری کردو وتی: ﴿أَنَّى لَكَ هَذَا؟﴾ ئەم شتانەت لەکۆی بوو، یان لە کۆیو هات؟ وچۆن گەیشت بە تۆ و بێجگە لە من کەسی نایەتە لای تۆ؟

﴿قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ بەخششەکانی خوا زۆر و بەردەوامن، و سنوریان بۆ دانانرێت، و بەرەستیشیان لەبەردەمدا نییە، و فەزل و میهرەبانی خوایش زۆر گەورەیه و گەنجینهکانیشی پڕن.

خاوەنی (روح البیان) دەلێت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾.

واتە: بەبێ دیاریکردن لەبەر زۆرییەکی، یان بەبێ ژماردن و لێپرسینەوهی، یان بەجۆریکە چاوەروانی نەبووه و حسابی بۆ نەکردووه. وەك خۆی گەرە فەرموویەتی: ﴿وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْسَبُ﴾ (الطلاق: ۲).^{۲۴۷} بێگومان خۆی گەرە بە بەندەکانی بە جۆریک دەبەخشێت کە چاوەروانی نەکردووه و حسابی بۆ نەکردووه، واتە بەبێ دیاریکردن و نەخشە دانان و بیرکردنەوه لێ. لە فەرموودەیهکی قودسیدا هاتووه: (دەستی راستی (بەخشندەیی) خوا پڕە، هیچ شتێک کەمی ناکاتەوه، پڕە و بەشەو و پۆژ بە خۆرم لێی دەپژێت، ئایا بێنیوتانە لەو پۆژەوهی کە زەوی و ئاسمانەکانی دروست کردووه چی بەخشێوه، بێگومان هیچ لە دەستی راستی (بەخشندەیی) ئەو کەمی نەکردووه).^{۲۴۸}
لە فەرموودەیهکی تردا هاتووه: (... ئەو بەندەکانم، ئەگەر سەرەتاو کۆتاییان بە مەروە و جنۆکەتانەوه، تێکرا لە گۆرەپانیکیدا بوەستن و داوام ئی بکەن، هەموو مەروە و مەروە کە

^{۲۴۷} - روح البیان ۲/ ۲۹.

^{۲۴۸} - رواه مسلم في صحيحه عن أبي هريرة | كتاب الزكاة.

داواى دهكاته پیتی ببه خشم، نهوه هیچ لهوهی كه له لای منه كهه ناكاته، مهگهر نهوه نهوهی كه دهزییهك له ئاوی دهریا كهمی دهكاتهوه).^{۲۴۹}

زهكهریا (علیه السلام) پوو دهكاته خوا و دهپاریتهوه كه كورنیكى چاكه كاری پی ببه خشیت

خوای گهوه له سووره تی (آل عمران) دا دهفرمویت: ﴿فَالِكِ دَعَا نَزَكَرَ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (آل عمران: ۳۸).

زهكهریا (علیه السلام) میزدی خوشکی مهريم (علیها السلام) بوو، و یهكێك بوو له پیغه مبه رانی نهوهی ئیسرائیل (علیهم السلام)، نه سب و پهچه لهکی دهگهریتهوه سهر سولهیمان (علیه السلام) لهویشهوه بو سهر ئیبراهیم (علیه السلام) كه له بنهچهیهکی پاك و بهرێز بووه. خیزانهكهی زهكهریایش (علیه السلام) ئافره تیکی چاكه كار و ئارامگربوو، خوای گهوه به نهزوكی تاقی كردهوه، نهویش كاری خۆی دایه دهست خوا و پازی بوو به قهدهر و بریاری خوا، و له گهڵ هاوسهرهكهی خۆیدا دهژیا به ژانیکی جوان و چاك و هیمنانه و له سهر خۆیی. بیگومان خوای گهوه سهناو ستایشی زهكهریا و هاوسهرهكهی له قورئاندا كردهوه له گهڵ (یهحیای) كورپاندا. فرموییه تی: ﴿وَمَرْكَرًا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ (۸۹) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ نَزُوجَهُ إِهْمُ كَانُوا يُسَاسِرُونَ فِي الْحَبْرَاتِ وَيَذْعُونَ مَرْغَبًا وَمَرْهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۹-۹۰).

واته: (یادی زهكهریا بكهروه كاتیک هاناو هاواری بو پهرهردگاری بردو وتی: پهرهردگارا من به ته نهایی مه هیله رهوه (نهوهیهکی چاك و پاكم پی ببه خشه) تۆیش چاكترین زاتیک له پاش من و هه موو مردویهك ده مینیتهوه، ئینجا ئیمه نزاكه یمان گیرا كردو (یحیی) مان پی به خشی، و چونكه به راستی نهوانه چالاك و گورج و گۆل بوون له نه نجامدانی هه موو خهیر و چاكه یه كدا نزی به كولیان ده كرد، به

ئومىدى پەرحمەت و بەهەشتى ئىمە، و لە دۆزەخ و خەشمى ئىمە دەترسان و ئەوان ھەمىشە گەردن كەچ بوون بۇ ئىمە).

بىگومان خاى گەورە پىزى لە زەكەريا (عليه السلام) گرت. بەھوى ئەوھى كە پىزى لە مەريەمى بى باوك و نازدار گرتبوو، و ئەو پىزىگرتەيش لە مەريەم، ھۆكارىكى راستەوخۆ بوو لەوھدا كە زەكەريا پىزى كەردە خاى گەورە و دەستى كەرد بە دوعا و پارانەوھ كە خاى گەورە مندالىكى پاك و چاكى پى بېخەشت.

﴿هَٰذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ﴾. واتە: ھەر لەو كات و شوینەدا زەكەريا ئەو پىزە گەورەيە دەبينىت و ئەو نیشانە سەر سورھىنەرەى بەرچا و دەكەوئە لە مېحرا بەكەدا كە شوئىنى پەرسەش و گوێزايەلى بوو و شوئىنى بەزەيى و بەرەكەت و دەورو لىكردنەوھ و بەدەمەوھ چوونى خاى بوو. ئىنجا زەكەريا پىزى دەكەتە خاى گەورە و دەست دەكەت بە دوعا و پارانەوھ كە خاى گەورە مندالىكى چاكى پى بېخەشت.

زانای تەفسىر (ابن كثر) دەلئەت: (.. ھەندىك وتوانە زەكەريا (عليه السلام) ووتى: ئەى ئەو كەسەى پىزى و پۆزى و بەرو و بوم دەبەخەشت بە مەريەم بەبى كاتى ديارى كراو و وەرزی خۆى، مندالىكىش بە من بېخەشە كە ھەرچەندە كات و وەرزی خۆى نىيە) ﴿قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾. لەو كات و شوینەى كە پىزى و كەرامەتەكانى بە سەرمەريەمەوھ بىنى، كە بەلگە بوون لەسەر چاكەكارى و نىزىكى لە خواوھ، ئەوئىش ئاواتى دەخواست كە مندالىكى بىئەت و بىنايى چاوەكانى پى پوون و گەش بىئەتەوھ و دل و دەرونى پى كراوھ و فراون بىئەت.

داواكارىيەكە بە ووشەى (الھبە) ھات {چونكە ئەم ووشەيە تەنھا چاكەى (پوت و بى تىكەل بوون بەشتى تر) دەگرتەوھ لە بەرامبەرى ھىچ شتىكەوھ نىيە كە دەگونجىت، باوكەكە ھىچى تيا خەرج نەكەت، لەبەر گەورەيى تەمەنى، بۇ دايكەكەيش چونكە نەزۆك بوو مندالى نەدەبوو}.^{٢٥٠}

﴿مِنْ لَدُنْكَ﴾ دەربىرىن و لىكدانەوھ بە ﴿لَدُنْكَ﴾ بەبى دەربىرىن بە شىوازى (مِنْ عِنْدِكَ) چونكە بە دەست ھىنانى مندال و دەست كەوتنى بەپى عورف و عادەت ھۆكارى تايبەتى خۆى ھەيە، كاتىك داواى مندالى كەرد لەگەل لەدەستدانى ئەو ھۆكارانەدا، ئەمە

واتە: ئەي خوداي من من لە تۆم دەوئەت كە لەم مەسەلەيەدا ھۆكارەكان لايەزەت، و تەنھا و تەنھا بە تواناي خۆت ئەو مندا لەم پى بېخىشەت بەبى ھۆكار. ^{۲۰۱}

كوپ بەخشىش و ديارىيە لەلايەن خواو، و بەخشىنى كوپ لەگەل كۆبوونەوھى ھەموو بەربەستەكان لەگەورەيى تەمەن و نەزۆكى و لە عادەت دەرچوون، ئەمانە ديمەنىك بوون لە گەورەيى دەستەلات و قودرەتى خۆي گەورە و جوانى كارو ويست و ئىرادەكانى. لەبەرئەو تەفسىركردنى بە (لەن) ئەو تايبەت ترە لە (عند) چونكە بەخشىنى كوپ بە زەكەريا لەگەل گەورەيى تەمەنى و نەزۆكى ھاوسەرەكەى ئەو بەخشىن و تايبەتەمەندى بوو لەلايەن خواو بۆ ئەو و خۆي گەورەيش بە توانايە بەسەر ھەموو شتەكاندا.

﴿ذَرِيَّة طَيْبَةٍ﴾ ئەو گونجاوى شتەكە بوو بۆ خواو نەكەى، لەبەرئەو دەيەوئەت كە چاك و پاكە. شارو وولاتى پاك ئەو شوئەنەيە كە گونجاو بۆ ژيانى دانىشتوانەكەى لە پووى بوونى ئاو و ھەوا و پزق و پۆزى فراوان و شتەنى تر لەو شىوئەيە، خۆي گەورە فەرەموويەتى ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ حَبًّا مُتَوَاظِعًا ۖ وَنَخْلًا يُؤْتِي أُكُلَهُ فِي شَهْرٍ مِّنَ الْحَرِّ﴾ (الاعراف: ۸۵).

واتە: (وولاتى بە پىت و چاك و ئاوەدان، دار و درەخت و پووەكى تيادا دەپوئەت بە فەرمانى پەرەردگارى).

ھەرەھا لە چىروكى (سبأ) دەفەرەموئەت: ﴿كُلُوا مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ﴾ (سبأ: ۱۵). (بخۆن لە پزق و پۆزى پەرەردگارتان و سوپاس گوزارى بن، وولاتىكى خۆش و ئاوەدان، پەرەردگارىكى لىخۆشبوو لىبوورە...). ژيانى خۆشى و ئاوەدان بريتىيە لەوھى كە ھەندىك بەشى لەگەل ھەندىكى تردا گونجاو بىت و دلى تيا دامەزرىت، و لەوانەيش خۆشى و پاكى و ئاوەدانى: بۆن و بەرامەى خۆش و منداڵ و نەوھى چاك كە چاكە كارىبىت بۆ باوكى خۆى، كە لە پووى سىفات و كردارەوھ گونجاوبىت، جىگاي تكاو ئاواتەكانى باوك و دايكى بىت.

كاتىك زەكەريا (عليه السلام) لە خۆي گەورە پارايەوھ كوپىكى پى بېخىشەت، خۆي گەورەيش وەلامى دوعاكەى دايەوھ و، وەك ئەوھى كە خۆى داواى كردبوو پىنى بەخشى، و يەحيياى پى بەخشى كە زۆر لە عيسا (عليه السلام) دەچوو. خەلكى ھەموو يەكپەران

بوون دهربارهی شهوی که لای عیساو مهربمی دایکی بوو له ته واوی پِیژ و
که رامات.....^{۳۰۲}

﴿إِنَّكَ سَمِعَ الدُّعَاءَ﴾ واته خوای گه وره دوعاکان ده بیستیت و وهری ده گریت و وه لامیشیان
ده داته وه. به راستی قورنانبی پِیژ دهربارهی دوعاکهی زه که ریا (علیه السلام) دوا وه له
چهند شوینیکی تردا، که سودی زیاتری تیا ده بینین باسی بکهین و پوونی بکهینه وه.

دوعاکهی زه که ریا (علیه السلام) له سوورتهی (مریم) دا

خوای گه وره فرمویه تی: ﴿كَبِيعْصَ﴾ (۱) ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا (۲) إِذْ نَادَى رَبَّهُ
نِدَاءً خَفِيًّا ﴿مَرِيَمُ: ۱-۳﴾.

نایه ته کانی سوورته که به ﴿كَبِيعْصَ﴾ ده ست پی ده کات که چهند پیتیکی جیا جیان،
و هه ندیک له سوورته کانی قورنانبی بهو پیتانه ده ست پی ده کات. نیمه زانست و
پوونکرده وهی ئەم پیتانه بو خوای گه وره خوای جی بهیلتین.
﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا﴾.

ئەم نایه ته پِیژ وه یادخستنه وهیه بو پیغه مبه ر ﴿عَلَّیْ﴾ به ره حمهت و به زهیی خوای گه وره
به بهنده و پیغه مبه ری خوای زه که ریا (علیه السلام).

پوونکرده وه: {ئەم نایه ته پِیژ وه: ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا﴾. ره گه زی بنه رتهی
بابه ته کانی سوورتهی (مریم) له خو ده گریت که بریتین له (الرب - العبد - رحمة - الرب للعبد
- راحة العبد للرب - کمال الرب فی غناه). واته: (په روهردگار - بهنده - به زهیی
په روهردگار به بهنده کانی - پیویستی بهنده به په روهردگاری - ته واوی په روهردگار که
دهوله مهنده و پیویستی به هیچ نییه). هه روهها په روهردگار به رحم و به زهیی یه و
چاکه ی زوره به سهر بهنده کانییه وه. ده بینین نایه ته کانی سوورته که ته رکیز ده که نه سهر
ناوی پِیژ و جوانی (الرحمن) که نه و په ری چاکه و رحم و به زهیی ده گه یه نییت،
بهنده ییش لهم ناوه وه ته واوی ملکه چی و په رستشی په روهردگاری وهرده گریت، و

پيغه مبهراڻ (عليهم السلام) زۆرترين كهس بوون كه په رستشني خويان كردووه و ملكه چي فهرمانه كاني بوون، ئهوان نمونه ي ئينساني ته واو و كامل بوون له كاملې به شه ربووندا كه تايبه تمه ندبوون بهو سيفه تانه و په رستشيان نه تمامداوه بۆ خوي گه وه).^{٢٥٢}

﴿إِذْ نَادَىٰ رَبُّهُ نَدَاءً خَفِيًّا﴾ (مریم: ٢). به نهينی و شاراوه يی له پهروه رډگاری پارايه وه، نه وه يش زانراوه كه شاردنه وه ی دعا يان ئاشكرا كردنی لای خوي گه وه وهك يهك وايه، چونكه خوي گه وه ﴿عَلَّمَ السِّرَّ وَأَخْفَى﴾ (طه: ٧).

واته: خوي گه وه هه موو نهينی و شاراوه يهك ده زانیت، بيگومان خوي گه وه گوینی له دهنگی ميژوله يهكي په شه له سهر به رډيكي ساف و لوس له شهوي تاريكدا، نهو نزك و وه لامده روه ی دعا كانه.

دعا كردن به نهينی تايبه تمه ندی خوي هيه چه نكه چا كتره له پړوی ملكه چي و خشوع و دلسوژيه وه، و نزك تريشه بۆ وه لام دانه وه، (قتادة) ده لیت: بيگومان خوي گه وه ئاگای له دلی خواناسانه، و دهنگی نهينيان دهبيستیت.^{٢٥٤}

وتراوه: به نهينی كردنی دعا بوئه وه ی نه بادا خه لکی گالته ی پی بکات و بلین: ئیوه سهيري نهو پياوه پيره له ناو چووه بکه ن كه داوای کوږ دهكات!^{٢٥٥}

به لام نه وه ی كه له پيشترو دروست تره نه وه يه كه بيگومان نهو دعا كه ی به نهينی كرد تا چا كتر به هيژتر بيت له پړوی (اخلاص) دلسوژيه وه و نزيك تر بيت بۆ قبول بوون.

له فهرمووده يه كدا هاتووه: (ابو موسی الا شعری) (خوي ليی پازي بيت) ده لیت: له خزمهت پيغه مبهردا (ﷺ) بووين، له سه فهري كدا خه لکی به دهنگی به رزه وه (الله الاكبر) يان دهكرد. پيغه مبهريش (ﷺ) فهرمووی: (خه لکينه له سه رخو بن، خو ئیوه بانگی كه سيك ناكه ن كه كهرو ناديار بيت، ئیوه بانگی كه سيك دهكهن كه بيسهرو نزكه و هه ميشه له گه لتانه...)^{٢٥٦}.

^{٢٥٢} - التوحيد والتزوية في سورة مریم تأليف عبدالحميد محمود طهazan ص/ ١١.

^{٢٥٤} - تفسير ابن كثير ١٠/٢ و تفسير الماوري ٥٧٨/٢.

^{٢٥٥} - تفسير الماوري ٥٧٨/٢.

^{٢٥٦} - رواه مسلم في صحيحه كتاب الذكر والدعاء و التوبة .

لَ رَبِّ إِي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا ﴿٢٥٧﴾. ئەم ئایەتە پێرۆزە حاڵی زەكەریا (علیه السلام) پوون دەكاتهووە و دوعاكەیمان پێ دەئێت: ﴿قَالَ رَبِّ إِي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي﴾ واتە ئێسكەكانم لاواز بوون و هیزى جەستەم لاواز بوو (بەهیزى خۆى خستە پال ئێسكەكانى چونكە كۆلەكە و ڕاگیركەرى جەستەى پوون بێگومان توشى لاوازی هاتبوون و پوكاوبوونە و بەهۆیەو هیزى جەستەى زۆر دابەزیبوو).^{٢٥٧}

* (ماموستا عبدالكريم الخطيب) لە تەفسیرەكەیدا دەئێت: پوكانەو یان لاواز بوونی ئێسكەكان، ڕەنگە بێتە ھۆكارێك كە ئینسان بە ھۆیەو ڕوخیت و پایەكانى جەستەى داكەون، پەیکەر و ھەیکەلى ئینسان لەو ئێسكانە پێك ھاتوون كە شیوەى ئەوى ڕاگرتوو و بەیەكەوێ بەستون، و ئایەتى: ﴿وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي﴾. (جوانتر و بەهیزترە لە ڕونکردنەویدا لەوێ كە بَلَّيْتُ (الضعف) و نەمانى هیزى جەستەشى لە: (وهن عظمي) ئەو وتەى یەكەمیان ئاماژە بۆ ئەو دەكات كە ئەو ئێسك لەلاشەیدا نەماوە، بەلكو ئێسكەكانى ڕۆشتوون و ھەك ئەوێ ئەو پێویستی پێیان نەمايێت، بەلام وتەكەى تریان ئەو دەگەیەنێت كە ئێسكەكانى ماون و خاوەنى ئێسكى جەستەى خۆیەتى...)^{٢٥٨}

خوای گەرە لەم ئایەتەدا: ﴿وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا﴾. قسەكەى حەزەرتى زەكەریامان (علیه السلام) بۆ دەگیرێتەو. واتە پێرپووە و سەرى سپى بوو كە ئەو دەگەیەنێت تەمەنى گەرەیه. خاوەنى تەفسیری (الظلال) دەئێت: (...دەرپڕین و لیكدانەو بەو شیوەیە كە جوان وێنەى كێشاوە كە پیری نیشاندانەو كەقژی سەرى ھەك ئاگرى پوناك ھەلگیرساوە و ھەموو مووھەكانى سەرى ھەك ئەو ئاگرە ھەلگیرساوە ئى كردوو و لەناو قژە سپىیەكانى سەریدا مووی ڕەشى تیا نەماوەتەو).^{٢٥٩}

سپى پوون سەر دەگیرێتەو و دەتەنێتەو ھەرەك چۆن ئاگرۆ پۆشى ووشك دەگیرێتەو و وەیتەنێتەو لەمەو ھەردەكەوێت ئاماژە كراوە بۆ لاوازی و پێویستی بەرھەم و بەزەیی خوا ھەیه.

^{٢٥٧} - روح المعاني للأمام الاوسي ١٦/ ٥٩.

^{٢٥٨} - التفسير القرآني للقرآن ١٦/ ٧٢٣.

^{٢٥٩} - في ظلال القرآن ٤/ ٢٣٠٢.

﴿وَكَلَّمَ اٰكُنَّ دُعَاكَ رَبِّ شَمِيًّا﴾. واته: به لām من هه‌رگیز له دوعاو پارانه‌وه‌م له زاتی تو

نائومید نه‌بووم ئه‌ی په‌روه‌ردگارم (ده‌ستت نه‌ناوه به‌پروومه‌وه).

خواه‌نی ته‌فسیری (الظلال) ده‌لێت: (زه‌که‌ریا (علیه السلام) دان ده‌نێت به‌وه‌دا که خوای گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌وه پای هیناوه که وه‌لامی دوعا‌کانی بداته‌وه کاتی‌ک داوای ئی کرد: و نائومید نه‌بووه له دوعا‌کانیدا له په‌روه‌ردگاری له کاتی گه‌نجی‌تی و هینیدا، به‌لام به‌راستی ئیستا زیاتر پی‌ویستی به‌خوا هه‌یه له‌م کاتی پیر‌بوون و لاوازییه‌دا که خوای گه‌وره وه‌لامی بداته‌وه و نازو نعی‌مه‌ت برێژێت به‌سه‌ریدا).^{٣٦٠}

نیمه‌یش ده‌لێن: ئه‌مه ئه‌ده‌بیکی جوانی دوعا‌کردنه که‌به‌نده به‌ستایشی خوای گه‌وره ده‌ستی پی بکات تا ئه‌وه‌ی خۆی به‌سی‌فه‌تی ته‌واو کامل باس بکات. بێ‌گومان خوای گه‌وره لایه‌نی سه‌ره‌کییه‌و سوپاس و ستایش کراوه و به‌رده‌وام نازو نعی‌مه‌ت و پێژ به‌سه‌ریدا ده‌رێژێت و بۆی دیار ده‌خات.

پی‌ویسته که‌سێک که دوعا و پارانه‌وه ده‌کات زۆر دُنیا‌بی‌ت له‌وه‌ی که‌خوای گه‌وره وه‌لامی ده‌داته‌وه، و گومانی باشی به‌خوا بی‌ت و دُنیا‌بی‌ت به‌وه‌ی که‌له‌لایه‌ن خواوه ده‌بی‌ت. له‌فه‌رمووده‌یه‌کی (قودسی) دا هاتووه که پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) له‌په‌روه‌ردگاره‌وه بۆمان ده‌گێڕێته‌وه، ده‌فه‌رمو‌یت: (خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: من له‌گه‌ل گومانی به‌نده‌ی خۆم، من له‌گه‌ل‌ی‌دام کاتی‌ک یاد‌م ده‌کات، ئه‌گه‌ر له‌ده‌رون و نه‌فسی خۆیدا یاد‌م بکات، ئه‌وا منیش له‌ده‌رون و نه‌فسی خۆمدا یاد‌ی ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر له‌ناو کۆ‌پ و کۆمه‌ل‌دا یاد‌م بکات، ئه‌وا منیش یاد‌ی ده‌که‌م له‌ناو کۆ‌پ و کۆمه‌ل‌یک‌دا له‌وه‌ی خۆی چاک‌تر‌بن، ئه‌گه‌ر یه‌ک به‌ست له‌من نزیک ببێته‌وه، ئه‌وا من یه‌ک بال‌ لێی نزیک ده‌بمه‌وه، ئه‌گه‌ر یه‌ک بال‌ له‌من نزیک ببێته‌وه، ئه‌وا من یه‌ک گه‌ز لێی نزیک ده‌بمه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌ئاسایی بی‌ت بۆلام، ئه‌وا من به‌پا‌کردن به‌ره‌و پوی ده‌چم).^{٣٦١}

له‌سه‌ر به‌نده پی‌ویسته که‌گومانی باشی به‌په‌روه‌ردگاری خۆی هه‌بی‌ت و دُنیا‌بی‌ت و متمانه‌ی به‌په‌رحمه‌ت و به‌زه‌یی خوا بی‌ت و، و‌چاوه‌پ‌وان بی‌ت که خوای گه‌وره داوا‌که‌ی وه‌لام ده‌داته‌وه.

^{٣٦٠} - فی ظلال القرآن ٤ | ٢٣٠٢ به‌که‌مێک ده‌ست‌کاری‌یه‌وه.

^{٣٦١} - رواه مسلم و البخاری فی صحیحهما عن ابی هریره.

له فەرموده یه کدا پیڅه مېهر (ﷺ) ده فەرمووېت: (ئيوه له خواى گه وره بپاړينه وه و دوعا کانتان به شيويه ک بکن که دننباين وه لام ده دريڅته وه، و بزائن که بنگومان خواى گه وره دوعا و داواى خاوه نى دلى غافل و بى ټاگا وه لام ناداته وه).^{۲۶۲}

﴿وَاَيُّ خِفَتِ الْمَوَالِي مِنْ وَرَائِي وَكَأَنَّ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ (مریم: ۵). زه که ریا (عليه السلام) هه والى هوکاري داواکردنى کوږه که ږوون ده کاته وه که ئيسکه کاني لاواز بوون و پيرو سهرسپى بووه، و ده لیت: (به پرستی من له وه ترساوم کوخزم و خویشان و عه شرت دواى مردنم سهرگه ردان ین، (چونکه که سيکي وایان تیا به دی ناکم که شایسته ی گه یاندنى په یامه که ت بیت خوټ ده زانیت) خیزانه که شم مندالی نابیت، بویه داواکارم له به خششى خوټ به هره ورم بکه و مندالیکم پیببه خشیت، که بتوانیت جیگه ی من بگریځته وه).

زانای ته فسیری (الرازی) ده لیت: (زه که ریا (عليه السلام) له هه والدانه که یدا به وشه ی (کان) دووا تپه ږوونى کاته که ده گه یه نیت، مه به ستی زه که ریا ش له م ده ږپړنه، نه وه ی به دوور دانا که کوږیان ببیت و هیاننى مه به سته که به (فعل ماضی) واته کرداری ږاږدوو، به هیژ تربووه).^{۲۶۳} نه وه ده گه یه نیت که هاوسه ره که ی هر له ته مه نى گه نجییه وه نه زوک بووه، ده بیت ئیستا حالى چوڼ بیت که گه یشتو ته ته مه نى گه وره بوون و ناڅومیدى.

﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ واته که سيکم پى ببه خشه که کار و باره کانم له دواى خوټم ږو به ږپړوه به ریت و له سهر به رنامه ی من بږوات ﴿مَرْثِي وَبَرِّثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ ببیته میراتگری من و ثالى یه یعقوب به لام له مال و سامان و داراییدا نا، به لکو میراتگری پیڅه مېه رایه تی و حکمه ت و دانایى و شاره زایی و له دیندا. پیڅه مېه ران (عليهم السلام) دینار و درهم له دواى خوږیان جى ناهیلن، به لکو حکمه ت و هیدایه ت و چاک سازى جیده هیلن، میرات یان له مال و سامان و مولک و شتى دنیایدا ده بیت، یان له زانست و حکمه ت، یان له پیڅه مېه رایه تی و چاکه کاریدا، نه وه یه که میان به دوور گیراوه، چونکه نه وداواى کوږى نه کردووه تاببیته میراتگری مال و سامانه که ی. چونکه پیڅه مېه ران مال و سامان له دواى خوږیان جى ناهیلن.

^{۲۶۲} -رواه الطبرانی فی کتاب الدعاء عن ابی هريره.

^{۲۶۳} -مفاتیح الغیب للرازی ۲۱/۸۲.

ھەروەھا میراتی مۆلك و پاشایەتیشی نەبوو، چونکە زەكەریا (علیه السلام) پاشا نەبوو، و نەو و بنەمالە و ئالی یەعقوبیش پاشا نەبوون و پاشایەتیان لەدوای خوێان جێنەهێشتوو، و یەحیاش (علیه السلام) نەبوو، تە پاشا.

لێرەدا میراتی راستی و حەقیقی ئەو یە کە لەباوکی وەری گرتوو، کە پێغەمبەراییەتی و چاکەکاری و زانست و حیکمەتە.

بەشی ئێمەیش لە میراتی پێغەمبەران (علیهم السلام) بریتی بوو لە زانست، چونکە زانست میراتی پێغەمبەران بوو.

* خاوەنی (المفردات) دەلێت: (ئایەتی: ﴿...وَبَرِّثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ واتە: میراتی پێغەمبەراییەتی و زانست و پێز بەبێ مāl و سامان. چونکە مāl و سامان نرخێ نییە لای پێغەمبەران هەتا موناڤەسە ی لەسەر بکەن، بەلکو زۆر کەم حسابیان بۆ مāl و سامان کرد و زۆرکەم بۆ خوێانیان بەدەست هێناو. ^{۳۶۱}

﴿وَجَعَلَهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ واتە: (پەروردگار! بیکە بە کەسێکی وا کە تۆیش و بەندە چاکەکانیشت لێی پازی بن، ئەو نە چاکەکار و چاکەخواز و دیندار بێت).

خوای گەرە لە کۆتایی سوورەتی (مەریم) دا دەفرمووێت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وِثْرًا﴾ (مەریم: ۹۶).

واتە: (بەر راستی ئەوانە ی کە باوەریان هێناو و کارو کردووە چاکەکانیان ئەنجامداو، لە ئایندەدا خوای میهرەبان سۆز و خوشەویستی و پێزی (تایبەتیان) بۆ ئامادە دەکات، (ھەروەھا لە لایەن فریشتەکان و ئیمانداران و نیشتهجێکانی بەهەشتەو)). خوشەویست و پێزدارن.

(ابوھریرە) (خوا لێی پازی بێت) دەلێت: پێغەمبەر (ﷺ) فرموویەتی: (بەر راستی خوای گەرە ئەگەر بەندە یەکی خوش ویست) ئەوا بانگی جوهرەئیل (علیه السلام) دەکات و پێی دەفرمووێت: بەر راستی من فلانە کەسم خوشدەوێت، دە ی تۆیش خوشت بویت. دەفرمووێت: ئێتر جوهرەئیل ی خوشی دەوێت، پاشان لە ئاسماندا جاردەدات و دەلێت: بەر راستی خوای گەرە فلانە کەسی خوش دەوێت، دە ی ئێویش خوشتان

بووئىت، ئىتر ئەوھى لە ئاسماندايە خوئى دەوئىت، دواى ئەوھ لە زەويدا پەسەند دەكرئىت).

ئەگەر خواى گەورە پقى لە بەندەيەك بوو، ئەوا جبرئيل (عليه السلام) بانگ دەكات وپئى دەفەرمووئىت: بەراستى من رقم لە فلانە كەسە، دەى تۆيش پقت لئى بئىت، ئىتر جبرئيل (عليه السلام) پقى لئى دەبئىتەو، پاشان لە ئاسماندا چارەدات و دەلئىت: (بەراستى خواى گەورە پقى لە فلانە كەسە، دەى ئىوھىش پقتان لئى بئىت، ئەوانىش پقيان لئى دەبئىتەو، دواى ئەوھ بق و خوئى نەويستنى لەزەويدا بۆ دادەنرئىت). (٢٦٥)

* ھەرەھا لە سوورەتى (الأنبياء) ياشدا، باسى دوعاكەى زەكەريا (عليه السلام) ھاتوو، كە لەم ئايەتەدا خواى گەورە فەرمووئىت: ﴿وَرَكَّعًا إِذْ كَادَىٰ رَبُّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ (الأنبياء: ٨٩).

پونكرەنەوھىەك: لەوسى شوئىنەدا كە قورئانى پىرۆز دەربارەى دوعاكەى زەكەريا (عليه السلام) دوا، ناوھپۆكى ئايەتەكان ئەوھيان پوون كەردۆتەو كە پەحمەت و بەزەيى خوا بۆ پئىغەمبەران (عليهم السلام) بوو و ئاز و نىعمەتى خويان زۆر بەسەردا پزائو، تئىبىنى ئەوھىش دەكەين كە ناوھپۆكى دوعاكەى زەكەريا (عليه السلام) لەھەرسى سوورەتەكەدا يەكە و يەك ئامانجيان ھەيە، با ھۆكارەكانىشى جياواز بووبن، بئىگومان جۆرا و جۆرى و راستى ئەودوعايە دەردەخات و مەبەستەكەى پوون دەكاتەو، و دەشگونجئىت دوعاكە لەلایەن زەكەريا (عليه السلام) ھوھ دووبارە و چەندبارە كرايئەتەو، ھەرەھا دەشگونجئىت كە تەنھا يەك جار ئەو دوعايەى كەردبئىت، بەلام قورئانى پىرۆز ئەو دوعايەى لەسى شوئىنى سى سوورەتدا تۆماركەردو، ئەم شوئىنەنىش راستى و مەبەستى دوعاكەيان كۆكردۆتەو، بە جۆرئىك كە ھەر شوئىنئىكان مەبەستى خۆى دەگەيەنئىت، و بەجۆرئىك لە ھەر ھەرسى شوئىنەكەدا شىوھىەكى تەواو پئىك بەئىنئىت، بۆ راستى و مەبەستى دوعاكە، كە ئەمە بۆ خۆى شىوازئىكە لە شىوازەكانى ئىعجازى قورئانى، كە وئىنەى يەك مانا و وا تا دەگەيەنئىت بەلام لەچەند شىوھىەكەدا ھەرەك دژيەك و تئىكەل بوون لە نئىوانياندا نئىيە، بەلكو ھاومانايى و ھاو واتايى كۆيان دەكاتەو، تەواو پئىگەوھە بەندن.

خوای گه وره راست وجوانی فهرمووه: ﴿أَفَلَا يَدَّبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ۸۲).

واته: (ئوه بۆچی ئه وان سه رنجی قورئان ناده ن ولئکی ناده نه وه و لئی ورد نابنه وه؟ خو ئه گه ر له لایه ن که سیکی تره وه بوایه جگه له خوا، بئگومان دژایه تی وجیا وازیه کی زۆریان تێدا ده دۆزی یه وه).

* له سووره تی (الانبیاء) دا خوای گه وره ده رباره ی دوعاکه ی زه که ریا (علیه السلام) فهرمووی: ﴿وَمَرْكَرًا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ مَرْيَمَ لَا تَكْذِبِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۹).

له م شوینه دا زه که ریا (علیه السلام) داوا له خوای گه وره ده کات که به ته نها جی نه هیلت به بی به خشی نی کو پ پنی به لکو کورشی بیت و بیته میراتگری پیغه مبه رایه تی یه که ی و به کاره کانی ئه وه ئسیت له دوا ی خۆی.

میراتگری راسته قینه هه ر خوایه، ته نها خۆی ده مینیت و هه مووش له ناو ده چیت.

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا نَسْرًا الْأَرْضَ وَمِنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجَعُونَ﴾ (مریم: ۴۰).

واته: (به راستی سه ر ئه نجام هه ر ئیمه ده بیبه ی نه وه، خاوه ن و میراتگری سه رزه وی و هه موو ئه وان ه ی که له سه ریه تی و بۆ لای ئیمه ی ش ده گه رینه وه).

* پێشه وا (اللوسی) له مانای ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ دا، ده لیت، ئه مه مه دح و سه نای تیا یه بۆ خوای گه وره به وه ی که هه ر خۆی باقییه وه میراتگری راسته قینه ی هه موو شته کانه و ئاماژه ی شه بۆ له ناوچوونی هه موو شته زیندوه کان بئجگه له خۆی، هه روه ها له مه ی شدا بارانی ره حمه ت داوا کراوه له به زه یی و لوتفی خوای گه وره).^{۳۶۱}

وهلامى خوا بؤ دوعاكهى زهكهريا (عليه السلام) و مژدهدانى فريشتهكان به له دايك

بوونى (يحيى)

١- خواى گهوره له سوورهتى: (آل عمران) داده فرموويت: ﴿فَنَادَاهُ الْمَلَكُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَبَيِّنًا مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (آل عمران: ٣٩).

٢- له سوورهتى (مريم) دا، ده فرموويت: ﴿يَا نَزَكَرَ يَا أَبَا بَشِيرٍ نَبَلِّغْهُ أَسْمُهُ يَحْيَى لَمَّ بَجَعْلَ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ (مريم: ٧).

٣- له سوورهتى (الانبيا) دا ده فرموويت: ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَاهُ نَزَّوَجَهُ إِهْمُ كَانُوا يَسْكُرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَبَذَعُوا رَعًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ (الانبيا: ٩٠).

١- له شوينى يه كه مدا له سوورهتى (آل عمران) دا، خواى گهوره باسى نه وه دهكات كه فريشتهكان بانگيان كرد له زهكهريا (عليه السلام) كه نه وه له ناو ميحرا به كه دا نويزى ده كرد، و مژدهيان داپيى به كوړيك به ناوى (يحيى) كه گهوره و پيزدار و خو پاريزه له گونا هه كان و پينغه مبهريكه له چاكان.

﴿أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى﴾ مژده پندراوه كه (يحيى) بوو، و نه وه ده گه يه نيت كه خواى گهوره نه وه ناوه جوان و مباره كهى بؤ هه لبراردووه.

له سوورهتى (مريم) دا: ﴿يَا نَزَكَرَ يَا أَبَا بَشِيرٍ نَبَلِّغْهُ أَسْمُهُ يَحْيَى لَمَّ بَجَعْلَ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ (مريم: ٧). لهم ثايه ته دا نامارزه بؤ نه وه كراوه كه مژده پي دراوه كه (يحيى) (عليه السلام) بووه، دوا تر له دايك ده بيت و گهوره ده بيت تا ده بيته كوړيكي ته واو و له ثايه تى: ﴿لَمَّ بَجَعْلَ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ نه وه ده گه يه نيت كه نه م ناوه پيش (يحيى) كه سى پي ناونه نراوه، نه وه ناويكى تازه و نو به ريه. و ناوى تازه و نو به ريش كاريگه رى خوى له نه فسه كاندا ده بيت، هه لبراردنى نه م ناوه ريش بؤ (يحيى) (عليه السلام) نيعمهت و به خششيكى خوايى بوو: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى﴾ ناو ليئراو و ناوه كه به خشش و نيعمهتى خوايى بوون.

* خاوهنى (التحرير و التنوير) دهلييت: (ناوى (يحيى) ناوىكى نۆبەرە و تازه بوو، و ناوى تازهيش ناوازه و تاكه و تاييەتمەندى خوڤى مەيه: هيزى ناسينى ناويلنراوهكه لهبەر كه مى هاوبهشەكانى تيايدا، چونكه نمونهى زورنابيت، ههروهه چاولنكەرى خەلكى لىي لهپاش خوڤى، كاتيك مندالەكانيان بهو ناوهوه ناودهنيين). (٣٦٧)

دايكان و باوكان پيشپرکى يەكترى دهكەن بۆدۆزینەوهى ناوى نوڤ و نۆبەرە و خوش. دهربارهى نهينى ناوانانى بهم ناوهوه، و تراوه: چونكه خاوى گهوره دلى به ئيمان و گوڤرايهلى زيندوکردۆتهوه، ئيمان ژيانى دلەكانه، و گوڤرايهلىش توڤشوهكهيهتى، و تراوه: چونكه خاوى گهوره دلى به پيغهمبەرايهتى و پهيامى پيغهمبەرايهتى زيندو کردوبويهوه، و تراوه: دين بههوى ئەوهوه زيندو بويهوه و بوڤرايهوه، و زهكەرياش (عليه السلام) تهنها لهبەر دين ولهپيئاوى ديندا داواى کرد. (٣٦٨)

و تراوه: چونكه بهشەهيدى مرد، بهلام لهراستيدا زيندوون لای پهروهردگاريان و پزق و پۆزيان ههيه.

رونکردنهوهيهك دهربارهى ژيانى راستهقينه:

ماموستا (عبدالکريم الخطيب) له تەفسيرهكهيدا دهلييت: (له ناوانانى ئەو به (يحيى) ئاماژهيه بۆ ئەوهى كه يادى به زيندويى دەمينيتهوه وهههيشهيهى دهبيت لهم ژيانەدا، و ژيانى لهداوى مردنيشى هەر زيندو دەمينيتهوه و بهردهوام دهبيت، بهوهى كه لهسەر زمانى خەلكى دهوتریتهوه و ياد دهكریتهوه، ولهپلهى ستايشكراودا دهبيت). (٣٦٩)

ژيانى راستهقينه له باوهپ بهخوا بوون وزانستى بهسود و كردهوهى چاكدايه، خاوى گهوره فهرموويهتى: ﴿أَوَمَنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْيَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَشِيءُ فِي النَّاسِ كَمَنْ مِثْلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِمُخْرِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ نُزِّلَ الْكِتَابُ فِي مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الانعام: ١٢٢).

واته: (ئايا ئەو كهسهى كه مردوو بوو (بههوى بى باوهپى يهوه)، ئينجا (بههوى ئيمانەوه) زيندومان كردهوهو نوورو پوناكيهكمان بۆسازكرد لهژيانيدا (كه قورئانه) لهناو خەلكيدا پيى دهپوات و ههلس و كهوتى پى دهكات (هاندەريهتى بۆ ههموو چاكهيهك و دهگيریتهوه له ههموو خراپهيهك، ئاياههوكهسه) وهكو ئەوه وایه لهناو تاريكيهكاندا

^{٣٦٧} -التحرير والتنوير للطاهر بن عاشور ١٦/٩٦ به دهستكارييهوه.

^{٣٦٨} -التفسير القرآني لعبدالكريم الخطيب ١٦/٧٢٥-٧٢٦.

^{٣٦٩} -التفسير القرآني لعبدالكريم الخطيب ١٦/٧٢٥-٧٢٦.

گیری خواردوه لئی دهرناچیت، ههروهه ئا بهو شیویهیه، کهدهبیریت، نهو کار و کردهوهی که دهیکه بۆیان پازینراوهتهوه.

له ئایهتیکه تردا دهفرموویت: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَمْسَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاتًا طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (النحل: ۹۷).

واته: (ئهوهی کارو کردهوهی چاکهی کردبیت، پیاو بیت یان ئافرهت له کاتیگدا بروادار بیت، سویند به خوا به ژیانیکی کامهران و ئاسووده له دنیاادا دهیژنن، له قیامهتیشدا پاداشتیان به جواتر ددهینهوه لهوهی که نهوان دهیانکرد.) ماموستا (سید قطب) له پیشهکی تهفسیرهکهیدا چهند وشهیهکی جوان دهلیت، منیش پیم جوانه و هز دهکهم لیڤه دا بۆ ئیوهی باس بکه:

دهلیت: (ژیان له سیبهی قورئاندا نیعمهته، نیعمهتیکه کهس نایزانیت و کهس نایناسیت چۆنه، تا نهیچیزیت، نیعمهتیکه تهمن بهرز دهکاتهوه و بهرکهتدار و پیروزی دهکات و پاکی دهکاتهوه، سوپاس وستایش یوخا. .... بهراستی خوی گهوره منتهی کردوه بهسر مندا به ژیان له سیبهی قورئاندا بۆ ماوهیه که لهکات، ناز و نیعمهتهکانیم چهشتوو که هه رگیز له ژیاندا شتی وام نه چهشتبوو، نهو نیعمهتانهم چهشت که تهمن بهرز دهکهنهوه و پیروزی و بهرکهتداری دهکهن و پاکی دهکهنهوه (...).^(۳۷۰)

﴿مُصَدِّقًا لِّكَلِمَةِ اللَّهِ﴾.

باوه پدار بوو به عیسا (علیه السلام) و تراوه (یحیی) (علیه السلام) یه کهم کهس بووه که باوه پری به عیسا (علیه السلام) هیناوه و بهراستی زانیوه، به عیسا و تراوه: ﴿كَلِمَةُ اللَّهِ﴾ چونکه به وشهی خوی گهوره دروستبووه، که بریتی بوو له ئایهتی: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ و تراوه: باوه پدار بووه به کیتابی خوا.

﴿وَسَيِّدًا﴾ و تراوه: به پیز بووه، و تراوه: زور ئارامگر بووه، و تراویشه زور ئه خلاق و پهوشت جوان بووه، و تراوه خواناسی و له خوا ترس و به پیز و پایه دار بووه، و تراوه شارهزا بووه له زانستی شهرعی و زانایش بووه، و پازی بووه به قهزا و بریاری خویی،

و گوڤرايه ل بووه، و پشتی به خوا به ستووه، و هیمه تی بهرز و گه وره و بلند بووه، و له خهیر و چاکه دا له سه روی قه و مه که یه وه بووه.^{٣٧١}

پوخته ی قسان ده رباره ی ﴿وَسِدَا﴾ واته: بینگومان نه و گه وره و سه ربه رشتی نه فسی خۆی بووه، به وه ی که له سه ر گوڤرايه لی فه رمانی خوا راپهیناوه و له نافه رمانی و سه رپنجی دووری خستۆته وه، و گه وره و پيشه وای قه و مه که ی بووه به وه ی که به نه خلاق و په وشته جوانه کان بیانرازی نیته وه، هه رکه س گه وره یی و سه ربه رشتیاری نه فسی خۆی بکات، نه واه گه وره یی و سه ربه رشتیاری غهیری خۆیشی پی ده کړیت. ﴿وَحَصْرًا﴾ واته: پارێزه ر بووه و نه چوو به لای سه رپنجیدا و مه یلی به لایدا نه بووه، واته: بینگومان نه فسی خۆی گه مارۆ داوه و جلّه و گیری کردووه و له حه زه دنیا ییه کان قه ده غه ی کردووه.^(٣٧٢)

وتراوه: نه وکه سه بووه که نه ده چوو به لای ئافره تدا، نه که له بهر لاوازی و نه توانین، به لکو له بهر دنیا نه ویستی و سه رقال بوونی به فه رمانه کانی خوا و گوڤرايه لی کردنی و نزیک بونه وه ی له خوا.^{٣٧٣}

ووشه ی ﴿حَصْرًا﴾ سیفه تیکی په سه ند و مه دح کراو بوو، نه که نا په سه ندو زه م کراو، ناوه رۆکی ئایه ته که یش به لگه له سه ر نه وه ده دات، کاتی که فریشته کان نه و مژده یه یان بو هیئا، بو نه وه بوو که خۆشی و شادومانی بخه نه سه ر دل و ده رونی.

به پیی به لگه راست و دروسته کان، ئیمه ش ده ئین: بی گومان (یحیی) (علیه السلام) توانای نه وه ی هه بووه که بجیته لای ئافره ت و کاری هاوسه ردار یه لال به جی بگه یه نیت، هه یچ بیتواناییه که لای نه و بونی نه بووه یان که م و کوپ نه بووه له کاری ژن هیئا و هاوسه رداریدا، به لام پشتی له و کاره هه لکردوه و دنیا نه ویستی هه لپژاردوه و خۆی سه رقال کردووه به گوڤرايه لی فه رمانه کانی خوا و گه یاندنی بانگه واز و به رنامه که ی، نه مه یش له مافی نه ودا کاریکی په سه ند و جوان و مه دح کراو بووه، بینگومان خوای گه وره نه م سیفه ته ی وا له ناو باسی سیفه ته په سه ند ه کاند باس کردوه که رێزدار ی کردون، کاتی که (یحیی) (علیه السلام) هاوسه ری بو خۆی هه لته بژاردوه، نه مه

^{٣٧١} -النکت والعیون للامام المارودي ٣١٣/١.

^{٣٧٢} -تفسیر ابن کثیر ٣٦١/١ و روح البیان للبروسوي ٣١/٢.

^{٣٧٣} -تفسیر ابن کثیر ٣٦١/١ و مفاتیح الغیب ٣٦/٨.

بهيتمه ندييه كي خۆي بووه، كه خواي گه وره ئه وي پي تايبهت كرد بوو، كه له حهق و . . . في ئه ودا په سه ند و مه دح كراو بووه، چونكه خواي گه وره به و كار مه دحي ئه وي كردوو.

﴿وَنِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ﴾. واته: پيغه مبه ريكه له چاكان. واته له ناو ئه وانداه گه وره بووه و پيغه يشتوو چونكه له پشتي ئه وان هاتوو و له دهسته و تاقمي ئه وان.

وتراوه: چاكه كارييه كه له سه رو چاكه وه بووه. ودوعاو پارانه وه كه ي سوله يمان پيغه مبه ريش (عليه السلام) له سه ر ئه وه دامه زرا بوو، وهك خواي گه وره باسي كردوو و فهرموويه تي: ﴿وَأَذْخَلْنِي فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ (النمل: ١٩). (٣٧٤)

پيشه وا (الرازي) ده لئيت: (ئه گه ر وترا: كاتيك پله ي پيغه مبه ران (عليهم السلام) به رزته له پله ي (الصالح) چاكه كاري، ئيتر سو دي ئه و پله ي چاكه كارييه چييه پاش ئه وي كه به پيغه مبه ر وه سف كراوه؟ ده لئين: بي گومان پيغه مبه ران (عليهم السلام) ئه ندازه يه كي باشيان له چاكه كاري هه يه، ئه گه ر لاي به ريت، ئه و نه في پيغه مبه رايه تيت كردوو، له به ر ئه وه ئه و ئه ندازه يه به نيسبه ت ئه وان وه، شويني ئه رك و واجبه كان ده گريته وه به نيسبه ت لاي ئيمه وه، پاشان پيغه مبه ران ئه ندازه يه كي زياتريان هه يه له و به شداري كردنه دا، كه پله و پايه ي ئه وان جياوازه له پوي زياتر چاكه يانه وه، وه ره كس به شي له وه دا زياتر بيئت، ئه و پيژ و پله و پايه ي زياتره. خوا زاناته ره). (٣٧٥)

مامؤستا (عبدالكريم الخطيب) له كتبه كه يدا (التفسير القرآني للقرآن) ده لئيت: (.... ماناي ئه م (الصالح) چاكه كارييه واته: بي گومان چاكه كاري سيفه تيكي پيويسته بو ئه و پيش پيغه مبه رايه تي وله گه ل پيغه مبه رايه تيشدا، خو ئه گه ر ئه و پيغه مبه ريش نه بيئت، ئه و كه سيكي چاكه كار ده بيئت له چاكه كاران). (٣٧٦)

٢- له شويني دووه مدا له سووره تي (مريم) دا، وه لام له لايه ن خواي گه وره وه ديئت: ﴿يَا مَرْكَرِبَا إِنَّا بِشَرِّكَ عَلَّامٌ اسْمُهُ يُحْيِي لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ واته: له خه لكي ئه و سه رده مه ي كه (يحيي) ي تيا ژياوه، هاوشيوه و ليكچوويه كي تري نه بووه له (يحيي) بجيئت، يان كه سيك نه بووه كه ناوي وهك ناوي (يحيي) بوويئت و له و ناوه دا به شداربوو بيئت.

^{٣٧٤} روح المعاني للالوسي ٣/ ١٤٨ و روح البيان ٢/ ٣١.

^{٣٧٥} مفتاح الغيب للامام الرازي ٨/ ٣٧.

^{٣٧٦} التفسير القرآني للقرآن لعبدالكريم الخطيب ٣/ ٤٤.

زانا (الزمخشري) دهليت: (يحيى) هاوشيوهى نهبووه لهو دا كه ئهم سهريپچى نهكردووه و بهلايدا نهچووه، و ههركيز گوئى نه داوه به سهريپچى كردن ومهيلي بهلايدا نهبووه، ويىگومان ئهو لهنيوان پياويكى پيرو بهتةمەن و ئافره تىكى نهزۆكدا له داىك بووه، و كه سىكى پاريزداو و خو پاريز بووه). (٢٧٧)

٣- له شويى سىيهما له سوورەتى (الانبيا) دا فرموى: ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ (الانبيا: ٩٠). بىگومان ئهم ئايه ته ئهوه دهگهيه نيته، كه خواى گهوره بهراستى وهلامى دوعاو داواكارى يه كهى زهكەريا (عليه السلام) ي داوه ته وه، و خيزانه كهى بۆ چاك كرد كه ئاماده بىت بۆ سكهپر بوون و مندال بوون، و خواى گهوره ستايشى زهكەريا و يه حيا و خيزانى زهكەرياي كرد، وهك فرموى: ﴿كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ واته: دهست پيشكهري دهكەن بۆ ئه نجامدانى كارى خهير و گويزا يه لى.

﴿يَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا﴾. واته: له نيوان خهز و ترسدان، ئه مه حالى باوهرداره، وهك خواى گهوره فرموى: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْعُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ إِلَيْهِمْ أَقْرَبُ يَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ (الاسراء: ٥٧).

واته: (ئا ئهوانهى كه ئهوان هاناو هاوريان لى دهكەن، كاميان له خوا نزىكتره؟! له كاتىكدا كه ئهوان خويان هاوار له خوا دهكەن و داواى نزىك بوونه وه له پهروهردگاريان دهخوازن و چاوهروانى پهحمهتى دهكەن، له سزا و تۆله شى دهترسن، بهراستى سزاي پهروهردگارت مهترسى لىكراوه).

﴿وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ هه ميشه گهردن كهچ بوون بۆ خواى گهوره.

هه ئويستی زه کهريا (عليه السلام) لهم مژدهيه دا

خوای گهوره له سوورده تی (آل عمران) دا ده فەرموویت: ﴿قَالَ رَبِّ اُنِي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَتِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (٤٠) قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ اِنَّكَ اِنَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ اِنَّا مَرْمَزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاَبْكَامِ﴾ (آل عمران: ٤٠-٤١).

له سوورده تی (مريم) دا ده فەرموویت: ﴿قَالَ رَبِّ اُنِي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا (٨) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا (٩) قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ اِنَّكَ اِنَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا (١٠) فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ (مريم: ٨-١١).

زه کهريا (عليه السلام) له پهروهردگاری پاراپیه وه که کوپنکی پی بیهخشیت، و خوای گهورهیش وه لای دو عاکه دیایه وه، و فريشته کان هاتن و مژدهی ئه و مندا له یان پیندا، که پیغه مبه رایه تی و چاکه کاری به میرات و هر بگرت، وه لآمدانه وه که ی خوایش له ناکاو و پرپوو بۆ زه کهريا (عليه السلام).

پاشان زه کهريا (عليه السلام) به سه رسوپمانه وه ده باره ی ئه م مژدهیه و به سوپا سگوزاری بۆ خوای گهوره له سه ر ئه م نیعمه تو داوا کردنی چۆنیه تی جی به جی بوونی کاره که وتی: ﴿رَبِّ اُنِي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَتِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ﴾.

پیشه و (الرازی) ده لیت (الکبر) و اتا گهوره و چو بیته ته مه نه وه، (ابن عباس) ده فەرموویت: ئه و پۆزه ی زه کهريا (عليه السلام) مژده ی کوپه که ی پیندا ته مه نی (١٢٠) سال بوو، و ژنه کهیشی ته مه نی (٩٨) سال بوو. (٣٧٨)

خوا زاناره به ته مه نی خۆی و هاوسه ره که ی، به لām ئه وه ی که لیزه دا گرنگه، هه ردو وکیان گه یشتونه ته ته مه نیکی گهوره.

خاوهنى (روح البيان) دهليت: ﴿وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ﴾ واته: زهكهريا وتى: تووشى تهمەنى گهورهى هاتووم وكارى تى كردووم، ئهوهى ئى دهردهكهويت كه تهمەنى گهوره خوى له خويدا نيشانهى مردنهو، داواى مردنى ئينسان دهكات و دهستى ئى ههناگرىت. (٢٧٩)

پرسيارکردنى زهكهريا (عليه السلام) له چۆنيهتى پوودانى ئهو مژدهيه، ئايا دهبيت بگهپتهوه بۆ سهردهمى گهنجى لهگهڵ هاوسهرهكهيدا؟ يان گهنجيتى بۆ دهگهپتهوه و ژنيكى تر دهكات ههوسهرى خوى و مندالى لى دهبيت؟.

له سوورهتى (مريم) دا فهرمووى: ﴿قَالَ رَبِّ اِنِّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾ (مريم: ٨).

* پيشهوا (الكرمانى) دهليت: له سوورهتى (آل عمران) دا باسى تهمەن گهورهبوونهكهى زهكهريا (عليه السلام) له پيشدا كرا، پاشتر باسى خيزانهكهى كرا، بهلام له سوورهتى (مريم) دا فهرمووى: ﴿وَكَانَتِ امْرَاَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾. باسى خيزانهكهى پيشكهوت، چونكه له سوورهتى (مريم) دا له پيشتر باسى گهورهبوونى كرا لهئايهتى: ﴿وَمَنْ الْعَظَمُ مَنِي﴾ و باسى خيزانهكهى دواكهوت له ئايهتى: ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَأْيِي وَكَانَتِ امْرَاَتِي عَاقِرًا﴾. پاشان باسهكهى دووباره كرايهوه، وگهوره بوونى تهمەنى زهكهريا دواكهوت بۆئهوهى لهگهڵ ﴿عِتِيًّا﴾ دا پىك بكهويت (...). (٣٨٠)

ئايهتى: ﴿عِتِيًّا﴾ واته: كۆتايى گهوره بوون و تهمەن و ووشك بوونهوهيه بريتييه لهو تهمەنى كهئىسك وجومگهكانى تيا ووشك دهبيتتهوه، و حالهتيكه ئومىدى چاك بوونهوه و بهردهوامى ژيانى ئى ناكريت.

* ليردها ئهوهمان لا گرنگه كه ئاماژه بكهين بۆ ئهوهى كه زانستى نووى لهگهڵ ئهوه ههموو پيشكهوتنه به دهستهاوت و توانا گهوارهندا لهبوارى پزىشكيدا بيگومان تا ئىستا چارهسهرىكيان بۆ دهردى پيرى نهووزيوتهوه و ههركيزيش نايدووزنهوه، و ئهوانهى كه دهچنه سالهوه و تهمەنيان گهوره دهبيت، ههه له لاوازى و پوكانهوهدا دهبن و تووشى نهخوشى دين.

^{٢٧٩}- روح البيان للبروسى ٢/ ٣١ به دهستكارىيهوه.

^{٢٨٠}- البرهان فى توجيه مشابه القرآن للامام الكرمانى ص ٤٧.

خوای گهوره کاره کان دهکات و هه رچی بویت ئه نجامی ده دات

۱- خوای گهوره له سووره تی (آل عمران) دا، ده فهرموویت: ﴿قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يُفَعِّلُ مَا يَشَاءُ﴾ (آل عمران: ۴۰).

۲- له سووره تی (مریم) دا ده فهرموویت: ﴿قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾ (مریم: ۹).

پیشه وا (الالوسي) له ته فسیری ئایه تی: ﴿قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يُفَعِّلُ مَا يَشَاءُ﴾ دا ده ئیت: واته: (خوای گهوره هه رچییه کی بویت دهیکات، خوای گهوره له کاره سهیر و له عاده ت ده رچوه کان ئه نجام ده دات). وهك نمونه ی ئه و کاره ی که بۆ زه کهریا پیغه مبه ر (عليه السلام) ی ئه نجامدا، و کاری زۆر به پیی عاده ت و ده ستوری زانرا و بینرا و).^(۲۸۱) ده برینه که به ناوی (الاسم الجلالة) هه یبه ت و گه وره یی و ناوازه یی و جوانی ده گه یه نیت.

ده برین به وه سفی (الرَبُّوِيَّة) له سووره تی (مریم) دا، به لگه یه کی به هیز ده گه یه نیت (الرب) په روه ردگار، به دی هینه ریکی به توانایه، کار وباری دروستکراوه کانی پێك ده خات وگۆرپانکاری به سه ردا دینیت، وهك ئه وه ی که زه کهریا به نده ی خوئی له نه بوونه وه به دیه یئاوه، وهر خویشی به توانایه له سه ر به دیه یئانی کوپ له گه ل گه وره بونی ته مه نی و نه زۆکی خیزانه کهیدا، هه یچ شتێك خوای گه وره بیده سه لات وکه م توانا ناکات، وقه دهغه ی هه یچی لی ناکات. توانای خوا توانایه کی په هایه و سنوری نییه، و هه یچ شتێك به ری ئی ناگریت، ئه مه یش کاریکی وه هابوو که زه کهریا (عليه السلام) سه ری لیی ده سوپما وله به رده میدا سه رسام ده بوو ده شله ژا، به لام فه رمانیکی سوک وئاسانه به لای خواوه.

* پێشهوا (القرطبی) ده‌لیت: (واته: وهك چۆن خوای گه‌وره تۆی له نه‌بونه‌وه به‌دی میناره كه هیچت نه‌بووه و هیچ نه‌بوویت، بێگومان به‌توانایه كه (یحیی) (علیه السلام) دروست بکات و بیهینیتته بوون).^(۳۸۲)

زه‌که‌ریا (علیه السلام) داوای نیشانه له خوای گه‌وره ده‌کات

خوای گه‌وره له سوورته‌ی (ال عمران) دا ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَنَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِنْ رَمَزَكَ وَذُكِّرَ بِرَبِّكَ كَثِيرًا وَسَخَّرَ بِالْعُسِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾ (ال عمران: ۴۱).
له سوورته‌ی (مریم) دا ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَنَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا﴾ (۱۰) فَخَرَّجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمَخْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا (مریم: ۱۰-۱۱).

زه‌که‌ریا پێغه‌مبەر (علیه السلام) داوای نیشانه‌یه‌کی کرد له‌خوای گه‌وره، واته: نیشانه‌یه‌کی وا بێت كه ئاماژه بکات بۆ کاتی پودانی سکپربوونی خێزانه‌که‌ی، تا دلی به‌و مژده و نیشانه‌یه‌ خوش ببیت، و به‌رامبەر ئه‌وانزو نیعمه‌ت و به‌خششه سوپاس گوزاری خوای گه‌وره بکات.

خوای گه‌وره نیشانه‌یه‌ك به زه‌که‌ریا (علیه السلام) ده‌به‌خشیت

خوای گه‌وره له سوورته‌ی (ال عمران) دا ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالَ آيَتُكَ أَنَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِنْ رَمَزَكَ وَذُكِّرَ بِرَبِّكَ كَثِيرًا وَسَخَّرَ بِالْعُسِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾ (ال عمران: ۴۱).
له سوورته‌ی (مریم) دا ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَنَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا﴾ (مریم: ۱۰).

* خوای گه‌وره وه‌لامی داواکه‌ی زه‌که‌ریا (علیه السلام) ی دایه‌وه، ئه‌و نیشانه‌یه‌ی پێ به‌خشی تا ببیت به‌لگه له‌سه‌ر سکپربوونی خێزانه‌که‌ی، نیشانه‌که‌یش بریتی بوو له‌وه‌ی

كە قسەكردنى لى قەدەغە كرا بۇ ماوهى سى پۇژ بە شەوكانپيەوه، نابىت قسە بكات تەنھا بە ئىشارەت و ئاماژەكردن دەبىت. لە سوورەتى (ال عمران) دا فەرمووى: ﴿قَالَ إِنَّكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ كَلَامَةً آبًا إِنَّ مَرْئِي﴾. واتە: تەنھا بە ئىشارەت و ئاماژە لە سوورەتى (مريم) دا فەرمووى: ﴿قَالَ إِنَّكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ كَلَامَةً لِّبَالٍ سَوِيًّا﴾. واتە: بۇ ماوهى سى شەوى تەواو يەك لە دواى يەك نابىت قسە بكات، وتراوه ﴿سَوِيًّا﴾ بۇ زەكەريا بووه، واتە: نابىت قسە بىكەيت لە گەل ئەوھشدا كە لە شساغ و تەندروست و سەلامەتەيت.

* زانا (الزمخشري) دەلەيت: (.....) وتى نیشانەكەت ئەوھىە كە قسە كردنت لى قەدەغە دەكرىت كە ناتوانىگ بىكەيت، لە كاتىكدا كە ئەندامەكانت ساغن و لە شساغ و پىك وتەواويت، نە لال بویت و نە زمانت دەكرىت، لە سوورەتى (مريم) دا باس كردنى شەو، و لە سوورەتى (ال عمران) دا باسكردنى كاتى پۇژ بۇ قەدەغە كردن لە قسەكردن، ئەوھ دەگەيەنەيت كە قەدەغەكردنەكە بۇ ماوهى سى شەو و سى پۇژ بەردەوام دەبىت. (٢٨٢)

(البروسوى) دەلەيت: (...). وتويانە: لەوشەوھدا كە دەگەپىتەوھ بۇ لای خىزانەكەى و لىي نزيك دەبىتەوھ، مندالەكە دەكەوئتە ناو پەحمىيەوھ، و كاتىك پۇژ بوويەوھ قسەكردنى لى قەدەغە دەكرىت. (٢٨٤)

بىگومان زەكەريا پىغەمبەر (عليه السلام) قسەكردنى لى قەدەغەكرا، و لەوھيشدا حىكمەتلىكى زۆر ھەيە، چونكە بىدەمگ بوون سودى زۆرى ھەيە: لەوانە ئىسراحتە بۇ نەفس و دەروون، و ھىمن و ھىواش كەرەوھىە بۇ حالى ئىنسان و سكوننەت و دل ئارامىيە بۆل، و ئازاد كردنى بىركردنەوھىە، و پالفتەكردنى عەقل و ژىرييە، لىرەدا زەكەريا (عليه السلام) لە قسە كردن قەدەغە كرا، كە تەواوى ناز و نىعمە تى خواى گەورەى بەسەرەوھ بوو، و لەژىر چاودىرى خوادا بوو.

* مامۇستا (عبدالكریم الخطيب) لە تەفسىرەكەيدا دەلەيت: (پرسىيارىك لىرەدا دروست دەبىت: بۆچى ئەم نیشانەيە لەسەر ئەم شىوازە دەرگەوت و پويىدا، كە دەبىت زەكەريا قسە نەكات و بىدەنگ بىت — ئىتر بەزۆر بىت يان بەويستى خۆى— (٢٨٥) بۇ ماوهى سى

^{٢٨٢} -الكشاف للزمخشري ٧/٣.

^{٢٨٤} -روح البيان للبروسوي ٣١٨/٥.

^{٢٨٥} -هەك مامۇستا (عبدالكریم الخطيب) دەلەيت، ئەگەر بە ويستى خۆى بوايە، ئەوا نیشانەكە جى بەجى نەدەبوو، چونكە خۆى بە سكېپونەكەى دەزانى.

پۇژ؟... بەلام ئەوئى ئىمە دەيىنن - خاوانا قرە - بىگومان ئەو بىدەنگىيەى كه خواى گەورە لەسەر زەكەريا (عليه السلام) فەرزى كرد و دايىنا ماوەكەى سئ پۇژ بوو، ئەوئىش ئەو دەوا و چارەسەرە بوو كه نەفسى پئ ئارام بىتتەوہ كه لە حالەتى ھەنچوون و ناھاوسەنگىدا بوو، بەھۆى ئەو ھەوالە سەيرەوہ.... كه پزىشكىكى شارەزا و بە توانا بوو، كه كەسى تر وەك ئەو نرخی نەدەزانى لەو حالەتەدا، چونكه چارەسەرىكى چاكتر نەبوو بۆ ھەموو نەفس لە بىدەنگى باشتەيت، ودلى ئارام و دامەزراو بكاتەوہ! خو ئەگەر ئەو بىدەنگ بوئە سزايەك بوایە، ئەوا بىگومان ئەو ناز و نىعمەتەى تىكەدا و دەيشیواند، كه خۆى لەخۆیدا يەكك بوو لە نیشانەكانى خواى گەورە....

نىشانەكانى خواى گەورە بەرز و بالان تا ئەوئى خراپەيان تىكەل بىت و نىعمەتەكانىشى پوون و جوانن تا ئەوئى كه تىكەدرين و بشىو ينرين. (٢٨٦)
قەدەغەكردنى و بەپۇژوو بوونى لە قسە كردن نىعمەتەى بوو پئويستى بە سوپاسگوزارى ھەبوو، بۆ ئەمەيش ئاراستە كردنى خواى گەورە ھات بۆ زەكەريا (عليه السلام)
﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالنَّسِيِّ وَالْأَبْكَارِ﴾

مامۇستا (عبدالكریم الخطيب) پون كردنەوہ دەدات و دەئیت: بىگومان كاتىك ئەندامى قسەكردن لەكار دەكەوئیت، ئەوا ئىنسان ھۆكارەكانى تر لە دەست نادات بۆ تىگەشتن و لىكەدانەوہ و ئامازە كردن و دەربەرىن كەبرىتييە لە ئىشارەت و ئامازەكردن، كه قەرەبووكردنى قسەدەربەرىنە و لەباتى ئەوہ: (ئەگەر ئەوہ كار و حالى ئىنسان بىت، كه لە بەكارھىنانى ھۆكارە ديار و گونجاوھەكان دەربچىت، و بە ھۆكارى تر جىبەجىيان بكات، ئەوہ ئەو جىبەجىي نەكردون، بىگومان ئەوہ قودرەت و دەسەلاتى خوايە_ كه ھەمىشە لەسەر ھۆكارەكانەوہيە، ئەوہ پاستر و لەپىشتەرە كه ھۆكارەكان لەكار نەخات كه ئىمە دەيانىنن و ھاوپىي خاوەنى ھۆكارەكانە! ئەگەر وا راھاتبوو كه ژيانى راستەقىنە لە ژىر ھەستەكانى ئىمەدا بىت كه نەزۇك مندالى نەبىت، و پياويكى پىرى بەسلا چوويش چاوەرپى ئەوئى ئى نەكرىت بىتتە باوك، ئەوا بىگومان قودرەت و دەسەلاتى خوا- ئەگەر حىكمەتى خۆى كردە بپاردەر_ ئەوا نەزۇك مندالى دەبىت و پياوى پىرو بەسلا چوويش دەبىتە باوكى كوڤ و كچ.... ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (النحل: ٦٠). (٢٨٧)

^{٢٨٦} التفسير القرآني للقرآن للاستاذ عبدالكریم الخطيب ٣/ ٤٤٣-٤٤٤ بە دەستكارييەوہ.

^{٢٨٧} - التفسير القرآني للقرآن ٣/ ٤٤٤.

* خاوهنی (في ظلال) ده لیت: زه که ریا (عليه السلام) داوا له پوره ردگاری دهکات که نیشانه یه کی پیدات تا نارام بگریت له په نایدا ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾... لیږده دا خوا ی گوره ناراسته ی دهکات بو پښگای دلنیایی و دلنارامی راسته قینه، له وه دهری دهکات که نه فسی له سهری راهاتووه..... نیشانه که ی نه وه بوو که زمانی ببه ستریت له قسه کردن بو ماوه ی سی پوژ کاتیک پوه پوه ده بیته وه له گه ل خه لکید، وکاتیکیش له گه ل پوره ردگاریدا ده بیت وپوه دهکاته نه، زمانی بگریته وه و زیکر و ته سبیحاتی نه وی پی بکات... ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آتَاكَ اَنْ تَكَلَّمَ النَّاسُ كَلَامَ آبَاكَ اِنَّ مَرْفَعًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْابْحَارِ﴾... لیږده دا سیاقی ثایه ته که بیده نگ ده بیت، ده زانین که نه وه پویداوه، کاتیک زه که ریا (عليه السلام) شتیکی غریب ده بینیت وهستی پی دهکات له ژبانی خوی وژبانی که سانی ترده. زمانی هر هه مان زمانی جارانه، به لام له قسه کردن به ستراره، و بو زیکر و پارانه وه و موناجاتی خوا کراویه و قسه دهکات، چ یاساو قانونیک دان ده نیت به م دیارده یه دا؟ بنگومان نه وه قانون و ده ستوری په های ته وای دهسه لات ی به رزو بالا یه..... به بی نه و ناگونجیت نه و دیارده ناوازه یه شیبگریته وه، به و جوړه (یحیی) ی پی به خشی کاتیک بنگومان که نه و گه یشتبویه ته مهنی گه وره یی و خیزانه که یشی نه زوک بوو! (۳۸۸)

زه که ریا (عليه السلام) یادی خوا دهکات

خوا ی گه وړه له سوورته ی (ال عمران) دا ده فهرمویت: ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْابْحَارِ﴾ (ال عمران: ۴۱).

له سوورته ی (مریم) دا ده فهرمویت: ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ (مریم: ۱۱).

زه که ریا (عليه السلام) له گه ل نه وه ی که قسه کردن ی قه دهغه کرا بوو، به لام زیکر و یادی خوا ی گه وړه ی ده کرد و به رده وام بوو له گه لید، و فرمانی ده کرد به خه لکی یادی خوا

بكهـن كاتيك به شيويهـك ئاماژهى بۆ دهـكردن كه تيبـگهـن، خـواى گهـورهـ ناز و نـيـعـمهـتى بـيـدهـنگى دا به زهـكهـريا (عليه السلام) ههـروهـك ئهـوهـى كهـنازو نـيـعـمهـتى تهـوفـيـق دانى پـيـ دا بۆ زـيـكر كـردن وـيـادى خـوا و زـيـكر و فـيـكرى به يهـكهـوه بۆ كۆبـويهـوه، زـيـكر له بهـرزترينى وتهـكانه و لهـباشترين شتهـكانيشه كه پـيـى نـزـيـك بـيـتـهـوه له خـواى گهـوره و له گهـورهـترين كارهـكانيشهـو له بهـرزترين حالهـتهـكانيشهـ. زـيـكر و يـادى خـواى گهـوره له ههـموو حالهـتيـكـدا داوا كـراو و خـوازاوه، ههـتا باوهـردار له پـهـيوهـندى بهـردهـوامدا بـيـت لهـگهـل خـواى گهـورهـدا. زهـكهـريا (عليه السلام) بهـردهـوام زـيـكرى خـواى دهـكرد كه له قـسهـ كـردنـيش قهـدهـغهـكـرا بوو، و زـيـكر كـردن لهـئاساتـترين پهـرستـشهـكانه و گهـورهـترينـيشـيـانه لهـپـاداـشتـدا.

له فهـرمـوودهـكهـدا هاتـوهـ: پـيـغهـمـبهـر(ﷺ) دهـفهـرمـووـيـت: (دوو ووشه ههـن، لهـسهـر زماـن سوـك دهـوتـريـن و ئاسـانـن، و لهـلـاى خـواى گهـورهـيش خۆشهـويـستن، بـريـتيـن لهـ(سـبـحـانَ اللّٰه و بـحـمـدهـ سـبـحـانَ اللّٰه العـظـيـم). (٣٨٩).

ـووشهـى (العـشـي) واته كاتى لاربـونهـوهـى خۆر له دواى نووژى عهـسـر تا ئاوا بوون، ئهـسل و بـهـرهـتى ووشهـكهـيش تاريـكى دهـگهـيهـنيـت، چـونـكهـ(العـشـي) لاواـز بوونى چاو دهـگهـيهـنيـت، دواى لار بـونهـوهـى خۆر له دواى نووژى عهـسـر ئاـونـراوه بهـ(العـشـي) چـونـكهـ پـهـيوهـندى دهـكات بهـكاتى تاريـكهـوهـ.

بهـلام (الإبـكار) له دهـركهـوتنى پوناكى (فـجـر) بهـرهـبهـيانهـوه تا كاتى چـيـشتهـنگـاوه، ئهـسل و بـهـماكهـى بـريـتيـيه له (التـعـجـيـل) واته پـهـلهـكـردن، چـونـكهـ بهـپـهـلهـ پوناكى دهـردهـ (كهـويـت). (٣٩٠).

﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ (مريم: ١١).

واته: (ئهـوسا دواى دـلـنـياـبوون) له پهـرستـگاكهـى هاته دهـروهـه بۆ ئاو قهـومهـكهـى و ئاماژهى بۆ كـردن (كه له بهـرامـبهـر ناز و نـيـعـمهـت و بهـخشـشهـكانى خواوه) بهـيانـيان و ئـيـواران تهـسـبيـحات و ستايش بكهـن).

^{٣٨٩}ـرواه البخاري في صحيحه عن ابي هريرة كتاب الدعوات ورواه مسلم في صحيحه كتاب الذكر والدعاء.

^{٣٩٠}ـالذئكت والعيون للماوردي ٣١٥.

پهوشته گانی (یحیی) (علیه السلام) وهك له سووره تی (مریم) دا هاتوو

خوای گه وره له سووره تی (مریم) دا، ده فهرمویت: ﴿يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَابْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا﴾ (١٢) وَحَتَّانَا مِنْ لَدُنَّا وَرَكَاةٌ وَكَانَ تَبِيًّا (١٣) وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا (١٤) وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُحْيَا﴾ (مریم: ١٢-١٥). ئایه تی ﴿يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ﴾. واته: (پاشان كه یه حیا گه وره بوو فرمانمان پێدا) ئه ی یه حیا کتیبی (تهورات) به توندی بگهرو پابهندی به).

بێگومان ئه مه فرمانیکی خوایی بوو بۆ یه حیا (علیه السلام) كه تهورات بگرت به توندی و گرنکی پێ بدات و بیکاته شوینی وهرگرتن و دهستکهوتنی عیلم وزانست، و لێ تیبگات و کاری پێ بکات، و بانگهوازی خه لکی بکات دهستی پێوه بگرن. ﴿وَابْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا﴾. واته: (هر له ته مه نی نهوجه وانیدا، توانای جیاکردنه وهی راست و ناراستمان پێبه خشی، به دادوه ریه کی پێک و پێک کێشه ی خه لکه که ی چاره سه ر ده کرد). ﴿وَحَتَّانَا مِنْ لَدُنَّا وَرَكَاةٌ وَكَانَ تَبِيًّا﴾ ﴿وَحَتَّانَا﴾ واته: دل و دهرونیکی پر له سۆز و خۆشه و یستی و پاک و خاوینمان له لایه ن خۆمانه وه پێ به خشی كه به سۆز بیت بۆ دایک و باوکی و کهسانی تریش، که سێکی چاکه کار بوو بۆ دایکی و باوکی و بهرهم بوو بۆ خه لکی. ﴿وَرَكَاةٌ﴾ واته: پاک و خاوینی.

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَنَسُوا مَا سَاوَاهَا﴾ (٧) فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا (٨) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا (٩) وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾ (الشمس: ٧-١٠).

واته: (سویند به دهروون و ئه و زاته ی که به پێک و پێکی به دیهیناوه، جا توانای خراپه و چاکه و خوانه ناسی و خواناسی تیدا دابین کردووه، (سویند به وانه هه موو) به راستی ئه و که سه سه رفرازه که نه فسی پاک و پوخته کردووه و ئیمان و ترسی خوای تیدا پواندووه، بێگومان نا ئومید بوو ئه و که سه ی نه فسی خۆی نا پوخت کرد و ئالوده ی گوناوه و تاوان و خراپه ی کرد).

﴿وَكَانَ نَبَأٌ﴾ واته: گوێپرایه‌ل بوو بۆ فرمانه‌كانی خوای گه‌وره، هه‌موو فرمانه‌كانی جێ به‌جێ ده‌كرد و خۆی له قه‌ده‌غه‌كراوه‌كانی ده‌پاراست.

به‌پارستی خوای گه‌وره فرمانی كردووه به‌بهنده باوه‌پداره‌كان به‌ته‌قوای خوا، و له قورئانی پیرۆزیشدا له زۆرشویندا باسی ته‌قوای كردووه وهانی باوه‌پدارانی له‌سه‌ر داوه، له‌به‌ر گه‌وره‌یی و پێزی باسی هه‌ندیکیان دینین، خوای گه‌وره فه‌رمووێه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِنَّا وَاسِعٌ مُّسْلِمُونَ﴾ (ال عمران: ۱۰۲). له شوینیکی تردا ده‌فه‌رمووێت: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ (۲) ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ (الطلاق: ۲-۳)، له نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمووێت: ﴿وَسَرِّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الرَّادِّ اتَّقَى وَاتَّقُونَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (البقره: ۱۹۷).

﴿إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاكُمْ﴾ (الحجرات: ۱۳).

واته: (به‌پارستی و به‌دنیایی به‌پێزترینتان لای خوای گه‌وره به‌ته‌قواترینتانه).
* هه‌روه‌ها له فه‌رموده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ریشدا (ﷺ) به‌لگه‌ی زۆر هه‌ن له‌سه‌ر ته‌قوا و له‌خواترسان.

له (أبي أمامة الباهلي) (خوالی پازی بی‌ت) ووتی: گویم له پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بوو له (حجة الوداع) هه‌جی مال ئاوا‌ییدا، و تازی ده‌خوینده‌وه، ده‌یفه‌رموو: (له خوا بترسن و ته‌قوای خوا بکه‌ن، و هه‌ر پێنج نوێزه‌که‌تان بکه‌ن، و پۆژی مانگی په‌مه‌زان بگرن، و زه‌کاتی ماله‌کانتان ده‌ربکه‌ن، و گوێپرایه‌لی فه‌رمانه‌ه‌واکانتان بکه‌ن، ئه‌وا ده‌چنه به‌هه‌شتی په‌روه‌ردگار تانه‌وه).^{۲۱}

﴿وَبَرَّ بِوَالِدَيْهِ وَكَمَ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ واته: (هه‌روه‌ها چاک په‌فتار و جوان په‌فتار بوو له‌گه‌ل باوک و دایکیدا، وه‌نه‌بی‌ت نه‌و که‌سیکی دل‌په‌ق و یاخی و ناله‌بار بوو بی‌ت). چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوکدا له‌گه‌وره‌ترینی کرده‌وه چاکه‌کانه که خوای گه‌وره فرمانی پێ کردون له قورئاندا، فه‌رمووێه‌تی: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ (النساء: ۳۶). واته: ((ئه‌ی خه‌لکینه) ته‌نها خوا بپه‌رستن و هه‌یج جو‌ره شه‌ریک و هاوه‌نیکێ بۆ به‌ریار مه‌ده‌ن و چاکه‌کارین له‌گه‌ل دایک و باوکتان).

خوای گه‌وره به‌ندایه‌تی و په‌رستشی به‌نده‌کانی به‌ست به چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ دایک و باوک، بۆ ئه‌وه‌ی گه‌وره‌یی چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ دایکان و باوکان پون بکاته‌وه، و نرخ و قه‌دری نیمان و نزیکی له خاوه به پیتی ئه‌ندازه‌ی چاکه‌کانی له‌گه‌ڵ دایک و باوکی پون بکاته‌وه. (عبدالله‌ ی کوپی (مسعود) (خوا لینی رازی بیئت) ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (ناچیت به‌هه‌شت ئه‌وه‌ی به‌قه‌د گه‌ردێک خۆ به‌زلزانی تیا بیئت) پیاویک وتی: پیاویک هه‌ز ده‌کات جل و به‌رگه‌که‌ی جوان بیئت، نه‌عه‌له‌کانی جوان بیئت؟ فه‌رمووی: (خوا جوانه و جوانی خوش ده‌وێت، خۆ به‌زلزانی بریتییه له په‌تکردنه‌وه‌ی حه‌ق و راستی و به‌سوک سه‌یرکردنی خه‌لکی).^(٣٩٢)

یه‌حیا (علیه السلام) زۆر ملکه‌چ و گوێپایه‌لی خوا بوو، و نه‌رم و نیا‌ن بوو له‌گه‌ڵ خه‌لکید، و حه‌ق و راستی خوش ده‌ویست ﴿وَكَمْ يَكُنْ جَاكِرًا عَمِيًّا﴾ پیغه‌مبه‌ریکی پارێزراو بوو له گونا‌هو خراپه، و گوێپایه‌لی فه‌رمانی خوا بوو له هه‌موو حا‌له‌تیکدا. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا﴾ (مریم: ١٥). واته: (درو و سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیئت له‌و پۆژهدا که له دایک بوو و له‌و پۆژهدا که وه‌فات ده‌کات، له‌و پۆژهدا که هه‌لده‌ستیت و زیندو ده‌بیته‌وه).

باسی چواره‌م:

گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ر چیرۆکی مه‌ریه‌م (علیها السلام)، خوای گه‌وره مه‌ریه‌م هه‌لده‌بژێریت:

خوای گه‌وره فه‌رمویه‌تی: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ (٤٢) ﴿يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَامْرُكِي مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ (ال عمران: ٤٣-٤٢).

باس و ناوه‌پۆکی ئایه‌ته‌کان به‌رده‌وامن له‌سه‌ر باسکردنی نیعه‌مه‌ته‌کانی خوای گه‌وره به سه‌ر ئال و نه‌وه‌ی عیمرانه‌وه، که چۆن خوای گه‌وره هه‌لی بژاردن و پێژداری کرد، به جوړێک که ناوه‌پۆکی ئایه‌ته‌کان به باسی خیزانه‌که‌ی عیمران ده‌ستی پیکرد، و دوعای کرد خوای گه‌وره‌ش وه‌لامی دوعاکه‌ی دایه‌وه، خوای گه‌وره نه‌زیه‌که‌ی ئی قبول کرد،

پاشان باسەكە چۆپە سەر باسکردنی (مەریم) (علیها السلام) و چۆنیتی گەورە بوون و پێگەشتنی كە لە ژێر چاودێری خۆی گەورەدا بوو، و ئەو گرتگی پێ دەدا، و زەكەریا پێگەمبەر (علیه السلام) كە فەلەتی كرد، كە ئەمەیش یارمەتیەکی خۆی بوو بۆ مەریەم و زەكەریا، كە زەكەریا لە خۆی گەورە پارێزەر بەوەی كە كۆچێکی پێ ببەخشیت پاش ئەوەی كە پێزێکی زۆری لە مەریەمدا بینی، خۆی گەورەیش وەلامی دواكەیی دایەو. و یەحیا (علیه السلام) ی پێ بەخشی، كە خۆی گەورە چەند پەروەشتێکی تیا دا كۆكردبویەو و پێی بەخشی بوو، پاشان بۆ دووهم جار باسەكە دەگەڕێتەو سەر مەریەم (علیها السلام) و باسی هەلبژاردنی.

پێشەوا (الالوسي) دەلیت: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ﴾ ئەم باسەیش تەواوکارە بۆ پونکردنەوێ حوكمی هەلبژاردنی (آل عمران) ئەوەی عمران و پوودانی چیرۆکی یەحیا و زەكەریا (عليهما السلام) لە نێوانیاندا، ئەمەیش هەلبژاردنەكە دُنیا دەكەتەو. (۳۹۳)

پێشەوا (القاسمی) دەلیت: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ﴾ دەستپێکردنە بۆ تەواوکردنی فەزڵ و گەورەیی ئالی عیمران. (۳۹۴)

(إذ) بەدوادا هاتووی ئەم ئایەتە: ﴿وَإِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ﴾ واتە: ئەمە محمد (ﷺ) ئەو بێنەرەو یاد، كاتێك كە خێزانی عیمران (علیه السلام) وتی و ئەو بێنەرەو یاد كە فریشتەكان بە مەریەمیان وت و مژدەیان پێ گەیاند، لەم چیرۆكەدا پەند و ئامۆژگاری گرتن هەیه كە پێویستە باوەردار باش بیهێنیتەو یادی خۆی، و سودی ئی ببینیت، و بۆ خەلكی باس بكات، خۆی گەورە فەرموویەتی: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (یوسف: ۱۱۱).

واتە: (سویند بێت بە خوا بەراستی لەسەرگورشتە و بەسەرھاتی پێگەمبەراندە پەند و ئامۆژگاری هەیه بۆ كەسانی ژیر و ھۆشمەند، وە نەبێت ئەم قورئانە قسەو باسیك بێت ھەلبەستراو بێت، بەلكو بەراستدانەری ئەوەیە كە لە پێش خۆیەو هاتوو (تەورات و

۳۹۳- روح المعاني للإمام الألوسي ۲/ ۱۵۴.

۳۹۴- محاسن التأويل للإمام القاسمي ۱/ ۹۶.

ئىنجىل) و پونكه ره وه و جيا كردنه وهى هه موو شتىكى پتيوسته له ئايندا، و پيئمووى و ره حمه تيشه بو كه سائيك باوه دههينن).

خوای گه وره فه رمووى: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ﴾.

پيشتر باسى ووشه ي (الاصطفاء) مان كرد، ووتمان: واته ده رباره ي هه لبراردن و جيا كردنه وه و پاكر اگرتنى مه ريه م (عليها السلام) بوو، نه وه بوو كه خوای گه وره هه لى بژارد بو نه و پله و پايه به رزه، كه له ناو مالىكى چا كه كاردا به دهينا، و به جوانى قبولى كرد و وه رى گرت و زۆر به جوانى په روه رده ي كرد، و زه كه رىاى بو كرد كه فاله تكار، و كه رامه ت و پيئزى زۆر له سه ر ده ستى مه ريه م دا پوياندا.

له (قصص الانبياء) ي (ابن كثير) دا ها تووه ده لى ت: ﴿اصطفاك﴾ واته: هه لى بژاردى و جياى كردى ته وه). (٣٩٥)

* پيشه وا (الرازي) باسى كرد وه و ده لى ت: له راستيدا هه لبراردنه كه ي مه ريه م له چه ند پويه كه وه بووه، له وانه: بيگومان خوای گه وره وه رى گرت و ئازادى كرد له گه ل نه وه يشدا كه كچ بوو، و نه م مانايه له كه سانى ترى هاو شيوه ي نه ودا به دى نه هات، هه روه ها پيئز و كه رامه تى زۆر پويدا بو نه و، به جوړى كه له لايه ن خوا وه پزق و پوزى بو ده هات، هه روه ها خوای گه وره ده سته تالى كرد بو په رستشى خو ي و به ندايه تى كردنى، و له م مانايه شدا به شيوازه كانى په حم و به زه ي و هيدايه ت و پاريزراوى تاييه ت مه ندى كرد، هه روه ها خوای گه وره واى ليكرد كه به گو يى خو ي قسه ي فريشته كانى بيست. (٣٩٦)

(الطهارة) پاك راگرتن و پاك كردنه وه يش چوار ئاستى هه يه:

ئاستى يه كه م: پاك كردنه وه ي پوا له ت و ده ركه ي له هه موو چلك و چه په لى و زياده يه ك.

ئاستى دووه م: پاك كردنه وه ي نه ندا مه كان له نه نجامدانى تاوان و گونا ه.

ئاستى سى يه م: پاك كردنه وه ي دل و ده رون له نه خلاق و په وشته ناپه سه نده كان.

ئاستى چواره م: پاك كردنه وه و پاك راگرتنى نه ينى بيجه كه له وه ي كه ده رباره ي خوای گه وره يه. كه نه وانه يش پاكي پيغه مبه ران و راست گو يان بووه. (٣٩٧)

* خاوه نى (روح البيان) ده لى ت: واته: خوای گه وره پاكي كردى ته وه له كو فر و بى باوه رى و سه ريئچى و كرده وه ناپه سه نده كان و عاده ت و كار ه بينرا وه كان و كه وتن له

٣٩٥- قصص الانبياء لابن كثير ص ٥٥٣.

٣٩٦- مفاتيح الغيب للامام الرازي ٨/ ٤٣ به ده ستكارى به وه.

٣٩٧- احياء علوم الدين للامام الغزالي ١/ ١٢٥.

پياوان) و لە عادەى مانگانە و خوینی دواى منداڵ بوون، وتویانە مەريەم (عليها السلام) تووشى عادەى مانگانە نەدەهات، ھەروەھا لە تۆمەت و درۆکانى يەھود و جولەكە پاراستى. (٣٩٨)

* (القاسمى) دەلييت: (لە ڕەوشتە ناپەسەند و بېنراوەکان پاکی کردەو). (٣٩٩)

* بۆمان پون دەبێتەو: ھەبەست لەپاککردنەوێ مەريەم (عليها السلام) بریتی بوو لە پاککردنەوێ بە ئیمان و گوێزايەلى کردن لە کوفر و سەربېجى، بە ئەخلاقى جوان و پەسەند لە ئەخلاقە ناپەسەند و بېزارو و خراپەکان، و دەرە پەريزى لەپياوان ئيتەر بەھەر جۆريک بوييت، وياک ڤاگرتنى لەتۆمەت و درۆ و بوھتانەکانى جولەكە، کە خواى گەرە بەرى وياک ڤاگرتوى کردوو و لەو بوھتان و درۆيانەى ئەوان، و پاکیەکەشى لەسەر زمانى (المسيح) عيسا (عليه السلام) و ترا کە لەناو بېشکەدا بوو. زۆريک لەزانايانى تەفسير باسى ئەوەيان کردوو کە بېگومان خواى گەرە مەريەمى (عليها السلام) لە عادەى مانگانە و خوینی دواى منداڵ بوون ڤاک کردۆتەو، ڤەنگە حیکمەتیشى لەمە بۆ ئەو بوييت کە گونجاو و لەباربوييت بۆمانەوێ لەناو (بيت المقدس) دا بەبى ڤيگري شەرى، چونکە بۆ کەسيک کە عادەى مانگانەى ھەبیت گونجاو نابيت لەناو مژگەوتدا بيمينيتهو، ھەروەھا ڤيگە ڤيڤراویش نيبە کە لەو حالەتەدايە بچيتە ناو مژگەوت، عادەى مانگانە و خوینی دواى منداڵ بوون عەيبە و کەم وکۆرى نين، بەلکو ئەو عادەتى ئافرىتانە، ھېچ شتيک لە قەدر و ڤيژى ئەو کەم ناکاتەو، بەلکو لەگەل سروشتى ئەودا لەبار و گونجاو، وياک وخوايى مەريەم (عليها السلام) لەعادەى مانگانە، ئەو ڤيژيک بوو لەماڤى خويدا ھەتا گونجاو و لەبار بىت کە ھەستيت بە کارە گرنەکانى ژيانى خوێ و لەناو مژگەوتدا بيمينيتهو و لە (بيت المقدس) دا بىت، مەريەم (عليها السلام) کەسيکى ڤاک و داوین ڤاک و بەڤيژ و بە ھەياو بە شەرم و ڤاريژراو بوو، و خەلکى ليى ڤازى بوون وخوايش ليى ڤازى بوو.

﴿وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾

ھەلبژاردنى بوو بەدواى ھەلبژاردنيكى تردا، ھەلبژاردنى دووم ئەو بوو کە خواى گەرە بەونيشانە گەرە و سەرسوڤھينەرە گەرە ڤيژى ليگرت، کە عيسا (عليه

۱. سلام) ی پێ به خشی به ویستی قودره تی خۆی، به بێ باوک تا ببیت نیشانه یه بۆ
- موو جیهان.

خوای گهوره فهرموویه تی: ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾
(المؤمنون: ۵۰).

دوو مه سه له ی په یوه ندیدار به قسه ی فریشته کان له گه ل مه ریه م و هه لبرژاردنه که ی

مه سه له ی یه که م: ئایا مه ریه م (علیها السلام) یه کێک بووه له پیغه مبه ران (علیهم السلام)؟
بۆ وه لامی نه م پرسیاره به پشتیوانی خوای گهوره ده لێن: هه ندیک له خاوه ن زانیاریه کان
وای بۆ چون ولێکی ده ده نه وه مه ریه م (علیها السلام) یه کێک بووه له پیغه مبه ران (علیهم
السلام) چونکه به راستی خوای گهوره وه چی بۆ ناردووه، هه ر به هه مان شیوه ش بۆ
دایکی ئیسحاق و دا یکی موسا، چونکه وه حییان بۆ کراوه.

ئه وانه ی که نه مه لیکه ده ده نه وه، پێشه وا (ابن حزم الظاهري الأندلسي) بووه، که به شیکی
له کتیبی (الفصل) بۆ نه و باسه به ناوی (نبوءة النساء) ته رخان کردووه، بانگه شه ی
ئه وه ی کردووه که جیگیره پیغه مبه رایه تی ئافره تان و، وتوویه تی: (... له قورئانی
پیرۆزا نه وه هاتووه که خوای گهوره فریشته ی ناردووه بۆ لای هه ندیک له ئافره تان، و
به وه چی هه وانی پێدان، و نه مه ش پاستیه یه ک بووه له لایه ن خوای گهوره وه، له وانه ی ش
مژده دانی فریشته کان به دایکی ئیسحاق، خوای گهوره فهرمووی: ﴿وَأَمَّا رَبُّ فَأَنْتَ
نَضَحْتَ بُشْرَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبُ﴾ (هود: ۷۱).

واته: (له و کاته دا خیزانه که ی إبراهیم (علیه السلام) وه ستابوو، یه کسه ر پێکه نی، جا
(خوای گهوره فهرمووی): ئیمه ش مژده مان دایه که ئیسحاق پێده به خشین و له دوا ی
ئه ویش یه عقوب، له نه وه ی ئیسحاق دیته دنیا وه)

نه مه قسه بوو له فریشته یه که وه بۆ که سینک که پیغه مبه ر نه بووه له پڕویه که وه، هه روه ها
ئه وه شمان زانی که خوای گهوره (جبریل) ی ناردووه بۆ لای مه ریه م (علیها السلام) قسه ی
له گه لدا کرد و پێی وت: ﴿إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ (مریم: ۱۹). واته:
(جوبره ئیل وتی: (مه ترسه) دلنیا به من ته نها نێرداوی پهره ر دگاری تۆم، تا مندالێکی

خاوينت پي ببهخشم.)، ئەمه پيغه مبهرايه تي راست بووه به وهحي راست و تهواو، و په ياميک بووه له لايه ن خواي گه و ره وه بۆ مه ريه م (عليها السلام) ههروه ها دا يکي موساسش هه ر به و جوړه خواي گه و ره وهحي بۆ کرد که موسا (عليه السلام) بخاته ناو ناوي ده رياکه وه، بيگومان له دواتر بۆي ده گه پي ته وه، و کار يکي گه و ره و گرنگي ده بيت خواي گه و ره فه رموي: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقَاهُ فِي الْقَهْرِ وَكَانَ كَافِيًا وَكَانَ خُزَيِّي إِبْرَاهِيمَ أَدَّاهُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَاهُ مِنْ الْمُرْسَلِينَ﴾ (القصص: ٧).

واته: (ئيمه دا يکي موسامان ناگادار کرد، که شيري بداتي و (پيمان وت) جا کاتيک مه ترسيت پهيدا کرد له وهي که پي بي بزانريت فر يي بده ره پروباري (ني له وه) نه بترسه (له وهي تووشي به نا بيت) نه خه فه تيشي بۆ بخۆ، چونکه ئيمه به راستي ده يگيرينه وه بۆ لات و له ئاينه ده شدا ده يکه ين به يه کيک له پيغه مبه ره په يامداره کان).^(٤٠٠)

ههروه ها له وه که سانه ي تر که ده ئين مه ريه م (عليها السلام) پيغه مبه ربوو، پيشه وا (القرطبي الأندلسي) له ته فسيره کهيدا ده ئيت: (ئه وه راسته که به دلنبايي مه ريه م پيغه مبه ريکي ئافره ت بووه، چونکه خواي گه و ره به هۆي فريشته يه که وه وهحي بۆ کردووه وهک هه ر چۆن وهحي بۆ سه رجه م پيغه مبه ران (عليهم السلام) کردووه، به لام ده رباره ي (اسية) هه يچ ده رباره ي نه ها تووه، که پيغه مبه ر بو بيت، به لام ده رباره ي راستگويي و فه زل و پي زي ئه وه له سووره تي (التحریم) دا پون کرا وه ته وه....).^(٤٠١)

پيشه وا (القرطبي) هه رخۆي ده ئيت: بيگومان مه ريه م (عليها السلام) گه و ره و به پي زترين ئافره ت بووه به ره ها چونکه پيغه مبه ريکي ئافره ت بووه، و پيغه مبه ريش له خواناس له پيشتره، ئه و له هه موو ئافره تان پي زدارتر بووه: له پيشينان و له پاشينان، له پاش ئه ويش پي زداره کان بري تي بوون له (فاطمه ئينجا خديجه ئينجا اسية).^(٤٠٢)

ههروه ها ده ئيت: (هه رکه س وتويه تي ئه و پيغه مبه ر نييه، ئه وه وتويه تي: بيگومان بينيني فريشته کان له لايه ن مه ريه مه وه، وهک بينيني جو يره ئيل (عليه السلام) بوو. له لايه ن ها وه لانه وه له شي وه ي ئينسان يکدا، کاتيک پرسيا ري ده رباره ي ئيسلام و ئيمان

^{٤٠٠} -الفصل في الملل والأهواء والنحل لابن حزم الظاهري ١٧-١٨ به ده ستکارييه وه.

^{٤٠١} -الجامع لاحكام القرآن للقرطبي ٨٣|٤ به ده ستکارييه وه.

^{٤٠٢} -الجامع لاحكام القرآن للقرطبي ٨٣|٤.

کردن، هاوێلان بەو کارە نەبوو پێغه‌مبەر، و یەكەمیان ئاشکراترە و زۆرینه‌ش لەسەر
«وھن، وخوا زانا ترە». (٤٠٣)

بەلام راستی لەم مەسە لەیەدا: بێگومان مەریەم (علیها السلام) پێغه‌مبەر نەبوو، بەلكو
راستگۆ بوو، بە پێی ئەم بەلگانه:

١- پۆلەتی ئەم ئایەتە: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِ﴾ (النحل: ٤٣).

واتە: (ئیمە پێش تۆ ئەم محمد ﷺ) جگە لە پیاوانی (راستگۆ و چاك و پاك نەبیت)
كەسی ترمان پەوانە نەكردوو و وەحیمان بۆ نەناردوو. ئەمە بەلگەیه‌كی یەكلایی
كەرەویە كە پێغه‌مبەران تەنها لە پیاواندا بوون بەبێ ئافرت.

٢- دەربارەى مەریەم ودايكي ئیسحاق و دايكي موسا لە قورئاندا بەلگەى تەواو
ودروست لەسەر پێغه‌مبەرایەتیان نەهاتوو كە خۆی گەرە پاریگەیاندىت.

٣- قسەى فریشتەكان بۆ مەریەم (علیها السلام) بە بەلگەى چەسپاو دانانریت لەسەر
پێغه‌مبەرایەتی، لە كاتیكدا كە پێغه‌مبەرایەتی بریتییە لە وەحی كردن لە لایەن خۆی
گەرەوو بۆ یەكێك لە پێغه‌مبەران بە شیوێه‌كی قایبەت، و بەهۆی فریشتەوو،
قسەكردنی جوهرئیل لەگەڵ مەریەم بە پەيام یان پێغه‌مبەرایەتی نەبوو بە پێی
تیگەیشتنی شەری بەلكو بە فرمانیكى خۆایی بوو و مژدەیه‌ك بوو لە لایەن خواوو، و
قسەى فریشتەكان لەگەڵ دايكي ئیسحاقدا، تەنها مژدەیه‌ك بوو بۆ ئەو، و حیکمەت بوو
لە قسەكردنی راستەوخۆدا كە بێگومان مژدەدان لە دەرئندا بۆ خۆی گەرەویە، بە
ئەندازەى ئەو شتەى كە مژدەى پێدراوو.

٤- ئیلهام وەك بۆ پێغه‌مبەران (علیهم السلام) پوو دەدات ئەو بۆ هەندێك لە پیاو
چاكانیش پۆدەدات، ئەمەیش دەبیتە پێزێك بۆ ئەوان و موعجیزە نییە، و خەونى راست
و چاك جوړێكە لە وەحی ئیلهامی، و نەوتراوو هەركەس خەونێكى راست و چاكی بینی،
ئیتەر بەو بوو پێغه‌مبەر.

٥- بێگومان (الوحی) بە مانای زمانەوانی واتە: گەیاندن بە پێگایەكى نەینى و شاراوو،
لە زۆر شوێنى قورئانى پیرۆزدا هاتوو و كەسیش نەیتووو ئەو پێغه‌مبەرایەتی بوو.
خۆی گەرەو فرمویەتی: ﴿لَمَّا اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائِذَا طَوْعَا أَوْ

كُرْهَا قَالَتْ اَيْنَا طَائِفَيْنِ (۱۱) فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَاعَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا ﴿فصلت: ۱۱-۱۲﴾.

له نايه تيكي تردا ده فهرموويت: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ (۶۸) ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا ﴿(النحل: ۶۸-۶۹).﴾

تهنها كه سينكيش له كه ساني ژير نه يان وتووه زهوى و ناسمانه كان و ههنگ پيغه مېهر بوون، له كاتيكدا كه وهى به پيى تيگه يشتنى زمانه وانى فراوانتره له مانا شهرعيبه كهى، له زمانه وانيدا (الوحي) بريتيبه له گهيانندن به پيگاي نهينى و شاراو، و له شهرعيشدا بريتيبه له: (گهيانندن له خواوه بو يه كيك له پيغه مېهرانى به پيى حوكميكي شهرعى و به شيوازيك له و جوړه، و به هوكار بيت يان به بئ هوكار). (۴۰۴)

نه له قورثاني پيروزدا نه له سوننه تي پيغه مېهردا (ﷺ) به پيغه مېهرابه تي باسى نه هاتووه، بهلكو به شيوازي تر باسى هاتووه، كه چاكه كارى و پاكي و پرستگوى ده گهي نهيت.

خوای گه وړه فهرموويه تي: ﴿إِنَّا مَرْسَلْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَإِنَّا لَوَاقِعُونَ﴾ (المائدة: ۷۰).

واته: (مه سيجى كوپى مېرهم هېچ شتيك نيبه (نه خوايه و نه كوپى خوايه) جگه پيغه مېهرىكي خوا نه بيت، به راستى پيش نه و چنده ها پيغه مېهرى تريش پابوردون، دايكيشى ثافره تيكي زور راست و راستگويه، هردووكيان خواردنيان ده خوارد (وهكو هه موو ئينسانيك)).

نایا خاتو مېرهم بهرېز و گه وړه ترينى ثافره تان بووه؟

زانايان له سر نه وه يه كده ننگن كه بيگومان مېرهم (عليها السلام) فزل و پله و پايه ي بهرزي هه بووه له لای خوای گه وړه، وهك قورثان هه والى دهر باره دى داوه، له سوننه تي پيغه مېهريشدا هاتووه كه: بيگومان خوای گه وړه هلى براردووه و پاكي كردو ته ووه و

^{۱۰۴} - في تعريف الوحي ومعانيه منخل الى الدراسات القرآنية د. محمود بلتاجي ص ۸۷.

تاييه تهنه ندى كردوه و نازو نيعمه تى رشتووه به سهريدا، و له بهرپزترين ئافره تان بووه و ژيرترين و تهواوترينيان بووه.

ههنديك له زانا بان ده لىن: مەريەم: بهرپزترين و گه وره ترين ئافره تى سەردەمى خۆى بووه.

وهه ندىكى تريشيان ده لىن: بهرپزترين و گه وره ترين ئافره تى هه موو جيهان بووه له هه موو سەردەمى كدا.

به لگه كان زۆن، به لام ئه وهى كه ئيمه هه لى ده برترين برىتييه له:

پيش ئه وهى كه بچينه سه ر مه سه له كه، پيويسته ئاماژه بكه ين بۆ گه وره ترين فه زلى مەريەم وخديجه و فاطمه و اسية و عائيشة (خوايان لى پازى بيئت) ناوى مەريەم له قورئاندا باسكراوه و ئاشكرا دياره، وهه ر له قورئانى پيروزدا سووره تىكى گه وره به ناويه وه ناوئراوه، به سووره تى (مريم)، له مه يشدا پريز و گه وره يى وپله و پايه بۆ ئه و هه يه، و فريشته كان له گه ليذا داوان و قسه يان له گه ل كردوه، ئه مه يش پريز و گه وره يى بوو بۆ ئه و، خديجه (خوالى پازى بيئت) ئه ويش فه زل و پله وپايه يى خۆى هه بووه، كه يه كه م داىكى باوه رداران بووه، و يه كه م كه س بووه كه موسولمان بووه له ئافره تاند، و ئه و كه سه بوو كه پششتيوانى پيغه مبه رى (ﷺ) كرد و به هه موو تواناى خۆى به رگرى لى ده كرد و يارمه تى ده دا و پشتى ده گرت، هه تا ئه و كاته كه خديجه و (أبوطالب) ي مامى پيغه مبه رى تيامرد، ناوئراوه به (عام الخزن) سالى خه فه تاوى. و (فاطمه) (خوالى پازى بيئت) كچى پيغه مبه رى خوا (ﷺ) بوو، وخديجه يش داىكى بوو، وميژده كه شى (على كوپرى ابى طالب) بوو، و پيغه مبه ر زۆر خووشى ده ويست، هه روه ها (على) و (حسن و حسين) ي زۆر خووش ده ويست، بيگومان پيغه مبه ر (ﷺ) ئه وهى شارده وه، كه يه كه م كه س دواى مردنى كييه به و ده گات، ئه ويش زۆر ددلوخوش بوو به و مژده يه، و سه روه رى و سه ربه رزى زۆرى هه بوو، ليژده دا بوارى باسكردنى نيه.

(اسيه ي كچى مزاحم) ئه و ئافره ته باوه رداره چاكه كاره بوو كه له مالى فيرعه وندا بوو، باوه رى هيناو له سه ر هه ق وپاستى دامه زراو بوو، وله خواى گه وره پارايه وه كه له ده ست فيرعه ون و كارو كرده وه كانى و قه ومى سته م كاران پزگارى بكات.

هه ريه كه له و ئافره تانه تاييه تهنه ندى خويناينان هه يه، وكه هه موويان بهرپز بوون.

ئه وهى كه ئيمه له م مه سه له يه دا هه لمان بژاردووه: بيگومان مەريەم (عليها السلام)

باشترين ئافره تى سەردەمى خۆى بووه، چونكه وشەى ﴿الامين﴾ مانايەكى پەها

دهگهيه نيئت، وهك خواي گه وره فهرموويه تي: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ههروه ها جيهاني كاتيكي دياريكراو دهگهيه نيئت، وهك له ئايه ته دا ها تووه: ﴿يَا أَيُّهَا إِسْرَائِيلُ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (البقره: ٤٧). نهگه ووشه ي (العالمين) په ها بوايه، ئهوا هه ئبژاردنه كه ليزه دا هه ئبژاردنيكي تايهت ده بوو، به جوړك كه خواي گه وره هه ئي بژارد و به نيشانه يه كي سه رسو په ئنه ر و موعجيزه يه كي پوون تايهت ي كرد، كه سكي به عيسا (عليه السلام) پر كرد، به لام به بئ باوك، خواي گه وره فهرمووي: ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً﴾ (المؤمنون: ٥٠).

واته: (ئيمه عيساي كور ي مه ريه م و دايكي مان كرده به لگه و نيشانه يه كي پوون).^(٤٠٥)

پيوستيه كان ي هه ئبژاردن

خواي گه وره فهرموويه تي: ﴿يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَكُنِّي مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾.
* پون كردنه وه ي نه م بوئه يه، پاش نه م پله وپايه و دهره جه به رزه كه خواي گه وره پيژني مه ريه مي پي گرت: خواي گه وره به هو ي فريشته كانه وه فهرمان ي نارد بو مه ريه م، كه له په رستشدا تي بكوشي ت و سوپاسگوزاري خوا بكات له سه ر ئه و به خشش و نيعمه تانه، و به رده وام بيت له سه ر پيگاي هيدا يهت و چاكسازي.
پيشه وا (الرازي) ده ئيت: (... كاتيك خواي گه وره پووني كرده وه كه مه ريه م پيوسته تايهت بكرئت به به خشش زياتر له لايه ن خوا وه، په رستش زياتري له سه ر واجب كر، تا سوپاسگوزار بيت بو ئه و نيعمه تانه).^(٤٠٦)

له ئايه تي: ﴿يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ﴾ دا:

(القنوت) وا ته زورمانه وه له ناو نويزدا به راوه ستاوي، يان راوه ستانه له ناو نويزدا، و تراويشه (القنوت) بريتيه له په رستش ههروه ها و تراوه بريتيه له (الاخلاص) دلسوزي.^{٤٠٧}

^{٤٠٥} - تذكرة الحفاظ للذهبي ٢٦٩/١ و طبقات الحفاظ للسيوطي ١١٥.

^{٤٠٦} - مفاتيح الغيب للرازي ٤٤/٨ به ده ستكاريه وه.

پىنشەوا (الراغب) دەلىت: (القنوت) برىتييه لە پەرسىتىش وگوپراپەلى پىويست لەگەل
ملکەچيدا). (۴۰۸)

- دووبارە کردنەوھى بانگکردنەکە بە (يامريم) بۆ ئاگادار کردنەوھ و بە ئاگاھيانەوھى،
وناماژەيشە بۆ گىرنگى ئەو ستايشەى مەريەم (عليها السلام) کە کراوھ.

- بانگ کردنەکە لىزەدا بەناوى (مريم) واتە (العابدة) خواپەرست، بۆ خۆى پىز و
گەورەيى و کەرامەت دەگەيەنيّت، واتە ئەى ئەو کەسەى کەناوت مەريەمە، پىويستە
تىکوشتىت لە عىبادەت وپەرسىتىش خۆى گەورەدا.

﴿وَاسْجُدْ وَاقِرْ كَعِي مَعَ الرَّائِى كَعِي﴾.

نیمە پىشتەر ماناى (القنوت) مان بە گوپراپەلى وپەرسىتىش پەھا ھىنا، بەلام سوجدەو
پکوع بردن باسنىكى تايبەتە پاش باسى گشتى، بۆ گىرنگى وپايەخى زياتر.

ماناى (القنوت) مان بە (القيام) پراوستان ھىنا، ئەوا پکوع وسوجدە لە تەواوکردنى
ئەرکەکانە چونکە نوپژ لەپراوستان و دانىشتن وپکوع وسوجدە پىک ھاتووھ.

ماناى (القنوت) مان بە (الإخلاص) دلسۆزى و خشوع و ملکەچى ھىنا، ئەوا پکوع
وسوجدە لە کردارە ديارەکان، بەلام (الأخلاص) ملکەچى و خشوع لە کارە شاراوھ
وناديارەکان، و پەرسىتىش تەواو نابىت مە گەر بەپراگرتنى ھەردوو حالەتى ئاشکرا و
بينراو وشاراوھ و ناديار.

لىزەدا مەريەم (عليها السلام) ئاراستە دەکرىت بۆ ئەوھى کە کارەکانى دل و کارى
ئەندامەکان پىکەوھ بېستىت، ھەتا ديارەکان يەکسان بىن بە شاراوھکان، وپىر و باوھ
لەگەل کرداردا پىک و ھاوسەنگ بېيت.

ئايەتى: ﴿وَاقِرْ كَعِي مَعَ الرَّائِى كَعِي﴾. واتە: تۆيش لەناو دەستە و تاقمى ئەواندابه و لە
پىگەى ئەوانەوھ بپۆ، کە پىگايەكى پاست و بەرنامەيەكى بەھيزە.

دەربىرىنى ئايەتەکە بە ﴿وَاقِرْ كَعِي مَعَ الرَّائِى كَعِي﴾ ھات، خۆى گەورە نەيفەرموو: (مع
الراکعات)، (چونکە ئەوجۆرە (جمع) کۆيەيەى لە ئايەتەکەدا ھات گشتگىر ترە، کە

۴۰۷-جامع البيان للطبري ۴/۱۶.

۴۰۸-المفردات للراغب ص/۱۶۳ مادة: ق ن ت.

پياوان و ئافره تانیش دهگريتهوه له سهه شينوازی زۆرينه، و به بۆنه ی سهه تاي ئايه ته كه وه، چونكه په پيره وی كردنی پياوان له پيشتر و گه وه تهره).^(٤٠٩)

_ ئايه ته پيرۆزه كه كه فه رمانیک بوو، له خوا ی گه وه وه بۆ مه ريه م (عليها السلام) كه له په رسته شه كاندا تيبكوشيت و به رده وام بيت له سهه گوپرايه لی فه رمانه كانی خوا، و سوجه دی زۆر به ريت و له گه ل پكوع به راندا پكوع بيات، تا زياتر له خوا ی گه وه نزیک ببیته وه.

نويز كردن په يوه ندييه كه له نيوان به نده و په روه ردا گاريدا، وهيدايت و په حمه ته، وشيفا و پاريزه ره، وه زل و نيعمه ته له لايه ن خوا ی گه وه وه، و نزیکي و خوشه ويستيه، و نور وشيفای دلانه، و به رز بونه وه يه بۆ لای خوا و به رز بونه وه ی پله و پايه و سپينه وه ی هه له و گونا هه كانه. پيشه وا (الغزالي) ده ليت: (نويز كۆله كه ی دینه و پاگري يه قين و دلنایيه و لوتكه ی نزیک بونه وه و به ريز ترينی په رسته شه كانه).^(٤١٠)

هه ريه ك له ئه ركانه كانی نويز حيكمه ته كانی به رزن و نه نيبييه كانی بايه خدارن، نويز بریتيه له ملكه چي و خشوع و راوه ستان و دانيشتن و پكوع و سوجه بردن، له فه رموده يه كي پيرۆزی پينغه مبه ردا (ﷺ) هاتوه، ده فه رمويت: (نزيكترين كاتی به نده له په روه ردا گاری كاتی سوجه برده له نويزدا، و دوعای زۆری تيا دا بكه ن).^(٤١١) خوا ی گه وه زۆر جوانی فه رموو: ﴿وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (العلق: ١٩).

واته: (سوجه ببه و له خوا نزیک به ره وه).

(معدان) ی کوپی (طلحة الیحمري) ده ليت: گه يشتم به (ثوبان) ی کارگوزاری پينغه مبه ری خوا (ﷺ)، و وتم: (کاریکم پی بلئ كه بیکه م و، به وه خوا بمخاته به هه شته وه، يان وتم: خوشه ويستترين کار لای خوا، (ثوبان) بیده نگ بوو، ئينجا ليم پرسيه وه، وتی: له و باره يه وه له پينغه مبه ری خوام (ﷺ) پرسيه وه، فه رمويه تی: سوجه دی زۆر ببه بۆ خوا ی گه وه، تۆ هه ر سوجه يه ك ده به يت بۆ خوا، ئه وه به وه پله يه ك (به رزت ده كاته وه، و گونا هيگيشت ئی كه مده كاته وه)، (معدان) ده ليت: دوايی گه يشتم به (ابو دردا) هه مان پرسيارم ليكرد، ئه ويش هه مان وه لامی (ثوبان) ی دامه وه.

^{٤٠٩} - روح المعاني للالوسي ١٥٨/٢.

^{٤١٠} - احیاء علوم الدين ١٤٥/١.

^{٤١١} - رواه مسلم في صحيحه عن ابي هريره: كتاب الصلاة.

باسى پېنجەم:

چەند لايەنك ئە ئىعجازى قورئان، ھەوال ئە ھالى نەتەوھ پېشەوھەكان دەدات:

خوای گەورە ھەرموویەتی: ﴿ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيْهُمْ يَكْفُلُ مَرْجِعًا وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ (ال عمران: ۴۴).

واتە: (ئەو شتەنەى باسکران چەند ھەوالک بوون لە غەیبەوھ، ئیمە لەرنگەى (وھى) و سەوشەوھ بەتۆى دەگەینەن، خۆ تۆ (ئەى محمد ﷺ) لەوێ نەبوویت کاتیک پېنوسەکانیان ھەلنەدایە (ئاوھەو، پېنوسى کى سەرکەوت و ئاوەنەبەرد) ئەوھیان مەریەم پەرەردە بکات، تۆ لەوێش نەبوویت کاتیک کێشەیان ھەبوو (لەسەر ئەوھى کى بەخێوى بکات).

ئەمە نامازەیک بوو کە پېشتەر باسکرا وھەوالى ئەوھ پونکرایەوھ کە خوای گەورە چۆن پېغەمبەرانى ھەلنەاردوھ و ھەوال و پونکردنەوھى خێزانى عیمران و کچەکەیشى بوو. ھەرەھا ھەوالى زەکەریا و یەحیا و کەسانى تر کە سوورەتەکە باسى کردون. ووشەى (الانباء) کۆى (نبا)ھ، ھەوالیکى زۆر گەورە و گرنگە.

ھەوال دانى قورئان لەم کارانە بە شێوازیک لە شێوازەکان، ئەوھ موەجیزەیکى غەیبیە، بەلگە لە سەر راستى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) وجیگى ودامەزراوى پەيامەکەى دەدات، موەجیزەیک بوو، خوای گەورە تەھەددای ئینسان و پەرییەکانى پى دەکات، و ھەموو کەس بیتوانا و بى دەستەلاتن لەوھى کە نمونەى قورئان یان سوورەتیک یان ئایەتیک بەینن.

خوای گەورە ھەرموویەتی: ﴿قُلْ لَنْ اَجْمَعَ الْاَنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَأْتُوْنَ بِمِثْلِهِ وَكُوْكَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ (الاسراء: ۸۸).

واتە: (ئەى محمد ﷺ) پېیان بلى: سویند بە خوا ئەگەر ھەموو ئادەمیزاد و پەرییەکان کۆ ببنەوھ و (ھەوالى بەردەوام بەدن تا) قورئانیکى وەکو ئەمە دانین و بپھیننە (مەیدان) ناتوانن کارى وابکەن و ناتوانن لە وینەى بەینن، ئەگەر چى ھەموو لایەکیان ببە پشتگیر و یارمەتیدەرى یەکتەر).

خوای گه وره له نایه تیکى تر دا _ که ئەمه مانا که یه تی _ ده فرموویت: (به لکو) له گهل نهو هه موو به لگانه دا) نه وانه ده لێن: که محمد (ﷺ) قورئانی هه لبه ستوه، بلى: ده نيوه يش سووره تیک وهك سووره ته کانی دارژن و بیهینن، داوا بکهن له هر که سیکى تر که ده توانیت، جگه له خوا. (که یارمه تیتان بدات) دريخی مه کهن ئەگەر راستگوون (یونس: ٢٨). بیهگومان هه موو لایه نه کان بیده ستەلات و بیتوانا بوون له وهى که نمونه ی قورئان یان سووره تیک له و یان ته نها نایه تیک بهینن، و به رده وام ته حه ددى وموعجیزه کان هه ر ده مینیت هه تا هه ئسانی قیامهت.

پهغه مبه ر (ﷺ) ده فرموویت: (هیچ یه کیک له پیغه مبه ران نه بووه که چه ند موعجیزه یه ک یان هاوشیوه ی نه وه ی پی نه به خشراییت، که به شهر باوه ری له سر هیناییت، و به لام نه وه ی که به من دراوه، بریتیه له: وهی که خوای گه وره پینی داوم، تکام وایه که زۆرتین شوینکه وتوم هه بییت).^(٤١٢)

* له ناو شیواز هکانی ئیعجازی قورئاندا: هه وال له حالى نه ته وه پیشوه کان دراوه، له چىروکی مەریه م (عليها السلام) و زه که ریا و یه حیا (عليهما السلام) به لگه له سه ر ئەمه ده دن.

زۆریکمان له پوداوه گرنگه کان له ژیا نی مەریه م دا نه زانیوه ته نها له پڼگه ی قورئانه وه نه بییت، له وانه يش: قورئان باسی سکپرپونی دایکی به مەریه م و نه زکردنی بو پرسش کردووه، زاناو پیاوه ناسراوه کانی نه وسه رده مه پیشپرکیان کرد له سه ر که فالهت کردنی، و که فاله ته که ی زه که ریا (عليه السلام) بو نه و هه لبراردنی له لایه ن خوا وه له و کاره گه وره و گرنگ و نیعمه ته به نرخانه بوو، که ئیمه نه مان زانیبوو ته نها له پڼگه ی قورئانه وه نه بییت.

﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَجْعَلْ لِي جَاكِرًا شَفِيعًا﴾ (مریم: ٣٢). بیهگومان نه وه ی که له ناو کتیه کانی ئینجیلدا ها تووه ده رباره ی کار و ژیا نی عیسا (عليه السلام) و دایکی دژیه ک و ناچونی هکن، و تیکدراون و له راستیه وه دوورن و ئامانجیان نه پیکاووه، ته نانه ت نه و که سانه يشی که ئینجیله کانیان وه رگێپراوه و پون کردو ته وه، توشی سه رسامی ها توون و که وتونه ته ناو هه له ی گه وره و وه ی دژیه ک و پیچه وانه وه، و چىروکی (یوسف

^{٤١٢} - رواه البخاري في صحيحه عن ابي هريرة، كتاب فضائل القرآن.

النجار)یوسفی دارتاش، چیرۆکیکی ناریک و شیوینراوه و ههلبهستراوه و درۆیه، و هیچ په یوه ندییه کی به مهربه (علیها السلام) ه وه نییه.

بیگومان ئه وهی که له قورئاندا هاتوو، راست و تهواوه، چونکه قورئان زۆر به جوانی و بهرونی باسی مهربه (عیسی) (علیه السلام) و گه وره بوونی کردوه. قورئان کتییی خوای گه ورهیه که به راستی یۆسه محمد (ﷺ) دابه زیوه، و خۆیشی هه به ههق و راستی هاتوو و له خۆیه وه هیچی نه وتوو و تهنا وهی و ههق و راستی ده بربریه، و قورئان له پیشتره له کتیبه پیشوه کان و گشتگیر و فراوانه و پارێزراوه له وهی که دهستکاری بکریت و تیکبدریت و گۆرانکاری تیا بکریت یان بگۆریت. خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (ال عمران: ٦٢). واته: (به راستی هه ئه مهیه به سه رهاتی راست و دروست (ده براره ی عیسا و دایکی)، هیچ خوایه که نه جگه له (الله)، بیگومان نه وه (الله) یه هه خۆی بالادهست و دانایه).

له ئایه تیکی تردا ده فهرموویت: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا نَارًا الذَّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ (الحجر: ٩).

واته: (به راستی هه ئیمه قورئانمان دابه زانده و بیگومان هه ئیمهش پارێزکاری ده که یان و (نایه یان دهستی خیا نه تکار هیچ جوړه دهستیکی تی بخت و هه مو وه ولێک بو دهستکاری کردنی نه زۆکه). ﴿أَفَلَا يَدَّبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ٨٢).

واته: (ئه وه بو ئه وانه سه رنجی قورئان نادهن و لیک ناده نه وه و لێی ورد نابنه وه؟ خو نه گه له لایه که سیکی تره وه بوایه جگه له خوا بیگومان جیاوازی و درۆیه تیه کی زۆریان تیدا ده دۆزیه وه).

جوله که و به ناو مه سیحیه کان راستیه کانیا ن تیکدا وه و گۆپیویانه و زۆریان لێی شارد و ته وه، به لام قورئانی پیرو ز به (قول الفصل) وه هات له زۆر کار و بوارد، هات بو ئه وهی نه و تاوان و سته مانه ناشکرا بکات و به دیاریان بخت که جوله که و به ناو مه سیحی یه کانی تی که وتوون، کاتی که ته ورات و ئینجیلیان تیکدا و، قورئان هات تا به به لگهی یه کلا که ره وه و نیشانه پوون و ناشکرا کان راستیه کان ده رده خات، خوای گه وره

فهرمووى: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يَبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ﴾ (المائدة: ١٥).

واته: (ئەى خواوەنانى كتيب: دلتياين كه پيغه مبهري ئيمه بۆ ئيوهش هاتوو تا زۆربهى ئەو شتانەى كه لاى ئيوه پوون و ئاشكرا نين و دەيشارنەوه، له كتيبى (تەورات و ئينجىلدا) بۆتان پوون و ئاشكرا بكات، ههروهه له زۆرىك لهو شتانەى كه شار دوتانه تەوه چاوپۆشى دهكات).

خوای گه و ره ده فهرمويت: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَنْصُ عَلَى نَبِيِّ إِسْرَائِيلَ أَكْزَرُ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (٧٦) وَأَنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (النمل: ٧٦-٧٧).

واته: (بهراستی ئەم قورئانه زۆربهى زۆرى ئەو شتانەى كه نهوهى ئيسرائيل جياوازی و كيشهيان له سهري ههيه باسى دهكات و لىي ده دويت و پوونی دهكات تەوه ههروهه بهراستی ئەم قورئانه هۆى هيدايت و پيغمووی و پهحمەت و ميهره بانیه بۆ ئيمانداران).

باسى شەشەم:

مۆژدەى فريشتهكان بۆ مەريەم (عليها السلام) بە عيسا (عليه السلام) و كۆمەتلىك لە

رەوشتەكانى:

خوای گەورە فەرموویەتى: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (٤٥) وَكَلَّمَهُ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (ال عمران: ٤٥-٤٦).

* پونکردنەوێ بۆنەكە: پاش ئەوێ كە خوای گەورە مەريەمى (عليها السلام) ھەلبژارد و جىاى كەردەو و بە پاکی رايگرت و باسى كرد و فەرمانى پيكرد كە تيكۆشەر بىت لە پەرستشەكاندا و بەردەوام بىت لەسەر گوێرپايەلى، وئامۆزگارى كرد بەوێ كە (اخلاص)ى ھەبىت وملكەچ و بەخشوع بىت بۆ خوای گەورە، بەو كارە مەريەم ئامادە بوو بۆ موعجيزەيەكێ گەورە و نيشانەيەكێ گرنگ، كە برىتى بوو لە سكېرپوونى بە عيسا (عليه السلام) بە پيچەوانەى عادەت و باوەو و كە باوكى نەبوو ھەروەك چۆن فريشتهكان مژدەيان بەو پيدا كە ئەو ھەلبژێردراو و پاك و خاوينە، مژدەيەكێ تريشى بەدوادا ھات كە برىتى بوو لە: بيگومان خوای گەورە ھەلى بژاردو و بۆ ئەو كارە گەورە و گرنگە.

﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ﴾.

پوالەتى ئاشكرای ئايەتەكە و دەگەيەنيت، ئەوانەى كە ھاتوون مژدەكەيان داو و بە مەريەم (عليها السلام) دەستەيەك بوون لە فريشته بەرپزەكان، و لە سوورەتى (مريم)دا باسكراو كە (جبريل) ھاتوو بۆلاى: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ (مريم: ١٩). ئايەتەكە و دەگەيەنيت كە جوېرەئيل (عليه السلام) ھات بۆلاى مەريەم (عليها السلام) و مژدەى عيسا (عليه السلام) ى پيدا، و زۆرىك لە زانايانى تەفسير وای بۆ چوون كە ئەوێ مژدەكەى بە مەريەم دا جوېرەئيل (عليه السلام) بوو. (٤١٣)

پيشهوا (الرازي) ده ئيت: ئايه تي: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ﴾. پوانه تي ئايه ته كه ﴿إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ﴾ كۆي فريشته كان ده كه يه ئيت، به لام نه وه ي كه دهنگي داوه ته وه نه وه يه كه نه وه ي بانگي ليكرد جو بره ئيل (عليه السلام) بوو. (٤١٤)

خاوه ني (روح البيان) ده ئيت: مه به ست به (الملائكة) لي ره دا جو بره ئيل، نه وه يشي كه به كو باسما ن كرد پيشتر بو گه وه دانان بوو.

* ئيمه يش ده ئين: هيج پيگريك له دوباره بونه وه ي مرده كه دا نيه، له پيشدا فريشته كان هه موويان مرده يان پي داييت وله سه رو هه موشيان وه جو بره ئيل، و پاشان جو بره ئيل خو ي وهك به شهر پيشان داييت و مرده كه ي بو دوباره كر ديته وه و نه ويش جاري كي تر سه رسام بو بيت، و زياتر دلنيا و دل ئارام بو بيت.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ كَلِمَةً مِّنْهُ﴾ (ال عمران: ٤٥).

(المسيح) به ﴿كَلِمَةً مِّنْهُ﴾ وشه ي خوا نا و نرا، چونكه به وشه ي خوا ي گه وه هاته بوون كه (كن) بوو، وهك فه رمووي كاتيك كه مه ريهم پرسيا ري كرد: ﴿قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ﴾ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿ال عمران: ٤٧﴾.

- خاوه ني (روح البيان) ده ئيت: وشه ي ﴿كَلِمَةً﴾ وهك نا و نرا وه له عيسا (عليه السلام) به شي وه يه كي ره ها، چونكه هو كاري ده كه وتني پوداني بريتي بوو له وشه يه كه له لايه ن خوا وه ده رچوو، كه بريتي بوو له ﴿كن﴾ ببه، و پوداني هه موو دروستكرا ويك، خو ئه گه ره به هو ي نه م وشه يه وه بو بيت، نه وا هو كاره كه زانرا و بووه بو پوداني كاره كه، كه له مافي عيسا (عليه السلام) نادريار بووه، دروست بووني عيسا (عليه السلام) درا وه ته پال وشه يه كه، وا ليكر درا وه ته وه كه عيسا (عليه السلام) بريتي بيت له و ﴿كَلِمَةً﴾ وشه يه. (٤١٥)

^{١١١} - مفاتيح الغيب للرازي ٤٧/٨ به كورتى.

^{١١٢} - روح البيان للموسوي ٣٤/٢ به ده ستكار ييه وه.

* پێشهوا (الالوسي) دهئیت: وا دهبرپاوه که (المسیح) به ﴿کلمه الله﴾ ناوئرا، چونکه بهبێ باوک دروست بووه، به ووشهێ (کُن) به پێچهوانهێ تاکهکانی نهوهی ئادهمهوه، کاریگهری ووشهکه له مافی ئهودا ئاشکرا ترو تهواوتره.^(٤١٦)

* نهوهی که نزیکه لهمهوه (المراغي) له تهفسیرهکهیدا باسی کردووه: ﴿أَسْمُهُ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾.

خوای گهوره مژدهی ناوهکهیشی پێدا وهک مژدهی ناو لێنراوهکهی پێدابوو، (المسیح) واته: (المبارک) موبارهک وپیرۆز^(٤١٧)

وتراوه ناوئرا به (المسیح) چونکه دهستی دههینا بهسهر چاوی کوێردا، بینایی بۆ دهگهرايهوه، به فرمان و ویستی خوا، و کهپو کهسانی بهلهکاوی بهفرمانی خوای گهوره چاکدهکردهوه، وتراوه: (المسیح) واته: (الصديق)، وتراوه: بهو ناوه ناوئراوه، چونکه به (زهیتی موبارهک) چهورکراوه، که پێغه مبهرائی پێش خۆی بهکاریان دههینا، که زهیتیکێ بۆن خۆش بوو.

وتراوه: (المسیح) واته خوای گهوره (مسح) ی کردووه، واته بهجوانی و پیرۆزی و موبارهکی دروستی کردووه.^(٤١٨)

وتراوه: چونکه جویرهئیل له کاتی له دایک بوئیدا به بالهکانی خۆی مهسحی کردووه، بۆ نهوهی پارێزراو بێت له شهیتانی به نهفرهتکراو.^(٤١٩)

لهبهر نهوهی زۆر دهگهرا و گهشتی دهکرد بهسهر زهویدا، وتراوه چونکه بنی پنی سوابوو، و چالاییهکهی نه مابوو.^(٤٢٠)

وتراوه: چونکه دهستی دههینا بهسهر ههتیواندا بهتکای پهزامهندی خوای گهوره.

^{٤١٦} - روح المعاني للالوسي ٢/١٦٠ به دهستکارییهوه.

^{٤١٧} - الکشاف للزمخشري ١/٣٦٣.

^{٤١٨} - الجامع لاحکام القرآن للقرطبي ٤/٨٨-٨٩ به دهستکارییهوه.

^{٤١٩} - روح المعاني للالوسي ٢/١٦١.

^{٤٢٠} - تفسیر القرآن العظيم لابن کثیر ١/٣٦٣-٣٦٤.

ئوهوى كه په سهند و وهگرپراوه له م قسه و بؤچوانه برىقييه له: بېگومان ناوئراوه به (المسيح) واته: موبارهك وپېرؤز يان به دهستى موبارهكى، دهستى دههينا به سمر نه خوښه كاندا و به فرمانى خوا شيفايان بؤ دهات.

عيسا (عليه السلام) له باتى (المسيح)ه، واته (السيد) گه وړه، ووتراوه ناوه كى له (العيس) داپرئژاوه و به وه ناوئراوه، چونكه پهنكى سپى و تيكه ل به سور بووه، به لام ئوهوى كه پراستړه ناوه كه ناسراوه و داپرئژاو نيبه.

له نايه تى: ﴿عيسى ابن مريم﴾ دا، ئاماژه بؤ ئوه و كراوه كه عيسا (عليه السلام) به بى باوك له دايك بووه، چونكه ئه گهر باوكى هه بوايه، ئه وا ناوى ده خرايه پال ناوى له باتى ئوهوى كه ناوى دايكى دانراوه، له مه يشدا وه لامى كى بؤ گومرايى مه سيحييه كان تيايه، وهك ويايان ليكداوه ته وه، كه عيسا (عليه السلام) كوږى خوا بيت يان خوا بيت - په نابخوا - پاك و بېگهردى و به رزى بؤ خوا له وهى كه نه وان ده لئىن. ﴿وجيها في الدنيا والاخرة﴾ واته: پياو ماقول وپايه به رزه له م دنيايه دا.

ده لئىن: ليره دا پرسيارى ك دروست ده بيت: ئه گهر كاتيك (المسيح) له م پله وپايه و پرزه دا بيت له ناو شؤره تى دنياييدا ئيتر جوله كه و بى باوه پان چؤن ده بيت ئازارى بدن و بيچه وسيننه وه؟

ده لئىن: له كه دار كړدى (المسيح) به ئازاردان و چه وساندنه وه هيچ له پرز و پله و پايه ئه كه م ناكاته وه، و ناوه كه يشى له كه دار و شيونئرا و ناكات، پيغه مبه ران (عليهم السلام) به پرز ترينى دروست كراوانى خوان، و له هه موويان پايه دارتر و سهر به رز ترن، بېگومان كه وتونه ته به ر ئازار و چه وساندنه وهى خه لكى، به لام به وه يش هر پرز و سهر به رزيان زيادى كړدووه.

﴿ومن المقرين﴾ واته: لاي خواى گه وړه له نزيكانن له دنياو له قيامه تدا.

﴿وكلهم الناس في الهدى وكلهم من الصالحين﴾ (ال عمران: ٤٦).

واته: (جا عيسا له بيشكه دا و به گه وړه يش قسه ده كات بؤ خه لكى، له پياو چاكانيشه) قسه كړدنه كه ى له بيشكه دا، ئه و كاته بوو كه خواى گه وړه هي نايه قسه و دانى نا به پاكي و بيتاوانى دايكي دا له و تومه تانه ى (اليهود) جوله كه بؤى پركده خست.

فەرمۇي: ﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأُفْهَادِ صِيَيًا﴾ (۲۹) قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (۳۰) وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا (۳۱) وَبَرًّا بِوَالِدَيْيَ وَلَمْ يَجْعَلْ لِي جَبَارًا شَفِيًّا (۳۲) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿(مريم: ۲۹-۳۳)﴾.

واتە: ((مەريەمىش ھىچى نەگوت) بەلكو ئامارزەى بۇ پۇلەى نازدارى كرد (قا لەو بېرسن)، ھەموو (بە سەرسامىيە) وتیان: چۆن قەسە لەگەل مندالى ناو بېشكەدا دەكرىت، (ئىنجا مندالى ساوا ھاتە گەت و بەدەنگە ناسكەكەى) وتى: بەراستى من بەندەى خوا، كىتبى ئىنجىلى پى بەخشىووم و كردوومى بە پىغەمبەرى خۆى، منى موبارەك و پىرۆزىش كردووه لە ھەر كویدا بى و ئامۆزگارى كردووم كە نوێزەكانم ئەنجام بدم و لە زەكاتدانىش درىغى نەكەم ھەتا لە ژياندا ھەم، (ھەروەھا فەرمانى پىداوم كە) چاك پەفتار بىم لەگەل دايكەدا و نەيكردووم بە كەسىكى زۆردارو بەدەرفتار، سلاوى پەروردگارم لەسەرە ئەو پۇزەى كە لەدايك بووم و ئەو پۇزەش كە دەمرم، ئەو پۇزەش كە زىندو دەكرىمەوه).

بەلام دەربارەى قەسەكردنەكەى لە گەورەپیدا: وتراوه: لێرەدا بەو بەسكراوھ كە مژدە دراوھ بە دايكى بەوھى كە دەگاتە تەمەنى گەورەپى و دەبىتە پىاو، وتراوھ لەبەر ئەوھى كە زمان پاراو و پەوانبىژ بووھ لە قەسەكردندا لە كاتى ناو بېشكەدا و ھەروەھا لە گەورەپىشدا بە يەكسانى، وتراوھ: ئامارزەى بۇ ئەوھى كە ئەو لە داھاتودا بۇ ئاسمان بەرز دەكرىتەوھ، پاشان دادەبەزىتەوھسەر زەوى، لە دنيا و ئاخىرەتدا قەسە دەكات لەگەل خەلكىدا. بىگومان عيسا (عليه السلام) گەيشتە تەمەنى گەورەبوون كاتىك مەسىحىيەكان دەيان ووت: خوايە، ئەمە وەلامىكە بۇ ئەوان كە بىگومان خوا بەم قۇناغ و گۆرانكارىانەدا ناپرات، و لەحالىتەكەوھ ناچىتە حالىكى تر، بەلام عيسا (المسيح) لە حالەتى مندالىيەوھ دەچىت بۇحالىتى گەورە بوون. ^(۴۱)

سوود و گرنگى قەسەكردنەكە لە بېشكەدا برىتى بوو لە: دانى نا بە پاكى و بى تاوانى دايكىدا ھەروەھا بەندايەتى خۆى بۇ خۆى گەورە پاگەياند و وتى من پىغەمبەرم و

بەرھەتدارم وچاکەکارم لەگەڵ دايمک ھەروەھا نەفی ئەوھيشی کرد کە زۆردار و توندبیت، ئەو کەسیکی چاکە کار و بە بە زەیی و نەرم و نیا و خۆراگر و ئارامگروو. سود و گرنکی قسە کردنەکەى لە گەورەیییدا بریتییه لە: پرېنمونی خەلکی دەکات بۆ پرېنگای چاکەکاری و دینداری لە کارو باری دین و دنیايدا. بەلام مەسیحییەکان ئینکاری ئەوھیان کردووە عیسا (علیه السلام) لە ناو بېشکەدا قسەى کردووە، چونکە ئەگەر دانیاں پیاپنايه ئەوا پابەند دەبون بەوھى کە بەندایەتى خوا بکەن، وەك عیسا دانى پیا نا و دەرى برى: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾.

ھە ئۆیستی مەریەم (علیها السلام) لەم مژدەیدا

خوای گەورە فەرمووی: ﴿قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (ال عمران: ٤٧).

مەریەم (علیها السلام) بەسەر سوپمانەووە دەربارەى ئەم مژدەیه و بەشینوازی پرسیارکردن دەربارەى چۆنیتی بودانی ئەوکارە وتی: ﴿رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ﴾.

واتە: (پەروردگارا جا چۆن من منداڵم دەبیت خو کەس نزیکم نەکەوتوو؟). وەلام لەلایەن خوای گەورە و بە تواناوە ھات و فەرمووی: ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾.

واتە: (ویست و فرمانی خوا ھەروایە و چی بویت، دروستی دەکات، ھەر کاتیک شتیکی بویت تەنھا پێی بلی ببە، دەستبەجی دەبیت). کاتیک ئەم کارە پوو دەدات، سەرسامی و تێرمان نامینیت و دل ئارام دەبیتەووە، وئینسان بەخویدا دەچیتەووە و پرسیار دەکات، من چۆن سەرسام بێم لەم کارە فیترییە؟! (٤٢٢)

باسى جه‌وته‌م:

جویره‌ئیل (عليه السلام) دیت و له شیوه‌ی به‌شه‌ردا خۆی نیشانی مه‌ریه‌م (عليها

السلام) ده‌دات:

خوای گه‌وره له سووره‌تی (مریم) دا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ ابْتَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَامًا شَرَفًا ۖ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۗ﴾ (مریم: ۱۶-۱۷).

پاش ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی زه‌که‌ریا (عليه السلام) دوا، که چۆن خوای گه‌وره مندالیکى پى به‌خشى، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که ته‌مه‌نى گه‌وره بوو، و خیزانه‌که‌یشى نه‌زۆک بوو، ئینجا خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی دروستکردنى عیسا (عليه السلام) ده‌دویت، به‌بى باوک.

پیشه‌وا (النيسابورى) ده‌لێت: (لیره‌وه سه‌ره‌تای دروستکردنى عیسا (عليه‌السلام) ده‌ست پى ده‌کات، هه‌چ گومان له‌وه‌دا نییه که دروست بوونی مندالیک له‌ نیوان ژن و پیاویکی پیر و به‌ته‌مه‌ندا نزیک‌تره له‌ عاده‌ت و ده‌ستوره‌وه تا ئه‌وه‌ی مندالیک به‌ بى باوک دروست ببێت، له‌به‌ر ئه‌مه‌ چیرۆکی عیسا‌م دواخست به‌سه‌ر چیرۆکی یه‌حیادا، تا له‌ خواره‌وه بۆ سه‌ره‌وه سه‌رکه‌وین).^(۴۲۳)

مه‌ریه‌م (عليها السلام) له‌ کونیدا بوو، کاتیک جویره‌ئیل له‌ شیوه‌ی به‌شه‌ردا هات بۆ

لای؟

خوای گه‌وره فه‌رمووی: ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ﴾.

واته: له‌ قورئانی پیرۆزدا باسی مه‌ریه‌م بکه (ئه‌ی محمد ﷺ) چونکه چیرۆکه قورئانییه‌کان له‌ شوینی ئه‌و تویشووه‌ن که باوه‌پدار خۆی پى ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات و

وهرىان دهگريئت له ژيانيدا، و له شويىنى ئهو نور و پوناكيهيه كه پىنگاي خوامان بۇ پوناك دهكاتوه، باوهردار ههميشه پىويستى بهو پوناكى وتوئشوه دهبيت، كهواته دهبيت بهردهوام له تىپرامان و ورد بونهودا بيت، له چىروكه قورئانييهكان، و پهنديان ئى وهرىگريئت.

خوای گهوره فهرموويهتى: ﴿وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَحْنُ بِمُؤَدِّكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمُعْظَمَةُ مَنَظَرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾. (هود: ۱۲۰).

واته: (ئهى محمد ﷺ) ههموو ئهوانهشت بۇ دهگپرينهوه له چىروك و ههوالى پىغهمبهران، بۇ ئهوى كه دلى توئى پى دابمهزىنين و دلنليات بكهين، دلنلياش به كه لهم ههوالانهدا حق و راستيت بۇ هات و بوئ پوونكرايهوه، ههروهها ئاموزگارى و بيرخستهوى باشى تيدا بوو بۇ ئيمانداران.

﴿إِذِ اسْبَدَّتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَا شَرِيفًا﴾ (مریم: ۱۶) واته: (كاتيك كهتارىگىرى كرد له كهس و كارى و شويىنكى له پوزههلاتى (بيت المقدس) ههلبىژارد (بۇ خواپهرستى).

زانايان را و بوچونى جياوازيان ههيه لهسهر ئهو شويىنهى كه بوئى چووه بۇ. بهلام ئهوى كه وهردهگپريئت و گونجاوه چووه بۇ ئهوى. بهلام ئهوى كه وهرىده گريئت و گونجاوه بوتريئت برييتيه له: شويىنهكه لهپوزههلاتى (بيت المقدس) بووه بىگومان مەريەم (عليها السلام) پوى كرده ئهو شويىنه تا لهويدا بمىنيتهوه و خوئى سهرقال بكات تهنها به خوا پهرستيهوه، بىگومان لهوى سود له مانهوهكهى دهبينيت بۇ وهرزشى دهرونى و بهرز وپاك راگرتنى لهلايهنى پوئى و خوئى بۇ كارىكى گرنك ئاماده دهكات و دل ودهرونى پاك و خاوين دهكاتوه و دهيهويت زياتر له خوئى گهوره نزيك بيتتهوه.

چون هاتبونه لاي زهكەريا (عليه السلام) كاتيك كه له ناو ميحرابهكهدا راوهستابوو نوئىژى دهكرد، كه بهره كهت و بهزهيى و دهروى خوايى به سهريدا دهپژا. ﴿فَأَخَذَتْ مِنْ دُونِهِ حِجَابًا﴾ (مریم: ۱۷).

واته: (ئينجا له نيوان خوئى و ئهواندا پهردهيهكى پايهل كرد (تادوور لهخهلكى به سوزوه خواپهرستى بكات و) هيج شتيك سهرقالى نهكات.

﴿فَأَمْرُسْنَا إِلَيْهَا رُوحًا﴾ (مریم: ۱۷). واته: (ئيمهش جوهرهئيلي فريشتهمان نارد بۇ لاي) تا مژدهى لهدايك بوونى عيساي (عليه السلام) پى بدات.

٤٦٦ - عقيدة المؤمن لابي بكر الجزائري.

مه‌ریه‌م (علیها السلام) په‌نا ده‌گریت به‌ خوا له‌وه‌که‌سه‌ی که‌ هات بۆ لای له‌ شوینه‌که‌ی خۆیدا

خوای گه‌وره‌ فهرمووی: ﴿قَالَتْ اٰبٰی اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتُ نَسِیْتُ﴾ (مریم: ۱۸).

واته: (مه‌ریه‌م (علیها السلام) ووتی: به‌راستی من په‌نا ده‌گرم به‌ خوای میهره‌بان له‌ تۆ نه‌گه‌ر که‌سیکی به‌ ته‌قوا و له‌ خواترس بیته‌).

کاتیک ئه‌وه‌ که‌سه‌ نه‌ناسه‌ له‌په‌ر خۆی کرد به‌ شوینی خواپه‌رستییه‌که‌ی مه‌ریه‌مدا به‌پن مؤله‌ت وه‌رگرتن ئه‌ویش په‌نای گرت به‌خوای گه‌وره‌، ئه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ زۆر داوینپاک و له‌خواترس بووه‌، وزۆر شه‌رمی کردووه‌.

بینگومان خوای گه‌وره‌ له‌م حاله‌ته‌دا به‌زه‌یی پێدا هاته‌وه‌، چونکه‌ نافه‌رته‌ و لاوازه‌ و له‌ خراپه‌ به‌دووری گرت، هه‌روه‌ها په‌رحم و به‌زه‌یی و ته‌قوایش له‌دلی ئه‌و پیاوه‌ غه‌ریبه‌دا زیند بوو، چونکه‌ ئه‌گه‌ر که‌سیکی به‌په‌رحم بیته‌، ده‌بیته‌ په‌رحمی پێ بکات له‌به‌ر لاوازی و ته‌نهاییه‌که‌ی، و نه‌گه‌ر له‌خواترس بیته‌، ده‌بیته‌ لێی دورکه‌وێته‌وه‌و ده‌ستی خراپه‌ی بۆ نه‌بات.

ئیمامی بوخاری (خوالینی پازی بیته‌) له‌ (صحیح) هه‌که‌یدا، له‌ (ابی وائل) هه‌و په‌یوایه‌تی کردووه‌، که‌ فهرموویه‌تی: مه‌ریه‌م (علیها السلام) زانی که‌ که‌سی له‌خواترس خاوه‌ن عه‌قل ژیرییه‌، کاتیک فهرمووی: ﴿اِنْ كُنْتُ نَسِیْتُ﴾. (۴۲۷)

جوهره‌نیل (علیه السلام) راستی و کاره‌ گرنگه‌که‌ی خۆی ناشکرا ده‌کات

خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكَ لَا مَبْرَکَ لَكَ غَلَا مَنَزَرِکَ﴾ (مریم: ۱۹).

ترس و دله‌ پاوکی له‌سه‌ر مه‌ریه‌م لایه‌رد، و خۆی ناشکرا کرد فریشته‌یه‌که‌ له‌ ده‌سته‌ی فریشته‌کانی خوای گه‌وره‌، و به‌فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ هاتووه‌ بۆ ئه‌وه‌ی مندالیکێ پاک و خاوینی پێ به‌خشیت.

(الأنوسي) دەئیت: ﴿إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ﴾. واتە: بۆ ئەوێ من بېمە ھۆكاریك بۆ بەخشینی منداڵەكە، ئەویش بەھۆی ئەوێ كە فوی كرد بەچمكى يان يەخەى بەرگەكەیدا، و دەشگونجیت گێرانهوێ فەرموودەكەى خوا بێت، واتە: پەرەردگارت ئەوێ فەرمووە: كە ئەم فریشتەيەم ناردووہ تا منداڵێك بە تۆ ببەخشم... (٤٢٨)

سەر سۆرمانى مەريەم (عليها السلام) لە مژدە دانەكە

﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا﴾. مەريەم (عليها السلام) زانى و دڵنيا بوو كە بێگومان ئەم مژدەيە راستە، و ئەو كەسەيشى لەبەردەمیدا پراوەستاوہ فریشتەيە و لەلایەن خواوہ نێردراوہ، بەلام سەرسام بوو، و پرسىياری كرد لە چۆنيەتى پودان و جێبەجێ بونی ئەو مژدەيە، چونكە عادت و دەستور وایە كە لەدايك بوونی منداڵ نابێت هەتا سەكپربوون پونەدات لەگەڵ بونی پیاویدا، و سەكپربوون يان ئەو هەتا لە پێگای ھاوسەردارى شەرعییەوہ دەبێت، يان لەپێگای ناشەرعییەوہ، و ئەو كەسى لى نزيك نەبۆتەوہ بە ھاوسەردارى، و حاشا ئەو كە كەسێكى خراپەكار بوو بێت.

ووشەى (البغى) واتە: خراپەكار و داوین پيس كە لەگەڵ پیاواندا كارى داوین پيسى بكات. بێگومان مەريەم پاك و پاكداوین بووہ و نزيكى پیاو نەكەوتووہ، خواى گەورە فەرموویەتى: ﴿وَلَا تُكْرَهُوا قَبَائِكُمْ عَلَى الْعَاءِ إِنَّ أَرْضَنَا كَحَصْبًا لِّتَبْعُوا عَرْضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنِ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَوْرٌ مَّحِيْمٌ﴾ (النور: ٣٣).

واتە: (بە زۆر كەنیزەكەكانتان ھانمەدەن بۆ داوین پيسى، ئەگەر ئەوان پاك داوینيان دەويست (دەبێت پیاوى ئازاد زیاتر پاكداوینی مەبەست بێت)، بۆ ئەوێ لەو پێگە چەوتەوہ مال و سامانى ژيانى دنيا بەدەست بەینن، جا ئەوێ بە زۆر ئەو گوناھەيان پى بكات، ئەوہ بەراستى خوا دواى ئەو زۆر بۆ ھێنانەيان لىخۆش بوو مېھربانە و چاوپۆشيان لى دەكات..).

- ڕونکردنەوهیەك:

خوای گهواره لە سوورەتی (ال عمران) دا فرمووی: ﴿قَالَ رَبِّ اُنِّىْ يَكُوْنُ لِىْ وَكْدٌ وَّكَمْ يَسِّنِّىْ بَشَرٌ﴾ (ال عمران: ٤٧).

لە سوورەتی (مریم) دا فرمووی: ﴿قَالَ اُنِّىْ يَكُوْنُ لِىْ غُلَامٌ وَّكَمْ يَسِّنِّىْ بَشَرٌ وَّكَمْ اَكْ يَغْنٰى﴾ (مریم: ٢٠).

لە سوورەتی (ال عمران) دا ووشەى ﴿وَكْدٌ﴾ و لە سەرەتی (مریم) دا ووشەى ﴿غُلَامٌ﴾ هات، بۆچی؟

پێشەوا (الکرمانى) وەلامى ئەم پرسىیارە دەداتەوه و دەنێت: (...چونکه لە سوورەتی (ال عمران) دا باسى (المسیح) پێشکەوت که کوپی مەریەم (علیها السلام) بوو: ﴿اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ یَشْرِکُ بِکَ کَلِمَةً مِّنْهُ اَسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِیْسٰى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (ال عمران: ٤٥).

بەلام لە سوورەتی (مەریەم) دا باسى ﴿غُلَامٌ﴾ منداڵەکه پێش کەوت: ﴿لَا هَبْ لَّكَ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ (مریم: ١٩). (٤٢٩)

* لە سوورەتی (ال عمران) دا، فرمووی: ﴿وَكَمْ يَسِّنِّىْ بَشَرٌ﴾ و لە سوورەتی (مریم) دا فرمووی: ﴿وَكَمْ يَسِّنِّىْ بَشَرٌ وَّكَمْ اَكْ يَغْنٰى﴾ ئەوەى که لە سوورەتی (ال عمران) دا هات، لە راستیدا هەموو ئەوانە دەگرتەوه که لە ڕینگەى (زواج) هاوسەردارى حەلال یان خراپە و داوێن پیسییەوه پۆدەدات، بەلام بۆچی لە سوورەتی (مریم) دا ﴿وَكَمْ اَكْ يَغْنٰى﴾ هات؟ لەگەڵ ئەوەى که ئایەتى: ﴿وَكَمْ يَسِّنِّىْ بَشَرٌ﴾ ئەوەیش دەگرتەوه؟ دەنێن: ئەوەى که لە سوورەتی (مریم) دا هات، گونجاو لەگەڵ ئەو باسەى که سوورەتە پێرۆزەکه هیناویتى، لەوەى که مەریەم (علیها السلام) عیسا بە باوێش هەڵدەگرت و دەیهینیتەوه بۆ ناو قەومەکهى، و ئەوانیش درۆ و بوھتانیان بۆ هەڵدەبەستن، و ئینجا عیسا (علیه السلام)

خوى دهست دهكات به قسه كردن كاتيك كه له ناو بيشكه دا بوو، ودان دهنيت به پاكي وېن تاوانى دايكيدا به لام ثم باس و پونكردنه وهيه له سووره تي (ال عمران) دا نه هات.

* پيشه وا(الرازي) له ته فسيړه كهيدا ده لنت: (... وه لامه كه له چهند پويه كه وه ده بېت: يه كه م: ووشه ي (مس) مه به ست پيى (نكاح) ي چه لاله، واته: (جوت بوني چه لال له گهل هاوسه ردا) چونكه خواى گوره فرمويه تي: ﴿وَلَمْ يَسْسَنِ بِشْرُ﴾ (البقرة: ۲۳۷). به لام (الزنا) زينا و داوېن پيسى وهك نه وه نيبه، به لكو پيى ده وترت (فَجَرَّ يَانَ شَتِيكَ لَهَو شِيَاوَه بچيت كه شياو و گونجاو نه بېت پيى.

دوهم: بېگومان دوباره كردنه وه ي بؤ گوره يي كار كه و حالي ميره مه، وهك خواى گوره فرمويه تي: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى﴾ (البقرة: ۲۳۸) هره ها نايه تي: ﴿وَمَلَأْنِيكَهُ وَرُسُلُهُ وَجِبْرِيْلَ وَمِيكَالَ﴾ (البقرة: ۹۸).

هر به و جوړه يه ليړه دا، بېگومان نه گهر شتيك له ئافره ت بينرا و له حاله تي هاوسه ردا ريدا نه بوو، نه وا به توندى و په قى قسه ي له گهلدا ده كريت، نه گهر به كوپه كه يه وه گه رايه وه نه وا به خراپه كار باسى ده كن، له بهر نه وه دواى نه وه ي ده ستى كرد به قسه كردن، نه وه يشى وت، چونكه نه وه له و بواره دا گوره تره. (۴۳۰)

وه لامه كه ي جوړه ئيل بؤ ميره م به سه رسورمانه وه بوو

خواى گوره فرموى: ﴿قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَنَجَعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا﴾ (مريم: ۲۱).

واته: (جوړه ئيل ووتى: نه و قسانه ي تؤ راست و دروستن، به لام نه وه بريارى په روه ردا گاره و ده فرمويت: نه و كار له لاي من ئاسانه (كه به يى باوك نه و مندا له به ينمه كايه وه)، بؤ نه وه ي بېكه مه نيشانه و موعجيزه يه بؤ خه لكى، هره ها په حمه تيكي تايبه تيش بيت له لايه ن ئيمه وه، ئيتر نه و كار ه ش بريارى له سر دراوه و بپاوه ته وه).

ئەم کارە نیشانەو بەلگەیهکی گەورە و پوون بوون لەسەر قودرەت و دەسلەلاتی خوای گەورە.

خوای گەورە فرمویەتی: ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ (المؤمنون: ۵۰). (پیشتر ماناکرا).

بێگومان پەرحمەت و بەزەیی خوای گەورە گەیشت بە (مەریم)، چونکە بویە دایکی پیغەمبەریکی ناسراو و بەناوایانگ و ئاودار و خاوەن پلەو پایە لە دنیاو لە قیامەتدا. هەروەها پەرحمەتیشە بۆ هەموو کەسێک کە باوەڕیان پێ هێناوە و باوەڕی پێ دەهێنن.

باسی هەشتەم:

فۆدەکرێت بە مەریەمدا (علیها السلام) و سکی بە عیسا (علیه السلام) پێدەبێت:

خوای گەورە فرمویەتی: ﴿فَحَمَلْنَاهُ فَانْبَدَتْهُ مَكَاءَ قَصِيٍّ﴾ (مەریم: ۲۲).

پاش ئەوەی مەریەم (علیها السلام) ئارامی گرت لە پەنای فرمانەکی خودا و پازی بوو بە بێزار و فرمانی خوا، و دڵنیا بوو کە بێگومان ئەوە ویست و ئیرادە و حیکمەتی خواپە کە جووبەرئیل (علیه السلام) فۆی پیا کرد و سکی بە عیسا (علیه السلام) پێبوو. بێگومان ئایەتە قورئانییەکان لە چەند سوورەتێکدا باسی (فوکردن بە مەریەم)یان کردووە، لەوانە لە سوورەتی (مەریم)دا، باسی (روح القدس) جووبەر ئیل دەکات کە فۆی کرد بە مەریەمدا، هەروەها ئەم باسە لە سوورەتی (الانبیاء) و (التحریم)دا هاتووە، کە ئاماژەیە بۆ یەكدهنگی قورئان لەسەر باسەکە، هەریەک لە ئایەتەکان باسیکی تیایە کە لەگەڵ پیش خۆی و دواى خۆیدا دەگونجێت، و هەریەک لە ئایەتەکان پەيوەندییان بە بابەتی سوورەتەکانی خۆیانەوه هەیە، هەروەها پەيوەندیشی بە ئاوەڕۆکی هەموو قورئانی پێرۆزەوه هەیە.

کاتێک هەموو ئایەتە جیا جیاکان لە باسیکدا کۆدەکەینهوه، ئەوا خۆمان لەبەردەم باسیکی رێک و پێک و ئاوازدەدا دەبینینهوه، هەروەها پێکھاتەیهکی بەهێز و گونجاو و تێر و تەسەل ئی پێک دێت.

خوای گهوره جوانی فەرموو: ﴿الرَّكَّابُ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُضِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ (هود: ١).

واته: ﴿الر﴾ له سه ره تای سووره تی (البقرة) پافه کراوه. ئەمه کتیب و په یامیکه (لهو) پیتانه پینکهاتوو (که ئایهت و یاساکانی به شیوهیهکی راست و دروست پینکهوه) په یوه ست کراون و جۆشدراون، پاشان درێژهیان پیدراوه و پوون کراونه تهوه له لایه نه زاتیکهوه که دانا و به ناگا و لیزانه).

* خوای گهوره له سووره تی (الانبیاء) دا ده فەرمویت: ﴿وَالَّتِي أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ٩١).

* له سووره تی (التحریم) دا ده فەرمویت: ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتْ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقْتُ كَلِمَاتٍ مِنْهَا وَكَتَبْنَا وَكَانَتْ مِنَ الْقَائِمِينَ﴾ (التحریم: ١٢).

ئایه تی یه کهم له ناو باسی ئه و ناز و نیعمه تانه ی خوای گهوره دا هاتوو په رحمت و به زه یی یه به پیغه مبه ران (عليهم السلام) و نه وه و بنه ماله یان، ههروه ها پونکردنه وه ی نه وه ی که مریهم (عليها السلام) ی له سه ره بووه له داوینپاکی و پاکیزه یی، بنگومان خوای گهوره جوهره نیل (عليه السلام) ی نارد بۆلای، و فویه کی پیا کرد تا سکی پر پیئت به مندالیک به بن باوک، تا خوی و کوره که ببه نیشانه یه کی گهوره و پوون بۆ هه موو جیهان.

* ههروه ها له سووره تی (التحریم) دا، که ئه و سووره ته یه هه ندیک له و کار و بارانه چاره سه ر ده کات که له مالی پیغه مبه رایه تیدا پویان داوه، له نیوان دایکانی ئیمانداراندا.

له م سووره ته دا خوای گه ور پونی ده کاته وه که نزیک یی و خزمایه تی و نه سه ب سود به نزیکایه تی دینی ناگه یه نیئت، به لکو په ند وه رگرتن به ئیمان و کرده وه چاکه کان ده بیئت. ههروه ها له م سووره ته دا، نمونه ی ئافره تی خراپه کار له گه ل پیاوی چاکه کار هینراوه ته وه، وه ک خوای گهوره که باسی هه لوێستی خیزانی نوح (عليه السلام) و خیزانی لوط (عليه السلام) ده کات، که هه ردوکیان دوو هاوسه ری کافر و بن بپوا بوون.

هەر وهك باسى نمونهى ئافرهتى چاكهكار ديت، خواى گهوره باسى خيزانى فيرعون دهكات، پاشان باسى مەريەم ي كچى عيمران دهكات، وهك ئهوهى كه باوهپرى نوح و لوط و پلهو پايهيان لای خوا و نزىكيان لهم دوو ئافرهته، هيج سوديكيان پى ناگهيه نيت و تكايان بۆ ناكات لای خواى گهوره، هەر بهر جوړهيش، بيباوهپرى فيرعون هيج زيانك به خيزانهكهى ناگهيه نيت، چونكه خيزانينكى باوهپردار و چاكهكار و خوا پهسته، راستگو و ئارامگر و خوڤاگر بوو.

مەريەمى كچى عيمران (عليها السلام) له مالى چاكهكاريدا گهوره بوو و گهشهى كرد، داوين پاك و بهريز بوو خواى گهوره هەلى بژارد، تا خوئى و كوپهكهى بينه نيشانهيهكى گرنگ بۆ ههموو جيهان.

پونكر د نه وهيهك دهربارهى هەردوو ئايه ته كه

له سوورهتى (الانبيا) دا فرموى: ﴿فَتَنَحْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا﴾.

له سوورهتى (التحريم) دا فرموى: ﴿فَتَنَحْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا﴾.

به جوړيك جاريك (ضمير غائب)ى نوساو به (في) يهوه به شيوهى (مؤنث) و جاريك به شيوهى (مذكر) هات.

دهربارهى ئەمه پيشهوا (الزمخشري) دهليت: (مەريەم (عليها السلام) داوينى خوئى جوان پاراست به تهواوى له هەلال و له حەراميش، وهك فرموى: ﴿وَكَمْ يَنْسَنِي بَشْرٌ وَكَمْ أَكُ

بَتًا﴾، ئەگەر بليت پوچ كرا به جهستهيدا، واته: زيندوى كرد و ژيانى پى به خشى)

خواى گهوره فرموى: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَحَّتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (ص: ٧٢).

واته ك (جا كاتيك ئادهم دروست كرد و لهو گيان و پوچهى كه من خاوهنى ئەوم، فووم پيدا كرد و گيان و ژيانم پى به خشى). ئەگەر ئەوه جينگر بوو ئەوا ئايهتى: ﴿فَتَنَحْنَا فِيهِ مِنْ

رُوحِنَا﴾ به ئاشكرا ئالوزى و په نهانيهك دهردهكه ویت، چونكه زيندو كردنى مەريەم (عليها السلام) دهگهيه نيت.

ئەگەر وەت: واتە: خۆای گەوره فەرمووی: پۆحمان کرد بە بەری عیسادا لەناو سکی مەریه‌مدا واتە: ئەوا عیسامان زیندو کرد لەناو سکی مەریه‌مدا، هەر بەو جۆره، کابرایه‌کی شەمشال ژەن بلیت، من له مالی فلان کەسدا قووم پیا دەکرد و لیم دەدا، واتە: قووم بە شەمشالە کەدا کرد لەناو ماله‌که‌ی ئەودا.

په‌نگه مه‌به‌سته‌که به‌م جۆره‌یش بی‌ت: ئیمه له‌لایه‌ن جویره‌ئیلوه که فریشتە‌ی راسپی‌ردراوی خۆمانه قوومان کرد بە مەریه‌مدا، بی‌گومان ئەو قووی کرد بە یه‌خه‌که‌ی به‌رگه‌که‌ی به‌ریدا، ئینجا له‌وێوه قووه‌که گه‌یشته ناو س‌ک و په‌حمی. ئەگەر وەت، بۆچی خۆای گەوره پیتی نه‌فەرموون: —آیتین— وه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا فەرموویه‌تی: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ

وَالتَّهَارَ آتَيْنِ﴾ (الاسراء: ۱۲). ئەوا ده‌لێن: چونکه حالی مەریه‌م و عیسا هەردوکیان به‌یه‌که‌وه یه‌ک نیشانه‌ بوون، که بریتی بوو له‌ه‌دایک‌بوونی عیسا به‌بی‌باوک.^{٤٣١}

پیشه‌وا (الکرمانی) له‌ کتیبی (البرهان فی توجیه م‌تشابه القرآن) دا ده‌رباره‌ی ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (الانبیاء): ﴿وَالَّتِي أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا﴾ و ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (التحریم):

﴿فَنَفَخْنَا فِيهَا﴾ ده‌لێت: چونکه مه‌به‌ست له‌ سووره‌تی (الانبیاء) دا بریتی بوو له‌ باسی مەریه‌م (علیها السلام) و ئەوه‌ی که په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه، هه‌تا ئەو کاته‌ی که کوپه‌که‌ی ده‌رکه‌وت و هەردوکیان به‌یه‌که‌وه بوونه نیشانه‌یه‌ک. ئەوه‌یش نابێت به‌وه نه‌بێت که قووی پیا‌بکری‌ت، و سکی پ‌رپی‌ت و خۆی رابگری‌ت، و به‌رده‌وام بی‌ت له‌سه‌ری تا کاتی له‌ دایک‌بوونی، له‌به‌رئەوه به‌ (مؤنث) تاییه‌ت کرا، ئەوه‌ی که له‌ سووره‌تی (التحریم) دا بوو، له‌سه‌ر ئەوه کورت‌کراوه‌ته‌وه که عه‌وره‌تی خۆی پاراست، راست‌گۆ و باوه‌ردار بوو به‌رامبه‌ر ووشه‌کانی په‌روه‌ردگاری، وه‌ک ئەوه‌ی که قووه‌که به‌ر یه‌خه‌ی کراوه‌ی به‌رگه‌که‌ی که‌وتی‌ت که (فرج الجیب) ی پی‌ ده‌وتری‌ت (مذکره)، یان شتیکی تر، له‌به‌ر ئەوه به‌ (مذکر) تاییه‌ت‌کراوه.^{٤٣٢}

^{٤٣١} - الکشاف الزمخشری ۱/۳۳ به‌ ده‌ستکاری یه‌وه.

^{٤٣٢} - البرهان فی توجیه م‌تشابه القرآن لما فیه من الحجّة والبیان لتاج القراء محمود بن حمزة بن نصر الکرمانی ص: ۱۴۳-۱۴۴ به‌ ده‌ستکاری یه‌وه.

ته مه نى مه ريه م كاتيك سكى پربوو، ماوهى سكي پربوونه كهى به عيسا (عليه السلام)،
و ماناي ﴿فَانْبَذَتْ بِمَكَانٍ قَصِيًّا﴾ و هاتنى نازارى مندا ل بوون بوى لاي بنكى دار
خورما كه دا، خوزگه خواستنى به مردن له و كاته ناره حه ته دا

خوای گه وه فهرمووى: ﴿فَحَكَلَهُ فَاَنْبَذَتْ بِمَكَانٍ قَصِيًّا﴾ (٢٢) فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ سُبْحًا مُنْسِيًّا﴾ (مریم: ٢٢-٢٣).

یه که م: ته مه نى مه ريه م كاتيك سكى پربوو، سك پربوونى مه ريه م به عيسا (عليه السلام)
و به بى باوك، كاريكى له عاده ت دهرچوو بوو، ئايا ده بى ت ماوهى سك پربوونه كهى وه
عاده ت بووبى ت، يان ده بى ت ئه ویش كاريكى له عاده ت دهرچوو بوو بى ت؟
قورئان باسى ئه وهى نه كرده وه مه ريه م ته مه نى چه ندیک بووه كاتيك سكى پربوو،
هه روه ها ماوه كه یشی چه ندبووه. به لام له گه ل ئه مه دا زانا يانی ته فسير چه ند بۆچونيكیان
هیناوه، ئه و ته مه ن و ماوهى سكي پرييه يان پى ديارى كرده وه.

پیشه وا (الرازی) ده لى ت: (وتراوه: مه ريه م سكى پربوو كاتيك ته مه نى سيانزه سالان
بوو، وتراویشه: ته مه نى بیست سالان بووه، و دوو جار تووشى عاده ی مانگانه هاتوه
پیش ئه وهى سكى پربى ت، به لام له قورئاندا هیچ به لگه یه ك له سه ر ئه مه نه هاتوه).^{٤٢٢}
(الشیخ المراغی) له ته فسي ره كه یدا ده لى ت: (هه ر به و جو ره هیچ پى وى ست ناكات كه
ته مه نى ديارى بكرى ت له و كاته دا، كه سود و گرنگى زۆرى تیا نییه).^{٤٢٤}

(شیخ عبدالوهاب النجار) ده لى ت: (...ئه وهى من ده یلیم: بیگومان مه ريه م گه یشته
ته مه نى ئافره ت بوون، و ئه وه نده به سه. و زانستی ئه وهى تری كه ده مینیت ه وه وازی
لیده هیتم بۆ خوای گه وه).^{٤٢٥}

به لام ئه وهى ئیمه له م مه سه له یه دا هه لى ده بژێرین، بیگومان هیچ به لگه یه كى راست
له سه ر ديارى كردنى ته مه نى نه هاتوه، به لام ئه وهى كه ئاشكرایه و دهرده كه وى ت،

^{٤٢٢} -مفاتیح الغیب للإمام الرازی ٢١: ٢٠١.

^{٤٢٤} -تفسیر المراغی: ١٦: ٤٤ به ده ستکاری یه وه.

^{٤٢٥} -تخص الأنبياء لعبد الوهاب النجار من: ٤٥٤.

مهریم (علیها السلام) له قوناغ و تهمه نیکدا بووه که گونجاو بووه بۆ سک پرپیون و هۆکاره کانی بۆ سازدراوه، ئەمه له گهڵ ئەوهی که عهقل و ژیری تهواو بووه و به جوانی ههستی کردووه و تیگه یشتنی بۆ کاره کان هه بووه دووهم: ماوهی سکپرپیونه کهی: پێشهوا (الموردی) له تهفسیره کهیدا ده لێت: (پا و بۆچوونی جیاوازهیه له ماوهی سکپرپییه کهیدا له سههر چوار بۆچوون: یه کهم: ماوه کهی نۆ مانگ بووه، دووهم: شهش مانگ بووه، سێ یه: تنها یهک پۆژ بووه، چوارهم: ههشت مانگ بووه، ئەمه نیشانهی عیسا (علیه السلام) بوو، بێگومان له دایک بوو له ههشت مانگدا نه ژیاوه ^{٤٢٦}). ^{٤٢٧}.

ئوهی که قسه و بۆچوونی له پێشتر بیئت لهم مهسهلهیه دا، ده لێن: سکپرپیونه کهی مهریم (علیها السلام) ئاسایی بووه وهک سهرحه می ئافره تانی تر، زۆرینهی سکپری له مانگی نۆهه مدا له دایک ده بیئت، خو ئەگهر سکپری یه کهی ئەو پێچهوانه ی عادهت بوو بیئت، ئەوا بێگومان کارێکی سهیر و له عادهت ده رچوو بووه، و قورئان باسی ده کرد و ده یهینا، ههروهک چۆن کاری تری باس کردووه و هیناوه که له مهریمدا پوویانداوه.

سینیه: مانای ﴿فَأَسْبَدَتْ بِه مَكَانًا قَصِيًّا﴾. ﴿مَكَانًا قَصِيًّا﴾. واته: شوینیکی دوور له قهومه کهی، تا دهستی خراپه یان پێی نه گات.

زانا (الطبرسی) ده لێت: ﴿فَأَسْبَدَتْ بِه مَكَانًا قَصِيًّا﴾ واته: به سکه کهیه وه خوێ که نارگیر کرد بۆ شوینیکی دوور، و تراوه: واته، خوێ تهنا کرد به سکه کهیه وه بۆ شوینیکی دوور له قهومه کهی له بهر ئەوهی شهرمی ده کرد له کس و کاره کهی، و ده ترسا له وهی که به خراپه تۆمه تباری بکهن. ^{٤٢٨}.

بۆچوونی تهواو ئەوهیه، که ئەو شوینه پهناو دووره، پۆژهه لاتی (بیئت لحم) بووه، که (المسیح) (علیه السلام) ی ئی له دایک بووه. له فهرموودهیه کهیدا هاتوو، که ئیمامی (النسائی) و (البیهقی) له (دلائل النبوة) دا، له (أنسی کوری مالک) وه، گێڕاویانه تهوه له فهرموودهی (إسراء و معراج) دا که پێغه مبهر تیایدا ده فهرمویت: (..... جبرئیل (علیه السلام) پێی فهرمووم: دابهزه و نوێژ بکه، ((منیش نوێژم کرد، ئینجا فهرمووی، ئایا

^{٤٢٦} - له لایمی پزشکییه وه، ئەوه راست ئی یه که (الموردی) له تهفسیره کهیدا باسی کردووه، که منداڵ له ههشت مانگیدا

له دایک بیئت ناژی، بێگومان من پرسیارم له چهند پزشکیکی خاوهن متعانه کردووه ده رباره ی ئەمه، ئەوانیش وه لامیان دامه وه، که چهندین منداڵ هه ن که به ههشت مانگی له دایک بوون و ژیاون.

^{٤٢٧} - التکت والعین الموردی ٢: ٥٨٢ به ده ستکاری یوه.

^{٤٢٨} - مجمع البیان للطبرسی ٦: ٧٨٩.

دهزانیت له کویدا نوږت کرد؟ تو له (بیت لحم) دا نوږت کرد، که عیسا (علیه السلام) ی تیدا له دایکبوو^{١٢٩}. نه وهی که دهریارهی په یوهندی نیوان (یوسف النجار) و مریهم و تراوه هیچی راست نییه، که هندیک له کتیبه کانی ته فسیر باسیان کردووه، نه وانه قسه و باسی (اسرائیلیات) ن و هیچ په یوهندییه کیان به چیرکی مریهمه وه نییه، و هرگیز مریهم (علیها السلام) له گهلیدا نه ماوه ته وه و گه شتی له گهلدا نه کردووه، و سهرپرشتی کاروباری مریهمی نه کردووه، و خزمتی نه کردووه، مریهم که سیکی پاک و پاکداوین و به شهرم وشکو و به ریز بوو، هرگیز په یوهندی به پیاوړکی غریبه وه نه بووه. چوارهم: هاتنی نازاری مندال بوون بوی لای بنکی دارخورماکه دا، و خوژگه خواستنی به مردن له و نارپه حه تییه ی که پیایدا تیپه پ بوو.

خوای گه وره فهرمووی: ﴿فَاجَاءَهَا الْمَحَاضُ إِلَى حِذِّهَا النَّحْلَةَ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ سَبًا مَنَسِيًّا﴾ (مریم: ٢٣). ﴿فَاجَاءَهَا الْمَحَاضُ﴾. واته: واته نازار و ژانی مندال بوون گرتی و ناچاری کرد و زوری بو هیئا.

﴿إِلَى حِذِّهَا النَّحْلَةَ﴾ بردی بو لای قهدی دار خورمایه ک (به نازار و ناله وه) له و شوینه دا که په نای بو بردو، که نارگیر بوو خوژگه به مردن ده خوازیت له و کاته نارپه حه ته دا. ﴿قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ سَبًا مَنَسِيًّا﴾ مریهم (علیها السلام) ثاوات و خوژگه ی خواست که پیش نه م هلوئیسته قورس و نارپه حه ته بمردایه. و وه شتیکی بی نرخ فهراموش بکرایه و له بیربچوايه ته وه. به لام ثایا چون نه م خوژگه یه ده خوازیت له گهل نه وهی که نه م مرده ریزداری زانیووه؟

بو نه م پرسیاره زانایانی ته فسیر چند وه لامیکیان هیئاوه:

زانا (ابن کثیر) له ته فسیره که یدا ده لیت: (..... نه م نایه ته: ﴿قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ سَبًا مَنَسِيًّا﴾ هوالیک بوو له مریهمه وه، به لگهی نه وهی تیایه که ریگه پیدراوه له کاتی فتنه دا ثاوات به مردن بخوازیت، بیگومان مریهم (علیها السلام) زانیبووی تووشی تاقیکردنه وهی قورس و نارپه حه ته ده بیت، به هو ی نه و له دایک بووه، که خه لکی بهرگهی نه وه ناگرن کاره که ی به دروست و گونجاو بزافن و باوه پیشی پی ناگرن، کاتیک

^{١٢٩} - رواه النسائي في السنن كتاب الصلاة، و رواه البيهقي في دلائل النبوة ٣٥٦/٢.

لاى ئەوان كەسىكى خوا پەرست بوو، دواتر گومانى خراپى پى بەرن و شىئوھىكى خراپ نیشان بدات، وتى: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ واتە: پىش ئەم حالە ﴿وَكُنْتُ سَيِّئًا مِّنْهُمْ﴾ واتە: خۆزگە ھەر دروست نەبومايە و نەبوومايە (ابن عباس) دەئیت ئەوھى وت: لەبەرئەوھى شەرمى دەکرد لە خەلكى).^{٤٤٠}

پىشەوا (الزمخشري) دەئیت: (مەريەم (عليها السلام) خۆزگەى خواست كە شتىكى كەم نرخ بوايە و كەس گوئي پىنەدايە، و لە بىرچوو بوايە، ئەوھىش لەبەر ئەو حالەتە كە تووشى ھات لە شەرم كردنى خەلكى لەسەر بىريارى عادەتى بەشەرى، ئەك لەبەر پق بوون لە ھوكمى خوا و قورسى تەكليفەكە كاتىك بوھتانى بۆ پىك دەخەن، و لە كاتىكدا كە ئەو بە كەسىكى رابردو پاك و بى گوناھ ناسراو، و بەوھى كە خواى گەورە تايبەتەندى كردو و پىزى ئى گرتوو. بەراستى ئەو ھەلوئىست و حالەتەى ئەو مەترسیدار بوو، كەم كات خەلكى لەسەر دامەزراو و جىگىر دەئیت، كە مەريەم وا ناسرابوو كار و بارەكەى گەورەيە و ناوبانگى فراوانە و خاوەن پىزە، كە ھەقى خۆيەتى مەدھى بكرىت، و پىئويستە بە گەورە تەماشى بكرىت، پاشان لاى خەلكى وا دەبىنرىت كە تووشى عەيبە و خراپە ھاتوو، ئەمەش لە ئەزانى خەلكەو، يان ئەو خۆزگەى بە مردن خواست لە ترسى خەلكى، ئەبا بەھۆى ئەوھە سەرپىچى فەرمانى خوا بكەن).^{٤٤١}

لە (حاشيە الجمل على الجلالين) دا ھاتوو: (لە لايەنى دىنەوھ ئاوات و خۆزگەى بە مردن خواست، كاتىك ترسا لە خەلكى گومانى خراپەى پى بەرن لە دىنەكەيدا، يان شەرمى لە خەلكى كرد، شەرم كردنەكە مژدەى فرىشتەكانى لە بىر بردو، كە مژدەى لە داىكبوونى عيسا (عليه السلام) يان پىدابوو، يان ئەوھەتا ئەوھى ووت، بۆ ئەوھى تووشى ناپەھەتى نەيەت لەسەر قسەى ئەو كەسانەى كە باسى ئەو دەكەن، خۆ ئەگەر نا ئەو ئەو پازى بوو بە مژدەى فرىشتەكان، ئەمەيش ئەو پرسىارە رەت ناكاتەو: كە چۆن ئاواتى بە مردن خواست ئەوھى كە ئەيزانى كە بە راستى خواى گەورە جوپرەئىلى نارد بۆ لاى و بەئىنى پىدا، بەوھى كە خۆى و كۆرەكەى بكاتە نیشانەيەك بۆ ھەموو جىھان....).^{٤٤٢}

٤٤٠ - تفسير القرآن العظيم لأبن كثير ٢: ١١٦-١١٧ بەدەستكارى يەو.

٤٤١ - الكشاف للزمخشري ٣: ١١-١٢ بەدەستكارى يەو.

٤٤٢ - حاشية الجمل على الجلالين ٣: ٥٧-٥٨ بەدەستكارى يەو.

باسی نویه م:

له دایک بوونی عیسا (علیه السلام) هاوهل له گهل به زهیی و دهروی خوایی:

خوای گه وره فره مووی: ﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا كُحْرِبِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ كُحْتِكَ سَرًّا﴾ (٢٤) وَهَرَبِي إِلَيْكَ
يَجِدُكَ النَّخْلَةُ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنًّا (٢٥) فَكُلِي وَاشْرَبِي وَعَيَّنَا فَأَمَّا كَرْنٌ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي
كَذَّبْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا (مريم: ٢٤-٢٦).

له م حالته نازارای یه ی که تووشی مهربم (علیها السلام) هات له م کاته نارهحه ته دا،
که نهوی پیا تیپه پ بوو، که به دهست ژانی مندال بوونه وه ده نالینیت و ته نهاییه و
ده ترسیت له وهی که ده بیت دواتر قه ومه که ی چون تی ی پروان و چی پی بلین، کاتیک
نهم مندال ی پی ده بینن، نهو له ناو نهو هه موو نازاره دا نو قم بوو، که نازاری جهسته یی
و نه فسین، له م کاته دا هه ست به په رحمت و به زهیی خوایی ده کات، خوای گه وره یش به
په رمی خو ی نهو نارهحه تی یه ی بو ده گوړیت بو په رحمت و خوشی، و ته نگ ی
حاله ته که ی بو ده گوړیت به فراوانی، و عیسا (علیه السلام) له دایک ده بیت و ده ست
ده کات به قسه کردن. ^{٤٣} و به دایکی ده فره موویت: ﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا كُحْرِبِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ

كُحْتِكَ سَرًّا﴾ (مريم، ٢٤). هه ندیک له زانایانی ته فسیر وتویانه: نه وهی که بانگی له مهربم
کرد جو بره نیل بوون به وه یش به لگه یان هینا وه ته وه که عیسا (علیه السلام) قسه ی
نه کرد وه تا نهو کاته ی که دایکی هینا وه وه بو ناو قه ومه که ی، و جو بره نیل له وه کاته دا
له سه ر به شیک ی زهوی بوو، که شوینه که ی نزم بوو، و مهربم له سه ر شوینه کی به رز بوو،
جو بره نیل له شوینی خو یه وه بانگی لی کرد وتی (جو بره نیل له شوینه نزمه که وه بانگی له
مهربم کرد، خه فته مه خو نه وه تا په روه دگارت به به رده مته جو گه له یه کی جاری
کرد وه).

(القاسمی) دهئیت: ﴿فَإِذَا هَا مِنْ تَحْتِهَا﴾ واژه: له شوینه نزمه که وه بانگی لی کرد که له خوار به رزاییه که وه بوو، که ئه ویش جوهره ئیل بوو.^{۴۴۴}

به لām ئه وهی ئیمه ده بیینین لهم مه سنه له یه دا، ئه وهی که بانگی له مه ریمه (علیها السلام) کرد، عیسا بوو، ئه ویش له بهر ئه م هوکارانه: بیگومان کو تا باسکراوه، و (ضمیر) پاناوه که ده گه پێته وه بو نزیکتین باسکراو له ده برین و له پله یشدا، خوای گه وه فهرموویه تی: ﴿فَحَمَلَتْهُ فَاتَّبَعَتْهُ بِه مَكَانًا قَصِيًّا﴾ (۲۲) فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ سَيِّئًا مَنَسِيًّا (۲۳) فَإِذَا هَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرًّا (۲۴) وَهَئِنِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا (۲۵) فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا (۲۶) فَأَنَّتْ بِه قَوْمَهَا حَمْلُهُ قَالُوا يَا سَرَّاهُ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا (۲۷) يَا أُخْتُ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَعِيًّا (۲۸) فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ (مريم: ۲۲-۲۹).

تییینی ئه وه بکه که (ضمیر) پاناوه کان له گشت ئایه ته کاندای ده گه پێته وه بو عیسا (علیه السلام) که بریتین له: ﴿هُوَ عَلِي هِنَ - وَكُنْجَعَلَهُ - فَحَمَلَتْهُ - فَاتَّبَعَتْ - فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا - فَأَنَّتْ بِه قَوْمَهَا حَمْلُهُ - فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ - قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾.

خوای گه وه عیسا (علیه السلام) ی هینایه قسه کردن بو ئه وهی دلی دایکی پی خوش بکات و دلی دامه زراو بیت، و ئاماژه ییش بوو بو مه ریمه که چۆن له بهرده م ئه ودا به ته نها هیناویه تیه قسه کردن پاشان لای قه ومه که یشدا ده یه ئینته قسه کردن و دان ده ئیت به پاک ی و بی تاوانی مه ریمه دا: ﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ مُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْهَدْيِ صَيًّا﴾ (۲۹) قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا. بیگومان خوای گه وه ئه م نیشانه گه وه یه ی هینایه بوون له بهرده می مه ریمه دا به ته نها، دواتریش له بهرده می قه ومه که یدا هینایه بوون و پوویدا، هه روه ک چۆن خوای گه وه به موعجیزه دارده سته که ی مووسای گوپی بو ماریکی زیندوو جو لا و به ته نها له بهرده می موسادا، پێش ئه وهی که له بهرده می فیرعه ون و ده سه لاته که یدا به یه ئینته پوودان، بو ئه وهی موسای پی دامه زراو بکات، ئه مه

ئامادەکردنىك بوو بۇ پوو بەپوو بوونەو لەگەل ئەو ھەلۆستەدا - ئەو دلتيا كراوئەتو
كە ئەو كەسەى بانگى كرد عيسا (عليه السلام) بوو، بە پيى خویندەنەو (ابن كنير و ابو
عمر و ابن عامر و عاصم) لە گيپرانەو (شعبة) دا كە بە (فتحة) لەسەر (جيم) (اسم موصول) ه،
و بە (فتحة) لەسەر (تا) لە (تحتها) دا.^{٤٤٥}

لەم خویندەنەویدا ئامارە بۇ ئەو كراو كە ئەو (يەك كەس
بوو كە عيسا (عليه السلام) بوو.

پيشەوا (الرازي) دەليت: (ناگونجيت بۇ فریشتەيەك كە لە شويئيكي نزمدا بيت و بانگ
لە مەريەم بكات، كە ئەو لە حالەتى منداڵ بوون و دەرکەوتنى جەستەيدا بوو).^{٤٤٦}

ماموستا (عبدالكريم الخطيب) دەليت: (ئەو ئيمە وەرى دەگرين: ئەو كەسەى كە
بانگى لە مەريەم كرد ناييت فریشتە بيت، خو ئەگەر فریشتە بوايە ئەو بيگومان لە
شويئيكي بەرزەو بانگى لى دەكرد، بەلام ئەو بانگى كردوو لە شويئيكي نزم ترەو
بوو. . خو ئەگەر ئەو فریشتە بيت چۆن لای خوارەو ديت و لای سەرەو نايەت؟
كەواتە ئەو بانگى لى كردوو لە خوارەو بوو كە كۆرپەكەى خۆى بوو.!

لە قسەكردنى منداڵەكەى لەگەلیدا لەم كاتەدا، ئەو ئەزموونەى بۇ دەرەخت و پوونى
دەكاتەو كە ديتەو بۇ لای قەومەكەى. كاتيك قەومەكەى داواى لى دەكەن قسە بكات،
ئەويش قسە دەكات... خو ئەگەر عيسا (عليه السلام) پيشتر قسەى لەگەل دايكى
نەكردايە و گويى لى نەبوايە، ئەو بيگومان مەريەم جورئەتى ئەو نەدەكرد كە بيتەو
بۇ لای قەومەكەى بە منداڵيكى بچوكى شيرە خۆرەو، پاشان بيكاتە تەحەدى و بانگى
بكات گوى لە قسەكانى بگرن).^{٤٤٧}

﴿قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ كَحَالِكِ سَرِيًّا﴾. وتراو: (السرى): جۆگەيە، بەو ناو ناوئراو چونكە
ئاو كەى بەبى پراوستان پيا دەروا. زانايانى تەفسير ھەموو لەسەر ئەم بۆچوونە.^{٤٤٨}
وتراو: (السرى) واتە: عيسا (عليه السلام) بوو، كە ئەو پياو دەگەيەنيت پزدار و بە
شكو و خاوەن پياوئەتى بيت كە لە (السرى) ھاتوو واتە: پزدارى و پلە بەرزى.^{٤٤٩}

^{٤٤٥} - حجة القراءات لابن زنجلة ص ٤٤١.

^{٤٤٦} مفاتيح الغيب للإمام الرازي ٢١: ٢٠٥.

^{٤٤٧} - التفسير القرآني للقرآن للأستاذ عبدالكريم الخطيب ١٦: ٧٣١.

^{٤٤٨} - جامع البيان للطبري ١٦-٥٤ و تفسير القرآن العظيم لابن كثير ٣-١١٧.

^{٤٤٩} - المفردات للراغب مادة س ر ي ص: ٢٣١ والكشاف للزمخشري ٣: ١٢-١٣.

بەلام قسەر بۇچوونى لە پېشتەر لەم مەسەلەيەدا ئەويە كە (جدول) جۆگەى ئاو بوو، چونكە ئاوى پيا دەپوات، ئايەتەكەيش بەلگەى لەسەر دەدات: ﴿فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا﴾ (اكل) بەلگەيە لەسەر خواردن و (شرب) بەلگەيە لەسەر خواردنەوه.

بىگومان خاى گەورە ئەم جۆگەو پووبارە بچوكەى لە ئاو بۇ ئەو بەدبەيئە و جارى كرد كە رېزىك بوو بۆى، و پشتىوانىيەك بوو بۇ عيسا (عليه السلام) دلخۆشكردى دايكى بوو.

دەربارەى حىكمەتى پەيدا بوون و پۆيشتنى ئەو ئاوه و كەوتنە خوارەوهى خورماى تەر و تازە، پېشەوا (الزمخشرى) دەلئەت: ئەگەر وتت: خەفەت و بېتاقەتتەيەكەى مەريەم (عليها السلام) لەبەر نەبوونى خواردن و خواردنەوه نەبووه تا دلئى بەو سەرچاوهى ئاو و خورما تەرپو تازەيە خۆش بېيئە؟ ئەوا دەلئەت: دلئى بەوه خۆش نەبوو كە ئەوانە خواردن و خواردنەوه، بەلكو دلئى بەوه خۆش بوو كە ئەوانە بۇ خۇيان موعجيزە بوون، كە خەلكى وا مەريەم بېيىن كەلە كەسانى پارىزراو و بى گوناھ و بى تاوانە، دوورە لە گومانەوه، بىگومان نمونەى وەك مەريەم تۆمەتبار كراوه، كە خۆى گۆشەگىر و كەنارگىر كردووه، و كۆمەلەك كارى لە دەرەوهى عادەت و باوەكان ھەبووه كە خەلكى لەگەل پانەھاتبوون و لەو خوەيان نەبووه. تا بۇ خەلەكە دەربەكەوئەت كە لە دايك بوونەكەى بەبى بوونى مێرد بووه، ئەمە شتەيكى داھىنراو نەبوو لە حالئى ئەودا.^{۱۵۰}

﴿وَمَرْيَمُ إِذْ جَدَّعَ الْخَلْلَ سَاقَطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا﴾ (مريم: ۲۵) نىعمەتتەيكى تەر و دەرۆكردنەويەكەى تەرى گەورە بۇ مەريەم (عليها السلام) ئەوه بوو كە پزق و پۆزى بۇ دەھات لە خورماى تەرپ و تازە، كە ئەو ھەر لە شوئىنى خۇيدا بوو، ئەويەيش بە قودرەت و ويست و لوتف و بەزەيى خوا.

ئايا ئەو دارخورمايە ووشك بووه پاشان سەوز بووه و دواتر بەرى گرتووه، يان سەوز بوو و بى بەر بووه و بەرى گرتووه، يان بەردار بووه؟ بىگومان زانايان پا و بۇچوونى جياوازيان لەسەرى ھەيە.

ئەويە كە ئىمە بە بۇچوونى لەپېش و دروستى دەزانين لەم مەسەلەيەدا برىتتەيە لە: بىگومان ووشك بووه و پاشان سەوز بووه ئىنجا بەرى گرتووه، لەمانەيشدا رېزگرتن

^{١٥٢} - غرر التبيان في من لم يسم في القرآن لأين جماعة ص: ٣٢٩. به دستكاريه وه.

خوينی زوری له بهر دهرات، پاشان فرموی ﴿وَقَرِي عَيْنًا﴾. لیره دا پرسپاریك دروست دینیت كه بریتیه له: بیگومان زیانی ترس قورس و نارپه هتیره له زیانی برسیتی و تینویتی، به دوو به لگه:

یه کم: بیگومان ترس نازاری پوچه، به لام برسیتی نازاری جهسته یه، و نازاری پوچ به هیز تره له نازاری جهسته.

دوهم: نه گهر بهر خیک بهینیت برسی بکیت و خواردنیکې باشی بو دابنیت و گورگنیکې له لادا ببه ستیه وه، بیگومان له ترسدا دم بو خواردنه که نابات نه گهر قاجیشی بشکینیت، به لام كه برسی بوو خواردنه که ده خوات، چونکه نازاری ترسان قورس و نارپه هتیره له نازاری جهسته. نه گهر نه مه جیگر بوو نه وا ده لنین: بوچی خوی گهره له گیرانه وه که دا لابردي نارپه هتې و نازاری برسیتی و تینویتی پیش خست به سهر لابردي نازار و نارپه هتې و ترسدا؟ وه لام: بیگومان نه م ترسه کم بوو، چونکه مرده دانی جویره نیل (علیه السلام) پیش کهوت، نیت پنیویستی به یاد خستنه وه نه بوو بو جاریکی تر).^{۴۰۳}

﴿وَقَرِي عَيْنًا﴾. واته: خمت نه بیت و دهرونی خومت ناسوده بکه، هه موو نهو شتانه ی که تو خه هتبار و دلگران ده که نه ولایان بنی ﴿فَإِنَّا كَرِهْنَا مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًا﴾ (مریم: ۲۶).

واته: (نه گهر که سینکت له خه لکی بیني و (پرسپاری ئی کردیت) نه وه به ئیشاره ت تني بگه یه نه، پنی بلئ: به راستی من بریام داوه و نه زرم کردوه به پوژوو بم بو خوی میهره بانم، له بهر نه وه نه مړو من هه رگیز قسه له گهل که سدا ناکه م). مریه م (علیها السلام) فرماني دا به پوژوو بیت له بهر دوو هوکار: یه کم: بیگومان قسه کردنی عیسا (علیه السلام) له ناو بیشکه دا به هیز تر و کاریگه تر بوو له لابردي تومه ته که دا له سهری ههروه ها نه وه شی تیدایه که کاردانه ده ست که سیکی بهرز و بهرترتر له پیشتره.

دوهم: بیده نگ بوون له قسه و مناقه شه ی نهو که سانه ی خراپه کارن پاریزراوتره بوو شهره ف و نامووس.

باسى دهيه م:

هاتنه وهى مهريه م (عليها السلام) به عيساوه بۆ ناو قه ومه كهى و تۆمه تبار كردنى:

خوای گه و ره فرمووى: ﴿فَأَنْتَ بِهِ قَوْمَهَا كَخَيْلِهِ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا (٢٧) يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَعْثًا﴾ (مريم: ٢٧-٢٨).

پیشه و (القرطبي) ده لیت: (کاتیک مهريه م (عليها السلام) به لگه و نيشانه كانى بينى دنيا و دنارام بوو، و زانى كه بيگومان خوای گه و ره عوزره كهى ئه و پرون ده كاته وه، نينجا مندا له كهى هه لگرت و له شوينه دووره كه وه كه چوو بوو بۆى و كه نارگير بوو، هينايه وه و هاته وه.^{٤٤}

له شويني يه كه مده مهريه مى كچ ده بينين به سكه كه يه وه خيرا ههنگاو ده نيت و له قه ومه كهى دوور ده كه ويته وه له ترسى دل و دهر و نه و عه قله نه خۆش و خراپه كانيان و له شويني دووه مده: پاش ئه وهى كه (المسيح) ي بوو، و چاوه كانى گه شايه وه و خه مى نه ما و دنيا و دل ئارام بوو لى و دل و دهر و نى كرايه وه به پيرزگرتنى خوايى كه پويده بو ئه و، و دلى پر بوو له دنيايى، و ترسه كهى بۆ گۆزا به ئارامى و ئاسايش، و خه فه ته كهى بۆ دلخۆشى و، لاوازي يه كهى بۆ به هيزى و سه ربه رزى و به رزى و نه وه ته حه دى كردن و زال بوون به سه ر ناحه قى و به تال و شوينكه و توانيدا، نينجا هاته وه بۆ لای قه ومه كهى، دنيايى و ئوميد و هيو و ئيمان پالى پيوه نابوو، و كۆرپه خۆشه ويسته كهى هه لگرتبوو، كه عيسا پيغه مبه رى خوا (عليه السلام) بوو، هاته وه زمانخالى كه وته دهر برين دهر باره ي نه فسى پاكي پيرزدارى، كه نه فسكى ئارام و دل پر له ئيمان بوو، و پازى بوو به فه رمانى خوا و، خوايش لى پازى بوو، و ئارام و له سه ر خۆ بوو به و دياريه ي كه خوای گه و ره پنى به خشيبوو، هاته وه و زمانخالى ئه و ده يوت:

فليتک تحلو والحياة مريرة وليتک ترضى والأنا م غضاب

وليت الذي بيني وبينك عامر وبينى وبين العالمين خراب

إذا صح منك الود فالكل حين وكل ما فوق التراب تراب.

بښگومان مەریەم (علیها السلام) بوو به دایکی پیغهمبەرک، له گه‌ل نه‌وه‌یشدا بښگومان نه‌و پښینه‌ی قه‌ومه‌که‌ی خۆی ده‌زانی، که به ئینکاری و که‌له‌ په‌قی پووبه‌پووی ثایه‌ت و نیشانه‌کانی ده‌بوونه‌وه و هه‌سود بوون به‌رامبه‌ر نیعمه‌ته‌کان و پ‌قیان له‌ د‌دا بوو، له‌به‌ر نه‌وه کاتیک بینیان وه‌ک قورئان ده‌یگیرته‌وه: ﴿فَأَنتَ بِهِ قَوْمًا كَخَلِيلِهِ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا﴾ (مریم: ۲۷).

واته: (وتیان: ئه‌ی مریم به‌پراستی کاریکێ ناله‌بار و ئاب‌رو به‌رت نه‌نجامداوه‌).

﴿أَخْتٌ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَيِّنًا﴾ (مریم: ۲۸).

پاش نه‌وه‌ی که قه‌ومه‌که‌ی مەریه‌میان تۆمه‌تبار کرد، درۆو بوه‌تانیان به‌ده‌مه‌وه هه‌له‌به‌ست، به‌گه‌له‌ پ‌نکردنه‌وه پ‌نیان وت: (ئه‌ی خوشکی هاروون (له‌به‌ر ته‌قوا و خواناسی نه‌و نازناوه‌یان پ‌یدا‌بوو) تۆ نه‌ باوکت که‌سینکی خراپ و (شه‌روال پ‌یس بووه‌) نه‌ دایک‌یش تافره‌تیکێ داوین پ‌یس !!) ئیتر چۆن نه‌و کاره‌ ده‌که‌یت که له‌ نه‌وه و نه‌سه‌بیکێ پاک هاتوو‌یت و په‌روه‌رده‌کراوی ته‌قوا و چاکه‌کاریت.

زاناکان چه‌ند بۆچوونیکیان ده‌رباره‌ی ثایه‌تی: ﴿أَخْتٌ هَارُونَ﴾ ه‌یناوه‌:

وتراوه‌: ب‌رایه‌کی باوکی هه‌بووه‌ ناوی هاروون بووه‌، چاکه‌کار و له‌ خوا ترس بووه‌، ئه‌میش خوشکی باوکی نه‌و بووه‌.^{۴۵۵}

وتراوه‌: نیسه‌به‌ت دراوه‌ته‌ پ‌ال پ‌یاو چاکیک له‌ زه‌مانی خۆیدا پ‌نی وتراوه‌ هاروون که مەریه‌م له‌و چووه‌، به‌لام خوشکی نه‌بووه‌، ده‌گیرنه‌وه کاتیک مردووه‌، چ‌ل هه‌زار پ‌یاو چاک شوین ته‌رمه‌که‌ی که‌وتون هه‌موویان ناویان هاروون بووه‌، له‌به‌ر پ‌یروزی ناوه‌که‌ی نه‌و.^{۴۵۶}

وتراوه‌: مه‌به‌ستیان هاروورنی ب‌رای مووسا (علیه السلام) بووه‌، و مەریه‌م (علیها السلام) له‌ پ‌شت و په‌چه‌له‌کی نه‌و هاتووه‌، (الس‌دی) ده‌ل‌یت: مەریه‌م له‌ نه‌وه‌ی هاروون بووه‌ واته‌: یه‌ک‌یک بووه‌ له‌وان وه‌ک ده‌وتر‌یت (یا اخ‌ا العرب) ئه‌ی ب‌رای عه‌ره‌ب.^{۴۵۷}

^{۴۵۵} - غرائب القرآن و رغائب الفرقان للنسایوری ۱۶: ۵۱ والسراج المنیر للخطیب الشریبینی ۲: ۴۲۳.

^{۴۵۶} غرائب القرآن للنسایوری ۱۶: ۵۲ ولباب التأویل للخانن ۴: ۲۴۴.

۴۵۷ - هه‌مان سه‌رچاره‌و هه‌مان لاپه‌ره‌.

(ابن كثير) دهليت: به هاوشيوه ي هاروونيان داناوه له پهرستشه كاندا، وتيان: تو له مالنكي پاك و خاوين و ناسراو به چاكه كار و پهرستش هاتوويت، و خواناس و دنيا نهويست بوويت، ئيتير چون ئه مه له تو دهوه شيتته وه و دهرده چيئت.^{٤٥٨}

ئوه ي كه راست و قسه ي له پيش بيئت له م مه سه له يه دا: بيگومان ئه وان وتيان: ئه ي خوشكي هاروون، شوبه انديان به، به هارووني براي موسا پيغه مبه ر (عليهما السلام)، ئه وان به ناوي پيغه مبه ران و پياو چاكانه وه ناويان ده هينا له سه ر شيوه ي هاوشيوه كردن.

له زمانه وانيشدا ريگه دهرنيت كه ناوي (الاخ) برا بنرنت له هاوشيوه و ليكچو و يارمه تيده ر. خواي گه وره فهرموويه تي: ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْأَذْنَانِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (الزخرف: ٤٨).

واته: (هه يچ موعجيزه يه كمان نيشان نه داون كه له ويتير گه وره تر نه بوويت). هه وره ها خواي گه وره له نايه تيكي تر دا ده فهرموويت: ﴿إِنَّ الْمُبْتَدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ (الاسراء: ٣٧).

واته: (به پرستي ئه وانه ي مال و سامانيان به فيرو ده دن، له ريگه ي خراپدا سه رفي ده كه ن، ئه وانه هه ميشه وه ك براي شه يتانه كان وان).

فهرمووده يه كه له (صحيح) ي (مسلم) دا هاتووه كه پشتيواني ئه م بوچوونه ده كات: (مغيرة) ي كوڤي (شعبة) (خوا لني پازي بيئت) دهليت: كاتيگ هاتم بو (نجران) پرسياريان لي كردم و وتيان: (ئيوه ده خوئنه وه: ﴿أَخْتَ هَارُونَ﴾ (مريم: ٢٨). مووسايش له پيش عيسا (عليهما السلام) هوه يه، به ئه وه نده و ئه وه نده سال، ئيتير چون ده بيت مه ريه م خوشكي هاروون بيئت كه ماوه يه كي زوريان له نيواندايه؟ كاتيگ هاتم وه خزمه تي پيغه مبه ر، پرسيارى ئه وه م ليكرد، فهرمووي: (ئه وانه ناوي پيغه مبه ران و پياو چاكانى پيش خويانه وه ناويان ده نا).^{٤٥٩}

(المسيح) كاتيگ له ناو بيشكه دا بو قسه ده كات و دان ده نيئت به پاكي دا يكي دا).

^{٤٥٨} - تفسير القرآن العظيم الأبن كثير ٣: ١١٨-١١٩ به ده ستكاري يه وه.

^{٤٥٩} - رواه مسلم في صحيحه، كتاب الآداب.

خوای گه‌وره فهرمووی: ﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ مُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَهْدِ صَيًّا﴾ (٢٩) قَالَ إِبْرَاهِيمُ عَبْدُ اللَّهِ أَتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (٣٠) وَجَعَلَنِي مَبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا (٣١) وَبَرًّا بِوَالِدِيَّ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا (٣٢) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُكِّدْتُ وَيَوْمَ أُمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿(مریم: ٢٩-٣٣).

عیسا (علیه السلام) قسه‌ی کرد کاتیک له ناوینشکه‌دا بوو، ئه‌وه‌یش به قودره‌ت و ده‌سه‌لاتی خوا، یه‌که‌م ده‌ربهرینی بریتی بوو له‌وه‌ی که وتی: به‌پاستی من به‌نده‌ی خوا، له‌مه‌یشدا وه‌لامینکی گه‌وره و کاریگه‌ر مه‌بوو، بۆ مه‌سیحیه‌کان وایان لیکه‌ده‌ایه‌وه که عیسا خواجه و کوپی خواجه - په‌نا به‌ خوا له‌م بی باوه‌پرییه - خوا به‌رز و بلند و بالایه. پێشه‌وا (الرازی) ده‌لێت: (ئه‌وه‌ی که له‌و کاته‌دا زۆر پێویست بوو، بێگومان بریتی بوو له‌ لابرده‌نی تۆمه‌ت له‌سه‌ر مه‌ریه‌م (علیها السلام)، پاشان بێگومان عیسا (علیه السلام) هیچی له‌سه‌ر ئه‌وه نه‌وت، به‌لکو له‌سه‌ر ئه‌وه قسه‌ی کرد که به‌نده‌ایه‌تی خۆی جیگه‌رو دامه‌زراو بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وینت تۆمه‌ت له‌سه‌ر خوای گه‌وره لاببات له‌ پێشه‌دا، تا تۆمه‌ته‌که له‌سه‌ر دایکی لابه‌ریت، بۆ ئه‌مه‌یش یه‌که‌م ووشه‌ی که ده‌ری پری بۆ لابرده‌نی ئه‌و تۆمه‌ته‌ بوو، چونکه قسه‌کردن بۆ لابرده‌نی تۆمه‌ت له‌سه‌ر خوای گه‌وره سودی ئه‌وه‌ی تیا به‌ که تۆمه‌ته‌که له‌سه‌ر دایکی لابه‌ریت، چونکه بێگومان خوای گه‌وره نافره‌تی خراپ و داوین پێس تاییه‌تمه‌ند ناکات به‌به‌خشینی کوپ له‌و پله به‌رز و بالایه‌و شوین گه‌وره‌یه‌دا، به‌لام قسه‌کردن له‌سه‌ر لابرده‌نی تۆمه‌ت له‌سه‌ر خوای گه‌وره، له‌به‌رئه‌وه خۆ سه‌رقالکردن به‌ خواوه‌ گرنگتر و له‌ پێشه‌ره).^{٤٦٠}

پێشه‌وا (الکوسی) له‌ ته‌فسیری (روح المعانی) دا ده‌لێت: (باسکردنی به‌نده‌ایه‌تی کردن خۆی بۆ خوای گه‌وره له‌ پێشه‌دا له‌به‌ر ئه‌وه بوو، که داننان به‌وه‌دا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که وترا بوو، ئه‌وه یه‌که‌م پله‌ی ئه‌و که‌سانه‌یه که ڕینگه‌ی خویان گرتوه‌وه، هه‌روه‌ها وه‌لامیکیش بوو بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که وایان داده‌نا عیسا په‌روه‌ردگار بێت، و له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌دا که وتی، ئاگاهدارکردنه‌وه بوو بۆ ئه‌وه‌ی پاکی دایکی به‌سه‌لمینیت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ بوو

له سهه هه لېژاردنی دایکی، و خوای گه وره دووره له وهی که مندائی بهرهمی زینا هه لېژریت، و مەریەم یه کیکه له کهسانی موسلمانای لای نه وان.^{٤٦١}

﴿قَالَ اِيَّيْ عَبْدِ اللَّهِ اَتَانِي الْكِتَابُ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ (مریم: ٣٠). ﴿اِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ عیسا (علیه السلام) یه کیک بوو له بنده کانی خوای گه وره، خوای گه وره نازو نیعمه تی به سهردا پرشتبوو، و کتیبی پی به خشی بوو، خوای گه وره فرمویه تی: ﴿اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اُنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مِثْلًا لِّیْ اِسْرَآئِیْلَ﴾ (الزخرف: ٥٩).

واته: (ئهو عیسا یه تنها بنده یه کی نیمه بوو که ناز و نیعمه تی پیغه مبهرایه تیمان پیغه خشی و کردمانه نمونه یه کی چاک بو نه وهی نه وهی ئیسرائیل شوینی بکهون).
﴿اَتَانِي الْكِتَابُ﴾ خوای گه وره ئینجیلی بو نارد.

خوای گه وره فرموی: ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَابْنَاهُ الْبَارِئَ وَجَعَلْنَاهُ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَافِقَةً وَّ مَرْحَمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا اِنْشَاءً مِّمَّنْ رَضَوْا اِنَّ اللَّهَ فَعَمَا مَرَعَوْهَا حَقَّ مَرْعَاهَا فَاَتَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَخْبَرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (الحديد: ٢٧).

واته: (له وهودوا به شوین پیغه مبه راندا، پیغه مبه رانی ترمان په وانه کرد، کو تایی زنجیره ی ئیسحاقی کوپی ئیبراهیممان هینا به عیسا ی کوپی مریم، و ئینجیلیشمان پی به خشی).
ئینجیل کتیبی کی ته واکه ر بوو بو ته ورات، خوای گه وره هه وال ده دات دهر باره ی قسه ی عیسا (علیه السلام) بو قه ومه که ی و ده فرموی تی: ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ وَاٰحِلًا لَّكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئُكُمْ بَابًا مِّنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاَطِيعُوْا (٥٠) اِنَّ اللَّهَ مَرْبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ (٥١) فَلَمَّا اَحْسَنَ عِيسَىٰ مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِي اِلَى اللَّهِ قَالَ الْاَحْوَارِيُّوْنَ مَخْنُ اَنْصَارُ اللَّهِ اَمَّا بِاللَّهِ وَاَشْهَدُ اَنْ لَا اَسْلَمُوْنَ﴾ (ال عمران: ٥٠-٥٢).

واته: (عیسا (علیه السلام) وتی: هه روه ها به راست دانانی ئهو ته وراته م که له بهر ده ستمدایه، هاتووم بو نه وهی هه ندیک لهو شتانه ی له سه رتان حه راکراوه (به فرمانی خوا) حه لالی بکه م و به لگه یشم بو هیناون له لایه ن په روه ردگارتانه وه (له سه ر راستی

پيغه مبهرايه تيم) كه واته له خوا بترسن و فرمانبهردارى من بن و به قسم بكهـن. بهراستى هـر خوا پهـروهـردگارى منيش و ئيـوهـيشه، كه واته تـهـنـها ئهـو پـهـرستـن و ملكهـچى ئهـوبـن، نـمـمـيه پـيـبـازى پـاست و دروست).

﴿وَجَعَلْنِي نَبِيًّا﴾ خـواى گـهـوره كـردى به پيغه مبهـر، پيغه مبهـرايه تى پله و پايه يهـكى گـهـوره و بـمـرزه، بـۆ كهـس نـابـيـت بـيـجـگه له كهـسانى پاك و پـيـزدار و بـۆ خوا گونـاـو. پيغه مبهـرايه تى عيسا (عليه السلام) بهـلـگه بوو لهـسـهـر پاكي و بـيـتاـوانى داىـكى، چـونـكه پيغه مبهـران (عليهم السلام) پاكـتـرين كهـسانـن له نهـسـب و پـهـچـهـلهـكـدا.

﴿وَجَعَلْنِي مَبْرُكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ (مريم: ٣١). واتـه مـنى موبارهـك و پـيـرۆزىـش كـردـوه لهـهـركـوـيـدا بـم و تراوه: كـردـومى به مامـۆسـتـاى خـيـر و چـاـكه، و تراوه (البركة) له (بروك البعير) هـوه هـاتـوه، واتـه: (چۆك دادانى ووشـتر) واتـه: دامـهـزـاوى كـردـوم لهـسـهـر دىـن، و خـاـوهـنى خـۆپـاگـرى و دـلـنـيـايـيـم، و تراوه: (البركة) بـريـتـيـبه له زيـاده نـيـعـمهـت و بهـرزى و بـلـندى، وهـك ئهـوهـى و تـبـيـتى، خـواى گـهـوره له هـمـوو شـتـيـكـدا زـال و سـهـركـهـوتـوى كـردـوم تا ئهـوهـى كه خـواى گـهـوره پـيـزى لى گـرتـوم كه بـمـرزم دهـكـاتهـوه بـۆ ئاسـمان.^{٤٦٢}

هـمـديـك له زانايانى تهـفـسـيـر بـۆـچـوونـيان وايه كه عيسا (عليه السلام) ئيـنجـيـلى پـيـدرا و بوو به پيغه مبهـر كه هـر له بـيـشـكهـدا بوو، بهـلـگهـشـيان بهـم ئايهـتهـدا هـيـئاوهـتهـوه: ﴿قَالَ إِبْنِي عَبْدُ اللَّهِ أَتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾. بهـلام ئهـوهـى لهـم بابـهـتهـدا پـاست و دروسته، ئهـمه به لىـكـدانـهـوه و بـۆ چـوون دهـگونـجـيـت و دهـبـيـت، و ئهـوهـى تهـقـديـركـراوه و پـويـداو له زانـستى خـواـدا بووه، ئهـوه له حوكـم و بـريـارى واقـيع و پـاستـيدا جـيـ بهـجـي دهـبـيـت، چـونـكه به فـهـرمانى خوا پـوو دهـدات.

﴿وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ (مريم: ٣١). واتـه: (نامۆزگارى كـردـوم كه نوێـژهـكانـم نهـنـجـام بـدهـم و له زهـكـاتـدانـيـشـدا دريغى نهـكهـم، ههـتا له ژياندا هـمـ). كاتـيـك عيسا (عليه السلام) توانى هـسـتـيـت و ئهـم ئهـركـانـانه نهـنـجـام بـدات، چـونـكه نوێـژ و زهـكـات دان دواى گـهـوره بوون و پـيـگهـيـشتـن وـاـجـب دهـبـيـت با له پـيـشـترىـشـدا پـاست بـيـت نهـنـجـام بـدرـيـت. له فـهـرمـوـدهـيهـكـدا هـاتـوه دهـفـهـرمـوـيـت: (قهـلـم لهـسـهـر سى كهـس هـلـگـيـراوه، لهـسـهـر

خه و توو تا خه بهرى ده بېته وه، و له سهر منداډ تا پېده گات و گه وړه ده بېت، و له سهر كه سى تېكچوو، تا هوښى ديته وه.^{۴۶۳}

پېشه و (الالوسي) ده لېت: (...تو ده زانېت كه له پواله تى ئاشكرادا، ماوهى باسكراو برېتى بووه له ماوهى ژيانى به زيندوى له ژيانى دونيادا، ئه مه له سهر نه وهى كه زانراوه، هه ر به و جوړه ماوهى ژيانى له ئاسماندا ناگريته وه).^{۴۶۴}

له مه دا ئاماژه بو ئه وه كراوه كه ته كلېفى شهرعى له سهر بهنده لاناچېت هه تا زيندو بېت و له ژياندا مايېت و ژير بېت، له مه دا وه لآم بو هه نديك له كه سانى شيعه و سوڤى و ده سته لادهره كان هه به كه ده لېن: ته كلېف لاده چېت له سهر بهنده له كاتى گه يشتنى به ته مه نيكي دياريكراو، به لآم راستى نه وه به كه ته كلېف له سهر كه سى داوا ليكراو لاناچېت ته نها به مردن يان به تېك چون نه بېت.

﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ﴾ واته: خواى گه وړه كردومى به كه سيكي چاكه كار بو دايكم، به به زه يى به به دايكم، خوا چاكه دايكمى ده وېت، لېزه دا ئاماژه به بو نه وهى كه دايكى چاكه كار و پاك بووه له و درو بو هتانه ي كه جوله كه بو يان هه لده به ست ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَجْعَلْ لِي جَاكًا﴾ (مريم: ۳۲).

واته: (نه يكدوم به كه سيكي زوردار و به دفتار) خواى گه وړه نه يكدوم به كه سيكي خو به گه وړه زان به سهر حق و راستيدا، به لكو كردومى به كه سيكي حق ويست و به به زه يى و نهرم و نيان و به ريز و ملكه چ بو حق، و گوڤرايه ل بو فرمانى خوا به م سيفه تانه ي كه عيسا (عليه السلام) خو ي پى پازانده وه، مافى خو به تى كه له ژيانى دنيا و قيامه تدا به خته وهر و خوشگوزهران بېت، و شياوى خو به تى كه سه لامى خواى له سهر بېت له دنيا و له قيلمه تدا.

﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾ (مريم: ۳۳).

واته: (سلاوى په وهر دگارم له سهره نه و پوژهى كه له دايك بووم و نه و پوژه يشى كه ده مرم، و نه و پوژه يشى كه زيندو ده كرىمه وه).

^{۴۶۳} - رواه الترمذى في السنن عن علي (رضي الله عنه) كتاب الحدود.

^{۴۶۴} - روح المعاني للالوسي ۱/ ۹۰.

بەپۇزىشتىن و تىپەپىيىنى بەم قۇئاغانەدا، بەلگىيە لەسەر ئەۋەدى كە بەدى ھاتوۋە و مۇۋەتتە خۇا دروستى كىردوۋە، (خۇا) ئاگۇرېت و ئاچىتە قۇئاغ و دۇخىكى ترەۋە، و(خۇا) پىيىستى بە ھىچ ئابىت و موحتاجى كەس نىيە.

بىگومان ئايەتە قورئاننىيەكان ھەلۋىستى قەۋمەكەى عىساىيان پوون كىردۈتەۋە دەربارەى ئەم بەلگە و نىشانە پوون و يەكلاكرەۋە. ئايەتەكە ئامارە دەكات بۇ را جىاۋازى جوۋلەكەو مەسىحىيەكان لە راستى عىسادا(عليه السلام)، خۇاى گەۋرە فەرموۋىتەى: ﴿ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ (۳۴) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَدٍّ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۳۵) وَإِنَّ اللَّهَ مَرَّبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (۳۶) فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (مەرىم: ۲۴-۲۷).

ۋاتە: (ئا ئەۋەيە عىساى كۆپى مەرىم، ھەر ئەۋەيشە قەسەى راست و دروست دەربارەى، كە ئەۋانە (ۋاتە جوۋلەكەكان) گومان بەدەۋرىدا دروست دەكەن (گاۋران بەكۆپى خۇا لەقەلەمى دەدەن) بىگومان ئاگۇنچىت بۇ خۇاى گەۋرە كەس بىكەتە پۇلەى خۇى (چۈنكە پىيىستى پىيى نىيە) پاكى و بىگەردى شايسەتى ئەۋە، كاتىك ھەرشىتەك بېرىدات، ئەو بەراستى تەنھا ئەۋەندەى ئەۋىت كەفەرمان بدات بلىت: بىبە، دەست بەجى دەبىت، بەراستى ھەر خۇا پەرۋەردگارى منىش و پەرۋەردگارى ئىۋەيشە، كەۋاتە بىپەرستە ئەمەيە پىبازى راست و دروست (پىبازى دىندارى و سەرفرازى ھەردو جىهان)، (لەگەل ئەو ھەموو راستىانەدا) ئىنجا يەكسەر گۇر و دەستەكان لەئىۋ خۇياندا را و بۇچونى جىاۋازىيان بۇ دروست بوو، ھاۋار و ئاھ و ئالە بۇ ئەۋانەى كە بىباۋەپن و (بېروا بەو راستىانە ئاكەن) كاتىك قىامەت بەرپا دەبىت و دىمەنى سامناك و بەسەرھاتى گەۋرە دەبىنن(كە ئىستە بە دوورى دەزانن)).

خۇاى گەۋرە فەرموۋىتەى: ﴿مَّا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأَمَّا صِدْقُهُ كَمَا يَكُلَانِ الطَّلَامُ انْظُرْ كَيْفَ بَيَّنَّ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (المائىدە: ۷۵). ۋاتە: (مەسىحى كۆپى مەرىم ھىچ شىتەك نىيە (نە خۇايە و نە كۆپى خۇايە) جگە پىغەمبەرلىكى خۇا نەبىت، بەراستى پىش ئەو چەندەھا پىغەمبەرى تىرىش پابووردوون، دايكىشى ئافرىقىكى زۇر راست و راستگۇيە، ھەردووكيان خۇاردنىيان دەخوارد (ۋەك ھەموو ئىنسانىك) سەير بىكە و سەرنج بدە (ئەى محمد ﷺ) ئەى ئىماندار) چۇن ھەموو

فەرمان و بەلگەيەكيان بۆ پون دەكەينهوه، لهوهودوا تەماشاکە چۆن پويان لە حق
وهردهچهرخينريت و لهپاستى لادهدرين!

باسى يانزه يه م:

ئه و بربيار و په ند و ئاموزگار ييانه ي په يوه ندييان به چيرۆكه كه وه هه يه:

هۆكاري بۆماوه و ژينگه و كاريگه ريبان له سه ر په روه رده

بابه ته كه به بۆنه ي ئه م ئايه ته وه يه كه ده فەر موو ئت: ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ (٣٣) ذُرِّيَّتَهُ بَعْضَهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾. (ال عمران: ٣٣-٣٤). به هاو كاري و پشتيواني خواي گه وره ده رباره ي هۆكاره كانى بۆماوه و ژينگه و كاريگه ريبان له سه ر په روه رده ده دو ئين. له هۆكاره بنه رته ي و سه ره كيه كانى په روه رده بر يتيه له: هۆكاري بۆ ماوه و هۆكاري ژينگه، به راس تى قورئان ئاماژه ي كردو وه بۆ ئه م بابه ته و سونه تى پيغه مبه ريش (ﷺ) گرنگى پيدا وه، و كاريگه ريبه كانى له سه ر پيگهاته ي له شى ئينسان له پوو ي ئه خلاقى و ئه ندام ييه وه پوون كردۆ ته وه.

خواي گه وره فەر موو يه تى: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (الانسان: ٢). واته: ئينسان مان له ناو ي پيا و ئافره ت دروست كردو وه، (امشاج) كۆي (مشج) ه واته: تيگه ل چونكه كۆرپه له ئه نجامى تيگه ل بوو نى پيا و ئافره ت پيگه وه دروست ده بى ت، سه ره تا قوئاغى (نطفه) پاشان قوئاغى (العلقة) ي به دوا دا دى ت، پاشان قوئاغى (المضغة المخلقة و غير المخلقة).

خواي گه وره فەر موو يه تى: ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَحَلَقَنَا الْعَلَقَةَ مَضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ (المؤمنون: ١٤).

واته: (له وه و دوا نو تفه كه مان كردو وه به خو هه ئواسه رى ك (سه ره مي كو ته يه) پاشان خو هه ئواسه را وه كه مان كردو وه به گوشتپاره يه ك، ئينجا (شيوا زى) گوشتپاره كه مان به په يكه رى ئيسك گوپيه وه و به گوشت په يكه رى ئيسكه كه مان دا پو شى، ئه وسا له شيوه يه كى تر دا ده رمان هينا وه (كه شيوه ي ئاده ميزا دى كى پي ك و پي كه و بۆ حى پي

بەخشراوھ)، بەراستی خۆی مەزن بەرز و پېرۆز و موبارەك و چاكتىن بەدەيھىنەر و چاكتىن دروستكارە).

خۆی گەورە لە سوورەتى (نوح) دا ھەرموویەتى: ﴿مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (۱۳) وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿﴾ (نوح: ۱۲-۱۴).

واتە: (ئەوھ چیتانە ئیوھ قەدری خوا نازان، بۆ پېزی بۆ دانانین ولئی ناترسن، خۆ ئیوھ پېشتەر نەبوون، ھەرخوا خۆی بەچەند قۇناغدا ئیوھى تێپەراند و دروستى کردن).

واتە لە چەندە قۇناغىكى يەك لە دواى يەكدا، خۆی گەورە ھەرمووی: ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زُرُوجَهَا وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَنْزَوْنَكُمْ فِي بُلُونِ أَمْهَاتِكُمْ خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثَ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى تُصْرَقُونَ﴾ (الزمر: ۶).

واتە: (... لەسكى دایكتاندا ئیوھ دروست دەكات بە چەند قۇناغىك).

بېگومان ھۆكاری بۆماوھ ھەرمانىكى ھاوبەشە لە نیوان باوك و دایكیدا ئیمامى (مسلم) لە (صحیح) ە كەیدا، پېوايەتى كردووه: (ابو هريرة) (خوا لئی پازى بىت) دەلیت: كابراییكى دەشتەكى ھاتە خزمەت پېغەمبەر (ﷺ) ووتى: ژنەكەم مندالیكى ڕەش پېستى بوو، منیش حاشام لىكردووه كە مندالی من بىت، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمووی: (ئایا تۆ گەلە ووشتەت ھەيە؟) وتى: بەلى، ھەرمووی: (رەنگەكانیان چىيە و چۆنە؟) كابرا وتى: سورن، ھەرمووی: (ئایا رەنگ خۆلەمیشیان تىدایە؟!) كابرا وتى: بەلى، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمووی: (بۆچی وایە؟!) كابرا وتى: ئەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لەوانەيە لە رەچەلەكى (باوانیکەوھ) ھاتىت، پېغەمبەر (ﷺ) ھەرمووی: (لەوانەيە ئەمەيش لە رەچەلەكى باوانیکەوھ ھاتىت).^{۴۶}

بېگومان پېغەمبەر (ﷺ) بە ھۆكاری بۆ ماوھى بېریارى داوھ، بەپێى ئەم ھەرموودەيە: (محمد) كە - ابن سیرین - دەلیت: پرسیارم لە (انس ی كۆپى مالك) كرد، وامزانى كە ئەو لەو بارەيەوھ زانیارییەكى پێیە، وتى (ھیلالی كۆپى ئومىيە) تۆمەتى زىناى داىە پال ژنەكەى لەگەل (شريك ی كۆپى سمحاء) دا، ئەم (شريك) ە، براى دایكى (براءة ی كۆپى مالك) بوو، ھیلالیش يەكەم كەس بوو لە ئىسلامدا كە (لعان) ی كرد، پېغەمبەر (ﷺ) ھەرمووی: (چاوەڕوانى دانانى مندالەكەى بن، كە لەدايك بوو سەیری بكەن، ئەگەر قژ

خاۋىكى چاۋ سوريو، ئەو ھى ھىلالى كوپى ئومەييە، بەلام چاۋ پەشكى قىزگىز و بىر قاق باريك بو، ئەو مندالى (شريك ى كوپى سمحا)، (انس) دەلىت: ھەۋالەم بۇ ھات كە ژنەكە مندالىكى چاۋ پەش و قىزگىز و بىر قاق باريكى بوو.^{۱۶۶}

فەرموودەى تر لەم بارەيەو نۆرن بەلام لىرەدا بواری باسکردنیا نىيە خواى گەورە جوانى فەرموودە: ﴿ذُرِّيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (ال عمران: ۲۴). واتە: (ئەوانە ئەوئەيەكن يەك پەچەلەكن، ھەندىكىان لەھەندىكى تریان بوون)خو خوى بيسەر و زانايە (چاك دەزانىت كە شايسەن بۇ ئەو كارە پىرۆزە).

﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَأَهُ بِأُذُنٍ مَرَّةٍ وَالَّذِي جَبَلًا لَا يَخْلُجُ إِلَّا مُكَدًّا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ (الأعراف: ۵۸).

واتە: (ولاتى بە پىت و چاك و ئاۋەدان، دار و درەخت و پەھى تىدا دەپوئت بە فەرمانى پەرۋەردگارى، ئەوئەيش كە زۆنگ و پىسو بى كەلك يىت، شتى بى سودو بى فەرئەبىت، ھىچى لى پەيدا نابىت).

خوای گەورە لە سوورەتى (ئىبراھىم)دا - كە ئەمە ماناكەيەتى - دەفەرموئىت: (ئايە نەتان بىنيوہ چۆن خوا نمونە دەھىنئەتەو بە گوڤتارى چاك و پاك، كەوہك درەختى چاك و بەردار وايە، پەگى توندى داکوتاۋە لەزەويدا لقو پۆپەكانىشى بەئاسماندا بلاۋ بونەتەو، ئەو درەختە ھەموو كات و دەمىك بەر و بومى(پاك و جوان و بىگەردى) دەبەخشىت بە وويستى پەرۋەردگارى، جا خواى پەرۋەردگار ئەم نمونانە دەھىنئەتەو بۇ خەلكى، بەلكو يادەوہرى وەرېگن(لەپاستيدا دىن و بەرنامەى خودا درەختىكى ئاۋا پىرۆزە، پەگ و پىشالى خەير بەخشە، چونكە خاكى زەوى لەپامالين دەپارىزىت و لقو پۆپى بەسودە، سىبەر دەكات، گەلا و گولى بۇ داۋ و دەرمان و مالەت، بەرو بوومى بۇ ئادەمىزاد، بالئەدەكان بە ئاۋازى خوڭ لەسەرى دەخوينن و تەسبىحات دەكەن و دل خۆشمان دەكەن، ئۇكسجين دەبەخشىت... ھتد)) (ئىبراھىم: ۲۴-۲۵).

ھۆكارەكانى بۇ ماۋەيى تەنھا لە بوارەكانى جەستەيى و ئەنداميدا پاناۋەستىت، بەلكو تىدەپەرىت لەو بۇ ئەخلاق و سروشەت، لەبەر ئەو ئىسلام ھاندەرە لەسەر ھەز و

ههلبژاردنی كهسانی چاك و گونجاو بۆ هاوسهرداری، چونكه ئهو ئافرهته دهبیته دایك و بهرپرس دهبیته له پهروهردهکردنی نهوهكان.

(ابو الاسود الدؤلي) به منداڵهكاني دهلیت: بیگومان من چاکم لهگهڵ ئیوه کرد به بچوکی و به گهوههیی و پیش نهوهشی که له دایك بین، وتیان: تۆ چۆن چاکهت لهگهلمان کرد پیش نهوهی که له دایك بین؟ نهویش وتی: دایکیکی باش و چاکم بۆ ههلبژاردن.

فأولُ إحساني إليكم تخيري لِمَا جَدَّ الأعراقُ بَادَ عَفَافَهَا.^{٤٦٧}

دایکی چاکهکارو باوکی چاکهکار بنه‌مای منداڵی چاکن، ههروه‌ها ژینگه‌یش کاریگه‌ری گرنگی هه‌یه و ده‌وری کاریگه‌ر ده‌بینیت له په‌روه‌رده‌دا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرموویت: (هه‌ر منداڵێک که له دایک ده‌بیته له سه‌ر فیتره و سه‌روشتی پاک له دایک ده‌بیته، پاشان دایک و باوکی یان ده‌یکه‌ن به‌ جووله‌که‌ یان مه‌سیحی یان مه‌جوس، هه‌روه‌ک ئاژه‌لیک که به‌چکه‌یه‌کی تێر و ته‌واوی ده‌بیته، پاشان (ابو هریره) ده‌لیت: ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌ویت ئه‌م ئایه‌ته بخوینن- که ئه‌مه‌ مانا که‌یه‌تی: (ئهو فیتره‌ته‌ پاکه‌ی خوا خه‌لکی له‌سه‌ر دروستکردوه، دروستکاروه‌کانی خوا ناگۆڕیت، هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ ئایینی ته‌واو، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نایزانن).^{٤٦٨}

به‌رپرسیاریتییه‌کی گه‌وره‌ له‌سه‌ر شانی دایکان و باوکانه‌ له‌ په‌روه‌رده‌کردنی منداڵاندا، له‌ فرموده‌یه‌که‌دا هاتوه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرموویت: (به‌پراستی خوای گه‌وره‌ پرسیار له‌ هه‌موو به‌رپرسیک ده‌کات ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که سه‌ره‌پرشتی کردوه، پاراستبیتی یان وونی کردبیت و بایه‌خی پی نه‌دایته و لێپرسینه‌وه‌ی پیاویش ده‌کات ده‌رباره‌ی که‌س و کاری ماله‌که‌ی)^{٤٦٩} پیمان باشه‌ ئه‌م چیرۆکه‌ لێره‌دا بگێڕینه‌وه، که له‌ کتیی (المستطرف من کل فن مستطرف) ی (ادب) وه‌رگیراوه، نوسه‌ر ده‌لیت: هه‌ندیک که‌س گێڕاویانه‌ته‌وه و وێوايه‌: چومه‌ ده‌شت و بیابانیکه‌وه، له‌و کاته‌دا ئافره‌تیکی پیری به‌ ته‌مه‌نم بینی، به‌رخیکێ کۆژاوی له‌به‌رده‌مدا بوو، له‌ ته‌نیشتی‌شیه‌وه‌ توتکه‌ گورگیك هه‌بوو، ئافره‌ته‌که‌ وتی: ئایا ده‌زانیت ئه‌مه‌ چی یه‌؟ منیش وتم: نه‌خیر، وتی: ئه‌مه‌

^{٤٦٧} -أدب الدنيا والدين للماوردي ص: ١٩٥.

^{٤٦٨} - رواه مسلم عن أبي هريرة في صحيحه كتاب القدر.

^{٤٦٩} - رواه الطبراني في معجم الكبير عن ابن مسعود حديث (٨٨٥٥) وأورد الألباني في سلسلة الصحيحة ٤: ١٧٩ حديث (١٦٣٦).

توتكه گورگيكي بچوكه و گرتومانه و هينانومانه له مالى خومان پهروه ده مان كردووه، كاتيك گه وړه بووه، نه وهى به سهر بهرخه كه مدا هيناره كه تو دهيينيت!!^{٤٧٠}

كاريگه رى پۇلى ئافره ت له سه رخيزان و كوومه لگا

سووره تى (ال عمران) به ناوى تيكراى ئەندامانى خيزانه كه وه ناوبراوه، به لام كاتيك دهخوينينه وه پۇلى ئافره ت زور به پوونى دهيينين، هر وهكو دهفه رموويت: ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (ال عمران ٣٥). باسى عيمان له سووره ته كه دا نه هاتووه، به لكو زياتر جهخت كردنه وه كه له سه رخ ئافره ت بووه. ئەمه ههروهكو په ياميك وايه كه نه وه يماى دهستپيكردن و گوپانى به دهسته.

مامۇستاي بانگخواز (عمرو خالد) ده لیت: من لیره دا وته يه كه تايبه ت ده كه م به ئافره تان و سوينديان پى دهدهم، ئەگه ر تو پيغه مبه رى خوات (ﷺ) خوش دهويت، كوړ و كچه كانتان به و شيوه يه گه وړه بكه ن كه ئيسلام و موسلمانان سه ربه رز بكه ن و، ده بيت هه رده م ئەوه تان له ياد بيت كه سووره ته كه به ناوى خيزانيكه وه ناوئراوه، له به ره وهى هه موويان له سه ر ئامانجيك جيگيربوون و له ده وري كۆبوونه ته وه بۆ به دهسته ينانى كه نامه و په يامى تيدايه بۆ هه موو تاكه كانى خيزان، تاكو له پيناوى ئامانجه كه يان بژين، نه كه يت له پيگاي كه مته رخه مى و كورت بينييه وه ئامانجه كانى خوت له بير بكه يت و پاشه كشه بكه يت. هاوسه ره كه ي دهستى كرد به پارانه وه له خواى گه وړه تاكو مندالى پى ببه خشيت، له ناكاو شتيكى كوت و پر و سه ير پوويدا، دوعا كه ي گيرابوو، منداله كه له ناوسكيدا دهستى به جولان كرد، له كاتيكدا كه ته مه نى له مندال بوون لايدا بوو، به لام كاره كه به دهست كييه؟ كى مولكى ئاسمانه كان وزه وى به دهسته وه يه؟ بيگومان خواى پاك و بيگه رد، هه موو ئەمانه له نيه تى نه و ئافره ته وه سه رچاوه ي گرتووه.

كاتيك خواى گه وړه دوعا كه ي گيرا كرد، نه وهى له سكيدا بوو پيشكه شى خواى گه وړه ي كرد به و جوړه ي نايه ته كه دهفه رموويت: ﴿إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ (ال عمران ٣٥). زۆربه ي كات خه لكى بۆ شتيكى دنيايى نه زر ده كه ن، وه كه نه وهى كه سيك نه زريك بكات

به مهرچێك له فلانه كارددا سهركهوت، به لām تا ئیستا نه زركردنیكمان نه بینویه كه له پیناوی ئاییندا بیته مهر وهكو هاوسهرهكه ی عیمران كردی، نه گهر كۆپ بیته تهواوی ژیانی له پیناوی خوای گهوره ده بیته، كه له بنچینه داوا ی مندال بوونی نه كرد وهك پیوستیهکی خۆی، به لكو داوا ی له خوای گهوره كرد كۆپیهکی پی به خشیته كه هه موو ژیانی له پیناوی خوای گهوره دا بیته.

(په یوه ندی گردنی بهردهوام به خوای گهوره و نزیكبوونهوه ئی)

له پێنگای چیرۆکی ئالی عیمرانهوه په یوه ندی هاوسهر له گهل خوای گهوره دهردهكهوئ كه له په یوه ندییهکی بهردهوامدا یه له گهل خوای گهوره و بهردهوام نوئی دهكاتهوه، په یوه ندی كردن به خوای گهوره وه دوو جوړه:

۱- دوعا كردن.

۲- پارانه وه و مونا جات كردن.

(مونا جات) پارانه وهی نهینی: قسه كردن له گهل خوای گهوره، ده توانیت كاتیك ئۆتۆمبیل لیده خوړیت، مونا جاتی خوا بكهیت و داوا ی لی بكهیت، په روه دگارا له من رازیت؟ هه روه ها بلئیت: نه گهر هه موو دونیا له من توڤه بیته رازیبوونی تۆم به سه، و داوا ی لی بكهیت نه تدا ته ده ست نه فسی خۆت، خه مه كانی خۆت بگرت، نه مه بوو كه هاوسهرهكه ی عیمران نه جامیدا، تیبینیتان كردوه كه چۆن له گهل خوای گهوره دا ده دوت؟ وهك ئه وهی خووی بهو مونا جاته بهردهوامه وه گرتیته له كاته جیاوازه كاندا:

﴿إِذْ قَالَتْ امْرِأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۳۵) فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنْ الْكَافِرُ كَذَّابٌ إِلَّا رَبِّي سَتَّاهَا رَبِّمْ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (ال عمران/ ۳۵-۳۶).

پاشان وه لاههكه ی دیت: ﴿تَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَوْلٍ حَسَنٍ وَأَتَمَّتْهَا رَبُّهَا حَسًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ (ال عمران/ ۳۷).

ئایا تۆیش ده توانیت په یوه ندیته له گهل په روه دگارت بهم شیویه بیته؟ نه گهر وات كرد ئه وه هه ست به خوشیه كه دهكهیت له دلتا كه پیشت نه بووه، هه روه ها هه ست به ناوه

جوانه كانى خوا ﴿الحكيم﴾ دانا و ﴿الودود﴾ نهرم ونيان دهكهيت، چونكه عيسا (عليه السلام) و مەريەم بەرھەمى نيهت و نەزركردنى دايكىكه، ھەروەھا دوعا و پارانەوھى دايكىكه، ئامانجى خيزانتيكه.

ئازادى ئافرهت له ئىسلامدا

ئەم باسەيش بەبۆنەى ئەم ئايەتەوھ كه خواى گەورە دەفەرموویت: ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (ال عمران: ۳۵).

واته: (بەياد بێنە كاتێك ھاوسەرى عیمران وتی: پەرەردگار بەراستی من بپارمداوھ و نەزەم كردوھ، ئەومندالەى لەسكەمدايە ئازاد كراو بێت لە ھەموو ئەرك و ئیش و كارێك (تا ھەر لەخزمەتى بیت المقدس دا بێت).

پێمان جوانە ھەلۆستەيەك بكەین لەبەردەم ئازادى لە ئىسلامدا چەمكىكى پوونەو، بپرو بۆچونىكى بنەرەتى يە لەو بنەمايانەى كه ئىسلام داپرشتوون و مەبەستىكە لە مەبەستە گرنەكانى ئىسلام كه (ئازادى) يە، ئازادى راستى و (حەقىقى) بریتىيە لە ئىسلام.

مامۆستا (محمد قطب) دەلێت: (ئىسلام لە تەنها يەك وشەدا: كه (التحرير) ئازادى واته: ئازاد بوون لە دەسەلاتەكانى سەرزهوى، ئازادى يەكانى بەشەر سنوردار دەكات يان دامەزراوى دەكات بۆ بەرھەو پێش چوون لە پێگەى خەيردا).^{۱۷۱}

پێگا بۆ ژيانى راستەقىنە نىيە بە بى ئازادى تەواو، ئازادى لە ئىسلامدا، مافى تاك و مافى كۆمەلگايە، و ئازادى لە ئىسلامدا، ئازادى پەھا نىيە، بەلكو دامەزراو و پێك كراوھ بە جۆرێكە زيانى بە ئازادى كەسانى تر نەگەيەنیت، و سنورەكانى تێنەپەرینیت كه پەرەردگار ديارى كردوون و بۆى داناوین.

بەلام ئەو ئازادى يەى كه پۆژئاوا بانگەشەى بۆ دەكات، ئەوھ بانگەوازیكى گوماناوى و درۆيە، و كۆمەلە وشەيەكى كەم نرخ و بى نرخە و قسە و دروشمى برىقەدار و فرۆفیلأوین، واتە ئازاد بوون لە ھەموو پێز و فەزىلەيەك، و خو تێوھگلاندنە لە حالەتە بێزراو و ناپەسەندو تێكشكاندنە بەھا ئەخلاقى يە بەپێزو جوانەكان، و ھێرشكردنى دێندانەيە بۆ سەر دینى ئىسلام و بەرنامە فێركارىيە بەھێز و دامەزراوھەكى.

^{۱۷۱} -شېھات حول الاسلام محمد قطب: ص: ۲۱ بە كورتى و دەستكارى يەوھ.

ئەو ئازادىيە پۇژئاوايى يەى كە دوژمنانى ئىسلام و بانگەشەكەرانى بەناو پىشكەوتن له ئىمەيان دەوئت، ئەوھىە كە ھەنگاو بىئىن بۇ ئەو ئازادىيە ئاوەپۆك بەتالە و ووشە بىئ نرڭ و ئاواز و دروشمە بىرقەدارانەى كە ئاوەپۆكيان بەتالە، بىنگومان ئەوانە ئازادى ئوقم بونن له ئا و دەرياي ئارەزووەكان و تئوھگلانە بە حالەتە ئارەزووەكانەوہ بەبىئ لىپرسىنەوہ و چاودىرى كردن.

خاوەنى تەفسىرى (في الظلال) لەم باسەدا ووتەيەكى جوانى ھەيە لە تەفسىرى ئايەتى: ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾، دەئىت: (... بە لىكدانەوہىەكى دلسۆزانەى پەھا دەرى پىروہ، چونكە ئازادكردن (تحرر) لىكدانەوہىەكى پاز بەخش دەگەيەئىت، كەس ناتوانىت بە ھەق و راستى شتىك ئازاد بكات مەگەر تەواو دلسۆز بىت بۇ خواى گەورە و، بە ھەموو مەبەستەكانىەوہ پاكات بۇ لای خوا، و خۆى لە بەندايەتى ھەموو تاكىك پزگار بكات، ھەروەھا لە ھەموو بەھايەكى دنيایى، تەنھا بەندايەتى بۇ خواى گەورە بىت كە تاك و تەنھايە، ئەوہ ئازادى تەواوہ، كەواتە... غەيرى ئەوہ بەندايەتى بۇ كەسىكى تر دەگەيەئىت، با لە شىوہى ئازادىشدا ببىئىرت! لىرەدا شىوہ و وئەنى يەكتاپەرستى لە پلەيەكى ئازادى بەرز و بالا و نمووتەيىدا دەرەكەوئت، ئىنسان ناتوانىت ئازاد بىت ئەگەر دىندارى بۇ يەكىك لە غەيرى خوا بكات بە شتىك كە لە ئا و ناخیدا بىت، يان لە ئا و شتە پەيوەندىدارەكانى ئا و ژيانیدا بىت، يان لە ئا و حالەت و بەھا و پىوانە و ياسا و ئەو شەرە و دەستورانەدا بىت كە ئەم ژيانە لایان دەبات، ھەروەھا ئازاد نابىت ئەگەر شتىك لە دلى ئىنساندا ھەبىت لە پەيوەندى بە شتە دنيایى يان چاوكىپران بۆيان يان بەندايەتى كردن بۇ غەيرى خوا، يان لە ژيانى خۆیدا شەرىعت يان بەھا و قىەم يان پىوانەيەكى ھەبىت پەيوەندىدار بىت بە غەيرى خواوہ، كاتىك ئىسلام ھات بەيەكتاپەرستى، بە وئەيەكى تاك و پاك و جوانەوہ ھات تا ئازاد بىت لە دنيای ئىنساندا. ^{٤٧٢}

ئازادى لە ئىسلامدا بىرىتيە لە ئازادبوون لە كوۆتى ھەوا و ئارەزووەكان و بەربەستەكانى، ھەروەھا خۆ ئازادكردن لە دىلى شەيتانەكانى ئىنس و جن، و خۆ ئازادكردن لە زنجىر و داو و تارىكى و نەزانى و گومرايەكانيان.

ئازاد بوون لە ھەموو ئەو شتەکانى کە ئىنسان لە ھەق و راستى و پىگاي پاست دور دەخاتەو، و ئەو پەرى ئازادى و پلە بەرزى بەندايەتى پاك و دلسۆزانە بۆ خواى گەرە. ھەرەھا بەندايەتى کردن بۆ خواى گەرە برىتييه لە ھىدايەت و پارىزگارى و نور و بووناكى و ھىكمەت و يارمەتيدانى خوايى و بەزەيى و فەزلى و پىز و نىعمەت لە خواو، و بەرز بوونەو و گەرەيى و پاكى و پاك بوونەو و سەر بەرزى و پىز و پىنمايى و بەردەوامى.

بەلام بەندايەتى بۆ غەيرى خوا برىتييه لە بىباوهرى و سەرپىچى و سەرشۆپى و تاوان و گوناھ و بوھتان و گومرايى و لادان و خۆ وون کردن. بىگومان ئەو ئازادىيەى پۆژئاوا بانگەشەى بۆ دەكات، ئەو برىتى يە لە بەندايەتى کردن و سەرشۆپوون و خۆ نزم کردنەو بۆ مال و سامان و ئافرىتان و پابەندبوون بە ھەواو ئارەزوو. بىگومان ئازادى پۆژئاوا بەپىي ياساى دانراوى جوولەكە بەرپۆو دەروات بۆ گەيشتن بە ھەرئەندىيەكانيان و جى بەجى کردنى مەبەستەكانيان لەناو (بروتوكولات ھكماء صھيون) كە جوولەكە دايناو ھەنگاو و ئامانج تا بەھۆيەو بگەنە ئەو زالى بن بەسەر جىھانداو دەست بەسەر ھەموویدا بگرن، بىگومان خواى گەرە ويستى كە ئەو ئامانج و نەخشانە ئاشكرا بن، پاش ئەو كە نھىنى و شاراو بوو و بەس خويان زانپوانە.

لە (بروتوكول)ى يەكەمدا ھاتوو دەئيت: (بىگومان ئىمە يەكەم كەس بووين كە ھاوارمان كرد بە ھەموو جىھاندا لە چەرخەكانى پابردوودا بە (ئازادى و برايەتى و يەكسانى).^{٤٧٢} لە بروتوكولى سى يەمدا ھاتوو: (بىگومان ووشەى ئازادى پال بە جەماوەرەو دەئيت بۆ مەملانى لەگەل خاودا و بەرگرى کردن لە سوننەتە كەونىيەكانى، لەبەرئەو كاتىك ووشەكە بىيئە ھى ئىمە، ئەوا ووشەى (الحرىة) لە فەرھەنگى ژياندا دەسپىنەو، چونكە گۆڤاو بۆ رەمزىك بۆ ھىزى وەھشىگەرەنە كە جاماوهرى گۆڤىو بۆ دۆخى ئارەلىكى تىنو بۆ خويىن پشتن.^{٤٧٤}

لە ژىر دروشمى ئازاديدا جوولەكە ئافرىتى (استغلال) كردوو، بە جوړىكى لى كردوو كە لەمالى خۆى دەرى كردۆتە دەرەو، بۆ ئەو كە لە شوپنەكانى كارکردندا تىكەلاوى پياوان بكات و خۆى بە بەرگى ناشەرى كورت و تەسك و تەنكەو دەرېخات، و تووشى

^{٤٧٢} - بروتوكولات ھكماء صھيون، البروتوكول الاول ص ٤٤.

^{٤٧٤} البروتوكول ثالث ص ٦٨.

ماندوو بوون و پى ھەلخلىسكانى بكات و لە كارە گىرنگەكانى خۆى دوورى بخاتەو، ھەرەھا ئافرىت سىروشتى خۆى لەبىردەچىتەو و لە فىترەت لادەدات و سەرقال دەبىت بە شىعار و دروشمە بىرقەدارەكانەو - كە برىتىن لە ئازادى و يەكسانى و دادپەرەرى. ھەرەھا لەژىر دروشمى ئازادىدا، ئافرىتيان كىردوو بە كالایەكى بازىرگانی، تا پىشان بدرىت و خۆى پىشان بدات و خۆى دەرېخات و دەرېخىت وەك كالایەك كە ھىچ پەيوەندىيەكى بە جىھانى ئافرىتانەو نىيە. خۆ ئەگەر ئا ئا پىكلامى جل و بەرگى پىاوان و گوڭزانی سەرتاشىن بە ئافرىتانەو دەكەن! بىگومان حال و بارودۆخى وا تووشى ئافرىتان كراو كە زۆر نزمى كىردۆتەو لە خۆ دەرېخستىن لە شوڭنە دىارى كراوكاندا، تا سەرنجى خەلكى پىراپىكىشىت! ئەمە لەفەرەنسادا پوى داو! وولاتى نوور و بووناكى و ئازادى!

ھەرەھا لەژىر دروشمى ئازادىدا، بازارى تايبەتى كىردۆتەو و ناوى جۇرا و جۇريان ئى ناوە بۇ نەمايش كىردنى ئافرىتان و پىشېركى كىردن بۇ دىارى كىردن و ھەلېژاردنى شاجوانى ئافرىتان، كە خۇيان بەشىو بەرگى سەرنج پاكىش داپۆشيو لەبەردەمى زۆرىك لە خەلكدا تا جواترىن ئافرىت ھەلېژىرن بەپى ئا و باس و مەرجانەى دانراون و پىوانەيان پى دەكرىت، كە شەيتانى ئىنسانەكان دايان ناون!

ئایا دەبىت چ پىزىك بۇ ئافرىت ھەبىت لە خۆپوتكىردنەو، تا برسى يەكان پەلامارى بدەن و بەزمانى تىزىيان پىا ھەلېدەن و، نەفسى خۇيانى پىو سەرقال بىكەن، پاشان ھەولیان بەفېرۆ بدەن.

ئەوھى جىگای ئەسەف و خەفەتە، بىگومان ئەو نەخشە و پىلان و بۆچونە شەيتانىانە، ھەندىك لە ئافرىتانى مۇسلمانى ھەلخەلەتاندوو، ھۆكارى ئەوھىش نەزانى و نەشارەزایى خۇيانە لەدىن، و دوركەوتنەوھىانە لە بواریكانى فېرېوون و ئادابەكانى، و سەرقال بوونيان بە شارستانىيەتى پۆژئاواى ماددى بى نرەو.

ئەو ھەق و پاستى يەى كە گومانى تىدا نىيە برىتىيە لە: بىگومان. ئىسلام دادپەرەرانە مامەلەى لەگەل ئافرىتدا كىردوو و ئازادى پىوىستى بۇ دىارى كىردوو و پىزى لىگرتوو، ئەو كە كەسىكى ئازاد و پىزىلېگىراو و داوڭپاكە لە سىبەرى فەرمان و بواریكانى فېركارى و ياسا و دەستور و دادپەرەرى ئىسلامدا - نىزىكتىن نموونە لەسەر ئەمە - ئەم چىرۆكەى بەردەستمانە - چىرۆكى خىزانى عىمران و مەرىمى كچى،

كه خواى گه وره چۆن پىزى لى گرت به وەى كه له قورئاندا باسى كردوون و له حالى ئەوان به شىوەى پازى بوون دواوه.

بىگومان ئىسلام هەموو مافىكى بە ئافرهت بەخشىوه، و فرمانى كردووه به وەى كه به جوانى مامەلە له گەلێاندا بكرێت، ئافره تان دايكن، له هەمان كاتدا خوشكيشن، هەروەها كچه و هاوسەرە و خێزانە و نزىكە و دراوسى يەو، هەروەها شتانی تر، ئىعمەش داواى ئەوه دەكەين كه چاكە و بەزەيى و سۆز له گەلێاندا بنوێنرێت.

هەروەها پىويستە ئافره تان فێرى كار و بارى دىنه كەيان بكرێن، تا لەسەر بەرچاوپوونى بن له كار و بارى خۆياندا و هەتا چەمكەكانيان ئى تىكەل نەبێت و لىيان تىك نەچێت، و پىوانەكانيان ئى نەگۆرێت، جوان بە ناشرىن ببينێت و ناشرىن بە جوان. و چاكە بە خراپە ببينێت و خراپە بە چاكە.

پونكر دىنه وەيهك به بۆنهى نايه تى: ﴿وليس الذكر كالأثى﴾ دەرپارەى يەكسانى

له نىوان پىاوان و ئافره تاندا

پىشتەر باسى ئەوەمان كرد كه ئەم بەشەى نايەتەكە، يان ئەوەتا له تەواوكەرى قسەكانى خێزانى عىمرانە واتە ئەو كۆپەى كەمەن داوام دەكرد و دەمويست، وەك ئەوه نەبوو كه خۆم بووم كه كچ بوو، چونكه كچ (مىينه) گونجاو نىيه بۆ خزمەتكردى ئەو مالهى كه پىويست بوو، كه كۆپ گونجاو بوو بۆ ئەو كارە، يان ئەوەتا ئەو بەشەى نايەتەكە له تەواوكەرى قسەكەى خواى گەورەيه، واتە بە گەورە و گرنگ دانانى كار وبارى ئەو لەدايك بووه، و پونكر دىنه وەى پلەو پايەو شوێنى بەرزى بەپىيى ئەوەى كه خێزانى عىمران لىكى دەدايه وە بۆى دەرچوو پىشبينى بۆ دەكرد، و ئەم دەستەواژه ش ماناو لىكدانه وەى خۆى هەيه. له گەل ئەوەى كه دەستەواژه كورتە، بەلام مانا و حىكمەتى زۆر له خۆ دەگرێت.

(شىخ سعيد حوى) دەلێت: (مىينه وەك نىرينە نىيه، نه له پىكهاتەى جهستهيدا نه له پىكهاتەى نهفسيدا، ئىنجا له گەل ئەوەدا، دەبێت كارەكانيان له يەك جياواز بێت، و دەبێت لەسەر بنەماى ئەو جياوازيانە كار و بەرپرسىارىتييه كەيان له ماف و ئەركەكانياندا ديارى بكرێت و پىكبخرێت، هەر كەس بىهۆيت بە شىوەى پەها يەكسانى

بكات لە نۆوانياندا، با يەكەم جار لە پىڭكەتەي جەستەي و نەفسياندا يەكسانيان بكات ئىنجا مەبەستەكەي خۆي داوا بكات).^{۴۷۵}

بۆ پوونكردهوي زياتر دەلێن: بىگومان زانست ئەوەي چەسپاندبوو كە جياوازي زۆر لە پىڭكەتەي ئەندامى و نەفسى لە نۆوان پياوان و ئافرىتاندا ھەيە، ئەوانە جياوازي زۆرن و بواي كورتكردهويان نىيە، بەلام ئىمە لىزەدا ھەندىكيان باس دەكەين.

-مامۇستا (محمد عثمان الخشت) لە كتيبي (من إعجاز القرآن وليس الذكر كالأنثى دراسة في منظور الإسلام و علوم الحديث) دا دەلێت: (...راستىيەكەي پوون ھەيە كە زانايانى پسپۆز پىي گەشتون، كە مێنە جياوازييەكەي زۆري ھەيە لە پەگەزي نۆرينە لە ھەموو خانەيەك لە خانەكانى جەستەيدا، و لە ھەموو ئەندامەكانىشيدا، لە سەر ھەموو ئەمانەيشەو، كۆئەندامى دەمار).^{۴۷۶}

-ھەروەھا دەلێت: (بىگومان مەلۆنەھا خانە ھەن، ئەو راستىيە جياكەرەوھەمان بۆ پوون دەكەتوھ لە نۆوان نۆرينە و مێنەدا، لەوانە: خانەكانى خۆين... خانەكانى ئىسك،... خانەكانى پىست... خانەكانى موو، خانەكانى مۆخ... ھەموو خانەيەك لە خانەكانى لاشە، و ھەموو گەردىك لە گەردەكانى پىڭكەتەي... و ھەموو ھۆرمۆنەكان، ھەموو ئەو پىڭكەتە و راستىيە جەوھەريانەي پىمان دەلێن: ﴿وليس الذكر كالأنثى﴾.^{۴۷۷}

لەگەل ئەوەي كە لەشى ئىنسان لە مەلۆنەھا خانە پىڭكەتوھ، جياوازييەكەي زۆر لە نۆوان ئافرىت و پياواندا ھەيە لە پووي عەقلى و نەفسىيەو، ئافرىت زوو ھەلدەچىت، و زوو وەلامى پالئەركەن دەداتوھ، زوو كاري تىدەكرىت بە سۆز و عاتيفە، لەگەل زۆرىكى تر لەو شتانەي كە تايبەتمەندى ئافرىتن، كە دەشتوانىت پۆلى پىويست و داواكراوى خۆي وەك ھاوسەر و دايك لە ژياندا ببينىت، ئەگەر خواي گەورە لە ئافرىتاندا سۆز و عاتيفە و نەرم و نياني بەدى نەھىنايە، ئەوا بىگومان دايكان مندالەكانى خۆيانيان بەجىدەھىشت و پوويان لىوھەردەگىران و گوڤيان بەپەروھەردەكرديان نەدەدا، (دايكايەتي بە ھەموو ئەو سۆز و عاتيفە جوان و كارە بەرز و ئارامىيە زۆر و ھەولدانە بەردەوامەي كە تايبەتن، ھەروەھا ئەو وردەكاري و تىبينىيانەي لە جى بەجى كردنى كارەكانيدا: بىگومان ئەوانە پىڭكەتە و چۆنيەتي بواي نەفسى و دەمارى و فيكرى ئەون كە لەگەل بواھ

^{۴۷۵} الأساس في تفسير ۲: ۲۶۲.

^{۴۷۶} من إعجاز القرآن (وليس الذكر كالأنثى) دراسة في منظور الإسلام والعلوم الحديثة، محمد عثمان الخشب ص ۴۵ بە دەستكاري يەو.

^{۴۷۷} -ھەمان سەرچاوەي پيشوول: ۴۵: بە دەستكاري يەو.

جسته يه كهيدا له بار و گونجاون، و ههريه كهيان له گهه ئهوى ترياندا گونجاو و له باره و تهواو كهري يه كترن....^{۴۷۸}

بيگومان ئهوه كه سانهى بانگه شه و داواى ئهوه دهكهن كه يه كسانى تهواو له نيوان پياو و ئافره تدا ههبيت له ههموو ماف و ئهركه كاندا، بهوه ههول نادهن بۆ بهخته وهركردن و ههواندنهوى ئافره تان، بهلكو ههولى ماندوو بوونى ددهن. بهوه ههول نادهن بۆ سهقامگير كردنى دادپهروهري بۆ ئافره تان، بهلكو ئهوانه زۆرترينى ئهوه كه سانهن كه ستهمى زۆر له ئافره تان دهكهن، بيگومان ئهوان ههول ددهن كه ئامانجى كوڤى شهيتان جى بهجى بكهن، كه ئهوه نهخشه دانهرى گوڤانكارى بوو له دروستكراوه كانى خواى گه وره دا، و شوڤشينكى دژانهى بهسه ر فيته تى پاكي دا كرد.

خواى گه وره فهرموويه تى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (۱۱۶) إِنَّ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاكُمَا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا (۱۱۷) لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوسًا (۱۱۸) وَلَا ضِلَّتْهُمْ وَلَا ضَلَّيْتُمْ وَلَا تُبْشِرُهُمْ وَلَا تُنَبِّئُهُمْ فَأَلْفَكُنَّ أَذَانًا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ عِبَادَتِهِمْ فَلَأَنصُرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُبِينًا (۱۱۹) يَعِدُهُمْ وَيُنَبِّئُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿النساء ۱۱۶-۱۲۰﴾.

واته: (بهراستى خوا خوڤشناييت لهوه، هاوهل و شهريكى بۆ بپيار بدرت و جگه لهو (هاوبهش دانانه) له گوناهاى تر بۆ ههركهس بيهويت و شايسته بيت و پهشيمان بيت خوڤ دهبيت، جا ئهوهى شهريك و هاوهل بۆخوا بپيار بدات، ئهوه بهراستى گومرا بووه به گومرايى يهكى زۆر دوور، (ئهو ههوالگه رانه) ئهوهى هانا و هاوارى بۆ دهبن و دهپه رستن، جگه لهخوا چه ند په رستراوينكى كارتىكراون (په رستراو دهبيت كارتىكه ر بيت، نهك كارتىكراو، بۆيه بته كانيان به ميينه ناوانوه وهك: لات و عوززا) ته نها هانا و هاواريشيان هه ر بۆ شهيتانى سهركهش و ياخييه كه له ههموو خهريك دامالراوه. ئهوه شهيتانهى كه خوا نه فرينى ئى كردوو و توييه تى: سويند بيت به تو ئهى خوا، به شيكى ديارىكراو له بهندهكانت دانه بپرم له ئيمان و خواناسى، سويند بيت به تو گومرايان دهكهم و بهئاوات و خهياى پووچه وه سهركه رميان دهكهم، خوڤ فهرمانيان پى ددهم و هانيان ددهم و ئينجا ئهوانيش بيگومان كوڤى ئازله كانيان دهبن، ههروه ها فهرمانيان

پى ددهم نهوانيش دروستكراوانى خوا دهستكارى بكن و بىگومان (لهم سردهمه دا نهلقه له گويكانى بهناو زانا دهستكارى جينات و سيفاتى پهچه لهكى دهكن و به گوينى شهيتان دهكن، ئادهميزاد و زيندوان تيكدهدن، جگه له ههنديكيان نهبيت كه مهبهستيان خزمهتى ئادهميزاده) جا نهوهى لهجياتى خوا شهيتان بكاته پشتيوانى خو، نهوه بهراستى دوچارى زيان و خسارته مهنديهكى ئاشكرا بووه، (شهيتان) بهلينيان دهدياتى، ئاوات و ئارهزوده پازينيته وه بويان، دياره كه شهيتانيش هيج بهلينيكيان پى نادات جگه له فريودان و خه له تاندن نهبيت).

بىگومان پاداشتى گۆرانكارى له دروستكراوه كانى خواى گه وردها و تيكدانى فيتره تيان، خساره تمهنديهكى ئاشكرايه، و نهو بهلينا نهى كه شهيتانه كانى ئينسان پهواجيان پيڤه دات و دهيانكاته دروشم و بهرزيان دهكاتوه، نهوانه تهنه بهلن و وهعدى درۆزن و دروشمى بريقه دارو فيلاوين.

- بانگه شه كردن بو يه كسان بوونى تهواو له نيوان پياوو ئافره تدا، نهوه بانگه وازينكى بى نرخ و بهتاله بو يه كسان كردن يكي داواكراو و تهكليف كراو، شتانيك ددهات به سهر ئافره تدا كه له توانيدا نيبه، ئينجا ئافره ت بهو كاره قورس و گرانه نمونهى نهو گيانداره لى ديت كه باريكى قورسى به شانوهيه نه نهوته بتوانيت پشتى خو پابگريته و نه نهوته بتوانيت ههنگاو بنيت و ئهركه كهى سهرشاني بهجى بگهيه نيت.

بىگومان بزوتنه وه كانى پزگارى خوازي ئافره تان و ههول دان بو يه كساني كردنيان له نيوان ئافره ت و پياواندا، نهوانه كۆمه له بزوتنه وه يهكى گوماناوى و دروستكراون و پهيوه نديدارن به داگيركه ران و ئيستيعماره وه، كه رقيان له دلدايه، كه ههول ددهن بو دورخستنه وهى موسلمانان له ئادابه جوانه كانى خويان، بهلگه يش له سهر نه مه، بىگومان يه كه مين ديارده له ديارده كانى بزوتنه وهى پزگارى خوازي ئافره تانه له ميسر، نهوانه يه كه م كهس بوون كه دهستپيشكه ربوون بو هاوه له كانى خويان يه كه م بانگه وازيش كه كرديان بريتي بوو له بانگه وازيان بو ئافره تان كه ئازادى تهواو بن و له پاكي و پيز و گه وريى خويان دهري بكن، و تاجى پاكي و پاك داوينى و ههيبهت و پيز له بهريان بكنه وه، و بهرگى شه رعى يان له بهردابمالن.

- ميژوو ديمه نيكي خهفه تاويمان بو دهگيريته وه، و وينه لى شانۆگه ريبه كى كالته جاريمان بو دهكيشيت له سالى (۱۹۱۹) دا، شوپشى ميسرى هه لگيرسا و شه قامه كانى پرکرد له خو پيشانده ران و له دژى ئينگليز دروشميان دهكيشاو داوايان

دەکرد زوو دەرىكەرن و بە زویی بکوژدین، ئینجا ئینگلیزەکان بە شیۋەیهکی ھەرەمەکی و عەشوائی ئاگریان لەو شەقام و ئاۋچانەدا کردەووە کە خەلکی تیا کۆبوو بوویەو، و کۆژاوو برینداری زۆری لیکەوتەو، لە ئاوەندی ئەو خۆپیشاندانەدا لەسەر شەقام، شانۆگەرییەکی گالتهجاری گیردرا، کە چەند ئافرەتیک نمایشیان دەکرد، لەسەر ھەموو شیانەو (صفیة الزغلول) بوو، کە ئافرەتان لەبەردەم شوئینیکی کۆشکەکانی نیلدا کۆدەکرانەو- کە میدان التحریر- بوو، و دروشم و ھوتافیان لەدژی ئینگلیز دەکیشا، پاشان بە ھەمان نەخشە پێشوو و بەبێ پێشەکیەکی دیار، حیجاب و بەرگەکانیان لەبەر خۆیان دادەمالی و دەیانخستە سەر زەوی و ئاگریان تی بەردەدا! ^{۴۷۹}

بەلام چ پەيوەندییەك لەنیوان ئەم پروداوو داگیرکاریدا ھەیە، ئایا دەبیت ئەم کارە بۆ پارێکردنی ئینگلیزەکان بووبیت یان لە رقی ئەواندا بوو، ئایا دەبیت ئینگلیز حیجابی بەسەر ئەواندا فەرز کردبیت یان حیجابەكە خۆی ھۆی دواکەوتنی موسلمانان بووبیت؟ و کەوتبیتە ئاۋ داو و تەلەی داگیرکەر و بووبیتنە نیچیر؟ یان ئەو خۆ پوتکردنەو و لادان لە شەرعە چارەسەر و رێگایە بۆ ئازادی و پرگاری؟ دەلێن: بێگومان خۆ پوتکردنەو و بێ بەرگی ئافرەتان، پەڕپوت کردن و خراپە بەکارھێنانە بۆ ئافرەتان و پێژ و پلە و پایە لەکەدار دەکات. ئێمەیش ھەموو موسلمانێکی بەغیرەت و چاۋنەترس پێویستە پیرسین: بزوئەو پرگاری خوازەکانی ئافرەتان و یەكسان کردنیان لەگەڵ پیاواندا لە کوین؟ رێکخراوەکانی ئافرەتان لە کوین؟ ئەوان لە کوین لە کۆسۆڤۆ ئافرەتانی موسلمان تووشی ئاڕەحەتی ھاتوون، ھەروەھا لە بۆسنە و ھەرسک و غەزە و فلسطین و کشمیر و شوئینانی تر کوا و چی لی ھات پێژی ئافرەتان، کوا ئازادییەکیان، بەلکو کوا سادەترین مافی ئادەمی بونیان، دەی با ئەو کەسانە کە بانگەشە ئازادی ئافرەتان دەکەن، وەلامان بدەنەو، ئەو کەسانە پشیتیوانی شارستانیەتی پۆژئاوا دەکەن و پارێزەری عیلمانی ھەوالمان بدەن؟ و ئاگاداران بکەن؟ لە وولاتی ئەمەریکا ئەگەر کەسیك شەقێك لە سەگێك ھەڵبەت یان سجنی بکات، ئەوا ھەزاران کەس دەردەپەن، بۆ پارێزگاری کردن، لەو سەگەو داکوکی لەسەر ئازادی دەکەن، ئەو کوان خەم خۆران بۆ پارێزگاری لە ئافرەتاتنی کۆسۆڤۆ؟ کوا خەم خۆران و پارێزەران بۆ ئەو کچانە کە لە پۆژی پووناك و لەبەرچاوی کەس و کاریان دەفرێنرێن! کوا خەمخۆران و داکوکی کاران لەو کۆپانە سزا دەدرێن و لەبار دەبرێن!! کوا

خه مخۆران بۆ ئهو ئافره ته پيرانه ي كه ده رده كړيڼ و ده چه وسپنرئنه وه؟! ئايا ئافره تان له غه يري ئيسلامدا مافي يه كسان بوونيان ده ست كه وتووه؟ ميژوو بۆمان ده گيړي ته وه كه ئافره ت تووشى ماندووبوون و ئاړه حه تى و هيلاك بوون هاتووه، ته نانه ت له كۆمه لگا پيشكه وتووه كان و وولاتانى خاوه ن شارستانيدا، برياى مردنى به سهردا ده ريت نه گهر سه رپيچى فهرمانى ميړده كه ي بكات، يان زياد له پيويست له ماله كه ي خه رج بكات، له هه نديك وولاتدا به پوڅى شه پانى دايد ه نيڼ و به دروستكراويكى بى عه قلى داده نيڼ، وای ليك ده ده نه وه كه مافي نيه له ژيانى دواييدا واته زيندو ناكړي ته وه وه كه ئهو كه سانه ي كه خوا زيندويان ده كاته وه، به لكو به مردن ژيانى كوتايى پى ديت.^{۴۸۰}

به لام ئيسلام هات كه يه كسانى له نيوان ژن و پياودا برياى بدات له بير و باوه پ و ژيان ومه سه له كانى گه پانه وه بۆ قيامه ت. به لام له (المبدا) بيروباوه پدا: به پاستى خواى گه وړه پاي گه ياند كه هه موو خه لكى له يه ك بنه ما و نه سل به ديهاتوون و دروستكراون، هيج كه س پزي به سهر كه سى ترده زياتر نيه، ته نها به ته قوا و له خواترسان نه بيت.

خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (المجرات: ۱۳).

واته: (ئهى خه لكينه بيگومان ئيمه هه موتانمان له نير و مييه ك دروستكردوه (كه باوكه ئادم و دايكه حه وايه) كردومانن به چه نده ها گهل و تيره و هوژى جوړ به جو، تا يه كتر بناسن و په يوه نديتان خوش بيت به يه كه وه... به پاستى به پزيرنتان لای خوا ئهو كه سانه تانه كه زۆرتر له خوا ترسه و فهرمانبه رداری خوايه، بيگومان خوا گه وړه و زاناو ئاگايه به هه مووان).

ئيسلام هات تا ده مارگيرى هوژ و عه شيره ت په تكاتوه و جياوازي چينا يه تى نه هيليت و هه موو جياوازييه كان بتويني ته وه و هه موو ئينسانه كان له يه ك پريزدا پرك بخاته وه، و بيانخاته ژير يه ك ئال ئو به يداخه وه و ئاراسته يان پروبكاته يه ك قيبه له، و فهرمانيان پى بكات به په رستنى يه ك خوا كه (الله) يه و هاوبه شى نيه.

-ئافره ت له هه لگرتنى به رپرسياري تيدا وه ك پياوه، با به رپرسياري تييه كه ش به نيسبه ت سروشتى پياو و ئافره ته وه جياوازي بيت... به لام زۆر يك له به رپرسياري تى هاوبه ش له نيوانياندا هه يه، ئافره ت به رپرسه له نه فسى خو ي هه وده ها له ماله كه يشى، له

^{۴۸۰} -المجتمع الأسلامى كما تنظمه سورة النساء ص: ۲۵ الشيخ محمد المدني.

فهرمووده يه كي پيرۆزدا هاتوو: (هه موتان) شوان و چاوديرن، و هه موويشتان بهرپرسن له وهى كه سه ره شتى دهكهن، پياو شوان و بهرپرسه له ماله كهى خوى، ههروه ها بهرپرسه له وهى كه چاوديرى دهكات، و ئافرهت بهرپرسه له مالى ميرده كهى و بهرپرسيشه له وهى كه چاوديرى دهكات، و خزمه تكار بهرپرسه له مالى گه وره كهى و، بهرپرسيشه له وهى كه چاوديرى دهكات، و هه موتان شوان و بهرپرسن، و هه موتان بهرپرسیان له وهى كه چاوديرى دهكهن.^{۴۸۱}

بيگومان بهرپرسیارىتى گشتى ههيه و بهرپرسیارىتى تايبه تيش ههيه. بهرپرسیارىتى تاك ههيه و بهرپرسیارىتى كۆمه ليش ههيه.

كرده وه چاكه كان و پاداشت له سهريان، فهرمانىكى هاوبه شه له نيوان پياو و ئافرهتدا، له گه ل نه وه دا ئيسلام له ئافره تان خو شبووه و بوراو كه به شدارى له كارى جهنگاندن و سه ربازيدا بكه ن، كه نه مانه كارانىكى قورسن و له گه ل سروشتى نه واندا ناگونجيت، به لكو بو نه وان شوينى تر ههيه كه گونجاوه بو كار كردنيان كه پاداشت و خهريان تيا دهست بكه ويت به نه ندازهى پاداشتى تيكۆشه ران له ريگهى خوادا. ..

خوای گه وره فهرموويه تى: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيَطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبه: ۷۱).

واته: (باوهرداران له پياوان و له ئافره تان هه نديكيان خو شه ويست و پشتگير و هاوكارى يه كتزن (كه نه مه يش سيفه تياته): فهرمان به چاكه ددهن و قه دهغه له خراپه دهكهن و نويزه كانيان به چاكي نه نجام ددهن و زهكاتى مالىشيان ده به خشن و گوپرايه لى و فهرماندارى خوا و پيغه مبه ره كهى دهكهن، ئا نه وانه خوا له ئاينده دا رهحميان پى دهكات و سوژى دهبيت بويان، به راستى خوا بالاده ست ودانايه).

له ئايه تيكى تر دا - كه نه مه واتا كه يه تى - ده فهرموويت (نه وهى كار و كرده وهى چاكهى كرديت، پياو بيت يان ئافرهت، له كاتيكدا برودار بيت، سويند به خوا به ژيانىكى كامهران و ئاسوده له دنيا دا دهيزنين، له قيامه تيشدا پاداشتيان به جوانتر ده ديه نه وه له وهى كه نه وان دهيانكرد) (النحل: ۹۷).

^{۴۸۱} - پيشتر ريوايهت كراوه.

ھەروەھا لە ئايەتتىكى تردا - كەئەمە و ئاكاكەيەتى - دەفەرمووئەت: (كاتىك باوەرداران بەم شىۋەيە نزاين كرد، كە پەرەردگارى ئازىزيان فيزيان دەكات) بىگومان ئەو زاتە دوعاكانيان ليۋەردەگريئەت، بە ھاناو ھاواريانەو دەچيئەت، بۆيە دەفەرمووئەت: بەپراستى من ھەول و كۆشش و كار و كەردەوھى ھىچ كام لە ئىۋە بەزايە نادەم، چ ئىزىنە و پياوتان، چ مەينە و ئافرىتتان، چونكە ھاوكارى يەكتر بوون (لەچاكەو چاكەكاريدا) (ال عمران: ۱۹۵).

لە سوورەتى (الأحزاب: دا)، -كە ئەمە ماناكەيەتى- دەفەرمووئەت: (بەپراستى پياوان و ئافرىتتانى موسلمان، پياوان و ئافرىتتانى باوەردار، پياوان و ئافرىتتانى ملكەچ و فەرمانبەردار، پياوان و ئافرىتتانى راستگۆ، پياوان و ئافرىتتانى خۆگر، پياوان و ئافرىتتانى لەخوا ترس، پياوان و ئافرىتتانى بەخشندەو، پياوان و ئافرىتتانى پۆژەوان، پياوان و ئافرىتتانى داوئىن پاك و ئەو پياو ئافرىتتانى كە زۆر يادى خوا دەكەن، بەخشىن و ليۋەردەيى و پاداشتى زۆر مەزن و بىسنورىان لەلەين خاى گەورەو بۆ ئامادەكراو (ھەركە دنيان جى ھىشت پيى شاد دەبن.) (الأحزاب: ۳۵).

وھفدى ئافرىتان

(البزار) لە (مسند) ھەكەيدا، لە (ابن عباس) ھەو گىراويەتيەو: كە (اسما عكجى يزىد الأنصارى) (خوا لىنى پازى بىئەت) ھات بۆ لای پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لەو كاتەدا لەناو ھاوئەكانيدا بوو، وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ): من نوئىنەرى ئافرىتاتم لای تۆ، بىگومان خاى گەورە تۆى بە ھەق و پراستى ناردووە بۆ لای پياوان و ئافرىتان، ئىمەيش باوەرمان پى ھىناوئەت و شوئىنت كەوتووئەن، بىگومان ئىمەى دەستە و گروى ئافرىتان، كە گەمارۆدراوى جىئىشەن كراوى مەلەكانى ئىۋەين و بەسك مندالەكانتائەنمان ھەلگرتووە، و ئىۋە دەستە و گروى پياوان پىزداركرائون بەسەر ئىمەدا، بە كۆبوونەوھە نوئىژى جەماعەت و سەردانى نەخۆش و شوئىنكەوتنى تەرم بۆ سەرقەبران، و لەمانىش گەورەتر و پىزدارتر جىھاد و تىكۆشان لە رىنگەى خوادا دەكەن، ئەگەر پياو چوويە دەر بۆ جەنگ و جىھاد يان ھەج يان ھەمرە، ئەو ئىمەين مال و سامانەكەى ئىۋەمان پاراستووە و جل و بەرگمان بۆ ئىۋە چىنەو، و مندالەكانمان بۆ پەرەردەكردن، ئىتر بۆ لەو خەير و پاداشتانەدا بەشدار و ھاوبەش نەبەن لەگەل ئىۋەدا ئەى پىغەمبەرى خوا

ﷺ؟. ئینجا پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) به‌پووی پیروزی ئاوړی دایه‌وه به‌لای هاو له به‌ریزه‌کانیدا، پاشان فرموی: ئایا ئیوه قسه و وته‌یه‌کتان باشر و جوانتر له قسه‌ی نه‌م ثافره‌ته بیستوه له کار وباری دینه‌که‌یدا؟ ئینجا نه‌وان وتیان: تا ئیستا نه‌مانزانیوه و گومانمان نه‌بردوه که ثافره‌تیک پینمایي کراییت بۆ نه‌م جوړه دربرینه؟ ئینجا پیغمبه‌ر (ﷺ) ئاوړی دایه‌وه به‌لای ثافره‌ته‌که‌دا پاشان فرموی: (ئهی ثافره‌ته‌که ئیتر لای من جی به‌یله و بچو ثافره‌تانی دواي خوت فیربه‌که و پینان پابگه‌ینه که به چاکه مامه‌له‌کردنی خیزان له‌گه‌ل می‌رده‌که‌یدا و گویرایه‌لی کردن و داوای په‌زامه‌ندی خوا بکات، نه‌وا به‌رامبه‌ر ده‌بیئت له‌گه‌ل نه‌و کاروکرده‌وانه‌دا).^{۴۸۲}

له‌م فرموده‌یه‌وه بۆمان پوون ده‌بیته‌وه: بیگومان ثافره‌تان له‌سهرده‌می پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌گه‌پاون به‌دواي یه‌کسان بوون یان نازادی بی نرخ، به‌لکو نه‌وان هه‌ول و کوششیان کردوه بۆ په‌زامه‌ندی خوا، تا پاداشتیان له‌و ده‌ست بکه‌ویت له‌ پوړی قیامه‌تدا.

(أم سلمة) (خوا لئی پازی بیئت) پرسیار ده‌کات له پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) و پنی ده‌لیت: (ئهی پیغمبه‌ری خوا، بۆچی باسی ئیمه له قورئان ناکریت وه‌ک باسی پیاوان ده‌کریت؟ ئینجا نه‌م ئایه‌ته پیروزی خوا دابه‌زی: ﴿فَاسْجَبْ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَيْ لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ لَمْ يَبْعَثْكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾. (ال عمران: ۱۹۵). (پیشترمانا کراوه).

له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی تر دا هاتوه: ئهی پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌م بیستوه که خوی گه‌وره له‌ کوچدا به‌ شتیک باسی ثافره‌تانی کرد بیئت خوی گه‌وره نه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند.^{۴۸۳} ﴿وَلَا تَتَمَوَّا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ (النساء: ۳۲).

واته: (ئاوانخوازی شتیک مه‌کن که خوا به‌خشیویه‌تی به‌ هندیکتان و (نه‌یبه‌خشیووه به‌ هندیکتان، چونکه خوا دادپه‌روه‌ره و یاساکان له‌ پووی زانست و حیکمه‌ته‌وه‌یه، کاتیک هه‌ندیک مافی داوه به‌ پیاوان، له‌ هه‌ندیک پووی تریشه‌وه مافی داوه به‌ ثافره‌تان... هتد). پیاوان به‌شیکیان هه‌یه له‌وه‌ی که به‌ ده‌ستیان هیناوه، هه‌روه‌ها

^{۴۸۲} - رواه بزاز في مسنده وقال: لا تعلمه يروى عن النبي (ﷺ) إلا من هذا الوجه، كشف الأستار حديث ۱۴۴۷.

^{۴۸۳} أسباب النزول للواحدي ص: ۱۰۰.

ئافره تانیش به شينكيان ههيه له وهی كه به دهستان هیناوه، هه میشه و بهرده و امیش داوای زیاده به خمش و به هرهی خوا بكن، چونكه به پراستی خوا به هه موو شتيك زانايه..)

بينگومان نهو كه سهی بانگه شهی يه كسانی ته و او له نيوان پياو و ئافره تان دهكات، نهو بينگومان نه شاره زايه له سروشتی ههردو لايان، و بينايه له سونته ته كانی خواي گه و ره له بوونه و هردا، ئافره ت و پياو با ئه گه ره له چهند شتيكيشدا يه كسان بن، بينگومان له زور شتی تر دا له يه كه جيا وازن، له گه ل ئه و يشدا، هيچيان به بي پيوست بوونی نهوی تريان نابيت، نموونهی پياو و ئافره ت، وه نموونهی شهو و پوژ وايه خواي گه و ره فه رموويه تی: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَأْشَى (۱) وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى (۲) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى (۳) إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى﴾ (الليل: ۱-۴).

واته: (سویند به شهو كاتيك دنيا داده گریت...، به پوژ كاتيك دنيا پووناك ده بیت و تاریکی ده ره وینیتته وه، سویند بهو زاتهی كه نیرو میی دروست کردووه، به پراستی ههول و كوششی ئیوه جوړاو جوړه، (هه تانه ههول و كوششی بو به دهسته یانی به هه شته، هه تانه به پینچه وانه وه به دهست و برده بو ئه نجامدانی تاوان و خراپه کاری، هه تانه گوپرایه ل و هه تانه یاخی... هتد).

وهك ئه وهی كه شهو كار و گرنگی خویی ههیه، هه بهو جوړه نیرینهش پوژ كار و گرنگی خوی ههیه و مینیهش كار و گرنگی خوی ههیه، هه به كه یان دهوری گرنگی خویان له ژياندا ده بینن. وهك ئه وهی كه شهو و پوژ بی پيوست نین و ده بیت هه بن، هه بهو جوړه ییش پياو و ئافره ت پيوستی يه كترن و ههردو كیان دوو دروستكراوی ته و او كار و پيوستی يه كترن.

لهم ئايه ته پیرۆزهی خوا و ورد به ره وه كه ده فه رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَخِزْرًا مُخْجُورًا﴾ (الفرقان: ۵۳).

ئهم ئايه ته ییش: ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ (۱۹) بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبِغِيَانِ﴾ (الرحمن: ۱۹-۲۰).

دكتور (محمود محمد عمارة) ده باره ی ئهم ئايه ته ده لیت: (بينگومان خه لکی له بهردهم دوو ده ریادا راده گریت و داده نیت كه به يه كه بگن، و تینویتی ده ره وینیتته وه، به لام ئهوی تریان ئاویکی سویره به كه لکی خواردنه وهی ئینسان ئايه ت، سه ره پای ئه وهی كه ئهم

دوو دەریایە بەیەک دەگەن و دەچنە ناو یەک لە بەرچاوی خەلکی، بەلام تێکەڵ بەیەکتەری نابن، لەبەرئەوەی بە قودرەتی خۆی گەورە بەربەستێک لە نێوانیاندا ھەیە، ھەریەکە لە ئاوەکان تاییبەتمەندی خۆیان دەپاریژن و وەک خۆیان دەمیننەو، بێگومان ئەوان یەكسان نابن، لەگەڵ ئەوەشدا ناکۆکیان نابێت و لێکچون لە نێوانیاندا ھەیە و دەیانکاتە سەرچاوەیەک بۆ سامانی خۆراکی کەنزاویی، ھەروەھا بنەمایەک بۆ چالاکی بازەگانی لەبار، لەکاتیئێکدا ماددەی ھەردوو دەریاکە لەیەک جیاوازی و لەگەڵ ئەوەشدا لێکچونەکە لەدەست بدەن، ھەر بەیەکەوێک کار دەکەن، سەرەرای ئەو جیاوازییەکی کە لە سەروشتدا ھەیە. ئەوا کار و فەرمانەکە ھەربو شێوێکە نابێت بە نەیسبەت نێرینە و مێینەو، چونکە ماددە و بنەما سەرەکییەکیان بریتیێکە لە ئاو (مەنی) و ھەریەکەیان پۆل و دەوری خۆی ھەیە لە ژياندا و تەواوکەری ئەوی تریانە^{٤٨٤}.

(القوامة) قەوامە: ئایا ستمە لە ئافرەت؟

مەسەلەی (القوامة) سەرپەرشتیاری بەسەر ئافرەتانەو، لەو مەسەلانەی کە دوژمنانی ئیسلام دەیکەنە بەلگە و وەک چەکی دەستی و وتەی دەمیان تانە و تەشەری پێی ئی دەدەن لە شەریعەتی خوا. کە بە _ درۆ و بەھتان _ وای لێک دەدەنەو، کە بێگومان (القوامة) سەرپەرشتیاری بەسەر ئافرەتانەو، ستمە لە ئافرەتان و سوکایەتی کردنە بە کەرەمتیان و کەم کردنەوێ مافەکانیانە. پاشتر منافەسی ئەو باس و بانگەشە دەکەین، کە ستمکاران و شۆینکەوتوانی بە ناحەقی بانگەشە بۆ دەکەن، دەلیت: (القوامة) کاری سەرپەرشتیاری بەسەر ئافرەتانەو، بپاریژی شەریعەتی ئیسلامی ھەکیمە، بەلگەیکە لەسەر دادپەرۆری ئیسلام و ھەکیمی و چاودێری کردنی سەروشتی نەفسی بەشەری و چاککردنی بەرنامەکە و گونجاندنی بۆ ھەموو کات و سەردەم و لەگەڵ ھەموو جیل و نەوێکاندا لە ھەموو ھالەتەکاندا.

خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ (النساء: ٣٤).

واته: (پياوان سه رپه رشتيارن به سه ر هاوسه ره كانيانه وه، ئه مه يش به هو ي پړۆ و زياده ئه ركښكه وه كه خوا داويه تي به هه نديك به سه ر هه نديكي تردا (سه ره پراي ئه وه ي كه) پياوان له مال و سامانيان خه رج ده كه ن(له پيناو ئاسوده يي و خو شگوزهراني ئافره تاندا). ئه سل و بنه ماي (القوامه) يش بو شتيك بريتي يه له: چاوديري كردن و پراسستني له وانه يش دوو شتن: (قيم المرأة)، خاوه ني (اللسان العرب) ده ئيت: - واته: ميرده كه ي چونكه هه لده ستيت به كار و باره كانى، و ئه وه ي كه ئه و پيوستيتي) و (قام الرجل على المرأة) واته: خواردن و ئازوخه ي بو پيدا و داين ده كات، چونكه بيگومان پياوه كه سه رپه رشتياري هاوسه ره كه يه تي و گرنكي پي ددات و به رپه سه له كار و باره كانى.^{٤٨٥} به م جوړه كاري (قوامه) كه، وهك ئه وه يه كه ئايه ته كه پووني ده كاته وه به دوو فرمان: فرماني يه كه م: - شتيكي فيتري خوا كرده: ﴿بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾. واته: به وه ي كه خواي گه وره هه نديك پړۆ و فه زلي داوه به پياوان به سه ر ئافره تاندا، به وه ي كه ئاسويان فراوانه و بيريان تيژ و كاريگه رتر و توانايان به هيژتره له سه ر نه خشه دانان و به رهنكاري ئاره حه تيه كان ده بنه وه و ده توانن كي شه و گرفته كان يه كلايي بكه نه وه كه تووشي كياني خيزانه كان ديت.

فرماني دووهم: فرماني (كسبي) كاسبى و پيشه يي و پيداكارى. كه ئه مه به رپه رسياري تي پياوانه بو هاوسه ر و خيزاني و چاوديري و سه رپه رشتيان و نه فه قه كي شانيان و ئاراسته كردنيان، خواي گه وره فه رمويه تي: ﴿وَمَا أَنْفَقُوا مِأْوَئِلًا﴾.

ليژده دا سه رپه رشتياري پياوان به سه ر خيزانه كانياندا يان سه روك و گه وره يان، هيچ شتيك له پړۆو كاري ئافره تان كه م ئاكا ته وه و ئه وه ئاگه يه ني ت كه (مسخر) رام كرابي تن بو پياوان و پياوان زال بن به سه رياندا، به لكو به ر په رسياري تي و ئيلتيزام و ته كلي فه. وهك ئه وه ي كه پياوان به رپه رسياري تيان هه يه و ئافره تيش به رپه رسياري تي خو يان هه يه و هه مه جوړن و كاري به رپه رسياري تي پياوان كه م ئاكه نه وه، به لكو هاوسه نگ و به رامبه ري ده كات له ئه ج و پاداشتا ئه گه ر به چاكي پي هه ستا خو ئه گه ر پياوان سه رپه رشتياري ئافره تان نه بوونايه، ئه وا ئاراسته كه ريان ده بوون، به راستي ئيسلام فه رماني كردوه به چاكه تي كه ل بوونيان و نه رم و نيان مامه له كردنيان.

^{٤٨٥} لسان العرب لابن منظور مادة: ق و م.

خوای گهوره فەرموویەتی: ﴿وَعَاشِرُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ۱۹۶).

واتە: (هاوژینی جوان لەگەڵ ئافره تاندا بەرنەسەر، خۆ ئەگەر خۆشتان نەویستن و لییان بیزاربوون، ئەوە دوور نییە و دەشتێت حەزتان لەشتیک نەبێت و خوابیکات بەمایە ی خێرو بیری زۆرو بێ سنور).

ئەوە پێغه مبهری خوا بوو (ﷺ) کە نمونەکە ی بەرز و بالا و پێشەنگیکی جوان و پێشەوایه کی چاک بوو، سنگی لە هەموو کەس کراوه و فراوتربوو، و خورەوشتی جوان و گوێزپایەل بوو، و راستگۆ و تە جوان بوو، و بەو قەبوو، و بەبەزەییترین کەس بوو بۆ ئافره تان و مندالان، و گالته و گەمەو یاری لەگەڵ خێزانەکانیدا دەکرد و زۆر نەرم و نیان و لەسەر خۆ بوو لەگەڵیاندا.

هەروەها لە ئامۆزگاری یەکانی پێغه مبهر (ﷺ) دەربارە ی ئافره تان: فەرموویەتی: (... لە خوا بترسن بەرامبەر ئافره تان، چونکە ئەوان سپاردە ی خۆان لەلای ئێو، بە ووشە ی خوا حەلالتان کردوون، مافی ئێو لەسەر ئەوان ئەوێ، کە سێک نەهێننە مالتان کە پێتان ناخۆش بێت، ئەگەر ئەمە یان کرد ئەو بە لێدانیکی سووک تەمیان بکەن، مافی ئەوانیش لەسەر ئێو ئەوێ، ئەوێ کە پۆزی و پۆشاکیان دادپەرورانه بۆ دابین بکەن، بێگومان مەشتیکم لەناو ئێودا بەجێهێشتوو، ئەگەر پابەندی بن، هەرگیز گومرا نابن، ئەویش پەیا می خاوه کە (قورئانە).^{۴۸۶}

(قوامه) سەرپەرشتی کردن، بەزەیی و پەحمەت و چاودیری ی بۆ ئافره تان و چاودیری کردن ی سروشتیتی، ئەوە ناگە یە نیت کە سایە تی ئافره ت پەت بکاتە وە لەمال یان کۆمەلگادا، بەلکو ئەوە بەرپر سیاریتی پێکخستن و ئەرك و کاری شەریعیە لەناو بازنە و پێکھاتە ی خێزاندا بۆ ئێزادە و پاراستنی و چاودیری پیاوان بۆیان، هەروە کە چون کەشتی، پێویستی بە کەشتیوان هە یە و کاروان پێویستی بە پێشەوا هە یە، و کاریش پێویستی بە بەرێو بەر هە یە. بەو کەسانە ی کە پەخنە لەم کاری سەرپەرشتیاری کردنە دەگرن، دەلێن: ئایا دەبێت کەشتی ژیا نی هاوسەرداری بەبی پێشەوا بەجی بەلێن؟ یان هەردوو هاوسەر بە یە کە وە بەرێو ی بەرن؟ یان ئافره ت خۆی بەتەنها سەرپەرشتی بکات؟ ئەوا بۆچون و لێکدانە وە ی یە کەم پێچەوانە یە لەگەڵ عەقل و ژیری دا، چونکە بەبی

پيشهوا ده مينيته وه، و بۆ چوون و ليكدانه وهی دووهم نه وه ده گه يه نيئت: بىگومان نه گهر كه شتييه كه دوو پيشه وای هه بيئت نهوا به ره و نوقم بوونی ده بهن، به لام بۆچوون و ليكدانه وهی سييه م بىگومان سروشتي ئافره ت له گه ل نه م نه رك و كار ه گه وه و گرنگه دا يه ك ناكه ويئت و نا روا ت. نه م وته يه ده كه ينه كو تايى نه م با سه كه مامؤ ستا (عبدالوهاب مطاوع) له پۆژنامه ي (الاهرام) ي رۆژى هه ينى به روا رى (۱۹۹۳/۳/۱۲) كه له ده مى شاعيرى هو له ندى ناسرا و به (الاب كاتس) هينا و يه تى، ده ليئت: ماله كان هه لده گيرينه وه و سه رو بنى ده كه ين كا تي ك كه له شير بى ده نگ ببيت و مريشك بقوقينيئت، و نوسه ر نه م وته يه شى ده كا ته وه و ده ليئت: مه به ست به م وته يه بري تيه له ژيانى ها وسه ردارى كه به كردارى تى ك ده چيئت، كا تي ك هه رلا يه ك هه لنه سن به كارى ديارى كراوى خو يان كه گونجا وه له گه ل سروشتياندا، يان هه ول بدات ده ور يكي تر ببينيئت كه پىچه وانه ي سروشتي بيئت.

ماهى ئافره ت له ميراتدا

ئىسلام ئاينى دادپهروهري و په زامه ندى و پاكي و خو شه ويستى و به زه يى و پىكه وه ژيان و سو ز و نه رم و نيانى و هاوكارى و ده سته به ريه، ياسا و ده ستورى ميرات له ئىسلامدا، ياسا يه كى دادپهروهرا نه و حه كيما نه يه و ياسا يه كى و ورد و به هيزى هه يه، چونكه له لايه ن خوا وه يه، هه ر خو ي فه رزى كرد وه و داينا وه و دابه شى كرد وه، هه ر نه و زا ته خو ي زا نا و شا ره زا يه به وه ي كه چاك و گونجا وه بۆ به نده كا نه ئيت رزو و بيئت يان دره نگ، له دنيا دا بيئت يان له قيا مه تدا. به لام نه وه ي سه يرو غه ريبه دو ژمنا نى ئىسلام تو مه ت به جو رى ك بلا و ده كه نه وه كه نه و ميراتيه سته مه له ئافره ت و كه م كردنه وه ي ما فيتى كه ميراتيه كه ي نيوه ي ميراتى پيا وانه، له به ره نه وه دا وای يه كسان بوونى ئافره ت ده كه ن به پيا وان، له كا تي كدا كه هه نديك كه س دا وا ده كه ن كه چه ند قا تى پيا وى پى بدريئت، له به ره نه وه ي كه لا وازه و كه متر شا ره زا ي فبله. نه وه ي كه سه يره بىگومان نه و كه سانه ي كه په خنه ده گرن له بر يارى خوا له ميراتدا، نه وه يان به هو كار هينا وه ته وه كه ئافره ت لا وازه و پىويستى به يار مه تيدان هه يه، له كا تي كدا كه ئافره تان ده يان بينن نه وان ئينكارى ده كه ن و نه شا ره زان به رام به ر لا وازى ئافره ت و كه م و كو رتى يه كا نى، كا تي ك كه ده دويئت ده ربا ره ي (القوامه) سه ره رشتياري ئافره تان و گه وه و سه رو ك بوونى پيا وان

بەسەرىيەنەو و دەبينن كە ئافرىت كارو بارى بىرىاردان و دادوهرى و كارى قورس دەگىرتە دەست، ئەوھىش نەفامى و گومپايى ئەوان دەگەيەنەت بەرامبەر بە ھەق و راستى. بىنگومان ئافرىت لەسەردەمى نەفامىدا بىبەش دەكرا لەمىرات، بەلگەى كەسانى نەفامىش لە سەر ئەمە بىرىتى بوو لەوھى كە دەيانوت: ئافرىت چەك ھەلناگىرت و تووشى عادەى مانگانە دەبىت و ھەندىك لە كارەكانى بۆ جى بەجى نەبىت، ھەك ئەوھى كە پىاوان دەيكەن و بۆيان دەگىرت. ھەربەوھش وازيان نەھىنا كە بىبەشيان كەرد لە مىرات، بەلكو كەردىانە كالاً و كېرەن و فرۆشتىيان پىئو دەكرد، ھەك چۆن كەل و پەليان دەكردە مىراتى ئەوېشيان دەكردە مىراتى كاتىك مېردەكەى بمرادىە. لای يۇنانىيەكانىش ھالى ئافرىت ھەر بەو شىوھىە بوو. دەفرۆشراو دەكېرا، ئەوھىش لىسەندەوھى ئازادى و لە دەست دانى كەسايەتى ئەوېو. بەلام لای (پۇمان) بىنگومان بىبەش دەكرا لە مافى خۆى لەوھدا كە مولكى بوو، و مال و سامانەكەى بەكادەھىنراو كارى پىئو دەكرا. لە شەرىعەتى (ھەمپاى)دا، ئافرىت كرابوويە (مملوك) بە مولك دانراو وژىر دەست... ياسايەكەيان ھەبوو ھەركەس كچى پىاويكى بكوشتاىە، ئەوا كچىكى لى دەسەند بۆ خاوەنەكەى يان بىكوشتاىەتەو يان بىكردايە بە مولكى خۆى. لە ھوكم و بىريارى جولەكەكاندا، مىرات بۆ ئافرىت نەبوو لە باوكىيەو كاتىك براى ھەبواىە، و كاتىك ئافرىت مېردەكەى بمرادىە، ئەوا ھەك كالاً دەبويە مىراتى براكەى. لە ئەوروپا ستم كەردن لە ئافرىت و بە كەم سەيركەردنى و چەوساندەوھى ئەو دياردەيەكى بۆلويو، و ئەوھى كە سەيربوو، ياساو قانونى ئىنگىلىزى تا سالى (۱۸۰۵) ى زاینیش، پىنگەى بە پىاو دەدا كە ھاوسەرەكەى خۆى بفرۆشیت. بەلام شۆرشى فەرەنسى ئافرىتى بەكەم و بچوك و بى ئەھلىەت دانراو ئەوھىش بەردەوام بوو تا دەستكارى كەردنى قانونى فەرەنسى (۱۹۳۸) بەلام دىنى پاك و جوانى خۆمان، دىنى سەماحت و لىبوردەيى و ئاسانكارى و دادپەرەوھى و چاكەيە، بەراستى پىزى ئافرىتى گرتوو و مافى خۆى بۆ گىراوھتەو كە ئاينەتەكدارو و دەستكارى كراوكان و مەزھەب و پىرەوھ دانراوھ بىنرخەكان و شارستانىتييە لەناو چووھەكان لىيان سەندبوو. ئىسلام مافەكانى بۆ گىراوھە لە مولك و خەرجى و ساماندارى خۆيان كەدەبنە خاوەنى، و ئەو مافانەيش كە لە مىراتدا دەستيان دەكەوئیت.

خوای گهوره فهرموویه تی: ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ (النساء: ٧).

واته: (پیاوان بهشیان ههیه لهو شتانه دا که باوک و دایک و خزمان به میراتی له دوايان به جی دهمینیت، ههروه ها ژنانیش بهشیان ههیه لهو شتانه دا که به میراتی له باوک و دایک و خزمان بوی جی دهمینیت، له کهم و زۆری بهشی هه که سیک دیاری کراوه و ده بیت بیدریتی) خوای گهوره له سووره تی (النساء) دا له ئایه تی (١١) دا - که نه مه مانایه که یه تی - ده فهرموویت: (خوا پینمونیان ده کات و فهرمانتان پی ددهات ده باره ی نه وه کانتان له بواری میراتی گرتندا (ئه وه ییش ئه وه یه) که بهشی نیرینه یه کیان ئه ندازه ی بهشی دوو مینیه یانه، خو ئه گهر منداله کان ته نها ئافره ت بوون (دووان) و له دوان زیاتر بوون، ئه وه دوو بهش له سی بهشی میراته که له وان بهش ده کړیت، خو ئه گهر مردوه که ته نها کچیکی هه بوو، ئه وه نیوه ی داراییه که ی دهریتی، شه شیه کیش دهریت به ههریه ک له دایک و باوکی ئه گهر مردوه که مندالی هه بوو، خو ئه گهر مردوه که مندالی نه بوو، ته نها دایک و باوکی هه بوو، ئه وه دایکی سینه کی ده بات و، ئه وی تریشیی بو باوکی ده بیت، خو ئه گهر باوکی نه بوو دایک و براو خوشکی هه بوو ئه و شه شیه کی میرات بو دایکی ده بیت، ئه مانه هه مووی دوا ی وه سیه تیک که مردوه که کردوویه تی و دانه وه ی قهرز و قهرز داری ده بیت، ئیوه نازانن که باوانتان و نه وه کانتان نازانن کام لایان سودی زیاتره بو تان (له بهر ئه وه ی به گویره ی فرمانی خوا میراتی دابهش بکه ن، ئابه م شیوه یه به میراتی دابهش کردن) قهرزه له سه رتان که په یروه ی بکه ن چونکه له لایه ن خواوه دیاری کراوه، به راستی خوایش هه میشه و بهرده وام زاناو دانایه) (النساء: ١١).

﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَكُلَّهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ

مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ﴾ (النساء: ١٢).

واته: (خو ئه گهر پیاویک یان ئافره تیک مرد مندال و باوک باپیر و برا و خوشکی دایک و باوکی نه بوو به لکو خوشکیک یان برایه کی هه بوو، ئه وه شه شیه ک بهشی ههریه کیک له وان ده بیت، خو ئه گهر برا و خوشک و دایکی له یه ک زیاتریون ئه وه هه موویان هاو بهشن له سینه کی میراتییه که دا (به یه کسانن ژن و پیاو) - له هه ندیک حاله تدا ئافره ت میراتی ده بات به لام نیرینه نایبات له گه ل هه مان نزیک و پله دا، دایکی دایک میراتی ده بات،

به لآم باوكى دايك - كه له هه مان پله دايه - ميراتى نابات ئه مه نمونه يه كى كردارييه بۆمان پوون ددكاتوه كه ميراتى پياو و ئافره ت له ئيسلامدا به جورىك راناگيريت كه زياده بدات به پياوان به سهر ئافره تدا، وهك ئه وهى كه دوزمنانى ئيسلام بانگه شهى بۆ دهكات، ئه وهى كه بريا درداوه و دانراوه و قهرزكراوه، ئه وه خواى گه وړه كردويه تى كه زاتيكي زاناو كار به جى يه، خوى ده زانيت كه چى باشه بۆ به نده كانى له دنياو له قيامه تدا. باواى دابننن كه پياويك مردووه كوړ و كچيكي هيه، و مال و سامانى له دواى خوى بۆ به جى هيشتوون، ئايا ده بيت چاره نوسى ئه و مال و سامانه چى بيت پاش ئه وهى كه ماويه كى كه مى به سهردا تپه پر ده بيت. بيگومان به نسبت كچه كه وه مافى كه م نايته وه و نه فقه و خه رجي له سهر براكه يه تى له بهرئه وهى كه هيشتا ژنى نه ميناو، هه نديك كات ده گونجيت كه مال و سامانه كى به بازرگانى كردن زياد بكات يان هه ره و كارى كى تر له هه كاره كانى به ره م هينان، له گه ل ئه وه يشدا كه خوشكه كى شوى كرد ماره يى خوى له هاوسه ره كى و هه رده گرنت و هيچ ئه رك و ناږه حه تيه كه له كارى هاوسه ردارى هه لئاگرنت و ته كليفى ناكه و تته سهر، هه روه ها نه فقه و خه رجييه كه شى له سهر هاوسه ره كه يه تى تا له ژياندا بيت بۆ منداله كانيشى، به لآم به نسبت براكه يه وه، ئه و يش نه فقه و خه رجي خوى له سهر خويه تى، و كاتيك ويستى هاوسه ر پيكه وه بنيت، ده بيت ماره يى و مافى خوى بدات به هاوسه ره كى و كه ل و پهل و پنداويستى مالكه يش دابنن بكات پاش ئه وه يش نه فقه و خه رجي خيزان و منداله كانى له سهر، ئايا له دواى ئه وه حيكمه تيگ هيه كه ده بينن به دريژايى كات ئافره ت سوودى پى ده گيه نرنت و بوراوه له هه موو خه رجي و نه فقه يه ك؟ ئايا له گه ل ئه مه دا حيكمه تيگ هيه كه ئافره تيش به شى به ئه ندازه ي پياو بووايه له هه موو حاله ته كاندا؟ ئايا ئه وان سهر سام نابن له حيكمه ته كانى خواى گه وړه، كه خوا زانا ترين كه سه به به نده كانى و به به زه يترينى خاوه ن به زه ييه كانه.

حه ز له كه فاله ت كردنى مندالانى بى باوك

زانا و پياوه گه وړه و ناسراوه كان له نه وهى ئيسراييل سووربوون له سهرئه وهى كه ماريه م (عليها السلام) كه فاله ت بكه ن و پيش بركى و منافسه ي يه كترين ده كرد له سهر ئه وه به شيويه كى به ريزانه، تاگه يشتنه ئه وهى (قرعة) تيروپشك و هه لبژاردنى بۆ بكه ن،

چونکه هه‌ریه‌که‌یان سووریوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که خه‌یر و پاداشتی زیاتریان ده‌ست بکه‌وێت، مه‌ریه‌م کچی پێشه‌وا و مامۆستا که‌یان بوو، مندالێکی بێ باوک بوو، پێویستی به‌ ده‌ستیکی یارمه‌تیده‌ر و به‌به‌زه‌یی و دلێکی پر له‌ سۆز و نه‌رم و نیا‌ن بوو، تا یارمه‌تی بدات و بییات به‌ره‌و که‌ناری ئارامی. ئیسلام هانی داوین له‌سه‌ر که‌فاله‌ت کردنی مندالانی بێ باوک و فه‌رمانی به‌وه‌ داوه‌ که‌ حال و گوزه‌رانیا‌ن باش بکړێت و به‌ باشی و به‌جوانی مامه‌له‌یا‌ن له‌گه‌ڵ بکړێت و پارێزگاری مال و سامانیا‌ن بکړێت و گه‌شه‌ی پێ بدرێت، تاگه‌وره‌ ده‌بن و پێ ده‌گه‌ن.

خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَابْتَالُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْغِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾. (النساء: ٦).

واته: (هه‌تیوان تا‌قی بکه‌نه‌وه (به‌وه‌ی که‌هه‌ندی‌ک پاره‌یا‌ن بده‌نی و خو‌تان سه‌ره‌رشتیا‌ن بکه‌ن) هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که‌ وه‌ختی ئه‌وه‌یا‌ن دێت که‌ هاوسه‌ربگرن، ئه‌وسا ئه‌گه‌ر هه‌ستتان کرد که‌ ژیر و سه‌لارن، پاره و سامانه‌که‌یا‌ن پێ بده‌نه‌وه، ئه‌که‌ن مال و سامانیا‌ن بخۆن به‌زیاده‌ره‌وی له‌ خه‌رجکردنیدا له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کو گه‌وره‌ بن و زوو له‌ده‌ستیا‌ن بسیننه‌وه، جا ئه‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌نده‌ باده‌ستی بپارێزێت و ئه‌وه‌یش که‌ هه‌ژاره‌ بالێی بخوات و له‌سنور ده‌رنه‌چێت و زیاده‌ره‌وی نه‌کات، جا کاتی‌ک مال و سامانه‌کانیا‌ن ته‌سلیم ده‌که‌نه‌وه ئه‌وه‌ شایه‌تیا‌ن له‌سه‌ر بگرن (هه‌رچه‌نده) ته‌نها خوا به‌سه‌ بۆ لی‌پرسینه‌وه‌و چاودێری).

خوای گه‌وره‌ نه‌می کردووه له‌ نزیک بوونه‌وه له‌ مالی هه‌تیوان مه‌گه‌ر کاتی‌ک چاکه‌یا‌ن به‌رامبه‌ر بکړێت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بَاتِيًّا هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾. (الاسراء: ٣٤).

واته: (نزیک مالی هه‌تیو مه‌که‌ون مه‌گه‌ر به‌جواترین شیوه‌ نه‌بی‌ت (وه‌ک ئه‌وه‌ی بیخه‌نه‌ بازرگانییه‌که‌وه تا گه‌شه‌ بکات) هه‌تا ئه‌گاته‌ هه‌ره‌تی لاوی، وه‌فا بکه‌ن به‌ به‌لێن و په‌یمان، چونکه‌ به‌راستی به‌رپرسیارن له‌ به‌رامبه‌ر به‌لێن و په‌یمانوه‌)

* بنگومان خوی گه‌وره سزای مال خواردنی هه‌تیوی پوون کردو ته‌وه فرمویه‌تی: ﴿إِنَّ
الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَسَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ ثَمَرًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ (النساء: ۱۰).
واته: (به‌راستی نه‌وانه که مالی هه‌تیوان به ناحق و ستم ده‌خون، بنگومان نه‌وانه
ته‌نها ناگر ده‌خون و نه‌و ماله ده‌بیته ناگر له سکیاندا، له قیامه‌تیشدا ده‌چنه ناو ناگری
دۆزه‌خه‌وه).

* بنگومان پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مژده‌ی شوین و پله‌ی به‌ریزی داوه به‌و که‌سانه‌ی که
سه‌ره‌رشتی کار و باری هه‌تیوان ده‌که‌ن و چاکه‌یان له‌گه‌ل ده‌که‌ن و به‌لین ده‌ده‌ن به
که‌فاله‌ت کردنیان و په‌روه‌رده‌یان ده‌که‌ن. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمویه‌تی: (نه‌و که‌سه‌ی
هه‌ولده‌دات بۆ یارمه‌تیدانی بیوه‌ژنان و هه‌ژاران پاداشتی وه‌ک تیکۆشه‌ری پێگه‌ی
خوایه).^{۴۸۷} له (ابی هریره) وه‌ه (خوای لیلی پازی بیته) وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
فرموی: (من و نه‌و که‌سه‌ی که سه‌ره‌رشتی هه‌تیوان ده‌کات له به‌هه‌شتدا وه‌ک نه‌م
دووانه وه‌ه‌این، ئینجا ئاماژه‌ی کرد بۆ هه‌ردوو په‌نجه‌ی شایه‌تمان و نه‌وه‌ی
ته‌نیشتی).^{۴۸۸}

پێزی پیاوچاکان و له‌خواترسان

خوای گه‌وره له‌ چیرۆکی مه‌ریه‌م (علیها السلام) دا فرموی: ﴿كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا
الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا مِزْنًا قَالَتْ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَمُرُّنَا مِنْ بَيْنِ
حِسَابٍ﴾ (ال عمران: ۳۷). له‌م ئایه‌ته‌دا به‌لگه‌ له‌سه‌ر نه‌وه هه‌یه که پیاوچاکان و له‌خواترسان
پێز و که‌رامه‌تیان هه‌بووه و پویداوه بۆیان، نه‌و پێز و پۆزی و ناز و نیعمه‌ته‌ بی
ئه‌ندازه‌یه‌ی که خوای گه‌وره ده‌ینارد بۆ مه‌ریه‌م (علیها السلام) به‌و شیوازه‌ سه‌یره،
پێزێک بوو بۆ مه‌ریه‌م. که‌رامه‌ت و پێز فره‌مانیکی سه‌یر و له‌ عاده‌ت ده‌رچوو، خوای
گه‌وره له‌ سه‌ر ده‌ستی پیاچاکی‌کدا نیشانی ده‌دات و ده‌ری ده‌خات، به‌بی نه‌وه‌ی

^{۴۸۷} - رواه البخاری کتاب الأدب و رواه المسلم فی کتاب الزهد.

^{۴۸۸} - رواه البخاری فی کتاب الأدب.

بانگه شهی ئه وهی کردیبت که په یامی بۆ هاتیبیت.^{۴۸۹} ریز و کهرامهت شتیکی چه سپاو و جیگیره بۆ خواناس و پیاو چاک که پیی دهوتریت (الولی) که باوهرداری له خوا ترسه، که له سهه بهرنامه کهی خوا دامه زراوه و بهرده وامه. خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (یونس: ۶۲-۶۳).

واته: (ئاگادارین که به پراستی چاکان و خوشه ویستانی خوای میهره بان نه ترس و بیم پرویان تیده کات (له سهه مرگ و له رۆژی ئی پرسینه وه دا) نه غم و په ژاره و دلتهنگی دایان دهگریت (به لکو فریشته کان به پرو خوشیه وه مژدهی سهر فزازی و خوشنودیان دهده نی)... (ئو بهخته وهرانه) ئه و که سانهن باوه پری به تین و دامه زراو و پر سۆزیان هیناوه به په روه دگاریان و خوشیان دهپاریزن له خهشم و قینی خوا (به هوی نهجامدانی فرمانه کانی خوا و خو به دوورگرتنیان له حهرام). ههروه ها له سووره تی (فصلت) دا - که ئه مه مانایه کی - ده فهرموویت: (ئه وانه ی به پراستی وتیان: په روه دگاران (الله) یه، له وه و دوا بهرده وام پابه ندی ئه و رێبازه پراسته بوون، ئه وه له سهه مرگدا دهسته دهسته فریشته داده بن بۆ لایان، پینان ده لێن: هیچ ترس و بیمیکتان نه بیئت له داهاتوو، هیچ غم و په ژاره یه کتان نه بیئت بۆ رابردوو، مژده تان ئی بیئت به و به هه شته ی که کاتی خو ی به لێنتان پی دراوه.... (خوای گه وره و فریشته کانی ش ده فهرموون) ئیمه یار و یاوه ر و هاوکار و پشتیوانی ئیوه یین له ژیا نی دنیا و قیامه تیشدا، مژده تان ئی بیئت له به هه شتدا هه رچی ئاره زووی ده که ن و داوای ده که ن بۆتان ئاماده یه.... ئه و به هه ریه ش له لایه ن په روه ر دگاری که وه پێشکه شتان ده کریت که لیبوره و میهره بانه. (فصلت: ۳۰-۳۲).

خواناسی و خوشه ویستی خوایش چه ند ئاستیکی هه یه، به پیی پله کانی ئیمان وته قوا له یه که جیاوازن.^{۴۹۰}

گو ی له م فهرمووده پیروژه بگه ر: (ابو هریره) (خوا لئی پازی بیئت) فهرمووی: پیغه مبه ری خوشه ویست (ﷺ) فهرمووی: (خودای گه وره و سه روه ر ده فهرمویت که سیك دوژمنایه تی خوشه ویستیک و دوستیک من بکات، یان شه ری پی بفرو شیت، نه وه دوژمنایه تی له گه ل مندا ده کات و شه ر به من ده فرو شیت، که واته باخو ی ئاماده بکات بۆ شه پرکردن

^{۴۸۹} - المختار من شرح البيهقي على الجوهرة المسمى تحفة المرید علی جوهرة التوحيد. إبراهيم البيهقي من: ۱۸۳.

^{۴۹۰} - الفرقان بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان لأبن تيمية (مجموعة التوحيد من: ۴۴۴).

لەگەل خۇمدا، مەن خۇم شەھرى لەگەل دەكەم لە جىياتى ئەو دۆستە خۇشەويستەم بۇي دەچمە مەيدانى جەنگ، بەندەي مەن بەھىچ شىتېكى باش و خۇشەويست وەك ئەو خۇي لەمەن نىزىك ئاكا تەو، كەوەك بەكردىنى ئەو شىتەنەي كە فەرز و پىيويستەم كىرەوۋە لەسەرى خۇي لە مەن نىزىك بىكەتەو، باشتىن ھۆكار بۇ نىزىك بوونەو لە خۇداي پەرەردىگار جى بەجى كىردىنى فەرزەكانە، بەرە بەرە بەندەي مەن بە سۈننەتەكان خۇي لەمەن نىزىك دەكەتەو ھەتا خۇشەويست دەبىت لەلام، كاتىك بەندە بە كىردىنى عىبادەتى جوان گەششە ئەو پايەيەي كە بىت بە خۇشەويست و دۆستى مەن، ئىتەر خۇم دەبە بە گۇي و چاۋ دەست و پى و بۇي، ھەرچى بەدلى مەن نەبىت و بۇ پازى بوونى مەن نەبىت، نەگۇي دەداتى و نە تەماشاي دەكات و نە دەستى بۇ دەبات و نە بۇي دەچىت، ئىتەر مەنىش بى دلى ئەو ئاكەم و دلى ئاشكىنەم، ھەرچىم ئى داۋا بىكات، بەبان چاۋ دەيدەمى و بەدەستى خۇم دەيدەمى و بەپىي خۇم بۇي دەبەم، ئەگەر پەنام بۇ بىننىت پەناي دەدەم، لەكردىنى ھىچ شىتېكى وەك ئەو سى و دوۋى ئى ئاكەم، وەك كىشەنى گىيانى موسۇلمان. سى و دوۋ دەكەم، چۈنكە ئەو ھەزى لە مەردن نىيە، مەنىش ھەرچەند ھەزەم لە بى دلى ئەو نىيە، بەلام مەردنەش كارىكى ئاچارى يە، ھەر دەبىت بىت. ^{۱۹۱} ئەو ھى كە لە مەرىم (عليها السلام) پويىدا بەلگە بوو لەسەر پوۋدانى پىز و كەرامات بۇي، و پىز و كەراماتى زۇر لە ژيانى ھاۋەلەندا پويانداۋە، ھەرۋەھا شۇنەكەتوانيان و كەسانى تىرىش، لە دۆستان و خۇشەويستەنى خوا و پىياۋچاكان. لەۋانىش جارىكىان (ابى بكر الصديق) (خۇاى لىي پازى بىت) چەند ميوانىك لەگەلى چۈنە مالەو و ئەۋىش خواردەنپكى بۇ ئامادەكردن، ھەر كاتىك پاروۋىيەكىان ھەلدەگرت و دەيانخوارد لە شۇنەكەيدا دروست دەبوۋىو ھەزىادى دەكرد، ھەتا ھەموو خواردەنيان خوارد و تىريوۋن، بەلام دواتر خواردەنەكە لە جارى يەكەم زىاتر بوو بوۋ! پاشان (ابوبكر) خواردەنەكەي برد بۇ لاي پىغەمبەرى خوا (ﷺ) و كۆمەلىكى زۇرى تىرىش لىيان خوارد. ^{۱۹۲}

* (عمري كوپى خطاب) (خۇاى لىي پازى بىت) پىز و كەراماتى زۇرى بوو لەۋانە: كاتىك سۇپايەكى موسۇلمانى نارد بۇ ۋولاتى فارس، پىياۋىكى كىرد بە پىشەۋا بەسەريانەو پىيان دەۋت (سارىيە) لە كاتىكدا (عمر) (خۇاى لىي پازى بىت) وتارى دەدا لە ئاكاۋ لەسە مەنبەرەكەو ھاۋارى كىرد (يا سارىيە... الجبل.. الجبل..). ۋاتە: ئەي سارىيە شاخەكە...

^{۱۹۱} - رۋاھ البخارى فى صحيحه كتاب الرقاق باب التواضع.

^{۱۹۲} رۋاھ البخارى فى صحيحه عن عبدالرحمن بن ابى بكر، كتاب الادب.

شاخەكە بگرە، كاتىك نوپىنەرى سوپاكە گەرايەو بە مژدەى سەرگەوتنى سوپاى
موسلمانانەو گەرايەو لە جەنگەكەدا بەسەرگردايەتى (سارىيە)، بە (عمر) ى وت: ئەى
پيشەواى باوەرداران، گەيشتىن بە دوژمنەكەمان ئەوان زالبوون بەسەرماندا و كۆمەك و
يارمەتى زۆريان بۆ ھات و دەورەيان دايىن، ئىنجا لەو كاتەدا ئىمە دەنگىكەمان بىست لە
دەنگى تۆ دەچوو، دەيوت: ئەى سارىيە شاخەكە ئىنجا ئىمەيش پەنامان برد بۆ
شاخەكە، وپزەكانمان پىك خستەو و خواى گەرەيش سەرى خستىن بەسەر
دوژمنەكەماندا... ئەوئى كە دەيوت (يا سارىيە.. الجبل) ئەو گەرەمان(عمرى كوپى
خطاب) بوو، ئەو ھاواركردنە دەنگىك بوو، و ھۆكارىك بوو لە ھۆكارەكانى سەرگەوتنى
موسولمانان، و پىز و كەرامەتەيش بوو بۆ پيشەواى باوەرداران (عمر) خواى لىئى پارى
بىت).^{۴۹۳}

پىگەدان بە (قرعة) تىر و پشك لە ئىسلامدا

لەو بىرپارانەى لە چىرۆكەكە وەردەگىرىت:

پىگەدان بە (قرعة) تىر و پشك

خواى گەرە فەرموويەتى: ﴿وَمَا كُنْتُمْ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَا لَهُمُ الْيُفُوءُ مَا كُنْتُمْ
لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ (ال عمران: ۴۴). پيشەوا (القرطبي) دەلييت: ھەندىك لە زانايان ئەم
ئايەتەيان بە بەلگە ھىناوەتەو، لەسەر جىگىربوونى (قرعة) كە بنەمايەكە لە شەرىعەتى
ئىسلامدا بۆ ھەموو ئەو كەسانەى كە دادپەرورەيان دەوييت لە دابەش كردندا، و
پىگەيەكە لای زۆرىنەى زانايانى (فقە) لە ھەموو ئاستەكاندا بۆ بەلگە ھىنانەو تا
دادپەرورەى بكريت لەنيوانياندا و دلنباين و گومانباين لەسە لاجييت لەو شتەدا كە
بەشيان تيايدايە، ھىچ يەككىيان بەسەر ھاوپى يەكدا پيش ناكەوييت ئەگەر كاتىك

به‌شکراوه‌که له‌یه‌ک جوړ و ږه‌گه‌ز بیټ. ئەمەیش به‌پێی شوینکەوتنی قورئان و سوننه‌ت.^{٤٩٤}

ئیمامی بوخاری (خوای لیی پازی بیټ) له (صحیح) ه‌که‌یدا به‌شیکی به‌ناوی — کتاب الشرکه — دیاری کردووه (باب) یکی ناوی (هل یقرع فی القسمة؟) یه، ه‌روه‌ها له (کتاب الشهادات) دا (بابیک ه‌یه به ناو‌نیشانی (باب القرعة فی مشکلات)، (نوعمانی کوپی بشیر) (خوای لیی پازی بیټ) ده‌فه‌رمو‌یت: پیغه‌م‌به‌ر (ﷺ) فه‌رمو‌ی: (وینە‌ی که‌سیک که ناگای له خو‌ی بیټ و خو‌ی بیاریزیت له‌و شتانه‌ی که خوا سنوری بۆ داناون، و ئەو سنورانه نه‌به‌زینیت، له‌گه‌ل ئەو که‌سه‌دا که گو‌ی نه‌داتی و سنوره‌کانی خودا بیه‌زینیت و بی فه‌رمانی خوا بکات، وینە‌ی ئەم دوو جوړه که‌سه، وه‌ک وینە‌ی کو‌مه‌لیک وایه، که له‌ناو خو‌ی‌اندا له‌سه جیگه‌ی خو‌یان، له‌ناو که‌شتیه‌کی دوو قاتدا تیروپشک بکه‌ن، تاقمیکیان قاتی سه‌ره‌وه‌یان به‌ریکه‌ویت و ئەوانی تر قاتی خواره‌وه‌یان به‌ریکه‌ویت، ئەوانە‌ی که له قاتی خواره‌وه‌ن به‌سه‌ر ئەواندا بچن بۆ ئاو که له قاتی سه‌ره‌وه‌دان له‌به‌ره‌وه‌ بلین: بۆچی ئیمه له‌به‌شی خو‌ماندا کونیک‌ی تی نه‌که‌ین و ئیتر ئەوه‌نده نازاری ئەوانە‌ی قاتی سه‌ره‌وه نه‌ده‌ین و به‌سه‌ریاندا نه‌چین و نه‌یه‌ین، جا ئەگه‌ر ئەوانە‌ی سه‌ره‌وه‌ وازیان ئی به‌ینن و ږیگه‌ی ئەوه‌یان پی بدن که کونی تی بکه‌ن، ئەوا که‌شتیه‌که پر ده‌بیټ له‌ ئاو و نوقم ده‌بیټ و ه‌موویان وه‌کو یه‌ک ده‌فه‌وتین، به‌لام ئەگه‌ر ده‌ستیان بگرن و نه‌ه‌یلن ئەو ه‌له‌یه بکه‌ن، ئەوا خو‌شیان و ئەوانە‌ی خواره‌وه‌یش ه‌ردوولا ږگار ده‌بن).^{٤٩٥} (عائیشه) ی دایکی باوه‌رداران (خوا لیی پازی بیټ) فه‌رمو‌ی: ده‌ستوری پیغه‌م‌به‌ر (ﷺ) وابوو، کاتیک ده‌رو‌یشت بۆ سه‌فه‌ریک له‌نیوانی خیزانه‌کانیدا، تیروپشکی ده‌کرد، ئیتر به‌ناوی ه‌رکامیکیان‌وه پشک ده‌ریچوایه، ئەو خیزانه‌یانی له‌گه‌ل خو‌ی ده‌برد بۆ ئەو سه‌فه‌ره‌...^{٤٩٦}

^{٤٩٤} الجامع لأحكام القرآن للإمام القرطبي ٤: ٨٦.

^{٤٩٥} رواه البخاري في صحيحه كتاب الشرکه باب: هل یقرع فی القسمة؟

^{٤٩٦} — رواه البخاري في صحيحه كتاب الشهادات.

وہلام بۇ بۇچوونى ھەلەى ھەندىك لە سۇفپىيەكان

ھەندىك لە سۇفپىيەكان بۇچونىيان واىە كە بەندەى خوا كاتىك گەىشتە پلەى (الولى) ئىتر دواى ئەوہ تەكلىفى لەسەر لادەچىت بەپىى قسەى يەكىكىيان ئىتر لەو كاتەدا (كارى لەسەر ئانوسرىت). (الھجویری) لە كتىبى (كشف المحجوب) لە پوونكردنەوہى ئەم گومپاىيەدا دەلىت: دەستەيەك لە گومپاكان، كە پال دراوئەتە پال سۇفپىيەكان، وتويناە: خزمەت و كاركردن پىوئستە تا ئەو كاتەى بەندە دەبىتە (ولى)، كاتىك بوو بە (ولى) ئەوا خزمەت و كاركردن لەسەر لادەچىت^{٤١٧} (الھجویری) پەخنە لەم گومپاىيە دەگرىت دەلىت: (لە رىنگاى ھىچ پلەو پاىەيەكدا نىيە كە پوكنىك لە پووكنەكانى(خدمە) خزمەت و كاركردن لادچىت). ھەروەھا زۆرىك لە زانا و شارەزاىانى سۇفى پەخنە لەسەر ئەم گومپاىيە دەگرن، و پونىيان كرىدۆتەوہ كە لە مەرچە پىوئستىيەكانى بوون بە (ولى) خۆشەويست و نرىك و دۆستى خواى گەورە، برىتىيە لە پابەندبوون بە (كىتاب و سونئەتەوہ)، (الجنىد) دەلىت: (ھەركەس قورئانى لەبەر نەكردىيىت و فەرموودەى نەئوسىبىيىت، ئەوا پەپرەوى ئەم فەرمانەى نەكردووە – واٲە تەسەووف – چونكە ئەم زانستەى ئىمە پابەندە بە كىتاب و سونئەتەوہ) ئىمەيش دەلىن: لە چىرۆكى مەرىەمدا (عليها السلام) بەلگەى ئەوہ ھەيە كە تەكلىف لەسەر بەندە لاناچىت، تەنانەت ئەگەر بۇ بەرزترىن پلەيش بەرزبىيىتەوہ و بچىتە بەرزترىن پلەى ئىمانى، بەلكو ھەركاتىك ئىمانى زىادى كرىد ئەوا پلەيشى بەرز دەبىتەوہ و زىاتر بەنداىەتى و گوپراىەلى فەرمانەكانى خوا دەكات. ئەوہ مەرىەم (عليها السلام) بوو، كە فرىشتەكان مژدەيان پى دا، بەوہى كە خواى گەورە ھەلى بژاردووە و پاك و خاوينى كرىدۆتەوہ و بەسەر ھەموو ئافرەتاندا ھەلى بژاردووە، پاشان فرىشتە بەرپزەكان دواتر پىوئستىيەكانى ئەم ھەلبژاردنەيان پوون كرىدەوہ: كە دەبىت زىاتر تىبكۆشىت بۇ سوپاسگوزارى و گوپراىەلى زىاترى فەرمانەكانى خوا.

خوای گہورہ فہرمووی: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ (۴۲) يَا مَرْيَمُ اقْنُصِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَامْرُكِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿ال عمران: ۴۲-۴۳﴾. (پیشتر ماناکراوہ).

ہوونکردنہ وہیہک دہربارہی پُوح کردن بہ عیسا دا (علیہ السلام)

خوای گہورہ فہرمووی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ (النساء: ۱۷۱).

واتہ: (تھی خاودہ نانی کتیب زیادہ پڑوی مہکن لہ ٹاینہ کہ تاندا، جگہ لہ حق و پاستی ہیچی تر بہ دہم خواوہ مہلین، بہ پاستی مہسیح عیسا ی کوپی مہریہم جگہ لہ وہی کہ پیغہ مہری خواہیہ (شتیکی ترنہ بووہ) لہ دایک بوونہ کہی بہ فہرمانی خوا بووہ کہ لہ مہریہ مدا (بہ رجہ ستہ بوو) عیسا پُوح و گیانیکی (تایہ تیہ) لہ لایہن خواوہ بہ خشراوہ) لہ ٹایہ تیکی تردا دہ فہرموویت: ﴿وَالَّتِي أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنًا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۹۱). (پیشتر ماناکراوہ). مہروہا دہ فہرموویت: ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَائِمِينَ﴾ (التحریم: ۱۲). (پیشتر ماناکراوہ). ووشہی ﴿وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ و ﴿مِنْ رُوحِنَا﴾، تہوہ ناگہیہ نیت کہ بہ شینک یان مہندیک بیت لہ خوا، حہرفی (من) لیڑہدا بُو (تبعیض) بہ مہندیک دانانی نی یہ، بہ لکو بُو (ابتداء الفایہ) بُو سہرہ تائی مہ بہ ستہ کیہیہ. مہریہم بُو نیہوہ دہ گیزنہوہ: کہ پزیشکیکی گاوور چارہ سہری (الرشدی) دہ کرد، و چاوی کہوت بہ (علی بن الحسین الواقدی المروزی). پوژیکیان گاوور کہ بہ پیشہوا (علی بن الحسین الواقدی) وت: لہ

کتیبه که ی ئیوه دا شتیک ههیه که به لگه ده دات له سه ره ئهوی که عیسا به شیک بیت له خوا، ئینجا ئهو ئایه ته ی خوینده وه که با سمان کرد و له سووره تی (المائدة) دابوو دواتر (الواقدی) ئه م ئایه ته ی بۆ خوینده وه: ﴿وَسَحَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا نَسْفَةً﴾ (الباقية: ۱۳). ئینجا وتی: که واته پتیویست ده کات که هه موو ئه و شتانه یش که له م ئایه ته دان به شیک بن له خوا؟ ئینجا پزیشکه گا و ره که بیده نگ بوو و موسلمان بوو، ئینجا (الرشید) زۆر دلخۆش بوو، ئینجا (الواقدی) که یشت به زۆر شتی که و ره و به نرخ).^{۴۹۸} ئیمه یش ده لێن حالی عیسا (علیه السلام) وه ک حالی ئاده م (علیه السلام) و گشت به شه ره کان بوو، خوی که و ره چۆنی تی دروست کردنی ئاده می پوون کردۆته وه و فهرموویه تی: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ (۷۱) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (ص: ۷۲۷۱). هه یچ که سیش نه یوتوه که ئاده م (علیه السلام) خوا بووه، چونکه خوی که و ره له لایه ن خۆیه وه و به فهرمانی خۆی پۆی کردوه به به ریدا.

(عبدالله ی کوپی مسعود) (خوا لینی رازی بیت) ده لیت: پنیغه مبه ر (ﷺ) که راستگۆترین راستگۆیه، فهرموویه تی: (هه ر یه کی که له ئیوه له ماوه ی چل پۆژدا له سکی دایکی دا دروست ده کریت، له ماوه ی چل پۆژدا ده بیته پارچه یه ک گوشت و خوین، پاش ماوه ی چل پۆژیش ده بیته پارچه یه ک گوشت، پاش ئه وه خوی که و ره فریشته یه ک ده نی ریت پۆج ده کات به به ریدا و فهرمانی به چوار وشه یش پی ده کریت، به نویسی پۆزی، دریزی ژبانی (ئه جهل) و کاری و به دبەخته یان به خنه وه ر، سویند به وه ی جگه له و خوایه کی تر نییه، که سی واتان هه یه کار و کرده وه ی به هه شت ده کات، هه تا له نیوان ئه و و به هه شتا ئه ندازه ی گه زیکی ده مینیت، که چی نوسراوه که پیشی ده که ویت و کار و کرده وه ی دۆزه خیی ده کات و ده چیته دۆزه خ، هه ره ها که سی وایشتان هه یه، کارو کرداری دۆزه خیی ده کات، هه تا به ئه ندازه ی گه زیکی ده مینیت و نوسراوه که ی پیشی ده که ویت و کارو کرده وه ی به هه شتی ده کات و ده چیته به هه شته وه)^{۴۹۹}

^{۴۹۸} إرشاد العقل السليم لأبي السعود ۲: ۲۵۹.

^{۴۹۹} - رواه البخاري في صحيحه كتاب: بدء الخلق، ورواه مسلم في صحيحه كتاب: القدر.

پوونكردنه وه يه كه دهر ياره ي جوكمي ناوات خواستن به مردن

نيستا له بهر دهم ليكولينه وه ي نه م ثايه ته ي لاي خواره وه داين كه چيرؤكي مريهم (عليها السلام) ده گير يته وه، له كاتي كدا چوته بار و دوخ كي ناره حه ت و كار ه كه ي له سر قورس و ناره حه ت بووه: ﴿فَاجَاءَهَا الْمَحَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ سُبًّا نَسِيًّا﴾ (مريم: ٢٣). لي ره دا پرس ياري كمان بو دروست ده بيت: ثايا بو موسولمان ريگه پندراوه كه ناوات به مردن بخوازي ت؟ سر ه تا ده لين: به راستي ژيان ناز و نيعمه تيكي گه وري خوايه و پزړه وه بو ژياني كو تايي كه پيوسته پيدا تي پهرين نه كه ته نها ناوهداني بكهين بو خوشي خومان بيت، به لكو بيكهينه شويني كار و چاكه و نه جامداني خوا پرستي و گوپرايه لي فرمانه كاني، دنيا كي لگه ي قيامه ته، هر كه س هول بدات بهرهمي ده چنيته وه، و هر كه س بچني ت بهرهمه كه ي ده در يته وه، به پي تواناي كار و هول دانه كيش بهرهم به ده ست ديت.

خوای گه وړه فهرموويه تي: ﴿وَاتَّبِعْ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَكَأَنَّنِي كَصَبِيٍّ مِنَ الدُّنْيَا﴾ (القصص: ٧٧).

واته: (هول بده بهر مال و سامانه ي خوا پي به خشيويت، مالي قيامه ت و بهه شتي بهرين بگره، و بهشي حويشت له دونيادا به حه لاي فهراموش مه كه). بو باوه ردار پيوسته كه هه موو ساتيكي ژياني بقوز يته وه بو نه جامدان و كو كرده وه چاكه كان، مروف به نكراوي ته مه نيكي كورته و قهرزاري ته مه ني تي و هر ساتي كه به شيكي ده داته وه.

* پيشهوا (احمد) (خوا لي رازي بيت) له (مسند) ه كهيدا له (عبدالرحمن بن ابي بكره) و نه ویش له باوكيه وه گيراويه تي يه وه: پياويك وتي: نه ي پيغه مبهري خوا (ﷺ) چ كه سيك باشتري كه سه؟ فهرمووي: (نهو كه سه ي كه ته مه ني دري ژي ت و ناره كاني چاك بيت).^{۰۰۰}

* هەر پيشهوا (أحمد) له (مسند) هكهيدا له (أبي عتبة الخولاني) (خوالی پازى بیئت) گىراويه تیه وه ده لیت: پینغه مبهري خوا (ﷺ) فرمووی: (ئەگەر خۆای گه وه ریه وىستی خه یرو چاکه تووشی بهنده کانی بکات، ده رگای کرده وه چاکه کانی ئی ده کاته وه پيش کاتی مردنی، پاشان له سهر ئه و کرده وه چاکانه پۆحی ده کیشیت).^{۰۰۱}

لیزه دا گرنگی و گه وه ریه یی کاتمان بۆ ده رده که ویت له ژيانی موسولماناندا بئگومان دريژی ته مه ن له گه ل ئه نجامدانی کرده وه چاکه کان خه یرو به ره که ت و ناز و نيعمه تی خۆای گه وه ریه بۆ بهنده ی با وه پردار. بئگومان پینغه مبهري خوا (ﷺ) قه ده غه ی کرده وه که ئاوات و خۆزگه به مردن بخوازیت له کاتی پوودانی ناره حه تی و دابه زینی زیان و به لادا.

(انس) (خوا لئی پازى بیئت) ده لیت: پینغه مبهري (ﷺ) فرموویه تی: (هیچ که سینک له ئیوه ئاوات به مردن نه خوازیت له به ره وه ی تووشی به لایه ک بووه، ئەگەر زۆر پێویست بوو ئاوات بخوازیت، ئەوا با بلیت: خواجه ئەگەر ژيان چاکتره بۆم، ئەوا بمژیننه، ئەگەر مردنیش چاکتره بۆم بممرینه).^{۰۰۲}

(ابو هريره) (خوا لئی پازى بیئت) ده لیت: پینغه مبهري (ﷺ) فرموویه تی: با هیچ که سینک له ئیوه خۆزگه به مردن نه خوازیت و دو عایشی بۆ نه کات پيش ئه وه ی یه خه ی پى بگریت، چونکه ئەگەر یه کىک له ئیوه مرد ئەوا کرده وه کانی کۆتایی پى دیت، ته مه ن زیادى بۆ موسولمانان هەر خیرى زیاد ده کات).^{۰۰۳}

پینگه ده ریت به دو عاو پارانه وه بۆ ئاوات خواستى به مردن له کاتی پوودانی فیتنه و ئاشوب و به لا و ناره حه تی قورس و توندا، و له و کاته دا که با وه پردار ده ترسیت نه فسی تووشی فیتنه و به لا ببیت، هه روه ها له وانه یش که له هه ندیک له کۆمه لگا کاندای تووشی موسولمان دیت له چه وساندنه وه و زه برو زه نگ و نازاردان.

(ابوهريره) (خۆای لئی پازى بیئت) ده لیت پینغه مبهري (ﷺ) فرموویه تی: (قیامه ت هه لئاسیت هه تا پیاو به لای پیاویکی مردودا تیده په ریت و ده لیت: ئای خۆزگه من له شوینی ئه و بومايه^{۰۰۴} - لیزه دا بۆمان ده رده که ویت که پینگه پیدراوه له کاتی دابارینی

^{۰۰۱} - رواه الامام أحمد في مسنده كتاب الجنائز.

^{۰۰۲} - رواه البخاري في الدعوات و مسلم في الذكر و الدعاء.

^{۰۰۳} - رواه مسلم في صحيحه كتاب الذكر و الدعاء.

^{۰۰۴} - رواه الامام البخاري في صحيحه كتاب الفتن.

فەيتنە ۋە ئاشوبدا ئاۋات ۋە خۇزگە بەرمەن بىخاۋىزىت. دەرپارەي ئەمەش، پېشەۋا (ئىبن كەئبى) لە تەفسىرە كەيدا دەلىت: (لە كاتى پودانى فەيتنە ۋە ئاشوب لە دىندا، رېگە دەرىت ئاۋات بەرمەن بىخاۋىزىت، پېشەۋا (ئەلى كۆپى) (ئەلى طالب) لە كۆتايى خەلەفەتە كەيدا كاتىك بىنى كارەكانى بۇ كۆ ئابىتەۋە ۋە تۈۋىدى ۋە ئارەھەتى زىيادى كىرۈۋە، ۋەتى: ئەي خۋايە مەبەيتەۋە بۇ لاي خۇت، بەرەستى لىيان بىزاربۈۋم، ۋە ئەۋانىش لە مەن بىزاربۈۋم...) ^{۵۰۰}

لە پۈختەي ئەمانەۋە نىرخى ژيان ۋە گىرگى كىرەۋە چاكەكانمان بۇ دەرەكەۋىت كە دەنە تۈۋىشۈى باۋەردار لاي خۋاي گەۋرە، بىگومان دىرىژى تەمەن لەگەل كىرەۋە چاكەكاندا، پەلەۋ پاىيەكى بەرز ۋە پىزدان ۋە ناز ۋە نىعمەتلىكى گەۋرەي خۋايىن، ۋە بىگومان ئاۋات خۋاستىنى بەرمەن لەكاتى بەلۋ ئارەھەتى ۋەك نەخۇشى يان لە دەست داني مندال يان ھەژارى، رېگە پىندراۋ نىيە، بەلەم لەكاتى پودانى فەيتنە ۋە ئاشوب لە دىندا ۋە كاتىك باۋەردار لە خۇي بىرسىت تۈۋىشۈى فەيتنە بىيىت لە دىنەكەيدا، رېگە پىندراۋە، ۋەك پىشتر باسما كىرە ئەمە ئەۋە رەتتاكاتەۋە كەسىك حەز بىكات زۈۋ بىگاتەۋە بەخۋاي گەۋرە، باۋەردار حەز دەكەك بىگاتەۋە بەخۋاي گەۋرە ۋە لەھەمۈۋ كاتىك خۇي بۇ ئەۋە ئامادە دەكەك، ۋەك بە دىدارى پەرۋەردىگارى دەكەك ۋە حەز دەكەك ئەۋە پاداشتەي لاي خۋاي گەۋرە دەست بەكەۋىت، بەلەم كافر ۋە لەخۋا ياخى ۋە سەرپىچى كاران بىگومان رەقيان لەمەن، چۈنكە لەزەتى دىنەي لە دەست دەپىت، ۋە دەترسىت لەۋ چارەنۈۋەسى كە لەدۋاي مەن چاۋەپىت دەكەك.

* خۋاي گەۋرە لە سۈۋرەتى (البقرة) دا - كە ئەمە ماناكە يەتى - دەفەرەمۈۋىت: ((ئەي محمد ﷺ) پىيان بلى: ئەگەر پاست دەكەن ۋە باۋەرتان ۋايە كەمالى ئەۋە دىنا (بەھەشت) لاي خۋا تايىبەتەندە بە ئىۋە نەك خەلگى تر، دە ئاۋاتى مەن بىخاۋىز ئەگەر پاست دەكەن (تا زۈۋ بىچنە ئاۋە بەھەشت)! (بەلەم ئەۋانە) ھەرگىز بەھۇي رەفتارى نادىرەست ۋە دەست پىشخەرى ناپەسەندىانەۋە ئاۋاتى مەرگ ناخاۋىز، خۋايش چاك ئاگادارە لە خالى سەمەكاران، سۈيىدىيىت ئەۋە جۈلەكانە دەبىنىت كەلە ھەمۈۋ خەلگ بە پەرۋىشتىن لەسەر دىنا ۋە ژيانى دىنا بەھەر جۈرەك بىيىت، ھەتا بىگەرە لە ھاۋەلەپەرست ۋە موشرىكەكانىش، ھەريەك لەۋانە ئاۋات دەخاۋىزىت كە: ھەزار سال تەمەنى بىيىت،

هه‌رچه‌نده وه‌نه‌بی‌ت ته‌مه‌نی درێژیان له سزا پزگاریان بکات، خوایش نۆر بینایه به‌و کرده‌وانه‌ی ئه‌نجامی ده‌ده‌ن (البقره: ۹۴-۹۶).

* (عائیشه‌ی) هاوسهری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: هه‌ر که‌سی‌ک هه‌ز به دیداری خوا بکات، و خوایش هه‌ز به دیداری ئه‌و ده‌کات، و هه‌ر که‌س هه‌ز له دیداری خوا نه‌کات، و خودایش هه‌ز له دیداری ئه‌و ناکات، (عائیشه) (خوا لێی پازی بی‌ت) فهرمووی: منیش ووتم: جا خو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌سمان هه‌ز له مردن ناکه‌ین، گوایه ده‌بی‌ت خوایش هه‌ز له ئێمه نه‌کات؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: (مه‌به‌ست ئه‌مه نییه که تو تێی گه‌یشتی‌وت) به‌لام مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه، کاتێک موس‌لمان له‌سه‌ره‌مه‌رگدا فریشته‌ی په‌حمه‌ت و په‌زامه‌ندیی و پێژ لی‌گرتنی خودایی موژده‌ی ده‌ده‌نی له‌گه‌ڵ نازو نیعمه‌ت و به‌هره‌ی به‌هه‌شتدا، ئیتر ئه‌ویش هه‌یچی وه‌ک ئه‌و دنیا پێ خوش ناییت، و هه‌ز له دیداری خوا ده‌کات و خودایش هه‌ز به دیداری ئه‌و ده‌کات، ناموس‌لمانیش کاتێک که مردن یه‌خه‌ی پێ ده‌گریت و موژده‌ی سزای سه‌ختی خودای پێ ده‌دریت، ئیتر هه‌یچی تری وه‌ک ئه‌و جیهان پێ ناخو‌ش ناییت، و هه‌ز له دیداری خوا ناکات و خودایش هه‌ز له‌چاره‌ی ئه‌و ناکات.^{۵۰۶}

پشت به‌ستن به‌خوا، گرتنه‌به‌ری هوکاره‌کان په‌تناکاته‌وه

خوای گه‌وره له سووره‌تی (مریم) دا فهرمووی: ﴿وَهَزَي إِلَيْكَ يَجْزَعُ النَّحْلَةُ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ مَرُطَبًا جَنِبًا﴾ (۲۵) فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ﴿(مریم: ۲۵-۲۶).

* پشت به‌ستن به‌خوای گه‌وره فهرمانی‌کی پێویست و شه‌رعییه، واته کاره‌کان بدرێنه ده‌ست خوای گه‌وره و ته‌سلیم بوون به‌خوا پابگه‌یه‌نریت، و باوه‌ردار بزانی‌ت که نه‌خشه‌دانانی خوای گه‌وره چاکتر و خه‌یرتره له‌و نه‌خشانه‌ی که‌خو‌ی بو‌خو‌یی داده‌نیت، خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَوَكِّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (الطلاق: ۳).

واته: (هه‌ر که‌س پشت به‌خوای گه‌وره به‌ستیت، ئه‌وه‌ی به‌سه). له ئایه‌تی‌کی تردا ده‌فه‌رموین: ﴿فَوَكِّلْ عَلَى اللَّهِ إِلَيْكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ (النمل: ۷۹).

واتە: ((ئەي پېغەمبەر (ﷺ) ئەي ئيماندار) كەواتە تۆ پشت بەخوا ببەستە، بە راستى تۆ لەسەر ھەق و راستىيەكى ئاشكرايت).

* لە ھەرموودەيەكدا پېغەمبەر (ﷺ) ھەرمووت: (ئەگەر ئێو پشت بەخوا ببەستى بە ھەق و راستى، ئەوا بېگومان خۆي گەرە پزق و پوزىتان دەدات، ھەك پزقى ئەو بەلندەيە دەدات كە بەياني بە سكى بەتال ھەردەچىت و بەسكى تىر ھەگەریتەو)^{۹۷} پشت بەستى بە خۆي گەرە گرتە بەرى ھۆكارەكان پەت ناكاتەو، مريم (عليها السلام) پزق و پوزى لەلەين خۆي گەرەو بۆ دەھات، كاتىك ئازارى مندال بوونەكەي بۆ ھات، خۆي گەرە ھەرماني پى كرد كە قەدى دار خورماكە رابوھ شىئىت ئەمە گرتەبەرى ھۆكار بوو.

سوودی خورماي تەر بۆ ئافرىتى تازە مندال بوو

خواردنى مەريەم لە خورماي تەر تازە، ئاماژەيەكى بۆ ئەو راستى يە تىدايە كە زانستى پزىشكى جىگىرى كردووە لە سوود و گرنكى خورماي تەر و تازە بۆ ئافرىتى تازە مندال بوو، بە جۆرىكە كە لىكۆلىنەو زانستىيەكان جىگىريان كردووە كە بەراستى خورماي تەر تازە كۆمەلىك ماددەي بەسوودی تىايە كارى ماسولكەكانى پەحم بەھىز دەكات لە مانگەكانى كۆتايى سىكپىدا و يارمەتى لەدايك بوونى كۆرپە دەدات لەلەيەكەو، و لەلەيەكى تىرىشەو نەزىفى خوين كەم دەكاتەو، كەلە دواي مندال بوون دروست دەبىت، ھەروەھا ئەو خورمايە ئەندازەيەكى زۆرى لە شەكرى سووك تىايە كە بە ئاسانى ھەرس دەبىت و دەمژىت، ھەك شەكرى (جلوكۆز) ئەوھىش زانراو كە ئەم شەكرانە سەرچاوى ووزەي بنەپەتەين و خواردنىكى بەھىز و بەسوودن بۆ ماسولكەكان. ماسولكەكانى پەحمىش لە بەھىزترىنى ماسولكەكانى جەستەن و ھەلدەستەن بە پۆلىكى گەرە لە كاتى لە داىكبوونى كۆرپەدا، كاتىك زاناو شارەزايانى بواری مندال بوون ھەلدەستەن بە پىدانی ئاو و شەكر بە ئافرىتانی سىكپ، ئەو بېگومان ئايەتەكە پىشتەر ئاماژەي پىداو، و ھەرموويەتى ﴿فَكُلِي وَأَشْرَبِي﴾، ھەك ئەوھى كە بېگومان خورماي تەر

و تازه پهستانى خوین لای ئافرىتانى سىڤر دادەبەزىنیت لە ماوهیهكى كەمدا، پاشان دەگەرتەوه سەر حالى ئاسایی خوێ، بە نزمبونهوهی پهستانى خوینیش، نهزىفى خوین كەم دەبیتەوه، ههروهها ئەو جوړه خورمايه ماددهیهكى نەرم كەرەوهیه بۆ قۆلۆن، لە پورى زانستى پزىشكییهوه ئەوه زانراوه كە نەرم كەرەوه پووهكییهكان سودى ههیه لە ئاسانكردن و ئارامكردنهوهی كارى لە داىكبوندان.^{٥٠٨}

خواى گهوره فهرموویهتى: ﴿وَسُرُّوعٌ وَحُلٌّ فَلَمَّا غَمِضَ﴾ (الشعراء: ١٤٨).

واته: (لەناو بێستان و دارخورمادا كە خورماى ناسك و نەرم و بەتام دەگرت) ههروهها خواردن و ههرسكردنى ئاسانه.

سوود و پوونكردنهوهیهك دهريارهى (الصمت) بێدهنگ بوون

خواى گهوره فهرموویهتى: ﴿فَكَلِيَ وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾ (مريم: ٢٦). بى دهنگ بوون سوود و حىكمهتى خوێ ههیه، ههندىك لە زانایان وتویانه: پابه‌ندبه به بى دهنگیهوه، ده‌بیتە داناو حەكیم، یه‌كێك له پەوانبێژانی‌ش وتویه‌تى: پەنگه‌ كه‌سی‌كى بێده‌نگ بوو پەوانبێژترینت له‌ كه‌سی‌كى قسه‌كه‌ر، هه‌ندىك له‌ ئەدیابانی‌ش وتویانه: كه‌سى بێده‌نگ به‌خته‌وه‌ره‌ له‌ زمانى، و قسه‌كردنى‌شى توشو خۆراكه‌، هه‌ندىك له‌ زمانپاراوانی‌ش وتویانه: زمانت بگه‌ر ته‌نها له‌ پوونكردنه‌وه‌ى حەق و راستیدا نه‌بیت، یان ناحه‌قیه‌كى پى داپۆشی‌ت و لا‌یبه‌ریت، یان حىكمه‌تى‌كى پى بلا‌و بكه‌يته‌وه‌، یان نیعمه‌تى‌كى پى با‌سبه‌كه‌یت و ده‌ربخه‌یت.^{٥٠٩}

بێده‌نگ بوونى مه‌ریه‌م (عليها السلام) بۆ ئەوه‌ بوو، تا پێگه‌ بدات به‌ كه‌سی‌كى تر كه‌ به‌رێزتر و زمانپاراوتر بوو له‌ خوێ تا بێتاوانى و داوینپاكى مه‌ریه‌م بۆ ئوممه‌ته‌كه‌ى پوونبكات‌ه‌وه‌ و جیگه‌ربكات، بێگومان قه‌ومه‌كه‌ى له‌ بێمێشكى و نه‌قامیدا گه‌یشتبوونه ئاستى‌كى به‌رز، كه‌ مه‌ریه‌میان تۆمه‌تبار كردبوو، له‌ كاتكى‌دا كه‌ پاك و داوینپاك بوو،

^{٥٠٨} مع الطب في القرآن الكريم تأليف د. عبد الحميد دياب، د. أحمد قرقوز ص ٢٨-٢٩.

^{٥٠٩} - أدب الدنيا والدين للماوردي ص: ٢٣١.

به وهی كه بیتاوان بوو له وهی كه ئهوان باسیان ده كرد، له گه‌ل ئه وه شدا قسه كردنی ئی قه دهغه كرابوو، ههروه‌ها له مه‌یشدا ئاماژه بو ئه وه ههیه كه پشتی له قه‌ومه بيمیشك و خراپه‌كاره‌كه‌ی كردبوو، و خۆی لی به‌دوور ده‌گرتن.

خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَتَشَوْنُ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (الفرقان: ۶۳).

واته: (به‌ئنده‌كانی خوای میهره‌بان ئه‌و كه سانه‌ن كه زۆر به‌هیمنی و سه‌لاری به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌پۆن، كاتیكیش نه‌فامان به‌ قسه‌و قسه‌لۆكی ناخۆش به‌ره‌نگاریان ده‌بن، له وه‌لامیاندان ده‌لێن: سلّو (په‌وشت به‌رزى خوێان ده‌نوێنن) له‌ ئایه‌تیكى تردا ده‌فهرمویت: ﴿خُذِ الْعَصَا وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ (الاعراف: ۱۹۹).

واته: (كارى ئاسان له‌ خه‌لكی داوا بكه و چاوپۆشی له‌ هه‌له‌ و كه‌م و كوپییه‌كانیان بكه و فهرمان بده به‌ چاكه‌ و كرده‌وه‌یه‌ك كه‌ په‌سه‌ندى شه‌رعه‌، و پویش وه‌رگیره‌ و پشت بكه له‌ نه‌فام و تینه‌گه‌یشتوان) پشت كردن له‌ نه‌فام و تینه‌گه‌یشتوان له‌ پیشه‌ی كه‌سانی ژیر و به‌پێژه.

حوكمی نه‌زركردن له‌سه‌ر بێده‌نگ بوون له‌ شه‌ریعه‌تی خۆماندا

هه‌ركه‌س پابه‌ند بوو به‌ وه‌ی كه‌ قسه‌ له‌ گه‌ل هه‌چ مرۆفێكى تردا نه‌كات، یان نه‌زرى كرد بێده‌نگ بێت، ئه‌مه‌ له‌ گه‌ل ئه‌ وه‌ی كه‌ له‌ شه‌ریعه‌ته‌كانی پێشودا پێگه‌ پێدراو بووه‌، ئه‌وا له‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا پێگه‌ی پێنادریت.

له‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامی خۆماندا پێگه‌ به‌كه‌س نادریت كه‌ نه‌زركات له‌سه‌ر بێده‌نگ بوون و قسه‌نه‌كردن، چونكه‌ نا‌په‌هه‌ت بوون و سزای ده‌روونی تیا‌یه‌.

له‌ (صحیح) ی (بوخاری) دا، له‌ (ابن عباس) ه‌وه‌، فهرموی: جارێکیان پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وتاری ده‌دا پیاویکی بی‌نی له‌ به‌ر هه‌تاو پاوه‌ستا‌بوو، پرسى: بۆچی ئه‌و پیاوه‌ وا به‌پێوه‌ پاوه‌ستاوه‌؟ وتیان: ئه‌وه‌ (ابو اسرائیل) ئه‌بوو ئیسرائیله‌، نه‌زرى كردووه‌ كه‌ به‌ پێوه‌ له‌ به‌ر خۆ رابوه‌ستیت و دانه‌نیشیت و نه‌چێته‌ به‌ر سیبه‌ر و قسه‌نه‌كات و له‌هه‌مان كاتدا

بەپۆشوش بىت، پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (فەرمانى پىنگە و لەزمانى منەو پىنى بلى: كە قسە بکات و بچىتە بن سىبەر و دابنىشىت، بەلام با پۆشووگەى تەواو بکات.^{۹۰} بە كورتى لە شەرىعتى ئىسلامدا پىنگە ئادىت نەزىر بکرىت لەسەر بىدەنگ بوون و قسەنەکردن.

ئەو پەند و وانانەى كە پەيوەندىيان بە چاروگى يە حيا و زەگەريا (عليهما السلام) هەيه

- حەز لە مندال فيترەتيكى ئىنسانى يە

نەفسەكان لەسەر حەزکردن لە مندال پاهاتوون، مندال بينايى چاوهكانە و، بەروبووى دلەكان و جگەرگۆشە و خوشى و دەرون و جوانى ژيانى دونيايە.

خوای گەورە فەرموویەتى: ﴿وَعَرَضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَافًا لَّذَّ جِئْتُمَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ نَرَعُهُمْ أَثْنَاءَ تَوَعُّدٍ﴾ (الكهف: ۴۶).

واتە: (مال و سامان و وەچە زینەت و جوانین بۆ ژيانى دونيا بەلام دانیابن کردووە چاکەكان کە بەرەمیان دەمىنیتەو، پاداشتیان چاکترە لای پەرەردگارت و ئومید و هیواى چاکتریشى ئى دەکرىت بۆ خاوەنەکانیان).

مندال و وەچە بەخششى خوای گەورە و ناز و نىعمەتە لەلایەن خۆیەو، خوای گەورە فەرموویەتى: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِبْرًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ (۴۹) أَوْ ذُرِّيَّهُمْ ذُكْرًا وَإِبْرًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ (الشورى: ۴۹-۵۰).

واتە: (هەر بۆ خوايە خاوەندارىتى ئاسمانەكان و زەوى، هەرچى بویت دروستى دەكات، بە هەرکەس کە بیهویت کوپ دەبەخشیت، یاخود لە هەردوو جور، بە هەندىك خیزان دەبەخشیت، لە کوپ و لە کچ، هەيشە ویستی خوا وایە هیچی نەداتى و نەزۆك بیت، بەراستى ئەو زاتە زانا و بەدەسلاتە). لە ئایەتیكى تردا دەفەرموویت: ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ

مَنْ أَنْفَسِكُمْ أَمْزَاجًا وَجَعَلْ لَكُمْ مِنْ أَنْزِلِجِكُمْ نَيْنَ وَحَدَّةً وَهَرَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَالْبَاطِلِ
يُؤْمِنُونَ وَيَنْعَمَتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿النحل: ۷۲﴾.

واته: (خو هەر له خوتان هاوسه رانی بۆ فراههه هینان، هەر له رینگه هاوسه رانتانه وه
كوپ و كوپه زای پی به خشیون و له هه موو پزق و پوزیه کی چاك و پاك و به سوود
به هره وه ری کردوون (له گهل نهو پاستیانه دا) ئایا نه وانه هەر بپروا به شتی پوچ و ناحقه ی
ده کهن و له بهرامبه ر ناز و نیعمه ته کانی خواوه نه وانه هەر ناشوکر و بی باوه ر ده بن)
دایک بۆنی منداله بچوکه که ی خوی له لا خوشتره له هه موو بۆنه خوشه کانی تر.

پرسیار کرا له ئافره تیك ده رباره ی نهو منداله ی که زۆر خوشه ویسته لای، نهویش وتی:
بچوکه که یان تا گه وره ده بیئت، نه خوشه که یان تا شیفای بۆ دیت و چاك ده بیته وه،
گه شتیاره که یان تا ده گه ریته وه.

بیگومان نیسلام هات به لام نهه فیتره پاك و جوانه ی نه سپیه وه، و نهه خوشه ویستییه
رهت ناکاته وه، نه وه باوکی پیغه مبه ران (علیهم السلام) له خوای گه وره ده پارێته وه
ده فهرمویت: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (الصافات: ۱۰۰).

واته: (په روه ردگارا، نه وه یه کی چاك و پاکم پی به خشه).
پاشان خوای گه وره وه لامی دوعا و پارانه وه که ی ده داته وه، مندالی چاک ی پی
ده به خشینت، ده فهرمویت: ﴿بَشِّرْهُ بِأَنْتَ لَهُمْ حَلِيمٌ﴾ (الصافات: ۱۰۱).

واته: (ئیمه یش مژده ی کوپیکی به ئارام و خوگر و ژیرمان پی به خشی که _ ئیسماعیل
بوو).

هه روه ها خوای گه وره فهرمووی: ﴿وَبَشِّرْهُ بِإِسْحَاقَ بْنِ الْيَاقِينِ﴾ (الصافات: ۱۱۲).
واته: مژده ی هاتنه دنیای ئیسه قاشیمان پی به خشی، که نهویش پیغه مبه ری که له
چاکان).

خوای گه وره له وه سفی بهنده چاکه کانی (الرحمن) دا فهرموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ
لَنَا مِنْ أَنْزِلِجَاتِنَا قُرْءَانًا غَيْرَ آغْنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (الفرقان: ۷۴).

واته: (بهنده چاکه کان نهو که سانهن که ده لێن: په روه ردگارا له هاوسه ران و نه وه کانمان
که سانی کمان پی به خشه که ببه مایه ی پووناکی و دیدهمان و شادومانی دلمان و

بمانكه به پيشهوا بۆ پارىزگارن و خواناسان) زهكهريا پيغهمبهر (عليه السلام) له خوا دهپارپتهوه و داواى مندالى ئى دهكات و دهفرمويت: ﴿قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾. (بيگومان پيغهمبهرى خوا (ﷺ) هانى داوين له سهر ديارى كردن و مينانى هاوسهرى كه مندالى ببيت، و دوعاو پارانهوى بۆ (انسى كوپى مالك) كرد كه منداليان زوربيت، فرمووى: (... ئهوى خودايه مال و مندالى بۆ زۆر و زياد بكهيت و بۆى فېرو بهر كه تدار بكهيت ئهوى كه پيت به خشيوه).^{۹۱}

خوای گهرهيش بهراستى وهلامى دوعاكى پيغهمبهر (ﷺ) ى دايهوه و مال و مندال و نهوى زۆرى پى به خشى و بۆى فېرو بهر كه تدار كرد.

* پيغهمبهرى خوا (ﷺ) نهوى كردوه كه مروڤ خۆى به رهبهنى بهيلىتهوه، چونكه پيچهوانهى فيرهته و لادانه له سروشتى ئينسانى و بى بهش بوونى خاوهنهكهيهتى له مندال (سعدى كوپى ابى و قاص) (خوا لى پازى بيت) فرمووى: (عثمانى كورى مظعون) ويستى ئى بېرى بۆ خوا و واز له دنيا بهيلىت بهرهبهنى بژى و ژن نههينيت، پيغهمبهرى (ﷺ) ريگه ئهوى نهدا، ئهگەر پيغهمبهر (ﷺ) بۆ ئهوى كاره ريگه ئهوى بدايه، ئيمهيش خومان دهخساند و تهركى دنيا و ژنهينانمان دهکرد و سهرمان دهكرده خواپهرستى ههتا مردن).^{۹۲}

خوش ويستنى مندال خواستىكى ئينسانى و سوننهتىكى فيتريه كه ئيسلام دانى پيادا ناوه، (عائيشه) (خوا لى پازى بيت) فرمووى: عهرهبيكى دهشتهكى هات بۆ لاي پيغهمبهر (ﷺ) پيى وت: ئايا ئيوه مندالى خوتان ماچ دهكه؟ ئيمه شتى وانا كهين و مندالى خومان ماچ ناكهين پيغهمبهر (ﷺ) پيى فرموو: (جامن دهستهلاتى چيم هيه بو؟ تو كه خودا خوى رهمهتى له دلت سپروهتهوه، من دهسته لاتى چيم هيه بو؟).^{۹۳}

ليردها: بيگومان داواى مندالى چاك فرمانىكى پهسهند و خوازراوه، مندالى چاك رهمهت و بهزهى و نيمهته له لايه خاوه، ههر به هوى ئهوه شهوه مال و كۆمهلگا

^{۹۱} - رواه البخاري في صحيحه، كتاب الدعوات.

^{۹۲} - رواه البخاري في صحيحه كتاب النكاح.

^{۹۳} - رواه البخاري في صحيحه كتاب الاداب، ورواه مسلم في صحيحه كتاب الفضائل.

چاك دهبيت و ژيان راگيراو و پێك دهبيت، پيويسته له سه زمان منداله كانمان ئاماده بكهين و ئه دهبي جوانيان فير بكهين و پهروه دهيان بكهين تا چاك و چاكه كابن. خواي گه وره فهرموويه تي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾ (الطور: ٢١).

واته: (ئهوانه ي باوه بيان هيناوه و نهوه كانيشيان به ئيمان و باوه په وه شوينيان كه وتوون، ئهوانه له بههشتدا پێك شاد دهكهينه وه (تا كامه راني و خوشيان زياتر بييت) وه نهبيت ئهوانه ي كه پله ي بهرزيان دهست كه وتوو دايان بهرزينن بۆ پله ي نزمت، چونكه ئيمه پاداشتي كرده وه ي كهس كهم ناكهينه وه (ئه گهر زيادي نهكهين). له هه مان كاتدا ههركهس بارمه ي كرده وه ي خويه تي).

پيغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمووي ت: (به راستي خواي گه وره پله ي بهنده ي چاكه كار له بههشتدا بهرزه كاته وه، هه تا ده لي ت: (ئەي پهروه دگارا من ئهم پله بهرزم له كو ي بوو، پي ي ده فهرمووي ت: به هۆي داواي لي خو شبووني منداله كه ته وه بۆ ت).^{٩٤} (ابو هريره) ده لي ت: پيغه مبه ر (ﷺ) فهرموويه تي: (كاتي ك كه سين ك مرد، دهست بهر داري هه موو كر دين ك دهبي ت، جگه له سي شت: خير يكي نه برا وه و بهر دهوام يان زانست ي ك كه سوودي ئي ببي نر ت، يان مندالي كي باشي هه بي ت نزا ي خير ي بۆ بك ات).^{٩٥}

په ووتن كرده وه يه ك ده برياره ي ئه ده بي دووعا كردن

دوعا و پارانه وه كه ي زه كه ريا (عليه السلام) ئه ده بي زۆر و ماناي بهرزه و جواني تيدا بوو، ليره دا هه نديكيان باس ده كن: له ئايه تي: ﴿إِذَا نَادَىٰ رَبُّهُ نَدَاءً خَفِيًّا﴾. ئه وه ده گه يه ني ت كه گه وره ترين دوعا ئه وه يه له نه يني و شاه وه ييدا بكر ي ت، چونكه زۆر نز يكه له (إخلاص) دلسۆزي و خشوع و تكا ي زياتره بۆ قبول بوون، له دوعا كه ي زه كه ريا وه ئه وه فير ده بين كه ئه و به داوي كاته به نرخ و پيرو زه كاندا ده گه را، خواي گه وره فهرموويه تي: ﴿هَٰذَاكَ دَعَا مَنْ كَرِهَ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾. بيگو مان كاتي ك زه كه ريا

^{٩٤} رواه الامام أحمد في مسنده بإسناد صحيح عن أبي هريرة المسند ٢: ٥٠٩ و رواه الطبراني في الدعاء.

^{٩٥} رواه مسلم في صحيحه، كتاب الرقية.

مەريەمى بىنى لە پىزلىگىراويدا بوو ئىمانى زىاد دەبوو، ھەروەھا دۇنيايىشى زىادى دەکرد، ئىنجا دەستى کرد بە دوعا و پارانەوہ کہ لە شۆيىنكى بەرز و پىرۆز و پاىەداردا بوو، لەناو مالى پىرۆزى خوادا بوو، کہ لەویدا خەير و بەرەكەت و بەزەيى دەپڑا بەسەردا، بىنگومان بەرەكەتى کات لەگەل بەرزى پلە و پاىە و بەرزى حالەتەكە، کہ ئەو دوعاى تىدا دەکرد كۆبووبونەوہ، ھەموو ئەم ھۆکارانەيش لە پىش و بەھيژن بۆ قبول بوون.

* لەو کاتە پىرۆز و بەنرخانەيش کہ دوعاى تيا وەلام دەدریتەوہ: لە مانگەکانى پەمەزان — لە ھەفتەدا پۆژى ھەينى، دە پۆژى يەكەمى مانگى (ذى الحجة) و دەرۆژى كۆتای مانگى پەمەزان (ليلة القدر)، و کاتى بەرەبەيان و نيوانى بانگ و قامەت، و کاتى جىھاد و تىكۆشان لە پىگەى خوادا و کاتى باران بارىن و، و کاتى قورئان خەتم کردن، و کاتى قنوت و سوجدە بردن و دواى (تحيات) لەناو نوێژدا، و دواى سەلام دانەوہ و کاتى بەرۆژو بوون و ئامدەبوونى دل و خاوين کردنەوہى دەرۆن. کارى جوان و دروست بۆ کەسى دوعاکار پىويستە لەکاتى پاك و خاوينیدا بىت، و لە نىتەيدا دلسۆز بىت و پووى کردبىتە قىبلە و تەوبەى کردبىت و، بەدواى خواردنى حەلال و پاکدا بگەریت. دوعا کردن لە مزگەوتدا نزىکترە بۆ قبول بوون و وەلامدانەوہ. ئەو کەسى دوعا و پارانەوہ دەکات، پىويستە بە سوپاس و ستايشى خواى گەورە و سلاوات دان لەسەر پىغەمبەر دەست پى بکات و جوانترىن و پىرۆزترىن وشە بۆ دوعاکانى ديارى بکات و ھەلبىزىرت و دەبىت دلى ئامادە و سازش بىت و زۆر بەناکا و ووريا و بىت و تکای گەورە و زۆر لە خواى گەورە بکات، بىنگومان خواى گەورەيش بىسەر و نزىک و وەلامدەرەوہیە.

فەزل و گەورەيى (بەردەوامى) لەسەر يادى خوا

يەكێك لەو وانە گرىگ و بەسودانەى لەچىرۆكى زەكەريا(عليه السلام)دايە، فەزل و گەورەيى بەردەوامىيە لەسەر يادى خوا، زىكر و يادى خواى گەورە لە گەورەترىنى ئەو کردەوانەيە کہ بەندەى پى نزىک دەبىتەوہ لە خوا، خواى گەورە فەرمانى پى کردووين بە بەردەوامى لەسەر زىكر و يادى خوا، فەرموويەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا

كثيراً﴾ (٤١) وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً ﴿٤٢﴾ (الاحزاب: ٤١-٤٢).

واته: (ئهی ئەو کەسانە ی ئیمان و باوەڕتان هیناوه نۆز نۆز یادی خوا بکەن (هەمیشە ناوی پیرۆزی ئەوتان لەیاد بێت لە دل و دەرونتان جۆش بخوات و بێتە سەر زارتان و تەسبیحات و ستایشی بکەن (هەموو کاتێک، بەتایبەت لە بەیانیان و دەمو ئیواراندا).
له ئایەتیکی قردا دەفەرموین: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُون﴾ (البقره: ۱۰۲).

واته (ئهی ئیمانداران ئەگەر یادی من بکەن، منیش یادی ئێوه دەکەم و سوپاسگوزاری من بن و سپێڵەیی بەرامبەرم مەکەن).
﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَسَعَوْا لِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (ال عمران: ۱۹۱).

واته: (ئەوانە یادی خوا دەکەن لە کاتی کدا کە بەپێوهن یان دانیشتوون یان پاکیشاون (لە هیچ حالە تیکدا یادی ئەو زاتە فەرامۆش ناکەن) هەمیشە بیردەکەنەوه لە دروستبوونی ئاسمانەکان و زەوی (بیردەکەنەوه لە هەموو وورده کارییه ک، سەرئێجی هەموو دیاردەیه ک دەدەن، سەرئێجیام دەلێن): پەرودەرگارا تۆ ئەم هەموو دروستکراوانەت بێ هۆده و بێ ئامانج دروست نەکردووه، پاکێ و بێگەردێ شایستە ی تۆیه، دە تۆیش بمانپاریژە لە سزای ئاگری دۆزەخ). زەگەر یا پیغه مەبەر (علیه السلام) سەرەپای ئەو ی زمانی بەسترا بوو لە قەسەکردن لەگەڵ خەلکید، بەلام خۆی گەوره فەرمانی پێ کرد کە زیکر و یادی خۆی گەوره بکات: ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آتَاكَ أُلَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ لَلَّامَةً إِيَّامًا إِلَّا مَرَمًا وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ اللَّهِ بِالْكَامِرِ﴾ (ال عمران: ۴۱).

وانە یه کی گرنگ له بانگهواز کردن بۆ لای خوا له چیرۆکی زەگەر یا و یه حیا (علیهما

السلام) دا

زەگەر یا پیغه مەبەر (علیه السلام) وانە یه کی گرنگمان فێردەکات لە بانگهواز کردن بۆ لای خوا، کە ئەویش بریتییه لەو ی کە بانگخواز نابێت هیچ کات لە بانگهواز خۆی دا برنیت، و بە بانگهوازه بژی و مامە ئە ی پیوه بکات لە هەموو کات و شوێنیکدا و لە هەموو

حاله تیکدا، و نابیت کەم و کوپی تیا بکات، ئیتەر بەر بەست و ناپەرە حەتیەکان ھەرچەند پێگەری، بە ھەرچی لە توانا و دەسەلاتیادیە بۆی ئامادە بکات و ووزە و توانا و ھەنگاوانیک بەکەم نەزانیت، با خۆی لە خۆیدا کەمیش بێت. زەگەریا (علیه السلام) قسە کردنی ئی قەدەغە کرابوو، بە لām لە بانگەواز کردنیدا پشیتی بەستبوو بە ئامازە کردن کە لە جیگای قسە کردن بوو، و ھۆکاریکیش بوو لە ھۆکارەکانی دەرپەڕین و گەیاندن.

خوای گەورە فەرمووی: ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ (مریم: ۱۱). کاتیەک بانگەوازن بێبەش کران لە ھۆکارەکانی بانگەواز کردن دەبیست پەنا بەرنە بەر پێگا و شیوازی تر، ئەگەر دەرگاکی بەردەمیان بە پڕویاندا داخرا، دەبیست لە دەرگایەکی تر بدەن، ھەركەس بەردەوام لە دەرگاكان بدات ئەوا لێی دەرگایەکی تر بەرھەمدا دەبیست. پێویستە بانگەوازی پێگەیی خوا خۆیان بە خۆپاگری و دنیایی بەھیز بکەن، و دەبیست بزانی کە بانگەوازیکردن بۆ لای خوای گەورە وە کچۆن تاییبەتمەندی و پێزە، لەگەڵ ئەوەیشدا بەرپرسیاریتی و تەکلیفە، لەگەڵ ئەوەی کاریکی جوان و ناوازەییە، بە لām پێگایەکی قورس و دپکاویشە. داواکارین خوای گەورە دامەزراو و خۆپاگرمەن بکات لەسەر پێگای حەق و راستی، و دڵسۆزی و پستگۆییمان پێی ببەخشیت.

* لەسەر باوکان و دایکان پێویستە کە جوانترین و خۆشەویستەکان ناو بۆ منداڵەکانیان ھەڵبژێرن و خۆیان لەناو ناخۆش و ناپەسەندەکان بپارێزن.

* لەو ئایەتەدا کە خوای گەورە (یحیی) ی بە ﴿سَبِّدًا وَحَصْرًا﴾. باس کرد، پونکردنەوێک دەدەین:

* (سیادة) گەورەیی راستی و حەقیقی لە گوێزپایەلی فەرمانی خوا و تەقوا و زانست و کارکردنایە. بەراستی ئەوەی ئەم وتە فەرمووە، جوانی فەرمووە: لە خواترسان گەورەن، و زانایان پێشەوان و دانیشتن لەگەڵیاندا زیادە سوودە.

* لە ئایەتی: ﴿وَحَصْرًا﴾ لەم سیفەتەوێک کە خوای گەورە (یحیی) ی پێی باسکرد، ئەوە وەرەگەری کە گرتنی ئەفس لە شەھووت و ئارەزووەکان فەرمانیکی پەسەند و جوانە و داواپەرەیی خۆزراوە.

* له ئایه تی: ﴿وَآيَاتُ الْكُفْرِ صَيَّا﴾ پَینماییه بۆ دایکان و باوکان که به جوانی و چاکی پهروه دهی منداله کانیان بکه ن هه ر له سه ره تا و بچوکیانه وه، و به شیوه یه ک منداله کانیان ئاراسته بکه ن که سوود له ژیان و هه والی پیغه مبه ران وه ر بگرن به تایبه تی کاتی مندالی و بچوکیان.

* له ئایه تی: ﴿رَحْنَا مِنْ لَدُنَّا﴾ ئه وه ده که یه نیت که سیفه تی به زه یی و خوشه ویستی له سیفه ته فیتیه کانه، که خوای گه وه خستویه تییه ناو دلی ئه وه به ندانه ی که خوی خوشی ده وین، بانگخوازی رینگه ی خوا پیویسته خوی به سیفه ته کانی به زه یی و خوشه ویستی و نه رم و نیانی بپازینیتیه وه. (عائیشه) (خوای لیی رازی بیت ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ) فه رموویه تی: (ئه ی عائیشه به راستی خوا نه رم و نیانه و نه رم و نیانی شی خوش ده ویت ئه وه ی له نه رم و نیانی شیدا ده یبه خشیت له تو په یدا نایبه خشیت له ه یچ بارو دوخیکی تری شیدا نایبه خشیت).^{۹۶}

* هه روه ها له ﴿وَرَكَاةٍ﴾ که باسه (یحیی) (علیه السلام) ی پیکرد، واته پاکی و گه شه کردن، لی ره دا پاکی بریتیه له پاکی نه فس و دل و ده رون، گه شه کردنیش بریتیه له به رزبونه وه له پله و پایه وه ریزدارکردن و په زامه ندی پیویسته بانگخوازی رینگه ی خوا هه لبات و کاریکات له سه ر پاکراگرتنی ده رون و گوێزایه لی و نزیک بوونه وه و زانست و کارکردن به یه که وه کوپکاته وه و به دلسۆزی ئه نجامیان بدات، تا بانگه وازه که ی سه رکه وتوانه بیت، ئه وه که سانه ی که هه لده سن به کاری بانگه واز و لیها تو و و ئاماده ن پیویسته جه خت بکه نه وه له سه ر لایه نی کرداری، خوای گه وه فه رموویه تی: ﴿وَمِنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (فصلت: ۳۳).

واته: (جاکی له وه که سه جوان گوفتارتر و قسه ی به جیتره که بانگه وازی کردوه بۆ لای خوا، کار و کرده وه ی چاکیشی ئه نجامداوه، و وتوشیه تی: به راستی من له پیزی موسلماناندام).

* هه روه ها له ﴿وَكَانَ قَبِيًّا﴾ که خوای گه وه وه سفی (یحیی) ی پیکرد، پَینماییه مان ده کات بۆ گرنکی و بایه خی ته قوا و له خواترسان که نه ینی سه رکه وتنه و رینگای سه رفرازی و

بهخته وه ریه، خوای گه وه فەرموویه تی: ﴿وَأَتُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُ كُرَّ اللَّهُ وَاللَّهُ كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْهِ﴾ (البقره: ۲۸۲).

واته: (له خوا بترسن و خو پاریز بن، و خوا فیزی ئه و شتانه تان دهکات (که خهیری تیا به بو دنیا و پاداشتی قیامهتی له دوا به) و خوا به هه موو شتیك زانایه). له ئایه تیکی تردا ده فەرموویت: ﴿قَالَ إِنَّمَا يَسْتَبَلُّ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (المائیده: ۲۷).

واته: (خوای گه وه ته نها له پاریزکاران قوریانی و چاکه و مرده گریت).

* هه روه ها له ئایه تی: ﴿وَبَرَّأَ بَوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ (مریم: ۱۴). ئه وه ده گه یه نیت که بانگخواز له خویدا پێشهنگ، و به به زهیی یه به دایک و باوکی، چاکه یان له گه ل دهکات، به وه ییش دهکاته به ره کهت و په زامه ندی ئه وان و دوعای خهیریان سودی پی ده گه یه نیت، بانگخواز هه میشه راستی و حق ده لیته وه، خوای به گه وه نازانیت به سه ر دروستکراوه کاند و هه ول دهکات خوای له سه رپنجی و تاوان بیاریزیت و به دوا ی گوێپایه لیدا ده گه پیت.

* هه ر کهس خوای به م وه سفه جوانانه پرازی نیته وه که له یه حیا پێغه مبه ری خوا دا (علیه السلام) کو بوونه ته وه، بیگومان پێگای هیدایهت و سه رفرازی و ئارامی وه یمنی دو زیوه ته وه.

خیزانه که ی زه که ریا (علیهما السلام)

خیزانه که ی زه که ریا (علیه السلام) ئه و ئافره ته چاکه کاره راستگو ئارامگره بوو که له مالی چاکه کاریدا گه وه بوو بوو، و به نه زوکی تاقی کرایه وه، و له سه ر ئه م کرده وه یه ئارامی گرت و پووی کرده گوێپایه لی و فره مان بهرداری خوای گه وه و پێشبرکی له خهیر و چاکه دا و به رده وام بوون له سه ر بانگخوازی چاکان، خوای گه وه له وه سفی ئالی زه که ریا دا فەرموویه تی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ (الانبیاء: ۹۰). به راستی خوای گه وه وه لایمی دوعا و پارانه وه که ی زه که ریا (علیه السلام) ی دایه وه و خیزانه که ی بو چاک کرد، به وه ی که گونجاو و له بار بێت و سکێر بوون و مندا ل بوون پاش ئه وه ی که نه زوکی بوو، به وه ی که چاکه ی له سه ر چاکه بو زیاد

کرد و یه‌حیا (علیه السلام) ی پێ به‌خشی، و که پیغه‌مبه‌رایه‌تی و چاکه‌کاری له
باوکییه‌وه‌هرگرت، و چاکه‌کار بوو به‌رامبه‌ریان و چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردبوون.

بهشی دهیهه

ئافره تان له سه رده می پیغه مبهردا (ﷺ) که خوی گه وره قورئانی دهمباره یان

دابه زاندوووه

باسی یه کههه:

ئه وهی دهمبارهی پوداوی (افک) بوهتانی خاتوو عانیشه دابه زیوووه:

ئهه باسه له سی تهوهره پیک دیت:

تهوهرهی یه کههه: چیرۆکی پوداوی (افک) که له ههردوو (صحیح) دا هاتوووه.

تهوهرهی دووهم: تهفسیری شیکاری بۆ ئایه تهکانی که له پوداوی (افک) دا دابه زیوووه.

تهوهرهی سی یهه: وانه و سووده گرنگهکان:

۱. حوکمی ئهه که سانهی که بوهتانیان بۆ دایکی ئیمانداران (عانیشه) و سه رجهه

ئافره تهکان و دایکانی باوه پدار پیکهستوووه.

۲. ئایا کردهوه چاکهکان به نهجامدانی تاوانی گه وره به تال دهبنهوه؟

۳. بهرنامهی ئیسلام له پاراستنی ئابرو و شه رهفدا.

پیشهکی و دهست پیک:

پیغه مبهیری خوا (ﷺ) تووشی زۆریک له ناره حهتی و گرفت و تاقی کردنه وهی قورس و

گران هاتوووه، حالی نهویش وهک حالی سه رجهه پیغه مبهیران (عليهم السلام) بووه، که

خوی گه وره به شیوازی قورس تاقی کردونه تهوه. لهو تاقی کردنه وه قورسانهی که

تووشی پیغه مبهیر (ﷺ) هات، بریتی بوو لهو شالآوه کویرانه و هه پر مهکییهی که

دهرباره ی عانیشه کردیان، و بوهتانیان بۆ پیک خست، له کاتی کدا که راستگۆ بوو، و

کچی (ابو بکر الصدیق) بوو. ئه وهی سه ره پر شتی ئهه تاوان و بوهتانه گه وره یه ی کرد،

به پر به ی پشتی دوو پوههکان بوو که (عبدالله کوپی ابی سلول) بوو. بوهتان و درۆکه ی

دروست کرد و به ناو هه موو مه دینه و دهو رو به ریدا بلاوی کردهوه، تا بهو کاره ئازاری

پىغەمبەر (ﷺ) بىدات و، تانە و تەشەر لە پىغەمبەررايەتتەيەكەي بىدات و تا سەرقالى بىكات و لە بانگەوازەكەي دوورى بخاتەو و وىنەي پىغەمبەر لەبەرچاوى خەلكى بشىوئىنىت. بەم جۆرە و بەپاستى خواي پەرورەدگار دەربارەي پاكي و بىتوانانى عائىشە دوا و ئايەتى دەربارەي دابەزاند، و رەدى ئەوئەي دايەو و كە كافران و بوختانچىيان دروستيان كردبوو، خواي گەورە چەند ئايەتتىكى پوون و ئاشكرای دابەزاند، كە جوپرەئىل ھىناي بۆ سەر دلى پىغەمبەر (ﷺ). ئەم ئايەتە پىروزانە پاكي عائىشەيان سەلمانە لەو درۆ و بوختانەي كە بۆيان رىك خستوو، و شايەتى پاكي و بىتوانيان بۆدا. چەند ئايەتتىكى پوون بوون كە حوكمى گەورە و پونكەرەوئەيان تىابوو

تەوئەرى يەكەم:

چىزىكى رووداوى (إفك) كە ئە ھەردوو (صحیح) دا ھاتوو:

(الزھرة) دەئىت: (سعيدى كوپى المسيب) و (عتبەي كوپى الزبير) و(علقمەي كوپى وقاص) و(عبدالله ي كوپى عبدالله ي كوپى عتبەي كوپى مسعود) بۆيان گىراومەتەو دەربارەي رووداوەكەي (عائىشە)(خوا لىي پازى بىت) خىزانى پىغەمبەر (ﷺ) كاتىك بوختانچىيەكان ئەوئەيان دەربارەي وت كە وتیان. ھەريەك لەوانە چمكىك لە پىوايەتەكەي عائىشەيان بۆ گىراومەتەو، بەلام ھەندىكىيان لە ھەندىكى تریان باشتەر لەبەريان كردبوو، چىزىكەكەيان باشتەر دەزانى، منىش لە ھەريەكەيانەو ئەوئەم لەبەرکردوو كەبۆي گىراومەتەو، قسەي ھەندىكىشىيان لەناويەكدا راستى قسەي ئەوانى تریان دەسەلمىنىت، دەئىن: (عائىشە) (خوا لىي پازى بىت) خىزانى پىغەمبەر (ﷺ) وتوئەتى: كاتىك پىغەمبەر (ﷺ) بچوايە بۆ سەفەر، لەنىوان ژنەكانىدا كامەيان پشكيان بەركەوتايە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لەگەل خۆي دەيبرد، (عائىشە) (خوا لىي پازى بىت) دەئىت: لە يەكەك لە غەزاكاندا، تىروپشكى كردوو من دەرچوم، منىش لەخزمەت پىغەمبەردا (ﷺ) پۆيشتەم پاش دابەزىنى (ئايەتى) حىجاب من لەو سەفەردا كە لەناو كەژاوەكەمدا ھەلەدەگىرام و دادەنرەم، كاتىك پىغەمبەر (ﷺ) لە جەنگەكەي بويەو و بىريارى گەرانەوئەي داو لە مەدىنە نزىك بووئەو، شەويكىيان بىريارى پۆيشتەنى دا، منىش لەو كاتەدا پۆيشتەم لەسوپاكە دووركەوتەم. كاتىك پىوئىستى سەرئاوم

ئەنجامدا، گەرپامەوہ بۆلای کۆچ وبارەکه، دەستم دا له سنگ و بەرۆکم، سەیر دەکەم ئەو ملوانکەییە که لەموروی (ظفار) بوو، بچرا بوویەوہ، بۆیە گەرپامەوہ بەدوای ملوانکەکەمدا دەگەرپام، ئەو گەرپانە دوای خستم، ئەو چەند کەسە ی که کەژاوەکە ی میان باردەکرد، کەمن سواری دەبووم، وایان زانی بوو کەمنی تێدام، ئەو کاتەیش ژنان سووکەلە بوون، ئەوئەندە قەلەو و گۆشتن نەبوون، کەم خۆر بوون، ھەر ئەوئەندەیان دەخوارد کە پێی بژین، ئەو خەلکەیش کاتیگ کەژاوەکەیان ھەلگرتبوو، بەرزیان کردبوو ھەستیان بەسووکی کەژاوەکە نەکردبوو، منیش تازە سال و تازە پینگەیشتوو بووم، ووشترەکیان ھەستاندبوو پۆیشتبوون، منیش ملوانکەکەم دۆزییەوہ دوای ئەوہی سوپاکە کەوتبووہ پێ، کە ھاتمەوہ ھەروارگەکیان، سەیردەکەم کەسی تێدا نەماوہ، منیش گەرپامەوہ بۆ ئەو شوینە ی کەتاییدا بووم، وامزانی خەلکەکە بۆم دەگەرپێن و دینەوہ بەدوامدا له کاتیگدا کەمن دانیشتبوم له شوینی خۆما خەو زۆری بۆھینام و خەوم پیاکەوت (صفوان) ی کوپی (المعطل السلمي) لەدوای سوپاکەوہ سەرخەوی شکاندبوو، له کۆتایی شەودا کەوتبووہ پێ، دەمەو بەیان گەیشتبووہ شوینەکە ی من، تارمایی زەلامیکی خەوتووی بینی و ھات بۆلام و ناسیبوو می، چونکە پێش فەرزکردنی حیجاب منی بینی بوو، منیش بەدەم ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ی ئەوہوہ خەبەرم بویەوہ، کاتیگ ناسیمەوہ کت وپەر بەچمکی چارشێوہکەم پوخسارم داپۆشی، بە خوا نەھیچ قسەییەکی لەگەل کردم و نەھیچ ووشەییەکم لی بیست جگە له ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾، یەکسەر ووشترەکە ی ئیخ داو پێی لەسەر دەستی دانا و منیش سواری بووم جەلەوی ووشترەکە ی گرت و ھینامی تا گەیشتینەوہ بە سوپاکە، پاش ئەوہی لەناو جەرگە ی نیوہپۆدا لەبەر گەرما لایاندا بوو، ئەوہی دەمی وەردا لەوباسە ی من تیاچوو، ئەوہی پشکی ھەرە گەورە ی بەرکەوت (عبدالله کوپی ابي کوپی سلول) بوو، کاتیگ ھاتینەوہ بۆ مەدینە، بۆ ماوہی مانگیگ نەخۆش کەوتم، توومەس خەلکی ھەر قسە ی بوختانچییەکان ئەم بەر و و ئەوبەر پێ دەکەن و منیش ناگام له ھیچ نییە، وھەستی پێناکەم، بەلام لەوہدا کەوتبوومە گومانەوہ کە پیغەمبەر (ﷺ) ئەو سۆز و بەپەرۆشەوہ بونە ی جارانی بۆم نەماوو کە لەکاتی نەخۆشیمدا لیم دەدی، بەلکو ھەرئەوئەندە نەبیت کە کاتیگ دەھاتە ژوورەوہ سەلامی دەکرد و، دەیفەرموو: (نەخۆشەکەتان چۆنە) منیش ئەوہ دەیخستمە گومانەوہ و ھەستیشم بەھیچ خراپەییەک نەدەکرد، تاوہکو شەویکیان پاش ئەوہی کەمیک

باش بووبوم، لەگەڵ داىكى (مسطح)دا چووين بۆ سەراوکردن ئەو شۆين دانىشتنمان بوو، شەواو شەو دەردەچووين بۆ سەرتاو، ئەمەيش پيش ئەوئى سەرتاو دروست بکەين لەنزىك مالهەکانماندا، کارو پيشەکان وەك کارو پيشەئى عەرەبە پيشووەکان بوو، لە چوونە سەرتاودا ھەزمان نەدەکرد کە ئاودەست لەپاڵ مالهەکانماندا دروست بکەين، من و داىكى (مسطح) ى كچى (ابى رھم) ى كوپى (عبدال مطلب) كوپى (عبدالمناف) بووين، داىكىشى كچى (صخر) ى كوپى (عامر) ى پوورى (ابوبكر الصديق) بوو (خوالئى پازى بئىت)، كوپەكەيشى (مسطح) ى كوپى (اثاثە) ى كوپى (عبد) ى كوپى (عبدال مطلب) بوو، من و داىكى (مسطح) كاتىك سەرتاومان کرد ھاتىن بەرەو پووى مالهەكەى من، داىكى (مسطح) پئى لە دامئىنى كراسەكەى ھەلکەوت و وتى: دەك بەدبەخت بئىت (مسطح)، منىش پئىم وت چەند خراپت وت، نزا لە كەسئىك دەكەيت كە ئامادەئى جەنگى بەدر بوو؟، ووتى: ئەئى داماوى باوان شىواو، ئەئى نەت بئىستووھ چى دەلئىت؟ وتم: چى وتووھ؟ دلئىت: ئئىتر دەنگ و باسى بوختانچەكانى بۆ گىپرامەوھ، منىش ئەوئەندەئى تر نەخۆش كەوتم، كاتىك گەپرامەوھ بۆ مالهەو پئىغەمبەر (ﷺ) ھاتە ژوورەوھ بۆ لام سەلامى كرد و فەرمووى: (نەخۆشەكەتان چۆنە)، منىش وتم: پئىگەم دەدەئىت بچمەوھ بۆ لاى داىك و باوكم، دەموئىست لەپئىگەئى ئەوانەوھ دلئىابام لەو ھەوالە، پئىغەمبەر (ﷺ) پئىگەئى دام، منىش ھاتمەوھ بۆلاى داىك و باوكم، بەداىكمم وت: داىە خەلئى چى دەلئىن؟ وتى: ئەئى كچۆلەئى خۆم گوئ مەدەرى، بەخوا كەم پئىك كەوتووھ ژئىكى جوان لاى پىاوىك بئىت و خۆشى بووئىت و سەربەھەوئى بئىت، و قسەئى زۆرى لەسەر نەكرئىت، وتم: (سبحان الله) خەلئ ئەم قسەئىيەئىان كرد؟ دەلئىت: ئەو شەوھ تا بەئىانى گرىام فرمئىسك نەدەنىشتەوھ، خەو لەچاوم نەدەكەوت، بۆ بەئىانىش ھەر دەگرىام، لەو ماوئەدا وەحئى دواكەوت، پئىغەمبەر (ﷺ) (علئى كوپى ابئى طالب) و (اسامەئى كوپى زئىد) ى بانگ كەردبوو پاوئىژئى پئى كەردبوون سەبارەت بە وازھئىئان لە خئىزانئى، (اسامە) ئامارژەئى بۆ كەردبوو بەوئى كە دەئىزانئى لەپاكئى خئىزانئى، و بەو خۆشەوئىستئىيەش كە دەئىزانئى لەدلئىدا ھەئى، بەرامبەر بە خئىزانئى، وتبووى: ئەئى پئىغەمبەرى خوا ئئىمەئىش لەچاكە بەولاوھ ھىچمان لئى نەدئىووھ، (علئى كوپى ابئى طالب) ىش وتبووى: ئەئى پئىغەمبەرى خوا (ﷺ) خۆ خوا تەنگئى زەوئى لئى نەھئىناوئىيەتەوھ يەك، خۆ ژئانى تر جگە لە ئەو زۆرن، ئەگەر بئىش چئىتە لاى كارەكەرەكەئى پاستئىت پئى دەلئىت، دەلئىت: پئىغەمبەرى خوا (ﷺ) (بەرئىرە) بانگ دەكات و دەفەرموئىت: (ئەئى بەرئىرە ھىچ شئىكەت لە عائئىشە بئىنىوھ كە بتخاتە گومانەوھ)؟

به ریرهش ده لیت: سویند بهو که سهی که تو ی به راستی په وانه کردوه هر گیز هیچ شتیکم لی نه بینوه که لئی به عیب بگرم، نه و نه ده نه بیت که نهو کچیکى مندا لکاری تازه پینگه یشتووه له ماله وه به سهر هویره کهیدا خهوی لی ده که ویت، مهر و مالات هویره کهی ده خوات، پیغه مبه (ﷺ) چوو سهر مین بهر و هندی که لیه ی و گازنده ی له (عبدالله کوپی اُبی کوپی سلول) کرد و فرموی: نهی کو مه لگی مسولمانان کی هیه پشتم بگریت له دژى پیاویک که نه زیهت و نازاری بوم که یشتو ته خاو و خیزانیشم، به خوا من له نه هل و خیزانی خوم له چاکه نه بیت هیچ شتیکى دیکه یان له باره وه نازانم، باسی پیاویکیش ده کهن خهیر نه بیت هیچ شتیک له باره یه وه نازانم، له گهل خومدا نه بیت نه هاتو ته ماله وه)، (سعدى کوپی معاذى الانصارى) (خوا لئی پازى بیت) ههستا و وتی: من پشتت ده گرم له دژى، نه گهر له (اوس) ه، ده دین له گهر دنى نه گهر له برا (خه زه جى) یه کانی شمانه، چون نه مرمان پی ده فرموییت ئیمه ییش نه مره کهت به جی ده هین، ده لیت: (سعدى کوپی عبادۀ) ههستا، که سه رۆکى خه زه ج بوو پیاویکی باش بوو، به لام ده مارگر تى و وتی: به خوا درۆت کرد نایکوژین و نایشتوانیت بیکوژیت، (اُسید) ی کوپی (حضیر) ییش، که نامۆزای (سعدى کوپی معاذ) بوو، به (سعدى کوپی عبادۀ) ی ووت: به خوا درۆت کرد هر ده بیت بیکوژین، چونکه تو دوو پیت، پاساو بو دوو په وانه کان دینیت هوه، ههروه ها دوو هۆزه که له (اُس) و (خزرج) تی به لچوون، تا خه ریک بوو ده ست بده نه یه کترى و به نه گن، پیغه مبه (ﷺ) هر له سهر مین بهر که وه خه ریک بوو، بیده نگى ده کردن، تا بیده نگ بوون، نه ویش بیده نگ بوو، ده لیت: منیش نهو پۆزه هر ده گریام، فرمیسکم نه ده نیشته وه، و خه وه نه چوو چاوم پاشان بو شوى داهاتویش هر به بهرده وامى ده گریام، فرمیسکم نه ده نیشته وه و چاوم نه نه چوووه خه، باوک و دایکیشم وا گومانیان ده برد که گریان جه رگم ده بریت، له کاتیکدا نه وان ههردوکیان له لام دانیشتبوون، منیش ده گریام، ژنیکى (انصارى) داواى مۆله تى هاتنه ژووره وه ی کرد بیت بۆلای من، منیش مۆله تم دا، دانیشت ده ستى کرد به گریان، ده لیت له کاتیکدا بهو حاله وه دانیشتبوین پیغه مبه (ﷺ) هاته ژووره وه و سه لامى کرد پاشان دانیشت، ده لیت: لهو کاته وه که نه وه ده ربارم وترا بوو، پیغه مبه (ﷺ) له لام دانه نیشتبوو، ماوه ی مانگیک تپه پرى کردبوو هیچ وه حیه کی ده ربارى من بو نه هاتبوو، ده لیت: ئینجا پیغه مبه (ﷺ) دواى شایه تومان هینان فرموی: نهی عایشه من له باره ی تو وه نه وه و نه وه پینگه یشتووه، جا نه گهر تو پاکیت نهوا خواى بالاده ستیش پاکیت

ددردهخات، خو نه گهر له گونا هېش نزيك كه وتوويته وه داواي ليخوشبون له خوا بكه، و ته وبه بكه، چونكه بهنده نه گهر كاتيك داني نا به گونا هېكدا پاشان ته وبه ي كرد، خوا ته وبه كه ي لى ودرده گريئت، ده لئيت: پيغه مېهر (ﷺ) قسه كانى ته واو كړد، فرميسكم ووشكى كرد تاوه كو هه ستم به دلؤپيك نه ده كړد لى، به باوكمم وت: له بريتي من وه لامى پيغه مېهرى خوا (ﷺ) بدره وه، نه وېش وتى: به خوا نازانم چ وه لاميكى پيغه مېهرى خوا (ﷺ) بده مه وه، ئينجا به دايكمم وت: له بريتي من وه لامى پيغه مېهرى خوا (ﷺ) بدره وه، نه وېش وتى: به خوا نازانم چ وه لاميكى پيغه مېهرى خوا (ﷺ) بده مه وه، منيش ووتم: له كاتيكدا كه من ئافره تيكى مندالكاريش بووم، قورئانيشم زور نه ده زانى، به خوا من چاك نازانم ئه مه ي كه بيستوتانه به ته واو ته ي له دلتانا جيگيربووه و باوه پرتان پيى كردوه، جا نه گهر من پيتان بليم: من پاكم - خوايش ده زانيت كه من پاكم - به وه باوه پرم پيى ناكهن، خو نه گهر دانيش به شتيكدا بنيم بوتان، كه خوايش چاك ده زانيت كه من پاكم نه وه باوه پرم پيى ده كهن، به خوا من هېچ نمونه يه كم ده ست ناكه وئيت بو خوم و خوشتان مه گهر هر نه وه نه بيت كه باوكى يوسف (عليهما السلام) فرموى: ﴿فَنَصَبُ جَبِلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعْنُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾. ده لئيت: پاشان پووم وهر گيپرا و له سر جيگاكه ي خوم پالنه ووتم، ده لئيت: به خوا من نه و كاته چاك ده مزاني كه پاكم، خوايش به پاكي خوم پاكيم ددردهخات، به لام باوه پرم نه ده كړد كه خوا له باره مه وه وهى بنيريت و بخوينرته وه، خوم لا بچوكتر بوو له وهى كه خواي بالاده ست له باره مه وه بيته گوftar، به لام من ئوميدم و ابوو كه پيغه مېهر (ﷺ) خه ويك ببينيت، خوا به هويه وه پاكيم دربخات، به خوا پيغه مېهرى خوا (ﷺ) له جيى خوئ نه جولا و كه سيش له دانيشتوانى ماله كه دهر نه چوو بوون تاوه كو خواي گه وړه وهى نارده سر پيغه مېهر (ﷺ) نه ووترس و لهرزه ي كه له كاتى دابه زيني (وهى) دا، دايد ه گرت له وئشدا دا يگرت تاوه كو به پرا ده يه ك وهك ورده مروارى ئاره قى ئى ده چؤپرا له پوژى سه رماو سؤله ي زستاندا، له قورسايى و سه ختى نه و ووشه يه ي داده بزيه سه رى، ده لئيت: كاتيك (وهى) كو تايى هات پيغه مېهر (ﷺ) پيده كهنى، يه كه م ووشه كه پيى هاته گو نه وه بوو كه فرموى: ((مژده ت لى بيت نه ي عايشه خوا پاكي دهر خستيت)) دايكم پيى ووتم: هه سته به لايه وه، منيش ووتم: به خوا هه لناسم به لايه وه ته نها سوپاسى نه و خوايه ده كه م، نه و خوايه ي كه پاكي منى دهر خست، ده لئيت: خواي بالا ده ست ده نايه تى نارده خواره وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاؤُوا

واته: (بئگومان ئهوانهى بوختانه كه يان ههلبهست دهستهيهك بوون لهخۆتان، وادهزانن كه ئهو بوختانه خراب بوو بۆتان، بهلكو خهير بوو بۆتان). خواى گهوره و بالا دهست بهم ئايه تانه پاكي منى ده رخست، (ابوبكر) (خوالينى پازى بيئت) -كه له وهو پيش خهرجى (مسطح)ى ده كيشا له بهر خزمایه تى و ههژارى و نه دارى به كهى -وتى: به خوا له مه ولا ههركيز ههچ شتيكى ناده مى، پاش ئه وهى كه به عائيشه ي ووت: خواى بالا دهستيش ئه م ئايه تهى نارد: ﴿وَلَا يَأْكُلُ أُولُوا الْفَضْلِ﴾. واته: (ئهوانهى كه خاوهنى سامان و به خشنده بين له ئيوه با سويند نهخۆن كه يارمه تى خزمان و ههژاران و كوچه ران له پيناوى خوادا نه دن، با لييبورده بن و چاوپۆشى بكن، ئه ي حه زناكهن خوا ليتان خوش ببين؟ خوايش لييبورده و ميهره بانه). (حيان) ي كوپى (موسى) ده لئيت: (عبدالله) ي كوپى موبارهك ده لئيت: ئه م ئايه ته هيوابه خشتري نايه ته له قورئاندا، ئينجا (ابوبكر) (خوالينى پازى بيئت) ووتى: به لئى به خوا من حه ز ده كه م خوا ليم خوش ببينت بويه گه رايه وه بۆ خه رجى كيشانى (مسطح) كه له وهو پيش ده يكيشا و وتى: ههركيز لئى ناگرمه وه، عائيشه (خوا لئى پازى بيئت) ده لئيت: پينغه مبه رى خوا (ﷺ) پرسى ريشى له (زينب)ى كچى (جحش)ى (خيزانيشى) كرد بوو له باره يه وه: ((داخۆ ههچى لئيه ده زانئيت؟)) يان ((بينيوته)) ئه ويش و تبوى: ئه ي پينغه مبه رى خوا (ﷺ) چاو و گويم ده پاريزم خه ير نه ببينت ههچ شتيكى تر نازانم، عائيشه (خوا لئى پازى بيئت) ده لئيت: له ناو خيزانه كانى پينغه مبه ردا ته نها ئه و له جوانيدا هاوشانى ده كردم، به لام به خوپاريزى و خواناسى خويه وه، خوا پاراستى، به لام (حمنة)ى خوشكى هه ر له سه رى ده كرده وه تا تياچوو له گه ل ئهوانهى كه تياچوون. (الزهري) ده لئيت: ئه مه بوو پوخته ي سه رگوزه شته ي ئه و چهنده كه سه ي كه پينيان گه يشتووه.^{٩٧}

تەوھرى دووم:

تەفسىرى شىكارى بۇ ئايەتەكانى كە ئە ھوداوى (إهك) دابەزىووه:

ھونكردنه وھىيەك دەربارەى ناوھرۇك:

كانتلك پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھوكمى بوھتانى بۇ ئافرىتانى پارىزراو و پاك داوین پونكردەو، و باسى گەورەى كارەكەى كرد، پاش ئەمەيش ھوكم و بىرارى بوھتانى بۇ ھاوسەرانى پاك داوین پونكردەو، پاش ئەوەيش ھوكمى بوھتان و تۆمەتباركردن بۇ دايكانى باوھرداران پونكردەو، كە خىزانى كۆتا پىغەمبەرى بەرپىز بوون بۇ مرقۇئايەتى بەگشتى، خواى گەورە، گەورەى ئەم كارە و سزاكەى پونكردەو ھەروەك چۆن پاكى عائىشەى (پەزى خواى لى بىت) پوون كردهو.

خاوەنى تەفسىرى (في الظلال) دەئىت: (...پاش تەواو بوون لە پونكردەو ھوكمى بوھتان، نمونەيەك لە تۆمەت پىكخست و بوھتان دىت كە پىسى تاوان و ناپەسەندىيەكەى دەردەخات، كە مالى پاك و بەرپىزى پىغەمبەر (ﷺ) دەگرىتەو، و باسى شەرفى پىغەمبەرى خواو (ﷺ) -كە بەرپىزترىن مرقۇئە لای خوا- و شەرف و ئابپوى ھاوئە بەرپىزەكەى (ابى بكر الصديق)ە، كە بەرپىزترىن مرقۇئە لای پىغەمبەر (ﷺ) و شەرفى پىاويك لە ھاوئە بەرپىزەكان، كە (صفوان)ى كوپى (معطل)ە، كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) شاىەتى بۇ دەدات كە ھىچى ئى نەدىو تەنھا خەير و چاكە نەبىت.^{۵۱۸}

ئەو ھوداوه بۇ ماوھى مانگىكى تەواو موصلمانانى لە ناو شارى مەدىنەدا سەرقال كرد، بىگومان وەلامىكى تىر و تەواو و چارەسەرىكى شىفا بەخش و بىرارىكى يەكلاى كەرەو لە باشتىن بىراردەرەو بەدوايدا ھات، كە ھىچ شتىكى ئى ناشاردرىتەو، و ھىچ شتىكى ئى ون نابیئ نە لە زەوى و ئەلەئاسماندا.

وەلامىكى يەكلاى كەرەو بەدەرپىنى پاكى و بىتاوانى بۇ عائىشە ھات كە تۆمەت و بوھتانیان دابوئە پالى بوھتان چىيەكان.

ئیمیش مه لوئسته یه که ده کهین له گهل ئه و ئایه ته پیرۆزانه ی که له م باره یه وه دابه زین...
 خوای گه وره فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ﴾ ووشه ی (الافک) له درۆ
 گه وره تره، (اصل) هکه ی بریتییه له: (القلب)، ووشه ی (المؤتفکة) ی لیوه رگیراوه، که
 شاره که ی قهومی (لوط) (علیه السلام) به و ناوه وه ناوئرا، چونکه کیشانه و پیوانه کانیان
 هه لگیرابویه وه، به جوړیک شه پریان کردبوویه خهیر و خهیریان کردبوویه شه پ، چاکه یان
 کردبوویه خراپه و خراپه یان کردبوویه چاکه، خوای گه وره ییش قهومه که ی له ناو برد و
 (لوط) (علیه السلام) ی پزگار کرد له گهل ئه و که سانه ی که باوه پریان هیئا بوو.

خوای گه وره فهرمووی: ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ (۵۳) فَتَشَاكَهَا مَاعَشَىٰ﴾ (النجم: ۵۳-۵۴).

واته: (هه ر ئه و زاته تاوانباران و شهروال پیسانیشی ژئرا و ژوور کرد، ئینجا ئه و
 دیهاتانه ی داپۆشی، ئه وه ی که داپۆشی (به بهردباران)).

خوای گه وره هه مووی ژئرا و ژوور کرد، سه ره وه ی خسته ژئره وه و ژئره وه ی خسته
 سه ره وه، واته له و شینوه و شینوازه ی که هه یبوو گوژی، ئه و قسه و درۆ و بوهتانه ی که
 بو خاتوو عایشه یان ریک خستبوو، خوای گه وره به (افک) ناوی برد، چونکه ئه وه ی
 زانراو و ناسراو بوو له ودا پینچه وانه ی ئه وه بوو که باسکرا بوو، ئه و پاک و پاک داوین و
 له خواترس بو، ده رباره ی ئه و ده ربهرینه ی که هاتبوو ده رباره ی ئه و دیار بوو که
 دروستیان کردبوو، ریکیان خستبوو، و له لایه ن خویانه وه دروستیان کرد و ده ربیان به ی
 و ئاشکرایان ده کرد، به بی ئه وه ی هه یچ بنه مایه کی هه بیئت.

﴿عُصْبَتُنْكُمْ﴾

واته: ئه و که سانه ی که ئه و درۆ و بوهتانه یان ریکخست هه ر کۆمه ل و ده سته یه ک بوون له
 ناو خوئاندا بوون، که سه رکرده و که سانی دووپو بوون، که له سه رویانه وه (عبدالله ی
 کوپی ئوبه ی کوپی سه لول) بو، که سه رکرده ی دووپووان بوو، (زیدی کوپی
 رفاعه) هه روه ها ئه ویش هه ر له دووپووان بوو. و (حسان ی کوپی ثابت) و (مسطح) ی
 کوپی (اثاته) و (حمه) ی کچی (جحش) و که سانی تریش که له م کاره وه تیوه گلابوون.

پيشهوا (الرازي) ده‌لێت: (ووشەي ﴿مُكْرٌ﴾. واتە: ئەوانەي كە بەدرو و بوهتانه‌كه‌وه هاتن دەر‌بارەي عايشه، كۆمه‌لێك بوون لە خۆتان ئەي باوه‌پداران، چونكه (عبدالله) له‌ناو ئەو ده‌سته‌دابوو، كە بە ئاشكرا حوكمى ئيمان و باوه‌رى به‌سه‌ردا دە‌درا.^{١٩}

﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُم﴾ (النور: ١١). بە راستى ئەمه له‌لایه‌ن دوژمنانى دینه‌وه دەر‌كه‌وت له‌ دوو‌په‌وه‌كان له‌وه‌ي كە دله‌كانىانى له‌سه‌ر راهاتبوو له‌ نيه‌ت و مه‌به‌ستى خراپ و پيس و ئاپه‌سه‌ند، له‌ دەر‌خستن و ئابرو‌چو‌نياندا خه‌ير و چاكه‌ي تيا‌بوو بۆ باوه‌پداران به‌ جوړي‌ك كە باوه‌پداران خويان ئۆ به‌ دوور ده‌گرتن و خويان له‌ نه‌خشه و پلانه پيسه‌كانيان ده‌پاراست.

خاوه‌نى ته‌فسيرى (الكشاف) ده‌لێت: (ماناي ئەوه‌ي كە ده‌لێت خه‌يرى تيايه بۆ ئەوان: بېنگومان ئەوان به‌و هۆيه‌وه پاداشتى گه‌وره‌يان ده‌ست كه‌وت، چونكه تاقى‌كردنه‌وه‌يه‌كى ئاشكرا و به‌لا‌ونا‌ره‌حه‌تیه‌كى ديار بوو، و هه‌ژده‌ ئايه‌ت دەر‌بارەي دابه‌زى، هه‌ريه‌كه‌يان سه‌ربه‌خۆ بوو به‌وه‌ي كە به‌گه‌وره دانان بوو بۆ قه‌در و پايه‌ي پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) و دلدانه‌وه بوو بۆي و پاك پاك‌گرتن بوو بۆ دايكى باوه‌پداران (سه‌لامى خويان لى بێت). و پاك پاك‌گرتن بوو بۆ ئەهل و به‌يتى پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) و مه‌ترسى خسته‌وه بوو بۆ ئەو كه‌سانه‌ي كە له‌و باره‌يه‌وه يان قسه‌يان كردبوو يان بيس‌تيان و به‌ ئاپه‌سه‌نديان نه‌زانى و گو‌ييان لى نه‌ئاخنى).^{٢٠}

زانا (ابن كثير) له‌ ته‌فسيره‌كه‌يدا ده‌لێت: ﴿بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ واتە: خه‌ير بۆ ئەوان له‌ دنيا و قيامه‌تیشدا، زمانخالى راستيه‌يه له‌ دنيا و پله‌ به‌رزى يه‌ له‌ قيامه‌تدا، و دەر‌خستنى شه‌رف و پريزه بۆ ئەوان، به‌وه‌ي كە خواي گه‌وره‌ گرنگى دا به‌ عايشه (خوا لى پازى بێت) به‌وه‌ي كە پاكي ئەوى له‌ قورئاندا دابه‌زاند و جيگيرى كرد: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَكُلٌّ مِنْ خَلْفِهِ﴾ (فصلت: ٤٢).

واته: (هه‌يچ ناحه‌قى و نادروستى و ناته‌واوى يه‌ك پوو ناكاته قورئان له‌ هه‌يچ لايه‌كه‌وه و له‌هه‌يچ كاتى‌كدا).

^{١٩} - مفاتيح الغيب ١٧٤/٢٣.

^{٢٠} - الكشاف للزمخشري ٢/٢١٨.

كاتيك (ابن عباس) (خو ليئي پازي بيٽ) چويه لاي عائيشه كه له ساته ومختي مردندا بوو، پني فرممو: مژدهت لي بيٽ: بيگومان تو خيزاني پيغه مبهري خوايت (ﷺ)، توي خوشويستوه، بيچكه له توپش كچي ماره نه كرده و نه يكر دوته هاوسهري خوئي، و پاكي و بيتاواني تو له ناسمانه وه دابهزي. (ابن جرير) له ته فسره كهيدا به (سندك، له (محمد) ي كوپي (عبدالله) ي كوپي (جحش) وه گيڙاويه تيبه وه، ووتي: (عائيشه و زينب) (خو لييان پازي بيٽ) شانازيان ده كرده، زينب ووتي: من نهو كه سه بووم كه باسي هاوسه گرگريم له گهل پيغه مبهري (ﷺ) له ناسمانه وه دابهزي، پاشان عائيشه ووتي: منيش نهو كه سه بووم كه باسي پاكيم له ناسمانه وه دابهزي.^{۲۱}

هروه ها له وخيره ي كه له م پووداوه دا بوو، چهند هلو نستيكي جوان و بينراوي تيا بهديكرا و دهركهوت بو پيغه مبهري خوا (ﷺ) و هاوه له بهريزه كاني، پيغه مبهري (ﷺ) كه سايه تي يه كي وا بوو كه له هه موو كه س زياتر غيره ي زياتر هه بوو له سهر شهره ف و ئاېروي خوئي، بهرگه ي ئازار و نارېه تي خه لكي دهگرت له شهره ف و ئاېروي خويدا، خو نه گهر بويستايه له ملي ههركه س بدات كه تيوه گلابوون به م پووداوه ويگومان له ملي دودا.

كاتيك نايه ته كان دهرياره ي پاكي عائيشه دابهزين، بينيمان كه پيغه مبهري خوا داري حه دي له كه س نه دا ته نها لهو كه سانه نه بيت كه تاوان و بوه تانه كيان له سهر ساغ بوويه وه و سه لما، نه وه عائيشه ي بهريزه بوو كه پوويه پووي نه م نارېه تي يه بوويه وه به ئارامگرتن و دامه زراوي و پووي كرده خواي گه وه، نه وه (ابو بكر الصديق) بوو، كه به راستي سويندي خوارد كه ئيتير يارمه تي كه سه نزيكه كه ي خوئي نه دات كه (مسطح) ي كوپي (اثاثه) بوو، كه به ئاېروي عائيشه وه تيوه گلا.

به لام دهرياره ي نه مه نايه تي خواي گه وه دابهزي و فرموي: ﴿وَكَايَلُكُلُ أُولَ الْأَفْضَلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيُغْفَرُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النور: ۲۲).

واته: (نه وانه ي كه خاوه ني سامان و به خشنده بين له ئيوه با سويند نه خون كه يارمه تي خزمان و هه ژاران و كوچبه ران له پيناوي خوادا نه دن (له بهر نه وه ي به شدار بوون له

وتنی بوختانکه‌دا). ده‌با لی‌بورده‌بن، ده‌با چاوپۆشی بکه‌ن، مه‌گه‌ر هه‌زناکه‌ن خوا لی‌تان خوش بی‌ت، خوا‌یش هه‌میشه لی‌خۆش‌بوو می‌هه‌رهبانه‌). (ابوبکی) (خوا لی‌ی پازی بی‌ت) ده‌لی‌ت: به‌خوا به‌پاستی هه‌زده‌که‌م خوا لی‌م خوش بی‌ت، و ئه‌و به‌خشینه‌ی که ده‌یدا به (مسطح) بۆی گێ‌پرایه‌وه که بری‌بووی، و وتی: سو‌یند به‌خوا هه‌رگیز لی‌ی نابهرم.

ئه‌وه هاوسه‌رانی تری پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) بوون -که هه‌ویه‌ی عایشه‌ بوون- ته‌نها خه‌یر و چاکه نه‌بی‌ت هیچ ده‌رباره‌ی عایشه نالی‌ن، ئه‌مه‌یش به‌ جوانی له هه‌لۆ‌یستی (زینب ی کچی جحش) دا، بۆمان ده‌رده‌که‌وی‌ت که غیری زۆری له عایشه ده‌کرد، به‌لام ته‌نها خه‌یر و چاکه‌ی ده‌رباره‌ی وت. عایشه (خوا لی‌ی پازی بی‌ت) ده‌لی‌ت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌رباره‌ی من پرسیا‌ری کرد له (زینب ی کچی جحش)، وتی: ئه‌ی زینب، چیت زانیوه و چیت دیوه ئه‌ویش وتی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) من گو‌ی‌چکه و چاوی خۆم ده‌پارزم، و سو‌یند به‌خوا خه‌یر و چاکه نه‌بی‌ت هیچ ده‌رباره‌ی نه‌زانیوه، عایشه وتی: ئه‌و خیزانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو، که چه‌ند و چوونی زۆر له‌گه‌ل مندا ده‌کرد، به‌لام خوا‌ی گه‌وره به‌هۆ‌ی وه‌رع و له‌خواترسی یه‌که‌یه‌وه پاراستی، به‌لام خوشکه‌که‌ی پی‌ی هه‌ل‌خیسکا. که دژایه‌تی عایشه‌ی کرد، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که تی‌وه‌گلابوون به‌ بوه‌تان و درۆ پێ‌خستنه‌که‌وه تیا‌چوون و دوا‌یان ب‌را.

* هه‌روه‌ها له‌و خه‌یرانه: بی‌گومان ئه‌م پروداوه به‌لگه‌یه‌کی پرون و نیشانه‌یه‌کی یه‌کلایی که‌روه‌و بوو له‌سه‌ر راستی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ).

خوا‌ی گه‌وره راست و جوانی فه‌رموو ده‌رباره‌ی قورئانه‌که‌ی: ﴿ذَٰلَٰ اَقْسَمُ مَآ بَصُرُوْنَ (۳۸) وَمَا لَا بَصِرُوْنَ (۳۹) اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ کَرِيْمٍ (۴۰) وَمَا هُوَ قَوْلُ شَاعِرٍ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ (۴۱) وَلَا قَوْلِ کَاْمِنٍ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ (۴۲) نَزَّلَ مِنْ رَّبِّ الْعَالَمِيْنَ (۴۳) وَلَوْ تَوَكَّلْ عَلٰی بَعْضِ الْاَفَاوِلِ (۴۴) لَا خُدَا مِنْهُ يَالَيُّسَ (۴۵) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِيْنَ (۴۶) فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حَاژِرِيْنَ (۴۷) وَاِنَّهٗ لَكَذِبٌ لِّمُتَّقِيْنَ (۴۸) وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِبِيْنَ (۴۹) وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلٰی الْکَاْفِرِيْنَ (۵۰) وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْمُنِيْنَ (۵۱) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ﴾ (الحاقه: ۳۸ - ۵۲).

واته: (سو‌یند به‌و شتانه‌ی که ده‌یی‌بن، به‌وه‌یش که نایی‌بن و نادیا‌رن، به‌پاستی ئه‌م قورئانه له زاری پی‌غه‌مبه‌ری‌کی به‌پێ‌ژه‌وه پیتان پاده‌که‌یه‌نریت، یاخود له‌پێ‌گه‌ی فرستاده‌یه‌کی به‌پێ‌ژه‌وه پیتان ده‌گات که جو‌به‌ئیلی فری‌شته‌یه، دل‌نیا‌بن که ئه‌م قورئانه

گوفتارى شاعىر نىيە، ئەو بۇ زۆر كەمتان باۋەر دەھىن؟! گوفتارى قالچى و زىۋانىش نىيە، ئەو بۇ زۆر كەمتان ياداۋەرى ۋەردەگىن؟! بەلكو ئەم قورئانە لەلايەن پەرۋەردىگارى جىھانەكانەۋە پەوانەكراۋە و نىزىدراۋەتە خوارەۋە، خۇ ئەگەر محمد (ﷺ) ھەندىك قسە و گوفتارى بەدەم ئىمەۋە ھەلبەستايە، ئەو بەھىز و دەستەلاتى خۇمان دەمانگىرت، لەۋە دوا پەگى دلى دەچىرىننن و دەيمىرىننن، ئەوسا ھىچ كەسنىك نىيە لە ئىۋە بەربەست و بەرگىرى بىكات لە ئىمە، بەپاستى ئەم قورئانە ياداۋەرى و يادخستەۋەيە بۇ پارىزىكاران و خواناسان، ئىمە بەپاستى چاك دەزانن كە لە ئىۋەدا كەسانىك ھەن، و پەيدا دەبن كە ئەم قورئانە بەدرۇ دەزانن، بىگومان قورئان لە پۇژى دوايىدا دەيىتە ھۇى ئاھو ئالە و پەشىمانى بى سىنور بۇ بىباۋەپان، بەپاستى ئەم قورئانە ھەق و پاستىيەكى دلىباۋەخشە بە نىمانداران، كەۋاتە ئەى پىغەمبەر (ﷺ) ئەى ئىماندار، بەردەۋام تەسبىحات و ستايىشى پەرۋەردىگارى مەزن و گەۋرەت بىكە).

* دىكتور (محمد عبدالله دراز) لە پونكىردنەۋەيەكىدا دەلىت: بىگومان قورئان وتەى خۋاى گەۋرەيە، بىگومان پىغەمبەر (ﷺ) ھىچ شتىكى لە خۇيەۋە دەربارەى قورئان نەۋتۋە و نەھىناۋە: بىگومان ئەۋەى كە دەربارەى دابەزىۋە، ھانى داۋە كە بلىت، و پىۋىستى ھەرە زۆر و گەۋرەى ئەو ئەۋە بوۋە سور بوۋە لەسەر ئەۋەى كە بدوئىت بە جۇرىك ئەگەر كارەكە بۇ ئەۋە بىت، وتە و بۋارىكى بۇ بىنىۋەتەۋە، و بەپاستى شەۋان و پۇژان ھاتۋون و تىپەرىيون بەلام لەۋ ماۋەيەدا قورئانى بۇ دانەبەزىۋە تا بەسەر خەلكىدا بىخۋىنىتەۋە، ئايا دوو پۋۋەكان بە باسى بوھتان و درۇ پاناچلەكىن دەربارەى عائىشەى خىزانى پىغەمبەر (ﷺ)، ۋەھى دواكەوت، و كارەكە درىژەى كىشا و خەلكىش لە قسە و گالتە جارىدان ھەتا ئەۋەى كە پىغەمبەر (ﷺ) زۆر ناپەھەت بوو، ئەۋ ناتۋانىت ھىچ بلىت تەنھا ئەۋە نەبىت - كە بەھەموو پارىزىگارى و سىنوردارىكىگەۋە-بلىت: مەن ھىچ نازام تەنھا خەير نەبىت دەربارەى، پاش ئەۋەى ھەۋل و تەقەلاى خۇى خستەكار بۇ گەپان و پىرسىاركىردن و پاۋىزكىردن، ئىتر مانگىك بە تەۋاۋى تىپەرى، ھەموو دەلىن: ئىمە ھىچ خراپەيەكمان لە عائىشە نەبىنىۋە، پىغەمبەر (ﷺ) لەمە زىاتەر ھىچى تىرى نەۋت، كە وتى: ئەى عائىشە مەن لە بارەى تۆۋە ئەۋە و ئەۋەم پىگەيشتۋە، جا ئەگەر تۇ پاكىت ئەۋا خۋاى بالادەستىش پاكىت دەردەخات، خۇ ئەگەر لە گوناھىكىش نىزىك كەۋتۋىتەتەۋە ئەۋا داۋاى لىخۋشېۋن لە خوا بىكە و تەۋبە بىكە.^{۹۲۲}

وھك ئەۋەدى كە تۆ قسەى كەسك دەبىستىت كە غەيب نازانىت و قسەى راستگۇيەك كە جىگىر بوو، وشوئىن گومان نەدەكەوت، و شتىكى نەدەوت كە زانستى پىئى نەبىت، لەسەر ئەۋەدى كە شوئىنەكەى جى نەھىشت پاش ئەۋەدى كە ئەو ووشانى و، ھەتا ئايەتە پىرۇزەكان دابەزىن لە سوورەتى (نور) كە پاكى عائىشەى راگەياند و سەلماندى و بىرارى پاكى و بى تاۋانى درا، ئىتر بۆچى و چۆن پىغەمبەر (ﷺ) ئەۋە رەت بكاۋە، كە قورئان بە چەند ئايەت و ووشەيەك كارەكە چارەسەر و يەكلايى بكاۋە و پىزى و ئابروى بپارىزىت، و كارەكەيان نىسبەت بداتە پال وەحى ئاسمانى تا زمانى بوھتانچىانى پى بېستىت؟ قورئان لەۋە بىدەگ ئابىت كە درۇ بەدەم خەك و خواۋە ھەلبەستىت؟^{۵۲۳}

پىشەۋا (ابن القيم) لىزەدا ووتەيەكى جوانى ھەيە، حىكمەتى ئەۋە پوون دەكاتەۋە كە بۆ ماۋەيەك وەحى بىرا و دواكەوت لەگەل ئەۋەدى كە پىغەمبەر (ﷺ) زۆر پىۋىستى بوو، دەلىت: (..تاقى كىرەنەۋە و نارەھەتتەيەكە تەۋاۋ بوو، بەجى گەيشت، بىگومان بۆ ماۋەى مانگىك وەحى نەھات بۆ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ... تا باۋەردارانى راستگۇ ئيمان و باۋەريان زىاد بكات و زىاتر دامەزراۋ بن لەسەر دادپەرۋەرى و راستگۇيى و گومانى باش بە خوا و پىغەمبەرەكەى و ئەھل و بەيتى و بەندە راستگۇكانى، و تا دوۋپوۋان زىاتر ئابرويان بچىت بە ھۆى بوھتان و درۆيانەۋە، و تا نەئىنى دوۋپوۋەكان بۆ پىغەمبەر (ﷺ) و باۋەرداران دەرېكەۋىت، ھەرۋەھا لە حىكمەتەكانى درەنگ كەۋتنى وەحى لە پىغەمبەر (ﷺ) ئەۋە بوو كە پروداۋەكە پىگەيشت و تەنى يەۋە و دابەزى بۆ سەر دل و دەرۋونى باۋەرداران و زۆريان ھەز دەكرد كە خۋاى گەۋرە وەحى بۆ پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بىزىت دەربارەى و، عائىشەيش بەۋپەرى تىروانىنەۋە بۆى دەرۋانى، تەنھا وەحى بوو كە زۆر پىۋىست بوو بۆ پىغەمبەر (ﷺ) و ئەھل و بەيتەكەى و سەرچەمى باۋەرداران و راستگۇيان بىت، وەحى خۋاىى دابەزى بۆ سەريان، ھەرۋەك بارانى رەھمەت كە بەرزەۋىدا ببارىت كەزۆر پىۋىستى بىت، بەراستى وەھىيەكە جىگەى خۋى گرت و بەناۋازەترىن شىۋە دلى خوشى كردن و خۇ ئەگەر لە سەرەتاي پوداۋەكەدا خۋاى گەۋرە پىغەمبەرى لە كارەكە ئاگادارېكردايە، و بەخىرايى و زوۋىيى وەحى بۆ بەھاتايە ئەۋا ئەو حىكمەتەنە و چەند قاتى ئەۋەيش لە دەست دەچوون.^{۵۲۴}

^{۵۲۳} - النبا العظيم للدكتور محمد عبدالله دراز ص ۲۴ بىكورتى و دەستكارىيەۋە.

^{۵۲۴} - زاد المعاد ۱۱۴/۲ بەدەستكارىيەۋە.

﴿لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾

هه‌ریه‌كه له‌وانه‌ی كه تیوه‌گلابوون و ده‌ستیان هه‌بوو له‌درۆ و بوه‌تانه‌كه‌دا، سزای خراپه‌ی خۆیانیان و هه‌رگه‌رت به‌ ئه‌ندازه‌ی تاوان و تیوه‌گلانه‌كه‌یان.

﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (النور: ١١).

واته: (ئهو كه‌سه‌یش سه‌رۆك و گه‌وره و هه‌لبه‌ستی بوه‌تانه‌كه‌یه سزایه‌کی سه‌خت و گه‌وره‌ی بۆ ئاماده‌یه). به‌وه‌ی كه ئاماژه‌ی كرد بوو بۆ مالى پیرۆزی پیغه‌مبەر (ﷺ) كه ئهو بوه‌تانچییه‌ش (عبدالله ی كوپى ئوبه‌ی كوپى سه‌لول) بوو. كه وتبوی: خیزانی پیغه‌مبهره‌كه‌تان شه‌و له‌گه‌ل پیاوی‌كه‌دا ماوه‌ته‌وه تا پۆژ بووه‌ته‌وه پاشان هیناویه‌تی‌هه... ئه‌م درۆزن و بوه‌تانچییه، ئه‌م درۆ و بوه‌تانه گه‌وره‌یه‌ی دروست كرد و با‌دۆكرده‌وه.

سزاکه‌ی له‌ دنیا‌دا پر‌سوایى و سه‌رشۆپی بوو، به‌وه‌ی كه دووبوویی ده‌ركه‌وت و ئاب‌پو‌ی چوو، و له‌سه‌ر بپیاوه‌ری مرد، له‌ قیامه‌تیشدا سزای گه‌وره و به‌ نازاری بۆ هه‌یه له‌سه‌ر بپیاوه‌ری و دووبوویی و بوه‌تان.

به‌م جو‌ره له‌سه‌ر ئه‌م بوه‌تانه‌ دارى حه‌د و سزا له (حسان كوپى ثابت و مسطح كوپى اثاثة و حمنة ی كچی جحش) درا، زانایان پاو بۆ‌چوونی جیاوازیان هه‌یه، ئایا دارى حه‌دیش له‌ سه‌رۆك و گه‌وره‌ی دوو پوه‌كان دراوه یا نا؟ به‌لام ئه‌وه‌ی كه‌ پاست و په‌سه‌نده لێ نه‌دراوه، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی كه له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ها‌تووه كه (ترمذی و ابو داود) و كه‌سانی تر له‌ عایشه‌وه (خوا لێی پازی بی‌ت) گن‌پراویانه‌ته‌وه، عایشه‌ ووتی: كاتێك له‌ ئاسمانه‌وه‌ پاکی و بیتاوانی من دابه‌زی، پیغه‌مبەر (ﷺ) هه‌ستا و چوویه سه‌ر مینبه‌ر، وئهو ئایه‌تانه‌ی خوینده‌وه و باسی كرد كه ده‌رباره‌ی من دابه‌زی بوو له‌ قورئان، كاتێك له‌ مینبه‌ره‌كه‌ دابه‌زی و ها‌ته‌ خواره‌وه، فه‌رمانی دا كه دارى حه‌د له (حسان كوپى ثابت و مسطح كوپى اثاثة و حمنة ی كچی جحش) بدری‌ت، كه دوو پیاو و ئافه‌رتێك بوون، ئینجا حه‌د و سزاکه‌یان به‌سه‌ردا جی به‌جی‌ كرا.^{٥٢٠}

پیشه‌وا (ابن القیم) له (زاد المعاد) دا ده‌لی‌ت: (كاتێك وه‌حی ده‌رباره‌ی پاکی و بیتاوانی عایشه‌ دابه‌زی، ئینجا پیغه‌مبەر (ﷺ) فه‌رمانی دا هه‌ركه‌س دانى ناوه به‌م درۆ و بوه‌تانه‌دا سزای هه‌شتا دارى حه‌دی لێ بدری‌ت، به‌لام دارى حه‌دی له (عبدالله كوپى أبی

^{٥٢٠} - أخرجه الترمذي في السنن كتاب التفسير ورواه أبو داود في السنن كتاب الحدود.

كوپى (سلول) نهدا، له گهه ئه وهى كه سهركرده و گه وهى بوهتانچيه كان بووه. وتراوه: له بهر نه وه دارى سزاي لى نه دراوه، چونكه نهو سزايه سوک کردنى تاوانه له سهه خاوه نه كهى و ده بيهته كه فاره تى گونا و تاوانه كهى، ئه ویش كه سيكى پيس بوو شياوى نه وه نه بوو، و بيگومان خواى گه وه خوى وه عدى سزاي سهخت و به ئازارى پى دابوو له پۆزى قيامه تدا، نه وهى به سه له ياتى سزاکهى دنيا).^{٥٦٦}

﴿لَوْ اِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَاْنَفْسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا اِفْكٌ مِّنْهُمْ﴾ (النور: ١٢).

واته: (دهبوا ههركه نهو بوختانه تان بيهست، ئيمانداران له پياوان و ئافره تان گوماني چاكيان به خويان ببوايه، نه مه بوختانيكى ئاشكرايه و (كارى ناپه وای وا له دايكى موسولمانان و هاوه لانی پيغه مبهه) (ﷺ) ناوه شينه وه).

وهك خواى گه وهه فهرموويه تى: ﴿الَّذِي اَوَّلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَنْزَلَ اَحَدَهُمْ وَاَوَّلُوا لَمْ حَاِمَ بَعْضُهُمْ اَوَّلَىٰ بَعْضٍ فِي كِتَابِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ اِلَّا اَنْ تَقُولُوا اِلَىٰ اَوْلِيَاءِكُمْ مَّعْرُوفًا كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ (الاحزاب: ٦).

واته: پيغه مبهه (ﷺ) نزیکتره به ئيمانداران له خودى خويان (واته: ده بيهت له خويان زياتر خوشيان بویت و فرمانه كانى له سهه و فرمان و داخوازى خويانه وه بيهت)، خيزانه كانيشى دايكانن (دايكي ئيمانداران، دايكى مه عنه وييانن). عايشه (خوالى پازى بيهت) دايكى ئيماندارانه، و خيزانى پيشه وای له خواترسان و كوئای پيغه مبهه رانه، خاوهنى پيژ و پله و پايهى خويى و ژياننامهى پاك و خاوينى خويه تى، كه شايه تى پاكى و داوين پاكى بو ده دات، و (صفوانى كوپى معطل) هاوه ليكى به پيژ و بهنده و تيگوشه ريكي پاك و داوين پاك بوه. پيويسته له سهه رتان كه گوماني چاك به دايكى خوتان كه هاوسه رى پيغه مبهه كه تانه (ﷺ) بهرن كه ته نها خه ر و چاكه تان تيدا ديوه، و گوماني چاكه بهرن به (صفوان) كه ناسراوه لاتان، و ئينكارى نه م درۆ و بوه تانه پرونه بكن كه به تال و بيئمانايه، كه عه قل و (منطق) ئينكارى ده كات و فيتره تى ساغيش په تى ده كاته وه.

﴿لَوْ اِجَاءَ وَاَعَلَيْهِ بِاَمْرِ بَعْثَةِ شَهَدَاءٍ فَاِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ فَأُولٰٓئِكَ عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ (النور: ١٣).

واتە: (دەبوا بوختانچىيەكان چوار شايەتيان بۇ سەلماندى بوختانەكەيان بەينايە، كاتىك چوار شايەتەكەيان نەهينا، ئەو ئىتر ديارە ئەوانە لاي خوايش لە رىزى درۆزنەكاندان). ئەو كەسانەى كە تۆمەت و بوختان و درۆكەيان بۇ عائىشە پىك خست). هېچ بەلگەيەكەيان بەدەستەو نەبوو لەسەر ئەو درۆ و لىكدانەوئەيەيان، بەلام بەلگەى تەواو لەسەر ئەوان دەرکەوت و بەپىيى شەرىى خواى گەرە بەدرۆزن دەرچوون.

خاوەنى (تەفسىرى (الكشاف)) دەلىت: (لەمەدا سەرزەنشت و گلەيى بۇ ئەو كەسانە مەبوو كە درۆ و بوختانەكەيان بىست و نەيانتوانى پەدى بەدەنەو و ئىنكارى بكن، گلەيى و گازندەيان لەسەر بوو بەرەى كە دەرکەوت و ئاشكرا بوو لە شەردا: پىويست بوو كە ئەو كەسە بوختانچىيە بى بەلگانەيان بە درۆ بخستايەتەو، و سەرزەنشتيان بکردنايە كاتىك ئەوان تۆمەت و بوختان بۇ ئافرىتىكى پارىزراو و پاك دروست دەكن و تانە و تەشەر لە شەرف و ئابروى ئافرىتانى موسولمان دەدن، ئىتر ئەگەر ئەو ئافرىتە داىكى باوەرداران و راستگۆ بىت، دەبىت چۆن بىت، كە (عائىشەى كچى ابى بكر) و حەرەمى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بوو؟^{٥٧}

دكتور (سید جبل) (خوا لىي پازى بىت) دەلىت: (ئەو كەسانەى كە تۆمەتيان بۇ عائىشە دروست كرد، تۆمەتەكەيان لەسەر شتىك نەبوو كە بەچا و بىنيبىتيان، تەنھا بەزمان و تبويان، بەلكو ھەر بوختان و درۆيەك بوو دروستيان كردبوو، لەسەر ئەوئەى كە لە كاروانىيەكە جىمابوو، پاشان گەياندرابوئەو بە سوپاكە لەسەر پشتى ووشترەكەى (صفوان)، ئەمەيش بواریكى بۇ شك و گومان تيا نىيە، بەلكو گەيشتنەوئەى لەسەر ئەو حالەت و شىوازە بۇ خۆى بەلگەيەكى يەكلا كەرەوئە لەسەر پاكى و بىتاوانى).^{٥٨}

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (النور: ١٤).

واتە: (خۆ ئەگەر فەزلى و گەرەيى خوا و بەخشەدەيى يەكەى نەبوايە لەسەرتان لەدنيا و قىامتدا، بەھۆى ئەو تاوانەتانەو سزايەكى زۆر گەرە و سەختتان تووش دەبوو، بەھۆى پۆچونتان لەو دەنگ و باسەدا).

^{٥٧} - الكشاف ٢/ ٢١٩.

^{٥٨} - تفسير النور د. السيد أحمد خليل جبل.

زانا (ابن كثير) دهليت: (... ههركهس ئيمانى ههبوو، خواى گهوره بهو هۆيهوه تهوبهى لى وهردهگرت، وهك (مسطح و حسان و حمئة)، وههوشى كه پۆچوو تيايدا له دووبهوهكان وهك (عبدالله كوپى ئوبهى كوپى سهلول) و هاوشيوهكانى، نهوا ئهوه كه سانه ئايهتهكه نايان گرتهوه كه تكيان بۆ بكریت، چونكه ئيمان و كردهوهى چاكيان نهبوو كه بهرامبهرييت لهگهڵ ئەمه دا).^{۲۹}

﴿إِذْ نَفَّوْهُ بِالْسِّنِّكُمْ وَقُولُوا نَأْفَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَخَسَبَوْهُ هَبْطًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ (النور: ۱۵).

واته: (ئوه بوهر دهماو دم قسه له زمانى يهكترهوه وهردهگرن (بى ليكدهنهوه)، كاتيك بهزارتان شتيك دهلين كه هيج ناگاييتان دهربارهى نيهه، ئيهوه وا دهزانن ئهوه بوختانه شتيكى ساده و ئاسانه؟ له كاتيكدا ئهوه لاي خوا زۆر گهوره و ناقولايه). ﴿وَكُلًّا إِذْ سَمِعُوه قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَكْلِمَ بِذَا سُبْحَانَكَ ذَا بُهْتَانٍ عَظِيمٌ﴾ (النور: ۱۶).

واته: (دهبوايه كاتيك گویتان لهو بوختانه بوو، بتان وتايه: ئيمه بۆمان نيهه قسهى وا بكهين، پاكي و بيگهردى بۆ خوا، ئاخىر ئهوه بوختانيكى زۆر گهوره و ناقولايه (كهى ئهوه له دايقى ئيمانداران دههشيهوه؟).

زانا (الزمخشرى) دهليت: (ئهگه ورت چۆن پيگه دراوه كه خيزانى پيغه مبهري بى باوهري بيت وهك خيزانى نوح و خيزانى لوط و پيگه نه دراوه كه داوين پيس بن؟ دهلين: چونكه پيغه مبهيران (عليهم السلام) نيردراون بۆ لاي كافران تا بانگهوازيان بكن و سۆز و عهتفيان كه مه ندكيش بكن، پيوسته شتانيكيان پى بيت كه ئهوان لايان هه لئهيه، و كافر بوونى نهوانيش شتيك نيهه لايان بسله مينهوه، بهلكو زينا و داوين پيسى ئهوشتهيه كه لى بسله مينهوه).^{۳۰} چونكه ههركيز ئهوه كاره ناپه سهنده له خيزانى پيغه مبهيران پووى نه داوه.

ئايهتى: ﴿ذَا بُهْتَانٍ عَظِيمٌ﴾ ئاواژه بوو بۆ پرودانى بوختانهكه، بوختانيش برىتى يه له: باسكردنى شتيك له ئينساندا كه تيايدا نهبووه و پوينه داوه لى، له (ابى هريره) هوه. پيغه مبهري خوا (ﷺ) ههرويه تى: (ئاي دهزانن غهيبهت چييه؟ وتيان: خوا و

^{۲۹} - تفسير القرآن العظيم لابن كثير ۲/ ۲۷۴. يهكورتى.

^{۳۰} - الكشاف ۲/ ۲۲۱ به دهستكارى يهوه.

پيغه مبه ره كه ي ده زانن. فهرمووي: ئه وه يه به شتێك باسي براكهت بكه يهت كه پي ناخوشه، وترا: ئه ي ئه گهر ئه وه ي باسكرا له براكه مدا هه بوو؟ فهرمووي: ئه گهر ئه وه ي تيا بوو كه ده يلىيت، ئه وا به راستي غه يبهتت كردوو، خو ئه گهر تيايدا نه بوو ئه وه ي كه ده يلىيت ئه وا به راستي به ختانت كردوو.^{٥٢١}

بوختان، بریتی یه له و شته ی که باسبکرت دهر باره ی ئینسان، به لام تايیدا نه بیئت، کاتیك بوختان بۆ كه سینك دروست ده کړیت، بیگومان ئه وه درۆیه کی ناشکرایه، ئه و کاره يش گه وره ترين بوختان بوو، چونکه درۆیه کی گه وره و ناشکرابوو بۆ گه وره مان خاتوو عایشه (خوا لی ی پاز ی بیئت) که دایکی باوه رداران و خیزانی پیغه مبه ر (ﷺ) بوو، که ئافره تیکی پاک و راستگو بوو، و کچی پیاوینکی راستگو بوو، که ته نها خه ير و چاکه ی لی بینرا بوو، له گه ل داوین پاک ی و ته قوا و له خواترسان.

﴿مِطْكَمُ اللَّهُ أَنْ تَعُدُّوا لِلَّهِ أَبْدَانٍ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (النور: ١٧).

واته: (خوا ئامۆزگاریتان ده کات که نه که ن هه رگیز شتی ئاوا دووباره بکه نه وه ئه گهر ئیوه ئیماندارن).

﴿وَبَيْنَ اللَّهِ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ (النور: ١٨).

واته: (خوا ئایهت و فرمان و پێنمووییهکانی پوون ده کاته وه بۆتان (تا یه کتر له که دار نه که ن) بیگومان خوا زانا و دانایه.

خوای گه وره به ئایه ته کهانی پوونی ده کاته وه چی له دنیا و قیامه تیشدا بۆ به نه ده کان چاکه و خهیره. مامۆستا (سید قطب) (په حمه تی خوای لی بیئت) ده لیئت: ﴿وَبَيْنَ اللَّهِ

لَكُمْ الْآيَاتِ﴾. له سه ر ئه و نموونه یه ی که له پوودانی بوختانه که دا پوونی کرده وه، و هه رچی له پشتییه وه بوو هه مووی ده رخست، له فیل و نه خشه و پووداو و هه له کان ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾. خوای گه وره پاز و نیهت و مه به ست و ئامانجه کان ده زانیئت، و ئاگا داره به ده روزه ی ده له کان و ناوه پۆکه کیشی و شاره زا و به ئاگایه به سه ر نه فسه کا ندا و دانا و کاربه جی یه بۆ دیاریکردنی چاره سه ری گونجاو و کار و باره کهانی پێک ده خات و یاسا و سنووری بۆ داده نیئت که چاک و گونجاو بیئت. (...).^{٥٢٢}

^{٥٢١} - رواه مسلم في صحيحه كتاب/الآبِر و الاداب باب تحريم الغيبة.

^{٥٢٢} - في ظلال القرآن ٢٥٠٣/٤.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النور: ١٩). ئايەتەكانى پېشوو له پاكى و بىتقوانى خاتوو عائىشە (خوا لىنى پازى

بىت) دووان و باسى درۆ و بوختانچىتى درۆزنانى دەکرد، و پىيوسته كه به شىۋازى دروست و جوان به دواى ھەوال و پووداودا گەران بگريئت و گومانى باش به كەسانى پىزدار و چاكەكار بگريئت، ھەروەھا خواى كەورە باسى پەحمەتى بى پايانى به بەندەكانى و فەزل و پىزى لەسەريان به مۆلەت پىدان و تەوبە لى قبول كردن كرد. لەم ئايەتەيشدا ھەپەشەى تۆلە لى سەندنەو لەو كەسانە ھەيە كه حەزەكەن و پىيان خوشە فاحىشە و داوین پىسى لەناو كۆمەلگای موسولماناندا بلاو ببىتەو و لەزەتى لى دەبينن كاتىك پۆدەچن لە مەسەلەى ئاپرو شەرفى كەسانى باوەرداردا و گوى نادەنە ئەوێ كه پاشتر چى لى دەكەوئتەو لە زيان و زەرەرى گەورە و ئاپرو چوونى خوڤيان، ئەو كەسە بوختانچى و تاوانبارانە سزای سەخت و بەئازاريان بۆ ھەيە لە دنيا و لە قىامەتدا، دەگەنەو بەوێ كه خوڤيان دروستيان كردوو و ئەنجاميان داو.

ئەم ئايەتەيش لەگەل ئەوێ كه لەپاش بەندى پووداوى بوختان و درۆ پىك خستەكە دابەزى، بەلام بەراستى گشتگيرە، چونكە پەند و عىبەت وەرگرتەكە گشتى دەبىت بەپى و تەو دەرپرېنى ئايەتەكە نەك بەتايبەتمەنى ھۆكارەكە.

پېشەوا (الرازي) دەليئت: (گومانى تيا نىيە كه ديوى ئاشكرای ئايەتەكە: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ﴾ گشتى دەگەيەنيت، گومانى تىادا نىيە كه ئەم ئايەتە دەربارەى تۆمەتباركردنى عائىشە دابەزى،... پىيوسته بەسەر لايەنى گشتيدا جى بەجى بگريئت....)^{٥٢٢}

بىگومان ئايەتەكە گشتى دەبىت لەسەر ھەموو ئەو كەسانەى كه حەز دەكەن فاحىشە و خراپە لە نىوان باوەرداراندا بلاو ببىتەو ئىتر بەھەر ھۆكارىك بىت، كه ھەموو شىۋازەكانى فاحىشە و خراپە دەگريتەو، بە تۆمەتباركردنى ئافرىتانى پاك و پارىزدار و بى ئاگا و باوەردار بۆ ئەوێ متمانە لەناو كۆمەلگادا نەھيئن، و پەگ و پىشەى شك و گومان لە نىوان خەلكيدا بلاو بكەنەو، ھەروەك ئەوەيش كه ئايەتەكە بەسەر ئەو كەسانەشدا جى بەجى دەبىت كه وروژنەرى فاحىشە و خراپەن، كه ئاگرى ئارەزووەكان

خوش دهكەن و فوودەدەن كه خۇيان كپ و بى دەنگ بوون و غەريزه داپۇشراو و شاراوەكان دەهەژىنن، ئەوەيش بە گۆزانی خراپ و دروشمی سەرنجراكىش، و وینه و لافیتەى بى بەرگ و پوت و فیلم و زنجیرە درامای كۆمیدى و بى مانا و دوور لەپەوشت و ئادابى كۆمەلگای تەندروست، و شانۆگەرى بى نرخ و بى بەها، ئەو كەسانە شىۋازى جل و بەرگى نادروست و نەشیاو بلاۋدەكەنەو بە ھۆكارە پيسەكانيان شاباش و دەست خۇشى لەبەكارەينەرانيان دەكەن و ھانىيان دەدەن، ھەروەھا ئەم ئايەتە بەسەر ئەو كەسانەيشدا جى بەجى دەبىت كە ھەز دەكەن فاحیشە و خراپە لەناو تەلار و بالەخانە و شوینە بەرز و فراوانەكان و شوینی شانۆگەرى و دراما و پەقس و سەما و مەلھاكاني شەو ونادى و لادىكان و كەنارى دەرياكاندا بلاۋ ببیتەو.

ھەروەھا ئايەتەكە بەسەر ئەو كەسانەيشدا جى بەجى دەبىت كە دژايەتى شەرع و بەرنامەكەى خوا دەكەن و سزای كەسانى خراپ و بوختانچى و داوین پيس دوا دەخەن، و دژايەتى ھەموو بانگخوازىكى چاكەكارى و پاكى و داوین پاكى دەكەن. ئايەتە پیرۆزەكە بەسەر ھەموو ئەو كەسانەيشدا جى بەجى دەبىت كە ھەز دەكەن فاحیشە و خراپە لە نىوان باوەرداراندا بلاۋ ببیتەو بە ھەموو پىگا و ھۆكارەكان. بىگومان سزای دنيا خیرا و بەپەلە تووشيان دىت و سزای قیامەتیش دواخراو و بەلیندراو و چاوەروانيان دەكات، ئەگەر تەوبە نەكەن و نەگەرپنەو بۆلاى خواى گەرە. ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

خواى گەرە دەزانیت ئەو كەسانە كین كە ھەز بە بلاۋبونەوى فاحیشە و خراپە دەكەن و نەینى و ئاشكرايان دەزانیت و ئاگادارە بە نىەت و مەبەستەكانيان كە پيسە و ئاگادارە بە نەفسى فەرماندەر بە تاوانەكانيان و بەكردەو خراپەكانيان دەزانیت و ئەوەيشى لەخراپە و تياچوون و گومرايى لىي دەكەویتەو.

پیشەوا (الرازی) دەفەرمویت: (ئايەتى: ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ شوینیكى جوانى ھەيە لەم بابەتەدا، چونكە ھەز و خۆشەكانى دل شتىكى شاراوەن ئیمە نایانزانين تەنھا بە نیشانەكانیدا نەبیت، بەلام خواى گەرە ھیچ شتىكى ئى شاراوە نییە، ئەم باسە گەیشتە كۆتایی لە پیاھەلشاخاندا، چونكە ھەركەس ھەز بكات فاحیشە و خراپە بلاۋ ببیتەو بازۆریش ھەولیدا بىت ئەو ھەزە لە ناخیدا بشاریتەو، بەلام بەراستى خواى گەرە لە خۆى زۆر زیاتر پىنى ئاگادارترە، زانستى خواى گەرە بەوشتەى كە ئەو

شاردوویه تی یهوه، وهك هه مان زانست و شاره زایی یه تی بهو شته ی که نهو ئاشکرای کردووه و ده شزانیت چۆن پاداشتی دهداتی.^{۵۲۴}

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (النور: ۲۰).

خوای گه وره منهت و به خششه کانی خوئی له سه ر به نده کانی دووباره کرده وه و فهزل و به زهیی خوئی نیشان دان، به وهی که سزای به په له یان تووش بکات، لی ره دا یادخستنه وه یه که هیه به گه وره یی فهزلی خوا و په حمهت و به زهیی فراوانی، و یادخستنه وه یه کیش هیه به گه وره یی نهو درۆ و بو هتانه ی که له سه ر خاتوو عانی شه (خوالیی پازی بیّت) پێک خرا.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (النور: ۲۱).

واته: (ئه ی ئه وان ه ی ئیمان و باوه پتان هیناوه شوینی هه نگاو و نه خشه و پلانه کانی شه ی تان مه که ون، هه ر که س شوینی هه نگاو و نه خشه و پلانی شه ی تان بکه ویت زه ره ر ده کات، چونکه به پراستی شه ی تان هه می شه فه رمان به کار و کرده وه ی خراپ و گونا ه و تاوان و ناشیرینی ده کات، نه گه ر فهزل و می ره بانی خوا نه بوا یه له سه ر تان، نه وه هه ر گیز که ستان پاک و پوخته و پزگار نه ده بوون (له ده ست بوختا نه چیه کان، یا خود به ته وه به پاک نه ده بو نه وه) به لام خوا هه ر که سێکی بویت و شایسته بیّت، پاک و پوخته ی ده کات و له گونا هه کانی ده بو ریت، خوا یش هه می شه بی سه ر و زانایه (به ته وه به و په شیمانیتان و نیه تی دل و ده روونتان).

ئیسلام کاتیك زینای حه رام و قه دهغه کرد، هه موو ئه وش تانه ی شی که په یوه ندی پیوه ی هیه حه رامی کرد له قسه یان کردار یان مه به سستی پیس.^{۵۲۵}

خوای گه وره ده فه رمو یت: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزَّوَاجَ إِنْ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ (الاسراء: ۳۲).

^{۵۲۴} - ملاتیح العیب للرازی ۱/۲۳ ۱۸۴ به ده ستکاری یه وه.

^{۵۲۵} - له وش تانه یش: سه یر کردن و تپووانین له نافره تانی نامه حه رم و مان وه له گه ل نافره تانی بیگانه و تیکه لاو بوون له گه ل نه وان ه ی نه ی کرا وه و خو پازان ده وه و گۆزانی و ورۆژنه ر و شتانی تریش له نه خشه کانی شه ی تان.

واتە: (ھەرگىز نەكەن توخنى زىنا بىكەن و لىنى نزيك بنەو، چونكە ئەو بەپراستى گوناھ و تاوان و ھەلەو پىچكەيەكى زۆر ئاقۇلايە).

لە فەزىل و مېھرەبانى خواى گەورە بەسەرمانەو بەریتىيە لەوھى كە ھىدايەتى داوين بۆ ئيمان و پشتىوانى و كۆمەكى كەردوين بۆ پىگای پاكى و پارىزراوى، خوا ئەو زاتىيە كە دەرونەكان پاك دەكاتەو و خاوينى دەكات و بەرز و بالای دەكات بۆ پەلە بەرزەكانى ئيمان و چاكە، و خوا بېسىرى ھەموو وتەيكە و زانايە بە ھەموو مەبەست و كەردارىك، خوا زانايە بەو كەسانەى كە ھەمىشە خەير و چاكە دەلىنەو زانايە بەو كەسانەى كە مەبەستيان شەپە و ھەلى بۆ دەدەن.

﴿وَلَا يَأْكُلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النور: ۲۲).

ھۆكاری دابەزىنى ئايەتەكە

ئەم ئايەتە پېرۆزە دەربارەى (ابى بىكر الصديق) دابەزى، كاتىك سويندى خوارد كە خەرجى (مسطح) كوپى اثاثە) نەكىشىت، پاش ئەوھى كە دەربارەى عائىشەى دايكى ئيمانداران قسەى كەردبوو، بەپراستى (مسطح) دارى سزا (حد)ى ئى درا و تەوبەى كرد و گەپرايەو بۆ لای خوا، كاتىك ئەم ئايەتە پېرۆزە دابەزى، (ابى بىكر الصديق) ووتى: بەلكو سويند بە خوا بەپراستى ئيمە حەز دەكەين كە پەرورەدگارمان لىمان خۆش بىيىت، پاشان ئەوھى كە لە (مسطح)ى برببو، بۆى گەپراندەو لە خەرجى و بەخشىن، و وتى: سويند بەخوا ھەرگىز دەستى ئى ھەلناگرم.^{۵۳۶}

ماناى ئايەتەكە واتە: (ئەوانەى كە خاوەنى سامان و بەخشندەين لە ئىوھ با سويند نەخۆن كە يارمەتى خەزمان و ھەژاران و كۆچبەران لە پىناوى خوادا نەدەن (لەبەر ئەوھى بەشداربوون لە وتنى بوخقەنەكەدا) دەبا لىبوردە بن، دەبا چا و پۆشى بىكەن، مەگەر حەز ئاكەن خوا لىتان خۆش بىيىت، خوايش ھەمىشە لىخۆشبو و مېھرەبانە).

^{۵۳۶} - اسباب النزول للواحدى ص ۲۱۷ وأسباب النزول للسيوطى بهامش تفسير الجلالين ص ۵۷۹.

بېگومان ئەم ئايەتەيش ھەرچەندە دەربارەى (ابى بکر الصديق) دابەزى، بەلام گشتىيە و ھەموو کەس دەگريتهوه، ھەروەھا لەم ئايەتەدا ئامارژەکراوه بۆ فەزىل و پىز و گەورەيى پلە و پایەى (ابى بکر) لای خواى گەورە، ئەوەيشى تياپوون کراوئەتەوه کە پىنگە دەدرىت سویند بشکیندرىت، ئەگەر کەسى سویند خۆر زانى خەيرى زياترى تيايە ئەگەر سویندەکەى شکاند.

خواى گەورە لە سوورەتى (المائدة) دا دەفەر مويت: ﴿لَا يَأْخُذُكُمْ اللَّهُ بِاللِّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يَأْخُذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ أَوْ خِرَافَ مِثْقَلَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (المائدة: ٨٩).

واتە: (خوا ليتان ناگريت کاتیک بە سادەيى سویند بە دەمقان دیت و (لەسەرى پاهاتوون) بە لکو لەو سویندانه تان دەپرسیتەوه کە بیر و ھۆشتان لای ھەبوو و بۆ مەبەستىك وتوتانە، جا کە فارەتى ئەو جۆرە سویندانه تان و خۆراك دانە بەکەسى ھەژار بە شىوہیەکی مامناوئەندى کە بۆ خا و خیزانتان سەرفى دەکەن، یاخود پۆشتەکردنەوہیان، یاخود ئازادکردنى بەندەيەك (ئەگەر بووى) ئەوہى (توانای ئەوشتانەى نەبوو) باسى پۆژ بە پۆژوو بىت، ئەوہ کە فارەتى سویندەکان تانە، کاتیک سویند دەخۆن و نایبەنە سەر، جا تا دەتوانن سویندەکان تان بپاریزن و مەیانفشکینن، ئابو و شىوہیە خوا ئايەتەکانى خۆیتان بۆ پوون دەکاتەوه بۆ ئەوہى سوپاس گوزارىی بکەن).

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (النور: ٢٣).

واتە: (بەپراستى ئەوانەى ئافرىتى ئيماندارى پاك داوين و خاوەن مێرد و بى ئاگا لە گوناھ، تۆمەتبار دەکەن، ئەوانە نەفرينيان ئى کراوہ لە دونيا و قيامەتدا و سزايەکی گەورە و سەخت ئامادەيە بۆيان (لە تۆلەى لەکەدار کردنى پاکاندا)).

ھەروەھا ئەم ئايەتەيش لە پاشبەندى پووداوى (إفك) بوختانەکە دابەزى، بېگومان ئەمەيش گشتىيەو ھەموو لايەنىك دەگريتهوه.

به پراستی شیخی زانایانی تهفسیر پیشه‌وا (الطبري) له تهفسیره کهیدا ئه‌م ئایه‌ته‌ی هه‌لبژاردوو هه‌ گشتیه. ^{۲۷}

هه‌روه‌ها (ابو هريرة) (خوا لئی پازی بیئت) ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (دووو بکه‌ونه‌وه له‌و حه‌وت گونا‌هه‌ی که ئاده‌میزاد له‌ناو ده‌بن) ووتیان: ئه‌وانه چین ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، فه‌رموی: (هاوه‌ل بۆ خوا بپارێدان، جادوو، کوشتنی ئاده‌میزاد که خوا حه‌رامی کردوو هه‌گه‌ر به‌ حه‌قی خوێ، سوو‌خواردن، خواردنی مائی هه‌تیو، پشت هه‌لکردن له‌پۆژی جه‌نگی کافراندا، بوختان کردن بۆ ئافره‌تانی باوه‌رداری بی ئاگای پاک داوین). ^{۲۸}

زانا (ابن کثیر) ده‌لیت: زانایان یه‌ك ده‌نگ و پان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌ر که‌س قسه به عایشه بلێت پاش ئه‌وه‌ی پاکی و بی‌تاوانی ده‌رکه‌وت، وه‌ك ئه‌وه‌ی بوختان چیه‌یه‌کان پێیان وت، وتیان، بێگومان ئه‌و که‌سه بپاوه‌ره، چونکه سه‌رپێچی قورئانی پیرۆزی کردوه، هه‌روه‌ها بۆ سه‌رجه‌م دایکانی تری ئیمانداران، دوو بۆچوون هه‌یه، که راست‌ترینان ئه‌وه‌یه، ئه‌وانیش وه‌ك عایشه‌ن، و خوا زانا‌ته‌ه. ^{۲۹}

ده‌لێن: به‌لام به‌ نیه‌سه‌ت غه‌یری دایکانی ئیماندارانه‌وه، بێگومان حوکم و بپاره‌که جیاواز ده‌بی‌ت، هه‌رکه‌س تۆمه‌تێک بۆ ئافره‌تێک له‌ غه‌یری خێزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دروست بکات، ئه‌وه بپاوه‌ر نابێت، به‌لکو تاوانی گه‌وره‌ی ئه‌نجامداوه، ئه‌وه‌یش تاوانی گه‌وره ئه‌نجام بدات پێی کافر نابێت، ئه‌گه‌ر به‌ هه‌ل‌ل و دروستی نه‌زانیه‌یی‌ت، خو ئه‌گه‌ر به‌ هه‌ل‌ل و دروستی زانی ئه‌وه کافر ده‌بی‌ت، چونکه ئینکاری شتیکی زانراوی گرنگی ناو دینی کردوو.

﴿وَمَنْ شَهِدَ عَلَيْهِمُ الْاَسْنَهُ وَآيَاتِهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (النور: ۲۴).

واته: (له پۆژێکدا که زمان و ده‌ست و قاچیان لێیان ده‌بی‌ته شایه‌تیکی گۆیا، له به‌رامبه‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌وه که ئه‌نجامیان ده‌دا و (ئه‌و بوختانه‌ی که ده‌یانکرد.

خوا‌ی گه‌وره له‌ سووره‌تی (فصلت) دا _ که‌ئمه ماناکه‌یه‌تی _ ده‌فه‌رمو‌ی‌ت: (پۆژێک دیت که دوژمنانی خوا تیکرا کۆده‌کری‌نه‌وه و کیش ده‌کری‌ن به‌ره‌و ئاگری دۆزه‌خ، به‌رو‌دوایان

^{۲۷} - جامع البيان للطبري ۸۳/۱۸.

^{۲۸} - رواه البخاري كتاب الحدود و رواه مسلم كتاب الأيمان.

^{۲۹} - تفسير القرآن لابن كثير ۲/۲۷۶.

پالەپەستۆيانە، ھەتا كاتىك دەگەنە ئاستى ئاگرەكە گوييان وچاۋەكانيان وپىستەكانيان شاھتەيان لەسەر دەدات كەچ كار و كرىدەوھىيەكى ئاردوست و خراپيان ئەنجام دەدا، ئەوسا بە خەمبارى يەو بە پىستى خويان دەلەين: بۆچى شاھتەيتان لەسەرداين خۇ زەرەرتانە؟ لەوھەلامدا دەلەين: ئەو خوايە ئىمەى ھىناۋەتە گوڤتار كە دەتوانىت ھەموو شتىك بەھىننىتە قسە و گەڤتوگۆ، ھەر ئەو زاتەيشە كە يەكەمجار بەدەھىنان و ھەر بۆلەى ئەويش دەبرىنەو (بىگومان كاريكى ئاسانە بۆ خوا چونكە ئادەمىزاد جۆرەھا ئامىرى ھىناۋەتە قسە، دەم و زمان لىۋىشيان نىيە!)، ئىوھ كاتى خۆى ئەوھندە غەپرا بوون، تاوان و گوناھەكانتان نەدەشاردەو، چونكە مەترسىتان نەبوو كە گوڤتان وچاۋتان وپىستەيتان شاھتەيتان لەسەر بدات، بەلام گوماننتان وابوو كە بەراستى خوا زۆر ئاگادارنىيە بەو كار وكرەدەوانەى كە ئەنجامى دەدەن، ئا ئەو بوو گومانى ناپەسەندەكان كەبوتان بەرامبەر پەرورەدگارەكان، ئىستابوو بەھۆى داخزان و تياچوونتان و بەھۆيەو چوونە پىزى زەرەرمەندەنەو. جا ئەگەر بەناچارى خۇگىرى بنوئەن، ئەوھ ئاگر جىگەيانە، ئەگەر داۋاى لىۋوردن و چاۋپۆشى بكەن، چاۋپۆشىيان لى ئاكرىت و داۋايان لى ۋەرنەگىرىت).

﴿وَيَسْأَلُ رَبُّهُمْ اَللّٰهُ دَنَّهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اَللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ (النور: ۲۵).

واتە: (ئەو پۆڭە خوا بە گوڤرەى كار و كرىدەو و ئىمان و باۋەپى حەقىقيان پاداشتەيان دەداتەو، ئەوسا چاك بۆيان دەردەكەۋىت كە بەراستى خوا خۆى زاتىكى پاست و دروستى ئاشكرايە (ھىچى لى ۋون نايىت)).

خوای گەرە لە سوورەتى (الانبىاء) دا _ كەئەمە ماناكەيەتى _ دەفرموىت: (ئىمە پىنور و تەرازوۋەكانى دادپەرورەى لە پۆڭى قىامەتدا دادەنەين، جا ھىچ كەس بە ھىچ شىۋەيەك ستمەى لى ئاكرىت ئەگەر بەقەدەر تۆۋە خەرتەلەيەك (كەزۆر بچووك و وورە، كاريكى چاك يان خراپى ئەنجام دايىت) دەيەننەو مەيدان، جا ئەوھندە بەسە بۆ ئىمە، كە ئاۋا بە ووردى حىساب و لىپرسىنەو ئەنجام دەدەين) (الانبىاء: ۴۷).

ھەرەھا لە سوورەتى (الكهف) دا _ كەئەمە ماناكەيەتى _ دەفرموىت: (نامەى كرىدەوھى ھەركەس دادەنرىت (ئىمانداران دلخۆشن)، بەلام تاوانباران دەبىنىت دلە لەرزى و دلەراۋكىيانە لە كار و كرىدەوھى ناپەسەندى تۆماركرايان، بۆيە دەلەين: ھاۋار لە ئىمە، ئەم نامە و دۆسيەيە چىيە؟! ھىچ گوناھىكى وورد و درشت بەجى ناهىلەين، بەلكو

هه مووی تۆمار کردووه، ښو خه لکه هه رچییان کردووه، (به دهنگ وږه نګه وه) ټاماده یه، بیګومان په روه ردګاری تۆ ستهم له هیچ کهس ناکات). (الکف: ۴۹).

کاتیک کاره که بهم جوړه بیټ، که واته ده بیټ بهنده هه موسات وکاتیک ټاګای له په روه ردګاری بیټ له هه موو وتهو کردار ټکیدا، و بزانیټ که خوای ګه وږه ټاګاداره به سهری یه وه، و هیچ شتیکی لی وون نابیت، بیګومان خوا حقه، حقه و پراستی ده لیت و به حقه بېرار ددهات، و به وتهی حقه فرمان ددهات، خوا پوون و ټاشکرایه و به حقه ده ناسریت. هه خوای ګه وږه بوو که پاکی و بیتوانی خاتوو عانیشه ی دهرخست و سه لماند، و له پوژی قیامه تیشدا ښه نامه کان دینیته ګو تا خوایان شایه تی له سهر خاوه نه که یان بدن.

خوای ګه وږه ده فرمویت: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَلْهَدُوا اللَّهَ وَسُوءَ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (المجادله: ۶).

واته: (له پوژیکدا که خوا هه موویان زیندوو ده کاته وږه پټکه وه، ښوسا هه والی هه موو کار و کرده وه کانیا ن پټی پاده ګه یه نیت، خوا ټاماری کردووه، ښوان فرامویشیان کردووه، خوایش شایه ت و به ټاګایه به سهر هه موو شتیګدا).

هه وږه ها له سووړه تی (غافر) دا _ که ښه ما نا که یه تی _ ده فرمویت: ښو پوژه (پوژی قیامه ت) هه موویان به دهره وږن، (پوت و په جال، نهینی و ټاشکرا وه که یه که) هیچ شتیکیان له خوا ښاروه نییه، ښوسا په روه ردګاری مه زن ده فرمویت: ښه پوژ پاشایه تی و فرمانږه وایی شایسته ی کیږه؟ کی خاوه نی هه موو ښه بوونه وږه یه؟ کهس نییه وه لام بداته وه، خوای ده فرمویت: هه هه مووی بو خوای ټاک و ته نها و خه شمگیره، ښه پوژ هه موو کهس پاداشتی کار و کرده وه ی خوای وږه ګریت، ښه پوژ هیچ جوړه سته میګ له کهس ټاکریت، به پراستی خوای ګه وږه به خیرایی لیږسینه وه کان ښه نجام ددهات (چونکه هه موو شت پوونه لای) (غافر: ۱۶-۱۷).

﴿الْحَيَّاتُ لِلْحَيِّثِ وَالْحَيُّونَ لِلْحَيَّاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَزِينَةٌ كَرِيمٌ﴾ (النور: ۲۶).

واته: (ژناني ټاپاک بو پیاوونی ټاپاک و، پیاوونی ټاپوخت بو ژناني ټاپوخت، ټاڤره تانی پاکیش بو پیاوونی پاک، و پیاوونی پاکیش بو ټاڤراتانی پاک، ښو پاکانه بهری و

بیټاوانن له وتومه تانهی که ناپاک هه‌لی ده‌به‌ستن (چونکه محمدی پاک (ﷺ) هاوسه‌ری عایشه‌ی پاکه) بۆ نه‌و چاکانه لیخو‌شبوون و پزق و پوزی به‌نرخ ئاماده‌یه).

زانا (ابن کثیر) ده‌لیت: (ئه‌گهر عایشه (خوالیی پازی بیټ) ئافره‌تیکی پاک نه‌بویه، خوای گه‌وره نه‌یده‌کرده هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چونکه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له هه‌موو به‌شه‌ره‌کان پاکتر بووه، پاکترینان بووه، خو ئه‌گهر عایشه پاک و پوخت نه‌بویه، ئه‌وا نه‌ده‌گونجا بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه به‌ش‌ه‌رع و نه له‌پز و پله‌وپایه‌شدا، له‌به‌ر ئه‌وه خوای گه‌وره فرموی: ﴿أُولَٰئِكَ مِرَّةٌ وَّ نَمَّا يَقُولُونَ﴾.

واته: ئه‌وان دوورن له‌وهی که درۆزن و بوختان چیه‌کان ده‌یێن. ^{٤٠}

ئایه‌ته‌که تیگه‌یشتنیکی تریشی هه‌یه، ئه‌وه ر‌ه‌ت ناکاته‌وه که باس‌مان کرد، نه‌ویش بریتییه له: وتهی پیس و ناپه‌سه‌ند شیاوه به‌ نه‌ه‌لی پیس و ناپه‌سه‌ندان له‌ خه‌لکی و، وتهی جوان و پاکیش، شیاو وله‌پ‌یشت‌ه بۆ پاکان و که‌سانی په‌سه‌ند له‌ خه‌لکی، ئه‌وهی که دوو‌په‌وه‌کان خسته‌یانه پال عایشه، ب‌یگومان عایشه‌یش هه‌ر شیاوی پاکی و په‌سه‌ندی بووه. ^{٤١}

پاش ئه‌وهی که خوای گه‌وره پاکی دایکی ئیمانداران عایشه‌ی ده‌رخست، مژده‌ی لیخو‌شبوون و پزق و پوزیشی به‌ پ‌ز‌ه‌وه پ‌یدا، که به‌هه‌شتی نه‌پ‌راوه و مالی پ‌یز و ئارام‌گرتن و به‌زه‌یی و هه‌وانه‌وه‌یه، که خوای گه‌وره بۆ به‌نده پ‌ز‌داره‌کانی ئاماده‌کردوه.

پ‌یشه‌وا (الزمخشری) ده‌لیت: (به‌پ‌استی خوای گه‌وره پاکی چواری به‌ چوارشت راگه‌یاندوه و پ‌وون کرد‌وته‌وه: یوسف (عليه السلام) به‌ وتهی شایه‌ته‌که پاک راگرت: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِن كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، و موساییشی له قسه‌ی جوله‌که‌کان به‌و به‌رده پاک راگرت که جله‌کانی موسای به‌سه‌روه بوو پ‌و‌یشت. ^{٤٢}

^{٤٠} - تفسیر القرآن العظیم ٢/٢٧٨.

^{٤١} - تفسیر القرآن العظیم لابن کثیر ٢/٢٧٨.

^{٤٢} - ئیمامی مسلم به‌ سه‌ندیک له (ابی هریره) وه پ‌یوایه‌تی کردوه که ده‌لیت: موسا (عليه السلام) پ‌یوایه‌تی شه‌رم‌ن بوو هه‌چ کات به‌ پ‌وتی نه‌ده‌یبنرا، نه‌وهی ئیسرائیل و تیان: هه‌یکه‌ی گونی ئاوساوه، له‌ناو ته‌نکاویکدا خۆی شۆرد، جله‌کانی له‌سه‌ر به‌ردیک دانا، به‌رده‌که که‌وته‌ری و پ‌و‌یشت، موسا (عليه السلام) به‌ عه‌ساکه‌یه‌وه دوا‌ی که‌وت وایه‌ی ده‌داو و ده‌یفه‌رمو: ئه‌ی به‌رد جله‌کانم، هه‌تا گه‌یشته لای گۆمه‌لێک له‌ نه‌وهی ئیسرائیل و وه‌ستا، له‌و باره‌یه‌وه ئه‌م ئایه‌ته دابه‌زی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِندَ اللَّهِ وَجْهًا﴾ (الاحزاب: ٦٩) واته: ئه‌ی باوه‌رداران وه‌ک ئه‌وانه

و مەریەمی (علیها السلام) بە قسەکردنی منداڵە بچووکەکان پاك راگرت کە عیسا (علیه السلام) بوو، کە لە بێشکەدا بوو فەرمووی: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ...﴾ و عایشەیشی بەو ژمارە نایەتە پیرۆزە زۆر گەورەییە پاك راگرت کە لە قورئاندا بوو، هەتا هەتایە دەخویننیتەوه، کە بە شیوازێکی ناوازه و جوان پاکی عایشەیی دەرخواست، بروانە و بزوانە نیوانی پاکی عایشە و پاکی ئەوان چەند بوو؟ ئەمەیش تەنها بۆ بەرزێ و پلەوپایەیی پیغمبەر (ﷺ) بوو، ئەمەیش ئاگادارکردنەوه بوو بۆ بەرزێ و گەورەیی پلە و پایەیی لەناو ئەوێ نادەم و باشترین کەسی پێشین و دوایین بوو و بەلگە و نیشانەیی خوا بوو بۆ گشت جیهان، هەرکەس دەیهوێت گەورەیی پرێزی پیغمبەر (ﷺ) جی بەجی بکات و هەنگاوەکانی پێش بخات، با ئەو نایەتانه وەرگیرێت و بخویننیتەوه کە دەربارەیی بوختان دروست کردن بۆ خاتوو عایشە دابەزین و پەندیان لی وەرگیرێت و بیربکاتەوه و پرامینیت ویزانیت کە چۆن خوای گەوره لەبەر پرێزی پیغمبەر (ﷺ) خەشمی هەستاو توورپە بوو، و چۆن بە شیوازێکی جوان و ناوازه هەموو تۆمەتەکانی رەت کردەوه.^{٥٤٢}

هەلوێستیکی ناوازه

پیغمبەرمان (ﷺ) بەم شیوازه جوانە مامەلەیی لەگەڵ خێزانەکانی کردووه: جارێکیان لای خاتوو عایشە ئەبێت، خاتو حەفصە بانگی پیغمبەر (ﷺ) دەکات، کە ئەچیتە لای خاتوو حەفصە لەگەڵنێکی پر لەگوشت و چێشت دەدات بە پیغمبەر (ﷺ) ئەویش زۆر دلی پی خوش دەبێت، دای ئەنیت و بانگی هەندیک لە هاوێلان دەکات بۆ خواردنی، خاتوو عایشە غێرەتی هەوێی بوون دەگیرێت، لەگەڵکە کە (فەخفوری) بوو ئەیشکیانیت و گوشت و چێشتەکەیش ئەپرژینیت، سەرنج بدە ئەگەر تۆ شتی لەو جۆرە ببینیت چی ئەکەیت؟ لای کەم ئەگەر زیاتریش ئەبێت دەست ئەکەیت بە لێدانی ژنەکەت، بەلام پیغمبەر (ﷺ) هیچ تیک نەچوو، پیچەوانەیی ئەوه کە هەندیک کەسین احوالی ئەلین:

مەبن کە ئازاری موسایان دەدا، هەتا خوا خاوینی کرد لە تۆمەتەکانی ئەوان دەیان وت، چونکە موسا لای خوا خاوەن پرێز و پلەوپایەییە.

ئىسلام ھانى پىياوان دەدات كە لە ژنان بدەن، پىڭھەمبەر (ﷺ) لە ژيانىدا نە لەژن و نە لە خزمەتكارى نەداو. ھاوھەلەن ئەوانەى كە ئاگايان لەم پووداوە بوو زۆر شپىزە بوون، بەلام پىڭھەمبەر (ﷺ) دەزانىت كە ئەمە غىرەتى ھەوييەتى بوو، ئەبىت و ابىت. ئەزانن چارەسەرى چىيە؟ چاوپۆشى و دان بەخۇدا گرتنە، پىياوى وا ھەيە ئەلەيت: ژن لىي نەدەيت پىزىت لى ناگىرت، ئەم بۆچوونە زۆر ھەلەيە و دوورە لە ئىسلامەو، بە پىچەوانەو ژن ئەگەر لەگەلى نەرم بىت باشتەر پىزىت لى ئەگىرت، پىڭھەمبەر (ﷺ) چى كرد؟ گۆشتە پىژاوەكەى كۆكرەو و خستىيەو ناو لەگەنە شكاوھە و پووانى ھاوھەلەن بەمە زۆر شپىزەن و دەستەلاتيان نىيە، پىي فەرموون: دايكتان غىرەتى ھەوييەتى جۆشاو، پاشان فەرمووى: (چاكتىن كەسى ئىو ئەوھەتەنە زىاتەر چاك بىت بۆ خىزانى، من چاكتىنەتەنم بۆ خىزانەكانم).^{۵۴۴}

ئاي ئەتوانىت ئاوا خۆگر بىت لە ئاستى ھەلەى خىزانەت؟ پىياو ھەتا زىاتەر چاوپۆشى تيا بىت بۆ ھەلەى خىزانى زىاتەر پىياو، سەرنج بدەن پىڭھەمبەر (ﷺ) بە ھاوھەلەنى فەرمووى: دايكتان غىرەت گرتوويەتى. نەيفەرموو عائىشە يان خىزانەكەم، بەلكو بە بەرپىزىتەن ناوھە ناوى برد: (امك) دايكتان. بەلام بۆ ئەوھى جارىكى تر دايكە عائىشە شتى وا نەكات چوويە لايەو و پىي فەرموو: لەگەنەكەى حەفصەت شكاند لەگەنىكى ساغى بۆ بنىرە، عائىشە ھەستى بە ھەلەكەى خۆى كرد، ئەى پىڭھەمبەرى خوا (ﷺ) ژنان زوو ھەلئەچن، داواى لىخۆشبوونم بۆكە، پىڭھەمبەر فەرمووى: خوا لىت خۆش بىت.^{۵۴۵}

پىڭھەمبەر (ﷺ) زۆر يادى دايكە خەدىجەى دەكرد لەپاش وەفاتی ئەوھەندە خۆشى دەويست، جارىك دايكە عائىشە بە غىرەتى ھەوييەتى پىي فەرموو: ئەى پىڭھەمبەرى خوا، چىيە ھەر باس باسى خەدىجەيە، پىرەژنىك بوو خوا بۆى گۆپىت بەچاكتەر، بەلام پىڭھەمبەر (ﷺ) بەرپەرچى عائىشەى دايەو بە جۆرىك كە ئازارى نەدات، فەرمووى: (نەبەخوا، بە باشتەر بۆى نەگۆپىوم، كاتىك خەدىجە دلنەوايى منى دەكرد، خەلكى دەريان دەكردم، كاتىك پشتىگىرى لى دەكردم خەلكى پىنگىرى ئايىنيان لى دەكردم، بىراى بەمن ھىنا كاتىك خەلكى بەدريان دەخستەو، عائىشە فەرمووى: ئەى پىڭھەمبەرى خوا،

^{۵۴۴} - أخرجه الترمذي برقم/ ۲۸۹۵ وأخرجه ابن ماجه برقم/ ۱۹۷۷.

^{۵۴۵} - أخرجه أبوداود برقم/ ۲۵۶۷ وأخرجه النسائي برقم/ ۲۹۶۵ وأخرجه ابن ماجه برقم/ ۲۳۲۴.

تہوہری سیدم :

۱- حوکمی ئەو کەسانەى کە بوھتانیان بۆ دایکى باوەرداران عایشە (خوالییى پازى بیټ) و دایکانى تری باوەرداران دروست کردوو.

۲- ئایا کردوو چاکەکان بە ئەنجامدانى تاوانى گەورە دەفەوتیت؟

۳- بەرنامەى ئیسلام بۆ پاراستنى ئابرو و شەرەف.

۱- حوکمی نه و که سانه‌ی که بو هتانیان بو دایکی باومرداران عائیشه (خوالیی بازی بیت) و دایکانی تری باومرداران دروست کردووه

زانا (ابن کثیر) دهلیت: زانا یان یهك لایهنه كۆن له سهه شهوهی ههركهس قسه به عانیشه (خوای ئا پازی بیئت) بلیت، پاش شهوهی پاکی و بی تاوانی له ئاسمانهوه دابهزی، و بوهتان و تۆمهتی بۆ دروست بکات بهوهی که بوهتانچی و درۆزان بۆیان دروست کرد، بنگومان کافره و سههینچی قورئانی پیروزی کردوه.^{٥٤٧}

زانا (السيوطي) دهليٓت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَتُكُمْ﴾ ۝ ۴۸ ۝ هم ٺايه تانه له پاکی و بی
تاوانی عائشہ دا دابہ زین، لهو تۆمەت و بوھتانه که بۆی دروستکرا، زانا یا بی (فیقه)
بۆچوونیان و ابووه، نهو که سهی تۆمه ته که ی بۆ دروست کردووه کافر بووه، چونکه
بیاوهر بووه بهرامهر دهقیکی قورئانی. ۴۸

^{٥٤٦} - أخرجه الإمام أحمد في مسنده (١١٧/٦) وأخرجه الطبراني في (المعجم الكبير) ١٢/٢٣/ ونكرابن حبيب (الفتح الباري) ٣٢٦/٩ .

^{٥٤٧} - تفسير القرآن العظيم لأبن كثير، ٣/٢٧٦

¹⁸ - الإكلیل فی استنباط التنزیل ص/۱۶۰ به دستکاری یهوه.

پيشهوا (النووي) له شهرحي (صحيح المسلم) دا، له ژماردني ئهو سوود و حيكمه تانه ي كه په يوه نديدار بوون به پووداوي بوهتان و درۆكه وه، ده لیت: (.... چل ویه كههم: پاكي و بېتاواني عايشه (خوالی پازی بېت) لهو بوهتان و درۆیه، پاكيه كي بى گومان و يه كلايي كراوه يه به پيى ده قى قورئان، خو ئه گهر هر كه سيك شك و گوماني تيدا هه بېت، ئوه بېگومان بېباوه ر و هه لگه راوه يه).^{۴۹}

ئهو ي به ده ست دیت له م بۆچوونانه ي پيشه وه: بېگومان هه ركه س تۆمه ت بۆ عايشه دروستبكات پاش دابه زيني پاكي و بى تاواني له ئاسمانه وه، ئوه كافر و هه لگه راوه يه، به ريكه وتني وته ي زانايان. و بۆ باقى دايكاني ئيمانداران دوو بۆچوون هه يه، راست و په سه نده كيان ئه وه يه كه حالى دايكاني ئيماندارانيش هه روه ك عايشه يه (خويان ئى پازی بېت).

زانای ته فسیر (الالوسي) ده لیت: (حوكمى تۆمه تباركردنى دايكاني ترى ئيمانداران هه موويان، هه روه ك هه مان حوكمى تۆمه تباركردنى عايشه يه، هه روه ها تۆمه تباركردنى دايكان و هاوسه رانى پيغه مبه رانيش هر به هه مان شيوه يه، ئهو ي لای منه بېگومان حوكمى تۆمه تباركردنى كچانى پيغه مبه ر (ﷺ) هه ر به و جۆره يه، به تايبه تى فاتيमे به شيكى پاك و پيرۆزى ئوه ...).^{۵۰}

(قاضي عياض) ده لیت: (هه ركه س قسه به غه يري عايشه بلیت له خيزانه كاني پيغه مبه ر (ﷺ)، دوو بۆچوونى له سه ره: يه كه ميان: ده كوژريت، چونكه قسه ي به پيغه مبه ر (ﷺ) ووتوه، به هوى ئهو ي كه هاوسه ر و حه لالى ئهو ي تۆمه تبار كردوه، ئهو ي تريان: بېگومان ئه وان وه ك سه رجه م هاوه له ئافره ته كان وان، و ده بېت به پيى درۆ و بوهتانه كيان دارى سزای حه ديان ئى بدریت - به لام يه كه ميان په سه نده تره).^{۵۱}

(ابن تيمية) له كتيبي (الصارم المسلول) دا، ده لیت: به راستى تۆمه تباركردنى دايكى باوه رداران عايشه (خوالی پازی بېت) بېباوه رپيه و هيچ گوماني تيا نيه، و له تۆمه تباركردنى باقى دايكاني ئيمانداراندا دوو بۆچوون هه يه، كه راسته كيان: بېگومان

^{۴۹} - صحيح مسلم بشرح النووي ۱۱۷-۱۱۸.

^{۵۰} - روح المعاني للالوسي ۱۱۸/۱۲۸.

^{۵۱} - شرح الشفاي شمائل اصحاب الاصطفا للقاضي عياض ۵۳۴/۵.

حوكمه كهى وهك حوكمى تۆمه تبار كردنى دايكى ئيمانداران عائيشهيه، نهجامدهره كهى بيباوه پ دهبيت. ^{۵۵۲}

۲- ئايا كرده وه چا كه كان به نه نجامدانى تاوانى گه و ره دهفه وتيئت؟

پيرپه وى (اهل السنة والجماعة) بۆچونيان وايه بىگومان نه نجامدهرى تاوانى گه و ره، بيباوه پ نابيئت، مه گهر كاتيگ تاوانه حهرامه كه به حه لال و دروست بزانيت، نه گهر به حه لال و دروستى زانى نه وه بيباوه پ، كرده وه چا كه كان به نه نجامدانى تاوانى گه و ره نافه وتين، مه گهر كاتيگ حه لالى بكات، نه گهر به حه لالى زانى نه وه كافر و مه لگه پاره دهبيت له دين.

خوای گه و ره فه رمويه تى: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ قَبِلْتُ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقره: ۲۱۷).

واته: (هه ر كهس له ئيه وه له دينى خوى مه لگه پرتقه وه، جا به كافرى بمرئت، نه وانه هه مو كار و كرده و ديان له دنيا و قيامه تدا به فيرو و پوچهل ده پوات، و نه وانه ها وه لى دوزه خ ده بن و به هه ميشه يى تيايدا ده مينه وه).

خوای گه و ره فه رمويه تى: ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَكَ بِمَنْ عَمَلْتَ وَكَفَىٰ لَكَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الزمر: ۶۵).

واته: (به پراستى بو تو (ئهى محمد ﷺ) و پينغه مبه رانى پيش تويش وه حى كراوه، نه گهر ها و به ش بو خوا بريار بدهيت، نه وا كرده وه كانت دهفه وتيئت و له زه ره رهنه ندان دهبيت).

له وه به لگانه ي نه هلى (السنة) به به لگه هينا و يانه ته وه، كه كرده وه چا كه كان به نه نجامدانى تاوانى گه و ره نافه وتيئت، نه م ئايه ته پيرۆزه يه: ﴿وَكَايَ أُنْثَىٰ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيُغْفِرُوا لَكُمْ إِنَّ اللَّهَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ﴾ (النور: ۲۲). (مانا كراوه). نه م ئايه ته پيرۆزه پاش بو و دوى درو و

بوهتانه‌كه دابه‌زى، كه نه‌وېش برىتى بوو له: (ابا بكر) به‌راستى سوښندى خوارد كه خه‌رجى و به‌خشىنى (مسطح) نه‌كېشيت، پاش نه‌وى كه به تۆمەت و وهتانه‌كه‌وه تيوه گلابوو، و (مسطح) نزيك بوو له (ابا بكر)‌وه، له كوچكردوانه بوو كه به‌شدارى جهنگى به‌درى كړدبوو، هه‌روه‌ها له ده‌سته‌ى هه‌ژارانش بوو، خو نه‌گه‌ر به‌هوى نه‌و تۆمەته‌ى كه بو عايشه دروستكړا نه‌وېش به‌شدار بوو تيايدا، كړده‌وه چاكه‌كانى بفه‌وتايه و بايه‌خيان نه‌مايه، نه‌وا خواى گه‌وره باسى نه‌ده‌كرد كه له كوچكردوان بووه له پښه‌ى خوادا، پاش نه‌وى كه كه‌وتبووه ناو تۆمەته‌كه‌وه، نه‌مه‌ش به‌لگه‌يه له‌سهر نه‌وى كه پاداشتى كوچكردنه‌كه‌ى به هوى نه‌و تاوانه گه‌وره‌يه‌وه نه‌فه‌وتاوه.

زاناي ته‌فسير پيشه‌وا (الرازي) ده‌لئت: هاوه‌لانمان به‌م نايه‌ته به‌لگه‌يان هيناوه‌توره كه كړده‌وه چاكه‌كان نافه‌وتين و بيبايه‌خ نابن، وتويانه: به‌راستى خواى گه‌وره (مسطح) به‌يه‌كېك له كوچكردوان باس كړدوه، پاش نه‌وى كه تاوانى گه‌وره‌شى نه‌نجامداوه، نه‌مه به‌لگه‌يه له‌سهر نه‌وى بيگومان پاداشتى كوچكردنه‌كه‌ى به‌هوى تاوانه‌كه‌وه نه‌فه‌وتاوه.^{۱۱۳}

۲_ به‌رنامه‌ى ئيسلام بو پاراستنى ئابرو و شهره‌ف

ئيسلام ئاينى پاكي و داوين پاكي و دادپه‌روه‌رى و خوشه‌ويستى و به‌زه‌يى و پښه، به‌راستى نه‌م ئاينه‌ پاك و جوانه‌ هات به شهره‌تېكى پر حيكمه‌ت و ئاداب و په‌وشتى جوان و به‌هيزه‌و، ئامانجى پارېزگارى بوو له‌ئابرو شهره‌ف، و پاراستنى سنوره‌ قه‌ده‌غه كړاوه‌كان.

به‌راستى ئيسلام زينا و داوين پيسى و تاوانه‌كانى حه‌رام كړده كه زهره‌ر و زيانى زور و مه‌ترسيدار ده‌خه‌نه‌وه و داهاتو و پاشه‌پوژى ترسناك و به‌ئازريان هه‌يه له‌سهر تاكه‌كانى كۆمه‌لگا، له‌دنيا و قيامه‌تېشدا، له‌وانه: شكداندى ئابرو ناموس و حه‌ياچوون و ناشيرين كردنى شته جوانه‌كان و حه‌لاله‌كان و تېكه‌ل و پېكه‌ل بوونى نه‌وه و هه‌چه، و خستنه‌وه‌ى مندالى ناشه‌رى، و بلابوونه‌وه‌ى پوحي دوژمنايه‌تى و په‌ره‌سه‌ندنى تووى

فیتنه و ناشوب له ناو کۆمه لگادا و شتانی تریش له ناپه سهندی و به لاو دهره کهله داوین پسی ده که ونه وه، له بهر نه وانه ئیسلام جهرامی کردوه و سزای بۆ داناوه.^{۵۵۴}
خوای گه وه هه موو نهو پینگا و هوکارانه یشی جهرام کردوه که ده بنه هو ی نه نجامدانی زینا.^{۵۵۵}

خوای گه وه فهرموویه تی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ (الاسراء: ۳۲).
(مانا کراوه).

خوای گه وه فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَمُرُّ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾. (النور: ۲۱) (مانا کراوه).

ههروه ها ئیسلام تۆمه تبار کردنیشی جهرام و قه ده غه کردوه، له بهر نه وه ی خراپه ی له سه ره ئابرو و شه ره ف لیده که ویته وه و که سانی بیتاوانی تیا تاوانبار ده کړیت و ده رینه بهر تانه و ته شه ری بی مانا.

خوای گه وه فهرموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۴) إِنْ الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النور: ۴-۵).

واته: (نهو که سانه ی تۆمه تی زینا ده خه نه پال ئافره تانی داوین پاک، پاشان چوار شایه ت (بۆ پاستی قسه ی خو یان) ناهینن، هه شتا دار لهو که سانه بدهن، و ئیتر هه رگیز شایه تیان لی وهرمه گرن و نه وانه فاسیق و له سنوور ده رچوون، مه گه ر که سانی که ته وبه بکه ن و خو یان چاک بکه ن (کرده وه چاکه کان نه نجام بدهن و نه گه رینه وه سه ره خراپه)، جا به پاستی خوا لیخو شبوو میهره بانه). ههروه ها خوای گه وه فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۲۳) يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ

۵۵۴- خوای گه وه جوکمی داوه که زیناکاری (هاوسهردا) چ پیاو چ ئافره ت نه بیت بهر باران بکړیت تا ده مړیت، به لام زیناکاری بی هاوسه ر واته: (کوچ یان که) به لیدانی سه د داری هه د.
۵۵۵- له پینشت باسکراوه.

أَلَسِمْهُمُ وَأَيَّدِيهِمْ وَأَمْرُجُلَهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲۴) يَوْمَئِذٍ يُوقِفُهُمُ اللَّهُ دِنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿النور: ۲۳ - ۲۵﴾. (پيشتر ماناكراون).

مامۇستا (ابو الأعلى المودودي) لە كتيبي (الحجاب)دا، دەربارەى حىكمەتى حەرامكردنى تۆمەتباركردن دەلييت: (بەراستى تۆمەتباركردنى ئافرىتى داوين پاك، تەنھا قەسە و ناو و شۆرەتى خراپى لىناكەويتهوه، بەلكو دەبيته هوى بلاوبوونەوهى فاحيشە و خراپە لەناو كۆمەلگادا و پەيوەندىيەكان خراپ دەكات و تىك دەدات و دورژمنايەتى لە نىوان خىزانەكاندا بلاودەكاتەوه و گومان دەخاتە سەر نەوهكان و پەچەلەكيان، و كەسيك دەبيته هوى پالنان بەدەيان كەسى ترەوه بۆ تووند و تىژى و ئارەحەتى، بۆ ماوهى چەندىن سال، بەس تەنھا بە هوى ئەوهى كە تەنھا ووشەيەك بە بوھتان لە دەمى دەرچووه).

شەرف وئابرو بەنرخترين شتە كە ئىنسان خاوەنيەتى، كاتيك لە دەستى دا بە جورىك دەبييت كە گەرانەوهى نىيە. دەبييت لە پىناوى پارىزگارى كردنيدا پۇحى ماندو بكات و خوینی بۆ برىژييت و زۆر بەخشندە و بەريز بييت بەرامبەر نەفسەكان، كاتيك موسولمان دەمرىت، ئەوا لە دەورى حەوزى كەوسەر كۆدەبيتهوه و پارىزگارى لە شەرف و ناموسى خۆى كردووه، ئەوه پاداشتى وەكو شەهیدە، دەربارەى ئەمەيش پىغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: (هەر كەس لە پىناو مالهەكەيدا جەنگا و كوژرا ئەوه شەهیدە، هەر كەس لە پىناوى خوینیدا جەنگا و كوژرا ئەوه شەهیدە، و هەر كەس لە پىناوى كەس و كارەكەيدا جەنگا و كوژرا ئەوه شەهیدە).^{۵۶}

بە دۇنيایى ئىسلام پارىزگارى لەشەرف وئابرو كردووه و هاوشانى كردووه بە حەرامكردنى خوین رشتن، وەك لە وتارى حەجى مالتاوايیدا هاتووه، كە پىغەمبەر (ﷺ) بۆ كۆمەلێكى زۆرى لە هاوولان خویندەوه، كە تيايدا حەرامە وەك حەرامى ئەم پۆزەتان، لەم مانگە پىرۆزەتاندا، و لەم شارەتاندا، ئايا من گەياندم. ^{۵۷} هەروەها پىغەمبەر (ﷺ) لە فەرموودەيەكى تردا فەرمووی: (...موسولمان براى موسولمانە.

۵۵۶- رواه النسائي في السنن عن سعيد بن زيد، ك، تحريم الدم.

۵۵۷- رواه البخاري في صحيحه عن أبي بكر، كتاب العلم.

..هه‌موو شتيكى موسولمان له‌سه‌ر موسولمان حه‌رامه‌، خوينى و مال و سامانى و شاراف و ئابروي).^{٥٥٨}

له‌ پي‌نمايي يه‌ جوانه‌كاني ئيسلام له‌ پاراستنى شه‌ره‌ف و ئاب‌بودا، فه‌رمانى كردوه‌ به‌ ووردبوونه‌وه‌ و جوان گه‌ران و لي‌كۆلينه‌وه‌ له‌ گوي‌زانه‌وه‌ و دامه‌زراوكردنى هه‌والدا، هه‌روه‌ها گالته‌ پي‌كردنى كه‌سانى ترى حه‌رام و قه‌ده‌غه‌ كردوه‌، هه‌روه‌ها به‌كه‌م زانيني پي‌زيان وگوماني خراپ و جاسوسى كردن و شوي‌نكه‌وتنى عه‌وره‌ت و ئابروي خه‌لكى و غه‌يبه‌ت، هه‌روه‌ها ئيسلام هانى موسولمانانى داوه‌ كه‌ ئاب‌بو نه‌يني يه‌كتري داپوشن و پاريزگارى له‌يه‌كتري بكن.

خوای گه‌وره‌ فه‌رمويه‌تى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَايَ فَمُتُونَا أَوْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ (الحجرات: ٦).

واته: (ئه‌ى ئه‌و كه‌سانه‌ى كه‌ باوه‌رتان هيناهه‌ نه‌گه‌ر كه‌سيكى فاسيق و له‌ سنور ده‌رچوو و تاوانبار، هه‌واليكى بۆهينان، لي‌ى بكۆلنه‌وه‌، نه‌بادا به‌هۆى نه‌زانپيه‌وه‌ زيان به‌ خه‌لكى بگه‌يه‌نن، پاشان له‌و كارهى كردوتانه‌ په‌شيمان ببه‌وه‌). ده‌بي‌ت هه‌واله‌كه‌ لي‌كۆلينه‌وه‌ى بۆ بگري‌ت و جوان وورد بگري‌ته‌وه‌ و به‌ متمانه‌وه‌ وه‌رگيري‌ت و پوون و دامه‌زراو و جي‌گير بي‌ت و پشكئين و وورده‌كارى بۆ بگري‌ت، ئينجا بگه‌يه‌نري‌ت.

له‌ئايه‌تي‌كدا كه‌ ده‌رباره‌ى پووداوى بوه‌تانه‌كه‌ دابه‌زى، خوای گه‌وره‌ فه‌رمويى: ﴿إِذْ تَقُولُ بِاللَّيْلِ لَكُمْ وَتَقُولُونَ بِالنَّهَارِ لَكُمْ مَّا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَحُسْبُونَهُ هِنَا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ (النور: ١٥).

له‌ ئايه‌تيكى تردا _ كه‌ ئه‌مه‌مانا كه‌يه‌تى _ ده‌فه‌رموي‌ت: (ئه‌ى ئه‌وانه‌ى باوه‌رتان هيناهه‌، هه‌چ كه‌س و هه‌چ هۆزي‌ك گالته‌ به‌ كه‌س و هۆزي‌كى تر نه‌كات، چونكه‌ په‌نگه‌ ئه‌وان چاكتري‌ن له‌وان، ژنانيش با گالته‌ به‌يه‌ك نه‌كهن و يه‌كتري زه‌ليل نه‌كهن. چونكه‌ له‌وانه‌يه‌ ئه‌مان له‌وان چاكتري‌ن، سوكايه‌تى به‌ خۆتان مه‌كهن (چونكه‌ سوكايه‌تى به‌يه‌كتري سوكايه‌تپيه‌ به‌ خۆتان) هه‌روه‌ها ناو ونا‌تۆره‌ى ناشرين بۆ يه‌كتري دامه‌تاشن، ئاي كه‌ چه‌نده‌ ناشرينه‌ ناو و نا‌تۆره‌ى خراپ له‌ داوى باوه‌ره‌ينان و موسلمان بوون، ئه‌وه‌يش

تهوبه ی نه کردبیت و په شیمان نه بویتته وه له گوناهاهه کانی، جا نهو جوړه که سانه هه
سته مکارن) (الحجرات: ۱۱).

ئیسلام حه رامی کردووه گالته کردن به یه کتری و به کهم زانینی یه کتر، چونکه نه مه
ناگونجیت له گه ل برایه تی ئیسلامیدا، هه روه ک چون توانج و پلار و تانه و ته شهر و یه کتر
عه ییدار کردنی حه رام کردووه.

هه روه ها ئیسلام حه رامی کردووه ناو و ناتۆره ی ناشرین له یه کتری بنریت که
ده رونه کان نازار ده دات، هه روه ها گومانی خراپی به موسلمانان حه رام کردووه، هه روه ها
شوینکه وتنی عه ورت و جاسوسی کردنیش.

خوای گه وره فه رمویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِسْرُوكَا
بَجَسَّوْا﴾ (الحجرات: ۱۲).

واته: (ئه ی نهو که سانه ی باوه پرتان هیناوه، خۆتان زۆر بپاریزن له گومانی خراپ
له راستیدا هه ندیک لهو گومانانه گونا و تاوانن، و به شوین کهم و کوپی و عه یب و عاری
یه کتریدا مه گه پین و سیخوپی مه که ن).

هه روه ها له ئایه تی پووداوی (إفك) بوختانه که دا خوای گه وره فه رمووی: ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
ظَنَ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنفُسِهِنَّ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبینٌ (۱۲) لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (النور: ۱۲-۱۳). (مانا کراوه).

له سه ر موسلمان پنیوسته که خۆی نه خاته شوینی گومانه وه و له شوینی تۆمه ت و
ناشویشدا نه وه ستیت که جینگه ی گومانه.

(زیدی کوپی ثابت) فه رمویه تی: بیگومان من پیم ناخۆشه له شوینیکدا ببینریم که
جینگه ی گومانی خراپ بیت و خه لکی گومانی خراپم پی به ریت. و (الربیع ی کوپی انس)
وتوویه تی: له (الحکمة) دا نوسراوه: هه ر کهس هاوه لیبی هاوړتی خراپ بکات، سه لامه ت
نابیت، هه رکهس بجیته شوینی خراپه وه تۆمه تبار ده کريت، وهه رکهس زمانی خۆی
نه گريت په شیمان ده بیتته وه.

(صفیه) ی هاوسه ری پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: جار یکیان پیغه مبه ر (ﷺ) له ده
پۆژی کو تایی په مه زان دا، له ناو مزگه وتدا ده مایه وه، وشه ویک چووم بۆ سه ردانی و
تاویک له خزمه تیدا مامه وه و قسه و گفتوگویم له گه لدا کرد، هه لسام بچمه وه بۆ ماله وه،

پينغه مبهريش (ﷺ) له گه لَمدا هات، تا ره وانهم بکات، مالى (صفية) لهو خانوه دا بوو که دواتر بوو به هی (ئوسامه ی کوپړی زهید)، (صفية) فرموی: پوښتین تا گه یشتینه نه ودهرگایه ی مزگهوت، کهوا له لای دهرگای مالى (ام سلمه) دا، جا لهو کاته دا دووپیاو- له پشتیوانان (انصار)- له وڼوه تپه پړ بوون، کاتیک که پينغه مبهریان (ﷺ) دی له گه ل مندابوو، سلاویان ئی کرد و پییان هه لگرت و ویستیان به په له تپه پړن، نه ویش پنی فرموون: (په له مه کهن و مه په شوکین نه مه ((صفية ی کچی حیى) یه که هاوسه ری خومه نه وانیش وتیان: پاک و بیگه ردی بوخوا! نه ی پينغه مبهری خوا (ﷺ) نیمه چوَن دل له تو پیس ده کهین! و قسه که ی پينغه مبهری خویان (ﷺ) به لاهه گران بوو، که بوئی نه وه ی دهات، خوانه خواسته گومانی خراب به پينغه مبهر (ﷺ) بهرن، پينغه مبهر (ﷺ) فرمووی: (ناخر شهیتان له ناو جسته ی مروندا، وهکو خوین هاتوچو دهکات، له بهرنه وه ترسام که شهیتان شتیک یان گومانیکى خراب بخاته ناو دلتانه وه، و دلتان له من کرمی ببیت و نه وه ببیت به هو ی سهرتیا چوونتان، خودا به هو ی نهو گومانه خراپه وه به پينغه مبهره که ی، رقتان ئی بگریت).^{۵۹۹}

هه روه ها ئیسلام غه ییبه تیشی حه رام کردوه، چونکه نابرو و شکاندن و خراپکردنی کهسانی تری تیا یه.

خوای گه وره فرموویه تی: ﴿وَلَا يَجِبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا اِجِبْ اَحَدُكُمْ اَنْ يَّأْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ مِثْلَ فِکْرِ هُمُوهُ وَاقُوا اللَّهَ اِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ (الحجرات: ۱۲).

واته: (له پاشمله باسی یه کتری و ناوی یه کتری به خراپه مبهن، نایا کهستان خوشی دیت له وهی گوشتی برای خو ی به مردوویی بخوات؟! دیاره کاری واتان زور پی سخت و ناخوشه، دهی که واته له خوا بترسن و پاریزکار بن، چونکه به پرستی خوا گه پرانه وهی خه لکی و هره ده گرنت و میهره بانه بویان).

له (ابی هریره) وه (خوالینی پازی بیت) به پرستی پينغه مبهری خوا (ﷺ) فرموویه تی: (نایا دهزان غه ییبه ت و له پاشمله باس کردن چییه؟) ووتیان: خوا و پينغه مبهره که ی دهزان، پينغه مبهر (ﷺ) فرموی: بریقیه له: (باسی براکت به شتیک بکهیت که پنی ناخوشه).

وترا: نه‌گهر بېنیت و زانیت نه‌و شته له براکه‌مدا بوو که ده‌یلیم؟ فهرمووی: (نه‌گهر نه‌و شته‌ی تیا بوو که ده‌یلنیت، بېگومان غه‌یبه‌تت کردووه، خو نه‌گهر تیییدا نه‌بوو نه‌و شته‌ی که ده‌یلنیت، بېگومان بوه‌تانت کردووه).^{۵۶۰}

هه‌روه‌ها ئیسلام بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌ی کردووه که پارێزگاری له شەرف و ئابروی خەلکی بکړیت و غه‌یبه‌تیان نه‌کړیت و پەت بکړیتەوه.

له (ابی الدرداء) هوه، له پێغه‌مبه‌روه (ﷺ) فهرمویه‌تی: (هه‌ر که‌س پارێزگاری له شەرف و ئابروی برای موسلمانان بکات و نه‌هیلنیت تووشی خراپه‌ ببنیت، له پۆژی قیامه‌تدا خوای گه‌وره‌ دهم و چاوی له ئاگر ده‌پارێزیت).^{۵۶۱}

له (ابی هریره) وه (خوالی پازی بێت) له پێغه‌مبه‌روه (ﷺ) فهرمویه‌تی: (له دنیا‌دا به‌نده‌یه‌ک نییه‌ که نابوو و شه‌ره‌فی به‌نده‌یه‌کی تر داپۆشیت، مه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ به‌ هۆیه‌وه‌ عه‌یب و که‌م و کوڕیه‌کانی نه‌ویش دانه‌پۆشیت).^{۵۶۲}

هه‌موو موسلمانانیک پێویسته‌ له‌سه‌ری که‌ زمان و گوێچکه‌ی بپارێزیت و ده‌بیت بزانی‌ت که‌ زمان و گوێچکه‌ نه‌مانه‌تی خوان، و بېگومان له‌ پۆژی قیامه‌تدا له‌سه‌ریان لێ‌پرسینه‌وه‌ ده‌کړیت.

خوای گه‌وره‌ فهرمویه‌تی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولٌ﴾ (الاسراء: ۳۶).

واته: (ئه‌ی (مروءه) له شتێک مه‌دوێ و شوینی شتێک مه‌که‌وه، که زانست و زانیاری‌ت ده‌ریاره‌ی نییه‌، چونکه‌ به‌راستی ده‌زگا‌کانی بیستن و بینین و تیگه‌یشتن هه‌ر هه‌مووی به‌رپرسیاره‌ له به‌رامبه‌ریه‌وه).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ له سووره‌تی (النور) دا، ده‌فه‌رمویت: ﴿يَوْمَ شَهِدُوا عَلَيْهِمُ أَلْسِنُهُمْ وَأَبْدِهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۴) يَوْمَذِ يُنْفِخُ فِيهِمُ اللَّهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ (النور: ۲۴-۲۵). (پنیشتر مانا‌کراوه).

۵۶۰-رواه مسلم في صحيحه كتاب البر والادب، باب تعزيم الغيبة.

۵۶۱-رواه الترمذی في السنن.

۵۶۲-رواه مسلم في صحيحه كتاب البر والادب.

پېغەمبەر (ﷺ) فرموده‌تى: (لە جوانىيەكانى ئىسلام ئەوھىيە كە مەزۇدە دەست لە شەتەك ھەلگىرەت كە پەيوەندى بەوھە نىيە).^{۵۶۳}

(ابى ھریرە) (خوالىنى پازى بىت) لە پېغەمبەرھە (ﷺ) دەفرموىت: (وا پىك دەكەوئەت كە بەندە قسەيەك دەكات لەو جۆرە قسانەي كە دەبن بە ماىەي پەزامەندى خوا، ھىندەيش دلى ناداتى، بە ھۆي گوتنى ئەو قسەيەو، خودا ئەو بەندەيە چەندىن پلە بەرزەكاتەو، ھەرۋەھا پىكەدەكەوئەت كە بەندە قسەيەك دەكات، لەو جۆرە قسانەي كە دەبن بە ھۆي تەپەيى و خەشمى خودا، وناچىتە بىچ و بنەوانى و بە باشى لىي ووردنايتەو، تا بزانىت قسەكەي كى دەگىتەو، كەچى بە ھۆي ئەو قسەيەو، دەخىتە ناو ئاگرى دۆزەخەو).^{۵۶۴}

لە فرمودەيەكى تردا (ﷺ) دەفرموىت: (ھەركەس ئەوھى لە نىوان دوولوى و ئەوھى لە نىوان دووراندایە بۆم زامن و پارىزراو بكات، منىش بەھەشتى بۆ زامن و مسۆگەر دەكەم).^{۵۶۵}

ئىمامى شافىعى لە شىعرىكدا دەلىت:

أَيْلُدَعْنُكَ إِنَّهُ ثَعْبَان	أَمْسِكَ لِسَانَكَ أَيُّهَا الْإِنْسَانُ
كَانَتْ تَهَابُ لِقَاءَهُ الشَّجْعَانُ	كَمْ فِي الْمَقَابِرِ مِنْ قَتْلِ لِسَانِهِ
وَحُظُّكَ مَوْفُورٌ وَعَرْضُكَ صَيْنٌ	إِنْ شِئْتَ أَنْ تَحْيَا سَلِيمًا مِنَ الْأَذَى
فَكُلُّكَ عَوْرَاتٌ وَلِلنَّاسِ أَلْسِنٌ	لِسَانُكَ لَا تَذْكَرُ بِهِ عَوْرَةَ إِمْرِي
فَصْنَهَا وَقَلْ يَا عَيْنُ لِلنَّاسِ أَعْيُنٌ	وَعَيْنُكَ إِنْ أَبَدْتَ إِلَيْكَ مَعَايِبَ
وَفَارِقٌ وَلَكِنْ بَالَتِي هِيَ أَحْسَنُ. ^{۵۶۶}	وَعَاشِرٌ بِمَعْرُوفٍ وَسَامِحٌ مَنْ أَعْتَدَى

^{۵۶۳}-رواه الترمذي في السنن عن أبي هريرة كتاب الزهد.

^{۵۶۴}-رواه البخاري في صحيحه كتاب الرقاق.

^{۵۶۵}-رواه البخاري في صحيحه كتاب الرقاق.

^{۵۶۶}-ديوان الامام الشافعي ص: ۸۵.

باسى دووهم:

هاوسەردارى پىغەمبەر (ﷺ) لەگەڵ خاتوو زەينەبى كچى جەحش) و حىكمەت لە
رېگەدان بە فرە ژنى لە ئىسلامدا

ئەم باسەيش ئەم بەشە پىك دىت:

يەكەم: ئەو ئايەتەى ئەم بارەيەو هاتوون.

دووهم: ھۆكارى دابەزىنى ئايەتەكان.

سەيەم: تەفسىرىكى شىكارى بۆ ئايەتەكان.

چوارەم: حىكمەت لە رېگەدانى ئىسلام بە فرە ژنى.

پىنجەم: ھەلۆستى ھەردوو ئايىنى (يەھودى و نصرانى) بەرامبەر بە فرە ژنى.

شەشەم: حىكمەت لە فرە ژنى پىغەمبەر (ﷺ).

پىشەكى:

هاوسەردارى پىغەمبەر (ﷺ) لەگەڵ خاتوو زەينەبى كچى جەحش پوداوىكى گىرنگ بوو
لەو پوداوانەى كە قورئان دەربارەى دواو بە تىپوانىن لەو پەند و وانانەى كە
پەيوەندىدارن بە باسەكەو.

لەم بەشەدا ئەو ئايەتە قورئانپە دىنن كە لەم باسەدا دابەزىون و شىيان دەكەينەو،
پاشان لە حىكمەتى فرە ژنى لە ئىسلامدا دەدوین و ھەلۆستى ھەردوو ئايىنى (يەھودى)
و (نصرانى) دەربارەى فرە ژنى پوون دەكەينەو. و باسى حىكمەتى ھوسەردارى
پىغەمبەر (ﷺ) لەگەڵ دايكانى ئيمانداران دەكەين.

يه كه كم: نه و نايه تانه ي لهم باسه دا هاتوون:

﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَخَشِيَ النَّاسُ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ يَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَوْجُهَا مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجَهَا لَهَا كَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَنْزِلِ أَزْوَاجٍ أَذْعِبْنَاهُمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا (٣٧) مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا (٣٨) الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مِرْسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا (٣٩) مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ (الاحزاب: ٣٧-٤٠).

دوووم: هوکاري دابه زيني نايه ته کان:

زينه بي کچي جحش (خوا لني پاږي بيت): زهينه بي کچي جه حشي کوږي (رتاب) ي کوږي (يعمر) ي (الآسري)، (الهاشمي)، (القرشي) يه، دايکيشي ناوي (أمنة) ي کچي (عبدالمطلب) بووه، که پووري پيغه مېهر (ﷺ) بووه، زهينه ب موسولمان بوو، له گهل براکيدا (عبدالله) ي کوږي جحش) کوچي کرد بو مهدينه.^{٥٦٧}

(زهيد)يش: زهيد ي کوږي حارثة ي کوږي (شراحيل) ي کوږي (کعب) ي (الکلبی) (القضاعي) (القحطاني) بوو، دايکي که ناوي (سعدی) کچي (ثعلبة) بوو له گهل خوی بردی تا سهردانی کهس و کاره کهی بکات که بريتي بوو له (بنی معن) ي کوږي (طيء)، نه سپيک بردی، که هی (بنی القين) ي کوږي (جسر) بوو، گرتيانه وه و لييان سهندوه و برديان فروشتيان به يه کيک له بازاره کانی عره ب، ئينجا (حکيم) ي کوږي (حزام) ي کوږي (خويلد الاسدي) کږي و بهدياري دای به پوري خوی که (خديجه ي کچي خويلد) بوو، و تراوه: که (حکيم) بو پوري کږي له بازاږي (عكاظ) به چوارسده درهم، کاتيک پيغه مېهر (ﷺ) خهديجه ي به هاوسهري خوی هيئا، خهديجه (زيد) ي به دياري دا به

پىڭھەمبەر (ﷺ) و باوكى (زىد) یش _ حارثە كوپى شراھىل _ بوو، ئارامى نەما و زۆر بەزەبى بە كۆرەكەيدا ھاتەو، و زۆر ئازارى كىشا پىئوھى كە لىئى جىا و دوور بوو، و زۆر ھەولئى دا بە گەران بەدوايدا، ھەتا شوئىنەكەى زانىيەو ھە مەككە، لەگەل (كەب) ى برايدا چوون بۆئەوئى، و مال و سامانئىكى زۆرىشيان پى بوو، تا زەيدى پى ئازاد بكەن، ئىنجا ھەردوكيان گەيشتنە لای پىڭھەمبەرى خوا (ﷺ) كە لەلای (بەت العتقىق) دا بوو، پىيان وت: ئەى كوپى گەورەى قەوم: ئىوھ دراسئى و نزيكى مال خان، كەسانى لىقەوماو ئازاد دەكەن، و نان و خۆراك دەدەن بەدیل و ئەسیر، من بەراستى ھاتووم بۆ لای تۆ بۆ زەيدى كوپم، چاكەمان لەگەل بكە و بۆمان ئازادبكە، بىگومان لە داھاتودا ئىمەيش دەيگىرئىنەو، بۆت، ئىنجا پىڭھەمبەر (ﷺ) فەرمووى: ئەى ئەگەر ھى ئىوھ نەبوو و ھى يەكئىكى تريبوو؟ ئىنجا وتیان: ئەوھ كىيە؟ فەرمووى: ئادەى بانگى زەيد بكەن و ھەوالئى بەدەنئى، ئەگەر ئىوھى ھەلئىزارد ئەوھ ھى خۆتانە و بۆ خۆتان، بەبئى ئازادكردن و فیدیەدان، خۆ ئەگەر منىشى ھەلئىزارد، ئەوا سوئند بە خوا من ئەو كەسەنیم فیدیە وەرگرتن ھەلئىزىرم بەسەر كەسئىكدا كە منى ھەلئىزاردو، ئىنجا (زىد) ھات پىڭھەمبەرى خوا (ﷺ) پىنى فەرموو: ئەم كەسانە دەناسیت؟ ووتى: بەلئى: ئەمە باوكمە و ئەوھیش ماممە. ئىنجا پىڭھەمبەر (ﷺ) فەرمووى: بىگومان من ئەمە زانىبوو، وام بىنى كە ھاوئل و نزيكى تۆم، يان ئەوھتا من ھەلئىزىرە، يان ئەوان؟ ئىنجا (زىد) ووتى: من بۆم نىيە كەسئىك بەسەر تۆدا ھەلئىزىرم، تۆ لە منیت لە جىگەى باوكم و ماممى، ئىنجا باوكى و مامى وتیان: لەناو چوون بۆ تۆ ئەى (زىد) ئایا تۆ بەندایەتى بەسەر ئازادى و دايك و باوك و كەس و كارەكەتدا ھەلئەبئىرئىت؟ وتى: بەراستى ئەوھى من لەم پیاوھم بىنىوھ، تازە من ئەو كەسە نىم، كە كەسئىكى تری بەسەردا ھەلئىزىرم، كاتىك پىڭھەمبەر (ﷺ) ئەمەى بىنى دەستى گرت و بردى بۆ (حج) و فەرمووى: ئىوھ شايتە بن، بىگومان (زىد) كوپى مەن، وەرەسە و میرات لە من دەبات و منیش وەرەسە و میراتى لى دەبەم. ئەمە پىش بوون بە پىڭھەمبەر بوو. ^{۵۶۸}

ئىسلام بە بنەماى يەكسان كردنى خەلك ھات، و پىڭھەمبەرى خوايش (ﷺ) وىستى ئەم بنەمايە بە شىئوھىكى كردارى بچەسپىئىت، ھەتا ئەوھ تەواو و چەسپا و بكات لە ژىنگەيەكدا كەش و ھەواى نەقامى حوكمى تيا دەكرد و دەمارگىرى و ھۆزايەتى دەستى ھەبوو، بىگومان پىڭھەمبەر (ﷺ) نموونەيەكى كردارى ھەلئىزارد لە كارى بەھاوسەر كردنى

زينه بي كچي جحش به خيزاني (زيد) _ كه زهيد به نه بوو، و نازادي كرد _ و زينه بيش خاوهن ناو و ناوباك و كهسايه تي و كهسهب و نهسهب و پهوشتي بهرز و پاكي بوو، كه نهویش هه لی بژارد بو هاوسهري له گهل به پيژتيرين پياو.

ئينجا پيغه مبهري خوا (ﷺ) پويشت، تا زينه ب خوازييني بكات بو (زيد) به لام زينه ب چهزي لهم هاوسه داريه نه كرد، و شيوهي نهو پياوهي له (زيد) دا نه بينيه وه كه بو هاوسهري خوژگه ي پي ده خواست و چهزي تياي بوو، له بهر نه وه په تي كرده وه، وتي من نابمه هاوسهري تو هه رگين، من له خانم و گه وه كاني نه وه ي (عبد شمس) م.^{۶۶} لهو بارهيه وه ئه م ئايه ته پيروزه دابه زي: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ (الاحزاب: ۳۶).

واته: (بو هيچ پياو ئافره تيكي ئيماندار دروست نييه كاتيک خوا و پيغه مبهري كه ي (ﷺ) بپياري شتيك بدن، نه وان سه رپشك بن له نه جامداني نهو كاردها، چونكه نه وه ي سه رپنجي بكات له فه رماني خوا و پيغه مبهري كه ي (ﷺ) نه وه به راستي به ئاشكرا، گومرا و سه رليشيواوه). پاش دابه زيني ئايه ته پيروزه كه زينه ب پازي بوو بيته هاوسهري (زيد) له بهر گويزايه لي و وه لامدانه وه ي بو نهو ئاراسته خوايي يه، به لام ژياني خيزانييه كه ئارام و له سه ر خو نه بوو، به لكو پر بوو له ئالووزي و گرفت و ئاره چه تي، هه تا شكات و سكالاي (زيد) له سه ر (زينب) لاي پيغه مبهري خوا (ﷺ) زور بوون. كه ئه م ژيانه خو ش و گونجاو و له بار نه بوو بو ي، (زينب) يش هيچ مه يل و ئاره زوييه كه له دليدا نه بوو بو (زيد)، كاتيک ئايه تي قورئان ده رياره ي چه رامكردي (تبني) به كو پر كردن دابه زي، كه عاده ت و باويك بوو له ناو كو مه لگادا بلاو بوو، و په گي داکوتا بوو له سه رده مي كو مه لگاي نه فاميда، خواي گه وه له سووره تي (الاحزاب) دا فه رمووي: ﴿مَا

جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَمْرًا جَعَلَ اللَّهُ الْإِنْفِي قَطَامِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ (۴) اذْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَبِأَخْوَانِكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِكُمْ وَكَيْسَ

عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَكْتُمُونَ فَلَكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الاحزاب: ۴)

(۵)

واټه: (خوا دوو دلی دروست نه کردووه له دهرونی هیچ که سینکدا (دو بیروباوهر جینی نابیته وه) نهو هاوسره تان که پیان ده لښ: نیوه له جینی دایکمان، خوا نه یکردون به دایکتان، نه وانه یش به قسه ی خوتان ده یکه به کوپی خوتان، خوا نه یکردون به کوپتان، نه وانه قسه یه کن که به زارتان ده یلښ خوایش حق بیژ و، هر نه و پیبازی راست و دروست نیشانی به نده کانی ددات، نهو کوپانه به ناوی باوکی خویانه وه ناو بهرن و بانگیان بکن، نهو په سنده لای خوا، نه گهر باوکیان نه دهناسی، خو برای دینیتان، سر به نیوه و له نیوه، (نه گهر دوور له سوکایه تی) هله یکتان کرد نهو قهیناکات، به لام نه گهر له دلتاندا، نیه تیکی ناپاک ه بیت بو سوکایه تی پیکردنیان، نهو لیپرسینه وهی ده بیت، هه میشه و به رده و امیش خوا لیخوشبوو و میهره بانه (له هله کانتان ده بووریت نه گهر لپی په شیمان بینه وه). کاتیک هر امرکردنی عاده تی به کوپکردن دابه زی، پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه می بو (زید) پوون کرده وه، که به (زید) ده وټرا: (زیدی کوپی محمد)، پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه م به کوپکردنه ی به تال و پوچ کرده وه، و وای کرد که به (زیدی کوپی حارثه) بانگ ده کرا، که پیشتر کردبووی به کوپی خوی، ویست و یراده ی خوی گوره و ابو که (زید)، زهینه ب ته لاق بدات، پاشان پیغه مبهر (ﷺ) له خوی ماره ده کات، تا نهو عاده ته به تال بکاته وه که خه لکی له سهری راهاتبوون که خیزانی به کوپ کراوه که حرام ده بیت له سهر نهو که سهری کردویه تی به کوپی خوی، و خوی گوره پیغه مبهره که ی (ﷺ) له وه تیگه یاند، به لام نه وهی له سهر قورس و ناره حهت بوو، و ده ترسا که قسه ی خراپی دهر باره بکریټ، به راستی محمد (ﷺ) ثافره تیکی ته لاق دراوی کرده هاوسهری خوی که خیزانی نهو که سه بوو که کردبووی به کوپی خوی، ترسا له وهی که به هو ی نه م پووداوه وه بکه ویته بهر قسه ی خه لکی له کاتیکدا که سکالا و شکاتی زهید له سهر زهینه ب لای پیغه مبهر (ﷺ) زور بوو بوو، هه موو جارنک که زهید داوای مؤله تی له پیغه مبهر (ﷺ) ده کرد دهر باره ی ته لاقدانی زهینه ب، پیغه مبهریش (ﷺ) پیی ده فهرموو: (برو خیزانی خوت بگره و با هاوسهرت بیت و له خوا بترسه) ټینجا زهید فرمانبهرداری و گوپرایه لی ناراسته و پینماییه کانی پیغه مبهر (ﷺ) ده بوو، و ده پویشته وه بو ماله که ی و ته نها نه وهی له خیزانه که یدا ده بینی که بهر به سستی دروست ده رکد و پشتی لیی هله ده کرد، هه تا سنگ و

دەروونی زەید تەنگ و نازەحەت بوو ئارامی لەبەر بێرا و خۆی لەسەر ئەو یەکلایى کردەووە کە تەلەقی بدات، پاش ئەوەی کە دُنیا بوو بێگومان ژيانى لەگەڵ ئەودا ساف و رێک و پێک و پوخت نابێت و حالى جیگیر و ئارام و دامەزراو نابێت، ئینجا چوویەووە بۆ لای پیغەمبەرى خوا (ﷺ) و تا داواى مۆلەتى لى بکات تەلەقی بدات، ئینجا مۆلەتى پێدا. کاتێک عیدەى زەینەب تەواو بوو، ئینجا پیغەمبەر (ﷺ) زەیدى نارد تا خوازیبێنى زەینەب بکات بۆ خۆی، ئینجا بوویە ھاوسەرى پیغەمبەرى خوا (ﷺ) لەبەر ھیکمەتى جوان و ڤوون و مەبەستى گەورە کە بریتى بوو لە بەتال کردنەوێ ئەو عادت و دەستورەى خەلکى لەسەر راھاتبوون، لەوەى کە لایان حەرام بوو ژنى بە کوپ کردووەکیان لە خۆیان مارە بکەن.

لێرەدا ئەو فەرموودە راستانە دینى کە ئەم بایەدا ھاوون:

ئیمامى بوخارى لە (صحیح) ھەکیدە بە سەنەدێک لە (انس ی کوپى مالک) ھەو گێراویەتیەو، کە ئەم ئایەتە: ﴿وَنُخَنِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ (الاحزاب: ۲۷). دەربارەى (زینب کچی جحش) و (زیدی کوپى حارثە) دابەزیووە.^{۵۷۰}

ھەرەھا ئیمامى (بوخارى) لە (صحیح) ھەکیدە، لە (انس) ھەو گێراویەتى یەو، فەرمووی: زەیدى کوپى حارثە سکالۆ گلەیی کرد، پیغەمبەرى خوا (ﷺ) پێنى فەرموو: (لە خوا بترسەو خێزانى خۆت بگرە و ببەرەو)، ئەنەس وتی: ئەگەر پیغەمبەرى خوا (ﷺ) شتێکى بشاردايەتەو، ئەمەى دەشاردەو. وتی: زەینەب فەخر و شانازی دەکرد بەسەر خێزانەکانى تری پیغەمبەردا (ﷺ)، دەیوت: ئیو کەس و کارتان داویانن بەشو، بەلام من خۆى گەورە لە سەر و ھوت ئاسمانەو فەرمانى بەھاوسەرکردنم نارد).^{۵۷۱}

ئیمامى (مسلم) لە (صحیح) ھەکیدە، بە سەنەدێک لە (انس ی کوپى مالک) ھەو گێراویەتى یەو، کە فەرموویەتى: کاتێک ماوێ عیدەى زەینەب تەواو بوو، پیغەمبەرى خوا (ﷺ) بە زەیدى فەرموو: (بچۆ زەینەب خوازیبێنى بکە بۆ من) وتی: زەید دەرچوو پۆشت، ھەتا گەیشتە لای زەینەب، ئەویش ھەویرەکەى دادەپۆشى، زەید وتی: کاتێک بینیم بە گەورە

۵۷۰-رواه البخاري في صحيحه كتاب التفسير

۵۷۱-رواه البخاري في صحيحه، كتاب التوحيد.

له دلمدا دهركهوت ههتا وام لیهات نه متوانی سهیری بکه، بهراستی پیغه مبهه (ﷺ) باسی کردوو منیش پشتم تی کرد و گه پامهروه، بنگومان ترسا لی و سه میهوه، و جارنکی تر گه پامهروه بولای له بهرخاتری داواکهی پیغه مبهه تا خوازیینی بکات بو پیغه مبهه (ﷺ) دهلیت: وتم: ئهی زهینه، پیغه مبهه (ﷺ) منی ناردوه که تو ی بو خوازیینی بکه م بیهته هاوسه ری، نهویش وتی: من هیچ کارو داواو هه لێژاردنیکم نییه ههتا پهروه دگرم فرمان نه دات، ئینجا ههستا و چوو به شوینی نو یچژ کردنه کهی خوی له ماله کهیدا، و قورئان بو پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) دابهزی. ٥٧٢

ئینجا پیغه مبهه هات و یه کسه چوو به لای بهی مؤلهت وه رگرتن. (انس) وتی: بهراستی بینیمان که پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) خواردنی نان و گوشتی بو ناماده کردین کاتیک ئه پوژه درێژ بوویهوه، ئینجا خه لک چوونه دهره وه و چه ند پیاویک مانه وه له ماله کهدا قسه و گفتوگوییان ده کرد دوا ی خواردنه که پیغه مبهه (ﷺ) چوو دهره وه و زهینه بهیش شوینی کهوت و پیغه مبهه (ﷺ) مالی خیزانه کانی تری به سه رده ر کرده وه و سلوی لی ده کردن نهوانیش ده یان ووت: ئهی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) چو ن خیزان و کهس و کاره کهت ده بینیت؟ نه نهس وتی: نازانم من هه والم پێدا که خه لکه که چوونه ته دهره وه یان نهو بوو هه والی پی دام، ئینجا پو سیشت دهر چوو ههتا گه یشته ماله وه، منیش چووم له گه لی بچه ژووره وه، ئینجا پیغه مبهه (ﷺ) په رده یه کی له نیوان من و خویدا دانا، ئینجا ئایه تی فره زبوونی - حجاب - دابهزی، وتی: ئینجا پیغه مبهه (ﷺ) ناموژگاری قه ومه کهی کرد بهو شیوه ی که کردی، (ابن رافع) له قه رموده کهیدا، ئه مه ی زیاده کرد- ئه م ئایه ته دابهزی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُدْعَا لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَاطِرٍ إِنَّمَا

٥٧٢-واته: ئه م ئایه ته په رژه دابهزی (وَإِذْ يَقُولُ لِذِي نَسَبِهِ اللَّهُ عَلَيْهِ وَاسِعَتْ عَلَيْكَ رُوحَكَ وَإِنَّ اللَّهَ وَخَفِيَ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَمَخْفَى الْقَاسِ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ مَخْفَاً فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مَنَاسِكَ وَطَرَأَ زَوْجَتَاكُمَا لَكِي لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَمْرٍ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرَأَ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولاً (٢٧) مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سَتَ اللَّهُ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَعْدُومًا (٢٨) الَّذِينَ يَبْلُغُونَ مِنْ رُسُلَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَ وَأَبْخَشُونَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا (٢٩) مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ جُكُنْ شَيْءٍ عَلَيْنَا) ئینجا پیغه مبهه (ﷺ) بهی مؤلهت خواستن چوو به لای، چونکه بوویه هاوسه ری بهه رمانی خوی گه ووه (فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مَنَاسِكَ وَطَرَأَ زَوْجَتَاكُمَا لَكِي لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَمْرٍ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرَأَ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولاً).

وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْشَرُوا وَلَا مُسَائِلِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ ﴿٥٣﴾ (الأحزاب: ٥٣)

تایبىنى: ئەمە كۆمەلىك فەرمودەى راست بوون دەربارەى هاوسەرگىرى پىغەمبەر (ﷺ) و زەینەبى كچى جەحش ھاتوون، بىگومان لە ھەندىك لە كىتەبەكانى تەفسىر و فەرمودە و سىرەدا گىزانەوہى (ضعيف) لاواز و پووچەل لەم بارەيەوہ ھىنراون ئەو گىزانەوانەيش درۆ و بوھتانى ھەلبەستراوى تيايە لەسەر پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، پىويست ناكات بىانھىنين تا خوینەر پرسىار و دوودلى بۆدروست نەبىت..

سى يەم: تەفسىرىكى شىكارى بۆ ئايەتەكان

پاش ئەوہى گىزانەوہ راست و دروستەكانمان ھىنا كە دەربارەى هاوسەرگىرى پىغەمبەر (ﷺ) لەگەل (زىنبى) كچى (جەحش) دا ھاتبوون، پاش ئەوہى كە (زىد) تەلاقى داىبوو، ئىنجا دىينە سەر تەفسىر و شىكردنەوہى ئايەتە پىرۆزەكان كە لەو بارەيەوہ ھاتبوون. خواى گەورە فەرموئەتى: ﴿وَأَذْكُرُ لِلَّذِي آمَنَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ (الأحزاب: ٣٧).

واتە: (ئەى محمد (ﷺ)) باسى كاتىك بەكە كە تۆ دەلىيت بە كەسىك كە خوا بە ھەرى رشتوو بەسەرىدا بەوہى كە خستىە سەر پىنگاى راست و كردى بە موسلمان، كە باشترىن نازو نىعمەت بوو بۆ ئەو ﴿وَأَمَّتُ عَلَيْهِ﴾ تۆيش چاكە و بەھرەت رشت بەسەرىدا كە نازاد كردن و پەرورەدە و پىنگەياندن و چاودىرى بە خىوكردن بە سۆز و بەزەبى و خوشەويستى يەوہ بوو، ئەو كەسەيش كە كەوتە ناو ھەموونەم نازو نىعمەتەوہ ئەوہ (زىدى كوپى حارثە) بوو ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ نَرْوَجَكَ﴾. ژنەكەت لای خۆت بەئىلەوہ و دەست بەردارى مەبە لەگەلىدا. ﴿وَأَمَّا اللَّهُ﴾ لە خوا بترسەو لە مامەلەكردن لەگەلىدا و ستەمى لى مەكە، و خو ئەگەر تۆيش پازى نىت پىسى، ئەوہ دادپەرورەى پىويستە بكرىت لە پەزنامەندى و لە تووپەبوونىشدا. ﴿وَوُخِفِي فِي سِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِي﴾ لە دەرونى خۆتدا شتىك دەشارىتەوہ كە خوا دەرخەرىتى و ئاشكرای دەكات، كە ئەویش تەلاقدانى زەينەبە

لەلايەن زەيدەره و پاشان خۇت دەيھىنىت بە ھاوسەر بۇ خۇت، بۇ ئەوھى پەگ و پېشەى (تبني) بەكوپکردن لەبن دەرکېشىت، ئەو ئەو شتە بوو كە خواى گەرە لەم ئايەتەدا دەرى خست و ئاشكرای کرد، ئەمە وەلامىكى حەق و يەكلايى كەرەو بوو بۇ ھەموو ئەو قسە و باسانەى بە ناراست لەم باسەدا وتراون. كە ھەندىك لە خەلكى بۇ چوونيان وابوو كە پېغەمبەر (ﷺ) خوشەويستى زەينەبى لە دەرونىدا شارىدبوويەو و ئاوات و خۇزگەى ئەو بوو كە زەيد تەلاقى بدات و خۇى مارەى بكات، و چونكە ئەوھى كە خواى گەرە بۇ ئەوئى ئاشكرا کردوو برىتى بوو لە بەھاوسەرکردنى زەينەب بۇ خۇى، ھەرچەندە خۇى ئەو حەزى ھاوسەرگىرى يەى لەدەرونىدا شارىدبوويەو، بەلام خواى گەرە بۇى ئاشكرا کرد. ﴿وَحْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ كُحْشَ﴾. تۆ ئەترسىت لە تانە و لۆمەى خەلك، و ئەو ترسەيش لە تۆو بەزەيى يە بۇ ئەوان، لەبەر ئەو لە خەلكى ئەترسىت كە تاقەتيان نەبيت گوى لەم باس و حالەتە بگرن و نەتوانن بەرگەى بگرن، خۇ پەنگە مەترسىدار بيّت بۇ حالىان ئەوھى توانا و تاقەتى ئەوان پەت بكاتەو. ^{۷۴} خواى گەرە پېغەمبەرەكەى (ﷺ) ئاگادار کرد كە زەيد دواتر زەينەب تەلاق ئەدات، و پاشتر خۇى مارەى دەكات و دەبيتە ھاوسەرى، ئەوھيش لەبەر جيكمەتيكى پوون و جوان، كە برىتى بوو لە بەتالکردنەوھى ئەو عادەتەى خەلكى لەسەرى پراھاتبوون، كە حەرام بوو ھاوسەرى بە (كوپكراو) بخوازنەوھ. ﴿وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ كُحْشَ﴾ لە كاتيكدە خوا لەپېشترو شايەترە كە لىى بترسىت.

خاوەنى (التحرير و التنوير) دەليّت: (ئەو ترسە لىرەدا برىتى بوو لەوھى كە پېغەمبەر (ﷺ) لەو ترساو و پىنى ناخۇش بوو كە خەلكى خراپ تۆمەت و گومانى بۇ دروست بگەن و بلاوى بگەنەو، لە كارى دووپوھكان ترساو، نەك ئەو ترسە ئاساييەى كە خەلكى تووشى دىّت، لە كاتيكدە كە پېغەمبەر (ﷺ) لە كەس نەترساو كە ھاوسەردارى لەگەل زەينەب ئاشكرا بكات، ھىچ كات لەلايەن دوو پووھكانەو تووشى پراچلەكان نەبوو، بەلكو پېغەمبەر (ﷺ) ھەميشە پېسى و چەپەلى ئەوانەى بە ناپەسەند داناو، كە قسە لەناو خەلكىدا دروست دەكەن و بلاوى دەكەنەو، ئەو دەيزانى كە ئەوان چى دەليّن و خۇى لى دەپاراستن. ترسەكە بە جۇريك نەبوو، ئەوئەندە نەبوو كە پووى پېغەمبەر (ﷺ) لە كارەكە وەرگىرېت، يان پەشيمانى بكاتەو، بە بەلگەى ئەوھى كە

دوودل نه بوو له به هاوسه رکردنی زهینه بدا دواى ته لاقدانى له لایه ن زهیده وه. به لکو نه وه هه ستیک بوو له ده روئیدا دروست بوو، وای دانا بوو که دوو پوه کان قسه ی پێوه بلام بکه نه وه.^{٥٧٥}

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا﴾ (الاحزاب: ٢٧). ووشه ی (الوطن) واته: ئه و پێویستییه بوو که خاوه نه که ی تێیدا هه بووه، ئایه ته که واته: ئیتر کاتی که زهید پێویستی نه ما به و ئافره ته و بێزار بوو لێ ته لاقی داو عیده ی ته و او بوو و به سه رچوو، ئیمه ئه و ئافره ته مان لێ ماره کردیت، ئه ی پێغه مبه ر (ﷺ). له ئایه ته که دا نه یفه رموو: (فلما طلقها) که ئاماژه یه بۆ نه وه ی ته لاقدانى زهینه ب له لایه ن زهیده وه، یه کسه ر پاش ماوه یه ک بوویه هاوسه ر ی پێغه مبه ر (ﷺ) بۆ نه وه ی کارى (تبني) کردنه که به یه کلایى کردنه وه هه لوه شیته وه، و پێغه مبه ر (ﷺ) به و کاره بپێته پێشه نگیک بۆ قه ومه که ی و ئه و عاده ته له ریشه ده ریکشیت. خو ئه گه ر بیهفه رموایه: (فلما طلقها) ئه و ده گونجا ئه و ته لاقه کاریگه ر ی له سه ر ئه م هه لویسته ببوایه. واته: به راستی زهید ته لاقیدا و به لام هه ر پێویستی شی بوو، و ته لاقیدا و به لام هه ر حه زى لێیه تی. له بهر نه وه ئه م (کنایه) یه هه لبێژدرا له م هه لویسته دا. ئه م جوړه (کنایه) یه ییش له م مه سه لانه دا نه بێت له قورئاندا به کار نا هێنریت، که ئاماژه یه بۆ نه وه ی زهید به حه ز و ره غبه تی خو ی زهینه ی ته لاقدا وه و خو ی کاره که ی هه لبێژاردووه. دواى نه وه ییش که ته لاقیدا هیه حه زیکى له سه ر ی نه ما و مه یلی نه دکرد و به جیا بوونه وه یشی هیه نا په حه ت نه بووه. به فه رمانی خوا یی و له ئاسمانه وه زهینه ب له پێغه مبه ر ی خوا (ﷺ) ماره کرا. ﴿لَا يَكُنْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ (الاحزاب: ٢٧). بۆ نه وه ی هیه ته نگى و نا په حه تی و گونا ه و تاوانیک نه مینیت له سه ر به روا داران له خواستن و ماره کردنی ژنانى ئه وانه ی که به کوپیان نا و نه برین و له راستیدا کوپی ئه وانه ی، کاتی که ئه وانه ی پێویستیان نه ما پێیان و ته لاقیان دان، و عیده یان به سه ر چوو. ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَعُولًا﴾ (الاحزاب: ٢٧). بێگومان فه رمانه کانی خوا به جوړیکه په ت بوونه وه ی بۆ نییه و به ریا ره کانی شی دوانا که ویت، نه وه ته قه دیرکار و پیکه ر ی کاره کانه و خو ی نه خشه ی بۆ

داده نيت، و به هاوسه ربوونی زهینه بۆ زهید و پاشان ته لاقدانی و پاشتر بوونی به هاوسه ری پیغه مبه، هه مووی به ته قدیر و حیکمه تی خوی گه وره بووه.

﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾ (الاحزاب: ۳۸). کاتیک فه رمانی خوا بیته دی و جی به جی ببیت، نیت بۆچی ده بیته پیغه مبه نار ه حه ت و ته نگه تاو ببیت له شتیک که له فه رمانی خوا وه یه و خوی دایناوه و ته قدیری کردوه؟

﴿سَنَةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ (الاحزاب: ۳۸). خوا به و جو ره سو ننه ت و ره و شتی خوی دامه زانده له ناو پیغه مبه راندا که تپه پریان کرد له مه و پیش که واته ئەم کاره به دی دیت به پینی سو ننه تی خوا، خوی گه وره سو ننه تی وابوو، فه رمانی به پیغه مبه رانی پیشوو نه کردوه له شتیکدا که پینی نار ه حه ت و ته نگه تاو بین. ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَعْدُورًا﴾ (الاحزاب: ۳۸). کار و فه رمانی خوی گه وره شتیک ی بریار داوه له لایه ن خۆیه وه،

که واته ده بیته به دی بیت، هه چ که س و هه چ شتیک له پرو یاندا ناوه ستیت و ناتوانیت به گری بکات، هه موو کاریکی به ناگاداری و زانین و شاره زایی یه وه بریار داوه. خوی گه وره کاتیک فه رمانی ده رکرد به هاوسه ربوونی زهینه بۆ پیغه مبه (ﷺ) که له زهید جیا بوو بوویه وه، ئەوه خوی گه وره زانا بوو که ئەو کاره له بار و گونجاوه بۆ پیغه مبه (ﷺ) هه روه چۆن کاری گونجاوی ته قدیر کردوه بۆ که سانی پیش نه ویش له پیغه مبه ران (عليهم السلام) له نه خشه و قه ده ری خوا بۆ پیغه مبه رانی به جوړیک بووه که به رگه ی نار ه حه تی و کاره سات بگرن له رینگه ی گه یان دنی په یامه کانیاندا، و له قه ده ری خوا به پیغه مبه رانی، هه ندیک له حوکم و بریاری له سه ریان فه رز کردوه که تابیه ت بووه به خۆیان، که هاوکار و پشتیوان بووه بۆ بلاو کردنه وه ی بانگه واز، له وانه به هاوسه ربوونی چوار ئافره ت بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) له بهر چه ند مه به ستیکی ریزدار و کۆمه له حیکه متیک. ﴿الَّذِينَ يَلْمُزُونَ رَسُولَاتِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّ اللَّهَ يَحْشُونَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ

حَسِيًّا﴾ (الاحزاب: ۳۹). که سانیک بوون په یامه کانی خویان راگه یانده ته ترسان له خوا، و شه رم و بی می خوا له دلایندا جیگیر بوو، نه ته ترسان له هه چ که سی تر بیجگه له خوا و شه رمیان له که سی تر نه ده کرد. ئەمه سه روشت و پیشه ی پیغه مبه ران (عليهم السلام) بوو، ئەوان پووختترین ی دروستکراوه کانی خوا بوون و زانترین که س بوون به حه ق و

پاستی و به ترسترین كهس بوون له خوا، و پیغه مبهری خوایش (ﷺ) به ریزترینیان بووه له ریز و پله و پایه و له خواترساندا.

ناكۆكى و درێهك له نێوان ئه م دوو ئایه ته دا نیه، ئایه تی: ﴿الَّذِينَ يَلْعَنُونَ مِرْسَاَتِ اللَّهِ وَيَحْشَوْنَ نَاكَ وَكَا يَحْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ (الاحزاب: ۳۹). و ئایه تی: ﴿وَمَخَشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ (الاحزاب: ۳۷).

(الطبرسی) ده ئیت: (... ئایه تی: ﴿وَمَخَشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ بۆ پیغه مبهرا نه. ترسه كه لیڤه دا په یوه ندى به گه یاندنى په یامه وه نیه، به لكو پیغه مبهرا (ﷺ) لیڤه دا له قسه ی خراپی خه لکی ده ترسا، كه سی ژیر و به هوش خۆی له زیان و مه ترسی و گومانى خراپ و قسه ی خراپ له سه ر خۆی ده ترسیت، هه چ شتێك له مانه په یوه ندى به ته كلیف و داواكاریه وه نیه).^{۵۷۶}

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ (الاحزاب: ۴۰). له م ئایه ته پیرۆزه دا وه ئام بۆ ئه كه سانه ها توه كه و توویانه: به پاستی محمد هاوسه ری كو په كه ی خۆی خواستوه كه زه يد بووه، چونكه زه يد كوپی پیغه مبهرا (ﷺ) نه بووه.

زانا (الزمخشری) ده ئیت: ﴿مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ واته: پیغه مبهرا (ﷺ) باوكی هه چ پیاوێك نه بووه له نێوه له راستیدا، هه تا ئه وه دامه زراو و جیگیر بێت له نێوان ئه و و نێوان كو پید، كه له نێوان باوك و كوپی راستیدا ده چه سپیت و جیگیر ده بێت له حه رامی نه وه و ماره بێرن و ژن هێنان و به شودان...^{۵۷۷}

لیكدانه وه و ده ربێرن به ده سه ته واژه ی ﴿مِنْ رِجَالِكُمْ﴾: له به ره ئه وه بوو، چونكه پیغه مبهرا (ﷺ) ته نها سی كوپی پی درابوو (القاسم و الطیب و الطاهر) له خاتوو خه دیجه، كه گه رانه وه بۆ لای په روه ردگاریان پیش ئه وه ی گه روه بین و پێیگه ن، هه روه ها دواتر (ابراهیم) یشی پی به خشرا له خاتوو (ماریه) ی (قبطیه) (خوا لئی رازی بێت).

زانا (الزمخشري) دهليت: (ئەگەر وتت: خو پىڭەمبەر ﷺ) باوكى (القاسم و الطيب والطاهر) بووه، چون دهيت؟ ئەوا دهيتن: ئەوانە لە نەفى كردنى ناو ئايەتە چوونەتە دەرەو، لەبەر ﴿مَنْ رَجَاكُمْ﴾ لە دوو پەرەو:

يەكەميان: ئەم چوار كۆرە نەگەيشتبوونەتە تەمەنى (رجال) پياو. دووم: ناوى (رجال) (إضافة) كراوه بۆلاى ناوى ئەوان، ئەوان پياوى پىڭەمبەر بوون نەك پياوى خويان).^{٥٧٨}

﴿وَكَانَ رَسُولَ اللَّهِ وَحَاكِمَ النَّبِيِّينَ﴾ (الاحزاب: ٤٠). (ابن عباس) دەرەموت: مەبەست لە ئايەتەكە ئەوەیە: بىگومان ئەگەر پىڭەمبەر ﷺ كۆتا پىڭەمبەر نەبوايە و بەو كۆتايى نەهاتايە، بەراستى خواى گەرە كۆپى پى دەبەخشى كە لەپاش خۆى ببونايەتە پىڭەمبەر.^{٥٧٩}

(مقاتل) ى كۆپى (سليمان) دهليت: پىڭەمبەر ﷺ نەبوتە باوكى هېچ يەكك لە پياوانى ئىو، چونكە ئەگەر كۆپى ببوايە، بىگومان دواى خۆى دەبوو پىڭەمبەر، بەلام لەدواى ئەو پىڭەمبەر نىيە.^{٥٨٠}

لەم ئايەتە پىرۆزەدا ئاماژە بۆ ئەو كراوه كە پىڭەمبەر ﷺ لەلايەن پەرەردگارىيەو پراسپىردراوه، و ئەوەى كە زەينەبى كرده هاوسەرى، فەرمانى خوايى و حىكمەتتىكى شەرىعى بوو، كە برىتى بوو لە بەتالكرەنەوى پيشە و عادت و باوى (تبني) بە كۆپكردن و ئەوەى لەسەرى راھاتبون.

﴿وَكَانَ اللَّهُ كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ (الاحزاب: ٤٠). خواى گەرە زانا و شارەزايە بە قسەكانتان و كارەكانتان و حالتان، و خوا زانايە بە هەموو ئەو شتەنەى كە چاكە و خەير و سەرفرازى و بەختەوهرى بۆ بەندەكانى تيايە، لەهەردوو دنيادا..

چوارهم: حيكمهت له ريگه داني ئيسلام به فره ژني

ئيسلام ديني ئاسانكارى و ليبوردهيى يه و ديني پاكي و پاك داوينى يه و ديني دادپهروهرى و يهكسانى يه و خاوهنى شەريعتيكي تهواو و گشتگيره و ديني حوكمى دادپهراڼه يه و بهرنامهكهى خوايييه. له گهډ فیتري ئيسلاميدا دهگونجيت، و بهرنامهكهى ميانپهروى يه گونجاوى و پيڤهوه بوون له نيوان داواكانى پوڅ و جهستدا جيبهجي دهكات، و هاوسهنگى تهواو دهكات له نيوان بهرزهوهندى يهكانى تاك و كۆمه لگادا.

ماموستا (سيدقطب) له (في الضلال) دا، دهليت: (بهراستى ئيسلام ياسا و دهستوريكي ريك و پيڤه بو ئينسان، و ياسايهكى واقيعى و ئيجابى يه، له گهډ فیتري و پيڤهاتهى ئينساندا دهگونجيت و له گهډ واقع و پيويستى يهكانيدا له گهډ هه موو پيداويستى و گۆرانكارى يهكانى ژيانيدا له هه موو شوين و كات و له هه موو حاليكدا.

بينگومان ئيسلام ياساو دهستوريكي واقيعى و ئيجابيه، ئينسان له ناو واقيعهى خويدا دهبينتتهوه كه تييدايه، له سهر نهو هه لويستهى كه له سهرهت، تا بهرزو بلندي بكات بو پلهيهكى تر بهبى نهوهى ئينكارى فیتري بكات يان ئينكارى بكریت، و بهبى نهوهى بيناگاي بكات له واقع و دهور و بهرهكهى يان ئيهمالى بكات و گووى پى نه دات، بهبى نهوهى زۆرى ليبيكات و بهره و توند و تيزى پالى نيت!

ياسا و دهستوريكي وايه كه پهچاوى نهخلاق و ههلس و كهوتى ئينسان دهكات ههروهها پاك و خاوينى كۆمه لگا، و ريگه نادات به پيڤهينانى واقع و كۆمه لگاي ماددى، كه به هويهوه نهخلاق و پهوشتى جوان نه مينيت و كۆمه لگا پيس بيت، و بكهويته ژير چهكوش و پياكيشانهوه كه نهگونجيت له گهډ نهو واقيعدا، بهلكو نهو هه ميشه حەز دهكات و ويستى وايه كه كۆمه لگا و واقيعيك پيڤييت كه يارمهتى دهرييت له سهر پاراستنى نهخلاقه جوانهكان و پاك و خاوين پارگرتنى كۆمه لگا، له گهډ بهكاربردنى كه مترین ههولى تاك و كۆمه لگاكه خهرجى دهكن.^{٨١}

له ياساو دهستوره جوان و حەكيم و بههيز و ريگهكانى ئيسلام: ريگهى داوه به فره ژني، خواي گهوره له سوورەتى (النساء) دا فرمويەتى: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْبَنَاتِ

فَانَكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَتًى وَثَلَاثَ وَرَبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ آدَتِي الْأَعْمُولُ ﴿٥٨٢﴾ (النساء: ٣).

٥٨٢- لهم ئایه ته پێرۆزه دا به لگهی پوون و ته وای له سه سه فره ژنی ههیه که پێگهی پێداروه به سه رجیک له چوار زیاتر نه بێت، کاتیک پیاو له خۆیدا توانایه که ده بێت له سه سه دادپهروهری کردن له نێوانیاندا، له نهفهقه و خهرجی و شوینی نیشتهجی پوون و مانهوه له گهانیاندا، نه گهر نه وهی له خۆیدا بێنی که ناتوانیت دادپهروهری بکات له نێوانیاندا، نه وای پێویسته له سه سه که به یه که کیفایهت بکات (فَانْ خَفْتُمْ أَنْ لَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ)، (شیخ محمد محمد المدنی) له کتیبی {المجتمع الاسلامي كما تنظمه سورة النساء} دا ده لیت: {ترسان له وهی که دادپهروهری نا کریت، نه وه حالتهیکی وێرانی یه که موقه ههستی پی دهکات کاتیک کارهکانی خۆی پێک دهخات و توانا و ووزه مادی و نه ده بی یهکانی خۆی و (ظروفا) بارودۆخی ژیا ئی خۆی دهزانیت، بێگومان نه وهی که کاته دا ترس له نهقهسی خۆیدا ده بێت نه وه یان ده لیت ده بێت واته: ده توانیت پیاو به سه سه خۆیدا بدات و پیاو نهی کاروبارهکانی بکات و برانیت چۆن ده بێن به شیوهیهکی راست، نه وای ده ترسیت نه گهر زانی که و کورتی یهکی ههیه و دلنیا و دل نارام ده بێت نه گهر زانی کیفایهت و نامادهی له خۆیدا ده بێت}.

لێره دا دادپهروهری خوازاو و مه به سه له ئایه ته دا: (فَانْ خَفْتُمْ أَنْ لَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً)، مه به سه پی، دادپهروهری کردنه له کارو باره مادی یهکاندا، له نهفهقه و خهرجی و داین کردنی شوینی نیشتهجی پوون و مانهوه له گهانیان و شتانی تریش، به لām مهیل و ههزی دل، نه وه کاریکه که له توانا دا نییه، چونکه هه میسه ده لکان له گوێانکاریدان، خۆ نه گهر کاتیک مهیل و دلی به سه سه دادپهروهریدا هه ئێرارد له کار و باره مادی یهکاندا، به وهی که پیاو هه که له مافی یهیک له هاو سه رهکانیدا کهم و کورتی نواند له نهفهقه و خهرجی یان شوینی نیشتهجی پوون یان مانهوه له گهانیان به وهی کهم و خۆشه و یستی و مهیلی زیاتری بۆ یهیکێکی ترسان، نه وه سه ته مێکی پوون و ئاشکرایه، و ئیسه لام ئاگاداری و هوشیار یاری ده رباره ی داوه، له فرمودهیهکی پێرۆزه دا پێغه مبه ر (ﷺ) فرمودیه تی: (هه رکهس دوو ژنی هه بوو، و مهیل و ههزی به لای یهیکێکیاندا هه بوو، نه وای له پێژی قیامه ته دا دیت و لایهکی له ده سه ت داوه) (راوه أبو داود فی السنن عن أبي هريرة، کتاب النکاح). و آورده الألبانی فی صحیح سنن النسائي برقم (٢٦٨٢) - ٣ / ٨٢٧ و قال صحیح و أخرجه فی غایة المرام فی تخريج أحادیث الطلال و الحرام برقم / ٢٢٩.

نه وه مهیلی که له فرموده که دا ئاماره ی بۆ کراوه بریتی یه له فزل دان به یهیک له خێزان هکان به سه سه نه وانی تر دا له نهفهقه و خهرجی و شوینی نیشتهجی پوون و مانهوه له گهانیان و شتانی تریش.

به لām مهیل و ههزی دلی پیاو بۆ یهیک له هاو سه رهکانی نه وه مهیل و ههزی دل له گه ل په چاو کردنی مافی هه موویان پێکه وه و پاگیر کردنیان له ناو ته رازوی دادپهروهریدا له کاروباره مادی یهکاندا، بێگومان نه وه ههزی و مهیلی دل، و هه رگیاو نه بووه لێ، به لکو له ئایه ته دا ئاماره ی بۆ کراوه: ﴿وَكَنْ تَسْكُنُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَكَوْحَرْ شُهُ فَلَا تَكِلُوا كُلَّ النِّسَاءِ قَدْرُ مَا كَالَمَلَّةَ وَأَنْ تَمْلِكُوا وَتَعْمُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (النساء ١٢٩).

واته: (هه رگیز ئێوه ناتوانن له نێوان هاو سه رهکانتاندا دادپهروهرانه رفتار بکهن، له کاتیکدا نه گهر زۆریش سه ورین له سه سه ی، جاکه و ابوو نه کهن هه ر پوو له یهیکێکیان بکهن به ته وای نه وای تر واز لێ نه بێن و هه هه لپه سی زداو، نه نه وهیه مێرد دراییت، نه نه وه یسه بی مێرد بێت خۆ نه گهر چا که ساری بکهن و پێک بکهون و خۆتان پیاو زین له سه ته م، نه وه به راستی خوا هه میسه و به رده رام لێ خۆ شه بوو مبه ره بانه).

عائیشه (خوا لێی پازی بێت) فرمودیه تی: پێغه مبه ری خوا (ﷺ) به یه کهسانی شتی له نێوان خێزان هکانیدا دا به ش ده کرد و دادپهروهری ده کرد، و ده قه ره موو: (نه ی خوا به نه وه به ش و دا به ش کردنی منه له وه دا که من هه مه و خوا و نه م) رواه الإمام أبو داود فی السنن عن عائشة (رضي الله عنها)، کتاب النکاح، باب فی القسم بین النساء، حدیث رقم (٢١٤٢) - سنن أبي داود ٢٤٢/٢، و رواه الإمام الترمذي فی السنن عن عائشة، کتاب النکاح، باب ما جاء فی التسوية بین الضرائر حدیث رقم (١١٤٠) - ٤٤٦/٣.

واته: (ئەگەر ترسان له ئەنجامنەدانی دادپەوه‌ری له‌گەڵ کچه‌ بۆ باوکەکاندا (ئەگەر بیانکەنه‌ هاوسەرقتان، ئەوه‌ واز له‌وان به‌یښن) ئەوه‌ له‌ ئافره‌تانی تر که‌ حه‌للان بۆتان ژن ماره‌بکه‌ن، دوو دوو، یان سیان سیان، یان چوار چوار، (ئەلبه‌ته‌ له‌ یه‌ک هاوسەر زیاتر مه‌رج و بار و دۆخی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌) خۆ ئەگەر ترسان له‌وه‌ی که‌ نه‌توانن دادپه‌روهر بن، (له‌ نۆوان هاوسه‌ره‌کانتان) ئەوه‌ با یه‌ک ژن ماره‌بکه‌ن، یان ئەو که‌نیزه‌کانه‌ی هه‌تان(که‌ دیارده‌یه‌کی کاتی بوو ، ئیسلام بنه‌پری کرد) ئەوه‌ی که‌ باسکرا نزیکتره‌ له‌وه‌ی ستم نه‌که‌ن (ئەگەر په‌یره‌وی بکه‌ن..).

یاساو ده‌ستوری فره‌ ژنی لی‌بورده‌یی و حیکمه‌ت و واقعی بوونی ئیسلاممان بۆ ده‌رده‌خت، له‌گەڵ ئەوه‌شدا هێرش دێراندانه‌ ده‌بینین له‌ دوژمنانی ئیسلام و بانگه‌شه‌کانیان‌وه‌ له‌سه‌ر ئەم یاساو شه‌رعه‌ جوان و پوخته‌، پالنه‌ر و هۆکار له‌پشت ئەم هێرشه‌ له‌رزۆک و نه‌زاندانه‌وه‌یه‌ به‌رامبه‌ر به‌ حه‌ق و په‌ستی، و ئەو جوهره‌ که‌سانه‌ ده‌مارگیران هه‌یه‌ به‌لای به‌تال و ناحه‌قدا و دلایان بۆی لی‌ده‌دات.

(أستاذة) (مه‌ریه‌م جه‌میله‌) ^{٥٨٢} ده‌لێت: هه‌یج حوکمه‌ک له‌ حوکمه‌کانی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی نابینرێت بکه‌وێته‌ به‌ر هێرشێ تووند و تیزانه‌ به‌ هه‌نده‌ی که‌ به‌ پێژه‌یه‌کی زۆر زیاتر حوکمی فره‌ ژنی دراوه‌ته‌ به‌ر ئەو هێرشه‌ دێراندانه‌یه‌.

دوژمنانی خوا و ئیسلام ئەم فره‌ ژنیه‌ وای لی‌کده‌ده‌نه‌وه‌ که‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر که‌م کردنه‌وه‌ و نزم کردنه‌وه‌ی پله‌ی ئافره‌ت له‌ پووی پێژ و قه‌دری ئافره‌تی موس‌لمانه‌وه‌، و اشی ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ یاسایه‌کی شه‌هوانی و ئاره‌زوو بازییه‌، که‌مه‌ک له‌ بانگه‌وازانی نوێگه‌ر ده‌لێن که‌ فره‌ ژنی یاسا و ده‌ستورێکی دواکه‌وتوو و به‌سه‌ر چوو، به‌کارنایه‌ت ته‌نها بۆ کۆمه‌لگا دواکه‌وتووکان نه‌بی‌ت.. له‌پراستیدا ئەو که‌سانه‌ی که‌ په‌واج و بایه‌خ به‌م جوهره‌ درۆیانه‌ ده‌ده‌ن، به‌باشی و به‌ ته‌واوی ده‌زانن که‌ نه‌بوونی فره‌ ژنی (سنوردارکردنی و

و رواه الإمام النسائي في السنن عن عائشة كتاب عشرة النساء ، باب ميل الرجل الى بعض نسائه دون بعض - سنن النسائي ٦٤/٧ و رواه ابن ماجه في السنن عن عائشة كتاب النكاح باب القسمة بين النساء حديث رقم (١٩٧٠) ، ٦٣٤/١ ، و أورده ابن حبان وصححه - كما في موارد الظمان برقم (١٣٠٥) - ٢٤٤/٤ ، و رواه الحاكم في المستدرک وقال صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه - و وافقه الذهبي - المستدرک ١٨٧/٢.

^{٥٨٢} ئافره‌تێکی ئەمه‌ریکی یه‌ ، خۆی گه‌وره‌ هه‌دايه‌تی داوه‌ بۆ ئیسلام ، خۆی ئازاد کردوو و تاجی ئیسلامی له‌سه‌رناوه‌ دواي ئەوه‌ی که‌ قه‌ناعه‌تی بۆ دروست بووه‌ و کتێبیکی به‌نرخێ هه‌یه‌ به‌ناو نیشانی: (لماذا أسلمت؟) طبعه‌ المختار الأسلامي ، له‌م کتێبه‌یدا له‌وه‌ ده‌واوه‌ که‌ چۆن له‌ جوله‌که‌یه‌تی یه‌ره‌ کۆچی کردوو بۆ ناو ئیسلام ، هه‌روه‌ها کۆمه‌لێک کتێبی تریشی هه‌یه‌ ده‌ریاره‌ی ئاساندنی ئیسلام و په‌تدانه‌وه‌ی گومانی دوژمنان.

حرام كړدنى و به تاوان دانانى) نهو شته په كه ده بېته هوې كه وخته وهى فساد و دواكه و تن له كومه لگادا له سهرده مى نويدا و ده بېته هوې سپړنه وهى نهو حوكم و پرېاره، له كاتيكدا به جوړيكه كه ژماره ي ئافره تان زور زور زياتر له پياوان، به هوې جهنگ و كوشتار و تياچون و فساد و خراپه و ويل كړدنى خلكى له گهل بلاوبونه وهى دهر د و نه خو شى و ئاژاوه زيادى كړدوه.^{۵۸۴}

شيخ (محمد الغزالي) (خوالى پازى بيت) ده لىت: (من خويندمه وه كه پاپاى فاتيكان له (قطر)ى (افريقا)ى موسلماندا وتارى داو، زور به تووندى دژايه تى فره ژنى كرد و به ناشيرينترين شىواز باسى كړد.... و پاشان پرسىارى نهوه دروست بوو: ئايا دهر باره ي فهوزا و ئاژاوه جنسى و ئاره زوو بازى يه كانى نهوړوپا چى ده لىت؟ و چى ده لىت دهر باره ي كه سيك كه به توانايه له سهر ئاېرو بردن و خراپ كړدنى ناموسى ده يان كه س؟).^{۵۸۵}

له كتيبى (تحرير المرأة) دا (قاسم امين) دا^{۵۸۶} ده لىت: (فره ژنى نيشانه يه كه به لگه يه له سهر خراپ بوونى نه خلاق و تيكچوونى هسه تكان و شېرفروشتنى بۇ نه وهى زياتر له زهت و هريگريت).^{۵۸۷}

هروه ها (ملك حفنى ناصف) كه يه كيكه له بانگه شه كهرانى ئازادى ئافره ت، له كتيبې كهيدا (النسايات) ده لىت: (يېگومان فره ژنى فساد و خراپه كړدنه بۇ پياوان و تهن دروستى و مال و سامان و نه خلاق و مندا ل و نه وه و دلى خيژانه كانيان).^{۵۸۸}

^{۵۸۴} تحذير الى المرأة المسلمة ص/ ۷، به ده ستكارى يوه، مريم جميله.

^{۵۸۵} - الحق المر ص/ ۸۲ به ده ستكارى يوه.

^{۵۸۶} - يه كيكه لهو كه سه گهرانه ي بانگه شه ي ئازادى كړدوه له ميسردا و نهو لهو باره يوه دور كتيبى چاپكړاوى هه يه: (المرأة الجديدة) و (تحرير المرأة) و به راستى فكر و بچونه كى له پوژئاواوه و مرگرتوه و ويستويه تى كه ئافره تى موسلمان شىواو و ناشرين بكات، و وهك ئافره تى پوژئاواوى ئى بكات، نهوش ئاكرىت و تمراو ئاييت مگه به دامالينى ئافره تى موسلمان له فيركراو و زانسته دينى و به ها بهرز و بالكان، يېگومان بانگه شه كى پهواج و بايه خى پيدا كړد لهناو ئافره تان و پياواندا، كه دووړن له تيگه يشتنى ئيسلامى و زانست و نه حكامه پړك و پيكنكان.

^{۵۸۷} - تحرير المرأة لقاسم امين ص/ ۱۲۲.

^{۵۸۸} - النسايات / ملك حفنى ناصف ص/ ۲۰ (ملك حفنى) ئافره تيكه بانگه شه ي ئافره تان موسلمان دهكات كه ئازاد بن و چاو له ئافره تان پوژئاواو يكن له نه خلاق و عاده تدا.

ئەمانە ھەندىك بوون لەو گومانانەى كە دوژمنانى ئىسلام و بانگەشە چيانى دروستيان كردبوو، كە ھىرش دەكەنە سەر ئەم ياسا و دەستورە ئىسلامىيە ھەكىم و جوانە و واى لىكەدەنەو كە ياسا و دەستورىكى زۆردارى و ستەمكارانەيە، و دەبىت بەھەر ھۆكارىك بىت قەدەغە بكرىت.

ئەوھى كە دىت و پىويستە بكرىت، دەبىت ئەو تاريكى و پەردەيە لەسەر ئەو شوپە و گومانانە لاىبىت و عەدالەت و دادپەرەوى ياسا و دەستورى فرە ژنى دەرېخىت و ھىكمەتە بەنرخەكانى پوون بكرىتەو، و پىويستىشە كە ھەلۆستى ھەردو ئاينى (يھودى) و (نصرانى) دەربارەى فرە ژنى پوون بكەينەو، بۆ سوود و پوون كردنەوھى زياتر:

بىگومان فرەژنى ھىكمەتى زۆرى تيايە ھۆكارى زۆرە لىرەدا ھەندىكيان باسەدەكەين: فرە ژنى چارەسەرىكى نمونەيى يە بۆ پوو بە پوو بوونەوھى دياردەى زۆربونى ژمارەى ئافره تان بەسەر ژمارەى پياواندا، ئەم زۆربونەيش سوننەتتىكى كەونى يە، لىكۆلىنەو و سەرژمىرىيە زانستىيەكان دەريان خستوو و دلىيان كردۆتەو كە ئەگەر ھەر پياويك ژنىكى بەس بوايە، ئەوا بە (مليۆنەھا) ژنمان دەبينى بەبى ھاوسەر دەمانەو.

له (دائرة المعارف) ى بەرىتانىادا ھاتوو كە دەلىت: (مەترسى مردن له ئافره تاندا كەمترە ھەتا پياوان له ھەر قۇناغىكدا بىت له قۇناغەكانى تەمەن بە شىوھى گشتى).^{٥٨٩}

له جەنگى جىھانى يەكەمدا (١٩١٤-١٩١٨) ى ميلادى، زياتر له ھەشت مليۆن سەرباز كوژران بىجگە لەو مەدەنىيانەى كە بوونە قوربانى جەنگ كە زۆرىنەيان پياوان بوون. له جەنگى جىھانى دووھەمدا (١٩٣٩-١٩٤٥) ى ميلادى ژمارەى قوربانىيەكان (٦٥) مليۆن كەس بوون له نىوان كوژراو و برىندار و كەم ئەندامبوودا، كە زۆرىنەيان پياوان بوون.

له جەنگى (عىراق - ئىيران) دا (١٩٨٠ - ١٩٨٨) ى ميلادى (٨٢) ھەزار ئافره تى ئىرانى و نزىكەى (١٠٠) ھەزار عىراقى بىوھژن كرد.

ھەرۋەھا لە سەردەمى نويدا دەبينىن زۆرىنەى قوربانىيەكانى پيشكەوتنى پيشەسازى
بريتىن لە پياوان، لە ئەنجامى كارەسات و دياردە پيشەسازى يەكاندا، ەك پووداۋەكانى
ئوتۇمبىل و فېۋكە و كارگەكانى پيشەسازى و كشتوكالى نوئ، سەرەراى ئەۋەى كە
ئەمانە دەبنە ھۆى پيشكەوتنى زانستى گەرە. لە يەكك لەسەر ژمىرى يە نوئكاندا.^{۹۰}
بۇ ھەندىك لە دەۋلەتە ئەۋروپىيەكان و يەكئىتى سۇقئىتى پئشوو وولاتە يەكگرتوۋەكان
ئەمە دەبينىن.

دوله ته كان	پيژهي نيږينه	پيژهي ميينه
نه مسا	%۴۷,۰۷	%۵۲,۹۳
نه لمانيا	%۴۸,۰۲	%۵۱,۹۸
فهره نسا	%۴۸,۹۹	%۵۱,۰۱
نيټاليا	%۴۸,۸۹	%۵۱,۳۹
پوله ندا	%۴۸,۶۱	%۵۱,۳۹
ئيسپانيا	%۴۹,۹۴	%۵۱,۰۶
سويسرا	%۴۸,۶۷	%۵۱,۳۳
يه کيټي سوځيټي پيشور	%۴۶,۷۰	%۵۳,۳۰
وولاته يه کگرتووه کان	%۴۸,۵۸	%۵۱,۴۲

٥٠٠ - دائرة المعارف البريطانية ط سنة ١٩٨٤ نقلًا عن (المرأة بين شريعة الإسلام و المضارة الغربية ص/ ٢٢٠-٢٢١. وفي كتاب (درية شفيق) ك، كه تيايدا ياسي قهدهغهكردي فره رثني هاتوه، له كوتايي كتبيبهكهدها سمرثميني سالفهكاني (٤٧، ٤٨ - ٤٩ - ٥٠ - ١٩٥١) ي ميُناوه، لهه سمرثمينيانهده بؤ ههمو نهه سالانه دهيينين كه ژماري نافرهتانه له ژماري پياوان زياتره ا دهواتيت بگريتهوه بؤ (المرأة المصرية من العراةة إلى اليوم) ل ٢٨٢ و لاهرهكاني دواتري ط مطبعة مصر ١٩٥٥ م.

سەرژمىرىيەكان لەسالى (١٩٨٧) تەواو بوو، لە وولاتە يەكگرتووكان دەبينىن بەپراستى ژمارەى ئافرىتان زىادى كردو لە ژمارەى پياوان بە پىژەى (٧,٨) مليون ئافرىت، ئەمە واتە: ئەگەر ھەموو پياوھكان ببنە ھاوسەردار، ئەوا (٧,٨) مليون ئافرىت بەبى ھاوسەر دەمىننەو.^{٩١} دەبىت ئەم ئافرىتەنە بچن بۆكۆى! و دەبىت چۆن چارەسەرى ئەم پوودا و واقىيە بکەين؟ و چۆن مامەلەى لەگەلدا بکەين؟ ئايا چاومانى ئى دابخەين و گويمانى ئى کەر بکەين؟ ئايا دەستە و ئەژنۆ پراوەستين و بەبى دۆزىنەوھى چارەسەرىكى يەکلایەنە بۆ ئەم مەسەلەيە؟

مامۆستا (سید قطب) لە (في الظلال) دەلیت: (... بىگومان شان ھەلەکاندن ئەم گرافتە چارەسەرناکات! وەك ئەوھى كە واز لىبھىنریت بۆ كۆمەلگا چارەسەرى ئەم واقىيە بکات بەپىي ئەوھى كە لەسەرى پىك كەوتوون، ھىچ ئىنسانىكى باش كە پىز لە خۆى بگىریت و پىز لە پەگەز و جنسى بەشەرى بگىریت، شتى و نالیت! كەواتە دەبىت ياسا و دەستورىك ھەبىت، و دەبىت ئەوھىش پەپرەوى بگىریت، و ئىمە لەم كاتەدا خۆمان لەبەردەم سى لىكدانەو و (احتمال) دا دەبينىنەو:

١- كە ھەموو پياوئىكى چاك تەنھا يەك ئافرىتى چاك بە ھاوسەر بۆخۆى بىنیت... پاشان ئەوھتا ئافرىتىك يان زياتر دەمىنیتەو بەبى ھاوسەر، ژيانى يان ژيانيان بەبى ھاوسەر بەسەر دەبن، و پياوان ئاناسن!

٢- يان ئەوھتا ھەر پياوئىك بە ھاوسەردارى شەرى ژنىك دىنیت، و لەدواى ئەوھىش تىكەلوى ئافرىتى تر دەكات بەبى ھاوسەردارى.

٣- يان ئەوھتا ھەرپياوئىك چەند ھاوسەرىك بەینیت.^{٩٢}

^{٩١} - المرأة بين شريعة الإسلام والحضارة الغربية وحيد دين خان.

^{٩٢} - في ظلال القرآن ١/٥٧٩-٥٨٠ بەدەستكارى يەوھ.

شيكردنه وهی (احتمال) و ليكدانه وهكان:

(احتمال) ی یه که میان سته می بۆ ئافرهت تیا به و بئ بهش کردنی تی له فرمانی فیتی که خۆزگی پی ده خوازیت.

* دکتۆر (عبدالناصر العطار) ده لیت: (گومانی تیدا نییه، نه گهر فرسه ت و بوار نه دریت به ئافرهت بۆ هاوسه رگیری تا که به شیوه ی گونجاوو له بار: نه وا فره ژنی بۆ نه و خیری زیاتری تیا به تائه وهی به ره به نی و قهیره یی بژی یان، به بی ماف بمینیتته وه).^{۹۲}

* (وستر مارك)،^{۹۴} له کتیی (تاریخ الزواج) دا ده لیت: (بیگومان له نه فهریقا کۆمه له کۆمه لگایه که هن که فره ژنی له ناویاندا بلاوه، به که می ده بینریت کچیک هه بی و بی هاوسه رییت، نه و کار و لی کۆلینه وهی که لی کۆلهران له گه لی پۆیشتوون له زانستی کۆمه لناسیدا نه وه یه که: نه و کۆمه لگایه ی که فره ژنی تیا دا بلاوه و پهیره و ده کریت، ده بینریت که هه موو ئافره تیک هاوسه ری خۆی هه یه).^{۹۵}

لیره دا به راستی داد په وهی کۆمه لایه تی نه وه ده گه یه نییت که فره ژنی پینگه پیدراو بییت، هه تا مۆله ت و بوار بدریت که هه موو ئافره تیک هاوسه ری هه بییت، نه گهر به پیاویکی خاوه ن هاوسه ریش بییت، چونکه ژیا نی به بی هاوسه ر بی بهش بو نییتی له مافه کانی که سروشتین، سه ره پای نه وهی که ژماره ی ئافره تان زۆر زیاتره له پیاوان. وه ک پشتر پونمان کرده وه.

* ده رباره ی (احتمال) و لیكدانه وهی دوهم: بیگومان ژماره یه کی زۆری له (دندار و هاوپی گرتن) ئی ده که ویتته وه، نه مه یش که سانی ژیر و تیگه یشتو قبولی ناکهن، ئیتر چون دژایه تی فره ژنی بکه ین که هه لال و پینگه پیدراوه، و بچین له باتی نه مه ده رگا به پووی زۆریک له (دندار و هاوپی گرتن) دا بکه ینه وه؟ چون ده بییت ده رگای هاوسه رداری هه لال دابخه ین و ده رگای خراپه کاری بکه ینه وه؟ چون ده بییت ده ست له ئافره تانی هاوسه ری پاک و هه لال هه لگرین و شوینی هه رام و پیس و نه جامدانی تاوان بکه وین؟

^{۹۲} - تعدد الزوجات في شريعة الإسلامية تأليف: (عبدالناصر العطار ص ۷/).

^{۹۴} - له گهره زانایانی کۆمه لناسی پۆژئاوا یه.

^{۹۵} - 41 History of marriage Wester Mark opcit.

* بىريارى ئىسلامى مامۇستا (أنور الجندي) دەلىت: (بىگومان داخستنى دەرگای فرەئى واتە كىرەنەۋەى دەيان دەرگای خراپەكارى و تاوان بە پىنگەى ناشەرى، بەپراستى رىكخراۋى نەتەۋە يەكگرتوۋەكان ئامازەيان بۇ ئەۋە كىرەۋە كە دىنيا بە گىشتى و لە ئىستادا لەگەل گىشتى ئەنجامدانى حەرامدا پىۋىپىۋە دەپىتەۋە بە پىژەيەكى زۆرتر لە ئەنجامدانى حەلال و لەو مىندالانەدا كە لەدايك دەين، بىگومان پىژەى مىندالانى ناشەرى و نادىرست لە ھەندىك وولاتدا بۇ پىژەى (۶۰٪) بەرز بۆتەۋە، و لە ھەندىك وولاتى تردا بۇ پىژەى (۷۵٪) بەلام لەناو گەل و كۆمەلگا ئىسلامىيەكاندا، پارىزراۋ بىۋىن لەم دەرد و بەلەيە).^{۹۶}

ئىمەيش دەلىن: (بىگومان دەستور و عادەتى ھاۋپى گىرتن لە پۇژئاۋادا، بىلەۋە و گەشەى سەندوۋە بە شىۋەيەكى فراۋان، بىگومان ۋەزارەتى لىكۆلىنەۋەى زانستى ئەلمانى پرايگەياندا كە لە (۹۹٪) لە ئەلمانىيەكان پەپىرەۋ و مومارەسەى ھاۋپى گىرتن دەكەن، نەك يەك ھاۋپى، بەلكو چەندىن ھاۋپى).^{۹۷}

لە وولاتە يەكگرتوۋەكان پىژەى ئافرىتانى دوۋگىيان بەبى ھاۋسەر لە يەك سالىدا گەيشتۆتە (۲۴۷۸) ئافرىتى سىكىپ، تەنھا لە يەك قوتابخانەى (نىۋىرك)دا.

لە يەككە لە قوتابخانە ناۋەندىيەكاندا پىژەى كچانى سىكىپىۋە گەيشتۆتە (۴۸٪) و سەرمىرييەكان چەسپاندۇيانە كە بەلەينى كەمەۋە مىليۇنىك لەو مىندالانە لەبار دەپىزىن، و ھەزاران مىندالىش ھەر لەگەل لەدايك بونيان دەكۆزىن.^{۹۸}

لە يەككە لە سەرمىرييەكاندا لە نەتەۋە يەكگرتوۋەكان چەسپاۋە كە لە (۹۰٪) لە گەنجانى ئەمەرىكى توشى نەخۇشىيە جىنسىيەكان ھاتوون.^{۹۹}

* مامۇستا (وحيد الدين خان) دەلىت: لە ماۋەى جەنگى جىھانى دوۋەدا مىليۇنەھا پىياۋ كۆژان و تىاچوون، كە ئەۋەيش بويە ھۆى زىادىۋىنى پىژەيەكى زۆر لە ئافرىتە بە نىسبەت پىياۋانەۋە، لە ئەنجامى ئەۋەيشەۋە پىۋى دەرەۋەى مالانى ھەندىك لەو ئافرىتانەى كە مىردەكانىيان لەدەست داۋە لە جەنگى جىھانى دوۋەدا، لافىتە بەم

^{۹۶} - تصحيح المفاهيم أنور الجندي ص ۱۹۹ ط دار الأعتصام.

^{۹۷} - جريدة الأهرام عدد ۱۹۹۳/۳/۲۷.

^{۹۸} - الدعوة الإسلامية و الأنفاذ العالمي عبدالله ناصح علوان ص/ ۱۱ - ۱۳.

^{۹۹} - جاهلية القرن العشرين محمد قطب ص/ ۱۶۴.

ئاونىشانە نوسراوہ: (مطلوب ضيف للمبيت) واتە: ميوانمان دەوئت بۇ مانەوہ لە گەلماندا.

* تا ئىستائىش ئەم دياردە و حالەتە ھەر لە پۇرئادا ھەيە و گەشەي سەندووە ھەتا دواي جەنگىش، ئەوھىش بەھۇي زۆر بووني ژمارەي ئافرىتان بەسەر ژمارەي پياواندا...^{٦٠٠}

* لە وولاتى سويدىش ئافرىتى ھاوسەردار ھەقى ئەوہ بە خۇي دەدات كە ھاوپرئىيەك بۇ خۇي ھەلبىرئىت، بۇ مئىردەكەش ھەمان ماف ھەيە.

* لە فەرەنسا و ئىنگلەتەرا پياو دەزانئىت كە ژنەكەي ھاوپرئىيەك يان چەند ھاوپرئىيەكەي ھەيە، ھەرۈھا ژنىش دەزانن كە مئىردەكانيان ھاوپرئىيەك يان چەند ھاوپرئىيەكەيان ھەيە، ھەر يەكەيشيان چاوي خۇيان لەمە دادەخەن و لئىبوردن و چاوي پۇشى لە نئوان خۇياندا ئالوگۇر دەكەن، بۇ ئەوہي ھەريەكەيان ئارەزووەكانى خۇيان تئىرەكەن. ھەرۈھا دياردەيەكەي بلأو لە فەرەنسا ھەيە، پئى دەلئىن: (التعايش الثلاثي) واتە: (پئىكەوہ ژيانى سئ كەسى)، كە برىتئىيە لەوہي دلدارئىك لەگەل خۇشەويستئىك و ژنەكەي خۇيدا پئىكەوہ لە مائىكدا كۇ دەبنەوہ، و ئەم سئ كەسەيش لەسەر پئىكەوتنى تەواو لەسەر ئەم حالەتە پئىكەوہ دەژىن. بەلكو شتى لەمە ئاپەسەندترىش پوو دەدات، كە قەلەم خەجالەت و شەرمەزار دەبئت لە نوسىنى.^{٦٠١}

ئايا دەبئت لە دواي ھەموو ئەمانەوہ پەخنە لە ياسا و دەستورى فرەژنى بگرن و عەيىبى لئى بگرن، و گوئى نەدەن بەوہي كەچى لەلايان پوو دەدات لە پۇرئادا لەوہي كە ھەريەكە چەند خۇشەويست و دلدارئىك بۇخۇي دەگرت؟

دوو حالەتى لەيەك جياواز و پئىچەوانە ھەن، ئايا پئىس و پاك يەكسان دەبن؟

* ھۆكارى ترىش ھەيە بۇ فرەژنى لەوانەيش نەخۇش كەوتنى ھاوسەر و لاوازبوون و پەك كەوتنى بە جۇرئىك كە نەتوانئىت بە ئەرکەكانى خۇي ھەلئىت بەرامبەر مئىرد و مالەكەي، پياوہكەي ھاوسەريكى تر دئىنئىت كە چاودئىرى ھەردوكيان بكات.

* ھەرۈھا لەو ھۆكارانەي ترى فرەژنى برىتئىيە لە: نەزۇكى ئافرىتە و پئوىستى پياو بەبووني مندال، كە ئەوھىش داواكارىيەكەي سىروشتى و فئىترييە.

^{٦٠٠} تصحيح المفاهيم أنور الجندي ص / ١٩٩.

^{٦٠١} تعدد الزوجات في الإسلام ، إبراهيم محمد حسن الجمل ص / ٩٠.

* ھەروھە لە ھۆكارانە: زۆر بوونی كار و بارەكانى ئافرىتە و پىوئىستى بە كەسئىك كە ھاوكارى بكات و يارمەتى بدات و بەشداربىت لە كاروبارەكانى مائەكەدا.

* ھەروھە لە ھۆكارەكانى: بىگومان پىاو ھەندىك جار سەرسام دەبىت بە ئافرىتەئىكى تر بىجگە لە خىزانەكەى خۆى، و ناتوانىت بەسەر سۆز و عاتىفەكانىدا زال بىت، لىرەيشدا يان ئەوھەتا ژن دىنىت و پەنا دەبات بۆ چارەسەرىكى ھەلال، يان ئەوھەتا لە پىگەى ھەرام و ناشرەئىيەو تىكەلى دەبىت.

* بەم جۆرە فرەژنى سوودى زۆرى تىدايە، ئەوئىش بە ھىزبوونى پەيوەندىيەكانە لە نىوان خەلكىدا لە پىگەى ژن و ژن خوازىيەو، ھەروھە زۆربوونى ئەو و خستەئەوئى ئەوئى نوئى، و كردنەوئى دەرگای فراوان لە ژياندا، و بەرەكەت لە پزق و پۆزى و شتانی تىرىش لەو سودانە كە چەندەھان و ھىكمەتى زۆریان تىدايە.

پىنجەم: ھەئوئىستى ھەردوو ئاينى (يەھودى) و (نصرانى) بەرامبەر فرەژنى

١- فرەژنى لە ئاينى (يەھودى) جوولەكەكاندا

فرە ژنى لە ئاينى جوولەكەدا پىگە پىدراو، ئەوئى شاىەتى لەسەر ئەو دەدات لە (العهد القديم) دا ھاتوو، لە چەند دەقئىك كە بەلگە لەسەر ئەو دەدەن، لەوانە: بەپاستى زۆرىك لە پىغەمبەران لەوانەى كە لە (العهد القديم) دا باسكراون، زياتر لە ھاوسەرىكئىان ھەبوو.

١- لە (سفر التكوين) دا ھاتوو كە ئىبراھىم (عليه السلام)، (سارە و ھاجر) و ئافرىتەئىكى تىرىشى ھىناو كە پىيان وتوو (فطرە) ھەروھە (سارە) زۆرىشى ھەبوو. لە (الأصاح ٢٥ فقرة ١) دا ھاتوو دەئىت: (ئىبراھىم گەرايەو و ژنىكى ھىنا ناوى (فطرە) بوو).

ھەر لەھەمان (الأصاح ، فقرة ٧) دا ، دەئىت: (ئەوھەكانى (السارە) ئەوانە بوون كە ھى ئىبراھىم بوون، ئىبراھىم بەخشىنى زۆرى پىدان و لە ئىسحاقى كۆپى بەپىزى، جىاى كردنەو).

۲- ههروه ها له (سفر التكرين) دا هاتووه: كه يعقوب دوو كچي خالي خوځي هينا كه (لينة و راحيل) بوون ، ههروه ها دوو خزمه تكاره كې نه وانيشي هينا كه (زلفه و بلهه) بوون). بگه پړه وه بؤ (سفر التكرين) ، (إصحاح: ۳۰ ، ۳۱ ، ۳۲ ، ۳۴ ، ۳۵).

۳- له (العهد القديم) دا هاتووه كه موسا كچي خواپه رسته كې (مدين) ي هيناوه ، ههروه ها ئافره تيكي (كوشي) شي هيناوه ، بگه پړه وه بؤ (سفر الخروج) (إصحاح: ۲ ، فقرة: ۱۶ ، ۲۱) و (سفر العدد إصحاح ۱۲ فقرة ۱: ۱۵).

۴- ههروه ها له (سفر أخبار الأيام الأولى في الأصحاح الثالث).

بېگومان داود ، حوت ئافره تي به هاوسه ري بؤخوځي هيناوه ، له گه ن زورېك له (السراي) كه ژماره يان له (۴۰) كه متر نيبه ، بگه پړه وه بؤ (سفر صموئيل الثاني إصحاح ، فقرة ۱۲ ، ۱۳) ۵- ههروه ها (سفر الملوك الأول عن سليمان (عليه السلام) دا هاتووه ده لیت: (سليمان (عليه السلام) ئافره تي زوري خوځويستووه و حوسه ست خيزاني خانم و به پړزي هه بووه و سې سه د (السراي) يشي هه بووه هه موو خيزانه كانې مه يليان به لای دلیدا بووه (سفر الملوك الأول إصحاح تر ۱۱).

* ههروه ها له (العهد القديم) دا ، چه ندين نمونه ي تر هيه له سه ر فره ژني له وانه كه له (سفر التكوين) دا هاتووه ، ده لیت: (عيسو خيزانه كانې له كچه كه نعان ييه كان هيناوه) (إصحاح ۳۶ فقرة ۲ ، ۳).

* ههروه ها له (سفر القضاة) دا ده لیت: ((جدعون) حه فتا كوپي بووه كه له پشتي خوځي بوون ، چه نكه خيزاني زوري هه بوون) (سفر القضاة إصحاح ۸ فقرة ۲۰).

هه موو نه م ده قانه به لگه ن له سه ر نه وه ي كه له لای جووله كه كان فره ژني پښه پندراو بووه ، به جوړېك كه له (العهد القديم) دا ، نمونه ي زور هاتووه كه به لگه ن له سه ر نه وه ي كه فره ژني لای پيغه مبه ران (عليهم السلام) و كه ساني تريش بووه ، له (العهد القديم) دا ، ده قيك نيبه كه قه ده غه ي فره ژني بكات ، يان له ژماره يه كي ديار ي كراودا سنورداری بكات و پايگړيت.

۲- هه ئويستی گاورهكان دهريارهي فره ژني:

* پيشتر باسما نكرد كه له (العهد القديم) دا، هيچ دهقيك نيبه كه فره ژني حهرام بكات يان سنورداري بكات، بهلكو چهندين دهقي زوري تيدا هاتوو، كه بهلگهيه لهسهر پروداني فره ژني.

ههر هه مان حاليش ههيه له (العهد الجديد) دا، كه هيچ دهقيكي تيدا نه هاتوو، دان بنيت بهودا كه فره ژني حهرامه، يان له ژمارهيهكي ديارى كراودا پاگيري بكات، هيچ كهس له گاورهكان بۆچونيا وا نه بووه لهسهر دههكانى پيششودا كه دينهكه يان فره ژني حهرام كرد بنيت، كاتيك فره ژني ريگه پيدراو بنيت له (العهد القديم) دا، ئيتر گاورهكان چون حهرامى دهكهن كه باوهريان به هه موو دهقهكانى (العهد القديم) ههيه، بهراستى لهسهر زمانى (المسيح) له (العهد القديم) دا هاتوو، دهلييت: (وا گومان مه بهن كه من هاتووم له كار و بارى فريشته (جبريل) و پينغه مبهران كه م بكه مهوه، من نه هاتووم بۆ كه م كرد نهوه، بهلكو بۆ نهوه هاتووم تهواو كار بم، بهراستى من حهق و راستى به ئيوه دهليم: ههتا نه م زهوى و ئاسمانانه ههبييت و بمينييت: هيچ حهرفيك يان خال و نوكتهيهك نافهوتيت و بهردهوام دهبييت و دهمينييت كه فريشتهى وهحى هيناويتى، ههتا هه مووى تهواو دهبييت. (... (متى) (صاح ۵ فقرات ۱۷ - ۲۱).

ههروهها له (متى) دا هاتوو دهلييت: (كاتيك (يسوع) وتارى دها بۆ كۆمهليك، و قوتابيههكان دهيانوت: (الكتبه و الفريسيون) لهسهر كورسى موسا دانيشتبوون، هه موو نهو شتانهى كه وتيان بۆ ئيوه بووه كه له بهرى بكهن، ئيوهيش له بهرى بكهن و كارى پى بكهن، بهلام دهريارهى كار و كردهوهكانيان، كار مهكهن، چونكه نهوان شتانيك دهلين كه خويان كارى پيناكهن. (متى) (صاح ۲۳ فقرات ۱: ۴).

* كاتيك دهروانيته گاورهكان بيگومان دهبنيت كه ريگه دان به فره ژني لاي نهوان شتيكى دروسته - بهتايبهتى له كۆمهلگاكانى ئهفريقا و ئاسيادا كه فره ژني تيدا بلاوه

– دەبينىن ئەوان حەرام و قەدەغەى ناكەن^{٦٠٢} بەلكو بانگەوازی بۆ دەكەن تەنەت قەشە و گاۋرەكانىشىيان كەلە ئەفەرىقادا مژدەدەرن بە ڤىگەپىندان بە فرەژنى، لە كاتىكدا كە ڤىگەى پىنادرىت بۆ قەشەكان خۇيان لە ئەوروپادا، ئەمەيش سىياسەتى كەنىسەيە، لە بلاۋكردەنەوى بانگەشەكەيدا، كە شت حەرام دەكات و حەللىشى دەكات، بۆ ئەوئەى كە خەلكى حەزىيان لەوە بىت كە گەردن كەچ بوون بۆ بوون بە گاۋر.^{٦٠٢}

* لە مېژوى گاۋرەكاندا نمونەى زۆرىك لە پىاوان دەبينىن كە لە خىزانىك زىاتريان بوو، هېچ كەسىش ئىنكارى ئەمەى ئى نەكردوون لە كەسانى ئىمىراتۆر شارلەمان كە دوو ژنى مەبوو، مەروەها چەند خزمەتكارىكىش^{٦٠٣} مەروەها ئىمىراتۆر (فلافىوس فالنتيان) ئەو كەسە بوو كە قانونىكى داھىئاو پەيپەو كرد كە ڤىگەى بە فرەژنى دەدا، و هېچ كەسىش لە پىاوانى كەنىسە ئىنكارى ئەمەى ئى نەكرد، چونكە زۆرىك لەوان، پەيپەوى ئەوان ياساى فرەژنىان دەكرد و مەريەكەيان چەند خۆشەويست و دلداریان مەبوو، كارەكە بەم شىۋازە ياسا و دەستورە بەردەوام بوو، مەتا (جستىيان) لەنىۋان سالانى (٥٢٧-٥٦٥) دا هات كە فرەژنى حەرام و قەدەغە كرد، بەلام لەكارى حەرام كەردنەكەدا سەرگەوتو نەبوو، ئىنجا لە دواى ئەو كەسى تر هات كە ڤىگەى بە فرەژنى دا و حەللى كرد.^{٦٠٣}

* بەم جۆرە دەبينىن كە گاۋرەكان كاتىك فرەژنى ڤىگە پى دەدەن و مەندىك كاتى تر حەرامى دەكەن، ڤەنگە لەگەل ئەوەشدا لە شوڤنىك ڤىگەى پىبدرىت و لە شوڤنىكى تر

^{٦٠٢} - لە ئەندەنوسىيا مژدەدەرە گاۋرەكان مەول دەدەن كە ياساى خىزانى مەسىحى بگۆڤن ، بۆ ئەوئەى ڤىگە بەدەن بە فرە ژنى بەبى سنور ، ئەمەش لە پىئاو بلاۋكردەنەوى گاۋرىتى دا ، مەروەها لە تايلاند تا ئىستائىش فرە ژنى مەس پەيپەو دىكرىت بەبى سنور بەدىار چاۋو بەرگۆڤى خەلكى مژدەدەرەو ، ئەمە (د.ا. رۇف شەبى (خوالى پازى بىت) لە كىتەبەكەيدا: (الدعوة الإسلامية في عهد المدني ص/ ٣٢١ - ٣٢٣) ياسى كردووه.

دەتوانىت بۆ ئەم باسە بگەڤىتەو بۆ (المرأة الإسلام) ى ، (الدكتور: علي عبدالواحد واتي ص/ ١٦١) بە دەستكارى يەو. ط (دار نهضة مصر ط ٢ - الإسلام والنصرانية في أواسط أفريقيا. تأليف: نورجيه ص/ ٩٢ ، ٩٨) بە دەستكارى يەو ، كەلە (نظام الأسرة في الإسلام) ى دكتور (محمد سالم محسين) و دكتور: _شعبان محمد إسماعيل ص/ ٣٦) بە دەستكارى يەو وەرگىراوه. ط. مطبعة الجمهورية.

مەروەها بگەڤىتەو بۆ (بين الإسلام والمسيحية) ى (أبي عبيدة الغزيجي) ص/ ٨٩ بە دەستكارى يەو. تطبيق دكتور (محمد شامة ط. مكتبة وهبة ط ٢ سنة ١٣٩٥ هـ

٦٠٣ - المرأة في الإسلام د. علي عبدالواحد والي ص/ ١٦١

حەرام و قەدەغە بکړیت. یان دەسته و تاقمیک حەرامیان کردبیت و دەسته و تاقمیکى تر حەلألان کردبیت. که ئەمەیش دیاردەى پێچەوانەى و جیگەى پا و بۆچونى جیاوازه له شەریعەتەکەى ئەواندا.

* ماموستا (عباس العقاد) دەلیت: (شتیکى ڕیگر نییە لەبەردەم فرەژنیدا، نه له تهورات نه له ئینجیلا، بەلکو ڕینگە پێدراوه و وەك له پێغەمبەرەکاندا (علیهم السلام) دەرکەوتوو هەر له سەر دەمى ئیبراهیمەوه (علیه السلام) تا لەدایکبوونی حەزەرتى عیسا (علیه السلام)، له ئینجیلەکاندا تەنها دەقیك نەهاتوو که ئەو شتە حەرام بکات که له (العهد القديم) دا ڕینگەى پێدراوه بۆ باوکەن و پێغەمبەرەن و کەسانى تر بێجگە لەوان له تايبەت و له گشتى، ئەوێ که له ئینجیلەکاندا هاتوو ئاماژە دەکات بۆ ئەوێ که لههەموو حالەتەکاندا ڕینگە پێدراو بوو تەنها لەیهک حالەتدا نەبیت: که حالەتى (الأسف) بوو، کاتیک تاقەتى نەبوو بە پەنبەنى بێمىنیتەوه، بە تەنها یەك خیزان قەناعەتى کرد، بە کەمترین و سوکترین شەڕ. (القديس أوغسطین) پێی جوانە که پیاو لەگەڵ هاوسەرەکیدا کەنیزەکی هەبیت کاتیک که ژنەکەى نەزۆک بوو، و لەسەرى چەسپا که نەزۆکە، بەلام ئەمە لەسەر ژن حەرامە کاتیک که سەلما پیاوێکەى نەزۆکە، چونکە خیزان نابیت دوو گەورەى هەبیت، و کەنيسه دانى ناوه بەویدا که (عاهل شارلمان) چەند کوپىکى هەبوو له چەند خیزانىک.

(وستر مارک) له —العالم.... وتاریخ الزواج— دا دەلیت: بێگومان فرەژنى به دانپیانانى کەنيسه هەتا سەدەى حەفدەهەم مایهوه، و لەزۆر جاردا دووبارە و چەندبارە بۆتەوه لهو حالەتەدا که کەنيسه و دەولەت ناتوانن سەرژمێرى بکەن.^{٦٤}

بەم جوړه دەنگ و هاواری جیا جیا لەملاو لەولا بەرز دەکړیتەوه و هاوار دەکەن به ڕینگەدان به فرەژنى، له نیاوان ئەو کەسانەشدا که بانگى بۆ دەکەن: (أساقفة کانتربرى — گەورەى کەنيسهى پڕۆتەستانتى—) که دەلیت: (چارەسەریك بۆ قەدەغەکردنى دەستدریژی بۆ سەر ئەخلاق و داپۆخانى خیزانى نابینریت له پۆژئاوادا مەگەر به

پىنگەدان بە فرەژنى چەند خىزانىك، ئەو ئەو شتەيە كە ئافرىت قەدەغە دەكات لە دارپوخانى نەفسى، ئەمەيش رېز و سەربەرزى بۇ دەگىرېتەو.^{٦٠٥}

(جوستاف لوبون) لە كىتەبى (حضارة العرب) دا دەئەت: (بىگومان ياسا دەستورى فرەژنى ياسا دەستورىكى جوانە، ئاستى ئەخلاقى لەو كۆمەلگا و نەتەوئەيەدا بەرز دەكاتەو كە تەيئەيە، و بە ھۆيەو خىزان زياتر پەيوەندى توند و تۆلتەر دەبەت، و رېز و كەرامەت دەبەخشەت بە ئافرىت كە لە ئەورپادا نابىرنەت... بىگومان ياسايەكە لە باشتەين رېكخراوئەو دەرچووە كە باشتەين ياسايە بە ئەدەب و ئەخلاقى نەتەو و گەلەكان كە دەچەتە ناويان و دەيانپارەيزەت و باشتەين ياسايە كە جەنى مەتەنە بىت بۇ خىزانەكان، و پىنگايەكە كە ئافرىتى مۇسلمان والى دەكات ھالى بەختەوئەر بىت و كاروبارى ژيانى باشتەينەت و شىاوتەر و لە پىشتەر بىت بە رېز گرتن لە پياوان زياتر لە خوشك و ھاوېى بىگانەكەي).^{٦٠٦}

بەم جۆرە و بەراستى فەيلەسوفى ئەلمانى بەناوبانگ (شوبنھور) مەدح و پياھەلدانى ياسا دەستورى فرەژنى كەردووە، و بە توندى قەدەغەكەردنى رەت دەكاتەو، ھەرەھا ئەو زەرەر و زيانانەش كە لىي دەكەوئەتەو.^{٦٠٧}

لە سالى (١٩٤٨) دا كۆنگرەيەك بۇ كاروبارى لاوان و گەنجان لە (ميونخ) بەسترا، داواي ئەوئەي تەيدا كرا كە پىنگە بەدەت بە فرەژنى، و لە سالى (١٩٤٩) دا، خەلكى شارى (بۇن) پايەختى ئەلمانىاي يەكگرتوو داوايان كەرد لە دەستەلاتى ئەلمانى كە پىنگە بەدات بە فرەژنى.^{٦٠٨}

^{٦٠٥} - تعدد الزوجات لا تعدد المشيقات د. عبدالمليم عويس ص/٢١.

^{٦٠٦} - حضارة العرب ، جوستاف لوبون ص/٤٨٢-٤٨٤ ، بە دەستكارى يەو.

^{٦٠٧} - تعدد الزوجات في الاسلام إبراهيم الجمل ص/٨٩.

^{٦٠٨} - الاسلام و الرسول في نظر مصنفى الشرق و الغرب تأليف أ. أحمد بن حجر ص/٥٨.

پیشہ کی :

* نهوه زانراوه که کهسانی (شهوانی) ئاره‌زووباز، به‌دوای ئاره‌زووبازیدا ده‌گه‌رین و ده‌سورینه‌وه، و ژیان له پیناو له‌زه‌ت وهر‌گرتندا به‌سه‌ر ده‌بن، و تینون و هه‌ناسه

بېگىيانە بە دوای پابواردن و لەزەتدا، لە ھەموو ئەو شتەنە دەخۆن کە بەتام و خوێش
بێت، ئایا پێغەمبەرى خوا بەم جۆرە بوو؟

* بېگومان و لە راستیدا پێغەمبەرى خوا بە ژيانى دنيا نەوستى و سادە و نەرمى
ژياو، بەلکۆ زۆر جار بە برسێتى ماوێتەو و ھىچى دەست نەکەوتوو بىخوات. و پۆژو
گرتن و نوێژى زۆر بوو.

لێرەدا چەند ھەرمودەيەك لەم بارەيەو بەسەدەكەين:

١- لە (عبداللہ ی کوپی مسعود) ھو (خوا لێى پازى بێت) ھەرموويەتى: (پێغەمبەر لەسەر
ھەسرىك نوست، شوێنەواری ھەسیرەكە لە لاتەنیشتییدا ھەرچو بوو، ئێمەيش وتمان:
ئەى پێغەمبەرى خوا خۆزكە پاخەرىكى نەرم و شلمان بۆ دروست دەكرديت). ئەويش
ھەرمووى: (من لەكوئ و دنيا لەكوئ؟) من لە دنيا دا ھەك سوارىك وام و ھەرۆم لە ژيەر
سەبەرى درەختىكدا پشووويەك دەدەم پاشان ھەرۆم و بەجێى دەھێلم).^{٦٠٩}

٢- لە (عروە) ھو ئەويش لە (عائيشە) ھو (خوا لێى پازى بێت) كە دەيوت: بەخوا -ئەى
خوشكەزام- ئێمە جاي وا بوو مانگى يەك شەو ھەمان بېنيو، ديسان ديومانە، سى
مانگى يەك شەو لە دوو مانگدا، لە مالهەكانى پێغەمبەردا ئاگر نەكراوێتەو، دەلێت:
وتم: جا باشە پورئ بەچى دەژيان؟ وتى: بەخورما و ئاو، بەلام ئەو ھەيە پێغەمبەر
چەند دراوسى يەكى لە ياريدەدەران -الأنصاري- ھەبوو، كاسە دراوسيان ھەبوو،
شيريان دەنارد بۆ پێغەمبەر ئەويش بەشى ئێمەى لێدەدا).^{٦١٠}

٣- (أبو هريرة) (خوا لێى پازى بێت) جارێك لەلای كۆمەلەيك پياو ھو ڕەت بوو، مەرىكى
بريانيان بۆ دانرابوو، خەرىكى خواردنى بوون، خولكى (أبو هريرة) يان كرد، كە
لەگەلياندا لە گۆشتى ئەو مەرە برژاو بخت، بەلام پازى نەبوو، و لێى نەخوارد، و

^{٦٠٩}- رواه الترمذي في السنن وقال حديث حسن صحيح كتاب الزهد باب ٤٤. و رواه أحمد و ابن ماجه و الحاكم، صحيح على شرط البخاري.

^{٦١٠}- رواه البخاري كتاب الرقائق و رواه مسلم في كتاب الزهد.

فهرمووی: (پێغه مبه‌ر هه‌تا له دنیا ده‌رچوو تیری له نانی جو نه‌خوارد، ئیتر چۆن دلم به‌رایی بدات، که قاورمه و گوشتی بریانی بخۆم.^{٦١١}

٤- له (نعمان ی کوپی بشیر) هوه (خوا لئی پازی بیټ) وتی: (به‌پاستی من پێغه‌مبه‌ره‌که‌تانم بینی، چهند ده‌نکه خورمایه‌کی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت که سکی پی تیر بکات).^{٦١٢}

هه‌روه‌ها له‌م باره‌یه‌وه فهرمووده و به‌لگه‌ی تر زۆرن که لی‌رده‌دا یوار نییه هه‌موویان به‌ینین. ئه‌وه‌نده به‌سه.

وه‌ك ئه‌وه‌ی هه‌لبژاردنی پێغه‌مبه‌ری خوا بو خیزانه‌کانی، گه‌وره‌ترین به‌لگه‌بیټ له‌سه‌ر دنیا نه‌ویستی پێغه‌مبه‌ر و ساده‌یی و سوکی ژبانی، ئه‌وه پێغه‌مبه‌ر بوو، دیکانی ئیماندار ده‌هاتن بۆلای و داوای نه‌فه‌قه و خه‌رجییان لیده‌کرد و ده‌یان ویست ژبانی فراوان بیټ -کاتیک وولات پزگارکرا و غه‌نیمه‌ زۆر بوو- پێغه‌مبه‌ر له‌ خیزانه‌کانی توپ ده‌بوو، هه‌تا خۆی ئی به‌دوور گرتن، تا دواتر ئایه‌ت دابه‌زی که هه‌لبژاردنی تیا بوو، خیزانه‌کانی خسته‌ بواری ئه‌وه‌ی که شتیک هه‌لبژێرن، ئه‌وانیش خوای گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و قیامه‌تیان هه‌لبژارد.

خوای گه‌وره له‌ سووره‌تی (الأحزاب) دا فهرموویه‌تی: ﴿وَإِنَّمَا إِلَهُ الْبَنِي قُلُوبُ الْوَحْدَانِ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمِنْهَا فَعَالَيْنَ أَسْعَىٰ كُنْ وَأَسْرَحَ كُنْ سَرَّاحًا جَبِيلًا (٢٨) وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَمَرْسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب ٢٨-٢٩).

واته: (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر به‌ هاوسه‌رانت بلی: ئه‌گه‌ر ئێوه ته‌نها ژبانی دنیا و پازاوه‌یه‌یه‌که‌یتان ده‌وێت، وه‌رن با هه‌ندیک شت و مه‌ك و پا‌ره و سامان‌تان پی به‌خشم، و له‌وه‌ دوایش به‌ جوانترین شیوه‌ ده‌ست به‌ردارتان بيم (٢٨) خو ئه‌گه‌ر ئێوه خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پاداشتی پوژی قیامه‌تتان ده‌وێت، ئه‌وه دانیابن که خوا بو

^{٦١١} -رواه البخاري في كتاب الأطعمة.

^{٦١٢} -رواه مسلم في كتاب الزهد.

چاكانارانتان پاداشتى زۆر گەورە و بى ئەندازەى ئامادە كردووە، پىڭمبەر ھەموو ھاوسەرانى يەك يەك تاقى كردهووە، ھەموويان خوا و پىڭمبەر و پاداشتى قىيامەتيان ھەلبەردا.

(جابرى كورى عبدالله) (خوا لىي پزى بىت) دەلىت: (ابو بكر) (خوا لىي پزى بىت) ھات مۆلەتى ھاتنەژورەو ھە پىڭمبەر ھەرگىزىت، بىنى كۆمەلىك خەلك لەبەر دەرگاكايدا دانىشتوون و مۆلەت بەكەسيان نەدراو، مۆلەتى دا بە (ابو بكر) (خوا لىي پزى بىت)، چووە ژورەو، پاشان (عمر) (خوا لىي پزى بىت) ھات، داواى مۆلەتى كرد، مۆلەتى بەويش دا، بىنى وا پىڭمبەر مات و بىدەنگ دانىشتووە، و خىزانەكانى بە دەوریدان، (عمر) ووتى: ئىستا شتىك دەلىم پىڭمبەر دەھىنمە پىكەنىن، وتى: ئەى پىڭمبەرى خوا گەر چاوت لىي بوايە كچەكەى خارچە {كە خىزانى بوو} داواى خەرجى لىكردم، منىش بۆى ھەستام و مىرازىكى باشم كرد، پىڭمبەرى خوا دەستى كرد بە پىكەنىن و فەرمووى: (ئەوھتا ئەوانىش بە چوار دەورمدا دانىشتوون و داواى خەرجىم ئى دەكەن) (ابو بكر) (خوا لىي پزى بىت) ھەستا بۆ (عائىشە)، (عمر) ىش (خوا لىي پزى بىت) ھەستا بۆ (حفصە) لىي بدات، ھەردووكيان بەدەم تووپە بوونەو دەیانوت: داواى خەرجى لە پىڭمبەردەكەن كە نىيەتى؟ ئەوانىش وتیان: سوپىد بە خوا قەت داواى شتىكى ئى ناكەين كە نەبىت، پاشان پىڭمبەر بۆ ھاوہى مانگىك يان (۲۹) پوژ لىيان دورر كەوتەو، پاشان ئەم ئايەتە ھاتە خوارەو كە ئەمە واتاكيەتى: ئەى پىڭمبەر بە ھاوسەرەكانت بلى: ئەگەر ئىو تەنھا ژيانى دنيا و پازاوەيىيەكەيتان دەوئىت، وەرن با ھەندىكتان پى ببەخشم و پاشان بە شىوہەكى جوان ئازادتان بكەم، خو ئەگەر خوا و پىڭمبەرەكەيى و بەھەشتى ئەو جىھانەتان مەبەستە، ئەوە خواى مېھرەبان پاداشتى زۆر گەورە و بى سنورى بۆ چاكانەكانت ئامادە كردووە)) ئىنجا لە (عائىشە) وە دەستى پىكرد و فەرمووى: (عائىشە دەمەوئىت شتىك بخەمە بەردەستت، ھەز دەكەم پەلە نەكەيت تا پرسى دايك و باەك دەكەيت)، (عائىشە) (خوا لىي پزى بىت) وتى: ئەو شتە چىيە ئەى پىڭمبەرى خوا؟ پىڭمبەرىش ئايەتەكانى بۆ خوئندەو، عائىشە (خوا

ليني پازى بىت) ووتى: (سه بارهت به تو پرسى دايك و باوكم بكهم؟): نه خير من خوا و پيغه مبهره كه يى و ژيانى ناخيرهت هه لده بژيرم، داوات لنده كم له باره ي ئه م قسه يه ي منه وه هه وال نه ده يت به هيچ يه كيك له ژنه كانى تر، فهرمووى: ((هر ژنيكيان پرسى ارم لي بكات، هه والى دده مى خواى مه زن منى نه نار دوه بيزاركه رى خه لك بم يان بيمه هوى ئه وه خه لكى بيزارى ده رپرئت، به لكو منى نار دوه ماموستا و ئاسانكار بم)).^{٦١٢}

پيشهوا (ابن كثير) له تهفسيره كهيدا ده لئيت: {ئهمه فهرمانيك بوو له خواى گه وره وه بو پيغه مبهره كه ي به وه ي كه خيزانه كانى سهر پشك بكات له نيوان نه وه ي كه لييان جيا ببيته وه يان شتيكى تر كه ئه وان ژيانى دنيا ن ده ست بكه وي ت له گه ل جوانى و پازا وه ييه كانيدا، و له نيوان ئارامگرتن له سهر نه وه ي كه پيغه مبهرى خوا هه يه تى، كه حالى ئاره حه ت بوو، و لاي خواى گه وره ي پاداشتى گه وره يان ده بى ت ئه گه ر به پيغه مبه ر پازى بن، ئه وانيش (خوا لييان پازى بىت) پازى بوون و، خوا و پيغه مبه ر و پاداشتى قيا مه تيان هه ل بژارد، ئينجا له دواى ئه وه خواى گه وره خه ير و به ره كه تى هه ردوو دنيا و به خته وه رى پيگه وه بو كو كردنه وه}.^{٦١٤}

* به م شيوه يه و بيگومان فره ژنى پيغه مبه رى خوا تا يبه ته مندييه ك بوو له تا يبه ت مه ندييه كانى، كه خواى گه وره بو ئه وى تا يبه ت كر دبوو به سهر هه موو ئوممه ته كهيدا، ئه وه يش له بهر حيكمه ت و مه به ستى زور و پيزدار، كه ليني ده دوين.

يه كه م: حيكمه تى فير كردن و بلاو كردنه وه ي زانست

دايكانى ئيمانداران (خوا لييان پازى بىت) ده رينكى گه وره و گرنگيان بووه له بلاو كردنه وه ي زانستدا به شيوه يه كى گشتى و گويزراوه و پونكر دنه وه ي حوكم و برياره تا يبه ته كان به ئافره تان به شيوه ي تا يبه ت.

^{٦١٢} - رواه مسلم في كتاب الطلاق.

^{٦١٤} - تفسير القرآن العظيم لابن كثير ٤/٢٨٠ به ده ستكارى يه وه.

ههروهها دایکانی ئیمانداران لایهنی گهوره و گرنگیان له ژبان و گهورهیی پیغه مبهرداده رخستوو، که بریتی بوون له نه خلاق و ههلسوکهوتی جوانی پیغه مبهه له ماله کیدا و ههول دان و کۆشش کردنی له په رستشدا له پۆژوی سوننهت و شه و نوێژ و زیکر و یادی خوی گهوره، ههروهها په رستشهکانی تریش، له کتیبهکانی فرموده دا، فرموده ی زۆر هاتوون، که دایکانی ئیمانداران پریوایه تیان کردوو، له پیش هه مووشیانوه خاتوو عایشه (خوا لئی پازی بیّت). که زانست و زیرهکی و شارهزایی له زۆرێک له هاره لآن زۆرتر بووه، له شتی کدا لییان تیک بجوایه ده گه پانهوه بۆلای عایشه.

خاتوو عایشه (خوا لئی پازی بیّت) له کتیبهکانی فرموده دا (٢٢١٠) فرموده ی ههیه، له ههردوو کتیبه (صحیح) ه که دا، (٣١٦) فرموده، له وانه (١٩٤) یان (متفق علیه) یه. و (٥٤) فرموده ییش که تهنها (بخاری) پریوایه تی کردوه و (٦٨) فرموده ییش که تهنها (مسلم) پریوایه تی کردوو.

ههروهها دایکانی ئیمانداران (أم سلمة) (خوا لئی پازی بیّت) (٣٧٨) فرموده ی ههیه، له ههردوو (صحیح) ه که دا (٢٩) فرموده ی ههیه، که (١٣) یان (متفق علیه) یه و (٣) فرموده ییش که تهنها (بخاری) و (١٣) فرموده ییش که تهنها (مسلم) پریوایه تی کردوو.

* ههروهها دایکی ئیمانداران (حفصة) (خوا لئی پازی بیّت) (٦٠) فرموده ی ههیه، له ههردوو (صحیح) ه که دا (١٠) فرموده ی ههیه، که (٤) یان (متفق علیه) یه و (٦) فرموده ییش که تهنها (مسلم) پریوایه تی کردوو.

* ههروهها (أم حبیبة) که (رمله ی کچی أبو سفیان) ه، (٦٥) فرموده ی ههیه، که (٢) فرموده یان (متفق علیه) یه، و (مسلم) ییش (٦) فرموده ی به تهنها پریوایه تی کردوو.

* ههروهها دایکی ئیمانداران (زینهبی کچی جحش) (خوا لئی پازی بیّت)، (١١) فرموده ی ههیه، له وانه (٢) فرموده یان (متفق علیه) یه.

* ههروهه دايكى ئيمانداران (صفية) (خوا لىي پازى بيت) (١٠) فهرموده ههيه، لهوانه يه كىكيان (متفق عليه) يه.

* ههروهه دايكى ئيمانداران (ميمونة) (خوا لىي پازى بيت) (١٢) فهرموده ههيه، لهوانه كه (٧) فهرموده يان له ههردوو كتيبه (صحيح) هكه دايه.

* ههروهه دايكى ئيمانداران (جويرية) كچى (الحارث) (خوا لىي پازى بيت) (٧) فهرموده ههيه، كه فهرموده يه كىكيان (بوخارى) پىوايه تى كردوه.

* ههروهه دايكى ئيمانداران (سودة كچى زمعة) (خوا لىي پازى بيت) پىنج فهرموده ههيه، لهوانه: فهرموده يه كىكيان (بوخارى) و فهرموده يه كىشيان (مسلم) پىوايه تى كردوه.^{٦١٥}

* له مانه ي كه باسمان كرد حيكمه تى زانست و فيركردنمان بۆ دهرده كه وىت له فره زنى پىغه مبهري خوادا كه خىزانه كانى ده و رىكى بالۆ به رزيان هه بووه له بلاو كردنه وه ي فهرموده و سوننه تى پىغه مبهري و گه ياندينان به خه لكى.

* خاوه نى (سبل الهدى و الرشاد) ده لىت: هه ندىك له زانايان و توويانه: نه ينى زياتر له چوار هاوسه ر بۆ پىغه مبهري خوا رىگه پىدراوه، بۆ ئوه بووه كه خواى گه و ره ناوه رۆك و نه ينى و شاراوه كانى شه ريعه ت و ديوى ئاشكرايشى فيرى پىغه مبهري كردبوو، و ئوه ي كه شه رمى ده كرد باسى بكات و ئوه يشى كه شه رمى نه ده كرد، پىغه مبهري خوا له هه موو كه س زياتر خاوه نى (حياء) و شه رم و شكۆ بووه. خواى گه و ره برپارى ئوه ي دا كه چه ند خىزانى كى هه بيت تا شه ر و ئه و شتانه ي له پىغه مبهريان ده بينى و ده بىست نه قلى بكن و بىگه يه نن به خه لكى، كه پىغه مبهري شه رمى ده كرد باسى كات ئه گه ر پياوان له و شوينه دا ئاماده بوونايه، له به ر ئوه بوو كه شه ريعه ته كه ته واو بكات، ژماره ي خىزانه كانى زۆر بوون. تا ئه و كارانه بگه يه نن كه پىغه مبهري شه رمى ده كرد لاى پياوان ده رى بريت، ئه وانه يش له خه وى پىغه مبهري و مانه وه ي و شتانه ي تر كه به لگه بوون له سه ر پىغه مبهرايه تى، و هه ول و كووش و تىكووشانى له په رستش و له و كارانه دا

كە ھەموو خاۋەن ژىرپىيەك شاھىتەيان بۇ دەدا كە ئەدەبىيەت تەنھا بۇ پېغەمبەر نەبىت، ئەو كارانەش تەنھا خىزانەكانى دەيانىنى، ئەوانىش بەۋە خەيرىكى گەرەيان دەست دەكەت. ^{۶۱۶}

* (عائىشە) (خو لىي پازى بىت) فەرموۋى: (اسماء) (خو لىي پازى بىت)، بۇ چۈننىتى خۇشۇردنى بىنۇۋىژى لە پېغەمبەرى پىرسى، ئەۋىش فەرموۋى: (ھەركامىكتان كە وىستى خۇى بشۇرئىت، ئاۋ و مۇردەكەى ئامادە بىكات و خۇى پاك بىكاتەۋە و، تاراتىكى جوان بىگىت، ئىنجا دەست نوۋىژىكى جوان بىگىت، ئىنجا ئاۋ بىكات بەسەر سەرىدا و دەستى تى بىكات و زۇر باش ھەلى گىلۇفئىت تا ئاۋ دەگاتە بن موۋەكانى سەرى، ئىنجا ئاۋ بىكات بەسەر ھەموو جەستەيدا، ئىنجا لۇكەيەكى مىسكاۋى يان گولۋى خورى مىسكاۋى، يان پەۋىيەكى بۇن خۇش بېئىت، خۇى پى پاك بىكاتەۋە و تاراتى پى بىگىت!).

(اسماء) بىش باش تىنەگەشەت، ووتى: چۇن چۇنى خۇى پى پاك بىكاتەۋە و تاراتى پى بىگىت؟ فەرموۋى: (سۇبجانەللا سەيرە چۇن تىناگەيت؟) خۇتى پى پاك بىكەرەۋە و تاراتى پى بىگەرە و تەۋاۋ، عائىشەشەش (خو لىي پازى بىت) فەرموۋى: مەنىش (اسماء) پاكىشا بۇلاى خۇم و كە كچى شەكەل بوۋ، وپىم گوت: ۋەرە با تىت بىگەنەم، بېيەنە بە شۇنى خۇنەكەدا و، دايىنى لە ناۋىدا، تا ئاۋ گىيانت بۇن ساردى لى نەيەت و بۇنى خۇش بىت، لە گىپرانەۋەكەيدا پېغەمبەر سى جار فەرموۋى: پارچەيەكى مىسكاۋى بېيەنە و تاراتى پى بىگەرە، ئىتەر پېغەمبەر شەرم گرتى و پوۋى ۋەرگىپرا بەۋلاۋە، عائىشە (خو لىي پازى بىت) دەيگوت: ژنانى يارىدەدەرەن (انصار) ژنانى چاكن، ئافەرىن بۇ خۇيان! شەرم و شىكۇ پىگەى ئەۋەى ئى ئەدەگرتن كە بۇ خۇيان شارەزايى ئايىن بىن!). ^{۶۱۷}

(أم سلمة) (خو لىي پازى بىت) فەرموۋى: (ام سليم) دايكى (انسى كوپى مالك) ھات بۇ لاى پېغەمبەر ووتى: ئەى پېغەمبەرى خوا! خوا لە ووتنى قسەى ھەق و پەۋا شەرم ناكات، كەۋابوۋ، ئايا ئەگەر ئافرەت شەيتانى بوۋ، خۇشۇردنى لەسەرە يان نا؟ پېغەمبەر

^{۶۱۶} - سبل الھدى و الرشاد فى سرة الخىر العباد للامام محمد بن يوسف الصالحى الشافى ۴۳۸/۱۰.

^{۶۱۷} - رواه البخارى: كتاب الحىض.

فەرمووی: بەلى، ئەگەر ئاوى بىتەتو و هەستى پى بکات، (ام سلمة) یش پووى خۆى داپۆشى و فەرمووی: ئەى پىغەمبەرى خوا بۆچى ئافرىتیش شەيتانى دەيىت؟ فەرمووی: هەئارۆکە! ئەى چۆن؟ ئەى ئەگەر شەيتانى نايىت و ئاوى نايەتو و بە چ شىوہىەك مندالەكەى لىى دەچىت؟^{٦١٨}

دووہم: حیکمەتى شەرى و یاسایى

یەکیكى تر لە حیکمەتە جوانەکانى فرەژنى پىغەمبەر کە لە ھاوسەردارىدا بۆمان دەردەکەوت، ئەویش لە خاتوو زەینەبى کچى جەحشدا بەدیدیەکرىت، بۆ بەتال کردنەوہى ئەو خوو عادتە بوو کە خەلکى لەسەرى راھاتبوون کە (تەبى) بەکوپ کردن بوو، ئەو کەسەى ژنى تەلاقدرایى بە (تەبى) کراوہکەى خۆى بەینایە، حەرام بوو لەسەرى. ئەویش عادت و پىشەيەك بوو کە لەناو عەرەبدا رەگى داکوتابوو لەپیش ھاتنى ئىسلامدا، بە جۆرىک کە پیاو کوپى کەسینکى تری دەکردە کوپى خۆى، و پىى دەوت - تۆ کوپى منیت وەرەست ئى دەبەم و تۆش وەرەسە لەمن دەبەیت - ئەو مافەى کە کوپى راستى (دایکى و باوکى) ھەیبو، ئەویش ھەیبو بە سەرىدا جى بە جى دەکرا، لە مەسەلەکانى وەرەسە و میراتى و شوکردن و ژنەینان و شتى تریش.

بىگومان ئەو عورف و عادتە کە لەناو کۆمەلگادا بلۆ بویەو و تەشەنەى سەند، ئەو بەتال کردنەو و لابرنى کارىکى قورس و گران دەيىت، مەگەر کەسانى ھىمەت بەرز بتوانن رەتى بکەنەو کە بەھیز و دامەزراو بن و خواوہنى عەقیدەى پاک و بەھیزىن، و خواى گەورە وىستى وابوو کە پىغەمبەر بەرگەى ئەو بەگريت کە ئەو کارە بەتال بکاتو و شوینەواری لەناو کۆمەلگادا نەھيىت، و ھاوسەردارى لەگەل خاتوو (زەینەبى کچى جحش) بکات دواى ئەوہى کە زەید تەلاقى دابوو، وەك باسەمان کرد پىغەمبەر (زەیدى)

خوای گه ورده فہر موویہ تی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لَتَسْكُنُوا اِيَهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ﴾ (الروم: ۲۱).

واتە: (يەكئىك لە نيشانە و بەلگەكانى تىرى خواى گەورە ئەوھىيە: كە ھەر لە خۆتان ھاوسەرى بۆ دروست كردون بۆ ئەوھى ئارام بگرن لەلايدا و لە نيوانتاندا خۆشەويستى و سۆز و مېھرەبانى فەراھەم ھىناو، بەراستى ئالەو دياردانەدا نيشانە و بەلگە ھەيە بۆ كەسانىك بىردەكەنەو و تىدەفكرن).

* پىڤەمبەرى خوا خاتوو عائىشەى (خوا لىيى رازى بىت) بە ھاوسەرى بۆ خۆى ھىنا، لەم ھاوسەردارىيەدا زياتر پەيوەندىيەكان تووند بوون، و خۆشەويستى لە نيوان پىڤەمبەر و (ابوبكر الصديق)دا قول بويەو.

لە عائىشەو (خوا لىيى رازى بىت) دەلىت: پىڤەمبەر فەرموى: (سى جار تۆم نيشاندرا لە خەودا، فريشتەيەك تۆى دەھىنا بۆلام لەناو پارچەيەك ئاورىشمدا دەيوت: ئەمە خىزانەكەتە، لە دەم و چاوت وورد دەبومەو، تۆ ئەويت، منىش دەموت: ئەگەر ئەم خەو لە خواو بىت، دەيھىننيتە دى).^{٦١٩}

* ھەروەھا ھاوسەردارى پىڤەمبەر لەگەل (حفصة ى كچى عمرى كورى خطاب) (خوا لىيى رازى بىت) رېز و چاكە و متمانە و بەھىزكردن و قول كردنەوھى پەيوەندىيەكان بوو بۆ پىڤەمبەر.^{٦٢٠}

* ھەر بەم جۆرە و بىگومان پىڤەمبەرى خوا خاتوو (سودة ى كچى زمعة) ى ھىنا، كە لە ئافرەتە كۆچ كردووەكان بوو، موسلمان بوو و لەگەل ھاوسەرەكەيدا -السكران بن عمر و الأنصاري- بۆ حەبەشە كۆچيان كرد.

مىردەكەى لەدواى گەرانەوھى لە كۆچى دووھم مرد، ئىنجا تەنھا مايەو و پىشتىوان و ھاوكار و يارمەتيدەرى نەبوو، خۆ ئەگەر دواى مردنى مىردەكەى بگەرايەتەو بۆ ناو كەس و كارەكەى بىگومان سزايان دەدا بەتوندى تا تووشى فيتنەى بكەن لە دىنەكەيدا. ئىنجا پىڤەمبەرىش دەست پىشكەرى كرد بۆ خواستن و مارەكردنى لەبەر سۆز و بەزەيى بۆى و تا پارىزەر بىت و ھەروەھا رېزگرتنىكيش بوو لەبەر راستى ئيمان و دلسۆزى و قوربانيدانى.

^{٦١٩} - رواه البخاري في كتاب النكاح و مسلم في فضائل الصحابة.

^{٦٢٠} - حديث زواج الرسول (صلى الله عليه وسلم) بحفصة بعد أن عرضها عمر عليه ، رواه البخاري عن عبدالله بن عمر ، كتاب النكاح.

* بئنگومان له هاوسهردارى كردنى پيغه مبهه له گه ليدا، شوينه واريكى جوان و په سه ندى هه بوو له دهرونى كه سانى قهومه كهيدا، (سوده) (خوا ليى پازى بيى) ئافره تىكى خاوه ن جوانى نه بوو، به لكو پير و به ته مه ن بوو، له مه يشدا په تدانه وه هه بوو بۆ دوژمنانى ئيسلام، نه وانه ي كه وايان ليك ده دايه وه كه هاوسه رى پيغه مبهه له گه ل دايكانى ئيمانداران له پيناو تير كردنى ئاره زودا بووه، خو ئه گه ر ئه وه به و جوړه بوايه، ئيتير پيغه مبهه چۆن ده چوو (سوده) ي دايكى ئيمانداران به ينيى كه ئافره تىكى خاوه ن جوانى نه بوو، به لكو پير بوو؟^{٦٢١}

* ههروه ها پيغه مبهه (أم سلمة) يشى هينا. ئه ميه ش له ئافره تانى كوچ كردو بوو، باوه پرى هينا و له گه ل هاوسه ره كهيدا (عبدالله ي كوچى عبدالاسد) كوچى كرد، كه له جهنگى (ئوحود) دا شه هيد بوو.

ئينجا (أم سلمة) له گه ل چوار منداليدا مانه وه، پيغه مبهه ريش له بهر سوژ و شهفه قهتتى به خوى و منداله بى باوكه كانى، ههروه ها پيرزيكىش بوو بۆ (أم سلمة) (خوا ليى پازى بيى).

(أم سلمة) (خوا ليى پازى بيى) ده ليى: گويم له پيغه مبهه بوو ده يفه رموو: ((هه ر كه سيك تووشى به لا يه ك بيى و بليى: ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (ئيمه هه ر خوا خاوه نمانه و هه ر بۆ لاي ئه و يش ده گه ريينه وه) خوايه پاداشتم بده ره وه له سه ر ئه و به لا يه ي تووشم ها تووه و چا كتر له وه ي ليى سه ندوم پيم ببه خشه، خوا پاداشتى چا كترى ده دا ته وه و چا كترى پى ده به خشيت) (أم سلمة) ده ليى: كا تيك (أبو سلمة) وه فاتى كرد، من ئه وه م وت كه پيغه مبهه فرمانى پيى دام، ئيتير ئه وه بوو خواى گه وه ره هاوسه رى له و باشتري پى به خشيم، كه پيغه مبهه رى خوايه.^{٦٢٢}

(ابن مسعود) له (الطبقات) به سه نه ديك له (أم سلمة) وه (خوا ليى پازى بيى) گيړاويه تيه وه، كه (أبا سلمة) پيش مردنى خوى دوعاى بۆ (أم سلمة) كرد ووتى: خوايه

^{٦٢١} - زوجات النبي (صلى الله عليه وسلم) الطاهرات وحكمة تعددن - محمد محمود الصواف ص/ ٢٥: ٢٧.

^{٦٢٢} - صحيح مسلم بشرح النووي / كتاب الجنائز.

دوای من پیاویکی له من چاکتر به (أم سلمة) ببهخشیت که خهفه تباری نهکات و نازاری نهکات، کاتیک (أبو سلمة) مرد، وتم: ئایا ده بیئت ئه مه کئ بیئت که له (ابی سلمة) چاکتر بیئت؟.. ئینجا (ابن سعد) وتاره که ی پیغه مبهری بؤ (أم سلمة) بیر که وتهوه.^{٦٣٢}

* ههروه ها پیغه مبهر (أم حبیبة) ی هیئا، که (رملة ی کچی ابی سفیان) بوو، که له ئافره ته کوچ کردووه کان بوو.

موسلمان بوو، و له گه ل میرده کهیدا (عبدالله ی کوپی جحش) کوچیان کرد بؤ حه به شه به لام میرده که ی له کاروباری دینه کهیدا تووشی فیتنه هات و هه لگه پرایه وه و چویه ناو دینی گاورانه وه و بوو به گاور. به لام (أم حبیبة) هه ولی دا که بیگپریتته وه سه ر پرنگه ی راست و پینمایی، به لام پشتی له حق و راستی هه لکرد و، بئ باوه پری به سه ر ئیماندا هه لبرارد. ئینجا (أم حبیبة) ی له نیوان پاشگهن بوونه وه و ته لاقدا سه ر پشک کرد، ئه ویش ته لاقی هه لبرارد، پاشان ته لاقی دا، ئینجا (أم حبیبة) به ته نها مایه وه و سه ری سوپر ده ماو نهیده زانی چی بکات، ئایا بگه پریتته وه ناو قه ومه که ی و بکه ویتته ژیر نازاردان و پیاکیشانی ئه وانه وه و قسه ی پی بلین؟ یان له مالی غه ربیی و ئاره حه تی و فیتنه دا بمینیتته وه؟ به راستی کارو فرمانه کانی خو ی دایه ده ست خوای گه وره، خوای گه وره شیش باشترین دوست و پشتیوانه: ﴿وَمَنْ يُوَكِّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ تَالِعُ أُمْرُهُ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ (الطلاق: ٢).

واته: (جا ئه وه ی پشت به خوا ببه ستیت، ئه و زاته ی به سه، بؤ ئه وه ی یاریده ده ری بیئت، چونکه به راستی خوا کارو فرمانی خو ی به جئ ده گه یه نیت، بیگومان خوا بؤ هه موو شتیک نه خشه یه کی دیاری کراوی بریارداوه، (که ده بیئت په پیره ی بکریت).

پیغه مبهر به حالی زانی و دلی پیئ سوتا ویستی له سه ر ئه و ئارامگرتن و دامه زراوییه ی پاداشتی بداته وه، داوایه کی نارد بؤ (النجاشی) پاشای حه به شه، کردی به وه کیل له

كاروبارى ھاوسەردارى (أم حبيبة) دا، ئىنجا (جاشى) مارهىي و جيازى بۇ ئامادەکرد
لەلایەن خۆيەو و لەسالى كۆچىدا لەگەل (شرحبىلى كۆپى حسنة) دا ئاردىيەو. ^{٦٢٤}
بىنگومان كاتىك پىغەمبەر بوويە ھاوسەرى (أم حبيبة) پوداويكى خۆش و شوئىنەواريكى
جوانى بوو لە دەرونى (أبو سفيان) دا، كاتىك ھەوالى ئەم ھاوسەردارىيە موبارەكەى پى
گەيشت ووتى: بە راستى ئەمە مېردىكى باش و پىزدارە و پەت ئاكرىتەو. ^{٦٢٥}
* ھەروەھا پىغەمبەرى خوا خاتوو (زىنب) ى كچى (خزيمة) ى ھىئا، كە مېردەكەى
(عبىدەى كۆپى حارث ى كۆپى عبدالمطلب) لە جەنگى (بەدر) دا شەھىد بوو.
(زىنب) كارى برىن پىچى و تىمارى برىندارەكان بوو، و خزمەتگوزارى سەرەتايى
پىشكەش دەکردن، بەلام شەھىد بوونى مېردەكەى لە كارەكەى خۆى سەرقالى نەكرد كە
دەست لە كارەكەى ھەنگرىت ھەتا خواى گەرە لە جەنگى بەدردا سەرکەوتنى بۇ
باوپرداران نوسى و برىاردا، كاتىك پىغەمبەرى خوا خواستى تەمەنى (٦٠) سال بوو.
بەلام زۆر لە مالى پىغەمبەردا نەمايەو پاش ماويەكى كەم كە پىغەمبەر خواستى،
و ھەفاتی كرد. ^{٦٢٦}

چوارەم: ھىكەتى سىياسى

پىغەمبەرى خوا ھەولى دا بۇ پاكىشان و كەمەند كىش كردنى دلى ھۆز و قەبىلە
ەرەبەكان، بۇ شكەندنى پىگر و بەرەستەكان و دەست خستنى سۆز و عاتىفەيان و
كۆكردنەو ھى بەرودوايان و كردنەو ھى ئاسۆيەكى نوئى بۇ بانگەوازي ئىسلامى.
بىنگومان ئەم ھىكەتە جوان و پروونە سىياسى و ھەكىمە لە ژيانى پىغەمبەرى خوادا لە
خواستنى (جویریە) ى كچى (الحارث) ى گەرەى (بنى المصطلق) پەنگى دایەو و
دەرکەوت، كە (جویریە) كەوتە بەشى (ثابت ى كۆپى قیس ى كۆپى شماس) يان

^{٦٢٤} - المواهب اللدنية (٢٠٥/١) ، و سير الاعلام النبلاء (٢٢١/٢) ، إنسان العيون (٢٢٢/٢) ، والطبقات (٩٧/٨).

^{٦٢٥} - الطبقات (٩٩/٨) تاريخ الطبري (٩٠/٣) الاستماب (١٨٤٥/٤).

^{٦٢٦} - سيرة ابن هاشم ٢٩٧/٤ و تاريخ الطبري ١٧٩/٣ السمت الثمين / ١١٢.

(بىرازىيەكى) خۇي، كە كىردى بە (مىكاتبە) لەسەر خۇي واتە: (بەندەيەك خۇي لە گەورەكەي بىكپىتەو، تا لە ئىش و كارى خۇي كىرى نىرخەكەي خۇيى بداتى)، ئىنجا چو بۇلای پىنغەمبەرى خوا تا پىرسىيىرى ئەم كارەي لى بىكات، چو يە لاي پىنغەمبەرى و وتى: ئەي پىنغەمبەرى خوا، مەن (جويىرىيە ي كچى خارثام، بىنگومان مەن كارو بىكارىكم ھەيە و لاي تۇ شاراوھ نىيە.

مەن كە وتومەتە بەشى (ئابىت ي كوپى قىس ي كوپى شماس) ھە ، و مەن بووم بە (مىكاتبە) لەسەر خۇم، ھاتووم بۇلای تۇ تا پىرسىيىرى ئەم كارەم لەتۇ بىكەم، پىنغەمبەرى خوا پىي ووت: ئايا تۇ شىكى تىرت دەوئىت كە لەو بە شىرتىت بۇت؟ ئەوئىش وتى: ئەو شىتە چىيە ئەي پىنغەمبەرى خوا ھەرمووى: مەن (مىكاتبە) كەت بۇ دەدەم و دەتەم بە ھەوسەرى خۇم، ئەوئىش وتى: بەلى باشە پازىم ئەي پىنغەمبەرى خوا پىنغەمبەرىش ھەرمووى: ئەو بە پىستى مەنىش كىردەم، ئىنجا خەلكى لەناو يەكتىرىدا بىستىيان كە پىنغەمبەرى بە پىستى (جويىرىيە) خواستو، ئىنجا وتىيان: كەسە تىكەلەكانى پىنغەمبەرى داواي كىرىنەوھى بەندە دەكەن؟ ئادەي ھەرجى لەژىر دەستى ئىوھدايە بۇيان ئازاد بىكەن.

خاتوو (عائىشە) (خوا لىي پازى بىت) دەللىت: ھىچ ئافرىتە تىكەن نەبىنى كە بەرەكەتى لەو گەورەتر و زۆرتر بىت لەسەر قەومەكەي، بەھۇي ئەوھە سەد كەسى لە مەلەكان لە (بىنى المصطلق) ئازاد كەن.^{۶۲۷}

* ھەروھە لەوانى تىرىش كە پىنغەمبەرى (ھىيە) كچى (ھىيە) كوپى (أخطب) خواست، كە كەوتىوھە بەشى ھەندىك لە مۇسلمانەكانەوھە داواي جەنگى (خىيىر)، ھەندىك لە ھەولەن ووتىيان: بىنگومان ئەمە ناگونجىت و چاك نايىت مەگەر بۇ پىنغەمبەرى خوا، ئىنجا كارەكەيان لاي پىنغەمبەرى پىشنىيار كىردەم، ئەوئىش (ھىيە) ي بانگكرد و سەرىشىكى كىردەم و لە ئىوان دووكار و ھەرمەندا: يان ئەوھە ئازادى دەكات و دەخوازىت و دەبىتە ھەوسەرى، يان ئەوھە ئازادى دەكات و دەچىتەوھە بۇلای كەس و كارى و پەيوھەندىيان

^{۶۲۷} - ئەم چىزۇكە لە (مىسند) ي (امام احمد) دا ھاتوھە كە عائىشە كىزپاويەتەوھە ، ۲۷۷/۶ ، و (سەنن ابو داود) كىتاب العتق ۲۲/۴ و سەندھا مىصحيح.

پێوه دهکات؟ ئینجا (صفیة)یش، ئازادبوون و بوون به خیزانی پیغه مبهری ههلبژارد، ئهمهیش له بهرئهوهی پێز و قهدر و شکۆی پیغه مبهری بۆ ده رکهوت، ههروه ها بۆی ده رکهوت که پیغه مبهر چهند گه وره و پایه دار و که سێکی مامه له جوانه، به راستی خوا ی گه وره به ئیسلام پێزی له م ئافره ته گرت. ^{٦٢٨} ((پیغه مبهر به م هاوسهردارییه وه گه یشته وه گه یشته وه به قه ومه که ی، نه و که سانه ی که بۆ ماوه یه کی دوورو درێژی ژیا نیان به هوی کێشه و نا کوکییه وه له پیغه مبهر به دوور بوون. ^{٦٢٩}

* له م با سانه ی پێشه وه بۆ مان پوون ده بیته وه که له کاری هاوسهرداری پیغه مبهردا حیکمه تی بهرز و بریاری به هیز و گرنگ هه بوون.

^{٦٢٨} - چیرۆکی هاوسهری پیغه مبهر (ﷺ) له گه ل (جویریة) دا له (صحیح البخاری) دا هاتوه که (انس)

له فهرمووده ی (٩٤٧) (کتاب الخوف باب التکبر) دا هیناویتی. ههروه ها له (صحیح مسلم) (کتاب النکاح) دا

هاتوه

^{٦٢٩} - زوجات النبي (ﷺ) الطاهرات و حکمة تعددن محمد محمود الصواف م/٧٦.

باسی سی ۱۴۴۴ھ:

نُه‌وهی دهریارهی دایکانی ئیمانداران له سووره‌تی (التحریم) دا دابه‌زیوه:

لهم ياسهـدا نهـم تهـو ورا نه ههـه :

یہ کہم: ثابہ تہ کان کہ لہم بارہیہ وہ دہ دوین.

دوهم: هوکاري دابه زيني نايه ته پيړوزه کان و جيگيرکردنيان.

سسی یه م: ته فسیری شیکاری نایه ته کان.

چوارهم: مانای گشتی.

یٰۤاَیُّهَا سُوْدُوْ وَ وَاٰنَهٗ گَرَنگَه کَانِی نَاو نَایَه تَه کَانِ.

یہ کہم : نایبہ تہ کان کہ لہم بارہ وہ دہدوین

خوای گه وره له سووره تی (التحریم) دا ، فه رموویه تی: ﴿وَإِنَّمَا إِلَهُ الْبَنِيِّ لَهُ مُخْرَجٌ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ بَنِيَّ مَرْصَاتٍ أَنْزَوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱) قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ مَحَلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۲) وَإِذْ أَسَرَّ الْيَاقِي إِلَى بَعْضِ أَنْزَوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا بَانَ يَهُ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرِضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا بَيَّأَهُ قَالَتْ مَنْ أَبَاكَ هَذَا قَالَ يَأَنِّي الْعَلِيمُ الْحَيُّ (۳) إِنْ مَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَنَعْتَ قُلُوبَكُمْ وَإِنْ تَظَاهَرَ عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ (۴) عَسَىٰ مَرَّةٌ بِكُمْ أَنْ يَدُلَّهُ أَنْزَوَاجًا خَيْرًا مِنْكُمْ مَسْلَمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَائِمَاتٍ ثَابِتَاتٍ عَائِدَاتٍ سَاهِمَاتٍ سَيَّاتٍ

وَأَكْبَارًا ﴿التحریم: ۱-۵﴾.

دووھم: ھۆكاری دابەزینی ئایەتەكان

ئەم ئایەتە پېرۆزانەى كەلەسەرەتای سوورەتى (التحریم) دان، دواى ئەو پووداوه دابەزى كە لە مالى پېغەمبەردا پوویدا، كە ئەویش پېغەمبەر ھەندىك شتى لەسەر خۆى حەرام كەردبوو كە خواى گەورە بۆى حەلال كەرد، كە پېغەمبەرىش ئەو قەسە و شتە نەئینیيەى لای یەكێك لە خێزانەكانى دركاند، كە (حفصە)ى دایكى ئیمانداران بوو، ئەویش ھەوالى دا بە عائیشە، ئینجا چەند ئایەتێكى پوون و پېرۆز لە قورئانى پېرۆز دابەزى كە گلهیى تیاوو بۆ پېغەمبەرى خوا و ھەروەھا ئاگادار كەردنەویش بوو بۆ دایكانى ئیمانداران.

- ئیڕەدا باسى ھۆكاری دابەزینی ئایەتەكان دەكەین:

۱- ھەردوو پېشەوايان (البخارى) و (مسلم) لە (صحیح)ە كانیادا لە عائیشەو (خوا لىنى پازى بىت) گێراویانەتەو، پېغەمبەر ھەر جارێك لای (زەینەبى كچى جحش) دەمايەو، ھەنگوینى لە لا دەخوارد، (عائیشە) (خوا لىنى پازى بىت) دەلێت: لەگەل _حفصە_ دا پێككەوتم كە پېغەمبەر تەشرىفى ھێنا بۆلای ھەردووكمان، پێى بلێن: بۆنى (مغافیر) ت لى دیت، - (مغافیر) شیلەيەكى شیرى بۆن ناخۆشە- ئەرێ (مغافیر) ت خواردوو؟ ئەو ھەو پېغەمبەر تەشرىفى برد بۆلای یەكێكان و ئەوێ پى ووت: ئەویش ھەرمووی: (نەخیر بەلكو لای (زینب كچى جحش) ھەنگوینم خواردوو، ئیدی جارێكى تر ناخۆم).

ئایەت ھاتە خوارەو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ...﴾. ھەتا ئایەتى: ﴿إِنْ تَوَلَّيْنَا إِلَى

اللَّهِ﴾ كە پووبەپووی (عائیشە) و (حفصە)یە، ھەروەھا ئایەتى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ بَنَغِي مَرْضَاتِ أَنْزَوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱) قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمُْ حِلَّةَ إِيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۲) وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَنْزَوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا بَأَتْ يَهُ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا بَأَهَا يَهُ قَالَتْ مَنْ أَبَاكَ هَذَا قَالَ بَنَانِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (التحریم: ۱-۳).

سه بارهت به خواردنى ههنگوینهكهیه، كه ئەمه واتاكهیهتى: (ئەى پێغه مبهى بۆچى تۆ ئەو شتانه له خۆت حهرام دهكهیت كه خوا بۆى حه لال كردویت، دهتەوێت په زامه ندى هاوسه رانت به دهست بهیئیت؟ له كاتێكدا خوا لیخۆشبوو میهره بانه، بێگومان ئەو خوایه مۆله تی داوه كه فاره تی سوینده كانتان بدهن، هه ر خوایش پشتیوانتانه هه ر ئەویش زانا و دانایه، كاتێك پێغه مبهى باسیكى گێرایه وه بۆ یه كێك له هاوسه رانی و هه واله كه ی پێدا و خوایش هه موو شتیكى بۆ په وون كرده وه، هه ندیكى باس كرد و له هه ندیكى خۆی بوارد، جا كاتێك بۆ ئەو هاوسه ره ی باسكرد، ئەویش پرسى: ئەى پێغه مبهى كى ئه م هه واله ی پێدایت؟ ئەویش فه رمووی: ئەو زاته ی كه هه میشه زانا و ئاكا داره ئەو هه والى پێدام.^{٦٢٠}

٢- له (انس ی كوپی مالك) وه (خوا لیى پازى بیئت)، پێغه مبهى خوا كه نیه كێكى هه بوو لای ده مایه وه، (عائیشه) و (حفصه) یش وازیان لی نه مینا تا پێغه مبه ریان وا لی كرد كه له سه ر خۆی حهرامی كرد، ئینجا خواى گه وره ئه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿وَأَمَّا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّهٖ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ فَبَغَىٰٓ مَرْضَاتَ أَمْرَؤَاحِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾.^{٦٢١}

٣- (ابن كثیر) له ته فسیره كهیدا به رپوایه تیك له (الهیشم بن كلیب) له (مسند) هكهیدا به سه ندیك له (ابن عمر) وه (خوا لیى پازى بیئت) هیناوێتی ده لیئت: پێغه مبهى به (حفصه) ی ووت: هه وال نه ده یت به هیه كه س كه دایكى ئیبرا هیم له سه ر من حهرام بووه، ئیتر پێغه مبهى نزیکى نه ده كه وت، هه تا (حفصه) هه والى دا به (عائیشه) ئینجا خواى گه وره ئه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ مَحَلَّةَ أَيْمَانِكُمْ﴾.^{٦٢٢}

له م باسانه ی پێشه وه بۆمان ده رده كه ویت كه:

^{٦٢٠} - رواء البخاري في كتاب الطلاق و مسلم أيضاً في كتاب الطلاق.

^{٦٢١} - رواء النسائي في السنن كتاب الطلاق ١٥١/٦ ، و أخرجه أيضاً في السنن الكبرى في/ عشرة النساء باب الفيرة و رجاله ثقاة حديث/ ٢٩٥٩. و رواء الحاكم في المستدرک كتاب التفسیر و قال هذا حديث صحيح على شرط مسلم.

^{٦٢٢} - تفسیر القرآن العظيم لابن كثير ٣٨٦/٤ و يراجع الأحاديث المختارة أو المستخرج من الأحاديث المختارة مما لم يخرج به البخاري و مسلم في صحيحهما - تأليف ضياء الدين أبو عبدالله محمد.

* گېرپانەوھى زۆر ھەن دەربارەى ھۆكارى دابەزىنى ئايەتەكانى سەرەتاي سوورەتى (التحریم).

* ئىمامى (الشوكاني) پاش ئەوھى كە چىرۆكى ھەرامكردنى ھەنگوینەكەو چىرۆكى خاتوو (مارىة) ى (القطي) ھىناوھ دەلىت:

{ئەمانە دوو ھۆكارى راست بوون بۇ دابەزىنى ئايەتەكان، و دەشگونجىت كە بەھۇى كۆى ھەردوو مەسەلەكەوھ بىت-واتە چىرۆكى ھەنگوینەكەو خاتوو ماریە- كە قورئان دەربارەى ھەموویان دابەزى، و پىغەمبەرىش بۇ ھەرىكەيان لای ھەندىك لە خىزانەكانى دركاندى. ۶۳۲}

* ھەروھە پىشەوا (ابن حجر) لە (الفتح) دا پاش ئەوھى كە گېرپانەوھەكانى دەربارەى ھەرامكردنى خاتوو (مارىة) ھىناوھ دەلىت: {ئەمە چەند پىگایەكە ھەندىكىان ھەندىكى تریان بەھىز دەكەن، دەگونجىت ئايەتەكە بەھۇى ھەردوو ھۆكارەكەوھ دابەزىيىت}. ۶۳۴

* ئىمامى (الطبري) لە (جامع البيان) دا پاش ئەوھى كە باسى پىوايەتەكان كىردووھە كە دەربارەى ھەرامكردنى ھەنگوینەكە و ھەرامكردنى خاتوو (مارىة) ى كىردوھە دەلىت: {راست و دروستەكەى ئەوھى كە بوترىت: ئەو شتەى كە پىغەمبەر لەسەر خۆى ھەرامى كىرد، خۆى گەورە بۇ ئەوى ھەلەل كىرد بوو، دەگونجىت ئەویش كەنیزەكەى بویت، و دەشگونجىت كە ھەنگوین خواردنەكەى بوو بىت، و دەشگونجىت شتى تر بوویت، بىنگومان ھەر شتىك بوو بىت لەوانە، ئەوھە ھەرامكردنى شتىك بووھە كە خۆى لە خۆیدا ھەلەل بووھە بۇ پىغەمبەر و خۆى گەورەیش لەسەر ئەوھە گەلىی ئى كىردووھە كە شتانىكى لەسەر خۆى ھەرام كىردووھە كە ھەلەل بوون، و بۆى پوون كىردووھە كە جارىيەكەى بۆى ھەلەل}. ۶۳۵

ئىمەیش دەلىن: قەسەى لە پىشتەر لە ھۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتانەدا برىتییە لەوھى كە دەربارەى ھەرامكردنى خاتوو (مارىة) (خو لىنى پازى بىت) ھاتووھە لەبەر گونجانی

بابەتەكە لەگەڵ چارەكەكە و ئاوەپۆكى ئايەتەكاندا، و مەسەلەى حەرامكردنى مەنگوینەكە، و قەسەى مەندىك لە پېشىن كە دەربارەى دابەزىووە ئەو مەبەست بوو لە: ئايەتەكان مەسەلەكان بە گشتى دەگرتەووە لەسەر ئەو كە لە پېشىن زانراو لە قەسەكاندا كە لە شتێكدا دابەزىووە.

* پېشەوا (الزركشي) لە (البرهان) دا، دەلالت: {ئەو كە زانایانى تەفسیر باسى دەكەن لە ھۆكارەكان كە زۆر دەربارەى ھۆكارى دابەزىنى ئايەتەكە، دەگونجیت كە لەم شىووەیە بێت، و بە تايبەت كە شتانێك لە عادت و پېشەى ھاوێلان و شوێن كەوتوان زانراو كە یەكێك لەوان ئەگەر بپوێت: ئەم ئايەتە لەو بارە و بابەتەو دابەزىووە، ئەو مەبەستى ئەو بوو، كە ئەم ئايەتە ئەو حوكمەى تیا یە و دەگرتەووە، بەو مەبەستانە كە ئەم ھۆكارى دابەزىنى ئايەتەكە بێت}.^{٦٣٦}

سێھەم: تەفسیری شىكارى ئايەتەكان گەلەبى خۆى گەورە لە خوشەوێست و

ھەلبەزێردراوى خۆى گەورەمان محمد (ﷺ)

خۆى گەورە فەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ بَنِيَّ مَرْصَاتٍ أَنْزَلَ جَكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (التحریم: ١).

لەم ئايەتە پێرۆزەدا كە سەرەتای سوورەتەكەى: خۆى گەورە وتە و گەلەبى خۆى ئاراستەى پێغەمبەر بەرپۆزەكەى دەكات و پێى دەفەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بانگ كردنى پێغەمبەر لەسەر ئەم شىوازە پێزدارییە بۆ پێغەمبەر و ھەست بەبەرزى و پلە و پایەى خۆى دەكات و ئاگادارکردنەوھەكى دەربارەى گەورەى ئەو كارەى كە لەدواى ئەو بانگ كردنەووە باس دەكرێت.

﴿لَمْ تُحَرِّمُوا حَلَّ اللَّهِ لَكُمْ﴾ بۆچی تۆ واز لهو حه لال و پاکه دههینیت و له خۆتی قه دهغه و حه رام ده کهیت، مه به ست لیژده دا ئه وه بووه که پیغه مبه ر خواردنی ههنگوینی له سه ر خۆی قه دهغه و حه رام کرد، وهک له هه ردوو (صحیح) دا هاتبوو، یان له سه ر خۆی حه رامی کرد که بچیته لای خاتوو (ماریه) (خوا لیی پازی بیّت) وهک له گێرانه وه (صحیح) راسته کاندرا هاتبوو، و دووهم: ئه وه بووه که له گه ل بابته و ناوه پۆکی ئایه ته که دا پێک که وتوووه.

﴿تَبَتَّيْ مَرْضَاتِ أَنْرَاجِك﴾. واته: ده ته ویت به و کاره هاوسه ره کانت پازی بکهیت؟ ئه وان له پیشتر و شیاو ترن که تۆ له خۆیان پازی بکه ن، ئه وه واجب و پیویسته له سه ر ئه وان. (الآلوسی) ده لیت: (به راستی خوای گه وه گله یی له پیغه مبه ر کرد که نه رم و نیانی و به زه یی به رامبه ر نواندن و پیزی له پله و پایه ی گرت).^{١٢٧}

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوای گه وه لیخۆشبوو میه ره بانه.

* پیشه وا (القرطبی) ده لیت: ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾. واته خوا لیبۆرده یه له به ره ئه وه ی که گله یی له سه ر پیغه مبه ر واجب کرد، و میه ره بانیشه، و ئه و شته ی ئه و بریاری دا بوو له سه ری لاده بات، و تراوه: که ئه وه تاوانی بچوک بووه. به لام راستیه که ی ئه وه بووه که گله یی بووه له سه ر ئه وه ی که وازی له یه که میان هیناوه، و پیغه مبه ر نه تاوانی بچوک نه گه وه ی نه بووه}.^{١٢٨}

﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (التحریم: ٢).

لیخۆشبوون و به زه یی خوای گه وه به به نده کانی خۆی ئه وه یه که هه لوه شانده وه ی سوینده کانی بۆ بریار داو، لیژده دا ئاماژه بۆ ئه وه کراوه که به راستی پیغه مبه ر ئه و شته ی که له خۆی قه دهغه و حه رامکرد به ستی به سویند خواردنه وه، وهک پیشتر باسما ن کرد.

^{١٢٧} - روح المعاني للآلوسی ١٤٨/٢٨ به کورتی.

^{١٢٨} - الجامع مع لأحكام القرآن ١٤٨/١٨.

﴿والله مولاكم﴾ واته: خواى گهوره، گهوره و پشتیوان و یارمه تی دهرتانه.

﴿وهو العليم الحكيم﴾ (التحریم: ۲). واته: هر خوا خوی زاتیکی زانا و دانایه، دهرانیټ که چی چاکه و برژه وهندی بهنده کانی خویی تیایه له نزيك و له داهاتوودا، هیچ شتيك له حالي ئهوان لای خوا شارواه نابیت، ئه و زاتیکی (الحکیم) ه، به شتيك فرمانتان پی ناکات و نه هیټان لی ناکات مه گهر حکمه تیک بگه یه نیت.

بلاویونه وهی نهینییه ک

خواى گهوره فهرمووی: ﴿وَإِذْ أَسْرَأْتَنِي إِلَىٰ بَعْضِ أَمْوَاجِهِ حَدَّثًا فَلَمَّا بَاثَ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا بَاثَا بِه قَالَتْ مَنْ أَبَاكَ هَذَا قَالَ بَنِي الْعَلِيِّ الْخَيْرِ﴾ (التحریم: ۳).

ئهم ئایه تیش په یوه نندیداره به وهی پیشتروه که پوون و دیاره، پیغه مبهه ههنگوین خواردن و چوونه لای خاتوو (ماریه) ی له سهر خوی حهرام کرد - به پیی بوچوونی راست و دروست - به لام ئهم نهینییه ی لای (حفصه) درکاند.

﴿فَلَمَّا بَاثَ بِهِ﴾ کاتیک (حفصه) ئهم ههواله ی گه یاند به خاتوو عایشه (خوا لییان پازی

بیت)، که پیویست بوو (حفصه) ئهم نهینییه بیاریزیت و بلاوی نه کاته وه ﴿وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾

نینجا خواى گهوره ئهم کاره ی لای پیغه مبهه ناشکرا کرد که (حفصه) ئهم نهینییه ی لای

(عایشه) درکاند و بلاوی کرده وه ﴿عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾ واته: خواى گهوره

باسی هندیك له پازده کی کرد و باسی هندیکی تری نه کرد، که (حفصه) گه یانبووی به

(عایشه) خواى گهوره له بهر ریژ و لیبوردن پییان باسی هندیکی نه کرد، عاده تی

که سانی به ریژیش وایه که بی ناگان له هندیك له په له کردن و ههله شیهی و له سه پیی

دووان له لۆمه کردن و گله پیدا، نه گهر نه وه حالی به پریزان بیت، ده بیت حالی به پریزترینی به پریزه کان که پیغه مبه ره چۆن ده بیت؟

﴿وَإِذْ أَسْرَ الْأَيُّ إِلَى بَعْضِ أَمْزِجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا بَاثَ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا بَاثَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَبَاكَ هَذَا قَالَ بَاثَنِي الْعَلِيُّ الْحَسِيُّ﴾ (التحریم: ۳). (پیغه مبه ره گله یی له خاتوو (حفصة) کرد، ده باره ی درکاندنی نه ئینه که) (حفصة) پرسى: کى ئه م هه واله ی تى گه یاندیت؟ پیغه مبه ره فرمووی: خواى زانا و ناگا منى ناگادار کرد.

خواى گه وره زانایه به حالی هه موو که س و کرداره کانى و زانستى خوا هه موو شتیك ده گریته وه، نه ئینی و ناوه پۆکى کاره کان ده زانیت سهره پرای دیوه ئاشکراکانیشیان

(ترغیب... و ترهیب) دلخۆش کردن و ترساندن

﴿إِنْ سُبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ زَاطَاهَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ (التحریم: ۴).

واته: (بۆیه خواى گه وره به رامبه ره (حفصة ر عائشة) ده دویت) و پێیان ده فره موویت: نه گهر هه ردووکتان داواى ته وبه و په شیمانی بکه، (واته شتیك له واندایه پویداوه که پێویستی به داواى ته وبه کردن هیه، که لایان دابو بۆ شتیك که پیغه مبه ره پێی ناخۆش بوو) و بگه پێنه وه بۆلای خوا، نه وه باشه، چونکه دلێ کانتان له خشته چوو بوو و ترازابوو، خۆ نه گهر پشتی یه کتر بگرن دژ به پیغه مبه ره نه وه چاک بزانه که خوا خۆی یاریده ده ریتی و ههروه ها جویره ئیل و ئیمانداره چاکه کان، و فریشته کانیش پشتیوانن بۆی).

* زانا (الطباطبائي) ده ئیت: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾: هه وال دان له شیوه ی تاکدا نه وه ده گه یه نیت که بێگومان نه وان پێک که وتوون له سه ره پشتیوانی پیغه مبه ره، هه موو به یه ک

﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُدْلِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَائِمَاتٍ عَائِدَاتٍ سَائِحَاتٍ
شَبَابٍ وَبَكَارٍ﴾ (التحریم: ۵۰).

زانا (الزمخشري) دهليٽ: ٺهگر ووقت: چوَن ٺافره تانئِك ههَن كه له مان خه يرتر و چاڪترين، كه له سهر زهويدا ٺافره تانئِك نه بون كه له دايڪاني ئيمانداران چاڪترين؟ دهليٽين: كاٽيڪ كه پيغه مبر ته لاقيان دودات و دهست بهرداريان دهليٽ له بهر سهريچيهه كانياهه بُو فرمانه كانِي و ٺازاردانياهه بُو پيغه مبر ته وانيش له سهر ٺه رهوشتهيان نه مان، ههروهه ٺه خيزاناهه له سيفته باشه كانيان تيڊابووه و له گهليشيڊا گوڙپراهه لي پيغه مبريان كردووه، كاٽيڪ پيغه مبر دهيه وٽ خواي گهوره له خوي پازي بڪات ٺهوه خه يرو چاڪه يه كي گهوره تره، خواي گهوره ته وهشي به ﴿فَاتَات﴾ دهريپي و دهرخست، چونكه مل كه چ بون بُو فرماني خواي گهوره بريتييه له ته نجامداني گوڙپراهه لي خوا، و گوڙپراهه لي پيغه مبريش له گوڙپراهه لي خواي گهوره دايه. ٦٤٠

﴿مُسْلِمَاتٌ مُّؤْمِنَاتٌ﴾ واتە: پابەند بە بە بریار و حوکمە ئیسلامییەکان و پازاوە بە پەوشتی ئیمانی ﴿قَاتِلَاتٌ﴾ ملکهچی بۆ پەرورەدگار و هەستان بە گوێڕەلی فرمانەکانی بە جواترین شێوە.

٦٠- الكشف ٥٦٧/٤ به كورتی و به دستکاری یهوه.

خوای گەورە ھەرموویەتی: ﴿وَمَنْ يَنْتُمْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَمَا سَوَّلَهُ وَعَمَلٌ صَالِحًا تُهَيِّئُوا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْدَدْنَا لَهَا عِزًّا قَاسِيًا﴾ (الأحزاب: ۳۶).

واتە: (ئەو ھەشتان ھەرمانبەردار و ملکہچی خوا و پیغەمبەرکەى بىت، کردەوہى چاکیش ئەنجام بدات ئەوہ دوو جار پاداشتی دەدەینەوہ، ھەرەھا پزق و پۆزىھکی بەنرخ و پیرۆزمان بۆ ئامادەکردوہ).

ھەرەھا خوای گەورە ھەرموویەتی: ﴿فَالصَّالِحَاتُ قَانَّاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْقِيَابِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ (النساء: ۳۴).
واتە: (لەولاشەوہ ئافرىقەتانى ژیر و دیندار و گونجاو ھەمیشە گوێپرايەلى مێردەکانیان، نەینى نێوان خۆیان و مێردەکانیان دەپاریزن (بەتایبەت ئەو نەینیانەى خوا دەيەوێت پاریزراو بن) بەھۆى ئەوہى کە خوا مافەکانى ئەوانى پاراستوہ).

﴿عَادَاتٍ﴾ خوا پەرستى و لەسەر بەندایەتى خوا پراھاتوون و دامەزراون کە بەرزترین ئامانج و مەبەستە لە بونەوہردا.

خوای گەورە ھەرموویەتی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶).

واتە: (من پەرى و ئادەمیزادەم دروست نەکردووەتەنھا بۆ ئەوہ نەبیت کەمن بپەرستى و ھەرمانبەردارم بن).

﴿سَانِحَاتٍ﴾ واتە: گەست کردن، بەلام پراو بۆچوونى جیاوازی لەسەر ھاتوہ، وتراوہ کە (الھجرە) کۆچکردن دەگەيەنیت واتە: ئەوان کۆچیان کردوہ بۆ لای خوای گەورە، لە پوشتەکانى کۆچکردنیش بریتىيە لە کۆچکردن لە سەرپنجى و تاوانەکان، وتراویشە واتە ﴿الصَّائِمَاتِ﴾ پۆژوگران، کە پۆژوو دەگەيەنیت. (بێگومان بە پۆژوو دەوتریت ﴿سَانِح﴾ چونکە بەردەوام دەبیت لەسەر خۆگرتنەوہ لە خواردن و ئارەزووکان، ھەرەك چۆن ﴿سَانِح﴾ گەشتیار بەردەوام دەبیت لەسەر گەشتەکەى بەسەر زەویدا).^{۶۴}

(الرازي) له تهفسیره کهیدا دهلئیت: (به پۆژوو گوتراوه ﴿سَاهُ﴾ گهشتیار، چونکه تویشوی پی نییه، بهردهوام خۆی دهگریت تادهگات به کهسێک که خواردنی بداتی، شوبهاندویانه به کهسی پۆژووگر که خۆی دهگریت تا ئه و کاتهی کاتی پۆژوو شکاندن دیت).^{٦٤٢}

وتراویشه ﴿سَاهَات﴾ واته: کهسانی بهردهوام لهسهر گوێرایه لی خوا.

﴿بَيَاتٍ وَأَبْكَاءٍ﴾ (التحریم: ٥).

﴿بَيَاتٍ﴾ کۆی (ثیب ه)، ئه و ئافره تانه که کچینیان لاچووه، بهوه ناوئراون چونکه پاش شوکردنی یه که میان گهراونه تهوه بۆ مائی باوکیان، واته (بیوه ژن). به لām (البکر) کچانن که هیشتا شوویان نه کردووه، بهو ناوه ناوئراون چونکه ههر لهسهر حالهتی پیشووی خویانن که لهسهری دروست کراون.

له نایه ته کهدا (حرف) ی (و) ی (عطف) له نیوان ﴿بَيَاتٍ﴾ و ﴿أَبْكَاءٍ﴾ دا هات، چونکه ههردوو وشه که دوو (صفة) ی یه کتر نه فی کهرن که ههردووکیان پیوه له ئافره تی کهدا کۆ نابیته وه، ئافرهت یان ئه وه تا کچه، یان ئه وه تا میزد داره، ناکریت له یه ک کاتدا ههردووکیان بئیت، به لām له په وشته کانی پیشتردا، (حرف) ی (و) ی (عطف) ی تیدا نه بوو: ﴿سَلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَنَاطٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَاهَاتٍ﴾ چونکه ئه م په وشته هه موویان پیکه وه ده گونجیت له یه ک کاتدا له یه ک که سدا کۆببنه وه.

* (ابن کثیر) دهلئیت: (نایه تی: ﴿بَيَاتٍ وَأَبْكَاءٍ﴾ واته: له و ئافره تانه هه ن که تیا یاندا بووه بیوه ژن بووه و تیا یاندا بووه کچ بووه، بۆ ئه وه ی خوش بئیت لای نه فس و ده روون چونکه جۆرا وجۆر کردن نه فس و ده روون ده کاته وه....).^{٦٤٣}

^{٦٤٢} - مفاتیح الغیب ٤٥/٢٩.

^{٦٤٣} - تفسیر القرآن العظیم لابن کثیر ٣٩٠/٤.

پیشخسنى ﴿تَبَات﴾ بەسەر ﴿بَكَار﴾ دا، بۆ ئەووە بوووە گشت خێزانەکانی پیغەمبەر
بۆوەژن بوون، تەنھا عائیشە نەبیت (خوا لێی رازی بێت) کە ئەو تەنھا کچ بوو پیغەمبەر
خواستی (خوای گەورەیش زانا ترە).

چوارەم: مانای گشتی

ئایەتی یەكەم گلهیی بۆ پیغەمبەری خوا دەستی پێ کرد، بەوێی کە هەنگوین خواردن
یان نزیك بوونەووە و چوونە لای خاتوو (ماریە)ی لەسەر خۆی حەرام کرد، ئەمە بە پێی
بۆچوونی بەهیز و لەپیش، کە بۆ پیغەمبەر نەبوو ئەو کارە بکات بۆ ئەوێی پەزماوەندی
هاوسەرەکانی بەدەست بهێنێت، کە دەبوو خێزانەکانی هەولیان بدایە پیغەمبەر لە
خۆیان رازی بکەن.

پاشان ئایەتی دووهم: لە بابەتێک دەدوێت کە دیاردەیهکە لە دیاردەکانی پەرحمەت و
میهربانی خوای گەورە و لیخۆشبونی کە ئەوێش یاسا و شەریعەتێک بوو بۆ کەفەرەتی
سویند خواردن، کە سووک کردن و ئاسانکردنی بۆ نەتەوێی موسلمانان تیاپە. خوا
گەورە زانا و شارەزایە بەوێی کە بۆ بەندەکانی چاکتر و لەبارترە ئێتر زوو بێت یان
درەنگ و دانایە لەو یاسا و شەرعەدا کە بۆیان داندەنێت.

پاشان ئایەتی سێ یەم: لەو کار و فەرمانە دەدوێت کە لە مالی پیغەمبەردا رویدا، کە
ئەوێش: بیگومان پیغەمبەر کاتێک ئەوێ لەسەر خۆی حەرام کرد کە حەرامی کرد،
ئەو نەپێنیهی لای (حفصة) درکاند، ئەوێش هەوالەکە ی گەیاندا بە (عائیشە)، ئینجا خوا
گەورە پیغەمبەری لەو راز و باسە تێ گەیاندا و ئاگاداری کرد کە (حفصة) گەیاندا بە
(عائشة) گلهی ئی کردن و هەوالی هەندێک لە رازەکانیدا بە پیغەمبەر، بەلام هەوالی
هەمووی پێ نەگەیاندا، ئەمەیش سروشتی کەسانی بەرێز بوو کە شتێک نەگێرنەووە،
ئینجا (حفصة) سەری سوپما کە چۆن پیغەمبەر ئەمە ی زانیووە کە ئەو چی کردووە
هەوالی داووە بە عائیشە، یان هەوالەکە لە رێگە ی (وہی) خوایی یەوہ ھاتووہ؟

﴿وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَمْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا بَايَعَهَا بِهِ قَالَتْ مِنْ أَتْبَاكٍ هَذَا قَالَ بَيَّنَّا لِيُغْلِبَ الْحَيُّ﴾ (التحریم: ۳).

پاشان ئایه تی چوارهم دیت: ئەم ئایه ته بۆ (حفصة) و (عائشة) (خوا لییان پازی بیت) هات، که خوای گه وره پیتی پراگه یاندن تهویه بکه ن و بگه پرنه وه بۆلای خوا، که دلیان لایدا بوو به لای شتی کدا که پیچه وانهی ئه وه بوو پیغه مبه ر پیتی ناخۆش بوو، ئه وه یش به هۆی غیره یه کی زۆره وه و خوای گه وره ئاگاداری کردن که نابیت ئه وان پشتی یه کتر بگرن له سه ر شتی که پیغه مبه ری پی نا په حه ت بکه ن، که کۆ ببنه وه و پێک بکه ون له سه ر ئه وه ی که پیغه مبه ر پیتی ناخۆشه. ﴿وَإِنْ تَظْهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةِ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِرٌ﴾. خوای گه وره پشتیوان و یارمه تی ده ریتی، هه روه ها جویره ئیل و باوه ردارانی چاکه کار، و فریشه به ریزه کانیش، هه موویان پشتیوانی پیغه مبه رن.

ئایه تی پینجه م دیت: هه ره شه یه کی تووندی تیا به بۆ هه موو دایکانی ئیمانداران: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُدْلِكَ أَمْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُنْكَنَ مُؤْمِنَاتٍ قَاتِلَاتٍ ثَابِتَاتٍ عَادَاتٍ سَاحَاتٍ بَيَاتٍ وَأَبْكَارًا﴾ (التحریم: ۵).

* خاوه نی ته فسیری (الظلال) ده لیت: (ئه وانه کۆمه له په وشتی که بوون که خیزانه کانی بۆ بانگ کرا له پێگه ی وهی و پێگه یاندن و ئاماژه کردنه وه ، ئیسلام که ووزه و توانای ده ویت تا هه ستن به جی به جی کردنی فه رمانه کانی دین، ئیمان که دل ئاوادان ده کاته وه، ملکه چ بوون و فه رمانبه ردارای که ئه ویش په رستش و گوێپرایه لی ده، ته وه و گه پانه وه، که په شیمان بونه وه یه له و سه رپێچییانه ی که پویانداه و پوکردنه گوێپرایه لی و به ندایه تی که ئامراز و هۆکاری په یوه ندی بوونه به خوای گه وره وه و به ندایه تییه بۆ خوای گه وره، (السیاحه) که پامان و بیرکردنه وه و تێپروانی نه له به دیه یئراوه کانی خوا و گه پان و گه شه کردنه به دل له بوونه و مرده —له گه ل ئەم په وشتانه یشدا— له بیوه ژنان و کچانن، وه که ئه وه ی که خیزانه کانی پیغه مبه ر بیوه ژن بوون و ته نها کچکیان تیدا بوو،

پىشخسنى ﴿تېيات﴾ بەسەر ﴿ئېكارا﴾ دا، بۇ ئەوۋە بووۋە كە گشت خىزانەكانى پىغەمبەر بىۋەتتەن بوون، تەنھا عائىشە نەبىت (خو لىي پازى بىت) كە ئەو تەنھا كچ بوو پىغەمبەر خواستى (خوۋى گەورەش زانا ترە).

چوارەم: ماناى گشتى

ئايەتى يەكەم گەلىيى بۇ پىغەمبەرى خوا دەستى پىي كەرد، بەۋەى كە ھەنگوين خواردن يان نزيك بوۋنەۋە و چۈنە لاي خاتوو (مارىيە) لى سەر خۆى حەرام كەرد، ئەمە بە پىيى بۇچوۋنى بەھىز و لەپىش، كە بۇ پىغەمبەر نەبوۋ ئەو كارە بگات بۇ ئەۋەى پەزەمەندى ھاسەرەكانى بەدەست بەيئىت، كە دەبوۋ خىزانەكانى ھەۋلىيان بدايە پىغەمبەر لە خۇيان پازى بكن.

پاشان ئايەتى دوۋەم: لە بابەتتەك دەدوۋىت كە دياردەيەكە لە دياردەكانى پەحمەت و مېھرەبانى خوۋى گەۋرە و لىخۇشبوۋنى كە ئەۋەش ياساۋ شەرىعەتتەك بوو بۇ كەفەرەتى سوۋىند خواردن، كە سوۋك كەردن و ئاسانكەردنى بۇ نەتەۋەى موسلمانان تىايە. خوۋى گەۋرە زانا و شارەزايە بەۋەى كە بۇ بەندەكانى چاكتر و لەبارترە ئىتر زوو بىت يان درەنگ و دانايە لەو ياسا و شەرەدا كە بۇيان دادەنئىت.

پاشان ئايەتى سىيەم: لەو كار ۋەفرمانە دەدوۋىت كە لە مالى پىغەمبەردا پويىدا، كە ئەۋەش: بىگومان پىغەمبەر كاتتەك ئەۋەى لەسەر خۆى حەرام كەرد كە حەرامى كەرد، ئەو نەيئىيەى لاي (حفصە) دركاند، ئەۋەش ھەۋالەكەى گەياند بە (عائىشە)، ئىنجا خوۋى گەۋرە پىغەمبەرى لەو پاز و باسە تىي گەياند و ئاگادارى كەرد كە (حفصە) گەياندى بە (عائشە) گەلى ئىي كەردن و ھەۋالى ھەندەك لە پازەكانىدا بە پىغەمبەر، بەلام ھەۋالى ھەموۋى پىي نەگەياند، ئەمەش سىروشتى كەسانى بەپىز بوو كە شتەك نەگىرەۋە، ئىنجا (حفصە) سەرى سوپما كە چۆن پىغەمبەر ئەمەى زانىۋە كە ئەو چى كەردوۋ ھەۋالى داۋە بە عائىشە، يان ھەۋالەكە لە پىگەى (ۋەحى) خوۋىي يەۋە ھاتوۋە؟

﴿وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَمْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا بَانَ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا بَايَأَ بِهِ قَالَتْ مِنْ أَتْبَاكَ هَذَا قَالَ بَأْنِي الْعَلِيمُ الْحَيُّ﴾ (التحریم: ۳).

پاشان ئایه تی چوارهم دیت: ئەم ئایه ته بۆ (حفصة) و (عائشة) (خوا لییان رازی بیت) هات، که خوای گه‌وره پێی ڕاگه‌یاندن ته‌ویه بکه‌ن و بگه‌ڕێنه‌وه بۆلای خوا، که دلیان لایدا‌بوو به‌لای شتی‌کدا که پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه بوو پێغه‌مبه‌ر پێی ناخۆش بوو، ئه‌وه‌یش به‌هۆی غیره‌یه‌کی زۆره‌وه و خوای گه‌وره ئاگاداری کردن که نابیت ئه‌وان پشتی یه‌کتر بگرن له‌سه‌ر شتی‌ک که پێغه‌مبه‌ری پێ نا‌ره‌حه‌ت بکه‌ن، که کۆ ببه‌نه‌وه و ڕێک بکه‌ون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ر پێی ناخۆشه. ﴿وَإِنْ تَظْهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلْحُ الْمُؤْمِنِ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾. خوای گه‌وره پشتیوان و یارمه‌تی ده‌ریتی، هه‌روه‌ها جوهره‌ئیل و باوه‌ردارانی چاکه‌کار، و فریشته به‌ریزه‌کانیش، هه‌موویان پشتیوانی پێغه‌مبه‌رن.

ئایه تی پێنجهم دیت: هه‌ره‌شه‌یه‌کی تووندی تیا‌یه بۆ هه‌موو دایکانی ئیمانداران: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُدْلِهِ أَمْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مِّنْ مَّسَلَمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ بِتِاتٍ وَأَكْرَأ﴾ (التحریم: ۵).

* خاوه‌نی ته‌فسیری (الظلال) ده‌لیت: (ئه‌وانه کۆمه‌له‌ ڕه‌وشتی‌ک بوون که خێزانه‌کانی بۆ بانگ کرا له‌ ڕینگه‌ی وه‌حی و پێگه‌یاندن و ئاماژه‌کردنه‌وه ، ئیسلام که ووزه و توانای ده‌وێت تا هه‌ستن به‌ جێ به‌جێ کردنی فه‌رمانه‌کانی دین، ئیمان که دڵ ئاوادان ده‌کاته‌وه، ملکه‌چ بوون و فه‌رمانبه‌رداری که ئه‌ویش په‌رستش و گوێ‌ڕایه‌لی دله‌، ته‌وبه‌ و گه‌ڕانه‌وه، که په‌شیمان بونه‌وه‌یه له‌ سه‌رپێچییانه‌ی که پویانداوه و پوکردنه‌ گوێ‌ڕایه‌لی و به‌ندایه‌تی که ئامراز و هۆکاری په‌یوه‌ندی بوونه به‌ خوای گه‌وره‌وه و به‌ندایه‌تییه‌ بۆ خوای گه‌وره‌، (السیاحه) که ڕامان و بیرکردنه‌وه و تێ‌ڕوانینه‌ له‌ به‌دییه‌تێراوه‌کانی خوا و گه‌ڕان و گه‌شه‌کردنه‌ به‌ دڵ له‌ بوونه‌وه‌ردا —له‌گه‌ڵ ئەم ڕه‌وشتانه‌یشدا— له‌ بیوه‌ژنان و کچانن، وه‌ک ئه‌وه‌ی که خێزانه‌کانی پێغه‌مبه‌ر بیوه‌ژن بوون و ته‌نها کچکیان تیدا بوو،

ئەو هەرهشە بوو بۆ ئەوان، كە دەبیت ئەو بگەیه نیت کاریگەری فیل و نەخشەکانیان لەسەر دڵ و دەروونی پیڤەمبەر دەرکەوتبیت، تەنھا کەمیکیش توپە نەبوو! بەراستی پاش دابەزینی ئایەتەکان دلی پیڤەمبەر پازی بوو، وتەو فەرمايشتی خوايش بۆخوی و کەس و کار و خیزانەکانی بوو، ئەم حالە لە پیڤش دابەزینی ئایەتەکان لەم کارو پووداو کە هەژاندنی و دلیا و دلی ئارام بوونەو، پیڤەمبەر ئارامی و هیمنی و دلیایی بۆ کەپرایەو بەهوی پینمایي خواو، ئەمە پیزگرتن بوو لە مالی پیڤەمبەر و چاودیری کردنیك بوو کە دەوری خوی گونجاند لە داپشتنی بەرنامەکەي خوادا لەسەر زەوی و جیگیرکردن و دامەزراوکردنی پایەکانی).^{٦٤٤}

پینجەم: سوود و وانە گرنەکانی ئایەتەکان

ئەم ئایەتە لاپەرپەکیان لە ژیانی ناو مالی پیڤەمبەر بۆ پوون کردینەو، هەروەها نمونەیه کیش بوو لە هەلچوون و وەلامدانەو ئینسانی یەکان لە نیوان هەندیک لە خیزانەکانی لەگەڵ هەندیکی تریاندا، هەروەها لە نیوان ئەوان و پیڤەمبەردا، پنگدانەوێ ئەم هەلچوون و وەلامدانەوانە لە ژیانی پیڤەمبەردا لەو وە پەیدا بوو کە پیڤەمبەر هەندیک شتی لەبەر پەزامەندی خیزانەکانی حەرام کرد، و ئەم نەهینییهی لای (حفصة) باسکرد، ئەویش هەوالی دابە (عائشة) کە دەنگونجا ئەم هەلوێستە لە مالی پیڤەمبەردا پووبات، بە شیوەیهکی سادە تێپەر بوایه، بەلام خوی گەرە قورئانی دەرپارەي دابەزاند، ئەویش لەبەر ئەوێ هەلوێستەکە هەلسەنگینیت و گەرەیی و پلەو پایەي پیڤەمبەر دەرپخت، هەروەها خوی گەرە گلەیی لە پیڤەمبەر کرد، کە چۆن شتیك لەسەر خوی حەرام دەکات، کە خوی گەرە پیگەي پیداو بۆ ئەو و بۆی حەلال کردوو، کە لەسەر ئەوان پیوێست بوو خویان سەرقال بەکن و هەول و کۆشش بەکن تا پیڤەمبەر لە خویان پازی بەکن، لە کاتیکیدا کە خوی گەرە گلەیی لە پیڤەمبەرە

بەريزەكەى دەكات، بەمۆى ئەوھى كە شتانیكى حەللى لەسەر خۆى حەرام كۆرد لەبەر خاترى پەزنامەندى خیزانەكانى، دەبیت ئىمە چۆن بېوانىن بۆ ئەو كەسانەى كە ھەول دەدن بۆ پازى كۆردنى خیزانەكانیان بە ئەنجامدانى حەرامەكان و كاری ناپەسەند و ناشایستە، دەبینىن ھەركەس مافى دایك و باوكى پېشىل بكات و پەحم و بەزەى خۆى دەچریت بەرامبەریان بۆ ئەوھى خیزانەكەى پى پازى بكات، دەبینىن ھەركەس دەستى بۆ حەرام درىژ بكات تا وەلامى داواكارىيەكانى خیزانەكەى پى بداتەو كە داواكارىيەكانى تەواو نابیت و كۆتایی نایەت، جا ئەمانە لەكۆى لە ئەخلاق و پەوشتى ھاوسەرانى چاكەكار نىيە، كە خۆى گەورە دەربارەیان دەفەرەمۆیت: ﴿سَلَامَاتٍ مِّنَ قِبَلِكُمْ ثَابِتَاتٍ عَائِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثِيَابٍ وَأَبْكَارٍ﴾.

ھاوسەران بەم ئەخلاق و پەوشتانەو چاكەكار و لە خواترس و ملەچ و گەردن كەچن بۆ خۆى گەورە، و گۆپرایەلى ھاوسەرەكانیان دەكەن و ھاوکاریان و دەستیان دەگرن بۆ پەزنامەندى خۆى، و نەینى و شاراوەكانى ژيانى بۆ دەرخانەن و بلاوى ناكەنەو، كە ھەردووکیان نەینى پارىز و داپۆشەرى يەكترى، خۆى گەورە فەرەمۆيەتى: ﴿مَنْ لَبَسَ لَبَّاسًا زَانِيًا غُلِبَتْ عَلَيْهِ أَعْيُنُهُنَّ﴾ (البقرة: ۱۸۷).

خیزانەكە پارىزەر و سنورپارىزى مێردەكەيەتى لەكاتى ئامادەبوونى و لەكاتى ئامادەبىيشى، داواى شتىكى ئى ناكات كە لە توانیدا نەبیت و لەبەر ھەژارى و نەبوونى تانەو تەشەرى ئى نادات و عەيبدارى ناكات، بەلكو پازىيە بەوھى كە خۆى گەورە بۆى بەش كۆردووە و بېرەوئەتەو، و ئامۆزگارى دەكات كەلە خوا بترسیت و داواى ئى دەكات كە بە داواى كار و كەسابەتى حەللى و دروستدا بگەرىت، و تەى ئافەرەتىكى پېشىن لەسەر ئەمە بە نموونە دەھيئەنەو، كاتىك كە مێردى يەكێيان چووە بۆ كاركۆردن پى دەلیت: لەخوا بترسە لە كارەكەتدا بۆ ئىمە حەراممان بۆ مەھنەرەو بەراستى ئىمە لەسەر بترسیتى ئارام دەگرىن بەلام ناتوانىن لەسەر ئاگرى دۆزەخ ئارامگرىن.

باسی چوارهم:

نهوهی دهربارهی (خولهی کچی ثعلبة) دابهزی، که (اوس)ی کوری (صامت)ی میردی له
جینگهی دایکی داینا:

لهم باسه دا:

یه کهم: نایه ته کان لهم باسه ده دوین.

دوهم: هوکاری دابه زینی نایه ته کان.

سی یه م: ته فسیری شیکاری نایه ته کان.

چوارهم: سوود و وانه گرنه گانی نایه ته کان.

پینجه م: مانای گشتی.

یه کهم: نایه ته کان که لهم باسه ده دوین

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ
تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (١) الَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا
الْأَلْيَاءُ وَلَكِنَّهُمْ وَالِدُهُمْ يُقُولُونَ مَكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ (٢) وَالَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ
ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ تَعْلُونَهُ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (٣) فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَيُكَلِّمَ اللَّهُ وَلَكَ أَفْرَيْنَ عَذَابُ الْيَمِّ ﴿١-٤﴾ (المجادله: ١-٤).

دووهم: هۆكاری دابه زینى ئایه ته كان

دیاردەى (الظهار) واتە: دانانى هاوسەر له جینگەى دایک و پێى بوتريت تۆ وهك دایكم وايت يان له جینگەى ئهويت - ئەمە لەسەردەمى نەفامیدا کارىكى بلۆ بوو، لەو کارانە بوون که کەسانی سەردەمى نەفامى دایان هینابوو و لەسەرى پاهاتبوون و خوویان پێوه گرتبوو، هەتا وهك شەرع و یاسای لى هاتبوو لایان، پیاو هەبوو له ناو ئەواندا ئەگەر رقی له خیزانه کەى بوايه يان لى توپه بوايه، پێى دەوت، تۆ له جینگەى دایکمیت، ئیتەر خیزانه کەى لەسەرى حەرام دەبوو.

* له سەردەمى ئیسلامدا، (اوسى کوپى صامت) که برای هاوێلى بهريز (عبادة ی کوپى صامت) بوو به خیزانه کەى خۆى وت: که تۆ له جینگەى دایکمیت، که خیزانه کەى بریتى بوو له (خولة کچی ثعلبة)، پاش ئەوه میزده کەى بۆى دەرکهوت که دەبیئت بچیتە لای، به لām ئافره ته که له نەفسى خۆیدا نهیتوانى ئەمە بکات، ئینجا چوو بۆ لای پێغه مبهرى خوا (ﷺ) که لەم کارەدا بریارى بۆ بدات، و له گەلیدا کهوته موحاده له، ئیتەر خواى گهرهيش ئایه تىكى لەم باره وه دابه زاند.

* پێشهوا (ابو داود) له (السنن) دا له (خويله) ی^{٦٤٥} کچی (مالك) ی کوپى (ثعلبة) گێراويه تيبه وه که ووتى: میزده کهم منى له شوین دایكى خۆى دانا که (اوسى کوپى صامت) ه، منیش هاتم بۆ لای پێغه مبهرى خوا (ﷺ) که سکالای لا بکه، و پێغه مبهرى خوا (ﷺ) گفتوگۆ و موحاده لهى له گەل دەرکردم دهریاره ی میزده کهم و دهیفرموو: تۆ له خوا بترسه، ئەوه کوپى مامى خوته، زۆرى پى نه چوو هەتا ئایه تى قورئان بۆ پێغه مبهر دابه زى: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِعَ مُحَاوَرَكَمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِعُ بِصِرِّهِمَا تَا كُوتَايى ئایه ته كان... ئینجا پێغه مبهرى خوا (ﷺ) فرمووی، با بهندهیهك

ئازاد بكات، منيش وتم: ناتوانيت و نيه تي، ئينجا فرموي: با دوومانگ له سهر يهك بهرؤزوو بېت، منيش وتم: نه ي پيغه مبهري خوا (ﷺ) بيگومان نهو پياويكي پيره له ريگهي پؤزوو گرتندا نه ماوه، ئينجا فرموي: با خواردني شهست كهس بدات. منيش وتم: شتيكي واي نيبه كه بيبه خشيت، ئينجا ميړده كهي لهو كاته دا هنديك خورماي هينا، ئافره ته رمويه تي كه ده ليت: منيش وتم: به مينده ي خورماكي خوي يارمه تي ددهم، پيغه مبهري (ﷺ) فرموي: به راستي كاركي چاكت كرد بېرؤ خورماكه ببه خشه ره وه به سهر شهست هه ژاردا و پاشان بگه پريره وه بؤ لاي كوپه مامه كهي خوت. ٦٤٦

سنيهم: ته فسيري شيكاري نايه ته كان

-خوای گه وره گوئي له قسه ي نهو ئافره ته بوو كه ميړده كهي پني وت: تو له جيگهي دايكميت، خوای گه وره يش به زه يي پييدا هاته وه. خوای گه وره فرمويه تي: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ خوای گه وره قسه ي نهو ئافره ته ي بيست كه هات بؤ لاي پيغه مبهري (ﷺ) تا دهر ياره ي ميړده كهي گفتو گوي له گه لدا بكات، كه پني وتبوو: تو له جيگهي دايكميت. -زانا (ابو السعود) ده ليت: (ماناي نه وه ي كه خوای گه وره قسه كان ي بيست، نه وه وه لاميك بوو بؤ دوعا و پارانه وه كهي، نهك ته نها نه وه ي كه خوا بيستويه تي و زانيويه تي وهك له نايه ته كه دا هاتوه: ﴿وَاللَّهُ سَمِعَ نَحْوَكُمْ﴾. واته: ناگاي ليتان بوو كه گفتوگو و قسه تان ده كرد.

- خاوهنی (التحریر والتنویس) ده لیت: (ووشه ی (سماع) له ئایه ته که دا، واته، خوای گه وره بیستی و داواکه ی وه لām دایه وه و قبولی کرد، به تایبه تی که (قد) چوته سر ووشه که و واته کاره که به ته وای پویداوه، وه لāmی داواکه به شوینی خوی گه یشتووه).

- زانا (الطباطبائي) له (المیزان) دا ده لیت: (مه به ست له وشه ی (السمع) له ئایه تی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ دا، بریتییه له وه لām دانه وه ی دوعا و پارانه وه که و به جی گه یاندنی کاره که، ئه مه له شیوه ی (کنایه) دایه، که بلاوه و به لگه یش له سهری ئه م ئایه ته یه: ﴿جَادِلْ فِي رُوحِهَا وَشَكِّ إِلَى اللَّهِ﴾ دیوی ئاشکرایش له ئایه ته که دا رینگایه که ده گه یه نیت که جیا بوونه وه ی نه بووه له میرده که ی.

به لām ئایه تی ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ كَاوْرَكًا﴾ ئه وای بیستنه که لیژده دا به مانا زانراوه که ی خویه تی).^{۶۴۷}

﴿وَشَكِّ إِلَى اللَّهِ﴾ واته: نافره ته که سکا لای خوی بۆ لای خوا ده بات.

﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ كَاوْرَكًا﴾ واته: خوای گه وره گفتوگو که تان ده بیستی ت، که له نیوان (خوله ی کچی ثعلبه) و پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پویدا.

﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (المجادله: ۱). به پرستی خوای گه وره بیسر و بینهره، هه موو شتیک ده بیستی ت و هه موو شتیکیش ده بیستی ت.

باوه ردار پیویسته به رامبه ر خوای گه وره ئاگا دار بیست له مامه له کردنی له گه ل خیزانی و له گشت مامه له کانی تریشیدا.

_ دانانی هاوسه ر له جی دایک هه رامه.

﴿الَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ سَاءَ مَا هُنَّ مُعَاهِدُهُنَّ أَنْ يُعَاهِدُوا إِلَّا اللَّائِي وَكَذَّبُوا وَأَنَّهُمْ لَيَقُولُنَّ مُكَرَّأً مِنَ الْقَوْلِ وَرُؤُسًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ (المجادله: ٢).

(الظهار) له زمانه وانیدا: له (الظهر) وهگر اووه که پیچه وانهی (البطن) ه، واته دیار و پووکاری دهره وهی. (ظاهر الرجل) امراته مظاهره و ظهاراً) به خیزانه کهی خوی وت: (انت علی کظهر ذات رحم). واته: تو له جیگه دی کمیت. ٦٤٨

(الظهار) له زار اووه دا: بریتیه له وهی که خیزانه کهی هاوشی وهی نهو که سانه بکات یان به نه دما می که لهوان داینیت که له سهری حرام دهن ، نهگر بو ماوه یه کیش بیت یان به نه دما می که لهوان. ٦٤٩

هروه ها له نایه تی ﴿مَنْكُمْ﴾ دا، نینکاری نهو کاره دهکات و پوونی دهکاته وه که نهو کاره ناگو نینیت بو دهسته و تاقمی باوه پداران، نهوه تاوان و ستم و خراپه یه.

نایه تی: ﴿الَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ سَاءَ مَا هُنَّ مُعَاهِدُهُنَّ أَنْ يُعَاهِدُوا إِلَّا اللَّائِي وَكَذَّبُوا وَأَنَّهُمْ لَيَقُولُنَّ مُكَرَّأً مِنَ الْقَوْلِ وَرُؤُسًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ واته: هاوسه رکانیان بهو قسه یه نابنه دایکیان، چونکه دایکیان ته نها نهوانه که نهوانیان ئی بووه، نهوانه قسه یه کی نابه جی دهکن و بوختانیکی ناپه سهند ده لئین.

(ابن عاشور) ده لئیت: (پسته ی) ﴿مَنْ هُنَّ مُعَاهِدُهُنَّ﴾ هه وال دانه له ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ واته: خیزانه کانیان، دایکیان نین، ته نها به وهی یه کیکیان بلئیت: تو له جیگه دی کمیت. نه مه پیشه که بهو به تال کردنه وهی) شوینه واری (صیغه) ی (الظهار) له حرام کردنی خیزاندا، به وهی ئاماره دهکریت که دایکایه تی راستیه کی جیگیره ، و به قسه دروست نابیت ، ته نها قسه راستی شته کان ناگو ریئت.

وهك خواي گهوره له سووره تي (الأحزاب) دا فهرموويه تي: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلِيلٍ فِي جُودِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ كُفْرٌ قَوْلِكُمْ أَفَأَنتُمُ الْيَاقِينُونَ﴾ (الأحزاب: ٤).

واته (خوا دوو دلی دروست نه کردوو له دهروونی هیچ که سیکدا (دوو بیر و باومر جینی نابینتوه) ئەو هاوسه رانه تان که پێیان ده لێن: ئێوه له جینی دایکمان، خوا نه یکردوون به دایکتان، ئەوانیش به قسهی خۆتان ده یکه نه به کوپی خۆتان، خوا نه یکردوون به کوپتان ئەوانه قسه یه کن که به زارتان ده یلێن، خوایش حه ق بیژه و هه ر ئەو پێبازی راست و دروست نیشانی به نده کانی ده دات).

(الألوسی) ده لیت: ﴿إِنَّ أُمَّهَاتَهُ﴾ واته: له راستیدا ئەوانه دایکیان نین، ﴿وَإِنَّ اللَّائِي وَكَذَهُنَّ﴾ ناشوبه یترین به دایکیان چونکه ئەوان له سهریان هه رمان و هاوسه ران هه لالێن، ئەوهی که په یوه ندی بووه له نێوانیاندا شیر پێدان بووه که خوا دایناوه، و خێزانه کانی پیغه مبه ریش (ﷺ) دایکانی ئیمانداران ئەمانیش له شوینی دایکان و حوکی ئەوانیان هه یه...^{٦٥٠}.

﴿وَأَنَّهُمْ لَيَقُولُنَّ مَنكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَرُءَاوَانَا اللَّهُ لَعَنُواْ غُفُورًا﴾ ئەمه ییش به لگه یه له سه ر ئەوهی که (ظهار) له جیگه ی دایک دانان هه رانه چونکه قسه یه که به تاوان و بو هتان و تراوه. ﴿لَعَنُواْ غُفُورًا﴾ واته: (بیگومان خوا چاوپوشی ده کات و لیخۆش ده بیت) ئەگه ر ئەوان په شیمان ببه نه وه داوای لیخۆشبوون بکه ن).

چوارهم: كه فاره تى (الظهار) هاوسهر له جيگه ي دايك دانان

خوای گه وره فهرموويه تى: ﴿وَالَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِن سَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَمَاسَا ذَٰلِكُمْ يُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (٣) فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَن يَمَاسَا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِكُلِّ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ (المجادله: ٢-٤).

- خوای گه وره لهم دوو ئايه ته پيروزه دا كه فاره تى (ظهار) ي بو پون كر دوينه ته وه، و كه سيك كه بيه ويئت په شيمان بيته وه له وه ي كه وتويه تى و بگه پيته وه بو لاي هاوسهره كه ي و تيكه لاوي بكات، پاش نه وه ي كه پيى وتبوو: تو له جيگه ي دايكميت، خوای گه وره فهرموويه تى: ﴿وَالَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِن سَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾ گه پرانه وه ليږده دا، په شيمان بوونه وه يه له و قسه ي كه وتراوه.

﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ واته: ئازادكردنى بهنديه كه ي له ش ساغ و بى عيب، ئيتير بچوك بيت يان گه وره، نير بيت يان مى، گرفتى نيبه.

﴿مِّن قَبْلِ أَن يَمَاسَا﴾ واته: پيش نه وه ي هيچ ليك كه تنيك له نيوانياندا پرو بدات له (جماع) جوتبوون يان ماچ كردن يان هر شتيك له و شيوانه بيت بو له زهت وهرگرتنن، نه مهش پيږه وي نزيږينه ي زانايانى شرع و (فيقه) ه.

﴿ذَٰلِكُمْ يُوعَظُونَ بِهِ﴾ واته: نه و برياره ئيوه ي پى ئاموزگاري دهكرئت تا دهست له (ظهار) هه لېگرن، له بهر نه وه ي حرامه و كه فاره ته كه ي قورس و گه وره يه.

(الزمخشري) ده ئيت: حوكم و برياره كه ئيوه ي پى ئاموزگاري دهكرئت، چونكه حوكم و بريار به كه فاره تدان، به لگه يه له سهر نه وه ي كه تاوانيك نه نجامدراوه، پيويسته نه و

حوكمه به ئامۆزگارى وەرگرن تا جاريكى تر نهگه پێنهوه بۆ سهر (ظهار) و له سزا و تۆلهى خوا بترسن له سهر ئه نجامدانى).^{٦٥١}

﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (المجادله: ٣).

واته: (خوايش ئاگاداره بهو كار و كردنهوانهى كه ئه نجامى دهدهن).

(الاولوسي) دهليت: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ واته: ئهو كارانهى كه ئيوه ئه نجامى دهدهن وهك: بى باوه پيوون و ئهو كارهى كه به تاوان داده نريت وهك (ظهار)، (خبيير) خوا ئاگاداره به ئاشكرا و نهينيان، و سزاتان دهوات له سهرى، جا ئيوهيش پاريزگارى له سنوره كانى خوا بكن كه دايناون له گهلا شتتاك لهو خراپه و حهرامانده مهبن.^{٦٥٢}

خاوهنى تهفسيرى (في ظلال) دهليت: ﴿ذِكْرُكُمْ يُعْطُونَ﴾ كه فارهت ياد خستنهوه و ئامۆزگارييه، بهوهى كه نهگه پێنهوه سهر (ظهار) كه به پنى حهق و زانراو كارى كه نابيت بيت ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ خواى گهوره زانا و شارهزايه به راستى و شارهزايه به بوودانى كار كه و و شارهزايه به نيهت و مهبه ستتان له كار كه دا ئه مه پيش تهواو بوونى حوكمه كه ديت تا دلهكان به ئاگا بهيئيتتهوه و پهروه دهى نهفسهكان بكات و به ئاگايان بهيئيتتهوه كه ههيشه خواى گهوره ئاگاداره به سهر كار و فرمانهكاندا به شارهزايى و زانستى خوى به ئاشكرا و به نهينيهكانيش).^{٦٥٣}

ئايهتى: ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (المجادله: ٤).

واته: ئهگه ههركهس نهيتوانى بهندهيهكى ساغ ئازاد بكات، ئهوا له سهرتتى كه دوومانگ له سهر يهك پوژوو بگريت، ئهگه نهيتوانى پوژووى دوومانگه بگريت، ئهوا

٦٥١-الكشاف: ٤: ٤٨٧.

٦٥٢-روح المعاني: ٢٨: ١٣.

٦٥٣-الظلال: ٦: ٣٥٠٦-٣٥٠٧ به دهستكارى يهوه.

له‌سه‌ری پێویسته که خواردنی شه‌ست هه‌زار بدات ﴿ذَلِكَ لِمَنْ تَوَكَّلَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ واته: ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ی بۆ کراوه له حه‌رامکردنی (ظهار) و که‌فاره‌ته‌که‌ی (له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که باوه‌ر‌تان پته‌وبی‌ت به‌ خوا و پێغه‌مبه‌ر ﷺ) له پێویستی یه‌کانی ئیمانیش ئه‌وه‌یه که پابه‌ند بن به‌م حوکم و بڕیارانه‌وه.

﴿وَلَا تَكُنْ حُدُودَ اللَّهِ﴾ ئه‌وه سنووری دیاری کراوی خوایه و ناب‌یت تێی بپه‌رێنن و بیشکێنن. ﴿وَالْكَافِرِينَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ (المجادلة: ۴) بێ باوه‌ر‌نیش سزای به‌ ئازاریان هه‌یه، چونکه بێ باوه‌ر بوون به‌ خوا و سنوره‌کانیان شکاند و تێیان په‌راند.

سوود و وانه‌ گ‌رن‌گه‌کانی ئایه‌ته‌کان

۱- مانای (العودة) له ئایه‌تی: ﴿لَمَّا يَعُدُّونَ لَمَّا قَالُوا﴾ دا:

زانایانی (فیقه) له‌مانای (العودة) دا پ‌ا و بۆچونی جیاوازیان هه‌یه، و مه‌به‌سته‌کانیان جیاوازه.

پێڕه‌وی (الظاهرية) بۆچونیان وایه که، بۆ جاری دووه‌میش دووباره‌ی کردۆته‌وه، ئه‌مه له پوکاری ئاشکرای ده‌قی ئایه‌ته‌که وه‌رده‌گیریت.^{٦٥٤}

* بۆچوونی پێڕه‌وی (الشافعي) ده‌ریاره‌ی (العودة) ده‌لیت: بۆ ماوه‌یه‌ک خۆی له خێزانه‌که‌ی بگ‌ریته‌وه که بتوان‌یت دواتر ته‌لاقی بدات له‌ ماوه‌یه‌دا، به‌لام ته‌لاقی نادات و نایکات. به‌وه‌ش به‌لگه‌یان ه‌یناوه‌ته‌وه له‌سه‌ری که (الظهار) ب‌ریتی بووه له شوبه‌اندنی خێزانه‌که‌ی به‌ دایک، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌ن‌یت که ناب‌یت خۆی ئی بگ‌ریته‌وه، ئه‌گه‌ر خۆی لێی گ‌رت‌وه، ئه‌وا گه‌راوه‌ته‌وه بۆ سه‌ر ئه‌وه‌ی که وتویه‌تی.^{٦٥٥}

٦٥٤-المحلي لأبن حزم الظاهري ١٠: ٥٠٠

٦٥٥-المجمع بشرح المذهب النووي ١٦: ٣٥٧.

* بۇ چوونى پېرەوى (ھەنەفىيەكان) دەرپارەى (العودة) دەلىت: بىنگومان مېردەكى خۇى ئامادە كىدو و ويستويەتى لەگەل خىزانەكەيدا سەر جىگەيى بىكات، ئىنجا ئايەتەكە ﴿ئَبْعُدُونَ﴾ واتە: پاشان پاشگەز و پەشىمان بوونەو لەوى كە وتبويان كە كارى سەر جىگەيى ئەنجام بەن، چونكە ئەوى كە كەسى (مظاهر) ئەوكەسى خىزانەكەى لە جىگەى دايكى دانابو - وتبويى، بىرىتى بوو لەوى كە حىرام بوو سەر جىگەيى لەگەل ھاوسەرەكەى بىكات، پەشىمان بوونەو لەوى كە شىكاندبووى و ھەلى وەشاند بوويەو، ئىتر بەو پىگەى پىدەدرا كە سەر جىگەيى لەگەل خىزانەكەى بىكات. ٦٥٦

* پېرەوى (ھەنەفىيەكان) كە پېرەوى (ھنبلى و مالكى) دەگىرەتەو بۇ چوونى وا بوو كە ويستويەتى سەر جىگەيى لەگەلدا بىكات و نيازى خۇى لە سەر دەرپى. ٦٥٧

* قسە و بۇچوونى لەپىش لەم مەسەلەيدا، ئەويە كە زۆرىنە بۇى چوون، كە بىرىتىن لە: (ھەنەفىيەكان و ھەنبەلىيەكان و مالىكىيەكان) و پېرەوى (شافىيەكانىش) لەم مەسەلەيدا، لە ماناى پېرەوى زۆرىنەى نىزىك بوونەتەو، چونكە گەرەنەو بۇ خۇگرتن يان جوت بوون و سەر جىگەيى، يان ھىشتەنەوى دواى دەرپىنى (ظھار) و بەبى تەلاقدانى، ئەو دەگەيەنئىت كە ويستى بوو و مەبەستى بوو تىكەلاوى لەگەل خىزانەكەيدا بىكات، و نيازى بوو كە لەگەلى جوتبىت. كە ئەمەيش بۇ چوونى زۆرىنە.

* بەلام دەرپارەى پېرەوى (ظاھرىيەكان) لەماناى (العودة) دا ئەو (مذھب) يىكى بەتال و پەتكراويە، ئىتر چۇن (عودة) بەو تەفسىر دەكات كە جارىكى تر (ظھار) ى لە خىزانەكەى كىدو بەپاستى قورئان بە شىوہەك باسى ئەم كارى كىدو كە تاوان بوھتان و ستەم بوو.

(ابن العربى) دەلىت: (ئەو قسە و بۇچوونەى كە دەلىت (العودة) بىرىتى بوو لە گەرەنەو بۇ سەر قسەكە و دووبارەى كىدوتەو لە (ظھار) دا ئەو بە يەكلايمەنە وتەيكى پوچ و

بەتالە و راست نايىت، كە لەو دەچىت لە نەزائىھەكانى (داود الظاهري).^{٦٥٨} و دەستەو
تاقەمەكانى ئەبىيىت، و چىركە (ظاهري) يەكان گىڭدراوئەتەو و لەباسى كەفەرەتەكەدا
باسى گەپانەو بۆسەر و تەنەو (ظەھار) نەكرەو، ھەرەھا ماناكە بەتال دەكاتەو،
چونكە خۆى گەرە وە باسى كەو كە ئەو و تەيە تاوان و دىڭ و بوھتان بوو، ئىتر چۆن
بەو دەوتىت كە و تەكەى دووبارە كەڭدەتەو كە ھەرام بوو و ھۆكەرەكەش ئەوئى
ئاگادار كراو و كەفەرەتەش كەوتە سەر؟ ئەمە ناگۇنجىت، ئاىا نايىيىت كە ھەرچ
ھۆكەرەكە كەفەرەتى بەكەوتە سەر مەرجى ئەوئى تى ناكەوتە كە دووبارە بەكەوتەو لە
كوشتن و جوت بوون و لە پۆڭو و يان لەشتى تردا).^{٦٥٩}

٢- پىش كەفەرەتەكە (جوت بوون) ھەرامە.

روونكرەنەوئى ھۆكەى (لەزەت و رابوارەن) بەبى (جوت بوون):

* زانائانى (فېقە) يەكەنگەن و پىك كەوتوون كە (جماع) كەردن، واتە (جوت بوون) پىش
كەفەرەتەكە ھەرامە، لەسەر ئەمەيش بە پوالتە و ئاشكرەى (كەتاب) و (سەنە) بەلگەيان
ھىناوئەتەو.

خۆى گەرە ھەرموئەتى: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ سَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَبْغَا سَا﴾

* لە (ەكرمە) ھەو، لە (ابن عباس) ھەو (خو لىيان پازى بىت): ((بەپاستى پىاويك
(ظەھار)ى لە خىزانەكەى كەرد - واتە پىئى و تۆ ھەك دايكىمىت - پاشان لە گەلەدا جوت
بوو پىش ئەوئى كەفەرەتەكەى بدات، ئىنجا چوو بۆ لاى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) و
ھەوالى دا پىئى، پىغەمبەر ھەرموئى: چى پالى پىئە نايە لەسەر ئەنجامدانى ئەم

٦٥٨-ئەو (ابو سلیمان داود بن علي بن خلف الأصبهاني) يە كە ئاسراو بە (الظاهري) ئاوەكەى نىسبەت دراوئە پال
مەزھەبەكەى - رابوچوونى نۆزى ھەيە كە تىايداى پىچەوانەى پا و بۆچوونى نۆزىنەيە و مەزھەبەكەى ئەو پەشت بەرە
دەستىت كە لەپوالتە دەقەكان بىرار ھەردەكرىت، و شۆيىنكەوتووى لە بەغداد و شىراز و شۆيىننى تىرىش ھەيە، و
مەزھەبەكەى لە كۆتايى سەدەى پىنجەمى كۆچىدا كۆڭيەو.

كارهت؟ وتى سپيښتى قاچيم بينى. پيښه مېر فېرمووى: خوځى ئى به دوور بگره تا كه فاره ته كهى ددهيت).^{٦٦٠}

له مانهى پيښه وه بومان پوون ددهيت وه كه حرامه كه سيك له گهل هاوسه ركهى جوت ببيت كاتيك كه (ظهارى) ئى كردوه، پيش نه وهى كه فاره ته كهى بدات، نه گهر كه سه كهى كه (ظهارى) كردوه و له گهل خيزانه كهيدا جوت بوو پيش كه فاره تدانه كه، نه وه گونا مېار بووه و كه فاره تى ترى ناكه وپته سر.

ههروه ما له چيرزكى (سلمان) كوپى (صخر البياضى) دا كه (ظهارى) له خيزانه كهى كردبوو، پاشان له گهل جوت بوو پيش نه وهى كه فاره ته كهى بدات، و چوو بۇ لاي پيښه مېرى خوا (ﷺ) كه له م كاريدا بريارى بۇ بدات، نه وپش فېرمانى پيدا كه يه كه فاره ت بدات، دهقى فېرموده كهيش له (سنن الترمذى) دا بهم جوړه هاتوه: (به پرستى (سلمان) كوپى (صخر الانصارى البياضى)، (ظهارى) له خيزانه كهى خوځى كرد، هه تا گه يشته (رمضان) كاتيك نيوهى (رمضان) پويشت، شه ويكيان له گهل جوت بوو، ئينجا هات بۇ لاي پيښه مېرى خوا (ﷺ) و نه وهى بۇ باس كرد، پيښه مېرى خوايش (ﷺ) پيى فېرموو: ((به ندهيهك نازاد بكه)) ووتى: ((نيمه و شك نابه)) پيښه مېر فېرمووى: ((دوو مانگى له سهر يهك به پرژو به)) ووتى: ((نا توانم)) پيښه مېر فېرمووى: ((خواردنى شه ست كه سى هه ژار بده)) ووتى: ((نيمه و شك نابه))، ئينجا پيښه مېرى خوا (ﷺ) به (فروهى كوپى عمرو) ووت: ((نهو (عرق)ى بدهرى - واته سه به ته خورمايهك بوو شانزه (صاع)ى دهگرت - كه خواردنى شه ست كه سى هه ژار ده بوو)).^{٦٦١}

٦٦٠- رواه أبو داود في السنن كتاب الطلاق باب في الظهار حديث (٢٢٢١) ورواه الترمذى في السنن وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب، سنن الترمذى كتاب الطلاق. باب في الظاهر حديث (١١٩٩). و رواه ابن ماجه في السنن كتاب الطلاق باب المظاهر بجامع قبل أن يكفر ١:

٦٦١ حديث (٢٠٦٥) و ذكره الألبانى في صحيح الترمذى برقم (٩٥٨)

٦٦١- رواه الترمذى في السنن وقال: حديث حسن، والعمل على هذا الحديث عند أهل العلم. سنن الترمذى كتاب الطلاق باب: ماجاه في كفارة

الظهار حديث (١٢٠٠) ٣- ٥٠٣.

لەم فەرمودەیەدا بەلگەی ئەوە هەیە کە کەسێک (ظهار) ی لە خێزانی کردبێت حەرامە لەسەری لە گەلیدا جوت ببێت، و خۆ ئەگەر لەگەڵی جوت بوو پێش کەفارەت دانەکە، ئەوە گوناھبار بوو، پێویست بە کەفارەتدانی تر ناکات. ^{٦٦٢}

زانایانی (فیقه) ڕا و بۆچونی جیاوازیان هەیە دەربارەی ئەوەی کە (استمتاع) بەبێ جوت بوون وەرگیرێت لێیان، پێرەوی زۆرینە - حەنەفیەکان و حەنبەلیەکان و مالیکییەکان - بۆ چونیان وایە کە جوت بوون و (استمتاع) لەزەت وەرگرتنیش حەرامە.

پێرەوی (الشافعی) لە (وتە) یەکیددا دەلێت: ئەوەی کە حەرامە تەنها جوت بوونە. زۆرینەیش بەلگەیان بە ئایەتە کە هێناوەتەر کە فەرموویەتی: ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَسْكَتَ﴾ کە ئاماژە دەکات بۆ حەرام بوونی (استمتاع) بە ھەر شیوێک بێت. کەسێک کە (ظهار) ی لە خێزانی کردووە، کاتێک بە ھاوسەرەکەی دەلێت: تۆ وەک دایکمیت، ئەوا حەرام بوونە کە لێردا وا (استمتاع) ییش حەرامە بە خێزانەکەي ئیتەر بە ھەر شیوێک بێت وەک چۆن (استمتاع) لەگەڵ دایکدا حەرامە بە ھەر شیوێک بێت.

بەلگەی (الثوری) و (الشافعی) بریتی بوو لە: بێگومان ئایەتە کە باسی (مس) ی کردووە کە (کنایە) یە لەباتی (جماع) وەک ئەوەی کە حەرامە بەو مانایە نییە کە بلیت: بە جوتبوون لە گەلیدا بمیژیتەر ئەوە ئەوە لە (حیض) دەچێت کە حەرامە (استمتاع) لە نیوان ناوک و ئەژنۆی بکریت.

- بۆچوونی راست و پەسەند لەم مەسەلەیەدا: ئەوەیە کە زۆرینە بۆی چوون لەبەر بەھیزی بەلگەکانیان چونکە سەلامەتتر و بەھێزترە، چونکە ھەرکەس ڕان لە دەوری خەرمانیك بلەوهرێنێت ئەوا نزیکە بچێتەر ناوی. ^{٦٦٣}

٦٦٢-المذهب ٢: ١١٧ و المعني ٧: ٣٦٧ و الشرح الصغير ٢: ٦٥١ ورد المختار ٤: ٨٠٠.

٦٦٣-المعني ٧: ٤٨، و بدائع الصنائع ٣: ٢٢٤ و أحكام القرآن للجصاص ٣: ٤٢٣ و أحكام القرآن لأبن العربي ٤: ١٧٤٠ و أحكام القرآن للصابوني ٢: ٥٢٧.

پينجهه؛ ماناي گشتي

(اوس) ي كوپى (صامت)، (ظهار) ي له خيزانهكه ي كرد كه (خوله ي كچى ثعلبة) بوو، پاشان بوى دهركه وت كه دهبيت له گه ليدا جوت ببيت به لام لى قه دهغه كرا و نه يتوانى له خويدا كاره كه جى به جى بكات، پاشان (خوله) به خيزايى چوو بو مالى پينغه مبهى (ﷺ) تا داواى بربار له پينغه مبهى بكات، دهستى كرد به گفتوگو كردن له گه ل پينغه مبهى را له و باره يه وه، تا قورئان ده ربارى دابه زى و خوئندرايه وه.

چهند ئايه تيكي پوون بوو كه سه ره تاي سووره تى (المجادلة) بوو، كه سووره ته كه به ناوى نه و پروداوه وه ناوبراوه كه وهى له پيناويدا دابه زى خواى گه وه وهى نه و ئافره ته ي بيست و وه لامى داواكه ي دابه وه، خواى گه وه بيسه رى هه موو وه و پازيكه، و زانايشه به هه موو كاريك كه پوو ده دات، (ظهار) يش وته يه كى تاوان و درؤ و بوه تان و سته مه، چونكه هاوسه ر به هاوشيوه ي دايك دانه ريت، نه فسه ساغه كان ئينكارى نه مه ده كن و ره تى ده كه نه وه، هه روه ها فيت ره تى ريك و راستيش، نه وه هاوشيوه ي ليك كردنيكي پووچ و به تاله و پينجه وانه ي حه ق و راستييه، دايكايه تى راسته قينه شتيكي چه سپاو و حه قه و به قسه و ده ربرين دروست ناكريت. چونكه قسه و ده ربرين راستى شته كان ناگوريت.

خواى گه وه فه رموى: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلِيلٍ فِي جُودِهِ وَمَا جَعَلَ أَنْزَلَ أَجْلَكُمْ إِلَّا الَّذِي تَظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أَمْهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَذْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ (الاحزاب: ٤٠).

ليزه دا ئيسلام ديارده ي (ظهار) ي حه رام كردوه، چونكه وه و ده ربرينيكي ناپه سه ند و نه شياوه و سته م و بوه تانه بو ئافره ت و سوكايه تى پيكرديتي و هه روه ها ئاژاويه بو مالى موسولمانان و تيكدانى په يوه نديه كانى خيزان و كومه لگايه و حه رامه و بكه ره كه يشى تاوانباره و پيوستى به كه فاره تان هه يه نه گه ر په شيما ن بوويه وه له

وتتەكەي و نيازى بوو بگەریتەوہ جارېكى تر بۇ تېكەلەوى لەگەل خېزانەكەي
كەفارەتەكەيشى بە پېنى رېزبەندىيەكەيە نەك ھەلېژاردنى خۇي.

* ئازادکردنى بەندە ئەگەر نەبوو پۇژووگرتنى دوو مانگی لەسەریەك، ئەگەر ئەویشی
نەتوانی دەبیئت خواردنى شەست ھەژار بدات.

* لە ھەلۆیستى ئیسلام بەرامبەر مەسەلەي (ظھار): بەلگە و نیشانەيەکی روون و
یەكلاکەرەو ھەيە لەسەر پېژگرتنى ئیسلام لە ئافرەت و پاراستنى و پارېژگارېکردن لە
بەرژەوہندیيەکانی، ھەرەوھا ئیسلام سوورە لەسەر چاکسازی و جېگېرکردنى خېزانى
موسلمان.

لەم کەفارەتەيشدا ئەوہى کە بەسوود و قازانجى تاک و کۆمەلگا دەگەریتەوہ بریتىيە لە
ئازادکردنى بەندە، ئیسلام ھەلۆیستىكى ناوازەو تاک وینە و بەرنامەيەکی جوانى ھەيە
بۇ ئازادکردنى بەندە لە

* ھەرەوھا لە بەرپۇژووبونى دوو مانگی لەسەر یەك ئەمەش پالفتەکردنى پەوشت و
ئەخلاق و پېتکەردنەوہى ھەلس وکەوت و وەرزشى دەروونى و پاک کردنەوہيەتى
بەرپوونەوہى پۇخە، پۇژووگرتن پاهینانە بۇ خۇپاگرى لەسەر برسیتى و ملکەچ بوونە
بۇ خواى گەرە و سەرئەوى کردنە بۇ ھەموو پەرستشیک و حیکمەتى خۇي ھەيە،
پۇژووگرتن دیوہ ئاشکراکەي نارەحەتى و سزایە، بەلام ناوہرۇکەکەي رەحمت و
بەزەییە، مەوۇ فیرى ئارامگرتن دەکات و لەسەر کردەوہ چاکەکان یارمەتى دەدات و
ئاسۆی بېرکەندەوہ و تیرامان فراوان دەکات و سنگ و دەرون دەکاتەوہ، ھەرەوھا
بەخشینی خۇراک بە شەست ھەژار ئاوردانەوہيەکی پېژدارانە وە جوانە بۇ بەزەیی
نواندن بەرامبەر ھەژاران و ھەستکردن بە ئازار و نارەحەتیيەکانیان و تېکەلەووبوون بە
ژيانیان و ئاگاداربوون لە حالیان، لەمە تیزکردنەوہى ھەستەکان و نەرمکردنەوہى
ھەست و سۆز و پاککردنەوہى دلەکان و نەفسەکان دەردەکەویت.

ھەر بەو جۆرە لە کەفارەتەكەيشدا چەند حیکمەتیکی جوان و بەر و بومیکی بەنرخ بۇ
نەفسەکان و کۆمەلگا بەدی دەکەین، لەگەل قورسى و نارەحەتى و گرانىيەکیدە کەچی

ھەر بەزەيى و مېھرەبانىيە بە خەلكى و ھۆكار و بۇ دووركەوتنەو لەو كارە خراپ و درۆ و بوھتانە.

پونكردنەوہى وانەيەكى گرنگ لە جوانى و ناوازيەيەكانى مېژووى ئىسلامى

مېژووى ئىسلامى بۆمان دەگىزىتەوہ كە (خولەي كچى ثعلبە) پۆژىكيان پېشەوای موسولمانان(عومەرى كوپى خطاب)ى لەسەر پىگايەكدا راوہستاند، ئافرەتەكە دەستى كرد بە گفتوگۆ ئەويش گويى بۇ راگرت تا قسەكانى دريژەي كىشا لەوہدا كە بۇ پېشەوای باوہردارانى دەوت، وتى: ئەو زەمان و سەردەمە دووركەوتنەو كە بە تۆ دەوترا (عَمير) واتە (عمري بچوك) ئىنجا چەند پۆژىكى وا تىپەر نەبوو ناوئرايت بە (عمر) پاشان چەند پۆژىكى ترى وا تىپەر نەبوو ھەتا ناو ئرايت بە (امير المؤمنين) پېشەوای باوہرداران، جا لە كار و خەلافەتەكەتدا لە خواي گەورە بترسە و بزائە ھەركەس لە سزاي خوا و قيامەت بترسىت ئەوا دوورى لى نزيك ئەبىتەوہ و ھەركەسيش لە مردن بترسىت ئەوا لە فەوتان دەترسىت (واتە مردنى كتوپ) ئىنجا (الجارود) بە ئافرەتەكەي وت: تۆ بەراستى زۆرت وت لە سەرپېشەوای باوہرداران، ئىنجا (عمر) (خوا لىي رازى بىت)وتى: وازى لىبھينە لە گىزانەوہيەكدا ھاتووە دەلىت: (كەسيك بە (عمر)ى وت: لەبەر ئەم ئافرەتە پىرە خەلكەكەت راگرت لە گفتوگۆ؟).

(عمر)يش فەرمووى: لەناوچوون بۇ تۆ. ئايا تۆ دەزانىت ئەم ئافرەتە كىيە؟ ئەويش وتى: نەخىر، (عمر) وتى: ئەمە ئەو ئافرەتەيە كە خواي گەورە گويى لە سكالآ و داواكەي گرت لە سەررە ھەوت ئاسمانەوہ، ئەمە (خولەي كچى ثعلبە)يە، سویند بىت بەخوا ئەگەر ئەم واز لەمن نەھىنىت ھەتا شەويش، ئەوا منىش وازى لى ناھىنم و جيى ناھىنم ھەتا كار و پىويستىيەكەي تەواو دەبىت).^{٦٦٤}

پله‌و پایه‌ی (فاطمة) ی کچی پیغه‌مبهر (ﷺ)

(مسوری کۆپی (مخرمة) (خوا لئی رازی بیئت) ده‌لێت: (علي کۆپی (ابوطالب) (خوا لئی رازی بیئت) خوازینی کچی (ابوجل) ی کرد، له‌و کاته‌دا (فاطمة) (په‌زای خوای لی بیئت) ئه‌وه‌ی بیست، هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبهر (ﷺ) و پنی ووت: قه‌ومه‌که‌ت ده‌لێن: که‌ به‌راستی تو رقت هه‌لناسیت بۆ خاتری که‌کانت، واته‌ گوێیان ناده‌یت، ئه‌وه‌تا (علي) ده‌یه‌وێت کچی (ابوجل) بخوازیت. (مسور) ده‌لێت: پیغه‌مبهر (ﷺ) هه‌ستا گویم لئی بوو شایه‌تومان هینا و ئینجا هه‌رمووی: (دوای ئه‌مه‌ من ژنم دا به‌ (أبو‌العاص) ی کۆپی (ربیع) واده‌ی پێدام و راستی له‌گه‌ڵ کردم، به‌راستی (فاطمة) ی کچی محمد پارچه‌یه‌که‌ له‌ من، ته‌نها له‌وه‌ ده‌ترسم تووشی تاوان و تاقیکردنه‌وه‌ی بکه‌ن، به‌ راستی و سوێند به‌خوا کچی پیغه‌مبهری خوا و کچی دوژمنی خوا قه‌ت کۆنابنه‌وه‌ لای پیاویک (ئیترا) (علي) (خوای لی رازی بیئت) وازی له‌و خوازینییه‌ هینا. ^{٦٦٥}

پله‌ و پایه‌ی بنه‌مائه‌ ی پیغه‌مبهر (ﷺ)

له‌ (یزید) ی کۆپی (حیان) وه‌ ده‌لێت: من و (حصین) ی کۆپی (سبرة) و (عمر) ی کۆپی (مسلم) چووین بۆ لای (زید) ی کۆپی (أرقم)، کاتیک دانیشتن له‌ لای (حصین) پنی ووت: ئه‌ی (زید) تو چاکه‌ی زۆرت تووش بووه‌، پیغه‌مبهرت (ﷺ) دیوه‌، گویت له‌ هه‌رمووده‌ی بووه‌، غه‌زرات له‌گه‌ڵ کردووه‌، له‌پشتییه‌وه‌ نوێژت کردووه‌، به‌راستی خیری زۆرت تووشبووه‌، ئه‌ی (زید) بۆمان باسبکه‌، چیت له‌ پیغه‌مبهر (ﷺ) بیستووه‌، وتی: ئه‌ی برازام (والله) من ته‌مه‌نم گه‌وره‌ بووه‌ و واده‌م به‌سه‌رچووه‌، هه‌ندیک شتم له‌ یاد چووه‌ له‌وانه‌ی که‌ له‌به‌رم کردبوو له‌ پیغه‌مبهره‌وه‌ (ﷺ)، ئه‌وه‌ی پێتان ده‌لیم لیم وه‌ربگرن، ئه‌وه‌ی باسی ناکه‌م زۆرم لیمه‌که‌ن، پاشان وتی: پیغه‌مبهر (ﷺ) پۆژیک هه‌ستا وتاری بۆ داین له‌سه‌ر ئاوێک ناوده‌برا به‌ (خم) له‌ نیوان (مکه‌) و (مدینه) دا. سوپاس وستایشی خوای کرد و نامۆژگاری کرد و یادی خستینه‌وه‌، له‌پاشدا وتی: ((دوای ئه‌مه‌ ئاگادارب،

ئەي ئادەمىزادەكان من بەشەرىكم نزيكە ئىردراوى خوا بىت و وەلامى بدەمەوه، من دووشتى گەورەتان بۇ بەجى دىلەم، يەكەميان: پەيامى خوايى، كەرىنمايى ونوورى تىدايە، پەيامى خوا بگرن و باوەشى پىدا بگەن. هانى دان بۇ پابەند بوون بە قورئانەوه. پاش ئەوه فەرمووى: ((بنەمالەى من (اهل البيت) يادتان دەخمەوه بە بنەمالەى من، يادتان دەخمەوه بە بنەمالەى من، يادتان دەخمەوه بە بنەمالەى من)) سى جار. (حصين) پىنى ووت: كىن بنەمالەى ئەو ئەي زىد؟ خىزانەكانى بنەمالەى ئەو نىن؟ وتى: خىزانەكانى بنەمالەى ئەون، بەلام بنەمالەى ئەو كەسىگە زەكاتى بۇ نەشىت دواى خوى، ووتى: ئەوانە كىن؟ ووتى: ئالى عەلى و ئالى (جعفر) و ئالى (عباس). وتى: هەموو ئەوانە بى بەشن لەزەكات؟ ووتى: بەلى.^{۱۱۱}

باسى پينجههه:

ئەوێ له سوورەتێ (الممتحنة) دا دەربارەى ئافره تان دابەزیووه:

ئەم باسەیش لەم بەشەنە پێك دێت:

یەكەم: لە دادپەرورەییەكانى ئیسلام و ئیپوردهیى لهگەل غەیری موسولمانان.

دووهه: ئەوێ دەربارەى تاقیکردنەوێ ئافره ته باوهرداره كۆچكردووهكان دابەزى.

سێ یهه: ئەوێ دەربارەى پەیمانى ئافره تان دابەزى.

چوارهم: سوود و وانه گرنگهكانى ئاو ئایه تهكه.

یەكەم: ئە دادپەرورەییەكانى ئیسلام و ئیپوردهیى لهگەل غەیری موسولمانان

خوای گهوره فهرموویهتی: ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٧) لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُنَافِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ
دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (٨) إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ
فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (الممتحنة: ٧-٩).

واته: نزیکه خوا خۆشهویستی و سۆز بهریا بکات له نێوان ئێوه و ئەواندا که
دوژمنایهتیتان لهگەل کردن لهوان و ههندیکیان باوهربینن، ههیشه خوا بهدهستهلاته،
ههه ئهه خوایهش لیخۆشبوو میهرهانه، چاوپۆشی لهرابردوو دهکات (٧) دلنیاش بن که
خوا قهدهغهى ئەوهران لی ناکات که چاکرهفتاری و دادپەرورەى بکهه لهگەل ئەه
کهسانهه دا جهنگیان دژ نهکردوون و دژایهتی ئاینییان نهکردون و له شوینهوارتان دهریان

نەكردوون، چونكە بەرپىستى خوا دادپەرورەرانى خۇشى دەوئىت (۸) بەرپاستى خوا تەنھا قەدەغەى ئەوھتان ئى دەكات كە پشتىوانى بىكەن لەوانەى كە جەنگيان بەرپا كرد دژى ئاين و دەريان كردن لە شوئىنەوارى خۇتان و پشتىوانى ئەوانيان كرد پۇلىان ھەبوو لە دەرکردنتاندا، ئەوھش پشتىوانيان بىكات و خۇشى بوئىن، جانا ئەوانە ھەر سەستەمكارن).

- روتكردنەوھىيەك دەريارى ناوھرۆكەكە :

سەرھەتاي سوررەتى (المحنة) بە نەھى كردن لە پشتىوانى و خۇشەويستى بۇ دوژمنانى خوا دەستى پىي كردوو، لەبەر ئەوھى كە ئەمە فەساد و خراپە و زيانى خىرا و پەلە و دەرەنگىشى بۇ دىن و دنيا تىايە.

خوای گەورە فەرەموويەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَاسْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَقَعْلُهُ مِنْكُمْ فَذَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ (۱)﴾ إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ كَفَرُوا﴾ (المحنة: ۱-۲).

واتە (ئەھى ئەو كەسانەى باوھرتان ھىناو، دووژمنانى من و دوژمنانى خۇتان مەكەنە دوستى گيانى بە گيانى، لە كاتىكدا خۇشەويستى و سۆزى خۇتانيان بۇ دەر دەبىن، بەرپاستى ئەوان بىباوھرپىش بوون بەوھى لەلايەن خواوھ بۇتان ھاتوو، ئەوانە پىغەمبەر و ئىوھىش دەرەدەكەن لە مەككە، لەبەر ئەوھى كە باوھر دەھىنن بە خوای پەرورەدگارتان. (ئەمەم بەگوى بىكەن) ئەگەر ئىوھ دەرچوون بۇ تىكۆشان لە پىناوى من و بەدەستەھىنانى پەزنامەندى مندا، بە نەھىنى خۇشەويستى خۇتانيان پىي دەگەيەنن، لە كاتىكدا من ئاگادارم بەوھى شارەدوتانەتەوھ و بەوھىش كە ئاشكراتان كردوو، جا ھەركەس لە ئىوھ كارى وا بىكات، ئەوھ بەرپاستى پىيازى پاستى وون كردوو (۱) ھەر كاتىك خاوەناسان

دەستەلاتيان ھەببەت و ئىيوەيان دەست بەكەبەت ئەو دەبنە دوژمنقان و دەست و زمانيان بەخراپە درىژ دەكەن بۆتان (بە ھەرچى بۆيان بەكەت) ئەوانە پىيان خۆشبوو و ئاواتيان خواستوو كە ئىوە لە ئاينەكەتان ھەلگەپىنەو.

خوای گەورە ئاگادارى و وورپاى داو دەربارەى سەرئەنجامى پىشتىوانى كردن و خۆشەويستى بۆ دوژمنانى خوا لە پۆزى قىامەتدا، بە جۆرىك كە تەنھا ئيمان و باوەر و كەردەو چاكەكان سوود بە بەندە دەگەپىنەت.

خوای گەورە ھەرموویەتى: ﴿لَنْ نَمُوتَ أَمْحَاكُمُ وَلَا نُؤَادُكُمُ يَوْمَ الْفِتَانِ نَقِيلُ بِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (الممتحنة: ۳).

واتە: (خزمان و پۆلەكانتان ھەرگىز فریادتان ناکەون، چونكە لە پۆزى قىامەتدا لە يەكەتان جیا دەكەتەو، بەراستى خوا پىنايە بەو كار و كەردەوانەى كە دەيكەن.)

پاشان خوای گەورە نمونەيەكى لە (بەرى كردن)ى ئىبراھىم و شۆپنكەوتوانى باوەرپدارى ھىناوہتەو، كاتىك خۆيان بەرى كرد لە كەسە نزىكە ھاوہلەدانەرەكانيان، خوای گەورە ھەرمووی: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِنْ يَأْتِ بِكُمْ آيَةٌ فَاسْتَغْفِرُوا لَكُمْ وَأَنَا أُمْلِكُ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (۴) رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ الْغُرُزَ الْحَكِيمَ (۵) لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ مِنْكُمْ جُودًا وَالْيَوْمَ الْآخِرُ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ فَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (الممتحنة: ۴-۶).

واتە: (ئەى ئيمانداران بەراستى لە ئىبراھىم و ئەوانەى لەگەلیدا بوون، نمونەيەكى چاكتان خراوہتە بەرچاو، كاتىك كە بە قەومەكەى خۆيانيان وت، دواى سالەھا بانگەواز، ئىمە بەرىن لە ئىوہ و لەو شتانەيش كە لە جىاتى خوا دەپەرستىن، ئىمە باوەرمان بەو دىن و ئاينەى ئىوہ نىيە، ئىتر دوژمنايەتى و ڕقەبەرايەتى لە نىوانماندا بەرپا بووہ تا ئەو كاتەى كە باوەر بە خوای تاك و تەنھا دەھيئن، جگە لەو بەلێنەى كە ئىبراھىم داى بە

باوكى و ووتى: پەرۋەردىگارا ھەر پىشتمان بەتۇ بەستوۋە و ھەر بۇ لاى تۇيىش گەپراوينەتەۋە، سەر ئەنجامىش ھەر بۇلاى تۇيە (۴) پەرۋەردىگارا مەمانكە بە ماىەى گومپرايى بۆئەۋانەى بىباۋەر بوون لىشمان خۇش ببە پەرۋەردىگاران، بەپراستى ھەر تۇ خواىەكى بالادەست و دانائىت (۵) سويند بە خوا بەپراستى لە سەرگوزەشتە و ژيانى ئىبراھىم و ئەۋاندا نمورنە و پىشەنگىكى چاك ھەيە، بۇ ئەۋەى چاويان ئى بكن، بۇ ئەۋ كەسەى كە ئاۋات و ئومىدى پەزنامەندى خواىە و لە پۇژى داۋايى دەترسىت و حسابى بۇ دەكات، ئەۋە با بزائىت خۇى زەرەر دەكات، چونكە خوا ھەر خۇى بىنپازە و شايستەى ھەمور جۆرە سوپاسىكە).

پاشان سوورەتەكە لە دياردەيەكى لىبۆردەيى ئىسلام لەگەل غەيرە موسولمانەكاندا دەدوئىت، ئەۋانەى كە دوژمنايەتى موسولمانان ئاكەن و لەگەليان ئاجەنگىن، ئىسلام بانگەۋازى كەردۆۋە كە چاكەيان لەگەل بكريت.

خوای گەۋرە فرمويەتى: ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۷) لَا يَتَّخِذُ اللَّهُ الْعَيْنَ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ أَن يَبْرُؤَهُمْ وَتُؤْتُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (۸) إِنَّمَا يَتَّخِذُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿المتعة: ۷-۹﴾.

ھۆكاری دابەزىن: ئىمامى (بوخارى) لە (صحیح) ھەمىدا، لە (اسماءى كچى ابى بكن) (خوا لىيان پازى بىت) گىپراۋىەتییەۋە (اسماء) ووتى: دايكم ھات بۇ لام كە بىپەرست بوو لە سەردەمى پىغەمبەرى خۋادا (ﷺ) منىش داۋاي پونكردنەۋى بىپارم لە پىغەمبەر

(ﷺ) کرد ووت: به راستی دایکم هات بۆ لام و ئاره زومه ندی بته کانه، ئایا په یوه ندیم له گه لئ هه بیئت و سهردانی بکه م؟ فهرمووی: به لئ په یوه نیت هه بیئت و سهردانی بکه. ^{٦٦٧}
ههروه ها (البخاری) له (صحیح) هه کیدا له (اسماء ی کچی ابی بکر) (خوا لئیان پازی بیئت) گنراویه تی یه وه که (اسماء) ووتی: دایکم هات بۆ لام سهردانی کردم که ئاره زومه ندی بته کان بوو له سهرده می پیغه مبهردا (ﷺ)، منیش پرسیارم له پیغه مبهردا (ﷺ) کرد: ئایا سهردانی بکه م؟ فهرمووی: به لئ (ابن عینه) ووتی: ئینجا خوای گه وره ئه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿لَا يَتَّهِاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ﴾ (الممتحنة: ٨). ^{٦٦٨}

ئیمهیش ده لئین: په ند و ئاموزگاری به گشتگیری و ته که نه که به تایبه ته ندی هۆکاره که وهرده گیریت. ئایه ته پیروزه که: ﴿لَا يَتَّهِاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ ئه وه ده گه یه نیت که هه موو چین و پۆله کان له (دین دووره کان) ده گریته وه به تایبه تی که سه نزیکه کان، که سهردان کردنیان و پاراستنی په یوه ندیه کانیان پیویست و واجبه، نه گهر بۆ بیباوه ریش بیئت، ئه و له سهر دینی خو یه تی و، ئه و که سه یشی سهردانی ده کات له سهر دینی خو یه تی، به رستی خوای گه وره فهرمانی داوه که چاکه له گه ل دایک و باوکدا بکریت، ته نانه ت نه گهر هاوه ل دانه ریش بن.

خوای گه وره له سووره تی (لقمان) دا فهرموویه تی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَسَنَةً أَمْرُهُمْ وَأَمْرُكَ عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّالَةٌ فِي عَمَلٍ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ (١٤) وَأَنْ جَاهِدَكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَأَتِمَّ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (لقمان: ١٤-١٥).

٦٦٧-رواه البخاري في صحيحه كتاب الهبة باب الهبة للمشرکين. ورواه مسلم في صحيحه كتاب الزكاة باب فضل انفقة و الصدقة على الأقرين والزوج والأولاد و والدين ولو كانوا مشركين. حديث (١٠٠٣).
٦٦٨-رواه البخاري كتاب الأدب باب صلة الوالد المشرك حديث: ٥٩٧٨.

واته: (ليردهدا خوا ئاموزگار ييه كان له دهمى لوقمان وهرده گريئت و خوى ئاموزگاريمان دهكات و دهفرمويت): ئيمه فرمانمان داوه به ئاده ميزاد به چاكره فتارى له گهل دايك و باوكيدا، دايكى به نيش و نازار و لاوازي و بيتاقتيهكى زوره وه (به پيستي سكي نو مانگ) هلى گرتوه، برينه وهيشى له دواى دووساله، فرمانمان پيدا كه ئهى ئينسان سوپاسگوزارى منيش و دايك و باوكيشت به، دنيا بن كه گهرانه وتان هر بولاي منه (١٤) نه گهر دايك و باوكت كوششيان له گهلتا كرد، تا بهيى هيچ به لگه و زانياريهك هاوهل بؤ من بريار بدهيت، نه وه فرمانداريان مهبه و به قسه يان مهكه، له دنياشدا هاوپى و هاوهل و خزمهتگوزاريكى چاكبه بويان، له هه موو بارودوخيكدا، شويى ريبازى ئه وانه بكه وه، كه بؤ لاي من گهراونه ته وه، له وه دوا گهرانه وتان هر بولاي منه، جا هه وائتان دهمى به و كار و كرده وانهى كه ده تان كرد..).

ئيسلام دينى ليبوردهيى و ئاسانكار ييه له شريعت و دروشمه كانيدا، له حاله تى ناشتى و له جهنگيشدا، به زه يى و ميهره بان ييه بؤ لاوازان و پيشتوان ييه بؤ سته مليكراوان، و دادپهروه ريشه بؤ داگيركراوان و ژيرخراوان.

* زانا (الشيخ الصابوني) ده ليت: (... پيغه مبهري خوا (ﷺ) فرمانى كرد به (اسماء) كه سهردانى دايكى بكات و په يوه ندى نه چرپي نيت و ديارى يه كه شى ئى وهر گريئت و پي زى لي بگريئت و چا كه يشى له گه لدا بكات، شريعتى ئيسلام له سهر نه وه راگيركراوه كه سه لامهت بين له گه ل كه سيكدا كه له گه لمان سه لامه ته، و جهنگ له گه ل كه سينك بكه ين كه دوژمنمانه، يان ريگاي بانگهواز ده گريئت و بهر به ستى بؤ دروست دهكات له بهر دهمى خه لكيدا و خه لكى ئى دوور ده خاته وه، مه به ستى ئيسلام نه وه يه كه خه لكى له ژير ئالاي ﴿إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ كؤ بكاته وه، و برا و خوشه ويستى يه كتر بن، هاوكارى يه كتر بن له سهر چا كه كردن و له خوا ترسان، ئينسان له م دنيا يه دا له بهر بير و بؤ چونه كه ي ده ژى، و ده يكات به مه سه له ي گه وه و له پيش له گه ل خو يى و هه موو خه لكيدا، نابيت كي شه و گرفت له گه ل بهر زه وه نديدا هه بيت، و نابيت كوشتار له سهر ده مارگيرى هه بيت له پارچه زه وييه كدا يان له عه شيره تي كدا يان له سهر ره گه ز يان له سهر نه سبه، به لكو جيهاد و

تيكۆشان بۆ ئهوه دهبيت كه وشهه خواي گهوره بهرز و بالا بيت و دهبيت بۆ ئهوه بيت كه شهريعههتي خوا بهرنامه و مهنههچ بيت و له ژياندا جيبه جي بكریت، له بهر ئهوه نابيت دوورژمنايههتي كه سينك يان لايهنيك بكریت كه سهلامهته و ناشتي دهويت و دلسۆزه، بهلكو شمشير و چهك له سهركهس و لايهنيكه كه سنور دهشكێنن و فساد و خراپه بهرپا دهكهن و دهياندهويت فساد له زهويدا ههله گيرسينن. ئهوه فهلسهفههتي ئيسلامه بهرامبهر جيهاد و تيكۆشان).^{٦٦٩}

دووهم: ئهوهي دهرپارهي تاقى كردنهوهي ئافرهته باوهرداره كوچكردووهكان دابهزي

خواي گهوره فهرموويهتي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مِهَاجِرَاتٍ فَاسْتَحْجُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا مَرْجِعَهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَنْ هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَكَأَمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَأَتَوْهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَمْكُحُوهُنَّ إِذَا أَتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُفَّارِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكَ كُنْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ (١٠) وَإِنْ فَانَكُمُ شَيْءٌ مِنْ أَمْزَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابْتُمْ فَاذْكُورُوا الَّذِينَ دَهَبَتْ أَمْزَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ (الممتحنة: ١٠-١١).

واته: (ئهه ئهوانهه باوهردان هيناهه كاتيك ئافرهته ئيماندارهكان كوچ دهكهن و دين بۆ لاتان، تاقبيان بكهنهوه و بهووردي پرسياريان ئي بكهن سهبارته به كوچ و هوو هاتنهكهيان، خوا ئاگاداره به ئيمانكهيان، جا ئهگهر زانيتان باوهردارن، نه ئهه ئافرهتانه چه لالی نهو بۆ باوهرانهه نه ئهو بۆ باوهرانههيش چه لالن بۆ ئهه ئافرهته ئيماندارانه، نهو مارهيههه كه ميژده كافرهكانيان خهرجيان كردووه بۆيان بگيژنهوه، ئيتير هيچ

رهخنه يه كيش له سهرتان نيبه ئه و ئافره تانه ماره بكه، كاتيك ماره بيان بدهنى، ئافره تانى كافر مه هيلنه وه لاي خو تان، واته ماره يان مه كه، ئيوه يش ئه ئيمانداران، نه گهر مه سره فيكتان كردووه له ئافره تيكي كافردا داواي بكه نه وه، ئه وانيش نه گهر مه سره فيكيان كردووه له ئافره تيكي ئيمانداردا با داواي بكه نه وه، ئا ئه وه حوكم و فهرمانى خوايه كه خوئى فرمانه وايى دهكات له نيوانياندا خواي گهره يش هه ميه شه زانا و دانايه (١٠) خو نه گهر يه كيكيان هه نديك له هاوسه رانقان گه پانه وه بو ناو كافران، له وه و دوا جهنگ له نيوان ئيوه و كافراندا به رپا بوو و سهركه وتن به سهرياندا، ئيوه له دهسكه وتى ئه و جهنگه زهره رى ئه و ئيماندارانه ببژيرن كه خيزانه كانيان پويشتوون، له و خوايه بترسن كه ئيوه هه ميه شه برودارن پئي).

هوكارى دابه زيني ئايه ته كان

پيشه وا (الواحي) له (اسباب النزول) دا له (ابن عباس) وه (خوا لييان پازى بيت) هيناوي تي، ده ليت: كافران و هاوه لدانه رانى مه ككه، له گه ل پيغه مبه رى خوا دا له سالى (حديثه) دا په يماننامه يه كيان به ست و پيك كه وتن، له سه ر ئه وه ي كه هه رچى له خه لكى مه ككه هاته ناو ئه وان بيگيرنه وه بو يان، هه ركه سيش له خه لكى مه ككه له هاوه لانى پيغه مبه ر هاته وه ناو كافرانى قوره يش ئه وه بو خو يان، له سه ر ئه مه نوسراو يكيان نووسى و موريان كرد، ئينجا (سبيعه ي كچى العرثى الاسلمى) له دواي نوسراوه كه هات و پيغه مبه ريش (ﷺ) له (حديثه) بوو، گه يشت به مي رده كه ي، كه مي رده كه ي كافر بوو، مي رده كه ي وتى: ئه ي محمد، خيزانه كه مم بو بگيرته وه، به راستى تو مه رجت وا دانا وه بو مان كه هه رچى هات بو لاي تو بو مان بگيرته وه، خو ئه وه تا هيشتا نوسراوه كه ووشك نه بو ته وه، ئينجا خواي گهره ئه و ئايه ته ي دابه زان.

٦٧٠

* ههروهها له (اسباب النزول) ی (السیوطی) دا: {بهراستی (ام کلثوم) ی کچی (عقبه) ی کوپی (ابی معیط) له کاتی پهیماننامه کهدا کوچی کرد، ئینجا دوو براکهی که (عمارة و الولید) که کوپی (عقبه) بوون، دهرچوون تا گهیشته لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) و قسهیان له گهل کرد دهربارهی (ام کلثوم) که بویان بگپریته وه، ئینجا خوی گه وه بۆ پیغه مبهری (ﷺ) پونکرده وه، که ئه و پهیمان و پیکه و تنه ی له نیوان ئه و و نیوان هاوه لئانه راندایه، به سهر ئافره تاندا جی به جی نابیت، و پیویست ناکات بگه پرنیته وه بۆ لای هاوه لئانه ران، ئینجا خوی گه ورهیش ئایه تی (الامتحان) ی دابه زاند...} ٦٧١

ته فسیری شیکاری ئایه ته کان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه مه بانگکره له خوی گه وه وه بۆ بهنده باوه پداره کانی.

﴿إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ﴾ کاتیک ئافره ته باوه پداره کوچه رییه کان له شوینه ی که کافرانی لاین هاتن بۆ لای ئیوه که باوه پدارن.

﴿فَأَسْحَرُون﴾ تاقیان بکه نه وه، بزائن ئایا به راست ئه وان باوه پدارن؟ یان هاتوون له بهر نه وه ی که رقیان له میرده کانیان بووه یان مه به ستیانه له دنیا دا شتیکیان ده ست بکه ویت؟

تاقی کردنه وه کهیش به م جوړه بوو که (ابن عباس) ده فهرمویت: بلی به خوا له بق و قینی میرد نه هاتووم، به خوا به نیازی دهرچون له خاکیک بۆ خاکیکی تر نه هاتووم، به خوا نه هاتووم له بهر خوشه ویستی خوا و پیغه مبهر (ﷺ) نه بیت ئه گه ر ئافره ته که له سهر نه وه سویندی بخواردایه، ئه و مارهی و خه رجییه که ی ده داته وه به میرده که ی و نه یده نارده وه. ٦٧٢

٦٧١ - اسباب نزول للسیوطی بهامش تفسیر الجلالین ص/ ٧٦٥-٧٦٦ به ده سکاریه وه.

٦٧٢ - زاد المیسر لابن الجوزی ٢٤٠/٨.

* (الزمخشري) دهليت: (ناوی نان (مؤمنات): چونكه به زمانيان راستيان ووت و شه هاده تيان هينا و شتيكيان ئى دهرنه كهوت كه نهفى ئه مه بكات، يان به ريز و پاريزهر بوون بۆ دامه زراوى ئيمانكه يان له و تاقى كردنه وه يه دا).^{٦٧٣}

﴿اللَّهُ أَغْلَبُ بِإِيمَانِهِ﴾ خواى گه وه زانا و ئاگاداره به هه موو شتيك، نهيني به ناوه پۆكى شته كان و شته شاراوه كان هه يه، هه روه ها ئاگاداريشه به ئاشكرا و دياره كان.

* زانا (الزمخشري) دهليت: (ئه گهر و ت: ئايه ته كه ي خواى گه وه ﴿اللَّهُ أَغْلَبُ بِإِيمَانِهِ﴾ سودى چى ده بيت، كه باوه ر و ئيمانكه يان شتيكى زانراوه و گومانى تيا نيه؟ دهليت: سوده كه ي ئه وه يه كه پوون ده بيته وه، بيگومان پنگايه ك بۆ ئيوه نيه كه نه فس و ده روتتاني پى د لنيا بيت و دل هه ست به وه بكات و بزانيه كه ئيمانيان هه يه، بيگومان ئه وه شتيكه كه خواى گه وه خوى هه لى بژاردوه، به راستى ئه وه ي كه تاقى كردنه وه ئه نجامى ده دات بريته له به ده ست هينانى زانيارى پيوست له كاره كه دا).^{٦٧٤}

﴿بِإِنْ عَلِمْتُمْ مِنْ مُؤْمِنَاتٍ﴾ ئه گهر زانيتان كه باوه پدارن به هوى ئه وه ي كه له تاقى كردنه وه كه وه بۆتان ده رده كه و يت.

﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ ده يانگيرنه وه بۆ لاي كافر و بى باوه پان، چونكه ئافره تى باوه پدار بۆ كافر هه لال و دروست نيه، هه روه ك چۆن پياوى هاوه لدانه ر بۆ ئافره تى باوه پدار هه لال نابيت.

﴿وَأَنْ هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَكَأَمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾ نه ئافره ته باوه پداره كان بۆ كافران و هاوه ل دانهران هه لال.

﴿وَأَتَوْهُ مَا اقْتَبُوا﴾ ئه و ماره يى و خه رجيه يى كه ميترده كافره كانيان خه رجيان كردوه بويان، بويان بگيريه ته وه و بيانده نه وه ئه م بپياره به لگه يه له سه ر ليبورده يى و

^{٦٧٣} - الكشاف ٥١٧/٤.

^{٦٧٤} - الكشاف ٥١٨/٤ به كورتى و به ده سكاريه وه.

دادپەرۋەرى ئىسلام، ھېكمەتلىك ھەم گەپلەندەنەن ھەم مەرھۇمى ئەو ئافرىتانە بۇ مېردە كافرەكانيان، بۇ ئەۋەى كە دوو خەسارەت و زىيانيان بەيەكەۋە لەسەر كۆ نەبىتەۋە: خەسارەتى خىزانەكەيان و خەسارەتى ئەو خەرجى و مەرھۇمى يەى كە كردوويانە بۇيان. - (مقاتل) دەلىت: ئەمە كاتىك دەبىت كە موسولماننىك ئەو ئافرىتە بخوازىت، خۇ ئەگەر كەس نەيخواست، ئەۋا ھېچ شتىك بۇ مېردە كافرەكەى ناگەپىنرېتەۋە.^{٦٧٥}

(قتادە) دەلىت: ھوكم و بېرىارەكە لەگەپانەۋەى مەرھۇمى و خەرجى لەو ئافرىتانەدا دەبىت كە لەناو پەيمانەكەدان، خۇ ئەگەر كەسنىكان پەيمانى نەبوو لەگەل موسولماناندا ئەۋا مەرھۇمى كە ناگەپىنرېتەۋە بۇ ھاۋسەرە كافرەكانيان.

زانا (القرطبي) پاش ئەۋەى كە بۇچونەكەى (قتادەى ھېناۋە، دەلىت: كارەكە بەم شىۋەيەيە كە خۋاى گەۋرە فەرموويەتى: ﴿وَكَأَجْنَحٍ عَلَيْكُمْ أَنْ تَكْخُوهُمْ إِذَا أَكْبَهُمْ أَجُورَهُمْ﴾.

واتە: ھېچ گوناھىكتان لەسەر نىيە ئەو ئافرىتە كۆچەرىيانە مەرھۇمى كاتىك مەرھۇمىكانيان بەدەنى، كاتىك كە موسولمان دەبن و عىدەكەيان تەۋاۋ دەبىت.

﴿وَكَأَنَّهُمْ كُفَرٌ﴾ دەست مەگرن بەسەر ھېچ لە ئافرىتە بى بېواكاندا و لەسەر ئەۋە مەمىننەۋە كە مەرھۇمى بېرن، واتە ھەر كەس ھاۋسەرىكى كافرەى ھەبوو داۋى دابەزىنى ئەم ئايەتە با لىلى جىا بېيىتەۋە، چونكە بە خىزانى ئەو ئاژمىردىت، و ھەر كەس خىزانەكەى لىلى پاشگەز بوويەۋە و گەپايەۋە بۇ لاى كافران ئەۋا پەيوەندى پارىزراۋى بەۋانەۋە پىچراۋە واتە: پەيمانى ھاۋسەردارى ھەلۋەشاۋەتەۋە. ﴿وَأَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا﴾.

واتە: داۋاى بىكەنەۋە ئەۋەى خەرجتان كردوۋە لەمەرھۇمى لە خىزانەكانتاندا كە پەيوەندىيان كردۆتەۋە بە كافرانەۋە، و با ئەۋانىش - واتە كافران - داۋاى ئەو خەرجى و

مارەییە بکەنەوێه که داویانە بە خێزانەکانیان که کۆچیان کردووێه و بوونەتە هاوسەری ئێوێه موسوڵمان، دواى ئەوێه که موسوڵمان بوون.

﴿ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ بِكُمْ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ ئەى موسوڵمانان ئەوێه که باسکرا بۆتان، ئەوێه حوکم و بڕیارى خوا بوو، که بۆ ئێوێه داناوو، و بەرژەوێه و سەرفرازی ئێوێه تیاى بۆ دنیا و بۆ قیامەتتان، و لێى جیا مەبنەوێه، و خواى گەورە زانایە بەوێه که بۆ بەندەکانى چاکە زوو بێت یان درەنگ، و شەرى خوا لەسەر بڕیار و حوکمى بەرز و بەنرخ مەبەستى بەرز و پێرۆز بنیات نراو.

﴿وَإِنْ فَكَّكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَمْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعاقِبْتُمْ فَأَتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَمْوَاجُهُمْ مِنْكُمْ مَا أَتَقُوا﴾ (الممتحنة: ١١). خو ئەگەر یەكێك یان هەندێك لە هاوسەرانتان گەڕانەوێه بۆ ناو کافران لەوێه دوا جەنگ لە نێوان ئێوێه و کافراندا بەرپا بوو و سەرکەوتن بەسەریاندا، ئێوێه لە دەسکەوتى ئەو جەنگە زەرەرى ئەو ئیماندارانە بێژێرن که خێزانەکانیان پۆشتووون.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَتَمَّ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (الممتحنة: ١١). لەخوا بترسن و لە کارەکانتاندا ئاگاتان لە خوا بێت، و ئاگادارى سزاکەى بن ئەگەر سەریچی فەرمانەکانتان کرد، که ئێوێه هەمیشە بپروا دارن پێى.

سى یەم: ئەوێه دەربارەى پەیمانى نافرەتان دا بەزى

خواى گەورە فەرموویەتى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهَتَّانٍ بُعِثَ بِهِ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَمْرٌ جَلِيلٌ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ قَاتِلُهُنَّ وَاسْتَغْفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (١٢) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَوَلُّوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَسُوءُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ (الممتحنة: ١٢-١٣).

لهم ئایه ته پیرۆزانه دا پونکردنه وهیه که له خوای گه وره وه بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) کراوه، ده باره ی چۆنیتی په یمانی ئافره تان، په یمان دان و بریاری په یمانه که، په یمان وه رگرتن له سه ر تیگۆشان و، گوپراهلی و پشتیوانی کردن بۆ دینی خوا.

پیغه مبه ر (ﷺ) کاتیگ په یمانی له ئافره تان وه رگرتن دهستی نه خسته سه ر دهستیان وه که نه وه ی که بۆ پیاوان ده یکرد، چونکه ده ست خسته ناو دهستی ئافره تی نامه حره م حه راهه و پینگه پینه دراوه.

* له هه ردوو (صحیح) ه که دا هاتوه، له (عائیشه) وه (خوالیی پازی بیّت) فه رموی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) هه ر که س کۆچی بکرایه بۆ لای له ئافره تانی باوه ردار به م ئایه ته تا قی ده کرده وه ﴿إِنَّمَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ هه تا ﴿غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ عائیشه فه رموی: هه ر که س دانی بنایه به و مه رجانده که له ئایه ته که دا هاتوه له ئافره ته باوه رداره کان، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پنی ده فه رموویت: نه وا به وته و گوفتار په یمان ئی وه رگرتیت، و سویند به خوا هه رگیز دهستی نه دا له دهستی ئافره تیگ له په یمان وه رگرتندا، ته نها به وته و گوفتار په یمانی ئی وه رده رگرتن، ده یفه رموو: له سه ر نه وه په یمان ئی وه رگرتیت.^{٦٦٦}

- پایه کانی ئه م په یمان وه رگرتنه وه که ئایه ته که پونی ده کاته وه بریتین له: ﴿أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ پایه ی یه که م له م په یمانه دا بریتی بوو له پاککردنه وه ی عه قیده و بیرو باوه ر بۆ خوای گه وره، که خوای گه وره تا که و ته نها یه و هاوه لی نییه پیو یستی به که س نییه و هه موو که س پیو یستی به خوا یه، عه قیده و بیرو باوه ری پاکیش بریتی یه له: بنه مایه کی به هیژ و قه لایه کی قایم و پته و و تیشکیکی پوون و پونا که. ئیسلام له سی ووشه پینگ دیت: (عقیده، شریعه، أخلاق).

﴿وَكَاسِرُونَ﴾ پونکردنه وه ی پایه ی دووه مه له په یمانه که نه می کردنه له دزی، که بریتی یه له بردنی شتیگ به نه ینی و سته می که که لیخو شبوونی نییه، له سه ر خیانه ت و نا پاکی و دوژمنایه تی ده کریت و نه فی نیمانیش ده کات .

﴿وَكَاتَرَيْنَا﴾ زینا و داوین پیسی له ناشرینترینی تاوان و خراپهیه، تاوانیکی زۆر گهوره و ناشرین و ئابرویهره و سزاكهی زۆر سهخت و ئازاراوییه و زیانی گهورهی ئی دهكهوێتهوه، ئافرهتی باوهرداری پستگۆ: پاك و داوین پاك و ئەمین و پارێزداو و بهپێژه. ﴿وَكَاتَمُنَا أَوْلَادَهُنَّ﴾ خۆای گهوره نههی کردوو كه منداڵ بكوژیت به ههر شیوهیهك بێت كه لهناو كۆمهنگای دواكهوتودا بلاوه... ﴿وَكَاتَمُنَا بَهْتَانَ بَشَرَتِهِ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَمْرُجُلِهِنَّ﴾ ئافرهتی سهردهمی نهفامی ئهگهر له میژدهكهی بترسایه لهبهر نهزۆکی تهلاقی بدات، ئهوا مندالێکی ههڵدهگرتهوه و نیسبهتی دهدايه لای میژدهكهی ئهههش به درۆ و بوهتان تا لای میژدهكهی بهمايهتهوه.

خاوهنی تهفسیری (الكشاف) دهلیت: (ئافرهت مندالێکی ههڵدهگرتهوه، به میژدهكهی دهوت ئهوه مندالی منه له تۆ، بوهتانێکی درۆ و ههڵبهستراوی دروست دهکرد له نێوان دهست و پێ، خۆیدا لهسهه ئهومندالهی كه نوساندبووی به سنگیهوه، ئهم درۆ و بوهتانهی بۆ میژدهكهی دروست دهکرد، چونكه ئهو سهكهی كه منداڵ ههڵدهگریت له نێوان دوو دهست دایه و ئهو شوێنهیشی كه مندالهكهی لێ دێته دهر له نێوان ههردوو قاچدایه).^{٦٧٧}

﴿وَكَاتَمُنَا فِي مَعْرُوفٍ﴾ خۆای گهوره نههی کردوو كه سهپێچی فهرمانی پێغهمبهر (ﷺ) بکهن گوێزایهلی کردنی واجب و پێویسته لهسهه ههموو موسولمانێکی پیاو و ئافرهت.

خۆای گهوره فهرموویهتی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٣١) قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾
عمران: (٣١-٣٢)

ۋاتە: (ئەي پىغەمبەر ﷺ) بە ئىمانداران) بلى: ئەگەر ئىۋە خواتان خۇش دەۋىت دە شۇنى مەن بىكەن و لە فرمانى مەن دەر مەچەن، ئەو كاتە خاۋىش ئىۋە خۇش دەۋىت و لە گوناھ و ھەلەكەتلىك خۇش دەۋىت، ئەو خاۋىش لىخۇشبوو مېھرىبانە، (دووبارە) پىيان بلى: فرمانبەردارى خوا و پىغەمبەر بىن، خۇ ئەگەر سەرپىچى بىكەن و پىشتى تى بىكەن، ئەو دىلنابىن خوا بى باۋەردارى خۇش ناۋىت).

خاۋى گەرە فرەموۋىتە: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْهَوْا﴾ (الحشر: ۷).

ۋاتە: (ئەۋەي كە پىغەمبەر ﷺ) پىنى بەخشىۋەن ۋەرى بىگەن و ھەر فرمانىكى پىدان بە گۈيى بىكەن، و قەدەغەي ھەر شىئىكى ئى كەردەن مەيگەن).

پىغەمبەر ﷺ فرەموۋىتە: (ھەموو ئوممەتەكەم دەچەن بەھەشتەۋە تەنھا ئەۋانە نەبىت كە پەتى دەكەنەۋە) ۋەترا: جا كى پەتى دەكەتەۋە ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ فرەموۋى (ھەركەس گۈنپارەلى مەنى كەرد دەچىتە بەھەشت و ھەركەسىش سەرپىچى مەنى كەرد ئەۋە پەتى كەۋتەۋە).^{۱۷۸}

﴿فَبَايَعْنَهُمْ وَأَسْغَفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (المتحنة: ۱۲).

ۋاتە: ئەي پىغەمبەر ﷺ پەيمانلىق لەگەل بەستە و لە خوا داۋاي لىخۇشبونىيان بۇ بىكە، چۈنكە بەپراستى خوا لىخۇشبوو مېھرىبانە).

رونكردنەۋەيەك:

ھەرۋەك چۈن لە سوۋرەتى (المتحنة) نەي كەردەن لە خۇشەۋىستى و پىشتىۋانى بۇ دوژمنانى خوا دەستى پى كەرد، ئەۋە بەپراستى كۇتايى يەكەشى برىقىيە لە دىنيا كەردەۋەي ئەۋە نەي كەردەن و يادمان دەخاتەۋە. خاۋى گەرە لە كۇتايى سوۋرەتەكەدا

ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَسُؤُا الْكَافِرُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ (الممتحنة: ۱۳).

واته (ئهی ئەوانهی باوه پتان هیناوه پشت مەبەستن بە کەسانیک خوا خەشمی ئی گرتوون و دوستایەتییان مەکن بیگومان ئەوانە ناوێد و بێ هیوا بوون لە پاداشتی قیامت، هەروەکو کافران ناوێد بوون لە گەرانه وە ی نیشته جێکانی گۆرستان).

سوود و وانه گرنه کانی ناو ئایه ته کان به بۆنه ی یه کیک له پایه کانی په یمانه وه

﴿وَلَا يَسْرِقْنَ﴾ بهم بۆنه یه وه ئەو فەرموده یه ده هیئین له (صحیح ی بخاری) که (عائیشه) (خوالیی پازی بیّت) هیناویتی ده لیت: (هندی کچی عتبه) ووتی: ئهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) به راستی (اباسفیان) پیاویکی به خیل و ڕه زیله، شتیکی خواردنی وام ناداتی که به شی خۆم و مندالکهم بکات، تهنه ئه وه نه بیّت که به نه ئینی لیتی ده بهم و ئەو پیی نازانیت؟ پیغه مبهر (ﷺ) فەرمووی: تویش نه وه نده ی که به شی خۆت و مندالکهم بکات لیتی ببه به لام به چاکه. ^{٦٧٩}

حوکمی مندال له بار بردن له ئیسلامدا

به بۆنه ی ئەم ئایه ته وه: ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ يَهُودُ بْنُ نَسْرٍ نَهْ أَيْدِيَهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ﴾ له بار بردنی کۆرپه: بریتییه له له ناو بردنی کۆرپه که، که هیشتا دروست بوونه که ی ته واه نه بووه بۆنه وه ی پیش ته واه کردنی ماوه که ی له (پهحم) دا، نه مینیت. ^{٦٨٠}

^{٦٧٩} - رواه البخاري في صحيحه كتاب النفقات باب إذا لم ينفق الرجل.

پيشه و بنهچهي ووشكه واته: قهدهغه كردن، پيشهوا (ابو حامد الغزالي) له كتيبې (الاحياء) دا ددربارهي (العزل في الجماع) خو گرتنهوه له جوت بووندا، دهليت: (ئوه وهك له باربردن و زينده به چال كردن نيه، چونكه هم دوانه تاوان و گوناهيكن له سر شتيك نه جام ددرين كه به دهست هاتون، هروها پلېشي هيه، يه كه پلېشي بريتيه له وهي كه (نطفه) بكهويته ناو رحم و تيكل به ناوي ئافره ته كه ببيت و ئاماده بيت كه ژيان وهر بگريت وله ناو بردني ئوه تاوانه، نه گهر بوو به (مضغه) و (علقة) ئوه تاوانه كه قورستر و خراپتره، و نه گهر پوحي كرا به بېردا و دروست بوونه كي ته واو بوو، ئوه تاوانه كي زياترو گهرتر دهبيت، و نه وپېري تاوان و خراپه كيش له تاوانه كېدا دواي جيا بونه وهيه تي كه زيندووه).^{٦٨١}

* بهم جوړه و بهراستي زانا موسلماننه كان كو و يه كدهنگن له سر حرامې له بار بردني كورپه پاش ئوهي كه پوحي دهكريت به بېردا واته پاش (١٢٠) پوژ كه دهبيت كورپه، له بار بردني پاش پوچ كردن به بهر كورپه كېدا به يهك لايهني حرامه ته نها له يهك حاله تدا نه بيت، نه ويش كاتي ك كه مانه وهي كورپه كه ببيت مه ترسي له سر ژياني دايكه كه، پزېشكاني خاوهن متمانه يش شايه تي ئوه يان داوه و به دنياييش زاناياني فيقه پنگه يان به وه داوه، به لام پيش ئوهي كه پوحي به بېردا بكريت، ئهوا پراو بوچووني جياواز له نيوان زاناياني (فيقه) دا له سېري هيه، وهك له خواره وه پووني دهكه ينه وه.

يه كه م: بوچووني حه نه فييه كان

حه نه فييه كان له م مه سه له يه دا دوو بوچونيان هيه :

يه كه م: پيش پوچ كردن به بهري كورپه كېدا حرامه له بار بريت به بي بووني (عذر)، بيگومان ناو (مني) پاش ئوهي كه و ته ناو رحم، نومېدي ژياني لي دهكريت، و حوكمي ژياني هيه، هر وهك هيكه ي گيانله بهريك كه پراو كردني حرامه، كه سيك كه ئي حرامې

بهستوه، هيلكهكه بشكىنيت ئهوه تاواني كردوه، چونكه ئهسل و بنهپهتى راوهكهيه.^{٦٨٢}

بوچونى دووهم: ريگه دان به لهبار چونهكه پيش پوونبونهوى ئهوى كه شتيك دروست بوويت، (الكامل بن الهمام) له كتيبي (فتح القدیر) دا دهليت: ريگه دهدریت به لهبار بردنى دواى سكهپوون كه هيشتا شتيكى واى ئى دروست نهبوويت.^{٦٨٣}

(ابن نجيم المصري) له كتيبي (البحر الرائق) دا دهليت: ئهگه ئافرهتيك چارهسهرى كرا بهوى كه مندالهكهى لهبار بهريت، تاوانبار نابيت ئهگه پوون نهبوويهوه كه شتيكى وا دروست بوويت.^{٦٨٤}

لهو (عذر) انهى كه دروست و وهگراون بو لهباربردن لهلاى حهنهفيهكان، ئهويه كه خاوهنى (الفتاوى الحانية) باسى كردوه، كه ئه و ئاييبنيت لهبار چون پيش پوچ بهبهردا كردن هبیت مهگه به (عذر) يك، وتويهتى: (ئافرهتى شيردهر، ئهگه تيايدا دهركهوت سكى هيه و شيرهكهى بپايهوه و له تواناي باوكيشيدا نهبوو دايهنيكى بهكرى بو بگريت، و دهشترسا مندالهكهى لهناو بجيت، ئهوا وتويانه: ريگه دراوه كه خوينهكهى بيته خوارهوه لهبهه ئهوى كه هيشتا سكهكهى (نطفة) يان (علقة) يان (مضغة) يه و ئهندامهكاني دروست نهبوون، و ئه و ماويهشيان به ئهندازهى (١٢٠) پوژ داناوه، بىگومان ريگهى پى دهدریت كه ئه و سكهى لهناوبهريت به كاريك كه خوينهكهى بيننه خوارهوه، هيشتا نهبوته مروؤ، ريگهى پى دهدریت بو پاراستنى مروفيكى زيندوو).^{٦٨٥}

پيرهوى ماليكييهكان: لهباربردنى حهرامه پيش پوچ بهبهردا كردن وهك يهكه ئيتير پيش چل پوژ بيت يان دواى چل پوژ. له (الشرح الكبير) ي (الدرديرى) (فيقه المالكية) دا

٦٨٢- الفتاوى العانية (فتاوى قاضيخان للإمام فخردين حسن بن منصور الأوزجندی الفرغاني الحنفى ٣: ٤١٠.

٦٨٣- فتح القدیر للكمال بن الهمام ٢: ٤٩٥.

٦٨٤- البحر الرائق شرح كنز الدقائق ابن نجيم المصري ٨: ٢٢٢.

٦٨٥- الفتاوى العانية ٣: ٤١٠.

ھاتوۋە: (رېگە ئادرېت مەنىيە پېك ھاتوۋەكە لە پەھمدا بخىرتە دەرەۋە با پېش چل پۇش بېت، كاتېك پۇخى بەبەردا كرا، ئەۋە بە كۆ دەنگى ھەرامە).^{٦٨٦}

- پېرەۋى شافەييەكان: لاي شافەييەكان لەباربەردن دواي چل پۇش ھەرامە، ئەمە بەرېكەۋتن و بۇ چوۋنى زانايانى مەزھەبەكە، و لەپېش چل پۇش زانايان پراو بۇچوۋنى جياۋازيان ھەيە كە قسەي دروست و پەسەندىش لايان ئەۋەيە كە ھەرامە لە (نەپائە المحتاج) دا ھاتوۋە: ((زانايان پراو بۇچوۋنى جياۋازيان ھەيە دەربارەي (نطفە) لەپېش چل پۇش دا، لەسەر دوور بۇچوۋن: وتراۋە: ھوكمى لە باربەردن و زىندە بەچال كەردنى بەسەردا جى بەجى نايېت، ھەرۋەھا وتراۋىشە: ھەرامە و رېگەي پى ئادرېت كەلەناو بېرىت و ھۆكاريك بۇ دەر كەردنى لە ناو پەھم نىيە پاش ئەۋەي كە تيايدا جىگىر بوۋە، بە پېچەۋانەي (عزل) كە گرتەنەۋەي ئاۋى مەنىيەكەيە پېش ئەۋەي بېچتە ناو پەھم، واتە فېرى بىرېتە دەرەۋە).^{٦٨٧}

* (الشبرا المسلي) لە (حاشية) يەكەيدا دەلىت: (زانايان پراو بۇچوۋنى جياۋازيان ھەيە لە بەكارھىنانى ھۆكاريكدا بۇ فېرىدانى (نطفە) بۇ دەرەۋەي پەھم پاش جىگىر بوۋنى. (ابو إسحق المروزي) دەلىت: رېگە پېدراۋە كە (نطفة) و (علقة) فېرى بىرېتە دەرەۋەي پەھم. و ئەۋەي لە (ابى حنيفة) و (الإحياء) ي (الفزالي) يەۋە نەقل كەردوۋە لە بەشى (العزل) دا كە دەلىت: ھەرامە، لەبەر چەند لايەنېك، چۈنكە دواي جىگىر بوۋنى مەيلى بەلەي ئەۋەدايە كە دروست بېيت و ئامادەيە بۇ ئەۋەي كە پۇج بىكرېت بە بەرىدا، ھەك (عزل) نىيە).^{٦٨٨}

* پېرەۋى ھەنبەلىيەكان: رېگە بە ئافرەت دەرىت كە (نطفة) فېرى بىرېتە دەرەۋەي پەھم پېش چل پۇش بە چارەسەرىكى رېگە پېدراۋ، لەمەۋە ۋەردەگىرېت كە لەباربەردنى بە خۇراك يان خواردنەۋەي چارەسەرىك كە رېگە پېدراۋ بېت لەم ماۋەيەدا ھوكمەكەي دروستە، و (ابن قدامة) لە (المغني) دا ھىناۋىتى: (بەراستى ھەركەس بىكىشىت بە سكى

٦٨٦-الشرح الكبير للدردير بحاشية الدسوقي ٢: ٢٦٦.

٦٨٧-نهاية المحتاج للرمل ٨: ٤١٦ بەكورتى.

٦٨٨-حاشية أبي الضياء الشبرا مسلي القاهري على نهاية المحتاج ٦: ١٧٩.

ئافره تدا و مندا له كه ی فریدبات، ئەوا كه فاره تی له سهره، ئەگەر سکیپرکه چاره سهریکی خوارد و بهو هویهوه کۆرپه که ی فریدایه دهره وه، ئەوا كه فاره تی ده که ویته سهر، واجب بوونی كه فاره ته که ئەوه ده که یه نیت که به پراستی ئافره ته که گونا هبار بووه له و کاره دا که کردویه تی، و له و ده قه دا که (ابن قدامة) به به لگه وه هینا ویتی (ضمان) پاراستنه که ده بیت بۆ کۆرپه که بیت، که به پراستی دهر که وتوه که پۆحی کراوه به بهردا.^{٦٨٩}

— پیره و ی (ظاهري) یه کان: له (المحلي) ی (ابن حزم الظاهري) دا هاتوه: (مه سه له که: که ئافره ته که ههر سوره له سهر ئەوه ی که کۆرپه که له بار به ریت — ئەگەر پۆح نه کرابوو به به ریدا ئەوه (دیه) یه کی له سهره، خو ئەگەر پۆح کرابوو به به ریدا و مه به ستی نه بوو کۆرپه که ی بکوژیت، ئەوا (دیه) که ی له سهر میز ده که یه تی و که فاره ته که شی له سهر خو یه تی، و ئەگەر مه به ستی بوو بیکوژیت: ئەوا تۆ له ی خو ی نیکی ده که ویته سهر، واته (قصاص) یان (فدية) یه ک بدات له ماله وه، ئەگەر ئافره ته که مرد له هه موو ئەوانه دا پیش فریدانی کۆرپه که، پاشان فری دا، ئەوا (دیه) له هه موو ئەوانه دا واجب و پیویست ده بیت له کاتی به هه له پوداندا له سهر ئافره ته که، هه روه ها له کاری به نه نقه ستیشدا پیش ئەوه ی که پۆح بکریت به به ریدا، خو ئەگەر پۆح کرابوو به به ریدا ئەوا (خوینیک) ده که ویته سهر تاوانبار که ئەگەر که سیکی تریش بیت ئەگەر ژنه که بیت ئەوا (خوین) و (دیه) و هه یج شتیکی ناکه ویته سهر، چونکه حوکم و پریار له سهر مردو نادریت^{٦٩٠}

به م شیوه یه (ظاهري) یه کان ریگه ناده ن به له بار بردنی سک نه پیش چوار مانگ و نه دوا ی چوار مانگ، و (ابن حزم) هه یج (استثناء) یکی باس نه کردوه له وه ی که ریگر بیت له له بار بردن نه بۆ نه خو شی نه بۆ شتی تر که (عذر) بیت.^{٦٩١}

* له (فتوی) یه کی که له (دار الإفتاء المصرية) له سالی (١٩٦٨) به ژماره ی (١٠٧٩) دهرچوه دهرباره ی له بار بردن ده لیت:

٦٨٩-المقني لأبن قدامة الحنبلي ٨: ٨١٥.

٦٩٠-المحلي ١١: ٣٦ به کورتی و به دستاکاری یه وه.

٦٩١-المفضل في أحكام المرأة والبيت المسلم و. عبدالکريم زيدان ٣: ١٢٤.

* زانايانى (فيقه) لەسەر ئەو پىك كەوتوون كە پىگە نادىت كۆرپەى ناو پەحم لە دواى پۇج بە بەردا كردن لەبار بىرىت، لەباربردن لەم حالەتەدا بەتاوان لىكدراوئەتەو، و تاوان و گوناھىكە ئەنجامدەرەكەى سزا دەدرىت لە دنياو لە قىامەتیشدا.

* ئەگەر كاتىك لەمانەوہى سكهەدا بۇ كاتى دانانى مەترسىيەك بۇ سەر ژيانى دايكەكە ھەبوو بەپىي پشكنىنى پزىشكە تايبەتمەند و لىھاتوو ئەمىنەكان، ئەوا پىگە بە لەباربردنى دەدرىت، بەلكو پىويست دەبىت كاتىك ديارى كرا كە ئەو لەبار بردنە دەبىتە ھوى پزگار كردنى ژيانى دايكەكە.

زانايانى (فيقه) پاو بۇچونى جياوازيان ھەيە دەربارەى حومكى لەبار بردنى كۆرپە پىش پۇج بە بەراكردن و ئاشكراى وتە و دەربىرنى ھەنەفىيەكان قسەيەكى لەپىشە كە پىگە بە لەباربردن نادىت مەگەر بە بوونى (عذر).^{٦٩٢}

* لە بىرارى (مجلس هيئة كبار العلماء) بە ژمارە (١٤٠)ى بەروارى (١٤٠٧/٦/٢٠) ى كۆچى، ئەمە ھاتوو: پىگە نادىت بە لەبار بردنى كۆرپە لە قۇناغە جياوازهكانىدا مەگەر بە ھۆكارىكى شەرىى و ئەويش لە سنورىكى زۆر تەسكدا.

* ئەگەر كاتىك سىكپىيەكە لە دۇخى يەكەمدا بوو كە ماوہى چل پۆژىيە، ئەوا لە لەباربردنىدا بەرژەوئەندىيەكى شەرىى ھەبوو، يان لا بردن و نەھىلانى زيانىك ئەوا پىگە بە لەبار بردنى دراو، بەلام لەباربردنى لەبەر ئارەھەتى و ترسى پەرورە كردنى مندالەكان يان ترسان لەوہى كەم توانا دەبن لە دابىنكردنى بژئوى ژيان و فىركردن يان لە پىناو ديارى كردنى داھاتوو ياندا، يان ئەوہى كە ھەردوو ھاوسەرەكە ھەيانە بەسيانە لە مندا، ئەوہ پىگەى پى نادىت. خواى گەرە زانائە.

باسی شہ شہم:

(ام جمیل) ی ژنی: (ابی لہب)

لہم باسہدا:

یہ کہم: نوو ثایہ تانہی دہربارہی (ام جمیل) و میردہ کہی دابہ زیوہ.

دووہم: لہ بہردہ می سوورہ تی (المسد) دا.

سیّ یہم: تہ فسیری شیکاری.

چوارہم: مانای گشتی.

یہ کہم: دابہ زینی سوورہ تی (المسد) دہربارہی (ام جمیل) و (ابی لہب) ی میردی

خوای گہ ورہ فہرموویہ تی: ﴿بَتَّ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَبَتْ (۱) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (۲) سَبْعَ

كَا مَرَاتٍ ذَاتَ لَهَبٍ (۳) وَأَمْرًا لَهُ حَمَالَةَ الْحَطَبِ (۴) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ (المسد: ۱-۵).

دووہم: لہ بہردہ می سوورہ تہ کہدا

- (ام جمیل) ناوی (اروی ی کچی حرب ی کوپی امیہ ی خوشکی (ابو سفیان ی کوپی

حرب) بوو.

(کنیة) کہی (ام جمیل) بوو، کہ خیزانی (ابی لہب) ی دوژمنی خوا بوو، کہ بہرہ لستی و

دوژمنایہ تی پیغہ مہری خوای (ﷺ) کرد، ہیچ پەچاوی مافی دراوسیئہ تی نہ کرد،

بہ راستی خراپترین مام و دراوسیّ بوو، تہنہا بہوہ وازی نہ ہینا کہ سہرشوپی کرد لہ

پشتىوانى برازاكەي و پاراستنى، بەلكو دوژمنايەتى كرد و هەولى نۆزى دا بۆ دروستكردنى بەربەست و پىنگرى.

- ئىمامى (بوخارى) لە (صحيح) هەيدا بە سەنەدىك لە (ابن عباس) هەو پىوايەتى كردووه فەرموويەتى: (كاتىك ئايەتى: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ دابەزى، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) چوويه سەر كىوى (صفا) دەستى كرد بە بانگ كردن: ئەى (بنى فەر)، ئەى (بنى عدى) - بانگى بە ناو قولايى قەرەيشدا كرد - هەتا كۆ بوونەوه، هەر پىاويك ئەگەر خۆى نەيتوانايە دەرجىت و بچىت، ئەوا نوینەرىكى دەنارد تا بزانیت كارەكە چىيە، ئىجا (ابو لەب) و (قريش) ھاقتن، ئىنجا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: ئايا چۆن دەبينىن ئەگەر هەوالتان بدەمى كە پەوه ئەسپىك لەو شىووه دەيهوئىت سەر كەوئىت و بدات بەسەرتاندا، ئايا ئىوہ باوہرم پى دەكەن؟ وتیان: بەلى: تەنھا ئىمە راستىمان لە تۆ بىستوہ ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: بەراستى من ئاگادار كەرەوہم بۆ ئىوہ و لەبەردەم و پىشەوہى من سزايەكى سەخت و قورس ھەيە، ئىجا (ابو لەب) وتى: دەك لەناوچىت سەرتاپاى پۆژەكە، ئايا ئىمەت بۆ ئەمە كۆكردەوہ؟ ئىجا ئايەتەكانى: ﴿كَيْتَبَدَا أَيْ لَهَبٍ وَكَبَّ﴾ (١) مَا أَعْنَى عَنْ مَالِهِ وَمَا كَبَّ تَاكۆتايى سوورەتەكە دابەزى. ٦٩٣

* دوژمنايەتى و خراپەى (ابو لەب) گەيشت بە پىغەمبەر (ﷺ) لە وەرزى حەج و لە ناو بازاردا شوين پىغەمبەر دەكەوت باوہرى پى نەدەكرد و بەدرۆى دەخستەوہ و بەخەلكى دەوت: باوہرى پى مەكەن، من مامى ئەوم و لە ھەموو كەس زياتر دەيناسم. ٦٩٤ ئەوہ برازامە و من باش دەزانم كە درۆزنە، و (ام جميل) دەچوو دپك و دالى ھەلدەگرت لە پىنگاكەى پىغەمبەردا (ﷺ) بلاوى دەكردەوہ، ئافرىتىك بوو كە گىرۆدەى زمانى خۆى بوو.

٦٩٣-رواه البخارى في (صحيحه) كتاب التفسير باب (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ) (الشعراء: ٢١٤) حديث (٤٧٧٠).

کاتیک سوورتهی (المسد) دابهزی (ام جمیل) توږه و تهنگه تاو بوو، و بیژاری و نارېحه تی له سر پیغه مېهر و نه وهی که هینابووی زیادی کرد و چوو بولای پیغه مېهر شهر له گیانیدا سوپی دهخوارد و بق و کین و خیانت پالنه و هاندهری بوو، هتا گه یشته لای پیغه مېهر ی خوا (ﷺ) نه ویش له گهل (ابی بکر) له لای (کعبه) دا دانیشتبوو و (ام جمیل) به ردیکي پر مشتی پی بوو.

کاتیک له بهر دم پیغه مېهر دا (ﷺ) پاره ستا، خوی گه وره چاوی له ناستی پیغه مېهر کویر کرد، هیچی نه بیني ته نها (ابی بکر) نه بیټ، پی وټ نهی (ابا بکر) کوا هاوړییه که ت؟ بهراستی هوالم پی گه یشتوو که قسم پی دهلیت! سویند به خوا نه گهر بیبینم، نم بهردهی پیا نه کیشم، و سویند به خوا من شاعیریشم، پاشان نم شیعهری ووت:

مذ ما عصینا. وامره ایینا. ودینه قلینا.

پاشان نه شوینهی جیهیلا، ئینجا (ابو بکر) (خوا لی پازی بیټ) وټی: نهی پیغه مېهری خوا (ﷺ) نه گهر سهری بگردایه ده بیینیت؟ فرمووی منی نه بیني، بهراستی خوی گه وره چاوی نه ناستی من گرت.

ئینجا (ام جمیل) چوو بولای (ابو سفیان) ی برای و هانی دها و دهیوروزاند که بچیت دزایه تی پیغه مېهر بکات، نه ویش سهری شوپکرد بهراستی (ام جمیل) بهخته وهر نابیت و گومانه کانی تیا دهچن و سهری لی دهشیویت، چونکه (ابا سفیان) جورته تی نه وهی نه کرد که نزیکي پیغه مېهری خوا (ﷺ) بکوهیته وه، کاتیک گه یشت به پیغه مېهر (ﷺ) شمشیره که ی له ملدابوو، ماریکی زور گه وره ی بیني ده می کردبویه وه، خوی ناماده کردبوو یو له ناو بردنی، ئینجا (ابا سفیان) ترسا و گه پایه وه بو نه شوینهی که لیوهی هاتبوو.^{۶۹۰}

* پیشهوا (الفخر الرازي) له تهفسیره کهیدا باسی کردوو دهلیت: «بهراستی (ام جمیل) به (ابا بکر) ووت: بوم باسکراوه که هاوړییه که ت قسه ی پی وتووم! (ابوبکر) فرمووی:

نا سویند به پهروهردگاری (بیت) که عبه، قسه ی پی نه وتوویت، ئینجا پشتی هه لکرد و دهیوت: قوره ییش نه یانزانیه که من کچه گه وره که یانم.

* به لام چون (ابوبکر) سویند ده خوات به پهروهردگاری (بیت) که عبه که پیغه مبهه (ﷺ).
قسه ی پی نه وتوووه؟

وه لام: به راستی (ابا بکر) راستگوویه له هه شتی کدا که ده یلئت، چونکه قورئان به (هجو) جنیو و قسه ناوی نه بردوووه، و چونکه قورئان قسه و گوفتاری خوایه نه که هی پیغه مبهه (ﷺ). ٦٦٦

* به راستی (ام جمیل) زۆری له ههردوو کوپه که ی (عتبه و عتیبه) کرد، که ههردوو کچه که ی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) که خیزانیان بوو ته لاقی بدن که (ام کلثوم و رقیه) بوون، به ههردوو کوپه که ی وت (سه ری من له سه ری ئیوه حه رام بیئت، نه گهر ههردوو کچه که ی محم ته لاق نه ده ن). ئینجا ههردوو کوپه که ی سهریان بو حه ز و داوا چه په ل و پیسه که ی دایکیان شو پرکرد، ئه مه به سه ته ی که له پشتیه وه بوو، بریتی بوو له پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی و تی که لاوی و دروستکردنی خه فته و خه م له سه ر دلی پیغه مبهه (ﷺ) تا له بانگه وازه که ی بیناگا بیئت و خۆی به شتی تر سه رقال بکات و نه توانیئت په یامه که ی به کرداری بگه یه نیئت، پاشان (عتبه و دواتر (عتیبه) کچه کانیان ته لاقدا. ئینجا (عتبه) وویستی دهر بجیئت بو شام، وتی: سویند بیئت ده بیئت بچمه لای محم و ئازاری بدهم، ئینجا هات، و وتی: ئه ی محم: من کافر بووم به ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا هَرَى﴾ و به ﴿لَمْ يَدَا فَدَكْ﴾، پاشان تفیکی کرده دهم و چاوی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) و کچه که ی بو نارده وه و ته لاقی دا، ئینجا پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) فه رموی: خوایه سه گیک له سه گه کانی خۆت زال بکه یته به سه ریدا، و (ابو طالب) ئاماده بوو، که میک مات و بیده نگ بوو پاشان وتی: ئای برازا که م چهند خۆت له م بانگه وازه دا ماندوو ده که یته! ئینجا (عتبه) گه پرایه وه بو لای باوکی و هه وائی دا پیی، پاشان دهرچوون به ره و شام له

شۈبھىلىكدا لاياندا، ئىنجا پراھىيىك لە (دىر) ھاتە لايان و پىيى وتن: بەپراستى ئەم شۈبھە زەھىيەكە گىيانلەبەرى دېندەى زۆرە، ئىنجا (ابو لەب) بەھاۋەلەكانى خۇي وت: ئەى گروى قوپەيش ئەمشەو فرىامان كەون، بەپراستى من لە كوپەكەى خۇم دەترسم كە محمد دوعاى ئى كىردوۋە، ئىنجا ووشترەكانىيان كۆ كىردەۋە و لە دەۋرى ئەۋاندا يەخىيان پى دادان و دەۋرى (عتبە)يان پى گرت، ئىنجا دېندەيەك ھات بۇنى دەم و چاۋىيانى دەكرە، ھەتا (عتبە)ى دۆزىۋە و كوشتى. دەريارەى ئەمەيش (حسان ى كوپى ثابت) وتويەتى: من يرجع العام إلى اهلہ فما اكيل السبع بالراجع.^{۶۹۷}

سېيەم: تەفسىرى شىكارى بۇ سوورەتە پىرۈزەكە

- خۋاى گەۋرە ھەرموۋىەتى: ﴿تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ وَكَبَّ﴾ ۋاتە: خەسارەت مەند بوو، تياچوۋ، ھەۋتا، و بى بەش بوو لە ھەموو خەيرىك و ھەردوۋ دەستەكەى تايبەت كىرد بە لەناو چوون و ھەۋتان چونكە زۆرىك لە كارەكان بە دەستەكان دەكرىت و وتراۋە: مەبەست لە ھەردوۋ دەستەكە خۇي دەگەيەنىت كە ھەردوۋ دەست بە نەفسى كەسەكە خۇي لىكەدرىتەۋە خۋاى گەۋرە ھەرموۋىەتى: ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ (الحج: ۱۰).

ۋاتە: (ئەم سەرئەنجامە دەست پىشخەرى خۇتە توۋشت ھاتوۋە) لەسەر ئەمە دەپرىنەكە بە بەشىك كراۋە و بەلام مەبەستى ھەموۋە، كە ئەمەيش جۆرىكى (مجانە).
- (ابو لەب) ناۋى (عبدالغزى) ى كوپى (عبد المطلب) بوو. مامى پىغەمبەر (ﷺ) بوو. لە ئايەتەكەدا (كنىة)كەى ھاتوۋە و ناۋەكەى نەھاتوۋە، چونكە ناۋەكەى (عبد الغزى) بوو (الغزى)بت بوۋە، خۋاى گەۋرە لە قورئاندا بەندايەتى بۇ لاي ناۋى بىتەكان (إضافة) نەكرىدوۋە، ۋاتە بەندايەتى نەداۋەتە پال ناۋى بىتەكان وتراۋىشە: چونكە بەپراستى خۋاى

گهواره ويستی ئهوه جي بهجي بکات که نيسبه تي بداته پال ئاگر و که بيکاته باوکی ئاگر، ئه مهيش بو جي بهجي کردنی نه سه به که ی و ئه و په شيبینی يه ی که بوخویي هه لبارد بوو.^{٦٩٨}

* و تراویشه به و ناوه (کنیه ی) بو دانراوه بو ئه وه ی پومه ت و دهم و چاوی ئاگرین بی ت رینگه ده دریت به و شیوه یه باس بکری ت له بهر گالته جاپی کردن پیی، چونکه زۆر فه خر و شانازی ده کرد.^{٦٩٩}

ئایه تی ﴿وَب﴾ واته: به پراستی ئه وه به ده ست هات، وه ک ده لی ت: خوی گه وه ریسوا و سه رشوپی کرد، و به پراستی کاره که ی کرد و به ته وای له ناوی برد و فه وتان دی.^{٧٠٠} یه که میان دوعا بوو له سه ری کرابوو، و دووه میان: هه وال بوو له حا لی و له چاره نوس و داها تووی، له ناوچوون و خه ساره تمه ندی و سه رشوپی و تیاچوون و سه ره نه جامی ئازارای بوو له دنیا و له قیامه تدا.

- ﴿مَا أَعْتَىٰ عَنْهُ مَالٌ وَلَا نَسَبٌ﴾ مال و سامان و کار و که سابه ته که ی سوودی پی نه گه یاند و سزای پۆزی قیامه تی ئی دوور نه خسته وه، له (ابن مسعود) (خوا لیی پازی بی ت) باسکراوه، که به پراستی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) کاتیک بانگه وازی قه ومه که ی کرد بو ئیمان و باوه پ و ئاگاداری کردنه وه له سزای ئاگر، (ابو له ب) ووتی: (ئه ی برزاکه م ئه وه ی که تو ده لی ت پاست و حق بی ت، ئه و به پراستی من خو م و مال و مندالم فیدا و به قوربانی ئاگری دۆزه خ ده که م له پۆزی قیامه ت)^{٧٠١}

* ئینجا خوی گه وه رپوونی کرده وه، که به پراستی مال و سه روه ت و کاره که ی له پۆزی قیامه تدا سوودی پی ناگه یه نی ت.

٦٩٨-الجامع لأحكام القرآن للقرطبي ٢٠: ٢٣٦-٢٣٧.

٦٩٩-الكشاف للزخشري ٤: ٨١٤ به ده ستکاری یه وه.

٧٠٠-حاشية الجمل ٤: ٦٠١ و حاشية الصاري ٤: ٤٩٥.

٧٠١-تفسير القرآن العظيم لأبن كثير ٤: ٥٦٤.

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿إِن كُنْتُمْ أَرْضًا مَّكُودًا أَوْ لَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَفُصِّلْ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (المتحنة: ۲) (پیشتر مانا کراوه).

له ئایه تینکی تر دا ده فهرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ أَنَّهُمْ مَأْفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَكُلُّدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۳۶) (یەردون آن یخړجوان من التامر وما هم بحارجین منها ولهم عذاب مقيم) (المائدة: ۳۶-۳۷).

واته: (بیگومان نه وانه ی بیباوه پر بوون، نه گهر هه رچی سامانی زهوی هه یه هه یانیت و نه وهنده ی تریشی له گهل ییت و بیان هویت خو یانی پی پزگار بکه ن له سزای پوژی قیامهت، لییان وه رنا گیریت، نه وانه سزایه کی به ئیشیان بو ئاماده کراوه (ده بیت تیایدا گیر بخون) نه وانه ده یانه ویت له دۆزه خ ده رچن (به لام خه یالیان خاوه) له کاتیکدا ده رچونیان لیی نییه، نه وانه سزایه کی به رده وامیان بو ئاماده یه).

هه روه ها خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (۸۸) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ (الشعراء: ۸۸-۸۹).

واته: (نهو پوژی نه مال سوود ده به خشیت و (فریای ئاده میزاد ده که ویت) نه مندال و نهو، مه گهر که سینک به دل و دهروونی پاک و بی گهر د و پر له ئیمان به خزمهت په روه دگار گه یشتیت).

﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ له پوژی قیامهتدا ده خریته ناو ئاگر تکه وه که بلنیه سه کی توند و به تینه و سزاکه ی زور سه خته.

- تیبینی نه وه بکه که په یوه نی له نیوان (کنیه) هکه ی (ابو لهب) و چاره نوسه کهیدا ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ هه یه، که هه ردو وکیان چون له گهل یه کدا پیک که و توون نه مه یش به لاغی به هیزی تیا یه.

لايه نيك له نيعجازي قورثاني

نه گهر (ابو لهب) موسولمان بېوايه يان ژنه کهي موسولمان بېوايه، ئهوا دهياتواني به لگه يه کی زور به هيز بهينن به پېچه وانه ي نه وهی که له قورثاندا هاتبوو، به لام ههردوکیان له سهر کوفر و بېباوه پرييه کهيان مانه وه و کهله پره قبيان نواند، ههتا خواي کهوره له ناوی برد. له مېشدا به لگه يه کی پوون و جوان ههيه له سهر پراستی نه وهی که له قورثاندا هاتووه.

* (ابن کثير) له تهفسيره کهيدا ده لیت: (زانایان وتوویانه: له م سوورته دا موعجيزه يه کی کهوره و ناشکرا و به لگه يه کی پوون و ديار ههيه له سهر پېغه مبرايه تی، به پراستی پېغه مبر (ﷺ) لهو کاته ی که ئه م نايه ته دابه زی ﴿سَبَّحْ لِلَّهِ مَا رَأَى ذَاكَ لَهْبٌ﴾ (۳) وَأَمْرًا لَهُ حَمَالَةٌ الْحَطَبِ (۴) فِي جِدِّهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ. نايه ته کان هه والی نه و هيان دا که (ابو لهب) و ژنه کهي به دبهخت و چاره پرش دهن و ئيمان ناهينن، و چاوه پړی نه و هيان ئی نه کرا که ئيمان بهينن، ته نها يه کيکيشيان، نه به نهينی و نه به ناشکرا، نه به شاراهوی و نه له بهرچاوی خه لک، به پراستی نه مېش له به هيز ترين به لگه پوون و دياره کان بوو له سهر پېغه مبرايه تی ﴿۷۰۲﴾.

﴿وَأَمْرًا لَهُ حَمَالَةٌ الْحَطَبِ﴾ واته: ژنه کهيشی دېک و دالی هه لده گرت و له بهرده م مالی پېغه مبردا (ﷺ) بلاوی ده کرده وه، که ئازار بوو بوئی، و به پراستی سزا کهي له پوژی قيامه تدا وهک شيوهی کاره کهي دنياي ده بيت، که دېک و دال و سوته مه نی له سهر پشتي هه لده گريت له ناو ئاگري دوزه خدا، بو نه وهی ئاگره که گرمييه کهي زياتر بيت و بليسه و تینی زورتر بيت له سهر خوئی و له سهر مي رده کهي، که فووی پق و قینی ده کرد به

دهرونيدا و ټاگري توږه يي هله ده گيرساند و خوځشي ده كرد و هاني دها كه زياتر
حه سودي به پيڼغه مبه ر به ريت و زياتر بيژاري درده پري و زياتر نازاري دها.

- و تراوه: (ام جميل) به ناو خه لكدا ده پويشت و قسه ي ده هينا و قسه ي دهر د و ټاگري
فيتنه و دوژمنايه تي خوش ده كرد له نيوانياندا هه روه ك ټاگر كه چوڼ گر و بليسه ي زياد
دهكات و گهرمي تين ده سه نيټ، كاتي ك كه دار و سوتهمه ني تي ده خهيت.

* (القرطبي) ده ليت: (ابن عباس) و (مجاهد) و (قتاده) و توويانه: ﴿حَمَلَةَ الْحَطَبِ﴾ واته:
له نيوان خه لكدا ده پويشت و قسه ي ده هينا و قسه ي دهر د.

هه روه ها (اكرم بن صيفي) به كوپه كه ي ده ليت: (خوتان له قسه هينا و قسه بردن
بپاريزن، به راستي سوتينه ري دله، و كه سي قسه هاورد و برد له ماوه يه كي كورتدا كاري
وادهكات كه جادووكر له مانگي كدا نايكات.

و تراوه: (ټاگري پق و كينه ناكورښته وه) و پيڼغه مبه ره خوا (ﷺ) فهرموويه تي: (كه سي
قسه هاورد و برد ناچيټه به هه شته وه).^{۷۰۲}

و تراوه: ﴿حَمَلَةَ الْحَطَبِ﴾ واته: تانه و ته شهري له پيڼغه مبه ري خوا (ﷺ) دها، به
هه ژاري).^{۷۰۴}

و تراويشه: ﴿حَمَلَةَ الْحَطَبِ﴾ واته: هه لگري تاوان و گونا ه بوو، كاتي ك دار و سوتهمه ني
ټاگر هه لگري سينټ، نه وا تاوان و گونا ه خاوه نه كه ي ده خاته دوژه خه وه، خواي گه وړه
فهرموويه تي: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا لِقَاءَ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتًا عَلَى مَا
فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْثَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَحْمِلُونَ﴾ (الانعام: ۳۱).

واته: (خراپه كاران هه موو تاوان و گونا هيان داوه به كولياندا، ټاگدارين كه چه نده
خراپه كول و باري وا كه هه لي ده كرن).

۷۰۲- أخرجه البخاري في صحيحه عن حذيفة بن اليمان كتاب الأدب.

۷۰۴- الجامع لأحكام القرآن ۲۰: ۲۴۰ به ده ستكاري يوه.

﴿فِي جِدِّهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ﴾ ووشهې (الجيد) واته (العنق) مل و گهردن، ﴿فِي جِدِّهَا﴾ واته

له مل و گهردنيدا. (المسد) بريتي بوو له (حبل) يَك له موو يان له خوري. ^{٧٠٥}

(سعیدی کوپی (المسيب) ده لیت: ملوانکه یه کی جوانی هه بوو که شخه بوو، ئینجا (ام جمیل) سویندی خوارد که بیبه خشیت له پیناو دووژمنایه تی کردنی (محمد) دا، خوی گه وره بوی گوپی به (حبل) يَك له گهردنيدا له (مسد) زنجیری ئاسنی ئاگری دۆزه خ. چونکه سزا که له جوړی کاره که ی ده بیت. ^{٧٠٦}

راو بۆچوونی جیاوازی زور دهر باره ی ئه و حه بله هاتووه که له گهردن ی (ام جمیل) دا بووه.

- (الشيخ سعيد حوى) ده لیت: (بۆچونی له پیش و دروست بریتیه له وه ی که ئاماژه کراوه بۆ جوړیک له سزا دانه که ی له پوژى قیامه تدا، که حه بل و گوریسیکی ئاگرین یان زنجیریک بووه که حه فتا (ذراع) قوْل دريژ بووه یان ملوانکه یه ک بووه له ئاگر دروست کراوه). ^{٧٠٧}

- ئیمه یش ده لیت: له م سزایه دا ئیهانه و سوکایه تی و ئازاری تیا به هه روه ها ئازاریکی (حسی) هه ستی یه و له هه مان کاتیشدا ئازاریکی مه عنه و ییه.

(الجيد) به شیکه له جوانیه کانی له شی ئافره ت و جینگای سه رنج و ئاره زووه کانه، له گه ل ئه وه ی که به ملوانکه و بابته ی پازاندنه وه ی گرانبه ها ده پزینرته وه، جوانیه که ی زیاد ده کات.

ئه گه ر ئافره ت هه ول بدات له پازاندنه وه ی (جيد) مل و گهردانی خویدا به بابته ی پازاندنه وه ی گرانبه ها، ئه و به پاستی (ام جمیل) له پوژى قیامه تدا بابته ی پازاندنه وه ی ئابیت بیجگه له و حه بله ئاگرینه که گه ماروی مل و گهردانی ده دات، ئه مه ش سوکایه تی و ئیهانه و سه ر شوپی یه بوی.

٧٠٥- لسان العرب ٦: ٤١٩٩ به کورتی.

٧٠٦- تفسیر القرآن العظیم لابن کثیر ٤: ٦٤ به ده ستکاری به وه.

٧٠٧- الأساس فی التفسیر ١١: ٦٧٤٢ به ده ستکاری به وه.

چوارەم: ماناي گشتى

ئەم سوورەتە پىرۆزە، سوورەتى (المسد) بەھەرەشەيەكى توند و سەخت بۇ (ابى لەھب) دەستى پىكردووە كە بەخىلى و ھەسودى و لە خۆيايى بوون و خۆبەگەرەزانىن پائەنرى بوون بۇ دژايەتى كردن و پىگە گرتن لە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بەراستى لەناوچون و ھەسارەتمەندى و سەر شۆپى و لەناوچوون لە دنیا و لە قىامەتدا شىاوى خۆى بوو.^{۷۰۸}

﴿تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ وَكَبَّ﴾ (۱) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿﴾ پاشان سوورەتەكە دەربارەى ھاوبەش و يارمەتى دەرەكەيشى دەدوێت لەو شالۆى دژايەتى كردنە پقاوييەدا، كە (ام جەمىل) بوو، ئەو ئافرىتە بوو، كە بىق و كىنە چواردەورى دلى گرتبو و تەنبيويەو، ئەوەش بەھۆى قسەى خراپ و جنىووەو لەسەر زمانى دەرکەوتبوو، ھەرۋەھا لەسەر سلوك و رەفتارەكانيشى پەنگى دابوويەو، بە ناپەسەند دەرکەوت، و لەپشتى (ابو لەھب) ھوہ رادەوہستا، ژەھرى پىسى خۆى قوو دەرکە بە گيانيدا و پالى دەنا بۇ دوزمنايەتى كردن و ئازاردان و پىگە گرتن لە بانگەوازي ھەق و راستى. كەسە نزيكەكەى (ابى لەھب) لەم شالۆوہدا، كەسى نزيكەيشى دەبێت لە ئاگرى دۆزەخدا.

۷۰۸-مێژوو باسى ئەو مردنەى (ابو لەھب) ى بۇ كردوين، كە شىوھەيكى بىزاوى ھەبوو تووشى دەرە و نەخۆشەيەك ھات، پىنى دەوترا: (داء العدة) كە بىرتى بوو لە جۆرە بىرىنىك كە ھەموو جەستەى دەرگرتەرە و زوو پلاوئەمبويەو، (ابولەب) دواى سەرکەوتنى موسلمانان لە جەنگى (بىردا)، تووشى ئەم نەخۆشەيە ھات، ھەرۋەھا تووشى ھەسرەت و پەشيمانى و داخ ھەلگىشان و خەم و پەژارە ھات، كاتىك تووشى ئەم دەرە ھات كەس و كار و ھۆزەكەى خۆيان ئى بە دوور دەرگرت، ھەوت شەو مايمەو بە تەنھا، كە خەفەتبارو خەمۆك و ھال تىك چوو بوو، و كەس بايەخى پى نەدەدا، ھەتا لەناوچوو، و سى پۆشيش مايمەو، كەس نزيكى تەرمەكەى نەدەكەوتەو، كاتىك تەرمەكەى بۆگەنى كرد ئىنجا كۆپەكانى ترسان تووشى قسە پۆتوتن و ئابوچوون بىن، ئەگەر وازى لى بەيىن، بەبى شارەنەوہى چالەكەيان بۇ ھەلگەند و خستیانەوہ ناو پەوہ بەھۆى لەقەدارىكەوہ، ھەتا كەوتە نا و چالەكەوہ، پاشان لە دوورەو بەردىيان فرىدەدايە سەرى تا تەرمەكەى بشارتەوہ، وەك ئەوہى لى ھاتبوو كە بەردبارانى بكن و دايپۆشن بەو بەرد بارانە. ھەر بىو جۆرە ئەو پيارە ھەسود و بىق لە دلى دەمرىت بە خەم و خەفەت و بىق و بىزارى پەوہ. يراجع سيرة ابن هاشم، ۱: ۶۸۷-۶۸۸ والرحيق المختوم: ۲۶۶-۲۶۷.

﴿وَأَمَّا أَنَّهُ حَمَلَةُ الْحَطَبِ﴾ ئەم ناوەيشى (كنايە) بوو لەباتى ئەوئى كە قسەى دەهینا و دەبرد بۆ دژایەتى و پىق دروست كردن بۆلوى دەكردهوه لەناو خەلكیدا، و تراوه: دەپرینىك بووه بۆ بەخیلیهكەى بە جۆرىك كە بەسەر پىشتى دىك و دال و سوتەمەنى دەهینا، یان بە سەر سەرى دەهینا، لەگەڵ ئەوئەشدا كە هیندە مال و سامان و دارایی هەبوو كە بەشى بكات تا بەم كارانه هەلنەسیت، و دەیتوانى كەسێك بۆ ئەم كارە بەكرى بگىرت. و تراوه: ئەمە هەوائىك بووه لە دوژمنایەتییهكەى بەرامبەر پىغەمبەرى خوا (ﷺ) و ئازار دانەكانى بۆى و دىك و دالى لەبەردەم مالهكەیدا بۆلوى دەكردهوه.

﴿فِي حَبْلٍ مِّنْ مَّسَدٍ﴾ واتە لەمل و گەردنىدا حەبلىكى ئاگرین هەیه لەدۆزهخدا، كە سزا و ئازار و سەرشۆپى و ئیھانەكەى زۆر بوو، كە دەچوو بۆشاخ حەبلىكى دەبرد و دەینالاند بە ملیدا، لە پۆژى قیامەتیشدا حەبل دەخەنە ملی لەئاگر دروست كراوه كە سزایە بۆ كوفر و بى باوەرپیهكەى، كە هەموو دلى داگیر كردبوو.

و سۆز و بەزەپى و میهرەبانى لەدلى دەركیشرا بوو، و چاوى لە ئاستى راستییهكان كوێر بوو بوو، و عەقلىشى لەكار كەوتبوو، بەراستى (ام جمیل) نمونەیهكى خراپ و بەد بوو بۆ ئافرىقاتانى پىق لەدل و حەسود، كەپىق وقین لەسنورى دەركرد بوو و حەسویش چاوى كوێر كردبوو.

كۆتایی

چىركە قورئاننىيەكان، هەوال دانە لە خواى گەوره لە كىتیبە پىرۆزهكەیدا دەربارەى حالى گەلە پىشوووهكان و پىغەمبەرانى پىشوو و پوداو و كارەساتەكانى سەردەمى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لەوانەيش وەك باسكردنى قورئان بۆ مەسەلەى (إسراء و معراج) شەو پەویى و بڵندبوونەوه، و كوچ و جەنگەكانى (بدر و ئوحدو و الاحزاب) و پەیمانى حودەیبیەو جەنگى حونەین و تەبوك و هەروەها باسى قورئان دەربارەى كارى هاوسەردارى

پيغه مبهري خوا (ﷺ) له گهال خاتوو (زينب كچى جحش) و به پاك راگرتنى (عائيشه كچى ابو بكر) (خواليان پازى بيت) له پووداوى بوهتان و (افك) دا.

* چيرۆكه قورئانييه كان مه بهستى بهرز و بلند و ئامانجى پر له حيكمهت و سودى زور و گرنگيان تيايه كه له بار و گونجاون له گهال مه بهسته گشتى يه كانى قورئانى پيرزدا، قورئان چراى پوشتاويه بۆ به شهر و نهو شتانهى كه بۆ نهو باشه ئيتىر زوو بيت يان درهنگ، له دنيا دا بيت يان له قيامهت و گهرا نه ويدا.

* چيرۆكه قورئانييه كان په ند و ئاموژگارى و هيدايت و ميهره بانى و پونكر دنه وه و حيكمهت و دامه زراوى دلّه كان و پاك كردنه وهى دهره نه كان و هوكارى بهرز بوونه وهى پوچه كان و توپشوى بانگخوازان و چراى دهستى پهروه رشياران و چاكسازان، * هيمهت بهرز ده كاته وه و نه ته وه كان به ئاگا ده هينيتته وه ههست و ويزدانه كان ده ورژنيت و ئيسراحت به دل و دهره ن ده دات.

* چيرۆكه قورئانييه كان به لگه يه كى پون نيشانه يه كى يه كلاكه ره وهن كه شايه تى له سه ر راستى پيغه مبه ر (ﷺ) و په يامه كى و نه وهى كه هيناويه تى ده دن.

* چيرۆكه قورئانييه كان دارپژهر و به هيزكه رى عقيده و بىروبا وهن و دامه زراوين بۆ بنه ماكانى شه ريعهت و پونكر دنه وهى دوژمنايه تى ئيبليس و شه يتانه بۆ هه موو ئينسانه كان، و رهگ و پيشه ي ئه م دوژمنايه تيه و دريژ بوونه وهى و مه ترسييه كانى به دريژايى چاخ و نه ته وه جيا جيا كان پونكر اوه ته وه، ههروه ها هوكاره هه لّخه له تينه ر و فيلاويه كانى بۆ گو مراكردنى ئينسان پوون كردو ته وه.

* ههروه ها له ئامانجه كانى چيرۆكه قورئانييه كان وه لامى تير و ته سه ل بووه بۆ خاوه ن كتيبه كان به به لگه و نيشانه ي جوان و پووبه پووبوونه ويان له وه دا كه تپى كه وتوون له تيكدان و گوپين و ده ستكارى كردن و شار دنه وهى كتيپى خوا، ههروه ها پونكر دنه وهى وته و گو فتارى يه كلاكه ره وهيه له وه دا كه نه وان جياوازيان تيايه تى، ههروه ها وه لام دهره وهى پرسيا ره كانيان و به تال كه ره وهى ليك دان وه و گو مانه كانiane.

* ھەروەھا لە مەبەست و ئامانجى چىرۆكە قورئاننىيەكان، پونكردنەوھى نىعمەتەكانى خوايە بەسەر نەوھى ئيسرائيل و ھەلۆيستە خراپەكانيانە بەرامبەر ئەو نىعمەتانە، ھەروەھا كەللە پەقييان بەرامبەر پىڭەمبەران (عليهم السلام) و خراپى سروشتيان و پەوشت و ئەخلاقيان.

* چىرۆكە قورئاننىيەكان بە(واقعية) راستىنى جيا دەكرێتەو، و ويناكردنىكى زىندو، و لىكدانەوھەيكى ووردە لە پوداوھ پىشووھەكان، ئەو پوداوھەيش پېن لە پەند و ئامۆزگارى كە وەريان دەگرين و خوئمانى پى دەولەمەند دەكەين لەم سەردەمەى ئەمۇماندا، ئەوانە شتەنىكى پاست و(واقعي)ن، لەكاتى يوودان و بوونى خوئاندا، ھەروەھا راستىش لە پەند و ئامۆزگارىدا.

* ھەروەھا لە نىشانە و تايبەتمەندىيە ديارەكانى چىرۆكە قورئاننىيەكان: ھىنانى ھەندىكە لە چىرۆكەكانى لە زياتر لە سوورەتيكدا، لەمەشدا شتەك ھەيە كە بەلگە لەسەر بەلاغەتى پىك و پىكى قورئان و موعجىزەكانى دەدات، ئەم شىوازەيەش برىتييە لە: پيشەى پەوانبىزان و نىشانەى زمانپاراوان، شىوازىكى جوانە لە شىوازەكانى پەرودەكردن، لەم پەرودە(الوحدة الموضوعية) يەكبەتە قورئانى پىرۆزمان بۆ دەردەكەوێت.

* ھەروەھا چىرۆكە قورئاننىيەكان بە وردى ووشە و دەربرىنە جوانەكان و شىوازە بەرز و ناوازەكەى جيا دەكرێتەو.

سەرچاوه كان

- ١/ قورٹانی پیرۆز.
- ٢/ المرأة في القصص الرائي: الدكتور. احمد محمد الشرقاوي.
- ٣/ چیرۆکی پیغه مبهراڻ: عمرو خالد. وهرگیرائی: شیخ محمد سمیع.
- ٤/ قصص القرآن الكريم وسيرة سيد المرسلين: محمد منير الجنباز.
- ٥/ قصص القرآن: حامد احمد الطاهر البسيوني.
- ٦/ فن السيناريو في قصص القرآن: جمال شاکر البدری.
- ٧/ الاستفادة من قصص القرآن: عبدالکريم زيدان.
- ٨/ تهفسیری ئاسان: بورهان محمد امين.
- ٩/ تهفسیری قورٹانی پیرۆز: عثمان عبدالعزيز محمد.
- ١٠/ مفتصر التجريد الصريح البخاري: و؛ نوری فارس حمه خان.
- ١١/ پوختهی صه حیجی مسلم: لیژنهیهکی پسپۆر.
- ١٢/ مع قصص السابقين: الدكتور صلاح عبدالفتاح الخالدي. وهرگیرائی: کاوه هاواراز.
- ١٣/ فمرههنگی شیرین: فاضل نظام الدين.
- ١٤/ قراءة جديدة ورؤية في قصص الانبياء: عمرو خالد.
- ١٥/ احكام الاسرة والبيت المسلم: محمد متولي الشعراوي.
- ١٦/ قصص الانبياء ومعه سيرة الرسول: محمد متولي الشعراوي.
- ١٧/ ئاھرمت وخیزان لہ سایهی شهريعه تدا: م. عهلی باپیر.
- ١٨/ يوسف ابها الصديق: الدكتور. محمد عاطف السقا. تقديم: الدكتور محمد راتب النابلسي.
- ١٩/ تفسير النابلسي: الدكتور محمد راتب النابلسي.
- ٢٠/ المكتبة الشاملة الرابعة.

ناوهرۆك	بابەتەكان	لاپەرە
۱.....	پيشەكى.....	۱
۳.....	پيشەكەك دەربارەى (القصص القرآني) چىرۆكە قورئانيەكان.....	۳
۵.....	مەبەستەكانى چىرۆكە قورئانيەكان.....	۵
۱۰.....	لەنیشانەو تايبەتەندى چىرۆكە قورئانيەكان.....	۱۰
۱۲.....	چىرۆكى سەرەتاي دروستکردن.....	۱۲
۱۹.....	پياو وئافرەت.....	۱۹
۲۲.....	بەشى يەكەم (حواء)(عليها السلام).....	۲۲
۲۲.....	باسى يەكەم: دروستبونى(حواء)(عليها السلام).....	۲۲
۲۴.....	حەوا دروستكرا.....	۲۴
۲۵.....	ئواندن بەر لە داواکردن.....	۲۵
۲۷.....	دەربارى مارهىي(حواء).....	۲۷
۲۷.....	حەوا فەرموى نەخىر.....	۲۷
۲۷.....	هەلوئىستەيك لەگەل ئايەتە پىرۆزەكەدا.....	۲۷
۲۸.....	لە سوننەتى پىغەمبەرىشدا ﷺ ھاتووە كە دەفەرموئىت: (حواء) لە پەراسوى ئادەم(عليه السلام)دروستكراوہ.....	۲۸
۳۲.....	باسى دووہم: نىشتەجى بونى حواء لەگەل ئادەم لەبەھەشتدا.....	۳۲
۳۹.....	بە راستى بەھەشتە.....	۳۹
۴۰.....	پونكردنەوى ئەو ئايەتەنەى كە لەسورەتى(طە)دا ھاتون دەربارەى نىشتەجى بونى ئادەم و حەواء لەبەھەشتدا.....	۴۰
۴۲.....	دابەزىن پەيمانى شەيتان بۆ دوژمنايەتى.....	۴۲
۴۳.....	تىگەيشتنىك لەگەل ئارەزوودا بگونجىت.....	۴۳
۴۳.....	ئادەم و ھاوسەرەكەى لە بەھەشتدا.....	۴۳
۴۵.....	لە ھۆكارە گشتىيەكانى خۇپاراستن لە شەيتان.....	۴۵
۴۷.....	باسى سىيەم: وەسوەسەى شەيتان بۆ ئادەم و حەواى ھاوسەرى.....	۴۷
۵۰.....	پىنج لە شەش.....	۵۰
۵۱.....	بۆ ئەوئەى بۆ شىرئەكى پىژا و نەگرين.....	۵۱

۵۲.....	■ باسى چوارەم: ئادەم و حەواء لە بەرى درەختەكەيان خوارد.....
۵۴.....	■ باسى پىنجەم: تەوبە كردنى ئادەم و حەواء.....
۵۶.....	■ باسى شەشەم: دابەزاندنى ئادەم و حەواء بۆ سەر زەوى.....
۵۹.....	■ باسى حەوتەم: كى بەرپرسە لە خواردنى پووەكە قەدەغە كراوەكە؟.....
۶۰.....	■ باسى هەشتەم: سودوگرنگى يەكانى چىرۆكەكە.....
۶۰.....	۱- پلەو پاىەى ھاوسەدارى لەئىسلامدا.....
۶۰.....	■ گرنگى بنيات نانى خىزان.....
۶۲.....	■ پىناسەى ھاوسەرىتى (تعريف الزوجية).....
۷۲.....	۲- دوژمنايەتى شەيتان بۆئىنسان.....
۷۶.....	۳- شوينەوارى تاوان و گوناھ و پىويست بوونى دەست پىشكەرى بۆتەوبە.....
۷۹.....	■ با ھەموو تاوانكارىك خۆى پيارىزىت.....
۸۱.....	■ پوختەى قسە لە چىرۆكەكەدا برىتييە لە.....
۸۲.....	■ بەشى دووھم ئافرەت لە چىرۆكى نوح دا.....
۸۲.....	■ (خىزانى نوح).....
۸۲.....	■ باسى يەكەم: بانگەوازی نوح (عليه السلام) و ھەلۆيستی قەومەكە بەرامبەر بانگەوازەكەى.....
۸۷.....	■ باسى دووھم: ھەلۆيستی ژنەكەى نوح (عليه السلام) بەرامبەر بانگەوازەكەى.....
۸۸.....	■ (ابو ھريرە) و دايكى.....
۸۹.....	■ شىرىنى (استغفار) داواى لى خوشىوون.....
۹۰.....	■ لە ھەر جۆرە گيانلەبەرىك نىر و مئىيەك.....
۹۰.....	■ فەرمانى خوا بۆ نوح و شوينكەوتوانى.....
۹۲.....	■ باسى سىيەم: وانە گرنگ و بەسودەكانى چىرۆكەكە.....
۹۴.....	■ بەشى سىيەم: (سارە) و (ھاجر) (عليهما السلام): ھاوسەرەكانى ئىبراھىم پىغەمبەر (عليه السلام).....
۹۸.....	■ قۇناغەكانى پەيدا بوونى خوشەويستى.....
۱۰۲.....	■ باسى يەكەم: مژدەدان بەلەدايك بوونى ئىسحاق (عليه السلام) و ھەلۆيستی ئىبراھىم (عليه السلام) و (سارە) ى ھاوسەرى.....
۱۰۳.....	■ يەكەم: ھاتنى فريشتەكان بۆ لاى ئىبراھىم (عليه السلام).....
۱۰۴.....	■ دووھم: رىزگرتن لە ميوان.....

■ سىيىم: ترسانى ئىبراھىم (ئەلەيھىسسالام) لە مېۋەخانىسى ۋە پاشان زاتىنى ھالىيان..... ۱۰۵
■ چۈرۈم: مۇددەدان بە لەدايىكىبۇنى ئىسحاق، ۋە ھەلۋىستى ئىبراھىم (ئەلەيھىسسالام) ۋە (سارە) خىيىزانى..... ۱۰۶
■ راستى پىكىرىنىڭكى ۋە ھۆكۈمەتتىكى..... ۱۰۹
■ غېرەتگىرى (سارە) سارا خاتۇن..... ۱۱۲
■ باسى دوھم: (ھاجىرە) خان..... ۱۱۴
■ دەپنە چاۋ لە (ھاجىرە) خاتۇن بىلەن..... ۱۱۷
■ بە ھەر نىيازىڭ ئاۋى زەمزمە بۇيۇتتە ۋە بۇ دەپنە..... ۱۱۸
■ باسى سىيىم: سود ۋە ۋانە گىرەخانىسى چىزۋەتتە..... ۱۲۰
■ يەكەم: سەر پىراۋەكە (ئىسماعىل) (ئەلەيھىسسالام) بۇ..... ۱۲۰
■ يەكەم: لە قورئانى پىرۇزدا..... ۱۲۰
■ دوھم: بەلگە لە قەرمۇدە ۋە سۈننەتتى پىغەمبەردا ﷺ كە سەر پىراۋەكە ئىسماعىل..... ۱۲۲
■ دوھم: كۆمەلنىڭ ۋانە گىرەخانىسى چىزۋەتتە..... ۱۲۳
■ سىيىم: شىۋەي ئافرىقىدا لەم چىزۋەتتە..... ۱۲۵
■ بەشى چۈرۈم: ئافرىقىدا لە چىزۋەتتى (لۇت) پىغەمبەردا (ئەلەيھىسسالام)..... ۱۲۸
■ ئۆتەكەي لۇت (ئەلەيھىسسالام) ۋە كەچەكەي..... ۱۲۸
■ باسى يەكەم: بانگەۋازى لۇت پىغەمبەر (ئەلەيھىسسالام)..... ۱۲۹
■ باسى دوھم: ھەلۋىستى قەۋمى لۇت (ئەلەيھىسسالام) بەرامبەر بانگەۋازەكەي..... ۱۳۲
■ باسى سىيىم: خىيىزانى ھاسەرەكەي..... ۱۳۴
■ باسى چۈرۈم: پىزگارىبۇنى لۇت ۋە كەس ۋە كار ۋە شۇنىڭ ۋەتۇنى بىلگە لە خىيىزانەكەي..... ۱۳۷
■ قىرغىتەكان لە مالى لۇت دا..... ۱۳۹
■ باسى پىنچەم: سوۋد ۋانەكانى چىزۋەتتە..... ۱۵۲
■ بىلەۋ بۇنەۋەي ئىزىزى لەكۆمەلگا رۇتۇئاۋىي يەكاندا..... ۱۵۳
■ بەشى پىنچەم: چىزۋەتتى يوسىف (ئەلەيھىسسالام) لەگەل ئۆتەكەي غەزىزى مىسردا..... ۱۶۵
■ باسى يەكەم: يوسىف (ئەلەيھىسسالام) لە مالى غەزىزى مىسردا..... ۱۶۸
■ لە مالى غەزىزى مىسردا..... ۱۶۸
■ باسى دوھم: ھەلۋى لەخىشتەبىردىنى ئۆتەكەي غەزىزى بۇ يوسىف (ئەلەيھىسسالام) ۋە پاراستىنى..... ۱۷۲
■ تەفسىرى (الھىم) ۋە ماناى (البرھان)..... ۱۷۶
■ شۇنىڭ ۋەتۇنى فرىدۇدان ۋە لە خىشتە بىردىن..... ۱۷۹

۱۷۱.....	■ شايه تي همومان به پاكي وبې تاواني يوسف (عليه السلام).
۱۸۳.....	■ پښيركي بولاي دهرگاكو هولي دپاندني كراسه كه.
۱۸۶.....	■ يوسف (عليه السلام) پاريزگاري له خوي دهكات.
۱۸۶.....	■ شايه ته كه مه سه له كه يه كلايي دهكاتو، و هلويسي عه زين.
۱۹۰.....	■ باسي سيبه م: قسه ي ثافره تاني شاره كه دهرباري كاري له خسته بردني ژنه كي عه زين بو يوسف، و هلويسي ژنه كي عه زين دهرباريان.
۱۹۰.....	■ قسه ي ثافره ته كان.
۱۹۲.....	■ هلويسي ژنه كي عه زين.
۱۹۳.....	■ فيليك به فيليكي تر.
۱۹۴.....	■ دهرچوني يوسف به لاي ثافره ته كاندراو كاريگري له سريان.
۱۹۵.....	■ دانپيانان... سوور بوون... هره شه كردن.
۱۹۷.....	■ باسي چواره م: زيندان پنگاي پزگار بوونه.
۲۰۲.....	■ يوسف (عليه السلام) له زينداندا.
۲۰۵.....	■ شايه تي ثافره ته كان و دانپيانان ژنه كي عه زين به راستييه كاندرا و دهرچوني يوسف (عليه السلام) له زيندان.
۲۰۸.....	■ دامه زراوي و پايه داركردني يوسف (عليه السلام).
۲۰۹.....	■ كزيونه وي كه س و كارو نزيكان بو يوسف (عليه السلام).
۲۱۳.....	■ باسي پينجه م: نو وانه گرنگانه ي په يوه نديان به چيرۍكي يوسف (عليه السلام) و ژنه كي عه زين وه هيه.
۲۱۳.....	■ بنه ماي په وره رده ي به يزو دامه زراو.
۲۱۳.....	■ چنه پنه و پوونكردنه ويه كه له چيرۍكه كندا.
۲۱۴.....	■ چنه لايه نيك له پنه و سووده كان له چيرۍكي يوسفدا كه وه نمونه يه كي به رز هلبزيردراوه له ته مهي ته كليف و پرستشدا له زال بوون به سهر ثاره زوي جنسي وپاراستنيدا.
۲۱۶.....	■ په وره رده قه لايه كي پاريزره.
۲۱۶.....	■ حه رامي تيكه لاو بوون ومانه وه له گهل ثافره تي بيگانه دا و شويته واره خراپه كانيان.
۲۱۷.....	■ پشت به ستن به خواو پاراستني پريزه كان و پاريزگاري له نازو نيعمه ته كان.
۲۱۸.....	■ هره كس به رچار پوون بيت له داهاتوو په شيمان تابيت.

٢١٨.....	■ پلهو ئاستى دئسوژى و بهرهمهكانى
٢١٩.....	■ برباردان به بربارى عه قلى
٢١٩.....	■ پهسهندى و پيژى داوئين پاكي
٢٢٢.....	■ نا پهسهندى ههواو ئارهزوو
٢٢٥.....	■ جوړى نهفسهكان
٢٢٧.....	■ تئپوانين دهريارهى غيره
٢٣٠.....	■ فيل و نهخشى ئافره تان
٢٣٢.....	■ فەزل و گه وړه يى ئارامگرتن
٢٣٢.....	■ فيتنه و بهلاى ئافره تان
٢٣٣.....	■ چيروكه قورئانييه كان جواترين چيروكن
٢٣٦.....	■ بهشى شه شهه: ئافره ت له چيروكى ئه يوب پيغه مبهردا (عليه السلام)
٢٣٧.....	■ باسى يه كهه: ئاقيكرده وهى ئه يوب (عليه السلام)
٢٤٠.....	■ باسى دووهم: ئه يوب (عليه السلام) داواى چاكبونه وه دهكات
٢٤٢.....	■ باسى سيبهه: وه لامدانه وهى خواى گه وړه بو ئه يوب (عليه السلام) و لابردي ئازار و ئاره حه تيه كه له سه رى
٢٤٣.....	■ باسى چوارهه: وانه گرنگ و بهسوده كانى چيروكه كه
٢٤٥.....	■ حوكمى (الحيلة الشرعية) فروفيل له شه ريعه تى ئيسلامدا
٢٤٨.....	■ بهشى حه وتهه: ئافره ت له چيروكى موسادا (عليه السلام)
٢٤٩.....	■ باسى يه كهه: قورئان دهريارهى دايقى موسا و ژنه كهى فيرعه ون و خوشكه كهى موسا (عليه السلام) ده دوييت
٢٥٤.....	■ موسا له كووشك و ته لاي فيرعه وندا
٢٥٥.....	■ له گه ل (آسية) ي كچى (مزاحم) ژنه كهى فيرعه ون دا
٢٥٨.....	■ ژنه كهى فيرعه ون
٢٥٨.....	■ گه رانه وه بو لاي دايقى موسا (عليه السلام)
٢٦٠.....	■ قسه يه كى (اهمعى) شاعير
٢٦٢.....	■ خوشكه كهى موسا ، شوين موسا (عليه السلام) ده كه وييت
٢٦٣.....	■ حه رامكردي ئافره ته شير ده ره كان له سه ر موسا (عليه السلام)

۲۶۴.....	■ حىكمەت لە ئەخواردنى شىرى دايەنەكان.....
۲۶۵.....	■ تىيىنى و پوونكردەنەو.....
۲۶۷.....	■ موسا(عليه السلام) دەگەرپتەو بۇ لای دايكى.....
۲۶۹.....	■ باسى دووهم: موسا و دوو كچى پياو بەتەمەنەكە.....
۲۷۲.....	■ موسا(عليه السلام) (قبطي) يەك دەكوژىت.....
۲۷۴.....	■ ترس...چاوكىران...وونبون...هەلەاتن.....
۲۷۵.....	■ پياوئەتى و لىنەتوئى.....
۲۷۶.....	■ موسا (عليه السلام) لە مەدىنەندا.....
۲۷۶.....	■ پياوئەتى... و ھىز... و دىسۆزى بۇ كار.....
۲۹۷.....	■ سوپاسى چاكەكردن و بانگەينىشتى بەرپزانە و شىوازىك لەنايا بترىنى شىوازەكانى شەرم و حەيا.....
۲۸۰.....	■ شەنبەيەكى بۇنخۇش.....
۲۸۲.....	■ موسا (عليه السلام) ئەم پىشنىارەى قىبۇل كىرد و يەككە لەكچەكانى خواست.....
۲۸۴.....	■ گەرانەوئى موسا (عليه السلام) لەگەل ھاوسەرەكەيدا بۇمىسر و كارىكى كىتوپر لەرنگاكەياندا.....
۲۸۷.....	■ وەحى و سىروشى خوايى بۇ موسا (عليه السلام).....
۲۸۹.....	■ باسى سىيەم: وانە گرنگ و بەسودەكانى چىرۆكەكە:.....
۲۸۹.....	■ يەكەم: شىوئەى ئافرەت لە چىرۆكى موسادا (عليه السلام).....
۲۹۰.....	■ دووهم: پەند و وانەى گرنگ لە عەقىدە و بىروباوئەردا.....
۲۹۰.....	■ قەدەرى خوا.....
۲۹۱.....	■ دىنبايىبون لە پەيمانى خوا.....
۲۹۱.....	■ پەنابردن بۇ خواى گەرە.....
۲۹۲.....	■ سىيەم: دەرس و وانە فىقەى يەكان.....
۲۹۳.....	■ سوود و گرنگى يەكانى شىرپىندانى دايك.....
۲۹۴.....	■ وانەيەكى گرنگ لە پەرورەردە.....
۲۹۵.....	■ لەمافەكانى ئافرەتى شىردەر.....

۲۹۶.....	■ شیر پێدانی منداڵ تەنها واجبی دایک نییە، لەچەند حالەتێکی دیاریکراودا نەبێت.
۲۹۷.....	■ کاری ئافەرت.....
۲۹۸.....	■ مەرج و پێویستییهکان بۆ کارکردنی ئافەرت.....
۲۹۹.....	■ نمونەی جوان و پاک و ناوازه لە ئافەرتانی ئیشکەر.....
۳۰۱.....	■ کۆمەڵێک گۆشتەر دەنگی گوماناری و بێ نرخ.....
۳۰۱.....	■ نمونەیهک لەوبانگەشائە.....
۳۰۲.....	■ چەند ووشەیهکی پاست و پوون دەربارەی کاری ئافەرت.....
۳۰۳.....	■ پوختەی قسە لە کاری ئافەرتاندا.....
۳۰۷.....	■ سەرپەرشتی ئافەرت لەکاتی بەشوو داند.....
۳۱۰.....	■ حیکمەت لە بەمەرج دانانی (الولي) و مافی ئافەرت لە هەلبژاردنی هاوبەشی ژيانی.....
۳۱۲.....	■ ئازادی هەلبژاردن.....
۳۱۳.....	■ پێگە پێدراوه کە پیشەو کاری بەسود لەجیاتی مارهیی ئافەرت بدرێت.....
۳۱۴.....	■ چوارەم: کۆمەڵێک لە ئەخلاق و ئەدەبە جوانەکان کە لە چارۆکە وەردەگیرێت.....
۳۱۴.....	■ دڵسۆزی.....
۳۱۴.....	■ پیاوێتی و چاکەیهک.....
۳۱۶.....	■ سوپاسگوزاری بەرامبەر چاکە.....
۳۱۶.....	■ ڕەوشتی شەرمداڕی.....
۳۱۸.....	■ بەهیزی و ئەمین و ئەمانەت پارێزی.....
۳۱۹.....	■ گەورەیی پەرورەکردنی کچان و چاکەکردن لەگەڵیان.....
۳۲۰.....	■ زیندەبەچال کردنی کچان لەسەر دەمی نەفامیدا.....
۳۲۱.....	■ وەفا بەعەهد و پەیمان.....
۳۲۳.....	■ بەشی هەشتم: چارۆکی سلیمان (عليه السلام) لەگەڵ (بلقيس) پاشای (سبأ).....
۳۲۴.....	■ پونکردنەوی چارۆکە وەك لە قورئاندا هاتوو.....
۳۲۶.....	■ بەسەرکردنەوی بآلئەهکان و دیارنەبوونی پەپو سولهیمانە.....
۳۳۱.....	■ باسی مەملەکەتی سەبە، و پونکردنەوی گومرایی و خراپەیی بیر و باوەڕیان.....
۳۳۸.....	■ پەپوسولیمانەکە نوێنەری سولهیمانە (عليه السلام).....
۳۳۹.....	■ هەلوێستی بەلقیس بەرامبەر نامەکی سولهیمان (عليه السلام).....

۲۳۹.....	■ باسى نامەكە.....
۲۴۰.....	■ ئاۋەرۈكى نامەكە.....
۲۴۲.....	■ بەلقىس داۋاي پايۇڭ لە قەۋمەكەى دەكات، لەگەل ئەو گەفتوگۆيەى لەئىۋانئاندا پويىدا.....
۲۴۳.....	■ بەلقىس و موعجىزەيەكى گەرە.....
۲۴۶.....	■ رەگەزەكانى ھىز و بازوو.....
۲۴۷.....	■ ديارى ۋەك بەرتىل.....
۲۴۸.....	■ ھەلۋىستى سولەيمان (عليه السلام) بەرامبەر ئەم ديارى بەرتىل.....
۲۵۰.....	■ عەرشەكەى بەلقىس لەبەردەم سولەيماندا (عليه السلام).....
۲۵۱.....	■ سولەيمان (عليه السلام) پېشنىياري خستە بەردەم پەرييەكان.....
۲۵۲.....	■ ھەلۋىستى سولەيمان (عليه السلام) بەرامبەر ئەم كارە سەر سەپھىنەرە.....
۲۵۲.....	■ ئەۋەى زانستى لەكىتاب لايوو وتى من دەيھىنم ،وسولەيمان (عليه السلام) قبولى كرد.....
۲۵۳.....	■ ھىئانى عەرشەكە بەخىياريى بۆ بەردەمى سولەيمان (عليه السلام).....
۲۵۶.....	■ سولەيمان (عليه السلام) وسوپاسگوزارى نىعمەتەكان.....
۲۵۸.....	■ ھاتنى بەلقىس بۆلاى سولەيمان (عليه السلام) و گۆرپانكارى لەعەرشەكەيدا.....
۳۶۱.....	■ چوونى بەلقىس بۆناو كۆشكەكو موسولمان بوونى.....
۳۶۳.....	■ ئايا سولەيمان (عليه السلام) بەلقىسى كردە ھاۋسەرى خۇى ؟.....
۳۶۳.....	■ باسى دوۋەم: كۆمەلنىك ۋانە و پەندى گرنىگ لەچىرۆكەكەدا.....
۳۶۳.....	۱- باسىكى گرنىگ و بەسوود دەربارەى (الشورى) پايۇڭ كردن.....
۳۶۶.....	۲_ پونكرىنەۋەيەك دەربارەى كارىدەست بوونى ئافرىت لەمافى گشتى وپريارداندا.....
۳۶۸.....	۳_ پونكرىنەۋەيەك دەربارەى سولەيمان (عليه السلام) كە ديارىيەكەى پەتكرىدەۋە.....
۳۷۰.....	۴_ پون كرىنەۋەيەك دەربارەى ئايەتى: ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾.....
۳۷۴.....	۵- چەند ۋانەيەكى گرنىگ لە سەركردايەتى ۋەكەپرانىدا.....
۳۷۹.....	۶_ پونكرىنەۋەيەك دەربارەى تاقىكرىدەۋە.....
۳۸۱.....	■ كۆمەلنىك پونكرىنەۋەى ھەمەجۆر لەچىرۆكەكەدا.....
۳۸۴.....	■ بەسەركرىدەۋەى بەردەست و سەربازان و ئاگادار بوون لەھالىيان ۋەھوال پەرسىنيان.....
	■ باسى سىنيەم: پونكرىنەۋەيەك دەربارەى تەفسىرى ئايەتى: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْمَيْنَا عَلَىٰ

۳۸۶.....	کُرْسِيْهِ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ
۳۹۰.....	■ به شی نویهم: وتو باسی قورنآن دهریاره ی مریه م(علیها السلام).....
۳۹۴.....	■ باسی یه که م: نه سه بی پاکی.....
۴۰۲.....	■ باسی دووهم: له گهل دایکی مریه م(علیها السلام) دا.....
۴۰۳.....	■ خیزانی عمران کچی ده بیت و ناو دهنریت (مریم) وخوا ی گه وره خوی و نه وه کانی له شهیتان ده پاریزیت.....
۴۰۸.....	■ ناو نانی به مریه م.....
۴۰۹.....	■ پاراستنی خوایی بۆ مریه م و نه وه کانی له شهیتانی نه فره تکر او.....
۴۱۱.....	■ خوای گه وره مریه می وهرگرت و زور به جوانی په روره دی کرد.....
۴۱۳.....	■ باسی سییه م: زه که ریا (علیه السلام) که فالتی (مریم) (علیها السلام) ده کات.....
۴۱۵.....	■ ریزگرتنیکي گه وره له مریه م(علیها السلام).....
۴۱۷.....	■ هلو یستی زه که ریا (علیه السلام) له م ریزگرتنه دا.....
۴۱۸.....	■ زه که ریا (علیه السلام) پوو ده کاته خوا و ده پاریزته وه که کوړنیکي چاکه کاری پی بیه خشیت.....
۴۲۱.....	■ دو عاکه ی زه که ریا (علیه السلام) له سوره تی (مریم) دا.....
۴۲۹.....	■ وه لامي خوا بۆ دو عاکه ی زه که ریا (علیه السلام) ومژده دانی فریشته کان به له دایک بوونی (یحیی).....
۴۳۵.....	■ هلو یستی زه که ریا (علیه السلام) له م مژده یه دا.....
۴۳۷.....	■ خوای گه وره کاره کان ده کات و هرچی بویت نه نجامی ده دات.....
۴۳۸.....	■ زه که ریا (علیه السلام) داوای نیشانه له خوای گه وره ده کات.....
۴۳۸.....	■ خوای گه وره نیشانه یه که به زه که ریا (علیه السلام) دبه خشیت.....
۴۴۱.....	■ زه که ریا (علیه السلام) یادی خوا ده کات.....
۴۴۳.....	■ ره وشته کانی (یحیی) (علیه السلام) وه که له سوره تی (مریم) دا هاتووه.....
۴۴۵.....	■ باسی چواره م: گه رانه وه بۆ سر چیروکی مریه م (علیها السلام)، خوای گه وره مریه م هله ده بیژریت.....
۴۴۹.....	■ دوو مه سه له ی په یوه ندیدار به قسه ی فریشته کان له گهل مریه م وه لېژاردنه که ی.....
۴۵۲.....	■ نایا خاتو مریه م به ریز و گه وره ترینی نافره تان بووه؟.....
۴۵۴.....	■ پنیو یستییه کانی هله لېژاردن.....

■ باسى پىنجەم: چەند لايەتلىك لە ئىعجازى قورئان، ھەول لە ھالى نەتمە پىشۋەكان دەدات..... ۴۵۷
■ باسى شەشەم: مژدەى فرىشتەكان بۇ مەريەم(عليها السلام)بە عيسا(عليه السلام)و كۆمەلىك لەرەشتەكانى..... ۴۶۱
■ ھەلىقىستى مەريەم(عليها السلام) لەم مژدەيەدا..... ۴۶۶
■ باسى ھەتتەم: جوبەرئىل (عليه السلام) دىت ولە شىۋەى بە شەردا خۇى نىشانى مەريەم(عليها السلام)دەدات..... ۴۶۷
■ مەريەم (عليها السلام) لە كوئىدا بوو، كاتىك جوبەرئىل لە شىۋەى بە شەردا ھات بۇ لاي؟ ۴۷۰
■ مەريەم (عليها السلام) پەنا دەرگىت بە خوا لەو كەسەى كە ھات بۇ لاي لە شىۋەى كەى خۇيدا..... ۴۷۰
■ جوبەرئىل(عليه السلام) راستى و كارە گرنگەكەى خۇى ئاشكرا دەكات..... ۴۷۰
■ سەرسوپمانى مەريەم(عليها السلام) لە مژدەدانەكە..... ۴۷۱
■ پونكرەنە ۋەيەك..... ۴۷۲
■ ۋەلامەكەى جوبەرئىل بۇ مەريەم بە سەرسوپمانە ۋە بوو..... ۴۷۳
■ باسى ھەشتەم: فو دەرگىت بە مەريەمدا(عليها السلام) و سكى بە عيسا(عليه السلام) پردەبىت..... ۴۷۴
■ پونكرەنە ۋەيەك دەريارەى ھەردو ئايەتەكە..... ۴۷۶
■ تەمەنى مەريەم كاتىك سكى پىرپو، ماۋەى سىكپىرپوئەكەى بە عيسا(عليه السلام)، و ماناى (فَأَنْبَذَتْ بِمَكَانٍ قَصِيًّا) و ھاتنى ئازارى منداڭ بوون بۇى لاي بىكى دار خورماكەدا، خۇزگە خواستنى بە مردن لەو كاتە ناپەرەتەدا..... ۴۷۸
■ باسى نۆيەم: لەدايك بوونى عيسا(عليه السلام) ھاۋەل لەگەل بەزەىى و دەروى خوايى..... ۴۸۲
■ باسى دەيەم ھاتنەۋەى مەريەم (عليها السلام) بە عيساۋە بۇ ئاۋ قەۋمەكەى و تۆمەتباركردنى..... ۴۸۸
■ باسى يانزەيەم: ئەۋ بىرار و پەند و ئامۇزگارپىيانەى پەيۋەندىيان بە چىرۆكەكەۋە ھەيە..... ۴۹۷
■ ھۇكارى بۇماۋە و ژىنگە و كارىگەرييان لەسەر پەرۋەردە..... ۴۹۷
■ كارىگەرى پۇلى ئافرەت لەسەر خىزان و كۆمەلگا..... ۵۰۱
■ (پەيۋەندى كردنى بەردەۋام بە خواى گەرە و نىزىكپوئەۋە لىنى)..... ۵۰۲

■ ئازادى ئافرىتە لە ئىسلامدا.....	۵۰۳
■ پونكىردنەۋەيەك بە بۆنەي ئايەتى: ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى﴾ دەربارەي يەكسانى لە نىۋان پىاۋان و ئافرىتە تاندا.....	۵۰۷
■ ۋەدى ئافرىتان.....	۵۱۴
■ (القوامة) قەۋامە: ئايا سىتەمە لە ئافرىتە ؟.....	۵۱۷
■ مافى ئافرىتە لە مىراتدا.....	۵۲۰
■ ھەز لە كەفالى تەكرىنى مىندالانى بى باوك.....	۵۲۳
■ پىزى پىاۋچاكان و لەخواتىسان.....	۵۲۵
■ پىگەدان بە (قرعة) تىر و پىشك لە ئىسلامدا.....	۵۲۸
■ لەۋ بىرپارەنى كە لە چىركەكە ۋەردەگىرىت.....	۵۲۸
■ پىگەدان بە (قرعة) تىر و پىشك.....	۵۲۸
■ ۋەلام بۇ بۆچونى ھەلەي ھەندىك لە سۇفىيەكان.....	۵۳۰
■ پونكىردنەۋەيەك دەربارەي پۇج كىردن بە عىسا (عليه السلام) دا.....	۵۳۱
■ پونكىردنەۋەيەك دەربارەي ھوكىمى ئاۋات خواستن بە مىردن.....	۵۳۳
■ پىشت بەستىن بەخۇا، گىرتنەبەرى ھۆكارەكان پەتئاكاتەۋە.....	۵۳۶
■ سۈۋدى خورىماي تەپ بۇ ئافرىتى تازە مىندال بوو.....	۵۳۷
■ سۈۋد و پونكىردنەۋەيەك دەربارەي (الصمت) بىندەنگ بوون.....	۵۳۸
■ ھوكىمى نەزىركىردن لەسەر بىندەنگ بوون لە شەرىئەتى خۇماندا.....	۵۳۹
■ ئەۋ پەند و وانانەي كە پەيۋەندىيان بە چىركى يەحيا و زەكەرىيا (عليهما السلام) ۋە ھەيە.....	۵۴۰
■ ھەز لە مىندال فىترەتتىكى ئىنسانى يە.....	۵۴۰
■ پونكىردنەۋەيەك دەربارەي ئەدەبىي دوۋعا كىردن.....	۵۴۳
■ فەزىل و گەۋرەيى (بەردەۋامى) لەسەر يادى خۇا.....	۵۴۴
■ وانەيەكى گىرگ لە بانگەۋاز كىردن بۇ لاي خۇا لە چىركى زەكەرىيا و يەحيا (عليهما السلام) دا.....	۵۴۵
■ خىزانەكەي زەكەرىيا (عليهما السلام).....	۵۴۸
■ بەشى دەيەم: ئافرىتان لەسەردەمى پىغەمبەردا (ﷺ) كە خۇاى گەۋرە قورئانى دەربارەيان دابەزاندوۋە.....	۵۵۰

■ باسى يەكەم: ئەوئى دەربارەى پوداوى(افك) بوھتانی خاتوو عائیشە دابەزىووە..... ۵۵۰
■ تەوھرى يەكەم: چىركى پوداوى (افك) كە لە ھەردوو (صحیح)دا ھاتووە..... ۵۵۱
■ تەوھرى دووھم: تەفسىرى شىكارى بۇ ئايەتەكانى كە لە پوداوى(افك)دا، دابەزىووە..... ۵۵۷
■ ھۆكارى دابەزىنى ئايەتەكە..... ۵۷۲
■ ھەلوئىستىكى ئاوازە..... ۵۷۸
■ تەوھرى سىيەم: چەند پونكردنەوھىەكى گرنگ..... ۵۸۰
۱- ھوكمى ئەو كەسانەى كە بوھتانیان بۇ دايكى باوھەداران عائیشە(خوالىنى پازى بىت)ودايكانى تری باوھەداران دروست كەردووە..... ۵۸۰
۲- ئایا كەردووە چاكەكان بە ئەنجامدانى تاوانى گەرە دەفەوتیت؟..... ۵۸۲
۳- بەرنامەى ئىسلام بۇ پاراستنى ئابرو و شەرەف..... ۵۸۳
■ باسى دووھم: ھاسەردارى پىغەمبەر(ﷺ) لەگەل خاتوو زەینەبى كچى جەحش و حىكەمەت لە پىگەدان بە فرە ژنى لە ئىسلامدا..... ۵۹۱
■ يەكەم: ئەو ئايەتەنەى لەم باسەدا ھاتوون..... ۵۹۲
■ دووھم: ھۆكارى دابەزىنى ئايەتەكان..... ۵۹۲
■ سى يەم: تەفسىرىكى شىكارى بۇ ئايەتەكان..... ۵۹۸
■ چوارەم: حىكەمەت لە پىگەدانى ئىسلام بە فرە ژنى..... ۶۰۴
■ شىكردنەوھى(احتمال) و لىكدانەوھەكان..... ۶۱۱
■ پىنجەم: ھەلوئىستى ھەردوو ئاینى (یەودى) و (نصرانى) بەرامبەر فرەژنى..... ۶۱۴
۱- فرەژنى لە ئاینى (یەودى) جوولەكەكاندا..... ۶۱۴
۲- ھەلوئىستى گاوردەكان دەربارەى فرە ژنى..... ۶۱۶
■ شەشەم: حىكەمەت لە فرەژنى پىغەمبەرى خوا..... ۶۲۰
■ يەكەم: حىكەمتى فێركردن و بلاوكردنەوھى زانست..... ۶۲۴
■ دووھم: حىكەمتى شەرعى و یاسایى..... ۶۲۸
■ سى يەم: حىكەمتى كۆمەلایەتى..... ۶۲۹
■ چوارەم: حىكەمتى سیاسى..... ۶۳۳

■ باسى سى يەم: ئەوھى دەربارەى دايكانى ئيمانداران لە سورەتى (التحریم) دا دابەزىوھ ٦٣٦
■ يەكەم: ئايەتەكان كەلەم بارەبەرە دەدوین..... ٦٣٦
■ دووھم: ھۆكارى دابەزىنى ئايەتەكان..... ٦٣٧
■ سىيەم: تەفسىرى شىكارى ئايەتەكان گلەيى خۆى گەرە لە خوشەويست و ھەلبژىردراوى خۆى گەرەمان محمد (ﷺ)..... ٦٤٠
■ بىلابونەوھى نەيىنىيەك..... ٦٤٢
■ (ترغيب... و ترهيب) دلخوشکردن و ترساندن..... ٦٤٣
■ چوارەم: مانای گشتى..... ٦٤٧
■ پىنجەم: سوود و وانە گرنەكانى ئايەتەكان..... ٦٤٩
■ باسى چوارەم: ئەوھى دەربارەى (خولەى كچى ثعلبە) دابەزى، كە (اوس) ى كوپى (صامت) ى مێردى لە جىگەى دايكى دايئا..... ٦٥١
■ يەكەم: ئايەتەكان كەلەم باسە دەدوین..... ٦٥١
■ دووھم: ھۆكارى دابەزىنى ئايەتەكان..... ٦٥٢
■ سىيەم: تەفسىرى شىكارى ئايەتەكان..... ٦٥٣
■ چوارەم: كەفارەتى (الظهار) ھاوسەر لە جىگەى دايك دانان..... ٦٥٧
■ سوود و وانە گرنەكانى ئايەتەكان..... ٦٥٩
■ پىنجەم: مانای گشتى..... ٦٦٤
■ پونكردنەوھى وانەيەكى گرنەك لە جوانى و تاوازيەكانى مېژووى ئىسلامى..... ٦٦٦
■ پەلەو پاىەى (فاطمە) ى كچى پىغەمبەر (ﷺ)..... ٦٦٧

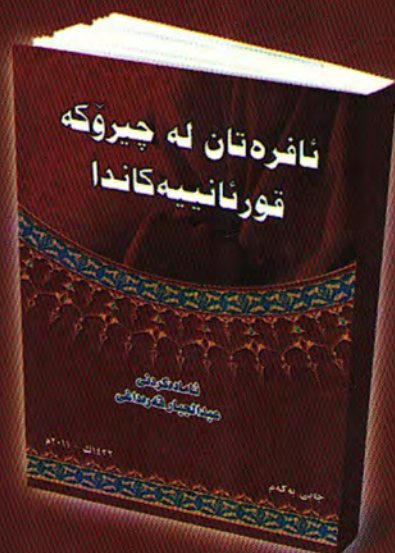
۶۶۷.....	■ پلە و پاىيەى بنەمالەى پىغەمبەر(ﷺ).
۶۶۹.....	■ باسى پىنچەم: ئەۋەى لەسورەتى (المتحنة)دا دەربارەى ئافرىتان دابەزىۋوۋە.
۶۶۹.....	■ يەكەم: لە دادپەرۋەرىيەكانى ئىسلام و لىبوردەىى لەگەل غەيرى موسولمانان.
۶۷۵.....	■ دوۋەم: ئەۋەى دەربارەى تاقى كىردنەۋەى ئافرىتە باۋەردارە كۆچكردوۋەكان دابەزى.
۶۷۶.....	■ ھۆكارى دابەزىنى ئايەتەكان.
۶۷۷.....	■ تەفسىرى شىكارى ئايەتەكان.
۶۸۰.....	■ سىيەم: ئەۋەى دەربارەى پەيمانى ئافرىتان دابەزى.
۶۸۴.....	■ سوۋد و وانە گىرنگەكانى ئاۋ ئايەتەكان بەبۇئەى يەككىك لەپاىيەكانى پەيمانەۋە.
۶۸۴.....	■ ھۆكىمى مندال لەبار بىردن لە ئىسلامدا.
۶۸۵.....	■ يەكەم: بۇچوۋنى ھەنەفىيەكان.
۶۸۵.....	■ ھەنەفىيەكان لەم مەسەلەيەدا دوو بۇچونيان ھەيە.
۶۹۰.....	■ باسى شەشەم: (ام جەمىل) ى ژنى (ابى لەب).
۶۹۰.....	■ يەكەم: دابەزىنى سورەتى (المسد) دەربارەى (ام جەمىل) و (ابو لەب)ى مىردى.
۶۹۰.....	■ دوۋەم: لە بەردەمى سورەتەكەدا.
۶۹۴.....	■ سىيەم: تەفسىرى شىكارى بۇ سورەتە پىرۋەكە.
۶۹۷.....	■ لاپەنىك لە ئىعجازى قورئانى.
۷۰۰.....	■ چۈارەم: ماناى گشتى.
۷۰۱.....	■ كۆتايى.

ئافرىتان لە مېرۇگە قورئانييەكاندا

■ سەرچاۋەكان..... ۷۰۴

■ ئاۋەرۇك..... ۷۰۵

له م کتیبه دا:

❖ خوای گه وره دایکه (حواء) ی له په راسویه کی باوکه ناده م (علیه السلام) دروستکرد و بوویه دایکی مروقیه تی.

❖ پله و پایه ی هاوسه داری له ئیسلامدا.

❖ (خیزانی نوح) و هه لویستی به رامبه ر بانگه وازه که ی (نوح) (علیه السلام).

❖ (ساره) و (هاجر) (علیهما السلام): هاوسه ره کانی ئیبراهیم پیغه مبه ر (علیه السلام).

❖ ژنه که ی لوط (علیه السلام) و کچه کانی.

❖ چیرۆکی یوسف (علیه السلام) له گهل ژنه که ی عه زیزی میسردا.

❖ تافره ت له چیرۆکی ئه یوب پیغه مبه ردا (علیه السلام).

❖ قورئان ده رباره ی دایکی موسا و ژنه که ی فیرعه ون و خوشکه که ی موسا (علیه السلام) ده دویت.

❖ موسا و دوو کچی پیاوه به ته مه نه که.

❖ چیرۆکی سوله یمان (علیه السلام) له گهل (بلقیس) ی پاشای (سبأ).

❖ ووته و باسی قورئان ده رباره ی مه ریه م (علیها السلام).

❖ خیزانه که ی زه که ریا (علیهما السلام).

❖ تافره تان له سه رده می پیغه مبه ردا (صلی الله علیه و سلم) که خوای گه وره قورئانی ده رباره یان

دابه زاندوووه.

چاپه مانی سیمه سانی

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره (۱۹۰۱) ی سالی (۲۰۱۱) ی پیدراوه